ANNEXE
STATUTS DE LA BANQUE DES RÈGLEMENTS INTERNATIONAUX

CHAPITRE I.

Nom, Siège et Objet.

Article 1.

Il est constitué sous le nom de Banque des Règlements Internationaux (ci-après dénommée «la Banque») une société anonyme par actions.

Article 2.

Le siège social de la Banque est établi à Bâle, Suisse.

Article 3.

La Banque a pour objet : de favoriser la coopération des banques centrales et de fournir des facilités additionnelles pour les opérations financières internationales et d'agir comme mandataire (trustee) ou comme agent en ce qui concerne les règlements financiers internationaux qui lui sont confiés en vertu d'accords passés avec les parties intéressées.

Article 4.

Pendant tout le temps que le Nouveau Plan tel qu'il est défini par l'Accord de La Haye de Janvier 1930 (ci-après dénommé «Le Plan») sera en vigueur, la Banque :

(1) remplira les fonctions qui lui sont assignées par le plan ;

(2) dirigera ses affaires en vue de faciliter l'exécution du Plan ;

(3) conservera, dans son administration et ses opérations, les dispositions du Plan ;

le tout dans la limite des pouvoirs qui lui sont conférés par les Statuts.

Pendant ladite période, la Banque, agissant comme mandataire (trustee) ou comme agent des Gouvernements intéressés, recevra, administrera et distribuera les annuités payées par l'Allemagne en vertu du Plan ; elle surveillera et facilitera la commercialisation et la mobilisation de certaines fractions de ces annuités et rendra, à l'occasion du paiement des réparations allemandes et des règlements internationaux qui s'y rattachent, les services dont il pourra être convenu avec les Gouvernements intéressés.

CHAPITRE II.

Capital

Article 5.

Le capital autorisé de la Banque est fixé à cinq cent millions de francs suisses or, équivalant à 145.161.290,32 grammes d'or fin.

Il est divisé en deux cent mille actions, chacune d'égale valeur-or nominale.

La valeur nominale de chaque action sera exprimée également au recto de chaque titre, en francs suisses et dans la monnaie du pays d'émission, la conversion étant faite sur la base de la parité monétaire de l'or.

Article 6.

La souscription de l'intégralité du capital autorisé ayant été garantie par quotités égales, par la Banque Nationale de Belgique, la Bank of Engalnd, la Banque de France, la Reichsbank, la Banca d'Italia, MM.....X..

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 1.

Ὄνομα, Ἕδρα καὶ Ἀντικείμενον.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται ὑπὸ τὸ ὄνομα Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν (κατωτέρω κατονομαζομένη «Ἡ Τράπεζα») ἀνώνυμος μετοχικὴ Ἑταιρεία.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Τράπεζα ἔχει τὴν ἑταιρικὴν ἕδραν της ἐν Βασιλείᾳ ἐν Ἑλβετίᾳ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Τράπεζα ἔχει ὡς ἀντικείμενον: νὰ εὐνοῇ τὴν συνεργασίαν τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν καὶ νὰ παρέχῃ προσθέτους εὐκολίας διὰ τὰς διεθνεῖς οἰκονομικὰς συναλλαγὰς καὶ νὰ ἐνεργῇ ὡς ἐντολοδόχος (trustee) ἢ ὡς πράκτωρ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς διεθνεῖς οἰκονομικοὺς διακανονισμούς, οἵτινες εἶναι ἐμπεπιστευμένοι αὐτῇ δυνάμει συμφωνιῶν συναφθεισῶν μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ Νέον Σχέδιον ὡς καθορίζεται ὑπὸ τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 (κατονομαζόμενον ἀκολούθως «τὸ Σχέδιον») θὰ εἶναι ἐν ἰσχύϊ, ἡ Τράπεζα :

1) Θὰ ἐκπληροῖ τὰ καθήκοντα, ἅτινα τῇ ἀνατίθενται διὰ τοῦ Σχεδίου·

2) Θὰ κατευθύνῃ τὰς ἐργασίας της πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Σχεδίου·

3) Θὰ τηρῇ ἐν τῇ διοικήσει της καὶ ταῖς συναλλαγαῖς αὐτῆς, τὰς διατάξεις τοῦ Σχεδίου·

πάντα ἐν τῷ ὁρίῳ τῶν ἐξουσιῶν, αἵτινες τῇ ἀπονέμονται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ.

Κατὰ τὴν εἰρημένην περίοδον, ἡ Τράπεζα ἐνεργοῦσα ὡς ἐντολοδόχος (trustee) ἢ ὡς πράκτωρ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων, θὰ εἰσπράττῃ, θὰ διαχειρίζηται καὶ θὰ διανέμῃ τὰς ὑπὸ τῆς Γερμανίας πληρωνομένας δυνάμει τοῦ Σχεδίου ἐτησίας δόσεις, θὰ ἐπιτηρῇ καὶ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἐμπορικοποίησιν καὶ τὴν κινητοποίησιν ἐνίων τμημάτων τῶν ἐτησίων τούτων δόσεων καὶ θὰ παρέχῃ ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων καὶ τοὺς σχετιζομένους πρὸς αὐτὰς διεθνεῖς διακανονισμούς, τὰς ὑπηρεσίας αἵτινες δυνατὸν νὰ συμφωνηθῶσι μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Κεφάλαιον

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐγκεκριμένον κεφάλαιον τῆς Τραπέζης καθορίζεται εἰς πεντακόσια ἑκατομμύρια φράγκα ἑλβετικὰ χρυσᾶ, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς 145. 161.290,32 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ.

Διαιρεῖται εἰς διακοσίας χιλιάδας μετοχάς, ἑκάστη ἴσης ὀνομαστικῆς ἀξίας εἰς χρυσόν.

Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία ἑκάστης μετοχῆς θὰ ἐκφράζηται ἐπίσης εἰς τὴν ὀπισθίαν ὄψιν ἑκάστου τίτλου, εἰς φράγκα ἑλβετικὰ καὶ εἰς τὸ νόμισμα τῆς χώρας τῆς ἐκδόσεως, τῆς μετατροπῆς γινομένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομισματικῆς ἰσοτιμίας τοῦ χρυσοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τῆς ἐγγραφῆς τοῦ συνόλου τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου οὔσης ἠγγυημένης, κατ' ἴσας μερίδας, παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ Βελγίου, τῆς Τραπέζης τῆς Ἀγγλίας (Bank of England). τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, τῆς

aggissant à la place de la Banque du Japon et MM.... Y..... New-York, la Banque peut commencer ses opérations dès qu'un minimum de cent douze mille actions est souscrit.

Article 7.

(1) Dans les deux ans qui suivront la constitution de la Banque, le Conseil d'Administration de la Banque (ci-après dénommé «le Conseil») prendra les mesures nécessaires pour la souscription de toute fraction non émise du capital autorisé.

(2) Cette fraction non émise pourra être offerte aux banques centrales ou à d'autres banques des pays qui n'ont pas participé à la souscription primitive. Le choix des pays dans lesquels de telles actions seront mises en souscription et le montant à souscrire dans chaque pays feront l'objet d'une décision du Conseil statuant à la majorité des deux tiers, étant entendu d'une part, que les actions ne pourront être mises en souscriptions que dans les pays interessés aux réparations ou dont la monnaie satisfait, de l'avis du Conseil, aux exigences pratiques de l'étalon-or ou de l'étalon de change-or et, d'autre part, que le montant émis dans l'un quelconque de ces pays ne dépassera pas huit mille actions.

(3) Conformément à la garantie donnée par chacun d'eux, les sept établissemsnts bancaires mentionnés à l'article 6 souscriront ou assureront la souscription, par quotités égales, de toute partie du capital autorisé non souscrit à la fin de la période de deux années.

Article 8.

(1) Les actions ne sont libérées, au moment de la souscription, que de vingt-cinq pour cent de leur valeur nominale. Le solde restant dû peut être appelé ultérieurement en une ou plusieurs fois au choix du Conseil. Les appels de fonds doivent être faits avec un préavis de trois mois.

(2) Si l'actionnaire ne répond pas à l'appel de fonds à l'échéance prévue, le Conseil peut, après avoir donné à cet actionnaire un préavis raisonnable le déclarer déchu de ses droits sur l'action pour laquelle il y a défaut de versement. Cette action pourra être vendue aux conditions et suivant la procédure que le Conseil jugera appropriées, et le Conseil pourra en opérer le transfert au bénéfice de la personne ou de la société à laquelle l'action aura été vendue. Le produit de la vente pourra être encaissé par la Banque, qui versera à l'actionnaire défaillant toute partie du produit net de la vente qui excédera le montant appelé et impayé.

Article 9.

(1) Le capital de la Banque peut être augmenté ou réduit sur proposition du Conseil faite à la majorité des deux tiers et adoptée par l'Assemblée Générale, à la majorité des deux tiers.

(2) En cas d'augmentation du capital autorisé et d'une nouvelle émission d'actions la répartition entre pays est fixée par le Conseil statuant à la majorité des deux tiers. Les banques centrales d'Allemagne,

Reichsbank, τῆς Banca d' Italia, τῶν κ. κ. Χ.. ἐνεργούντων ἀντὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῶν κ. κ. .... Υ..... Νέα Ὑόρκη, ἡ Τράπεζα δύναται ν' ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας της εὐθὺς ὡς γίνῃ ἐγγραφὴ εἰς ἑκατὸν δώδεκα χιλιάδας μετοχὰς τοὐλάχιστον.

Ἄρθρον 7.

(1) Ἐντὸς τῶν δύο ἑπομένων ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης (ἀκολούθως κατονομαζόμενον : «τὸ Συμβούλιον») θὰ λάβῃ τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐγγραφὴν εἰς πᾶν μὴ ἐκδοθὲν τμῆμα τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου.

(2) Τὸ μὴ ἐκδοθὲν τμῆμα τοῦτο θὰ δύναται νὰ προσφερθῇ εἰς τὰς κεντρικὰς τραπέζας ἢ εἰς ἄλλας τραπέζας τῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν συμμετέσχον τῆς ἀρχικῆς ἐγγραφῆς. Ἡ ἐκλογὴ τῶν χωρῶν ἐν αἷς τοιαῦται μετοχαὶ θὰ τεθῶσι εἰς ἐγγραφὴν καὶ τὸ ποσὸν πρὸς ἐγγραφὴν ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, θ' ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζοντος διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων καθοριζομένου ἀφ' ἑνός, ὅτι αἱ μετοχαὶ δὲν θὰ δύνανται νὰ τεθῶσι πρὸς ἐγγραφὴν εἰμὴ ἐν ταῖς χώραις ταῖς ἐνδιαφερομέναις εἰς τὰς ἐπανορθώσεις καὶ τῶν ὁποίων τὸ νόμισμα θ' ἀνταποκρίνεται κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς πρακτικὰς ἀπαιτήσεις τῆς χρυσῆς βάσεως ἢ τῆς βάσεως τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος, καὶ, ἀφ' ἑτέρου, ὅτι τὸ ἐν οἱαδήποτε τῶν χωρῶν τούτων ἐκδιδόμενον ποσὸν δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς ὀκτὼ χιλιάδας μετοχάς.

3) Συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν παρ' ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐγγύησιν τὰ ἑπτὰ μνημονευόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τραπεζικὰ ἱδρύματα θὰ ἐγγραφῶσιν ἢ θὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐγγραφήν, κατ' ἴσας μερίδας διὰ πᾶν μέρος τοῦ μὴ ἐγγεγραμμένου ἐγκεκριμένου κεφαλαίου εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Δὲν καταβάλλονται διὰ τὰς μετοχὰς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐγγραφῆς, εἰμὴ τὰ εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας. Τὸ ὑπόλοιπον, ὅπερ θ' ἀπομένῃ ὀφειλόμενον δύναται νὰ ζητηθῇ βραδύτερον εἰς μίαν ἢ περισσοτέρας δόσεις κατ' ἐπιλογὴν τοῦ Συμβουλίου. Αἱ ζητήσεις κεφαλαίων δέον νὰ γίνωνται μετὰ προειδοποίησιν τριῶν μηνῶν.

2) Ἐὰν ὁ μέτοχος δὲν ἀπαντᾷ εἰς τὴν ζήτησιν κεφαλαίων κατὰ τὴν προβλεπομένην λῆξιν, τὸ Συμβούλιον δύναται, ἀφοῦ χορηγήσῃ εἰς τὸν μέτοχον τοῦτον λογικήν τινα προειδοποίησιν, νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἔκπτωτον τῶν δικαιωμάτων του ἐπὶ τῆς μετοχῆς διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἐγένετο καταβολή. Ἡ μετοχὴ αὕτη θὰ δύναται νὰ πωληθῇ ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν οὓς ἤθελε κρίνει καταλλήλως τὸ Συμβούλιον καὶ τὸ Συμβούλιον θὰ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεταφορὰν αὐτῆς ὑπὲρ τοῦ προσώπου ἢ τῆς Ἑταιρείας εἰς τὸ ὁποῖον ἢ εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μετοχὴ θὰ ἔχῃ πωληθῇ. Τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως θὰ δύναται νὰ εἰσπραχθῇ παρὰ τῆς Τραπέζης ἥτις θὰ καταβάλῃ εἰς τὸν ἔκπτωτον μέτοχον πᾶν μέρος τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως, ὅπερ ἤθελεν ὑπερβαίνῃ τὸ ζητηθὲν καὶ μὴ πληρωθὲν ποσόν.

Ἄρθρον 9.

(1) Τὸ Κεφάλαιον τῆς Τραπέζης δύναται ν' αὐξηθῇ ἢ νὰ ἐλαττωθῇ τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου, γενομένῃ διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων καὶ γενομένῃ ἀποδεκτῇ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων.

(2) Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου καὶ νέας ἐκδόσεως μετοχῶν, ἡ διανομὴ μεταξὺ χωρῶν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀποφασίζοντος διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων. Αἱ κεντρικαὶ τράπεζαι τῆς Γερ-

d'Angleterre, de Belgique, de France, d'Italie, du Japon et des Etats-Unis d'Amérique, ou tout autre établissement financier de ce dernier pays qui soit acceptable par les banques centrales précitées, ont le droit de souscrire ou d'assurer la souscription, par quotités égales, de cinquante-cinq pour cent au minimum de toute nouvelle émission.

(3) Aucune part de l'augmentation de capital non absorbée par les banques de ces sept pays ne peut être souscrite dans d'autres pays que ceux qui sont intéressés au règlement des réparations ou qui ont, au moment de la nouvelle émission, une monnaie qui de l'avis du Conseil, satisfait aux exigences pratiques de l'étalon-or ou de l'étalon de change-or.

Article 10.

En prenant les dispositions nécessaires pour les souscriptions de capital prévues à l'alinéa 2 de l'article 7 ou à l'article 9, le Conseil doit tenir compte de l'intérêt qui s'attache à faire participer à la Banque le plus grand nombre possible de banques centrales.

Article 11.

Il ne peut être émis d'actions au-dessous du pair

Article 12.

Les actionnaires ne sont tenus de contribuer aux engagements de la Banque qu'à concurrence montant nominal de leurs actions.

Article 13.

Les actions sont nominatives. Leur transfert s'établit par inscription sur les registres de la Banque.

La Banque peut, sans fournir aucun motif, refuser d'accepter toute personne ou société comme cessionnaire d'une action. Elle ne peut pas transférer d'actions sans y avoir été autorisée au préalable par la banque centrale, ou par l'établissement substitué à cette banque, qui a émis ces actions ou par l'intermédiaire duquel ces actions ont été émises.

Article 14.

Les actions jouissent de droits égaux dans la répartition des bénéfices de la Banque et dans toute distribution d'actifs faites conformément aux articles 53, 54 et 55 des Statuts.

Article 15.

La propriété d'une action de la Banque ne comporte aucun droit de vote ni de représentation aux Assemblées Générales. Les droits de représentation et de vote sont exercés, en proportion du nombre des actions souscrites dans chaque pays, par la banque centrale de ce pays ou par la personne désignée par elle. Si la banque centrale d'un pays quelconque ne désire pas exercer ces droits, ils peuvent l'être par un établissement financier de réputation largement reconue et de même nationalité, désigné par le Conseil, et contre lequel la banque centrale du pays en question n'aura pas soulevé d'objections. Dans le cas où il n'existe pas de banque centrale, ces droits peuvent être exercés, si le Conseil le juge opportum, par un établissement financier qualifié du pays en question choisi par le Conseil.

μανίας, τῆς Ἀγγλίας, τεῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας. τῆς Ἰαπωνίας, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἢ οἱονδήποτε οἰκονομικὸν ἵδρυμα τῆς τελευταίας ταύτης χώρας, ὅπερ θὰ ἦ ἀποδεκτὸν ὑπὸ τῶν προμνησθεισῶν κεντρικῶν τραπεζῶν, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῶσιν ἢ νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐγγραφὴν κατ' ἴσας μερίδας διὰ πεντήκοντα-πέντε τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον ἑκάστης νέας ἐκδόσεως.

(3) Οὐδὲν τῆς αὐξήσεως κεφαλαίου μέρος μὴ ἀπορροφηθὲν ὑπὸ τῶν τραπεζῶν τῶν ἑπτὰ τούτων χωρῶν δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐγγραφὴν εἰς χώρας ἄλλας ἐκείνων, αἵτινες ἐνδιαφέρονται εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐπανορθώσεων ἢ ἔχουσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς νέας ἐκδόσεως νόμισμα, ὅπερ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς πρακτικὰς ἀπαιτήσεις τῆς χρυσῆς βάσεως ἢ τῆς βάσεως τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος.

Ἄρθρον 10.

Λαμβάνον τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὰς προβλεπομένας ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 7 ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ἐγγραφὰς κεφαλαίου, τὸ Συμβούλιον ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπάρχον συμφέρον ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλείτερος ἀριθμὸς κεντρικῶν τραπεζῶν συμμετάσχῃ εἰς τὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 11.

Δὲν δύνανται νὰ ἐκδοθῶσι μετοχαὶ κάτω τοῦ ἀρτίου.

Ἄρθρον 12.

Οἱ μέτοχοι δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης εἰμὴ μέχρι τοῦ ὀνομαστικοῦ ποσοῦ τῶν μετοχῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 13.

Αἱ μετοχαὶ εἶναι ὀνομαστικαί. Ἡ μεταβίβασις τῶν γίνεται δι' ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρῶα τῆς Τραπέζης.

Ἡ Τράπεζα δύναται χωρὶς νὰ παράσχῃ αἰτιολογίαν ν' ἀρνηθῇ νὰ δεχθῇ πᾶν πρόσωπον ἢ Ἑταιρείαν ὡς ἐκδοχέα μετοχῆς τινος. Δὲν δύναται νὰ μεταβιβάσῃ μετοχάς, ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐξουσιοδοτηθῇ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς κεντρικῆς τραπέζης, ἢ τοῦ ὑποκαταστάτου εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἱδρύματος, ἡ ὁποία ἐξέδωκε τὰς μετοχὰς ταύτας ἢ μέσῳ τοῦ ὁποίου αἱ μετοχαὶ αὐταὶ ἐξεδόθησαν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ μετοχαὶ ἀπολαύουσιν ἴσων δικαιωμάτων ἐν τῇ κατανομῇ τῶν κερδῶν τῆς Τραπέζης καὶ ἐν πάσῃ διανομῇ ἐνεργητικοῦ, τὰς γενομένας συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 53, 54 καὶ 55 τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 15.

Ἡ κυριότης μετοχῆς τῆς Τραπέζης δὲν συνεπάγεται οὐδὲν δικαίωμα ψήφου ἢ ἀντιπροσωπεύσεως εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις. Τὰ δικαιώματα ἀντιπροσωπεύσεως καὶ ψήφου ἐνασκοῦνται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ μετοχῶν, ὑπὸτῆς κεντρικῆς τραπέζης τῆς χώρας ταύτης ἢ ὑπὸ τοῦ ὑπ' αὐτῆς ὁριζομένου προσώπου. Ἐὰν ἡ κεντρικὴ τράπεζα οἱασδήποτε χώρας δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ἐνασκήσῃ τὰ δικαιώματα ταῦτα, δύνανται ταῦτα νὰ ἐνασκηθῶσιν ὑπὸ οἰκονομικοῦ ἱδρύματος φήμης εὐρέως ἀνεγνωρισμένης καὶ τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, καὶ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἡ κεντρικὴ τράπεζα τῆς ἐν λόγῳ χώρας δὲν θὰ ἔχῃ ἐγείρει ἀντιρρήσεις. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑπάρχει κεντρικὴ τράπεζα, τὰ δικαιώματα ταῦτα δύνανται νὰ ἐνασκηθῶσιν, ἐὰν τὸ Συμβούλιον τὸ κρίνῃ σκόπιμον, ὑπὸ οἰκονομικοῦ ἱδρύματος τῆς ἐν λόγῳ χώρας ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Article 16.

Tout établissement ou tout groupe de banques ayant souscrit des actions peut émettre ou faire émettre dans le public les actions souscrites par lui.

Article 17.

Tout établissement ou tout groupe de banques ayant souscrit des actions peut émettre dans le public des certificats en contre-partie des actions qu'il détient. La forme, le libellé et les conditions d'émission de tels certificats sont établis par la banque émettrice, en accord avec le Conseil.

Article 18.

La détention ou la propriété d'actions de la Banque ou de certificats émis en conformité des dispositions de l'article 17 emporte adhésion aux statuts de la Banque: il sera fait mention du contenu de cet article sur les actions et certificats.

Article 19.

La propriété de l'action s'établit par l'inscription du nom de l'actionnaire sur les registres de la Banque.

CHAPITRE III.

Pouvoirs de la Banque.

Article 20.

Les opérations de la Banque doivent être conformes à la politique monétaire des banques centrales des pays intéressés.

Avant qu'une opération financière quelconque sur un marché déterminé ou dans une monnaie déterminée soit entreprise par la Banque ou pour son compte, le Conseil doit donner à la banque centrale ou aux banques centrales directement intéressées, la possibilité de s'y opposer. En cas d'opposition à signifier dans un délai raisonnable que devra fixer le Conseil, l'opération projetée n'aura pas lieu. Une banque centrale peut faire dépendre son agrément de certaines conditions et limiter son autorisation à une opération particulière, ou passer une convention générale en vertu de laquelle la Banque serait autorisée à entreprendre ses opérations dans des conditions déterminées quant au temps, au montant et au caractère des transactions. Cet article ne doit pas être interprété comme exigeant l'autorisation de la banque centrale pour le retrait de son marché des fonds qui y auraient été placés sans opposition de sa part, sauf stipulation contraire de la part de la banque centrale intéressée au moment où a été effectuée l'opération primitive.

Le fait que le Gouverneur d'une banque centrale, ou son suppléant ou tout autre Administrateur spécialement autorisé par la Banque centrale de son pays pour agir en son nom à cette fin, n'aura pas, étant présent à une réunion du Conseil, voté contre la proposition d'une telle opération, implique valablement l'assentiment de la banque centrale intéressée.

Si le représentant de la banque centrale en question est absent ou si une banque centrale n'est pas directement représentée au Conseil les mesures nécessaires doivent être prises pour donner à la banque centrale

Ἄρθρον 16.

Ἕκαστον ἵδρυμα ἢ ἕκαστος ὅμιλος τραπεζῶν ἔχων ἐγγραφῇ εἰς μετοχὰς δύναται νὰ ἐκδώσῃ αὐτὸς ἢ δι' ἄλλου εἰς τὸ κοινὸν τὰς μετοχὰς εἰς ἃς ἐνεγράφη.

Ἄρθρον 17.

Πᾶν ἵδρυμα ἢ πᾶς ὅμιλος τραπεζῶν ἔχων ἐγγραφῇ εἰς μετοχὰς δύναται νὰ ἐκδώσῃ εἰς τὸ κοινὸν πιστοποιητικὰ ἔναντι τῶν μετοχῶν, τὰς ὁποίας κατέχει. Ὁ τύπος, ἡ σύνταξις καὶ οἱ ὅροι ἐκδόσεως τοιούτων πιστοποιητικῶν καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐκδοτρίας Τραπέζης ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 18.

Ἡ κατοχὴ ἢ ἡ κυριότης μετοχῶν τῆς Τραπέζης ἢ πιστοποιητικῶν ἐκδοθέντων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 συνεπάγεται προσχώρησιν εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπέζης: θὰ γίνῃ μνεία τοῦ περιεχομένου τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπὶ τῶν μετοχῶν καὶ πιστοποιητικῶν.

Ἄρθρον 19.

Ἡ κυριότης τῆς μετοχῆς καθορίζεται διὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ μετόχου εἰς τὰ μητρῶα τῆς Τραπέζης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Ἐξουσίαι τῆς Τραπέζης

Ἄρθρον 20.

Αἱ πράξεις τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὴν νομισματικὴν πολιτικὴν τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν τῶν ἐνδιαφερομένων χωρῶν.

Πρὶν ἢ οἱαδήποτε οἰκονομικὴ συναλλαγὴ ἐπὶ ὡρισμένης τινος χρηματαγορᾶς ἢ εἰς καθωρισμένον νόμισμα ἐπιχειρηθῇ ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἢ διὰ λογαριασμόν της, τὸ Συμβούλιον ὀφείλει νὰ παράσχῃ εἰς τὴν κεντρικὴν τράπεζαν ἢ εἰς τὰς ἀμέσως ἐνδιαφερομένας κεντρικὰς τραπέζας τὴν δυνατότητα ν' ἀντιτάξωσιν ἔνστασιν πρὸς αὐτήν. Ἐν περιπτώσει ἐνστάσεως ἥτις δέον νὰ κοινοποιηθῇ ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας, ἣν θὰ ὀφείλῃ νὰ καθορίσῃ τὸ Συμβούλιον, ἡ σχεδιαζομένη συναλλαγὴ δὲν θὰ ἐνεργηθῇ. Κεντρική τις τράπεζα δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ ἐξ ἐνίων ὅρων τὴν συγκατάθεσιν αὐτῆς καὶ νὰ περιορίσῃ τὴν ἐξουσιοδότησιν αὐτῆς πρὸς εἰδικήν τινα συναλλαγὴν ἢ νὰ συνάψῃ γενικὴν σύμβασιν δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα θὰ ἐξουσιοδοτεῖτο νὰ ἐπιχειρῇ τὰς συναλλαγάς της ὑπὸ ὅρους καθωρισμένους ὡς πρὸς τὸν χρόνον, τὸ ποσὸν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν συμβιβασμῶν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἀπαιτοῦν τὴν ἐξουσιοδότησιν τῆς κεντρικῆς τραπέζης διὰ τὴν ἀνάληψιν ἐκ τῆς χρηματαγορᾶς της τῶν τοποθετηθέντων ἄνευ ἐνστάσεως ἐκ μέρους της κεφαλαίων, ἐκτὸς ἐναντίου ὅρου ἐκ μέρους ἐνδιαφερομένης κεντρικῆς τραπέζης καθ' ἣν στιγμὴν ἐνεργήθη ἡ ἀρχικὴ συναλλαγή.

Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Διοικητὴς κεντρικῆς τινος τραπέζης ἢ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἢ πᾶς ἕτερος Διοικητικὸς Σύμβουλος εἰδικῶς ἐξουσιοδοτηθεὶς παρὰ τῆς κεντρικῆς τραπέζης τῆς χώρας του ὅπως ἐνεργήσῃ ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ, παριστάμενος εἰς συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου, δὲν θὰ ἔχῃ ψηφίσει κατὰ τῆς προτάσεως μιᾶς τοιαύτης συναλλαγῆς συνεπάγεται ἐγκύρως τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἐνδιαφερομένης κεντρικῆς τραπέζης.

Ἐὰν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν λόγῳ κεντρικῆς τραπέζης ἀπουσιάζῃ ἢ κεντρική τις τράπεζα δὲν ἀντιπροσωπεύηται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Συμβούλιον, δέον νὰ ληφθῶσι τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς παροχὴν εἰς τὴν κεντρικὴν τράπεζαν ἢ εἰς τὰς κεντρικὰς τραπέζας τὰς ἐνδιαφερομένας, τῆς δυνατότητος

ou aux banques centrales intéressées, la possibilité de s'opposer aux opérations les concernant.

Article 21.

Les opérations que la Banque effectue pour son propre compte ne peuvent être entreprises que dans des monnaies qui, de l'avis du Conseil satisfont à toutes les exigences pratiques de l'étalon-or ou de l'étalon de change-or.

Article 22.

Le Conseil fixe le caractère des opérations que la Banque peut entreprendre.

La Banque peut notamment :

(a) acheter et vendre de l'or en pièces ou en lingots pour son propre compte ou pour le compte de banques centrales;

(b) avoir de l'or sous dossier pour son propre compte dans les banques centrales;

(c) accepter la garde d'or pour le compte de banques centrales;

(b) consentir des avances ou emprunter aux banques centrales contre garantie d'or, de lettres de change et d'autres effets négociables à courte échéance de premier ordre, ou d'autres valeurs agréées;

(e) escompter, réescompter, acheter ou vendre en les endossant ou non des lettres de change, chèques et autres effets à courte échéance de premier ordre, y compris les Bons du Trésor et toutes autres valeurs d'Etat à court terme de ce genre, couramment négociables sur le marché;

(f) acheter et vendre des devises pour son propre compte ou pour celui de banques centrales;

(g) acheter et vendre des valeurs négociables autres que des actions, pour son propre comte ou pour celui de banques centrales;

(h) escompter à des banques centrales des effets provenant de leur portefeuille et réescompter auprès des banques centrales des effets provenant de son portefeuille;

(i) se faire ouvrir et conserver des comptes courants ou des comptes à terme dans des banques centrales;

(j) recevoir:

(i) les dépôts effectués par les banques centrales en comptes courants ou en comptes à terme;

(ii) les dépôts résultant des contrats de trust qui pourront être passés entre la Banque et des Gouvernements en matière de règlements internationaux;

(iii) tous autres dépôts qui, de l'avis du Conseil, rentrent dans le cadre des attributions de la Banque.

La Banque peut aussi :

(k) agir comme agent ou correspondant de toute banque centrale ;

(l) s'entendre avec toute banque centrale pour que celle-ci agisse comme son agent ou correspondant.

Dans le cas où une banque centrale ne serait pas en mesure de jouer ce rôle ou s'y refuserait, la Banque pourra prendre toutes autres dispositions nécessaires pourvu que la banque centrale intéressée n'y fasse pas d'objections. Si, dans de telles circonstances, il

ν' ἀντιτάξωσιν ἔνστασιν εἰς τὰς ἀφορώσας αὐτὰς συναλλαγάς.

Ἄρθρον 21.

Αἱ συναλλαγαί, ἃς ἡ Τράπεζα ἐνεργεῖ διὰ ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρηθῶσιν εἰμὴ εἰς νομίσματα, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἀνταποκρίνονται εἰς πάσας τὰς πρακτικὰς ἀπαιτήσεις τῆς χρυσῆς βάσεως ἢ τῆς βάσεως τοῦ εἰς χρυσὸν συναλλάγματος.

Ἄρθρον 22.

Τὸ Συμβούλιον καθορίζει τὸν χαρακτῆρα τῶν συναλλαγῶν, ἃς ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐπιχειρῇ.

Ἡ Τράπεζα δύναται ἰδίως :

α') ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ χρυσὸν εἰς νομίσματα ἢ εἰς ράβδους διὰ ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν κεντρικῶν τραπεζῶν·

β') νὰ ἔχῃ πρὸς φύλαξιν χρυσὸν δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν εἰς τὰς κεντρικὰς τραπέζας,

γ') νὰ δέχηται τὴν φύλαξιν χρυσοῦ διὰ λογαριασμὸν κεντρικῶν τραπεζῶν·

δ') νὰ χορηγῇ προκαταβολὰς ἢ νὰ δανείζηται παρὰ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν ἔναντι ἐγγυήσεως χρυσοῦ, συναλλαγματικῶν καὶ ἄλλων διαπραγματευσίμων πρώτης κατηγορίας τίτλων βραχείας λήξεως ἢ ἄλλων δεκτῶν ἀξιῶν·

ε') νὰ προεξοφλῇ, νὰ ἐπαναπροεξοφλῇ (réescompter) νὰ ἀγοράζῃ ἢ πωλῇ ὑπισθογραφοῦσα αὐτὰς ἢ μὴ συναλλαγματικάς, ἐπιταγὰς καὶ ἄλλους τίτλους πρώτης κατηγορίας βραχείας λήξεως, συμπεριλαμβανομένων τῶν Γραμματίων τοῦ Δημοσίου καὶ πασῶν ἑτέρων κρατικῶν ἀξιῶν βραχείας προθεσμίας τοῦ αὐτοῦ εἴδους, εὐχερῶς διαπραγματευσίμων ἐν τῇ χρηματαγορᾷ·

ζ') ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ νομισματικὰς ἀξίας (devises) δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν·

η') ν' ἀγοράζῃ καὶ νὰ πωλῇ ἀξίας διαπραγματευσίμους, ἐκτὸς μετοχῶν, δι' ἴδιον αὐτῆς λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν κεντρικῶν τραπεζῶν·

θ') νὰ προεξοφλῇ εἰς τραπέζας κεντρικὰς τίτλους προερχομένους ἐκ τοῦ χαρτοφυλακείου αὐτῶν καὶ νὰ ἐπαναπροεξοφλῇ (réescompter) παρὰ ταῖς κεντρικαῖς τραπέζαις τίτλους προερχομένους ἐκ τοῦ χαρτοφυλακείου της·

ι') νὰ ἐνεργῇ ὅπως τῇ ἀνοίγωνται καὶ νὰ διατηρῇ τρέχοντας λογαριασμοὺς ἢ λογαριασμοὺς ἐπὶ προσθεμίᾳ εἰς κεντρικὰς τραπέζας·

κ') νὰ δέχηται :

1) τὰς ὑπὸ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν ἐνεργουμένας καταθέσεις εἰς τρέχοντας ἢ ἐπὶ προθεσμίᾳ λογαριασμούς.

2) τὰς καταθέσεις, τὰς προκυπτούσας ἐκ τῶν συμβολαίων ἐντολῆς (contrats de trust), ἅτινα τυχὸν θὰ συναφθῶσι μεταξὺ τῆς Τραπέζης καὶ Κυβερνήσεων ἐπὶ ζητημάτων διεθνῶν διακανονισμῶν·

3) πάσας λοιπὰς καταθέσεις, αἵτινες κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν καθηκόντων τῆς Τραπέζης.

Ἡ Τράπεζα δύναται ἐπίσης :

λ') νὰ ἐνεργῇ ὡς πράκτωρ ἢ ἀνταποκριτὴς πάσης κεντρικῆς τραπέζης,

μ') νὰ συμφωνῇ μετὰ πάσης κεντρικῆς τραπέζης, ὅπως αὕτη ἐνεργῇ ὡς πράκτωρ ἢ ἀνταποκριτὴς αὐτῆς.

Ἐν ἢ περιπτώσει κεντρική τις τράπεζα δὲν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον τοῦτο ἢ θὰ ἠρνεῖτο αὐτὸ ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ λάβῃ πάντα ἄλλα ἀναγκαῖα μέτρα ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐνδιαφερομένη κεντρικὴ τράπεζα νὰ μὴ προβάλῃ ἀντιρρήσεις. Ἐὰν εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐφαίνετο σκόπιμος ἡ ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἵδρυσις πρακτορείου, θὰ ἐχρειάζετο ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου, λαμβανομένη διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων.

ν') νὰ συνάπτῃ συμφωνίας ὅπως ἐνεργῇ ὡς ἐντολοδόχος (trustee) ἢ ὡς πράκτωρ ἐπὶ ζητημάτων διεθνῶν διακανονισμῶν, ἀρκεῖ μόνον αἱ τοιαῦται συμφωνίαι νὰ μὴ θίγωσι τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης ἀπέναντι τρίτων, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς διαφόρους συναλλαγὰς τὰς προβλεπομένας ἐν ταῖς συμφωνίαις ταύταις.

paraissait opportun que la Banque ouvrît une agence, une décision du Conseil, prise à la majorité des deux tiers, serait nécessaire.

(m) passer des accords pour agir comme mandataire (trustee) ou comme agent dans la matière des règlements internationaux, pourvu que de tels accords ne portent pas atteinte aux obligations de la Banque à l'égard de tiers et exécuter les diverses opérations prévues dans ces accords.

Article 23.

Toute opération que la Banque est autorisée à effectuer avec les banques centrales aux termes de l'article précédent peut être entreprise avec les banques, banquiers, sociétés ou particuliers de n'importe quel pays , pourvu toutefois que la banque centrale de ce pays n'y fasse pas d'objections.

Article 24.

La Banque peut conclure avec les banques centrales des accords spéciaux pour faciliter entre elles le règlement des transactions internationales.

A cette fin, elle peut accepter de détenir pour le compte de banques centrales de l'or sous dossier transférable sur leur ordre, ouvrir des comptes permettant aux banques centrales de transférer leurs avoirs d'une monnaie à une autre et prendre, dans la limite des pouvoirs conférés à la Banque par les statuts, toutes autres mesures que le Conseil pourrait estimer opportunes. Les principes et les règles du fonctionnement de tels comptes sont établis par le Conseil.

Article 25.

Il est interdit à la Banque :

(a) d'émettre des billets payables à vue et au porteur;

(b) d'accepter des lettres de change;

(c) de faire des avances aux Gouvernements;

(d) d'ouvrir des comptes courants au nom des Gouvernements;

(e) d'acquérir un intérêt prédominant dans une affaire;

(f) sauf dans la mesure indispensable pour la gestion de ses propres affaires, de rester propriétaire d'immeubles plus longtemps qu'il n'est strictement nécessaire pour réaliser avantageusement toute propriété immobilière dont la Banque serait amenée à prendre possession en recouvrement de créances.

Article 26.

La Banque doit être administrée en tenant particulièrement compte de la nécessité de maintenir sa liquidité. A cet effet, elle doit conserver des actifs pondant aux conditions d'échéances et au caractère de ses engagements. Ses actifs liquides à court terme peuvent comprendre des billets de banque, des chèques payables à vue tirès sur des banques de premier ordre, des effets à l'encaissement, des dépôts à vue ou à court préavis dans des banques de premier ordre, et des lettres de change de premier ordre à quatre vingt dix jours d'échéance au maximum, telles qu' elles sont couramment acceptées au réescompte par les banques centrales.

La proportion des actifs de la Banque pouvant être conservés dans une monnaie donnée est déterminée par le Conseil en tenant dûment compte des engagements de la Banque.

ξ') νὰ συνάπτῃ συμφωνίας ὅπως ἐνεργῇ ὡς ἐντολοδόχος (trustee) ἢ ὡς πράκτωρ ἐπὶ ζητημάτων διεθνῶν διακανονισμῶν, ἀρκεῖ μόνον αἱ τοιαῦται συμφωνίαι νὰ μὴ θίγωσι τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης ἀπέναντι τρίτων, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς διαφόρους συναλλαγὰς τὰς προβλεπομένας ἐν ταῖς συμφωνίαις ταύταις.

Ἄρθρον 23.

Πᾶσα συναλλαγή, ἣν ἡ Τράπεζα ἐξουσιοδοτεῖται νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ μετὰ τῶν τραπεζῶν, τραπεζιτῶν, ἑταιρειῶν ἢ ἰδιωτῶν οἱασδήποτε χώρας, ἀρκεῖ πάντως νὰ μὴ προβάλῃ εἰς τοῦτο ἀντιρρήσεις ἡ κεντρικὴ τράπεζα τῆς χώρας ταύτης.

Ἄρθρον 24.

Ἡ Τράπεζα δύναται νὰ συνάψῃ μετὰ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν εἰδικὰς συμφωνίας διὰ νὰ διευκολύνῃ μεταξὺ αὐτῶν τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν συναλλαγῶν.

Ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ δύναται νὰ δεχθῇ ὅπως κατέχῃ διὰ λογαριασμὸν τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν χρυσὸν πρὸς φύλαξιν, μεταβιβαστὸν εἰς διαταγήν των, νὰ ἀνοίγῃ λογαριασμοὺς ἐπιτρέποντας εἰς τὰς κεντρικὰς τραπέζας νὰ μετατρέπωσι τὸ ἐνεργητικὸν των ἀπὸ ἓν νόμισμα εἰς ἄλλο καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀπονεμηθείσης εἰς τὴν Τράπεζαν ἐξουσίας, πᾶν ἄλλο μέτρον ὅπερ ἤθελε κρίνει σκόπιμον τὸ Συμβούλιον. Αἱ ἀρχαὶ καὶ οἱ κανόνες τῆς λειτουργίας τοιούτων λογαριασμῶν ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 25.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὴν Τράπεζαν :

α') νὰ ἐκδίδῃ γραμμάτια πληρωτέα ἐν ὄψει καὶ εἰς τὸν κομιστήν·

β') νὰ ἀποδέχηται συναλλαγματικάς·

γ') νὰ ἐνεργῇ προκαταβολὰς εἰς τὰς Κυβερνήσεις·

δ') νὰ ἀνοίγῃ τρέχοντας λογαριασμοὺς ἐπ' ὀνόματι τῶν Κυβερνήσεων·

ε') νὰ ἀποκτᾷ προέχον συμφέρον ἔν τινι ὑποθέσει·

στ') ἐξαιρέσει τοῦ ἀναγκαιοῦντος μέτρου διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἰδίων αὐτῆς ὑποθέσεων, νὰ παραμένῃ ἰδιοκτήτης ἀκινήτων ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἀφ' ὅτι εἶναι αὐστηρῶς ἀναγκαῖον πρὸς ἐπωφελῆ ἐκποίησιν πάσης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς νομῆς τῆς ὁποίας θὰ ἤγετο ἡ Τράπεζα πρὸς εἴσπραξιν πιστώσεων.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Τράπεζα δέον νὰ διοικῆται λαμβανομένης ἰδιαιτέρως ὑπ' ὄψει τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως τοῦ ρευστοῦ αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ διατηρῇ ἐνεργητικὸν ἀνταποκρινόμενον πρὸς τοὺς ὅρους λήξεων καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς. Τὸ ρευστὸν βραχείας προθεσμίας ἐνεργητικὸν αὐτῆς δύναται νὰ περιλάβῃ χαρτονομίσματα, ἐπιταγὰς πληρωτέας ἐν ὄψει ἐκδιδομένας ἐπὶ πρώτης κατηγορίας Τραπεζῶν, τίτλους εἰσπρακτέους, καταθέσεις ἐν ὄψει ἢ κατόπιν βραχείας προειδοποιήσεως ἐν τραπέζοις πρώτης κατηγορίας καὶ συναλλαγματικὰς πρώτης κατηγορίας, λήξεως ἐννενήκοντα ἡμερῶν κατ' ἀνώτατον ὅριον, ὡς αὗται γίνονται εὐχερῶς ἀποδεκταὶ πρὸς ἐπαναπροεξόφλησιν ὑπὸ τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν.

Ἡ ἀναλογία τοῦ δυναμένου νὰ διατηρηθῇ εἰς ἓν δοθὲν νόμισμα ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου λαμβανομένων δεόντως ὑπ' ὄψιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης.

CHAPITRE IV.

Administration

Article 27.

L'administration de la Banque appartient au Conseil.

Article 28.

Le Conseil est composé de la façon suivante:

1) Les Gouverneurs en exercice de chacune des Banques centrales d'Allemagne, de Belgique, de France, de Grande-Bretagne, d'Italie, du Japon et des Etats-Unis d'Amérique (ci-aprés dénommés «Administrateurs d'office») ou, si l'un quelconque d'entre ces Gouverneurs ne veut ou ne peut accepter ces fonctions, la personne désignée par lui (ci-aprés dénommée «Substitut»).

La durée des fonctions d'un substitut est laissée à la discrétion du Gouverneur qui l'a nommé, mais elles prennent fin, en tout cas, lorsque ce Gouverneur cesse d'exercer lui-même ses fonctions.

Tout Administrateur d'office peut nommer comme suppléant une personne qui aura le droit d'assister aux réunions du Conseil et d'y exercer les fonctions d'administrateur si le Gouverneur ne peut y assister en personne.

2) Sept personnes représentant la finance, l'industrie ou le commerce, nommée chacune par un des Gouverneurs des banques centrales mentionnées à l'alinéa (1) et de la même nationalité que le Gouverneur qui les nomme.

Pendant la durée de l'obligation de l'Allemagne de payer des annuités de réparations, deux personnes respectivement de nationalité française et allemande représentant l'industrie ou le commerce, nommées respectivement par les Gouverneurs de la Banque de France et de la Reichsbank, si ceux-ci le désirent.

Si, pour une raison quelconque, le Gouverneur d'un quelconque des sept établissements ci-dessus désignées ne peut ou ne veut remplir lui-même les fonctions d'administrateur ou nommer un substitut conformément aux stipulations de l'alinéa (1) ni précéder à la nomination prévue à l'alinéa (2), les Gouverneurs des autres institutions précitées, ou la majorité d'entre eux, peuvent inviter à devenir membres du Conseil deux nationaux du pays dont ce Gouverneur est ressortissant, et contre le choix desquels la Banque centrale du pays en questien ne soulève pas d'objections.

Les Administrateurs nommés comme dit ci-dessus, autres que les Administrateurs d'office ou leur Substitut, exercent leur mandat pendant trois ans, mais sont rééligibles.

3) Neuf personnes au maximum élues suivant la procédure suivante.

Le Gouverneur de la banque centrale de chacun des pays, autres que ceux indiqués dans l'alinéa (1), dans lequel il a été souscrit des actions au moment de la constitution de la Banque a le droit de proposer une liste de quatre candidats de sa nationalité aux postes d'administrateurs, laquelle liste peut comprendre son propre nom. Deux des candidats sur chaque liste doivent être des représentants de la finance et les deux autres

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 27.

Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἀνήκει εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 28.

Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον:

1) Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Διοικηταὶ ἑκάστης τῶν κεντρικῶν Τραπεζῶν τῆς Γερμανίας, τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς (κάτωθι κατονομαζόμενοι «Διοικητικοὶ Σύμβουλοι ἐξ ἐπαγγέλματος») ἢ ἐὰν οἱοσδήποτε ἐκ τῶν Διοικητῶν τούτων δὲν θέλει ἢ δὲν δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰ καθήκοντα ταῦτα, τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζόμενον πρόσωπον (κάτωθι κατονομαζόμενον «Ὑποκατάστατος»).

Ἡ διάρκεια τῶν καθηκόντων ὑποκαταστάτου τινος ἀφίεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διορίσαντος αὐτὸν Διοικητοῦ ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει λήγουσιν, ὅταν ὁ Διοικητὴς οὗτος παύῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ ἐνασκῇ τὰ καθήκοντά του.

Πᾶς Διοικητικὸς Σύμβουλος ἐξ ἐπαγγέλματος δύναται νὰ διορίσῃ ὡς ἀντικαταστάτην πρόσωπον ὅπερ θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ ἀσκῇ ἐν αὐταῖς τὰ καθήκοντα διοικητικοῦ συμβούλου, ἐὰν ὁ Διοικητὴς δὲν δύναται νὰ παρίσταται αὐτοπροσώπως εἰς αὐτάς.

2) Ἑπτὰ πρόσωπα ἀντιπροσωπεύοντα τὰ οἰκονομικά, τὴν βιομηχανίαν ἢ τὸ ἐμπόριον, διοριζόμενα ἕκαστον παρά τινος τῶν Διοικητῶν τῶν ἐν ἐδαφίῳ (1) μνημονευομένων κεντρικῶν τραπεζῶν καὶ τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος μετὰ τοῦ διορίζοντος αὐτὰ Διοικητοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Γερμανίας νὰ πληρώνῃ ἐτησίας δόσεις ἐπανορθώσεων, δύο πρόσωπα ἀντιστοίχως γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς ἐθνικότητος, ἀντιπροσωπεύοντα τὴν βιομηχανίαν ἢ τὸ ἐμπόριον, διοριζόμενα ἀντιστοίχως ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Reichsbank, ἐὰν οὗτοι τὸ ἐπιθυμῶσι.

Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον, ὁ Διοικητὴς ἑνὸς οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀνωθι ὑποδεικνυομένων ἱδρυμάτων δὲν δύναται ἢ δὲν θέλει νὰ ἐκπληρώσῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος τὰ καθήκοντα διοικητικοῦ συμβούλου ἢ νὰ διορίσῃ ὑποκατάστατον συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (1) οὔτε νὰ προβῇ εἰς τὸν προβλεπόμενον ἐν τῷ ἐδαφίῳ (2) διορισμόν, οἱ Διοικηταὶ τῶν ἄλλων προμνησθέντων ἱδρυμάτων ἢ ἡ πλειονοψηφία αὐτῶν, δύναται νὰ καλέσωσιν ὅπως γίνωσι μέλη τοῦ Συμβουλίου δύο ὑπηκόους τῆς χώρας ἧς εἶναι ὑπήκοος ὁ Διοικητὴς οὗτος καὶ κατὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν ὁποίων ἡ κεντρικὴ Τράπεζα τῆς ἐν λόγῳ χώρας δὲν ἐγείρει ἀντιρρήσεις.

Οἱ ὡς ἄνω διοριζόμενοι Διοικητικοὶ Σύμβουλοι ἐκτὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος Διοικητικῶν Συμβούλων ἢ τοῦ Ὑποκαταστάτου αὐτῶν, ἐνασκοῦσι τὰ καθήκοντα των ἐπὶ τριετίαν ἀλλὰ εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

3) Ἐννέα κατ' ἀνώτατον ὅριον πρόσωπα ἐκλεγόμενα κατὰ τὴν ἀκόλουθον διαδικασίαν.

Ὁ Διοικητὴς τῆς κεντρικῆς τραπέζης ἑκάστης χώρας, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1), ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔχουσι γίνει ἐγγραφαὶ μετοχῶν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἱδρύσεως τῆς Τραπέζης, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προτείνῃ κατάλογον ἐκ τεσσάρων ὑποψηφίων τῆς ἐθνικότητός του διὰ τὰς θέσεις διοικητικῶν συμβούλων, ὁ ὁποῖος κατάλογος δύναται νὰ συμπεριλαμβάνῃ καὶ τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα. Δύο ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἐν ἑκάστῳ καταλόγῳ δέον νὰ ὦσιν ἀντι-

des représentants de l'industrie ou du commerce. Sur les listes ainsi établies, le Conseil peut élire, à la majorité des deux tiers, au maximum neuf personnes.

Les Administrateurs ainsi élus sont répartis par tirage au sort en trois groupes, autant que possible de nombre égal; un de ces groupes se retire à la fin du premier exercice financier de la Banque, un autre à la fin du deuxième, le troisième à la fin du troisième exercice. Les Administrateurs qui se retirent peuvent être réélus.

A la première réunion des Administrateurs qui aura lieu au cours du deuxième exercice et des exercices suivants, le Conseil peut élire, à la majorité des deux tiers, trois Administrateurs au maximum sur une liste générale de candidats groupant les listes de personnes ayant des titres analogues à ceux qui sont prévus pour la première élection. Les Gouverneurs des banques centrales de tous les pays, autres que ceux indiqués dans l'alinéa (1), dans lesquels des actions auront été souscrites à la date de cette réunion, ont le droit de soumettre une liste de quatre personnes dont les noms seront portés sur la liste générale. Les Administrateurs ainsi élus restent en fonctions pendant trois ans, mais ils peuvent être réélus.

Si dans l'un quelconque des pays visés au précédent alinéa, il n'y a pas de banque centrale, le Conseil, statuant à la majorité des deux tiers, peut désigner un établissement financier qualifié pour exercer le droit de présenter une liste de candidats à l'élection.

Article 29.

En cas de vacance d'un poste au Conseil pour tout autre raison que l'échéance du terme des fonctions fixées à l'article précédent, il est pourvu à cette vacance conformément à la procédure suivie pour le choix du membre à remplacer. S'il s'agit d'Administrateurs autres que les Administrateurs d'office, le nouvel Administrateur ne reste en fonctions que jusqu'à la date d'expiration du mandat de son prédécesseur. Il peut toutefois être réélu à l'expiration de ce mandat.

Article 30.

Les Administrateurs doivent avoir leur résidence habituelle en Europe ou être en mesure d'assister régulièrement aux réunions du Conseil.

Article 31.

Ne peut être nommé ni demeurer Administrateur aucun membre ou fonctionnaire d'un gouvernement ni aucun membre d'un corps législatif, à moins qu'il ne soit Gouverneur d'une banque centrale.

Article 32.

Les séances du Conseil doivent être tenues au moins dix fois par an. Quatre de ces séances au moins doivent avoir lieu au siège social de la Banque.

Article 33.

Tout membre du Conseil qui n'est pas présent en personne à une séance du Conseil peut donner à tout

πρόσωποι τῶν οἰκονομικῶν καὶ οἱ δύο ἕτεροι ἀντιπρόσωποι τῆς βιομηχανίας ἢ τοῦ ἐμπορίου. Ἐπὶ τῶν οὕτω καταρτιζομένων καταλόγων, τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἐκλέγῃ, διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων, ἐννέα πρόσωπα κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Οἱ οὕτως ἐκλεγόμενοι Διοικητικοὶ Σύμβουλοι κατανέμονται διὰ κλήρου εἰς τρεῖς ὁμίλους, κατὰ τὸ δυνατὸν ἰσαρίθμους· εἷς ἐκ τῶν ὁμίλων τούτων ἀποχωρεῖ κατὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης οἰκονομικῆς χρήσεως τῆς Τραπέζης, ὁ ἕτερος κατὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας, ὁ τρίτος κατὰ τὸ τέλος τῆς τρίτης χρήσεως. Οἱ ἀποχωροῦντες Διοικητικοὶ Σύμβουλοι δύνανται νὰ ἐπανεκλεγῶσι.

Κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίασιν τῶν Διοικητικῶν Συμβούλων, ἥτις θὰ λάβῃ χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας χρήσεως καὶ τῶν ἑπομένων χρήσεων, τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐκλέξῃ διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων, τρεῖς Διοικητικοὺς Συμβούλους κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐπὶ γενικοῦ καταλόγου ὑποψηφίων συναθροίζοντος τοὺς καταλόγους προσώπων ἐχόντων τίτλους ἀναλόγους πρὸς τοὺς προβλεπομένους διὰ τὴν πρώτην ἐκλογήν. Οἱ Διοικηταὶ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν πασῶν τῶν χωρῶν, ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1), ἐν ταῖς ὁποίαις θὰ ἔχωσι γίνει ἐγγραφαὶ μετοχῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως ταύτης, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλωσι καταλογον τεσσάρων προσώπων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα θὰ ἀναγραφῶσιν εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον. Οἱ οὕτως ἐκλεγόμενοι Διοικητικοὶ Σύμβουλοι παραμένουσιν ἐν ἐνεργείᾳ ἐπὶ τριετίαν, ἀλλὰ δύνανται νὰ ἐπανεκλεγῶσι.

Ἐὰν ἐν μιᾷ οἱαδήποτε τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ χώρᾳ δὲν ὑπάρχῃ κεντρικὴ τράπεζα, τὸ Συμβούλιον, ἀποφαίζων τῇ πλειονοψηφίᾳ τῶν δύο τρίτων, δύναται νὰ ὁρίσῃ οἰκονομικόν τι ἵδρυμα ἁρμόδιον διὰ ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ὑποβολῆς καταλόγου ὑποψηφίων εἰς τὴν ἐκλογήν.

Ἄρθρον 29.

Ἐν περιπτώσει χηρείας θέσεως ἐν τῷ Συμβουλίῳ διὰ πάντα ἄλλον λόγον ἐκτὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ καθοριζομένης λήξεως τῆς περιόδου τῶν καθηκόντων, ἡ πλήρωσις τῆς χηρευούσης ταύτης θέσεως γίνεται συμφώνως πρὸς τὴν ἀκολουθουμένην διαδικασίαν διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν μέλους. Ἐὰν πρόκηται περὶ Διοικητικοῦ Συμβούλου, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος τοιούτων, ὁ νέος Διοικητικὸς Σύμβουλος δὲν παραμένει ἐν ἐνεργείᾳ εἰμὴ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς λήξεως τῆς ἐντολῆς τοῦ προκατόχου του. Δύναται πάντως νὰ ἐπανεκλεγῇ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐντολῆς ταύτης.

Ἄρθρον 30.

Οἱ Διοικητικοὶ Σύμβουλοι δέον νὰ ἔχωσι τὴν συνήθη κατοικίαν των ἐν Εὐρώπῃ ἢ νὰ ὦσιν εἰς θέσιν νὰ παρίστανται τακτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 31.

Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ οὐδὲ νὰ παραμείνῃ Διοικητικὸς Σύμβουλος οὐδὲν μέλος ἢ ὑπάλληλος Κυβερνήσεώς τινος οὐδὲ οὐδὲν μέλος νομοθετικοῦ σώματος, ἐκτὸς ἐὰν ἦ Διοικητὴς κεντρικῆς τραπέζης.

Ἄρθρον 32.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου δέον νὰ γίνωνται τοὐλάχιστον δεκάκις κατ' ἔτος. Τέσσαρες τῶν συνεδριάσεων τούτων τοὐλάχιστον δέον νὰ γίνωνται ἐν τῇ ἑταιρικῇ ἕδρᾳ τῆς Τραπέζης.

Ἄρθρον 33.

Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ δὲν παρίσταται αὐτοπροσώπως εἰς συνεδρίασίν τινα τοῦ Συμβουλίου, δύναται

autre membre une procuration l'autorisant à voter en son nom à cette séance.

Article 34.

Sauf dispositions contraires des Statuts, les décisions du Conseil sont prises à la majorité simple des membres présents ou représentés par procuration. En cas d'égalité des voix, la voix du Président est prépondérante.

Le Conseil ne peut délibérer valablement que s'il réunit un quorum. Ce quorum sera fixé par un règlement qui doit être adopté par le Conseil à la majorité des deux tiers.

Article 35.

Les membres du Conseil peuvent recevoir, outre leurs frais de déplacement, un jeton de présence et une rémunération (ou l'un ou l'autre) dont le montant est fixé par le Conseil sous réserve de l'approbation de l'Assemblée Générale.

Article 36.

Les délibérations du Conseil sont résumées dans des comptes-rendus signés par le Président.

Les copies ou les extraits de ces comptes-rendus doivent, aux fins de production en justice, être certifiés par le Directeur Général de la Banque .

Un procès-verbal des décisions prises à chaque réunion, doit être envoyé dans les huit jours qui suivent la réunion à chacun des membres du Conseil.

Article 37.

Le Conseil représente la Banque vis-à-vis des tiers et a seul le droit de contracter des engagements au nom de la Banque. Il peut, néanmoins, déléguer ce droit à un ou plusieurs des membres du Conseil ou du personnel permanent de la Banque, à condition de spécifier les pouvoirs de chacune des personnes auxquelles il délégue ce droit.

Article 38.

La Banque est valablement engagée vis-à-vis des tiers soit par la signature du Président, soit par deux signatures de membres du Conseil ou de membres du personnel qui ont été dûment autorisés par la Conseil à signer en son nom.

Article 39.

Le Conseil élit parmi ses membres un Président et un ou plusieurs Vice-Présidents; l'un de ceux-ci préside les séances en l'absence du Président.

Le Président du Conseil est Président de la Banque

Il est nommé pour trois ans et est rééligible.

Sous réserve de l'autorité du Conseil, le Président exécute la politique de la Banque et en dirige l'administration.

Il ne peut remplir d'autres fonctions qui, de l'avis du Conseil, pourraient le gêner dans l'exercice de ses fonctions de Président.

Article 40.

La séance du Conseil, au cours de laquelle est élu le Président, est présidée par le plus âgé des membres présents du Conseil.

νὰ δώσῃ εἰς οἱονδήποτε ἕτερον μέλος ἐξουσιοδότησιν ἐπιτρέπουσαν αὐτῷ νὰ ψηφίσῃ ἐπ' ὀνόματι του κατὰ τὴν συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 34.

Ἐξαιρέσει ἐναντίων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται καθ' ἁπλῆν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν ἢ τῶν ἀντιπροσωπευομένων διὰ πληρεξουσίου. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου νικᾷ.

Τὸ Συμβούλιον δὲν δύναται νὰ συσκεφθῇ ἐγκύρως εἰμὴ ἐν ἀπαρτίᾳ. Ἡ ἀπαρτία αὕτη θὰ καθορισθῇ διὰ κανονισμοῦ, ὅστις δέον νὰ γίνῃ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων.

Ἄρθρον 35.

Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ λαμβάνωσι, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων των μετακινήσεως, ἀποζημίωσιν λόγῳ παραστάσεως (jeton de présence) καὶ ἀμοιβὴν (ἢ τὸ ἕν ἢ τὸ ἄλλο) τῶν ὁποίων τὸ ποσὸν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 36.

Αἱ συσκέψεις τοῦ Συμβουλίου συνοψίζονται εἰς ἐκθέσεις ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰ ἀποσπάσματα τῶν ἐκθέσεων τούτων δέον διὰ τὴν προσαγωγήν των ἐν δικαστηρίῳ νὰ ἐπικυρώνωνται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης.

Πρακτικὸν τῶν ἐν ἑκάστῃ συνεδρίᾳ ληφθεισῶν ἀποφάσεων δέον νὰ ἀποστέλληται ἐντὸς τῶν ὑκτὼ ἑπομένων τῆς συνεδρίας ἡμερῶν εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 37.

Τὸ Συμβούλιον ἀντιπροσωπεύει τὴν Τράπεζαν ἀπέναντι τῶν τρίτων καὶ ἔχει μόνον τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπέζης. Δύναται οὐχ' ἧττον νὰ μεταβιβάζῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς ἕν ἢ πλείονα τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ μονίμου προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης,ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καθορίζῃ τὴν ἐξουσίαν ἑκάστου προσώπου εἰς ὃ μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἄρθρον 38.

Ἡ Τράπεζα ἐγκύρως ὑποχρεοῦται ἀπέναντι τῶν τρίτων εἴτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Προέδρου, εἴτε διὰ δύο ὑπογραφῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ μελῶν τοῦ προσωπικοῦ, ἅτινα δεόντως ἐξουσιοδοτήθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου νὰ ὑπογράφωσιν ἐπ' ὀνόματί του.

Ἄρθρον 39.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν του ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα ἢ πλείονας 'Αντιπροέδρους' εἷς ἐκ τούτων προεδρεύει τῶν συνεδριάσεων ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι Πρόεδρος τῆς Τραπέζης.

Διορίζεται διὰ τριετίαν καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμος.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος ἐκτελεῖ τὴν πολιτικὴν τῆς Τραπέζης καὶ διευθύνει τὴν διοίκησιν αὐτῆς.

Δὲν δύναται νὰ ἐξασκήσῃ ἄλλα καθήκοντα ἅτινα, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, θὰ ἠδύναντο νὰ παρακωλύσουν αὐτὸν ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς Προέδρου.

Ἄρθρον 40.

Ἡ συνεδρίασις τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκλέγεται ὁ Πρόεδρος προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Article 41.

Le Conseil, sur la proposition du Président, nomme un Directeur Général. Celui-ci est responsable vis-à-vis du Président des opérations de la Banque; il est le chef du personnel.

Les Chefs de Service, ainsi que les autres fonctionnaires occupant un rang analogue, sont nommés par le Conseil sur la proposition du Président après avis du Directeur Général.

Les autres membres du personnel sont nommés par le Directeur Général avec l'approbation du Président.

Article 42.

Le Conseil établit la division de la Banque en Services.

Article 43.

Le Conseil peut, s'il le juge utile, désigner certains de ses membres pour constituer un Comité Exécutif qui assistera le Président dans l'administration de la Banque.

Le Président est membre de ce Comité qu'il préside d'office.

Article 44.

Le Conseil peut constituer des Comités Consultatifs, dont les membres peuvent, en totalité ou en partie, être choisis parmi des personnes étrangères à la direction de la Banque.

Article 45.

Pendant tout le temps que le Plan sera en vigueur, le Conseil, sur réception de l'avis mentionné au Plan convoquera le Comité Consultatif Spécial qui y est prévu.

CHAPITRE V.

Assemblée Générale.

Article 46.

Peuvent assister aux Assemblées Générales de la Banque les personnes désignées par les banques centrales ou par les autres établissements financiers visés à l'article 15.

Le droit de vote est réparti proportionnellement au nombre des actions souscrites dans le pays de chaque établissement représenté à l'Assemlée.

Le Président du Conseil, ou, en son absence, un Vice-Président, préside les Assemblées Générales.

Ceux qui ont le droit d'être représentés aux Assemblées Générales devront être avertis des réunions avec un préavis d'au moins trois semaines.

L'Assemblée Générale fixe sa propre procédure, dans les limites des dispositions des Statuts.

Article 47.

L'Assemblée Générale ordinaire doit se réunir au cours des trois mois suivant la fin de l'éxercice social de la Banque, à la date que fixe le Conseil.

La réunion a lieu au siège social de la Banque.

Le vote par procuration sera permis dans les conditions qui pourront être établies à l'avance par le Conseil dans un règlement.

Article 48.

L'Assemblée Générale ordinaire a compétence pour :

Ἄρθρον 41.

Τὸ Συμβούλιον τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου, διορίζει ἕνα Γενικὸν Διευθυντήν. Οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι τοῦ Προέδρου διὰ τὰς συναλλαγὰς τῆς Τραπέζης· εἶναι ὁ προϊστάμενος τοῦ προσωπικοῦ.

Οἱ Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατέχοντες ἀνάλογον σειράν, διορίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προσωπικοῦ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 42.

Τὸ Συμβούλιον καθορίζει τὴν διαίρεσιν τῆς Τραπέζης εἰς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 43.

Τὸ Συμβούλιον δύναται, ἐὰν τὸ κρίνῃ ὠφέλιμον, νὰ ὁρίσῃ ἕνα τῶν μελῶν αὐτοῦ πρὸς συγκρότησιν Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις θὰ βοηθῇ τὸν Πρόεδρον ἐν τῇ διοικήσει τῆς Τραπέζης.

Ὁ Πρόεδρος εἶναι μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, ἧς προεδρεύει ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 44.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ συστήσῃ Συμβουλευτικὰς Ἐπιτροπάς, ὧν τὰ μέλη δύνανται, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ ἐκλεγῶσι μεταξὺ ξένων πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Τραπέζης προσώπων.

Ἄρθρον 45.

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ Σχεδίου τὸ Συμβούλιον, ἐπὶ τῇ λήψει τῆς ἐν τῷ Σχεδίῳ μνημονευομένης εἰδοποιήσεως, θὰ συγκαλῇ τὴν Εἰδικὴν Συμβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν ἥτις προβλέπεται ἐν αὐτῷ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Γενικὴ Συνέλευσις.

Ἄρθρον 46.

Δύνανται νὰ παρίστανται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Τραπέζης τὰ ὑπὸ τῶν κεντρικῶν τραπεζῶν ἢ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 ἀναφερομένων οἰκονομικῶν ἱδρυμάτων ὁριζόμενα πρόσωπα.

Τὸ δικαίωμα ψήφου κατανέμεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χώρᾳ ἑκάστου ἀντιπροσωπευομένου ἐν τῇ Συνελεύσει ἱδρύματος μετοχῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ του εἷς 'Αντιπρόεδρος προεδρεύει τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

Οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα ν' ἀντιπροσωπεύωνται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις δέον νὰ εἰδοποιῶνται περὶ τῶν συνόδων διὰ προειδοποιήσεως τοὐλάχιστον τριῶν ἑβδομάδων.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ὁρίζει τὴν ἰδίαν αὐτῆς διαδικασίαν, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 47.

Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις δέον νὰ συνέρχηται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν μηνῶν, οἵτινες ἕπονται τοῦ πέρατος τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως τῆς Τραπέζης, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὁριζομένην ἡμερομηνίαν.

Ἡ σύνοδος γίνεται εἰς τὴν ἑταιρικὴν ἕδραν τῆς Τραπέζης

Ἡ διὰ πληρεξουσιότητος ψήφισις θὰ ἐπιτρέπηται ὑπὸ τοὺς ὅρους, οἵτινες τυχὸν θὰ καθορισθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐν κανονισμῷ.

Ἄρθρον 48.

Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις ἔχει ἁρμοδιότητα ὅπως:

(a) approuver le rapport annuel, le bilan annuel sur le rapport fait par les commissaires-vérificateurs, et le compte de profits et pertes et tous les changements proposés au sujet des rémunérations, jetons de présence ou frais des membres du Conseil;

b) décider les affectations aux réserves et aux fonds spéciaux, et se prononcer sur la déclaration d'un dividende et son montant;

c) nommer les commissaires-vérificateurs pour l'année suivante et fixer leur rémunération; et

d) décharger les membres du Conseil de toute responsabilité individuelle en ce qui concerne l'exercice social écoulé.

Article 49.

Les Assemblées Générales extraordinaires sont convoquées pour statuer sur toute proposition du Conseil concernant:

a) les modifications aux Statuts;

b) l'augmentation ou la réduction du capital de la Banque;

c) la liquidation de la Banque.

CHAPITRE VI.

Comptes et bénéfices.

Article 50.

L'exercice social de la Banque commence le 1er Avril et se termine le 31 Mars. Le premièr exercice social se termine le 31 Mars 1931.

Article 51.

La Banque publie un rapport annuel et, au moins une fois par mois, une situation de ses comptes, dans la forme prescrite par le Conseil.

Le Conseil prend les mesures nécessaires pour qu'un compte de profits et pertes et un bilan de la Banque, se rapportant à chaque exercice social, soient établis en temps voulu pour être soumis à l'Assemblée Générale ordinaire.

Article 52.

Les comptes et le bilan doivent être vérifiés par des commissaires-vérificateurs indépendants. Les commissaires-vérificateurs ont pleins pouvoirs pour examiner tous les livres et comptes de la Banque et pour demander des renseignements complets sur toutes ses opérations. Les commissaires-vérificateurs doivent soumettre un rapport au Conseil et à l'Assemblée Générale et indiquer dans leur rapport:

a) s'ils ont obtenu ou non toutes les informations et toutes les explications qu'ils ont demandées; et

b) si, à leur avis, le bilan analysé dans le rapport est établi de manière à donner une vue exacte et correcte de l'état des affaires de la Banque, tel que celui ci ressort de l'examen des livres de la Banque et pour autant qu'ils puissent en juger d'après les renseignements dont ils disposent et les explications qui leur ont été données.

Article 53.

Les bénéfices nets annuels de la Banque sont répartis de la manière suivante:

a) cinq pour cent de ces bénéfices nets, ou telle

(α') ἐγκρίνῃ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν ἐπὶ τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν Ἐλεγκτῶν (commissaires-vérificateurs) ἐκθέσεως καὶ τὸν λογαριασμὸν κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ πάσας τὰς προτεινομένας τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀμοιβῶν, ἀποζημιώσεων λόγῳ παραστάσεως (jetons de présence) ἢ ἐξόδων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

(β') ἀπορασίζῃ τὰς διαθέσεις δι' ἀποθεματικὰ καὶ εἰδικὰ κεφάλαια καὶ ἀποφαίνηται ἐπὶ τῆς δηλώσεως μερίσματος καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ·

(γ') διορίζῃ τοὺς ἐλεγκτὰς (commissaires vérificateurs) διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος καὶ καθορίζῃ τὴν ἀμοιβὴν αὐτῶν· καί

(δ') ἀπαλλάσσῃ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου πάσης ἀτομικῆς εὐθύνης ὅσον ἀφορᾷ τὸ διαρρεῦσαν ἑταιρικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 49.

Αἱ ἔκτακτοι Γενικαὶ Συνελεύσεις συγκαλοῦνται ὅπως ἀποφασίσωσιν ἐπὶ πάσης προτάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἀφορώσης:

(α') τὰς τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ·

(β') τὴν αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης·

(γ') τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς Τραπέζης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Λογαριασμοὶ καὶ κέρδη.

Ἄρθρον 50.

Ἡ ἑταιρικὴ χρῆσις τῆς Τραπέζης ἄρχεται τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ λήγει τὴν 31 Μαρτίου. Ἡ πρώτη ἑταιρικὴ χρῆσις λήγει τὴν 31 Μαρτίου 1931.

Ἄρθρον 51.

Ἡ Τράπεζα δημοσιεύει ἐτησίαν ἔκθεσιν καὶ τουλάχιστον ἅπαξ τοῦ μηνὸς κατάστασιν τῶν λογαριασμῶν αὐτῆς, ὑπὸ τὸν διαγραφόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τύπον.

Τὸ Συμβούλιον λαμβάνει τ' ἀναγκαῖα μέτρα, ὅπως λογαριασμὸς κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ ἰσολογισμὸς τῆς Τραπέζης, ἀναφερόμενοι εἰς ἑκάστην ἑταιρικὴν χρῆσιν, καταστρώνωνται ἐν εὐθέτῳ καιρῷ πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὴν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἄρθρον 52.

Οἱ λογαριασμοὶ καὶ ὁ ἰσολογισμὸς δέον νὰ ἐπαληθεύωνται ὑπὸ ἀνεξαρτήτων ἐλεγκτῶν. Οἱ ἐλεγκταὶ ἔχουσι πλήρη ἐξουσίαν ὅπως ἐξετάζωσι πάντα τὰ βιβλία καὶ πάντας τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Τραπέζης καὶ ὅπως ζητῶσι πλήρεις πληροφορίας ἐπὶ πασῶν τῶν συναλλαγῶν αὐτῆς. Οἱ ἐλεγκταὶ δέον νὰ ὑποβάλωσιν ἔκθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ νὰ ἀναφέρωσιν ἐν τῇ ἐκθέσει των:

α') ἐὰν ἔλαβον ἢ ὄχι πάσας τὰς ὑπ' αὐτῶν αἰτηθείσας πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις, καὶ

β') ἐάν, κατὰ τὴν γνώμην των, ὁ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναλυόμενος ἰσολογισμὸς εἶναι καταστρωμένος τοιουτοτρόπως ὥστε νὰ δίδῃ ἀκριβῆ καὶ ὀρθὴν ὄψιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑποθέσεων τῆς Τραπέζης, ὡς αὕτη ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν β.βλίων τῆς Τραπέζης καὶ ἐφ' ὅσον δύνανται περὶ αὐτῆς νὰ κρίνωσι κατὰ τὰς πληροφορίας ἃς ἔχουσι καὶ τὰς ἐξηγήσεις αἵτινες τοὺς ἐδόθησαν.

Ἄρθρον 53.

Τὰ καθαρὰ ἐτήσια κέρδη τῆς Τραπέζης διανέμονται ὡς ἑξῆς:

(α') πέντε τοῖς ἑκατὸν τῶν καθαρῶν τούτων κερδῶν ἢ

fraction de cinq pour cent qui pourra être nécessaire à cet effet, sont portés à un fonds de réserve appelé Fonds de Réserve Légale, jusqu'à ce que ce fonds atteigne un montant égal en valeur à dix pour cent du montant du capital de la Banque effectivement versé;

b) les bénéfices nets sont appliqués ensuite au paiement d'un dividende jusqu'à concurrence de six pour cent par an sur le capital versé de la Banque. Ce dividende sera cumulatif (c'est-à-dire que l'actionnaire aura droit au paiement des arriérés de dividendes avant toute autre distribution de bénéfices sous forme de dividende).

c) sur le solde de ces bénéfices net, s'il y en a un, vingt pour cent sont versés aux actionnaires jusqu'à concurrence d'un dividende supplémentaire non cumulatif de six pour cent au maximum, étant entendu que le Conseil peut, toute année, retenir tout ou partie de ce versement supplémentaire, et en porter le montant au crédit d'un fonds spécial de réserve de dividendes, destiné à assurer le paiement du dividende de six pour cent cumulatif prévu à l'alinéa précédent, ou à être réparti ultérieurement entre les actionnaires.

d) une fois effectués les prélèvements indiqués ci-dessus, la moitié des bénéfices nets annuels restants sera versée au Fonds de Réserve Générale de la Banque, jusqu'à ce que ce fonds atteigne le montant du capital versé; à partir de ce moment, quarante pour cent seront versés au Fonds de Réserve Générale, jusqu'à ce que le fonds atteigne le double du capital versé; la proportion sera alors ramenée à trente pour cent jusqu'à ce que le fonds atteigne le triple du capital versé, à vingt pour cent jusqu'à ce que le fonds atteigne le quadruple du capital versé et à dix pour cent jusqu'à ce que le fonds atteigne le quintuple du capital versé; et, à partir de ce moment, elle sera de cinq pour cent sans limitation.

Au cas où, par suite de pertes ou d'une augmentation du capital versé, le Fonds de Réserve Générale tomberait au-desous des montants prévus ci-dessus, après les avoir atteints, les peurcentages appropriés seront prélevés à nouveau sur les bénéfices nets annuelsjusqu'à ce que la situation soit rétablie.

e) pendant tout le temps que le Plan sera en vigueur tout solde des bénéfices nets, une fois effectués les prélèvements prévus ci-dessus, sera distribué de la manière suivante:

1) soixante-quinze pour cent seront attribués aux Gouvernements ou aux banques centrales d'Allemagne et des pays ayant droit à une part dans les annuités payables en vertu du Plan qui auront laissé à la Banque des dépots à terme ne pouvant être retirés qu'après au moins cinq ans de date, ou après quatre ans sur préavis d'au moins une année. Cette somme sera répartie chaque année proportionnellement au chiffre des dépôts laissés respectivement à la Banque par les Gouvernements ou les banques centrales en question. Le Conseil aura le droit de fixer le dépôt minimum donnant droit à cette répartition.

τόσον τμῆμα τῶν πέντε τοῖς ἑκατόν, ὅπερ θὰ εἶναι τυχὸν ἀναγκαῖον πρὸς τοῦτο, φέρονται εἰς ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ὀνομαζόμενον Νόμιμον Ἀποθεματικόν, ἕως ὅτου τὸ κεφάλαιον τοῦτο φθάσῃ μέχρι ποσοῦ ἴσου εἰς ἀξίαν πρὸς δέκα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ κεφαλαίου τῆς Τραπέζης τοῦ πραγματικῶς καταβληθέντος·

(β') τὰ καθαρὰ κέρδη διατίθενται ἀκολούθως διὰ τὴν πληρωμὴν μερίσματος μέχρι ἓξ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου τῆς Τραπέζης. Τὸ μέρισμα τοῦτο θὰ ᾖ σωρευτικὸν (δηλαδὴ ὁ μέτοχος θὰ δικαιοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων μερισμάτων πρὸ πάσης ἄλλης διανομῆς κερδῶν ὑπὸ τύπον μερισμάτων)·

(γ') ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τῶν καθαρῶν τούτων κερδῶν, ἐὰν ὑπάρχῃ, εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν καταβάλλονται εἰς τοὺς μετόχους μέχρι προσθέτου μερίσματος μὴ σωρευτικοῦ ἓξ τοῖς ἑκατὸν κατ' ἀνώτατον ὅριον, καθοριζομένου ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται κατὰ πᾶν ἔτος νὰ παρακρατῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς προσθέτου ταύτης καταβολῆς καὶ νὰ φέρῃ τὸ ποσὸν αὐτῆς εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου μερισμάτων, προοριζομένου νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένου σωρευτικοῦ μερίσματος ἓξ τοῖς ἑκατὸν ἢ νὰ διανεμηθῇ βραδύτερον μεταξὺ τῶν μετόχων·

(δ') ἅπαξ γενομένων τῶν ἄνωθι ὁριζομένων προαφαιρέσεων, τὸ ἥμισυ τῶν ὑπολειπομένων καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν θὰ καταβάλληται εἰς τὸ Γενικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον τῆς Τραπέζης μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον τοῦτο φθάσῃ τὸ ποσὸν τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου· ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν θὰ καταβάλλωνται εἰς τὸ Γενικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον φθάσῃ τὸ διπλοῦν τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου· ἡ ἀναλογία τότε θὰ κατέρχηται εἰς τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον φθάσῃ τὸ τριπλοῦν τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου, εἰς εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον φθάσῃ τὸ τετραπλοῦν τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου καὶ εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν μέχρις ὅτου τὸ κεφάλαιον φθάσῃ τὸ πενταπλοῦν τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης θὰ ᾖ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἄνευ περιορισμοῦ.

Εἰς ἣν περίπτωσιν συνεπείᾳ ζημιῶν ἢ αὐξήσεως τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου τὸ Γεν. Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον θὰ ἔπιπτε κάτω τῶν προβλεπομένων ἀνωτέρω ποσῶν, ἀφοῦ τὰ ἔφθασε, τὰ δέοντα ποσοστὰ θὰ προαφαιρῶνται ἐκ νέου ἐκ τῶν καθαρῶν ἐτησίων κερδῶν, μέχρις ἀνορθώσεως τῆς καταστάσεως.

(ε') κατ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τοῦ Σχεδίου ἰσχύος πᾶν ὑπόλοιπον τῶν καθαρῶν κερδῶν, ἅπαξ ἐνεργηθεισῶν τῶν ὡς ἄνω προβλεπομένων προαφαιρέσεων, θὰ διανέμηται ὡς ἑξῆς:

(1) ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν θὰ ἀπονέμωνται εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἢ τὰς κεντρικὰς τραπέζας τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἐχόντων δικαίωμα μεριδίου ἐπὶ τῶν πληρωτέων δυνάμει τοῦ Σχεδίου ἐτησίων δόσεων χωρῶν, αἵτινες θὰ ἔχωσιν ἀφίσει εἰς τὴν Τράπεζαν καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μὴ δυναμένας ν' ἀναληφθῶσιν εἰμὴ μετὰ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας των, ἢ μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐπὶ προειδοποιήσει ἔτους τοὐλάχιστον. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ κατανέμηται ἐτησίως κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ποσὸν τῶν καταθέσεων τῶν ἀφινομένων ἀντιστοίχως εἰς τὴν Τράπεζαν ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ Κυβερνήσεων ἢ κεντρικῶν τραπεζῶν. Τὸ Συμβούλιον θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσῃ τὴν κατ' ἐλάχιστον ὅριον κατάθεσιν τὴν δίδουσαν δικαίωμα εἰς τὴν διανομὴν ταύτην.

(2) vingt-cinq pour cent comme suit:

Si le Gouvernement allemand décide de faire à la Banque un dépôt à long terme remboursable seulement dans les conditions spécifiées à l'alinéa (1) et s'élevant au minimum à quatre cent millions de Reichsmarks, lesdits vingt-cinq pour cent seront attribués à un fonds spécial qui servira à aider l'Allemagne à payer les vingtdeux dernières annuités prévues au Plan.

Si le Gouvernement allemand décide de faire un dépôt à long terme de ce genre une somme inférieure à quatre cent millions de Reichsmarks, la part du Gouvernement allemand sera réduite proportionnellement et le solde sera ajouté aux soixante-quinze pour cent mentionnés à l'alinéa (1) ci-dessus.

Si le Gouvernement allemand décide de ne faire aucun dépôt à long terme de ce gerne, lesdits vingt-cinq pour cent seront répartis comme il est prévu à l'alinéa (1) ci-dessus.

Le Fonds Spécial prévu ci-dessus est productif d'intérêts composés calculés annuellement au taux courant maximum payé par la Banque sur les dépôts à terme.

Si le fonds spécial dépasse le montant nécessaire au paiement des vingt-deux dernières annuières le solde en sera réparti entre les Gouvernements créanciers, a nsi qu'il est prévu au plan.

(f) à l'expiration de la période mentionnée au premièr paragraphe de l'alinéa (e), l'affectation du solde des bénéfices nets auxquels se réfère l'alinéa (e) sera décidée par l'Assemblée Générale sur la proposition du Conseil.

Article 54.

Fonds de Réserve.

Le Fonds de Réserve Générale servira à couvrir toutes les pertes subies par la Banque. En cas d'insuffisance, il sera lo sible de recourir au Fonds de Réserve Légale prévu à l'article 53 (a).

En cas de liquidation, après règlement des obligations de la Banque et des frais de liquidat on, ces fonds de réserve seront répartis entre les actionnaires.

CHAPITRE VII.

Dispositions Générales.

Article 55.

La Banque ne peut être liquidée que par une décision de l'Assemblée Générale prise à la majorité des trois quarts,. En aucun cas la Banque ne peut être liquidée tant qu'elle ne sera pas acquittée de la totalité des obligations assumées par elle conformément au Plan.

Article 56.

1) Si un différend vient à s'élever quant à l'interprétation ou à l'application des Statuts de la Banque soit entre la Banque, d'une part, et telle Banque centrale, établissement financier ou autre banque visé aux Statuts, d'autre part, soit entre la Banque et ses actionnaires, ce différend sera soumis, pour décision

(2) εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν ὡς ἕπεται:

Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν κατάθεσιν ἐπὶ μακρᾷ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαν μόνον ὑπὸ τοὺς καθοριζομένους ἐν τῷ ἐδαφίῳ (1) ὅρους καὶ ἀνερχομένην κατ' ἐλάχιστον ὅριον εἰς τετρακόσια ἑκατομμύρια Ράϊχσμαρκ, τὰ εἰρημένα εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν θὰ διατίθενται εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ βοηθήσῃ τὴν Γερμανίαν νὰ πληρώσῃ τὰς προβλεπομένας ἐν τῷ Σχεδίῳ εἴκοσι δύο τελευταίας ἐτησίας δόσεις.

Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ ἐνεργήσῃ μακροπρόθεσμον κατάθεσιν τοῦ εἴδους τούτου διὰ ποσὸν κατώτερον τῶν τετρακοσίων ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ, τὸ μερίδιον τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως θὰ ἐλαττωθῇ κατ' ἀναλογίαν καὶ τὸ ὑπόλοιπον θὰ προστεθῇ εἰς τὰ μνημονευόμενα ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ (1) ἑβδομήκοντα πέντε τοῖς ἑκατόν.

Ἐὰν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ νὰ μὴ ἐνεργήσῃ οὐδεμίαν μακροπρόθεσμον κατάθεσιν τοῦ εἴδους τούτου τὰ εἰρημένα εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν θὰ κατανεμηθῶσι κατὰ τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ ἄνω ἐδαφίῳ (1).

Τὸ προβλεπόμενον ἀνωτέρω Εἰδικὸν Κεφάλαιον εἶναι παραγωγὸν συνθέτων τόκων ὑπολογιζομένων ἐτησίως εἰς τὸ μέγιστον τρέχον ἐπιτόκιον τὸ πληρωνόμενον ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Ἐὰν τὸ εἰδικὸν κεφάλαιον ὑπερβαίνῃ τὸ ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἴκοσι δύο τελευταίων ἐτησίων δόσεων ποσόν, τὸ ὑπόλοιπον αὐτοῦ θὰ κατανέμηται μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, ὡς προβλέπεται ἐν τῷ Σχεδίῳ (στ') κατὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἐδαφίου (ε) μνημονευομένης περιόδου, ἡ διάθεσις τοῦ ὑπολοίπου τῶν καθαρῶν κερδῶν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεφέρεται τὸ ἐδάφιον (ε) θ' ἀποφασίζηται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 54.

Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον.

Τὸ Γενικὸν Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον θὰ χρησιμεύῃ διὰ τὴν κάλυψιν πασῶν τῶν ζημιῶν ἃς ὑφίσταται ἡ Τράπεζα. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας θὰ ἐπιτρέπηται ἡ προσφυγὴ εἰς τὸ προβλεπόμενον ἐν τῷ ἄρθρῳ 53 (σ) Νόμιμον Ἀποθεματικὸν Κεφάλαιον.

Ἐν περιπτώσει ἐκκαθαρίσεως, μετὰ διακανονισμὸν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης καὶ τῶν ἐξόδων ἐκκαθαρίσεως, τὰ ἀποθεματικὰ ταῦτα κεφάλαια θὰ κατανεμηθῶσι μεταξὺ τῶν μετόχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 55.

Ἡ Τράπεζα δὲν δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῇ εἰμὴ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν τριῶν τετάρτων. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ Τράπεζα δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῇ ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχῃ ἐκπληρώσει τὸ σύνολον τῶν συμφώνως τῷ Σχεδίῳ ἀναληφθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 56.

1) Ἐὰν διαφορά τις ἐγερθῇ σχετικῶς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, εἴτε μεταξὺ τῆς Τραπέζης, ἀφ' ἑνός, καὶ κεντρικῆς τραπέζης, οἰκονομικοῦ ἱδρύματος ἢ ἑτέρας ἐν τῷ Καταστατικῷ ἀναφερομένης τραπέζης, ἀφ' ἑτέρου, εἴτε μεταξὺ τῆς Τραπέζης καὶ τῶν μετόχων της, ἡ διαφορὰ αὕτη θὰ ὑποβάλληται

définitive, au Tribunal prevu par l'Accord de la Haye de Janveier 1930.

2) Faute d'accord sur les termes du compromis, chacune des parties au différend visé au présent article pourra saisir le Tribunal qui statuera, fût-ce par défaut, sur toute question, y compris celles relatives à l'étendue de sa compétence.

3) Avant toute décision finale, et sans préjuger du fond, le Président du Tribunal, ou, en cas d'empêchement de sa part dans un cas quelconque, tout autre membre désigné par lui d'urgence, pourra, sur requête de la partie la plus diligente, ordonner des mesures conservatoires provisoires au bénéfice des parties.

4) Les dispositions qui précèdent ne portent pas atteinte au droit des parties de désigner, d'un commun accord, à l'occasion d'un de ces différends, comme Arbitre unique, le Président ou l'un des membres dudit Tribunal.

Article 57.

Pour tous les cas qui ne sont pas prévus à l'article précédent, ou pour lesquels d'autres dispositions d'arbitrage n'ont pas été prises, la Banque pourra ester en justice et être assignée devant toute juridiction compétente.

Article 58.

Aux fins des Statuts, il faut entendre:

1) par banque centrale, la banque chargée dans un pays de la mission de régler le volume de la circulation monétaire et du crédit dans ce pays; ou, dans le cas où un groupement de banques est chargé d'une telle mission, la banque faisant partie de ce groupement qui a son siège et qui opère dans le marché financier principal du pays en question.

2) par Gouverneur d'une banque centrale, la personne qui, sous l'autorité de son Conseil d'Administration ou de tel autre pouvoir compétent, dirige la politique et l'administration de la Banque.

3) par majorité des deux tiers du Conseil, au moins les deux tiers des voix de la totalité du Conseil (que les votes soient émis en personne ou par procuration).

Article 59.

Des modifications à tous les articles des Statuts, à l'exception des articles énumérés à l'article 60, peuvent être proposées à l'Assemblée générale par le Conseil, statuant à la majorité des deux tiers. Si ces modifications sont adoptées par la majorité de l'Assemblée Générale, elles entrent en vigueur, pourvu qu'elles ne soient pas incompatibles avec les dispositions des articles énumérés à l'article 60.

Article 60.

Les articles 2,3,4,9,15,20,25,28,46,53,56,59 et 60 ne peuvent être modifiés que dans les conditions suivantes: la modification doit être adoptée par une majorité des deux tiers du Conseil, approuvée par la majorité de l'Assemblée Générale et sanctionnée par une loi addionnelle à la Charte de la Banque.

πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ ἐν τῇ Συμφωνίᾳ τῆς Χάγης τοῦ Ἰανουαρίου 1930 προβλεπόμενον Δικαστήριον.

(2) Ἐλλείψει συμφωνίας ἐπὶ τῶν ὅρων τοῦ συνυποσχετικοῦ, ἕκαστον τῶν μερῶν ἐν τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαφορᾷ θὰ δύναται νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Δικαστήριον ὅπερ θὰ ἀποφασίζῃ, ἔστω καὶ ἐρήμῃ, ἐπὶ παντὸς ζητήματος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ.

(3) Πρὸ πάσης τελικῆς ἀποφάσεως καὶ χωρὶς νὰ προδικάζῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου, ἢ, ἐν περιπτώσει κωλύματος αὐτοῦ ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει, πᾶν ἕτερον ὑπ' αὐτοῦ ἐπειγόντως ὁριζόμενον μέλος θὰ δύναται αἰτήσει τοῦ ἐπιμελεστέρου διαδίκου νὰ διατάξῃ συντηρητικὰ προσωρινὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν διαδίκων.

(4) Αἱ προηγούμεναι διατάξεις δὲν θίγουσι τὸ δικαίωμα τῶν διαδίκων νὰ ὁρίσωσι, κοινῇ συμφωνίᾳ, ἐν περιπτώσει μιᾶς τῶν διαφορῶν τούτων ὡς μόνον Διαιτητὴν τὸν Πρόεδρον ἢ ἕν τῶν μελῶν τοῦ εἰρημένου Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 57.

Διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις, τὰς μὴ προβλεπομένας ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἢ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐλήφθησαν ἄλλαι διατάξεις διαιτησίας, ἡ Τράπεζα θὰ δύναται νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου καὶ νὰ ἐνάγηται πρὸ πάσης ἁρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 58.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ Καταστατικοῦ, δέον νὰ ἐννοηθῇ:

(1) ὡς κεντρικὴ τράπεζα, ἡ ἐπιφορτισμένη ἔν τινι χώρᾳ τράπεζα τὴν ἀποστολὴν νὰ κανονίζῃ τὸ ποσὸν τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς πίστεως ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ἢ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὅμιλος τραπεζῶν εἶναι ἐπιφορτισμένος τοιαύτην ἀποστολήν, ἡ ἀποτελοῦσα μέρος τοῦ ὁμίλου τούτου τράπεζα, ἥτις ἔχει τὴν ἕδραν της καὶ συναλλάσσεται ἐν τῇ κυρίᾳ χρηματαγορᾷ τῆς ἐν λόγῳ χώρας.

(2) ὡς Διοικητὴς κεντρικῆς τινος τραπέζης, τὸ πρόσωπον, ὅπερ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς, διευθύνει τὴν πολιτικὴν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς τραπέζης.

(3) ὡς πλειονοψηφία τῶν δύο τρίτων τοῦ Συμβουλίου, τοὐλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν ψήφων τοῦ συνόλου τοῦ Συμβουλίου (εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου ἐδόθησαν αἱ ψῆφοι).

Ἄρθρον 59.

Τροποποιήσεις εἰς πάντα τὰ ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 60 ἄρθρων, δύνανται νὰ προταθῶσιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζοντος διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων. Ἐὰν αἱ τροποποιήσεις αὗται γίνωσι δεκταὶ διὰ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τίθενται ἐν ἰσχύϊ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ὦσιν ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 60 ἀπαριθμουμένων ἄρθρων.

Ἄρθρον 60.

Τὰ ἄρθρα 2,3,4,9,15,20,25,28,46 53,56,59 καὶ 60 δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἑπομένους ὅρους: ἡ τροποποίησις δέον νὰ γίνῃ δεκτὴ διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ νὰ κυρωθῇ διὰ προσθέτου εἰς τὸν Χάρτην τῆς Τραπέζης νόμου.

ARRAGEMENT RELATIF AU MÉMORADUM JOINT AU RAPORT DES EXPERTS DU 7 JUIN 1929.

Les représentants dûment autorisés des Gouvernements de Belgique, de France, de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, de Grèce, d'Italie, de Portugal, de Roumanie, de Yougoslavie, sont convenus avec le Gouvernement allemand de ce qui suit :

Article 1.

Les Puissances créancières s'engagent à faire bénéficier l'Allemagne, aux conditions mentionnées à l'Annexe jointe (qui reproduit le Memorandum joint au Rapport des Experts du 7 Juin 1929) de toute remise qu'une ou plusieures d'entre elles, obtiendraient sur les paiements extérieurs nets afférents à leurs dettes de guerre, telles qu'elles résultent des Accords énumérés ci-après.

Dettes interalliées qui ont été prises en considération pour le calcul des annuités conformément au Plan Young.

(1) Aux Etats - Unis d'Amérique :

Grande-Bretagne	Accord	du 18 Juin	1923
France	»	» 29 Avril	1926
Italie	»	» 14 Novembre	1925
Belgique	»	» 18 Août	1925
Yougoslavie	»	» 3 Mai	1926
Roumanie	»	» 4 Décembre	1925
Grèce	»	» 18 Janvier	1928

(2) A la Grande Bretagne :

France	Accord	du 12 Juillet	1926
Italie	»	» 27 Janvier	1926
Roumanie	»	» 19 Octobre	1925
Yougoslavie	»	» 9 Août	1927
Portugal	»	» 31 Decembre	1926
Grèce	»	» 9 Avril	1926

(3) A la France :

Roumanie	Accord	du 17 Janvier 1930
Yougoslavie	»	» 20 Janvier 1930 pour le règlement de la dette de guerre.
Grèce	Accord	du 20 Janvier 1930 concernant la dette pré-armistice-Tranche A

Article 2.

Tout différend entre les parties contractantes concernant l'interprétation et l'application du présent Arrangement sera soumis, pour décision définitive, au Tribunal établi par l'Accord conclu avec l'Allemagne à La Haye en Janvier 1930.

Article 3.

Le présent Arrangement, dont les textes anglais et français feront également foi, sera ratifié en entera en vigueur, pour chaque Gouvernement ayant ratifié, en même temps qu'entrera en vigueur pour lui l'Accord

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΣΧΕΤΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΝΩΝ ΤΗΣ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 1929 ΥΠΟΜΝΗΜΑ.

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ρουμανίας, καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, συνεφώνησαν μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀκολούθων :

Ἄρθρον 1.

Αἱ πιστώτριαι Δυνάμεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσπορίσωσιν εἰς τὴν Γερμανίαν ὠφέλειαν, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ συνημμένῳ Παραρτήματι (εἰς τὸ ὁποῖον καταχωρίζεται ἐκ νέου τὸ Ὑπόμνημα τὸ συνημμένον εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929) μνημονευομένους ὅρους, ἐκ πάσης ἀφέσεως ἣν μία ἢ πλείονες ἐξ αὐτῶν, ἤθελον ἐπιτύχῃ ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ πολεμικὰ αὐτῶν χρέη, οἷα ταῦτα ἐμφαίνονται ἐκ τῶν κάτωθι ἀπαριθμουμένων Συμφωνιῶν.

Διασυμμαχικὰ Χρέη, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων συμφώνως πρὸς τὸ Σχέδιον Γιάγκ.

(1) Πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς :

Μεγάλη Βρεττανία:	Συμφωνία τῆς	18ης Ἰουνίου	1923
Γαλλία	»	» 29ης Ἀπριλίου	1926
Ἰταλία	»	» 14ης Νοεμβρίου	1925
Βέλγιον	»	» 18ης Αὐγούστου	1925
Γιουγκοσλαυΐα	»	» 3ης Μαΐου	1926
Ρουμανία	»	» 4 Δεκεμβρίου	1925
Ἑλλὰς	»	» 18ης Ἰανουαρίου	1928

(2) Πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν :

Γαλλία	Συμφωνία τῆς	12ης Ἰουλίου	1926
Ἰταλία	»	» 27ης Ἰανουαρίου	1926
Ρουμανία	»	» 19ης Ὀκτωβρίου	1925
Γιουγκοσλαυΐα	»	» 9ης Αὐγούστου	1927
Πορτογαλλία	»	» 31ης Δεκεμβρίου	1926
Ἑλλὰς	»	» 9ης Ἀπριλίου	1927

(3) Πρὸς τὴν Γαλλίαν :

Ρουμανία	Συμφωνία τῆς	17ης Ἰανουαρίου 1930
Γιουγκοσλαυΐα	»	» 20ῆς Ἰανουαρίου 1930 διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ πολεμικοῦ χρέους
Ἑλλὰς	Συμφωνία τῆς	20ῆς Ἰανουαρίου 1930 ἀφορῶσα τὸ πρὸ τῆς ἀνακωχῆς χρέος - Μερὶς Α.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων μερῶν ἀφορῶσα τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας, θέλει ὑποβληθῆ, πρὸς ὁριστικὴν ἀπόφασιν, εἰς τὸ διὰ τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας ἐν Χάγῃ κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1930 συναφθείσης Συμφωνίας ἐγκαθιδρυθὲν Δικαστήριον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, ἧς τό τε Ἀγγλικὸν καὶ Γαλλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσιν ἐξ ἴσου πίστιν, θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ θὰ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ, διὰ ἑκάστην ἐπικυρώσασαν Κυβέρνησιν, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καθ' ὃν θὰ τεθῆ δι' αὐτὴν

sur le règlement complet et définitif des Réparations conclu ce même jour avec l'Allemagne à La Haye.

Fait à La Haye, le 30 Janvier 1930.

CURTIUS
WIRTH
SCHMIDT
MOLDENHAUER
HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
HENRI CHERON
LOUCHEUR
PHILIP SNOWDEN
N. POLITIS
I. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
G. G. MIRONESCO
J. LUGOSIANO
AL. ZEUCEANO
Dr. V. MARINCOVITCH
CONST. FOTITCH

ANNEXE

MEMORANDUM JOINT, MAIS NE FAISANT PAS PARTIE DU RAPPORT

Memoradum spécial des Experts des principales Puissances créancières et de l'Allemagne concernant les paiements extérieurs.

(Signé en même temps que le Rapport du Comité des Experts)

1. Dans les annuités prévues dans le Rapport, les sommes suivantes sont nécessaires pour couvrir les paiements extérieurs :

	Equivalent en millions de Reichsmarks
2	965,1
3	942,3
4	995,4
5	1.136,4
6	1.199,0
7	1.224,9
8	1.271,8
9	1.334,0
10	1.352,5
11	1.375,0
12	487,6
13	1.437,9
14	1.455,1
15	1.451,5
16	1.464,7
17	1.460,9
18	1.456,5
19	1.472,3
20	1.467,1
21	1.461,6
22	1.503,9
23	1.487,9
24	1.491,0
25	1.498,1
26	1.509,4

ἐν ἰσχύϊ ἡ διὰτὸν πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν Ἐπανορθώσεων συναφθεῖσα τὴν ἰδίαν ταύτην ἡμέραν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐν Χάγῃ Συμφωνία.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ, τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ
ΒΙΡΤ
ΣΜΙΤ
ΜΟΛΔΕΝΧΑΟΥΕΡ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΑΣΚΟΝΙ
Π. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Ι. ΛΟΥΓΚΟΣΙΑΝΟ
ΑΛ. ΖΩΓΤΣΙΑΝΟ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ
ΚΩΝΣΤ. ΦΩΤΙΤΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟΝ, ΑΛΛΑ ΜΗ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Εἰδικὸν ὑπόμνημα τῶν Πραγματογνωμόνων τῶν κυριωτέρων πιστωτριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, ἀφορῶν τὰς ἐξωτερικὰς πληρωμάς.

(Ὑπογραφὲν συγχρόνως μὲ τὴν Ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων).

1. Εἰς τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει προβλεπομένας ἐτησίας δόσεις τὰ κάτωθι ποσὰ εἶναι ἀναγκαῖα πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν :

	Ἰσάξιον εἰς ἑκατομ. Ράϊχσμαρκ
2	965,1
3	942,3
4	995,4
5	1.136,4
6	1.199,0
7	1.224,9
8	1.271,8
9	1.334,0
10	1.352,5
11	1.375,0
12	1.487,6
13	1.437,9
14	1.455,1
15	1.451,5
16	1.464,7
17	1.460,9
18	1.456,5
19	1.472,3
20	1.467,1
21	1.461,6
22	1.503,9
23	1.487,9
24	1.491,0
25	1.498,1
26	1.509,4

27	1.504,5	27	1.504,5
28	1.499,1	28	1.499,1
29	1.506,7	29	1.506,7
30	1.538,6	30	1.538,6
31	1.515,4	31	1.515,4
32	1.525,4	32	.1525,4
33	1.543,2	33	1.543,2
34	1.535,0	34	1.535,0
35	1.547,4	35	1.547,4
36	1.546,8	36	1.546,8
37	1.573,7	37	1.673,7
38	1.566,9	38	1.566,9
39	1.566,1	39	1.566,1
40	1.575,9	40	1.576,9
41	1.589,2	41	1.589,2
42	1.602,9	42	1.602,9
43	1.613,1	43	1.613,1
44	1.621,5	44	1.621,5
45	1.624,9	45	1.624,9
46	1.627,6	46	1.627,6
47	1.634,2	47	1.634,2
48	1.637,9	48	1.637,9
49	1.644,6	49	1.644,6
50	1.654,7	50	1.654,7
51	1.659,6	51	1.659,6
52	1.670,5	52	1.670,5
53	1.687,6	53	1.687,6
54	1.691,8	54	1.691,8
55	1.703,3	55	1.703,3
56	1.683,5	56	1.683,5
57	925,1	57	925,1
58	931,4	58	931,4
59	897,8	59	897,8

On fait remarquer qu'au cas où des modifications seraient apportées au profit des créanciers aux obligations relatives à des paiements extérieurs, les annuités allemandes, devraient subir quelque allègement correspondant. En conséquence, les Experts des quatre principales Puissances créancières et de l'Allemagne recommandent que l'Allemagne et tous les Gouvernements créanciers ayant des obligations de paiement à l'extérieur concluent entre eux un accord sur les bases suivantes :

2. Toute remise qu'une Puissance créancière quelconque pourra effectivement obtenir sur ses paiements extérieurs nets afférents aux dettes de guerre, compte dûment tenu de toutes contre-parties matérielles ou financières et de toutes remises portant sur les recettes de dettes de guerre qu'elle pourra elle-même consentir, sera traitée de la façon suivante :

Pour ce qui est des 37 premières années :

a) L'Allemagne bénéficiera, à raison des deux tiers, de la remise nette disponible, sous forme d'une réduction de ses obligations d'annuités ultérieures.

b) Le tiers de la remise nette sera conservé par le créancier en question, en outre des sommes qu'il aura par ailleurs à recevoir de l'Allemagne.

c) Néanmoins, tant que subsistera un engagement quelconque de l'Allemagne portant sur la période postérieure au 31 Mars 1966, le créancier intéressé ne conservera annuellement que le quart de la remise nette, le solde étant versé à la Banque des Réglements Internationaux.

Παρατηρητέον ὅτι, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον ἐπενεχθῇ ἀλλαγαὶ πρὸς ὄφελος τῶν πιστωτῶν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς σχετικὰς πρὸς ἐξωτερικὰς πληρωμάς, αἱ Γερμανικαὶ ἐτήσιαι δόσεις δέον νὰ ὑποστῶσιν ἀνάλογόν τινα ἐλάφρυνσιν. Συνεπῶς, οἱ Πραγματογνώμονες τῶν τεσσάρων κυριωτέρων Δυνάμεων καὶ τῆς Γερμανίας, συνιστῶσιν ὅπως ἡ Γερμανία καὶ πᾶσαι αἱ πιστώτριαι Κυβερνήσεις αἱ ἔχουσαι ὑποχρεώσεις πληρωμῆς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν συνάψωσι μεταξύ των συμφωνίαν ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων :

2. Πᾶσα ἄφεσις ἣν μία οἱαδήποτε ἐκ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων θὰ δυνηθῇ πραγματικῶς νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν αὐτῆς πληρωμῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ πολεμικὰ χρέη, δεόντως λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν πάντων τῶν ὑλικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἀντισταθμισμάτων καὶ πασῶν τῶν ἀφέσεων τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἐκ πολεμικῶν χρεῶν ἔσοδα, εἰς ἃς τυχὸν αὐτὴ αὕτη ἤθελε συγκατανεύσῃ, θέλει χρησιμοποιηθῇ ὡς ἑξῆς :

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ 37 πρῶτα ἔτη :

α) Ἡ Γερμανία θέλει ἀπολαύσῃ κατὰ τὰ δύο τρίτα τοῦ εὐεργετήματος τῆς καθαρᾶς διαθεσίμου ἀφέσεως, ὑπὸ τύπον μειώσεως τῶν ὑποχρεώσεών της διὰ μελλουσῶν ἐτησίας δόσεις.

β') Τὸ τρίτον τῆς καθαρᾶς ἀφέσεως θέλει κρατηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ πιστωτοῦ, ἐπὶ πλέον τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ ἐξ ἄλλων λόγων παρὰ τῆς Γερμανίας.

γ') Οὐχ' ἧττον, ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίσταται οἱαδήποτε ὑποχρέωσις τῆς Γερμανίας ἀφορῶσα τὴν μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1966 περίοδον, ὁ ἐνδιαφερόμενος πιστωτὴς δὲν θὰ κρατῇ ἐτησίως ἢ μόνον τὸ τέταρτον τῆς καθαρᾶς ἀφέσεως, τοῦ ὑπολοίπου καταβαλλομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν.

d) Ces paiements effectués à la Banque des Réglements Internationaux s'accumuleront pour aider l'Allemagne à remplir ses engagements afférents à la période postérieure au 21 Mars 1666; toutes sommes qui, après l'affectation de fonds prévue à l'Annexe I, ne seront pas jugées nécessaires à cette fin (ainsi que les accumulations y relatives) seront restituées aux créanciers qui les avaient versées.

Pour ce qui est des 22 dernières années :

La totalité d'une remise de cette nature servira à réduire les engagements de l'Allemagne.

3. Nous recommandons qu'au cas où l'effet de la remise à l'Allemagne envisagée par rapport à une réduction possible des paiements extérieurs nets, serait tel qu'il modifierait sensiblement les pourcentages suivant lesquels les annuités totales prévues au présent Plan sont réparties entre eux, les Gouvernements créanciers consentent à se réunir pour envisager une révision tendant à rétablir les pourcentages actuels, mais en tenant compte des conditions suivantes ci-dessous indiquées et de tous autres facteurs importants existant alors :

a) Le service de toutes obligations mobilisées par le pays créancier et le solde de ses paiements extérieurs nets du chef des dettes de guerre restant à régler, doivent continuer à être couverts sur la part lui revenant dans les annuités que l'Allemagne doit payer ultérieurement.

b) Il sera tenu compte de toutes contre-parties matérielles et financières acceptées par le pays créancier à l'occassion de la remise qui lui est accordé sur les paiements de dettes de guerre.

4. On avait suggéré, à l'origine, que le montant des annuités allemandes dont le transfert pourrait être différé, fût exactement calculé d' après les montants nets dont les divers créanciers peuvent eux-mêmes différer le paiement en ce qui concerne les dettes de guerre interalliées ; les principes régissant cet ajournement se seraient appliqués également à cette partie de la dette allemande. Pour diverses raisons, cette méthode de calcul n'a pu être adoptée, mais on s'est efforcé d'adapter les dispositions du moratoire de telle sorte que le droit reconnu à l'Allemagne ne fût supérieur à celui des Puissances créancières; la fraction non différable de l'annuité a donc été fixée en prévoyant pour le reste des garanties.

Fait le 7 Juin 1929.

GUTT
FRANQUI
Dr. HJALMAR SCHACHT
KASTL
E. MOREAU
J. PARMENTIER
J. C. STAMP
C. S. ADDIS
A. PIRELLI
SUVICH

δ') Αἱ πληρωμαὶ αὗται γινόμεναι εἰς τὴν Τράπεζαν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ συσσωρευθῶσι πρὸς ὑποβοήθησιν τῆς Γερμανίας πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών της τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1966 περίοδον· πάντα τὰ ποσά, ἄτινα, μετὰ τὴν ἐν τῷ I Παραρτήματι προβλεπομένην διάθεσιν κεφαλαίων, δὲν ἤθελον θεωρηθῇ ἀναγκαῖα διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον (ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ συσσωρεύσεις) θέλουσιν ἐπιστραφῇ εἰς τοὺς καταβαλόντας αὐτὰ πιστωτάς.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ 22 τελευταῖα ἔτη :

Τὸ σύνολον ἀφέσεώς τινος τοιαύτης φύσεως θέλει χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Γερμανίας.

Συνιστῶμεν ὅπως, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀφέσεως πρὸς τὴν Γερμανίαν, θεωρούμενον ἐν σχέσει πρὸς πιθανὴν ἐλάττωσιν τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν, θὰ ἦτο τοιοῦτον ὥστε νὰ μεταβάλλῃ αἰσθητῶς τὰ ποσοστὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων αἱ ἐν τῷ παρόντι Σχεδίῳ προβλεπόμεναι ἐτήσιαι ὁλικαὶ δόσεις κατανέμονται μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων, αὗται συγκατατεθῶσιν ὅπως συνέλθωσι διὰ νὰ συζητήσωσιν ἀναθεώρησιν, τείνουσαν εἰς τὸ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ σημερινὰ ποσοστά, ἀλλὰ λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν τοὺς κάτωθι ἀναφερομένους ὅρους, καὶ πάντας τοὺς τότε ὑπάρχοντας λοιποὺς σημαντικοὺς παράγοντας :

α) Ἡ ὑπηρεσία πάσης κινητοποιηθείσης ὑποχρεώσεως ὑπὸ τῆς πιστωτρίας χώρας καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν καθαρῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν της διὰ διακανονιστέα πολεμικὰ χρέη, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωσι καλυπτόμενα ὑπὸ τοῦ εἰς αὐτὴν ἀναλογοῦντος μεριδίου ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων τὰς ὁποίας ἡ Γερμανία ὀφείλει νὰ πληρώσῃ μεταγενεστέρως·

β') Θέλουσι ληφθῇ ὑπ' ὄψει πάντα τὰ ὑλικὰ καὶ οἰκονομικὰ ἀντισταθμίσματα, τὰ γενόμενα δεκτὰ ὑπὸ τῆς πιστωτρίας χώρας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφέσεως, ἥτις τῇ ἐγένετο ἐπὶ τῶν πληρωμῶν πολεμικῶν χρεῶν.

4. Κατ' ἀρχήν, προὐτάθη ὅπως, τὸ σύνολον τῶν Γερμανικῶν ἐτησίων δόσεων, τῶν ὁποίων ἡ μετατροπὴ ἤθελε τυχὸν ἀναστολῇ, ὑπολογισθῇ ἀκριβῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθαρῶν συνόλων, τῶν ὁποίων οἱ διάφοροι πιστωταὶ δύνανται οἱ ἴδιοι ν' ἀναστείλωσι τὴν πληρωμὴν διὰ ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ διασυμμαχικὰ πολεμικὰ χρέη· αἱ διέπουσαι τὴν ἀναστολὴν ταύτην ἀρχαὶ θὰ ἐφημόζοντο ἐξ ἴσου εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ Γερμανικοῦ χρέους. Διὰ διαφόρους λόγους, ἡ μέθοδος αὕτη ὑπολογισμοῦ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτή, ἀλλὰ κατεβλήθη προσπάθεια ὅπως προσαρμοσθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ χρεωστασίου κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε τὸ εἰς τὴν Γερμανίαν ἀναγνωριζόμενον δικαίωμα νὰ μὴ εἶναι ὑπέρτερον τοῦ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων· ὅθεν, τὸ μὴ ἀναβλητὸν τμῆμα τῆς ἐτησίας δόσεως καθωρίσθη, προβλεφθεισῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ἐγγυήσεων.

Ἐγένετο τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1929.

ΓΚΟΥΤΤ
ΦΡΑΝΚΙ
Δρ. ΓΙΑΑΜΑΡ ΣΑΧΤ
ΚΑΣΤΑ
Ε. ΜΟΡΩ
Ι. ΠΑΡΜΑΝΤΙΕ
Ι. Κ. ΣΤΑΜΠ
Κ. Σ. ΑΝΤΙΣ.
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ

ARRANGEMENT ENTRE LES PUISSANCES CRÉANCIÉRES (ALLEMAGNE).

Les Représentants des Gouvernements de sa Majesté le Roi des Belges, du Gouvernement du Royaume-Uni, de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, du Gouvernement du Canada, du Gouvernement de l' Australie, du Gouvernement de la Nouvelle Zélande, du Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud, du Gouvernement de l' Inde, du Gouvernement de la République Française, du Gouvernement de la République Grecque, du Gouvernement de sa Majesté le Roi d' Italie, du Gouvernement de sa Majesté l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République de Portugal, du Gouvernement de sa Majesté le Roi de Roumanie, du Gouvernement de la République Tchécoslovaque et le Gouvernement du Royaume de Yougoslavie sont convenus de ce qui suit:

1. Les Puissances signataires acceptent, en ce qui les concerne la répartition des paiements allemands, telle qu'elle résulte du Nouveau Plan, comme constituant un règlement définitif de toutes les questions relatives à la répartition des paiements, transferts, cessions et livraisons déjà faits par l'Allemagne en exécution du Traité de Versailles, des Conventions d' Armistice et des Conventions supplémentaires, sous la seule réserve des dispositions visées aux articles 3 et 4 du présent Arrangement.

Cette répartition entre les Puissances signataires ne devra être affectée par aucun des Arrangements existants entre elles ni par le résultat de comptes relatifs à des operations passées.

2. En conséquence, tous comptes entre les Puissances soussignées, ou entre l'une d'elles et la Commission des Réparations, relatifs aux questions prévues à l'article 1er et concernant la période antérieure à l' application du Plan des Experts du 7 juin 1929(y compris les comptes relatifs aux parts de la Dette Publique allemande d'avant-guerre) seront désomais sans objet et sans effet et seront clos dans leur état actuel sous la seule réserve des dispositions visées aux article 3 et 4 du présent Arrangement.

3. Toutefois:

a) Les actions de la Compagnie des Chemins de fer de Bagdad actuellement détenues par la Commission des Réparations seront attribuées par tiers à la France, à la Grande-Bretagne et à l'Italie, sans que cete attribution puisse donner lieu à aucun ajustement de comptes entre les Puissances créancières.

b) Les conditions de partage des câbles cédés par l'Allemagne en vertu du Traité de Versailles seront réglées par les Puissances créancières intéresées.

c) Les frais du Comité des Experts de 1929 incombant aux Puissances créancières, seront répartis définitivement entre elles d'après les pourcentages prévus par l'accord de Spa et par les Accords complémentaires.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ. (ΓΕΡΜΑΝΙΑ).

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Κυβερνήσεων τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Γιουγκοσλαυΐας, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων:

1. Αἱ ὑπογράφουσαι Δυνάμεις δέχονται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ αὐτάς, τὴν διανομὴν τῶν Γερμανικῶν πληρωμῶν, οἵα αὕτη καθορίζεται ἐν τῷ Νέῳ Σχεδίῳ ὡς ἀποτελοῦσαν ὁριστικὸν διακανονισμὸν ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κατανομὴν τῶν πληρωμῶν, μεταβιβάσεων ἐκχωρήσεων καὶ παροχῶν τῶν γενομένων ἤδη ὑπὸ τῆς Γερμανίας εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, τῶν Συμβάσεων Ἀνακωχῆς καὶ τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν ὑπὸ τὴν μόνην ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἡ κατανομὴ αὕτη μεταξὺ τῶν ὑπογραφομένων Δυνάμεων δὲν θὰ πρέπῃ νὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ οὐδεμιᾶς τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ αὐτῶν Συμφωνιῶν οὔτε ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα λογαριασμῶν σχετικῶν πρὸς γενομένας ἐν τῷ παρελθόντι πράξεις.

2. Κατὰ συνέπειαν, ὅλοι οἱ λογαριασμοὶ μεταξὺ τῶν ὑπογεγραμμένων Δυνάμεων, ἢ μιᾶς αὐτῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων, οἱ σχετικοὶ πρὸς τὰ ζητήματα τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 1ῳ καὶ ἀφορῶντες τὴν περίοδον τὴν προγενεστέραν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 (συμπεριλαμβανομένων τῶν λογαριασμῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ μερίδια τοῦ προπολεμικοῦ Γερμανικοῦ Δημοσίου Χρέους) θὰ εἶναι εἰς τὸ ἑξῆς ἄνευ σκοποῦ καὶ ἄνευ ἀποτελέσματος, θέλουσι δὲ κλεισθῇ, ὡς ἔχουσι σήμερον, ὑπὸ μόνην τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τῆς παρούσης Συμφωνίας ἀναφερομένων διατάξεων.

3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει:

α') Αἱ νῦν εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Σιδηροδρόμων τῆς Βαγδάτης, θέλουσι κατανεμηθῇ κατὰ τρίτα εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν, τῆς κατανομῆς ταύτης μὴ δυναμένης νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς οὐδεμίαν διόρθωσιν λογαριασμῶν μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.

β') Οἱ ὅροι διανομῆς τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας δυνάμει τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν παραχωρηθέντων καλωδίων θέλουσι διακανονισθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πιστωτριῶν Δυνάμεων.

γ') Τὰ ἔξοδα τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Πραγματογνωμόνων τοῦ 1929 τὰ βαρύνοντα τὰς πιστωτρίας Δυνάμεις, θέλουσι κατανεμηθῇ ὁριστικῶς μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τῆς συμφωνίας τοῦ Σπᾶ καὶ τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν προβλεπομένων ποσοστῶν.

d) Toutes économies réalisées sur les allocations faites aux sections de la haute Commission Interalliée des Territoires Rhénans par prélèvement sur la cinquième annuité Dawes seront utilisées à faire face aux dépenses desdites sections après le 31 Août 1929 y compris les frais de liquidation. Le solde sera imputé, à concurrence des maxima suivants: Belgqiue 250.000 R.M., France 750.000 R.M., Grande-Bretagne 364.000 R. M., sur le fonds prévu par l'Annexe IV du Protocole du 31 Août 1929,

e) Dans la mesure où les dépenses de la Commission des Réparations et des organismes du Plan Dawes, postérieures au 31 Août 1929 ne seraient pas complètement couvertes par la somme de 6.000.000 de R. M., constituée en vertu de l'Annexe III du Protocole de La Haye du 31 Août 1929, tout excédent sera réglé au moyen des économies réalisées respectivement par la Commission des Réparations et par lesdits organismes sur les sommes affectées aux dépenses de même nature, antérieurement au 31 Août 1929 au titre des annuités du Plan Dawes.

f) Toutes questions relatives aux créances ou actifs de la Commission des Réparations dont la répartition n'est pas prévue par les alinéas précédents seront réglées par les Gouvernements de la Belgique, de la France, de la Grande-Bretagne, de l'Italie et du Japon. Toutes recettes au titre de ces créances ou de ces actifs seront réparties conformément aux règles de répartition établies par l'Accord du 14 Janvier 1925.

4, Pour l'application de l'article 192 des Annexes du Rapport des Experts, une somme de 118.100.000 R.M., sera prélevée au profit de la Grande-Bretagne, de l'Italie et de la Grèce, sur les recettes au titre des cinq derniers mois du Plan Dawes.

Ce versement sera réparti comme suit:

Grande-Bretagne	102.000.000
Italie	14.800.000
Grèce	1.300.000

Il sera imputé sur les excédents des différentes Puissances à raison de:

France	89.380.446
Belgique	12.014.283
Japon	2.527.350
Yougoslavie	13.021.695
Portugal	134.661
Roumanie	912.920
Pologne	108.645

5. Les paiements effectués à la Commission des Réparations par le Gouvernement du Danemark, par la Ville de Dantzig et par le Conseil du Port et des Voies d'Eau de Dantzig sont considérés comme constituant un règlement définitif de leurs obligations respectives envers la Commission des Réparations au titre des biens d'Etat cédés par l'Allemagne et de leur part dans la dette publique allemande d'avant-guerre.

6. L'excédent de la réserve visé à l'alinéa 113 des annexes du Rapport des Experts du 7 Juin 1929 (avant

δ') Πᾶσαι αἱ πραγματοποιηθεῖσαι οἰκονομίαι ἐπὶ τῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν γενομένων διὰ προαφαιρέσεως ἐπὶ τῆς πέμπτης ἐτησίας δόσεως Ντώς εἰς τὰ τμήματα τῆς Ἀνωτάτης Διασυμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Παραρρηνίων ἐδαφῶν, θέλουσι χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῶν ὡς ἄνω μνημονευθέντων τμημάτων μετὰ τὴν 31ην Αὐγούστου 1929, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξόδων ἐκκαθαρίσεως. Τὸ ὑπόλοιπον θέλει ληφθῇ μέχρι τῶν ἀνωτάτων ἀκολούθων ὁρίων: Βέλγιον 250.000 Ράϊχσμαρκ. Γαλλία 750.000 Ράϊχσμαρκ. Μεγάλη Βρεττανία 364.000 Ράϊχσμαρκ ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ IV Παραρτήματι τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 31ης Αὐγούστου 1929.

ε') Καθ' ὅ μέτρον αἱ δαπάναι τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων καὶ τῶν ὀργανισμῶν τοῦ Σχεδίου Ντώς, αἱ μεταγενέστεραι τῆς 31ης Αὐγούστου 1929, δὲν ἠθελον τελείως καλυφθῇ ἀπὸ τὸ ποσὸν τῶν 6.000.000 Ράϊχσμαρκ τὸ σχηματισθὲν δυνάμει τοῦ Παραρτήματος ΙΙΙ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου 1929, πᾶν ἐπὶ πλέον ποσὸν θέλει διακανονισθῇ διὰ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἀντιστοίχως οἰκονομιῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων καὶ ὑπὸ τῶν ρηθέντων ὀργανισμῶν ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν προορισθέντων ἐκ τῶν ἐτησίων δόσεων τοῦ Σχεδίου Ντώς διὰ δαπάνας τῆς αὐτῆς φύσεως πρὸ τῆς 31ης Αὐγούστου 1929.

στ') Πάντα τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς πιστώσεις ἢ τὰ ἐνεργητικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐπανορθώσεων, τῶν ὁποίων ἡ κατανομὴ δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, θέλουσι διακανονισθῇ ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ Βελγίου, τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Πάντα τὰ ἐκ τῶν πιστώσεων τούτων ἢ ἐκ τῶν ἐνεργητικῶν τούτων ἔσοδα, θέλουσι κατανεμηθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας διανομῆς τοὺς καθορισθέντας διὰ τῆς Συμφωνίας τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1925.

4. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 192 τῶν Παραρτημάτων τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, ποσὸν 118.100.000 Ράϊχσμαρκ θέλει προαφαιρεθῇ ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν πέντε τελευταίων μηνῶν τοῦ Σχεδίου Ντώς.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει κατανεμηθῇ ὡς ἑξῆς:

Μεγάλη Βρεττανία	102.000.000
Ἰταλία	14.800.000
Ἑλλὰς	1.300.000

Θὰ βαρύνῃ τὰ πλεονάσματα τῶν διαφόρων Δυνάμεων κατὰ τὴν κάτωθι ἀναλογίαν:

Γαλλία	89.380.446
Βέλγιον	12.014.283
Ἰαπωνία	2.527.350
Γιουγκοσλαυΐα	13.021.695
Πορτογαλλία	134.661
Ρουμανία	912.920
Πολωνία	108.645

5. Αἱ πληρωμαὶ αἱ γενόμεναι πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ἐπανορθώσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Δανίας, ὑπὸ τῆς Ἐλευθέρας Πόλεως τοῦ Δάντσιχ καὶ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Λιμένος καὶ τῶν Ὑδατίνων ὁδῶν τοῦ Δάντσιχ θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦσαι ὁριστικὸν διακανονισμὸν τῶν ἀντιστοίχων ὑποχρεώσεων αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐπανορθώσεων λόγῳ τῶν παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Γερμανίας Κρατικῶν Κτημάτων καὶ τοῦ μεριδίου των ἐπὶ τοῦ προπολεμικοῦ Γερμανικοῦ δημοσίου χρέους.

6. Τὸ πλεόνασμα τοῦ ἀποθέματος τὸ προβλεπόμενον ἐν ἐδαφίῳ 113 τῶν Παραρτημάτων τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929 (προτελευταία φράσις),

dernière phrase) sera réparti entre les Gouvernements créanciers conformément à un Arrangement qui interviendra entre eux le moment venu.

7. Afin de donner effet à l'article VI de l'Annexe I du Protocole du 31 Août 1929, les Gouvernements français et italien conviennent de payer à la Grande-Bretagne, au cours de chacune des 36 années financières commençant au mois d'avril 1930, les annuités prévues dans les Accords respectifs concernant le réglement de leur dette de guerre sous forme de versements mensuels le 15 de chaque mois au lieu de versements semestriels le 15 Septembre et le 15 Mars de chaque année.

Les dates de la libération du depôtd'or italien telles qu'elles sont prévues par l'article 7 de l'Accord anglo-italien sur la consolidation de la dette de guerre italienne seront modifiées en conséquence.

8. Les annuités prévues par les articles 3 et 4 de l'Annexe I du Protocole de La Haye du 31 Août 1929, seront payées en deux versements égaux le ler Juillet et le ler Janvier de chaque année à partir du ler Juillet 1930 jusqu'au ler Janvier 1966. Pour l'année courante, sauf arrangement contraire, le paiement sera fait intégralement le 15 Mars 1930 aves intérêt calculé au taux de 5 1)2 o)o à partir du ler Octobre 1929.

9. Le service de l'annuité de 19,8 millions de RM., àont la France et la Belgique ont garanti le paiement la Grande-Bretagne conformément à l'article III de l'Annexe I du Protocole de La Haye du 31 Août 1929, sera asuré à concurrence de 16.650.000 RM., par le France et de 3.150.000 RM., par la Belgique.

10. Le présent Arrangement dont les textes anglais et français feront également foi, sera ratifié et entrera en vigueur, pour chaque Gouvernement ayant ratifié, en même temps qu'entrera en vigueur pour lui l'Accord sur le règlement complet et définitif des réparations conclu ce même jour avec l'Allemagne à La Haye.

Fait à La Haye le 20 janvier 1930.

HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
PHILIP SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP SNOWDEN
PHILIP SNOWDEN
HENRI CHERON
LOUCHEUR
N. POLITIS
J. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
ADATCI
K. HIROTA
J. MROZOWSKI
R. ULRICH
TOMAZ FERNANDES
G .G. MIRONESCO
N. TITULESCO
J. LUGOSIANO
AL. ZENCEANO
Pr. EDUARD BENES
STEPHAN OSUSKY
Dr. V. MARINKOWITCH
C. FOTITCH.

θέλει κατανεμηθῇ μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Κυβερνήσεων συμφώνως πρὸς Συμφωνίαν ἥτις θὰ συναφθῇ μεταξὺ αὐτῶν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι,

7. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου VI τοῦ Παραρτήματος I τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 31ης Αὐγούστου 1929 αἱ Κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας συμφωνοῦσιν ὅπως πληρώνωσιν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου τῶν 36 οἰκονομικῶν ἐτῶν ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1930, τὰς ἐτησίας δόσεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὰς ἀντιστοίχους Συμφωνίας τὰς ἀφορώσας τὸν διακανονισμὸν τῶν πολεμικῶν των χρεῶν, ὑπὸ τύπον μηνιαίων πληρωμῶν τὴν 15 ἑκάστου μηνὸς ἀντὶ ἑξαμηνιαίων καταβολῶν τὴν 15 Σεπτεμβρίου καὶ 15ην Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

Αἱ ἡμερομηνίαι τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Ἰταλικῆς καταθέσεως χρυσοῦ, οἵαι προβλέπονται ἐν ἄρθρῳ 7 τῆς Ἀγγλο-Ἰταλικῆς Συμφωνίας, περὶ παγιοποιήσεως τοῦ πολεμικοῦ Ἰταλικοῦ χρέους, θέλουσι τροποποιηθῇ ἀναλόγως.

8. Αἱ ἐτήσιαι δόσεις αἱ προβλεπόμεναι ἐν τοῖς ἄρθροις 3 καὶ 4 τοῦ Παραρτήματος I τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου 1929, θὰ πληρώνωνται εἰς δύο ἴσας δόσεις τὴν 1ην Ἰουλίου καὶ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1930 μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1966. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἐκτὸς ἀντιθέτου διακανονισμοῦ, ἡ πληρωμὴ θέλει γίνῃ ὁλοκληρωτικῶς τὴν 15ην Μαρτίου 1930 μὲ τόκον ὑπολογιζόμενον πρὸς 5 1)2 ο)ο ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1929.

9. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐτησίας δόσεως τῶν 19,8 ἑκατομμυρίων Ράϊχσμαρκ, ἧς ἡ Γαλλία καὶ τὸ Βέλγιον ἔχουσιν ἐγγυηθῇ τὴν πληρωμὴν εἰς τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον III τοῦ Παραρτήματος I τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου 1929, θέλει ἐξασφαλισθῇ μέχρι 16.650.000 Ράιχσμαρκ ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ 3.150.000 Ράιχσμαρκ ὑπὸ τοῦ Βελγίου.

10. Ἡ παροῦσα Συμφωνία, τῆς ὁποίας τό τε Ἀγγλικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσιν ἐξ ἴσου πίστιν, θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ θὰ ἰσχύσῃ δι' ἑκάστην ἐπικυρώσασαν Κυβέρνησιν, ταὐτοχρόνως μὲ τὴν θέσιν ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτὴν τῆς Συμφωνίας ἐπὶ τοῦ πλήρους καὶ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν ἐπανορθώσεων τῆς συναφθείσης τὴν ἰδίαν ταύτην ἡμέραν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐν Χάγῃ.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ, τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΛΛ ΜΠΥΡΙ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
Ι. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ρ. ΟΥΛΡΙΤΣ
ΘΩΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Ι. ΛΟΥΓΚΟΣΙΑΝΟ
ΑΛ. ΖΩΙΤΣΙΑΝΟ
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔ. ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦ. ΟΖΟΥΣΚΥ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ
Κ. ΦΩΤΙΤΣ

ARRANGEMENT ENTRE LES PUISSANCES CRÉANCIÈRES (AUTRICHE, HONGRIE, BULGARIE, DETTE DE LIBÉRATION)

Les représentants dûment autorisés du Gouvernement de Sa Majesté le Roi des Belges, du Gouvernement du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord, du Gouvernement du Canada, du Gouvernement du Commonwealth d'Australie, du Gouvernement de Nouvelle-Zélande, du Gouvernement de l'Union de l'Afrique du Sud, du Gouvernement de l'Inde, du Gouvernement de la République Française, du Gouvernement de la République Greque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi d'Italie, du Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur du Japon, du Gouvernement de la République de Pologne, du Gouvernement de la République de Portugal, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Roumanie, du Gouvernement de la République Tchécoslovaque, du Gouvernement de Sa Majesté le Roi de Yougoslavie,

Sont convenus de ce qui suit, en ce qui concerne les biens d'Etat cédés par l'Autriche, la Hongrie et la Bulgarie, les dettes de libération et la répartition des réparations non allemandes.

Article 1.

Les Puissances signataires du présent Arrangement qui ont une dette au titre des biens cédés en vertu des Traités de Saint-Germain, de Trianon et de Neuilly et des indemnités de libération qui ont leur origine dans les Accords des 10 Septembre et 8 Décembre 1919 reçoivent remise complète et définitive de cette dette.

Toutefois, aucune desdites Puissances ne bénéficiera de la présente disposition qu'autant qu'elle aura préalablement ratifié les autres Accords conclus à La Haye en Janvier 1930 avec l'Allemagne, l'Autriche, la Bulgarie et la Tchécoslovaquie.

Article 2.

L'annuité de dix millions de Marks-or que, par l'Accord en date de ce jour, la Tchécoslovaquie s'est engagée à payer aux autres Puissances créancières sera répartie entre les Puissances créancières autres que la Roumanie, la Tchécoslovaquie et la Yougeslavie conformément au tableau de répartition ci-dessous :

France	3,187,854	Marks-or
Grande Bretagne	1,384,519	» »
Italie	3,146,632	» »
Belgique	418,816	» »
Japon	51,920	» »
Portugal	51,920	» »
Grèce	1,758,339	» »

Article 3.

Sous réserve des dispositions des articles IV et V les sommes provenant des paiements de réparations bulgares et des paiements de réparations hongrois jusqu'en 1943 seront réparties comme suit:

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (ΑΥΣΤΡΙΑ, ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΧΡΕΟΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ)

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Βέλγων, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολιτείας (Commonwealth) τῆς Αὐστραλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νέας Ζηλανδίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Νοτιοαφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας, τῆς Κυβερνήσεως τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυίας,

Συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ Κρατικὰ κτήματα τὰ παραχωρηθέντα ὑπὸ τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, τὰ χρέη ἀπελευθερώσεως, καὶ τὴν διανομὴν τῶν μὴ Γερμανικῶν ἐπανορθώσεων.

Ἄρθρον 1.

Αἱ Δυνάμεις αἱ ὑπογράφουσαι τὴν παροῦσαν Συμφωνίαν, αἱ ἔχουσαι χρέος λόγῳ παραχωρεθέντων κτημάτων, δυνάμει τῶν Συνθηκῶν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, τοῦ Τριανὸν καὶ τοῦ Νεϊγύ, καὶ λόγῳ τῶν ἀποζημιώσεων ἐλευθερώσεως, αἵτινες ἔχουσι τὴν ἀρχὴν των εἰς τὰς Συμφωνίας τῆς 10ης Σεπτεμβρίου καὶ 8ης Δεκεμβρίου 1919, ἀπαλλάσσονται πλήρως καὶ ὁριστικῶς τοῦ χρέους τούτου.

Πάντως, οὐδεμία τῶν ρηθεισῶν Δυνάμεων θὰ ἐπωφεληθῇ τῆς παρούσης διατάξεως εἰμή, ἐφ' ὅσον θὰ ἔχῃ προηγουμένως κυρώσῃ τὰς λοιπὰς ἐν Χάγῃ κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1930 συναφθείσας Συμφωνίας μετὰ τῆς Γερμανίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐτησία δόσις ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων Μάρκων χρυσῶν, ἣν διὰ τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν Συμφωνίας, ἡ Τσεχοσλοβακία ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πληρώνῃ εἰς τὰς λοιπὰς πιστωτρίας Δυνάμεις, θὰ κατανέμηται μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, πλὴν τῆς Ρουμανίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας καὶ τῆς Γιαογκοσλαυίας, συμφώνως πρὸς τὸν κατωτέρω πίνακα κατανομῆς :

Γαλλία	3,187,854	Μάρκα χρυσά.
Μεγάλη Βρεττανία	1,384,519	» »
Ἰταλία	3,146,632	» »
Βέλγιον	418,816	» »
Ἰαπωνία	51,920	» »
Πορτογαλλία	51,920	» »
Ἑλλὰς	1,758,339	» »

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων IV καὶ V, τὰ ποσὰ τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν πληρωμῶν Βουλγαρικῶν ἐπανορθώσεων καὶ ἐκ τῶν πληρωμῶν Οὐγγρικῶν μέχρι τοῦ 1943 ἐπανορθώσεων, θὰ κατανέμωνται ὡς ἀκολούθως:

Grèce 76, 73 o)o sur les paiements bulgares et sur les paiements hongrois.

Roumanie 13 o)o sur les paiements burgares et sur les paiements hongrois.

Tchécoslovaquie 1 o)o sur les paiements bulgares et sur les paiements hongrois.

Yougoslavie 5 o)o sur les paiements bulgares et 2 o)o sur les paiements hongrois.

Le solde, en ce qui concerne tant les paiements bulgares que les paiements hongrois étant réparti entre les autres Puisssances créancières au prorata de leurs pourcentages de l'article 2 de l'Arrangement de Spa du 16 juillet 1920 et des Arrangements complémentaires.

Article 4.

La Grèce recevra:

a) Les avoirs liquides realisés par la Commission des Réparations au titre du Traité de Neuilly et non encore répartis à ce jour;

b) Le paiement de 5 millions de francs or à effectuer le 1er Avril 1930 par la Bulgarie.

Article 5.

La Yougoslavie disposera en totalité des sommes à payer par la Hongrie jusqu'au 30 juin 1930 (inclus) aux termes de l'état des paiements en vigueur, sous réserve d'une retenue à effectuer par la Commission des Réparations pour ses dépenses administratives.

Article 6.

Les règles de répartition fixées par les articles précédents sont forfaitaires et définitives.

Article 7.

Le présent Accord constitue entre les Gouvernements signataires un règlement définitif de toutes leurs réclamations réciproques en ce qui concerne les biens d'Etat cédés en vertu des Traités de Saint-Germain, de Trianon et de Neuilly, les dettes de libération, ainsi que tous les paiements et livraisons effectués auxdits Gouvernements en vertu des Traités de Saint-Germain, Trianon et Neuilly et des Arrangements complémentaires.

Le présent Accord, dont les textes français et anglais feront foi sera ratifié.

Le dépôt des ratifications sera effectué à Paris le plus tôt possible.

Les Puissances, dont le Gouvernement a son siège hors d'Europe, auront la faculté de se borner à faire connaitre au Gouvernement Français par leur représentant diplomatique à Paris, que leur ratification a été donnée et, dans ce cas, elles devront en transmettre l'instrument aussitôt que faire se pourra.

Le Gouvernement Français remettra à tous les

Ἑλλὰς 76,73 ο)ο ἐπὶ τῶν Βουλγαρικῶν πληρωμῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οὐγγρικῶν πληρωμῶν.

Ρουμανία 13 ο)ο ἐπὶ τῶν Βουλγαρικῶν πληρωμῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οὐγγρικῶν πληρωμῶν.

Τσεχοσλοβακία 1 ο)ο ἐπὶ τῶν Βουλγαρικῶν πληρωμῶν καὶ ἐπὶ τῶν Οὐγγρικῶν πληρωμῶν.

Γιουγκοσλαυΐα 5 ο)ο ἐπὶ τῶν Βουλγαρικῶν πληρωμῶν καὶ 2 ο)ο ἐπὶ τῶν Οὐγγρικῶν πληρωμῶν.

Τοῦ ὑπολοίπου, ὅσον ἀφορᾷ τόσον τὰς Βουλγαρικὰς πληρωμὰς, ὅσον καὶ τὰς Οὐγγρικὰς πληρωμάς, κατανεμομένου μεταξὺ τῶν λοιπῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, κατ' ἀναλογίαν τῶν ποσοστῶν αὐτῶν τοῦ ἄρθρου 2 τῆς Συμφωνίας τοῦ Σπᾶ τῆς 16ης Ἰουλίου 1920 καὶ τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ :

α') Τὰ ρευστὰ κεφάλαια τὰ πραγματοποιηθέντα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων δυνάμει τῆς Συνθήκης τοῦ Νεϊγύ καὶ μὴ διανεμηθέντα μέχρι σήμερον.

β') Τὴν καταβολὴν 5 ἑκατομμυρίων χρυσῶν φράγκων τὴν ἐνεργηθησομένην τὴν 1ην Ἀπριλίου 1930 ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Γιουγκοσλαυΐα θὰ διαθέτῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὰ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐν ἰσχύϊ πίνακος πληρωμῶν πληρωθησόμενα ὑπὸ τῆς Οὐγγαρίας μέχρι τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1930 (συμπεριλαμβανομένης) ποσά, ὑπὸ ἐπιφύλαξιν παρακρατήσεως ἐνεργηθησομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἐπανορθώσεων διὰ τὰς διοικητικὰς αὐτῆς δαπάνας.

Ἄρθρον 6.

Οἱ κανόνες διανομῆς οἱ καθοριζόμενοι ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων εἶναι ὁριστικοὶ καὶ καθωρίσθησαν κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία ἀποτελεῖ μεταξὺ τῶν ὑπογραφομένων Κυβερνήσεων διακανονισμὸν ὁριστικὸν πασῶν τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ἀπαιτήσεων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ Κρατικὰ κτήματα τὰ παραχωρηθέντα δυνάμει τῶν Συνθηκῶν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, τοῦ Τριανὸν καὶ τοῦ Νεϊγύ, τὰ χρέη ἀπελευθερώσεως ὡς καὶ πάσας τὰς πληρωμὰς καὶ παραδόσεις τὰς γενομένας εἰς τὰς ρηθείσας Κυβερνήσεις δυνάμει τῶν Συνθηκῶν Ἁγίου Γερμανοῦ, Τριανὸν καὶ Νεϊγύ καὶ τῶν συμπληρωματικῶν Συμφωνιῶν.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία, ἧς τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν κείμενον θὰ παρέχωσι πίστιν, θὰ ἐπικυρωθῇ.

Ἡ κατάθεσις τῶν ἐπικυρώσεων θὰ γίνῃ ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Αἱ Δυνάμεις, ὧν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἕδραν της ἐκτὸς τῆς Εὐρώπης, θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ γνωρίσωσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ἐν Παρισίοις διπλωματικοῦ αὐτῶν ἀντιπροσώπου, ὅτι ἡ ἐπικύρωσίς των ἐγένετο, καὶ, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, θὰ ὀφείλωσι νὰ διαβιβάσωσι τὸ ἔγγραφον τῆς ἐπικυρώσεως ταύτης ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδώσῃ εἰς πάσας τὰς υπο-

Gouvernements signataires une copie certifiée conforme des procés-verbaux de dèpôt des ratifications.

Fait à la Haye en un seul exemplaire le 20 janvier 1930.

HENRI JASPAR
PAUL HYMANS
E. FRANCQUI
PHILIP. SNOWDEN
PETER LARKIN
GRANVILLE RYRIE
E. TOMS
PHILIP SNOWDEN
PHILIP SNOWDEN
HENRI CHÉRON
LOUCHEUR
N. POLITIS
J. G. POLITIS
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH
ADATCI
K. HIROTA
I. MROZOWSKI
R. ULRICH
TOMAZ FERNANDES
G. G. MIRONESCO
N. TITULESCO
I. LUGOSIANO
AL. ZEUCEANO
DR. EDUARD BENES
STEFAN OSUSKY
DR. V. MARINKOVITCH
CONSTANTIN FOTITCH

γραψάσας Κυβερνήσεις κεκυρωμένων ἀντίγραφων τῶν πρακτικῶν καταθέσεως τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ
ΠΑΥΛΟΣ ΧΥΜΑΝΣ
Ε. ΦΡΑΝΚΙ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΠΕΤΡΟΣ ΛΑΡΚΙΝ
ΓΚΡΑΝΒΙΛΛ ΡΥΡΙ
Ε. ΤΟΜΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ
Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ
Ι. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ
Α. ΜΟΣΚΟΝΙ
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΪΤΣ
ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ
Ι. ΜΡΟΖΟΒΣΚΙ
Ρ. ΟΥΛΡΙΤΣ
ΘΩΜΑΣ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ
Γ. Γ. ΜΙΡΟΝΕΣΚΟ
Ν. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ
Ι. ΛΟΥΓΚΟΣΙΑΝΟ
ΑΛ. ΖΩ.Ι.ΤΣΙΑΝΟ
Δρ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΕΝΕΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΟΖΟΥΣΚΥ
Δρ. Β. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ
Κ. ΦΩΤΙΤΣ

ARRANGEMENT CONCERNANT LA MOBILISATION D'UNE FRACTION DE LA PARTIE NON DIFFERABLE DES ANNUITES DU NOUVEAU PLAN.

Les représentants dûment autorisés des Gouvernements signataires prenant en considération, d'une part, l'article 165 du Rapport des Experts qui constate qu' au point de vue des Puissances créancières, un élément essentiel du Nouveau Plan est le fait que l'annuité est payée sous une forme se prêtant à la mobilisation selon les dispositions qu'il institue à cet effet ; d'autre part, l'article 161 du même Rapport qui reconnait la nécessité de rétablir l'autonomie financière de l'Allemagne ;

Sont, dans un esprit de collaboration, convenus de ce qui suit :

I.

1) Certains Gouvernements créanciers déclarent l'intention de procéder aussitôt que possible à l'émission sur les marchés internationaux d'une ou de plusieurs tranches de Bons de Réparations d'un montant global de 300 millions de dollars. Ils se proposent de faire cette émission avant le 1er Octobre 1930.

2) Le Gouvernement allemand déclare qu'il ne procédera à aucune émission d'emprunt extérieur à long terme avant le 1er Octobre 1930 ou, si l'émission susvisée n'a pu être réalisée avant cette date, avant l'expiration du délai d'un an à partir de la remise à la Banque des Règlements Internationaux du Certificat de dette du Reich, sans que cet engagement puisse s'étendre au delà du 31 Mars 1931. Cette déclaration vise également la Reichspost et la Deutsche Reichsbahngesellschaft.

De plus, la déclaration ci-dessus du Gouvernement allemand deviendra caduque dans les cas suivants :

a) dès la réalisation effective d'opérations portant sur le montant indiqué plus haut ;

b) six mois après que la Banque des Règlements Internationaux aura fait connaître, conformément aux dispositions de l'article 143 des Annexes du Plan, qu'il lui est pratiquement possible de procéder à l'émission du montant envisagé ci-dessus ou d'une émission inférieure mais si, du fait des Puissances créancières, cette émission n'a pas été réalisée.

Le montant de 300 millions de dollars ci-dessus s'entend du produit effectif et non pas de la valeur nominale des titres émis.

5) Le Reich fait savoir qu'en vertu d'un Acte en date du 26 Octobre 1929, a contracté, auprès de la Svenska Tandsticke Aktiebolaget de Stockholm et de la N. V. Financieele Mij Kreuger et Toll d'Amsterdam un emprunt de 125 millions de dollars.

Il est entendu que les déclarations ci-dessus ne s'appliquent pas à cet emprunt.

Toutefois, le Gouvernement allemand s'engage à ce que les obligations du Reich à créer en vertu de cet Acte ne soient offertes par souscription publique qu'après le 30 Juin 1933.

Il s'engage, d'accord avec la Svenska Tandsticke Aktiebolaget de Stockholm et la N. V. Financieele Mij Kreuger et Toll d'Amsterdam, dont l'adhésion fait l'objet d'une lettre qui sera annexée aux présentes,

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΗΝ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΟΥ ΜΗ ΑΝΑΒΛΗΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΤΗΣΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ.

Οἱ δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι ἀντιπρόσωποι τῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ἀφ' ἑνός, τὸ ἄρθρον 165 τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων, ἥτις διαπιστοῖ ὅτι κατὰ τὴν ἄποψιν τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων οὐσιῶδες στοιχεῖον τοῦ Νέου Σχεδίου εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐτησία δόσις καταβάλλεται ὑπὸ τύπον ἐπιδεχόμενον κινητοποίησιν συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τούτῳ καθοριζομένας ὑπ' αὐτοῦ διατάξεις καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἄρθρον 161 τῆς αὐτῆς Ἐκθέσεως δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη ἀποκαταστάσεως τῆς οἰκονομικῆς αὐτονομίας τῆς Γερμανίας·

Συνεφώνησαν, ἐν πνεύματι συνεργασίας, ἐπὶ τῶν ἀκολούθων :

1) Πιστώτριαι τινὲς Κυβερνήσεις δηλοῦσι τὴν πρόθεσιν αὐτῶν νὰ προβῶσιν ὡς οἷόν τε τάχιον εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπὶ τῶν διεθνῶν ἀγορῶν μιᾶς ἢ πλειόνων σειρῶν Γραμματίων Ἐπανορθώσεων συνολικοῦ ποσοῦ 300 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Προτίθενται νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἔκδοσιν πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930.

2) Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ προβῇ εἰς οὐδεμίαν ἔκδοσιν μακροπροθέσμου ἐξωτερικοῦ δανείου πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930 ἥ, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ὡς ἄνω ἔκδοσις δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης, πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν τοῦ Πιστοποιητικοῦ χρέους τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, χωρὶς ἡ ὑποχρέωσις αὕτη νὰ δύναται νὰ ὑφίσταται πέραν τῆς 31 Μαρτίου 1931. Ἡ δήλωσις αὕτη ἀφορᾷ ἐξ ἴσου τὰ ταχυδρομεῖα τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (Reishsport) καὶ τὴν γερμανικὴν ἑταιρείαν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων (Deutsche Reisbahngesellschaft).

3) Ἐπὶ πλέον, ἡ ὡς ἄνω δήλωσις τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως θὰ καταστῇ ἄκυρος εἰς τὰς κάτωθι περιστάσεις :

α') ἅμα τῇ πραγματικῇ ἐκτελέσει πράξεων κινητοποιήσεως τοῦ ἀνωτέρω μνημονευομένου ποσοῦ.

β') δύο μῆνας ἀφ' ἧς ἡ Τράπεζα τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν θὰ ἔχῃ γνωρίσῃ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 143 τῶν Παραρτημάτων τοῦ Σχεδίου, ὅτι θεωρεῖ πρακτικῶς δυνατὸν ὅπως ἐνεργηθῇ ἔκσοσις τοῦ ὡς ἄνω προβλεπομένου ποσοῦ ἢ ἔκδοσις συμπληροῦσα αὐτὸ ἐὰν ἡ ἔκδοσις αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀπὸ μέρους τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων.

4) Τὸ ἀνωτέρω προβλεπόμενον ποσὸν 300 ἑκατομμυρίων δολλαρίων νοεῖται ὡς πραγματικὸν προϊὸν καὶ οὐχὶ ὡς ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ἐκδοθέντων τίτλων.

5) Τὸ Γερμανικὸν Κράτος γνωστοποιεῖ ὅτι δυνάμει Πράξεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 26 Ὀκτωβρίου 1929 συνῆψε παρὰ τῇ Svenska Tandsticke Aktiebolaget τῆς Στοκχόλμης καὶ τῆς N. V. Financieele Mij Kreuger Toll τοῦ Ἀμστερδὰμ δάνειον 125 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Καθορίζεται ὅτι αἱ ὡς ἄνω δηλώσεις δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ δανείου τούτου.

Πάντως ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ δυνάμει τῆς παρούσης Πράξεως ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους μὴ τεθῶσι εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν εἰ μὴ μετὰ τὴν 30 Ἰουνίου 1933.

Ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Svenska Tandsticke Aktiebolaget τῆς Στοκχόλμης καὶ τῆς N. V. Financieele Mij Kreuger Toll τοῦ Ἀμστερδὰμ, ὧν ἡ προσχώρησις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον ἐπιστολῆς ἥτις

ace que le service de cet emprunt ne puisse entrainer une discrimination au détriment de celui des annuités inconditionnelles.

6) Le Gouvernement allemand se réserve la faculté de participer aux opérations de mobilisation du montant de 300 millions de dollars, visées au paragraphe 1 ci-dessus. Cette participation aura lieu aux conditions d'origine.

7) Ces opérations seront effectuées par l'intermédiaire de la Banque des Règlements Internationaux. Leur produit et leur service seront répartis entre les créanciers de réparations pour la part inconditionnelle et le Gouvernement allemand, en proportion de deux tiers pour les premiers et d'un tiers pour le second.

8) Le service de tels emprunts sera assuré conjointement dans les proportions ci-dessus par un prélèvement sur les paiements de réparation et par un versement du Reich à la Banque des Règlements Internationaux. Pour chacun de ces emprunts, ce prélèvement et ce versement seront confondus par la Banque des Règlements Internationaux dans un compte exclusivement et uniquement affecté au service dudit emprunt.

9) Les contrats d'emprunts du type ci-dessus devront comporter une clause de remboursement anticipé après une période qui ne pourra dépasser dix ans.

10) Si, le Gouvernement allemand ayant déclaré vouloir faire usage de la faculté indiquée plus haut, la collaboration envisagée ne pouvait cependant être obtenu dans la forme ci-dessus décrite, les Gouvernements intéressés se déclarent fermement résolus à la réaliser néanmoins en recherchant les solutions pratiques qui pourraient assurer le mêmre résultat.

Les textes allemand et français du présent Arrangement feront également foi.

Pour le Gouvernement du Reich Allemand :
MOLDENHAUER

Pour le Gouvernement du Royaume uni de Grande Bretagne et de l'Irlande du Nord :
PHILIP SNOWDEN

Pour le Gouvernement de la Rèpublique Française :
HENRI CHERON.
LOUCHEUR

Pour le Gouvernement de Sa Majèsté le Roi d'Italie :
A. MOSCONI
A. PIRELLI
SUVICH

Pour le Gouvernement de Sa Majèsté l'Empereur du Japon :
M. ADATCI
K. HIROTA

Pour le Gouvernement de la Republique de Portugal :
R. ULRICH
TOMAZ FERNANDES

Pour le, Gouvernement de Sa Majèstè le Roi de Gougoslavie
Dr. V. MARINKOVITCH
CONST. FOTITCH

θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὸ παρόν, ὅπως ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου μὴ συνεπιφέρῃ διάκρισιν εἰς βάρος τῆς τῶν ἄνευ ὅρων ἐτησίων δόσεων.

6) Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν τὴν εὐχέρειαν νὰ μετάσχῃ εἰς τὰς πράξεις κινητοποιήσεως τοῦ ποσοῦ τῶν 300 ἑκατομμυρίων δολλαρίων τῶν προβλεπομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1. Ἡ συμμετοχὴ αὕτη θὰ γίνῃ κατὰ τοὺς ἀρχικοὺς ὅρους.

7) Αἱ πράξεις αὗται θὰ ἐνεργῶνται μέσῳ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Τὸ προϊὸν καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν θὰ κατανέμωνται μεταξὺ τῶν πιστωτῶν ἐπανορθώσεων διὰ τὸ ἄνευ ὅρων μέρος καὶ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, κατ' ἀναλογίαν δύο τρίτων διὰ τοὺς πρώτους καὶ ἑνὸς τρίτου διὰ τὴν δευτέραν.

8) Ἡ ὑπηρεσία τοιούτων δανείων θὰ ἐξασφαλίζηται ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἀναλογίας διὰ προαφαιρέσεως ἐπὶ τῶν πληρωμῶν ἐπανορθώσεων καὶ καταβολῆς ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Δι' ἕκαστον τῶν δανείων τούτων, ἡ προαφαίρεσις καὶ ἡ καταβολὴ αὕτη θὰ συγχωνεύωνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἰς λογαριασμὸν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διατεθειμένου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου.

9) Αἱ συμφωνίαι δανείων τοῦ ὡς ἄνω τύπου θὰ πρέπῃ νὰ περιέχωσι ῥήτραν προκαταβολικῆς ἐξοφλήσεως μετὰ περίοδον ἡ ὁποία δὲν θὰ δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δέκα ἔτη.

10) Ἐὰν, τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως δηλωσάσης ὅτι θέλει νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἀνωτέρω μνημονευομένης εὐχερείας, ἡ προβλεπομένη συνεργασία δὲν ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἐπιτευχθῇ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω διαγραφομένην μορφήν, αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κυβερνήσεις δηλοῦσιν ὅτι εἶναι στερρῶς ἀποφασισμέναι νὰ πραγματοποιήσωσιν αὐτήν, οὐχ' ἧττον, ἐπιζητοῦσαι τὰς πρακτικὰς λύσεις, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Τὸ γερμανικὸν καὶ γαλλικὸν κείμενον τῆς προύσης συμφωνίας θὰ παρέχωσιν ἐξ ἴσου πίστιν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτος :
ΜΟΛΔΕΝΧΑΟΥΕΡ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΝΟΟΥΝΤΕΝ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας :
ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ
ΛΟΥΣΕΡ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἰταλίας.
Α. ΜΟΣΚΟΝΙΑ.
Α. ΠΙΡΕΛΛΙ
ΣΟΥΒΙΤΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ἰαπωνίας :
Μ. ΑΝΤΑΤΣΙ
Κ. ΧΙΡΟΤΑ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας :
Ρ. ΟΥΛΡΙΧ
ΤΟΜΑΖ ΦΕΡΝΑΝΤΕΣ

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας :
Δρ. Β. ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ
Κ. ΦΟΤΙΤΣ

Der Reichsminister der Finanzen

Haag, den 17 Januar 1930

Sehr geehrter Herr Kreuger,

Die deutsche Regierung hat den Gläubigermächten gegenüber die folgende Erklärung abgegeben :

«Le Gouvernement allemand s'engage à ce que les obligations du Reich à créer en vertu de cet Acte ne soient offertes par souscription publique qu'après le 30 Juin 1933.

Il s'engage, d'accord avec le Svenska Tandsticke Aktiebolaget de Stockholm et de la N. V. Financiecle Mij. Kreuger et Toll d'Amsterdam, dont l'adhésion fait l'objet d'une lettre qui sera annexée aux présentes, à ce que le service de cet emprunt ne puisse entrainer une discrimination au détriment de celui des annuités inconditionnelles».

Ich bitte mir zu bestätigen, dass die Svenska Tändsticke Aktiebolaget de Stockholm, die Sie vertreten, mit dieser Erklräung einverstanden ist und dass Sie das Einverständnis der N. V. Financiecle Mij. Kreuger et Toll Amsterdam herbeiführen werden.

(Gez.) MOLDENHAUER

Herrn Jvar Kreuger,
Haag, Park-Hotel

Haag, den 17 Januar 1930.

Sehr geehrter Herr Minister!

Ich habe Ihr geehrtes Schreiben vom 17)1 erhalten und erlaube mir hiermit zu bestätigen, dass die Svenska Tändsticke Aktiebologet de Stockholm, die ich vertrete, mit der Erklärung , die Sie den Gläubigermähten gegenüber gemacht haben, einverstanden ist und dass ich das Einverständnis der N. V. Financiecle Mij. Kreuger et Toll d'Amsterdam herbeiführen werde.

Mit berbindlichstem Gruss

(Gez.) JVAR KREUGER

Herrn Reichsminister der Finanzen,
Professor Dr. Moldenhauer,
z. St. den Haag.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Γερμαν. Κράτους

Ἐν Χάγῃ τῇ 17 Ἰανουαρίου 1930.

Ἐντιμότατε Κε Κρόυγκερ,

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν πρὸς τὰς Πιστωτρίας Δυνάμεις :

«Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως αἱ δυνάμει τῆς παρούσης Πράξεως ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους μὴ τεθῶσι εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν εἰ μὴ μετὰ τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1933.

Ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Svenska Tändsticke Ahtiebolaget τῆς Στοκχόλμης καὶ τῆς N.V. Financiecle Mij Kreuger et Toll τοῦ Ἀμστερδαμ, ὧν ἡ προσχώρησις ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον ἐπιστολῆς ἥτις θὰ προσαρτηθῇ εἰς τὸ παρόν, ὅπως ἡ ὑπηρεσία τοῦ δανείου τούτου μὴ συνεπιφέρῃ διάκρισιν εἰς βάρος τῆς τῶν ἄνευ ὅρων ἐτησίων δόσεων.

Παρακαλῶ νὰ μοὶ βεβαιώσητε ὅτι ἡ Svenska Tändsticke Aktiebolaget τῆς Στοκχόλμης, ἣν ἐκπροσωπεῖτε συμφωνεῖ εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην καὶ ὅτι θὰ προσκομίσητε τὴν συγκατάθεσιν τῆς N. V. Financiecle Mij Kreuger et Toll τοῦ Ἀμστερδαμ.

ΜΟΛΔΕΝΧΑΟΥΕΡ

Κύριον JVAR KREUCER
Χάγην, Park Hotel.

Ἐν Χάγῃ τῇ 17 Ἰανουαρίου 1930.

Ἐντιμότατε Κε Ὑπουργέ,

Ἔλαβον τὴν ἔντιμον ἐπιστολήν σας τῆς 17)1 καὶ λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ σᾶς βεβαιώσω διὰ τῆς παρούσης ὅτι ἡ Svenska Tändsticke Aktiebolaget τῆς Στοκχόλμης ἣν ἐκπροσωπῶ συμφωνεῖ εἰς τὴν δήλωσιν εἰς ἣν προέβητε πρὸς τὰς πιστωτρίας Δυνάμεις καὶ ὅτι θὰ προσκομίσω τὴν συγκατάθεσιν τῆς N. V. Financiecle Mij. Kreuger et Toll τοῦ Ἀμστερδαμ Κύριον

Μετὰ κλπ.

JVAR KREUGER

Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους
Καθηγητὴν Δρα Μόνδελχάουερ Χάγην.

LETTRES ÉCHANGÉES CONCERNANT LES DROITS DE SUSPENSION RECONUS A L'ALLEMAGNE

A Son Excellence

Monsieur Henri Jaspar,

Président de la Conférence de La Haye.

Monsieur le Président,

Au nom de nom Gouvernement, j'ai l'honneur de vous communiquer ce qui suit :

Le Gouvernement allemand n'exercera pas, à l'égard de l'une quelconque des Puissances créancières, les droits de suspension qui lui sont reconnus par les Accords actuellement signés ou paraphés sans exercer en même temps les droits analogues qu'il peut avoir à l'égard de l'une des autres Puissances dont les créances sont englobées dans les annuités, telles qu'elles figurent au Rapport des Experts du 7 Juin 1929. En outre, il ne consentira à l'avenir, en matière de suspension, aucun avantage particulier à l'une quelconque de ces Puissances.

Rien dans la présente déclaration ne devra être interprété de manière à préjudicier, de quelque façon que ce soit, les droits ou obligations de l'Allemagne découlant des Accords déjà signés ou paraphés.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, l'expression de ma plus haute considération.

La Haye, le 20 Janvier 1930.

(s) CURTIUS

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de vous accuser réception de votre lettre en date de ce jour par laquelle vous m'avez communiqué au nom du Gouvernement allemand ce qui suit :

«Le Gouvernement allemand n'exercera pas, à l'égard de l'une quelconque des Puissances créancières, les droits de suspension qui lui sont reconnus par les Accords actuellement signés ou paraphés, sans exercer en même temps les droits analogues qu'il peut avoir à l'égard de l'une des autres Puissances dont les créances sont englobées dans les annuités, telles qu'elles figurent au Rapport des Experts du 7 Juin 1929. En outre, il ne consentira à l'avenir, en matière de suspension, aucun avantage particulier à l'une quelconque de ces Puissances.

Rien dans la présente déclarartion ne devra être interprété de manière à préjudicier de quelque façon que ce ce soit, les droits ou obligations de l'Allemagne découlant des Accords déjà signés ou paraphés».

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'expression de ma plus haute considération.

La Haye, le 20 Janvier 1930.

(s) Henri JASPAR

A Monsieur Curtius
Ministre des Affaires Etrangères du Reich

ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΙΣΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΘΕΝΤΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα

τὸν κ. Ἐρρῖκον Ζασπὰρ

Πρόεδρον τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Χάγης.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεώς μου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὰ κάτωθι :

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐξασκήσῃ, ἀπέναντι οἱασδήποτε τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, τὰ ἀναγνωρισθέντα ὑπὸ τῶν ἤδη ὑπογραφεισῶν ἢ μονογραφεισῶν Συμφωνιῶν δικαιώματα ἀναστολῆς χωρὶς νὰ ἐξασκήσῃ ταὐτοχρόνως τὰ ἀνάλογα δικαιώματα, ἅτινα δύναται νὰ ἔχῃ ἀπέναντί τινος τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, ὧν αἱ πιστώσεις συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς ἐτησίας καταβολὰς οἷαι αὗται ἀναγράφονται ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929. Ἐκτὸς τούτου, δὲν θέλει παραχωρήσῃ εἰς τὸ μέλλον, ὅσον ἀφορᾷ ἀναστολήν, οὐδὲν ἰδιαίτερον πλεονέκτημα εἰς οἱανδήποτε τῶν Δυνάμεων τούτων.

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ δηλώσει θὰ πρέπῃ νὰ ἑρμηνευθῇ οὕτως ὥστε νὰ θίξῃ, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῶν ἤδη ὑπογραφεισῶν ἢ μονογραφεισῶν Συμφωνιῶν δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τῆς Γερμανίας.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξόχου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Χάγῃ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

(Ὑπ.) ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὴν λῆψιν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν ἐπιστολῆς σας δι' ἧς μοὶ ἀνεκοινώσατε ἐξ ὀνόματος τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τὰ κάτωθι :

«Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐξασκήσῃ, ἀπέναντι οἱασδήποτε τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων, τὰ ἀναγνωρισθέντα ὑπὸ τῶν ἤδη ὑπογραφεισῶν ἢ μονογραφεισῶν Συμφωνιῶν δικαιώματα ἀναστολῆς χωρὶς νὰ ἐξασκήσῃ ταὐτοχρόνως τὰ ἀνάλογα δικαιώματα, ἅτινα δύναται νὰ ἔχῃ ἀπέναντί τινος τῶν λοιπῶν Δυνάμεων ὧν αἱ πιστώσεις συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰς ἐτησίας καταβολὰς οἷαι αὗται ἀναγράφονται ἐν τῇ Ἐκθέσει τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929. Ἐκτὸς τούτου, δὲν θέλει παραχωρήσῃ εἰς τὸ μέλλον, ὅσον ἀφορᾷ ἀναστολήν, οὐδὲν ἰδιαίτερον πλεονέκτημα εἰς οἱανδήποτε τῶν Δυνάμεων τούτων.

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ δηλώσει θὰ πρέπῃ νὰ ἑρμηνευθῇ οὕτως ὥστε νὰ θίξῃ, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῶν ἤδη ὑπογραφεισῶν ἢ μονογραφεισῶν Συμφωνιῶν δικαιώματα ἢ ὑποχρεώσεις τῆς Γερμανίας».

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξόχου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Χάγῃ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1730.

(Ὑπ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

Κύριον Κούρτιους,

Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

LETTRES ÉTRANGÉES CONCERNANT LES TARIFS DE LA COMPAGNIE DES CHEMINS DE FER ALLEMANDS.

Monsieur le Président,

J'ai l'honneur de vous informer que la Délégation allemande accepte la formule établie par les Experts ferroviaires spécifiant que la Compagnie des chemins de fer allemands aura l'obligation, tout en observant dans sa gestion les dispositions de la Loi des Chemins de fer et des Statuts, de régler ses dépenses et de fixer ses tarifs de telle manière que les paiements afférents à la taxe de réparation, à l'intérêt et à l'amortissement des emprunts de la Compagnie, au dividende des actions de préférence, ainsi qu'au remboursement de celles-ci restent assurés.

Le Gouvernement allemand est d'avis que cette obligation résulte déjà des dispositions du projet de la Loi, ainsi que les Experts l'ont constaté. Il est prêt toutefois à fixer cette interprétation en insérent une explication à cet effet dans l'exposé des motifs du projet de Loi.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, les assurances de ma plus haute considération.

La Haye, le 20 Janvier 1930.

(s) CURTIUS

A Monsieur le Président de la Conférence.

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur de vous accuser réception de votre lettre du 20 Janvier 1930 par laquelle vous avez bien voulu m'informer que la Délégation allemande accepte la formule établie par les Experts ferroviaires spécifiant que la Compagnie des Chemins de fer allemands aura l'obligation, tout en observant dans sa gestion les dispositions de la Loi des Chemins de fer et des Statuts, de régler ses dépenses et de fixer ses tarifs de telle manière que les paiements afférents à la taxe de réparation, à l'intérêt et à l'amortissement des emprunts de la Compagnie, au divindende des actions de préférence, ainsi qu'au remboursement de celles-ci, restent assurés.

Je prends note également que le Gouvernement allemand est d'avis que cette obligation résulte déjà des dispositions du projet de la Loi, ainsi que les Experts l'ont constaté. Il est prêt toutefois à fixer cette interprétation en insérant une explication à cet effet dans l'exposé des motifs du projet de Loi.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma haute considération.

La Haye, le 20 Janvier 1930.

Le president de la conference
(s) HERNI JASPAR

A son Excellence Monsieur CURTIUS
Ministre sdes Affaires Etrangères d'Allemagne.
LA HAYE.

ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΙΣΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΑ ΤΙΜΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι ἡ Γερμανικὴ
Ἀντιπροσωπεία ἀποδέχεται τὸν ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν
Πραγματογνωμόνων καταρτισθέντα τύπον καθορίζοντα ὅτι
ἡ Ἑταιρεία τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων θὰ ἔχῃ τὴν
ὑποχρέωσιν, τηροῦσα ἐν τῇ διαχειρίσει της τὰς διατά-
ξεις τοῦ Νόμου περὶ Σιδηροδρόμων καὶ τοῦ Καταστα-
τικοῦ, νὰ κανονίζῃ τὰς δαπάνας καὶ νὰ καθορίζῃ τὰ τι-
μολόγιά της κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωνται
αἱ καταβολαὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸν φόρον ἐπανορθώσεων,
πρὸς τὸν τόκον καὶ τὸ τοκοχρεωλύσιον τῶν δανείων τῆς
Ἑταιρείας, πρὸς τὸ μέρισμα τῶν προνομιούχων μετοχῶν,
ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν.

Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὑπο-
χρέωσις αὕτη ἀπορρέει ἤδη ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ σχεδίου
τοῦ Νόμου, ὡς ἄλλως τε καὶ οἱ Πραγματογνώμονες τὸ
διεπίστωσαν. Εἶναι πρόθυμος πάντως νὰ καθορίσῃ τὴν
ἑρμηνείαν ταύτην καταχωροῦσα ἐπὶ τούτῳ ἐπεξήγησιν
ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ Νομοσχεδίου.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν ἔκ-
φρασιν τῆς ἐξόχου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Χάγῃ τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

(Ὑπ.) ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Συνδιασκέψεως.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὴν λῆψιν τῆς ἀπὸ
20 Ἰανουαρίου 1930 ἐπιστολῆς σας δι' ἧς εὐαρεστήθητε
νὰ μὲ πληροφορήσητε ὅτι ἡ Γερμανικὴ Ἀντιπροσωπεία
ἀποδέχεται τὸν ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν Πραγματογνω-
μόνων καταρτισθέντα τύπον καθορίζοντα ὅτι ἡ Ἑταιρεία
τῶν Γερμανικῶν Σιδηροδρόμων θὰ ἔχῃ τὴν ὑποχρέωσιν,
τηροῦσα ἐν τῇ διχειρίσει της τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου
περὶ Σιδηροδρόμων καὶ τοῦ Καταστατικοῦ, νὰ κανονίζῃ
τὰς δαπάνας καὶ νὰ καθορίζῃ τὰ τιμολόγιά της κατὰ τοι-
οῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωνται αἱ καταβολαὶ αἱ
σχετικαὶ πρὸς τὸν φόρον ἐπανορθώσεων, πρὸς τὸν τόκον
καὶ τὸ χρεωλύσιον τῶν δανείων τῆς Ἑταιρείας, πρὸς τὸ
μέρισμα τῶν προνομιούχων μετοχῶν, ὡς καὶ πρὸς τὴν ἐξό-
φλησιν αὐτῶν.

Ἐσημείωσα ἐπίσης ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις ἔχει
τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ἀπορρέει ἤδη ἐκ τῶν
διατάξεων τοῦ σχεδίου Νόμου, ὡς ἄλλως τε καὶ οἱ Πραγ-
ματογνώμονες τὸ διεπίστωσαν. Εἶναι πρόθυμος πάντως
νὰ καθορίσῃ τὴν ἑρμηνείαν ταύτην καταχωροῦσα ἐπὶ τούτῳ
ἐπεξήγησιν ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει τοῦ Νομοσχεδίου.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν ἔκ-
φρασιν τῆς ἐξόχου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Χάγῃ, τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως
(Ὑπ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΖΑΣΠΑΡ

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα Κύριον Κούρτιους
Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν
τῆς Γερμανίας, Χάγην.

DISPOSITIONS TRANSITOIRES

Le Président de la Conférence constate que les Gouvernements représentés à la Conférence se sont mis d'accord sur les dispositions suivantes :

A titre de supplément à l'Annexe III au Protocole de La Haye du 31 Août 1929, l'Agent Général des Paiements de Réparations recervra mandat de mettre à la dispostion de la Trésorerie du Reich par la voie du crédit, pendant la période s'écoulant entre la signature de l'Accord de La Haye sur les réparations allemandes jusqu' à la ratification dudit Accord par le Gouvernement allemand, la différence entre les paiements du Plan Dawes et les montants prévus dans le Nouveau Plan.

A partir de la date de la ratification par l'Allemagne de l'Accord conclu à La Haye en Janvier 1930 sur les réparations allemandes jusqu'à la mise à exécution du Nouveau Plan telle qu'elle est prévue à l' alinéa 5 de la clause finale dudit Accord, le Gouvernement allemand sera en droit de ne verser à l'Agent Général des Paiements de Réparations que les annuités à payer d'après le Nouveau Plan.

Dans le cas où le Nouveau Plan ne pourrait être mis à exécution, le présent Accord deviendrait caduc et les arriérés résultant de son application seraient payés aux Puissances créancières dans un délai de quatre mois.

Le 20 Janvier 1930.

Signé M. P. A. HANKEY Signé H. JASPAR

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως διαπιστοῖ ὅτι αἱ ἀντιπροσωπευόμεναι εἰς τὴν Διάσκεψιν Κυβερνήσεις συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων :

Ὡς συμπλήρωμα εἰς τὸ Παράρτημα ΙΙΙ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς Χάγης τῆς 31ης Αὐγούστου 1929, ὁ Γενικὸς Πράκτωρ τῶν Πληρωμῶν Ἐπανορθώσεων θέλει λάβῃ ἐντολὴν νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Θησαυροφυλακείου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους διὰ πιστώσεως, διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συμφωνίας τῆς Χάγης ἐπὶ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων μέχρι τῆς ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως τῆς ἐν λόγῳ συμφωνίας, τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν καταβολῶν τοῦ Σχεδίου Ντὼς καὶ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νέου Σχεδίου ποσῶν.

Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπικυρώσεως τῆς συναφθείσης ἐν Χάγῃ κατὰ Ἰανουάριον 1930 Συμφωνίας ἐπὶ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἐκτελέσεως τοῦ Νέου Σχεδίου, οἷα αὕτη προβλέπεται ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τῆς τελικῆς ρήτρας τῆς ἐν λόγῳ Συμφωνίας, ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ δικαιοῦται νὰ μὴ καταβάλλῃ εἰς τὸν Γενικὸν Πράκτορα τῶν πληρωμῶν Ἐπανορθώσεων εἰμὴ τὰς κατὰ τὸ Νέον Σχέδιον πληρωτέας ἐτησίας δόσεις.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ Νεον Σχέδιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ εἰς ἐκτέλεσιν, ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ καθίστατο ἄκυρος καὶ τὰ καθυστερούμενα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς της ποσὰ θὰ κατεβάλλοντο εἰς τὰς Πιστωτρίας Δυνάμεις ἐντὸς διαστήματος τεσσάρων μηνῶν.

20 Ἰανουαρίου 1930.

Signé H. JASPAR Ὑπογραφὴ M.P.A. ΧΑΝΚΕΥ Ὑπογραφὴ ΕΡ. ΖΑΣΠΑΡ

LETTRES CONCERNANT L'ACCORD AVEC LA BELGIQUE AU SUJET DES MARKS
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΡΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

LETTRES ADRESSÉES AU PRÉSIDENT DE LA CONFÉRENCE PAR LES PLÉNIPOTENTIAIRES BELGE ET ALLEMAND CONCERNANT L'ACCORD ENTRE LEURS GOUVERNENENTS RESPECTIFS AU SUJET DES MARKS ALLEMANDS EN BELGIQUE.

Monsieur le Président,

Dans l'Annexe VI du Rapport des Experts du 7 Juin 1929, les Experts ont exprimé l'avis que le Nouveau Plan ne pourrait entrer en vigueur avant que les Gouvernements belge et allemand aient conclu un Accord les liant au point de vue international sur la question dite des marks.

Me référant à cet avis, j'ai l'honneur de communiquer à Votre Excellence qu'au nom des Gouvernements belge et allemand, un Accord a été signé à Bruxelles le 13 Juillet 1929 pour régler cette question et que, après ratification, cet Accord devra entrer en vigueur en même temps que le Nouveau Plan.

Cette déclaration est faite d'accord avec le Gouvernement belge.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, les assurances de ma très haute considération.

La Haye, le 16 Janvier 1930

(s) CURTIUS

Monsieur JASPAR, Premier Ministre
Président de la Conférence Internationale de La Haye.

Monsieur le Président,

Dans l'Annexe VI du Rapport des Experts du 7 Juin 1929, les Experts ont exprimé l'avis que le Nouveau Plan ne pourrait entrer en vigueur avant que les Gouvernements belge et allemand aient conclu un Accord les liant au point de vue international sur la question dite des marks.

Me référant à cet avis, j'ai l'honneur de communiquer à Votre Excellence qu'au nom des Gouvernements belge et allemand, un Accord a été signé à Bruxelles, le 13 Juillet 1929 pour régler cette question et que après ratification, cet accord devra entrer en vigueur en même temps que le Nouveau Plan.

Cette déclaration est faite d'accord avec le Gouvernement allemand.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, les assurances de ma très haute considération.

La Haye le 13 Janvier 1930.

(s) HYMANS

Monsieur JASPAR, Premier Ministre,
Président de la Conférence Internationale de La Haye.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΕΛΓΟΥ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΩΝ ΑΦΟΡΩΣΑΙ ΤΗΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΩΝ ΑΥΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΝ ΒΕΛΓΙΩ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΜΑΡΚΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐν τῷ Παραρτήματι VI τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, οἱ Πραγματογνώμονες ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι τὸ Νέον Σχέδιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι πρὶν ἢ ἡ Βελγικὴ καὶ Γερμανικὴ Κυβέρνησις συνάψωσι Συμφωνίαν δεσμεύουσαν αὐτὰς ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως ἐπὶ τοῦ λεγομένου ζητήματος τῶν μάρκων.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν γνώμην ταύτην, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι ὑπεγράφη ἐν Βρυξέλλαις τὴν 13ην Ἰουλίου 1929 ἐξ ὀνόματος τῆς Βελγικῆς καὶ Γερμανικῆς Κυβερνήσεως Συμφωνία πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος καὶ ὅτι, κατόπιν κυρώσεως ἡ Συμφωνία αὕτη θὰ πρέπῃ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ταὐτοχρόνως μὲ τὸ Νέον Σχέδιον.

Ἡ παροῦσα δήλωσις γίνεται ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξόχου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Χάγῃ τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 1930.

(Υπ.) ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ

Κύριον ΖΑΣΠΑΡ, Πρωθυπουργόν,
Πρόεδρον τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως τῆς Χάγης.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐν τῷ Παραρτήματι VI τῆς Ἐκθέσεως τῶν Πραγματογνωμόνων τῆς 7ης Ἰουνίου 1929, οἱ Πραγματογνώμονες ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι τὸ Νέον Σχέδιον δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι πρὶν ἢ ἡ Βελγικὴ καὶ Γερμανικὴ Κυβέρνησις Συνάψωσι Συμφωνίαν δεσμεύουσαν αὐτὰς ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως ἐπὶ τοῦ λεγομένου ζητήματος τῶν μάρκων.

Ἀναφερόμενος εἰς τὴν γνώμην ταύτην, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι ὑπεγράφη ἐν Βρυξέλλαις τὴν 13ην Ἰουλίου 1929 ἐξ ὀνόματος τῆς Βελγικῆς καὶ Γερμανικῆς Κυβερνήσεως Συμφωνία πρὸς διακανονισμὸν τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος καὶ ὅτι, κατόπιν κυρώσεως ἡ συμφωνία αὕτη θὰ πρέπῃ νὰ τεθῇ ἐν ἰσχύι ταὐτοχρόνως μὲ τὸ Νέον Σχέδιον.

Ἡ παροῦσα δήλωσις γίνεται ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως.

Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε, Κύριε Πρόεδρε, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξόχου μου ὑπολήψεως.

Ἐν Χάγῃ, τῇ 16ῃ Ἰανουαρίου 1930.

(Υπ.) ΧΥΜΑΝΣ

Κύριον ΖΑΣΠΑΡ, Πρωθυπουργόν,
Πρόεδρον τῆς Διεθνοῦς Διασκέψεως τῆς Χάγης.

ACCORD POUR LE RÉGLEMENT DE LA DETTE DE GUERRE DE LA GRÈCE ENVERS LA FRANCE.

Entre le Gouvernement Grec représenté par S. E. M. VENIZELOS, Président du Conseil des Ministres de Grèce, d'une part,

Et le Gouvernement français représenté par S. E. M. Henry CHÉRON Ministre des Finances, d'autre part,

Il a été convenu ce qui suit :

I. — La Grèce et la France renoncent à recourir à l'arbitrage prévu par le compromis signé à Genève le 9 Décembre 1927.

II. — En règlement complet et définitif de sa dette de guerre envers la France — telle que ladite dette résulte de la comparaison des créances et contre-créances incluses dans les comptes établis lors de l'élaboration du compromis d'arbitrage susvisé,—la Grèce s'engage à payer et la France convient d'accepter les annuités suivantes :

		Pour la partie de la dette dite tranche A	Pour la partie de la dette dite tranche B
		Francs	Francs
Pour l'année	1929.....	252.372	144.761
»	1930	757.110	539,312
»	1931.....	1.009.482	736.588
Pour les années	1932 à 1936.....	1.261.854	933.864
	1937 à 1942.....	1.388.037	1.032.502
»	1943 à 1946.....	1.656.760	1.242.558
»	1947 à 1965.....	3.012.297	2.302.167
Pour l'année	1966.....	1,506.149	1.124.826

III. — Les paiements indiqués ci-dessus seront effectués par termes semestriels égaux le 1er Avril et le 1er Octobre de chaque année. Exceptionnellement le paiement de l'annuité de 1929 devra être effectué le 1er Avril 1930 et le paiement de l'annuité de 1966 devra être effectué en totalité le 1er Avril 1966.

IV. — Les versements prévus par le présent Accord seront effectués en monnaie française à la Caisse Centrale du Trésor public à Paris.

Le franc dont il est question ci-dessus est l'unité monétaire définie par la loi du 25 Juin 1928 équivalente à milligrammes d'or 65,5 au titre de 0,900.

V. — La Grèce remettra au Trésor français, au plus tard, le 1er Mai 1930, un Certificat de dette établi dans la forme ci-annexée et muni d'autant de coupons qu'il est prévu de semestrialités. Les paiements exigibles en vertu dudit Certificat seront exempts de tous impôts grecs présents et futurs. Après paiement de chaque semestrialité le coupon y afférent sera restitué au Gouvernement grec.

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ, Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑνός,

Καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ κ. Ἑρρίκου ΣΕΡΟΝ, Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑτέρου,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

I.—Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γαλλία παραιτοῦνται τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν διαιτησίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ὑπογραφέντος ἐν Γενεύῃ τὴν 9ην Δεκεμβρίου 1927 συνυποσχετικοῦ.

II.—Πρὸς πλήρη καὶ ὁριστικὸν διακανονισμὸν τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν πολεμικοῦ αὐτῆς χρέους—οἷον τὸ εἰρημένον χρέος ἐξάγεται ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀνταπαιτήσεων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοὺς καταστρωθέντας κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἀνωτέρω προβλεπομένου συνυποσχετικοῦ διαιτησίας,—ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ καὶ ἡ Γαλλία συμφωνεῖ νὰ ἀποδεχθῇ τὰς ἀκολούθους ἐτησίας δόσεις :

		Διὰ τὸ μέρος τοῦ χρέους τὸ λεγόμενον μερὶς Α'	Διὰ τὸ μέρος τοῦ χρέους τὸ λεγόμενον μερὶς Β'
		Φράγκα	Φράγκα
Διὰ τὸ ἔτος	1929	252.372	144,761
» » »	1930	757,110	539,312
» » »	1931	1,009,482	736,588
Διὰ τὰ ἔτη	1932 ἕως 1936.....	1,261,854	933,864
» » »	1937 » 1942.....	1,388,037	1,032,502
» » »	1943 » 1946.....	1,656,760	1,242,558
» » »	1947 » 1965.....	3,012,297	2,302,167
Διὰ τὸ ἔτος	1966 »	1,506,149	1,124,826

III.—Αἱ ἀνωτέρω ἀναφερόμεναι πληρωμαὶ θὰ ἐνεργοῦνται κατ' ἴσα ἑξαμηνιαῖα διαστήματα τὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους. Ἐξαιρετικῶς ἡ πληρωμὴ τῆς ἐτησίας δόσεως τοῦ ἔτους 1929 θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ τὴν 1ην Ἀπριλίου 1930 καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς ἐτησίας δόσεως τοῦ 1926 θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν 1ην Ἀπριλίου 1966.

IV.—Αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῆς παρούσης Συμφωνίας καταβολαὶ θὰ ἐνεργοῦνται εἰς γαλλικὸν νόμισμα εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου Θησαυροῦ ἐν Παρισίοις.

Τὸ φράγκον περὶ οὗ γίνεται λόγος ἀνωτέρω εἶναι ἡ νομισματικὴ μονὰς ἡ καθοριστεῖσα ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς 25ης Ἰουνίου 1928 ἡ ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 65,5 χιλιοστόγραμμα χρυσοῦ τίτλου 0,900.

V.—Ἡ Ἑλλὰς θὰ παραδώσῃ εἰς τὸ γαλλικὸν Θησαυροφυλάκιον, τὸ βραδύτερον, τὴν 1ην Μαΐου 1930, Πιστοποιητικὸν χρέους συντεταγμένον κατὰ τὸν προσηρτημένον τύπον καὶ ἐφωδιασμένον διὰ τοσούτων ἀποκομμάτων ὅσαι προβλέπονται ἑξαμηνιαῖαι δόσεις. Αἱ δυνάμει τοῦ ρηθέντος Πιστοποιητικοῦ ἀπαιτησαὶ πληρωμαὶ θὰ ἀπαλλάσσωνται πάντων τῶν παρόντων καὶ μελλόντων ἑλληνικῶν φόρων. Μετὰ πληρωμὴν ἑκάστης ἑξαμηνιαίας δόσεως τὸ σχετικὸν πρὸς αὐτὴν ἀπόκομμα θὰ ἀποδίδεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

VI. — Lors de la délivrance du Certificat dont il est question à l'article V, la France restituera au Gouvernement grec les obligations en reconnaissance de dettes que ce dernier lui avait remises avant la conclusion du présent Accord.

VII. Le Gouvernement français prend volontiers l'engagement, dans le cas où la France obtiendrait des Etats-Unis et de l'Angleterre pour le règlement de sa propre dette de guerre, des conditions plus avantageuses que celle inscrites dans les accords franco-américains du 19 Avril 1926 et franco-anglais du 12 Juillet 1926, de faire bénéficier la Grèce d'avantages analogues, et le présent Accord serait révisé en conséquence.

VIII. La validité du présent Accord est subordonnée à l'adhésion de la Grèce au Plan Young et à la mise en vigueur dudit Plan.

Fait à La Haye en double exemplaire, le 20 Janvier 1930.

(s) HENRY CHÉRON (s) E. K. VENIZELOS

FORME DU CERTIFICAT

Le Gouvernement Grec s'engage à payer au Gouvernement français:

	Pour la partie de la dette dite tranche A.	Pour la partie de la dette dite tranche B.
	Francs	Francs
Pour l'année 1929	252,372	144.761
» 1930	757.110	539,312
» 1931	1.009.482	736.588
Pour les années 1932 à 1936	1.261.854	933.864
» 1937 » 1942	1.388.037	1.032,502
» 1943 » 1946	1.656.760	1.242.558
» 1947 » 1965	3.012.297	2.302.167
Pour l'année 1966	1.506.149	1.124.826

Les paiements exigibles en vertu du présent Certificat seront exempts de tous impôts grecs présents ou future.

Le présent Certificat est émis par le Gouvernement Grec en exécution de l'accord du ..... relatif à la consolidation de la dette de guerre de la Grèce envers la France.

En foi de quoi, le Gouvernement grec a fait approuver en son nom le présent Certificat par M..... dûment autorisé à cet effet.

signé signé.

Γίνεται μετὰ ταῦτα δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη, γενομένης δι' ἀναστάσεως δεκτῆς τροποποιήσεως τῆς ἐπιτροπῆς εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

VI.—Κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ Πιστοποιητικοῦ περὶ οὗ γίνεται λόγος εἰς τὸ ἄρθρον V, ἡ Γαλλία θὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τὰς πρὸς ἀναγνώρισιν χρεῶν ὁμολογίας, ἃς ἡ τελευταία αὕτη εἶχε παραδώσει εἰς αὐτὴν πρὸ τῆς συνάψεως τῆς παρούσης Συμφωνίας.

VII.—Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει εὐχαρίστως τὴν ὑποχρέωσιν, ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Γαλλία θὰ ἐπετύγχανε παρὰ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ἰδίου αὐτῆς πολεμικοῦ χρέους, ὅρους εὐνοϊκωτέρους τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς συμφωνίας γαλλοαμερικανικὰς τῆς 19ης Ἀπριλίου 1926 καὶ γαλλοαγγλικὴν τῆς 12ης Ἰουλίου 1926, νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνάλογα πλεονεκτήματα, καὶ ἡ παροῦσα Συμφωνία θὰ ἀνεθεωρεῖτο ἀναλόγως.

VIII.—Τὸ ἔγκυρον τῆς παρούσης Συμφωνίας ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Σχέδιον Γιάγκ καὶ τῆς θέσεως ἐν ἰσχύϊ τοῦ ρηθέντος Σχεδίου.

Ἐγένετο ἐν Χάγῃ, εἰς διπλοῦν, τὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 1930.

(Ὑπογρ.) ΕΡΡΙΚΟΣ ΣΕΡΟΝ (Ὑπ.) Ε.Κ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν:

	Διὰ τὸ μέρος τοῦ χρέους τὸ λεγόμενον μερὶς Α'.	Διὰ τὸ μέρος τοῦ χρέους τὸ λεγόμενον μερὶς Β'.
	Φράγκα	Φράγκα
Διὰ τὸ ἔτος 1929	252,372	144,761
» » » 1930	757,110	539,312
» » » 1931	1,009,482	736,588
Διὰ τὰ ἔτη 1932 ἕως 1936	1,261,854	933,864
» » » 1937 » 1942	1,388,037	1,032,502
» » » 1943 » 1946	1,656,760	1,242,558
» » » 1947 » 1965	3,012,297	2,302,167
Διὰ τὸ ἔτος 1966	1,506,149	1,124,826

Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος Πιστοποιητικοῦ ἀπαιτηταὶ πληρωμαὶ θὰ ἀπαλλάσσωνται πάντων τῶν παρόντων ἢ μελλόντων ἑλληνικῶν φόρων.

Τὸ παρὸν Πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς ἐκτέλεσιν τῆς Συμφωνίας τῆς ..... τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν παγιοποίησιν τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν πολεμικοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς πίστωσιν τῶν ὁποίων, ὁ κ. ..... δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένος, ὑπέγραψε τὸ παρὸν Πιστοποιητικὸν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπογρ. Ὑπογρ.

τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας».

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται μετὰ ταῦτα ἡ συνεδρίασις, ὥρᾳ 1.45', διὰ τὴν 4 1)2 τῆς ἑσπέρας.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'

Τρίτης 8 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30' μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ Θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Τὸ πανυπαλληλικὸν κέντρον Θεσσαλονίκης δισμαρτύρεται διὰ τὰς ἀδίκους ἐπιθέσεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἐπιμελητηρίου Κερκύρας σχετικὸν μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** καταθέτει ὑπόμνημα τῶν ἀστῶν πρόσφύγων Σερρῶν ζητούντων τὴν συνέχισιν τῆς καταβολῆς τῶν ὁμολογιῶν ὑπὸ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Πατρῶν ζητεῖ τὴν μὴ τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ἀμβύκων.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Παπαναστασίου, Ν. Μπακόπουλος*** καὶ ***Ν. Τζερμιᾶς*** καταθέτουσιν ὑπόμνημα τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν Μ. Πολυτεχνείου.

Ὁ ἐμποροβιομηχανικὸς σύλλογος Τριπόλεως ὁ «Ἑρμῆς» διαμαρτύρεται διὰ τὰ λεχθέντα κατὰ τοῦ νομάρχου Τριπόλεως ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας κ. Μπακοπούλου καὶ διαδηλοῖ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τοῦτον.

Οἱ μικροϊδιοκτῆται κάτοικοι Βερροίας ζητοῦν τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Οἱ ἁλιεῖς Στυλίδος παρακαλοῦν ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ σπογγαλιεία διὰ μηχανημάτων ἐντὸς τοῦ λιμένος.

Οἱ ἀπόστρατοι χωροφύλακες Ναυπακτίας Αἰτωλοακαρνανίας ζητοῦν τὴν χορήγησιν τοῦ 25 ο)ο τῆς συντάξεώς των.

Οἱ μετεκπαιδευθέντες δημοδιδάσκαλοι ἐκ τοῦ μονοταξίου διδασκαλείου Ἀθηνῶν τοῦ ἔτους 1928 ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ διατάγματος «περὶ διαβαθμίσεως τῶν δημοδιδασκάλων.»

Οἱ καπνεργάται πολλῶν ἐπαρχιῶν ζητοῦν τὴν λῆψιν ριζικῶν μέτρων πρὸς προστασίαν ἐκλεκτῶν ἑλληνικῶν καπνῶν.

Οἱ κάτοικοι Λαγκαδᾶ ζητοῦν τὴν ἀποστολὴν ἱκανῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰ συνεργεῖα διανομῆς γαιῶν ἵνα μὴ προκληθῇ ῥῆξις μεταξὺ γηγενῶν καὶ προσφύγων.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 812 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐκ δραχμῶν 4,500,375, ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 714 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δρ. 568,000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 715 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 8,350 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 716 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 158,015 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 717 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 2,700 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 718 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 10,500 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 719 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 5,000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 721 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 171,616,40 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 723 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 730,000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας.

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 713 πρᾶξιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχμῶν 5,000 ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωρίζει ὅτι οὐδεὶς ὑπάλληλος ὑπηρετεῖ παρ' αὐτῇ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σ. Γαλιατσᾶτος.

Οἱ κ.κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Α. Παπᾶς*** (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 3874 «περὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων πρὸς ἵδρυσιν ἰατρείων».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α) «Περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4101 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων».

β) «Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ τῶν ληστῶν ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Δαφέρμου Ἰωάννου» καὶ

γ) «Περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἀνταλλαγῆς ...σσαρινῶν τίτλων (ἐπιτρόπων) τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου 6 ο)ο 1926».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Π. Χατζῆς, Π. Καρασεβδᾶς*** κλπ. ὑποβάλλουν τοποθεσίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος».

Οἱ κ.κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), καὶ ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῆς νομοθεσίας περὶ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ

Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις.

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Κ. Βλαχοθανάσης, Ε. Καρυωτάκης** καὶ **Α. Θεολογίτης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. **Κ. Βλαχοθανάσης, Γ. Τηλικίδης Κ. Κουρτίδης, Π. Συρογιάννης** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχεδίου νόμου.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταβολῆς δραχμῶν 800,000 εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου τύπου Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4372 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως».

Οἱ κ. κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) καὶ **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀποσπωμένων ἀξιωματικῶν».

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Οἱ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου** καὶ **Σ. Σταυρόπουλος** συνιστῶσι ἀναφορὰν διδασκάλων Ἰωαννίνων μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως διαβιβασθῇ αὕτη εἰς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν κατοίκων Τζουμέρκων περὶ κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Καλεντίνης—Ἀγνάντων—Ἰωαννίνων, ἧτις ἀναφορά, αἰτήσει τοῦ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας), διαβιβάζεται αὐτῷ.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς,** ὁμιλῶν ἐπ' ἀναφορᾶς κατοίκων Μεσολογγίου περὶ ἐγκρίσεως τῆς ἀναστολῆς πρὸς καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων δόσεων τοῦ μισθώματος τοῦ ἰχθυοτροφείου Κλεισόβης διαμαρτύρεται διότι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, παρασυρθὲν προφανῶς ὑπὸ ἐνδιαφερομένων ἐκμεταλλευτῶν, διέρρηξε τὴν μετὰ τῶν ἀλιέων τοῦ ἐν λόγῳ ἰχθυοτροφείου πλουσιοπαρόχου μίσθωσιν, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπέστησαν οὗτοι ζημίας συνεπείᾳ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ ἰχθυοτροφείου ἐκ πλημμυρῶν καὶ παρὰ τὴν ἐκ μέρους αὐτῶν παροχὴν σημαντικῆς ἐμπραγμάτου ἐγγυήσεως καὶ προσωπικῆς τοιαύτης. Ἐξιστορῶν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀναφέρει τὰς ἐν προκειμένῳ δύο γνωματεύσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀντιφατικάς, ὡς λέγει, μεταξύ των, καὶ ἀποδίδων τὴν τοιαύτην ἀντίθεσιν εἰς ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐνέργειαν ὀφειλομένην, ὡς τονίζει, εἰς ἰδιοτελεῖς εἰσηγήσεις, καταλήγει συνιστῶν ἐκ νέου τὴν ἀνάκλησιν τῆς γενομένης ἀκυρώσεως καὶ τὴν ἐπαναγκατάστασιν τῶν τέως μισθωτῶν εἰς τὸ ἰχθυοτροφεῖον Κλεισόβης.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης,** ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, ὑποβληθείσης, ὡς λέγει, ὄχι μόνον ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀλλὰ καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐπαγγελματικῶν σωματείων Μεσολογγίου, ἐχόντων ἰδίαν ἀντίληψιν τῆς γενομένης καταστροφῆς, παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἀκύρωσις τῆς μισθώσεως καὶ νὰ μὴ δοθῇ ἡ αἰτουμένη παράτασις πρὸς καταβολὴν τῶν δόσεων ἐφόσον αἱ παρασχεθεῖσαι ἐγγυήσεις ἐξασφαλίζουν τὸ Δημόσιον ἀπὸ πάσης ζημίας.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας.**

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) ἀπαντῶν ἐξηγεῖ ὅτι κατόπιν τῆς δηλώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὅτι εὑρίσκονται εἰς ἀδυναμίαν νὰ καταβάλουν ἐμπροθέσμως τὰς δόσεις τοῦ μισθώματος τοῦ ἰχθυοτροφείου, παρέπεμψε τὸ ζήτημα εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐζήτησεν ἐγγυήσεις. Μετὰ ἐξέτασιν τῶν παρασχεθεισῶν ἐγγυήσεων ἐκρίθησαν αὗται ἀνεπαρκεῖς καὶ ἐξεδόθη γνωμάτευσις περὶ λύσεως τῆς μισθώσεως. Ἐκ παραλλήλου, προσθέτει, ὑπεβλήθησαν προσφοραὶ ἀνωτέρου μισθώματος, αἱ ὁποῖαι ἐκρίθησαν συμφερώτεραι, ἀποδεικνύουσαι ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ζημία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν κερδῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἰχθυοτροφείου. Ὀρθῶς ἐπομένως, ἐπιλέγει, ἐνήργησε τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν δημιουργίας κακοῦ προηγουμένου ἐν περιπτώσει ζημίας τοῦ μισθωτοῦ.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** διαμαρτύρεται ἐντόνως διὰ τὴν τοιαύτην ἀντίληψιν, παριστάνουσαν τὸ Κράτος ὡς ἐκμεταλλευτὴν μιᾶς ζημίας τῶν πολιτῶν ἵνα κερδοσκοπήσῃ.

Μεθ' ὅ, αἰτήσει τοῦ κ. **Π. Καρασεβδᾶ,** ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀποδέχεται ὅπως ἡ ἀναφορὰ μεταπεμφθῇ εἰς ἐπερώτησιν προτασσομένη ἐν τῇ Ἡμερησίᾳ διατάξει τῆς προσεχοῦς ἡμέρας κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν ἐφέδρων τροχιοδρομικῶν τῆς κλάσεως 1925 περὶ ἐπαναφορᾶς των ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι ἀπηυθύνθησαν ἐπαναληφθείσαι συστάσεις πρὸς τὴν Ἑταιρείαν καὶ ὑπόσχεται νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτάς.

Οἱ κ. κ. **Α. Παπαναστασίου** καὶ **Ν. Τζερμιᾶς** συνιστῶσιν ἀναφορὰν κατοίκων Τριπόλεως περὶ ἐπισπεύσεως τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὰ κτήματα αὐτῶν ἐφ' ὧν ἀνηγέρθησαν οἱ στρατῶνες, ἧτις ἀναφορά, αἰτήσει τοῦ κ. **Θ. Σοφούλη** (Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν), παραπέμπεται αὐτῷ.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Συλλόγου τῶν φορτοεκφορτωτῶν ἀποσκευῶν πλευριζόντων ἀτμοπλοίων περὶ προσλήψεώς των εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ παρακαλεῖ ὅπως διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ ἵνα ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) ἀπαντᾷ ὅτι μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν εἰς τὸ σχετικὸν σχέδιον νόμου τροποποίησιν δὲν ὑφίσταται πλέον ζήτημα.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς στρ. μουσικῶν παραπονουμένων διότι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν αἱ καταγγελίαι αὐτῶν κατὰ τοῦ ταγματάρχου Καλομοίρη, λέγει ὅτι ἡ ἀναφορὰ δὲν εἶναι ἀναφορὰ ἀλλ' εἶναι καταγγελία καθ' ἑνὸς τυραννίσκου, ὀνομαζομένου Καλομοίρη, Διευθυντοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μουσικῶν.

Ὁ κύριος αὐτὸς μετέβαλεν εἰς ὑποτελεῖς αὐτοὺς τοὺς δυστυχεῖς μουσικούς καὶ ἐπιβάλλει νὰ πληρώνουν αὐτῷ φόρον ὑποτελείας ἀπὸ τὰ ὑπ' αὐτῶν εἰσπραττόμενα, κατόπιν τῆς ἐργασίας των, ποσὰ καὶ διατάσσει νὰ μεταβαίνουν ὑπ' αὐτὸν εἰς διαφόρους πόλεις διὰ νὰ δόσῃ συναυλίας, καὶ λαμβάνει αὐτὸς τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Καὶ ἐπιτρέπει νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὰς συναυλίας ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὀφείλουν νὰ πληρώνουν εἰς τὸν Καλομοίρην ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπραττομένων ὑπ' αὐτῶν. Ἀπεγύμνωσε τὰς μουσικὰς τῶν ἄλλων φρουρῶν καὶ ἔφερεν εἰς Ἀθήνας περὶ τοὺς 24 ἀξιωματικοὺς μουσικοὺς ἐπὶ δυνάμεως μουσικῶν 55. Πρέπει, κύριε Ὑπουργέ, νὰ διατάξητε ἀμέσως ἀνακρίσεις, διότι διὰ τοιούτων πράξεων καταπίπτει τὸ γόητρον τοῦ στρατεύματος.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι πρώτην φορὰν λαμβάνει γνῶσιν τῶν καταγγελιῶν αὐτῶν, ἐκφράζει τὴν ἐκπληξίν του πῶς οἱ ἀναφερόμενοι δὲν παρουσιάσθησαν ἐνώπιόν του διὰ νὰ τοῦ καταγγείλουν τὰ πράγματα, ἀλλὰ κατέφυγον εἰς πλάγια μέσα, καὶ παρακαλεῖ νὰ τῷ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορά, ἵνα

σὺν τῇ ἐξετάσει τῶν καταγγελιῶν τιμωρήσῃ καὶ τοὺς οὕτω ἀντιπειθαρχικῶς συμπεριφερθέντας ἀξιωματικούς.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης,** καταθέτων καὶ ἀναπτύσσων αἴτησιν τῆς χήρας Π. Παπαχρήστου ὑπενωματάρχου περὶ παροχῆς αὐτῇ συντάξεως, ὑποστηρίζει ὡς δίκαιον τὸ αἴτημα τοῦτο καὶ παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ νομοθετικὴ μέριμνα πρὸς θεραπείαν τῆς προσγενομένης εἰς τὴν ἀναφερομένην ἀδικίας.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας, αἱ λοιπαὶ ἀναφοραὶ ἀναβάλλονται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῆς ἐν Πειραιεῖ νυκτερινῆς σχολῆς μηχανικῶν» ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν ἐν Πειραιεῖ νυκτερινῶν σχολῶν μηχανικῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Δ. Ε. Ν.) ἐγγράφεται κατ' ἔτος πίστωσις μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν πρὸς ἐπιχορήγησιν εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ σωματεῖα «Πειραϊκὸς Σύνδεσμος» καὶ «Ἐκπαιδευτικὸς σύνδεσμος βιομηχάνων καὶ μηχανουργῶν ὁ Προμηθεὺς» διὰ τὰς συντηρουμένας ὑπ' αὐτῶν νυκτερινὰς σχολὰς μηχανικῶν, κατανεμομένη κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν συνιστᾶται Συμβούλιον Ἐκπαιδευτικὸν σκοπὸν ἔχον τὴν κατάρτισιν τῶν ὅρων ἐν γένει λειτουργίας καὶ τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 σχολῶν καὶ τὴν παρακολούθησιν αὐτῶν.

2. Τὸ ἀνωτέρω Συμβούλιον ἀποφασίζει τὴν κατανομὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 πιστώσεως εἰς τὰ ἐν λόγῳ σωματεῖα κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ὑπ' αὐτῶν συντηρουμένων νυκτερινῶν σχολῶν μηχανικῶν ἐφ' ὅσον τηροῦν τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ διαγραφομένους κανόνας.

3. Τὸ ἀνωτέρω Συμβούλιον ἀποτελοῦσιν ἀνὰ εἷς ἀντιπρόσωπος τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας, Συγκοινωνίας καὶ Παιδείας τοῦ Συμβουλίου τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, τοῦ τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἑνώσεως ἐφοπλιστῶν, τοῦ Συνδέσμου τῶν βιομηχάνων, τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 σωματείων, εἷς καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἕτερα τρία τὸ πολὺ μέλη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ὁριζόμενα.

Μεθ' ὃ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων.

1) Περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας»· καὶ

2) «Περὶ συστάσεως ὁδοντοϊατρικῶν Συλλόγων» μετὰ διόρθωσιν ἐν ἄρθρῳ 39 παράγρ. 2 τυπογραφικῆς ἀβλεκίας προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. **Σ. Σταυροπούλου,** ἔχοντα οὕτω:

Περὶ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταστολὴν τῆς ληστείας

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

1) Αἱ περὶ καθορισμοῦ χρηματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὴν καταδεῖξιν, σύλληψιν ἢ τὸν φόνον ἐπικεκηρυγμένων ληστῶν ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Ἀπριλίου 1924 «περὶ συστάσεως ἐν ἑκάστῳ νομῷ Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας», ἰσχύουν μετὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τῶν περιφερειῶν, ἔνθα δρῶσιν οἱ ἐπικηρυσσόμενοι λησταί.

2) Αἱ αὐταὶ Ἐπιτροπαὶ καθορίζουν τὰ τῆς κατανομῆς τῶν χρηματικῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὴν ἐπικήρυξιν δικαιουμένους τούτων.

Ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ τῆς κατανομῆς εἶναι ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Νομοῦ, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐξωντώθησαν οἱ λῃσταί.

3) Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, δικαιουμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην κατ' οἰκείαν κρίσιν.

4) Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον ἡ Ἐπιτροπὴ Δημοσίας Ἀσφαλείας κρίνῃ, ὅτι δὲν συντρέχουν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις καταδείξεως τοῦ ληστρικοῦ κρησφυγέτου πρὸς πληρωμὴν τοῦ δι' αὐτὴν ὡρισμένου ποσοῦ, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται, μετὰ γνώμην ταύτης, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν διάθεσιν τῆς ἀμοιβῆς καταδείξεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἴτε πρὸς τοὺς λαβόντας μέρος εἰς τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον τοῦ ληστοῦ εἴτε εἰς συγγενεῖς τῶν κατὰ τὸν φόνον ἢ τὴν σύλληψιν φονευθέντων ἢ συνεπείᾳ τραυμάτων μετέπειτα ἀποθανόντων ἀξιωματικῶν ἢ ὁπλιτῶν τῆς δημοσίας δυνάμεως.

5) Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1930.

Περὶ συστάσεως Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐν ἑκάστῳ νομῷ καὶ Ὑποδιοικήσει συνιστᾶται Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος, ἀποτελῶν νομικὸν πρόσωπον. Ὁ Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος ἔχει ὡς περιφέρειαν τὴν περιφέρειαν τῆς Ἐπαρχίας ἢ Ὑποδιοικήσεως καὶ ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔν τινι Ἐπαρχίᾳ ἢ Ὑποδιοικήσει ὀδοντοϊατρῶν εἶνε κατώτερος τῶν ἑπτά, προσαρτῶνται οὗτοι, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς εἰς τὸν Σύλλογον τῆς πλησιεστέρας Ἐπαρχίας ἢ Ὑποδιοικήσεως τοῦ αὐτοῦ νομοῦ, ἐὰν δὲ συμβαίνῃ τὸ τοιοῦτον εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας ἢ διοικήσεις τοῦ Νομοῦ, τότε συνιστᾶται Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος ἔχων περιφέρειαν τὴν τοῦ Νομοῦ καὶ ἕδραν τὴν πρωτεύουσαν τούτου. Ὅταν ὅμως καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τοῦ Νομοῦ δὲν ὑπάρχῃ ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς 7, τότε οὗτοι προσαρτῶνται εἰς τὸν ἐγγύτερον Ὀδοντοϊατρικὸν Σύλλογον. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν διὰ τῆς συστάσεως Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων κατ' ἐπαρχίας ἢ ὑποδιοικήσεις ἐν τῷ αὐτῷ Νομῷ δὲν ὑπολείπεται ἀριθμὸς ὀδοντοϊατρῶν τοὐλάχιστον ἑπτά, ἵνα συγκροτηθῇ σύλλογος ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς πρωτευούσης τοῦ νομοῦ. Οἱ ὀδοντοϊατροὶ Πειραιῶς ἀποτελοῦσιν ἴδιον Ὀδοντοϊατρικὸν Σύλλογον.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστος Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν τῆς πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ ἢ Ὑποδιοικήσεως, ἡ δὲ σφραγὶς αὐτοῦ φέρει κύκλῳ μὲν τὸν τίτλον αὐτοῦ, ἐν τῷ μέσῳ δὲ τὸ ἐθνόσημον.

Ἄρθρον 3.

Πάντες οἱ ὀδοντοϊατροὶ εἶσιν ὑποχρεωτικῶς μέλη τοῦ οἰκείου Συλλόγου, παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ ὁποίου δέον νὰ τηρῆται μητρῷον τῶν μελῶν αὐτοῦ, εἰς ὃ ἐγγράφονται ἅπαντες οἱ ὀδοντοϊατροὶ κατὰ χρονολογίαν ἐγκαταστάσεώς των καὶ εἰδικότητα καὶ σημειοῦνται αἱ ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ αὐτῶν.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον τοῦ ἀνωτέρω μητρώου μετὰ τοῦ τόπου διαμονῆς ἑκάστου ὀδοντοϊατροῦ ὑποβάλλει ὁ Πρόεδρος ἑκάστου Συλλόγου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἅμα τῇ συγκρατήσει αὐτοῦ, κατὰ ἑξάμηνον δὲ πᾶσαν τυχὸν ἐπερχομένην μεταβολήν.

Εἰς ὀδοντοϊατροὺς μὴ συμμορφουμένους πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἀρνουμένους νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὸ

μητρῶον τοῦ οἰκείου Συλλόγου ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τῶν ἄρθρων 27 καὶ 58 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς Ὀδοντοϊατρικοὺς Συλλόγους καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τούτων ἀνήκουσιν :

1) Ἡ ἐξύψωσις τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ περιφρούρησις τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν δικαιωμάτων, ἡ ἄσκησις διηνεκοῦς ἐλέγχου ἐπὶ πάσης ἀναξιοπρεποῦς ἐμφανίσεως θιγούσης τὴν ὑπόληψιν τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἡ ἀποκήρυξις καὶ ἡ τιμωρία τῶν τυχὸν παρεκτρεπομένων καὶ ἰδίᾳ τῶν ἀγυρτῶν τῶν ἐκμεταλλευομένων τὴν λαϊκὴν εὐπιστίαν.

2) Ἡ παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεως τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ ἀνάπτυξις καὶ πληρεστέρα μόρφωσις τῶν ὀδοντοϊατρῶν διὰ διαλέξεων, συνεδρίων, ἐκ περιτροπῆς συγκαλουμένων εἰς τὰς ἕδρας περιφερειακῶν Συλλόγων, ὡς καὶ δι' ἱδρύσεως ὀδοντοϊατρικῶν βιβλιοθηκῶν ὡς καὶ ἡ ἀντιπροσώπευσις τοῦ κλάδου εἰς συνέδρια ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δι' ἀντιπροσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου.

3) Ἡ μέριμνα πρὸς προαγωγὴν καὶ προστασίαν τῶν κοινῶν συμφερόντων αὐτῶν δι' ἱδρύσεως κοινοῦ ταμείου κοινωνικῶν ἀσφαλειῶν τῶν ὀδοντοϊατρῶν, ταμείου συντάξεως κ.λ.π.

4) Ἡ διὰ παντὸς μέσου διαφώτισις τοῦ κοινοῦ περὶ τῆς σημασίας καὶ ἀξίας τῆς ὑγιεινῆς τῆς στοματικῆς κοιλότητος ὡς συντελεστοῦ τῆς ὑγείας τοῦ καθόλου ὀργανικοῦ συστήματος.

Ἄρθρον 5,

Εἰς ἕκαστον σύλλογον ὑπάγονται :

1) Ἡ ψήφισις ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὑποβαλλομένου ἐτησίως κατὰ μῆνα Δεκέμβριον προϋπολογισμοῦ διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

2) Ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3) Ἡ συζήτησις καὶ ἡ ἀπόφασις ἐπὶ παντὸς ἀμέσως ἐνδιαφέροντος τὸν Σύλλογον ἀντικειμένου.

4) Ἡ μέριμνα περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Συντάξεων ἀσφαλείας ἢ αὐτασφαλείας καὶ ἡ ἐν γένει διοργάνωσις τῆς ἀλληλοβοηθείας ἢ βοηθείας τῶν ὀδοντοϊατρῶν ἢ καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Οἱ πόροι, ἡ διοίκησις καὶ ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὀργανισμοὺς τούτους, θέλουσι καθορισθῆ διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, μετὰ γνώμην τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου, λομβανομένην κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, μετὰ κοινὴν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας καὶ Συντάξεως τῶν ἰατρῶν καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ἀπόφασιν, ἱδρύεται κοινὸν Ταμεῖον ἰατρῶν καὶ ὀδοντοϊατρῶν ἀσφαλείας καὶ συντάξεων διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς. Διὰ τοῦ ἰδίου Διατάγματος δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς νὰ τροποποιήσῃ καὶ προσαρμόσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰς διατάξεις τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 8ης Αὐγούστου 1925 περὶ Ταμείου Συντάξεως καὶ Αὐτασφαλείας ἰατρῶν, ἀφορώσας τὴν Διοίκησιν, τοὺς πόρους κ.λ.π. τοῦ ἐν λόγῳ Ταμείου, εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ὁποίου προστίθεται εἷς ὀδοντοϊατρὸς, ὑποδεικνυόμενος ὑπὸ τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου.

Ἕκαστος Ο. Σ. διέπεται ὑπὸ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, ἐγκρινομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς καὶ ὁρίζοντος τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Ο. Σ. ὑποχρεοῦνται οἱ Πρόεδροι αὐτῶν νὰ ὑποβάλωσι τοὺς Κανονισμοὺς τούτους πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 6.

Ἕκαστον μέλος τοῦ Συλλόγου ὑποχρεοῦται εἰς ἐτησίαν εἰσφορὰν ἐκ δραχμῶν 200, ἥτις δύναται νὰ αὐξομειωθῆ διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Αἱ εἰσφοραὶ αὗται ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔσοδον τοῦ Συλλόγου εἰσπράττονται παρὰ τοῦ ταμείου ἔναντι διπλοτύπων. Αἱ Οἰκονομικαὶ Ἐφορεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ μὴ χορηγῶσιν ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἄνευ προσαγωγῆς ἀποδείξεως τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου περὶ καταβολῆς τῆς ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

Ὁ ταμίας δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν διὰ τῶν ἀπανταχοῦ ταμιῶν τοῦ Δημοσίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς κατάλογον τῶν ὑποχρέων καὶ τοῦ ὑφ' ἑκάστου τούτων ὀφειλομένου ποσοῦ. Οἱ ταμίαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσιν ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου Συλλόγου γραμμάτιον ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσπραχθέντα, ὅπερ ἀποστέλλουσι τούτῳ ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης χρήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Σύλλογος, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει ἴδιον οἴκημα, συνέρχεται εἰς οἱανδήποτε κατάλληλον αἴθουσαν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ δημαρχιακοῦ ἢ κοινοτικοῦ ἢ διοικητικοῦ καταστήματος.

Τὰ μέλη καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου δι' ἐγγράφων προσκλήσεων ἀτομικῶν, ταχυδρομικῶς ἢ διὰ κλητῆρος ἀποστελλομένων μίαν τοὐλάχιστον ἑβδομάδα πρὸ τῆς πρὸς συνεδρίασιν ὁριζομένης ἡμέρας καὶ διὰ γενικῆς προσκλήσεως, δημοσιευομένης εἰς δύο τοὐλάχιστον ἐφημερίδας τῆς περιφερείας ἑπτὰ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεως, τακτικῶς ὁ μὲν τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνὸς, οἱ δὲ τῶν ἄλλων περιφερειῶν ἅπαξ τοὐλάχιστον ἐντὸς διμήνου, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κρίνῃ ἀναγκαῖον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἢ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει, φερούσῃ καὶ τὸν λόγον τῆς συγκλήσεως, τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν μελῶν.

Τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα τῆς ἑβδομάδος αὐξάνεται εἰς εἰκοσιν ἡμέρας ὁσάκις πρόκειται περὶ ἀρχαιρεσιῶν, ὑποχρεωμένου ἅμα τοῦ Προέδρου ὅπως συμπεριλάβῃ εἰς τὴν πρὸς τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἀπευθυνομένην σχετικὴν ἀτομικὴν πρόσκλησιν καὶ τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ὑποψηφίων μελῶν διά τε τὸ Διοικητικὸν καὶ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ὧν αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις περὶ ὑποψηφιότητος δέον νὰ ὑποβληθῶσιν ἀπαραιτήτως 40 ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Εἰς μέλος τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ἀπουσιάζον ἀδικαιολογήτως τῶν συνεδριάσεων τούτου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ποινὴ τοῦ ἄρθρου 27 κατόπιν προτάσεως τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου Συλλόγου.

Ἄρθρον 8.

Πρὸ πάσης συνεδριάσεως γνωστοποιεῖται τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς κατὰ τὸν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ τρόπον, πλὴν δὲ τῶν ὁρισθέντων θεμάτων οὐδενὸς ἑτέρου ἐπιτρέπεται ἡ συζήτησις, ἐκτὸς τῆς προτάσεως πρὸς νέαν σύγκλησιν τοῦ Συλλόγου.

Ὁ Σύλλογος λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν ὦσι παρόντες ἐν τῇ συνεδρίᾳ ἐπὶ Συλλόγων ἀριθμούντων ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν μέλη τοὐλάχιστον τὸ ἓν τέταρτον τῶν μελῶν αὐτῶν, ἐπὶ Συλλόγων δὲ ἥσσονος ἀριθμοῦ τῶν ἑκατὸν μελῶν τὸ ἓν τρίτον τοὐλάχιστον τούτων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λομβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἀποφασίζει ὁ κλῆρος. Ματαιωθείσης, ἐλλείψει ἀπαρτίας, τῆς συνεδριάσεως, ὁ Σύλλογος συνέρχεται εἰς νέαν τοιαύτην ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν μετὰ προηγηθεῖσαν πρόσκλησιν, ὅτε λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ οἱασδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου, Γραμματέως, Ταμίου, ἔτι δὲ ἐξ ἑνὸς συμβούλου ὅταν ὁ Σλλογος σύγκειται ἐκ 15 μέχρις 60 μελῶν, ἐκ 5 Συμβούλων ὅταν σύγκει ται ἐξ 61 μέχρις 100 καὶ ἐξ 11 Συμβούλων ὅταν ὁ ἀριθμὸς ὑπερβαίνῃ τὰ 100.

Ἐπ' ἀριθμοῦ ὀδοντιατρῶν ἐλάσσονος τῶν 15 ἐκλέγεται φόνον ὁ Πρόεδρος.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς κανονισθήσονται διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπονται διὰ τοῦ παρόντος.

Κατὰ τὴν πρώτην συνέλευσιν χρέη Προέδρου ἐκτελεῖ ὁ πρεσβύτερος τῶν παρισταμένων, τρεῖς δ' ἐκ τούτων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἐκλεγόμενοι ἐκτελοῦσι χρέη ψηφολέκτου, ὧν ὁ εἷς χρέη γραμματέως. Κατὰ τὰς μετέπειτα ἀρχαιρεσίας προεδρεύει μὲν ὁ πρόεδρος ἑκάστου Συλλόγου, τρία δὲ ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκλεγόμενα ἐκτελοῦσι χρέη ψηφολεκτῶν ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκτελεῖ καὶ χρέη γραμματέως.

Ἄρθρον 10.

Ἵνα ὀδοντοϊατρὸς ἀποτελέσῃ μέλος τοῦ Συλλόγου ἐκτὸς τῆς ἀδείας πρὸς ἄσκησιν ἐπαγγέλματος ἢ τοῦ πτυχίου τῆς Ὀδοντοϊατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ ὁμοταγοῦς τοιούτου, δέον:

1) Νὰ κέκτηται τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν.

2) Νὰ ἐξεπλήρωσε τὴν στρατιωτικήν του ὑποχρέωσιν ἢ νὰ ἀπηλλάγη νομίμως ταύτης.

3) Νὰ μὴ στερῆται τοῦ δικαιώματος τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του.

Ἄρθρον 11.

Ἵνα ἐκλεγῇ τις μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται πενταετὴς ἄσκησις τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ 25ετὴς ἡλικία συμπεπληρωμένη.

Στεροῦνται τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι οἱ ὁπωσδήποτε τιμωρηθέντες ὑπὸ τοῦ Π. Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ τιμωρία των. Ἡ τιμωρία μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὡς συμβούλου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ τυχὸν ὑπὸ τοῦ μέλους τοῦ Πειθαρχικοῦ ἢ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τιμωρηθέντος πειθαρχικῶς ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐναντίον τούτου ἀποφάσεως ἐνώπιον τοῦ Α. Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου δὲν ἀναστέλλει τὴν ἔκπτωσιν τούτου ἀπὸ τῆς θέσεώς του ὡς συμβούλου ἢ μέλους τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου. Μόνον μετὰ ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν τοῦ Α. Π.Σ. ἀποκαθίσταται οὗτος αὐτοδικαίως εἰς τὴν θέσιν ἣν κατεῖχεν πρότερον. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκ τοῦ ἀξιώματος τούτου ἐκπτώσεως ἀντικαθίσταται παρὰ τοῦ κατὰ σειρὰν ἐπιλαχόντος.

Ἄρθρον 13.

Τὰ μέλη τοῦ Δ. καὶ Π. Συμβουλίου ἐκλέγονται ἀνὰ τριετίαν, ἡ δὲ πρώτη τριετὴς περίοδος λογίζεται ἀρχομένη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκλογῆς τοῦ πρώτου Διοικητ. Συμβουλίου, ἥτις δέον νὰ διενεργηθῇ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος μέλους τοῦ Διοικ. ἢ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ διὰ τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ ἀποδεχθεὶς τὴν ἐκλογήν του ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀλλ' ἀδικαιολογήτως ἀπέχων ἐπὶ πέντε κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ κηρύσσεται ἔκπτωτος τοῦ ἀξιώματός του. Ὁ χρόνος, ὁ τόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἀρχικῆς ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Συλλόγου θέλουσιν ὁρισθῆ ἀποφάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ Δ. καὶ Π. Συμβουλίου γίνεται διὰ ψηφοδελτίων καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν ἑκάστου τρίτου ἔτους. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται οἱ λαβόντες τὴν σχετικὴν πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι καὶ δι' ἄλλην τριετῆ περίοδον. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ κλῆρος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀνακοινοῦται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν ἐκλεγέντων μετὰ τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως, τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν τυχὸν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς (Διεύθυνσιν Ὑγιεινῆς), ὅπερ ἐγκρίνει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ἀπορρίπτει ταῦτα. Ἐν περιπτώσει ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀκυρώσεως ἐκλογῆς τινος ὁ οἰκεῖος Σύλλογος καλεῖται πρὸς διενέργειαν νέας τοιαύτης εἰς χρόνον ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ. Τὰ ψηφοδέλτια συλλέγονται διὰ τῶν ψηφολεκτῶν καὶ παραδίδονται εἰς τὸν προεδρεύοντα. Ἕκαστον δὲ τοιοῦτον ἀριθμεῖται καὶ μονογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ψηφολεκτῶν κατὰ σειράν, συντασσομένου πίνακος, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισθέντων, ἀντιστοίχως δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ἃς ἔλαβεν ἕκαστος.

Ἄρθρον 15.

Κατὰ τὴν καθ' ἑκάστην τριετίαν διενεργουμένην ἐκλογὴν τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. καὶ Πειθ. Συμβουλίου δέον νὰ παρίστανται αὐτοπροσώπως τὰ μέλη ἑκάστου Συλλόγου, ἐπιτρεπομένου ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς ἐκτὸς τῆς ἕδρας ἑκάστου Συλλόγου ἐγκατεστημένους ὀδοντοϊατρούς, ὅπως μετάσχωσι ταύτης διὰ παρισταμένου ὀδοντοϊατροῦ, κατόπιν συστημένης ἐπιστολῆς περιεχούσης καὶ τὰ ὀνόματα τῆς ἐκλογῆς του ἐκ τῶν ὑποψηφίων μελῶν διά τε τὸ Διοικητικὸν καὶ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον, ἐλεγχομένων πρὸ τῆς ψηφοφορίας διὰ τοῦ Προεδρείου. Τὰ ἀποτελοῦντα τὸ Διοικητικὸν καὶ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον μέλη δέον νὰ ὦσιν ἀπαραιτήτως κάτοικοι τῆς ἕδρας τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀνήκει πλὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένων ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου ὡς καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν ἅπαξ τοῦ ἔτους λογοδοσία.

Ἄρθρον 17.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου παρέχεται ἀμισθί. Τῇ αἰτήσει τοῦ Προέδρου ὁ Σύλλογος δύναται νὰ χορηγήσῃ ἀνάλογον πίστωσιν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βοηθητικοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 18.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει καλούμενον ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τούτου κωλυομένου ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου, ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ καλῇ τοῦτο, ἂν ζητηθῇ ἐγγράφως ὑπὸ δύο μελῶν. Αἱ προσκλήσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἂν συνέλθωσι πλείονες τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν ὅτε ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 19.

Ὁ Πρόεδρος διευθύνει τὰς συνεδριάσεις τοῦ τε Συλλόγου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸν Σύλλογον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς. Κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦτον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικὰ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Συμβουλίου, ἅτινα ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ αὐτοῦ.

Τηρεῖ τὸ μητρῶον τῶν μελῶν καὶ τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συλλόγου βιβλία, πλὴν τοῦ Ταμείου. Ἐπιμελεῖται δὲ τὰ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Συλλόγου, τηρῶν καὶ ἰδιαίτερον βιβλίον τῶν δωρουμένων ἢ ἀγοραζομένων συγγραμμάτων.

Τὸν Γραμματέα κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἓν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 21.

Ὁ Ταμίας φυλάττει τὴν ἐν γένει περιουσίαν τοῦ Συλλόγου,

ἐπιμελεῖται τῆς εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, ἐνεργεῖ τὰς ἀναγκαίας πληρωμάς, τηρεῖ βιβλίον ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ Συλλόγου, ὡς καὶ βιβλία ἐξόδων καὶ ἐσόδων ὑποχρεούμενος νὰ ὑποβάλλῃ κατάστασιν ὅταν ζητηθῇ καὶ λογοδοτεῖ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους. Πάντα τὰ βιβλία ἀριθμοῦνται καὶ μονογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῇ ἐντολῇ τοῦ ὁποίου γίνεται πᾶσα πληρωμή.

Ἄρθρον 22.

Τὸν Ταμίαν κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ὁσάκις τὸ κεφάλαιον τοῦ Συλλόγου ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς ὀφείλει ὁ ταμίας νὰ καταθέσῃ αὐτὰς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Συλλόγου εἰς τινα τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζομένην, ἢ ν' ἀγοράσῃ ὁμολογίας ἐντόκους ἐκλεγομένας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τὰ εἰς χεῖράς του χρήματα εὐθύνεται προσωπικῶς ὁ Ταμίας.

Ἄρθρον 23.

Κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐτησίας λογοδοσίας συνέλευσιν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ παρόντος ἐκλέγονται δύο ἐλεγκταὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, οἵτινες ἐλέγχουσι τὰ βιβλία καὶ τὴν ἐν γένει διαχείρισιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑποβάλλουσι τὴν ἔκθεσιν αὐτῶν εἰς τὸν Πρόεδρον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς των, ὅστις ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν εἰς τὰ μέλη καὶ τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ συντάξαντος αὐτὴν εἰς τὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν ἐτησίαν λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 24.

Ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ. Συμβουλίου ἑκάστου Συλλόγου ὑποβάλλεται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἔκθεσις περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συλλόγου ὡς καὶ τοῦ Δ. Συμβουλίου κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργεῖον (Διεύθυνσις Ὑγιεινῆς) καὶ εἰς τὸν Π. Ο. Σ.

Ἄρθρον 25.

Παρ' ἑκάστῳ Ὀδοντοϊατρικῷ Συλλόγῳ τὸ Πειθ. Συμβούλιον ἀποτελοῦσιν οἱ πρόεδροι καὶ ἀντιπρόεδροι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τρία ἄλλα μέλη ἐκλεγόμενα ὑπὸ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀναπληροῦται τοῦτο διά τινος τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τάξιν ἐπαγγελματικῆς ἀρχαιότητος.

Τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως τοῦ Π. Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου. Συντρέχοντος λόγου ἐξαιρέσεως τινὸς τῶν μελῶν τοῦ Π. Συμβουλίου, ἀποφασίζουσι περὶ τούτου τὰ ὑπολειπόμενα μέλη τοῦ Π. Σ. ἀντικαθισταμένου τοῦ τυχὸν ἐξαιρεθέντος ὡς ἀνωτέρω. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀποφασίζει ὁ κλῆρος.

Ἐὰν ζητηθῇ ἡ ἐξαίρεσις ὁλοκλήρου τοῦ Π. Συμβουλίου, ὅτι ὑποβάλλεται εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἥτις εὑρίσκουσα βασίμους τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρέσεως ἐκλέγει νέον ἰσάριθμον Π. Συμβούλιον εἰδικῶς πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης. Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν μελῶν τῶν ὀδοντοϊατρικῶν συλλόγων, οἵτινες στεροῦνται Πειθαρχ. Συμβουλίου, λόγῳ τοῦ σμικροῦ ἀριθμοῦ τούτων, ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ πλησιεστέρου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τοῦ οἰκείου Συλλόγου.

Ἄρθρον 26.

Ὡς πειθαρχικὸν παράπτωμα θεωρεῖται :

1) Πᾶσα παράβασις τῶν καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων τῶν ὀδοντοϊατρῶν, ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς ἔκ τε τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ παντὸς ἑτέρου νόμου ἢ διατάγματος ὡς καὶ τῶν νομίμως ἐκδιδομένων καὶ δημοσιευομένων ἀποφάσεων τοῦ Συλλόγου.

2) Διαγωγὴ ἀναξιοπρεπὴς ἢ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ ὀδοντοϊατροῦ.

3) Ψευδὴς παραπλανητικὴ τοῦ κοινοῦ δημοσίευσις διαφημίσεων τοῦ ὀδοντοϊατροῦ.

4) Ἀποδεδειγμένη ἀμέλεια περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποτελεῖ βαρυτέραν ποινικῶς διωξίμων πρᾶξιν.

5) Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου προσκαλούμενα ὑπὸ τοῦ Πειθ. Συμβουλίου ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὴν τακτὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ νὰ παρέχωσι τὰς ἀπαιτουμένας ἐξηγήσεις.

Ἐν περιπτώσει δυστροπίας τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν πειθαρχικῶν διατάξεων, δικαζομένου ἐρήμην τοῦ μὴ ἐμφανιζομένου μέλους.

Ἄρθρον 27.

Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ ὑπὸ τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου εἶναι :

1) Ἐπίπληξις.

2) Πρόστιμον ἀπὸ 100 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ

3) Παῦσις προσωρινὴ ἐξασκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 28.

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει καὶ δικάζει ἐν ὁλομελείᾳ, ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειψηφίας καὶ ἐξασκεῖ τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε ἐπὶ καταγγελίᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ μέλους τινὸς τοῦ Συλλόγου.

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ συνέρχηται καὶ ἐπιλαμβάνηται τῆς καταγγελλομένης πράξεως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς σχετικῆς μηνύσεως παρὰ τῷ Προεδρείῳ τοῦ οἰκείου Συλλόγου.

Τὸ Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἑκάστου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ἐνεργεῖ τὰ τῆς ἐξετάσεως, ἀνακρίσεως, βεβαιώσεως, διαδικασίας καὶ ἐπιβολῆς ποινῆς ἐπὶ πάσης ἀφορώσης κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα κατὰ μέλους τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ὑποθέσεως συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 71 καὶ 78 τοῦ νόμου ΓΠΟΠ' περὶ Δικηγορικῶν Συλλόγων.

Ἄρθρον 29.

Πᾶς ὀδοντοϊατρὸς μέλος τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου δύναται νὰ καταγγείλῃ ἐγγράφως εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον πᾶν εἰς βάρος του γενόμενον ἀδίκημα ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων του, τὸ δὲ Δ. Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιλαμβάνηται τῆς ὑποθέσεως διὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαστικῆς ὁδοῦ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ ἀδικηθέντος.

Ἄρθρον 30.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, κοινοποιούμεναι διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὀδοντοϊατρόν, καθίστανται τελεσίδικοι μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 31.

Πᾶς ὀδοντοϊατρὸς δικαιοῦται νὰ ἔχῃ ὡς βοηθὸν ὀδοντοϊατρὸν κεκτημένον ἄδειαν ἀσκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος.

Δύναται ἐπίσης διὰ τὴν τεχνικὴν ἀποκλειστικῶς ὑπηρεσίαν νὰ προσλαμβάνῃ ὀδοντοτεχνίτην ὑπὸ προσωπικὴν αὐτοῦ εὐθύνην ὅτι δὲν θὰ ἐκτελῇ οἱονδήποτε ὀδοντοϊατρικὸν χειρισμὸν εἰς ἀσθενεῖς.

Οἱ ὀδοντοτεχνῖται δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ φέρωσι βιβλίον ταυτότητος παρεχόμενον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου, μετὰ τῆς φωτογραφίας των, ἐγγεγραμμένοι εἰς ἴδιον βιβλίον ἐν τῷ Συλλόγῳ.

Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ὀφείλει ὁ προϊστάμενος ὀδοντοϊατρός, ὑποχρεωτικῶς, ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ ὀδοντοτεχνίτου, νὰ γράψῃ τοὺς λόγους τῆς ἀπολύσεώς του καὶ τὴν κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίας του ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του καλῶς ἢ κακῶς.

Οἱ ὀδοντεχνῖται περιορίζονται μόνον εἰς τὴν καθαρῶς μηχανικὴν αὐτῶν ἐργασίαν.

Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τιμωροῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ Νόμου 1358 τοῦ ἔτους 1922 «περὶ ἐξασκήσεως κλπ.».

Οἱ ὀδοντετεχνῖται δύνανται ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ οἰκείου Συλλόγου πρὸς διευθέτησιν τυχὸν διαφορᾶς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν προϊσταμένων των.

Ἄρθρον 32.

Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ μέλη τῶν Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων πᾶσα δημοσία διαφήμισις ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἢ περιοδικοῖς ἢ ἄλλως πως τίτλων ἢ ἰδιοτήτων κλπ., ὧν οὗτοι στεροῦνται.

Ἄρθρον 33.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν 1000 μέχρι 5.000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δ' ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπὸ ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 34.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πᾶν ἐπαγγελματικὸν ὀδοντοϊατρικὸν σωματεῖον εὑρισκόμενον καὶ λειτουργοῦν ἐν Ἑλλάδι παύει νὰ ὑφίσταται, συγχωνευόμενον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν Ὀδοντοϊατρικὸν Σύλλογον τῆς περιφερείας του, τὰ δὲ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτοῦ εὑρισκόμενα χρήματα διατίθενται ὅπως τὰ καταστατικὰ αὐτῶν ὁρίζουσι προκειμένου περὶ διαλύσεως τῶν σωματείων τούτων. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις οἱουδήποτε ἐπαγγελματικοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ σωματείου.

Ἄρθρον 35.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἑκάστης περιφερείας κανονίζει τὰς ὑπὸ τῶν πελατῶν ἀμοιβὰς τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτῶν ἐργασίας καὶ τὸ κατώτατον ὅριον τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν. Ὁ κανονισμὸς οὗτος, ὑποκείμενος εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τούτου καὶ ἔκδοσιν τοῦ σχετικοῦ διατάγματος ὁ ἀνωτέρω κανονισμὸς ἐκτυποῦται δαπάναις τοῦ οἰκείου Συλλόγου καὶ ἀποστέλλεται εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τούτου ἐσφραγισμένος διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ οἰκείου συλλόγου καὶ ὑπογεγραμμένος ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ γραμματέως αὐτοῦ. Ἕκαστος ὀδοντοϊατρὸς ὀφείλει νὰ ἔχῃ τοῦτον ἀνηρτημένον εἰς τὸ Ἰατρεῖόν του πρὸς γνῶσιν τῶν πελατῶν του, θὰ εἶνε δὲ ὑποχρεωτικὸς διά τε τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ τοὺς πελάτας, ἐπιβαλλομένων καὶ ἀναλόγων πειθαρχικῶν ποινῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, ἐν περιπτώσει παραβάσεως ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ ὡς ἄνω κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἄρθρον 36.

Ἅπαντες οἱ ὀδοντοϊατροὶ οἱ ὄντες μέλη τῶν ἀνὰ τὸ Κράτος Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων, ἀποτελοῦσι τὸν Πανελλήνιον Ὀδοντοϊατρικὸν Σύλλογον.

Ἄρθρον 37.

Ὁ Π. Ο. Σ. ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, ἑδρεύει δ' ἐν Ἀθήναις καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἐνδεκαμελοῦς Συμβουλίου ἐκλεγομένου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα καὶ ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς Προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροέδρου, ἑνὸς γραμματέως, ἑνὸς ταμίου καὶ ἑπτὰ συμβούλων. Ἡ θητεία τούτου εἶναι τριετὴς, τὰ δὲ μέλη αὐτοῦ δέον νὰ ἐκλέγωνται μεταξὺ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐγκατεστημένων ἰατρῶν.

Ἄρθρον 38.

Σκοπὸς τοῦ Π. Ο. Σ. εἶναι :

1) Ἡ ἀνωτέρα ἐποπτεία ἐπὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν περιφερειακῶν Συλλόγων.

2) Ἡ συγκέντρωσις τῶν πρακτικῶν τῶν περιφερειακῶν Συλλόγων ἐπὶ διαφόρων γενικῶν ζητημάτων ἐπιστημονικῆς καὶ ἐπαγγελματικῆς φύσεως.

3) Ἡ παρακολούθησις τῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐξελίξεως τῆς ὀδοντοϊατρικῆς ἐπιστήμης.

4) Ἡ ἔκδοσις μηνιαίου δελτίου παρὰ τοῦ Ο.Π.Σ. ἐν ᾧ θὰ περιλαμβάνωνται τὰ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος πρακτικὰ τῶν συζητήσεων τῶν περιφερειακῶν συλλόγων μετὰ τῶν ἐπὶ τούτων σχετικῶν συζητήσεων κλπ.

5) Ἡ ἐκπροσώπησις τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ κόσμου καὶ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν σχετικῶν ξένων ὀργανώσεων.

6) Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς συγκλήσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων συνεδριῶν.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ἐνεργεῖται ὡς ἀκολούθως.

Παρ' ἑκάστῳ Ὀδοντοϊατρικῷ Συλλόγῳ διενεργοῦνται ἀρχαιρεσίαι πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκλογῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου διὰ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας κατὰ Κυριακὴν ἑκάστου τρίτου ἔτους ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἐπὶ τοῦ ψηφοδελτίου ὁ ἐκλογεὺς ἀναγράφει ἐκ τῶν ὑποψηφίων ὀδοντοϊατρῶν εὐαναγνώστως τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν συμβούλων τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ἐκλέξῃ, διὰ σταυροῦ δὲ τιθεμένου πρὸ τοῦ ὀνοματεπωνύμου σημειοῖ τὸν σύμβουλον τὸν ὁποῖον θέλει ὡς πρόεδρον. Ἡ ὑποβολὴ ὑποψηφιότητος ἐνεργεῖται εἴτε δι' αἰτήσεως τοῦ ὑποψηφίου, εἴτε δι' αἰτήσεως ὑπογεγραμμένης παρὰ πέντε μελῶν τῶν Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου τοὐλάχιστον 50 ἡμέρας πρὸ τῆς πρὸς ἐκλογὴν ὁρισθείσης ἡμέρας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Πανελληνίου Συλλόγου ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ψηφοδελτίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων καὶ τῆς ἀποστολῆς τούτου πρὸς ἕκαστον περιφερειακὸν Σύλλογον ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ Πρόεδρος ἑκάστου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου κοινοποιεῖ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ.

Μέλη καλούμενα καὶ διαμένοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Συλλόγου δὲν δύνανται νὰ μετάσχωσι τῆς ψηφοφορίας διὰ παρισταμένου μέλους. Μέλη κωλυόμενα καὶ διαμένοντα ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συλλόγου δύνανται νὰ μετάσχωσι τῆς ψηφοφορίας διὰ παρισταμένου μέλους, ἐφωδιασμένου διὰ ἐξουσιοδοτικῆς ἐπιστολῆς κεκυρωμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Συλλόγου.

Τὰ ψηφοδέλτια συλλέγονται διὰ δύο ψηφολεκτῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως.

Ταῦτα ἀριθμοῦνται καὶ μονογράφονται ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν δύο ψηφολεκτῶν καὶ παραδίδονται εἰς τὸ Προεδρεῖον, συντασσομένου πίνακος, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισθέντων καὶ ἀντιστοίχως οἱ ἀριθμοὶ τῶν ψήφων ἃς ἕκαστος ἔλαβεν.

Ὁ πίναξ οὗτος μετὰ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν τυχὸν ὑποβληθησομένων ἐνστάσεων κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς ὑποβάλλεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀνυπερθέτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων ὅλων τῶν Συλλόγων συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Ο.Σ. καὶ ἐξ ἑνὸς τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ἥτις συνερχομένη προβαίνει εἰς τὸν ἔλεγχον τῶν ἀποτελεσμάτων καὶ συντάσσει πίνακα συνοπτικόν, ἐν ᾧ ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν ψηφισθέντων καὶ ἀντιστοίχως ὁ ἀριθμὸς τῶ ψήφων ἃς ἕκαστος ἔλαβεν.

Ὁ πίναξ οὗτος μετὰ τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ τῶν ψηφοδελτίων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ὅπερ ἐγκρίνει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ ἀπορρίπτει ταῦτα δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως.

Ἐν περιπτώσει ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀκυρώσεως ἐκλογῆς τινος ὁ Ὀδοντοϊατρ. Σύλλογος καλεῖται πρὸς διενέργειαν νέας τοιαύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Ἄρθρον 40.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐκλέγονται διὰ μίαν τριετίαν.

Ὁ Πανελλήνιος Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος διέπεται ὑπὸ ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τὴν ἀπαρτίαν, τὰς προτάσεις θεμάτων, ὡς καὶ πᾶν ἀφορῶν τὸν Π.Ο.Σ. ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ ἀφορῶσαι τοὺς λοιποὺς Ὀδοντοϊατρικοὺς Συλλόγους.

Ἄρθρον 41.

Ἐν περιπτώσει θανάτου, παραιτήσεως, ἢ ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ ἀξιώματος ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦΠ.Ο.Σ., τοῦτο ἀναπληροῦται διὰ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ.

Ἄρθρον 42.

Ἕκαστος Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος ὑποχρεοῦται εἰς ἐτησίαν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ἀνερχομένην εἰς τὸ 1)8 τῶν ἐτησίων εἰσφορῶν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 43.

Ὁ Π.Ο.Σ. συνέρχεται, ἐφόσον δὲν ἔχει ἴδιον οἴκημα ἔνθα καὶ ὁ Ὀδοντοϊατρικὸς Σύλλογος Ἀθηνῶν, ἔχων ἴδιον γραφεῖον, ἅπαξ τοῦ μηνὸς τοὐλάχιστον, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κρίνει ταῦτο ἀναγκαῖον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Π.Ο.Σ. λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας. Ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 44.

Ἵνα ἐκλεγῇ τις μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Ο.Σ. ἀπαιτεῖται :

Ἐπταετὴς τοὐλάχιστον ἄσκησις τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος, ἐν ᾗ δέον νὰ προσμετρᾶται καὶ ἡ ἐν τῷ στρατῷ ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τοιαύτη καὶ τριακονταετὴς ἡλικία συμπεπληρωμένη.

Στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγεσθαι οἱ τιμωρηθέντες διὰ παράβασιν τῶν κανονισμῶν καὶ διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου καὶ οἱ καθ' ὑποτροπὴν διὰ πειθαρχικὰς παραβάσεις κατὰ τὸν παρόντα νόμον τιμωρηθέντες.

Ἄρθρον 45.

Τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Π.Ο.Σ. εἶνε ἄμισθα, δύναται ὅμως ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου νὰ χορηγῆται πίστωσις εἰς τὸν πρόεδρον διὰ μισθοδοσίαν βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 46.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Π.Ο.Σ. ὑποχρεοῦται νὰ καλέσῃ εἰς συνεδρίασιν τὸ Συμβούλιον καὶ ὅταν δύο μέλη τοὐλάχιστον αὐτοῦ ζητήσωσι τοῦτο ἐγγράφως. Διευθύνει τὰς συνεδριάσεις καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸν Π. Ο. Σ. ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς. Τὸν πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ τοῦτον ὁ πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν σύμβουλος.

Αἱ προσκλήσεις γίνονται ἐγγράφως καὶ θεωρεῖται τὸ Συμβούλιον ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν συνέλθωσιν πλείονες τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν, ὅτε ἀποφασίζει δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν.

Ἄρθρον 47.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Π.Ο.Σ. ἐνεργεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Π.Ο.Σ., τηρεῖ τὴν σφραγῖδα καὶ τὸ ἀρχεῖον, προσυπογράφει μετὰ τοῦ προέδρου πάντα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ἐντάλματα προπληρωμῆς καὶ ἐν γένει ἔχει τὴν ἐποπτείαν τοῦ γραφείου τοῦ Π. Ο. Σ.

Ἄρθρον 48.

Ὁ Ταμίας φυλάττει καὶ πᾶσαν ἄλλην περιουσίαν τοῦ Π.Ο.Σ. ἔχων καὶ τὰ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος ἀνάλογα καθήκοντα.

Ἄρθρον 49.

Ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Π.Ο.Σ. ὑποβάλλεται κατ' ἔτος ἔκθεσις περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, ὡς καὶ συνοπτικὴ μελέτη καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἁπανταχοῦ τοῦ Κράτους ὀδοντοϊατρικῶν συλλόγων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποστελλομένων αὐτῷ κατ' ἔτος ἐκθέσεων ὑπὸ τῶν συλλόγων. Ἡ ἔκθεσις αὕτη κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου δι' ἐγκυκλίου εἰς ἅπαντας τοὺς ὀδοντοϊατρικοὺς συλλόγους.

ΚΑΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἄρθρον 50.

Συνιστᾶται Ἀνώτατον Ὀδοντοϊατρικὸν Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ συγκροτούμενον ἐκ τῶν ἑξῆς μελῶν, α) ἐξ ἑνὸς ἐφέτου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κατ' αἴτησιν τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου, β')' ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου καὶ γ') ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ δύο τοῦ Συλλόγου Πειραιῶς ἐκλεγομένων κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου καὶ καθ' ὃν τρόπον ἐκλέγεται ἡ Διοίκησις αὐτοῦ. Τὰ μέλη ταῦτα δέον νὰ ἔχωσι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 44 προστάντα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκλέγονται καὶ ἰσάριθμοι τούτων ἀναπληρωταί, καλούμενοι εἰς ἀναπλήρωσιν, τηρουμένης τῆς σειρᾶς τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν. Τῶν λοιπῶν μελῶν ἀναπληρωταὶ ὁρίζονται, τοῦ Ἐφέτου ἕτερος τοιοῦτος ὁριζόμενος κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τοῦ Προέδρου δὲ τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής.

Ἄρθρον 51.

Τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου προεδρεύει τὸ δικαστικὸν μέλος.

Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ἐν τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῆς ὁλομελείας αὐτοῦ καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν.

Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δ' ἀποφάσεις του λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

Ἄρθρον 52.

Τὸ Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον φέρει τὸν τίτλον «Ἀνώτατον Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ὀδοντ. Συλλόγων» καὶ ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα φέρουσαν κύκλῳ μὲν τὸν τίτλον αὐτοῦ ἐν τῷ μέσῳ δὲ τὸ Ἑλληνικὸν Ἐθνόσημον.

Ἄρθρον 53.

Ἡ ἰδιότης τοῦ μέλους τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων τῶν Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δὲν δύναται νὰ συμπίπτῃ μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 54.

Εἰς τὸ Α.Π.Ο.Σ. ὑπάγεται α') ἡ ἐκδίκασις τῶν γενομένων ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τῶν ὀδοντοϊατρικῶν συλλόγων, ἐφ' ὅσον ἐκοινοποιήθησαν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, β') ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἐποπτεία διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ προσήκουσαν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων τῶν Πειθαρχικῶν Συμβουλίων. Ἡ ἔφεσις ἐνασκεῖται μόνον ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ὀδοντοϊατροῦ.

Ἄρθρον 55.

Τὸ Α. Π. Ο. Σ. δικαιοῦται νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, ν' ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν ἐγκαλούμενον ὀδοντοϊατρὸν, νὰ μεταρρυθμίζῃ ἢ νὰ ἐξαφανίζῃ τὴν ἐγκαλουμένην ἀπόφασιν, οὐδέποτε ὅμως νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ποινήν.

Τὸν εἰς προσωρινὴν παῦσιν καταδικασθέντα ὀδοντοϊατρὸν ὀφείλει νὰ δεχθῇ εἰς προφορικὴν ἀπολογίαν. Τὸ Α. Π. Ο. Σ. ἀποφαίζει ἀμετακλήτως αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ ἀνακοινούμεναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς κλπ. διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ οἰκείου Συλλόγου, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιήσῃ ἀνυπερθέτως εἰς τὸν ἐκκληθέντα.

Ἄρθρον 56.

Αἱ ἐπιβάλλουσαι πρόστιμον ἀποφάσεις βεβαιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ταμίου τοῦ οἰκείου Συλλόγου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῆς περιφερείας τοῦ καταδικασθέντος καὶ εἰσπράττονται παρ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ἀποδίδονται δὲ τῷ οἰκείῳ Συλλόγῳ. Αἱ ἐπιβάλλουσαι προσωρινὴν παῦσιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ οἰκείου ὀδοντοϊατρικοῦ Συλλόγου, ὀφείλοντος νὰ μηνύσῃ τὸν μὴ συμμορφωθέντα ὀδοντοϊατρὸν ἐπὶ παρανόμῳ ἐξασκήσει τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος ὡς αὕτη διώκεται καὶ τιμωρεῖται παρὰ τῶν σχετικῶν νόμων.

Τὸ δικαίωμα τῆς τοιαύτης μηνύσεως ἔχει πᾶσα ἀρχὴ ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης.

Ἄρθρον 57.

Ὀδοντοϊατρὸς καταδικασθεὶς εἰς ποινὴν κακουργήματος ἀποβάλλει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς τὸ δικαίωμα τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος, καταδικασθεὶς δ' ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου πλημμελημάτων ἀποβάλλει τοῦτο, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ τυχὸν ἐπιβληθεῖσα αὐτῷ στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἰς πᾶσαν ποινὴν πλημμελήματος δύναται νὰ ἀπαγγέλληται παρὰ τοῦ Δικαστηρίου καὶ παῦσις τῆς ἀσκήσεως τοῦ ὀδοντοϊατρικοῦ ἐπαγγέλματος ἧς ἡ διάρκεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διετίαν.

Ἄρθρον 58.

Οἱ ἀνὰ τὸ Κράτος ὀδοντοϊατρικοὶ Σύλλογοι ὡς καὶ ὁ Πανελλήνιος τοιοῦτος ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς Ὑπουργοῦ ὅστις δικαιοῦται νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὴν προστίμου μέχρι χιλίων (ἀρ. 1000) δρχ. ἀνεξαρτήτως τῶν ἐν ἄρθρῳ 27 τοῦ παρόντος διαλαμβανομένων ποινῶν διὰ τελεσιδίκου τούτου ἀποφάσεως περιεχούσης καὶ τὴν αἰτιολογίαν τῆς ποινῆς εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τούτων, ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν Δ. καὶ Πειθαρχικῶν Συμβουλίων αὐτῶν, τὰ μὴ συμμορφούμενα πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 59.

Αἱ πρῶται ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον Διοικητικῶν καὶ Πειθαρχικῶν Συμβουλίων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανελληνίου Ὀδοντ. Συλλόγου ὡς καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τῶν Ὀδοντοϊατρικῶν Συλλόγων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀποτελεσμάτων περὶ ἧς ἡ δεκάτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ παρόντος θέλει συγκροτηθῇ διὰ τὰς πρώτας μόνον ἀρχαιρεσίας πρὸς ἐκλογὴν Δ. Σ. τοῦ Π.Ο.Σ. ἐκ τριῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀδοντ. Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ ἐξ ἑνὸς τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς.

Τὰς προσκλήσεις διὰ τὰς πρώτας πρὸς ἐκλογὴν συνεδριάσεως ἀποστέλλει ὁ οἰκεῖος Νομάρχης.

Κατὰ τὰς συνεδριάσεις ταύτας ὡς καὶ εἰς ὅλας ἐν γένει τὰς πρὸς ἐκλογὴν συνεδριάσεις δύναται νὰ παρίσταται διοικητικὸς ὑπάλληλος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου κατὰ τὰ δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 60.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἅπαξ συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεως ἐκδόσεως τῆς 21 Φεβρουαρίου 1029» ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας συμβάσεως ἐκδόσεως τῆς 21 Φεβρουαρίου 1929.

Ἄρθρον 1.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας σύμβασις ἐκδόσεως ἡ συνομολογηθεῖσα ἐν Σόφιᾳ τῇ 21 Φεβρουαρίου 1929 ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρόσθεν πρωτόκολλον αὐτῆς, ὧν τὰ κείμενα ἔπονται ἐν γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἑλληνικῇ μεταφράσει, ἔχουσι πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2—10 τοῦ νόμου ΓᾨΛΘ' τῆς 7-2-1904, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 τῆς 8-2-1904 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α') αἱ καθορίζουσαι τὴν πρὸς ἔκδοσιν τηρητέαν διαδικασίαν ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται ἄνευ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3861 καὶ ἀπ' εὐθείας νὰ προκαλῇ Διάταγμα περὶ μεταβολῆς ποινῆς θανάτου εἰς τὴν ποινὴν τῶν ἰσοβίων δεσμῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 στοιχείου α' τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ ἀναλόγων διατάξεων συμβάσεων, συναφθησομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 4.

Ἄρθρον 4.

1) Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνάπτῃ καὶ νὰ κυρώνῃ διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης μετὰ παντὸς Κράτους συμβάσεις περὶ ἀμοιβαίας ἐκδόσεως τῶν ἐγκληματιῶν ὑπὸ ῥήτρας κατ' οὐδὲν ὑπερβαινούσας τὰ ὅρια τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένης συμβάσεως ἢ τῆς συμβάσεως περὶ ἐκδόσεως καὶ δικαστικῆς συνδρομῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τσεχοσλοβακίας τῆς 7 Ἀπριλίου 1927 (Νόμος 3611, Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχος Α', ἀρ. 195, τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1928).

2) Διὰ τὴν πρὸς ἔκδοσιν τηρητέαν διαδικασίαν ἐπὶ τῶν οὕτω καταρτιζομένων συμβάσεων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2—10 τοῦ νόμου ΓᾨΛΘ' τῆς 7 Φεβρουαρίου 1904 (Ἐφημ. Κυβερν. Τεῦχος Α', ἀριθ. 28 τῆς 8 Φεβρουαρίου 1904).

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΓΣΚΓ' τῆς 10 Ἰουνίου 1907 (Ἐφημ. Κυβερν. τῆς 10 Ἰουλίου 1907 ἀρ. 131),

ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ

μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων, ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωσι τὰς δικαστικὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν μεταγωγὴν τῶν ἐγκληματιῶν, ἀπεφάσισαν τὰ συνάψωσιν ἐπὶ τούτῳ Σύμβασιν καὶ διώρισάν ὡς πληρεξουσίους

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Βασίλειον Δενδραμῆν, Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βουλγάρων :

Τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα, τὸν κ. Ἀθανάσιον Δ. Μπόυροφ, Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Θρησκευμάτων, οἵτινες ἀφοῦ προέβησαν εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐγγράφων, εὑρεθέντων καλῶς καὶ θεόντως ἐκδεδομένων, συνεφώνησαν τὰς ἑπομένας διατάξεις :

Ἄρθρον 1.

Ἔκδοσις.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραδίδωσιν ἀμοιβαίως, κατόπιν αἰτήσεως, τὰ πρόσωπα τὰ εὑρισκόμενα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν καὶ καταδιωκόμενα ἢ καταδικασθέντα ὑπὸ τῶν ταχτικῶν δικαστηρίων τοῦ ἑτέρου Μέρους διὰ πᾶν ἀδίκημα, διὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἔκδοσις δύναται νὰ διαταχθῇ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου Μέρους :

α') Ἐὰν ἡ παράβασις αὕτη κατὰ τοὺς νόμους τῶν δύο Κρατῶν, ἔστω καὶ ἂν οὗτοι ἐφαρμόζωνται εἰς μέρος μόνον τοῦ ἐδάφους των, δύναται νὰ ἐπισύρῃ ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους ἢ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἢ ἐὰν τὸ ζητούμενον πρόσωπον κατεδικάσθη διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν ἢ τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

Ἐν τούτοις, ἐὰν οἱ νόμοι τοῦ ἑνὸς τῶν δύο Κρατῶν τιμωρῶσι διὰ τῆς ποινῆς τοῦ θανάτου παράβασίν τινα, ἥτις κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἄλλου Κράτους ἐπισύρει ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας, ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ δύναται νὰ λάβῃ χώραν, ἐκτὸς ἐὰν αἱ Ἀρχαὶ τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν διὰ ρητῆς δηλώσεως, ὅτι ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν περιπτώσει ἡ κεφαλικὴ ποινὴ δὲν θὰ ἐκτελεσθῇ.

β') Ἐὰν τὸ ἀδίκημα ἐξετελέσθη ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ εἰς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους.

γ') Ἐὰν ἡ δίωξις τοῦ ἀδικήματος δὲν ἀνατίθεται ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ἐκζητουμένου Κράτους εἰς τὰ ἴδια αὐτοῦ δικαστήρια.

Ἡ ἔκδοσις θὰ ἐπιτρέπηται ὁμοίως δι' ἀπόπειραν τῶν εἰρημένων ἀδικημάτων ἢ συναιτιότητα εἰς ταῦτα ὅταν αὗται τιμωρῶνται κατὰ τὴν νομοθεσίαν ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη δὲν θὰ ἐκδίδωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν ὑπηκόους.

Ἄρθρον 3.

Παραβάσεις διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἔκδοσις δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ.

Ἡ ἔκδοσις δὲν ἐπιτρέπεται:

α') Διὰ τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα ἢ πλημμελήματα καὶ συναφεῖς πράξεις.

Τὸ εἰς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτος εἶναι μόνον ἁρμόδιον νὰ κρίνῃ ἐὰν παράβασίς τις εἶναι τοιαύτης φύσεως.

Δὲν θὰ θεωρῆται ὡς πολιτικὸν ἀδίκημα οὔτε ὡς πρᾶξις συναφὴς εἰς ὅμοιον ἀδίκημα ἡ ἐπιβουλὴ ἐναντίον τοῦ προσώπου τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἢ ἐναντίον τῆς Βασιλίσσης τῶν Βουλγάρων, ὡς καὶ ἐναντίον τοῦ Διαδόχου τοῦ Βουλγαρικοῦ Θρόνου καὶ τῆς συζύγου του. Ὅταν ἡ ἐπιβουλὴ αὕτη θὰ ἀποτελῇ φόνον ἢ ἀναίρεσιν ἢ ἀπόπειραν αὐτῶν ἢ συναιτιότητα εἰς ταύτας.

β') Διὰ τὰ καθαρῶς στρατιωτικὰ ἀδικήματα.

γ') Διὰ τὰ κυρίως λεγόμενα ἀδικήματα τοῦ Τύπου.

δ') Διὰ τὰ ἀδικήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἢ ἄλλων φορολογικῶν νόμων.

ε') Διὰ τὰ ἀδικήματα τῶν ὁποίων ἡ δίωξις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ κατ' ἔγκλησιν τοῦ ζημιωθέντος καὶ νὰ παύσῃ διὰ παραιτήσεως ἀπὸ ταύτης.

στ') Ἐὰν ἡ δίωξις ἢ ἡ ποινὴ παρεγράφη κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ἰσχύοντας εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἢ κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος συλληφθῇ ἢ ὑποβληθῇ εἰς ἀνάκρισιν ἢ ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ διώξωσι τοῦτον ἢ νὰ ἐκτελέσωσι τὴν ποινὴν δι' ἄλλους νομίμους λόγους.

ζ') Ἐὰν ὁ ἐκζητούμενος κατεδιώχθη ἐν τῇ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένῃ Χώρᾳ διὰ τὸ ἴδιον ἀδίκημα ἢ ἐὰν ἀπηλλάγη ἤδη ἢ ἔτυχε χάριτος, κατεδικάσθη ἢ ἠθωώθη διὰ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, ἐφ' ὅσον ἡ νομοθεσία τῆς Χώρας ταύτης δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐπανάληψιν τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἕνεκεν ἐπακολουθησάντων νέων γεγονότων.

Ἄρθρον 4.

Αἴτησις ἐκδόσεως.

Ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις θὰ γίνηται διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ:

Θὰ ἐπισυνάπτηται ἐν ταύτῃ τὸ κατηγορητήριον, τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ πᾶσα ἄλλη δικαστικὴ πρᾶξις ἔχουσα τὸ αὐτὸ κῦρος ἢ ἡ ἀπόφασις ἐναντίον τοῦ ἐκζητουμένου.

Αἱ πράξεις αὗται θὰ προσδιορίζωσιν ἐν συντομίᾳ τὸ ἀξιόποινον γεγονός, τὸν χαρακτηρισμόν του καὶ τὴν ὀνομασίαν του καὶ θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ κεκυρωμένου νομίμως κειμένου τοῦ ποινικοῦ νόμου τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους τοῦ ἐφαρμοστέου εἰς τὸ ἀδίκημα καὶ καθορίζοντος τὴν ποινὴν ἣν τοῦτο ἐπισύρει.

Ὅταν πρόκειται περὶ ἀξιοποίνων πράξεων ἐναντίον τῆς ἰδιοκτησίας, θὰ καθορίζηται τὸ σύνολον τῆς πραγματικῶς προξενηθείσης ζημίας ἤ, περιστάσεως δοθείσης, τὸ ποσὸν ἐκείνης ἣν ὁ ἐγκληματίας ἠθέλησε νὰ προξενήσῃ.

Τὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεως ἔγγραφα ταῦτα θὰ προσάγωνται ἐν πρωτοτύπῳ ἢ ἐν νομίμως κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ πάσης ἄλλης ἁρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους. Ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, θὰ προσάγωνται τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐκζητουμένου, ἡ φωτογραφία του ἢ ἕτερα στοιχεῖα δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητός του.

Ἄρθρον 5.

Χρησιμοποιουμένη γλῶσσα.

Τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μνημονευόμενα ἔγγραφα θὰ συντάσσωνται εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους κατὰ τὸν συμφώνως πρὸς τοὺς νόμους του παραδεδεγμένον τύπον καὶ θὰ φέρωσι τὴν ἐπίσημον σφραγῖδα. Θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν ἐπίσημον γλῶσσαν τοῦ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους ἢ εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν, γινομένης ἢ νομίμως βεβαιουμένης εἴτε παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς εἴτε παρά τινος ἑρμηνέως τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους ἐπισήμου ἢ ἐνορκως βεβαιοῦντος καὶ ὅστις θὰ ὑπογράφῃ θέτων καὶ τὴν σφραγῖδά του.

Ἄρθρον 6.

Ἐπεξηγήσεις συμπληρωματικαί.

Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀμφιβολία περὶ τοῦ ἐὰν τὸ καταδιωκόμενον

CONVENTION D'EXTRADITION

entre la République Hellénique et le Royaume de Bulgarie.

Le Président de la République Hellénique et Sa Majesté le Roi des Bulgares, désirant régler les rapports juridiques entre les deux Etats en ce qui concerne l' extradition et le transport des criminels, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé comme plénipotentiaires :

Le Président de la République Hellénique;

Son Excellence Monsieur Vassili Dendramis, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire en Bulgarie ;

Sa Majesté le Roi des Bulgares ;

Son Excellence Monsieur Athanase D. Bouroff, Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes;

lesquels, après avoir procédé à l'échange de leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1er.

Extradition.

Les Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'Elles et poursuivies ou condamnées par les tribunaux ordinaires de l'autre Partie, pour toute infraction pour laquelle l'extradition peut être autorisée par les lois de la Partie requise.

a) Si cette infraction, d'après les lois des deux Etats, alors même qu'elles ne seraient applicables que dans quelque partie de leur territoire, peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins ou la peine capitale ou si la personne réclamée a été condamnée pour le même fait à une peine privative de liberté de six mois au moins ou à la peine capitale.

Cependant, si les lois de l'un des Etats frappent de la peine de mort une infraction qui, selon les lois de l'autre Etat, n'entraîne qu'une peine privative de liberté, l'extradition ne pourra être accordée que si les autorités de l'Etat requérant s'engagent, par une déclaration formelle, à ce que dans le cas en question la peine capitale ne soit pas exécutée.

b) Si l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requis.

c) Si la poursuite de l'infraction n'est pas réservée par les lois de l'Etat requis à ses propres tribunaux.

L'extradition sera également accordée pour tentative des dites infractions ou pour complicité, lorsqu' elles sont punissables d'après la législation des deux Parties contractantes.

Article 2.

Les Parties contractantes n'extraderont pas leurs propres nationaux.

Article 3.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne peut être accordée.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) Pour les crimes et délits politiques ou faits connexes.

L'Etat requis est seul appelé à juger si une infraction est de cette nature.

Ne sera pas considérè comme infraction politique ni comme fait connexe à cemblable infraction, l' attentat contre la personne du chef de chacun des Etats contractants ou contre la reine des Bulgares ainsi que contre l'héritier du Trone Bulgare et de son épouse, lorsque cet attentat constituera un assassinat au un homicide ou tentative ou cemplicité de ce fait ;

b) Pour les infractions d' ordre puremeut militaire;

c) Pour les infractions de presse proprement dites;

d) Pour les infractions aux lois de douanes, d' impôts et autres lois fiscales ;

e) Pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée et peut être arrêtée par son renoncement ;

f) Si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois en vigueur dans toutes les parties du territoire de l'une des Parties contractantes, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire, ou si l'on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux ;

g) Si l'individu réclamé est poursuivi dans le pays requis pour la même infraction ou s'il y a déjà été mis hors de cause ou gracié, condamné ou acquitté pour même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale par suite de faits nouvaux.

Article 4.

Demande d'extradition.

La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique on y joinda l'acte d'accusation, le mandat d'arrêt ou tout autre acte judiciaire équivalent ou la sentence contre la personne réclamée. Ces actes indiqueront brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination, et seront accompagnés du texte certifié conforme de la loi pénale de l' Etat requérant applicable à l'infraction et indiquant la peine qu'elle entraîne.

Lorsqu'il s'agit d'actes contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé ou, le cas échéant, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

Ces pièces à l'appui seront jointes en original ou en copies légalisées par le tribunal ou par toute autre autorité compétente de l'Etat requérant. Dans la mesure du possible, il y sera joint le signalement de la personne réclamée, sa photographie ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

Article 5.

Langue à employer.

Les documents mentionnés à l'article précédent seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant, dans la forme requise par les lois de celui-ci, et munis du sceau officiel. Ils seront accompagnés des traductions dans la langue officielle de l'Etat requis ou dans la langue française, faites ou attestées conforme soit par l'autorité compétente, soit par un interprète de l'Etat requérant, qu'il soit assermenté ou officiel et qui les munira de sa signature et de son cachet.

Article 6.

Explications complémentaires.

S'il y a doute sur la question de savoir si l'infra-

ἀδίκημα ἐμπίπτει εἰς τὰς προϋποθέσεις τῆς παρούσης συμβάσεως, θὰ ζητοῦνται ἐπεξηγήσεις παρὰ τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους καὶ ἡ ἔκδοσις δὲν θὰ χωρῇ εἰμὴ μόνον ὅταν αἱ παρασχεθεῖσαι ἐπεξηγήσεις εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ διαλύωσι τὰς γεννηθείσας ἀμφιβολίας.

Ἄρθρον 7.

Μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκδόσεως.

Ἅμα τῇ λήψει τῆς περὶ ἐκδόσεως αἰτήσεως, συνοδευομένης ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθροις 4 καὶ 5 προβλεπομένων ἐγγράφων, τὸ εἰς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτος θὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐκζητουμένου καὶ τὴν πρόληψιν τῆς δραπετεύσεώς του, ἐφ' ὅσον ἡ ἔκδοσις δὲν φαίνεται ἐκ τῶν προτέρων ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρον 8.

Προσωρινὴ κράτησις.

Ἐν ἐπειγούσῃ περιστάσει ὁ ἐκζητούμενος δύναται νὰ τεθῇ προσωρινῶς ὑπὸ κράτησιν καὶ πρὶν ἢ ὑποβληθῇ ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις ἐπὶ τῇ βάσει ἀγγελίας διαβιβαζομένης ταχυδρομικῶς ἢ τηλεγραφικῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἐν ταύτῃ θὰ γίνηται μνεία ἐντάλματός τινος συλλήψεως ἢ ἀποφάσεως καὶ θὰ καθορίζηται ταὐτοχρόνως τὸ ἀδίκημα. Ἡ ἀγγελία αὕτη δύναται νὰ ἀπευθύνηται παρὰ τοῦ Διαστηρίου ἢ ἁρμοδίας Ἀρχῆς τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἀρχὴν τοῦ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους.

Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ ἑκάστου τῶν συμβαλλομένων μερῶν θὰ δύνανται νὰ προβαίνωσιν, ἔστω καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἀγγελίας, εἰς τὴν προσωρινὴν κράτησιν παντὸς ἀτόμου ἀναλαμφθέντος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των καὶ ὑποδειχθέντος ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν τοῦ ἑτέρου Μέρους ἢ ἐγγεγραμμένου ὡς καταζητουμένου ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰς τὰ μητρῷα των ἢ σχετικά των ἀρχεῖα.

Ἡ Ἀρχή, ἥτις προέβη εἰς τὴν κράτησιν ἀτόμου τινὸς συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις, εἰδοποιεῖ περὶ τούτου ἄνευ ἀναβολῆς τὴν Ἀρχὴν ἥτις ἐζήτησε τὴν κράτησιν ταύτην ἢ τὴν Ἀρχὴν παρὰ τῆς ὁποίας τὸ ἄτομον τοῦτο καταδιώκεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δημοσιευθείσης ἀγγελίας εἰς τὰ μητρῷα ἢ τὰ ἀρχεῖα τῆς ἀστυνομίας, καθορίζουσα συγχρόνως καὶ τὸν τόπον τῆς κρατήσεώς του.

Ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀπεστάλη, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Μέρος δὲν κατεστήσῃ γνωστὸν ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ κρατηθέντος ἀτόμου θὰ ζητηθῇ, θὰ δύναται τοῦτο νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον.

Ἄρθρον 9.

Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐκδόσεως, συνοδευομένη μὲ τὰ ὑποστηρίζοντα ταύτην ἔγγραφα τὰ μνημονευόμενα ἐν τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 5, δὲν ἐλήφθη ἐντὸς προθεσμίας ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ ἀνακοίνωσις τῆς κρατήσεως, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς προτελευταίας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀπεστάλη, τὸ συλληφθὲν πρόσωπον δύναται νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον.

Ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ἐζητήθησαν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6, συμπληρωματικαὶ ἐξηγήσεις, τὸ συλληφθὲν πρόσωπον θὰ δύναται ὁμοίως νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερον, ἐὰν αἱ ἐξηγήσεις αὗται δὲν ἐδόθησαν εἰς τὸ πρὸς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτους ἐντὸς τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τούτου προσηκούσης προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θὰ δύναται, ἐπὶ ἠτιολογημένῃ αἰτήσει, νὰ παραταθῇ, χωρὶς ἐν τούτοις ἡ συνολικὴ διάρκεια τῆς προσωρινῆς κρατήσεως νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο μῆνας.

Ἄρθρον 10.

Αἴτησις ἐκδόσεως ὑπὸ πλειόνων Κρατῶν.

Ἐὰν τὸ πρόσωπον, οὗτινος ζητεῖται ἡ ἔκδοσις παρ' ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν, ἀπαιτῆται ὁμοίως ὑπὸ ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἑτέρων Κρατῶν, τὸ εἰς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτος θὰ

et'on faisant l'objet de la poursuite rentre dans les prévisions de la présente convention, des explication seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explicat'ons fournies seront de nature à écarter les doutes.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 4 et 5, l'Etat requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Article 8.

Arrestation provisoire.

En cas d'urgence, la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition ait été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il y soit fait mention d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée Cet avis pourra être adressé par le tribunal ou autorité compétente de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis.

Les autorités compétentes de chacune des Parties contractantes pourront procéder, même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas précédents, en informe sans retard l'autorité qui a demandé cette arrestation ou bien l'autorité par laquelle cet individu est poursuivi d'après l'avis publié dans les bulletins ou registres de police, en indiquant en même temps l'endroit de sa détention.

Si dans un délai de quinze jours à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, l'autre Partie contractante ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 9.

Si la demande d'extradition accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5 n'a pas été reçue dans un délai de six semaines, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par l'avant dernier alinéa de l'article précédant a été expédiée, la personne arrêtée pourra être mise en liberté.

Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être liberée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans la délai convenable qu'il a fixé. Ce délai pourra, sur demande motivée, être prolongé, sans toutefois que la durée totale de l'arrestation provisoire puisse dépasser deux mois.

Article 10.

Demande d'extradition présentée par plusieurs Etats.

Si l'individu dont l'extradition est demandée par une des Parties Contractantes est également réclamé par un ou plusieurs autres Etats, l'Etat requis sera

εἶνε ἐλεύθερον νὰ τὸ παραδώσῃ εἴτε εἰς τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπήκοος, εἴτε εἰς τὸ Κράτος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐκζητούντων Κρατῶν δὲν εὑρίσκεται τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον εἶναι ὑπήκοος, τὸ πρὸς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτος δύναται νὰ τὸ πληροφορήσῃ περὶ τῶν ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Κρατῶν γενομένων ἀπαιτήσεων, καθορίζον εἰς αὐτὸ προθεσμίαν 15 ἡμερῶν, ἵνα καταστήσῃ γνωστὸν ἐὰν καὶ τοῦτο προτίθεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζονται ὁμοίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐκδόσεώς του αἴτησιν. Ἄλλως τὸ ἐκζητουμένου πρόσωπον θὰ παραδίδηται εἰς τὸ Κράτος, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου διεπράχθη τὸ βαρύτερον ἀδίκημα, καί, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀδικημάτων ὁμοίας βαρύτητος, εἰς τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις ἔφθασε πρώτη. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν θίγουσι τὰς προγενεστέρως ληφθείσας ὑποχεώσεις ὑπὸ ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἄλλων Κρατῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἐὰν τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον καταδιώκεται ἢ κατεδικάσθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους διὰ πρᾶξιν ἄλλην ἢ τὴν προκαλέσασαν τὴν περὶ ἐκδόσεως αἴτησιν, ἢ ἂν κρατῆται ἐν τῷ εἰρημένῳ Κράτει δι' ἄλλας αἰτίας, ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ δύναται νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς καταδιώξεως, καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς αὐτοῦ, ἢ τῆς ἐπιτυχίας ἀναστολῆς ταύτης ἢ τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἕνεκεν ἑτέρων λόγων προελθούσης κρατήσεώς του.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἄνευ προθεσμίας καθορισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 12.

Προσωρινὴ παράδοσις τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου.

Ἐὰν ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως ἡ μνημονευομένη εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 11 θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους, τὴν παραγραφὴν ἢ ἄλλα κωλύματα σοβαρὰ εἰς τὴν δίωξιν, δικαιοῦνται νὰ παραχωρήσωσι τὴν προσωρινὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου, ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ λόγοι δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὁ ἐκδιδόμενος θὰ ἐπαναστα λῇ εὐθὺς ὡς ἐν τῷ ἐκζητοῦντι Κράτει αἱ ἀνακριτικαὶ πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας τὸ πρόσωπον προσωρινῶς ἐζητήθη, περατωθοῦν.

Ἄρθρον 13.

Περιορισμοὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως.

Ὁ ἐκδοθεὶς δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἢ καταδικασθῇ ἐν τῷ Κράτει, εἰς ὃ ἐπετράπη ἡ ἔκδοσις, οὔτε νὰ παραδοθῇ εἰς τρίτην τινὰ χώραν διὰ πράξεις τελεσθείσας πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἄλλως ἢ τὴν προκαλέσασαν τὴν ἔκδοσιν.

Διὰ τὰς πράξεις ταύτας τὰς τελεσθείσας πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁ ἐκδοθεὶς δύναται νὰ καταδιωχθῇ, τιμωρηθῇ ἢ παραδοθῇ εἰς τρίτην χώραν μόνον:

α') Ἐὰν τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἐπέτρεψε τὴν ἔκδοσιν συναινεῖ μεταγενεστέρως. Τὴν συναίνεσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἐὰν ἡ ἔκδοσις διὰ τὰς πραχεισμένας πράξεις προβλέπεται ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως. Τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὸν ἐγκληματίαν δύναται νὰ ἀξιώσῃ ὅπως ἡ συναίνεσις ζητηθῇ κατὰ τὸν διαγεγραμμένον διὰ τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως τύπον μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων ἐγγράφων τῶν ἀριθμουμένων ἐν τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 5.

β') Ἐὰν τὸ ρηθὲν πρόσωπον δὲν ἐγκατέλειψε, παρὰ τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἐμποδίου, ἐντὸς προθεσμιας 48 ὡρῶν τὸ ἐλεύθερον νὰ τὸ παραδώσῃ εἴτε εἰς τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου εἶναι ὑπήκοος, εἴτε εἰς τὸ Κράτος ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Ἐὰν μεταξὺ τῶν ἐκζητούντων Κρατῶν δὲν εὑρίσκεται τὸ Κράτος, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον εἶναι ὑπήκοος, τὸ πρὸς ἔκδοσιν καλούμενον Κράτος δύναται νὰ τὸ πληροφορήσῃ περὶ τῶν ἐκ μέρους τῶν ἄλλων Κρατῶν γενομένων ἀπαιτήσεων, καθορίζον εἰς αὐτὸ προθεσμίαν 15 ἡμερῶν, ἵνα καταστήσῃ γνωστὸν ἐὰν καὶ τοῦτο προτίθεται νὰ ζητήσῃ τὴν ἔκδοσιν. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζονται ὁμοίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν περὶ ἐκδόσεώς του αἴτησιν. Ἄλλως τὸ ἐκζητουμένου πρόσωπον θὰ παραδίδηται εἰς τὸ Κράτος, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου διεπράχθη τὸ βαρύτερον ἀδίκημα, καί, ἐὰν πρόκειται περὶ ἀδικημάτων ὁμοίας βαρύτητος, εἰς τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις ἔφθασε πρώτη. Αἱ διατάξεις αὗται δὲν θίγουσι τὰς προγενεστέρως ληφθείσας ὑποχεώσεις ὑπὸ ἑκατέρου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἔναντι ἄλλων Κρατῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἐὰν τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον καταδιώκεται ἢ κατεδικάσθη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους διὰ πρᾶξιν ἄλλην ἢ τὴν προκαλέσασαν τὴν περὶ ἐκδόσεως αἴτησιν, ἢ ἂν κρατῆται ἐν τῷ εἰρημένῳ Κράτει δι' ἄλλας αἰτίας, ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ δύναται νὰ ἀναβληθῇ μέχρι τοῦ πέρατος τῆς καταδιώξεως, καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς αὐτοῦ, ἢ τῆς ἐπιτυχίας ἀναστολῆς ταύτης ἢ τοῦ τερματισμοῦ τῆς ἕνεκεν ἑτέρων λόγων προελθούσης κρατήσεώς του.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἄνευ προθεσμίας καθορισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐκδόσεως.

Ἄρθρον 12.

Προσωρινὴ παράδοσις τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου.

Ἐὰν ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως ἡ μνημονευομένη εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 11 θὰ ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους, τὴν παραγραφὴν ἢ ἄλλα κωλύματα σοβαρὰ εἰς τὴν δίωξιν, δικαιοῦνται νὰ παραχωρήσωσι τὴν προσωρινὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου, ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ λόγοι δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὁ ἐκδιδόμενος θὰ ἐπαναστα λῇ εὐθὺς ὡς ἐν τῷ ἐκζητοῦντι Κράτει αἱ ἀνακριτικαὶ πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας τὸ πρόσωπον προσωρινῶς ἐζητήθη, περατωθοῦν.

Ἄρθρον 13.

Περιορισμοὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως.

Ὁ ἐκδοθεὶς δὲν δύναται νὰ καταδιωχθῇ ἢ καταδικασθῇ ἐν τῷ Κράτει, εἰς ὃ ἐπετράπη ἡ ἔκδοσις, οὔτε νὰ παραδοθῇ εἰς τρίτην τινὰ χώραν διὰ πράξεις τελεσθείσας πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἄλλως ἢ τὴν προκαλέσασαν τὴν ἔκδοσιν.

Διὰ τὰς πράξεις ταύτας τὰς τελεσθείσας πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὁ ἐκδοθεὶς δύναται νὰ καταδιωχθῇ, τιμωρηθῇ ἢ παραδοθῇ εἰς τρίτην χώραν μόνον:

α') Ἐὰν τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἐπέτρεψε τὴν ἔκδοσιν συναινεῖ μεταγενεστέρως. Τὴν συναίνεσιν ταύτην δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἐὰν ἡ ἔκδοσις διὰ τὰς πραχεισμένας πράξεις προβλέπεται ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως. Τὸ Κράτος τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε τὸν ἐγκληματίαν δύναται νὰ ἀξιώσῃ ὅπως ἡ συναίνεσις ζητηθῇ κατὰ τὸν διαγεγραμμένον διὰ τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως τύπον μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων ἐγγράφων τῶν ἀριθμουμένων ἐν τοῖς ἄρθροις 4 καὶ 5.

β') Ἐὰν τὸ ρηθὲν πρόσωπον δὲν ἐγκατέλειψε, παρὰ τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἐμποδίου, ἐντὸς προθεσμιας 48 ὡρῶν τὸ ἐ-

libre de le livrer soit à l'Etat dont il est ressortissant soit à l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a été commise.

Si parmi les Etats requérants ne se trouve pas l'Etat dont la personne est ressortissante, l'Etat requis pourra l'informer des réclamations parvenues de la part d'autres Etats, en lui fixant un délai de quinze jours pour faire connaitre s'il entend lui aussi demander l'extradition. Les dispositions du premier alinéa de l'article 9 seront également applicables en ce qui concerne sa demande d'extradition. Autrement la personne sera livrée à l'Etat sur le territoire duquel elle a commis l'infraction la plus grave et s'il s'agit d'infractions d'une gravité égale, à l'Etat dont la demande d'extradition sera parvenue la première.

Ces dispostions ne portant pas atteinte aux engagements pris antérieurement par l'un des Etats contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 11.

Ajournement de l'extradition.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné sur le territoire de l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il s'y trouve en détention pour d'autres motifs, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées ou, en pas de sa condamnation, jusqu'à ce qu'il ait subi sa ceine ou qu'il en ait obtenu la remise ou bien que sa détention par d'autres motifs soit terminée.

Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition.

Article 12.

Rémise temporaire de l'individu réclamé.

Si l'ajournement de l'extradition mentionné au premier alinéa de l'article 11 pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de l'Etat requérant le prescription ou d'autres entraves importantes à la poursuite on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à la condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que dans l'Etat requérant les actes de l'instruction pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé seront terminés.

Article 13.

Limites au droit d'extradition.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni condamné dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée, ni livré à un pays tiers pour des infractions commises avant son extradition autres que celle pour laquelle son extradition a été accordée.

Pour ces infractions commises avant l'extradition l'individu extradé pourra être pousuivi, puni ou livré à un pays tiers seulement:

a) Si l'Etat qui avait accordé l'extradition y consent ultérieurement. Ce consentement ne saurait être refusé si l'extradition pour les infractions en question est prévue par le présente convention.

L'Etat qui a extradé le malfaiteur pourra exiger que le consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition avec les pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5.

b) Si ledit individu n'a pas quitté, nonobstant le manque de tout empêchement, dans un délai de 48

δαφος τοῦ εἰς ὃ ἐξεδόθη Κράτους, μετὰ τὴν δίκην καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης μετὰ τὴν ἔκτισιν τῆς ποινῆς του ἢ τὴν ἀπαλλαγήν του διὰ χάριτος ἢ ἐὰν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Κράτος τοῦτο μεταγενεστέρως.

Τὸ Κράτος εἰς ὃ παρεχωρήθη ἡ συναίνεσις πρὸς ἔκδοσιν συμφώνως πρὸς τὸ ἐδ. α' θὰ πληροφορήσῃ τὸ ἕτερον Κράτος περὶ τοῦ τελικοῦ ἀποτελέσματος τῆς διώξεως ἀποστέλλον αὐτῷ ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 14.

Μεταγωγὴ τῶν ἐγκληματιῶν

Ἐὰν ἡ ἔκδοσις ἐγκληματίου τινὸς ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν καὶ τρίτου τινὸς Κράτους, τὸ ἕτερον Μέρος θὰ δεχθῇ, κατόπιν αἰτήσεως, τὴν μεταφοράν του διὰ μέσου τοῦ ἐδάφους του.

Αἱ σχετικαὶ διατυπώσεις διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἐκδόσεως ἐφαρμόζονται ὁμοίως εἰς τὴν μεταφορὰν ταύτην.

Ἡ μεταγωγὴ θὰ ἐκτελῆται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ πρὸς ἔκδοσιν καλουμένου Κράτους, ὑφ' οὓς ὅρους καὶ τρόπον θὰ καθορίσῃ τοῦτο.

Ἐὰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀφ' ἧς ἡμέρας τὸ ἐκζητοῦν Κράτος ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ἔκδοσις παρεχωρήθη δὲν παράσχῃ τὴν ἀπόδειξιν τῆς συναινέσεως πρὸς μεταγωγὴν ἐκ μέρους τοῦ Κράτους, διὰ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου δέον νὰ μεταχθῇ ὁ ἐκδοθείς, ἡ ἄδεια τῆς ἐκδόσεως ἀκυροῦται.

Ἄρθρον 15.

Παράδοσις τῶν πειστηρίων.

Ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, ἢ τὰ χρησιμεύσαντα πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ἔγγραφα καὶ ἄλλα πειστήρια ἅτινα ἤθελον εὑρεθῇ ἢ κατασχεθῇ κατόπιν τῆς ἐπεμβάσεως τῆς δικαιοσύνης ἐπὶ τοῦ ἐκζητουμένου προσώπου ἢ ἐπὶ τρίτων θέλουσι παραδίδεσθαι εἰς τὴν ἐκζητοῦσαν ἀρχήν.

Ἄρθρον 16.

Ἔξοδα τῆς ἐκδόσεως.

Τὰ ἔξοδα τῆς ἐκδόσεως τὰ προκληθέντα ἐκ τῆς κρατήσεως, τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ προσώπου τοῦ ὁποίου ἡ ἔκδοσις ἐχορηγήθη ὡς καὶ τὰ ἔξοδα παρακαταθήκης καὶ μεταφορᾶς τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ ἄρθρον 15 δέον νὰ παραδοθῶσιν ἢ νὰ ἀποδοθῶσι, θέλουσιν ἐπιβαρύνει τὰ δύο Κράτη ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν ἐδαφῶν. Θέλουσιν ἐπιβαρύνει τὸ ἐκζητοῦν Κράτος τὰ ἔξοδα τὰ προκληθέντα ἐκ τῆς προσωρινῆς ἐκδόσεως καὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα τῆς μεταγωγῆς καὶ τῆς συντηρήσεως, ἐπὶ τῶν ἐνδιαμέσων ἐδαφῶν, τῶν προσώπων ὧν ἐχορηγήθη ἡ προσωρινὴ ἔκδοσις ἢ παράδοσις.

Ἄρθρον 17.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ κυρωθῇ αἱ δὲ κυρώσεις θὰ ἀνταλλαγῶσι τὸ ταχύτερον ἐν Σόφιᾳ.

Θὰ ἄρξηται ἰσχύουσα ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύϊ ἐφ' ὅσον τὸ ἕτερον τῶν συμβαλλομένων Μερῶν δὲν ἤθελεν ἀνακοινώσει εἰς τὸ ἕτερον, πρὸ ἓξ μηνῶν, τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως.

heures le territoire de l'Etat auquel il a été extradé après y avoir été jugé et, en cas de condamnation, après y avoir subi la peine ou après y avoir été gracié ou s'il y est retourné par la suite.

L'Etat auquel fut accordé le consentement à l'extradition conformément à la lettre a) informera l'autre Etat du résultat final de la poursuite en lui envoyant une copie légalisée du jugement.

Article 14.

Transit des criminels.

Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties Contractantes et un tiers Etat, l'autre Partie accordera, sur demande, son transport à travers son territoire.

Les dispositions relatives à l'autorisation d'extradition s'appliquent également à ce transit.

Le transit sera effectué par les agents de la Partie requise, dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

Si, dans le délai de deux mois à partir du jour où l'Etat requérant a été informé que l'extradition fut accordée, celui-ci ne produit pas la preuve du consentement au transit de la part de l'Etat à travers le territoire duquel l'individu réclamé doit être transporté, l'autorisation d'extradition sera nulle.

Article 15.

Remise des pièces à conviction.

Tous les objets qui constituent le corps du delit ou qui ont servi à le commettre, de même que les papiers ou autres pièces à conviction qui seraient trouvés ou saisis, par suite, de l'intervention de la justice, sur la personne réclamée ou sur des tiers seront remis à l'autorité requérante.

Cette remise s'effectuera même dans le cas où l'extradition ne pourrait avoir lieu en raison de la mort ou de la fuite du prévenu.

Seront réservés les droits des tiers sur lesdits objets qui leur seront restitués, sans frais, une fois le procès terminé.

Article 16.

Frais d'extradition.

Les frais causés par la détention, l'entretien et le transport de la personne dont l'extradition a été accordée, ainsi que les frais de dépôt et de transport des objets qui, d'après l'article 15, devront être remis ou restitués, resteront à la charge des deux Etats, dans les limites de leurs territoires respectifs. Seront à la charge de l'Etat requérent les frais occasionnés par l'extradition temporaire et le retour des personnes mentionnées dans l'article 12, de même que les frais du transit et d'entretien à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'exradition ou la remise temporaire aura été accordée.

Article 17.

Dispositions finales.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées la plus tôt possible à Sofia.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur tant que l'une des Parties contractantes n'aura pas fait connaître à l'autre, six mois d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν καὶ ἐπέθησαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Σόφιᾳ τῇ 21 Φεβρουαρίου 1929.

(Τ.Σ.) Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ (Τ.Σ.) Α. Ο. ΜΠΟΥΡΟΦ

ΠΡΟΣΘΕΤΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Βουλγαρίας, προβαίνοντες εἰς τὴν ὑπογραφὴν τὴν συμβάσεως ἐκδόσεως, δηλοῦσιν ὅτι συνεφώνησαν, ὅτι τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀνακοινώσωσιν ἀλλήλοις κατάλογον τῶν σημείων τῆς μεθορίου ὡς καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἐπιφορτισμένων νὰ παραδίδωσιν ἢ νὰ παραλαμβάνωσι τὰ ἐκδιδόμενα πρόσωπα.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς συμβάσεως.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρόσθετον πρωτόκολλον καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Σόφιᾳ τῇ 21 Φεβρουαρίου 1929.

(Τ.Σ.) Β. ΔΕΝΔΡΑΜΗΣ (Τ.Σ.) Α. Ο. ΜΠΟΥΡΟΦ

En foi de quoi, les Plenipontentiaires ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Sofia, le 21 Février 1929.

(L.S.) V. DENDRAMIS (L.S.) A. D. BOUROFF

PROTOCOLE ADDITIONNEL

Les Plénipontatiaires de la République Hellénique et du Royaume de Bulgarie en passant à la signature de la convention d'extradition déclarent s'être mis d'accord que les Parties contractantes se communiqueront la liste des lieux de la frontière et des autorités qui y sont chargées de remettre ou de recevoir les individus extradés.

Ce protocole fait partie intégrante de la Convention.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires ont signé ce Protocole additionnel et y ont apposé leurs cachets.

Fait en double exemplaire à Sofia, le 21 Février 1929

(L.S.) V. DENDRAMIS (L.S.) A. D. BOUROFF

Συζητουμένου εἴτα εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχωρήσεως καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 καὶ τοῦ διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων πολεμικῶν ἀποζημιώσεων», ὁ κ. ***Γ. Βοραζάνης*** ἐρωτᾷ ἂν οἱ δικηγόροι οἵτινες προσέφερον τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων πολεμικῶν, ἐξασφαλίζουν τὰ δικαιώματά των.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι οὐδεμία διάθεσις ὑπάρχει πρὸς ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοὺς δικηγόρους τῶν νομίμων δικαιωμάτων.

Ὁ κ. ***Β. Χατζηλίας*** λέγει ὅτι ὑπάρχουν περιπτώσεις, ἰδίᾳ πολεμοπαθῶν Σουφλίου, καθ' ἃς ἐδόθη πληρεξουσιότης κατ' ἀρχὰς καὶ ἀνεκλήθη βραδύτερον ὁριστικῶς, ἤδη δὲ ὁ δικηγόρος ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὁριστικὰς ἀνακλήσεις πληρεξουσιότητος ὑπέβαλε πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀποζημιώσεως ἔγγραφον παραίτησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμοιβῆς του ἀπὸ τούτους. Δὲν ὑπάρχει βέβαια ἀμφιβολία ὅτι ἡ τοιαύτη παραίτησίς του θὰ θεωρηθῇ ἀμετάκλητος.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Βεβαιότατα. Ἄλλως τε ἡ παραίτησις εἶναι αὐτεδικαίως δεκτή.

Ὁ κ. ***Π. Λεβαντῆς*** λαμβάνων τὸν λόγον παρατηρεῖ ὅτι οἱ δύο βασικοὶ σκοποὶ τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου ἦτοι ἡ ἐπίσπευσις τῆς διεκπεραιώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν καὶ ἡ προστασία τῶν δικαιούχων ἀπὸ ἐκμεταλλευτάς, οἵτινες ἐπιδιώκουν νὰ κορπωθοῦν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀποζημιώσεως τῶν συμπαθεστέρων θυμάτων τοῦ πολέμου, ματαιοῦνται διὰ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4. Πρὸς πρόληψιν τῆς ματαιώσεως ταύτης συνιστᾷ νὰ περιορισθῇ ἡ ἀναγνώρισις δικηγορικῆς ἀμοιβῆς μέχρις ὡρισμένου ποσοῦ ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως, νὰ προστατευθοῦν δὲ συγχρόνως καὶ οἱ ἔντιμοι δικηγόροι ἀποκλειομένων τῶν ἐπιχειρηματιῶν ἐκμεταλλευτῶν. Ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ κατακρατῆται ἡ ἀμοιβὴ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ἐφ' ὅσον καὶ δικαστικῶς ἀκόμη εἶναι δυνατὴ ἡ εἰσπραξις αὐτῆς ὑπὸ τοῦ δικαιούχου δικηγόρου. Εὑρίσκει προσέτι ἄδικον τὸ καθορισθὲν κλιμάκιον, ὡς εὐνοοῦν ὀλίγους ἐκμεταλευτὰς οἱ ὁποῖοι ἔχουν συγκεντρώσει εἰς χεῖρας των τὸ πλεῖστον τῶν ὑποθέσεων καὶ πρόκειται νὰ πλουτίσουν εἰς βάρος ἀτυχῶν θυμάτων.

Καταλήγων συνιστᾷ ὅπως ψηφισθοῦν τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 6 τοῦ νομοσχεδίου, τῶν 3 καὶ 4 συγχωνευομένων εἰς ἕνα ἄρθρον διατυπούμενον οὕτω :

Οἱ δικηγόροι ἢ πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ὑπ' ἀριθ. 79 παραγράφῳ 1 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων, οἱ δυνάμει τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀναλαβόντες τὴν ἐντολὴν παρὰ δικαιούχων, δικαιοῦνται ἀμοιβῆς διὰ ποσὰ μέχρι τῶν 10.000 δραχμῶν εἰς ποσοστὰ 5 ο]ο.

Ἀπὸ 10—20.000 3 ο]ο.
» 20—30.000 2 ο]ο.
» 30—50.000 1 ο]ο.
» 50—500.000 1)2 ο]ο.
ἄνω τῶν 500.000 1)4 ο]ο.

Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην, πλὴν τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων, πληρωμὴν δι' ἓξ δα ἡ δικηγορικὴν ἀμοιβὴν δικαιοῦνται.

Ἡ διατύπωσις αὕτη, ἐπιλέγει πρὸς ἣν συμφωνεῖ καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν δικαιούχων τῆς Θράκης προστατεύει τὰ συμφέροντα τῶν δικαιούχων. Ἐν τέλει παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ὅπως ἐπιουθῇ ἡ ἀπαιτουμένη διαδικασία αὐξανομένου πρὸς τοῦτο κατὰ μίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ συγχρόνως ἐφαρμοσθῇ ταχέως ἡ ἀπόφασις περὶ διαθέσεως 60.000.000 διὰ τὴν στέγασιν τῶν πολεμοπαθῶν.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) λαμβάνων εἰς ἀπάντησιν τὸν λόγον δηλοῖ ἐν ἀρχῇ ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐξενεχθησομένας γνώμας, νὰ μελετήσῃ τὰς ὑποβληθησομένας τροπολογίας καὶ νὰ κρίνῃ ποίας ἐξ αὐτῶν δύναται ν' ἀποδεχθῇ κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν. Ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβανομένη πρόνοια ἀποτελεῖ, ὡς λέγει μετὰ ταῦτα, μέτρον ἐπάναγκες πρὸς πάταξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἡ ὁποία ἐχώρει διὰ τῶν κειμένων διατάξεων. Περιττὸν λέγει, εἰς γνῶσιν τῆς Κυβερνήσεως πληροφορίαι καθ' ἃς δικηγόροι καὶ ἰδιῶται περιοδεύοντες ὤθουν τοὺς δικαιούχους εἰς τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεων καὶ κατηγγέλθη ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐγένοντο οὗτοι θύματα τῶν ἐκμεταλλευτῶν αὐτῶν. Τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ, ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς ἰδιώτας, νὰ ἀκυρώσῃ τὰς γενομένας ἐκχωρήσεις καὶ ὅ,τι ἀφορᾷ τοὺς δικηγόρους νὰ καθορίσῃ ἀμοιβάς. Τὸ κλιμάκιον, προσθέτει,

συνετάχθη μετὰ πολλὰς συζητήσεις μεταξὺ ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων Γερουσιαστῶν δεδομένου ὅτι τοῦτο ἐτέθη τὸ πρῶτον ὑπ' ὄψει τῆς Γερουσίας. Δὲν εἶναι λέγει, ὑπερβολικὸν ποσοστὸν 10 ο|ο ἐπὶ ποσοῦ 10.000 δεδομένου μάλιστα ὅτι δὲν πρόκειται περὶ μετρητῶν ἀλλὰ περὶ ὁμολογιῶν. Προκειμένου περὶ τῶν συμμαχοπαθῶν λέγει ὅτι ἀπὸ 50—500 χιλ. τὸ ποσοστὸν καθορίζεται εἰς 1 ο|ο πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς 1)2 ο|ο. Καὶ τοῦτο, λέγει, δὲν εἶναι ὑπερβολικόν, δεδομένου ὅτι ὁ πληρεξούσιος θὰ ἔχῃ ὑποβληθῇ εἰς ἀρκετὰς δαπάνας καὶ θὰ ἔχῃ κατα βάλῃ ἐ εργείας.

Ἐξηγεῖ ἐν συνεχείᾳ, ὅτι ἡ διάταξις περὶ παρακρατήσεως τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀμοιβῆς σκοπεῖ τὴν ἀποφυγὴν δαπανῶν καὶ κατατυράννησιν τοῦ δικαιούχου, ἐξ εἰσπράξεως τῆς ἀμοιβῆς διὰ τῆς ὑποβολῆς πίνακος. Αἱ προβληθεῖσαι εἰς ἀντίρρησιν λογιστικαὶ διατυπώσεις δύνανται, λέγει, κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, νὰ ἐκπληρωθοῦν ἐντὸς 4—5 ἡμερῶν.

Καταλήγων ἐπαναλαμβάνει, ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ ἀκούσῃ τὰς παρατηρήσεις τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. **Κ. Κουρτίδης** λέγει, ὅτι ὡς ὅμηρος ἀπολέσας σύζυγον καὶ ἀδελφὴν ἐν τῇ ὁμηρείᾳ καὶ ὡς ἀντιπροσωπεύων περιοχὴν κα' ἐξοχὴν πολεμοπαθῆ, δικαιοῦται νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ συζητουμένου μέτρου. Συνεχίζων, ἐκθέτει τὰς καταστροφάς, αἱ ὁποῖαι ἐπῆλθον εἰς πρόσωπα καὶ πράγματα κατὰ τὴν βουλγαρικὴν εἰσβολὴν καὶ τὴν ὁμηρείαν καὶ πόσον καιρὸν ἐχρόνισε τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν. Ἐπὶ τέλους πέρυσι ὅταν ἦλθον αἱ ἐπιτροπαὶ τῶν παθόντων ἐδέχθησαν οὗτοι νὰ λάβουν τὸ ποσὸν ὅπερ ἀπεφάσισε ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ, ἐξέφρασαν μάλιστα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των. Ὅταν ἀπεφασίσθη ἡ πληρωμὴ ἀνεφάνησαν οἱ δικηγόροι, ἀλλ' ἔσπευσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι δύνανται διὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, νὰ ὑποβάλουν τὰς αἰτήσεις των. Ἐν τούτοις καὶ πάλιν ὁ κόσμος ἐστράφη εἰς τοὺς δικηγόρους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀξιέπαινος, διότι ἔλαβε πρόνοιαν νὰ δοθοῦν ἀποζημιώσεις τηρουμένων ὅλων τῶν ἐξασφαλίσεων ὑπὲρ τῶν δικαιούχων. Καταλήγων, τονίζει, ὅτι πρέπει νὰ δοθοῦν ἀποζημιώσεις πρὸ τοῦ Πάσχα καὶ εἰ δυνατὸν τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα, διότι οἱ πληθυσμοὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης εὑρίσκονται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τὸ ἀκατάσχετον καὶ ἀνεκχώρητον τῶν ἀποζημιώσεων. Δυστυχῶς ἐνῷ ὁ ὑπάρχων νόμος ἦτο ἐξασφαλιστικὸς τῶν ὁμήρων καὶ πολεμοπαθῶν, ἤδη μὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον ὑποχρεοῦνται οἱ πολεμοπαθεῖς ν' ἀποζημιώσουν τοὺς ἐκμεταλλευτάς των. Ἐνῷ ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ὁ ὁμηρικὸς κόσμος ἀνέμενε τὰς ἀποζημιώσεις του, ἤδη ἐδημιουργήθη κατάστασις τραγελαφική. Κατηγορήθησαν τὰ Γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Μάρνη ὡς ὑπάρχοντα τοῦ χρονισμοῦ, ἀλλὰ τὰ γραφεῖα ταῦτα ἐγκαίρως ὑπέδειξαν τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ, εἶχε δὲ δηλώσει τὸν Φεβρουάριον ὁ ἐ. ἐ. τῇ αἰτήσει του ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι θὰ ἐτοποθετοῦντο ὑπάλληλοι. Τὰ Γραφεῖα τῆς ὁδοῦ Μάρνη ἤρχισαν ἐγκαίρως τὴν σύνταξιν τῶν καταστάσεων, ἀλλ' ἐμεσολάβησε τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ ἐβράδυνε τὴν σύνταξιν αὐτῶν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ἐὰν ἐπεσπεύδετο ἡ ἔκδοσις ἐντολμάτων θὰ ἐδικαιοῦντο μόναι οἱ δικαιοῦχοι ἐκδοχεῖς καὶ οἱ δικηγόροι. Μέχρι τοῦ ἐνισχύοντος νόμου οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ λάβῃ μέτρα περιορισμοῦ τῶν ἀμοιβῶν τῶν δικηγόρων κλπ., ἀλλὰ ἤδη οἱ ἴδιοι οἱ πάσχοντες ζητοῦν τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἐγὼ ἐρωτῶ κατὰ ποῖον τρόπον θὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ δικαιοῦχοι ἀπὸ τοὺς πληρεξουσίους των. Τὸ νομοσχέδιον εἶναι μονόπλευρον. Τί θὰ γίνῃ ἂν πάρῃ τὰ χρήματα τοῦ δικαιούχου ὁ πληρεξούσιος;

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Μὲ συγχωρεῖτε. Δὲν ἐδιβάσατε τὸ νομοσχέδιον. Ἡ οἰκονομία του εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἡ ἐπιτροπὴ προσαρμόζει τὰς ἀποζημιώσεις μὲ τοὺς νέους συντελεστάς. Τὸ ἔνταλμα ποῦ θὰ ἐκδοθῇ ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου καὶ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς κατοικίας του κατὰ τὰ 9)10

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἔχετε δίκαιον.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Εἰς τὴν Γερουσίαν εἴχομεν διάταξιν εἰς τὸ νομοσχέδιον γενικῆς ἀκυρώσεως, ἀλλὰ κατελήξαμεν εἰς τὴν ὑιοθέτησιν τῶν κατὰ κλιμάκια ἀμοιβῶν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Ἡ πρόθεσις ἡμῶν ἦτο ἀγνὴ ἀλλὰ εἰς τὴν Γερουσίαν κατόπιν πιέσεως ἐγίνοντο τροποποιήσεις. Ἀπαγγέλλω κατηγορίαν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου διότι δὲν ἐδικαιοῦσθε νὰ ὁρίσητε ποσοστὰ ἀμοιβῶν. Μὲ τὴν βραδύτητα τοῦ νομοσχεδίου ἔχασαν οἱ δικαιοῦχοι. Ὅστις συνεβλήθη ἰδιωτικῶς δι' ἀμοιβὰς δύναται νὰ στραφῇ εἰς τὰ δικαστήρια. Διὰ μαρτύρομαι, λέγει, ἐντόνως διότι δυστυχὴς κόσμος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ χρήματα εἰς ἐκμεταλλευτὰς δικηγόρους καὶ δικολάβους.

(Φωναί, θόρυβος).

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Περιορίζομεν διὰ τοῦ νόμου τὰς ἀμοιβὰς καὶ τοῦτο ὑπὲρ τῶν δικαιούχων.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Περιορίζομεν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαιώματα τῶν δικηγόρων ὑπὲρ τῶν δικαιούχων, καὶ ἐπομένως ἐγὼ σᾶς καταγγέλλω ἐνώπιον τῶν πεπολεμοπαθῶν ὅτι πολεμᾶτε, ἐξ ἀγνοίας, μᾶλλον προνοεῖς ὑπὲρ αὐτῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἡμεῖς προστατεύομεν τοὺς δικαιούχους. διὰ νὰ μὴ χάσουν τὸ ἥμισυ ἢ καὶ τὸ ὅλον τῆς ἀποζημιώσεως καὶ σεῖς μᾶς κατηγορεῖτε.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Λαμβάνετε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν δικηγόρων, εἰσθε δὲ καὶ ὑπεύθυνος τῆς μὴ πληρωμῆς ἀποζημιώσεων διὰ τῆς παρεμβολῆς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν βλέπω, λέγει τὸν λόγον διὰ τὸν θόρυβον ὅστις ἠγέρθη κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ κανονίζει ἐπὶ βλάβῃ τῶν δικηγόρων ἔξω τῶν κειμένων νόμων τὰς ἀμοιβάς των. Πρὸς τιμὴν δὲ τοῦ δικηγορικοῦ κόσμου ἀνακοινῶ ὅτι πλεῖστοι τούτων ἐδέχθησαν τὴν διευθέτησιν διὰ νὰ λείψουν τὰ βάσανα τοῦ παθόντος κόσμου, ἀγωνιζομένου ἐπὶ ἔτη νὰ τύχῃ ἀμοιβῆς. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐλάμβανεν ἓν μέτρον, θὰ ἔπραττεν ὅλας τὰς συμφωνηθείσας ἀμοιβάς, ἔστω καὶ τὰς ἀδίκους. Διὰ τοῦτο τονίζω δὲν βλέπω τὸν λόγον τοῦ γινομένου θορύβου. Ἐκεῖνο ποῦ προέχει εἶναι νὰ περαιωθῇ τὸ ταχύτερον κάθε διαιτώπωσις πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως. Ἐπίσης νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς νὰ κανονίσῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἱκανοποιήσεώς των.

Α. Θεολογίτης. Δὲν εἶναι, λέγει, ὀλίγα τὰ δεινὰ τοῦ ὁμηρικοῦ κόσμου καὶ ἡ Μακεδονία εἶναι ἀνάστατος. Ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς καταστραφεὶς πένεται, ἀγωνιᾷ καὶ ἀναμένει τὰς ὀλίγας ὁμολογίας δι' ὧν θὰ ἑορτάσῃ τὸ Πάσχα. Εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν παραμένει ἡ πικρία βαθυτάτη διότι μετὰ 10ετίαν ἦλθε τὸ Κράτος νὰ τοὺς στερήσῃ ἑνὸς δικαιώματος. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ στάδιον τοῦ δανείου τῶν 700.000.000 καὶ μετὰ ἀναβολὰς καὶ ἐκκρεμότητας κατελήξαμεν εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ὅπερ ἔχει, κατὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφετηρίαν τὴν προστασίαν τῶν πολεμοπαθῶν. Τὸ ἄρθρον 3 δὲν ὑπῆρχε καὶ ἐρωτᾷ τις πόσοι εἶναι οἱ δικηγόροι χάριν τῶν ὁποίων ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἀμοιβῆς των νομοθετικῶς; Ὑπάρχουν δικολάβοι καὶ δικηγόροι καὶ προστάται ὁμήρων δῆθεν οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον ἐργολαβικῶς τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων. Ὅταν κατηργήθησαν τὰ πληρεξούσια, ἐγένοντο συμβάσεις δι' ἐπιστολῶν ἐνῷ δὲν πρόκειται νὰ προσφέρουν

κἀμμίαν ὑπηρεσίαν οἱ κ. πληρεξούσιοι. Μὲ τὰς χρονοτριβὰς ὅμως θὰ μείνουν ἀπλήρωτοι οἱ πραγματικοὶ δικαιοῦχοι καὶ ὁ περίφημος Φλωρεντὶν ἀγγέλλει δι' ἐπιστολῶν του ὅτι θὰ βγάλῃ τὰς ἀποζημιώσεις ἐκείνων ποῦ εἰς αὐτὸν προστρέχουν. Ἤδη ἐπεστράφησαν 5.000 ἐντάλματα πρὸς ταυτοποίησιν. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρου 3 διότι δὲν χρειάζεται καμμία ἐξασφάλισις. Ὁ λαὸς πάσχει, συλλαλητήρια καὶ διαμαρτυρίαι ἀκούονται. Ὀφείλετε νὰ ἐνθυμηθῆτε καὶ τὸ Πάσχα τῶν δοκιμαζομένων.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν). Πρέπει κατὰ τὴν διάταξιν νὰ ἔχῃ πληρεξούσιον ὁ δικηγόρος καὶ νὰ ἔχῃ ὑποβάλῃ καὶ τὴν αἴτησιν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Τὰ ἰδιωτικὰ σύμφωνα θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν;

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν). Ὄχι. Τὸ δάνειον ἐξ ἄλλου τὸ ἐκδίδομεν ὅταν ἐβεβαιώθη ὅτι ἀπορροφῶνται αἱ παλαιαὶ ὁμολογίαι ἄλλων δανείων. Εἰς τὸν ψηφισθέντα νόμον ὑπάρχει διάταξις ὑπὲρ τῶν δικαιούχων, ἥτις ἐξελήφθη ὡς ὑπὲρ τῶν πληρεξουσίων, καὶ οἱ ἴδιοι οἱ δικαιοῦχοι ζητοῦν διαρρύθμισιν τῶν ἀμοιβῶν ἥτις καὶ γίνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Φ. Μανουηλίδης. Κατὰ τὴν συζήτησιν, λέγει, τοῦ νόμου διὰ τὸ δάνειον τῶν 700 ἑκατομμυρίων τῶν πολεμοπαθῶν ἐτονίσθη ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις εἶναι ἡ μόνη ἥτις ἀντεμετώπισε ριζικῶς τὸ ζήτημα τῶν πολεμοπαθῶν, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι κατὰ τὸ 1932 θὰ χορηγηθοῦν καὶ ἄλλα ποσοστά. Συνεπῶς τὸ ζήτημα πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν σχέδιον Νόμου καὶ εἰς τὰς ἀμοιβὰς τῶν δικηγόρων. Ὡς πρὸς αὐτὰς θὰ συνίστων τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν δικηγόρων.

Ε. Κουλουμβάκης. Οἱ δικηγόροι οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποτακτικοὶ τοιούτων ὑποκειμένων εἶναι διοκτέοι πειθαρχικῶς καὶ ἀναξιοπρεπεῖς.

Φ. Μανουηλίδης. Ὑπάρχουν ἐπιχειρηματίαι ἔχοντες ὁλοκλήρους περιοχὰς καὶ διημερεύουν εἰς τὴν ὁδὸν Μάρνη. Ἐφόσον θέλει τὸ Κράτος νὰ κανονίσῃ τὸ ζήτημα τῶν ἀμοιβῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξελίξῃ αὐστηρῶς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ νὰ ρυθμίσῃ λογικῶς καὶ ἄνευ πλουτισμοῦ τὰ τῶν ἀμοιβῶν των. Καὶ ἄλλοτε, λέγει συνέστησα νὰ ὑπαχθῇ ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὡς καταλληλότερον, ἀτυχῶς δὲ παρῆλθον 6 μῆνες καὶ δὲν ἤρχισαν αἱ κατοβολαὶ πρὸ ὅλας τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ ἄρθρον τὸ λαμβάνει προνοεῖται ὅτι δὲν ἔχει προσωπικὸν καὶ ἤδη τὸ ἄρθρον 6 λαμβάνει πρόνοιαν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ προσέξωμεν εἰς τὰ Διατάγματα καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, διότι ἤδη ἡ ὑπηρεσία τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τοὺς φακέλλους, καὶ ἐντεῦθεν ἐπῆλθε νέα ἀπογοήτευσις διότι ἡ ἐπιβράδυνσις συνεχίζεται ὁ δὲ κόσμος τῆς ὑπαίθρου ὑφίστανται στερήσεις καὶ δυστυχεῖ. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς συστηματικωτέρα ἐργασία καὶ ὁμοιογένεια τῶν ὑπηρεσιῶν, κυρίως δὲ περισσοτέρα τάξις καὶ ἐνημερότης τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπ. Ἐξωτ.) Ὁλόκληρος ἡ ὑπηρεσία κοινῇ συναινέσει μεταφέρεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Φ. Μανουηλίδης Ἐχάσαμεν ἓν ἑξάμηνον ὅμως καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῇ ἡ ὑπηρεσία καὶ δοθῇ καὶ ἓν τέρμα εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, διότι οὐδεμία κοινότης ἔλαβεν ἀπάντησιν ἂν ἐλήφθησαν οἱ φακελλοι καὶ αἱ αἰτήσεις καὶ ἂν ἐξεδικάσθησαν οὗτοι.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπ. Ἐξωτ.) Ἔχετε δίκαιον καὶ ὑπάρχουν παράπονα ὅπως εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους κλάδους. Ἰσχυρίζοντοι ἀνεπάρκειαν προσωπικοῦ. Ἡ ἐγκύκλιος ἣν ἐστείλαμεν εἶχε σκοπὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑπὸ πληρεξουσίου λῆψιν χρημάτων δι' ἐξοφλήσεως ἐντολμάτων.

Φ. Μανουηλίδης Δὲν ἔλαβε κανεὶς ἀπάντησιν εἰς τὰς αἰτήσεις του. Καὶ διὰ τοῦτο προέτρεξε ὅλος ὁ κόσμος εἰς τοὺς δικηγόρους. Πάντως ὅσα εἶπεν τὰ εἶπεν διὰ τὸ μέλλον διότι θὰ ἦτο θλιβερὸν ἐὰν ἐσυνεχίζετο ἡ σημερινὴ ἀκαταστασία καὶ ἀνοβλητικότης.

Ὁ κ. **Α. Παπαδάτος** (Ὑφυπουργός), λέγει ὅτι εἶναι γνωστὸν ὅτι μόλις πρὸ τριῶν μηνῶν ἐψηφίσθη ὁ σχετικὸς νόμος κατόπιν τῆς ἐξασφαλίσεως ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν πολεμοπαθῶν. Ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον δὲν ἐγίνετο τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ δίδωνται διαρκῶς ὑποσχέσεις. Σήμερον οἱ ὑποσχέσεις ἔγιναν πραγματικότης. Καὶ ἀπὸ τὴν ἡμέραν ποὺ λέγει ἐψηφίσθη ὁ νόμος, ἡ Κυβέρνησις δὲν κάμνει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ φροντίζῃ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν πληρωμὴν καὶ νὰ λάβῃ τάξιν μίαν κατάστασιν ἡ ὁποία εἶναι ἕνα ἀληθινὸν χάος. Ἂν τὴν χαρακτηρίσῃ, λέγει, κανεὶς ὡς φρικτὴν δὲν θὰ εἶναι μακρὰν τῆς πραγματικότητος. Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ προλαλήσαντες, ὅτι εὐχαρίστως καὶ τὰς ὑποδείξεις αὐτῶν θὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ἀρκεῖ δι' αὐτῶν νὰ προάγηται τὸ ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον τόσον ἐνδιαφέρον καὶ ἰδιαιτέραν στοργὴν ἐπιφυλάττομεν.

Ὁ κ. **Δ. Φλωριᾶς** λέγει ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα τῶν πολεμοπαθῶν. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἶναι ἐξ ἐκείνων διὰ τὰς ὁποίας τὰ Κράτη ἀσχολοῦνται ἐπὶ ἔτη μακρά, δι' ἃ καὶ πᾶσαι αἱ προηγούμεναι Κυβερνήσεις ἠσχολήθησαν μὲ αὐτήν. Πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν ἔχω νὰ ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας τῆς περιφερείας τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύω διὰ τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν κατέβαλε πρὸς σύναψιν τοῦ δανείου. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅλα τὰ 700 ἑκατομμύρια διὰ τὴν διανομὴν τῶν ὁποίων θέλει ἀπαιτηθῇ ἔκδοσις μυριάδων ἐντολμάτων καὶ ὁμολογιῶν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διανεμηθοῦν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Τοιαύτη προσπάθεια δὲν εἶχεν ἀποτέλεσμα ἄλλοι μὲν ἐκ τῶν δικαιούχων νὰ λάβουν, καὶ ἄλλοι νὰ μὴ λάβουν κατὰ τὰς μέχρι τοῦ Πάσχα ὑπολειπομένας ἡμέρας. Διὰ τοῦτο εἶχα προτείνει νὰ πολλαπλασιασθῇ ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῆς ὁδοῦ Μάρνη, νὰ ἐπισπευθῶσι δὲ αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐκδικασθοῦν ὅλαι αἱ αἰτήσεις, χωρὶς οὔτε μία ὁμολογία νὰ δοθῇ μέχρις οὗ περατωθῇ ἡ ἐκδίκασις. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς τῶν δικαιούχων, λέγει, ὅτι βεβαίως εἶναι ὀρθὸν νὰ ληφθῶσι μέτρα, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ δικηγόροι ὁπωσδήποτε ἐκοπίασαν καὶ ὅτι τὸ ποσοστὸν τῶν 10 ο|ο δὲν εἶναι ποσὸν μεγάλο. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνιστῶ σχετικῶς μὲ τὸ ἄρθρον τὸ ἀφορῶν τὴν ἀμοιβὴν τῶν πληρεξουσίων εἶναι ὅπως δι' ἑκάστην ἀπόφασιν κρατῆται εἰδικὴ σημείωσις τὸ δὲ ἔνταλμα νὰ ἐκδίδεται μετὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πολεμοπαθοῦς ἵνα μὴ ἐπέρχεται βραδύτης.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** ἐρωτᾷ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δέχεται νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων. Εἶναι, λέγει, ἀκόμη φανατικὸς ὀπαδὸς τῆς Μεγάλης Ἰδέας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶναι κακὰ ὅσα ἐλέχθησαν διὰ τὴν ἀκαταστασίαν τῆς ὁδοῦ Μάρνη. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς Ὕδρας, τῶν Σπετσῶν καὶ τῶν Ψαρρῶν ὀφείλονται ἀκόμη τὰ ὑπ' αὐτῶν δαπανηθέντα. Ἐπομένως ἐὰν κανεὶς σπεύδῃ βραδέως δὲν θὰ πράξῃ κακῶς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων ἀποζημιώσεων λέγει ὅτι πολλοὶ συμμαχοπαθεῖς ἐκ Μάνης καὶ Καλαμῶν οὐδὲ εἶχαν κἂν ὑπ' ὄψει τὴν περίπτωσιν αὐτὴν καὶ οὐδὲ ἀνέμενον ὅτι θὰ ἐδημιουργεῖτο τοιοῦτον ζήτημα. Ὅτε ἐπληροφορήθησαν τοῦτο ἡ προθεσμία εἶχεν ἐκπνεύσει.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπ. Ἐξωτ.) Δὲν δύναμαι νὰ προεξοφλήσω ἐπὶ τούτου τὴν γνώμην ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ τὸ μελετήσητε.

Ὁ κ. **Ε. Καρυωτάκης** λέγει ὅτι εἶναι γνωσταὶ αἱ

παρεμβάσεις πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν δικαιούχων. Διὰ τοῦτο δὲ δικαίως ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησε νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς ἀπὸ τοὺς διαφόρους ἐκμεταλλευτάς. Προτείνει ὅπως τὸ ὅριον τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἀμοιβῆς τῶν δικηγόρων ἐν ἄρθρῳ 3 ὁρισθῇ ὀλιγώτερον. Ἐπίσης συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δικηγόροι εἶναι πλείονες τοῦ ἑνός.

Ὁ κ. ***Α. Μιχαλακόπουλος.*** (Ὑπ. Ἐξωτ.) παρακαλεῖ τὸν κ. βουλευτὴν νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. ***Ε. Καρυωτάκης*** παρακαλεῖ ὅπως τὸ ταχύτερον συζητηθῇ τὸ Νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ τὸ Νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν Νομοσχεδίου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις» ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν αἱ τελευταῖαι συμφωνίαι τῆς Χάγης. Ἡ πρᾶξις, λέγει, εἶναι ἀπολύτως δικαία καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμία ἀντίρρησις δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς εἰ μὴ μόνον ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν. Ἐκφράζει ἀκολούθως τὴν ἀπορίαν του διατί διατίθενται μόνον τὰ 19 ἑκατομμύρια χρυσᾶ μάρκα καὶ δὲν διατίθενται καὶ τὰ ἄλλα 4 ἑκατομμύρια μάρκα κατ' ἔτος τὰ ὁποῖα μᾶς ἐδόθησαν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἐφόσον μάλιστα οἱ δικαιοῦχοι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποζημιωθοῦν εἰς ἀκέραιον. Αὐτὴ εἶναι ἡ μία παρατήρησις. Δευτέρα παρατήρησις εἶναι ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον τὸ ποσοστὸν νὰ εἶναι ἴσον, ὡς ὁρίζει ὁ νόμος, διὰ τοὺς δικαιούχους, οἱ ὁποῖοι ἐζημιώθησαν διὰ τῶν ἀσφαλειῶν τὰς ὁποίας ἐπληρώθησαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς αὐτοῦ ἔλαβον καὶ ἓν διαφυγὸν κέρδος, ἐνῷ οἱ ἄλλοι οὔτε τὴν ἀποζημίωσιν τῆς ἀσφαλείας ἔλαβον, βραδύτερον δὲ τοὺς ἐπεδικάσθη μία ἐλαχίστη ἀποζημίωσις. Ἐφόσον λοιπὸν καὶ οὗτοι θὰ λάβουν τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἀποζημιοῦνται πολὺ ὀλιγώτερον. Φρονεῖ ὅτι εἰς τοὺς πρώτους θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ φορολογία πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν δευτέρων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) παρακαλεῖ νὰ ὑποβληθῇ σχετικὴ τροπολογία.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** συνεχίζων φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ διαγραφῇ ἡ παράγραφος 2 τοῦ 1ου ἄρθρου, διότι τὸ ζήτημα ἐξετάσθη νομικῶς καὶ εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι οἱ παθόντες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιδιώξουν τὴν ἀποζημίωσίν των ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ δικαστήρια.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 περὶ ἧς ὁμιλεῖται, ἔχει τὴν ἔννοιαν ἀποσβέσεως τῆς ἀπαιτήσεως, ἀπέναντι τοῦ Κράτους τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἐπὶ παρατηρήσεως τοῦ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** σχετικῶς μὲ τὰς εἰς εἶδος ἐπανορθώσεις ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι θέλει φέρει σχετικὴν τροποποίησιν κατὰ τὴν β' συζήτησιν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** παρατηρεῖ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν συζητεῖται κανονικῶς, διότι δὲν ὑπεβλήθη ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἐτάχθη προθεσμία εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία ἐξέπνευσεν.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι τὸ συζητούμενον Νομοσχέδιον εἶναι ἓν ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα ἐψηφίσθησαν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἀναφερόμενος εἰς τὴν χθεσινὴν συζήτησιν λέγει ὅτι αὕτη ἦτο ἐντελῶς περιττή, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς νομοθετικῆς, διότι πάντες ἦσαν σύμφωνοι ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐκεῖνο ἐπεβάλλετο νὰ ψηφισθῇ. Ἀπὸ ἀπόψεως ὅμως ἐλέγχου τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τῶν προηγουμένων Κυβερνήσεων ἡ συζήτησις ἦτο χρησιμωτάτη πρὸς καταμερισμὸν τῶν εὐθυνῶν, διότι ἀπεδείχθη ὅτι τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶχον θολασσοπιηθῇ καὶ ἐσώθησαν διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ μάλιστα τοῦ κ. Προέδρου αὐτῆς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἀλλὰ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον εἶναι ἐκτέλεσις συμφωνιῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶναι κυρίως ἔργον τῶν Νομικῶν. Κατὰ συνέπειαν αἱ γνῶμαι τῆς διπλωματικῆς ὑπηρεσίας πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν ὀλιγώτερον τῶν γνωμῶν τῶν νομικῶν, ὁποῖοι εἶναι πλεῖστοι τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ συνοδέλφων. Παρατηρεῖ ἀκολούθως ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου θέλει ἐκθέσει τὰς ἀντιλήψεις του ἐπὶ τῶν διαφόρων ζητημάτων τὰ ὁποῖα προκύπτουν ἐκ τῆς μελέτης αὐτοῦ ἐπιφυλασσόμενος, ὅπως ὑποβάλῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας κατὰ τὴν β' συζήτησιν. Τὸ πρῶτον, λέγει, ζήτημα εἶναι ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ μὲ ὅλα τὰ ποσὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου τῶν Παρισίων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σχετικῆς ἐπιστολῆς του, ὁ κ. Σερὸν ἀπεδέχθη ἐπιφυλαχθεὶς μόνον διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ποσοῦ.

Ἕτερον ζήτημα εἶναι τὸ θιγὲν ὑπὸ τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης περὶ τῶν ἀνατολικῶν ἐπανορθώσεων, τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σερὸν καὶ τὴν ἔκθεσιν τῶν πραγματογνωμόνων. Ἀναπτύσσων τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σερὸν λέγει ὅτι ἐν αὐτῇ ὑπάρχει διάταξις διὰ τῆς ὁποίας προτιμῶνται αἱ ἰδιωτικαὶ ἀπαιτήσεις. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ νομοσχέδιον ἀναγράφεται ὅτι τὸ μέτρον τῶν ἐξοφλήσεων θὰ καθορισθῇ διὰ διατάγματος ἀλλὰ τοιοῦτον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λύσεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀλλὰ πρέπει νὰ τεθῇ εἰδικὴ διάταξις εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅτι ὅσα ἐδόθησαν καλῶς ἐδόθησαν καὶ ὅτι τώρα θὰ πληρωθοῦν τὰ ὑπόλοιπα. Ζητήματα διαφορᾶς δικαστικῶν ἀποφάσεων κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἀποστέλλονται εἰς δικαστικὰς ἐπιτροπὰς ἀλλ' εἰς τὰ δικαστήρια καὶ αὐτὰ μὲν ἐὰν πρόκειται νὰ πᾶμε μὲ τὴν νομιμότητα, ἀλλ' ἂν πρόκειται νὰ πᾶμε μὲ τὴν ἀπόλυτον δικαιοσύνην τότε θὰ ἐξετάσωμεν ποῖον τὸ ὀρθὸν καὶ δίκαιον κατ' ἀπόλυτον ἐκτίμησιν ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ πληρωθοῦν πάντες. οἱ μὴ ἐφοπλισταὶ εἰς τὸ ἄρτιον ἐνῷ τώρα δὲν ἐπεδικάσθησαν παρὰ μόνον τὰ δικαιώματα τῶν ἐφοπλιστῶν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ ὠφελήθησαν αὐτοὶ διὰ τοῦ τορπιλλισμοῦ τοῦ ἀτμοπλοίου των διότι τότε τὸ ἀτμόπλοιον εἶχε μεγάλην ἀξίαν ἡ ὁποία μετὰ τὸν πόλεμον ἔπεσε πολὺ ὥστε ἡ πρᾶξις τοῦ τορπιλλισμοῦ ἦτο καλὴ διὰ τοὺς ἐφοπλιστὰς καὶ ὀλεθρία διὰ τοὺς πνιγέντας, οἱ δὲ ἐφοπλισταὶ τὴν ἀποζημίωσιν των τὴν ὀφείλουν μόνον εἰς τοὺς πνιγέντας.

Σ. Συμεώνογλου. Ἔλαβον τοὐλάχιστον οἱ κληρονόμοι τῶν πνιγέντων ἀποζημίωσιν;

Π. Καρασεβδᾶς. Οἱ κληρονόμοι ἔλαβον μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἐπιστροφῆς. Συνεχίζων λέγει ὅτι οἱ ἐφοπλισταὶ ὡς ἑκατομμυριοῦχοι δὲν ἐνδιαφέρονται νὰ ἐπισπεύσουν ἐνῷ οἱ ἄλλοι λόγῳ τῆς ἀνάγκης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται ἐθυσίασαν τὰ πάντα διὰ νὰ ἐπισπεύσουν καὶ ἔχασαν τοὺς τόκους καὶ δὲν θὰ πάρουν τώρα παρὰ ἐλάχιστα πράγματα, ἀπὸ πολλοὺς δὲ πέρνουν ἀκόμη καὶ τὴν περιουσίαν των. Καὶ δὲν λέγω νὰ μὴ πάρουν οἱ ἐφοπλισταὶ ἀλλὰ ὄχι νὰ πάρουν εἰς βάρος τῶν ἄλλων.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι θὰ δώσῃ ἐξηγήσεις τινὰς διὰ τὸ ποσὸν τῶν 19 ἑκατομμυρίων μάρκων διὰ τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν ἀπὸ τὴν Βουλὴν ὅπως μᾶς ἐξουσιοδοτήσῃ ἵνα διὰ διατάγματος καθορίσωμεν τὸν τρόπον τῆς διανομῆς. Ὁ κ. Καρασεβδᾶς εἶπεν ὅτι ὅλο τὸ ποσὸν τῶν 60 ἑκατομμυρίων στηριζόμενον εἰς ἀποφάσεις τὸ ἐπήραμεν ἡμεῖς μὲ τὰς συμφωνίας τῆς Χάγης.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** παρέχει ἐξηγήσεις σχετικῶς μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σερόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Τὰ πράγματα δὲν ρυθμίζονται σήμερον μὲ τὴν συμφωνίαν Βενιζέλου—Σερὸν ἀλλὰ μὲ τὴν συμφωνίαν τῆς Χάγης. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ κ. Σερὸν ἦτο προσυμφωνία. Ἡμεῖς ἠξιοῦμεν νὰ πάρωμεν ὅλο τὸ ποσόν, ἀλλ' ἡ Γαλλία μᾶς εἶπε νὰ ἐξακριβώσωμεν πρῶτον ποῖον εἶναι τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀλλὰ νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ χρέη πληρώνονται μὲ ἀναλογίαν 35 ο)ο. Ἡμεῖς ἐπιμείναμεν ἀλλὰ ἐφόσον ὅλοι πληρώνομεν τὸ αὐτὸ ποσοστὸν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ διαφορετικὰ δι' ἡμᾶς καὶ ἐπήραμεν τὰ 10 ἑκατομμύρια.

Π. Καρασεβδᾶς. Ποῦ προκύπτει ὅτι ἐπήραμε μόνον 19 ἑκατομμύρια;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Διότι εἰς τὴν Χάγην ἡ βάσις ἦτο ἡ ἑξῆς: Νὰ δώσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι χρειάζεται διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη της πρὸς τὴν Ἀγγλίαν τὸ πολεμικὸν χρέος της πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ νὰ ἀποζημιωθῇ διότι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔδωσε ἕνα μέρος τῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐθεωρήθη ὅτι τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν ἦτο ἀρκετὸν νὰ πάρωμεν καὶ τὰ ἄλλα ποσὰ ἀλλὰ μᾶς εἶπαν ὅτι θὰ μᾶς τὰ δώσουν φαλκιδευμένα μὲ τὸ ποσοστὸν τῶν 35 ο)ο. Μᾶς εἶπον ὅμως ὅτι ἐφόσον ἀπὸ τὰ ποσοστὰ τοῦ Σπὰ λαμβάνομεν 12, 7 ο)ο θὰ ἠδυνάμεθα νὰ πάρωμεν τὸ ποσὸν αὐτὸ διὰ νὰ καλύψωμεν τὸ χρέος μας πρὸς τὴν Γαλλίαν. Ἀπηντήσαμεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δεχθῶμεν τοῦτο διότι τὸ 12, 7 ο)ο τοῦ Σπὰ ἦσαν διὰ τὰς ρεπαρασιόν. Ἔγειναι ἐπὶ τούτου μακρὸς ἀγὼν ἀλλὰ ὑπερίσχυσαν αἱ ἀντιλήψεις μας. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ἀνέπτυξε μεγάλην δραστηριότητα διὰ νὰ λάβῃ τὰ 60 ἑκατομμύρια, ἀλλὰ παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονήν του δὲν κατωρθώθη νὰ πάρῃ παρὰ τὰ 35 ο)ο. Μᾶς εἶπον ὅμως ὅτι ἐφόσον τὰ 12, 7 ο)ο εἶναι διὰ τὰς ρεπαρασιὸν καὶ αὐτὰ εἶναι ρεπαρασιόν ἂν θέλωμεν νὰ δώσωμεν ὅλα αὐτὰ εἰς ἐκείνους οἵτινες θὰ πάρουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν Γερμανικῶν δικαστηρίων. Ἂν λογαριάσετε λοιπὸν τί ποσὸν μᾶς χρειάζεται διὰ τὰ χρέη πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Ἀμερικὴν καὶ τὴν Γαλλίαν καὶ ἂν ἀφιχιρέσετε τὰ 12, 7 ο)ο ἤτοι 200 χιλιάδας διὰ τὰς ρεπαρασιόν ἀπομένει τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ πληρώσῃ τὸ δημόσιον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Συνεχίζων λέγει ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν παθόντων κατὰ τὴν οὐδετερότητα εἶναι ἰδιαιτέρως συμπαθῆ διότι ἡ περίοδος τῆς οὐδετερότητος καλύπτει ζημίας τοῦ ἔγιναν καθ' ὃν χρόνον ἡ Κυβέρνησις Θεσσαλονίκης διώκει ἕνα τμῆμα τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ ὅταν μοῦ ἐπρότεινα νὰ πάρωμεν ἀπὸ 200 χιλ. λίρες ἠρνήθην νὰ πράξω τοῦτο. Ἄλλως τε δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται ὅτι οἱ πλοιοκτῆται τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπεζημιώθησαν διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν πλοίων των ἀπὸ τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας. Ἀπὸ τὰς ἀποζημιώσεις δὲ ταύτας ἡ θέσις τούτων εἶναι ὀλιγώτερον ἀξία προσοχῆς ἀπὸ τοὺς παθόντας κατὰ τὸν πόλεμον. Δὲν πρέπει δὲ νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι αὐτοὶ θὰ πληρωθοῦν εἰς ἐκάτον εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ἢ τῶν ἄλλων. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἐφάνη προράδεξον εἰς τὸν κ. Καρασεβδᾶν διότι ζητοῦμεν ἵνα διὰ διατάγματος καθιερωθῇ τὸ ποσοστόν. Εἶμαι πρόθυμος νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὸν Ὀκτώβριον διὰ νὰ συζητηθῇ καὶ λυθῇ τὸ ζήτημα ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ἂν ἐζητήσαμεν ἐξουσιοδότησιν τὸ ἐπράξαμεν διότι ἐλπίζομεν νὰ πάρωμεν γρήγορα τὰ χρήματα καὶ νὰ μὴ χαθοῦν 6 μῆνες.

Ὁ κ. Καρασεβδᾶς εἶπεν ὅτι μερικοὶ ἀπὸ τοὺς δικαιούχους κατώρθωσαν νὰ πάρουν ἕνα ποσοστὸν καὶ τώρα ζητεῖ ὅπως καὶ αὐτοὶ πάρουν ὅσα θὰ πάρουν ἐκεῖνοι ποῦ δὲν ἐπῆραν τίποτε. Αὐτὸ δὲν δύναται νὰ τὸ δεχθῇ ἡ Κυβέρνησις. Ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ ἵνα κάμῃ ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς θανόντας καὶ τοὺς ἀπωλέσαντας τὴν ἀρτιμέλειάν των ἐκ τῶν πληρωμάτων διότι εἶναι ἀκριβῶς τὸ λεχθὲν ὅτι τὰ πλεῖα ἀποζημιώθησαν δι' ὅ,τι ἐπλεε τὸ πλήρωμα. Εἰς αὐτοὺς ζητοῦμεν νὰ ἐξουσιοδοτηθῶμεν νὰ κόψωμεν ἐξαίρεσιν ἄλλως τε τὸ ποσὸν εἶναι πολὺ μικρόν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλείων ἔλαβον τὴν ἀσφάλειαν, τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου καὶ τὸ διαφυγὸν κέρδος, ἐνῷ ἄλλοι ἐπῆραν μόνον τὴν θετικὴν ζημίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ἂν οἱ πλοιοκτῆται ἐπῆραν ἀπὸ τὴν ἀσφάλειαν τοῦτο ἔγινε διότι ἐπλήρωνον τότε βαρύτατα ἀσφάλιστρα διὰ τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους φρονῶ ὅτι περιλαμβάνονται καὶ αἱ ἐπιτάξεις. Πάντως τὰς ἀντιρρήσεις αὐτὰς τὰς δίδω προχείρως. Ἕτερα ἄποψις εἶναι ὅτι τὸ Ἑλληνογερμανικὸν δικαστήριον εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἐφοπλισταὶ εἶχον λάβει τὴν ἀσφάλειαν ἀλλὰ μόλις τοῦτο ἐπεδίκασεν εἰς αὐτοὺς ἀπ ζημίωσιν. Πάντως διὰ τὸ πλήρωμα τῶν πλείων εἶναι ἠθικὸν νὰ γίνῃ μία ἐξαίρεσις, δὲν ἀναλαμβάνω ὅμως καμμίαν ὑποχρέωσιν. Ἀφήσατε νὰ μελετήσωμεν τὸ ζήτημα καὶ νὰ πράξωμεν κατὰ συνείδησιν., ἄλλως ἀφήσατε τὸ νομοσχέδιον διὰ τὸν Ὀκτώβριον.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι δὲν ὑπάρχει ταυτότης δικαίου εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἐπληρώθησαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἡ ἀσφάλεια, ἡ ἀποζημίωσις τῶν Ἑλληνογερμανικῶν δικαστηρίων καὶ τὸ διαφυγὸν κέρδος εἰς τρόπον ὥστε οἱ πλειοκτῆται ἔλαβον 100—120 ο)ο. Εἴμεθα σύμφωνοι ὅτι τὸ Κράτος ὡς κυρίαρχον δύναται νὰ καθορίσῃ τὸ ποσοστὸν ἀλλ' ἡμεῖς θέλομεν τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ μελετηθῇ.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ ψηφισθῇ τώρα τὸ νομοσχέδιον μπορεῖ νὰ δοθῇ μία μικρὰ προκαταβολὴ εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ κατόπιν νὰ καθορισθῇ τὸ ὑπόλοιπον.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ἐρωτᾷ ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν τῆς Βουλῆς ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς, νὰ ληφθῶσι τὰ χρήματα καὶ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ἐλπίζω νὰ κατορθωθῇ πάντως ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος νὰ ἐκδοθῇ τὸ διάταγμα.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πιθανότης κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν νὰ διανεμηθοῦν τὰ χρήματα πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἀπόψε τὸ νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ὑπὸ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις».

Συζητουμένης εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τῆς προτάσεως νόμου «Περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν» ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** προτείνει ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία δι' ἧς ὡρίσθη ὅριον ἡλικίας τὸ 50ὸν ἔτος, προτείνει δὲ ἐπίσης ὅπως αἱ κρατήσεις ἀρχίσουν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου.

Εἰς ἐρώτημα τοῦ κ. ***Α. Καλαντζάκου*** ποῖον ἐκ τῶν δύο ὑπαρχόντων σχεδίων συζητεῖται, ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι ἡ συζήτησις διεξάγεται ἐκ τοῦ σχεδίου τὸ ὁποῖον διετυπώθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθεισῶν τροπολογιῶν.

Ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ἐξηγεῖ ὅτι κατόπιν τῶν ὑποδείξεων τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τὸ σχέδιον τῆς προτάσεως, τροπολογηθὲν συμφώνως πρὸς αὐτάς, διεβιβάσθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐμελετήθη ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ὑπ δείξεων αὐτοῦ τὸ σχέδιον ἀνετυπώθη.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. ***Ι. Νικολίτσα*** περὶ τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου δαπάνης καὶ τῶν προβλεπομένων ἐσόδων ὁ κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ἀπαντᾷ ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδημόνων θὰ ἀπαιτηθοῦν 3.200.000 περίπου διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαιωθησομένων ἀρωγῆς ἐκ τοῦ Ταμείου

μετὰ 3 ἔτη, ὁπότε θ' ἀρχίσῃ ἡ παροχὴ αὐτῆς, θὰ ποικίλῃ μεταξὺ 40—50 προσώπων.

Ὁ κ. **Ι. Νικολίτσας** παρατηρεῖ ὅτι κατ' ἄλλους ὑπολογισμοὺς αἱ εἰσπράξεις δὲν θὰ ὑπερβοῦν τὰ 2.500.000 ἐνῷ αἱ δαπάναι θ' ἀνέλθουν τὰ 4.000.000. Ποῦ, ἐρωτᾷ θὰ εὑρεθοῦν τὰ ὑπόλοιπα;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ περικοποῦν τὰ ἐπιδόματα ἀναλόγως. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει καμμίαν εὐθύνην διὰ τὴν συζητουμένην πρότασιν καὶ δηλῶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι θὰ ἐπιδείξῃ διάθεσιν ἐπιβαρύνσεως ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ι. Νικολίτσας. Ἀφοῦ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ γενικὸν νομοσχέδιον περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, νομίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ψηφίσωμεν σήμερον νομοσχέδιον προνοοῦν περὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων, πρὶν ἢ λάβωμεν πρόνοιαν δι' ὅλας τὰς ἄλλας τάξεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ μοῦ ἔκαμνεν ἐντύπωσιν τὸ ἐπιχείρημά σας ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβάλωμεν ἔστω καὶ τὸ παραμικρὸν βάρος εἰς τρίτους, ὡς θὰ ἐπιβληθοῦν βάρη διὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων εἰς τοὺς ἐργοδότας. Ἐν προκειμένῳ ὅμως ὁλόκληρον τὴν ἐπιβάρυνσιν θὰ ὑποστοῦν οἱ μέτοχοι.

Κ. Ζαβιτσιάνος. Νομίζω ὅτι ἀντίκειται πρὸς τὸ κοινὸν αἴσθημα ἡ μέριμνα τῆς Βουλῆς ὑπὲρ ἑαυτῆς ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἐπιληφθῇ αὕτη τοῦ ζητήματος ἀφοῦ λάβει πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν ἄλλων τάξεων. Βεβαίως δὲν θὰ ἐπιτεθοῦν βάρη ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ ἡ ἀρχὴ αὐτὴ δὲν εἶναι ἀπόλυτος, διότι ὑπάρχουν πόροι δευτερεύοντες οἱ ὁποῖοι ἄλλως θὰ περιήρχοντο εἰς ὄφελος τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐξηγεῖ ὅτι αἱ περὶ τῶν πόρων αὐτῶν διατάξεις διεγράφησαν.

Κ. Ζαβιτζιάνος Πάντως τὸ σχέδιον στερεῖται βάσεως ἰσχυρᾶς καὶ ὑπάρχει πάντοτε ὁ φόβος ἐνισχύσεως ἐν τῷ μέλλοντι.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινάς. (Θόρυβος).

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** δικαιολογῶν τὴν ἀρνητικὴν ψῆφον του, λέγει ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν τοσοῦτος θόρυβος κρατεῖ περὶ τὴν ἀξίωσιν τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων διὰ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν κατὰ προτίμησιν πρόνοιαν περὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων, ἀλλὰ νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ ζητήματος μετὰ τὴν συζήτησιν τοῦ γενικοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, δεδομένου μάλιστα, ὅτι τὸ προκείμενον σχέδιον δὲν πρόκειται νὰ θεραπεύσῃ ἄμεσον ἀνάγκην, ἀλλὰ νὰ δημιουργήσῃ ἐν σπουδῇ πρόσωπα συνταξιοδοτούμενα. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας εἶναι, λέγει, ὑποχρεωμένος νὰ κάμῃ καίτοι αὐτὸς προσωπικῶς καὶ λόγῳ θέσεως καὶ λόγῳ καταστάσεως οἰκονομικῆς θὰ ἔπρεπε νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῆς ψηφίσεως τοῦ σχεδίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὀφείλω νὰ ὑπομνήσω ὅτι κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν ἐδήλωσα ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ συμπράξῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπιβολὴν βαρῶν τὰ ὁποῖα προέβλεπε τὸ ἀρχικὸν σχέδιον. Ἐφόσον ὅμως ἀπηλείφθησαν αἱ διατάξεις αὐταὶ δὲν θὰ εἶχον ἀντίρρησιν νὰ ψηφισθῇ τὸ συζητούμενον νέον σχέδιον. Προβάλλεται ἡ ἀντίρρησις ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ προηγηθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Δι' αὐτῶν ὅμως θὰ ἐπιβληθοῦν βάρη εἰς τρίτους, ἐνῷ οἱ πόροι τοῦ συνιστωμένου Ταμείου θὰ προέρχωνται ἀποκλειστικῶς ἐξ εἰσφορῶν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους δὲν θὰ εἶχον ἀντίρρησιν νὰ ψηφισθῇ τὸ σχέδιον. Φόβος ραδιουργιῶν δὲν ὑπάρχει διότι ὄχι μόνον ἠμποροῦμεν, ἀλλὰ καὶ ὀφείλομεν νὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὸν λαὸν ὅτι μὲ τὴν δημοκρατικοποίησιν τῶν πραγμάτων οἱ περισσότεροι τῶν πολιτευομένων μας εἶνε πτωχοὶ καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασφαλισθῇ εἰς αὐτοὺς ἕνας πόρος διὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ζωῆς των.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τὴν πρώτην συζήτησιν διετύπωσα ἀντιρρήσεις τινὰς ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἐξάλειψις πάσης διατάξεις ἐπιβαρυνούσης τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πρὶν ὑποδείξετε τὰς ἐπιβαρύνσεις αὐτὰς ἐδήλωσα ὅτι δὲν θὰ ἐδεχόμην συζήτησιν ἐὰν δὲν ἀπαλειφθοῦν αἱ διατάξεις αὐταί.

Π. Τσαλδάρης Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶπον ὅτι δὲν πρέπει νὰ σπεύσωμεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ σχεδίου παρέχοντος ἰδέαν ἀσφαλίσεως χωρὶς αὕτη νὰ δύναται καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ πραγματοποιηθῇ. Καὶ συνέστησα ὅπως ἔλθῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἡ σχετικὴ μελέτη ἵνα ἀντιληφθῶμεν κατὰ πόσον εἶναι σκόπιμος ἡ συζητουμένη πρότασις. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προέτεινε τότε νὰ σταλῇ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἵνα μελετηθῇ. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀνάγκην τῆς ἀλληλοασφαλείας, ἀλλὰ δὲν δύναται καὶ νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι προβαίνομεν σήμερον εἰς τὴν ψήφισιν νόμου κενοῦ, ἀφοῦ μάλιστα αἱ εἰσφοραὶ δὲν πρόκειται νὰ ἀρχίσουν καταβαλλόμεναι ἀμέσως. Ὁ νόμος αὐτὸς θὰ ἔχῃ ἀπήχησιν εἰς ἄλλας τάξεις. Ἐφόσον δὲ δὲν παρίσταται ἐπαρκῶς μελετημένος ὡς πρὸς τὴν ἀποτελεσματικότητα, ὡς θὰ ἀποδειχθῇ εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν νομίζω ὅτι δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἐπιδεικνυομένη σπουδή. Θὰ εἶχον μάλιστα νὰ προσθέσω ὅτι δὲν λαμβάνεται πρόνοια καὶ δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διετέλεσαν βουλευταὶ καὶ οἱ ὁποῖοι σήμερον πένονται κυριολεκτικῶς. Ἰδοὺ ἕνα σημεῖον τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο νὰ μελετηθῇ ἀπὸ ταμειακῆς ἀπόψεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶμαι εὐτυχής, διότι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀναγνωρίζει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβληθοῦν βάρη εἰς τρίτους. Φοβεῖται μόνον τὴν παρεξήγησιν, ἐγὼ δὲν τὴν φοβοῦμαι. Προτείνω λοιπὸν νὰ παραλάβωμεν τελευταίαν διάταξιν, ὁρίζουσαν ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου, οὕτως ὥστε νὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς πολιτευομένους οἱ ὁποῖοι εὐλόγως ἀνησυχοῦν διὰ τὴν τύχην τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ τὴν ἐγγύησιν, ὅτι ἐξασφαλίζουν τὴν ἵδρυσιν τοῦ Ταμείου, συγχρόνως δὲ νὰ λάβωμεν τὸν καιρόν, ὅπως μέχρι τότε μελετήσωμεν τὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναλόγως τροποποιήσωμεν τὸν νόμον.

Α. Παπαναστασίου. Ἠμπορεῖ νὰ προσκομισθῇ ἡ ἔκθεσις κατὰ τὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῆς Γερουσίας. Ὁ κ. Τσαλδάρης ὡμίλησε περὶ κατακραυγῆς. Τὴν κατακραυγὴν ὅμως αὐτὴν ἀρχίζει ὁ ἴδιος. Δὲν εἶναι δὲ βέβαιον ἂν θὰ ὠφεληθοῦν ἐκ τοῦ νόμου οἱ σημερινοὶ βουλευταί, ὥστε νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι δι' ἴδιον συμφέρον ἐπιδιώκεται ἡ ψήφισις τῆς προτάσεως. Ἡ ἐκδηλουμένη ἐπιθυμία νὰ ψηφισθῇ ἡ πρότασις ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξυψώσεως τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ. Ἀφοῦ θέλομεν νὰ εἶναι οἱ πολιτευταὶ ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν δὲν πρέπει νὰ ἀποστερήσωμεν αὐτοὺς τῶν μέσων τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς παράσχουν τὴν ἀπαιτουμένην ψυχικὴν ἠρεμίαν ἵνα μὴ περισπῶνται ἀπὸ τὰς βιωτικὰς ὑποχρεώσεις. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ ἦτο, ὡς νομίζω, ὀλιγώτερον διστακτικὸς ἐὰν περιελαμβάνοντο καὶ οἱ μὴ παρακαθήμενοι εἰς τὴν παροῦσαν Βουλήν.

Π. Καρασεβδᾶς. Ἂν ἐκλεγοῦν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἅπαξ ἀκόμη ἀποκτοῦν δικαίωμα.

Α. Παπαναστασίου. Ἐφόσον ἡ ἐφαρμογὴ θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ 1933 δὲν ξεύρομεν τί ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ τότε. Νὰ ψηφίσωμεν λοιπὸν τὴν πρότασιν καὶ νὰ μὴ θέλωμεν νὰ ρίπτωμεν πρῶτοι ἡμεῖς τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος κατὰ τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ

Π. Τσαλδάρης. Τονίζω καὶ θ' ἀναγνωρισθῇ ἐλπίζω γενικῶς ὅτι ὅσον καὶ ἂν σπεύδῃ ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ

τὴν πρότασιν δὲν ἀποβλέπει εἰς ἱκανοποίησιν τῶν ἰδίων αὐτῆς μελῶν ἀφοῦ ὁρίζεται ὅτι ὁ νόμος θὰ ἐφαρμοσθῇ ὅταν οἱ σημερινοὶ Βουλευταὶ δὲν γνωρίζωμεν ἐὰν θὰ ἀναδειχθοῦν τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν. Δὲν πρόκειται λοιπὸν περὶ ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ἐγωϊστικῆς. Ἂν ἔφερον ἀντιρρήσεις, ἔπραξα τοῦτο ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἐπιδεικνύεται ἀδικαιολόγητος σπουδή.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ἐρωτᾷ ἐὰν περιλαμβάνωνται καὶ οἱ πληρεξούσιοι.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** δηλοῖ ὅτι περιλαμβάνονται.

Ὁ κ. **Ι. Κούνδουρος,** ζητεῖ νὰ περιληφθῶσι καὶ οἱ ἄλλοι πληρεξούσιοι τῶν Κρητικῶν Συνελεύσεων.

Ὁ κ. **Πρόεδρος** δηλοῖ ὅτι περιλαμβάνονται καὶ οὗτοι.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης** παρατηρεῖ ὅτι ἡ παρεχομένη εὐχέρεια ἐξαγορᾶς τῶν προηγουμένων ἐτῶν θὰ παρουσιάσῃ τὸ ἄτοπον νὰ λαμβάνουν τινὲς βοήθημα ἴσον πρὸς ὁλόκληρον τὴν βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτσιάνος** ὑποστηρίζει τροπολογίαν ὑπὲρ τῶν παθόντων ἐκ Κρατικοῦ ὀργάνου βουλευτῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου ἀπορρίπτει δι' ἀναστάσεως τὴν πρότασιν ταύτην.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. **Π. Τσαλδάρη** ὁ κ. **Πρόεδρος** δηλοῖ ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου θὰ διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων ὑπαλλήλων.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περαιωμένη. Ἀναγινώσκονται αἱ ἐπενεχθεῖσαι τροπολογίαι καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ ἡ πρότασις νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὴ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν σχεδίου νόμου περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) καταθέτει τροπολογίαν ἥτις ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτή.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διαφόρων εἰδικῶν Ταμείων παρὰ τοῖς Πολιτικοῖς Ὑπουργείοις ὁ κ. **Ι. Κούνδουρος** ἐρωτᾷ ἐὰν καταργοῦνται καὶ τὰ Ταμεῖα ἐλαίας.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι δὲν καταργοῦνται τὰ τοπικὰ Ταμεῖα, ἀλλὰ μόνον τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰ Ὑπουργεῖα.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρέπει νὰ προβαίνωμεν ἐν σπουδῇ εἰς κατάργησιν Ταμείων τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν πραγματικῶς ἔργα.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐπαναλαμβάνει ὅτι κάθε συνεταιριστικὸν Ταμεῖον δὲν πρόκειται νὰ καταργηθῇ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι, ἐφόσον πρόκειται περὶ τόσον μικροῦ ἀριθμοῦ Ταμείων, θὰ ἔπρεπε νὰ καθορισθοῦν αὐτὰ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἵνα μὴ ἡ Βουλὴ ἀποφασίζῃ ἀνεπιγνώστως. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ ὅπως ληφθῇ πρόνοια νὰ μὴ ἐπισωρεύηται περὶ τὸ τέρμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, τόσος ὄγκος ἐργασίας καθιστῶν δυσχερῆ, ὄχι μόνον τὴν συζήτησιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἁπλῆν ἀνάγνωσιν τῶν Νομοσχεδίων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐξηγεῖ ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἡ δοθησομένη αὐτῇ ἐξουσιοδότησις εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον περιωρισμένη, διότι καίτοι δὲν παραγνωρίζει τὴν χρησιμότητα τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως εἶναι ἐν τούτοις τῆς γνώμης, ὅτι ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς συζήτησις εἶναι ἀπὸ πάσης ἀπόψεως σκοπιμωτέρα.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνομολογεῖ ὅτι ὁ θεσμὸς τῆς ἐξουσιοδοτήσεως παρουσιάζει πλεῖστα τρωτά. Τονίζει ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἐξυπηρετικὸς ὁ τρόπος καθ' ὃν ψηφίζονται τὰ νομοσχέδια καὶ κατὰ τὸν ὁποῖον ὑποβάλλεται ἀρχικῶς ἓν νομοσχέδιον καὶ ψηφίζεται τελικῶς διὰ τῆς μεθόδου τῶν διαφόρων ἀνατυπώσεων καὶ τῶν τροπολογιῶν τῶν ὁποίων δὲν λαμβάνει γνῶσιν ἡ Βουλή, τελείως διάφορον ἀπὸ τὸ ἀρχικόν. Παραδειγματικῶς ἀναφέρει τὸ Νομοσχέδιον «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι αἱ ἐπελθοῦσαι εἰς τὸ ἐν λόγῳ Νομοσχέδιον τροπολογίαι εἶναι ἀπόρροια τῶν ὑποσχέσεων τῆς Κυβερνήσεως περὶ μειώσεως καὶ ἄλλων φορολογιῶν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἐξηγεῖ τὴν ἀνάγκην ὅπως αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς μὴ παρατείνωνται ἵνα παρέχηται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ καιρός, ἵνα ἀσκήσῃ τὰ διοικητικά της ἔργα. Ὡς πρὸς τὴν ἐπισώρευσιν ἐργασίας λέγει ὅτι συνεννοήθη ἤδη μετὰ τῶν συναδέλφων του Ὑπουργῶν ὅπως κατὰ τὸ διάστημα διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς προετοιμάσωσι τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν, διὰ νὰ ὑποβληθῇ αὕτη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς συνόδου ἐν μέρει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν Γερουσίαν, οὕτως ὥστε διὰ τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς νὰ μὴ παρίσταται ἀνάγκη παραμονῆς τῆς Γερουσίας καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινωσκόμενον γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἑνοποιήσεως ἢ καταργήσεως τῶν διαφόρων εἰδικῶν Ταμείων παρὰ τοῖς πολιτικοῖς Ὑπουργείοις.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ τροποποιῇ, νὰ ἑνοποιῇ ἢ καὶ νὰ καταργῇ τὰ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις λειτουργοῦντα εἰδικὰ Ταμεῖα.

Διὰ τῶν Προεδρικῶν τούτων Διαταγμάτων δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑπαγάγῃ εἰς τὸν Γενικὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους τὰ ἔσοδα καὶ ἀποθεματικὰ τῶν εἰδικῶν Ταμείων καὶ εἰδικῶν Λ)σμῶν, ἀναγραφομένων εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἀπαραιτήτων ἐξόδων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν Ταμείων ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Γίνονται μετὰ ταῦτα δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι σχέδια νόμων:

1) «Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 καὶ 55 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3424 κυρωθέντος καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου» καὶ

3) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 68 δι' οὗ δίδεται ἀναδρομικὴ δύναμις διὰ τὴν χαρτοσήμανσιν, περιπτώσεως ἥτις καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας ἀφορᾷ ἐκκρεμῆ δίκην,

Ο κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. Οἰκον.) ἀπαντᾷ ὅτι πρόκειται περὶ παλαιᾶς διατάξεως τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν διὰ ταμιευτικοὺς λόγους. Ἀλλ' ἐὰν ὁ προλαλήσας ἔχει νὰ ἀνακοινώσῃ συγκεκριμένως τὴν περίπτωσιν περὶ ἧς ὡμίλησε δὲν θὰ ἔχῃ δυσκολίαν νὰ τὴν διαγράψῃ.
καὶ τὸ χορηγούμενον ἤδη δικαίωμα θὰ ἐπιφέρῃ ζημίας εἰς τὸ Δημόσιον.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἀργὰ τοῦ ἐσυστήθη ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῆς διατάξεως.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. Οἰκον.) συναινεῖ εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῆς διατάξεως.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) προτείνει ὅπως ἀφεθῇ ἡ διάταξις ὡς ἔχει καὶ διορθωθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν μόλις ἐξακριβωθῇ περὶ τίνος περιπτώσεως πρόκειται.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπ. Οἰκον.) λέγει ὅτι δυνάμεθα νὰ ἀφίσωμεν νὰ ρυθμισθῇ ἡ διάταξις διὰ διατάγματος καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις καὶ δὲν θὰ τεθῇ εἰς ἰσχύν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μειώσεως τῶν ἀμέσων φόρων», ὁ κ. **Ι. Βαρβαγιάννης** λέγει τὰ ἑξῆς: Εἶμαι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς διότι ὑπῆρξα εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου τῆς Κυβερνήσεως «περὶ μειώσεως τῶν ἀμέσων φόρων» καὶ μοῦ δίδεται εὐκαιρία νὰ συγχαρῶ θερμῶς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν γενναίαν χειρονομίαν τὴν ὁποίαν κάμνει εἰς τὸν φορολογούμενον ἑλληνικὸν λαόν, διὰ τὸν ὁποῖον τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἀποτελεῖ ζωηρὰν καὶ εὐχάριστον ἔκπληξιν. Ὁ μέγας πόλεμος, συνεχίζει, ἐπέβαλε θυσίας καὶ τὴν φορολογικὴν προσπάθειαν ἠκολούθησεν ὁ λαός.

Ὁ φόρος τῆς καθαρᾶς προσόδου ἐπεβλήθη εἰς πολεμικὴν περίοδον καὶ μετὰ πεντήκοντα τροποποιήσεις ηὐξήθησαν τὰ ποσοστὰ εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε πραγματικῶς θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποστηρίζῃ ὅτι ἠδύνατο νὰ καμφθῇ ἡ φορολογικὴ ἱκανότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὸ βάρος τῶν καθαρῶν προσόδων ἀνέρχεται εἰς 28 ο)ο καὶ εἶναι ἀληθὲς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅτι τοῦτο διὰ διαφόρους λόγους περιορίζεται μόνον εἰς τοὺς εὐπειθεῖς φορολογουμένους. Ἡ ἐπικρατήσασα δυσφορία ἐπέβαλε μελέτην τοῦ φορολογικοῦ προβλήματος. Ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων δὲν ὑπεσχέθη φορολογικὰς μειώσεις, ἀλλὰ τὴν μὴ ἐπιβολὴν νέων φόρων καὶ τὴν ὑπόσχεσίν της ταύτην ἐξετέλεσε, διότι ἐπὶ ὁλόκληρον διετίαν οὐδεὶς νέος φόρος ἐπεβλήθη. Καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ κατήρτισεν ἐπιτροπὴν μεγάλην εἰς ἣν ἀνέθεσεν νὰ μελετήσῃ τὸ φορολογικὸν ζήτημα καὶ τὰς τυχὸν ἐνδεικνυομένας μειώσεις. Ἡ Ἐπιτροπὴ εἰργάσθη ἀξιεπαίνως καὶ συνεκέντρωσε στοιχεῖα καὶ ἔκαμεν ὑποδείξεις μέρος τῶν ὁποίων υἱοθέτησεν ἡ Κυβέρνησις. Ἐμειώθησαν πρῶτον οἱ φόροι τοῦ ἐπιτηδεύματος, καὶ ὁ συνθετικὸς καὶ ἤδη μειοῦνται ὁ φόρος τῶν οἰκοδομῶν, τοῦ τοκοσήμου, αἰγοπροβάτων, ἐλαίου καὶ ἀναστέλλεται ἐπὶ διετίαν ὁ φόρος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Συνεχίζων ἀναλύει κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον καὶ πραγματευόμενος περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν λέγει ὅτι οὗτος ἤρχισεν ἀπὸ 7 ο)ο καὶ ἔφθασε τὸ 1929 εἰς 12 ο)ο, σήμερον δὲ τὰ ποσοστὰ διαφέρουν μεταξὺ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ ἐπαρχιῶν. Αἱ οἰκοδομαὶ τῶν δύο πρώτων πόλεων ἐπιβαρύνονται μὲ κύριον φόρον 13 ο)ο, μὲ φόρους ἀναγκαστικοῦ δανείου 30 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου, δημοτικὸν φόρον 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ φόρου μόνιμα ὁδοστρώματα 10 ο)ο καὶ ἐπὶ πλέον μὲ τὸ 12 ο)ο φορολογίαν τῆς Οὔλεν ἀνερχομένου οὕτω τοῦ φόρου εἰς 32,08 ο)ο πλὴν τοῦ 3 ο)ο διὰ τὸ ταμεῖον τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἡ φορολογία τῶν οἰκοδομῶν τῶν ἐπαρχιῶν εἶναι ἐλαφροτέρα, διότι ἀρχίζει μὲ κύριον φόρον 13 ο)ο εἰς ὃν προστίθενται 30 ο)ο δι' ἀναγκαστικὸν δάνειον καὶ 20 ο)ο διὰ προσθέτους δημοτικοὺς φόρους. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου αὐτοῦ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐτριπλασιάσθη, ἀλλ' ἐὰν συγκρίνωμεν τὰς φορολογουμένας οἰκοδομὰς πρὸς τὸ σύνολον τῶν οἰκοδομῶν θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐπὶ 953.000 οἰκοδομῶν φορολογοῦνται μόνον 228.000 διότι δὲν φορολογοῦνται αἱ ἰδιοκατοικούμεναι ὧν ἡ πρόσοδος εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν τριῶν χιλιάδων δραχ. καὶ αἵτινες ἀνέρχονται εἰς 629.000. 41.000 δημόσιαι καὶ 21.000 νεόδμητοι. Εἶναι λίαν ἀμφίβολον, τονίζει, ὅτι ὁ τεράστιος αὐτὸς ἀριθμὸς τῶν 629.000 ἔχει κατώτερον εἰσόδημα τῶν 250 δραχμῶν μηνιαίως, καὶ ὑπάρχει συνεπῶς παράβασις τῆς καθολικότητος τοῦ φόρου.

Ὡς ἐπίσης δυσανάλογοι εἶναι καὶ αἱ ἀποδόσεις τοῦ φόρου μεταξὺ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἀφ' ἑτέρου. Τὸ πρωτὸν ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία προκειμένου περὶ ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ἀφήνει ἀφορολογήτους τὰς μέχρις 3.000 δραχμῶν προσόδους καὶ πέραν τούτου φορολογεῖ ἀνίσως μὲ μεγάλους συντελεστὰς καὶ τὰ μικρὰ ποσοστά. Θὰ ἠδύνατο νὰ θεραπευθῇ τοῦτο ἂν καθιεροῦτο μία προοδευτικότης τῆς κλίμακος προκειμένου περὶ τῶν μικρῶν εἰσοδημάτων.

Οὕτω τὸ 1)3 τῶν 629.000 οἰκοδομῶν θὰ μᾶς ἀπέδιδεν ἐτησίως περὶ τὰ 60 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπίσης προτείνει ὅπως τὸ ἐκπιπτόμενον πρὸς συντήρησιν ποσὸν αὐξηθῇ εἰς 15 ο)ο, δι' ὅσας οἰκοδομὰς διατελοῦν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) διακόπτων δηλοῖ ὅτι ηὔξησε τὸ ποσοστὸν ὅσον ἐπιτρέπεται.

Ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος** παρακαλεῖ νὰ ἐξαιρεθοῦν τὰ γεωργικὰ σπίτια, διότι εἰς τὸ Καζακλὰρ ὁ ἔφορος ἐφορολόγησε ὅλα τὰ χωρικὰ σπίτια.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν ἔγινεν ὑπερβασία ἐκ μέρους τοῦ ἐφόρου θὰ ἐξετάσω καὶ θὰ λάβω μέτρα διοικητικά.

Ὁ κ. **Ι. Βαρβαγιάννης** συνεχίζων λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ τοκόσημον γίνεται ἔκπτωσις τοῦ φόρου, ὅστις οὐσιαστικῶς στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων δανείων. Ἡ ἀπόδοσις τοῦ φόρου τούτου μὲ συντελεστὴν 21 ο)ο ἀνέρχεται εἰς 32.000.000 καὶ πρόκειται περὶ ἀποτυχίας τοῦ φόρου. Θεωρητικῶς ἡ φορολογία τοῦ τοκοσήμου πρέπει νὰ εἶναι βαρεῖα, ἀλλ' ὅταν ἐξετάσωμεν ποῖος τὸν πληρώνει θὰ ἴδωμεν ὅτι τὸν πληρώνει ὁ δανειζόμενος ἐπωφελουμένου τοῦ δανειστοῦ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ ὀφειλέτου. Μὲ τὴν σημερινὴν κρίσιν πρέπει νὰ μειωθῇ ὁ τόκος καὶ ἄλλος τρόπος δὲν εἶναι παρὰ ἡ κατάργησις τοῦ τοκοσήμου, μὲ ταύτην δὲ δὲν πρόκειται νὰ χάσῃ πολλὰ χρήματα τὸ Δημόσιον, διότι αὐξανομένων τῶν συναλλαγῶν θὰ τὰ εἰσπράξῃ ἐκεῖθεν. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ μὴ φθάσωμεν μέχρι καταργήσεως ὁλοκλήρου τοῦ φόρου τοῦ τοκοσήμου, ἠμποροῦμεν νὰ διατηρήσωμεν τοῦτον ἐπὶ τῶν ἐνυποθήκων δανείων καὶ νὰ τὸν καταργήσωμεν ἰδίως ἐπὶ τῶν δανείων τὰ ὁποῖα γίνονται διὰ παραγωγικοὺς σκοπούς. Ὁ κ. Ὑπουργὸς κάμνει ἤδη τὰς πρώτας ὑποχωρήσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας αἱ Τράπεζαι διὰ τὰ πιστωτικὰ ὑπόλοιπα φορολογοῦνται 4.70 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν, τὰ ὁποῖα δὲν πληρώνουν αἱ ξέναι Τράπεζαι. Οὕτω φθάνομεν εἰς ὑψωμένον τόκον μὲ τὸν ὁποῖον θὰ προμηθεύωνται κεφάλαια αἱ Τράπεζαί μας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αἰσθάνομαι, λέγει, τύψεις συνειδότος διὰ τὰς παραχωρήσεις ἃς ἐκάμαμεν διὰ τὸ κεφάλαιον, αὗται δικαιολογοῦνται βεβαίως λόγῳ τῆς καταστάσεως ποῦ διανύουν αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀλλὰ πέραν τῶν ἐπιεικιῶν τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν δὲν εἶμαι διατεθειμένος νὰ προχωρήσω.

Ι. Βαρβαγιάννης. Διατὶ νὰ θέσωμεν εἰς καλλιτέραν μοῖραν τὰς ξένας Ἑταιρείας καὶ Τραπέζας;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅπως ἐρρυθμίσθη ἡ φορολογία τοῦ μερίσματος δὲν τίθενται εἰς ἥσσονα μοῖραν οἱ ἐγχώριοι ὀργανισμοί.

Ι. Βαρβαγιάννης. Ἐφ' ὅσον δὲν πληρώνουν αἱ ξέναι τοκόσημον;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπ. Οἰκον.). Ἂν θέλουν αἱ ἐντόπιοι ἂς ἐξομοιωθοῦν μὲ τὰς ξένας.

Ι. Βαρβαγιάννης. Δὲν ἐπιμένω. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, τὸν συνθετικὸν φόρον γίνεται ἤδη μείωσίς τις. Ὁ φόρος οὗτος εἶχε τὴν μεγαλυτέραν ἀποτυχίαν. Τὸ 1919 ἀπέδωκεν μὲ ἐλαφρότατα ποσοστὰ 9.000.000 μεταλλικῶν δραχμῶν. Σήμερον δὲ μὲ φορολογικὰ ποσοστὰ βαρύτατα καὶ μὲ πληθυσμὸν διπλοῦν δὲν ἀποδίδει παρὰ 7.700.000 μεταλλικῶν δραχμῶν. Οἱ λόγοι τῆς ἀποτυχίας τοῦ φόρου ὠφείλοντο εἰς τὸ ὅτι συγχρόνως ἐθεσπίσθη καὶ ἀναλυτικὸς καὶ συνθετικὸς φόρος ἄνευ προπαρασκευῆς τοῦ λαοῦ. Ἐπηκολούθησε κατόπιν πολυνομία καὶ τὰ καθορισθέντα ποσοστὰ ἦσαν βαρέα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἔχει ἐμμέσους φόρους βαρεῖς. Μέγα ἐξ ἄλλου τμῆμα τοῦ εἰσοδήματος μὲ τὴν καθιερωθεῖσαν παρὰ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀτέλειαν τῶν ἐθνικῶν δανείων διαφεύγει τὴν φορολογίαν, καὶ εἶναι ζήτημα κατὰ πόσον ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρῇ ὡρισμένην κατηγορίαν πολιτῶν ἀπὸ τοῦ φόρου. Ἀλλὰ μήπως τονίζει, φορολογοῦνται τὰ 14 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐκ τῶν καταθέσεων; Μήπως φορολογεῖται τὸ ἐξ ἀνωνύμων τίτλων εἰσόδημα; Μήπως συλλαμβάνεται ὁλόκληρον τὸ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσερχόμενον χρῆμα; Ὅταν αἱ διαφοραὶ αὐταὶ ὑπολογισθοῦν τότε δὲν ἀπομένει πρὸς φορολογίαν παρὰ μόνον, ὅ,τι καὶ ἀναλυτικῶς φορολογεῖται. Ἐπ' αὐτῶν τῶν ἐπιχειρημάτων στηριζόμεναι σοβαρώταται ὀργανώσεις ἐζήτησαν τὴν ὁλοσχερῆ κατάργησιν τοῦ φόρου. Ἄλλο ἐπιχείρημα ὑπὲρ τῆς καταργήσεως, εἶνε τὸ στηριζόμενον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κεφαλαίων.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην μου ὁ φόρος πρέπει νὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι διότι ἡ κατάργησίς του θὰ κλονίσῃ καὶ τὸν ἀναλυτικόν. Προχωρῶν ἐκθέτει τὰ ἀλλαχοῦ κρατοῦντα περὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου καὶ τονίζει ὅτι ἡμεῖς ἀφήνομεν ἐδῶ ὡς ἐλάχιστον συντηρήσεως 100.000 δραχμῶν καὶ οὕτω θίγονται μόνον αἱ κορυφαὶ τοῦ μεγάλου κεφαλαίου, ὡς δεικνύουν αἱ στατιστικαὶ τῶν φορολογουμένων. Ὅπως εἶναι σήμερον ὁ φόρος ἀπαλλάσσει τὰ 99 ο)ο καὶ εἶνε φόρος καθαρὸς τῶν πλουσίων εἰς χώρας δὲ συνθέσεως ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ δὲν ἐπιτρέπεται κατάργησις φόρου ἀντιπροσωπεύοντος τὸ 1 ἑκατοστὸν τοῦ προϋπ)σμοῦ. Πρέπει λοιπὸν νὰ διατηρηθῇ ὁ φόρος ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μεταρρυθμισθῶσιν πρῶτον τὰ ποσοστὰ διὰ μειώσεως καὶ δεύτερον νὰ καταργηθῇ τὸ σήμερον κρατοῦν σύστημα βεβαιώσεώς των. Ὁ ἔλεγχος πρέπει νὰ καταργηθῇ, τεκμήρια δὲ νὰ εἶναι ἡ ἐξακρίβωσις τῶν δαπανῶν ὅπως εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὸ ἐνοίκιον ὅπως εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὰ τεκμήρια ταῦτα θὰ εἶναι ὑποβοηθητικὰ τὸ δὲ βάρος τῆς ἀποδείξεως θὰ εἶναι εἰς τὸν ἔφορον. Ὁ ἡμέτερος νόμος ἔκαμε κατάχρησιν εἰς τὰ τεκμήρια, τὰ ἔβαλεν ὅλα. Καὶ θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ περιορισθῇ εἰς ἓν τεκμήριον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ φόρος εἶναι ἀνώδυνος καὶ δὲν ἀξίζει τόσην ἀπασχόλησιν.

Ι. Βαρβαγιάννης Εἰς τὰς ἰδιοκατοικουμένας οἰκίας νομίζω ὅτι πρέπει τὸ ποσοστὸν τοῦ 7πλασίου νὰ γίνῃ 5πλάσιον. Τώρα, ἐκτὸς τῶν 100,000 δραχμῶν ἀφήνομεν ἀφορολόγητον καὶ 240 δραχμὰς μεταλλικὰς κατ' ἄτομον, καὶ ὀρθὸν θὰ ἦτο δι' ἕκαστον ἄτομον νὰ διπλασιάζεται τὸ ποσοστὸν ὅπως τὸ ἔχει ὁ γερμανικὸς νόμος καὶ τοῦτο εἶναι δίκαιον.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Διὰ νὰ λείψωμεν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ βάλαμε 100,000 δραχ.

Ι. Βαρβαγιάννης Ὅσον ἀφορᾷ τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος.....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουρ. Οἰκονομ.). Θὰ συζητηθῇ ὁ φόρος οὗτος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ εἰδικοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** συνεχίζων συνιστᾷ ὅπως ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6 τῶν τροπολογιῶν περὶ τῆς παρακρατήσεως τοῦ φόρου ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξαργυρώσεως τῶν μερισμάτων καὶ τοκομεριδίων αὐξηθῇ εἰς δύο μῆνας.

Ἡ τροπολογία αὕτη γίνεται δεκτή.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8 ἐρωτᾷ ἀκολούθως ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἐπιμείνῃ ἀπολύτως εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ προνομιούχους ξένας Τραπέζας ἐν Ἑλλάδι. Δὲν εἶναι λέγει, συμφέρον ἡμῶν νὰ διευκολύνωμεν τὰς ἐργασίας τῶν ξένων Τραπεζῶν. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 παρατηρεῖ ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναδρομικῶς φορολογία ἀπὸ τοῦ ἔτους 1919—20.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι καμμία ἀναδρομικότητς δὲν ὑφίσταται πράγματι ἀλλὰ πρόκειται περὶ μειώσεως τοῦ φόρου.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2048 «περὶ προστασίας τῆς βιομηχανίας» ἐφόσον δὲν ὑφίσταται παρ' ἡμῖν ὁ θεσμὸς τῆς περιωρισμένης εὐθύνης θέλει ἐπιδράσει ἐπιβλαβῶς ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν αἱ ὁποῖαι ἄλλως ἔχουσιν ἀνάγκην ἐνισχύσεως. Φρονεῖ ὅτι τοὐλάχιστον διὰ τὰς νέας ἑταιρείας πρέπει νὰ παραμείνῃ ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ μερίσματος. Ἐὰν ἦτο ἐπιτετραμμένη, ἡ διπομία ἡ ὁποία εἰσάγεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἔπρεπε ἀκριβῶς νὰ θεσπισθῇ τὸ ἀντίθετον ἐκείνου τὸ ὁποῖον γίνεται, ἔπρεπε δηλαδὴ ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν κερδῶν νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἑταιρειῶν ἡ δὲ φορολογία τοῦ μερίσματος νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὰς νέας.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι τοῦτο ἐγένετο διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ τάσις τῆς ἀνωνυμοποιήσεως ὡρισμένων οἰκογενειακῶν ἐπιχειρήσεων.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** λέγει ὅτι ὑπάρχουν δύο ἢ τρεῖς ἐξαιρέσεις ἀλλ' ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτῶν δὲν χρεωστοῦν τίποτε αἱ 400 ἢ 500 ἄλλαι ἑταιρεῖαι νὰ ἔχουν τὴν διπομίαν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐξαιρετικόν τι ἀλλ' ὅτι πρόκειται νὰ φορολογοῦνται ὅπως εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** λέγει ὅτι ἐσχάτως ἦλθον μεγάλοι κεφαλαιοῦχοι διὰ νὰ συμπήξουν ἑταιρείαν καὶ μόλις ἐπληροφορήθησαν ὅτι πρόκειται πάλιν νὰ ἐπανέλθῃ ἡ φορολογία τῶν καθαρῶν κερδῶν ἀπῆλθον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὴ λέγετε αὐτὰ τὰ πράγματα, διότι ἡ φορολογία αὐτὴ δὲν εἶναι ἄγνωστος εἰς τὰ ξένα Κράτη.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιᾶνος** λέγει ὅτι ἡ φορολογία βεβαίως δὲν εἶναι ἄγνωστος ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον φοβίζει εἶναι ἡ ἔλλειψις φοροτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι δυνάμεθα σήμερον νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔχομεν φοροτεχνικὸν προσωπικόν.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** συνεχίζων λέγει ὅτι καὶ ἐκ τοῦ Συντάγματος δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰσαγομένη διπομία. Δὲν δύνασθε τὴν αὐτὴν πρόσοδον ἐκ τῆς αὐτῆς προελεύσεως νὰ τὴν φορολογῆτε κατὰ διάφορον τρόπον ἐφόσον ρητῶς τὸ Σύνταγμα ἐπιβάλλει τὴν φορολογικὴν ἰσότητα.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι οὐδαμῶς τοῦτο ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** συνεχίζων λέγει ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ ἄλλη διάταξις ἡ ὁποία καὶ συμφωνο-

τέρα πρὸς τὸ Σύνταγμα νὰ εἶναι καὶ τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους φοβεῖται ὁ κ. Ὑπουργὸς νὰ ἀπωτρέπῃ καὶ τὰς μικρὰς ἀνωνύμους ἑταιρείας νὰ ὑποστηρίζῃ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἂς μείνῃ τώρα ἡ διάταξις καὶ τὸν Ὀκτώβριον βλέπομεν.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 18 προκειμένου περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος καπνεμπόρων εὑρίσκει ὑπερβολικὸν τὸ νὰ λαμβάνεται ὡς τεκμαρτὴ πρόσοδος ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων καπνοῦ τὸ 8πλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ συνιστᾷ νὰ μειωθῇ τοῦτο εἰς τὸ 6πλάσιον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δέχεται νὰ μειωθῇ εἰς τὸ 7πλάσιον.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης** παραίνων ἐπιμένει καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς διατάξεως ἧτις καταργεῖ τὴν φορολογίαν τοῦ μερίσματος τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἡ ὁποία, λέγει, ἀμαυρώνει τὸ ὅλον νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ ἐφαρμόσῃ ἀμέσως τὴν διάταξιν ταύτην, ἀλλὰ τὸ Κράτος ὀφείλει νὰ εἶναι ὡπλισμένον ἐφόσον δὲν εἶναι διατεθειμένον νὰ δεχθῇ εἰς τὸ ἔξης τὸν ἐμπαιγμὸν τοῦ ὁποίου ἤδη δείγματα ὑπάρχουν.

Α. Βαρβαγιάννης. Ἂς ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν δήλωσιν αὐτὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ ἂς εὐχηθῶμεν αἱ 2 ἢ 3 αὐταὶ ἑταιρεῖαι νὰ συμμορφωθῶσι διὰ νὰ μὴ πάρουν στὸ λαιμό τους καὶ τὰς ἄλλας.

Διακόπτεται ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις, γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3828 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ σχηματισμοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ σιδηροδρομικῶν συνταξιούχων» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3828 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατ/τος «περὶ σχηματισμοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ σιδηροδρομικῶν συνταξιούχων».

Ἄρθρον μόνον.

1. Τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3828 τῆς 29 Ἰανουαρίου 1929 καταργεῖται ἡ φράσις: «γ. Διὰ τὸ δίκτυον τῶν σιδηροδρόμων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς ὡς ἑξῆς: 1. Τέλος λεπτῶν 10 ἐφ' ἑκάστου τῶν ἐπιβατικῶν εἰσιτηρίων πάσης θέσεως».

2. Εἰς τὸν νόμον 3828 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα ὡς ὑπ' ἀριθμὸν 3α ἄρθρον αὐτοῦ:

2. Ἡ ἑταιρία «Ἑλληνικοὶ Ἠλεκτρικοὶ Σιδηρόδρομοι» εἰσφέρει κατ' ἔτος ποσὸν κυμαινόμενον μεταξὺ 1.800.000 ἕως 2.200.000 ἐξ ὧν 1.000.000 ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Σιδηροδρομικῶν Συνταξιούχων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ αὐτῆς. Κατὰ τὰ τρία πρῶτα δωδεκάμηνα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς προηγουμένης διατάξεως τὸ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Σιδηροδρομικῶν Συνταξιούχων εἰσφερόμενον ποσὸν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 1.100.000.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται ἡ Ἑταιρεία «Ἑλληνικοὶ Ἠλεκτρικοὶ Σιδηρόδρομοι» νὰ αὐξήσῃ τὴν τιμὴν τῶν εἰσιτηρίων της, τὴν προβλεπομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τῆς ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1925 συμβάσεως «περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν» κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα εἰς αὐτὴν νὰ κ λύπτῃ ἐτησίως τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐβδόμηκοντα εἰσφερόμενα ποσά. Ἡ τοιαύτη αὔξησις δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 20 τῆς προμνησθείσης συμβάσεως ὁριζομένην ἀνωτάτην μέσην τιμὴν κομίστρων, οὐδὲ ὑπόκειται εἰς τὴν ἐν ἄρθρῳ 25 ἐδάφιον 2 τῆς αὐτῆς συμβάσεως προβλεπομένην φορολογίαν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ μηνός.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ ἐκεῖναι τοῦ νόμου 3828 κωδικοποιηθήσονται εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου ὑπὸ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ σχηματισμοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ σιδηροδρομικῶν συνταξιούχων».

Συνεχιζομένης εἶτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μειώσεως τῶν ἀμέσων φόρων» ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος** λέγει ὅτι πανταχόθεν διακηλεῖται ὅτι αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι διέρχονται κρίσιν καὶ δὲν ἐξητάσθη ἐὰν ὑπῆρχε πραγματικὴ κρίσις ἢ μήπως ὑπάρχει ἀκρισία. Ὅταν παρέλθῃ ὁ πυρετὸς καὶ ἐπέλθῃ ὑποθερμία ὁ ἀσθενὴς νομίζει ὅτι εἶναι ἄρρωστος. Αὐτὸ ἔχομεν πάθει καὶ ἡμεῖς. Αὐταὶ εἶναι κρίσεις ἑνὸς παρατηρητοῦ, ὁ ὁποῖος οὔτε κερδοσκοπεῖ οὔτε ἀνήκει εἰς καμμίαν ὁμάδα. Βεβαίως ὑπάρχει κάποια στενοχωρία καὶ ἡ στενοχωρία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι κατ' ἦν στιγμὴν εἴχομεν ἀνάγκην ἐξαγωγῆς ἀνθρώπων ἐκάμαμεν εἰσαγωγήν. Ἐγεννήθη λοιπὸν ἀντιγωνισμὸς διότι βέβαια καὶ οἱ ἀδελφοί μας πρόσφυγες ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἀνάγκην νὰ ζήσουν. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ στενοχωρία δὲν εἶναι ὅπως τὴν φαντοζόμεθα. Συνεστήθησαν πλέον τῶν 500 ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τραπεζιτικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐντὸς μιᾶς πενταετίας. Συνεστήθησαν Τράπεζαι στηριζόμεναι μόνον εἰς τὸ πιγνίδι τοῦ συναλλάγματος καὶ σκοπὸν ἔχουσαι νὰ θεραπεύσουν μόνον τὰς ἀνάγκας τῶν διοικητικῶν συμβουλίων. Καὶ ἐπῆραν τὰ ἀποθέματα τῶν πτωχῶν ἀνθρώπων. Συνεστήθησαν βιομηχανίαι, ἀλλ' εἰς ὅλον τὸν κόσμον αἱ βιομηχανίαι ἀποβλέπουν εἰς τὴν εἰσαγωγήν, ἔχουν τὰς πρώτας ὕλας, ἔχουν κεφάλαια κλπ. ἡμεῖς δὲν ἔχομεν κανὲν προσόν διὰ νὰ εἴμεθα Κράτος βιομηχανικόν. Ἀκόμα καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐσχάτως συζητεῖται μήπως ἡ Γαλλία πλέον τοῦ δέοντος ὑπεστήριξε τὴν βιομηχανίαν καὶ ἐὰν δὲν εἶναι κύριος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γεωργίαν. Αἱ βιομηχανίαι λοιπὸν αἱ ἑλληνικαὶ ἐστηρίχθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κατανάλωσιν. Ἔχομεν οἰκονομικὴν ἀσυνχρητίαν, ὀφείλομεν νὰ δώσωμεν ὑγιᾶ κατεύθυνσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν βίον τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι δὲν πηγαίνουν καλά, τί πταίει δι' αὐτὸ ὁ φόρος; Ἐὰν ρίψετε ἓν βλέμμα εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν Τραπεζῶν θὰ ἴδητε ποῖος εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν πηγαίνουν καλά. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἔτιμαι ἐνώπιον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἔρχομαι νὰ ἐπικρίνω τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῶν τελευταίων ἐτῶν, ἡ ὁποία ἐγκατέλιπε τὸν φόρον τῆς κεκτημένης προσόδου, καὶ ἐπανέφερε τὸν φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματος. Εἰς ὅλα τὰ Κράτη ἰσχύει ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος καὶ ἐδῶ, ἀφοῦ ἐκοπιάσαμεν νὰ τὸν εἰσαγάγωμεν, ἐδειλιάσαμεν καὶ τὸν ἐγκατελείψαμεν. Καὶ διατί ἔγινε τοῦτο; Διότι τὸ ἡξίωσαν ὡρισμένοι κύκλοι, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ ἀποφύγουν νὰ πληρώνουν τὸν φόρον τῶν γεωργῶν καὶ ἐπροτιμοῦσαν τὸν φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματος. Ἐδῶ εἶναι τὸ λάθος τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς, τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ διορθώσῃ. Ἀλλὰ τὸ λάθος δὲν διορθώνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ὁ φόρος τοῦ ἐπιτηδεύματος εἶναι φόρος ἀναχρονιστικὸς διὰ τοῦ ὁποίου κατορθώνουν οἱ πλούσιοι νὰ διαφεύγουν τὴν δικαίαν φορολογίαν των. Ἐλέχθη ὅτι τὸ ξένον κεφάλαιον δὲν εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ποῦ εἶναι οἱ λόγοι; Ὁ λόγος εἶναι ἡ ἔλλειψις πεποιθήσεως εἰς τὴν πολιτικὴν σταθερότητα τοῦ τόπου, ἡ ἔλλειψις ὡρισμένου φορολογικοῦ προγράμματος καὶ ἡ ἔλλειψις δικαιοσύνης, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύνανται νὰ ἔχῃ πεποίθησιν τὸ κεφάλαιον. Αὐτοὶ εἶναι αἱ σκέψεις μου ἐν σχέσει πρὸς τὸ συζητούμενον θέμα.

Ἐν τέλει ἐκφράζω τὴν εὐχαρίστησίν μου, διότι λαμβάνονται εὐεργετικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν καθυστερούντων φόρων παλαιῶν χρήσεων, τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, διότι ἐπισπεύδεται ἡ βεβαίωσις τῶν ἐκκρεμῶν φόρων καὶ ἐκκαθαρίζεται τὸ παρελθόν, καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον εὑρεθῶμεν πρὸ μᾶλλον λαϊκῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, σύμφωνα μὲ τὸν πόθον ὅλων.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν ὑπὲρ τῶν ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων, ἣν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται.

Ὁ κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος** παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13 ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων αὐτοῦ θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μὴ ἱδρυθῇ καμμία νέα ἑταιρεία, διότι θὰ εἶναι παράφορων ὁ κεφαλαιοῦχος ὁ ὁποῖος θὰ προβῇ εἰς τὴν σύστασιν τοιαύτης συναγωνιζομένης τὰς ἀντιπάλους της ὁμοειδεῖς ἑταιρείας ὑπὸ δυσμενεστέρους ὅρους. Ἂς τεθοῦν, λέγει, φραγμοὶ εἰς τὴν ὕφυσιν τῶν ἑταιρειῶν, εἶναι ὅμως ἄτοπον ἅμα ἱδρυθῶσιν αὗται νὰ φορολογῶνται ἀνομοιομόρφως. Εἶναι προσέτι, λέγει, καὶ ἀντισυνταγματικόν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν τὸ Σύνταγμα νὰ ἐννοῇ φορολογίαν ὁμοιόμορφον ἀγνοοῦσαν τόπον, χρόνον καὶ κεφάλαιον. Βεβαίως, προσθέτει, τὸ μέτρον θὰ ἐπαρέσκη εἰς τὰς ἑταιρείας, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐμπαδίσῃ τὰς σοβαρὰς ἀπὸ τοῦ νὰ ἐργασθῶσιν, ἐκείνας αἱ ὁποῖαι τονώνουν τὴν ἐθνικὴν βιομηχανίαν ἐν ἀνιθέσει, πρὸς τὰς μικράς, αἱ ὁποῖαι οὐδὲν εἰς αὐτὴν προσφέρουν. Διὰ τοῦτο, προσθέτει, ἡ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ συνενώσῃ τὰς μικρὰς ἑταιρείας εἰς ἰσχυροτέρους ὀργανισμούς.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Μεταβάλλετε τὸν ἐμπορικὸν νόμον καὶ εἰσαγάγετε οἱασδήποτε θέλετε νέας διατάξεις, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐπιτεταγμένον νὰ προβαίνετε εἰς διακρίσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἑταιρειῶν.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** ὑποστηρίζει ὅπως κατ' ἐφαρμογὴν τῶν λόγων ἰσότητος, τοὺς ὁποίους ἐπικαλεῖται ὁ κ. Ὑπουργός, καὶ τοὺς ὁποίους θέλει τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἐπιστήμη ἀφομοιωθοῦν, ὡς πρὸς τὰς παρεχομένας μειώσεις εἰς τὰς μεγάλας ἑταιρείας κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, καὶ αἱ μικραὶ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις, διὰ τὰς παρὰ Τραπεζῶν παρεχομένας πιστώσεις εἰς ἐμπόρους, οἵτινες διαθέτοντες τὰ δανειζόμενα κεφάλαια εἰς πιστώσεις ἐμπορευμάτων εἰσπράττουσι ἐπίσης τόκους, διότι ἡ αὐτὴ τηρεῖται ἀναλογία καὶ αἱ αὐταὶ δέον νὰ χωρήσουν μειώσεις καὶ ἀναλογίαι.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Ὁ κ. **Γ. Σακαλῆς** ἐξαίρων τὴν σπουδαιότητα τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου, ἀποτελοῦντος, ὡς λέγει, συμπλήρωσιν τῶν ἐμπράκτων ἀποδείξεων τῆς μερίμνης τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ ἀρκετὰ βεβαρυμένου λαοῦ, ἀναφέρει τὰς ἐπερχομένας φορολογικὰς ἀνακουφίσεις καὶ λοιπὰς βελτιώσεις εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν, ὡς τὸν τερματισμὸν τῶν αὐθαιρεσιῶν τῶν φορολογικῶν ὀργάνων, τὴν καταπολέμησιν τῶν φορολογικῶν ἁμαρτιῶν, τὴν καταστολὴν τῶν φορολογικῶν ἀσυνδοσιῶν κλπ., συνιστᾷ ὅπως ἡ παρεχομένη ἀτέλεια ἐπὶ ὡρισμένων εἰδῶν περιλαμβάνῃ τά τε ἀνεπεξέργαστα καὶ ἐπεξειργασμένα εἴδη, καὶ καταλήγει ὑποστηρίζων διὰ μακρῶν ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία, ἥτις κατ' οὐδὲν ὠφελεῖτο ἐκ τῆς σειρᾶς αὐτῆς τῶν φορολογικῶν ἀνακουφίσεων, μὴ παραμείνῃ πλέον ὑπὸ τὸ βάρος μιᾶς ἀδίκου φορολογίας, οἵαν ἀποτελεῖ ὁ φόρος τῶν πληρωμάτων, τὸν ὁποῖον ἀδυνατοῦσα ἐκ διαφόρων λόγων νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὰ πληρώματα, εὑρίσκεται πάντοτε σχεδὸν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταβάλῃ ἐξ ἰδίων.

Ἐπὶ τούτοις ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ἐφόσον ἐτέθη ἐπὶ τάπητος σοβαρῶς ἡ ναυτιλιακὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους, ὅτι θὰ ληφθοῦν ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θὰ ἐπιτρέψουν τὴν προαγωγὴν τοῦ σημαντικοῦ τούτου πλουτοπαραγωγικοῦ κλάδου τῆς Χώρας. Καὶ ὡς ἓν τῶν μέτρων αὐτῶν συνιστᾷ ὅπως τεθῇ ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίῳ διάταξις καθ' ἣν ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν πληρωμάτων θέλει καθορισθῇ διὰ Διατάγματος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐφάνη ἀνάλγητος πρὸς τὴν ναυτιλίαν. Μία ἀπὸ τὰς πρώτας πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἦτο νὰ καταργήσῃ τὸ ἀνύπαρκτον κέρδος τῶν πλοίων. Ἐφέραμεν κατόπιν δασμολογικὰς εὐκολίας καὶ εἶτα τὴν ἀπαλλάξαμεν τοῦ φορισμοῦ τῶν δανείων τῶν πλοίων. Σήμερον κάμνομεν καὶ ἄλλην μείωσιν, διότι ὁ νόμος ἐπέβαλλεν εἰς τὴν ναυτιλίαν νὰ κρατῇ τὸν φόρον τῶν πληρωμάτων καὶ ἐλέχθη ὅτι δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμος ἡ διάταξις αὐτὴ καὶ ἤδη τὴν ἐφαρμόζομεν μόνον εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, διὰ δὲ τὸ παρελθὸν τὴν ἀπαλλάσσωμεν. Εἰσηγούμεθα λοιπὸν μειώσεις ὑπὲρ τῆς ναυτιλίας, ἐκτὸς δὲ τούτου, κατόπιν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Σακαλῆ, εἴπομεν ὅτι ἐπιφυλασσόμεθα ἵνα διὰ διατάγματος κανονίσωμεν τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τῶν ἀξιωματικῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσον ἀφορᾷ, τὴν διάταξιν αὐτὴν καὶ ἡ πτέρυξ, ἡ ὑπ' ἐμέ, εἶναι σύμφωνος μὲ ὅσα ἀνέπτυξεν ὁ κ. βουλευτὴς Πειραιῶς, διότι οὐσιαστικῶς πληρώνουν οἱ ἐφοπλισταὶ καὶ ὄχι τὰ πληρώματα. Καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ μάθω τί εἶπατε· ὅτι διὰ διατάγματος θὰ προβλέψετε περὶ τούτου;

Γ. Σακαλῆς. Ὅτι δηλαδὴ θὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων νὰ δηλώνουν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημόσιον.

Π. Τσαλδάρης. Τότε εἶναι περιττὸν τὸ διάταγμα καὶ δύναται νὰ γίνῃ διὰ τοῦ νόμου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἰδοὺ πῶς εἶχεν ἡ διάταξις ἡ ἀρχικὴ καὶ πῶς τὴν τροποποιοῦμεν (ἀναγινώσκει). Διὰ τοῦ διατάγματος θὰ εἴπωμεν ὅτι, ἐφ' ὅσον μοῦ δοθῇ δήλωσις, θὰ ἀπαλλάσσεται ὁ πλοιοκτήτης, θὰ θέσω δὲ καὶ φόρον μικρότερον. Δὲν ἠμπορεῖτε, νὰ μὲ πείσετε ὅτι ἀπὸ ἀξιωματικοὺς δὲν δύναται νὰ κρατῆται ἡ φορολογία.

Γ. Σακαλῆς. Ὁ Γάλλος καὶ ὁ Ἄγγλος κυνηγᾷ τὸν πλοίαρχον, ὄχι τὸν πλοιοκτήτην.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ δήλωσις θὰ κανονίσῃ κατὰ κόρον ποσὸν μικρότερον. Πρόκειται περὶ νέας ὑσίας.

Γ. Σακαλῆς. Ἡ ναυτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν ἐμμονήν σας αὐτήν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἀποκλείεται νὰ προστατεύσωμεν περισσότερον τὴν ναυτιλίαν.

Θ. Παπαστρατῆς. Ἐκφράζω, καὶ ἐγὼ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς φορολογικὰς ἀνακουφίσεις τὰς ὁποίας λαμβάνει ἰδίως ὑπὲρ τῶν γεωργῶν. Εἰς τὰς ἀπαλλαγὰς ὅμως τῆς ἐγγείου φορολογίας ἐλησμονήσατε νὰ συμπεριλάβητε καὶ τὴν φορολογίαν τῶν κουκουλίων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀπαλλαγοῦν διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ παραγωγή.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ φορολογία αὐτὴ εἶναι συνδεδεμένη μὲ ἄλλα ζητήματα.

Θ. Παπαστρατῆς. Καὶ ὁ ἔγγειος καὶ ὁ ἐξαγωγικὸς φόρος εἶναι ἄδικος καὶ πρέπει νὰ καταργηθοῦν· οὔτε κερδίζει τίποτε τὸ δημόσιον ἀπὸ αὐτοὺς καὶ θὰ κερδίσῃ μόνον ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶναι ἡ καλλιέργεια, ἡ ὁποία δὲν ἀπαιτεῖ πολλὰς δαπάνας, ὁ δὲ φόρος εἶναι ἀσήμαντος. Πάντως θὰ μελετήσωμεν χωριστὰ τὰ ζητήματα.

Γ. Κοκκινάκης. Ἡ Κυβέρνησις, εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων διὰ τὸ συζητούμενον μέτρον, τὸ ὁποῖον ὅμως ἔχει μίαν παράλειψιν ἀφορῶσαν τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. Πρόκειται περὶ τῆς ἀνίσου φορολογίας τῆς σουλτανίνας σταφίδος, ἥτις διέρχεται κρίσιν ὀξυτάτην καὶ τὴν συναγωνίζονται καὶ ξέναι σταφίδες. Πρέπει ἡ ἀνισότης αὕτη νὰ ἐκκλείψῃ καὶ διὰ τοῦτο προτείνω νὰ προστεθῇ καὶ 18ον ἄρθρον ἔχον οὕτω (ἀναγνώσκει) Δηλαδὴ νὰ μειωθῇ, ὁ φόρος εἰς 100 δραχμὰς κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν καταργουμένης οὕτω τῆς ἀνισότητος.

Ὁ κ. **Ι. Περδικογιάννης** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ ἐξετάσω τὴν πρότασίν σας ἐν σχέσει μὲ τὴν φορολογίαν τῶν ἄλλων σταφίδων καὶ πιστεύω νὰ ἐξουσιοδοτηθῶμεν νὰ τὴν ἐξομοιώσωμεν διὰ Διατάγματος.

Γ. Κοκκινάκης. Ἔχω καὶ τηλεγραφήματα ἐξαγωγέων σταφίδος καὶ τὰ μέρη ἐκεῖνα εἶναι σεισμόπληκτα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἰς τὰ σεισμόπληκτα, λέγει, εἶναι ἄλλη φορολογία.

Ὁ κ. **Ι. Περδικογιάννης** λέγει ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἐπὶ πλέον αὐτὴ ἡ φορολογικὴ ἀνισότης καὶ μάλιστα εἰς σεισμόπληκτα μέρη.

Ὁ κ. **Γ. Τσεριώνης** προτείνει νὰ ἀρθῇ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἄρθρου 15 διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν ἐπειτα ἀπὸ 10 χρόνια νὰ ζητῆται φόρος περὶ τοῦ ὁποίου μάλιστα δὲν ὑπάρχουν καὶ στοιχεῖα. Ἂν δὲν γίνῃ γενικῶς ἡ διόρθωσις πρέπει τοὐλάχιστον νὰ γίνῃ διὰ τὸν συνθετικὸν φόρον ἐξ εἰσοδημάτων σταφίδος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ διατάξεις αὗται εἶναι κυρώσεις τῶν διοικητικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀνηγγείλαμεν ὅτι θὰ λάβωμεν κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ προυπολογισμοῦ καὶ μὲ τὰ μέτρα ταῦτα ἐκκαθορίζεται ἓν πορεῖθόν.

Π. Καρασεβδᾶς. Λέγει ὅτι εἰς τὰς ἑταιρείας αἱ ὁποῖαι διαλύονται ἀπὸ τοῦ 1925 ἐπιβάλλεται ἓν ποσοστὸν 20)ο'. Ἀλλ' αὗται διαλύονται λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν κτημάτων των καὶ ἐξ ἄλλου εἶναι συμφέρον διὰ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν νὰ συγχωνεύωνται αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ μάλιστα ἡ συγχώνευσις πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ. Ἀλλ' ἡ ὑποτίμησις, τονίζει, εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ πρέπει ἔκτοτε νὰ εἶχεν ἀναδράμει ἡ ἰσχὺς τοῦ μέτρου.

Ὁ κ. **Κ. Καρυωτάκης** ζητεῖ ἀλλοίαν διατύπωσιν τῆς παραγράφου 5.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ ἰδία ἔννοια εἶναι μὲ τὴν ὑποστηριζομένην ὑπὸ τοῦ κ. βουλευτοῦ.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι ὅτι διὰ τὰς ἀπὸ τοῦ 1925 ἑταιρείας καθιεροῦται ἓν ἄλλο σύστημα φορολογίας ἀπὸ ὅτι ἐκράτει τότε. Τοῦτο ἴσως νὰ εἶναι καὶ ἀντισυνταγματικόν, παραβιάζεται δὲ ἐξ ἄλλου καὶ τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιχειρήσεων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ ἀπόρρητον τῶν καταθέσεων συμβιβάζεται μὲ τὴν ἐξέτασιν τῶν κερδῶν τῆς Τραπέζης καὶ ἔτσι φορολογοῦμεν καὶ ὅλας τὰς ξένας ἑταιρείας.

Ε. Ζούκας Διὰ τὰς ἡμετέρας δὲν ἰσχύει αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ μὲ αὐτὸ τώρα δημιουργοῦμεν, ἑταιρείας εὐνουμένας καὶ ἑταιρείας κατατρεχομένας, ὁ δὲ καταθέτης μιᾶς Τραπέζης μόλις μάθῃ ὅτι ἡ κατάθεσίς του εἶναι ὑπὸ δημόσιον ἔλεγχον θὰ ἀτοσύρῃ τὴν κατάθεσιν καὶ θὰ φύγῃ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἔχει δικαίωμα ὁ ἔφορος νὰ μάθῃ ποῖα εἶναι οἱ καταθέται. Θὰ ἐξετάσῃ νὰ μάθῃ πόσα εἶναι τὰ κατατεθέντα.

Ε. Ζούκας Εἰς τὴν πρᾶξιν δὲν γίνεται οὕτω. Ὅλα ἐξελέγχονται.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔχει δικαίωμα ἡ Τράπεζα νὰ ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὰ ὀνόματα τῶν καταθετῶν. Ἐὰν δὲ ἐπιμείνῃ ὁ ἔφορος, ὑπόκειται ἐς πειθαρχικὴν δίωξιν.

Ε. Ζούκας. Πάντως οἱ καταθέται, ὅταν πρόκειται νὰ γνωσθοῦν τὰ ὀνόματά των, θὰ ἀποσύρουν τὰς καταθέσεις των.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ ἐμπνέετε πανικόν. Σᾶς ἐβλήωσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἂς γραφῇ καὶ πάλιν εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα ὁ ἔφορος νὰ ζητήσῃ ὀνόματα καταθετῶν καὶ ὅτι μὲ τὸ σημερινὸν μέτρον διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις περὶ τοῦ μυστικοῦ τῶν καταθέσεων διὰ τὰς Τραπέζας.

Ε. Ζούκας. Ἐγὼ φρονῶ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ κλονισμὸς ἰδίως εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς Τραπέζας.

Ὁ κ. **Γ. Κουλούρας,** ὅσον ἀφορᾷ τὰς φορολογίας τῆς ναυτιλίας, λέγει ὅτι δὲν φορολογοῦνται οἱ φορολογούμενοι ἀλλὰ τὰ πλοῖα καὶ εἶναι ἄδικον τοῦτο διότι οἱ ἀξιωματικοὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώσουν, καὶ ἐπειδὴ ἠμέλησεν ἡ ὑπηρεσία διὰ τὸν φόρον, δὲν πρέπει νὰ στρέφεται κατὰ τῶν ἐφοπλιστῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τώρα μὲ τὸ νομοσχέδιον βελτιώνομεν τὴν κατάστασιν.

Γ. Κουλούρας. Στρέφεσθε ὅμως καὶ πάλιν εἰς τὰ πλοῖα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἴπομεν ὅτι μ λ νότι εἴχατε ὑποχρέωσιν νὰ κρατῆτε τὸν φόρον καὶ τῶν ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ τὸ εἴχατε δεχθῇ τοῦτο, ἔρχεται τὸ νομοσχέδιον καὶ σᾶς λέγει ὅτι σᾶς χαρίζω τοὺς φόρους τῶν ναυτῶν καὶ περιορίζομαι εἰς τοὺς ἀξιωματικούς. Ἐδέχθημεν ἐπίσης νὰ διατυπώσωμεν τὸ μέτρον διὰ διατάγματος καὶ νὰ τὸ κάμωμεν διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς ἀκόμη ἐπιεικέστερον.

Γ. Κουλούρας. Ἡ ναυτιλία λέγει διέρχεται κρίσιν ὀξεῖαν καὶ εἶναι χαμένα ἑκατομμύρια. Ἂν γίνῃ μία στήλη εἰς τὸ ναυτολόγιον περὶ τῆς φορολογίας καὶ ἡ διασάφησις διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀσφαλίσεων τοῦ ταμείου ἀσφαλίσεων τότε δι ρθώνεται τὸ πρᾶγμα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ φροντίσωμεν διὰ τὸ ναυτολόγιον νὰ ὑπογρεοῦται ὑπὲρ τῆς φορολογίας.

Ὁ κ. **Σ. Χούρσογλου** ζητεῖ διασάφησιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10 ἂν περιλαμβάνωνται καὶ τὰ κάτω τῶν 10 κόρων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι δὲν ὑπάγονται αὐτά.

Ὁ κ. **Σ. Χούρσουγλου** συνεχίζων παρακαλεῖ νὰ μειωθῇ ὁ κτηνοτροφικὸς φόρος καὶ ν' αὐξηθῇ τὸ ἐλάχιστον συντηρήσεως.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅπως ἄλλοτε μένει.

Ὁ κ. **Σ. Χούρσουγλου** παρακαλεῖ ἐπίσης νὰ ἀπαλλαγοῦν τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν καὶ οἱ μετὰ τὸ 1925 οἰκοδομήσαντες πρόσφυγες ἀφοῦ τὴν εὐκολίαν αὐτὴν τὴν ἔχουν πλῆθος συνεταιρισμῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων, τονίζει δὲ ὅτι ἔπρεπε νὰ προτιμηθοῦν οἱ πρόσφυγες εἰς τὸ ἀφορολόγητον αὐτό.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν περὶ τῶν παγίων προκαταβολῶν τῶν ἑταιρειῶν.

Ὁ κ. κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ δεχθῇ τὴν τροπολογίαν του διότι τότε μένουν ὅλα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἑταιρείας.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ἀναπτύσσει δευτέραν τροπολογίαν του σχετικὴν μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀνωνυμοποιήσεως τῶν ἑταιρειῶν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει τὰ ἡ Κυβέρνησις κάθε σωβαρὰν ἑταιρείαν τὴν ὑποστηρίζει ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ ἁπλῶς κατὰ τῆς ἀνωνυμοποιήσεως, ἡ ὁποία ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποβλέπει εἰς τὴν καταβολίευσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοσίου, καὶ ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ νέα διάταξις εἶναι δυνητική.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** τονίζει ὅτι εἶναι σύμφωνος νὰ διωχθῇ κάθε κακόπιστος καὶ δόλια ἑταιρεία. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι, αἱ ὁποῖαι δὲν πτταίουν εἶναι π. χ. ὁ κυλινδρόμυλος τῶν Καλαμῶν, ὁ ὁποῖος καταστρέφεται.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὰ σᾶς

εἶπα ὅτι ἡ διάταξις εἶναι δυνητικὴ καὶ ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ μετὰ προσοχῆς.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** δὲν νομίζει ὅτι ἡ διάταξις αὐτὴ δύναται νὰ θεωρηθῇ διάταξις ὑγιοῦς φορολογικῆς πολιτικῆς, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀπειλοῦνται αἱ Ἑταιρεῖαι ὅτι σήμερον ἢ αὔριον ἐπιβάλλεται μία φορολογία ἀναδρομικῶς. Ἄλλως τε κατὰ τί καταστρατηγοῦν τοὺς νόμους ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι σύμφωνα μὲ τοὺς κειμένους νόμους κάμνουν Ἀνωνύμους Ἑταιρείας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Διότι κάμνουν Ἑταιρείας διὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν φορολογίαν.

Π. Τσαλδάρης. Λέγετε ὅτι θέλετε νὰ ἔχετε ἕνα ὅπλον διὰ τὰς ἐνδεχομένας καταστρατηγήσεις. Ἀλλὰ ἢ θεωρεῖτε τὴν φορολογίαν ὀρθὴν καὶ θὰ τὴν ἐπιβάλλετε γενικῶς, ἢ ἐὰν θέλετε νὰ ἀποφύγετε τὰς καταστρατηγήσεις νὰ τὴν ἐπιβάλητε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καταστρατηγοῦν τὸν νόμον καὶ ὄχι εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν τὸν καταστρατηγοῦν. Ἡ διάταξις αὐτὴ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἐξυπηρετικὴ τῆς φορολογικῆς ἰσότητος.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Εἶναι φανερὸν ὅτι γίνονται πολλαὶ ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι διὰ νὰ ἀποφύγουν τὸν φόρον, διότι δὲν διανέμουν κέρδη. Ἀναδρομικὴν δύναμιν δὲν θὰ ἔχῃ ὁ νόμος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θέλει νὰ τὸν μεταχειρισθῇ καὶ ὡς ὅπλον. Ἐὰν σεῖς ἔχετε ἄλλο μέτρον ὑποδείξατέ το.

Α. Βαρβαγιάννης Ἐγὼ ὑπέδειξα ἓν σύστημα διὰ τὰς Ἑταιρείας αἱ ὁποῖαι δὲν πληρώνουν μέρισμα ἀνάλογον πρὸς τὰ ἀκαθάριστα κέρδη.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Βουλευτὴς Ἀθηνῶν προέτεινεν ἓν μέτρον, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν δέχεται. Ἂς μὴ θέσῃ τὴν διάταξιν ταύτην ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὅς προσπαθήσῃ νὰ εὕρῃ ἄλλην προλαμβάνουσαν τὰς καταστρατηγήσεις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐξήγησα ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἐφαρμόσῃ τὴν διάταξιν αὐτήν, ἀλλὰ τὴν θέλει ὡς ὅπλον κατὰ τῶν καταστρατηγήσεων.

Α. Βαρβαγιάννης. Θὰ κάμωμεν τότε μίαν καλυτέραν διατύπωσιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐσκέφθην νὰ τεθῇ ἡ φορολογία ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κεφαλαίου. Ἀλλὰ θὰ συμβῇ τότε τὸ κεφάλαιον τῶν 100.000.000 νὰ γίνῃ 3.000.000.

Π. Τσαλδάρης Δὲν λέγει κανεὶς ὅτι δὲν ἐσκέφθητε ὀρθῶς θελήσαντες νὰ θέσητε ἕνα φραγμὸν εἰς τὰς καταστρατηγήσεις. Ἀλλ' ἀφοῦ εἴχετε τὴν ὀξυδέρκειαν νὰ διαγνώσητε τὴν ἀσθένειαν εὕρετε καὶ τὸ φάρμακον τὸ ὁποῖον δὲν θὰ προσβάλῃ τοὺς ὑγιεῖς ὀργανισμούς. Ἄλλως τιμωρεῖτε ἐκείνους τοὺς ὁποίους δὲν πρέπει.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν τοὺς τιμωροῦμεν, ἀφοῦ ἐπὶ τέλους θὰ τοὺς πάρωμεν ἓν ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος.

Ὁ κ. **Δ. Ἡρακλείδης** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου καταργεῖται ὁ φόρος τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Εἰς τὸν φόρον τοῦτο περιλαμβάνεται ὁ φόρος τοῦ κουκουλίου;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι.

Δ. Ἡρακλείδης Εἰς μίαν συζήτησιν κατὰ τὸ παρελθὸν περὶ φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν παραγωγῶν κουκουλίων διεπιστώθη ὅτι οἱ παραγωγοὶ οὗτοι ἐπιβαρύνονται μὲ τρεῖς φορολογίας, ἤτοι τὸν φόρον τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ὅστις μάλιστα εἶναι ἀνώτερος τοῦ φόρου τῶν λοιπῶν προϊόντων τῆς γῆς, τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν κουκουλίων καὶ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν εἰδικῶν σηροτροφείων καὶ τῶν οἰκημάτων τῶν σηροτρόφων. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσε τότε ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀντιοικονομικὸν καὶ ἐπὶ πλέον ὅτι θὰ ἐνδιαφερθῇ προσωπικῶς διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, ὁ δὲ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέφρασε τὴν ἀμφιβολίαν περὶ πληρωμῆς φόρου οἰκοδομῶν. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μὲ ἐπληροφόρησε τὴν ἑπομένην λαβοῦσα γνῶσιν τῆς συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ὄντως καταβάλλει τὴν φορολογίαν ὁ οἰκοδομῶν καὶ ἐλπίζω ὅτι περὶ τοῦ τοιούτου θὰ ἐπληροφορήθη καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατὰ προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ δασμολογίου ὁ ἐξαγωγικὸς δασμὸς τῶν κουκουλίων ἀπὸ 80)ο ἠλαττώθη εἰς 60)ο. Ἡ ἐλάττωσις ὅμως αὐτοῦ τοῦ 20)ο εἶναι ἀσφαλῶς ὄφορον ἄφορον διὰ τοὺς παραγωγοὺς κουκουλίων, ὁ δὲ φόρος αὐτὸς τοῦ δασμοῦ ἐπεβλήθη μόνον διὰ προστασίαν ὡς προστατευτικὸς τῶν μεταξοβιομηχανιῶν. Ἀλλὰ ἡ μεταξοβιομηχανία, ὡς γνωστόν, ἔχει διπλῆν προστασίαν, εἶναι ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μεταξωτῶν καὶ ὁ φόρος τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κουκουλίων, ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν ἔρχονται βιομήχανοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ νὰ ἀγοράσουν τὰ κουκούλια ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ μεταξοβιομήχανοι τοῦ ἐσωτερικοῦ κατόπιν ἰδιαιτέρων συνεννοήσεων μεταξύ των διένειμαν τὰ διάφορα σηροτροφικὰ διαμερίσματα, ὑπεβίβασαν τὰς τιμὰς καὶ τὸ χειρότερον πάντων δὲν ἀγοράζουν τὸ προϊὸν καὶ συμβαίνει πολλοὶ τῶν παραγωγῶν νὰ ἔχουν εἰσόδημα δύο καὶ τριῶν ἐτῶν ἀδιάθετον. Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν περιφέρειαν Ἀγυιᾶς ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τοῦ προϊόντος τῶν παραγωγῶν οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται ἀμέσως νὰ λάβουν τὴν ἀξίαν τῶν προϊόντων των πρέπει νὰ ἐπισύρῃ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Εἶπον πέρυσιν ὅτι ἡ θέσις τῶν παραγωγῶν εἶναι δεινή. Ἐφέτος κατέστη δεινοτέρα. Θὰ παρακαλέσω συνεπῶς τὴν Κυβέρνησιν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ μειώσεως τῶν λοιπῶν φόρων νὰ δεχθῇ ἀφ' ἑνὸς τροπολογίαν τὴν ὁποίαν καὶ καταθέτω περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν τῶν εἰδικῶν σηροτροφείων καὶ τῶν οἰκιῶν τῶν σηροτρόφων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν ἐκτροφὴν τοῦ μεταξοσκώληκος, συμφώνως πρὸς τὴν δοθεῖσαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὑπέσχεσιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐπίσης τὴν κατάργησιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν κουκουλίων ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδὲ ἓν λεπτὸν εἰσπράττει τὸ Δημόσιον.

Ὁ κ. **Φ. Μανουηλίδης** λέγει ὅτι τὸ θέμα εἶναι σοβαρώτατον, παρακαλεῖ δὲ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου ἀποδεχθῇ σχετικὴν τροπολογίαν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι τὸ συζητούμενον θέμα εἶναι ἄσχετον πρὸς τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι συζητουμένου τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται μείωσις τῆς ἀμέσου φορολογίας. Ἐκ τῶν μειώσεων αἱ ὁποῖαι γίνονται εἰς τὰ μὴ γεωργικὰ ἐπαγγέλματα συμπαθεστέρα εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὴν ναυτιλίαν ὑπὲρ τῆς ὁποίας παρακαλεῖ ὅπως γίνῃ δεκτὴ μικρὰ ἔτι παραχώρησις τὴν ὁποίαν ζητοῦν οἱ πλοιοκτῆται, ἵνα μὴ εἰσπράττουν οὕτοι τὸν φόρον παρὰ τῶν ἀξιωματικῶν τὸν ὁποῖον ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ ἀποφύγουν καθὼς οἱ ναῦται. Ὑποστηρίζει ἀκολούθως τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἡρακλείδη ἀναπτυχθεῖσαν τροπολογίαν, συνιστῶν ὅπως γίνῃ ἐνοποίησις ὅλων τῶν φορολογιῶν εἰς μίαν φορολογίαν τῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐπεκταθῇ δὲ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς καπνοπαραγωγούς. Προκειμένου περὶ τῆς μειώσεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν προτείνει ὅπως 10 ο)ο διατίθεται διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ τὸν ἐξωραϊσμὸν τῶν πόλεων.

Ὁ κ. **Φ. Σαράντης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ὅπως προκειμένου περὶ τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας μισθωμάτων ἐπιτρέπεται νὰ ἐκχωροῦνται ταῦτα πρὸς τὸ Δημόσιον καὶ νὰ μὴ πληρώνουν φόρον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Ἡρακλείδη ὑποβληθεῖσαν τροπολογίαν λέγει ὅτι δέχεται αὐτὴν καὶ ἀναγινώσκει σχετικὴν διατύπωσιν.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. **Μ. Μαντᾶ** ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νομοσχδίου, ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι οὐδεὶς τόκος εἶναι μικρότερος τοῦ νομίμου.

Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περατωμένη, γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐποπτείας καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀναστυλώσεως τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως,

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια: 1) «Περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς τῶν κληρονόμων Ἐμμ. Μπενάκη καὶ ἱδρύσεως Μουσείου Μπενάκη».

2) «Περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου οἰκοκυρικῆς σχολῆς».

3) «Περὶ ἀπονομῆς βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς Σητείας, καὶ

4) «Περὶ ἀγορᾶς ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς τῶν κληρονόμων Ἐμμ. Μπενάκη πρὸς ἵδρυσιν «Μουσείου Μπενάκη»

Ἄρθρον 1.

1. Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοί, ὅπως ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἀποδεχθῶσι τὴν πρὸς αὐτὸ ἐπὶ τῷ εἰδικῷ καὶ κοινωφελεῖ σκοπῷ τῆς συστάσεως Μουσείου δωρεὰν ἐκ μέρους τῶν Ἀλεξάνδρας Κ. Χωρέμη, Ἀντωνίου Μπενάκη, Πηνελόπης Στ. Δέλτα, Ἀργίνης Μ. Σαλβάγου καὶ Βιργινίας Ι. Ρωμάνου τοῦ περιελθόντος αὐτοῖς ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀειμνήστου Ἐμμ. Μπενάκη ἀκινήτου ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν Κουμπάρη καὶ Κηφισσιᾶς μεθ' ὅλης τῆς περιοχῆς του ἐκ μέτρων τετρ. τεκτ. 2.245,50 καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ οἰκοδομῶν, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων ὡς καὶ ἰδίαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ δωρεὰν τοῦ Ἀντωνίου Μπενάκη α') τῶν συλλογῶν αὐτοῦ ἐξ ἀντικειμένων ἀρχαιολογικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ λαογραφικῆς ἀξίας καὶ ἐθνικῆς ἱστορικῆς σημασίας καὶ β') τοῦ ἐπαχθέντος αὐτῷ δυάμει τῆς ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1922 διαθήκης τοῦ Ἐμμ. Μπενάκη, κηρυχθείσης κυρίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5302 τῆς 26 Ἰουνίου 1929 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, κληροδοτήματος εἰς Λ. Ἀγγλίας 25.000, ἐκ τῶν ὁποίων ποσὸν λιρῶν Ἀγγλίας δέκα πέντε χιλιάδων (15.000) θέλει διατεθῆ διὰ τὴν οἰκοδομικὴν διαρρύθμισιν, ἐπαύξησιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ ἄνω ἀκινήτου εἰς Μουσεῖον καὶ ἐπίπλωσιν αὐτοῦ, ὑπολογιζομένων εἰς τὸ ποσὸν τοῦτων καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θωρητοῦ κατ' ἐκτίμησίν του γενομένων ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐμμ. Μπενάκη ἐν τῷ ρηθέντι ἀκινήτῳ σχετικῶν δαπανῶν καὶ ποσὸν λιρῶν Ἀγγλίας δέκα χιλιάδων (10.000) ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς κεφάλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ πρόσοδος θὰ διατίθεται διὰ τὴν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Μουσείου.

2. Εἰς τὸ συσταθησόμενον Μουσεῖον θέλει ὡσαύτως περιέλθει καὶ ἡ συλλογὴ Ροδιακῆς κεραμουργίας τοῦ Ἐμμαν. Μπενάκη, μεταβιβασθησομένη ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ εἰς ἐκπλήρωσιν ἐκδηλωθείσης ἐν ζωῇ βουλήσεώς του περὶ δωρεᾶς ταύτης εἰς Μουσεῖον.

3. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω δωρεῶν καὶ τοῦ δι' αὐτῶν συσταθησομένου ἱδρύματος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν οἱ ὁρισμοὶ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Συντάγματος, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐξουσιοδοτοῦνται δὲ οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω Ὑπουργοί, ὅπως, ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, συνάψουν ἐπὶ τῶν δωρεῶν τούτων καὶ εἰδικὴν μετὰ τῶν δωρητῶν τούτων σύμβασιν περιλαμβάνουσαν τὰς ἀκολούθους διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀποτελούσας ὅρους τῶν εἰρημένων δωρεῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ διὰ τῶν ὡς ἄνω δωρεῶν ἱδρυόμενον εἰς μνήμην Ἐμμανουὴλ καὶ Βιργινίας Μπενάκη «Μουσεῖον Μπενάκη» ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον Ἱδρύματος καὶ σκοπὸν ἔχει τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος καὶ τῶν ἱστορικῶν γνώσεων 1) διὰ τῆς ἐν αὐτῷ συγκεντρώσεως καὶ ἐκθέσεως ἀντικειμένων ἀρχαιολογικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ λαογραφικῆς ἀξίας, ἢ ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν Ἱστορίαν, προερχομένων ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ δωρηθησομένων συλλογῶν τῆς οἰκογενείας Μπενάκη, ὡς καὶ τῶν ὑστέρως διὰ δωρεῶν ἢ ἀγορᾶς περιελευσομένων αὐτῷ 2) διὰ τοῦ καταρτισμοῦ εἰδικῆς Βιβλιοθήκης πρὸς μελέτην τῆς ἱστορίας καὶ τῆς τέχνης τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ συγκεντρωμένων ἀντικειμένων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ ἵδρυμα διοικεῖται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἀπὸ ἓξ μέλη, ἐξ ὧν δύο μὲν δέον νὰ προέρχωνται ἐκ τῆς οἰκογενείας Ἐμμ. Μπενάκη, ἕτερον δὲ μέλος θέλει ὑποδεικνύεσθαι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκ τῶν συμβούλων αὐτοῦ.

2. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἰσόβια, πλὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑποδεικνυομένου, οὗτινος ἡ θητεία εἶναι πενταετὴς, δυναμένη ν' ἀνανεωθῇ.

3. Τὰ λοιπὰ μέλη ἐκλέγονται ὡς καὶ τὰ ἐκλείποντα ἢ παραιτούμενα ἀντικαθίστανται δι' ἐκλογῆς παρὰ τῶν ὑπολειπομένων, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐν ἢ περιπτώσει δὲν ὑπάρξωσι πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ συντρέχουν αἱ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου ὁριζόμεναι ἰδιότητες, οἱ ἀντικαταστάται τούτων ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρεοπαγιτῶν καὶ καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν διατηρουμένων ἐφ' ὅσον χρόνον διατελοῦσι τοιοῦτοι. Ἕκαστον μέλος κωλυόμενον ἢ ἀπὸν δύναται ἐκάστοτε ν' ἀναπληρῶται κατὰ τὰς συνεδριάσεις διὰ μέλους τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου, ἐξουσιοδοτουμένου δι' ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν πρόεδρον. Ἡ διοικητικὴ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐφ' ὅσον παρίστανται κατὰ τὴν συνεδρίασιν τέσσαρα τοὐλάχιστον μέλη, αἱ δ' ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἐν γένει διοίκησιν τοῦ ἱδρύματος καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Εἰδικώτερον καταρτίζει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν ἑκάστου ἔτους, διορίζει καὶ παύει τὸ προσωπικὸν τοῦ ἱδρύματος καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης γνωμοδοτήσεως τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2)3 τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν δικαιοῦται ἑκάστοτε δι' ὡρισμένην ἐνέργειαν νὰ μεταβιβάζῃ μέρος τῆς δικαιοδοσίας αὐτῆς εἰς ἕν τῶν μελῶν της ἢ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς ἕνα Ταμίαν.

2. Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν ὑπὸ τούτων ἐν συμπράξει μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου, ἀπαιτουμένης δι' ἔγκυρον ἐκλογὴν τῆς παρουσίας ἐννέα ἐν ὅλῳ προσώπων, ἐξ ὧν τρία τοὐλάχιστον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει

αὐτοδικαίως καὶ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου, ὡς καὶ τῶν κοινῶν τούτων Συνελεύσεων, ὁσάκις προβλέπεται τοιαύτη διὰ τοῦ παρόντος.

4. Ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 16ου τοῦ παρόντος ἡ θητεία τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ Ταμίου εἶναι πενταετὴς, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπανεκλογῆς τῶν αὐτῶν προσώπων.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ Ἵδρυμα «Μουσεῖον Μπενάκη» ἐκπροσωπεῖται ὑφ' ἁπάσας τὰς ἐννόμους αὐτοῦ σχέσεις καὶ ἐνώπιον τῶν Δικαστικῶν, Διοικητικῶν καὶ λοιπῶν Ἀρχῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Διοικητικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς.

2. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ ἐλλείψει ἀμφοτέρων τὸ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὁριζόμενον μέλος αὐτῆς.

3. Διὰ τὴν ἐπὶ Δικαστηρίου παράστασιν τοῦ Ἱδρύματος δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1835 Διατάγματος, διακωμένου νὰ παρίστανται ἐλευθέρως.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ καλλιτεχνικὴν προαγωγὴν τοῦ Μουσείου Μπενάκη μερίμνᾳ Καλλιτεχνικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐκ δέκα πέντε μελῶν ἀνεξαρτήτου φύλου.

2. Τοῦ Καλλιτεχνικοῦ τούτου Συμβουλίου μετέχουσιν αὐτοδικαίως 1ον) Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱδρύματος, 2ον) Ὁ ἐκάστοτε Διευθυντὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, 3ον) Ὁ Ἔφορος τῶν Βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων, 4ον) Εἷς τῶν καθηγητῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 5ον) Ἓν μέλος τῆς Ἀκαδημίας ὑποδεικνυόμενον ὑπ' αὐτῆς καὶ 6ον) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Μουσείου Διακοσμητικῶν Τεχνῶν. Τὰ λοιπά, πλὴν τῶν αὐτοδικαίως ἐκ τῆς ἰδιότητός των μετεχόντων, μέλη τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου ἐκλέγονται ἐπὶ πενταετεῖ θητείᾳ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν συμπράξει μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου καὶ εἶναι ἐπανεκλέξιμα. Πρὸς ἐκλογὴν τούτων ἀπαιτεῖται ἀπαρτία 9 τοὐλάχιστον προσώπων ἐξ ὧν 3 τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Τὰ ἐκλείποντα ἢ παραιτούμενα κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας των μέλη ἀντικαθίστανται διὰ τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

3. Τὸ Καλλιτεχνικὸν Συμβούλιον, ἔργον ἔχον τὴν τακτικὴν παρακολούθησιν καὶ ἐπίβλεψιν τῆς λειτουργίας τοῦ Μουσείου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διευθετήσεως καὶ τάξεως αὐτοῦ, ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου σχέσιν ἔχοντος μὲ τὴν καλλιτεχνικὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἱδρύματος, εἰσηγεῖται δὲ διὰ τοῦ Προέδρου ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πᾶν μέτρον ὅπερ κρίνει σκόπιμον πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως ὑπ' αὐτῆς.

2. Εἰδικώτερον ἀποφαίνεται, 1) περὶ τῆς παροχῆς ἀδείας διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἢ τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀναπαραγωγὴν τῶν ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου, 2) Περὶ ἀποδοχῆς τῶν δωρουμένων εἰς τὸ Μουσεῖον ἀντικειμένων ἢ ἀγορᾶς τοιούτων, 3) Περὶ τῆς ὀργανώσεως ἐκθέσεων ἐν τῷ Μουσείῳ, 4) Περὶ συμμετοχῆς τοῦ Μουσείου εἰς ὀργανουμένας ξένας ἐκθέσεις διὰ τοῦ δανεισμοῦ ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου, 5) Περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἢ ἐκποιήσεως ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου καὶ 6) Περὶ τῶν ἡμερῶν καὶ ὡρῶν ἐπισκέψεως τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ εἰς τὸ Μουσεῖον Μπενάκη εἴσοδος ἐπιτρέπεται δωρεὰν ἅπαξ τοὐλάχιστον τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἑκάστοτε ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 10.

Τῇ προτάσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας νὰ ἀποσπᾷ εἰς τὸ Μουσεῖον Μπενάκη ἀνωτέρους δημοσίους ὑπαλλήλους τῆς Ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τοῦ Μουσείου.

Ἄρθρον 11.

Τὸ Μουσεῖον Μπενάκη, λόγῳ τοῦ κοινωφελοῦς χαρακτῆρος αὐτοῦ, ἐξαιρεῖται καὶ ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ τέλους, ἢ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ, ὑφεστῶτος ἢ καὶ μέλλοντος δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ὑπὲρ εἰδικοῦ Ταμείου διὰ πᾶσαν καὶ οἱασδήποτε φύσεως κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν αὐτοῦ ὡς καὶ διὰ πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἀφορῶσαν αὐτό, ὡς καὶ τοῦ φόρου κληρονομιῶν ἢ δωρεῶν καὶ τελῶν χαρτοσήμου. Αἱ τυχὸν δὲ συμβολαιογραφικαὶ μετ' ἄλλων προσώπων συμβάσεις συντάσσονται ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου ἑραχμῶν πέντε (5). Ὁμοίως ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου Δημοσίων Θεαμάτων ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δικαιωμάτων εἰσόδου.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἐπ' ἀνταλλάγματι ἢ μή, διάθεσις ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου, ἐπιτρεπομένη μόνον ἐφόσον ὑπάρχουν τοιαῦτα εἰς διπλοῦν, ἡ πρόσκτησις νέων δι' ἀγορᾶς, ἀποδοχῆς κληρονομίας ἢ δωρεᾶς, ὡς καὶ ὁ δανεισμὸς ἀντικειμένων τοῦ Μουσείου πρὸς συμμετοχὴν εἰς ὀργανουμένας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκθέσεις γίνεται μόνον κατόπιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ 1)2 τῶν μελῶν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας ὡσαύτως τῶν 2)2 τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν.

2. Τὸ Μουσεῖον Μπενάκη ἐπὶ πάσης εἰς αὐτὸ περιερχομένης κληρονομίας θεωρεῖται ὡς ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμος.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ ἐν τῷ Μουσείῳ Μπενάκη ἀντικείμενα ἐξαιροῦνται πάσης περιοριστικῆς ἢ φορολογικῆς διατάξεως ἐπιβαλλομένης ἐπὶ τῶν παρ' ἰδιωτῶν κατεχομένων ἀντικειμένων, ἱστορικῆς, ἀρχαιολογικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ἀξίας, ἐξομοιούμενα εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο πρὸς τὰ ἐν τοῖς Μουσείοις τοῦ Δημοσίου φυλασσόμενα.

2. Ἐπιτρέπεται ὅμως κατ' ἐξαίρεσιν ὁ δανεισμὸς αὐτῶν πρὸς συμμετοχὴν εἰς ὀργανουμένας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκθέσεις, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 12 τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος δωρούμενον πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Μουσείου Μπενάκη ἀκίνητον παραμένει ἀναπαλλοτρίωτον.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ παρόντος νόμου σύμβασις δωρεᾶς θέλει συνταχθῆ ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου δραχμῶν 100 καὶ ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου, ὡς καὶ τοῦ τέλους μεταγραφῆς.

2. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμενα περιουσιακὰ στοιχεῖα τὰ περιελθόντα ἐκ τῆς κληρονομίας Ἐμμανουὴλ Μπενάκη καὶ δωρούμενα πρὸς ἵδρυσιν τοῦ Μουσείου ἀπαλλάσσονται ἀφ' ἧς ἡμέρας περιῆλθον εἰς τοὺς κληρονόμους παντὸς φόρου ἢ τέλους κληρονομίας. Ἐφόσον δὲ τὸ μερίδιον, τὸ ἀνῆκον εἰς ἀνηλίκους κληρονόμους Ἐμμανουὴλ Μπενάκη ἤθελεν ἐξαγορασθῇ παρὰ συγκληρονόμων πρὸς μεταβίβασιν εἰς τὸ συσταθησόμενον Ἵδρυμα τὸ καταβληθησόμενον πρὸς τοῦτο τίμημα ἐκπίπτει ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τοῦ κληρονομικοῦ των μεριδίου.

Ἡ σχετικὴ μετὰ τῶν ἀνηλίκων σύμβασις συντάσσεται ὡσαύτως ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν (100) ἀπαλλασσομένη τοῦ τέλους μεταβιβάσεως καὶ μεταγραφῆς.

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ πρώτη Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Μουσείου ἅμα τῇ ἱδρύσει αὐτοῦ θέλει συγκροτηθῆ ὡς ἑξῆς:

Ἀντώνιος Μπενάκης ἰσόβιος Πρόεδρος, Στέφανος Δέλτας ἰσόβιος Ἀντιπρόεδρος, Ἄθως Ρωμάνος, Ἀλέξανδρος Πάλλης, Ἀριστείδης Κυριακείδης, τοῦ ἕκτου μέλους ὑποδειχθησομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ

τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Τὸ δὲ Καλλιτεχνικὸν Συμβούλιον θέλει συγκροτηθῆ ἅμα τῇ ἱδρύσει τοῦ Μουσείου ὡς ἑξῆς : Ἀντώνιος Μπενάκης Πρόεδρος, Ἄθως Ρωμαῖος Ἀντιπρόεδρος, ὁ Διευθυντὴς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Παιδείας, ὁ Ἔφορος Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων, ὁ Διευθυντὴς Μουσείου Διακοσμητικῶν Τεχνῶν, κυρία Ἀλεξάνδρα Κ. Χωρέμη, κυρία Ἑλένη Α. Σταθάτου, δεσποινὶς Ἑλένη Εὐκλείδου καὶ οἱ κ.κ. Α. Ὀρλάνδος, Ἀλέξανδρος Πάλλης, Κωνσταντῖνος Α. Μπενάκης.

3. Ἐκ τῶν ἀρχικῶς κατὰ τὰ ἄνω ὁριζομένων ἢ ἐκλεγησομένων μελῶν τοῦ πρώτου Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου μὴ αὐτοδικαίως, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός των, μετεχόντων τούτου, μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένης συμβάσεως τέσσαρα θέλουσιν ἀνανεωθῆ διὰ κληρώσεως ἐνεργουμένης νέας ἐκλογῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 ὁριζόμενα, τὰ δ' ἕτερα τέσσαρα μέλη ἅμα τῇ λήξει τῆς πεντατοῦς θητείας των.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 ἕως 9, 12, 14 καὶ 16 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐν γένει διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Μουσείου, ἀποτελοῦν τοὺς θεμελιώδεις ὅρους τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ.

2. Ἡ τροποποίησις τούτων, πλὴν τοῦ περὶ ἀναπαλλοτριώτου ὅρου τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος, δύναται νὰ γίνῃ ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ ὑφίστανται τέσσαρα ἐκ τῶν διὰ τοῦ ὅρθρου 16 ὁριζομένων ἰσοβίων μελῶν της, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν πέντε ἕκτων (5)6) τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἡ τροποποίησις τῶν γίνεται δι' ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς λαμβανομένης διὰ τῆς αὐτῆς πλειονοψηφίας καὶ ἐγκρίσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκρίσεως ἢ μὴ ἐκδόσεως ἀποφάσεώς του ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπευθυνομένης ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τούτου.

4. Αἱ λοιπαὶ ὅμως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι μόνον διὰ συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ τοῦ Ἱδρύματος κυρουμένης διὰ νόμου καὶ μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένην διὰ πλειονοψηφίας τῶν πέντε ἕκτων (5)6) τῶν μελῶν της.

Ἄρθρον 18.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἱδρύματος καταρτίζει καὶ μεταρρυθμίζει τὸν ἐσωτερικὸν αὐτοῦ Κανονισμὸν δι' ἀποφάσεώς της λαμβανομένης διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων (2)3) τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν μελῶν.

Περὶ συστάσεως Λαμπριαδείου Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται εἰς ἄνω Σουδενὰ τοῦ Ζαγορίου τῆς Ἠπείρου Βιοτεχνικὴ Σχολὴ Θηλέων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λαμπριάδειος Οἰκοκυρικὴ Σχολή».

Ἄρθρον 2.

Ἡ Σχολὴ ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, τελεῖ δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ.λ.π.

Ὁ τρόπος τῆς διοικήσεως τῆς Σχολῆς, τὸ πρόγραμμα, τὰ τοῦ προσωπικοῦ κλπ. κανονίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῆς ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου Λαμπριάδου Ἐπιτροπῆς, κατ' ἀντιστοιχίαν πρὸς τὰ τῶν Δημοσίων Σχολείων.

Ἄρθρον 3.

Πόροι τῆς Σχολῆς εἶναι :

1) Αἱ πρόσοδοι τῆς παρὰ τοῦ διαθέτου διὰ τῆς ἀπὸ 1)6) 1888 καταλειφθείσης περιουσίας.

2) Κληροδοτήματα καὶ δωρεαί.

3) Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκποιουμένων ἀκινήτων.

4) Εἰσφοραί, ἔρανοι κλπ.

Ἄρθρον 4.

Αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς βαρύνουσιν ἐξ ὁλοκλήρου τὰς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προσόδους.

Ἄρθρον 5.

Μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἀνωτέρω Σχολῆς ἐπιτρέπεται ἡ ἐκ τῶν ἀδιαθέτων προσόδων ἀποστολὴ ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων ὑποτρόφων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν των.

Οἱ ὑπότροφοι, πρὸς οἷς ἄλλοις, θέλουσιν ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν ἐν Ἠπείρῳ, εἰς θέσιν ἀνάλογον τῶν προσόντων των.

Ἄρθρον 6.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου πρυτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Περὶ αὐξομοιώσεως βαθμοῦ καὶ μισθοῦ εἰς τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς καὶ Σηπείας.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς 10ης Μαρτίου 1917 ἀσκοῦντα τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἱερᾶς καὶ Σηπείας ἀπονέμεται ὁ βαθμὸς καὶ ὁ μισθὸς ταμιατάρχου α' τάξεως καὶ καταβάλλεται παρὰ τοῦ ταμείου τῆς μοναστηριακῆς ἐπιτροπείας Λασηθίου.

Περὶ ἀγορᾶς ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης.

Ἄρθρον μόνον.

Διὰ τὴν ἀγορὰν ἔργων τέχνης πρὸς πλουτισμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης ἀναγράφεται ἐτησίως ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—1931 ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων πίστωσις δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων (300.000).

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς 6' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4660 «περὶ ἱδρύσεως Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4360 «περὶ ἱδρύσεως Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως».

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Εἰς τὴν α' τάξιν τοῦ Διδασκαλείου τῆς οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως γίνονται δεκταὶ πρὸς ἐγγραφὴν κατόπιν εὐδοκίμων εἰσιτηρίων ἐξετάσεων μαθήτριαι ἐχουσαι ἀπολυτήριον τῶν τέως ἀστικῶν σχολείων θηλέων ἢ ἀνωτέρου παρθεναγωγείου ἢ πτυχίον διδασκαλείου νηπιαγωγῶν ἢ ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς ἐκ τῆς δ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ β' τεταραξίου.

Διὰ νὰ γίνῃ τις δεκτὴ εἰς εἰσιτήριον ἐξέτασιν πρέπει νὰ εἶναι ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν δέκα ὀκτὼ ἐτῶν συμπεπληρωμένων, νὰ ἐχῃ δὲ σωματικὴν ἀρτιμέλειαν καὶ εὐεξίαν βεβαιουμένην ὑπὸ τοῦ σχολικοῦ ἰατροῦ τῆς περιφερείας ἐξ ἧς προέρχεται ἢ τῆς Διευθύνσεως σχολικῆς ὑγιεινῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Διὰ Π. Δ. θέλει ὁρισθῆ ὁ τρόπος τῶν εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.»

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολούθου:

Πᾶσαι αἱ δαπάναι τῆς συντηρήσεως τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἱδρυομένου Διδασκαλείου βαρύνουσι τὸ κληροδότημα Χαροκόπου ἐνισχυόμενον διὰ ποσοῦ δραχμῶν 250.000 ἐτησίως κατ' ἀνώτατον ὅρον, λαμβανομένων ἐκ τῶν εἰσοδημάτων μὲν τοῦ κληροδοτήματος Χριστοδούλου Εὐθυμίου κατὰ δρχ. 150.000 ἐκ τῶν πόρων δὲ τῶν κεφαλαίων τῶν κατατεθειμένων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐπιτέλεσιν σκοπῶν ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Παιδείας ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικῶν Δημοσίων» κατὰ δραχμὰς 100.000.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Πάντων τῶν λοιπῶν μαθημάτων ἡ διδασκαλία ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου προτάσει τοῦ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς εἰς καθηγητὰς ἢ διδασκάλους ἄλλων σχολείων πρὸς συμπλήρωσιν ὡρῶν διδασκαλίας των ἢ εἰς εἰδικὰ πρόσωπα ἐπὶ ἀποζημιώσει, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ μηνιαίως τὰς 200 δραχμὰς δι' ἑκάστην ὥραν καθ' ἑβδομάδα διδασκαλίας».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ α' ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

«Διευθύνται τοῦ Διδασκαλείου τῆς οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως διορίζονται:

1) Οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς διευθυνταὶ Διδασκαλείου οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως ἰσοτίμου πρὸς τὸ ἱδρυόμενον.

2) Πτυχιοῦχοι διδασκαλείων δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, διδάξαντες ἐπὶ τριετίαν εἰς σχολεῖα τῆς δημοτικῆς ἢ μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰδικῶς σπουδάσαντες ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον τὰ οἰκοκυρικὰ μαθήματα ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἢ τῇ Ἀμερικῇ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4360.»

2. Ἐν τέλει τοῦ 7ου ἄρθρ. τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον.

«Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Διδασκαλείου τῆς οἰκοκυρικῆς ἐκπαιδεύσεως δὲν ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4043 περὶ ὑποχρεωτικῆς μεταθέσεως ἐξ Ἀθηνῶν, οὐδὲ τοῦ Ν. Δ. τῆς 16ης Ὀκτωβρίου 1926 «περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ κατὰ πρῶτον διορισμοῦ εἰς Ἀθήνας».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Χαροκοπείου Σχολῆς ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου, τοῦ ἐνάστοτε Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὡς ἀντιπροέδρου, τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ διαθέτου κ. Σπ. Χαροκόπου, ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυομένου, ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑποδεικνυομένου, ἑνὸς μέλους τῆς ἐκάστοτε διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ κληροδοτήματος Χριστ. Εὐθυμίου, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας διοριζομένου, καὶ τοῦ ταμιατάρχου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἐκτελοῦντος καὶ χρέη γενικοῦ γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὰ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τοῦ Δ. Σ. ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενα ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν αὐτῶν.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, πλὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως, ἀμειβομένου διὰ τῆς συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς σχολῆς ὁρισθείσης ἤδη ἀμοιβῆς, λαμβάνουν δραχ. 100 δι' ἑκάστην συνεδρίαν, τῆς ὁποίας μετέχουν.

Μέλος τὸ ὁποῖον δὲν παρέστη ἀδικαιολογήτως εἰς τρεῖς κατὰ συνέχειαν συνεδριάσεις τοῦ Δ. Σ. ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων τοῦ Συμβουλίου, ἀντικαθιστάμενον δι' ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.»

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ νόμου 4360 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς.

«Διὰ Π. Δ. θέλει ὁρισθῆ ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῶν πόρων τῆς σχολῆς, ἰδίᾳ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ τῆς καταβολῆς τῶν δαπανῶν.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Δ. Σ. τῆς Χαροκοπείου Σχολῆς ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος παραμένουν τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τῆς σχολῆς ὁριζόμενα.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν Νομοσχεδίου «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** τονίζων τὴν πολυτέλειαν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου συγκρίνει τὴν δύναμιν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ βαθμοφόρων ἑνὸς τῶν ὁπλιτῶν καὶ εὑρίσκει ὅτι ἑνὶ ἑκάστου βαθμοφόρου ἀναλογοῦν 2 1)2 χωροφύλακες. Συγκρίνων ἀκολούθως τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον, μὲ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Ἰταλίας, ἡ ὁποία εἶναι 7πλασία τῆς Ἑλλάδος, εὑρίσκει ὅτι ἑνὶ τῶν 1247 ἀξιωματικῶν τῆς Ἰταλικῆς Χωροφυλακῆς ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ ἔχει ἐπὶ τῇ βάσει μὲν τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ 56 ἀξιωματικοὺς ἐπὶ πλέον, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ ἤδη ψηφιζομένου 156 μόνον ὀλιγωτέρους. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας ἡ Ἰταλία διαθέτει 31,000,000 λιρέττες, ἐνῶ ἡμεῖς διαθέτομεν 52,000,000 δραχμῶν. Ἡ Ἰταλία ἔχει ἓξ περιφερείας καὶ ἡμεῖς ἑπτά. Εἰς μίαν περιφέρειαν Ἰταλικὴν περιλαμβάνουσαν 7 ὅλα ἑκατομ. κατοίκων ἀντιστοιχοῦν 207 ἀξιωματικοί. Ἡ πολυτέλεια τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς καταφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐν Ἀθήναις ὅπου ὑπάρχει ἡ Ἀστυνομία κι ὄχι ἡ Χωροφυλακή, ὑπηρετοῦσι σήμερον 156 ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Χωροφυλακὴ εἶναι βοηθητικὸν ὅπλον τοῦ στρατεύματος καὶ δὲν ὑφίστανται τμήματα τοῦ ἄλλου στρατεύματος.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ ὅριον ἡλικίας δὲν ὑφέστη, οὔτε ἡ κατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ι. Παπαφλέσσας. Μὲ συγχωρεῖτε εἶχα ἄλλον κείμενον ὑπ' ὄψει. Ἡ Ἰταλία ἔχει νόμον περὶ ἀναμονῆς, ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὴν διάθεσιμότητα καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνωνται ἀόριστοι ἔξοδοι. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον καταργεῖ τὴν ἕδραν Τριπόλεως καὶ κάμνει ἕδραν τὰς Πάτρας, ἐνῶ αἱ Πάτραι εἶναι κι ἕδρα Ἀστυνομίας Πόλεων κι θὰ γίνῃ οὕτω ὑπερτροφία ἐκεῖ. Καταλήγων λέγει ὅτι προφανῶς τὸ νομοσχέδιον ἔχει πολυτέλειαν θέσεων κι ὄχι πληθώραν χωροφυλάκων.

Ε Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν περικόπτει ἐπαρκῶς τὰς περιττὰς θέσεις δηλαδή.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν ὑπάρχει λέγει ἀμφιβολία ὅτι εἶναι δυσανάλογος ὁ ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν. Ἀλλὰ κακῶς ἐγένετο σύγκρισις μὲ τὴν Ἰταλίαν ὅπου εἶναι ἄλλαι συνθῆκαι κι διότι ἡ Ἰταλία βασίζεται μᾶλλον ἐπὶ τοῦ χωροφύλακος καὶ ὄχι τοῦ βαθμοφόρου, διότι ὁ χωροφύλαξ ἐκεῖ εἶναι περισσότερον μορφωμένος κι βοηθεῖται κι ἀπὸ ἄλλους εὐμενεῖς ὅρους. Εἰς τὸν τόπον μας δὲν δυνάμεθα ἀπὸ τώρα νὰ ἀναθέσωμεν διευθύνσιν στοιχείων εἰς τὸν χωροφύλακα. Εἰς τὸν κόσμον κάμνει ἐντύπωσιν τοῦ γυλόνι, ἔχομεν δὲ καὶ τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν τῆς συγκοινωνίας εἰς τὴν χώραν μας ἀποτελοῦσαν ὀρεινὸν συγκρότημα. Βεβαίως ἡ θέσις τοῦ ἀντιστρατήγου ποὺ ἐδόθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν δὲν ἔπρεπε νὰ δοθῇ. Ἤδη καταργοῦμεν μίαν θέσιν ὑποστρατήγου· δὲν ἠμπορεῖμεν ὅμως νὰ καταργήσωμεν ὅλας διὰμιᾶς.

Περιορίζομεν ἐπίσης τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὅταν ἀλλάξωμεν τὸν λογιστικὸν σύστημα τῆς χωροφυλακῆς θὰ καταργήσωμεν καὶ ἄλλας 60 θέσεις. Νὰ τὸ ἀλλάξωμεν ἀμέσως τὸ σύστημα δὲν εἶναι δυνατόν· ἔχει ὅμως ληφθῆ πρόνοια νὰ δύναται νὰ ἀλλάξῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνωτέρας διοικήσεις, αὗται εἶναι ὑπηρεσίαι μᾶλλον διοικητικαὶ μὴ κάμνουσαι ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Νομίζω ὅτι 4 διοικήσεις πρέπει νὰ ἔχωμεν. Κατηργήσαμεν ἤδη τὰς τῆς Τριπόλεως καὶ τῆς Θεσσαλίας. Ἐθέσαμεν τὰς Πάτρας ὡς ἕδραν διότι εἶναι τὸ κέντρον τῆς περιφερείας καὶ εἶναι καὶ κόμβος συγκοινωνιῶν. Ἄλλως τε ἡ διοίκησις Τριπόλεως καὶ Θεσσαλίας δὲν ἐξυπηρέτει κανένα σκοπόν. Δὲν τὰς κάμνομεν ἀκόμη 4 τὰς διοικήσεις διότι αἱ ὑπάρχουσαι χρειάζονται ἀκόμη διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ὅταν τὰ πράγματα τακτοποιηθοῦν θὰ μείνουν 4 ἀνώτεροι διοικηταί. Οἱ δύο ἐπιθεωρηταὶ θὰ τακτοποιηθοῦν διὰ διατάγματος, ἵνα εἶναι ὄργανα εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῶν γενικῶν διοικητῶν, οἵτινες στεροῦνται τοιούτων.

Κ. Βουδούρης. Δι' ἀδικήματα κατὰ πολιτῶν ἔπρεπε νὰ εἶναι οἱ εἰσαγγελεῖς.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δύνανται οἱ πολῖται νὰ μηνύουν ἀλλὰ οἱ Εἰσαγγελεῖς δὲν ἠμποροῦν νὰ ἐπιπτεύουν τὰ διοικητικὰ καθήκοντα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀριθμὸν τῶν χωροφυλάκων δὲν ἕπεται ὅτι ἐπειδὴ δὲν τοὺς ἔχομεν πρέπει νὰ μὴ ἔχωμεν καὶ στελέχη. Ἡ Χωροφυλακὴ ἔχει ἤδη 7 1)2 χιλιάδας ἐξ ὧν 5 1)2 χιλιάδες τακτικοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἔκτακτοι μὲ χιλιόδραχμον ἀμοιβήν. Ὁ στρατὸς θὰ μᾶς ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους ὡρισμένον ἀριθμὸν ὥστε νὰ συμπληρώσωμεν βαθμηδὸν τὰ κενὰ εἰς ἄνδρας. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μὴ ἔχοντες ἐπάρκειαν ἀνδρῶν, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ περικόψωμεν διὰ μιᾶς ἄλλους ἀξιωματικούς. Ἤδη ἐλαττόνομεν τὰ στελέχη κατὰ 190 ἀξιωματικούς, εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι αἱ ἀσχολίαι τῆς χωροφυλακῆς εἶναι πολλαὶ καὶ πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ κύρια αὐτῆς ἔργα. Τὸ βῆμα τὸ ὁριστικὸν πρὸς παγίωσιν μιᾶς καταστάσεως ἐν τῇ χωροφυλακῇ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ πρὶν μορφώσωμεν τὴν χωροφυλακὴν καὶ πρὶν ξεκαθαρίσωμεν τὰ καθήκοντά της.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** λέγει ὅτι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἔχουν καὶ δημοτικὴν ἀστυνομίαν καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ σύγκρισις μὲ ἡμᾶς.

Γ. Σίδερης (Ὑπουρ. τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ εἶπον αὐτό.

Δ. Ἡρακλείδης Σχετικῶς μὲ τὴν κατάργησιν τῆς Α.Δ.Χ. Θεσσαλίας νομίζω ὅτι δὲν συντρέχει λόγος ἐφόσον ὑπάρχουν ἐκεῖ γνωσταὶ συνθῆκαι.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Συνεστήσαμεν ἐκεῖ Εἰδικὸν Σῶμα, ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν δουλειά του διὰ τὴν λῃστείαν.

Π. Καρασεβδᾶς. Λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς περιπτώσεις τῆς μεταθέσεως ὑπάρχουν ἀρκεταὶ ἐγγυήσεις, ἀλλὰ ἡ ὑποχρέωσις περὶ συμφώνου γνωμοδοτήσεως συμβουλίου δεσμεύει τὸν Ὑπουργόν.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Σήμερον ὑπάρχει ἀνάγκη προστασίας τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει ὅτι ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν δὲν ἀπέλειπον τὰ ἐλαττώματα τοῦ παρελθόντος καὶ συνέστησε νὰ λάβῃ τὸ δικαίωμα ὁ Ὑπουργὸς νὰ στέλλῃ τὰς ὑποθέσεις τῶν ἀδικημάτων τῶν πολιτῶν εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ ἔχω αὐτὸ τὸ δικαίωμα καὶ πέρνω καὶ τὸ πειθαρχικὸν δικαίωμα.

Κ. Βουδούρης. Δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀνεπηρέαστος ἀνάκρισις παρὰ ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς κατ' ἄλλων συναδέλφων των. Μίαν ἄλλην παρατήρησιν ἔχω ἀκόμη περὶ τῆς διατάξεως περὶ τῆς μὴ θετήσεως τῶν χωροφυλάκων εἰς τὰς γειτνιαζούσας πρὸς τὴν πατρίδα των περιφερείας.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Νὰ τὸ σβύσωμεν.

Κ. Βουδούρης. Καὶ εἰ δυνατὸν ἔξω τοῦ Νομοῦ των.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Προσθέτω διάταξιν νὰ ἐφαρμόζεται ὁ νόμος περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων.

Κ. Βουδούρης. Καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ τεθῇ ἐκτὸς τοῦ νομοῦ.

Α. Λούλης. Δὲν θὰ καταταγῇ κανένας μὲ τὸν γλίσχραν μισθοδοσίαν πού ἔχουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάταξιν τοῦ γάμου;

Γ. Σίδερης. (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἐβάλαμε 31 Μαρτίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καλύτερον θὰ ἦτο 31 Δεκεμβρίου π. ἔτους.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 Ν.Δ. «περὶ συμπληρώσεως τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας πόλεων».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας τῶν δημάρχων ὡς πρὸς τὰ πταίσματα» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας τῶν Δημάρχων ὡς πρὸς τὰ πταίσματα.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ παρὰ τῶν Δημάρχων διαπραττόμενα πταίσματα ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῶν Πλημμελειοδικῶν.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμου:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3981 περὶ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου» καὶ

2) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 11)7)23 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν ἀναπήρους ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3981 «περὶ συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3981 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Τὸ ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Στρατοῦ προβλεπόμενον Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Σωμάτων Στρατοῦ, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολῶν καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ, ἐφόσον οὗτος εἶναι ἀνώτατος ἀξιωματικός. Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ τελευταίου μετέχει καλούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ συζητουμένου θέματος ὁ Ὑπαρχηγὸς ἄνευ ψήφου· οἱ ἁρμόδιοι εἰδικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν ὅπλων καὶ Ὑπηρεσιῶν, καλούμενοι ἐπίσης ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου ἀναλόγως τῆς φύσεως τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων, μετέχουν τῶν συνεδριάσεων ἄνευ ψήφου».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 3 ἄρθρου προστίθενται αἱ ἑξῆς 3 καὶ 4 παράγραφοι:

3) Ἡ ἐκδίκασις τῶν προσφυγῶν κατὰ τῶν γνωμοδοτήσεων τῶν Πρωτοβαθμίων, Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων ἢ ἡ γνωμάτευσις περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἢ διοικητικῆς ἱκανότητος συνταγματαρχῶν καὶ ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, ὁσάκις ὁ νόμος «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» καθιστᾷ διὰ ταύτας ἁρμόδιον τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον.

4) Γνωμοδοτεῖ ἑκάστοτε περὶ τῶν καταλλήλων ἀξιωματι-

κῶν οἵτινες δύνανται ν' ἀποτελέσωσι τὰς εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένας Ἐπιτροπὰς ἐλέγχου καὶ παραλαβῆς ὑλικοῦ πάσης ἁρμοδιότητος. Περὶ τούτων τελικῶς ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3981 «περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Κατὰ μῆνα Μάϊον, ἢ ἐκτάκτως ὁσάκις ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν κρίνει ἀναγκαῖον τὸ τοιοῦτον, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται καὶ καταρτίζει τοὺς τελικοὺς πίνακας προβιβασμῶν τῶν ἀξιωματικῶν, ὡς ὁρίζεται διὰ τοῦ περὶ προβιβασμῶν νόμου, ὡς καὶ τοὺς πίνακας τῶν γενικῶν τοποθετήσεων τῶν ἀξιωματικῶν, πλὴν τῶν Ἐπιθεωρητῶν Σωμάτων Στρατοῦ, τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Σχολῶν, τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου καὶ τῶν Διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ, οὓς τοποθετεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ Φρουράρχου Ἀθηνῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ἀκολούθων, οὓς τοποθετεῖ ἀπ' εὐθείας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ τῶν Διοικητῶν Σχολείου Πολέμου, Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν οὓς τοποθετεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολῶν.

Εἰς τὴν σύνταξιν τῶν ὡς ἄνω τελικῶν πινάκων προβιβασμοῦ ἀξιωματικῶν συμμετέχουσι καὶ οἱ μονίμως τοποθετημένοι Διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ μετὰ ψήφου, καλούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω σύγκλησιν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

Ὁμοίως ἡ 4 παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν ἀνωτέρω πινάκων συμμετέχει τοῦ Συμβουλίου καλούμενος καὶ ὁ ἁρμόδιος δι' ἕκαστον Ὅπλον ἢ Σῶμα Ἐπιθεωρητὴς ἄνευ ψήφου, ὅπως ἐκφέρῃ ἁπλῶς συμβουλευτικὴν γνώμην διὰ τοὺς εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ὑπαγομένους ἀξιωματικούς».

Ὁμοίως ἡ 5 παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ μετέχει ὁ Ὑπαρχηγὸς μόνον κατὰ τὰς τοποθετήσεις ἀξιωματικῶν εἰς ἐπιτελεῖα καὶ σχολάς, καὶ τότε ἄνευ ψήφου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 11-7-23 Ν. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν ἀναπήρους».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 11–7–23 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν ἀναπήρους» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ 1ον ἄρθρον τοῦ νόμου 1486 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀναπήρους πολέμου καὶ τοὺς καταστάντας τοιούτους ἐν διατεταγμένῃ ὑπηρεσίᾳ πολέμου ἢ εἰρήνης κατὰ τὴν ἐν τῷ Στρατεύματι ὑπηρεσίαν των δεκανεῖς, ὑποδεκανεῖς καὶ στρατιώτας ὡς καὶ τὸ ἰδιωτικὸν προσωπικὸν τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας τὸ ὑποστὰν ἀναπηρίαν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐκ ταύτης, χορηγεῖται, ἐπισκευάζεται καὶ ἀντικαθίσταται εἰς περίπτωσιν φθορᾶς, ἐφ' ὅρου ζωῆς τεχνητὸν μέλος ἢ προθετικὸν μηχάνημα.

Ἡ κατασκευὴ καὶ ἐπισκευὴ τῶν μηχανημάτων τούτων καὶ τῶν τεχνητῶν μελῶν ἐνεργεῖται, ὁσάκις δὲν λειτουργεῖ ἢ δὲν ἐπαρκεῖ τὸ Ὀρθοπεδικὸν Κέντρον Στέγης Πατρίδος, εἰς ἰδιωτικὰ Ὀρθοπεδικὰ Ἐργαστήρια κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις περὶ προμηθειῶν δαπάναις τοῦ Κράτους καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν στηριζομένης ἐπὶ γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἀνάγκης κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς.

Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ γνωματεύει μετὰ τὴν κατασκευὴν καὶ περὶ τῆς καλῆς κατασκευῆς καὶ κανονικῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του τροποποιηθέντος σχεδίου νόμου «περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν», ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι ὑπάρχει προσωπικὴ διάταξις ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ.

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** τονίζει ὅτι δὲν δύναται νὰ ψηφισθῇ τοιαύτη διάταξις προσωπική.

Ὁ κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) δίδων ἐξηγήσεις λέγει ὅτι πρόκειται περὶ 3 ἀξιωματικῶν ὑπὲρ ὧν ἔχει καὶ τὴν προφορικὴν συναίνεσιν τοῦ συμβουλίου τῶν ἀντιστρατήγων, καὶ ὅτι ἂν τυχὸν ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις θὰ χρειασθῇ νὰ περιμένωμεν τὸν Ν)βριον διὰ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι πρόκειται περὶ προσωπικῆς διατάξεως ἀφορώσης ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀμύνης ὑπὲρ ὧν θεσπίζονται προνόμια ἐναντίον ἄλλων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμύνης καὶ κατὰ τῆς διατάξεως ταύτης διαμαρτύρεται.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων» καὶ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ ἄρσεως ἀπαλλοτριώσεως τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2548 περὶ προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας κλπ., ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν», τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ»

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἀπὸ 28 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. ὡς συνεπληρώθη διὰ τῶν ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ 21 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Διαταγμάτων κυροῦται, τροποποιούμενον καὶ συμπληρούμενον ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει **ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι σήμερον προβιβασθέντων, κανονίζεται μεταξύ των καὶ μεταξὺ τῶν σήμερον ὁμοιοβάθμων** των ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Διατάγματος τῆς προαγωγῆς ἑκάστου, ἀσχέτως πρὸς τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἔλαβε χώραν ἡ διακεκριμένη πρᾶξις, καὶ πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς προτάσεως, τοῦ βαθμοῦ, ὃν κατὰ τὸν εἰρημένον προβιβασμὸν κατεῖχον, θεωρουμένου ἐγκύρου, ἐφ' ὅσον ἐστηρίζετο εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἀπονομὴν αὐτοῦ κειμένους νόμους.

2. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῆς 1ης παραγράφου τοῦ παρόντος καθοριζομένων, ὁ ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει προβιβασθείς, ἀσχέτως χρονολογίας προβιβασμοῦ, **δύναται νὰ ταχθῇ σήμερον ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος εἰς τὸ** δεξιὸν ὁμοιοβάθμων του πάσης κατηγορίας τοῦ Ὅπλου ἢ Σώ**ματος εἰς ὃ ἀνήκει, ἀποκτήσαντος τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ** τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ ἢ ὑπολοχαγοῦ, **ἐφ' ὅσον ὡς τοιοῦτος** ἐμονιμοποιήθη, τὸ **προηγούμενον ἔτος ἐκείνου, καθ' ὃ ἀπέκτησε** τοῦτον ὁ ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει προβιβασθείς.

3. Ἐὰν ὅμως οὗτος, δικαιούμενος δυνάμει τῶν διατάξεων **τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ ταχθῇ ἀρχαιότερος ὁμοιοβάθμων του,** προαχθέντων ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ πρὸ τοῦ 1916, παρακωλύηται εἰς **τοῦτο ὑπὸ τῆς παρεμβολῆς ὁμοιοβάθμων του ἀρχαιοτέρων, ὡς** ἀποκτησάντων τὸν **βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὸ προηγούμενον** ἔτος, τότε τόσον ὁ ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει προαχθεὶς **μετὰ τὴν 6ην Σεπτεμβρίου 1916, ὅσον καὶ οἱ ἀρχαιότεροι τούτου, ὡς ἀποκτήσαντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὸ**

προηγούμενον ἔτος καὶ μόνον ἐφ' ὅσον καὶ αὐτοὶ ἔτυχον ἔν τινι βαθμῷ προαγωγῆς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, τάσσονται ἀρχαιότεροι τῶν πρὸ τοῦ 1916 ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει προαχθέντων.

4. Ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν 2αν παράγραφον τοῦ παρόντος καὶ ἀνηκόντων εἰς τὰ ὅπλα τοῦ Στρατεύματος, δυνάμει δὲ τῆς 1ης παραγράφου δικαιουμένων νὰ ταχθοῦν εἰς τὸ δεξιὸν ὁμοιοβάθμων των, οὐ μόνον τῶν ἀποκτησάντων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τὸ προηγούμενον ἔτος ἀλλὰ καὶ προγενεστέρως τοῦ προηγουμένου ἔτους, οἱ μὲν κατέχοντες τὸν βαθμόν, ἐξ οὗ προήχθησαν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει κανονικῶς καὶ ἄνευ τοῦ προσθέτου χρόνου τοῦ νόμου 927 καὶ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος ὄντες ἀντισυνταγματάρχαι, τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ 1912, τῶν ἄνευ νομίμου κωλύμματος κανονικῶς πάντοτε προβιβαζομένων, οἱ δὲ ὄντες ταγματάρχαι τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ 1914 τῶν ἐκ τῶν κανονικῶν πινάκων τοῦ 1919 τὸν Ἀπρίλιον τοῦ ἔτους ἐκείνου προβιβασθέντων εἰς λοχαγούς, ὡς καὶ τῶν δι' ἑτέρων διατάξεων εἰς τὸ ἀριστερὸν τούτων ταξομένων, μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ ταχθοῦν εἰς τὸ δεξιὸν ὁμοιοβάθμων των ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ αὐτοῦ μετ' ἐκείνων ἔτους καὶ κατ' ἐκλογὴν προβιβασθέντων πρὸ τῆς προαγωγῆς αὐτῶν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει, τέλος δὲ οἱ ὄντες λοχαγοὶ τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐκ τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων ἀποφοιτησάντων τὸ 1918.

5. Οἱ δυνάμει τοῦ προσθέτου χρόνου τοῦ νόμου 927 ἀποκτήσαντες τὸν βαθμὸν ἐξ οὗ προήχθησαν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει καὶ μεταβάλλοντες σειρὰν ἀρχαιότητος συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω, τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐκ τῶν πινάκων τοῦ 1919 κανονικῶς καὶ ἄνευ εὐεργετικῶν διατάξεων νόμου τινὸς προβιβασθέντων τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1919 καὶ ὄντων σήμερον ὁμοιοβάθμων των, ἐφ' ὅσον ὅμως πρὸ τῆς συντάξεως τῶν πινάκων τούτων προήχθησαν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει.

6. Ἀξιωματικὸς ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει προβιβασθεὶς καὶ ὡς ἐκ τῆς χρονολογίας τοῦ προβιβασμοῦ του μὴ τιθέμενος εἰς τὸ δεξιὸν οὐδενὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ὅπλου του, ἔχοντος τὰ πρὸς προβιβασμὸν προσόντα καὶ ὄντος ἀρχαιοτέρου του ἐν τῷ βαθμῷ ἐξ οὗ προήχθη ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει, καταλαμβάνει σειρὰν ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν προγενεστέρως προβιβασθέντων δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ σήμερον ὁμοιοβάθμων του, τὴν ἣν εἶχεν, ὅταν οὗτοι κατεῖχον τὸν αὐτὸν μετὰ τοῦτο βαθμόν.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν προβιβασθέντες **ἀξιωματικοὶ** κατὰ τὸ ἔτος 1918 δυνάμει τοῦ νόμου 1399 λογισθήσονται ὡς προβιβασθέντες ἐκ τῶν κατ' ἐκλογὴν πινάκων τοῦ 1919 ἀφ' ἧς ἐκτήσαντο τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον κατὰ τὰς προαγωγὰς ἐκ τῶν πινάκων ἐκείνων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ ταύτῃ κανονισθήσεται καὶ ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος αὐτῶν.

2. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν κατεχόντων σήμερον ἀνώτερον τοῦ συνταγματάρχου βαθμόν, ἀποκτηθέντα κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν ἢ ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει, κανονίζεται ἐκ τῆς χρονολογίας τοῦ Διατάγματος τῆς ἀποκτήσεως τῶν βαθμῶν τούτων.

Παράπονα ὅμως ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν κατὰ τῆς οὕτω καθοριζομένης ἀρχαιότητος αὐτῶν, ὑποβάλλονται καὶ κρίνονται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου δι' οὗ κυρωθήσεται τὸ παρὸν Ν. Δ., ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου (Μόνιμα μέλη) προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, οὗτινος Συμβουλίου ἡ ἀπόφασις θέλει ἀποτελέσει τὸν ὁριστικὸν κανονισμὸν τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατ' ἐκλογὴν προβιβασθέντες ἀξιωματικοὶ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι σήμερον, εἰς οὓς **βαθμοὺς μόνον ὁ** τοιοῦτος προβιβασμὸς προβλέπεται, συμφώνως τῷ νόμῳ ΧΨΕ τάσσονται μεταξὺ των καὶ μεταξὺ τῶν σήμερον ὁμοιοβάθμων των ἐν τῇ προτέρᾳ σειρᾷ ἀρχαιότητος, ἀποκαθισταμένης τῆς μεταβληθείσης τοιαύτης συνεπείᾳ τοῦ νόμου 927.

2. Εἰς οὓς βαθμοὺς προβλέπονται προβιβασμοὶ κατ' ἐκλογὴν καὶ κατ' ἀρχαιότητα, οἱ κατ' ἐκλογὴν προβιβασθέντες τάσσονται μεταξὺ τῶν σήμερον ὁμοιοβάθμων των ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Διατάγματος τοῦ προβιβασμοῦ των, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς προαγωγῆς των ἐκέκτηντο τὸν πρὸς προβιβασμὸν χρόνον ὑπηρεσίας, ἄνευ τοῦ προσθέτου τοιούτου τοῦ νόμου 927 ἢ προεβάσθησαν ἄνευ εὐεργετικῶν διατάξεων ἑτέρου νόμου.

3. Ὅσοι ἀξιωματικοὶ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς προαγωγῆς των δὲν ἐκέκτηντο τὸν πραγματικὸν πρὸς προαγωγὴν χρόνον ὑπηρεσίας, ἀλλ' εἶχον ἀποκτήσει τοῦτον διὰ τοῦ προσθέτου τοιούτου τοῦ νόμου 927 καὶ δυνάμει τούτου ἢ ἑνεκα τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων εἰδικοῦ νόμου προϋβιβάσθησαν κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν πινάκων τοῦ 1919, τάσσονται μεταξύ των καὶ μεταξὺ τῶν σήμερον ὁμοιοβάθμων των, τῶν ἐκ τῶν κανονικῶν πινάκων τοῦ 1919 προβιβασθέντων, ἐν τῇ ἄνευ τοῦ προσθέτου χρόνου τοῦ νόμου 927 ἢ εὐεργετικῶν διατάξεων ἑτέρου νόμου, σειρᾷ ἀρχαιότητος.

4. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται ἀξιωματικὸς κατ' ἐκλογὴν προβιβασθείς, ἀσχέτως χρονολογίας προβιβασμοῦ του, νὰ ταχθῇ εἰς τὸ δεξιὸν ὁμοιοβάθμου του πάσης κατηγορίας τοῦ Ὅπλου ἢ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκει ἀποκτήσαντος τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ ἢ ὑπολοχαγοῦ ἐφ' ὅσον ὡς τοιοῦτος ἐμονιμοποιήθη, τὸ προηγούμενον ἔτος ἐκείνου, καθ' ὃν ἀπέκτησε τοῦτον ὁ κατ' ἐκλογὴν προβιβασθείς.

5. Οἱ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κατ' ἐκλογὴν προβιβασθέντων ἀνήκοντες ἀξιωματικοί, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς προβιβασθέντας ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν καὶ μεταβάλλοντας σειρὰν ἀρχαιότητος δυνάμει τῆς δευτέρας παραγράφουτοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν 4ην παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, τάσσονται ἀναλόγως τῆς προτέρας σειρᾶς ἀρχαιότητός των, ἄλλως, ἂν δὲν προήχθησαν τὴν ἰδίαν ἡμέραν, τάσσονται μεταξὺ των καὶ μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω ἐκ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ Διατάγματος τοῦ προβιβασμοῦ των, τηρουμένων καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

6. Ὅσοι ἀξιωματικοὶ ἦσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς πίνακας κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἔτους 1919 καὶ δὲν προϋβιβάσθησαν μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου 1920 κατ' ἐκλογήν, ἀλλὰ προϋβιβάσθησαν κατ' ἀρχιότητα μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1920 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1921 ἐκ τῶν σχηματισθέντων ἄλλων πινάκων κατ' ἀρχαιότητα, ἐπαναπροήχθησαν δὲ πάλιν πρὸ τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος καὶ μὴ ἔχοντες σειρὰν προβιβασμοῦ τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπαρχόντων σήμερον (28)8)25) ὁμοιοβάθμων των τοῦ ὅπλου ἢ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκουν.

7. Εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὑπάγονται καὶ οἱ δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τῆς 20)12)26 ἐπανελθόντες οἵτινες, ἔχοντες τὰ αὐτὰ μὲ τοὺς ἀνωτέρω προσόντα, δὲν προήχθησαν μετὰ τὴν ἐπαναφορὰν των ἀφ' ἧς καὶ οἱ τῆς κατηγορίας ταύτης, ὡς ἐκ τοῦ ὅτι διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν, τοῦ γενομένου καθ' ὃν χρόνον οὗτοι διετέλουν ἐκτὸς τοῦ Στρατεύματος, οὐδεὶς τῶν προαχθέντων τότε ἐναπέμεινεν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων, νεώτερος τούτων.

8. Ὅσοι ὅμως ἀξιωματικοὶ ὄντες ἀρχαιότεροι τῶν ἀνωτέρω τοῦ 6ου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἄνευ τοῦ προσθέτου χρόνου τοῦ νόμου 927, κατέστησαν ὁμοιοβάθμοί των μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1928 καταλαμβάνουσι καὶ οὗτοι μεταξὺ

τῶν τοῦ ἀνωτέρω 6ου ἐδαφίου ἀξιωματικῶν τὴν προτέραν σειρὰν ἀρχαιότητος.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἀπὸ τοῦ 1916 καὶ ἐντεῦθεν κατὰ πρῶτον ὀνομασθέντων ἢ προβιβασθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονολογίας τοῦ Διατάγματος τῆς ὀνομασίας ἢ προβιβασμοῦ των εἰς ἀνθυπολοχαγοὺς ἢ ἀνθυπασπιστάς, συμφώνως τῷ νόμῳ ΧΨΕ', ἐκτὸς τῶν εἰς τὸν νόμον 707 ὑπαγομένων ἀξιωματικῶν, ὧν ἡ ἀρχαιότης καθορίζεται ὑπὸ τούτου.

2. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὃν διήνυσαν ἐπὶ πλέον ἐν τῷ στρατεύματι ἔφεδροι ἀπογραφῶν τινων, περὶ ὧν αἱ α' καὶ δ' παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 4ου τοῦ νόμου 299, λόγῳ τῆς ἐπὶ πλέον ὑποχρεωτικῆς παραμονῆς των ἐν τῷ στρατεύματι προσμετρᾶται ὡς τοιοῦτος διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀρχαιότητος ἔναντι τῶν ὁμοιοβάθμων των, τῶν ἐκ τοῦ στρατεύματος μόνον προερχομένων, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸ παρόν. Δὲν προσμετρᾶται ὅμως ὁ χρόνος τῆς ἐκουσίας κατόπιν αἰτήσεως παραμονῆς των μετὰ τὴν ἀπόλυσιν ἐν τῶν ἐφέδρων τῆς ἰδίας ἀπογραφῆς.

3. Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ δὲ ἔννοια τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. εἶναι ὅτι, οἱ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενοι ἀξιωματικοὶ τάσσονται μεταξὺ των ἐκ τῆς χρονολογίας τοῦ Διατάγματος τῆς ἀποκτήσεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐκ τῶν ξένων Στρατῶν καταταγέντες ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τάσσονται ὡς πρὸς τὴν γενικὴν καὶ τὴν καθ' ὅπλον σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὰ ἀριστερὸν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταπάξεώς των ὁμοιοβάθμων των.

2. Ὅσοι ὅμως ἐκ τούτων κατετάγησαν ὡς ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἔλαβον μέρος ὡς τοιοῦτοι εἰς τὴν ἐκστρατείαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1917 καὶ ἐμονιμοποιήθησαν τὸν Μάϊον τοῦ 1918, ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν τῆς 4 παραγράφου τοῦ 6 ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

1. Οἱ ἀπὸ τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι σήμερον μονιμοποιηθέντες ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ τάσσονται ὡς πρὸς τὴν γενικὴν καὶ τὴν καθ' ὅπλον σειρὰν ἀρχαιότητος εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Διατάγματος τῆς μονιμοποιήσεως των ὁμοιοβάθμων των τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ.

2. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐν τῷ Στρατῷ εἴτε συνεχὴς εἴτε διακεκομμένη πραγματικὴ ὑπηρεσία τῶν μονιμοποιηθέντων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, ἐφ' ὅσον ὡς τοιοῦτοι μονιμοποιοῦνται, ὑπερβαίνει τὴν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μονιμοποιήσεώς των πραγματικὴν ὑπηρεσίαν τῶν μονίμων ὡς τοιούτων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ κατὰ δύο ἔτη, τότε οἱ μονιμοποιούμενοι τάσσονται εἰς τὸ δεξιὸν τῶν μονίμων ὁμοιοβάθμων των.

3. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀνομασίας των ὡς ἐφέδρων ἀνθυπολοχαγῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς μονιμοποιήσεώς των ἐν τῷ Στρατῷ ὑπηρεσία εἶναι ἐλάσσων τοῦ ἔτους, οἱ μονιμοποιηθέντες, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μονιμοποιήσεώς των, τίθενται εἰς εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἡμερομηνία ὀνομασίας εἰς τὸν βαθμὸν των ἀπέχει ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὀνομασίας καὶ ὑπηρεσίας τῶν ἐφέδρων ἐν τῷ Στρατῷ ἔλαττον τοῦ ἔτους.

4. Οἱ ἐκ τοῦ Οὐλαμοῦ τῶν Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν 1915—1916 λαβόντες μέρος ὡς ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τὴν ἐκστρατείαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1917 καὶ μονιμοποιηθέντες μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον τὸν Μάϊον 1918 τάσσονται εἰς τὸ δεξιὸν τῶν τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ, ἐφόσον τὸ σύναλον τῆς πραγματικῆς ὑπηρεσίας των ὡς ἐφέδρων ἀνθυπολοχαγῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μονιμοποιήσεώς των ὑπερβαίνει τὴν τῶν μονίμων κατὰ ἓν ἔτος. Ἅπαντες δὲ οἱ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Οὐλαμιτῶν τοῦ 1915—1916 ἀνήκοντες λογίζονται ὡς ὀνομασθέντες ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1916, ὡς καθωρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 18 Νοεμβρίου 1917 Διατάγματος.

5. Εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὑπάγονται καὶ οἱ φοιτήσαντες εἰς τὸν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12 Μαρτίου 1915 Διατάγματος συσταθέντα ἐκπαιδευτικὸν Οὐλαμὸν ἐφέδρων Ὑγιεινομικῶν ἀξιωματικῶν ἔφεδροι ὀκτὼ ἰατροί, ἐφ' ὅσον ἐμονιμοποιήθησαν τὸν Μάϊον τοῦ 1918 ἢ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης ὡς ὑπίατροι ἢ ἀνθυπίατροι καὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ 1917.

6. Οἱ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχαγοῦ μονιμοποιηθέντες ἀπὸ τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι τῆς 1 Νοεμβρίου 1920 τάσσονται ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος μετὰ τοὺς προβιβασθέντας κανονικῶς εἰς λοχαγοὺς ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι ἔτους ἀπὸ τῆς μονιμοποιήσεώς των.

7. Οἱ μονιμοποιηθέντες κατὰ τὸ 1923 λοχαγοὶ κανονίζονται μεταξὺ τῶν λοχαγῶν τῶν μονιμοποιηθέντων κατὰ τὸ 1924, οἱ δὲ μονιμοποιήσεις τοῦ 1924, αἱ δυνάμει τοῦ νόμου 3060 ἐνεργηθεῖσαι, λογίζονται ἅπασαι ὡς γενόμεναι τὴν 18 Μαρτίου 1924.

8. Οἱ κατὰ τὸ 1917 προταθέντες ὅπως φοιτήσωσιν εἰς τὸν ἕκτακτον Οὐλαμὸν Θεσσαλονίκης καὶ κληθέντες δι' ἐγκυκλίων ἢ ἑτέρων διαταγῶν τῆς ὑπηρεσίας, μὴ φοιτήσαντες ὅμως ὡς κωλυθέντες ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἕνεκα τῶν ἐν τῷ μετώπῳ ὑπὸ τοῦ πολέμου ἀναγκῶν καὶ προβιβασθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ἀνθυπασπιστοῦ πρὸ τῆς λήξεως τῶν μαθημάτων τοῦ Οὐλαμοῦ τάσσονται ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν φοιτησάντων καὶ ὀνομασθέντων ἐφέδρων ἀνθυπολοχαγῶν, ἐφ' ὅσον ἀποδειχθῇ ἐξ ἐγγράφων τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὅτι εἶχον προταθῇ καὶ κληθῇ, ὅπως φοιτήσωσιν εἰς τὸν Οὐλαμόν.

9. Ἀξιωματικοὶ τῆς Σμηναϊκῆς Χωροφυλακῆς καταταχθέντες διὰ μονιμοποιήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, διατηροῦσι τὴν ἀρχαιότητα, ἣν καθώρισεν αὐτοῖς τὸ Διάταγμα τῆς καταπάξεώς των, μὴ ἐφαρμοζομένων διὰ τούτους τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ μεταξὺ τῶν μονιμοποιηθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν, οὓς ἀφορᾷ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, γενικὴ τε καὶ καθ' ὅπλον σειρὰ ἀρχαιότητος κανονισθήσεται ἐκ τοῦ συνόλου τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μονιμοποιήσεως αὐτῶν ὑπηρεσίας των ἐν τοῖς βαθμοῖς τούτοις, ἐν περιπτώσει δὲ ἴσου χρόνου, ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἐξόδου ἐκ τοῦ Οὐλαμοῦ καὶ διὰ τοὺς μὴ ἐκ τῶν Οὐλαμῶν ἢ ἐξ Οὐλαμῶν διαφόρων ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐκ τῆς σειρᾶς τοῦ προηγουμένου βαθμοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ Στρατ. Σχολ. Εὐελπίδων προσχωρήσαντες εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης μετὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις λογίζονται ὡς καταταγέντες ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ ἀφ' ἧς ἡμερομηνίας καὶ οἱ λοιποὶ συμμαθηταί των, τάσσονται δὲ ὡς πρὸς τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος ἐκ τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας των κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

2. Μαθηταὶ 2ας τάξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Εὐελπίδων προσχωρήσαντες εἰς τὸν στρατὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ καταπαχθέντες ἐν αὐτῷ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ μονίμου ἀνθυπολοχαγοῦ, μὴ φοιτήσαντες δὲ ἐκ νέου εἰς τὸ Σχολεῖον, λογίζονται ὡς καταταγέντες ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ ἀφ' ἧς ἡμερομηνίας κατετάγησαν ἐν τῷ στρατῷ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, λαμβάνουσι δὲ μεταξὺ των ὡς σειρὰν ἀρχαιό-

τητος τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας των ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

3. Μαθηταὶ τῆς 1ης τάξεως τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Εὐελπίδων καὶ οἱ τοῦ προπαρασκευαστικοῦ τοιούτου προσχωρήσαντες εἰς τὸν στρατὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ἀποκτήσαντες ἢ μὴ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ πρὸ τῆς ἀποφοιτήσεως τῶν συμμαθητῶν των, φοιτήσαντες δὲ ἐκ νέου εἰς τὸ Σχολεῖον, λογίζονται ὡς καταταγέντες ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ ἀφ' ἧς κατετάγησαν καὶ οἱ συμμαθηταί των ταττόμενοι ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος εἰς τὸ δεξιὸν αὐτῶν, λαμβάνουσι δὲ μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἀνωτέρω σειρὰν ἀρχαιότητος τὴν σειρὰν ἐπιτυχίας κατὰ τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις.

4. Οἱ κατὰ τὸ 1922 ἐξελθόντες τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων, οἵτινες, διατεθέντες εἰς ὑπηρεσίαν μετώπου ἀπὸ τῆς 5 Ἰουλίου 1922, ὠνομάσθησαν ἀνθυπ)γοὶ τὴν 14 Ἰουλίου 1922 τίθενται ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν κατὰ τὴν 5 Ἰουλίου 1922 προαχθέντων εἰς ἀνθυπολοχαγούς, ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν μεταγενεστέρως ἀπὸ τῆς ἰδίας ἡμερομηνίας ἀναδρομικῶς προαχθέντων τοιούτων, μὴ ἐφαρμοζομένης ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τῆς 2 παραγράφου τοῦ 6 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου.

5. Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 2602 εἰσελθόντες ὡς μαθηταὶ εἰς τὸ Στρατ. Σχολ. Εὐελπίδων τὸ 1921 καὶ ὄντες ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ πρὸ τῆς εἰσόδου των, τάσσονται ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος, οἱ μὲν ὀνομασθέντες ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τὸ 1918 ὡς ἐκ τῶν Οὐλαμῶν τοῦ ἔτους τούτου εἰς τὸ δεξιὸν τῶν ἤδη ἀνθυπολοχαγῶν τοῦ ὅπλου των, οἱ δὲ ὀνομασθέντες ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τὸ 1921 εἰς τὸ δεξιὸν τῆς τάξεως ἐξόδου των ἐκ τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων (1924).

6. Μαθηταὶ τοῦ Σχολ. Εὐελπίδων, ἀπορριφθέντες κατὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν τάξιν καὶ τῆς 2ας πρὸς τὴν 3ην τοιαύτην κατὰ τὸ1921 συνεπείᾳ προσθήκης παρὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Σχολείου τοῦ βαθμοῦ τῶν στρατ)κῶν πρασόντων εἰς τὸ ὁλικὸν ἄθροισμα τῆς βαθμολογίας τῶν μαθημάτων, οἵτινες ἄνευ τῆς τοιαύτης ἐσφαλμένης ἐνεργείας τῆς ὑπηρεσίας θὰ προήγοντο εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, λογίζονται διὰ τὸν σήμερον κανονισμὸν τῆς ἀρχαιότητός των ὡς ἀποφοιτήσαντες τοῦ Σχολείου τὸ ἔτος καθ' ὃ ἀπεφοίτησαν τούτου καὶ οἱ πρώην ὡς ἀνωτέρω συμμαθηταί των, ταττόμενοι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῆς τάξεως μεθ' ἧς θὰ ἀπεφοίτουν, ἐὰν δὲν ἀπερρίπτοντο, μεταξὺ των δὲ ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξιτηρίων ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 9.

Διὰ τοὺς κατόπιν διαγωνισμοῦ καταταγέντας εἰς τὸ Μεταγωγικὸν Σῶμα ἀξιωματικούς ἡ ἀρχαιότης κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονολογίας τοῦ Διατάγματος τῆς κατατάξεώς των, ἐφαρμοζομένης ὅμως τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 6 διὰ τοὺς ἐκ μονιμοποιήσεως προερχομένους ἀξιωματικοὺς τοῦ Σώματος τούτου.

Ἄρθρον 10.

Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος, ἣν δέον νὰ ἔχωσι μεταξύ των οἱ ἐκ τοῦ Σχολείου Εὐελπίδων ἐξελθόντες κατὰ τὸ 1913 ἀξιωματικοί, κανονισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀθροίσματος τῶν ληφθεισῶν βαθμολογιῶν κατὰ τὰς προαγωγικὰς ἐξετάσεις ἐκ τῆς 2ας τάξεως πρὸς τὴν 3ην καὶ ἐκ τῆς 3ης πρὸς τὴν 4ην τοιαύτην.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἐφέδρων ὑπιάτρων καὶ ἀνθυπιάτρων τῶν καταταγέντων ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρχικῶν καὶ τῶν μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν καταρτισθέντων πινάκων ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 143 τῆς 21 Ἰανουαρίου 1914.

2. Ἡ δὲ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν κατόπιν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ ἔτη 1913 καὶ 1914 καταταχθέντων ἀνθυπιάτρων ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς μονιμοποιηθέντας τοιούτους κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα καὶ μεταξὺ των καθορίζεται ὡς ἀκολούθως :

α') Οἱ κατόπιν διαγωνισμοῦ καταταχθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1913 καὶ1914 καὶ ὑπηρετήσαντες κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων 1912 ἢ 1913 ὡς ἔφεδροι ἀνθυπίατροι ἢ ἔφεδροι δόκιμοι ἰατροί.

β')Οἱ μονιμοποιηθέντες κατὰ τὰ ἔτη 1913–1914 καὶ ὑπηρετήσαντες ὡς ἔφεδροι ἀνθυπίατροι κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον.

γ') Οἱ μονιμοποιηθέντες καὶ ὑπηρετήσαντες ὡς ἔφεδροι δόκιμοι ἰατροὶ κατὰ τὴν ἰδίαν χρονικὴν περίοδον.

δ') Οἱ κατόπιν διαγωνισμοῦ καταταχθέντες καὶ ὑπηρετήσαντες ὡς ὁπλῖται κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον καὶ

ε') Οἱ κατόπιν διαγωνισμοῦ καταταχθέντες ἰδιῶται.

Ἡ δὲ σειρὰ ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν ἀνηκόντων εἰς ἑκάστην τῶν ἄνω κατηγοριῶν ἀνθυπιάτρων κανονίζεται, τῶν μὲν κατόπιν διαγωνισμοῦ καταταχθέντων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας, τῶν δὲ μονιμοποιηθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μονιμοποιήσεώς των ἰσχυουσῶν γενικῶν διατάξεων.

3. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατέχοντες κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου δι' οὗ κυρωθήσεται τὸ παρὸν Ν. Δ. ἀνώτερον βαθμὸν καὶ ταττόμενοι διὰ τῶν ἄνω διατάξεων μεταξὺ κατωτέρων των διατηροῦσι τὸν βαθμὸν τοῦτον καὶ τὰ ἐκ τούτου δικαιώματα, τάσσονται ὅμως προσωρινῶς εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των, καταλαμβάνοντες τὴν νέαν ὁριστικὴν σειρὰν ἀρχαιότητός των μετὰ τὴν προαγωγὴν τῶν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου καθιστα μένων ἀρχαιοτέρων των, γενησομένην μόνον πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων.

4. Οἱ ἐκ τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς προερχόμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ὑγιεινομικοῦ, τάσσονται μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ὑγιεινομικοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1343 τοῦ 1918, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως ἀντικειμένης εἰς τὸ παρόν.

Ἄρθρον 12.

1. Οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1922 ὀνομασθέντες ὡς ἀνθυπομοίραρχοι μαθηταὶ τοῦ Γ' Τμήματος τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς λογίζονται ὡς ὀνομασθέντες ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1921, ἀφ' ἧς ἐξελθόντες τοῦ Σχολείου διετέθησαν εἰς ὑπηρεσίαν.

2. Ἡ μεταξὺ τῶν ὡς ἄνω ἀνθυπομοιράρχων σειρὰ ἀρχαιότητος κανονίζεται ἐκ τοῦ μέσου ὅρου τῶν τριμηνιαίων βαθμολογιῶν τῶν δύο ἐτῶν τῆς φοιτήσεώς των, μὴ λαμβανομένης ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπ' ὄψιν τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας, ἣν προσεπόρισαν αὐτοῖς αἱ ἐξιτήριοι ἐξετάσεις.

3. Εἰς τὰς διατάξεις τῶν ὡς ἀνωτέρω δύο παραγράφων ὑπάγονται καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν ὅσοι, φοιτήσαντες μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς, δὲν ὑπέστησαν ἐξιτηρίους ἐξετάσεις, ὡς προβιβασθέντες εἰς ἀνθυπομοιράρχους πρὸ τῶν ἐξετάσεων τῶν συμμαθητῶν των, ἐπιτυχόντες εἰς διαγωνισμὸν γενόμενον μετὰ μὴ φοιτησάντων εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ ἀποκτήσαντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου πρὸ τῆς ὀνομασίας τῶν συμμαθητῶν των.

4. Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1924 Π. Δ. «περὶ συστάσεως ἐν ἑκάστῳ Νομῷ Ἐπιτροπῶν Ἀσφαλείας» καὶ ὑπηρετοῦντες σήμερον καὶ τῶν ὁποίων ὁ χρόνος καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἢ τῇ αἰτήσει των ἀποστρατείας, παραιτήσεως ἢ ἀποτάξεώς των μέχρι τῆς ἐκ νέου ἀνακλήσεως αὐτῶν, δὲν ἐθεωρήθη ὡς χρόνος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς μεταγενεστέρως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1926 ψηφίσματος τῆς Βουλῆς ἀνακληθέντας), λογίζονται ὡς μηδέποτε ἀπομακρυνθέντες τῶν τάξεων τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ὡς ἄνω χρόνου των λογιζομένου διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ὡς χρόνου ὑπηρεσίας, πλὴν τοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως τῶν ἀποδοχῶν.

5. Ἐὰν ἐξ ὁμοιοβάθμων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς προήχθη πρῶτον ὁ ἀρχαιότερος κατ' ἀρχαιότητα, βραδύτερον δὲ ὁ νεώτερος κατ' ἐκλογήν, προτάσεται ὁ πρότερον κατ' ἀρχαιότητα προαχθεὶς κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἢ ἑτέρου νόμου, τῶν κανονιζουσῶν τὴν ἀρχαιότητα τῶν κατ' ἀρχαιότητα προβιβασθέντων καὶ ἔπεται ἀμέσως μετ' αὐτὸν ὁ μεταγενέστερον κατ' ἐκλογὴν προαχθεὶς ὅστις διατηρεῖ ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς ὁμοιοβάθμους του τὴν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ 3 ἄρθρου κανονιζομένην ἀρχαιότητα.

6. Μαθηταὶ τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς ἀποκλεισθέντες τῶν προεισαγωγικῶν καὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων κατὰ τὸ 1921—1922 τοῦ Γ' Τμήματος Σχολείου Χωροφυλακῆς οὐχὶ διότι ἐστερροῦντο τῶν ἀπαιτουμένων προσόντων, ἀλλὰ διὰ διαφόρους ἄλλους λόγους μὴ ὑπηρεσιακούς, συνεπείᾳ δὲ ἐξετάσεως τῶν παραπόνων των τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 6350)58)3)4)1925 καὶ 218)25)13)12)1924 ἀναφορῶν του ἔκρινεν ἐνίων τούτων ἀδικαιολόγητον τὸν ἀποκλεισμόν των, οἱ τοιοῦτοι, ἐφ' ὅσον εἰσῆλθον εἰς τὸ Σχολεῖον κατόπιν διαγωνισμοῦ μεταγενεστέρως καὶ ἀπεφοίτησαν τούτου, τάσσονται ἐν τῇ σήμερον σειρᾷ ἀρχαιότητος μεταξὺ ἐκείνων μεθ' ὧν θὰ ἀπεφοίτων, ἂν ἀρχικῶς δὲν ἀπεκλείοντο, ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας των τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς συγκρίσεως τῶν τελικῶν βαθμολογιῶν ἐξόδου ἐκ τοῦ Σχολείου.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατολογίας μεταθέντες ἑκάστοτε μετὰ τὴν ἀρχικὴν συγκρότησίν του ἐκ διαφόρων ὅπλων καὶ Σωμάτων ἀξιωματικοὶ τάσσονται ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των τοῦ Σώματος τούτου τῶν μετατεθέντων πρὸ αὐτῶν, ὡς μεταξὺ των δὲ σειρὰ ἀρχαιότητος καθορίζεται ἐκείνη, ἣν εἶχε προσπορίσει αὐτοῖς ὁ τελευταῖος βαθμός.

2. Λοχαγοὶ ὅπλων, μετατεθέντες εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατολογίας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ 1 ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύνανται τῇ αἰτήσει των, ὑποβαλλομένῃ τῇ προϊσταμένῃ των ἀρχῇ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ κυρώνοντος τὸ παρὸν Ν. Δ. νόμου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ ὅπλον τῶν ἐξ οὗ μετετάγησαν, ἀνακτῶντες τὴν ἣν κατεῖχον πρὸ τῆς μετατάξεώς των σειρὰν ἀρχαιότητος καὶ τὰ ἐκ ταύτης πηγάζοντα δικαιώματα συμφώνως τοῖς ἑκάστοτε κειμένοις νόμοις.

Ἄρθρον 14.

1. Ὡς σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐπιμελητείας μετὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν μετατεθέντων ἐξ ἄλλων Σωμάτων ἑκάστοτε ἀξιωματικῶν κατόπιν διαγωνισμοῦ, καθορίζεται ἡ ἑξῆς. Οὗτοι τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των τοῦ Σώματος τῆς Ἐπιμελητείας, ἡ δὲ μεταξύ των σειρὰ κανονίζεται ἐκ τῆς πρὸ τῆς μεταθέσεως γενικῆς τοιαύτης, παραμένοντος ἐν ἰσχύϊ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ νόμου 1788 τῆς 27 Ἀπριλίου 1919 «περὶ κανονισμοῦ ἀρχαιότητος λοχαγῶν Ἐπιμελητείας».

2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν δὲν ὑπάγονται οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 891 μεταταχθέντες εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἐπιμελητείας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τούτου μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 1463 καταργήσεώς του, τῶν ὁποίων κατ' ἐξαίρεσιν ἡ μεταξὺ των σειρὰ ἀρχαιότητος κανονίζεται ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ διαγωνισμοῦ συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ νόμῳ 891.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἀρχαιότης τῶν συμβούλων, γραμματέων, ὑπογραμματέων καὶ γραφέων τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, κανονίζεται συμφώνως τῷ νόμῳ 2940 τῆς 27 Ἰουλίου 1922, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ μεταγενεστέρων νόμων, τῷ διὰ τοῦ νόμου 3607 κυρωθέντι Ν. Διατάγματι τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1926, «περὶ ἐφέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων», τῷ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων» καὶ τῷ Ν. Δ. τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων».

2. Καταργοῦνται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1802, τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 5ης Ἰουλίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων», καὶ τὸ ἄρθρον 2ον τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 19ης Μαρτίου 1923 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 5ου τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. "Εφεδροι Σύμβουλοι, προερχόμενοι ἐκ τῶν δικαστικῶν τάξεων, καταταγέντες μονίμως εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρ. Δικαιοσύνης καὶ ὑπηρετοῦντες κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἰσχύος τοῦ κυρώσοντος τὸ Ν. Δ. νόμου, τάσσονται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μονιμοποιήσεώς των ὁμοιοβάθμων των, ἐντὸς ἐὰν, ἐπὶ τῷ βαθμῷ ἐφ' ᾧ κατετάχθησαν, ὑπηρέτησαν πραγματικῶς ὡς ἔφεδροι ἐν τῷ Στρατῷ ἐπὶ χρόνον ὑπερβαίνοντα κατὰ δύο τοὐλάχιστον ἔτη τὴν ἐν τῷ αὐτῷ μονίμῳ βαθμῷ ὑπηρεσίαν τῶν μονίμων ὁμοιοβάθμων, ὅτε τάσσονται εἰς τὸ δεξιὸν αὐτῶν.

3. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης οἱ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1920 μέχρι τῆς 14ης Σεπτεμβρίου 1922 ἀπομακρυνθέντες ὁπωσδήποτε τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, εἶτα δ' ἀνακληθέντες καὶ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν Στρατὸν καὶ δι' οὓς ὁ χρόνος καθ' ὃν διετέλεσαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα ἐλογίσθη ὡς χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὰ δικαιώματα τῆς ἀρχαιότητος καὶ προβιβασμοῦ, τάσσονται μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων των ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος, ἣν πρὸ τῆς ἐκ τοῦ Στρατεύματος ἀπομακρύνσεώς των εἶχον.

4. Μόνιμοι λοχαγοὶ ὅπλου κεκτημένοι ἐκ τοῦ νόμου τὰ προσόντα νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ὡς Σύμβουλοι τάξεως ἀνωτέρας ἐκείνης ἐφ' ἣ κατετάγησαν, καταταχθέντες ὅμως εἰς κατωτέραν τάξιν, τάσσονται εἰς τὸ δεξιὸν τῶν συγχρόνως μετ' αὐτῶν καταταχθέντων, τῶν μὴ ἐχόντων προσόντα κατατάξεως εἰς ἀνωτέραν τάξιν.

Ἄρθρον 16

1. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν Ἀρχειοφυλάκων καὶ Στρατ. Γραφέων, Καλλιγράφων καὶ Σχεδιαστῶν κανονίζεται συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 8 Φεβροαρίου 1918 Διάταγμα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος ὅμως τοῦ κυρώσοντος τὸ παρὸν Ν.Δ. νόμου καὶ ἐφεξῆς μεταξὺ τῶν συγχρόνως κατατασσομένων τοιούτων θέλουσι προηγεῖσθαι ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος οἱ ἐξ ὑπηρετούντων μονίμων ὑπαξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν προερχόμενοι κατὰ τὴν προτέραν μεταξὺ αὐτῶν σειρὰν ἀρχαιότητος.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 3151 τοῦ 1924 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Ἰουλίου 1925 Ν. Δ. μεταφερθέντων εἰς ἄλλα Σώματα ἢ Ὑπηρεσίας ἀξιωματικῶν παραμένει ὡς καθωρίσθη διὰ τοῦ Νόμου τούτου.

2. Ἡ δὲ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 3314 τοῦ 1925 μεταφερθέντων, εἶνε οἵα διεμορφώθη μετὰ τὸ ψήφισμα τῆς Βουλῆς τῆς 20ης Δεκεμβρίου 1920 «περὶ ἐπαναφορᾶς ἀπομακρυνθέντων ἀξιωματικῶν κλπ.».

3. Ὅσοι ὅμως ἀξιωματικοὶ τῆς κατηγορίας ταύτης (τοῦ νόμου 3314) ὑπηρετοῦντες ἀρχικῶς εἴς τι ὅπλον ἢ Σῶμα, μετετάχθησαν εἰς ἕτερον τοιοῦτον καὶ ἀποκτήσαντες ἐν αὐτῷ διὰ ταχυτέρας προαγωγῆς εὐνοϊκωτέραν σειρὰν ἀρχαιότητος, ἐπανῆλθον δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν Ὅπλον ἢ Σῶμα, ἀναλαμβάνουσι μεταξὺ τῶν ἐν αὐτῷ ὁμοιοβάθμων των σήμερον τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος, ἣν θὰ εἶχον, ἐὰν οὐδέποτε ἀπεμακρύνοντο τούτου.

4. Ἀξιωματικοὶ τυπογράφοι ἐπανακαταταγέντες εἰς τὴν

ένεργὸν ὑπηρεσίαν, κατόπιν διαγωνισμοῦ, εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο, ἐξ οὗ πρότερον, ὄντες μόνιμοι, εἶχον ἀπολυθῆ, μετὰ δὲ τὴν κατάταξίν των ταύτην ἐπανῆλθον, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 20)12) 1926 ψηφίσματος τῆς Βουλῆς ἕτεροι ὁμοιόβαθμοί των, ἀπολυθέντες καὶ οὗτοι τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος μετὰ τῶν ἐπαναταταγέντων διὰ διαγωνισμοῦ, ὁ δὲ χρόνος τῆς ἐκτὸς τοῦ Στρατεύματος ὑπηρεσίας των ἐλογίσθη ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' ἅπασας τὰς περιπτώσεις, ὑπάγονται, καὶ οὗτοι εἰς τὰς αὐτὰς εὐεργετικὰς διατάξεις, εἰς ἃς καὶ οἱ ἐπανελθόντες δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρον 18

1. Ἀξιωματικοὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς πίνακας τῶν μὴ κεκτημένων τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα, τοὺς συνταχθέντας ὑπὸ τῶν Συμβουλίων 1920—1921 καὶ 1921—1922, προακτέοι δὲ εἰς τοὺς πίνακας τῶν Συμβουλίων 1922—1923 καὶ μὴ τεθέντες ὑπ' ὄψει τοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ' 20686 τῆς 16ης Μαΐου 1924 Δ.Υ.Σ. συσταθέντος Συμβουλίου ἐλλείψει στοιχείων, ἢ ὄντες τότε ἐκτὸς τοῦ Στρατεύματος, θεωροῦνται ὡς κεκτημένοι τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα καὶ κτῶνται δικαιώματα ἀρχαιότητος καὶ προβιβασμοῦ ὡς ἐὰν ἦσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς πίνακας προακτέων 1920—1922, ἐφ' ὅσον ἐνεγράφησαν εἰς πίνακας προακτέων ἰσχύοντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος ἢ ἐγγραφήσονται εἰς τοὺς πρώτους μετὰ ταύτην πίνακας, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι κριθῆ.

2. Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωρ)κῆς ἐγγεγραμμένοι εἰς πίνακας μὴ προακτέων τοῦ ἔτους 1922—1923 καὶ μὴ τεθέντες ὑπ' ὄψει τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1925 συσταθέντος Συμβουλίου, ὡς διατελοῦντες τότε ἐκτὸς τοῦ Στρατεύματος, ἐὰν μετὰ τὴν ἀνάκλησιν τῶν Διαταγμάτων ἀποτάξεως καὶ ἀποστρατείας ἐθεωρήθησαν διὰ τούτων ὡς μηδέποτε ἀπομακρυνθέντες τοῦ Στρατεύματος καὶ δὲν ἐνεγράφησαν μέχρι σήμερον εἰς νέους πίνακας μὴ προακτέων, θεωροῦνται, ὡς κακῶς ἐγγραφέντες καὶ εἰς τοὺς πίνακας τούτους κατὰ τὸ 1922—1923 καὶ ἀνακτῶσιν ἀναδρομικῶς, ἀφ' ἧς ἐδικαιοῦντο, ἅπαντα τὰ συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης των ἐγγραφῆς στερηθέντα δικαιώματα ἀρχαιότητος καὶ προβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ἡ χρονολογία τοῦ προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, πλὴν τῶν ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει, τῶν προβιβασθέντων εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ὑπὸ τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως Θεσ)νίκης ἀπὸ τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1916 μέχρι τῆς 14ης Ἰουλίου 1917, δὲν μεταβάλλει τὴν ἀρχαιότητα ἣν οὗτοι εἶχον εἰς τὸν προηγούμενον βαθμόν, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀρχαιοτέρους των, προαχθέντας ἐν τῷ αὐτῷ χρονικῷ διαστήματι μὲ μεταγενεστέραν χρονολογίαν.

Ἄρθρον 20.

Ὁ ἀναδρομικὸς προβιβασμὸς ἀξιωματικοῦ ὁ γενόμενος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν τῷ Ὅπλῳ ἢ Σώματί του ἀρχαιότητος, ἐπίδρασιν ἔχει, ἐφ' ὅσον ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀρχικῶς καὶ τῶν ἀναδρομικῶς προβιβασθέντων ὑπερβαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, μόνον διὰ τὴν ἐν τῷ Ὅπλῳ ἢ Σώματι τοῦ οὕτω προαχθέντος ἀρχαιότητα, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν διὰ τὴν γενικὴν τοιαύτην τῶν ὁμοιοβάθμων του ἑτέρων ὅπλων ἢ Σωμάτων προαχθέντων συγχρόνως μὲν μετὰ τοῦ ὡς ἄνω ἀναδρομικῶς προαγομένου, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀφ' ἧς χρονολογίας λογίζεται τούτου ἡ προαγωγή. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει, ἤτοι τοῦ κανονισμοῦ τῆς γενικῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν διαφόρων ὅπλων ἢ Σωμάτων, ὁ μὴ ἀναδρομικῶς προβιβασθείς, διατηρεῖ τὴν προτέραν γενικὴν σειρὰν ἀρχαιότητος, τόσον ἀπέναντι τοῦ ταυτοχρόνως μετ' αὐτοῦ ἀναδρομικῶς προβιβασθέντος νεωτέρου ὁμοιοβάθμου του, ἐφ' ὅσον ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν καταλαμβάνει θέσιν μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀρχικῶς προβιβασθέντων, ὅσον καὶ ἀπέναντι τοῦ μεταξὺ τῶν ἀρχικῶς προβιβασθέντων, νεωτέρου, ἐκ τῆς προαγωγῆς τοῦ ὁποίου προεκλήθη ὁ ἀναδρομικὸς προβιβασμὸς τοῦ πρώτου. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1923.

Ἄρθρον 21.

Τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος νέας σειρᾶς ἀρχαιότητος οὔσης ὁριστικῆς, ὡς χρονολογία προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, ὧν ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος ἤθελε φερεβληθῆ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, θεωρηθήσεται, καὶ μόνον ὡς πρὸς τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος, ἡ τοῦ ἀμέσως ἀρχαιοτέρου του, ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης μεταβολῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρονολογίαν ταύτην. Ἐὰν ὅμως ὁ μεταβάλλων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, σειρὰν ἀρχαιότητος ἀξιωματικὸς τάσσεται ἀρχαιότερος ἑτέρου, προαχθέντος κανονικῶς πρὸ αὐτοῦ, τότε ὡς ἡμερομηνία προαγωγῆς τοῦ μεταβάλλοντος σειρὰν λογισθήσεται ἡ τοῦ ἀμέσως νεωτέρου του.

Ἄρθρον 22

Πᾶσα μεταβολὴ ἀρχαιότητος ἢ χρονολογίας ὁμοιασίας ἢ προβιβασμοῦ, ἀπορρέουσα ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, οὐδὲν παρέχει δικαίωμα πρὸς ἀνάκλησιν ἀποδοχῶν ἢ οἱασδήποτε ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 23.

1. Ἀξιωματικοὶ οἵτινες, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται νὰ καταλάβωσι σειρὰν ἀρχαιότητος μεταξὺ ἑτέρων ἀνώτερον κατεχόντων βαθμόν, θέλουσι καταλάβη τὴν νέαν σειρὰν ἀρχαιότητός των ἅμα ὡς ἤθελον καταστῆ ὁμοιόβαθμοι τῶν ἤδη ἀνωτέρων των, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἐγγεγραμμένοι εἰς πίνακα προακτέων ἰσχύοντα κατὰ τὴν χρονολογίαν τῶν προβιβασμῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχαιότητός των, ἄλλως θέλουσι καταλάβει ὁριστικῶς μεταξὺ τῶν ὁμοιοβάθμων των τὴν σειρὰν ἀρχαιότητος, ἣν προσδίδουσιν αὐτοῖς αἱ τοῦ παρόντος διατάξεις.

2. Οἱ, ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν», ἢ συνεπείᾳ τῶν κειμένων νόμων ἀπολέσαντες ἀρχαιότητα, δὲν ἀνακτῶσιν ταύτην, ἀλλὰ καταλαμβάνουσι τὴν ἐκ τῆς μεταβολῆς ταύτης προκύψασαν νέαν σειρὰν ἀρχαιότητός των.

3. Οἱ κατέχοντες σήμερον βαθμὸν ἀποκτηθέντα κατὰ τὰς προαγωγὰς τῆς 17ης Ὀκτωβρίου, 13 Δεκεμβρίου 1923 καὶ 15 Μαρτίου 1924 καὶ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος μὴ καταλαμβάνοντες σειρὰν μεταξὺ ὁμοιοβάθμων των, ἀλλὰ μεταξὺ κατωτέρων των, ταχθήσονται προσωρινῶς εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὁμοιοβάθμων των, ἡ δὲ ὁριστικὴ σειρὰ ἀρχαιότητός των κανονισθήσεται μετὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρχαιοτέρων των, ἐφαρμοζομένων διὰ τούτους καὶ τῶν διατάξεων τοῦ 21ου ἄρθρου τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 24.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος συνταχθήσεται ἡ καθ' Ὅπλον καὶ Σῶμα ἐπετηρὶς τοῦ Στρατεύματος, ἐπὶ τῇ αὐτῇ δὲ βάσει καὶ ἡ περιλαμβάνουσα τὴν γενικὴν ἀρχαιότητα ἐπετηρὶς τοῦ Στρατοῦ, ἥτις κυρωθήσεται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

2. Πλὴν τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων περιπτώσεων ἀποκαταστάσεως ἀρχαιότητος, εἰς ἃς συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ ἐξ ἐσφαλμένης παραλείψεως ἀναδρομικὸς προβιβασμός, οὐδεμία μεταβολὴ ἐπιτρέπεται.

3. Πᾶσα δὲ ἐγγραφὴ ἀξιωματικῶν, τυχὸν παραλειφθέντων ἐκ τῆς ἀναγραφῆς εἰς τὴν ἐπετηρίδα ταύτην, ὡς καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος (1924) μονιμοποιηθέντων, ὧν δὲν ἐκανονίσθη εἰσέτι ἀκριβῶς ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος ἐλλείψει στοιχείων, θέλει ἐπέλθη κατόπιν Προεδρικοῦ Διατάγματος, κανονιζομένης ἀκριβῶς τῆς θέσεως τοῦ ἐγγραφομένου εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀμιόζουσαν σειράν. Εἰς τὰς αὐτὰς διατυπώσεις ὑπάκεινται καὶ αἱ συνεπείᾳ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν», ἐπερχόμεναι μεταβολαὶ ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητος τούτων.

4. Ἡ δὲ ἐξ ἐσφαλμένης ἐντάξεως διόρθωσις ἐπέρχεται ἐπίσης διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, στηριζομένου ἐπὶ γνωματεύσεως Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν μονίμων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὡς εἰσηγητοῦ τοῦ ἀρμοδίου Τμηματάρχου τῆς Δ)σεως Προσωπικοῦ]

Ἄρθρον 25.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν διετέλεσαν ἐν τῷ βαθμῷ μόνιμοι ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε ὅπλου ἢ Σώματος, μετατεθέντες ἢ μετατιθέμενοι εἰς οἱονδήποτε ἕτερον ὅπλον ἢ Σῶμα τοῦ Στρατεύματος μὲ τὸν ὃν κατεῖχον βαθμὸν συνυπολογίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πρὸς προβιβασμὸν ἀπαιτουμένου, διὰ τὸν βαθμόν των τοῦτον, χρόνου ὑπὸ τοῦ περὶ προβιβασμῶν νόμου, ἢ ἑτέρων σχετικῶν διατάξεων ἑτέρων νόμων.

Ἄρθρον 26.

1. Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα, καθορίζον τὴν ὁριστικὴν σειρὰν ἀρχαιότητος ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ, ἀκυροῖ πᾶσαν διάταξιν τῶν νόμων 2644 τοῦ 1921, 2771 τοῦ 1922, ὡς καὶ πᾶσαν προγενεστέραν διάταξιν ἑτέρου νόμου ἀντιβαίνουσαν εἰς αὐτό. Δικαιώματα δὲ στηριζόμενα ἐπὶ τῶν ἀκυρουμένων διατάξεων τῶν ἀνωτέρω νόμων καὶ μὴ εἰδικῶς ἀναγνωριζόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ὑπάρξαντα καὶ οὐδεμίαν παρέχοντα ἀξίωσιν πρὸς ἀπόκτησιν αὐτῶν ἀναδρομικῶς.

2. Τὸ παρὸν ἀφορᾷ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κατέχουσι σήμερον. Διὰ τοὺς ἐν τῷ μέλλοντι καταταχθησομένους ἢ ἀποκτήσοντας ἀνώτερον βαθμὸν ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος αὐτῶν κανονισθήσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰδικῶν νόμων «περὶ προβιβασμοῦ ἀξιωματικῶν» καὶ τοῦ «περὶ κατατάξεων ἐν τῷ ἐνεργῷ Στρατῷ» Γενικοῦ ἢ Εἰδικοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τοιούτου.

Ἄρθρον 27.

Οἱ δυνάμει τῆς 4 παραγράφου τοῦ 8 ἄρθρου τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, τῆς προστεθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1925 ὁμοίου τοιούτου καὶ καταργουμένης ἤδη, ἀποκτήσαντες ἀνώτερον βαθμόν, διατηροῦσι τοῦτον καὶ τὰ ἐκ τούτου προσπορίζόμενα δικαιώματα, πλὴν διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ὁριστικῆς ἀρχαιότητός των ἐφαρμόζεται ἡ 3 παράγραφος τοῦ 23 ἄρθρου τοῦ παρόντος.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὰ σχέδια νόμου «περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων» καὶ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἄρσεως ἀπαλλοτριώσεως τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 2948 περὶ προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ μὴ ἰσχύος τῆς ἀπὸ 2)4)26 Συντακτικῆς ἀποφάσεως περὶ κατισχυρώσεως τῶν ὑπὸ ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων ἐγκαταλειφθεισῶν ἐν Ἑλλάδι περιουσιῶν κλπ. καὶ τοῦ ἀπὸ 12)18 Δεκεμβρίου 1915 Ν. Δ. «περὶ ἀκυρότητος δικαστικῶν ἀποφάσεων κλπ. ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2948 περὶ προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας κλπ. ἀπαλλοτριωθέντων οἰκοπέδων».

Ἄρθρον μόνον.

Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις ἀπαγγελθεῖσαι συμφώνως τῷ νόμῳ 2948 ἐπὶ οἰκοπέδων ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαξίμους Μουσουλμάνους καὶ ἐγκριθεῖσαι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἶναι ἀπολύτως ἔγκυροι καὶ ἰσχυραὶ καὶ ἐπάγονται πάντα τὰ

νόμιμα ἀποτελέσματα, ἀκυρουμένου ὡς πρὸς τοῦτο τοῦ ἀπὸ 12) 18 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ ἀκυρότητος δικαστικῶν ἀποφάσεων, ὡς καὶ τῆς ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1926 συντακτικῆς ἀποφάσεως περὶ κατοχυρώσεως τῶν ἀνταλλαξίμων Μουσουλμάνων καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι διὰ τὰ οὕτως ἀπαλλοτριωθέντα ἀκίνητα θέλει καθορισθῆ νέα ἀποζημίωσις κατὰ τὰς διατάξεις καὶ διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΦΝΑ' ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς ἰσχύει.

Διὰ τὸν νέον τοῦτον καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως θὰ λη-φθῇ ὑπ' ὄψει ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξία τοῦ ἀκινήτου, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀξίας, ἣν δι' οἱονδήποτε λόγον καὶ βραδύτερον τῆς ἀπαλλοτριώσεως προσέλαβε τοῦτο.

Ἡ καταβληθεῖσα ἀποζημίωσις θέλει συμψηφισθῆ ἢ ὑπολογισθῆ εἰς τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καθορισθησομένην.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως ὑπογράψῃ σχετικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποδόσεως τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων μετὰ προηγουμένην καταβολὴν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ὀφειλομένης καὶ καθορισθησομένης ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον ὀφείλεται τυχὸν ἐπὶ πλέον τοιαύτη.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' ἀνάγνωσιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν», ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** δηλοῖ ὅτι ἡ ὑπ' αὐτὸν μερὶς ἀποκρούει τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Δ. Ἰασονίδης** κρούσσεται ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἐπιφέρει φραστικὴν διόρθωσιν εἰς τὴν δευτέραν καὶ τετάρτην παράγραφον τοῦ νομοσχεδίου.

Μετ' ὀλίγα γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ὡς διορθώθη φραστικῶς, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ περίπτωσις 4 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» τροποποιεῖται καὶ μετ' αὐτὴν προστίθενται τὰ ἑξῆς:

4) Ἐὰν γεωργικὴ συνεταιριστικὴ ὀργάνωσις παντὸς βαθμοῦ ἀποτελῇ ὡς τοιαύτη μέλος πολιτικοῦ κόμματος ἢ ἐὰν εἰς τὰς ἐργασίας καὶ συνεδριάσεις λαμβάνωνται μέτρα κομματικῆς φύσεως.

5) Ἐὰν ὀργάνωσις τοιαύτη χρησιμοποιῇ τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς πόρους αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν οἱουδήποτε πολιτικοῦ κόμματος ἢ πρὸς συμμετοχήν της εἰς συνέδρια ἐκτρεπόμενα τοῦ προγράμματος των καὶ ἀναμιγνυόμενα εἰς τὴν πολιτικήν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς διαλύσεως καταλογίζονται τὰ οὕτω δαπανηθέντα ποσὰ εἰς βάρος τῆς ὑπευθύνου διοικήσεώς της καὶ τῶν λαβόντων αὐτὰ ἀντιπροσώπων της εἰς τὰ συνέδρια.

Πᾶς διατελέσας ἢ καὶ ἁπλῶς ὑποβαλὼν ὑποψηφιότητα Βουλευτοῦ, Γερουσιαστοῦ ἢ Δημάρχου, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὸν νόμιον περὶ ἐκλογῆς Γερουσιαστῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων ἐκλεγομένων μόνον μετὰ παρέλευσιν τριετίας ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς Βουλευτικῆς, Γερουσιαστικῆς ἢ Δημαρχιακῆς περιόδου ἢ καὶ τῆς ὑποβολῆς ὑποψηφιότητος δύναται νὰ ἐκλεγῇ μέλος τῆς Διοικήσεως Γεωργικῆς συνεταιριστικῆς ὀργανώσεως παντὸς βαθμοῦ ἢ διορισθῇ διευθυντὴς ἢ ὑπάλληλος ἅπαξ ἢ ἔμμισθος, διαγραφόμενος ὑποχρεωτικῶς τῆς Διοικήσεως τῆς ὀργανώσεως, τῆς ἐκλογῆς του ὡς διευθυντοῦ ἢ ὑπαλλήλου θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη μετέχοντας εἰς τὰς

διοικήσεις τῶν ὀργανώσεων ὡς καὶ διὰ τοὺς Διευθυντὰς καὶ ὑπαλλήλους αὐτῶν.

Οἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον δὲν δύνανται νὰ ἐκλέγωνται ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν αὐτῶν ὀργανώσεων εἰς τὰ Γραφεῖα προστασίας καπνοῦ καὶ τὰ Ταμεῖα ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη μετέχοντας εἰς τὰς Διοικήσεις ἢ Διευθυντὰς ἢ ὑπαλλήλους τῶν ὀργανώσεων τούτων καὶ ὄντας ἀντιπροσώπους εἰς τὰ ἀνωτέρω Γραφεῖα ἢ Ταμεῖα.

Δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τῆς Διοικήσεως ἢ Διευθυνταὶ ἢ ἔμμισθοι ἢ ἄμισθοι ὑπάλληλοι τῶν γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων παντὸς βαθμοῦ οἱ καταδικασθέντες διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας εἰς βάρος τῶν ὀργανώσεων ἢ καταγγελθέντες διὰ τοιαύτας ἀλλ' ἀπαλλαγέντες δι' ἀπόσβεσιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς λόγῳ παραγραφῆς ἢ ἐμπράκτου μετανοίας τῆς ἐκλογῆς των ἢ τοῦ διορισμοῦ των θεωρουμένων αὐτοδικαίως ἀκύρων. Οἱ ἤδη τυχὸν μετέχοντες τῆς Διοικήσεως ἀπομακρύνονται αὐτῆς οἱ δὲ διευθυνταὶ ἢ ὑπάλληλοι ἀπολύονται τῆς θέσεώς των.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ἀναγκαστικοὺς οἰνοποιητικοὺς συνεταιρισμοὺς τοὺς ἱδρυθέντας καὶ λειτουργοῦντας βάσει τοῦ νόμου 3322, ὡς καὶ διὰ τοὺς διοικοῦντας καὶ διευθύνοντας γεωργικὰ σωματεῖα ἱδρυθέντα καὶ λειτουργοῦντα βάσει τοῦ νόμου 281 «περὶ σωματείων».

Μεθ' ὃ γίνονται ὡσαύτως οεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως κυρώσῃ τὴν σύμβασιν περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων» καὶ

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρ.ου 1927 Ν.Δ. περὶ χορηγήσεως προνομίου ἱδρύσεως ἱπποδρομίου ἐν Θεσσαλονίκῃ».

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' ἀνάγνωσιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4163 περὶ δασικοῦ κώδικος», ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ζητεῖ νὰ γίνουν δεκταὶ αἱ τροπολογίαι τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀναγινώσκει τροπολογίας του.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον καὶ αἱ τροπολογίαι τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη. ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν ὡς ἐτροποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισιν του τὸ σχέδιον νόμου «περὶ διοικητικοῦ συμβουλίου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Νομικοῦ Συμβουλίου» ἔχον οὕτω :

Περὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς καὶ τοῦ παρ' αὐτῷ Νομικοῦ Συμβούλου.

Ἄρθρον 1.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς συγκροτεῖται Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον :

1) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὡς Προέδρου.

2) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

3) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς Σχολικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς.

4) Ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

5) Ἐκ δύο Καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὧν ὁ εἷς τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς καὶ ὁ ἕτερος τῆς Νομικῆς, ὑποδεικνυομένων κατὰ διετίαν ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν.

6) Ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ὡς εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἄνευ ψήφου.

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα καὶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ὑγιεινῆς κωλυομένους ἢ ἀπόντας ἀναπληροῦσιν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὁρίζονται διὰ μίαν καὶ πάλιν διετίαν δύο ἕτεροι καθηγηταὶ τῆς Ἰατρικῆς καὶ Νομικῆς Σχολῆς ὑποδεικνυόμενοι ταυτοχρόνως μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν ὑπὸ τῶν οἰκείων Σχολῶν.

Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἐχόντων ψῆφον μελῶν, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Προκειμένου τὸ Δ. Συμβούλιον νὰ ἀσκήσῃ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν του διὰ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου, συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, δύο Ἀρεοπαγιτῶν ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Σώματος καὶ δύο Καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὧν ὁ εἷς τῆς Ἰατρικῆς.

Ἐκ τῶν Καθηγητῶν ὁ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑποδεικνύεται μεταξὺ τῶν μὴ διευθυνόντων ἱδρύματα καὶ ὑπηρεσίας ὑπαγομένας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἢ ἐξαρτωμένας οἰκονομικῶς ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, καὶ ὁ ἕτερος ὑπὸ Καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Συγκλήτου. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον 3 ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Α') Ἀποφασίζει :

1) Ἐπὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2) Ἐπὶ τῶν μεταθέσεων τοῦ προσωπικοῦ.

3) Ἐπὶ ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργόν. ἐκτελούμεναι ἐντὸς μηνὸς τὸ βραδύτερον.

Β') Γνωμοδοτεῖ :

1) Ἐπὶ σχεδίων νόμου ἢ Διαταγμάτων καὶ

2) Ἐπὶ παντὸς ζητήματος τιθεμένου ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὸ Συμβούλιον συγκαλεῖται ἵνα ἀποφανθῇ:

α') Τῇ προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ.

β') Τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ

γ') Τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει δύο τοὐλαχίστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ὅτε ὁ Πρόεδρος καλεῖ τοῦτο ἐντὸς τριῶν τὸ βραδύτερον ἡμερῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀρχήν, ἀλληλογραφοῦν διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὅστις δύναται νὰ καλῇ εἰς ἀπολογίαν πάντα ὑπάλληλον παραπεμπόμενον τῷ Συμβουλίῳ, ὅπερ δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ ἢ ν' ἀποδεχθῇ αὐτοπρόσωπον παρουσίασιν τοῦ ὑπαλλήλου.

Τηρεῖ ἴδιον βιβλίον πρωτοκόλλου καὶ πρακτικῶν καὶ ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως ἀναγινώσκονται δὲ καὶ ἐπικυροῦνται εἰς τὴν ἀμέσως ἑπομένην συνεδρίασιν.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς χορηγεῖται ἀποζημίωσις δραχ. 150 δι' ἑκάστην συνεδρίασιν.

Ἄρθρον 3.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβαλλόμεναι εἰς πάντας τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῶν παραπτωμάτων αὐτῶν εἰσί:

α') Ἐπίπληξις, β') πρόστιμον μέχρι τῶν ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, γ') προσωρινὴ παῦσις μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ δ') ὁριστικὴ ἀπόλυσις.

Ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἀνωτάτην πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργός, δυνάμενος νὰ

ἐπιβάλῃ ποινὴν προστίμου ἴσου μὲ τὸ ποσὸν τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν, διὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀνωτέρας ποινῆς ἀπαιτουμένης ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῆς ποινῆς εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου ἀπαιτεῖται προηγουμένη γνωμοδότησις τοῦ ἁρμοδίου διὰ τοὺς Διευθυντὰς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Διευθυντὴς δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καὶ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρι τοῦ πέμπτου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ εἰσηγητοῦ καὶ κάτω.

Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Διευθυντοῦ διὰ πρόστιμον ἄνω τοῦ δεκάτου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν ἐκκαλοῦνται ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τριημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 4.

Πρὸ τῆς ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ὁ ὑπάλληλος καλεῖται εἰς ἔγγραφον ἀπολογίαν ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας, ἧς παρελθούσης ἀπράκτου τιμωρεῖται οὕτος καὶ ἀναπολόγητος

Ὑπάλληλος τιμωρηθεὶς πειθαρχικῶς τρὶς ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους παραπέμπεται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐπιβολῆς βαρυτέρας ποινῆς εἰς τὸν παρεκτραπέντα ὑπάλληλον.

Ἄρθρον 5.

Ἡ πειθαρχικὴ δίωξις εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς τυχὸν συνυπαρχούσης ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαλλήλου.

Ὑπάλληλος τελῶν ὑπὸ ποινικὴν δίωξιν δύναται νὰ διαταχθῇ ὅπως ἀπέχῃ τῆς ἐνασκήσεως τῶν καθηκόντων του κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

Ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου προβλεπομένων περιπτώσεων δύναται νὰ ἀπολυθῇ :

α') Λόγῳ πειθαρχικῆς ποινῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

β') Ἐὰν ἀπέσχεν αὐθαιρέτως τῶν καθηκόντων του πέραν τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν ἢ δὲν μεταβῇ ἀδικαιολογήτως εἰς ἣν μετετέθη θέσιν, ἐντὸς ὁμοίας προθεσμίας.

γ') Ἕνεκεν ἀνεπαρκείας ἢ ἀνικανότητος πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ

δ') Ἕνεκεν ἐπιδειχθείσης ἐπιμέμπτου ἢ ἀπαδούσης πρὸς τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ διαγωγῆς.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις δέον νὰ προηγῆται ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

Ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας ὑποχρεωτικῶς ἅμα συμπληρώσωσι τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 8.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς εἶναι εἷς ἐκ τῶν παρ' ἑτέροις Ὑπουργείοις ἤδη ὑπηρετούντων Νομικῶν Συμβούλων, ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως δημοτικῶν νοσοκομείων καὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου», ὡς καὶ τὸ «περὶ αὐξήσεως παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸ εἰς μόνην συζήτησιν σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμοῦ 1) ἀνεγέρσεως συμπληρωματικῶν περιπτέρων ψυχοπαθῶν εἰς τὸ δημόσιον ψυχιατρεῖον Ἀθηνῶν, 2) ἀνεγέρσεως τριῶν λαϊκῶν περιπτέρων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ «Σωτηρία» καὶ 3) ἐξυγιάνσεως τοῦ Νοσοκομείου «Σωτηρία» κλπ.», ἔχον οὕτω :

Περὶ ἐγκρίσεως προϋπολογισμῶν 1) ἀνεγέρσεως συμπληρωματικῶν περιπτέρων ψυχοπαθῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Ἀθηνῶν, 2) ἀνεγέρσεως τριῶν λαϊκῶν περιπτέρων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ «Σωτηρία» καὶ 3) ἐξυγιάνσεως τοῦ Νοσοκομείου «Σωτηρία», ἤτοι κατασκευῆς δικτύου ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ὑδάτων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνονται οἱ προσηρτημένοι προϋπολογισμοί. 1) ἀνεγέρσεως συμπληρωματικῶν περιπτέρων ψυχοπαθῶν εἰς τὸ Δημόσιον Ψυχιατρεῖον Ἀθηνῶν, 2) ἀνεγέρσεως τριῶν λαϊκῶν περιπτέρων ἐν τῷ Νοσοκομείῳ «Σωτηρία» καὶ 3) ἐξυγιάνσεως τοῦ Νοσοκομείου «Σωτηρία», ἤτοι κατασκευῆς δικτύου ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ὑδάτων, καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάληψις τῆς δαπάνης ταύτης εἰς βάρος τῶν ἀναγεγραμμένων πιστώσεων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῆς χρήσεως 29—30 α) ὑπὸ κεφ. 11 ἄρθρον 5 ἐκ δραχμῶν 3.000.000 καὶ β') ὑπὸ κεφ. 7 ἄρθρον 9 ἐκ δραχμῶν 3.000.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ «περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων» νόμου.

Προϋπολογισμός τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἀνέγερσιν περιπτέρων ψυχιατρικοῦ συγκροτήματος Δαφνίου

Αὔξων ἀριθμός	ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	Ἀριθμὸς τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος Δραχ.	Λ.	Δαπάνη Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Δαπάνη Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	I. Κτίριον Α'.								
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	117	31		3,627			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων μεθ' ὑπερυψώσεως (μέχρι πατώματος) καὶ βαθμίδων.	9	268	230		61,640			
3	Λιθοδομὴ ἀνωδομῆς	10	434	281		121,954			
4	Ἐπίχωσις χώρου μεταξὺ θεμελίων διὰ μεταφορᾶς γαιῶν	5	394	40		15,760			
5	Βαθμίδες ἐκ σκυροκονιάματος	11	33	81		2,673			
6	Ὀπτοπλινθοδομὴ μπατική	12	90	161		14,490			
7	» δρομική	13	24	82		1,968			
8	Στέγη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ	14	703	98		68,894			
9	Ὀροφὴ δι' ὀροφοπήχεων	15	518	58		30,044			
10	Ἐπικάλυψις διὰ κεράμων ἐν κεκλιμένῃ ἐπιφανείᾳ	16	772	66		50,952			
11	Δάπεδον ἐκ σκυροκονιάματος μετ' ἐπαλείψεως διὰ τσιμεντοκονίας	17	518	96		49,728			
12	Περιθώρια δαπέδων διὰ σιμεντοκονίας	18	275	13		3,575			
13	Ἐπιχρίσματα πετακτὰ (βάσεως)	20	186	21		3,906			
14	» τριπτὰ (ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ)	19	1917	25		47,925			
15	Ὀροφοκονιάματα	21	518	26		13,468			
16	Παράθυρα σιδηρόφρακτα μεθ' ὑελοστασίων α) διαστάσεων 1.50×1.20	22α	33	1,183		39,039			
	1.00×1.20	22γ	4	922		3,688			
	1.30×2.00	22β	6	1,410		8,460			
17	Θύρα δίφυλλος εἰσόδου	23	1	2,500		2,500			
18	Θῦραι μονόφυλλοι 0.90×2.20	24	9	750		6.750			
	0.75×2.00	25	6	646		3,876			
19	Λεκάναι ἀποχωρητηρίων	31	6	176		1,056			
20	Ἐπίχρισμα διὰ τσιμεντοκονίας ἀποχωρητηρίων	32	23	47		1,081			
21	Ἐλαιοχρωματισμός: α) παραθύρων	36α	43	115		3,945			
	β) θυρῶν μονοφύλλων	36β	15	145		2,175			
	γ) θυρῶν δικύλλων	36γ	1	220		220			
22	Ὑδροχρωματισμός	37	2630	3		7,890			
23	Τοποθέτησις ὑελοπινάκων	38	45	106		4,770			
24	Ποδιαὶ παραθύρων	39	62	45		2,790			
									578,844
	II. Κτίρια Β'.								
	Δι' ἕκαστον:								
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	120	31		3,720			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων μεθ' ὑπερυψώσεως (βάσεως) καὶ βαθμίδων	9	247	230		56,810			
3	Λιθοδομὴ ἀνωδομῆς	10	402	281		112,962			
4	Ἐπίχωσις χώρου μεταξὺ θεμελίων	5	315	40		12,600			
5	Βαθμίδες ἐκ σκυροκονιάματος	11	12	81		972			
6	Ὀπτοπλινθοδομὴ μπατική	12	130	161		20,930			
7	» δρομική	13	53	82		4,346			
8	Στέγη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ	14	734	98		71,932			
9	Ὀροφὴ δι' ὀροφοπήχεων	15	561	58		32,538			
10	Ἐπικάλυψις διὰ κεράμων ἐν κεκλιμένῃ ἐπιφανείᾳ	16	786	66		51,876			
11	Δάπεδον ἐκ σκυροκονιάματος μετ' ἐπαλείψεως διὰ τσιμεντοκονίας	17	561	96		53,856			
12	Περιθώρια δαπέδων διὰ τσιμεντοκονίας	18	347	13		4,511			
13	Ἐπιχρίσματα πετακτὰ βάσεως	20	130	21		2,730			
14	» τριπτὰ ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ	19	1926	25		48,150			
15	Ὀροφοκονιάματα	21	561	26		14,586			
16	Παράθυρα σιδηρόφρακτα μεθ' ὑελοστασίων, διαστάσεων: α) 1.50×1.20	22α	33	1,183		39,039			
	β) 1.00×1.20	22γ	7	922		6,454			
17	Θύρα δίφυλλος εἰσόδου	23	1	2,500		2,500			
18	Θῦραι μονόφυλλοι, διαστάσεων: α) 0.90×2 20	24	14	750		10,500			
	β) 0.75×2.00	25	5	646		3,230			
19	Φεγγῖται ἀποχωρητηρίων	26	5	385		1,925			
20	Λεκάναι ἀποχωρητηρίων	31	5	176		880			
21	Ἐπίχρισμα ἀποχωρητηρίων διὰ τσιμεντοκονίας	32	36	47		1,692			
22	Ἐλαιοχρωματισμοὶ παραθύρων	36	40	115		4,600			
	» θυρῶν μονοφύλλων	36α	19	145		2,755			
	» θυρῶν δικύλλων	36β	1	220		220			
	» φεγγιτῶν	36γ	5	40		200			
23	Ὑδροχρωματισμοί	37	2620	3		7,860			
24	Τοποθέτησις ὑελοπινάκων	38	39	106		4,134			
25	Ποδιαὶ παραθύρων	39	60	45		2,700			
	Σύνολον					581,208			
	Καὶ διὰ τὰ 3 κτίρια Β: 3 ×					581,208			1,743,624
	εἰς μεταφοράν								2,322,468

Αὔξων ἀριθμός	ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	Ἀριθμὸς τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος Δραχ.	Λ.	Δαπάνη Μερικὴ Δραχ.	Λ.	Δαπάνη Ὁλικὴ Δραχ.	Λ.
	Ἐκ μεταφορᾶς							2,322,468	
	III. Κτίρια Γ'. (Λουτρὰ)								
	Δι' ἕκαστον:								
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	54	31		744			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων μεθ' ὑπερυψώσεως (βάσεως)	9	33	230		7,590			
3	Λιθοδομὴ ἀνωδομῆς	10	65	281		18,265			
4	Βαθμίδες ἐκ σκυροκονιάματος	11	4	81		324			
5	Ὀπτοπλινθοδομὴ μπατική	12	26	161		4,186			
6	Στέγη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ	14	113	98		11,074			
7	Ὀροφὴ δι' ὀροφοπήχεων	15	75	58		4,350			
8	Ἐπικάλυψις κεράμων ἐν κεκλιμένῃ ἐπιφανείᾳ	16	127	66		8,382			
9	Δάπεδον ἐκ σκυροκονιάματος μετ' ἐπαλείψεως διὰ τσιμεντοκονίας	17	75	96		7,200			
10	Περιθώρια δαπέδου διὰ τσιμεντοκονίας	18	56	13		728			
11	Ἐπιχρίσματα πετακτὰ (βάσεως)	20	14	21		298			
12	» τριπτὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ	19	311	25		7,775			
13	Ὀροφοκονιάματα	21	75	26		1,950			
14	Παράθυρα σιδηρόφρακτα μεθ' ὑελοστασίων 1,00×1,20	22γ	8	922		7,376			
15	Θῦραι μονόφυλλοι διαστ. 90×2,20	24	2	750		1,500			
16	Ἐλαιοχρωματισμὸς παραθύρων	36	8	115		920			
	» θυρῶν	36α	2	145		290			
17	Ὑδροχρωματισμός	37	400	3		1,200			
18	Τοποθέτησις ὑελοπινάκων	38	4.50	106		477			
19	Ποδιαὶ παραθύρων	39	10	45		450			
20	Ἐσχάραι σιδηραῖ	40	12	88		1,056			
	Σύνολον					86,135			
	Καὶ διὰ τὰ δύο κτίρια Γ: 2 ×					86,135		172,270	
	IV. Οἰκήματα προσωπικοῦ Δ'.								
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	16	31		496			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων μεθ' ὑπερυψώσεως (βάσεως)	9	24	230		5,520			
3	Λιθοδομὴ ἀνωδομῆς	10	23	281		6,463			
4	Ὀπτοπλινθοδομὴ μπατική	12	73	161		12,353			
5	» δρομική	13	33	82		2,706			
6	Στέγη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ	14	81	98		7,938			
7	Ὀροφὴ ἐξ ὀροφοπήχεων	15	59	58		3,422			
8	Ἐπικάλυψις διὰ κεράμων ἐν κεκλιμένῃ ἐπιφανείᾳ	16	87	66		5,742			
9	Δάπεδον ἐκ σκυροκονιάματος μετ' ἐπαλείψεως τσιμενοκονίας	17	59	96		5,664			
10	Περιθώρια δαπέδων	18	51	13		663			
11	Ἐπιχρίσματα πετακτὰ βάσεως	20	56	21		1,175			
12	» τριπτὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ	19	260	25		6,500			
13	Ὀροφοκονιάμα	21	59	26		1,534			
14	Παράθυρα διαστ. 100×1,20	22γ	3	922		2,766			
15	Θῦραι μονόφυλλοι διαστάστ. 0,90×2,20	24	3	750		2,250			
16	Ἐλαιοχρωματισμὸς παραθύρων	36	3	115		345			
17	» θυρῶν	36α	3	145		435			
18	Ὑδροχρωματισμός	37	380	3		1,140			
19	Τοποθέτησις ὑελοπινάκων	38	2	106		212			
	Ποδιαὶ παραθύρων	39	3	45		135			
	Σύνολον					67,460			
	Καὶ διὰ τὰ δύο κτίρια Δ: 2 ×					67,460		134,920	
	V. Περιτοιχίσματα								
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	51	31		1,581			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων καὶ ἀνωδομῆς	9	245	230		56,350			
3	Ἐπίχρισμα πετακτόν	20	930	21		19,530			
4	Ὑδροχρωματισμός	37	930	3		2,790			
5	Αὐλόθυρα σιδηρᾶ	42	1	6,000		6,000			
								86,251	
	Εἰς μεταφοράν							2.715,909	

Αὐξ. ἀριθμός	ΕΝΔΕΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ	Ἀριθμὸς τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος Δραχ.	Τιμὴ μονάδος Λ.	Δαπάνη Μερικὴ Δραχ.	Δαπάνη Μερικὴ Λ.	Δαπάνη Ὁλικὴ Δραχ.	Δαπάνη Ὁλικὴ Λ.
	Ἐκ μεταφορᾶς	...	... .	.....		.....		2,715,909	
	VI. Ὑπόστεγα								
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	12	31		372			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων μεθ' ὑπερυψώσεως	2	24	230		5,720			
3	Ἐπίχωσις χώρου μεταξὺ θεμελίων	5	214	40		8,560			
4	Δάπεδον ἐκ σκυροκονιάματος μετ' ἐπαλείψεως τσιμεντοκονίας	17	600	96		57,600			
5	Ὑποστηλώματα στέγης· στύλοι ξύλινοι	41	24	400		9,600			
6	Στέγη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ	14	672	98		65,856			
7	Ἐπικάλυψις διὰ κεράμων ἐν κεκλιμένῃ ἐπιφανείᾳ	16	698	66		45,068			
8	Ἐλαιοχρωματισμός	35	100	30		3,000		2,918,525	
	Δι' ἀπροβλέπτους δαπάνας							181 475	

Ἐ θ ε ω ρ ή θ η

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπ' ἀρ. 76590 ἐγγράφου μας διὰ δραχμὰς τρία ἑκατομμύρια ἑκατὸν χιλιάδας (3,100,000.—)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ὀκτωβρίου 1929

Ὁ Τμηματάρχης

(Ὑπογραφή)

Προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἀνέγερσιν δύο λαϊκῶν περιπτέρων ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ «Σωτηρία»

Αὐξ. ἀριθμός	Ἐνδείξεις τῶν ἔργων	Ἀριθμὸς τιμολογίου	Μονάδες ἐκτελεσθησομένης ἐργασίας	Τιμὴ μονάδος Δραχ.	Τιμὴ μονάδος Λ.	Δαπάνη Μερικὴ Δραχ.	Δαπάνη Μερικὴ Λ.	Δαπάνη Ὁλικὴ Δραχ.	Δαπάνη Ὁλικὴ Λ.
1	Ἐκσκαφὴ θεμελίων	1	285	20		5,700			
2	Λιθοδομὴ θεμελίων μέχρι στάθμης	2	490	224		109,760			
3	» ἀνωγαίου	3	430	284		122,120			
4	Ὀπτοπλινθοδομὴ μπατική	4	355	137		48,635			
5	» δρομική	5	181	72		13,032			
6	Ἐπιχωμάτωσις διαμερισμάτων	6	630	15		9,450			
7	Πρέκια θυρῶν καὶ παραθύρων	8	14 51	1,347		19,545			
8	Ποδιὲς παραθύρων	26	56	16		896			
9	Ὁριζοντία προβολὴ στέγης	9	840	140		117,600			
10	Ἐπικεράμωσις	10	924	56		51,744			
11	Ξυλίνη κορωνίς	11	217	50		10,850			
12	Κατασκευὴ δαπέδων	12	676	129		87,204			
13	Σουβατεπιὰ ἐκ σιμέντου	13	455	21		9,555			
14	Κατασκευὴ ὀροφῆς	14	534	52		27,768			
15	Παράθυρα μετὰ περσίδων 1,00×2	19	15	1,168		17,520			
16	» ἄνευ περσίδων	16	16	585		7,605			
17	» 1,00×0,50	18	32	150		4,800			
18	Θῦραι ὑελόφρακτοι 1×2,8	20	10	938		9,380			
19	» μονόφυλλοι πλήρεις 1×2,8	21	20	822		16,440			
20	» W.I. 0,80×2,20	22	16	584		9,344			
21	» ἐξωτερικαὶ 1,20×2,80	23	3	1,125		3,375			
22	» ἐσωτερικαὶ ὑελ. 1,20×2,80	—	2	1,125		2,250			
23	Περβάζια θυρῶν	24	405	20		8,100			
24	Ἐξωτερικὰ ἐπιχρ. καὶ διαμζ.	25	925	58		53,650			
25	Ἐπιχρίσματα ἐσωτερικά	27	1758	21		36,918			
26	Ὁροροκονιάματα	28	534	26		13,884			
27	Γυαλοβαφαί	29	3217	3	50	11,259	50		
28	Ἐλαιοβαφαί	30	452	26		11,752			
29	» βεράντας καὶ κορωνίδος	30	195	26		5,070			
30	Ξύλινον κιγκλίδωμα βεράντας	—	53	60		3,180			
31	Ἐπιχρίσματα διὰ σιμεντοκονίας	37	176	34		5,984			
32	Βαθμίδες ἐκ μπετόν	31	23	83		1,909			
33	Λεκάναι W.I.	32	8	378		3,024			
34	Νιπτῆρες	33	8	290		2,320			
35	Νεροχύτης μαγειρείου	34	1	578		578			
36	Ἐρμάρια ἱματιοθήκης	36	7	1,656		11,592			
37	Καπνοδόχοι	35	5	159		715			
38	Μηχανικὴ κουζίνα	—	1	10,000		10,000			
39	Λουτῆρες	—	2	1,200		2,400			
40	Douche	—	2	600		1,200			
41	Σωλῆνες ἀποχ. τῶν 0,12	38	52	40		2,080			
42	» » » 0,16	39	40	61		2,440			
43	Εἰδικὰ τεμάχια	40	35	40		1,400			
	Ἔξοδα ἀπρόβλεπτα (ὑδραυλικά, ἠλεκτρολογικά)	—	—	—		55,499	50		
	Ὁλικὴ δαπάνη							950,000	
	Διὰ δύο περίπτερα ὅμοια 2×950,000								1,900,000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαρτίου 1930

Ὁ συντάξας Μηχανικὸς

Ὀδ. Κολάσης

Προϋπολογισμὸς τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ θεραπευτηρίου «ἡ Σωτηρία».

Ἔνδειξις τῶν ἔργων	Ποσότητες Προϋπολογισθεῖσαι	Ποσότητες Ἐκτελεσθεῖσαι	Τιμὴ μονάδος	Δαπάνη Μερικὴ	Δαπάνη Ὁλικὴ
I. Σωληνώσεις.					
1) Πηλοσωλῆνες διαμέτρου 0,15	980	×	53.50	52,430	
2) » » 0,18	980	×	62.50	61,250	
3) Σιμεντοσωλῆνες » 0,20	1 349	×	94.40	127,345	
4) » » 0,25	260	×	105.50	27,430	
5) » » 0,30	217	×	122.—	26,474	294,929
II. Φρεάτια.					
6) Φρεάτια ἐπισκέψεως μικροῦ βάθους ἐν εὐθυγραμ. καὶ ἐν καμπύλῃ.	15	×	1,156.—	17,340	
7) » » μέσου βάθους	16	×	4,310.—	68,960	
8) » » μεγάλου βάθους	11	×	6,175.—	67,925	154,225
III. Βόθροι.					
9) Βόθροι 20 ἀτόμων	2	×	14,940.—	29,880	
10) » 25 »	1	×	16,840.—	16,840	
11) » 30 »	1	×	18,180.—	18,180	
12) » 35 »	1	×	19,325.—	19,325	
13) » 40 »	1	×	20,300.—	20,300	
14) » 60 »	1	×	28,140.—	28,140	
15) » 70 »	1	×	30,470.—	30,470	
16) » 75 »	3	×	31,825.—	95,475	
17) » 100 »	5	×	39,270.—	196,350	454,960
18) Δεξαμενή	1	×	113,150.—	—	113,150
Δι' ἀπροόπτους δαπάνας					82,736
Τὸ ὅλον					1,100,000

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰουνίου 1928.

Ὁ Μηχανικὸς

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΟΔ. ΚΟΛΑΣΗΣ

Ἐθεωρήθη

Διὰ δραχμὰς ἓν ἑκατομμύριον ἑκατὸν χιλιάδας (1,100,000) ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ὑπ' ἀριθ. 60347 ἐγγράφου μας.

Ἀθῆναι τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1929

Ὁ Τμηματάρχης

(Ὑπογραφὴ)

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασι, ὥρᾳ 4.40' πρωϊνῇ διὰ τὴν 4 1)2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'

Τετάρτης 9 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.45' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Οἱ μικροϊδιοκτῆται ἀγροκτημάτων Τρικκάλων ζητοῦν ὅπως ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ποιότητος καὶ οὐχὶ κατὰ στρέμμα.

Οἱ συνταξιοῦχοι φυματικοὶ ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται χωροφυλακῆς ζητοῦν τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος προσωρινοῦ, χορηγηθέντος καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συνταξιούχους.

Αἱ προσφυγικαὶ οἰκογένειαι συνοικισμοῦ Περιβόλου Ἐπταπυργίου ζητοῦν τὴν ἐλάττωσιν τῆς τιμῆς τῶν οἰκημάτων.

Οἱ πτυχιοῦχοι φοιτηταὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4373 καὶ τὴν προσωρινὴν τοποθέτησίν των εἰς τὰ σχολεῖα δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ καπνοπαραγωγοὶ Ἀλιστράτης ζητοῦν τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς τοῦ σιγαροχάρτου.

Ἡ προσφυγικὴ ἕνωσις Κυκλάδων διαβιβάζει ψήφισμα σχετικῶς μὲ τὰς ἑλληνοτουρκικὰς διαπραγματεύσεις.

Οἱ οἰνοπαραγωγοὶ Κύμης διαμαρτύρονται διὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀμπέλων καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν οἴνων εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Θεοφ. Ἀσπρογέρακα καταδίκου φυλακῶν Ἀργοστολίου δι' ἧς αἰτεῖται τὸν μετριασμὸν τῆς ποινῆς του.

Ὁ ἴδιος κ. ***βουλευτὴς*** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ἀθ. Κτενᾶ, καταδίκου φυλακῶν Κεφαλληνίας, δι' ἧς αἰτεῖται τὸν μετριασμὸν τῆς ποινῆς του.

Οἱ σταφιδοκτηματίαι ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ τοῦ τέως δήμου Ἐρινεῶν διὰ ψηφίσματός των ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἄρσιν πάντος ἰσχύοντος μέτρου περὶ τῆς σταφίδος, περὶ πειραχτήματος, τὴν φύτευσιν σταφιδλαμπέλων ἐπὶ τῶν ἀγόνων ἐδαφῶν καὶ τὴν αὐστηρὰν κρατικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ποιότητος τῆς ἐξαγομένης σταφίδος.

Οἱ κάτοικοι τοῦ δήμου Ἀριστομένους ζητοῦν τὴν ἄμεσον ἔναρξιν τῆς ἐγκριθείσης δημοσίας ὁδοῦ Ἀριστομένους—Μεσσήνης.

Ὁ γεωργικὸς κτηματικὸς κόσμος Μεσσήνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπιβολὴν προσθέτου φορολογίας ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ὀπωρῶν, λαχανικῶν, καὶ σύκων ὑπὸ τοῦ δήμου Καλαμῶν.

Διάφορα σωματεῖα τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν ἀναβολὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐντολμάτων παρελθουσῶν χρήσεων (1919—1925).

Ἡ περιφέρεια Σκύδρας ζητεῖ τὴν σύστασιν κρατικοῦ νοσοκομείου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Μπούτης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 4448 «περὶ Ταμείου συντάξεως Νομικῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Κ. Βουδούρης*** καὶ ***Ι. Μπούτης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Φωκᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῶν παλυτέκνων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Κ. Σίμος, Α. Κογεβίνας, Κ. Ζερβὸς*** καὶ ***Γ. Βελλιανίτης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μειώσεως τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου κ.λ.π.».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Δυμπερόπουλος*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Αὐγούστου 1925 Ν.Δ. «περὶ σειρᾶς ἀοχαιτότητος τῶν ἀξιωματικῶν, τοποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Καραρεβδᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4042 «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των».

Οἱ κ.κ. ***Γ. Σίδερης.*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) καὶ ***Δ. Δίγκας.*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν» καὶ αἰτοῦνται τὴν παραπομπήν του εἰς τὴν ἁρμοδίαν Κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπὴν ὅπως ὑποβάλῃ τάχιστα τὴν ἔκθεσίν της.

Οἱ κ. κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1930 Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 κωδικοποιηθείσης Συμβάσεως ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων ὁμοίων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβ. Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α) «Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς ὑπὸ τῶν μήπω ἀνανεωσάντων ταύτην φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1928—1929 κλπ.».

β) «Περὶ χορηγίας εἰς τοὺς ἐξ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ μετεκπαιδευομένους δημοδιδασκάλους μηνιαίου ἐπιδόματος».

γ) «Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς καταβολῆς τελῶν ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς τῶν ἀπόρων προσφύγων μαθητῶν τοῦ σχολείου Καλῶν Τεχνῶν» καὶ

δ) «Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς ψηφισθείσης ὑπὸ τῆς Γερουσίας προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4167 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου τοῦ 1929 Ν.Δ. τὸ ἀφορῶν τὰς ἐν τῷ Κράτει ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10—13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837».

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ

τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων νεκροταφείων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ν. Συριόπουλος, Η. Τσεριώνης** καὶ **Α. Σπηλιάδης** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 «περὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων».

Ὁ κ. **Ε. Ἐμμανουηλίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4042 «περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν».

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382, ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἀναφορῶν καὶ Ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας,** ὑποστηρίζων ἀναφορὰν κτηνοτρόφων περὶ ἀπαλλοτριώσεως λειβαδίων μεγάλης ἰδιοκτησίας πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν, ἐξαίρει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπισπεύσεως τῆς ὑποβολῆς εἰς τὴν Βουλὴν σχετικοῦ νομοσχεδίου, συμφώνως ἄλλως τε πρὸς τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑποσχέσεις, ἵνα μὴ παραταθῇ μία κατάστασις ἔκρυθμος ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, συγχρόνως δὲ καὶ ἀσυμβίβαστος πρὸς τὸ ἄρθρον 110 τοῦ Συντάγματος καθ' ὃ ἐντὸς 5ετίας ἀπὸ τῆς ψηφίσεώς του δέον νὰ γίνῃ ἀπαλλοτρίωσις τῶν λειβαδίων, ἄλλως αὕτη ματαιοῦται.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ ζήτημα τῆς κτηνοτροφίας ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ὅπερ μάλιστα ἔχει προβῇ καὶ εἰς τὴν σύγκλησιν Πανελληνίου κτηνοτροφικοῦ συνεδρίου. Ἡ βραδύτης ὅμως περὶ τὴν ὑποβολὴν νομοσχεδίου ὀφείλεται, λέγει, οὐχὶ εἰς ἀμέλειαν, ἀλλὰ εἰς τὴν ἀνάγκην ὅπως συντονισθοῦν αἱ ἐνέργειαι τῶν ἁρμοδίων ἐν προκειμένῳ Ὑπουργείων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπέσχεται ὅπως μέχρι τέλους τῆς ἑβδομάδος καταθέσῃ σχετικὸν νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Κ. Κουρτίδης** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει ἀναφορὰν κυνηγῶν Σουφλίου αἰτουμένων ὅπως συμφώνως πρὸς τὰς παρασχεθείσας ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὑποσχέσεις δοθῇ αὐτοῖς εἰδικὴ ἄδεια κυνηγίου ἀγρίων θηραμάτων καὶ δὴ ἀγριοχοίρων κατὰ τὸ θέρος, ὁπότε καταστρέφουν οὗτοι τελείως τὰς φυτείας τοῦ ἀραβοσίτου, καὶ λύκων κατὰ τὸν χειμῶνα, ὁπότε οὗτοι, κατερχόμενοι εἰς τὰ πεδινώτερα μέρη, δεκατίζουν κυριολεκτικῶς τὰ ποίμνια. Παραδειγματικῶς ἀναφέρει ὅτι πρὸ καιροῦ ἀγέλη λύκων ἐπιδραμοῦσα κατέπνιξε 170 κατσίκια καὶ κατεσπάραξε 4 ἀνθρώπους.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀπαντᾷ ὅτι τὸ δικαίωμα παροχῆς τοιαύτης ἀδείας περιῆλθεν κατόπιν τῆς ἀποκεντρώσεως εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Κ. Κουρτίδης. Δὲν περιμένουν οἱ λύκοι τὴν αὐτοδιοίκησιν διὰ νὰ σκοτώνουν ἀνθρώπους καὶ νὰ πνίγουν κατσίκια.

Οἱ κ. κ. **Μ. Συριόπουλος** καὶ **Η. Τσεριώνης** συνιστῶσιν ἀναφορὰν τοῦ συλλόγου παλαιμάχων ὑπαξιωματικῶν Ἠλείας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν, ἥτις ἀναφορά, αἰτήσει τοῦ κ. **Κ. Σπυρίδη** (Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας), διαβιβάζεται αὐτῷ.

Οἱ κ. κ. **Α. Θεολογίτης, Μ. Τζερμιᾶς** καὶ **Δ. Ἡρακλείδης** ὑποστηρίζουν ἀναφορὰν προσφύγων συνοικισμοῦ Νέας Ἐλβετίας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ ἐκεῖ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου, καὶ παρακαλοῦν νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἁρμόδιον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** συνιστᾷ ἀναφορὰν Ἐρασμίας Ι. Περλεπέ, ὀρφανῆς ἀνθυπολοχαγοῦ θανόντος ἐκ κακουχιῶν τοῦ πολέμου τοῦ 1897, περὶ παροχῆς αὐτῇ συντάξεως.

Ὁ κ. **Α. Παπαθανάσης,** ποιούμενος τὰς αὐτὰς συστάσεις παρατηρεῖ ὅτι πρόκειται περὶ ἐλαχίστων θυμάτων τοῦ πολέμου τοῦ 1897, ἀξίων πάσης συμπαθείας.

Αἰτήσει τοῦ κ. **Θ. Σοφούλη** (Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν), ἡ ἀναφορὰ διαβιβάζεται αὐτῷ.

Οἱ κ. κ. **Ε. Τριποδάκης** καὶ **Α. Θεολογίτης** συνιστῶσιν ἀναφορὰν ὑποκατοδίκων φυλακῶν Αἰγίνης περὶ μετριασμοῦ τῆς ποινῆς τῶν βαρυποινιτῶν καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐλαφροποινιτῶν.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν τοῦ Α. Πλατῆ περὶ ἀποζημιώσεώς του εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς διὰ τὸ γήπεδον αὐτοῦ ὅπερ ἀπηλλοτριώθη πρὸς ἐπέκτασιν καὶ διαπλάτυνσιν τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου.

Τὴν ἀναφορὰν συνιστᾷ καὶ ὁ κ. **Κ. Κατσαδήμας.**

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἐξηγεῖ ὅτι ὁ νόμος περὶ ἀποζημιώσεως εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς εἶναι μεταγενέστερος τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Πάντως, λέγει, τὸ ζήτημα ἐκκρεμεῖ ἐνώπιον τῆς νομοπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν Π. καὶ Β. Τάσσου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἄμυναν ὑπηρετήσαντας καὶ καταστάντας ἀνικάνους, οἵτινες αἰτοῦνται ὅπως παραπεμφθοῦν ἐνώπιον τῆς Α.Σ.Υ.Ε. πρὸς καθορισμὸν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνικανότητος αὐτῶν.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων ἀναβάλλεται.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου,** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, παρατηρεῖ ὅτι ἀποχωρῶν ἐκ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς περὶ ὥραν 4ην πρωϊνὴν ἔλαβεν τὴν διαβεβαίωσιν παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ὅτι τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὸ ἐνοικιοστάσιον θὰ συνεζητεῖτο πρὶν ψηφισθῇ. Παραδόξως ὅμως, λέγει, τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἐψηφίσθη ἄνευ συζητήσεως, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὑπέβαλεν αὐτὸ ἀκριβῶς διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν ἐν προκειμένῳ γνώμην τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἔχει γνῶσιν ἂν ἐψηφίσθη τὸ ἐν λόγῳ νομοσχέδιον. Πάντως, λέγει, τὸ πνεῦμα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἀκουσθοῦν αἱ γνῶμαι ὅλων.

Ι. Τσιριμῶκος (Πρόεδρος). Δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ γνῶσιν διότι, δὲν προήδρευον τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἂν ἐψηφίσθη, ἐψηφίσθη κατὰ λάθος.

Ἀναγινώσκονται εἶτα τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 7ης τρέχοντος μηνός.

Ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης** λαμβάνων ἐπ' αὐτῶν τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς:

Τὰ πρακτικά, κ. Πρόεδρε, εἶναι σχοινοτενῆ καὶ εἶναι εὐεξήγητον ὅτι θὰ ἔχρῃζον ἐν πολλοῖς διορθώσεως. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ἔφερεν εἰς τὸ βῆμα εἶναι ἡ παράλειψις ἑνὸς μέρους τῆς συζητήσεως, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ συνυποσχετικοῦ τοῦ 1919, ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὁποίου, μετὰ τὰς ἐξηγήσεις τὰς δοθείσας κατὰ τὴν τελευταίαν ὁμιλίαν μου, ἤρθησαν αἱ διαφωνίαι. Εἶπον δηλαδὴ ὅτι ὁ διαιτητής, κατὰ τὸ συνυποσχετικόν, ὤφειλε νὰ ἀποφανθῇ ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἦτο κατ' ἀρχὴν ὀφειλέτις πρὸς τὴν Γαλλίαν ἐκ τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν θὰ ἐθεωρεῖτο, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς οἰκονομικῆς της καταστάσεως, ὀφειλέτις, θὰ ἀποφασίσῃ τί ποσὸν θὰ ἐπληρώναμεν. Ἐπίσης ὁ διαιτητὴς εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του καὶ τὰς παραχωρήσεις τὰς γενομένας κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων, ὄχι διὰ νὰ τὰς κηρύξῃ ἀκύρους—ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἔχει ἐμφυλοχωρήσει ἡ παρεξήγησις—ἀλλὰ διὰ νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ καὶ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν ζημίαν αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ πο-

λεμικοῦ ὑλικοῦ ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελε καταλογίσει ὀφειλὴν εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἑρμηνεία αὐτὴ ἔγινε δεκτή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κάθε ἄλλο. Αὐτὸ θὰ ἐσήμαινεν ὅτι παραδέχομαι πῶς αἱ παραχωρήσεις ποὺ ἔγιναν πρὸς τὸν κ. Μαρὲν ἦσαν προσωριναί, ὑπὸ αἵρεσιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀκριβές.

Γ. Καφαντάρης. Τότε τί δικαίωμα καθ' ὑμᾶς εἶχεν ὁ διαιτητής;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σεῖς ἰσχυρίζεσθε ὅτι ὁ διαιτητὴς ἐδικαιοῦτο νὰ θεωρήσῃ μὴ ὁριστικὰς τὰς παραχωρήσεις ταύτας καὶ ἑπομένως νὰ μὴ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψει.

Γ. Καφαντάρης. Βεβαίως, διότι τότε ποῖον ἄλλο δικαίωμα θὰ εἶχεν ὁ διαιτητής;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶχε τὸ δικαίωμα, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς παρῃτήθη τοῦ δικαιώματος νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλίας ὑπεσχημένου δανείου τῶν 250 ἑκατομμυρίων φράγκων διὰ τὰ ἔξοδα τοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1918, νὰ κρίνῃ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ περιορίσῃ κατά τι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ ἡ Γαλλία διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ καὶ νὰ μᾶς καταδικάσῃ, λόγου χάριν νὰ πληρώσωμεν τὰ τρία τέταρτα μόνον ἀντὶ τοῦ ὅλου τῆς ἀξίας. Ἀλλ' οὐδέποτε ἠδύνατο ὁ διαιτητὴς νὰ ἀποφανθῇ ὅτι κακῶς ἐδέχθημεν νὰ πληρωθῇ ἡ ἀξία τοῦ ὑλικοῦ εἰς χρυσὸν ἢ ὅτι κακῶς ἐδέχθημεν ὅτι τὸ Γαλλικὸν χρέος πρὸς τὴν Τράπεζαν εἶναι χρέος πολεμικὸν καὶ ὄχι ἐμπορικόν, οὐδὲ ὅτι κακῶς ἐδέχθημεν ὅτι χωρεῖ συμψηφισμὸς μεταξὺ τοῦ χρέους ἡμῶν, τὸ ὁποῖον ἦτο πληρωτέον εἰς 62 ἔτη, πρὸς τὸ Γαλλικὸν χρέος, ὅπερ ἦτο ληξιπρόθεσμον ἀπὸ ἑπταετίας καὶ ὡς πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εὑρίσκετο ἐν ὑπερθέσει. Πάσας ταύτας τὰς παραχωρήσεις δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνατρέψῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὁ διαιτητής.

Γ. Καφαντάρης. Ὅλοι οἱ συμβιβασμοὶ οἱ ὁποῖοι ἔγιναν, ἔγιναν ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς φιλικῆς διευθετήσεως τοῦ συνόλου τῶν διαφορῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι δυστυχῶς.

Γ. Καφαντάρης. Μάλιστα· καὶ ἀπόδειξις εἶναι ὅτι οὐδεμία γίνεται ἐπιφύλαξις εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ συνυποσχετικοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ ἐδῶ πρόκειται περὶ ἀγορεύσεως, κ. Ἀρχηγὲ τῶν Προοδευτικῶν.

Γ. Καφαντάρης. Ὄχι, πρόκειται περὶ ἐξηγήσεως. Εἰς τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπε ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην, τὴν ὁποίαν ἔδωκα, ὅτι εἴμεθα σύμφωνοι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι θὰ ἐλάμβανεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀμοιβαίας παραχωρήσεις διὰ νὰ ἐκδόσῃ ὀρθοτέραν ἀπόφασιν. Ὄχι διὰ νὰ ἀνατρέψῃ τὰς γενομένας παραχωρήσεις. Δὲν ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ὅτι κακῶς ἐδέχθημεν νὰ θεωρηθῇ τὸ Γαλλικὸν χρέος πρὸς τὴν Τράπεζαν ὡς χρέος πολεμικόν, οὔτε ὅτι κακῶς ἀπεφασίσθη ὅτι ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ συμψηφισμός. Δὲν εἶχε κανὲν τοιοῦτον δικαίωμα. Ἀλλ' ἐὰν ἐθεώρει ὅτι τὸ Κράτος ἔκαμε παραχωρήσεις εἰς τὰς ὁποίας δὲν ὑπεχρεοῦτο, ἔπρεπε νὰ τὰς λάβῃ ὑπ' ὄψιν διὰ νὰ ἐκδόσῃ δικαίαν ἀπόφασιν.

Γ. Καφαντάρης. Καὶ ἂν ἔκρινεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔκαμε παραχωρήσεις;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι διὰ νὰ ἀκυρώσῃ τὰς γενομένας παραχωρήσεις;

Γ. Καφαντάρης. Ὄχι διὰ νὰ τὰς ἀκυρώσῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ. Εἶναι πρόδηλον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν συμφωνοῦμεν ὅλως διόλου.

Γ. Καφαντάρης. Μὰ συνεφωνήσαμεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν συνεφωνήσαμεν μὲ κανένα τρόπον· τοὐναντίον αἱ παραχωρήσεις ποὺ ἐκάνατε πρὸς τὸν κ. Μαρὲν ὑπεστήριξα κατὰ τὴν συζήτησιν ὅτι δὲν ἦσαν οὔτε προσωριναὶ οὔτε ὑπὸ ὅρον. Ἐγὼ μάλιστα θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ θεωρῶ τερατῶδες τὸ ὅτι ὑπεστηρίχθη τὸ ἐναντίον ἀπὸ πολιτικὸν τῆς περιωπῆς σας.

Γ. Καφαντάρης. Τερατῶδες εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγένετο εἰς τὴν Βουλήν, ἡ διαστροφὴ ὅλων τῶν συμφωνιῶν καὶ τῶν συμβάσεων. Εἶναι ὄντως τερατῶδες καὶ ἀπίστευτον τοῦτο διὰ πολιτικὸν τῆς ἰδικῆς σας περιωπῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν σᾶς ἀπαντῶ. Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, βάλετε εἰς τὸ στόμα τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν ὅ,τι θέλει εἰς τὰ Πρακτικά. Βάλετε ὅ,τι ὑποστηρίζει πῶς εἶπεν. Ἀλλὰ μὴ μοῦ ζητεῖτε, κ. Ἀρχηγὲ τῶν Προοδευτικῶν, νὰ δεχθῶ ὅπως παρερμηνευθοῦν διὰ τῶν Πρακτικῶν αἱ ἰδικαί μου γνῶμαι καὶ αἱ ἰδικαί μου σκέψεις.

Γ. Καφαντάρης. Ἐγὼ ζητῶ νὰ τεθοῦν εἰς τὰ Πρακτικὰ καὶ εἰς τὸ στόμα τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐλέχθησαν καὶ τὰ ὁποῖα σήμερον ἀρνεῖσθε. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὑπὸ ποῖον πνεῦμα ἐγένετο ἡ συζήτησις. (Θόρυβος).

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἴπατε.......... (Θόρυβος).

Καταπαύσαντος τοῦ θορύβου, ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη, τὰ πρακτικὰ ἐπικυροῦνται καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον, τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου αὐτασφαλείας βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν», μετὰ φραστικὰς διορθώσεις προτεθείσας ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Ξηροῦ,** ἔχον οὕτω:

Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἵδρυσις-Ἕδρα-Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

1. Ἱδρύεται ταμεῖον ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας.

2. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι ἡ παροχὴ μηνιαίου ἰσοβίου βοηθήματος, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, α') προσωπικῶς εἰς τοὺς μετόχους τοῦ Ταμείου λόγῳ παροχῆς τῶν ὑπηρεσιῶν των ἐφ' ὡρισμένον χρόνον, ἢ ἀνικανότητος συνεπείᾳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς νόσου, καὶ β') εἰς τοὺς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους τῶν μετόχων.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ διοικεῖται ὑπὸ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τεσσάρων βουλευτῶν καὶ τριῶν γερουσιαστῶν ἐκλεγομένων κατὰ τριετίαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις μονίμως κατοικούντων.

2. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκλέγονται καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, ἅτινα ἀναπληροῦσι τὰ ὁριστικὰ τοιαῦτα ἀπόντα ἢ κωλυόμενα.

3. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης τριετίας τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸν Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ, ὅστις ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις, ὡς καὶ τὸν γραμματέα αὐτοῦ.

4. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενα πρὸς ἀντικατάστασιν ἑτέρων μελῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας των

διανύουσιν ὁλόκληρον τὴν θητείαν αὐτῶν, παραμένουσι δὲ ὡς τοιαῦτα ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Βουλῆς μέχρις ἀντικαταστάσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς νέας Βουλῆς.

5. Εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρίσταται ὁ Διευθυντὴς ἢ ἕτερος ὑπάλληλος τοῦ Ταμείου ἄνευ ψήφου, ὁριζόμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνός, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις παραστῇ ἀνάγκη.

7. Θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τῶν μελῶν αὐτοῦ, λαμβάνει τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων καὶ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

8. Πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὰς ἑπομένας διατάξεις ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἔκδοσιν Διαταγμάτων, δέον νὰ παρίστανται τοὐλάχιστον πέντε μέλη.

9. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀνατίθηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἡ εἰσήγησις διαφόρων ὑποθέσεων ὡς καὶ ἡ ὑπογραφὴ ὡρισμένων ἐγγράφων.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς τιμητικὴ εἶναι ἄμισθος.

Μέτοχοι.

Ἄρθρον 3.

1. Μέτοχοι τοῦ Ταμείου εἶναι ὑποχρεωτικῶς, ὑποκείμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἅπαντες οἱ κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐκλεγέντες Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ καὶ οἱ ἑκάστοτε ἐφεξῆς ἐκλεγησόμενοι. Τῶν διὰ πρώτην φορὰν ἐκλεγομένων καὶ ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των ἡ συμμετοχὴ εἰς τὸ Ταμεῖον εἶναι προαιρετική.

2. Οἱ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως καθιστάμενοι μέτοχοι καὶ μὴ ἐπανεκλεγόμενοι ὡς βουλευταὶ ἢ γερουσιασταὶ ἐξακολουθοῦν νὰ διατηρῶσι τὴν ἰδιότητα τοῦ μετόχου μὴ ὅμως ὑποκείμενοι εἰς κρατήσεις.

Πόροι.

Ἄρθρον 4.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

1. Κράτησις 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως ἑκάστου μετόχου, τῆς παρεχομένης ἐκ τοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ, πληρεξουσίου ἐν Ἐθνοσυνελεύσει ἢ γερουσιαστοῦ, καὶ ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1930.

2. Κατάθεσις ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ὑποψηφίων βουλευτῶν, πληρεξουσίων ἐν Ἐθνοσυνελεύσει καὶ γερουσιαστῶν, παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Τ.Α.Β.Γ. ποσοῦ διπλασίου τοῦ συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν κατατιθεμένου παρ' αὐτῶν παραβόλου, ἡ μὴ κατάθεσις τοῦ ὁποίου ἀποκλείει τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ ὑποψηφίου, ἐξεταζομένη ἐξ ἐπαγγέλματος.

Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ ἐκλεγόμενοι ὡς γερουσιασταὶ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 11 τοῦ νόμου 3786 «περὶ συγκροτήσεως τῆς Γερουσίας». Τὸ δὲ ποσὸν τοῦ παραβόλου κρατεῖται ἐκ τῆς πρώτης ἀποζημιώσεως καὶ τὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ γάμου μετόχων τοῦ ταμείου καταβαλλόμενα καὶ ὁριζόμενα εἰς δραχμὰς πρισχιλίας ἐφάπαξ.

4. Τὰ ἀδιάθετα ὑπόλοιπα τῶν πιστώσεων τῶν προϋπολογισμῶν Βουλῆς, Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ Γερουσίας τὰ προερχόμενα ἐκ τῶν μὴ εἰσπραττομένων ἐξ οἱουδήποτε λόγου ἀποζημιώσεων τῶν Βουλευτῶν, Πληρεξουσίων καὶ Γερουσιαστῶν.

5. Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα.

6. Τὰ ἐκ ποινικῶν ρητρῶν, χρηματικῶν προστίμων καὶ ἐκπτώσεων ἐγγυοδοσίας ἐπιβαλλομένων ἐκ συμβολαιογραφικῶν πράξεων ποσὰ εἰς ἐργολάβους διὰ πάσης φύσεως συμβάσεις μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας.

7. Αἱ τυχὸν κρατήσεις ἀποζημιώσεως τῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ὡς καὶ αἱ μὴ εἰσπραττόμεναι ὑπὸ τούτων.

8. Τὰ ἐκ τῆς μετατροπῆς τῶν ἐτῶν προϋπηρεσίας βουλευτῶν, πληρεξουσίων καὶ γερουσιαστῶν ἔσοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἀριθ. 4 τοῦ παρόντος.

9. Πᾶν ἔσοδον προερχόμενον ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

Καθυστερούμενα ἐν γένει ἔσοδα τοῦ Ταμείου εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Δικαίωμα βοηθήματος.

Ἄρθρον 5.

1. Δικαίωμα εἰς λῆψιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσοβίου βοηθήματος ἔχουσι:

α') Μέτοχοι ἔχοντες συμπληρώσει 1) δεκαετῆ ἐν συνόλῳ συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον, 2) τὸ πεντηκοστὸν (50ὸν) ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ 3) πραγματοποιήσαντες 15 ἐτησίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

β') Μέτοχοι καταστάντες ἀνίκανοι λόγῳ σωματικῆς ἢ διανοητικῆς νόσου καὶ ἔχοντες τοὐλάχιστον δετῆ συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ πραγματοποιήσαντες 12 ἐτησίας εἰσφορὰς εἰς τὸ Ταμεῖον.

γ') Οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι ἀποβιοῦντος μετόχου μετὰ συμπλήρωσιν δετοῦς συμμετοχῆς τοῦ κληρονομουμένου εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ λαμβάνοντος ἤδη βοήθημα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου καὶ ἐφόσον ἀνεγνωρίσθη ὁ νόμιμος αὐτῶν γάμος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀριθ. 4 § 3 τοῦ παρόντος.

δ') Ἔτη συμμετοχῆς θεωροῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς ὡς ἄνω ἀνικανότητος καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

3. Ἡ παροχὴ βοηθήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1933.

Σύνταξις λόγῳ θανάτου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀποβιοῦντος μετόχου μετὰ συμπλήρωσιν 8ετοῦς συμμετοχῆς του εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ δικαιουμένου ἤδη εἰς βοήθημα, δικαίωμα πρὸς λῆψιν βοηθήματος ἔχουσι:

α') 2. Εἰς τὴν περίπτωσιν θανάτου ἐγγάμου μετόχου, ἡ χήρα τοῦ θανόντος μετόχου καὶ τὰ νόμιμα ἢ νομιμοποιηθέντα τέκνα του, ἐφόσον τὰ μὲν ἄρρενα εἶναι ἀνήλικα καὶ ἄγαμα, τὰ δὲ θήλεα ἄγαμα.

3. Τὸ βοήθημα συνίσταται εἰς τὰ 2)4 τοῦ εἰς τὸν σύζυγον ἀπονεμητέου ἢ ἀπονεμηθέντος μηνιαίου βοηθήματος, συντρεχόντων δὲ τέκνων, προστίθεται 1)4.

4. Ἐνηλικιουμένων, ἀποκαθισταμένων ἢ ἐκλιπόντων βαθμηδὸν τῶν δικαιούχων τέκνων, τὸ βοήθημα τῆς χήρας περιορίζεται ἀναλόγως βάσει τοῦ κανόνος τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ παύει διὰ τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

5. Θανούσης τῆς χήρας συζύγου ἢ κηρυχθείσης ἀφάντου ἢ ἀπολεστάσης τὸ δικαίωμα τοῦ βοηθήματος, τὸ βοήθημα περιορίζεται εἰς τὰ 2)4.

6. Μὴ ὑπαρχούσης χήρας, τὸ βοήθημα τοῦ τέκνου ἢ τῶν τέκνων ὁρίζεται εἰς τὰ 2)4 τοῦ ἀπονεμητέου ἢ ἀπονεμηθέντος βοηθήματος.

7. Τὸ βοήθημα τοῦτο περιορίζεται κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 4 ὁριζόμενα, παῦον διὰ τῆς ἐνηλικιώσεως ἢ ἀποκαταστάσεως πάντων τῶν τέκνων.

8. Ὑπαρχούσης χήρας τὸ βοήθημα ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς αὐτήν, κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὰ τέκνα κατ' ἴσας μερίδας. Ἐὰν τὰ τέκνα ἢ τινὰ τούτων διατελῶσιν ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἄλλου καὶ οὐχὶ τῆς μητρὸς δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ εἰς

αὐτὰ κεχωρισμένη καταβολὴ τοῦ ἀνήκοντος ποσοῦ ἐκ τοῦ βοηθήματος.

β') 9. Εἰς τὴν περίπτωσιν θανάτου μετόχου ἔχοντος δετῆ συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον ἢ λαμβάνοντος ἤδη βοήθημα ἐν ἀγαμίᾳ ἢ ἐν χηρείᾳ ἄνευ τέκνων, δικαιοῦνται εἰς βοήθημα, συνιστάμενον εἰς τὰ 2)4 τοῦ εἰς τὸν ἀποθανόντα ἀπονεμητέου ἢ ἀπονεμηθέντος βοηθήματος, μετέχοντες κατ' ἴσας μερίδας:

α') Ὁ συμπληρῶν τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ πατήρ.

β') ἡ χήρα μήτηρ τούτου καὶ

γ') αἱ ὀρφαναὶ πατρὸς ἄγαμοι ἀδελφαὶ αὐτοῦ.

10. Ἀποδιώσαντος τοῦ πατρὸς τὸ βοήθημα αὐτοῦ μεταβιβάζεται ὁλόκληρον εἰς τὴν χήραν μητέρα καὶ τὰς τυχὸν ὡς ἄνω ἀγάμους ἀδελφάς, μὴ ὑπαρχούσης δὲ χήρας μητρὸς ἢ ἐκλιπούσης βραδύτερον, περιέρχεται ὁλόκληρον εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς καὶ τὸ 1)2 εἰς τὴν μόνην ἄγαμον ἀδελφήν.

11. Τὸ βοήθημα ἀνιόντος καὶ ἀγάμων ἀδελφῶν ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἀνιόντα καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὰς ἀγάμους ἀδελφὰς κατ' ἴσας μερίδας, τὸ δὲ τῶν ἀγάμων ἀδελφῶν παύει διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως ὅλων αὐτῶν καὶ ἡ μερὶς των προσαυξάνει τὴν τῶν ἀνιόντων ἐπιζώντων.

Καθορισμὸς βοηθημάτων.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ βοήθημα ὁρίζεται εἰς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως τῶν τελευταίων δώδεκα μηνῶν ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Τ.Α.Β.Γ., μὴ δυνάμενον ὅμως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως.

2. Τὸ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς προκύπτον ἔλαττον τῶν δώδεκα μηνῶν διάστημα λογίζεται πλῆρες ἔτος, ἐὰν εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς ἓξ μῆνας.

Ὑπολογισμὸς ἐτῶν συμμετοχῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ἔτη συμμετοχῆς εἶναι τὰ ἔτη καθ' ἃ ὁ μέτοχος κατέχων τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, πληρεξουσίου ἐν Συνελεύσει ἢ γερουσιαστοῦ ὑπόκειται εἰς κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου.

2. Ὡς ἔτη συμμετοχῆς θεωροῦνται ἐπίσης καὶ τὰ ἔτη καθ' ἃ ὁ μέτοχος κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, πληρεξουσίου ἐν Συνελεύσει ἢ γερουσιαστοῦ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Ἐπίσης ἔτη συμμετοχῆς θεωροῦνται καὶ τὰ ἔτη καθ' ἃ μέτοχος κατεῖχε τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ ἐν τῇ Σαμιακῇ ἢ Κρητικῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Τουρκικῇ Βουλῇ.

4. Ἐκ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θεωρουμένων ἐτῶν συμμετοχῆς δύνανται νὰ ἐξαγορασθῶσι πρὸς ἀπονομὴν τοῦ βοηθήματος καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν μετόχων 4 μὲν χιλιάδων δραχμῶν δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τῆς πρώτης πεντατείας, πέντε δὲ χιλιάδων δραχμῶν δι' ἕκαστον τῶν ἐπὶ πλέον τῆς ὡς ἄνω πενταετίας ἐτῶν.

5. Ὁ τρόπος τῆς ἐξαγορᾶς, ἡ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ γίνῃ ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξαγοραζομένων ἐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἔναρξις καὶ διακοπὴ βοηθήματος.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ βοηθήματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔπαυσεν ὁ μέτοχος κατέχων τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ πληρεξουσίου ἢ γερουσιαστοῦ ἢ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τοῦ θανάτου του.

2. Τὸ βοήθημα διακόπτεται: α') Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρχισε χορηγουμένη ἡ βουλευτικὴ τοῦ πληρεξουσίου ἢ γερουσιαστικὴ ἀποζημίωσις καὶ β') Ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ δικαιοῦχος καταλάβῃ δημοσίαν θέσιν ἐπὶ μισθῷ.

3. Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἄρχεται καταβαλλόμενον ἐκ νέου τὸ βοήθημα ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκλείψωσιν οἱ ἀνωτέρω λόγοι.

Ἀπώλεια τοῦ δικαιώματος βοηθήματος.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ πρὸς βοήθημα δικαίωμα ἀπόλλυται διὰ τὸν μέτοχον ἢ δικαιούμενον:

α') Ἐὰν καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἀφ' ἧς καταστῇ ἀμετάκλητος ἡ ἀπόφασις, ἢ εἰς ποινὴν συνεπαγομένην τὰς ποινὰς τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ποιν. Νόμου.

β') Ἐὰν ἀποβάλῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν καὶ

γ') Ἐὰν ἡ χήρα ἔλθῃ εἰς νέον γάμον ἢ ἐκπέσῃ τῆς ἐπιτροπείας τῶν τέκνων αὐτῆς δι' αἰσχρὰν διαγωγήν.

Ἀκατάσχετον βοηθήματος.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ ὡς καὶ ἡ κατάσχεσις καὶ ἐκχώρησις τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων βοηθημάτων, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως διατροφῆς συζύγου ἢ κατιόντων, ὁπότε ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρις ἑνὸς τρίτου τοῦ ποσοῦ.

2. Ἡ κατάσχεσις δύναται νὰ λάβῃ χώραν μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἀπαλλαγὴ καὶ ἀτέλεια.

Ἄρθρον 12.

1. Ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ πράξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιούχων τοῦ Ταμείου ἢ τῶν δικαιουμένων πρὸς κτῆσιν ἢ πρὸς λῆψιν τοῦ χορηγουμένου βοηθήματος συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἀπαλλασσόμεναι τῶν δικαστικῶν τελῶν καὶ πάσης ἐν γένει φορολογίας καὶ τέλους.

2' Πᾶσα ἐν γένει πρᾶξις τοῦ Ταμείου ἀφορῶσα τοὺς μετόχους αὐτοῦ ἢ τρίτους ἀπαλλάσσεται πάσης φορολογίας χαρτοσήμου καὶ τέλους.

3. Τὸ Τ.Α.Β.Γ. ἀπολαύει πασῶν γενικῶς τῶν ἀτελειῶν καὶ προνομίων ὡς αὐτὸ τοῦτο τὸ Δημόσιον. Τὸ βοήθημα εἶναι ἀφορολόγητον.

Διάθεσις κεφαλαίων.

Ἄρθρον 13.

1. Τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου κατατίθενται παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἐπενδυόμενα εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου ἐκδιδόμενα εἰς τραπεζογραμμάτια ἢ εἰς χρυσὸν καὶ εἰς ὁμολογίας δανείων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Ἐθνικῆς Τραπέζης, Κτηματικῆς Τραπέζης καὶ Ἀνταλλαξίμων.

2. Μέρος τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου, οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ 1)4, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ διατεθῇ διὰ χορήγησιν χρεωλυτικῶν δανείων ἐνυποθήκων ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ ἀκινήτων κειμένων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

3. Πᾶσα ἀνάληψις χρημάτων, ὡς καὶ πᾶσα πληρωμὴ βοηθήματος καὶ ἐν γένει δαπάνη ἐνεργεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Λογιστικὰ βιβλία—Ἔλεγχος

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκδικάσεως τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, τοῦ τρόπου τῆς πληρωμῆς τοῦ βοηθήματος, τῆς χρήσεως τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Ταμείου.

2. Τὸ λογιστικὸν ἔτος τοῦ Ταμείου ἄρχεται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

3. Ἐξαιρετικῶς τὸ πρῶτον λογιστικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ

τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς δημοσιεύσεώς του.

Ἐκπροσώπησις τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 15.

Τὸ Ταμεῖον ἐκπροσωπεῖται καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς καὶ τῶν δικαστηρίων διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τούτου κωλυομένου διὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἢ ἑνὸς τῶν Συμβούλων ὁριζομένου ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Προσωπικόν.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ταμείου διεξάγεται ὑπὸ ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Προνοίας τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων τηρούντων ἴδια βιβλία λογιστικῆς καὶ διοικητικῆς φύσεως ἐντελῶς κεχωρισμένως. Οἱ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς θέλει ἀνατεθῆ ἡ ἀνωτέρω ἐπιπρόσθετος ὑπηρεσία, ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Α.Β.Γ. ἀνὰ ἑκάστην τριετίαν. Εἰς τὸ ἀνωτέρω προσωπικόν, ἐργαζόμενον πλέον τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, παρέχεται ἀποζημίωσις εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Α.Β.Γ. ὁριζομένη ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τούτου, μὴ δυνημένη νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 50.000 ἐτησίως.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ἐγκρίνεται ὁ ἐσωτερικὸς ὀργανισμὸς τοῦ Ταμείου, ἐν ᾧ καθορίζονται αἱ θέσεις τοῦ Ταμείου, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 17.

Αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Μεθ' ὃ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων:

1) Περὶ ἐποπτείας καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀναστυλώσεως τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως».

2) «Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς». καὶ

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων»

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐποπτείας καὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀναστηλώσεως τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον μόνον.

1. Πρὸς συντήρησιν καὶ ἀναστύλωσιν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως μνημείων, ἀναγράφεται ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐτησία πίστωσις δραχμῶν τριακοσίων χιλιάδων, δαπανωμένη ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργασιῶν,

2. Ἡ διεύθυνσις τῶν ἀνωτέρω ἐργασιῶν ἀνατίθεται εἰς τὸν ἤδη διευθύνοντα ταύτας, ἀποχωροῦντα τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος λόγῳ ὁρίου ἡλικίας, ἐπὶ εἰδικῇ συμβάσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κυρουμένῃ διὰ Π. Διατάγματος. Ἐν τῇ συμβάσει καθορίζεται ἡ θητεία καὶ αἱ ἀποδοχαὶ αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἀνώτεραι τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν τῶν ὁμοιοβάθμων αὐτῷ Ἐπιθεωρητῶν Δημοσίων Ἔργων, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπιδομάτων, ἀποζημιώσεων καὶ τῶν λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας προσαυξήσεων, μειουμένων κατὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου λαμβανομένης παρ' αὐτοῦ συντάξεως. Ἡ πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τούτων πίστωσις ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν «ᾧ προϋπολογισμῷ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

3. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἀνατίθεται εἰς τὸν ὁμοιόβαθμον τῷ ἀποχωροῦντι Διευθυντὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἰουλίου 1925 προβλεπομένης Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἥτις συγχωνεύεται μετὰ τῆς λοιπῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ἀπὸ 30)4)1926 Ν. Δ. ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένη θέσις τοῦ ἐπὶ μισθῷ καὶ βαθμῷ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων Διευθυντοῦ, οὗτινος ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ν. Δ. ἁρμοδιότης περιέρχεται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος.

4. Ὁ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον 2 Διευθυντὴς τῶν ἔργων τῆς Ἀκροπόλεως κλπ. μετέχει τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου, δύναται δὲ νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτὸν καὶ ἡ ἐποπτεία ἔργων ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Παιδείας.

5. Τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦν προσωπικὸν εἰς τὰ ἔργα τῆς ἀναστυλώσεως τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρω Διευθυντοῦ τῶν ἔργων, διεπόμενον ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν ἄχρι τοῦδε δι' αὐτὸ διατάξεων.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

(Ὡς ἐψηφίσθη εἰς β' ἀνάγνωσιν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἁρμοδιότης.

Ἄρθρον 1.

1) Ἡ Χωροφυλακὴ προορισμὸν ἔχει τὴν διαχείρισιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας τῆς χώρας, τὴν τήρησιν ἐν αὐτῇ τῆς δημοσίας τάξεως, τὴν ἄσκησιν τῆς ἀστυνομίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν νομίμων ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων τοῦ Κράτους Ἀρχῶν. Ἡ Χωροφυλακὴ ἐκτελεῖ ἐπὶ πλέον καὶ τὰ δι' εἰδικῶν νόμων ἀνατιθέμενα εἰς αὐτὴν καθήκοντα.

2) Εἰδικώτερον ἡ Χωροφυλακὴ ἔχει τὰ ἑξῆς καθήκοντα.

Α') Ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν:

α') Νὰ συλλέγῃ πληροφορίας καὶ νὰ τηρῇ ἐνήμερον τὴν Διοίκησιν τῆς χώρας περὶ μελετωμένων προπαγανδιστικῶν ἐνεργειῶν ἢ παρασκευαζομένων ἀθεμίτων πράξεων, ἐκ μέρους ἀτόμων, ὁμάδων ἢ ὀργανώσεων, στρεφομένων εἴτε κατὰ τοῦ Ἔθνους εἴτε κατὰ τῆς Δημοκρατίας, ἢ κατὰ τῆς κοινωνικῆς τάξεως, ὧν ἡ ἀντιμετώπισις ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν μέτρων ἀσφαλείας ἢ ἄλλων τοιούτων γενικωτέρας φύσεως καὶ κυβερνητικῆς ἐνεργείας.

β') Νὰ ἐπαγρυπνῇ πρὸς πρόληψιν καὶ δρᾷ πρὸς καταστολὴν πάσης ἀξιοποίνου πράξεως.

γ') Νὰ διεξάγῃ τὴν ἐγκληματολογικὴν ὑπηρεσίαν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν νόμων καὶ Κανονισμῶν μεριμνῶσα διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων, τὴν καταδίωξιν, σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν εἰς τὰς ἁρμοδίας δικαστικὰς Ἀρχὰς τῶν ἐγκληματιῶν, νὰ ἐκτελῇ τὰ δικαστικὰ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα καὶ λαμβάνῃ ἢ ὑποδεικνύῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος.

δ') Νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων,

νὰ προσάγῃ τοὺς λιπομάρτυρας, νὰ ἐκτελῇ τὰς μεταγωγὰς τῶν ὑποδικοκαταδίκων καὶ νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν σύλληψιν τῶν δραπετῶν τῶν φυλακῶν.

ε') Νὰ ἐκτελῇ ἢ νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων τῶν ἀφορώντων τὴν συλλογὴν καὶ τὴν φρούρησιν τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

στ') Νὰ ἐκτελῇ τὰς συνοδείας ὑψηλῶν προσώπων καὶ ἀξιῶν.

ζ') Νὰ ἐπιτηρῇ καὶ ἐξασφαλίζῃ τὴν προσέλευσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Στρατοῦ τῶν ἐχόντων στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις πολιτῶν, νὰ συλλαμβάνῃ καὶ προσάγῃ εἰς τὰς τάξεις των τοὺς ἀγνοουμένους καὶ λιποτάκτας, στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικούς.

η') Νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς περὶ ὁπλοφορίας διατάξεις.

Β') Ὡς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

α') Νὰ διεξάγῃ τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν.

β') Νὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς ὑγειονομικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς καὶ νὰ λαμβάνῃ τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς δημοσίας ὑγείας.

γ') Νὰ ἐπιτηρῇ τὰ δημόσια ἤθη.

δ') Νὰ ἐφορεύῃ διὰ τὴν εὐκοσμίαν τῶν δημοσίων κέντρων.

ε') Νὰ ρυθμίζῃ τὴν κίνησιν καὶ κυκλοφορίαν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν κέντρων πληθυσμοῦ.

στ') Νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἐργασίας καὶ καθόλου κοινωνικῆς προνοίας νόμων καὶ κανονισμῶν.

ζ') Νὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ τῆς νομίμου ἀσκήσεως τοῦ ἐμπορίου, τῶν βιοτεχνιῶν καὶ ἐπιτηδευμάτων.

η') Νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν τήρησιν τῶν νόμων περὶ ἐράνων, λαχείων καὶ τυχηρῶν παιγνίων.

θ') Νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀφορμῶν δημοσίων ἀτυχημάτων καὶ τῶν ἐκ πυρὸς ἢ ὕδατος κινδύνων.

ι') Νὰ ἐφαρμόζῃ τὰς διατάξεις περὶ οἰκοδομῶν καὶ σχεδίων πόλεων, κωμοπόλεων καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους.

ια') Νὰ λαμβάνῃ πᾶν ἀναγκαῖον μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἀνέσεως τῶν ἀτόμων, πρὸς συντήρησιν τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, πρὸς προστασίαν τῶν ἐχόντων ἀνάγκην ἀτόμων, πρὸς περισυλλογὴν τῶν ἐκδότων εἰς ἀλητείαν καὶ ἐπαιτείαν.

Πλὴν τούτων, καθῆκον ἔχει ἡ Χωροφυλακὴ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν περὶ ἀρχαιοτήτων νόμων, τῶν νόμων περὶ ἀλυκῶν, περὶ μεταναστεύσεως, ὡς καὶ τῶν νόμων καὶ διατάξεων, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἡ ἐπιτήρησις τῆς ἐκτελέσεως εἶναι εἰδικῶς εἰς αὐτὴν ἀνατεθειμένη.

Εἰς ἃς πόλεις εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἡ Χωροφυλακὴ ἀναλαμβάνει α') τὰς τιμητικὰς συνοδείας καὶ φρουράς,, τὰς μεταγωγὰς κρατουμένων, τὰς παραστάσεις κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων, τὰς συνοδείας πρὸς ἀσφάλειαν ἀτόμων, δημοσίου χρήματος, ἀξιῶν καὶ πειστηρίων, β') τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὑπὸ στοιχεῖον Α' ἐδάφιον α' τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενα καθήκοντα Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

Στρατιωτικὰ καθήκοντα.

Ἄρθρον 2.

1) Ἡ Χωροφυλακὴ ἀποτελεῖ μέρος τοῦ Στρατοῦ ὡς αὐτοτελὲς στρατιωτικὸν Σῶμα, ἐν πολέμῳ δὲ ἐκτελεῖ παρὰ τῷ Στρατῷ τὴν στρατονομικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ οἰκείου Κανονισμοῦ ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ὑπηρεσίας, δι' ὧν εἶνε εἰδικῶς ἐπιφορτισμένη.

2) Ἡ Χωροφυλακὴ διὰ τὰ ἀντικείμενα καὶ τὰς περιπτώσεις, αἵτινες δὲν ρυθμίζονται ἄλλως ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ τῶν κανονισμῶν αὐτῆς, ὑπάγεται εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις τῶν Στρατιωτικῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν καὶ ἔχει τὰ γενικὰ καθήκοντα, ἅτινα καὶ τὸ λοιπὸν στράτευμα, πλὴν τῶν ρητῶς ἀναγνωμένων δι' αὐτὴν ἐξαιρέσεων.

3) Ἡ θέσις τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰς παρατάξεις, ἐπιθεωρήσεις ἢ δι' οἱονδήποτε λόγον συντάξεις αὐτῆς μετὰ στρατευμάτων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῶν πόλεων καὶ φρουρίων.

4) Οἱ διοικοῦντες βαθμοφόροι τῆς Χωροφυλακῆς ἐκτελοῦσι φρουραρχικὰ καθήκοντα ὅπου δὲν ὑπάρχουσι στρατιωτικαὶ μονάδες.

5) Οἱ διοικοῦντες ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ὡς πρὸς τὴν στρατιωτικὴν ἀνάκρισιν κατὰ στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἔχουσιν ἁρμοδιότητα Διευθυντῶν Ὑπηρεσιῶν.

6) Οἱ διοικηταὶ Τμημάτων Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ, ὡς καὶ πάντες οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοί, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι, νὰ δίδωσι χεῖρα βοηθείας εἰς τμήματα ἢ ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς, προσβαλλομένους ἢ συναντῶντας ἀντίστασιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 3.

Οἱ βαθμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀντιστοίχως πρὸς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ Στρατεύματος εἶναι οἱ ἑξῆς:

Χωροφυλακῆς	Στρατοῦ
Μαθητὴς Χωροφύλαξ	Στρατιώτης
Χωροφύλαξ	Δεκανεὺς
Ὑπενωμοτάρχης	Λοχίας
Ἐνωμοτάρχης	Ἐπιλοχίας
Ἀνθυπασπιστὴς	Ἀνθυπασπιστὴς
Ἀνθυπομοίραρχος	Ἀνθυπολοχαγὸς
Ὑπομοίραρχος	Ὑπολοχαγὸς
Μοίραρχος	Λοχαγὸς

Οἱ ἀνώτεροι καὶ ἀνώτατοι βαθμοὶ εἶναι οἱ αὐτοὶ πρὸς τοὺς τοῦ στρατεύματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Συγκρότησις.

Ἄρθρον 4.

1) Ἡ Χωροφυλακὴ συγκροτεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς Ὑπηρεσιῶν καὶ Καταστημάτων:

α') Τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς, ἑδρεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ περιλαμβάνοντος μίαν Γεν. Ἐπιθεώρησιν ὑπὸ τὸν ἀμέσως μετὰ τὸν Ἀρχηγὸν ἀνώτερον καὶ ἀρχαιότερον ἀξιωματικὸν τῆς Χωροφυλακῆς, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν Ἀρχηγόν, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, μίαν Διεύθυνσιν τῶν Γραφείων αὐτοῦ, μὲ Διευθυντὴν συνταγματάρχην καὶ τέσσαρα Τμήματα, διευθυνόμενα ὑπὸ ταγματαρχῶν: 1) Προσωπικοῦ, 2) Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ Ἀστυνομίας, 3) Ἐπιμελητείας καὶ Διαχειρίσεως. 4) Εἰδικῆς Ἀσφαλείας καὶ 5) Δικαστικοῦ,διευθυνόμενον παρὰ Δικαστικοῦ Στρατιωτικοῦ Συμβούλου γ' τάξεως, τοποθετουμένου δι' ἀποσπάσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν τοιούτου.

β') Δύο Ἐπιθεωρήσεων, ὧν αἱ ἕδραι, αἱ περιφέρειαι καὶ ἡ ἱεραρχικὴ ὑπαγωγὴ κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

γ') Τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς.

δ') Τῆς παρὰ τῷ ἰδίῳ Ὑπουργείῳ Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς.

ε') Τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς.

στ') Τοῦ ἐν Ἀθήναις Σχολείου Χωροφυλακῆς, σκοποῦντος τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων καὶ τῶν παραρτημάτων τούτου, συνιστωμένων εἰς ἃς πόλεις ἤθελον ὁρίσῃ αἱ Ὑπουργεῖαι τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

ζ') Ἑπτὰ Ἀνωτέρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς.

1) Στερεᾶς Ἑλλάδος μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας
2) Πελοποννήσου μὲ ἕδραν τὰς Πάτρας
3) Ἠπείρου μὲ ἕδραν τὰ Ἰωάννινα
4) Μακεδονίας μὲ ἕδραν τὴν Θεσσαλονίκην
5) Θράκης μὲ ἕδραν τὴν Κομοτινὴν
6) Κρήτης μὲ ἕδραν τὰ Χανιὰ
7) Νήσων Αἰγαίου μὲ ἕδραν τὴν Μυτιλήνην.

η') Τριάκοντα ἑπτὰ (37) Διοικήσεων Χωροφυλακῆς.

θ') Τῆς Διευθύνσεως Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

ι') Ἑκατὸν τριάκοντα ἑπτὰ (137) Ὑποδιοικήσεων Χωροφυλακῆς.

ια') Ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) Τμημάτων Χωροφυλακῆς.

ιβ') Ἑνὸς παρ' ἑκάστη τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας, Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς καὶ Πατρῶν Τμήματος Μεταγωγῶν.

ιγ') Τοῦ Τυπογραφείου Χωροφυλακῆς.

ιδ') Τῆς ἐν Πειραιεῖ Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς.

ιε') τοῦ ἐν Ἀθήναις Λογιστηρίου Χωροφυλακῆς.

2) Ἡ περιφέρεια τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ αἱ ἕδραι καὶ περιφέρειαι τῶν Διοικήσεων, Ὑποδιοικήσεων, Τμημάτων, Σταθμῶν καὶ Φυλακείων ὁρισθήσονται διὰ τῆς χωρογραφικῆς κατανομῆς τῆς Χωροφυλακῆς, κυρωθησομένης διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένου.

3) Ἵδρυσις νέων Διοικήσεων, Ὑποδιοικήσεων καὶ Τμημάτων ἢ κατάργησις τοιούτων ἢ μεταβολὴ τῆς ἕδρας τῶν ὑφισταμένων γίνεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, στηριζομένης εἰς ὁμοίαν τοῦ οἰκείου Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς. Ἵδρυσις ἢ κατάργησις νέων σταθμῶν καὶ φυλακείων ἢ μεταβολὴ τῆς ἕδρας των γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, στηριζομένην εἰς ὁμοίαν τοῦ οἰκείου Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς.

4) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἡ Διεύθυνσις τῶν Γραφείων Ἀρχηγείου, τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς, τὰ Παραρτήματα αὐτοῦ, ἡ Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς, τὸ Τυπογραφεῖον Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Λογιστήριον Χωροφυλακῆς θεωροῦνται Καταστήματα, πάντα δὲ τὰ λοιπὰ Ὑπηρεσίαι.

5) Ἡ εἰς ἀξιωματικοὺς σύνθεσις τῆς Χωροφυλακῆς ἐμφαίνεται εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα Α'.

Ἡ εἰς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας σύνθεσις ἐμφαίνεται ἀθροιστικῶς εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα, ἐν λεπτομερείᾳ δὲ εἰς τὴν Χωρογραφικὴν Κατανομὴν τῆς Χωροφυλακῆς.

Διοικηταὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς ὁρίζονται ἀνθυπασπισταὶ ἢ ἐνωμοτάρχαι, ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ Σταθμοῦ.

Ἡ σύνθεσις τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐμφαίνεται εἰς τὸν πίνακα Β'.

6) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναγκαιούντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κτηνῶν καὶ ὀχημάτων ὁρίζεται διὰ τῆς Χωρογραφικῆς Κατανομῆς αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀρμοδιότης Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Χωροφυλακὴ ὑπάγεται:

α') Εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν διὰ τὸν ὀργανισμόν.

β') Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν στρατολογίαν, ἐκπαίδευσιν, πειθαρχίαν, στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, Μετοχικὸν Ταμεῖον, στρατιωτικὴν δικαιοσύνην, προβιβασμοὺς καὶ ἐν γένει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν στρατιωτικῶν νόμων.

γ') Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν κινησίν της δυνάμεως, τὴν διαχείρισιν, ἐπιμελητείαν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ ἀστυνομίας καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας.

δ') Εἰς τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα κατὰ λόγον τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου.

2) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συνυπογράφει μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ τὰ περὶ προβιβασμῶν τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν Διατάγματα, ἀσκεῖ δὲ ἐπὶ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ Σώματος, ἂν καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ μόνων τῶν παραπτωμάτων τῶν ἀναγομένων εἰς ἔργα καὶ ἁρμοδιότητας τῆς Χωροφυλακῆς ὑπαγομένας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἡ παραπομπὴ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἀνήκει εἰς μόνον τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργόν.

Ἁρμοδιότης Ἀρχηγοῦ.

Ἄρθρον 6.

1) Ἅπασαι αἱ Ὑπηρεσίαι καὶ τὰ Καταστήματα Χωροφυλακῆς, ἐκτὸς τῶν ὑπαγομένων ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, καὶ τούτων μόνον διὰ τὴν εἰς αὐτὰ ἀνατεθειμένην εἰδικὴν ὑπηρεσίαν, ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐνιαίαν διοίκησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

2) Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς εἶνε ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀξιωματικῶν αὐτῆς, διορίζεται δὲ διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον διαθεσιμότητα.

3) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς:

α') Εἶναι ἀμέσως ὑπεύθυνος ἀπέναντι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

β') Μελετᾷ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ προκαλεῖ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ πάντων τῶν ἀντικειμένων τῆς ἁρμοδιότητός του καὶ εἰδικώτερον ἐπὶ παντός, ὅπερ δύναται νὰ βελτιώσῃ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

γ') Ἔχει τὴν διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὁριζομένην διοικητικὴν δικαιοδοσίαν καὶ δικαιώματα.

δ') Ἀσκεῖ τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν παρ' ἅπασι τοῖς Στρατοδικείοις τοῦ Κράτους κατὰ τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως συναιτιότητος μετὰ στρατιωτικῶν ἄλλων ὅπλων, Σωμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν. Ἀσκῶν τὴν ποινικὴν ἀγωγήν, ἔχει δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ, πλὴν τοῦ δικαιώματος τῆς συνθέσεως τοῦ Στρατοδικείου, ὅπερ συντίθεται παρὰ τοῦ παρ' ἑκάστῳ Στρατοδικείῳ ἀσκοῦντος τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν Διοικητοῦ Σώματος Στρατοῦ ἢ Μεραρχίας, κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας ὁριζόμενα, διοριζομένων ὡς στρατοδικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, αἱρόντος δὲ καὶ τὰς μεταξὺ Ἐπιτρόπου καὶ Εἰσηγητοῦ ἀναφυομένας διαφωνίας, ὡς πρὸς τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως διαφωνίας τῶν παρὰ τῷ Στρατοδικείῳ Ἀθηνῶν Ἐπιτρόπου καὶ Εἰσηγητοῦ, ἥτις αἴρεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

ε') Ἐφορεύει ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς.

στ') Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἐνεργουμένων ἐπιθεωρήσεων, κατὰ τὰ εἰδικῶς ἐν ἄρθρῳ 7 καθοριζόμενα, τῶν διαφόρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς, ἐνεργεῖ καὶ αὐτοπροσώπως τοιαύτας ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον.

ζ') Ἐπιμελεῖται τῆς ποιοτικῆς βελτιώσεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος καὶ μεριμνᾷ, ὅπως πάντες εἶναι ἐνήμεροι τῶν ἰδίων αὐτῶν καθηκόντων καὶ τῶν ὑποχρεώσεών των, ἔναντι τῶν ἄλλων Ἀρχῶν, προσέτι δὲ κάτοχοι τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἄσκησιν τῶν ἔργων τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιστημονικῶν γνώσεων καὶ τεχνικῶν μεθόδων.

η') Μεριμνᾷ, ὅπως πάντοτε αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Σώματος εἶνε ἐφωδιασμέναι διὰ τοῦ ἀναγκαίου ὑλικοῦ, προκαλῶν τὴν μέριμναν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν θεραπείαν πάσης ἐλλείψεως.

θ') Τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, κωλυόμενον ἢ ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ παρ' αὐτῷ Ὑπαρχηγὸς καὶ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής, ὅστις ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα τούτου, πλὴν τῶν προτάσεων προαγωγῶν ἢ μεταθέσεων ἀξιωματικῶν, τῆς ἱδρύσεως ἢ καταργήσεως οἱασδήποτε ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς μεταθέσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀπουσία ἢ τὸ κώλυμα τοῦ Ἀρχηγοῦ ἠθελε διαρκέσει πέραν τῶν 15 ἡμερῶν, ὁ ἀναπληρῶν τοῦτον δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν νὰ ἀσκῇ ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐπιθεωρηταί.

Ἄρθρον 7.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Χωροφυλακῆς, δύο τὸν ἀριθμόν, ἐπὶ βαθμῷ Συνταγματάρχου ἔχουσι τὴν δικαιοδοσίαν, ἁρμοδιότητα καὶ καθήκοντα, ἅτινα θέλει ὁρίσει εἰδικόν, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκδοθησόμενον Διάταγμα, δι' οὗ ὁρισθήσεται καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν. Ἐπὶ πλέον ἐνεργοῦσι, κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις, ἐξετάσεις, ἀνακρίσεις καὶ ἔχουσι γενικώτερον τὰ καθήκοντα καὶ τὴν πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν τὴν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Διευθυνταὶ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 8.

1) Οἱ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Διευθυνταὶ Χωροφυλακῆς ἐξομοιοῦνται ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς Ἀνωτέρους Διοικητὰς καὶ ἔχουν ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν των προσωπικὸν τὴν εἰς αὐτοὺς παρεχομένην διοικητικὴν ἁρμοδιότητα.

2) Ἡ ἁρμοδιότης τούτων κανονίζεται ὑπὸ τῶν ὀργανισμῶν τῶν οἰκείων Ὑπουργείων.

Διευθυντὴς παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 9.

1) Ὁ παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Χωροφυλακῆς Διευθυντὴς τῶν γραφείων ἐξομοιοῦται ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς Ἀνώτερον Διοικητήν, ἔχει δὲ τὴν εἰς τοῦτον ὑπὸ τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν παρεχομένην διοικητικὴν ἁρμοδιότητα ὡς πρὸς τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του προσωπικόν.

Ἁρμοδιότης Διοικητοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς, Παραρτημάτων αὐτοῦ, Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, Διευθυντῶν Γενικῆς Ἀποθήκης, Λογιστηρίου Χωροφυλακῆς καὶ Διευθυντοῦ Διευθύνσεως Εἰδικῆς Ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 10.

1) Ὁ Διοικητὴς τοῦ Σχολείου ἔχει δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, οἱ δὲ Διοικηταὶ τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς.

Ὡς πρὸς τὰ εἰδικὰ καθήκοντα, συμμορφοῦνται πρὸς τὸν Γενικὸν Κανονισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸν Κανονισμὸν τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς.

2) Ὁ Γενικὸς Οἰκ. Ἐπιθεωρητὴς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἐπιθεωρηταί, δύο τὸν ἀριθμόν, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας, παρὰ τῇ Διευθύνσει Χωροφυλακῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑφ' οὗ τὰς διαταγὰς καὶ ὑπάγονται, ἔχουσι τὴν ἁρμοδιότητα τὴν ὁριζομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 59 τοῦ παρόντος.

3) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς ἔχει γενικὴν ἁρμοδιότητα Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, εἰδικὴν δὲ τὴν ἐν ἄρθρῳ 61 τοῦ παρόντος ὁριζομένην.

4) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου Χωροφυλακῆς ἔχει γενικὴν ἁρμοδιότητα Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, εἰδικὴν δὲ τὴν ἐν ἄρθρῳ 60 τοῦ παρόντος ὁριζομένην.

5) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ἔχει γενικὴν ἁρμοδιότητα Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς καὶ τὰ καθήκοντα ἅτινα ὁ ἰδιαίτερος Κανονισμὸς τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας καὶ τὸ ἱδρυτικὸν τῆς ἰδίας Διάταγμα ὁρίζουσι δι' αὐτόν.

Ἀνώτεροι Διοικηταί.

Ἄρθρον 11.

1) Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς εὐθύνονται προσωπικῶς διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς δικαιοδοσίας των, δίδουσι τὴν προσήκουσαν ὥθησιν εἰς τὰ ὑπ' αὐτοὺς ὄργανα καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐπεμβαίνουσι προσωπικῶς ἐπὶ σοβαρῶν ζητημάτων δημοσίας ἀσφαλείας, ἔχουσι δὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὁριζομένην διοικητικὴν δικαιοδοσίαν καί :

α'.) Ἐφορεύουσιν ἐπὶ τῆς διοικήσεως τῶν παρ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς καὶ δίδουσιν εἰς τοὺς Διοικητὰς τούτων τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς καὶ ὁδηγίας διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἄσκησιν τῶν ἔργων τῆς Χωροφυλακῆς.

β'.) Ἀποφαίνονται ὁριστικῶς ἂν οἱ αἰτούμενοι νὰ καταταγῶσιν ὡς μαθηταὶ χωροφύλακες ἰδιῶται συγκεντρῶσι τὰ προσόντα, ἅτινα ὁρίζει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

γ'.) Διατάσσουσι τὴν συγκρότησιν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων καὶ τὴν ἐνώπιον αὐτῶν παραπομπὴν τῶν ἐνωμοταρχῶν, ὑπενωμοταρχῶν καὶ χωροφυλάκων, ἀποφαινόμενοι ὁριστικῶς ἐπὶ ταῖς γνωμοδοτήσεσι τῶν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων, ἐκδίδοντες καὶ τὰς σχετικὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων των διαταγὰς ὅσον ἀφορᾷ μόνον τοὺς χωροφύλακας, διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἐξαιτοῦνται τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς.

δ'.) Ἐνεργοῦσι τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους ἐπιθεωρήσεις, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

ε'.) Ἐξασφαλίζουσιν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Κανονισμῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἀσκοῦντες τὴν διὰ τούτων παρεχομένην εἰς αὐτοὺς ἁρμοδιότητα

2) Τὸν Ἀνώτερον Διοικητὴν Χωροφυλακῆς, προσωρινῶς κωλυόμενον ἢ ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ ὑποδιοικητής, τοιοῦτον δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ὁ ἀνώτερος ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικῶν, ἔχων πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ πλὴν τῶν προτάσεων προαγωγῶν ἢ μεταθέσεων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἱδρύσεως ἢ καταργήσεως οἱασδήποτε ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς ὡς καὶ τῶν μεταθέσεων ὁπλιτῶν. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἀπουσία ἢ τὸ κώλυμα τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ ἤθελε διαρκέσει πλέον τῶν 15 ἡμερῶν, ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἀσκεῖ πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ.

Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς

Ἄρθρον 12.

1) Οἱ Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς ἐφορεύουσιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικήσεων, τμημάτων καὶ σταθμῶν καὶ εὐθύνονται προσωπικῶς διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ των, ἐπιλαμβανόμενοι αὐτοπροσώπως ἐπὶ παντὸς ζητήματος σοβαροῦ σχετιζομένου μὲ αὐτήν καί :

α'.) Τηροῦσι τὰς προσηκούσας σχέσεις μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς ἕδρας των καὶ μεριμνῶσιν ὅπως οἱ ὑπ' αὐτοὺς ὑποδιοικηταὶ εὑρίσκωνται εἰς ἁρμονικὰς σχέσεις μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς περιφερείας των,

β'.) Λαμβάνουσιν ἢ προκαλοῦσι τὴν λῆψιν μέτρων δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, δι' ἅπασαν τὴν περιφέρειάν των, συνεννοούμενοι πρὸς τοῦτο, ὁσάκις εἶνε ἀναγκαῖον, μετὰ τῶν οἰκείων ἐπιτοπίων ἀρχῶν.

γ'.) Ἀσκοῦσι τὴν ἀστυνομίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ των.

2) Οἱ Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς, ὅπου δὲν ἐδρεύουσι στρατιωτικαὶ μονάδες, ἐκτελοῦσι καθήκοντα φρουράρχου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

3) Τὸν Διοικητὴν Χωροφυλακῆς, κωλυόμενον ἢ ἀπόντα προσωρινῶς, ἀναπληροῖ ὁ ἀνώτερος ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὑπ' αὐτὸν Ὑποδιοικητῶν.

Οἱ ἀναπληρωταὶ ἔχουσι πάντα τὰ δικαιώματα τοῦ ὃν ἀναπληροῦσι, πλὴν τῶν προτάσεων προαγωγῶν ἢ μεταθέσεων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἢ ἱδρύσεως ἢ καταργήσεως οἱασδήποτε ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ μεταθέσεων ὁπλιτῶν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ κώλυμα ἢ ἡ ἀπουσία τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς ἤθελε διαρκέσει πέραν τῶν 15 ἡμερῶν, οἱ προσωρινοὶ ἀναπληρωταί του ἀσκοῦν ἅπαντα τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ὑποδιοικηταὶ Χωροφυλακῆς.

Διοικηταὶ Τμημάτων Μεταγωγῶν.

Ἄρθρον 13.

1) Οἱ ὑποδιοικηταὶ Χωροφυλακῆς διαχειρίζονται ἀμέσως τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν, ἀσκοῦσι τὴν ἀστυνομίαν ἐν τῇ περιφερείᾳ των καί :

α'.) Ἐφορεύουσιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπ' αὐτοὺς τμημάτων καὶ σταθμῶν καὶ μεριμνῶσι διὰ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ εἰδικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος.

β') Τηροῦσι τὰς προσηκούσας σχέσεις μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς ἕδρας των καὶ μεριμνῶσιν ὅπως οἱ διοικηταὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς Τμημάτων καὶ Σταθμῶν, εὑρίσκωνται ἐπίσης εἰς ἁρμονικὰς σχέσεις πρὸς τὰς Ἀρχὰς τῆς περιφερείας των.

γ') Μεριμνῶσι διὰ τὴν καλλιτέραν χρησιμοποίησιν τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ καὶ τὴν ἀνάλογον πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας διάθεσιν τῆς δυνάμεως.

2) Τὸν Ὑποδιοικητὴν κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ ὁ ἀνώτερος ἢ ἀρχαιότερος τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν του βαθμοσόρων.

3) Ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ ὑποδιοικητοῦ, ὅταν εἶνε ἀξιωματικός, ἔχει πλήρη τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα τούτου.

4) Ἀνθυπασπιστὴς ἢ ἐνωμοτάρχης διοικῶν ποσοτικῶς Ὑποδιοίνησιν ἔχει δικαίωμα νὰ διεξάγῃ μόνον τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἐξαιρετικῶς ἐπείγοντα προσωρινὰ μέτρα δημοσίας τάξεως, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ρυθμίζῃ πανίσως ἀντικείμενα ἀστυνομικῆς ἁρμοδιότητος, οὐδὲ νὰ ἐκδίδῃ ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἢ νὰ προτείνῃ ὁριστικὰς μετακινήσεις ὁπλιτῶν.

5) Οἱ διοικηταὶ τῶν Τμημάτων Μεταγωγῶν ἔχουσι δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα ὑποδιοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ὡς πρὸς τὰ εἰδικὰ αὐτῶν καθήκοντα συμμορφοῦνται μὲ τὸν Γενικὸν Κανονισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς.

Διοικηταὶ Τμημάτων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 14.

1) Οἱ διοικηταὶ Τμημάτων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς ἔχουσι τὰ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς παρεχόμενα εἰς αὐτοὺς δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις.

2) Τὰ τῆς ἀναπληρωσεως τῶν διοικητῶν Τμημάτων καὶ Σταθμῶν Χωροφυλακῆς, ρυθμίζονται διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Γενικὴ Ἁρμοδιότης.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, ἔχοντες πανταχοῦ καὶ πάντοτε τὸ καθῆκον τῆς στὴ δυνατὴ ἀπόδοσις τῆς ἀστυνομικῆς ἐπαγρυπνήσεως ἐπαγρυπνήσεως ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας, Τάξεως καὶ Ἀστυνομίας, θεωροῦνται διατελοῦντες ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ὅταν δὲν ἐκτελῶσι διατεταγμένην τοιαύτην.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Σχέσεις μετὰ τῶν διαφόρων Ἀρχῶν.

Ἄρθρον 16.

1) Αἱ μετὰ τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν σχέσεις τῆς Χωροφυλακῆς, ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

2) Ὡς πρὸς τὴν ἐγκληματολογικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ ἐκτελοῦντες καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων βαθμοφόροι αὐτῆς ὑπάγονται διὰ ταῦτα εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἁρμοδίων Εἰσαγγελέων. Τὰ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ρυθμίζονται λεπτομερῶς διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοῦ Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων.

3) Ἡ Χωροφυλακὴ παρέχει πρὸς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς τὰς πληροφορίας, αἵτινες ἤθελον ζητηθῆ παρ' αὐτῶν πρὸς διευκόλυνσιν τοῦ ἔργου τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἢ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν προσπαθειῶν πρὸς περιστολὴν τῆς ἐγκληματικότητος.

4) Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν διαβιβάζονται πρὸς ἐπίδοσιν αἱ κλήσεις καὶ τὰ τῆς αὐτῆς κατηγορίας δικαστικὰ ἔγγραφα μόνον ὅταν δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ διὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἐπίδοσις αὐτῶν.

5) Τὰ τῆς ἐπιδόσεως κλήσεων πρὸς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς ρυθμίζει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 17.

Οἱ διοικηταὶ Χωροφυλακῆς ἢ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ὀφείλουσι ν' ἀναφέρωσιν, ἐφόσον ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα ὑπηρεσίας χρήζοντα ἀναφορᾶς, ἐγγράφως καθ' ἑκάστην εἰς τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῶν Νομάρχας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τάξεως καὶ ἀστυνομίας καθ' ἅπασαν τὴν περιφέρειάν των, τηροῦντες ἅμα αὐτοὺς ἐνημέρους καὶ περὶ τῶν εἰς ἐκτάκτους καὶ σοβαρὰς περιστάσεις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως λαμβανομένων μέτρων, πρὸς ἀντιμετώπισιν ὑπαρχόντων ἢ ἐμφανιζομένων κινδύνων διασαλεύσεως αὐτῆς, μεταβαίνοντες καὶ αὐτοπροσώπως παρ' αὐτοῖς, ὅταν κρίνωσι τοῦτο ἀναγκαῖον, ἢ ὅταν ἐκτάκτως καλοῦνται παρ' αὐτῶν δι' ἀποχρῶντας ὑπηρεσιακοὺς λόγους.

Ἄρθρον 18.

1) Οἱ ἀξιωματικοὶ διοικηταὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς γνωστοποιοῦσιν εἰς τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς Ἀρχὰς τὰ ἐνδιαφέροντα τὸ Στράτευμα καὶ τὸ Πολεμικὸν Ναυτικὸν ἀδικήματα καὶ συμβάντα, ἢ τὰ ἐπιβάλλοντα δρᾶσιν τοῦ Στρατοῦ ἢ Ναυτικοῦ ἢ ἀπαιτοῦντα τὴν ἐνέργειαν καὶ λῆψιν εἰδικῶν μέτρων, ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς Ἀρχῆς.

2) Οἱ Στρατιωτικοὶ Διοικηταὶ καὶ Φρούραρχοι δὲν δύνανται νὰ παρεμβαίνωσιν εἰς ἀντικείμενα διοικήσεως τῆς Χωροφυλακῆς, πλὴν ἂν ἡ χώρα ἢ τμῆμα αὐτῆς διατελῇ εἰς κατάστασιν πολιορκίας, ὁπότε ἡ στρατιωτικὴ Ἀρχὴ ἀναλαμβάνει καὶ διὰ τὴν Χωροφυλακὴν τὰ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν ἀπορρέοντα καθήκοντα.

Ἄρθρον 19.

Ἡ Χωροφυλακὴ παρέχει εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τὴν συνδρομήν της κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρον 20.

1) Ἡ Χωροφυλακὴ συντρέχει τὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχάς, ἐνισχύει αὐτὰς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των, προστατεύει τὰ ὄργανα αὐτῶν προσβαλλόμενα καὶ παρέχει τὰς πληροφορίας, αἵτινες ἤθελον ζητηθῆ παρ' αὐτῆς, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ ἀποτελεσματικότης καὶ ἡ μεγίστη

2) Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ συντρέχωσι τὴν Χωροφυλακὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς τηρήσεως τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ της, παρέχοντες εἰς αὐτὴν τὰς πληροφορίας ἐκείνας αἵτινες ἤθελον περιέλθη εἰς γνῶσιν αὐτῶν, εἴτε διὰ μελετωμένην διάπραξιν ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως, εἴτε ἄλλως χρήσιμον εἰς τὸ ἔργον αὐτῆς, ἢ καὶ ἐνισχύοντες ἀμέσως τὰ ὄργανα αὐτῆς, ὅπου καὶ ὁψέποτε ἤθελε παραστῆ ἀνάγκη καὶ ἤθελε κατασταθῆ αὐτοῖς δυνατόν. Παριστάμενοι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας πρὸ διαπράξεως ἐγκλήματος, ὁπουδήποτε τῆς δικαιοδοσίας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ὀργάνων ταύτης, ὀφείλουσι νὰ προβαίνωσιν εἰς συλλήψεις τῶν δραστῶν τούτου, εἰδοποιοῦντες διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου τὴν πλησιεστέραν ἀρχὴν αὐτῆς, πρὸς ἣν παραδίδουσι τοὺς δράστας καὶ τὰ στοιχεῖα ἅτινα τυχὸν συνέλεξαν πρὸς δίωξιν.

1) Λεπτομερέστερον αἱ πρὸς τὰς ἀνωτέρω καὶ τὰς λοιπὰς Ἀρχὰς σχέσεις τῆς Χωροφυλακῆς ρυθμίζονται διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

2) Αἱ αἰτήσεις τῶν διαφόρων τούτων Ἀρχῶν, χωρὶς νὰ περιέχουν προστατευτικὰς ἢ ἐπιτιμητικὰς φράσεις, ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν πάντοτε ἐγγράφως, ἐξαιρέσει ἐπειγούσης ἀνάγκης, ὅτε δύναται νὰ κληθῇ αὕτη καὶ προφορικῶς. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἔγγραφος αἴτησις πέμπεται ἐκ τῶν ὑστέρων.

3) Αἱ αἰτήσεις αὗται ἀπευθύνονται πάντοτε εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Χωροφυλακῆς τοῦ τόπου, ἔνθα πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶσι, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποποιήσεως ἢ ἀδυναμίας τούτου, πρὸς τὸν ἀξιωματικόν, ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ ὁποίου διατελεῖ ὁ ἀποποιηθεὶς ἢ μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Στρατολογία καὶ Ἐκπαίδευσις

Ἄρθρον 22.

Ἡ στρατολογία τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργεῖται:

1) Δι' ἐθελουσίας καταταξεως ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ ἀνδρῶν ἐκπληρωσάντων τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν, ἐχόντων ὡρισμένα ἠθικὰ προσόντα καὶ σωματικὴν ἱκανότητα, ὡς καὶ ἀναλόγους γραμματικὰς γνώσεις, κατὰ τὰ ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ Χωροφυλακῆς ὁριζόμενα, καὶ ἀγόντων ἡλικίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 30 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2) Δι' ἐθελουσίας καταταξεως ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ τῶν προϋπηρετησάντων ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων, ἐὰν ἀπελύθησαν τῶν τάξεων ταύτης τῇ αἰτήσει των, ἀπὸ δὲ τῆς ἀπολύσεώς των δὲν ἀπώλεσαν τὰ ἀπαιτούμενα φυσικὰ καὶ λοιπὰ προσόντα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ὑπερβῆ τὸ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τεθὲν ὅριον ἡλικίας.

3) Δι' ἐθελουσίας καταταξεως ἐκ νέου, ἐπὶ διετεῖ θητείᾳ, τῶν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, ὡς ὁπλιτῶν αὐτῆς, προϋπηρετησάντων, μὴ ὑπερβάντων τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐὰν ἀπελύθησαν τῇ αἰτήσει των, ἀπὸ δὲ τῆς λήξεως τῆς προϋπηρεσίας των δὲν ἀπώλεσαν τὰ ἀπαιτούμενα φυσικά, ἠθικὰ κλπ. προσόντα.

4) Δι' ἐθελουσίας καταταξεως, ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ, νέων μὴ ἐκπληρωσάντων τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν, ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ τὰ τοῦ πρώτου ἐδαφίου λοιπὰ προσόντα, μέχρις ἀριθμοῦ χιλίων μὲν ἐκ τῆς στρατολογικῆς κλάσεως 1930, χιλίων πεντακοσίων δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης καὶ δισχιλίων ἀπὸ τῆς μετεπιούσης μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπαρχόντων κενῶν, μεθ' ἣν θὰ κατατάσσωνται ἐτησίως οἱ ἀναγκαιοῦντες, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς πεντακοσίους, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφίῳ ὑ ἀναφερομένων.

5) Δι' ἐθελουσίας καταταξεως ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ νέων πτυχιούχων ἢ τελειοφοίτων τῆς Νομικῆς, τελειοφοίτων Γυμνασίου, Δημοσίας Ἐμπορικῆς ἢ ἄλλης ἐπισήμως ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς, ἐφ' ὅσον αἱ τελευταῖαι ἰσοδυναμοῦσι πρὸς Γυμνάσια, ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 20ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ μὴ ὑπερβάντων τὸ 25ον, ἐχόντων δὲ ὡρισμένα ἠθικὰ προσόντα καὶ σωματικὴν ἱκανότητα, μέχρις ἀριθμοῦ ἑκατὸν (100) ἐξ ἑκάστης στρατολογικῆς κλάσεως.

6) Διὰ προσωρινῆς ἐθελουσίας καταταξεως ἀτόμων ἐκπληρωσάντων τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν καὶ ἐχόντων τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ προσόντα. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος ἐδαφίου καταστασόμενοι προσωρινῶς ὑποχρεοῦνται ἐν περιπτώσει προσκλήσεως τῆς κλάσεώς των νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Στρατοῦ ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας προσελεύσεως ἀπαλλασσόμενοι οὕτω τῆς περαιτέρω ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑποχρεώσεώς των.

Αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῶν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου τούτου καταταξομένων κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὁρίζει, κατόπιν ἠτιολογημένης προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς μαθητῶν ἀξιωματικῶν, ὁ δὲ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων μαθητῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

α') Τῶν μαθητῶν ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κενῶν θέσεων, αἵτινες προβλέπεται ὅτι θὰ δημιουργηθῶσι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πρώτης διετίας ἀπὸ τῆς εἰσόδου των εἰς τὸ Σχολεῖον.

β') Τῶν μαθητῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων, αἵτινες θὰ κενωθῶσι μέχρι τῆς ἐκ τοῦ Σχολείου ἐξόδου των.

3. α') Ἡ εἰσαγωγὴ μαθητῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν εἰς τὸ Σχολεῖον γίνεται κατόπιν προεισιτηρίων ἐξετάσεων καὶ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας τῶν διαγωνισθέντων, καὶ τῶν μὲν μαθητῶν ἀξιωματικῶν διὰ διαταγῆς τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, τῶν δὲ λοιπῶν δι' ὁμοίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

β') Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων μαθητῶν ὑπαξιωματικῶν λαμβάνεται κατὰ μὲν τὰ 2)3 τῶν πληρωτέων θέσεων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν Χωροφυλακήν, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἑπόμενα ἐδάφια καταταξομένων ἰδιωτῶν καὶ πρώην στρατιωτικῶν.

γ') Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτυχόντων τάξεώς τινος ὑποψηφίων ὑπαξιωματικῶν δὲν ἐξαρκῇ πρὸς πλήρωσιν τῶν εἰς αὐτὴν ἀνηκουσῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον θέσεων οἱ ἐλλείποντες λαμβάνονται ἐκ τῆς ἑτέρας.

4. Εἰσάγονται εἰς τὸ Σχολεῖον:

Α') Ὡς μαθηταὶ ἀξιωματικοί: Ἀνθυπασπισταὶ ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ βαθμῷ των ἐὰν ἔχωσιν ἤδη διοικήσει Σταθμὸν Χωροφυλακῆς τουλάχιστον ἐπὶ διετίαν εὐδοκίμως, κέκτηνται ἀπολυτήριονΓυμνασίου ἢ ἰσοτίμου Δημοσίας Ἐμπορικῆς ἢ ἄλλης ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς καὶ δὲν ὑπερέβησαν τὸ 32ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, πρὸς δὲ ἔχουσι χαρακτηρισθῆ κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τουλάχιστον καλοὶ ὑπαξιωματικοὶ μὲ βαθμὸν 3, καὶ ἐνωμοτάρχαι ἔχοντες συμπληρώσει ἐν τῷ βαθμῷ των τετραετῆ τουλάχιστον συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς διετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὡς διοικηταὶ Σταθμοῦ καὶ προσέτι ἐὰν εἶναι ἄγαμοι καὶ κέκτηνται τὰ διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς ὁριζόμενα λοιπὰ προσόντα. Διὰ τοὺς ἐνωμοτάρχας τοὺς κεκτημένους πτυχίον Νομικῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ξένου Πανεπιστημίου Σχολῆς ὁ εἰς τὸν βαθμὸν των ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας περιορίζεται εἰς τρία ἔτη, μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ χρόνου ὃν διήνυσεν ἐν τῷ Σχολείῳ ὡς μαθητὴς ἐνωμοτάρχης.

Β') Ὡς μαθηταὶ ἐνωμοτάρχαι: Ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἰδιῶται κεκτημένοι πτυχίον Νομικῆς ἢ ὄντες τελειόφοιτοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου ἢ ξένου Πανεπιστημίου.

Γ') Ὡς μαθηταὶ ὑπενωμοτάρχαι: 1) Χωροφύλακες ἔχοντες τὰ κάτωθι διὰ τοὺς ἰδιώτας ὁριζόμενα γραμματικὰ προσόντα ἢ τοὐλάχιστον ἐνιαύσιον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ των καὶ 2) ἰδιῶται προϋπηρετήσαντες ὡς ἐπιλοχίαι ἢ λοχίαι ἢ ὄντες τελειόφοιτοι Γυμνασίου ἢ ἄλλης Δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης ἰσοτίμου πρὸς Γυμνάσιον Σχολῆς.

Δ') Ὡς μαθηταὶ Χωροφύλακες: Οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν καθὼς καὶ οἱ προϋπηρετήσαντες εἰς τὸ Στράτευμα ὡς δεκανεῖς ἢ στρατιῶται ἐφ' ὅσον δὲν κέκτηνται τὰ διὰ τοὺς μαθητὰς ὑπαξιωματικοὺς γραμματικὰ προσόντα, γνωρίζουσιν ὅμως ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν.

5. Ἐξαιρετικῶς:

α') Κατὰ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔτος ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Σχολεῖον καὶ ἀνθυπασπιστῶν ὑπερβάντων μὲν τὸ 32 ἔτος τῆς ἡλικίας των, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ 34ον.

β') Ὁ ὅρος τοῦ ἀγάμου δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐνωμοτάρχας διὰ τὰς δύο πρώτας ἀπ' αὐτῆς περιόδους εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Σχολεῖον μαθητῶν ἀξιωματικῶν.

6. Οἱ ἐνωμοτάρχαι, ὑπενωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες ὀνομάζονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ δὲ ἀνθυπομοίραρχοι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ.

7. Αἱ λεπτομέρειαι τῶν προεισιτηρίων ἐξετάσεων καὶ εἰσιτηρίων διαγωνισμῶν, τῆς καταρτίσεως τῶν πινάκων ἐπιτυχόντων καὶ τῆς ἐν τῷ σχολείῳ ἐκπαιδεύσεως, καθὼς καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐξόδου τῶν ἐκπαιδευθέντων ὁρίζονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς.

8. Οἱ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων προϋπηρετήσαντες κατατάσσονται ἄνευ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς, καὶ οἱ μὲν πρῶτοι μὲ τοὺς βαθμούς, οὓς ἔφερον κατὰ τὴν ἀπόλυσίν των, οἱ δὲ δεύτεροι μὲ τοὺς ἀντιστοίχους βαθμοὺς ὡς ἑξῆς:

Οἱ ἀστυφύλακες ὡς χωροφύλακες.

Οἱ ἀρχιφύλακες ὡς ὑπενωμοτάρχαι.

Οἱ ὑπαστυνόμοι β' ὡς ἐνωμοτάρχαι.

9. Οἱ ἐκ τοῦ Σχολείου ἐξερχόμενοι ἀνθυπομοίραρχοι τάσσονται εἰς τὸ δεξιὸν τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ τῆς ἐξόδου των ἔτος ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει προαχθέντων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπομοιράρχου, μεταξὺ των δὲ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιδόσεώς των εἰς τὴν ὅλην ἐκπαίδευσιν.

10. Ἡ ἀρχαιότης τῶν ὑπαξιωματικῶν κανονίζεται, συμφώνως πρὸς τὸν χρόνον τῆς ὀνομασίας των κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιδόσεώς των εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Οἱ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγόμενοι εἰς ὑπενωμοτάρχας χωροφύλακες, ὡς καὶ οἱ κατόπιν ἐξετάσεων ἢ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ εἰς ἐνωμοτάρχας ὑπενωμοτάρχαι, τάσσονται μεταξὺ τῶν ἐκ τοῦ Σχολείου προελθόντων εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους κατὰ σειρὰν τοῦ χρόνου προαγωγῆς των καὶ εἰς περίπτωσιν ταὐτότητος χρόνου, τῆς τελευταίας προαγωγῆς, κατὰ σειρὰν τῆς εἰς τὸν προηγούμενον βαθμὸν ὀνομασίας των.

11. Ἡ ἀρχαιότης τῶν χωροφυλάκων ἀκολουθεῖ τὴν σειρὰν τῆς κατατάξεώς των.

Ἄρθρον 24.

1) Ὁπλῖται, οἵτινες δὲν ἤθελον ὑποβάλει ἔγγραφον αἴτησιν ἀπολύσεώς των ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς λήξεως τῆς ὑποχρεώσεώς των εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχήν, θεωροῦντοι αὐτοδικαίως ὡς ἀνακατατεταγμένοι ἐπὶ ἓν ἔτος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης ὑποχρεώσεώς των.

2) Ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται ὑποπεσόντες εἰς βαρὺ κατὰ τῆς πειθαρχίας ἢ τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς ἢ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν παράπτωμα ἢ ἐπιδεικνύοντες ἀνεπίδεκτον διορθώσεως διαγωγὴν ἢ καταδικαζόμενοι παρεκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22-24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου παρὰ κοινῶν ἢ στρατιωτικῶν δικαστηρίων εἰς φυλάκισιν τοὐλάχιστον 6 μηνῶν ἢ ἔχοντες ἐλαττώματα καθιστῶντα αὐτοὺς ἀκαταλλήλους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς ἀπολύονται αὐτῆς κατόπιν ἀποφάσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Γενικῷ Κανονισμῷ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς καθοριζόμενα, ἀπαγορευομένης τῆς ἐπανακατατάξεώς των εἰς τὴν Χωροφυλακήν.

3) Οἱ ἐκ τῶν κατατασσομένων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως, θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως ἣν ἐν τῷ Στρατῷ ὑπέχουσι, ἀπολυόμενοι ἢ ἀποβαλλόμενοι ταύτης πρὶν ἢ συμπληρώσωσιν τὴν ἐν αὐτῇ ἀνειλημμένην τριετῆ ἐθελουσίαν ὑποχρέωσιν, ὑπέχουσι τὰς κάτωθι ὑποχρεώσεις:

α) Ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον ἀποβληθῶσιν λαμβάνουσι παρ' αὐτῆς διαταγὴν πορείας ἵνα παρουσιασθῶσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς ὃ Σύνταγμα Πεζικοῦ στρατολογικῶς ἀνήκουσι πρὸς ἐκπλήρωσιν ὁλοκλήρου τῆς ὑποχρεώσεως, θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως ἣν πρὸ τῆς εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατατάξεώς των ὑπείχον. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν παρουσιασθῶσιν εἰς τοῦτο ἐντὸς τῶν δέκα ἡμερῶν ὑπέχουσι τὰς διὰ τοὺς ἀνυποτάκτους συνεπείας.

β) Ἐὰν κριθῶσιν ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀπολύονται ὑπαγόμενοι ἐφεξῆς εἰς τὰς τοῦ Στρατολογικοῦ Νόμου διατάξεις περὶ ἀνικάνων.

γ) Ἐὰν κριθῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ, ἐὰν μὲν ἔχωσι συμπληρώσῃ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ 18μηνον πλήρη ὑπηρεσίαν ἀπολύονται παρ' αὐτῆς διὰ κανονικοῦ ἀπολυτηρίου τοποθετούμενοι ὡς ἔφεδροι εἰς τὸ Πεζικόν, ἄλλως λαμβάνουσι παρ' αὐτῆς φύλλον πορείας ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς ὃ Σύνταγμα Πεζικοῦ στρατολογικῶς ἀνήκουσι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπομένοντος αὐτοῖς ὑπολοίπου ὑποχρεώσεως θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως τῆς στρατολογικῆς αὐτῶν κλάσεως

Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν παρουσιασθῶσιν εἰς τοῦτο ἐγκαίρως ὑπέχουσι τὰς συνεπείας λιποταξίας.

δ) Ἐὰν τύχωσιν ἐτησίας ἢ διετοῦς ἀναβολῆς διὰ λόγους ὑγείας, ἐὰν μὲν ἔχωσι συμπληρώσῃ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ 18μηνον πλήρη ὑπηρεσίαν, ἀπολύονται παρ' αὐτῆς λαμβάνοντες κανονικὸν ἀπολυτήριον καὶ τοποθετούμενοι ὡς ἔφεδροι εἰς Πεζικόν, ἄλλως λαμβάνουσι προσωρινὸν ἀπολυτήριον ὑποχρεούμενοι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς των νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ὃ Σύνταγμα Πεζικοῦ στρατολογικῶς ἀνήκουσι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπομένοντος αὐτοῖς ὑπολοίπου ὑποχρεώσεως, θητείας τῆς κλάσεως ἐπιστρατεύσεως ἣν ἀκολουθοῦσιν.

4) Οἱ ἐκ τῶν κατατασσομένων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως δυνάμει τοῦ ἄρθρου 22 (πλὴν τῶν τοῦ ἐδαφ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου) κρινόμενοι κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ ὑπηρεσίαν των ἀνίκανοι διὰ πᾶσαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἱκανοὶ διὰ τὰς βοηθητικὰς τοῦ στρατοῦ ὑπηρεσίας θεωροῦνται ὡς τοιοῦτοι καὶ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τοῦ στρατοῦ. Οἱ δὲ τυγχάνοντες ἀναβολῆς κατατάξεως διὰ λόγους ὑγείας ἀπολύονται τῶν τάξεων τῆς Χωροφυλακῆς μὴ ὑποχρεούμενοι νὰ ἐπανέλθωσι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς των πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς ἀνειλημμένης ἐθελουσίας ὑποχρεώσεώς των, ἐν ᾗ περιπτώσει ὅμως ἡ κλάσις των ἤθελε κληθῇ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἀναβολῆς των, ὑποχρεοῦνται νὰ προσέλθωσι καὶ οὗτοι διακόπτοντες οὕτω τὴν ἀναβολὴν αὐτῶν. Οἱ κρινόμενοι ἀκατάλληλοι ἢ ἀνίκανοι μόνον διὰ τὴν χωροφυλακὴν ἢ ἀποβαλλόμενοι δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον ἐξ αὐτῆς ἐξακολουθοῦσιν ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐφεδρείαν τοῦ στρατεύματος ὡς ἱκανοί.

5) Οἱ ὑποπίπτοντες εἰς βαρέα παραπτώματα ἢ ἐρχόμενοι παρανόμως εἰς γάμου κοινωνίαν καὶ κατόπιν ἀποφάσεων Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων ἀποβαλλόμενοι τοῦ Σώματος ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, οὐδὲν δικαίωμα ἀποκτῶσι πρὸς σύνταξιν προβλεπομένην εἴτε ὑπὸ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 23ης Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἰσχυόντων διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας», εἴτε ὑπὸ μεταγενεστέρου τούτου νόμου τινος.

Ἄρθρον 25.

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἀποφαίνεται ἂν οἱ ἰδιῶται, οἱ αἰτούμενοι νὰ καταταγῶσιν εἰς ταύτην ὡς ὑπαξιωματικοί, συγκεντρῶσι τὰ προσόντα, ἅτινα ὁρίζει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ δὲ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ γνωμοδοτοῦσιν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων καὶ ἀποφαίνονται ὁριστικῶς ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἰδιωτῶν πρὸς κατάταξίν των ὡς χωροφυλάκων.

2) Οἱ Διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ Χωροφυλακῆς συγκεντροῦσι τὰ ἀναγκαῖα πρὸς κρίσιν τῆς ἱκανότητος τῶν αἰτουμένων τὴν κατάταξίν των, ὡς ὁπλιτῶν, ἐν τῇ Χωροφυλακῇ στοιχεῖα.

Ἄρθρον 26.

Εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας ἐπιτρέπεται, τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ σύναψις γάμου μέχρι τοῦ τρίτου τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως αὐτῶν, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς ἐν τῷ βαθμῷ των τούτῳ ὑπηρεσίας.

Ἐφεδρεία Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 27.

1) Οἱ μετὰ δωδεκαετῆ πραγματικὴν ἐν τῷ Σώματι ὑπηρεσίαν ἀπολυόμενοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς ἐγγράφονται εἰς τὴν ἐφεδρείαν αὐτῆς, πλὴν τῶν ἀποβαλλομένων ἐκ τῶν τάξεών της.

2) Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως ἢ γενικῶν ἀσκήσεων τοῦ Στρατοῦ, πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν, ἅτινα θέλει δημιουργήσῃ ἡ πρὸς κατάρτισιν τῶν στρατονομικῶν ἀποσπασμάτων διάθεσις δυνάμεων τῆς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους Χωροφυλακῆς, καλεῖται ὑπὸ τὰ ὅπλα ἀνάλογος ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἐφέδρων αὐτῆς, κατὰ σειρὰν ἡλικιῶν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῶν νεωτέρων.

3) Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἔφεδροι τῆς Χωροφυλακῆς ἀνήκουσιν εἰς κλάσεις κληθείσας ὑπὸ τὰ ὅπλα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ στρατεύματος, οὗτοι, ἐφ' ὅσον δὲν ἀναγκαιοῦσι πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κενῶν τῆς Χωροφυλακῆς, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, διατίθενται εἰς τὸ στράτευμα.

Ἄρθρον 28.

Οἱ ἔφεδροι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, καλούμενοι εἰς τὰς τάξεις αὐτῆς, δικαιοῦνται τοῦ μισθοῦ, ἱματισμοῦ καὶ ἀποζημιώσεως ἱματισμοῦ, ὧν δικαιοῦνται καὶ οἱ μόνιμοι ὁμοιοβάθμοί των, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν προσαυξήσεων τριετίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κατάστασις ἀξιωματικῶν. Προαγωγαί. Ὅριον ἡλικίας ὁπλιτῶν.

Ἄρθρον 29.

Ὅριον ἡλικίας διὰ μὲν τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ὁρίζεται τὸ 45ον διὰ δὲ τοὺς χωροφύλακας τὸ 42ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 30.

Διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἰσχύει ὁ νόμος περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατεύματος.

Τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας παρ' αὐτοῖς καὶ λοιπαὶ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 31.

1. Διὰ τὰς προαγωγὰς τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ ὑφιστάμεναι διατάξεις.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ διακεκριμένῃ πράξει τελεσθείσῃ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἐξῆς προαγωγὴ καὶ ἄνευ θητείας χωροφυλάκων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμοι καὶ δέχονται νὰ ἀναλάβωσι τριετῆ ἐθελουσίαν ὑποχρέωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Κίνησις τῆς δυνάμεως.

Α') Ἀξιωματικοί.

Ἄρθρον 32.

1) Τηρουμένων τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς δύναται νὰ μετατεθῇ ἐκ τῆς θεσέως του, ἐὰν δὲν συντρέχῃ λόγος τις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφίῳ ἀναφερομένων καὶ συνάμα γνωμάτευσις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 καθισταμένου Συμβουλίου.

2) Μετάθεσις ἀξιωματικῶν ἐπιτρέπεται

α) Μετὰ συμπλήρωσιν διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐὰν αἰτῆται τὴν μετάθεσιν ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀξιωματικὸς ἢ προτείνεται αὕτη ὑπὸ τῶν προϊσταμένων του ἀρχῶν.

β) Τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων αἰτήσει, ὅτε τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ λοιπὰ ἔξοδα βαρύνουσιν αὐτούς, ἐὰν δὲν ἔχουν συμπληρώσει τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 διετῆ ὑπηρεσίαν.

γ) Διὰ λόγους ὑγείας ἢ μέλους τῆς οἰκογενείας του πιστοποιουμένης δι' ἐνόρκου βεβαιώσεως δύο ἰατρῶν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου.

δ) Δι' ἀκαταλληλιότητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του πιστοποιουμένην δι' ἠτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν προϊσταμένων του.

ε) Ἕνεκα διαπράξεως σοβαροῦ ποινικοῦ ἢ πειθαρχικοῦ παραπτώματος, ἐπιβάλλοντος τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἢ ἐὰν συνεπείᾳ ὑπηρεσιακῆς ἐνεργείας ἐδημιουργήθη κατάστασις σοβαρά, ἐπιβάλλουσα ἀναγκαίως τὴν μετάθεσίν του ἐκεῖθεν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐὰν ἀπειλῆται διατάραξις τῆς τάξεως ἢ προέκυψαν βαρεῖαι ἠθικαὶ συνέπειαι, δύναται νὰ διαταχθῇ προσωρινῶς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς ἡ ἄμεσος μετακίνησίς του ἀλλαχοῦ. Αἱ τοιαῦται μετακινήσεις εἰσάγονται ἐντὸς τριμήνου, ἀφ' ἧς διετάχθησαν, εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἄρσεως αὐτῶν.

στ) Ἕνεκα τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως.

ζ) Ἕνεκεν ἀνάγκης τοποθετήσεως εἰς ὑπηρεσίαν ἀπαιτοῦσαν εἰδικὰ προσόντα καὶ γνώσεις. Ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὕπαρξις τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν προσόντων τοῦ ἀξιωματικοῦ δέον νὰ πιστοποιῶνται δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως.

3) Ἐπὶ πάσης προτάσεως μεταθέσεως ἀξιωματικοῦ γνωμοδοτοῦσιν ἠτιολογημένως ἅπασαι αἱ μεσολαβοῦσαι μέχρι τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς Ἀρχαί.

4) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγρ. α'—ε' τοῦ ἐδαφίου 2 ἡ πρότασις μεταθέσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀμέσως προϊσταμένου τοῦ μεταθετέου Διοικητοῦ ἀξιωματικοῦ, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου ζ' ὑπὸ τοῦ ἀμέσου Διοικητοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς περιφερείας ἐν ᾗ παρουσιάζεται ἡ εἰδικὴ ἀνάγκη.

5) Ὑπὸ τῶν αὐτῶν Διοικητῶν ἀξιωματικῶν προτείνονται πρὸς πλήρωσιν τῶν κενουμένων θέσεων οἱ ἀναγκαιοῦντες ἀξιωματικοί, ἐκτὸς ἐὰν δὲν δύνανται νὰ ληφθῶσιν οὗτοι ἐκ τῆς δικαιοδοσίας των, ὅτε ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀνώτερον Διοικητὴν τῆς περιφερείας των καὶ οὗτος εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐὰν συντρέχῃ ἡ αὐτὴ ἀδυναμία. Οἱ οὕτω κενὰς θέσεις πληροῦντες ἀξιωματικοὶ λαμβάνονται, ἐφ' ὅσον λόγοι ὑπηρεσιακοὶ δὲν ἀντίκεινται, ἐκ τῶν συμπληρωσάντων διετῆ ἐν τῷ ἐν ᾧ ὑπηρετοῦσι τόπῳ ὑπηρεσίαν καί, εἰ δυνατόν, κατὰ προτίμησιν, ἐκ τῶν ἐγγύτερον ὑπηρετούντων, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ὑπάρχωσι τοιοῦτοι.

"Αρθρον 33.

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς διορίζεται καὶ ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6ῳ τοῦ παρόντος νόμου.

2) Οἱ Διευθυνταὶ καὶ τμηματάρχαι τῶν παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν Διευθύνσεων Χωροφυλακῆς καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ Ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς τοποθετοῦνται κατ' ἐπιλογὴν τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀπαλλάσσονται δὲ τῶν καθηκόντων των δι' ὁμοίου Διατάγματος διορισμοῦ ἑτέρων καὶ τοποθετοῦνται εἰς ὀργανικὰς θέσεις τοῦ βαθμοῦ των.

Οἱ λοιποὶ παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν καὶ τῷ Ἀρχηγείῳ τῆς Χωροφυλακῆς ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς μετατίθενται καὶ ἀντικαθίστανται δι' ὁμοίου Διατάγματος συμφώνως πρὸς τὰ ἐδάφια 2, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 32.

3) Οἱ τὸ πρῶτον ἀπαντῶντες τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοποθετοῦνται εἰς Ὑποδ)σεις Χωροφυλακῆς.

Συμβούλιον μεταθέσεων.

"Αρθρον 34.

1) Αἱ μεταθέσεις τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ὑπαγομένων ἀξιωματικῶν γίνονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον Συμβουλίου μεταθέσεων.

2) Τὸ Συμβούλιον μεταθέσεων συγκροτεῖται ἀπό: 1) ἕνα ἀρεοπαγίτην, ὡς Πρόεδρον, ἐκλεγόμενον ἀνὰ διετίαν ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, 2) τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν νομικὸν σύμβουλον, 3) τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντὴν Χωροφυλακῆς, 4) τὸν Διευθυντὴν τῶν γραφείων τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς καὶ 5) τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἐν Ἀθήναις συνταγματαρχῶν τῆς Χωροφυλακῆς, καλουμένον διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ὡς ἀναπληρωταὶ ὁρίζονται τοῦ μὲν Προέδρου εἷς τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελέων, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τούτου ὁριζόμενος, τοῦ νομικοῦ συμβούλου ἕτερος νομικὸς σύμβουλος ἐκλεγόμενος ὑπὸ τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, τῶν λοιπῶν δὲ στρατιωτικῶν μελῶν ἕτεροι ἰσόβαθμοι ἀξιωματικοὶ ὁριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

3) Τὸν Πρόεδρον ἁπάντων ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπαρχηγὸς καὶ τοῦτον ὁ νομικὸς σύμβουλος.

4) Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν καὶ ἀποφαίζει κατὰ πλειοψηφίαν, ἐπικρατούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

5) Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ ὑπηρετούντων ὁριζόμενος διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς.

6) Τὰ τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων καὶ τὰ τῆς τηρήσεως βιβλίων πρακτικῶν καὶ ἀρχείου κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἰδίου Συμβουλίου.

Β'. Ὑπαξιωματικοὶ καὶ Χωροφύλακες.

"Αρθρον 35.

1) Οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται ἐν γένει τῆς Χωροφυλακῆς μετατίθενται εἰς ἃς καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ περιπτώσεις καὶ μόνον κατόπιν ἠτιολογημένων προτάσεων, ὑποβαλλομένων συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 32 καὶ οἱ μὲν ἀνθυπασπισταὶ διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ δὲ ὁπλῖται ἐντὸς μὲν τῆς Διοικήσεως διὰ διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ, ἀπὸ Διοικήσεως δὲ εἰς Διοίκησιν τῆς αὐτῆς Α. Δ. διὰ διαταγῆς τοῦ Α. Δ., ἐκτὸς δὲ αὐτῆς ἢ ἀπὸ μιᾶς ὑπηρεσίας εἰς ἑτέραν τοιαύτην διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

2) Μετακινήσεις ὁπλιτῶν ἐπιβαλλόμεναι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως διοικήσεων διατάσσονται πάντοτε ἀριθμητικῶς καὶ οὐδέποτε ὀνομαστικῶς. Ἐξαίρεσις ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς εἰς τὴν Μεταβατικὴν Ὑπηρεσίαν διατιθεμένους ὁπλίτας, οἵτινες ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Διοικητῶν ἢ Ὑποδιοικητῶν Χωροφυλακῆς μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς δυνάμεώς των.

"Αρθρον 36.

Ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς ἐξερχόμενοι τοῦ Σχολείου κατανέμονται εἰς τὰς Διοικήσεις διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς τὸ Σχολεῖον ἀπευθυνομένης καὶ καθοριζούσης ἀριθμητικῶς τοὺς ἑκάστῃ τούτων ἀποστελλησομένους.

"Αρθρον 37.

1) Οὐδεὶς ἀξιωματικός, ὑπαξιωματικὸς ἢ χωροφύλαξ δύναται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς Γραφεῖα ὑπὲρ τὴν τετραετίαν, οὐδὲ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτὰ πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας.

Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ Ἀρχηγείου, οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων τοποθετημένοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται καὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται ἀρχειοθέται, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ εἰς οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταί.

2. Εἰς τὸ Σχολεῖον Χωροφυλακῆς κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν ἀξιωματικοὶ μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, ἐὰν συντρέχωσιν εἰδικαὶ ἀνάγκαι τῆς ἐκπαιδεύσεως, προτάσει τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ.

Προσωριναὶ Μετακινήσεις

"Αρθρον 38.

1) "Ενεκεν ἐπειγουσῶν ἢ σοβαρῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πιστοποιουμένων πάντοτε δι' ἠτιολογημένης προτάσεως τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀρχηγόν, τοὺς Ἀνωτέρους Διοικητάς, Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς Χωροφυλακῆς νὰ διατάσσωσιν ἕκαστος ἐντὸς τῆς περιφερείας του προσωρινὰς μετακινήσεις ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς ὑπὸ τὰς διαταγάς των δυνάμεως.

Οἱ διατάσσοντες τοιαύτας μετακινήσεις ἀναφέρουσιν ἀμελητὶ εἰς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν ἀρχήν, ἥτις ἐξελέγχει ταύτας.

2) Οἱ οὕτως μετακινούμενοι στρατιωτικοὶ ὑπ' εὐθύνην τῶν παρ' οἷς ἀποσπῶνται Διοικητῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἄνευ ἄλλης διαταγῆς ἢ διατυπώσεως ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις ἐξ ὧν ἀπεσπάσθησαν εὐθὺς μετὰ τὴν παῦσιν τῶν προκαλεσάντων τὴν μετακίνησίν των λόγων, οὐδέποτε βραδύτερον τῶν δύο μηνῶν. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἡ μετακίνησις διετάχθη ἕνεκα διασαλεύσεως τῆς δημοσίας τάξεως συνεπείᾳ ληστρικῆς ἐπιδρομῆς, ἀπεργίας ἢ στασιαστικῆς ἐξεγέρσεως καὶ οἱ προκαλέσαντες ταύτην λόγοι ἐξακολουθοῦσι νὰ ὑφίστανται καὶ νὰ ἀπαιτῶσι τὴν παρουσίαν τῶν μετακινηθέντων καὶ πέραν τοῦ διμήνου, ἐπιτρέπεται τότε ἡ παράτασις τῆς ἀποσπάσεώς των καὶ πέραν αὐτοῦ ἀλλ' οὐδέποτε περισσότερον τῶν δύο ἔτι μηνῶν, μόνον ὅμως κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, στηριζομένης εἰς ἠτιολογημένην πρότασιν τῶν καθ' ἱεραρχίαν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὑποκειμένης εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

"Αρθρον 39.

Πᾶσα κατὰ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων διαταχθεῖσα μετακίνησις στρατιωτικοῦ Χωροφυλακῆς συνεπάγεται, πλὴν τοῦ διοικητικοῦ ἐλέγχου τοῦ διατάξαντος, καὶ τὸν καταλογισμὸν αὐτῷ τῶν γενομένων ὁδοπορικῶν ἐξόδων καὶ λοιπῶν ἀποζημιώσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐφ'

διδομένης αὐτεπαγγέλτως ἢ κατόπιν παραπόνων τοῦ οὕτω μετακινηθέντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἀποδοχαί. Ἀποζημιώσεις. "Αδειαι. Συντάξεις.

Ἀποδοχαί.

"Αρθρον 40.

1) Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς λαμβάνουσιν ὅσας καὶ οἱ ὁμοιόβαθμοί των τοῦ Στρατεύματος ἀποδοχὰς καὶ ἀποζημιώσεις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, Διοικητὰς Σωμάτων Στρατοῦ καὶ Ἐπιθεωρητὰς "Οπλων καὶ ὑπηρεσιῶν χορηγουμένων ἀποζημιώσεων ὡς ἐξόδων παραστάσεως, ἐνοικίσεως καὶ ἀντὶ αὐτοκινήτου. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς θεωρεῖται ὡς Διοικητὴς Σώματος Στρατοῦ.

Αἱ ἀποζημιώσεις αὗται παρέχονται εἰς τὸν Ἀρχηγὸν καὶ τὸν Ὑπαρχηγόν.

2) Ὁ μηνιαῖος μισθὸς καὶ αἱ σχετικαὶ αὐξομειώσεις αὐτοῦ τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὁρίζονται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς:

Βαθμοί	Μηνιαῖος μισθός	Προσαυξήσεις			Μειώσεις		
		Πολυετοῦς ὑπηρεσίας	Ἐφίππων καὶ ἀδηγῶν αὐτοκιν. καὶ αὐτοκιν. πυροβόλ.	Τεχνιτῶν	Κανονικῆς ἀδείας	Ποινῶν	
						Αὐστηρῶν	Ἁπλῶν
Ἀνθυπασπιστὴς	175	—	7.00	25	1|2	—	—
Ἐνωμοτάρχης	150	22	7.00	20	1|2	1|3	1|6
Ὑπενωμοτάρχης.....	128	20	6.50	15	1|2	1|3	1|6
Χωροφύλαξ	116	20	6.50	12	1|2	1|3	1|6
Μαθητὴς χωροφύλαξ....	70	20	——	—	—	1|3	1|6

3) Ἡ προσαύξησις πολυετοῦς ὑπηρεσίας χορηγεῖται εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας, ὑπενωμοτάρχας καὶ χωροφύλακας διὰ δύο μόνον τριετίας πραγματικῆς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίας. Ἡ πολυετὴς ὑπηρεσία γεννᾷ δικαίωμα προσαυξήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς μόνον ἐὰν εἶναι συνεχής.

4. Οἱ μαθηταὶ ἀξιωματικοὶ οἱ ἐκ τῶν τάξεων τῶν ἰδιωτῶν προερχόμενοι λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς ἐνωμοτάρχου, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐνωμοτάρχαι ἐξ ἰδιωτῶν ἐπίσης προερχόμενοι λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς μονίμων χωροφυλάκων.

5. Μαθηταὶ χωροφύλακες, οἵτινες ἕνεκα μὴ ἐγκαίρου εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Σχολεῖον δὲν ὠνομάσθησαν χωροφύλακες, ἀπὸ τῆς καταπάτεώς των ἐντὸς μὲν 7 μηνῶν οἱ μὴ προϋπηρετήσαντες, εἰς τὸν στρατόν, ἐντὸς δὲ 4 μηνῶν οἱ προϋπηρετήσαντες, λαμβάνουσιν αὐτοδικαίως τὸν μισθὸν τοῦ χωροφύλακος ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς συμπληρώσεως τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν.

6. Οἱ μαθηταὶ ὑπενωμοτάρχαι λαμβάνουσιν ἀποδοχὰς μαθητῶν μὲν χωροφυλάκων ἐὰν προέρχωνται ἐξ ἰδιωτῶν, μονίμων δὲ χωροφυλάκων ἐὰν προέρχωνται ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν τάξεως.

7) Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐν τῷ Σχολείῳ εἰσαγομένων πρὸς ἐκπαίδευσιν δοκίμων ἀξιωματικῶν καὶ μαθητῶν ἐνωμοταρχῶν καὶ ὑπενωμοταρχῶν τῶν προερχομένων ἐκ τοῦ Σώματος δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ὀλιγώτεραι ἐκείνων ἃς ἐλάμβανον πρὸ τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον εἰσαγωγῆς των.

8) Ὁ ὑπολογισμὸς τῆς εἰς χαρτίνας δραχμὰς ἀναγωγῆς τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, γίνεται κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν. Αἱ προσαυξήσεις πολλαπλασιάζονται ἐπὶ τὸν αὐτὸν μὲ τὸν μηνιαῖον μισθὸν συντελεστήν.

9) Ἡ διὰ τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς διακοπὴ τῆς ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας, ἐπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῶν μέχρις αὐτῆς χορηγουμένων προσαυξήσεων τριετοῦς ὑπηρεσίας.

10) Συνεχὴς πραγματικὴ ὑπηρεσία ἐν τῇ Χωροφυλακῇ θεωρεῖται καὶ ἡ ὡς τοιαύτη χαρακτηρισθεῖσα 1) διὰ τοῦ νόμου 2771 τοῦ 1922 καὶ Ν.Δ. τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ κυρώσεως τῶν γενομένων μετὰ τὴν 1ην Νοεμβρίου 1920 ἀνακλήσεων κλπ. ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς» καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτῶν, 2) διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 4ης Ἰουλίου 1923 περὶ ἀνακατατάξεως ἐν τῇ Χωροφυλακῇ» καὶ Ν.Δ. τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου 1923 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸ ἀπὸ 4 ἰδίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἀνακατατάξεως ἐν τῇ Χωροφυλακῇ» καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αὐτῶν. Ἐπίσης ὁ χρόνος καθ' ὃν ὑπηρετοῦντες ἤδη ἔγγαμοι ὑπενωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες, ἐτηρήθησαν εἰς τὸ Σῶμα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν.Δ. τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1925«περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» μὲ ἀναθόριστον ὑποχρέωσιν.

11) Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χορηγούμεναι προσαυξήσεις α') ἀνακατατάξεως ἢ τριετοῦς ὑπηρεσίας, β') τεχνιτῶν καὶ γ') ἐφίππων καταργοῦνται.

12) Ὁ μισθὸς καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτοῦ, τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, ὑπόκεινται εἰς τὰς ἑξῆς μειώσεις.

α') Λόγῳ κανονικῆς καὶ βραχείας ἀδείας κατὰ τὸ 1)2 αὐτῶν, ἐὰν τὸ σύνολον τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἡμερολογιακῶν χορηγηθεισῶν τοιούτων ἀδειῶν, ὑπερβαίνῃ τὸν μῆνα καὶ διὰ τὸν πέραν τοῦ μηνὸς τούτου χρόνον, ἐφόσον δὲν συντρέχουσι βαρύτεραι αἰτίαι καὶ λόγοι ἀπωλείας ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ καὶ ἀποδοχῶν.

β') Λόγῳ ὑποδικίας, κατὰ τὸ 1)2 μὲν διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστάς, κατὰ τὰ 3)4 δ' αὐτῶν διὰ τοὺς ὁπλίτας.

Ἡ μείωσις τῆς περιπτώσεως ταύτης καταβάλλεται ἀναδρομικῶς, ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως ἢ ἀπαλλαγῆς διὰ βουλεύματος. Οἱ ἐπὶ λιποταξίᾳ ὑπόδικοι, ἐν τούτοις, δὲν λαμβάνουν ἀποδοχὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποδικίας των.

Αἱ μειώσεις λόγῳ τῆς εἰδικῆς καταστάσεως ὑποδικίας προβλέπονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Λόγῳ καταδίκης ἄνευ στερήσεως τοῦ βαθμοῦ διὰ μὲν τοὺς ἀνθυπασπιστὰς κατὰ τὸ 1)2, διὰ δὲ τοὺς ὁπλίτας κατὰ τὸ σύνολον αὐτῶν.

δ') Λόγῳ ἀγνοίας καὶ λιποταξίας κατὰ τὸ σύνολον αὐτῶν.

ε') Λόγῳ ἁπλῆς φυλακίσεως καὶ ἁπλοῦ πειθαρχείου κατὰ τὸ 1)6.

στ') Λόγῳ αὐστηρᾶς φυλακίσεως καὶ αὐστηροῦ πειθαρχείου κατὰ τὸ 1)3.

Ὁ μισθὸς τῶν ἀνθυπασπιστῶν δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς μειώσεις τῶν περιπτώσεων ε' καὶ στ' τῆς παρούσης παραγράφου.

13) Ἡ ἀνάρρωτικὴ ἄδεια τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν δὲν ἐπάγεται μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν.

14) Ἡ βραχεία ἄδεια τῶν ἀξιωματικῶν δὲν ἐπάγεται μείωσιν τῶν ἀποδοχῶν.

15) Αἱ μειώσεις τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁπλιτῶν λόγῳ ποινῶν ἐπέρχονται ἀνεξαρτήτως τῆς ἕνεκεν οἱωνδήποτε λόγων τυχὸν μὴ ἐκτίσεως αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς περιπτώσεως τῆς διοικητικῆς ἀπαλλαγῆς ἢ τῆς ἀσθενείας, περιέρχονται δὲ εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον περιέρχονται καὶ αἱ λόγῳ ἀδείας μειώσεις τοῦ μισθοῦ τῶν ὁπλιτῶν.

16) Οἱ ἀνθυπασπισταὶ τῆς Χωροφυλακῆς δικαιοῦνται καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 3102 τοῦ 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν κλπ.», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 5 Ἰανουαρίου 1926, προβλεπομένων ἐπιδομάτων 1) οἰκογενείας, 2) μετώπου καὶ 3) χρόνου ὑπηρεσίας, παρεχομένων αὐτοῖς ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν ἀνωτέρω νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων, δικαιούμενοι προσέτι καὶ τοῦ ἐπιδόματος τοῦ παρεχομένου ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. τῆς 7 Ἰουλίου 1926 «περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς ἀξιωματικοὺς κλπ. τοῦ στόλου καὶ τῆς ξηρᾶς».

17) Ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς κανονίζεται ὁ χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν.

"Αρθρον 41.

Πᾶς ἀνθυπασπιστὴς ἢ ὁπλίτης τῆς Χωροφυλακῆς, ὅστις, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος ἐπιδεκτικοῦ θεραπείας, ἐκωλύθη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του, ἐπὶ ἓξ (6) ὅλους μῆνας, εἴτε κατὰ συνέχειαν, εἴτε κατ' ἐπανειλημμένα ἐντὸς διετίας μικρότερα χρονικὰ διαστήματα, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης ἀδείας ἀπουσίας χορηγηθείσης αὐτῷ χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύηται, ἀποστέλλεται εἰς ἀόριστον ἄδειαν συμφώνως τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

"Αρθρον 42.

1) "Οταν ἐκπνεύσῃ τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενον χρονικὸν διάστημα, ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ τοῦ πάσχοντος ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὁπλίτου, ἐὰν δὲν ἐπῆλθεν ἡ θεραπεία τούτου, ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκτίθησι τὴν ἐποχὴν ἀφ' ἧς ἤρξατο οὗτος διαρκῶς πάσχων, ἢ τὰς διαφόρους ἐποχὰς καθ' ἃς κατ' ἐπανάληψιν διέκοψε λόγῳ ἀσθενείας τὴν ὑπηρεσίαν του, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ἑκάστοτε, καὶ ἀναφέρει ὅτι ἐξακολουθεῖ οὗτος πάσχων, συνυποβάλλουσα τὴν ἰατρικὴν ἔνδειξιν τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, ἐξ ἧς νὰ δηλοῦται ἡ φύσις τοῦ νοσήματος καὶ τὸ ἰάσιμον ἢ μὴ τούτου, ἐν τῇ πρώτῃ δὲ περιπτώσει νὰ καθορίζηται καὶ ἡ μέλλουσα πιθανὴ χρονικὴ διάρκεια καθ' ἣν θέλει νοσήσει ἐκ τούτου ὁ πάσχων.

2) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, λαβὼν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἔγγραφα, μεριμνᾷ περὶ τῆς παραπομπῆς τοῦ πάσχοντος εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἵνα αὕτη, ὑποβάλλουσα τοῦτον εἰς ἐξέτασιν, ἀποφανθῇ περὶ τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς θεραπείας του.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, καθ' ἣν μὲν περίπτωσιν ἤθελεν εἶσθαι δυνατὴ ἡ θεραπεία αὐτοῦ, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς χορηγεῖ τῷ πάσχοντι ἑξάμηνον ἀόριστον ἄδειαν κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐὰν δ' ἤθελεν εἶσθαι πάντως ἀδύνατος ἡ θεραπεία αὐτοῦ ἀπολύει τοῦτον τοῦ Σώματος. "Αν ὁ ἀνθυπασπιστὴς ἢ ὁπλίτης ἔλαβε πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ ἀόριστον ἄδειαν, ἐλάσσονα τῶν ἓξ μηνῶν, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς δύναται, ἐπὶ τῇ βάσει οἱωνδήποτε στοιχείων, νὰ παρατείνῃ αὐτὴν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῶν 6 μηνῶν, ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίστατο πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πρὸς συμπλήρωσιν τῆς θεραπείας αὐτοῦ.

"Αρθρον 43.

Μετὰ τὴν διάνυσιν τῆς εἰς πάσχοντα ἀνθυπασπιστὴν ἢ ὁπλίτην χορηγηθείσης, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἑξαμήνου ἀορίστου ἀδείας, εἴτε συνεχοῦς εἴτε διακεκομμένης, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς, μεριμνᾷ περὶ παραπομπῆς τούτου εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν τοῦ Στρατοῦ Ἐπιτροπὴν καί, ἐὰν μὲν αὕτη ἀποφανθῇ ὅτι οὗτος ἐθεραπεύθη πλήρως καὶ ἱκανὸς κατέστη διὰ τὴν ἐνεργὸν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίαν, ἀναθέτει εἰς αὐτὸν ταύτην, ἐὰν ὅμως ἀποφανθῇ ὅτι οὐδ' ἐθεραπεύθη οὗτος, οὐδὲ καθίσταται δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ, τότε ἀπολύει τοῦτον τῶν τάξεων ἄνευ ἄλλων διατυπώσεων.

"Αρθρον 44.

Ἐὰν ὁ ἐνώπιον τῆς Α.Υ.Σ.Ε. κατὰ τὸ ἄρθρον 43 παραπεμφθεὶς πρὸς ἐξέτασιν τῆς ὑγιεινῆς του καταστάσεως ἀνθυπασπιστὴς ἢ ὁπλίτης, δὲν παρουσιασθῇ εἰς ταύτην ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς σχετικῆς διαταγῆς, ἀπολύεται τοῦ Σώματος διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκτὸς ἂν ἀποδεδειγμένως κατέστη ἀδύνατος ἡ ἐνώπιον αὐτῆς παρουσίασίς του λόγῳ παθήσεως ἢ ἀνωτέρας βίας. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἡ Α.Υ.Σ.Ε. ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσκομιζομένων αὐτῇ στοιχείων ὧν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν, ἂν εὕρῃ ταῦτα ἀνεπαρκῆ.

"Αρθρον 45.

Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀποστελλόμενοι εἰς ἀόριστον ἄδειαν ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται λαμβάνουσι πλήρεις ἐν γένει τὰς ἀποδοχάς των.

Δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀνθυπασπιστῶν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς περὶ ὧν τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα διέλαβον νοεῖται ὅτι οὗτοι ἀπολύονται μερίμνῃ τοῦ, τηρουμένων τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐκδόσεως εἰς ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν ἀναλόγου Διατάγματος ἀπολύσεως.

Ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.

"Αρθρον 46.

1) Εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς χορηγοῦνται τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις, αἱ ὁποῖαι παρέχονται καὶ εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους τῶν τοῦ στρατεύματος, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἡ διὰ τῶν οἰκείων διατάξεων παρεχομένη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἁρμοδιότης ἀσκεῖται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Χωροφυλακήν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2) Ὡς πρὸς τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, οἱ δόκιμοι ἀξιωματικοὶ ἐξομοιοῦνται μὲ ἀνθυπασπιστάς, οἱ μαθηταὶ ἐνωμοτάρχαι μὲ ὑπενωμοτάρχας καὶ οἱ μαθηταὶ ὑπενωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες μὲ μονίμους χωροφύλακας.

3) Οἱ Διοικηταὶ Διοικήσεων, Ὑποδιοικήσεων καὶ Τμημάτων Χωροφυλακῆς, οἱ παρὰ ταύταις ὑπηρετοῦντες ἀξιωματικοί, ὡς καὶ οἱ προσωρινῶς διοικοῦντες διοικήσεις ἀξιωματικῶν ἀνθυπασπισταί, δικαιοῦνται διὰ τὰς ἐκτὸς τῆς ἕδρας, ἀλλ' ἐντὸς τῆς περιφερείας των, μεταβάσεις δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν των ἐξόδων καὶ τῶν ἑξῆς ἡμερησίων ἀποζημιώσεων.

Ἀντισυνταγματάρχαι	δραχ. ἡμερησίως	50
Ταγματάρχαι	» »	45
Μοίραρχοι	» »	40
Ὑπομοίραρχοι	» »	35
Ἀνθυπομοίραρχοι	» »	30
Ἀνθυπασπισταί	» »	25

4) Οἱ μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὡς καὶ οἱ διὰ λόγους ὑγείας αὐτῶν ἢ μελῶν τῆς οἰκογενείας των μετατιθέμενοι τῇ αἰτήσει των ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, δικαιοῦνται δι' ἑαυτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος.

5) Εἰς τοὺς ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς παρέχονται ἐπὶ πλέον καὶ τὰ πραγματικὰ ἔξοδα, εἰς ἃ [illegible] ὑπεβλήθησαν χρησιμοποιήσαντες τὰ κατὰ τόπους συνήθη ὁδοιπορικὰ μέσα, διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν κιβωτίων καὶ τῶν λοιπῶν ἀποσκευῶν των, ἃς ὑποχρεοῦνται νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν μετακινούμενοι.

Εἰς τοὺς ἐγγάμους ἐκ τούτων παρέχονται ἐπίσης καὶ τὰ ἔξοδα μετακινήσεως τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν κατά τε τὰς διαφόρους μεταθέσεις, ὡς καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς μεταβάσεως των εἰς τὴν ἑστίαν των κατὰ τὴν ἐκ τοῦ Σώματος ἔξοδόν των.

6) Ἡ ἀποζημίωσις δι' ἑκάστην ἡμέραν παραμονῆς ἐκτὸς τῆς ἕδρας των εἰς ὑπηρεσίαν μεταγωγῆς κρατουμένων ἢ συνοδείας πρὸς ἀσφάλειαν προσώπων ἢ πραγμάτων διατασσομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς, ἀσχολουμένων ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 20 διὰ τοὺς ἐνωμοτάρχας καὶ ὑπενωμοτάρχας καὶ 15 διὰ τοὺς χωροφύλακας, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία δεδικαιολογημένως παρετάθη πέραν τοῦ 24ώρου.

Τῶν αὐτῶν ἀποζημιώσεων δικαιοῦνται καὶ οἱ διατασσόμενοι καὶ ταξιδεύοντες δι' ὑπηρεσίαν σιδηροδρομικῶς εἴτε δι' ἀσφάλειαν σιδηροδρομικῶν ἁμαξοστοιχιῶν εἴτε διὰ παρακολούθησιν ἐπιβατῶν ἢ ἔλεγχον τῶν διαβατηρίων αὐτῶν.

7) Δὲν δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεων, οἱ ὁπωσδήποτε μετακινούμενοι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Σταθμοῦ των, ἢ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκ Τμήματος ἢ Ὑποδιοικήσεως ἐξαρτωμένης περιφερείας.

8) Διὰ τοῦ παρόντος δὲν καταργοῦνται αἱ δι' εἰδικὰς ὑπηρεσίας ἀποζημιώσεις, ὧν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους δικαιοῦνται οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς.

9) Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς νομίμως μεταγομένων ἢ συνοδευομένων ἀτόμων ἢ ἀντικειμένων, τὰ πραγματοποιούμενα ἔξοδα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ἀνευρισκομένων ἢ συλλεγομένων ἀσθενῶν, τραυματιῶν καὶ νεκρῶν, ὡς καὶ αἱ δαπάναι μεταφορᾶς ὑλικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, βαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

"Αδειαι.

"Αρθρον 47.

Αἱ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς χορηγούμεναι ἄδειαι διακρίνονται εἰς 1) κανονικάς, 2) ἀναρρωτικὰς καὶ 3) εἰς βραχείας. Ἡ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς παρεχομένη βραχεῖα ἄδεια δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας κατ' ἔτος ἡμερολογιακόν, ἡ δὲ εἰς τοὺς ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τὰς 15 ἡμέρας κατ' ἔτος ἐπίσης ἡμερολογιακόν.

Αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀδείας λεπτομέρειαι κανονίζονται διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀποζημιώσεις.

"Αρθρον 48.

1) Μόνιμοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, διανύσαντες δωδεκαετῆ συνεχῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, ἀπολυόμενοι δὲ τῇ αἰτήσει των τοῦ Σώματος, λαμβάνουσιν, ἀντὶ συντάξεως, ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσιν, ἴσην πρὸς δώδεκα μηνιαίους μισθούς.

2) Οἱ ἐνωμοτάρχαι καὶ ὑπενωμοτάρχαι, ἐπιθυμοῦντες νὰ συνεχίσωσι τὴν ὑπηρεσίαν των καὶ συμπληροῦντες 15ετῆ ἐν συνόλῳ ὁμοίαν ὑπηρεσίαν, ἀπολυόμενοι τῇ αἰτήσει των, λαμβάνουσιν ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς δέκα πέντε μηνιαίους μισθούς.

3) Οἱ ἐνωμοτάρχαι καὶ ὑπενωμοτάρχαι, ὑπηρετοῦντες συνεχῶς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν δεκαπενταετοῦς ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας, μέχρις οὗ καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, δικαιοῦνται, ἀπολυόμενοι τῇ αἰτήσει των, ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας.

4) Χωροφύλακες προαγόμενοι εἰς ὑπενωμοτάρχας, μετὰ δωδεκαετῆ ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίαν, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως ὑπενωμοταρχῶν, ἐφ' ὅσον ὅμως ὑπηρέτησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν διετίαν, ἐκτὸς ἂν καταλαμβάνωνται ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὅτε κρίνεται ἐπαρκὴς ἡ συμπλήρωσις ἑξαμήνου μόνον ὑπηρεσίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπενωμοτάρχου.

5) Αἱ ἀποζημιώσεις καταβάλλονται ἅμα τῇ ἀπολύσει τῶν δικαιούχων ὁπλιτῶν, ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς Χωροφυλακῆς, καταλογιζόμεναι εἰς τὰ ὁριστικὰ ἔξοδα τῆς καταβαλλούσης ταύτας ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

6) Μόνιμοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, ἂν συνεπείᾳ τραυμάτων ληφθέντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἕνεκα ταύτης, ἢ συνεπείᾳ τραυμάτων, παθήσεων ἢ νοσημάτων, προκληθέντων ἐκ τῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν σχετιζομένων κακουχιῶν, κινδύνων ἢ ἀτυχημάτων, καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των ὡς ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἢ ἱκανοὶ μόνον διὰ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατεύματος, ἀπολύονται τοῦ Σώματος, δικαιοῦνται δὲ ἐφ' ἅπαξ ἀποζημιώσεως, συγκειμένης ἐκ μηνιαίων μισθῶν ἰσαρίθμων πρὸς τὰ ἔτη τῆς συνεχοῦς πραγματικῆς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίας των, οὐχὶ δὲ πάντως ὀλιγωτέρων τῶν τεσσάρων. Ὡς ὑπηρεσία λογίζεται καὶ πᾶσα διὰ λόγους ὑπηρεσίας μετακίνησις ὁπλίτου, πλὴν τῶν μετακινήσεών του διὰ λόγους ἀδείας, κανονικῶς καὶ νομίμως χορηγηθείσης αὐτῷ.

7) Τῶν ἀποζημιώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιοῦνται καὶ οἱ ἕνεκα τῶν αὐτῶν αἰτίων κρινόμενοι ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐφ' ὅσον ἡ μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος τούτων, διαρκὴς ἢ πρόσκαιρος, εἶναι κάτω τῶν δέκα ἑκατοστῶν.

8) Θανόντος ὁπλίτου δικαιούχου ἀποζημιώσεως ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, τὸ δικαίωμα τοῦτο μεταβιβάζεται εἰς τοὺς οἰκείους του, κατὰ τὰ ὁριζόμενα διὰ τὰς συντάξεις ἕνεκα στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκογένειά του δὲν δικαιοῦται συντάξεως κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

9) Ἡ πρὸς ἀπονομὴν τῶν ἀποζημιώσεων τούτων ἀπόφασις δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν πορισμάτων ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως, ἐνεργουμένης πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος ἢ τῆς παθήσεως καὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ἐκ τῆς ὁποίας σχηματιζομένη δικογραφία ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. "Αν ἐκ τῆς ἐξετάσεως διαπιστοῦται ὑπάρχουσα ἀνικανότης διὰ τὴν Στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ σχετικὴ δικογραφία διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναγραφομένους λόγους.

Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων τούτων, τὰ ἀπαιτούμενα δι' αὐτὰς δικαιολογητικὰ καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια, καθορίζονται διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

Συντάξεις.

"Αρθρον 49.

1) Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς λαμβάνουσιν οἵας καὶ οἱ ὁμοιόβαθμοι τῶν τοῦ Στρατεύματος συντάξεις.

Αἱ συντάξεις καὶ τὰ μερίσματα ρυθμίζονται σύμφωνα μὲ τὰ ἰσχύοντα διὰ τὸ στράτευμα.

2) Οἱ μόνιμοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, ἂν ἕνεκα τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου αἰτίων καταστῶσιν ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀπολύονται τοῦ Σώματος, δικαιοῦνται δέ, ἐφ' ὅσον ἡ μείωσις τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος αὐτῶν εἶνε τοὐλάχιστον 10 ἑκατοστά, εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος, ὁριστικὴν ἢ προσωρινήν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 31ης Μαΐου 1926 «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

3) Θανόντος τοῦ συνταξιούχου ὁπλίτου, ἡ σύνταξις μεταβιβάζεται ὁλόκληρος εἰς τὴν οἰκογένειάν του, εἰς ἣν κατανέμεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

4) α'.) Φονευθέντος μονίμου ὁπλίτου ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἕνεκα ταύτης ἢ θνήσκοντος συνεπείᾳ τραυμάτων ληφθέντων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του καὶ ἕνεκα ταύτης ἡ οἰκογένεια τούτου δικαιοῦται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας του, συντάξεως, κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 31ης Μαΐου 1926 «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

β'.) Θανόντος μονίμου ὁπλίτου συνεπείᾳ παθήσεων ἢ νοσημάτων, ὀφειλομένων εἰς κακουχίας, κινδύνους ἢ ἀτυχήματα καὶ προκληθέντων κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἕνεκα ταύτης ἡ οἰκογένειά του δικαιοῦται, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας του, συντάξεως κατὰ τὸν νόμον 3122 τοῦ 1924.

5) Ἡ πρὸς ἀπονομὴν τῶν, κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους, συντάξεων ἀπόφασις δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως, ἐνεργουμένης πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων τῆς παθήσεως ἢ τοῦ τραύματος ἢ τοῦ νοσήματος ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ὁπλίτου καὶ τῆς σχέσεως τούτων πρὸς τὴν ὑπη-

ρεσίαν, ή δὲ ἐκ ταύτης σχηματιζομένη δικογραφία ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, παρ' οὗ διαβιβάζεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ὅστις τὴν παραπέμπει μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ παθόντος ἢ, ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ φόνου τοῦ ὁπλίτου, πρὸς ἐξέτασιν τῶν σχετικῶν δικαιολογητικῶν καὶ ὑποβολὴν αὐτῷ τῆς γνωματεύσεώς της, κατὰ τὰ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 50.

1) Μόνιμοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, παθόντες ἐκ φυματιώσεως ἐν ὑπηρεσίᾳ, νοσηλεύονται, δαπάναις τοῦ Κράτους, εἰς δημόσια θεραπευτήρια ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς θέσεις ἀναλόγους πρὸς τοὺς βαθμούς των, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

2) Μὴ ὑπαρχόντων δημοσίων ἀντιφυματικῶν ἰατρείων, καταβάλλεται αὐτοῖς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς εἰς ἣν ἀνήκουν ὑπηρεσίας, μηνιαίως, χρηματικὸν ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὸ εἰς τὰ Σανατόρια Πηλίου καταβαλλόμενον διὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀνάλογον πρὸς τὸν βαθμὸν των ἔσιν ποσόν, ἵνα ἀκολουθήσουν θεραπείαν κατάλληλον εἰς ἰδιωτικὸν θεραπευτήριον τῆς ἐκλογῆς των.

Τὰ οὕτω καταβαλλόμενα ποσὰ βαρύνουν τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πίστωσιν δι' ἔξοδα νοσηλείας ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

3) Ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους νοσηλευομένων εἰς δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ ἀντιφυματικὰ θεραπευτήρια ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ ἥμισυ.

4) Μόνιμοι ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, νοσηλευόμενοι ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ θεραπευτήρια, κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1 καὶ 2, παραπέμπονται, μετὰ τὴν παρέλευσιν τούτου, ὑποχρεωτικῶς ἐνώπιον τῆς Α. Υ. Ε. Σ., κριθόμενοι δὲ παρ' αὐτῆς ἀνίκανοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ἀπολύονται καὶ δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν ἀνικανότητος, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, **μὴ δικαιούμενοι ὅμως καὶ τριμήνων ἀποδοχῶν ἐφ' ὅσον δαπάναις τοῦ Κράτους νοσηλεύθησαν ἐπὶ ἓν ἔτος.**

Ἄρθρον 51.

1) Ἀποδεικνυομένου ὅτι ὑπάρχει βαρὺ πταῖσμα τοῦ ὁπλίτου, ὡς πρὸς τὸ προκαλέσαν τὴν ἀνικανότητα, φόνου, ἢ θανάτου αὐτοῦ αἴτιον, δὲν γεννᾶται ὑπὲρ αὐτοῦ οὐδὲ τῆς οἰκογενείας του δικαίωμα **εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 48, 49 καὶ 50 τοῦ παρόντος νόμου σύνταξιν** ἢ ἀποζημίωσιν.

2) Ὁπλῖται, δικαιούμενοι κατὰ τὰ αὐτὰ ἄρθρα 48, 49 καὶ 50 **σύνταξεως ἀνικανότητος, ἢ ἀποζημιώσεως λόγῳ παθήσεως** καιοῦνται καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐδαφίων 1—4 τοῦ θρου 48, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ **ἐκ τῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως**, ὅτι οὗτοι πρὸ τῆς παθήσεώς των ἐκτήσαντο δικαίωμα ς ἀπόληψιν τούτων.

3) Ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς ἀπολυόμενοι λαμβάνουσιν τοδοχὰς τριμήνου μόνον ὅταν δικαιοῦνται συντάξεως.

4) Διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀποζημιώσεων, τῶν παρεχομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 48, 49 καὶ 50 **τοῦ παρόντος νόμου, ἐγ**άφεται κατ' ἔτος εἰδικὴ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

5) Ἡ συνεχὴς πραγματικὴ ὑπηρεσία ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, ἡ αιτουμένη ὑπὸ τῆς § 6 τοῦ ἄρθρου 48 **ὑπολογίζεται** συμνως πρὸς τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 40.

Ἄρθρον 52.

Αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλαὶ τῶν λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀπολυθέντων, ὡς καὶ τῶν θανόντων δι' αἰτίαν ἀναγομένην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁπλιτῶν, βαρύνουσι τὸ Δημόσιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ἱματισμός. Ὁπλισμός. Στολή.

Ἄρθρον 53.

1) Τὰ τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ρυθμίζονται δι' εἰδικοῦ νόμου.

2) Τὰ τῆς στολῆς καὶ ὁπλισμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν, δοκίμων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ρυθμίζονται διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς **καὶ κατ'** ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἐν τῷ Στρατεύματι κρατοῦντα.

3. Τὰ τῆς προμηθείας τῶν εἰδῶν ἱματισμοῦ καὶ ὁπλισμοῦ ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ προμηθειῶν τοῦ Ὑλικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Στρατῶνες

Ἄρθρον 54

1. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν διαφόρων Ὑπηρεσιῶν **τῆς Χω**ροφυλακῆς καὶ ὁ στρατωνισμὸς τῶν ὁπλιτῶν αὐτῆς γίνονται **εἰς τὰ** δι' αὐτὴν κατὰ τόπους προωρισμένα δημόσια κτίρια, ἢ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ μισθούμενα ἰδιωτικὰ τοιαῦτα.

2. Ἐγκρίσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς **ἐπιτρέπε**ται ἡ ἐνοίκησις τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν **εἰς** ἴδια διαμερίσματα, μὴ ἐπικοινωνοῦντα μὲ τὰ διαμερίσματα τῶν θαλάμων καὶ γραφείων τῶν κτιρίων τούτων, ἐφ' **ὅσον** ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς τοῦτο ἐν αὐτοῖς χῶρος καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν κέκτηνται ἰδιόκτητον οἰκίαν ἐν τῷ **τόπῳ ἔνθα** ὑπηρετοῦσιν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ δὲ ἀναλόγου **ἀποζημιώσεως** ἐνοικιάσεως, ὁριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ **Ὑπουργοῦ τῶν** Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἑνὸς πέμπτου τοῦ ὀργανικοῦ **μισθοῦ** αὐτῶν.

Εἰς ἰδιαίτερα διαμερίσματα τῶν στρατώνων τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπου τοῦτο εἶνε ἐφικτόν, ἐνοικιοῦσιν αἱ οἰκογένειαι **τῶν** ἐγγάμων ἐνωμοταρχῶν.

Αἱ ἐπισκευαὶ τῶν ἀνωτέρω δημοσίων κτιρίων βαρύνουσι τὸ Δημόσιον. Ἡ δικαιολόγησις τῶν σχετικῶν δαπανῶν γίνεται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου.

4. Ἐν ἐξαιρετικαῖς καὶ ἐπειγούσας μὴ ἐπιδεχομέναις οἱανδήποτε ἀναβολὴν περιστάσεσιν, ἐπιβαλλούσαις τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν ἐπισκευῶν δημοσίων κτιρίων, κειμένων ἐν τῇ ἕδρᾳ **καὶ** τῇ ἀπ' εὐθείας διοικουμένῃ περιφερείᾳ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, τῆς ἐχούσης ὡς ἕδραν τὴν αὐτὴν πόλιν ἐν ᾗ ἑδρεύει καὶ ἡ Ἀνωτέρα Διοίκησις, παρ' ἧς ἐξαρτᾶται, Ἐπιτροπή, συγκροτουμένη ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς καὶ ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ὡς προέδρου, τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, τοῦ ἐπιτοπίου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ὡς μελῶν, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν **των**, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνεργείας τῆς ἐπισκευῆς καί, ἐὰν ἡ πρὸς τοῦτο δαπάνη δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς πεντήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, προβαίνει αὕτη εἰς **τὴν ἐκτέλεσίν της**, καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει συμφερώτερον εἰς τὸ **Δημόσιον**, ἐὰν δ' ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη ἤθελεν εἶσθαι μεγαλειτέρα, προκαλεῖται ἡ προσοχὴ καὶ σχετικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Μὴ μετέχοντος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νομάρχου, ταύτης προεδρεύει ὁ ἐκ τῶν λοιπῶν μετεχόντων μελῶν ἀνώτερος, ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότερος πολιτικὸς ὑπάλληλος ἢ ἀξιωματικός.

ὅμοιον τρόπον ἐνεργοῦνται ἐπισκευαὶ δημοσίων κτιρίων κειμένων εἰς τὰς ἕδρας καὶ περιφερείας Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων Χωροφυλακῆς καί:

Μέχρι δραχμῶν 35,000 ὑπὸ Ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Διοικήσεως Χωροφυλακῆς καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἐπιτοπίων Νομάρχου, ὡς προέδρου, Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, καὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ, ὡς μελῶν ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των. Μὴ ὑπάρχοντος Νομομηχανικοῦ, λαμβάνει μέρος ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ὡς καὶ ὅταν κωλυόμενος δὲν μετέχῃ ταύτης ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ προεδρεύων εἶνε ὁ κατὰ τὴν γενικὴν ἱεραρχίαν ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος, στρατιωτικὸς ἢ στρατιωτικός, καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ μείζονα χρόνον.

Μέχρι τῶν δραχμῶν 15,000 ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ἑνὸς Πρωτοδίκου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος, ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου, τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Νομικοῦ, τοιούτου δὲ μὴ ὑπάρχοντος ἑνὸς ἐμπειροτέχνου, τὰ προτιμήσειν δημοσίου ὑπαλλήλου, καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἢ τοῦ Δημάρχου, ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶνε ὁ κατὰ τὴν γενικὴν ἱεραρχίαν ἀνώτερος ἢ μεγαλείτερον χρόνον ἔχων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δημόσιος ὑπάλληλος, στρατιωτικὸς ἢ πολιτικός.

Ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω ἐπισκευῶν δαπάνη καταβάλλεται ἐκ τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς καὶ ἀποδίδεται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁρμοδίας Ταμειακῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς ἣν ἀποβάλλονται τὰ σχετικὰ δικαιολογητικά.

Εἴδη στρατωνισμοῦ

Ἄρθρον 55.

1. Ἡ προμήθεια τῶν εἰδῶν στρατωνισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ τοῦ λοιποῦ ὑλικοῦ αὐτῆς.

2. Ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν χορηγουμένων εἰς ἕκαστον ὁπλίτην εἰδῶν στρατωνισμοῦ, ἡ χρονικὴ διάρκεια χρήσεως αὐτῶν, αἱ εὐθῦναι, ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν ὁποίων ἐχορηγήθησαν καὶ πᾶσα σχετικὴ πρὸς ταῦτα λεπτομέρεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Οἰκονομικὴ Ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 56.

1. Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς λειτουργοῦσι:

α') Τμῆμα Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν Χωροφυλακῆς Ἀσφαλείας.

β') Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις παρὰ τῷ ἰδίῳ Ὑπουργείῳ.

γ') Ἡ ἐν Πειραιεῖ Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς, ὑπαγομένη καὶ αὕτη εἰς τὸ ἴδιον Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

δ') Τὸ ἐν Ἀθήναις Λογιστήριον Χωροφυλακῆς, ὑπαγόμενον ἐπίσης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

ε') Ἀνὰ μία Διαχείρισις χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ παρ' ἑκάστῃ Ἀνωτέρᾳ Διοικήσει Χωροφυλακῆς, παρὰ τῷ Σχολείῳ Χωροφυλακῆς, καὶ προσέτι παρὰ τῇ Διοικήσει Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας, ἥτις κρίνεται ὡς προσωρινὴ καὶ δύναται νὰ καταργηθῇ διὰ Διατάγματος, μετὰ τὴν λειτουργίαν τῆς παρὰ τῇ Ἀνωτέρᾳ Διοικήσει Χωροφυλακῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἱδρυομένης Διαχειρίσεως καὶ ὁπόταν ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι ἡ τελευταία αὕτη δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ καὶ διὰ τὴν ὑπὸ ταύτης ἐκτελουμένην ὑπηρεσίαν.

Διαχειρισταὶ χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ διορίζονται κατώτεροι ἀξιωματικοί.

Ἁρμοδιότης. Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 57.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

α') Διαχειρίζεται τὰς νενομοθετημένας διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ πιστώσεις καὶ ἐγκρίνει ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν τὰς δαπάνας τῆς Χωροφυλακῆς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τὰς τοῦ παρόντος, καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν εἴτε ἀμέσως εἴτε διὰ τοῦ Ἐπιτρόπου αὐτοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου, ὅστις καθίσταται δευτερεύων διατάκτης.

β') Ἐνεργεῖ τὰς παντοειδεῖς προμηθείας τοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὑλικοῦ καὶ κτηνῶν, κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις περὶ προμηθειῶν, καὶ διατάσσει τὴν διαγραφὴν τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῶν κτηνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

γ) Ὁρίζει ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν παγίαν προκαταβολὴν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ κατανέμει αὐτὴν εἰς τὰς Διαχειρίσεις.

δ') Διορίζει τοὺς ὑπολόγους διαχειριστάς, τηρουμένων τῶν περὶ τοποθετήσεων τῶν ἀξιωματικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἀποφασίζει περὶ τοῦ καταλογισμοῦ εἰς βάρος τῶν ὑπολόγων, οἱουδήποτε ἐλλείμματος, χρηματικοῦ, φθορῶν καὶ ζημιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου, τῶν σχετικῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφάσεών του ὑποκειμένων εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ε') Παρακολουθεῖ τὴν διαχείρισιν τῶν χρημάτων καὶ τοῦ ὑλικοῦ καὶ παρέχει τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς ἐν γένει καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας.

2) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται ν' ἀναθέτῃ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ἐνταλμάτων πρωτεύοντος διατάκτου τῶν ἀρμοδίων δαπάνας τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὸν παρ' αὐτῷ Διευθυντὴν τῆς Χωροφυλακῆς.

Διευθυντὴς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 58.

1) Ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθυντὴς τῆς Χωροφυλακῆς, βοηθεῖ ἀμέσως τὸν Ὑπουργὸν εἰς τὸν ὁποῖον εἰσηγεῖται τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ παντὸς οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὧν συνυπεύθυνος μετ' αὐτοῦ.

2) Εἰδικώτερον ἐπιφορτίζεται:

α') Νὰ τηρῇ λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τοῦ Λογιστηρίου καὶ τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς καὶ

β') Νὰ τηρῇ λογαριασμὸν τῆς παγίας προκαταβολῆς τῆς Χωροφυλακῆς.

Οἰκονομικὴ Ἐπιθεώρησις.

Ἄρθρον 59.

1) Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιθεώρησις Χωροφυλακῆς ἁρμοδιότητα ἔχει νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπιθεωρήσεις καὶ ἔλεγχον τῶν Διαχειρίσεων καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς αὐτὸν ἐκθέσεις περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενομένων ὑπ' αὐτῆς ἐπιθεωρήσεων καὶ τοῦ ἐλέγχου.

2) Προτείνει εἰς τὸν ἴδιον Ὑπουργὸν τὴν λῆψιν παντὸς μέτρου τὸ ὁποῖον θὰ ἐκρίνετο συντελεστικὸν τῆς κανονικῆς

λειτουργίας της οικονομικής υπηρεσίας, και γνωμοδοτεί, καλουμένη παρά του Υπουργού, επί πάσης φύσεως οικονομικού ζητήματος.

3) Ἐπιβλέπει ἂν ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ἐξόδων ἐνεργεῖται ἐγκαίρως διὰ τοῦ Λογιστηρίου Χωροφυλακῆς.

4) Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ εὐθύνονται διὰ πᾶσαν ζημίαν προελθοῦσαν ἐξ ἀνωμαλιῶν, ἃς ἐξ ἀμελείας των, οἱουδήποτε βαθμοῦ, δὲν ἐβεβαίωσαν κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις των.

5) Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἐν περιπτώσει ἐλλείμματος ὑλικοῦ ἢ χρημάτων, ἐνεργοῦσι τὰ τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ καὶ προκαλοῦσι κατὰ τοῦ ἐλλειμματίου τὰ ὑπὸ τοῦ Λογιστικοῦ Νόμου ὁριζόμενα, ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἐλλείμματος.

6) Ὁ Γενικὸς Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς καὶ ἀμφότεροι οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ ἑδρεύουσι μονίμως ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, ἐκ τῶν τελευταίων δὲ ὁ μὲν εἷς ἐπιθεωρεῖ τὸ Λογιστήριον Χωροφυλακῆς, τὴν ἐν Πειραιεῖ Γενικὴν Ἀποθήκην Χωροφυλακῆς, τὰς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἑδρευούσας Διαχειρίσεις καὶ τὰ Ταμεῖα Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν κλπ. καὶ Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς, ὁ δὲ ἕτερος τούτων ἐπιθεωρεῖ τὰς λοιπὰς ἐν τῷ Κράτει Διαχειρίσεις τῆς Χωροφυλακῆς.

7) Ἡ εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς δικαιοδοσία αὕτη διακρίνεται εἰς δύο Περιφερείας, Α' καὶ Β', καὶ ἡ μὲν Α' ἐστὶν ἡ εἰς τὸν πρῶτον ὡς ἄνω διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ἀνατιθεμένη, Β' δ' ἐστὶν ἡ ἑτέρα. Διὰ διαταγῶν οὐχ ἧττον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται ν' ἀνατεθῇ ἡ ἐκτέλεσις ἐπιθεωρήσεων ὑπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας ὑπαγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἑτέρου καὶ τἀνάπαλιν, ὁσάκις θὰ ὑπηγορεύετο τοῦτο ἐκ λόγων ὑπηρεσιακῶν ἢ ἄλλων ἀποχρώντων.

Λογιστήριον Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 60.

1) Τὸ Λογιστήριον Χωροφυλακῆς:

α') Ἐκκαθαρίζει καὶ ἐντέλλεται εἰς βάρος τῶν μεταβιβαζομένων αὐτῷ πιστώσεων τὰς δαπάνας τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὅσαι εἶναι καθωρισμέναι διὰ νόμου, Διατάγματος, Ὑπουργικῆς ἢ Δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ διὰ συμβάσεως, εἰδικώτερον δὲ ἐκκαθαρίζει καὶ ἐντέλλεται τὰς δαπάνας ὅσαι ἐνεργοῦνται μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων (25.000).

β') Ἐλέγχει τοὺς λογαριασμοὺς ὑλικοῦ τῶν ὑπολόγων καὶ τηρεῖ λογαριασμὸν τοῦ ὑλικοῦ τῆς ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου διαχειρίζεται, ὡς δευτερεύων διατάκτης, τὰς μεταβιβαζομένας αὐτῷ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ πιστώσεις καὶ ἐκδίδει, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, τὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκκαθαριζομένων δαπανῶν ἐντάλματα.

2) Τὰ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου, ὡς δευτερεύοντος διατάκτου, ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα ὑπόκεινται εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀσκούμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ τοῦ νόμου 1937 τοῦ 1920 «περὶ τοῦ τρόπου ἐνεργείας τοῦ προληπτικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους» προληπτικὸν ἔλεγχον, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν μεταβιβασθεισῶν εἰς τὸ Λογιστήριον Χωροφυλακῆς πιστώσεων καὶ τῆς τηρήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως καὶ δικαιολογήσεως δαπανῶν.

3) Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου Χωροφυλακῆς, ἐξασκῶν τὰ καθήκοντα τοῦ δευτερεύοντος διατάκτου, εἶνε:

Α') Χρηματικῶς ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ Δημοσίου προκύπτουσαν:

α') Ἐξ ἐκδόσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος μὴ στηριζομένου εἰς τὴν ὕπαρξιν τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἢ καθ' ὑπέρβασιν πιστώσεων.

β') Ἐξ ἀναγραφῆς ἐπὶ χρηματικοῦ ἐντάλματος ποσοῦ μείζονος τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῶν ἀνακεφαλαιωτικῶν λογαριασμῶν.

Β') Διοικητικῶς ὑπεύθυνος:

α') Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν ἐντάλματος καθ' ὑπέρβασιν πιστώσεων.

β') Διὰ πᾶσαν ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ ἢ δηλώσεως λελανθασμένων ἐξ ἀμελείας.

4) Οἱ ἐλεγκταὶ τοῦ Λογιστηρίου διὰ τὸν ὑπ' αὐτῶν ἐνεργούμενον ἔλεγχον, εἶνε συνυπεύθυνοι μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λογιστηρίου χρηματικῶς ἢ διοικητικῶς κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις.

5) Εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου προστίθεται μία θέσις λογιστοῦ α' τάξεως.

Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 61.

Ἡ Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς παραλαμβάνει καὶ ἐξασφαλίζει τὸ διὰ τὴν Χωροφυλακὴν προοριζόμενον ὑλικόν, μεριμνῶσα διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ συντήρησιν καὶ ἐφοδιάζουσα τὰς διαχειρίσεις τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς ἔχει ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν ὑλικοῦ τὰς εὐθύνας, ὑποχρεώσεις, καθήκοντα καὶ δικαιώματα τοῦ προέδρου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, οἱ δὲ παρ' αὐτῇ ἀξιωματικοὶ διαχειρισταὶ τὰς εὐθύνας, ὑποχρεώσεις, καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν διαχειριστῶν ὑλικοῦ.

Διαχειρίσεις.

Ἄρθρον 62.

1) Οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς, ὁ Διοικητὴς Σχολείου Χωροφυλακῆς καὶ ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ ἔχουσι τὰς ἑξῆς ὑποχρεώσεις:

Α') Εἶνε οἱ κυρίως ὑπεύθυνοι τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Διοικήσεώς των καὶ ρυθμίζουν ταύτην, οὕτως ὥστε νὰ λειτουργῇ ἀπολύτως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυουσῶν νομίμων διατάξεων.

Β') Εἶνε χρηματικῶς ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν πληρωμὴν ἢ χρῆσιν ἢ χορηγίαν ὑλικοῦ, διαταχθεῖσαν παρ' αὐτῶν κατὰ παράβασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων, Διαταγμάτων καὶ ὑπουργικῶν διαταγῶν.

Γ') Ὡσαύτως δύνανται νὰ καταστῶσιν ὑπεύθυνοι χρηματικῶς, ὅταν δεόντως εἰδοποιηθέντες περὶ ἀνωμαλίας τινὸς δὲν ἔλαβον τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτῆς.

2) Αἱ διαχειρίσεις χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ λειτουργοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν: παρὰ μὲν ταῖς Ἀνωτέραις Διοικήσεσι Χωροφυλακῆς τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν ὑποδιοικητῶν τῶν οἰκείων Ἀνωτέρων Διοικήσεων, οἵτινες εἰσὶν ἐν ταὐτῷ καὶ διευθυνταὶ τῶν παρ' αὐταῖς οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν, παρὰ δὲ τῷ Σχολείῳ Χωροφυλακῆς καὶ τῇ Διοικήσει Χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας τῶν παρ' αὐταῖς μοιράρχων εἰς οὓς ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τῶν Διευθυντῶν τῶν παρὰ ταῖς ἰδίαις οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν. Οἱ διευθυνταὶ οὗτοι οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἐκπληροῦσι καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ταμειακῆς Ἐπιτροπῆς, προσλαμβάνοντες ὡς μέλη διὰ μὲν τὸ πρῶτον τὸν διαχειριστὴν ὑλικοῦ, διὰ δὲ τὴν δευτέραν τὸν διαχειριστὴν χρηματικοῦ. Τὸν πρόεδρον τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ταμειακῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς διαχειριστὰς κωλυομένους ἢ ἀπόντας προσωρινῶς ἀναπληροῦσιν ἕτεροι ἀξιωματικοί, ὁριζόμενοι διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

3) Αἱ Διαχειρίσεις ἐπιφορτίζονται:

α') Νὰ τηρῶσι τὴν πάγιαν προκαταβολὴν τῆς Διαχειρίσεως.

β') Νὰ παρέχωσι τὴν κατ' ἀπόφασιν τῶν προϊσταμένων των Διοικητῶν ἀναγκαίαν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τὰς διοικουμένας παρ' ἀξιωματικῶν χρηματικὴν προκαταβολὴν διὰ τὰ παρ' αὐτῶν καταβαλλόμενα ἔξοδα ἑνὸς ἑκάστου μηνός.

γ') Νὰ δέχωνται τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν τῶν διαφόρων τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν ὑπηρεσιῶν, νὰ προελέγχωσι ταῦτα καὶ νὰ ἀποστέλλωσι τὰ ποσά, ἅτινα τὰ ἴδια ἀντιπροσωπεύουσιν εἰς ταύτας ἐγκαίρως.

δ') Νὰ συντάσσωσι τὰ δικαιολογητικὰ τῶν δαπανῶν καὶ ἀποστέλλωσι ταῦτα εἰς τὸ Λογιστήριον πρὸς ἔλεγχον καὶ ἀπόληψιν τῶν ἐξόδων.

ε') Νὰ παραλαμβάνωσιν ἐγκαίρως τὸ εἰς τὰς ὑπηρεσίας των ἀναγκαιοῦν ὑλικόν, νὰ κατανέμωσι τοῦτο, νὰ παρακολουθῶσι τὴν διάθεσίν του καὶ ν' ἀπαιτῶσι τὴν δικαιολόγησιν αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν ὑπολόγων.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 63.

Οἱ, πλὴν τῶν εἰδικῶς εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα μνημονευθέντων, ἀξιωματικοί, ὡς καὶ οἱ ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς καθίστανται δημόσιοι ὑπόλογοι διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτοῖς χρημάτων καὶ ὑλικοῦ, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν διοικηταὶ ἀξιωματικοὶ διαχειρίζονται προκαταβολὴν ἀνάλογον πρὸς τὰ συνήθη τῆς διοικήσεως αὐτῶν μηνιαῖα ἔξοδα, καταβάλλοντες ἐξ αὐτῆς ἀμέσως τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν ὁπλιτῶν, τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας τοιούτων, τὰ κασσιτερωτικὰ τῶν μαγειρικῶν σκευῶν, τὰ ἔξοδα νομῆς καὶ τὰ πεταλωτικὰ τῶν ἵππων, τὴν ἀξίαν τῶν φαρμάκων τῶν ὁπλιτῶν καὶ κτηνῶν, τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τῶν δι' ὑπηρεσίαν κινουμένων ἐκτὸς τῆς ἕδρας των ἀξιωματικῶν καὶ τὰ ἔξοδα μεταγωγῶν κρατουμένων προσώπων.

Ἄρθρον 64.

1) Αἱ κατὰ τῶν ὑπολόγων τῆς Χωρ)κῆς ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκτελοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 190 καὶ 200 τοῦ νόμου ΣΗΒ' «περὶ δημοσίου λογιστικοῦ», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρου νόμου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται ἔφεσις μὴ ἔχουσα ἀνασταλτικὴν δύναμιν, ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως των εἰς τὸν ὑπόλογον.

2) Πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς κανονίζεται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 65.

Οἱ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Χωρ)κῆς ἀναγκαιοῦντες ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐχόντων μεγαλειτέραν πεῖραν τῆς οἰκονομικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τοποθετοῦνται κατὰ τὰς τεθείσας «περὶ μεταθέσεων καὶ τοποθετήσεων ἀξιωματικῶν» διατάξεις τῶν ἄρθρων 32—39 τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Ὑπηρεσία γραφείων.

Ἄρθρον 66.

Ἡ εἰς ἀξιωματικοὺς σύνθεσις τῆς Χωροφυλακῆς ἐμφαίνεται ἀθροιστικῶς εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα, ἡ λεπτομερὴς δὲ κατανομὴ αὐτῶν ὡς καὶ τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, τὰ τῆς ὀνομασίας τῶν γραφείων, διαιρέσεως καὶ ἁρμοδιότητος αὐτῶν καὶ τὰ καθήκοντα τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπηρετούντων ἀξιωματικῶν καθορισθήσονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν γραφείων Χωροφυλακῆς.

Γραφεῖς — Δακτυλογράφοι

Ἄρθρον 67.

1) Πλὴν τοῦ ἐξ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῆς Χωροφυλακῆς καὶ πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν τοποθετοῦνται παρὰ ταῖς διαφόροις ὑπηρεσίαις αὐτῆς, μέχρι τῆς Διοικήσεως συμπεριλαμβανομένης, πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς γραφεῖς καὶ δακτυλογράφοι.

Ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς αὐτῶν ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐκδιδομένων, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων γραφέων καὶ δακτυλογράφων, ὡς οὗτος ὁρισθήσεται ἐν τῇ Χωρογραφικῇ Κατανομῇ ἐπὶ πλέον τῆς προβλεπομένης δυνάμεως καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πεντακοσίους.

2) Οἱ γραφεῖς καὶ δακτυλογράφοι διορίζονται κατόπιν διαγωνισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, λαμβάνονται δὲ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ ἐξομοιοῦνται ἅμα τῷ διορισμῷ των πρὸς γραφεῖς β' τάξεως τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ὁσάκις θὰ ἐκρίνοντο ἐπωφελέστεροι ἢ θὰ εἶχον μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν εἰς ταύτην ἀντὶ εἰς ἐκείνην καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς καθ' ἱεραρχίαν ὑπηρεσίας, δύνανται μετὰ τὸν διορισμόν των, νὰ μετατάσσωνται ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἑτέραν τάξιν οἵ τε γραφεῖς καὶ δακτυλογράφοι τῇ αἰτήσει των ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

3) Οἱ γραφεῖς καὶ δακτυλογράφοι ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω προαγωγὴν ἀνωτέρου βαθμοῦ πρὸς τοὺς ὁμοιοβάθμους των τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

4) Οἱ δακτυλογράφοι καὶ γραφεῖς ὑπάγονται εἰς τὰς περὶ μονιμότητος διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΒ' τῆς 5ης Ἀπριλίου 1910, ἐξαιροῦνται δὲ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΦΜ' τῆς 11ης Νοεμβρίου 1875 «περὶ μὴ διορισμοῦ ἐντοπίων ὑπαλλήλων».

5) Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν δακτυλογράφων καὶ γραφέων πληρώνονται καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ μισθοὶ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

6) Οἱ δακτυλογράφοι καὶ γραφεῖς ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ἢ μετατίθενται δι' οὓς λόγους καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν μόνιμοι ὑπάλληλοι, ὑποκείμενοι καὶ εἰς τὰς αὐτὰς πειθαρχικὰς διατάξεις, καθ' ἃς δὲ περιπτώσεις ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις ἢ ἀπόφασις Συμβουλίου, τοῦτο, συνιστώμενον δυνάμει καὶ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, συγκροτεῖται ὡς ἑξῆς, ἤτοι:

Ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας, δύο διευθυντῶν καὶ ἑνὸς τμηματάρχου τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τούτου εἶνε ὁ κατὰ τάξιν ἀνώτερος καὶ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ μείζονα χρόνον δημοσίας ὑπηρεσίας ἔχων, γραμματεὺς δὲ εἷς ἀξιωματικὸς τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς καὶ Δημοσίας Ἀσφαλείας, παρὰ ταύτης ἑκάστοτε ὁριζόμενος.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη, πρὸς ἄσκησιν τῆς κατὰ τὰ προλαβόντως ὁρισθέντα δικαιοδοσίας του ἢ ὁσάκις ἤθελεν ἐκτάκτως κληθῇ διὰ παρομοίους λόγους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ συνεδριάζει ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου. Ἐν ἀπαρτίᾳ λογίζεται παρισταμένων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, νικώσης, ἐν ἰσοψηφίᾳ, τῆς γνώμης πρὸς ἣν ἐτάχθη ὁ προεδρεύων.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας ἰσχύουσαι διατάξεις.

7) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἔχει δικαίωμα ἐπιβολῆς ἐπιπλήξεως καὶ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ μισθοῦ εἰς ἅπαντας τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Χωροφυλακῆς, οἱ λοιποὶ δὲ διοικοῦντες ἀξιωματικοὶ ἔχουσι δικαίωμα ἐπιβολῆς ἐπιπλήξεως εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους, προστίμου δὲ οἱ μὲν Ἀνώτεροι Διοικηταὶ μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ Διευθυνταὶ ὑπηρεσιῶν καὶ κατστημάτων ἐὰν μὲν εἶνε ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ μέχρις 100 δραχμῶν, ἐὰν δὲ κατώτεροι μέχρι μόνον 50 δραχμῶν.

8) Τὰ προσόντα τῶν δακτυλογράφων καὶ γραφέων, ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, ὁ ἀριθμὸς τῶν θέσεών των κατὰ βαθμόν, αἱ ἄδειαι αὐτῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλέπονται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας τῶν γραφείων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἔκδοσις Δελτίου Δημ. Ἀσφαλείας, Κανονισμῶν κ.λ.π.

Ἄρθρον 68.

1) Μερίμνῃ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ἐκδίδεται «Δελτίον Δημοσίας Ἀσφαλείας», ὡς εἰδικὸν ἐπίσημον Περιοδικὸν τοῦ Σώματος, κατόπιν δὲ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς δαπάνης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, δύνανται νὰ ἐκδοθῶσι καὶ διάφοροι συλλογαὶ νόμων, Διαταγμάτων, ἐγκυκλίων καὶ ἄλλων διατάξεων, σχετικῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς, καθὼς ὁμοίως δύνανται νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τεύχη καὶ οἱ διάφοροι Κανονισμοὶ τοῦ Σώματος καὶ ἄλλα ἐπαγγελματικὰ χρήσιμα βιβλία καὶ ἔντυπα πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

2) Ἡ ἐκτύπωσις τῶν βιβλίων καὶ ἐντύπων τούτων ἐνεργεῖται εἰς τὸ τυπογραφεῖον Χωροφυλακῆς, ἐξαρτώμενον παρὰ τῆς Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

3) Ὁ προϊστάμενος τοῦ τυπογραφείου Χωροφυλακῆς διαχειρίζεται τὸ πάσης φύσεως ὑλικὸν αὐτοῦ, τὸν χρησιμοποιούμενον χάρτην καὶ τὰ ἐκτυπούμενα βιβλία καὶ ἔντυπα, ἀποδίδων λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς του καὶ εὐθυνόμενος ἀπέναντι τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Ὑπηρεσία ἐγκληματολογικῶν ὑπηρεσιῶν

Ἄρθρον 69.

Διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς δικαστικῆς ταυτότητος τῶν ἐγκληματιῶν, τὴν ἀναζήτησιν πρὸς σύλληψιν τῶν καταδικασθέντων καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἰχνῶν τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων, πρὸς διαπίστωσιν τῆς ταυτότητος τῶν δραστῶν, λειτουργεῖ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διεύθυνσις Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3754, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν δὲ ταύτης καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων κανονισμῶν καὶ νόμων τῶν διεπόντων τὴν Χωροφυλακην, λειτουργοῦσιν, ὑπαγόμενα εἰς τὰς ἑκασταχοῦ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς, παρὰ ταῖς ἕδραις μὲν Ἀνωτέρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς ἐργαστήρια ἐγκληματολογικῶν ἀναζητήσεων, συνεργεῖα δὲ ἐγκληματολογικῆς σημάνσεως ἀνάλογα παρὰ ταῖς Διοικήσεσι καὶ Ὑποδιοικήσεσι Χωροφυλακῆς, ὧν ἡ ἕδρα εἶνε καὶ ἕδρα Πρωτοδικείου, πλὴν τῶν πόλεων, εἰς ἃς εἶνε ἐγκατεστημένη ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἐν αἷς, λειτουργοῦσαι παρόμοιαι ὑπηρεσίαι, ἐξαρτῶνται παρ' αὐτῆς.

Ἄρθρον 70.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν ὑπηρεσιῶν περιλαμβάνεται, ὡς πρὸς τὴν ἐξ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπλιτῶν Χωροφυλακῆς δύναμιν αὐτοῦ, εἰς τὸν προσηρτημένον πίνακα Α' περιλαμβάνοντα διὰ τὰ Ἐγκληματολογικὰ Ἐργαστήρια καὶ ἀνὰ ἕνα φωτογράφον.

Τὸ νῦν ὑπηρετοῦν διοικητικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπ
(γραφέων, δακτυλογράφων, καθαριστρίας) τοῦ τέως Κε
κοῦ Γραφείου Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων, κατὰ
διατάξεις τοῦ ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. περὶ Ὀργ
σμοῦ Χωροφυλακῆς» ἀνήκει ἐφεξῆς εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐγκ
ματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις
νόμων 2609 καὶ 2932.

Τὰ Συνεργεῖα ἐγκληματολογικῶν σημάνσεων, τῶν π
φερειῶν τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς Στερ
Ἑλλάδος, Πελοποννήσου καὶ Μακεδονίας, ἀλληλογρα
σι, διὰ τῶν προϊσταμένων τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακ
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 71.

Ὡς Διευθυνταὶ Ἐγκληματολογικῶν Ἐργαστηρίων δ
ζοντσι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ἔχοντες ἐξάμηνον
δόκιμον ἐξάσκησιν παρὰ τῇ Διευθύνσει ἐγκληματολογ
Ὑπηρεσιῶν, διαπιστουμένην ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ταύτης, ἢ
λάχιστον ἰσόχρονον παρ' ἀλλοδαπῷ Ἐγκληματολογικῷ
τούτῳ ἢ παρεμφερεῖ Ἐκπαιδευτηρίῳ, τοῦ τοιούτου διαπισ
θένου ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων ἢ διπλώματος τοῦ οἰκείου ἐκ
δευτηρίου κεκυρωμένου ἐπισήμως παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Π
ξενικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου ὅπου λειτουργεῖ τοῦτο, ἤτις ὀ
δέον νὰ βεβαιοῖ ὅτι ὄντως ἐξησκήθη κατὰ τὸν ὁριζόμενον
νον ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη τὸ δίπλωμα ἀξιωματικός.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὰ Συνεργεῖα Ἐγκληματολογικῆς
μάνσεως ὁπλῖται δέον νὰ ἔχωσι τρίμηνον εὐδόκιμον ἐξ
σιν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Γραφείῳ Ἐγκληματολογικῶν Ὑ
ρεσιῶν, ἢ παρά τινι τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ἐργ
ρίων, πιστοποιουμένην ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν ὑπηρ
τούτων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχ
τῆς Χωροφυλακῆς, ἔχοντος σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκ
Διευθυντοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν,
σπᾷ διὰ διαταγῆς του πρὸς ἐκπαίδευσιν παρὰ τῇ Διευθ
Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ τοῖς Ἐγκληματολογ
Ἐργαστηρίοις, ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτ
Οἱ φωτογράφοι παρὰ τοῖς Ἐγκληματολογικοῖς Ἐργα
ρίοις ἐξομοιούμενοι ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχάς, ἀποζημιώσεις
δικαιώματα ἐν γένει μὲ εἰσηγητὴν Ὑπουργείου, διορίζο
δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, κατόπιν
τάσεων, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς
πηρεσίας τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 72.

Ἡ προμήθεια, συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ τῶν πρὸς χρ
τῆς παρὰ ταῖς διαφόροις Διοικήσεσι Χωροφυλακῆς, Ὑπ
σίας τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀναγκαίων
ὀργάνων καὶ ὑλικῶν βαρύνει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτ
κῶν καὶ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ προμηθ
κλπ. ὑλικοῦ διατάξεις τῶν νόμων.

Ἄρθρον 73.

Ἡ ἁρμοδιότης καὶ ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας τῆς Υ
ρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὁ τρόπος
συνεργασίας αὐτῆς πρὸς τὰς λοιπὰς μὲ τὴν καταπολέμ
τῆς Ἐγκληματικότητος ἀσχολουμένας Κρατικὰς Υ
σιας, κανονισθήσονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὑπηρεσίας
κληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 74.

Τὸ Συμβούλιον περὶ οὗ ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου
τοῦ παρόντος καθίσταται ἁρμόδιον καὶ διὰ τοὺς πολιτικ
ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκληματολογικῶν Υ
σιῶν εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις ἢ ἀπ
σις Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ὑγειονομικὴ καὶ Ἀστιατρικὴ Ὑπηρεσία

Ἄρθρον 75.

Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Σχολείου καὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀποσπῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, αἰτήσει τοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τοιούτου, δύο στρατιωτικοὶ ἰατροὶ (λοχαγοί) ὁ εἷς διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἕτερος δι' ἐκείνας διὰ δὲ τὴν τοιαύτην τῶν λοιπῶν ἐν τῷ Κράτει ὑπηρεσιῶν τῆς ἰδίας καὶ τὴν ἀστιατρικὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Χωροφυλακῆς περιφερειῶν τῆς Ἐπικρατείας, προβλέπει Διάταγμα ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ὑγιεινῆς καὶ Ἐσωτερικῶν.

Κτηνιατρικὴ ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 76.

Ἡ κτηνιατρικὴ ὑπηρεσία τῆς Χωροφυλακῆς ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν νομοκτηνιάτρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ὅπου δὲν ὑπάρχουν στρατιωτικοὶ κτηνίατροι ἢ ἄλλοι τοιοῦτοι διωρισμένοι εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Εἰς τοὺς ἰδίους, ἄνευ ἰδιαιτέρας τινὸς ἀμοιβῆς, ἀνατίθεται καὶ ἡ ἀστυκτηνιατρικὴ ὑπηρεσία εἰς τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Χωροφυλακῆς πόλεις καὶ λοιπὰ μέρη τῆς Ἐπικρατείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Στρατονομικὴ Ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 77.

Ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει γενικῇ ἢ μερικῇ τὰ στρατονομικὰ ἀποσπάσματα καταρτίζονται παρὰ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σχεδίου ἐπιστρατεύσεως καὶ τῶν ἐμπολέμων συνθέσεων, τῶν ἀναγκαίων στοιχείων χορηγουμένων αὐτῷ παρὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἀπὸ τοῦ καιροῦ τῆς εἰρήνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'.

Ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 78.

1) Οἱ ἀξιωματικοὶ διοικηταὶ τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων Χωροφυλακῆς ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκδόσεως ἀστυνομικῶν διατάξεων δι' ὅλην τὴν περιφέρειαν των ἢ τμῆμα αὐτῆς, πάντοτε ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων καὶ Διαταγμάτων καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, ὅταν κρίνωσιν ἀναγκαῖον νὰ διατάξωσι προληπτικὰ μέτρα, ἐπὶ ἀντικειμένων ἀνατεθειμένων εἰς τὴν ἀστυνομικὴν αὐτῶν ἐπαγρύπνησιν, ἢ ὅταν πρόκειται ν' ἀναδημοσιεύσωσι νόμους, Διατάγματα ἢ ἄλλας ἀποφάσεις καὶ κανονισμούς, ἢ νὰ ἑρμηνεύσωσι τὰς λεπτομερείας ὑφισταμένων νομίμων διατάξεων πρὸς εὐχερεστέραν τούτων ἐφαρμογήν.

2) Αἱ ὑπὸ Διοικητῶν Χωροφυλακῆς, ἑδρευόντων εἰς πόλεις ὅπου ἑδρεύουσι Γενικαὶ Διοικήσεις, ἐκδιδόμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις αὗται ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν οἰκείων Γενικῶν Διοικητῶν, πρὸς οὓς πρὸς τοῦτο καὶ ὑποβάλλονται, αἱ δὲ ἐκδιδόμεναι τοιαῦται ὑπὸ τῶν λοιπῶν Διοικητῶν καὶ Ὑποδιοικητῶν Χωροφυλακῆς ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν οἰκείων Νομαρχῶν. Οἱ ἔπαρχοι δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐγκρίσεως ἀστυνομικῶν διατάξεων.

Αἱ ὑπὸ τῶν Ὑποδιοικητῶν Χωροφυλακῆς ἐκδιδόμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διαβιβάζονται εἰς τοὺς οἰκείους Νομάρχας πρὸς ἔγκρισιν διὰ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν Διοικητῶν, δυναμένων νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς ταύτας οἵας κρίνουσιν, ὡς ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἢ τῶν ὑφισταμένων νόμων ἐπιβαλλομένας τροποποιήσεις. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Νομάρχης δὲν συμφωνεῖ καθόλου ἢ ἐν μέρει διὰ τὴν λῆψιν τῶν μέτρων, ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, δύναται νὰ μὴ ἐγκρίνῃ αὐτήν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει ἄνευ ἀναβολῆς νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἠτιολογημένην ἔκθεσιν περὶ τούτου μετὰ καὶ τῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῆς προκυπτούσης ἀσυμφωνίας.

3) Τὰ δικαστήρια ἐξετάζουσι τὴν νομιμότητα τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ἀπὸ ἀστυνομικῆς ἀπόψεως σύμφορον ἢ μὴ αὐτῶν.

4) Αἱ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καταργοῦνται καὶ τροποποιοῦνται διὰ νεωτέρων τοιούτων, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένων.

5) Ὡς πρὸς τὸν τύπον τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ τὸν τρόπον τῆς δημοσιεύσεως καὶ ἐφαρμογῆς αὐτῶν, προβλέπει ὁ Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

6) Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των, ἂν ἐν αὐταῖς ρητῶς δὲν ὁρίζεται μεταγενέστερος χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος των.

7) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἀκυροῖ πᾶσαν ἀστυνομικὴν διάταξιν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ οἰκείου Νομάρχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Δημόσιοι Κατήγοροι

Ἄρθρον 79.

1) Καθήκοντα Δημοσίων Κατηγόρων ἐκτελοῦσιν οἱ ἐκάστοτε διοικοῦντες ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ἐνωμοτάρχαι, ἑδρεύοντες ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐν ᾧ ἑδρεύει καὶ τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἢ Πταισματοδικεῖον, ἢ ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα μεταβαίνει περιοδικῶς ὁ Εἰρηνοδίκης ἢ Πταισματοδίκης πρὸς ἐκδίκασιν ποινικῶν ὑποθέσεων.

Μὴ ἑδρεύοντος ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἐνωμοτάρχου εἰς τινα ἐκ τῶν ἀνωτέρω τόπων, καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου ἐκτελεῖ ὁ τοιοῦτος, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ τόπος οὗτος.

Ὑπαρχόντων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν ἢ ἐνωμοταρχῶν, τὰ καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου ἀνατίθενται διὰ διαταγῆς τῆς οἰκείας Διοικήσεως ἢ Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς εἰς ὡρισμένον βαθμοφόρον ἐκ τούτων.

Ὑπάρχοντος καὶ μὴ ἐκ νομίμων λόγων κωλυομένου ἀξιωματικοῦ ἢ ἀνθυπασπιστοῦ, καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου δὲν δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς ἐνωμοτάρχην.

2) Εἰς ἃς πόλεις τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἀστυνομίαν ἀντικείμενα δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν Χωροφυλακήν, καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου ἐκτελοῦσιν εἰδικοὶ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ'.

Μεταβατικὰ ἀποσπάσματα.

Ἄρθρον 80.

1) Τ' ἀναγκαῖα διὰ τὴν μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς ἀποσπάσματα ἐξαιρουμένων τῶν περιφερειῶν δι' ἃς διατίθενται εἰδικὰ τοιαῦτα κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ παρόντος νόμου, καταρτίζονται κατὰ Διοικήσεις Χωροφυλακῆς ἐκ τῆς δυνάμεως αὐτῶν, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ διὰ διαταγῆς τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, προκαλουμένης παρὰ τοῦ οἰκείου Διοικητοῦ ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως.

1. Τὰ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀσχολουμένων εἰς μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ρυθμίζονται δι εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 81.

Ὀργανικὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἀποσπώμενα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Χωροφυλακῆς χάριν τῆς δημοσίας τάξεως τίθεν-

ται ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀνωτέρων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τμημάτων τούτων καὶ διατίθενται κατὰ τὰ διὰ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Ποιναὶ Διατάξεις. Δωσιδικία.

Ἄρθρον 82.

Οἱ στρατιωτικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάγονται:

1) Εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Δικαστήρια.

α΄) Διὰ τὰ στρατιωτικὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Β΄ Τμήματος τοῦ τετάρτου βιβλίου τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 238 § 4, 240, 250 καὶ 252 § 3 προβλεπομένων τοιούτων.

β΄) Διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Νόμου ἢ ἄλλων ποινικοῦ περιεχομένου νόμων προβλεπόμενα καὶ τιμωρούμενα κακουργήματα καὶ πλημμελήματα, διαπραττόμενα κατὰ στρατιωτικῶν οἱουδήποτε ὅπλου ἢ Σώματος.

2) Εἰς τὰ κοινὰ Δικαστήρια.

Διὰ τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Κ. Π. Νόμου ἢ ἄλλων ποινικοῦ περιεχομένου νόμων.

3) Τὰ πταίσματα τῶν στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς τιμωροῦνται μόνον πειθαρχικῶς, ἐξαιρουμένων τῶν πταισμάτων τῶν στρεφομένων κατὰ τοῦ προσώπου ἢ τῆς περιουσίας τῶν ἰδιωτῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 100 τοῦ Συντάγματος, ἅτινα δικάζονται ὑπὸ τῶν Πλημμελειοδικείων.

Δύναται ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἐνδεχομένως ἐνυπάρχουσαν βαρύτητα καὶ ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα τῶν περιπτώσεων νὰ παραπέμψῃ ἔνοχον καὶ ἄλλου πταίσματος εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον.

Τὰ Πταισματοδικεῖα ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ ἔχωσιν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

4) Οἱ Εἰσαγγελεῖς ἀσκοῦσι τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Κοινῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 83.

Ὡς πρὸς τὰ ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητος τῶν κοινῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἔχουσι τὴν εἰδικὴν ἐσωτερικὴν τῶν ἄρθρων 31—43 καὶ 45 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Εἰδικὴ κατάστασις ὑποδικίας.

Ἄρθρον 84.

1. Οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, καθ' ὧν δι' ἀδικήματα, διωκόμενα ὑπὸ τῶν κοινῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων, διετάχθη προφυλάκισις, ἀπροφυλακιζόμενοι ἐπὶ ἐγγυήσει, τίθενται, μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ἢ τῆς διὰ βουλεύματος ἀπαλλαγῆς των, εἰς εἰδικὴν κατάστασιν ὑποδικίας, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ δὲν διατίθενται εἰς ὑπηρεσίαν, οἱ δὲ ὁπλῖται ἀποστέλλονται εἰς ἀόριστον ἄδειαν ἄνευ ἀποδοχῶν.

Ἐπίσης καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις κατηγορούμενοι διὰ στρατιωτικὰ ἀδικήματα ἀποφυλακίζονται προσωρινῶς κατὰ τας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 88 τῆς Στρατ. Ποινικῆς Νομοθεσίας.

2. Εἰς τοὺς εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην διατελοῦντας ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς καταβάλλονται ἀποδοχαὶ ὑποδίκων τοιούτων.

Ὁ χρόνος τῆς εἰδικῆς καταστάσεως ὑποδικίας τῶν τε ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἐὰν καταδικασθῶσι, δὲν λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως ἢ διὰ βουλεύματος ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν διετέλεσαν οὗτοι εἰς τὴν εἰδικήν, μετὰ τῶν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν συνεπειῶν αὐτῆς, κατάστασιν τῆς ὑποδικίας, οἱ μὲν ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ λαμβάνουσι τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀποδοχῶν των, οἱ δὲ ὁπλῖται πλήρεις τὰς ὧν ἐστερήθησαν ἀποδοχάς των.

Ἄρθρον 85.

Ἀνθυπασπιστοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς καταδικαζόμενοι διὰ παραβάσεις καθήκοντος, συνεπαγούσας ἀπόλυσιν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἢ πρόσκαιρον ἀνικανότητα πρὸς ἀνάληψιν οἱασδήποτε τοιαύτης, κρίνονται, παραπεμπόμενοι ἁρμοδίως, ὑπὸ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑφίστανται τὰς διὰ τούτους ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς προβλεπομένας συνεπείας.

Προδικασία παρὰ Ποινικοῖς Δικαστηρίοις.

Ἄρθρον 86.

Αἱ κατ' ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ποινικαὶ ὑποθέσεις δέον νὰ εἰσάγωνται πρὸς ἐκδίκασιν παρὰ τῶν οἰκείων Εἰσαγγελέων εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀναγγελίας τῶν δι' ἃς κατηγοροῦνται οὗτοι πράξεων.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 87.

1) Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς δύναται νὰ διατάσσῃ, ὁσάκις ἐνεργεῖται προανάκρισις ἢ διοικητικὴ ἐξέτασις δι' ἀδικήματα ἢ σοβαρὰ παραπτώματα ἀξιωματικῶν, ἀποχὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων των ἢ καὶ πρόσκαιρον ἀνάκλησιν αὐτῶν παρὰ τῇ ἕδρᾳ τῆς προϊσταμένης των Διοικήσεως, μέχρι πέρατος τῆς ἐξετάσεως ἢ προανακρίσεως, μεθ' ἣν καὶ ἀναλόγως τοῦ ἀποτελέσματος ταύτης, εἴτε διατάσσει τὴν ἐπάνοδόν των εἰς τὰς θέσεις των, εἴτε προκαλεῖ τὴν ἀλλαχοῦ μετάθεσίν των, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2) Ἀνάλογα μέτρα δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ Ἀνώτεροι Διοικηταὶ καὶ οἱ Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς εἰς παρομοίας περιπτώσεις προκειμένου περὶ ἀνθυπασπιστῶν ἢ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

3) Πᾶς ὁπλίτης ἢ πράκτωρ ἀστυνομικὸς ὅστις ἤθελεν ἀπολυθῇ ἢ παύσει διατηρῶν ἢ ἀσκῶν τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ δὲν ἤθελε παραδώσει τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ταὐτότητος αὐτοῦ, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν τοὐλάχιστον 15 ἡμερῶν.

Ἄρθρον 88.

1) Τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 271 τοῦ Κ. Π. Νόμου πᾶς ὅστις κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου τούτου προσκαλούμενος ὑπὸ ὀργάνου τῆς Χωροφυλακῆς ἀρνεῖται νὰ δηλώσῃ τὴν ταὐτότητά του ἢ δηλοῖ ψευδῶς τοιαύτην.

2) Τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον πᾶς ὅστις προσκαλούμενος ἐγγράφως, παρ' ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Χωροφυλακῆς, ἀμελήσῃ νὰ πράξῃ τοῦτο ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας.

Ἄρθρον 89.

Οὐδεὶς δύναται νὰ μισθώσῃ νυκτοφύλακα ἢ ἄλλον οἱονδήποτε φύλακα τῆς περιουσίας του ἢ ἐπιχειρήσεώς του ὅπου ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία ὑπηρεσίας τινὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ἄνευ ἐγγράφου ἐγκρίσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ κράτησιν ἢ πρόστιμον. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ διπλασιάζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Ἵπποι, αὐτοκίνητα, ποδήλατα.

Ἄρθρον 90.

1) Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται οἱ δικαιούμενοι ἵππου ἀξιωματικοί.

2) Εἰς τοὺς δικαιουμένους ἵππου ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς καταβάλλεται ἅμα τῇ προμηθείᾳ τούτων, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα, μηνιαία ἀποζημίωσις, μὴ ὑποκειμένη εἰς οὐδεμίαν μείωσιν ἢ κράτησιν, ἐκ δραχμῶν χαρτίνων ἑκατὸν εἴκοσι (120).

3) Οἱ ἔφιπποι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται λαμβάνουσιν ὁμοίαν ἀποζημίωσιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν μηνιαίως.

4) Ἡ διατροφή, νοσηλεία, πετάλωσις καὶ ἐνσταύλισις τῶν ἵππων βαρύνει τὸ Δημόσιον.

5) Ἡ προμήθεια τῶν ἵππων γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ ὑλικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, βάσει τῶν αἰτήσεων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

6) Οἱ οὕτως ἀγοραζόμενοι ἵπποι διανέμονται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἐφίππους ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες χρεοῦνται μὲ τὴν ἀξίαν των.

Ἄρθρον 91.

1) Αἱ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἐφίππους ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς καταβαλλόμεναι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἀποζημιώσεις ἵππων κρατοῦνται καὶ πιστοῦνται εἰς εἰδικὸν ἀτομικὸν λογαριασμὸν αὐτῶν, μέχρις ἀποπληρωμῆς τῆς ὅλης ἀξίας τῶν χορηγουμένων εἰς αὐτοὺς ἵππων.

2) Οἱ ἵπποι, μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ ποσοῦ, ἀνθ' οὗ ἠγοράσθησαν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τῶν κατόχων, ἐφ' ὅσον δὲ ἐξακολουθοῦσι διατηρούμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλονται εἰς αὐτοὺς καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 92.

1) Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἔφιπποι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται, ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος, δι' οἱονδήποτε λόγον, πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ ὃν παρέλαβον ἵππου, ἂν μὲν οὗτος ἄγῃ ἡλικίαν μείζονα τῶν 12 ἐτῶν, δύνανται νὰ τὸν λάβωσιν ὑπὸ τὴν κυριότητά των καταβάλλοντες ἐφ' ἅπαξ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας του. Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει ὁ ἵππος ἀπομένει εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται δὲ εἰς τὸν δικαιοῦχον ἀποζημίωσις, ἥτις συνίσταται εἰς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς ἀξίας τοῦ ἵππου, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ κατέχοντος αὐτόν πρὸς τὸ καταβλητέον παρ' αὐτοῦ ὑπόλοιπον ἐξοφλήσεως.

2) Ἡ ἀξία τοῦ ἵππου ἐκτιμᾶται κατὰ τὰ ὁριζόμενα διὰ τοῦ Κανονισμοῦ οἰκονομικῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

3) Ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ ἵππου εἶνε κατωτέρα τοῦ εἰς χρέωσιν τοῦ χρησιμοποιήσαντος τὸν ἵππον ἀξιωματικοῦ, ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ὁπλίτου ὑπολοίπου, ὀφείλεται δὲ ἡ μείωσις αὕτη ἀποδεδειγμένως εἰς ἀμέλειαν αὐτοῦ, χρεοῦται διὰ τῆς διαφορᾶς τοῦ ποσοῦ, εἰσπραττομένης ὡς δημοσίου ἐσόδου, ἄλλως βαρύνει τὸ Δημόσιον.

4) Οἱ μετὰ προϋπηρεσίαν εἰς ἄλλους ἀξιωματικοὺς ἢ ἐφίππους ἀνθυπασπιστὰς ἢ ὁπλίτας παραδιδόμενοι ἵπποι χρεοῦνται κατὰ τὴν ἀξίαν, δι' ἣν κατὰ τὴν παράδοσιν αὐτῶν παρὰ τοῦ προκατόχου ἐξετιμήθησαν.

5) Ἂν ὁ ἵππος, πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς του, κριθῇ ἄχρηστος ἕνεκα νόσου ἢ προκεχωρημένης ἡλικίας, ἐκποιεῖται, τὸ δὲ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ἀπομείναντος εἰς χρέωσιν ποσοῦ ἐκ τῆς ἀξίας τούτου, καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ κατόχου, εἰς ὃν παραδίδεται νέος ἵππος ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις. Ἂν κριθῇ ἄχρηστος μετὰ τὴν ἀποπληρωμήν του, ὁλόκληρον τὸ ἀντίτιμον τῆς πωλήσεως λαμβάνει ὁ δικαιοῦχος. Ἂν τὸ τίμημα εἶνε μικρότερον τοῦ εἰς χρέωσιν ποσοῦ, ἡ διαφορὰ βαρύνει τὸ Δημόσιον.

6) Ἐν περιπτώσει φυσικοῦ θανάτου ἢ θανατώσεως ἵππου, λόγῳ λοιμώδους νόσου ἢ ἀναπηρίας πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς του, ἡ ἀξία αὐτοῦ βαρύνει τὸ Δημόσιον, ὁ δὲ κάτοχος αὐτοῦ πιστοῦται μὲ τὸ ποσὸν τὸ καταβληθὲν παρ' αὐτοῦ διὰ τὸν θανόντα ἵππον. Ἂν ὁ θάνατος τοῦ ἵππου ὀφείλεται ἀποδεδειγμένως εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ χρησιμοποιοῦντος τοῦτον, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀνθ' ἧς ἐχρεώθη ἀξίας αὐτοῦ, ἠλαττωμένης κατὰ 5 ο)ο δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας τοῦ ἵππου, λογιζομένης ἀφ' ἧς παρέλαβε τοῦτον, καὶ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον κατέβαλε διὰ τῶν μηνιαίων ἀποζημιώσεων ἵππου.

7) Ἂν ὁ θανὼν ἵππος εἶχεν ἀποπληρωθῇ, καταβάλλεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν του, ἠλαττωμένη κατὰ 5 ο)ο δι' ἕκαστον ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τούτου διανυθὲν ἔτος.

Ἄρθρον 93.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 5, 6 καὶ 7 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς οὓς δὲν ἐχορηγήθησαν ἵπποι ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 90 ἀλλ' ἔχοντας ἰδιοκτήτους τοιούτους ἐγκεκριμένους ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 94.

Ὁ διατηρῶν ἵππον ἀξιωματικὸς δικαιοῦται χωροφύλακος ἱπποκόμου, ὑποχρεούμενος νὰ καταβάλλῃ αὐτῷ κατὰ μῆνα δραχμὰς 50.

Ἄρθρον 95.

Τὰ εἴδη ἱπποσκευῆς καὶ ἱπποκομίας παρέχονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ἐφίππους ἀνθυπασπιστὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες χρεοῦνται μὲ τὴν ἀξίαν των, ἐξοφλουμένην διὰ τῆς μηνιαίας ἀποζημιώσεως, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 90 τοῦ παρόντος.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 92 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὰ εἴδη ὑποσκευῆς καὶ ἱπποκομίας.

Ἄρθρον 96.

Πρὸς πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν, διατίθενται ὑπὸ τοῦ Κράτους 4 ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα, ἐξ ὧν ἓν λεωφορεῖον, δύο αὐτοκίνητα μεταγωγῆς κρατουμένων, δύο φορτηγὰ αὐτοκίνητα καὶ ἀριθμὸς δικύκλων ἢ τρικύκλων αὐτοκινήτων ποδηλάτων καὶ δικύκλων ποδηλάτων, ὁριζομένου διὰ τῆς Χωρογραφικῆς κατανομῆς τῆς Χωροφυλακῆς, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας.

Ἡ προμήθεια, συντήρησις καὶ ἐπισκευὴ τῶν μεταφορικῶν τούτων μέσων ρυθμίζεται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν περὶ ὑλικοῦ ἐν γένει τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ΄.

Τεχνικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 97.

Παρὰ τῷ Τυπογραφείῳ Χωροφυλακῆς προσλαμβάνονται ὡς στοιχειοθέται, πιεσταὶ καὶ βιβλιοδέται, τεχνῖται ἐξομοιούμενοι ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχάς, ἀποζημιώσεις, προσαυξήσεις, λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, συντάξεις, ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, ἀδείας καὶ τὰς ἔναντι τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀλληλοβοηθείας ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα ἀντιστοίχως πρὸς τοὺς βαθμοὺς Χωροφυλακῆς ὡς ἑξῆς:

Ἀρχιτεχνίτης α΄ τάξεως πρὸς ἀνθυπομοίραρχον.
Ἀρχιτεχνίτης β΄ τάξεως πρὸς ἀνθυπασπιστήν.

Τεχνίτης	α΄	»	»	ἐνωμοτάρχην.
Τεχνίτης	β΄	»	»	ὑπενωμοτάρχην.
Τεχνίτης	γ΄	»	»	χωροφύλακα.

Ἄρθρον 98.

1) Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν συντίθεται ὡς ἑξῆς :

		Στοιχειοθέται,	Πιεσταί,	Βιβλιοδέται
Ἀρχιτεχν.	α' τάξ.		1	—
Ἀρχιτεχν	β' τάξ.	1		—
Τεχνῖται	α' »	1	1	1
»	β' »	1	1	1
»	γ' »	2	1	2

Εἰς τὸ τεχνικὸν τοῦτο προσωπικὸν μὴ δικαιούμενον εἰς ἀπόληψιν οἱουδήποτε εἴδους ἱματισμοῦ ἢ ὑποδήσεως οὐδ' ἀναλόγου ἀποζημιώσεως, παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δωρεὰν κατ' ἔτος μόνον ἀνὰ εἷς χιτὼν ὅμοιος πρὸς τοὺς σταυλοχιτῶνας τῶν χωροφυλάκων κατασκευαζόμενος ἐκ βαμβακίνου ἀναλόγου ὑφάσματος.

2) Ὅριον ἡλικίας ὁρίζεται διὰ μὲν τοὺς πρὸς ἀνθυπομοιράρχους καὶ ἀνθυπασπιστὰς ἐξομοιουμένους τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, διὰ δὲ τοὺς πρὸς ὁπλίτας τὸ 56ον τοιοῦτον.

3) Οἱ πρὸς ὁπλίτας ἐξομοιούμενοι τεχνῖται δύνανται νὰ συνάψωσι γάμον τῇ ἀδείᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

4) Ὁ τρόπος τῆς κατατάξεως καὶ προαγωγῆς τῶν τεχνιτῶν ἡ ἄσκησις τῆς πειθαρχικῆς κατ' αὐτῶν δικαιοδοσίας καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια κανονισθήσονται διὰ τοῦ Γενικοῦ κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Οἱ τεχνῖται α' β' γ' τάξεως διορίζονται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, οἱ δὲ Ἀρχιτεχνῖται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα διὰ τοῦ αὐτοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 99.

Ἐάν, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐκτάκτως παρουσιασθῇ πολλὴ ἐκτελεστέα ἐν τῷ Τυπογραφείῳ ἐργασία, τὸ δὲ διὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁρισθὲν πρὸς ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν αὐτῆς, προσωπικὸν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκές, δύνανται νὰ προσληφθῶσι, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἔκτακτοι ἡμερομίσθιοι τεχνῖται ἐπὶ ἡμερομισθίῳ μέχρι δραχμῶν 120, ἀπολυόμενοι εὐθὺς ὡς ἐκλίπῃ ὁ λόγος τῆς προσλήψεώς των, χωρὶς νὰ γεννᾶται ὑπὲρ αὐτῶν δικαίωμα οἱασδήποτε ἄλλης ἀποζημιώσεώς των.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερκῶν δύναται νὰ ὁρίσῃ δι' ἀποφάσεώς του ἀποζημίωσιν διὰ τοὺς πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργαζομένους τεχνίτας μέχρι δραχμῶν μὲν 5 δι' ἑκάστην ἡμερησίαν ὥραν καὶ μέχρι δραχμῶν 20 δι' ἑκάστην νυκτερινὴν ὥραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ'.

Ὑπηρετικὸν Προσωπικόν.

Ἄρθρον 100.

1) Διὰ τὴν καθαριότητα τῶν γραφείων τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς, τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς, τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς, τοῦ Λογιστηρίου Χωροφυλακῆς, τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακῆς, τῆς Γενικῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Χωροφυλακῆς καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ἑστιατορίων Γ' Τμήματος τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς προσλαμβάνονται ἰδιῶται καθαρισταὶ ἄρρενες ἢ θήλεις καὶ τραπεζοκόμοι ἄρρενες.

2) Ὁ ἀριθμὸς τῶν τραπεζοκόμων καὶ καθαριστῶν ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Τραπεζοκόμοι	4
Καθαρισταὶ α' τάξεως	5
» β' τάξεως	17
» γ' τάξεως	36

3) Ὁ μηνιαῖος μισθὸς αὐτῶν ὁρίζεται ὡς ἑξῆς :

Τῶν τραπεζοκόμων εἰς δραχμὰς χαρτίνας χιλίας.
Τῶν καθαριστῶν α' εἰς δρχ. χαρ. ἑπτακοσίας πεντήκοντα.
» » β' » » » ἑξακοσίας.
» » γ' » » » τετρακοσίας πεντήκοντα.

4) Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν διορίζεται καὶ ἀπολύεται διὰ διαταγῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας.

Τὰ προσόντα τῶν καθαριστῶν καὶ τραπεζοκόμων ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς.

Ἡ κατανομὴ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἐμφαίνεται εἰς τὸν πίνακα Γ'.

5) Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν δὲν δικαιοῦνται συντάξεως ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχώρησίν των.

6) Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ἢ Καταστήματος παρ' ᾗ ὑπηρετεῖ ὁ καθαριστὴς ἢ τραπεζοκόμος, δύναται νὰ ἐπιβάλῃ αὐτῷ, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν του, πρόστιμον μέχρις 100 δραχμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 101.

1) Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ εἰς ὑπηρεσίας μὴ προβλεπομένας παρὰ τοῦ παρόντος, διάθεσις ὁριστικὴ ἢ προσωρινὴ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

2) Ἡ Χωροφυλακὴ μόνον ὅπου δὲν ἑδρεύει Σύνταγμα Πεζικοῦ τοῦ Στρατοῦ ὑποχρεοῦται διὰ τὴν φρούρησιν τῶν φυλακῶν καὶ δημοσίων ταμείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 102.

1) Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται οἱ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὑπηρετοῦντες ἀνθυπασπισταὶ μόνιμοι καὶ μαθηταὶ ἐνωμοτάρχαι, ὑπενωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες, οἱ γραφεῖς, δακτυλογράφοι καὶ τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

2) Οἱ ἐκ τούτων μόνιμοι ἐνωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες καὶ οἱ πρὸς αὐτοὺς ἐξομοιούμενοι, ἀπολυόμενοι, τῇ αἰτήσει των, μετὰ δωδεκαετῆ πραγματικὴν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσίαν, συνεχῆ ἢ διακεκομμένην, ἐὰν δὲν δικαιοῦνται ὁπωσδήποτε συντάξεως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, λαμβάνουσι τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 48 ὁριζομένην διὰ τὸν βαθμόν των ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσιν.

3) Ἡ συνεχὴς πραγματικὴ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὑπηρεσία λογίζεται συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ παρόντος.

4) Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τῆς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως, αὕτη μεταβιβάζεται εἰς τὴν οἰκογένειάν του, κατὰ τοὺς νόμους περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 103.

Οἱ τυχὸν ὑπηρετοῦντες ἔγγαμοι ὑπενωμοτάρχαι καὶ χωροφύλακες ἀπολύονται ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος, λαμβάνοντες τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 48 τοῦ παρόντος ἀποζημίωσιν.

Οἱ ἀπολυθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 110 παράγρ. 3 ἐδαφ. β' τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ Ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς», ἐὰν δὲν δικαιοῦνται συντάξεως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, λαμβάνουσιν ὡς ἀποζημίωσιν ἕνα μισθὸν δι' ἕκαστον ἔτος τῆς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ συνεχοῦς ἢ διακεκομμένης πραγματικῆς ὑπηρεσίας των, ἐξ ἧς ἐκπίπτονται τὰ ποσὰ ἅτινα ἔλαβον δι' ἀποζημίωσιν ἀπολύσεως.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Ἄρθρον 104.

Οἱ ἀπολυθέντες ὡς ὑπερβάντες τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς» ὁριζόμενον ὅριον ἡλικίας ὁπλῖται λαμβάνουσι σύνταξιν ἀποστρατείας κατὰ τοὺς κειμένους νόμους περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων.

Ἄρθρον 105.

Ὡς πρὸς τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις, ἐξομοιοῦνται, ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 19 Ἀπριλίου 1924 «περὶ συστάσεως ἐν ἑκάστῳ Νομῷ Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας» καταταγέντων καὶ ὑπηρετούντων ἄνευ θητείας ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τοὺς μονίμους ὁμοιοβάθμους των, οἱ δὲ ὑπηρετοῦντες ἐν τῇ Χωροφυλακῇ στρατιῶται, κληρωτοὶ χωροφύλακες, μὲ μονίμους χωροφύλακας.

Καθ' ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς μονίμους ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς παρέχεται ἡ ἀποζημίωσις περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 48 παράγρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου, εἰς τοὺς ἄνευ θητείας τοιούτους καὶ εἰς μαθητὰς ὁπλίτας τῆς Χωροφυλακῆς ὡς καὶ τοὺς τυχὸν ὑπηρετοῦντας κληρωτοὺς χωροφύλακας παρέχεται ἐφ' ἅπαξ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, χρηματικὸν βοήθημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸν βασικὸν ὀργανικὸν μισθὸν μηνῶν πέντε.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 48 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν βοηθημάτων τούτων.

Ἄρθρον 106.

Αἱ διαχειρίσεις χρηματικοῦ ὑλικοῦ, τὰ Λογιστήρια Χωροφυλακῆς καὶ οἱ Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Χωροφυλακῆς θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενον ἀριθμόν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τμηματικῶς, μετὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν ἀπαιτουμένων κανονισμῶν καὶ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀπαραιτήτων κρινομένων ὁδηγιῶν καὶ ἐγκυκλίων διαταγῶν, τὸ βραδύτερον δὲ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Σὺν τῷ ἀνωτέρῳ τμηματικῷ περιορισμῷ τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς θὰ τίθεται ἐν ἐφαρμογῇ καὶ ὁ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενος τρόπος συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας αὐτῶν, ἰσχυουσῶν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἄρθρον 107.

Οἱ συνεπείᾳ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πλεονάσοντες ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων θέλει καθορίσει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, λαμβάνουν, ἀποστρατευόμενοι τῇ αἰτήσει των τὰ εὐεργετήματα τῶν νόμων 4191, 4247 καὶ 4297. Τὸ Δημόσιον ὑπέχει ἔναντι τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νόμου 4191. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει καθορίσει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἀποστρατείας τῶν πλεονασόντων, ἤτοι ἂν θὰ ἀποστρατευθῶσιν οὗτοι ἀσχέτως βαθμοῦ ἢ κατὰ βαθμούς.

Ἄρθρον 108.

Μέχρι τῆς δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3754 νόμου ἐπεκτάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Θεσσαλονίκῃ, διατηρεῖται ἐκεῖ ἡ ἤδη ὑφισταμένη ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Θεσσαλονίκης» ὑπηρεσία τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ Διευθυντὴς τῆς ὁποίας ἔχει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ παρόντος νόμου δικαιοδοσίαν, ἁρμοδιότητα καὶ καθήκοντα Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς.

Κατ' ἀκολουθίαν ἡ ἐνεστῶσα δύναμις εἰς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας τῆς Ἀστυνομικῆς ταύτης Διευθύνσεως θεωρεῖται ὡς ὀργανικὴ διὰ τὸ Σῶμα, ὑφισταμένη μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ'.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 109.

Πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου θέλουσιν ἐκδοθῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, οἱ ἑξῆς κανονισμοί, οἵτινες θέλουσι ρυθμίσει τὰς λεπτομερείας τῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρόντος καὶ τῶν λοιπῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὸν παρόντα. μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἰσχύουσιν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες τοιοῦτοι ἤτοι :

α') Γενικὸς Κανονισμὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

β') Κανονισμὸς τῆς Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς.

γ') Κανονισμὸς τοῦ Σχολείου Χωροφυλακῆς καὶ

δ') Κανονισμὸς λειτουργίας Γραφείων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀκροτελεύτιαι διατάξεις.

Περὶ εἰδικῆς μεταβατικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν δίωξιν τῆς ληστείας.

Ἄρθρον 110

1) Διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν καταδίωξιν τῆς ληστείας, συνιστᾶται εἰδικὴ μεταβατικὴ Ὑπηρεσία ἐν τῷ Σώματι τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκ δυνάμεως 750 ἀνδρῶν, ὑπὸ ἀναλόγους ἀξιωματικούς, ἀποσπωμένης ἀπὸ τῆς ὀργανικῆς τοιαύτης τοῦ Σώματος, τῶν ἀπαρτιζόντων ταύτην ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὁπλιτῶν μετατιθεμένων εἰς ταύτην τῇ αἰτήσει των ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀφοῦ πρῶτον ἤθελον κριθῇ κατάλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐκλεγόμενοι μεταξὺ τῶν συγκεντρούντων ἅπαντα τὰ φυσικὰ καὶ ἄλλα εἰδικὰ προσόντα, ἤτοι εὐρωστίαν, εὐψυχίαν, ἀντοχὴν εἰς τοὺς κοπιάτους τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας, πεῖραν εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, γνώσεις τοπικὰς τῶν μερῶν ὅπου τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν ληστῶν καὶ τὰ παρόμοια.

2) Ἡ δύναμις τῆς εἰδικῆς ταύτης ὑπηρεσίας διηρημένη εἰς τρεῖς μοίρας, ὑπὸ Διοικητὴν Μοίραρχον, κατανέμεται εἰς τὴν περιφέρειαν Ἠπείρου, Θεσσαλίας καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ διατίθεται κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθησομένου, ὅπερ θέλει κανονίσει καὶ τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν περὶ ὧν πρόκειται τριῶν μοιρῶν τῆς ἐξαρτήσεως αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν των.

3) Οἱ εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν ἀποσπώμενοι, λαμβάνουν 50 ο)ο ἐπὶ τοῦ μηνιαίου ὀργανικοῦ μισθοῦ των αὔξησιν, λόγῳ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως, χωρὶς νὰ δικαιοῦνται εἰς ἄλλας ὑπὸ ἄλλων νόμων χορηγουμένας χρηματικὰς ἀποζημιώσεις λόγῳ μεταβατικῆς Ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦνται ὅμως πρὸ τῆς ἀποσπάσεώς των ταύτης ν' ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν τριετοῦς εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν θητείας, ἐπὶ πλέον καὶ ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης ὁμοίας ὑποχρεώσεως ἣν ἔχουσιν ἀναλάβει ἐν τῷ Σώματι τῆς Χωροφυλακῆς, μόνον δὲ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς των ταύτης, θὰ δύνανται νὰ ἐπανέρχωνται, τῇ αἰτήσει των πάλιν, εἰς τὴν προτέραν ἐν τῷ Σώματι θέσιν των. Οἱ αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην μετατιθέμενοι μεταξὺ τῶν ὁποίων δύνανται νὰ ὦσιν καὶ ἄνευ θητείας ὁπλῖται, ἐφ' ὅσον δὲν παρέμενον τοιοῦτοι ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ Σώματι δὲν ἀναλαμβάνουσι τοιαύτην ὑποχρέωσιν, ὑπηρετοῦσι δὲ εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἣν ἔχουσιν ἀναλάβει ὑπηρεσιακῆς ὑποχρεώσεως —θητείας— ἢ ἐφ' ὅσον χρόνον, ἐντὸς τοῦ περιθωρίου ταύτης, θὰ τοὺς ἔκρινεν ἀναγκαίους ἢ ἐπωφελεῖς ἡ προϊσταμένη αὐτῶν ἀρχὴ καὶ δὲν δικαιοῦνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἥτις παρέχεται εἰς τοὺς ἐκουσίως ἀποσπωμένους εἰς ταύτην συναδέλφους των, ἀλλὰ λαμβάνουσι μόνον τὰ ἐπιδόματα ἅτινα γενικῶς παρέχονται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐν ἰσχύϊ νόμων εἰς τοὺς εἰς μεταβατικὴν ὑπηρεσίαν ἀσχολουμένους ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἄρθρον 111.

1. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς οἱ ἐπιδείξαντες ἐξαιρετικὴν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν κατὰ τὴν δίωξιν τῆς ληστείας διὰ τὸ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1930 μέχρι 31 Αὐγούστου ἰδίου ἔτους χρονικὸν διάστημα δύνανται νὰ προαχθῶσι μέχρι τε-

λους Ὀκτωβρίου 1930 ἄνευ περιορισμοῦ βαθμοῦ ἢ χρόνου ὑπηρεσίας.

2. Οἱ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1930 γενόμενοι γάμοι ἐνωματαρχῶν θεωροῦνται ὡς νομίμως κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 26 τελεσθέντες, οἱ δὲ τυχὸν ἀπολυθέντες τοῦ σώματος μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνωματάρχαι ὡς συνάψαντες μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1930 γάμον ἄνευ ἀδείας δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ σῶμα, ἐὰν ὑπάρχωσι κεναὶ θέσεις καὶ ζητήσωσι τὴν ἐπάνοδον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ' «περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων», ἐκτὸς τῶν ὑπηρετούντων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ. Περιφέρεια διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς θεωρεῖται ὁ νομός.

4. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁποίων ἐξακολουθεῖ ἡ ἰσχὺς τῶν ὑφισταμένων διατάξεων. Διὰ τῶν διαταγμάτων τούτων ὁρίζονται καὶ αἱ ἑκάστοτε καταργούμεναι διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς».

Πίναξ Α'

Συνοπτικὸς πίναξ συνθέσεως τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὑπηρεσίαι	Ἀνώτατοι Ἀξιωματικοί: Ἀντιστράτηγοι	Ὑποστράτηγοι	Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοί: Συνταγματάρχαι	Ἀντισυνταγματάρχαι	Ταγματάρχαι	Κατώτεροι Ἀξιωματικοί: Μοίραρχοι	Ὑπομοίραρχοι	Ἀνθυπομοίραρχοι	Ἀξιωματικοὶ ἄλλων Σωμάτων: Ὑγειονομικοῦ	Ἐπιμελητείας	Στρατ. Δικαιοσύνης	Παρατηρήσεις
Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς	1	1	1		5	3	5	5			1	Στρατ. Δικαστ. Σύμβ. γ' τάξ.
Διεύθ. Χωρ. Ὑπ. Ἐσωτερικῶν			1	2	2	2	4	5		1		Συνταγματ.
» » » Στρατιωτ.				1		1	1	1				
Ἐπιθεωρηταὶ Χωροφυλακῆς			2					2				
Σχολεῖον Χωροφυλακῆς			1	1	5	7	5	10	1			Λοχαγός. Μετὰ παραρτημάτων
Διεύθ. Εἰδικῆς Ἀσφαλείας					1	2	3	4				
Διεύθ. Ἐγκλημ. Ὑπηρεσιῶν						1	2	2				
Κεντρ. Ὑπηρεσία Ἀλλοδαπῶν							1	1				
Λογιστήριον Χωροφυλακῆς				1	1	6	6	6				
Ταμεῖον Ἀρωγῆς Χωρ)κῆς					1		1	2				
Γεν. Ἀποθ. Ὑλικοῦ Χωρ)κῆς				1		1	2	1				
Ἀγ. Διοίκ. Χωρ. Στ. Ἑλλάδος			1	2	7	15	28	60	1			Λοχαγὸς
» » » Πελοποννήσ.			1	2	7	17	22	53				
» » » Μακεδονίας			1	2	5	15	23	53				
» » » Θράκης			1	2	3	7	18	29				
» » » Ἠπείρου			1	2	4	8	8	25				
» » » Κρήτης			1	2	3	7	13	25				
» » » Ν. Αἰγαίου			1	2	2	4	9	15				
Ἄθροισις	1	1	12	20	46	96	151	299				

Ἀνθυπασπισταὶ . . 468 Ἐνωμοτάρχαι . . . . 1410 Ὑπενωμοτάρχαι . . . 750 Χωροφύλακες 11.500

ΠΙΝΑΞ Β' ἐμφαίνων τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὑπηρεσίαι	Ἀριθμὸς καὶ ἰδιότης ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ
Ἀρχηγεῖον Χωρ)κῆς	2 καθαρισταὶ α' τάξεως
Σχολεῖον »	4 τραπεζοκόμοι καὶ 2 καθαρισταὶ α' τάξεως
Γεν. Ἀποθ. Ὑλ. Χωρ)κῆς	1 καθαριστὴς α' τάξεως
Λογιστήρια » (α')	3 » β' »
Α. Δ. Χ. Στ. Ἑλλάδος	1 » β' »
Δ. Χ. Ἀττικοβοιωτίας	1 » β' »
Τμ. Μεταγ. Ἀθηνῶν	1 » β' »
Δ. Χ. Φθιωτιδοφωκίδος	1 » γ' »
Δ. Χ. Εὐβοίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Λαρίσσης	1 » γ' »
Δ. Χ. Μαγνησίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Τρικκάλων	1 » γ' »
Α. Δ. Χ. Πελοποννήσου	1 » β' »
Δ. Χ. Ἀχαϊοήλιδος	1 » β' »
Δ. Χ. Ἠλείας	1 » γ' »
Δ. Χ. Μεσσηνίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Ἀρκαδίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Λακωνίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Ἀργολιδ)θίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Κεφαλληνίας	1 » γ' »
Δ. Χ. Αἰτωλ)νίας	1 » γ' »
Α. Δ. Χ. Μακεδονίας	1 » β' »
Δ. Χ Θεσσαλονίκης	1 » β' »
Τμῆμα Μεταγ. Θεσσαλονίκης	1 » β' »
Δ. Χ. Κοζάνης	1 » γ' »
Δ. Χ. Πέλλης	1 » γ' »
Δ. Χ. Φλωρίνης	1 » γ' »
Δ. Χ. Σερρῶν	1 » γ' »
Α. Δ. Χ. Θράκης	1 » β' »
Δ. Χ. Ροδόπης	1 » β' »
Δ. Χ. Ἔβρου	1 » γ' »
Δ. Χ. Καβάλλας	1 » γ' »
Λ. Χ. Δράμας	1 καθαριστὴς γ' τάξεως
Α. Δ. Χ. Ἠπείρου	1 » β' »
Δ. Χ. Ἰωαννίνων	1 » γ' »
Δ. Χ. Ἡγουμενίτσης	1 » γ' »
Δ. Χ. Πρεβέζης	1 » γ' »
Δ. Χ. Ἄρτης	1 » γ' »
Δ. Χ. Κερκύρας	1 » γ' »
Α. Δ. Χ. Κρήτης	1 » β' »
Δ. Χ. Χανίων	1 » γ' »
Δ. Χ. Ρεθύμνου	1 » γ' »
Δ. Χ. Ἡρακλείου	1 » γ' »
Δ. Χ. Λασηθίου	1 » γ' »
Α. Δ. Χ. Ν. Αἰγαίου	1 » β' »
Δ. Χ. Λέσβου	1 » γ' »
Δ. Χ. Σάμου	1 » γ' »
Δ. Χ. Χίου	1 » γ' »
Δ. Χ. Πειραιῶς	1 » γ' »
Διεύθ. Εἰδ. Ἀσφαλείας	1 » γ' »
Τμῆμα Ἀσφαλ. Διοικ. Χ. Θεσ)νίκης	1 » γ' »
» Μεταγωγῶν Πειραιῶς	1 » γ' »
» » Πατρῶν	1 » γ' »
Ἀστυν. Διεύθυνσις Θεσ)νίκης (β')	1 » β' »

Σύνολον

Τραπεζοκόμοι	4
Καθαρισταὶ α' τάξεως	5
» β' »	17
» γ' »	36

(α') Οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν τούτων καθαριστῶν θ' ἀπολυθῶσι μετὰ τὴν κατάργησιν τῶν δύο Λογιστηρίων.

(β') Ὁ παραβλεπόμενος καθαριστὴς β' τάξεως θ' ἀπολυθῇ μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς Ἀστυν. Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν εἰς Θεσσαλονίκην ἐπέκτασιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 Ν. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων»

(Ὡς ἐψηφίσθη εἰς β' ἀνάγνωσιν.)

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων» ἔχον οὕτω :

Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων περὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος τὴν ἀπὸ 21 Δεκεμβρίου π. ἔτους ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», ὡς καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, λη φθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 41 ὑπὸ στοιχεῖον ΣΤ' τῆς 8 Ἰανουαρίου 1930, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἀποτελοῦσιν ἴδιον Σῶμα ὑπαλλήλων διεπόμενον ὑπὸ τῶν εἰδικῶν περὶ τούτου διατάξεων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, ὡς Ἀρχηγὸς καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων :

α') Δύναται νὰ ἐπιβάλῃ δι' ἀποφάσεώς του εἰς πάντας τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, ὡς καὶ τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας μέχρι τριῶν μηνῶν.

Αἱ περὶ ἐπιβολῆς πειθαρχικῶν ποινῶν ἀποφάσεις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, πλὴν τῶν περὶ ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς ἀργίας πλέον τῶν 15 ἡμερῶν, ὁπότε ὁ τιμωρούμενος δύναται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὅστις δύναται ἠτιολογημένως νὰ ἐλαττώσῃ τὸν χρόνον τῆς ἀργίας, πάντως ὅμως οὐχὶ ἔλασσον τῶν ὡς ἄνω 15 ἡμερῶν.

β') Τίθησιν εἰς διαθεσιμότητα πάντα ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ περιπτώσεις τοῦ νόμου 3095.

γ') Δύναται διὰ διαταγῆς του νὰ ἀποσπᾷ ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ χάριν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἐπὶ

6 τὸ πολὺ μῆνας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων παύει αὐτοδικαίως ἡ ἀπόσπασις, ἐκτὸς ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ μετατραπῇ εἰς μετάθεσιν.

δ') Δύναται νὰ ἀναθέτῃ εἰς μέλη τῆς ὑπ' αὐτὸν Ἀποστολῆς οἱαδήποτε ἐκ τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων του, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν καὶ εἰς τα ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὰς προαγωγὰς καὶ μεταθέσεις αὐτῶν. Δύναται ὡσαύτως νὰ ἀναθέτῃ εἰς ταῦτα τὴν διενέργειαν ἐπιθεωρήσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀνακρίσεων ἀφορωσῶν γενικῶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, κατ' ἐξαίρεσιν δὲ καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν μέχρι καὶ τῆς ἀργίας ἑνὸς μηνὸς εἰς τοὺς ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ν' ἀναθέσῃ εἰς οἱονδήποτε μέλος τῆς Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἢ τὸν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Διευθυντήν τὴν ὑπογραφὴν διαφόρων ἀποφάσεων, διαταγῶν ἢ ἐγγράφων.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ποιναὶ τῆς ἀπολύσεως καὶ ὑποβιβασμοῦ εἰς μὲν τοὺς ὑπαστυνόμους, ἀρχιφύλακας καὶ ἀστυφύλακας ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας κατόπιν ὁμοίας τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, εἰς δὲ τοὺς ἀνωτέρους τούτων βαθμοφόρους διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ἢ Διαταγμάτων, κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον ἐκδιδομένων, ἐνεργοῦνται καὶ αἱ μεταθέσεις τῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπαστυνόμου ε' καὶ ἄνω ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου συζήτησιν ὑποθέσεως ἀφορώσης τὴν τιμωρίαν ἢ μετάθεσιν ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἀπαιτεῖται πάντοτε πρότασις τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

2) Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ἀπολυθεὶς ἢ ὑποβιβασθεὶς δύναται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως νὰ ζητήσῃ ἀναθεώρησιν αὐτῆς ἕνεκα γεγονότων καταστάντων ἀποδεικτῶν μετὰ τὴν ἐκτέλεσίν της. Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων τοῦ μὲν Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ τοιούτου, τοῦ δὲ τελευταίου ὑπὸ τοῦ ἰδίου συνεδριάζοντος ὑπὸ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου 3095 προβλεπομένην διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας σύνθεσιν αὐτοῦ.

Ἡ παράγραφος Γ' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 2815, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4312, καταργεῖται ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 3278.

Ἄρθρον 5.

Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος καταδικασθεὶς εἰς ποινὴν φυλακίσεως μὴ ἐπαγομένην κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τὴν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἔκπτωσιν δύναται νὰ παραπεμφθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἐνώπιον Ἀστυνομικοῦ ἢ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του, μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως ἢ τοῦ ὑποβιβασμοῦ.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπαγορεύεται νὰ ἀποτελῶσι Συλλόγους ἢ νὰ συνέρχωνται ἄλλως πρὸς συνεννόησιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἀξιώσεων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν αὐτῶν κατάστασιν.

Οἱ παραβάται παραπέμπονται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Συμβουλίου μὲ τὸ ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προφορικὴ ἢ ἔγγραφος αἴτησις παροχῆς χρηματικῆς ἢ ἄλλης ὑλικῆς ἀμοιβῆς ὡς καὶ ἡ ἀποδοχὴ πάσης τοιαύτης ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ συμμετοχὴ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς οἱανδήποτε Ἐπιτροπὴν ἢ Συμβούλιον ἄνευ προηγουμένης ἐπίσης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

2. Ἀμοιβαί, ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις καὶ οἱαδήποτε ἄλλαι χρηματικαὶ παροχαὶ λόγῳ συμμετοχῆς εἰς Ἐπιτροπὰς ἢ Συμβούλια, ἐκτελέσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας προβλεπόμεναι ὑπὸ οἱουδήποτε νόμου πλὴν τῶν περὶ διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου τοιούτων δὲν παρέχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τοὺς κατ' αὐτοὺς δικαιούχους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Μὴ ὑπαρχούσης τοιαύτης ἐγκρίσεως τὰ ἐν λόγῳ ποσὰ καταβάλλονται εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας, ὅστις καταθέτει ταῦτα, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως εἰς ἴδιον λογαριασμόν.

Ἐὰν πρὸς ἀπόληψιν τούτων τῶν ποσῶν ἀπαιτοῦνται δικαιολογητικὰ ταῦτα συντάσσονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Ἀστυνομίας, ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ ἰδίου ἐκδίδονται καὶ τὰ οἰκεῖα χρηματικὰ ἐντάλματα, ἐξοφλούμενα ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐκ τοῦ οὕτω παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχοντος κεφαλαίου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας χορηγεῖ ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεώς του ἀμοιβὰς ἢ βοηθήματα εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους κρινομένους ὑπ' αὐτοῦ ἀξίους τοιούτων λόγῳ προσενεχθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἀσθενείας ἢ σωματικῆς βλάβης, ἢ διαθέτει ἀνάλογα ποσὰ πρὸς βελτίωσιν τῆς διατροφῆς ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ κεφαλαίου τούτου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων κανονίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

3. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων προσφερομένων εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρεσίας ἀμοιβῶν.

4. Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος, ὅστις ἤθελε δεχθῇ χρηματικὴν ἀμοιβὴν μὴ παρεχομένην αὐτῷ συμφώνως μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἢ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 7.

Κυροῦνται ἅπασαι αἱ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 3754 ἐνεργηθεῖσαι πράξεις τῆς διοικήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετάταξιν, διδακτέαν ὕλην καὶ βαθμολογίαν τῶν ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς μεταταχθέντων ἀξιωματικῶν ὡς καὶ αἱ ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐποχῆς ἐνεργηθεῖσαι προαγωγαὶ ἐν τῷ ἀστυνομικῷ Σώματι.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2815 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καταργεῖται.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἀστυνομικὴ Σχολὴ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξάρτησιν καὶ δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 11 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2815 ἡ προστεθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3344 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

ΙΙ. Οἱ δόκιμοι, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς ἔκδοσιν καὶ κοινοποίησιν αὐτοῖς τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξιτηρίων ἐξετάσεων, δίδουσιν ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν νενομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον καὶ περιβάλλονται διὰ πάντων τῶν δικαιωμάτων, καθηκόντων καὶ προνομίων τοῦ βαθμοῦ, δι' ὃν ἐξεπαιδεύθησαν, διορίζονται δὲ δι' ἁπλῆς διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ ὡς μαθητευόμενοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετοῦσιν ὡς τοιοῦτοι ἐπὶ ἓν τὸ πολὺ ἔτος, διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου διορίζονται ὡς τακτικοὶ ἐὰν κρίνωνται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κατάλληλοι ὡς τοιοῦτοι, ἄλλως ἀπολύονται.

Ὁ τοιοῦτος διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν ἐνεργεῖται δι'

ἀποφάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Αἱ διατάξεις περὶ ἀποδοχῶν τῶν τακτικῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μαθητευομένων.

Οὗτοι κατὰ τὸν ἀπὸ τῆς ὁρκωμοσίας μέχρι τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν χρόνον θεωροῦνται τελοῦντες ἐν ἀποσπάσει, μισθοδοτοῦνται δὲ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ὁρκωμοσίας.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ἀρχιφύλακες καὶ ἀστυφύλακες μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῇ Ἀστυνομ. Σχολῇ ἐκπαιδεύσεως καὶ τὴν ὁρκωμοσίαν των ἀποτελοῦσι δύναμιν ὑπαγομένην ὑπὸ τὴν πλήρη δικαιοδοσίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ διαταγῆς δὲ αὐτοῦ κατανέμονται ἀριθμητικῶς παρὰ ταῖς Ἀστυνομικαῖς Διευθύνσεσι καὶ λοιπαῖς ὑπηρεσίαις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῶν ἀπὸ μιᾶς τοιαύτης εἰς ἄλλην μετακινήσεων τῶν διατασσομένων ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς παρὰ ταῖς Ἀστυνομικαῖς Διευθύνσεσι πρακτικῆς μετεκπαιδεύσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 13.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως κεχωρισμένης εἰδικῆς δυνάμεως διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τμημάτων γενικῆς καὶ εἰδικῆς ἀσφαλείας.

Ἄρθρον 14

Οἱ διὰ λόγους ὑγείας ἀπολυόμενοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐὰν, ἐπανεξετασθέντες κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 3095, κριθῶσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν δὲν δύνανται νὰ ἐπαναβιοισθῶσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 15

Οἱ Κρατικοὶ Σιδηρόδρομοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν παροχὴν 15 δελτίων ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐφ' ὅλου τοῦ δικτύου αὐτῶν, ἅτινα ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας δι' ἀποφάσεώς του κατανέμει εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἀστυνομίας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν ἑκάστου.

Ἄρθρον 16

Προσκλήσεις ἰδιωτῶν κατὰ τὴν παράγραφον 11 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 3095 εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ Καταστήματα δύνανται νὰ ἐνεργῶσι μόνον οἱ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ἀστυνόμου β' καὶ ἄνω ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἢ οἱ προϊστάμενοι τμημάτων, σταθμῶν καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 17.

Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ διορισμοῦ, προαγωγῆς καὶ πειθαρχίας καὶ μονιμότητος διατάξεις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Νομαρχιῶν, εἰς τὰς κατωτέρας δὲ θέσεις τούτου διορίζονται οἱ κεκτημένοι τὰ νόμιμα προσόντα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων δικαιοδοσίαν οἵαν τὸ Συμβούλιον τῆς διοικητικῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Νομαρχιῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας δι' ἀποφάσεώς του, συγκροτήσῃ ἐπιτροπὴν ἐξ ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων πρὸς σύνταξιν κώδικος Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑποβληθησομένου πρὸς ψήφισιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Συντάγματος.

Ἄρθρον 19

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τοῦτον καταργεῖται. Αἱ τυχὸν ἀπαιτούμεναι λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Α. Μιχαλακόπουλος

Τὰ Μέλη

Δ. Δίγκας, Γ. Παπανδρέου, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Κ. Σπυρίδης, Θ. Σοφούλης.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος νόμου κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος καταργεῖται.

2. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεώς του συνιστᾷ ἐπιτροπὴν ἐξ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως, ἑνὸς ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως καὶ ἑνὸς ἀστυνόμου α', ἥτις θέλει ἐνεργήσῃ ἀναθεώρησιν τῶν γραπτῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 3754 μεταταχθέντων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς τῶν ὑποστάντων τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου δοκιμασίαν, λαμβάνουσα ὡς βάσιν τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰουλίου 1929 καθοριζόμενον ὅριον βαθμολογίας. Διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἀναθεώρησιν ταύτην κριθησομένους ὡς ἀπτυχόντας ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς 11 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 3754.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς :

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπαγορεύεται νὰ ἀποτελῶσι Συλλόγους ἢ νὰ συνέρχωνται ἄλλως πρὸς συνεννόησιν διὰ τὴν ὑποστήριξιν ἀξιώσεων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἀστυνομικὴν αὐτῶν κατάστασιν. Οἱ παραβάται παραπέμπονται ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Συμβουλίου μὲ τὸ ἐρώτημα ἀπολύσεως,.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀπὸ μέρους τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων προφορικὴ ἢ ἔγγραφος αἴτησις παροχῆς χρηματικῆς ἢ ἄλλης ὑλικῆς ἀμοιβῆς ὡς καὶ ἡ ἀποδοχὴ πάσης τοιαύτης ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

3. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ συμμετοχὴ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων εἰς οἱανδήποτε Ἐπιτροπὴν ἢ Συμβούλιον ἄνευ προηγουμένης ἐπίσης ἐγκρίσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

4. Ἀμοιβαί, ἐπιδόματα, ἀποζημιώσεις καὶ οἱαδήποτε ἄλλαι χρηματικαὶ παροχαὶ λόγῳ συμμετοχῆς εἰς Ἐπιτροπὰς ἢ Συμβούλια, ἐκτελέσεως εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἢ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας προβλεπόμεναι ὑπὸ οἱουδήποτε νόμου πλὴν τῶν περὶ διώξεως τοῦ λαθρεμπορίου τοιούτων, ἐξ ὧν ὅμως ποσοστὸν 20 ο)ο κατατίθεται εἰς τὸ κατὰ τὸ κατωτέρω κεφάλαιον, δὲν παρέχονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τοὺς κατ' αὐτοὺς δικαιούχους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ καταβάλλονται εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας, ὅπερ καταθέτει τὰ οὕτω εἰσπραττόμενα ποσὰ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἴδιον λογαριασμόν.

5. Τὰ πρὸς ἀπόληψιν τῶν ποσῶν τούτων δικαιολογητικὰ καὶ τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας παρ' οὗ καὶ ἐξοφλοῦνται. Ἐκ τοῦ οὕτω παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχοντος κεφαλαίου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας χορηγεῖ ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεώς του τὰ ἀμοιβὰς ἢ βοηθήματα εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους κρινομένους ὑπ' αὐτοῦ ἀξίους τοιούτων, λόγῳ προσενεχθεισῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν ἢ ἀσθενείας ἢ σωματικῆς βλάβης, ἢ διαθέτει ἀνάλογα ποσὰ πρὸς βελτίωσιν τῆς διατροφῆς ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

6. Αἱ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ κεφαλαίου τούτου καὶ τὴν ἐκπέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων κανονίζονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4—6 ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν τῶν προσφερομένων εἰς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ὑπηρεσίας ἀπὸ μέρους ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

8. Ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος ὅστις ἤθελε δεχθῇ χρηματικὴν ἀμοιβὴν μὴ παρεχομένην αὐτῷ συμφώνως μὲ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, παραπέμπεται ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ ἢ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τῶν ἄρθρων 18 καὶ 19 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπαλείφεται ἡ φράσις «τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ παρὰ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν Λογιστικὸν Τμῆμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων προστίθενται μία Θέσις λογιστοῦ καὶ μία γραφέως, καταργουμένων τῶν παρὰ τῇ Ἀποθήκῃ Ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων θέσεων λογιστοῦ καὶ ἑνὸς γραφέως. Εἰς τὰς οὕτω συνιστωμένας θέσεις τοποθετοῦνται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν ἀποθήκην ὑλικοῦ λογιστὴς καὶ εἷς γραφεύς. Καθήκοντα λογιστοῦ ἀποθήκης ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκτελεῖ ἐφεξῆς ὁ ταμίας αὐτῆς.

2. Διὰ Διατάγματος κανονισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου διαχειρίσεως ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 6.

Καταργουμένων τῶν περὶ συνθέσεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου διατάξεων, αὕτη καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Ἀστυνομικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ α΄) ἑνὸς Ἀρεοπαγίτου ὡς Προέδρου, β΄) τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, γ΄) τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας, δ΄) ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ὁριζομένου κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ α' τάξεως, διοριζομένου δι' ἀποφάσεως ἐκδιδομένης κατ' ἔτος, μετὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας, ἰσχυουσῶν κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν κειμένων περὶ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου διατάξεων.

Ὡς Πρόεδρος τοῦ ἀνωτέρω Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ ὑποβερεχθῇ Ἀρεοπαγίτης προεδρεύσας ἤδη αὐτοῦ πέραν τῆς τριετίας.

Ἄρθρον 7.

Τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Βρεταννικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ εἰς τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἕτερον μέλος τῆς Ἀποστολῆς, ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας. Ἡ ἀπόφασις ὁρίζει καὶ τὴν ἔκτασιν τῶν εἰς τὸν ἀναπληρωτὴν ἀνατιθεμένων καθηκόντων.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ Θέσις τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καταργεῖται. Εἰς τὸν παρὰ τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καθηγητὴν τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς δύνανται, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ κατόπιν γνώμης τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, νὰ ἀνατεθῶσι καθήκοντα τεχνικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ συμβούλου τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐπὶ ἀποζημιώσει δραχμῶν δύο χιλιάδων κατὰ μῆνα, ὡς καὶ Διευθυντοῦ ταύτης.

Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ διὰ Διατάγματος.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Βρεταννικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, ὡς Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, δύναται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διδομένην ἐπιστημονικὴν καὶ τεχνικὴν κατεύθυνσιν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 3754 Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται 1) ἐξ ἑνὸς ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ὡς Προέδρου, 2) ἑνὸς ἀστυνόμου α' τάξ. καὶ 3) ἑνὸς ἀστυνόμου α' τάξεως ἢ β' τάξεως, ἀπάντων, ὡς καὶ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν, διοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὰ καθήκοντα γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς ὑπαστυνόμος α' τάξεως, διοριζόμενος ὁμοίως διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

2. Διὰ τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο παραπομπὴν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων πρὸς πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἀπαιτεῖται πάντοτε πρότασις τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ τοῦ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ μέλους τῆς Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἢ προϊσταμένου Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ κείμεναι περὶ τοῦ Συμβουλίου τούτου διατάξεις, πλὴν τῆς τοιαύτης τοῦ α' ἐδαφίου τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Διατάγματος κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4312.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διεξάγεται ἐν μὲν ταῖς Ἀθήναις ὑπὸ πέντε ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ δύο, ἐν Πάτραις ὑφ' ἑνὸς καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὡσαύτως ὑφ' ἑνός, ἐκτελουῦντος τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς τε Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς.

2. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἐπιλέγονται μεταξὺ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4333 «περὶ ἱδρύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὸν τίτλον Ὑγειονομικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν κλπ.» μεταφερθησομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀστυιάτρων.

3. Ἡ ἐπιλογὴ ἐνεργηθήσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ 1) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, 2) τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς Διευθυντοῦ Ὑγιεινῆς καὶ 3) ἑνὸς ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ α' ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσωπικὴν αὐτῶν κατάστασιν, διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ νόμου 2815, τοῦ χρόνου τῆς ἀρχαιότητος τῶν ὑπολογιζομένου ἀφ' ἧς εἰσῆλθον εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὴν ἑτέραν τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων θέσεων γραμματέων δύναται νὰ διορισθῇ ὡς μεταφραστὴς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσία ταύτης, ἐπὶ ἀποδοχαῖς γραμματέως α' τάξεως ἡ Εἰσηγητοῦ, κάτοχος τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης καὶ μὴ κεκτημένος τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου 2932 καθοριζόμενα προσόντα.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας, ὅπως κατὰ τὰς ἐνεργουμένας ὑπ' αὐτοῦ κατατάξεις κατατάσσῃ καὶ ἐγγάμους, ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δέκατον τῶν ἑκάστοτε κατατασσομένων.

Ἄρθρον 13.

1. Αἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεναὶ θέσεις διαχειριστῶν χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων πληροῦνται δι' ἀστυνόμων β' τάξεως ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου, καὶ λαμβανομένων μεταξὺ τῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβαλόντων σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας.

2. Αἱ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὡς ἄνω διμήνου κεναὶ παραμένουσαι θέσεις διαχειριστῶν πληροῦνται ὁμοίως διὰ τῶν ἐν τῷ ἰσχύοντι πίνακι προακπτέων εἰς τὸν βαθμὸν ἀστυνόμου β' ὑπαστυνόμων α' ἐφ' ὅσον ἐντὸς δύο μηνῶν ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας σχετικὴν αἴτησιν.

3. Αἱ καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ δευτέρου διμήνου ἀπομένουσαι κεναὶ θέσεις πληροῦνται ἐντὸς ἑτέρου διμήνου καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δι' ὑπαστυνόμων α' τάξεως προτιμωμένων τῶν ἀποδεδειγμένως ὑπηρετησάντων εἰς δημοσίαν λογιστικὴν ἢ διαχειριστικὴν θέσιν, τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων τῶν κεκτημένων πτυχίον νομικῆς καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων τῶν κεκτημένων ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Οὗτοι μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Ἀστυνομικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀστυνόμου.

4. Οἱ οὕτω διορισθησόμενοι εἰς τὰς κενὰς θέσεις διαχειριστῶν, διαγραφόμενοι ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς ἐνεργοῦ Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὑπόκεινται ἐφεξῆς εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις περὶ ταμιῶν καὶ διαχειριστῶν Ἀστυνομίας Πόλεων μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν.

5. Τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν παρερχομένων ἀπράκτων αἱ ὑπόλοιποι ἐφεξῆς κεναὶ θέσεις διαχειριστῶν πληροῦνται διὰ μετατάξεως κατωτέρω ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4312, τῆς ἐν αὐτῷ τεθησομένης τριμήνου προθεσμίας παρατεινομένης ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 14.

Τὰ τῶν προαγωγῶν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ρυθμίζονται ὡς ἑξῆς :

1. Αἱ προαγωγαὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀστυνόμου β' τάξεως συμπεριλαμβανομένου, ἐνεργοῦνται πάντοτε κατόπιν ἐξετάσεων μεταξὺ τῶν ἐχόντων συμπληρωμένην ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν ὃν κέκτηνται, οὐχὶ ἐλάσσονα τῆς κάτωθι:

Ἀστυφύλακες διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος τριετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἀρχιφύλακες διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαστυνόμου β' τριετῆ ὑπηρεσίαν.

Ὑπαστυνόμοι β' διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαστυνόμου α' διετῆ ὑπηρεσίαν.

Ὑπαστυνόμοι α' διὰ τὸν βαθμὸν ἀστυνόμου β' τετραετῆ ὑπηρεσίαν.

2. Τὰ δύο τρίτα τῶν ἑκάστοτε ὑπαρχόντων κενῶν πληροῦνται διὰ προαγωγῶν, ἐνεργουμένων κατ' ἀρχαιότητα μεταξὺ τῶν ἐχόντων τὰ αὐτὰ προσόντα προαγωγῆς, τὸ δὲ ἕτερον τρίτον δύναται νὰ πληρωθῇ διὰ προαγωγῶν κατ' ἐκλογὴν μετὰ αἰτιολογημένην πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

3. Προαγωγικαὶ ἐξετάσεις θὰ ἐνεργῶνται ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας εἶναι ἀναγκαῖαι πρὸς πλήρωσιν ὑπαρχόντων ἢ προσδοκωμένων κενῶν.

4. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

5. Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ ἐνεργοῦνται μόνον κατ' ἐκλογὴν τῇ προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἄρθρον 15.

Οἱ πρὸς ἐκπαίδευσιν δι' ἀνώτερον βαθμὸν εἰσαγόμενοι εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι θεωροῦνται αὐτοδικαίως παραιτηθέντες τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἐξομοιοῦνται καθ' ὅλα πρὸς δοκίμους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 16.

Ὁ ἐν διαθεσιμότητι χρόνος ὑπολογίζεται ὡς ἐν ἀργίᾳ διανυθείς, ἐὰν ἡ δι' ἀργίας τιμωρία ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπεβλήθη διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, δι' ὃν οὗτος εἶχε τεθῇ εἰς διαθεσιμότητα.

Ἄρθρον 17.

Θέσις κενωθεῖσα δι' ἀπολύσεως δὲν συμπληροῦται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κυρουμένου Ν. Διατάγματος τριμήνου, ὅπερ ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου 1930 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καταργεῖται.

2. Οἱ διὰ λόγους ὑγείας ἀπολυόμενοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται, ἐφ' ὅσον μετὰ ἔτος τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς των ἐπανεξεταζόμενοι ἤθελον κριθῇ ὑγιεῖς, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη τῇ παρούσῃ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 3095 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι νοσηλεύονται δαπάναις τοῦ Δημοσίου, εἰς στρατιωτικά, κρατικὰ καὶ δημοτικὰ νοσοκομεῖα κατὰ τὰ διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων κανονισθησόμενα. Οὗτοι, ἐν ἀνάγκῃ δύνανται νὰ νοσηλευθῶσι καὶ εἰς ἰδιωτικὰς κλινικάς, ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ, τὰ ἔξοδα νοσηλείας προκειμένου μὲν περὶ ἀστυφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων καταβάλλονται κατὰ μὲν τὰ 3/4 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ δὲ τὸ 1/4 ὑπὸ τῶν νοσηλευομένων, προκειμένου δέ, περὶ ὑπαστυνόμων, ἀστυνόμων καὶ Διευθυντῶν καταβάλλονται κατὰ τὸ 1/2 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος βαρύνοντος τοὺς νοσηλευομένους, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν ἡ νόσος προέρχεται ἐνεκα ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων, ὁπότε τὰ νοσήλεια καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσονται αἱ ἰδιωτικαὶ κλινικαὶ ἐν αἷς θὰ ἐπιτρέπηται ἡ νοσηλεία τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως».

2. Ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἀπολυθέντες διὰ λόγους ὑγείας καὶ ἐπανεξετασθέντες ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 3095, ἐφ' ὅσον ὑπὸ ταύτης ἐκρίθησαν ὡς παθόντες περιπλοκὴν ἢ ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεώς των ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ Σώματος ἀπολύσεως μέχρι τῆς ἐπανεξετάσεως αὐτῶν, καθ' ἣν εὑρέθησαν πάσχοντες ἐκ φυματιώσεως, δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος βοηθήματος δι' ἀντιφυματικὴν θεραπείαν κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3344 ἀναγραφομένη ὑποχρέωσις καταβολῆς εἰς τοὺς ἀστυφύλακας καὶ ἀρχιφύλακας τῆς ἀξίας διὰ τὰ εἴδη ὑποδήσεως καὶ διὰ τὴν ραφὴν στολῶν

περιορίζεται μόνον εἰς τὴν προμήθειαν εἰδῶν ὑποδήσεως, ἡ διὰ τὰ ὁποῖα μηνιαία ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς πεντήκοντα.

2. Τὸ Δημόσιον ἐφεξῆς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν παροχὴν ἁπάντων τῶν εἰδῶν στολῆς καὶ ἐξαρτύσεως (χλαινῶν, χιτωνίων, περισκελίδων, πηληκίων, ἀδιαβρόχων, ζωστήρων, δερματίνων περικνημίδων κλπ.) μεριμνῶν διὰ τὴν ἐπὶ μέτρῳ ραφὴν αὐτῶν. Τὰ ἔξοδα ραφῆς στολῶν ἀστυφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 1.200 δραχμὰς ἐτησίως δι' ἕκαστον. Προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων δύνανται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν νὰ παρέχωνται εἰς ἕκαστον ἀρχιφύλακα καὶ ἀστυφύλακα τὰ ἔξοδα ραφῆς στολῶν αὐτῶν, καθοριζόμενα μέχρι τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν 1.200 δραχμῶν ἐτησίως.

3. Εἰς τὸ μόνιμον εἰδικὸν προσωπικὸν τῶν Τμημάτων Γενικῆς καὶ Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τοὺς 300 ἄνδρας ἐν συνόλῳ, κατὰ πρότασιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπιτρέπεται νὰ καταβάλληται διὰ προμήθειαν πολιτικῆς περιβολῆς αὐτῶν ποσὸν καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν μέχρις ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750) δραχμῶν ἐτησίως δι' ἕκαστον.

Ἄρθρον 21.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 4312 κυρωθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 2815 καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς 4ης παραγράφου αὐτοῦ, προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον.

Ὁδοιπορικῶν ἐξόδων, δικαιοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ δίμηνον τοὐλάχιστον ἀναρρωτικὴν ἄδειαν λαμβάνοντες ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι συνεπείᾳ ἀποφάσεων τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἀστυνομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ καθορίζει τὸν τόπον τῆς διανύσεως τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

2. Ἐγκρίνονται αἱ καταβληθεῖσαι δαπάναι μετακινήσεως ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων συνεπείᾳ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διαταχθεισῶν ἀποσπάσεων αὐτῶν».

Ἄρθρον 22.

1. Πρὸς μίσθωσιν οἰκημάτων δι' ἐγκατάστασιν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀπαιτεῖται καὶ γνωμοδότησις τῆς κατὰ νόμον Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τοῦ κτιρίου, προστιθεμένου ὡς μέλους ταύτης καὶ ἑνὸς ἀστυϊάτρου.

2. Διὰ τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου μεμισθωμένα οἰκήματα ἀποφαίνεται περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως αὐτῶν καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ ταύτης, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἀστυϊάτρων καὶ τοῦ ἀστυμηχανικοῦ, ἥτις ἐξετάζουσα ἅπαντα τὰ οἰκήματα ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐντὸς προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἰδίου, ἠτιολογημένην ἔκθεσιν περὶ ἑκάστου αὐτῶν.

Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς ἐκθέσεως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ προέλθῃ εἰς τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως τῶν ἀνθυγιεινῶν οἰκημάτων ὁρίζων καὶ τὸν χρόνον τῆς λύσεως τῆς μισθώσεως. Εἰς τοὺς ἐκμισθωτάς, οὐδεμιᾶς δικαιουμένους ἄλλης ἀποζημιώσεως, καταβάλλεται λόγῳ τοιαύτης ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ μισθώματα τριῶν τὸ πολὺ μηνῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Τὸ *ἄρθρον* 29 *τοῦ νόμου* 3095 *τροποποιεῖται* ὡς ἑξῆς:

«Ὡς ἔξοδα γραφείων (γραφικὴ ὕλη, θέρμανσις, καθαριότης κλπ.) τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν παρέχονται εἰς τοὺς οἰκείους προϊσταμένους ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις ὁριζόμεναι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης κανονίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.

2. Ἐγκρίνεται ἡ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929 γενομένη μίσθωσις ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4102 παρεχόμενον εἰς τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν ἐπίδομα 2.000 δραχμῶν μηνιαίως δι' ἔξοδα κινήσεως αὐτοῦ αὐξάνεται ἀπὸ 1 Μαρτίου 1930 εἰς ἓξ χιλιάδας δραχμὰς μηνιαίως, διατεθησομένας ἀποκλειστικῶς πρὸς μίσθωσιν ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου.

Ἄρθρον 24.

Ἡ κατὰ τοὺς νόμους 3056 καὶ 3095 χορηγουμένη πίστωσις δι' ἔκτακτα ἔξοδα δημοσίας ἀσφαλείας αὐξάνεται διὰ μὲν τὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 30.000 μηνιαίως, διὰ δὲ τὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Πόλεως Πειραιῶς μέχρι τοιούτου 15.000 μηνιαίως.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ μεταβληθῶσι τὰ οὕτω καθοριζόμενα μηνιαῖα ἔξοδα ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν, οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται τὸ σύνολον τῶν ἐτησίων ἐξόδων ἐκτάκτου ἀσφαλείας νὰ ὑπερβῇ τὴν δυνάμει τοῦ παρόντος ἀναγραφομένην εἰς τὸν προϋπολογισμὸν πίστωσιν.

Ἐγκρίνονται αἱ καθ' ὑπέρβασιν τῶν κειμένων διατάξεων ἀλλ' ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος ἄρθρου χορηγηθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις.

Ἄρθρον 25.

Αἱ ἀποδοχαὶ ἀστυφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων αὐξάνονται κατὰ ἑκατὸν χαρτίνας δραχμὰς μηνιαίως μετὰ συμπλήρωσιν τριετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν ἑτέρας τριετίας κατὰ ἑκατὸν χαρτίνας δραχμὰς προσέτι. Ἡ μέχρι τοῦδε ὑπηρεσία ὑπολογίζεται διὰ τὰς προσαυξήσεις ταύτας.

Ἄρθρον 26.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 286 «περὶ ὁπλοφορίας» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατασκευαστῶν, ἐμπόρων ἢ φερόντων ράβδους ὁμοίας ἢ παρεμφερεῖς πρὸς τὰς ἀστυνομικὰς (κλόμπ).

2. Ὁ νόμος ΦΜ' «περὶ ἐντοπιότητος δημοσίων ὑπαλλήλων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἄρθρον 27.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ συνεπαγόμεναι δαπάνας τίθενται εἰς ἰσχὺν διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ φορολογίας τῶν ἁπλῶν ἀμβύκων» λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Ροδόπουλος.

Γ. Ροδόπουλος Ὁ κόσμος τῶν ἀμπελοκτημόνων, ὁ ὁποῖος ἀπὸ αἰώνων εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἕξιν νὰ ἀποστάζῃ δι' ἁπλῶν ἀμβύκων τὰ στέμφυλα, ἦτο εὐχαριστημένος μὲ τὸν νόμον 3251 διὰ τὸν ὁποῖον κατέβαλε κατ' ἀποκοπὴν λογικὸν ποσὸν φόρου καὶ εἶχεν ἐλευθερίαν νὰ διαθέτῃ τὸ παραγόμενον οὖζο. Ὅπως καὶ ἄλλα λάθη, ἦτο καὶ αὐτὸ ἕνα μεγάλο λάθος, ποὺ δῆθεν ἀφῆκαν νὰ λειτουργοῦν ἐλεύθεροι οἱ ἄμβυκες, ἀλλὰ ὑπεδουλώθησαν οἱ ἀμπελοκτήμονες εἰς τὰ μεγάλα οἰνοπνευματοποιεῖα ὑποχρεούμενοι ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ διαθέτουν τὸ οἰνόπνευμά των ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς.

Τὰ μαρτύριά των εἶναι ἀνεκδιήγητα. Ὁδοιποροῦν 8—10 ὥρας διὰ νὰ παραδόσουν εἰς τὰ μεγάλα οἰνοπνευματοποιεῖα τὸ στεμφυλόπνευμά των, καταξοδιάζονται εἰς ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμεραργίας, ποὺ δὲν τὰς καλύπτει ἡ ἀξία ποὺ λαμβάνουν. Ἡ σύμβασις νὰ παραλαμβάνουν τὸ οἰνόπνευμα εἰς τὰ χωρία οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑταιρείας οἰνοπνευμάτων ἦτο ἀνεφάρμοστος, οὔτε ἐξετελέσθη ποτέ, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι ἐξετίμων τοὺς βαθμοὺς τοῦ οἰνοπνεύματος ὅπως ἤθελον, καὶ τρέχα γύρευε νὰ κάμῃ ὁ χωρικὸς διαιτησίαν διὰ νὰ εὕρῃ τὸ δίκαιόν του.

Δι' αὐτὸ ἡ Βορεία Ἑλλάς, νομοταγὴς ὅπως εἶναι, ζητεῖ νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν παλαιὰν φορολογίαν τῶν τριημέρων, ὄχι ὅμως τόσον καταπληκτικῶς καὶ ὑπερόγκως ηὐξημένην ὡς τὴν διαβαθμίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ ὁλόκληρος, φόρος τοῦ οἰνοπνεύματος ηὔξησε κατὰ 67 ο)ο ἤτοι ἀπὸ δραχμὰς 36 εἰς δραχ. 61 καὶ ἡ κλίμαξ τῆς φορολογίας τῶν ἀμβύκων νὰ αὐξήσῃ κατὰ 67 ο)ο, ἤτοι τὰ πρῶτα τριήμερα τῶν ἀμβύκων τῶν 130 χιλιογράμμων νὰ φορολογοῦνται μὲ δραχ. 1853 καὶ τὰ δεύτερα μὲ δραχμ. 3089.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἰδική μου κλίμαξ εἶναι 10 ο)ο παραπάνω ἐκείνης ποὺ ἐζήτησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Γ. Ροδόπουλος Ἀπὸ τὸν ὑπολογισμὸν τὸν ἰδικόν μου εἶναι διαφορὰ 100 δραχ. Τὰ πρῶτα τρία τριήμερα κατὰ τὸν ἰδικόν μου ἔπρεπε νὰ εἶνε 1800 δραχ. καὶ κατὰ τὸν τοῦ Ὑπουργοῦ εἶναι 2,400.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κάμετε σύγκρισιν καὶ μὲ τὰ τριήμερα τὰ ἄλλα.

Γ. Ροδόπουλος. Καὶ ἐξ αὐτῶν ἀντὶ 3,080, ἤτοι πάντοτε ἔχετε μίαν προσθήκην 500—600 δραχ.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὥστε καὶ τὴν κλίμακα ποὺ ζητοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὴν εὑρίσκετε ὄχι ἐπαρκῆ;

Γ. Ροδόπουλος. Ὄχι, ἐγὼ εὑρίσκω ὅτι μὲ τὴν διεύθυνσιν τὴν ἰδικήν σας πρόκειται νὰ γίνῃ ἐπιβάρυνσις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὴ κάμετε σύγκρισιν μὲ τὸ 1925—26. Ὅταν ὑπεβλήθη ἡ πρότασις ἐδήλωσα ὅτι θὰ ἔφερον νόμον ἐπαναφέροντα τὸν παλαιόν, ἐκεῖ ποῦ θὰ τὸν ἐζήτουν δηλ. εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα τὴν βορείως τοῦ Ἰσθμοῦ.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Ἡ Πελοπόννησος καὶ αἱ νῆσοι ἐξαιροῦνται;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Ναί. Τὸ δῶρον τῶν 20 δραχμ. τοῦ ἀνύδρου οἰνοπνεύματος θὰ μειωθῇ εἰς 15.

Ι. Κουτσίνας. Ἡ ἐφαρμογὴ νὰ γίνεται διὰ ψηφισμάτων τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὄχι διὰ διατάγματος.

Γ. Ροδόπουλος. Ὅταν θέσωμεν ὡς βάσιν τὰς 30 δραχμὰς δὲν ἔχει σχέσιν τὸ ἔτος 1925—26.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ κλίμαξ, ἣν ὁρίζω εἶναι ἐν συγκρίσει πρὸς ὅλας ἐλαφροτέρα.

Γ. Ροδόπουλος Ἄλλοτε οἱ ἐνδιαφερόμενοι βουλευταὶ ηγέρθημεν καὶ ἐζητήσαμεν ἐλάττωσιν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Ἡ κλίμαξ ἣν εἰσηγοῦμαι ἀντιπροσωπεύει τὸ κατώτερον ὅριον τῶν ὑποχωρήσεων.

Γ. Ροδόπουλος. Μὲ τὸν νόμον 1925—1926 εἴχατε 104 ἑκατομμύρια δραχ. εἰσπράξεις. Καὶ ὅταν ηὐξήσατε τὸν φόρον δὲν εἰσεπράξατε ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τοῦ φόρου καὶ τώρα ἂν μᾶς ἀκούσετε θὰ αὐξηθοῦν αἱ εἰσπράξεις Τὸ αὐτὸ δεικνύουν καὶ αἱ ἐφετειναὶ εἰσπράξεις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ τελευταία αὔξησις ἐφηρμόσθη μόνον τὸν τελευταῖον μῆνα.

Γ. Ροδόπουλος. Μὲ τὸ 25 ο)ο ἔπρεπε νὰ πιάσητε 312 καὶ ἐπιάσατε 248 ἑκατομμύρια κατὰ τὸ 1928. Καταλήγων λέγει ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι κυβερνητικόν, ἀφορᾷ τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καὶ μίαν νομιμόφρονα παραγωγικὴν τάξιν. Ἡ νομοθεσία ἣν ζητοῦμεν εἶναι ἀποκατάστασις ἠθική. Εἰς τὰ Ἰωάννινα καὶ ἀλλαχοῦ εἶναι καταδικασμέναι ἑκατοντάδες ἀνθρώπων χωρὶς νὰ γνωρίζουν διατί. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** λέγει ὅτι μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, περὶ τοῦ μέρους ὅπου θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἤθελε νὰ παρακολέσῃ ὅπως μᾶς εἴπῃ πῶς θὰ ρυθμισθῇ τοῦτο.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μόνον ἐὰν τὸ ζητήσῃ ὁλόκληρος ἡ ἠπειρωτικὴ Ἑλλὰς θὰ γίνῃ μετατροπή.

Ι. Μπουρνιᾶς. Ἡ Κυβέρνησις ἀναγνωρίσασα τὴν κρίσιν τῶν οἴνων Κύμης τῆς ἔδωκε τὸ δικαίωμα τῆς ἀποστολῆς μὲ 20 δραχμὰς δῶρον, ἀλλὰ τώρα τὸ κάμνει 15, ἐνῷ ἡ κατάστασις τοῦ κρασιοῦ εἶναι χειροτέρα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὲ τὰς 15 δραχμὰς ποὺ δίνει ἀσφαλίζει ἀρκετὴν τιμὴν εἰς τὸν οἶνον.

Ι. Μπουρνιᾶς. Τὰ ἐπιγενόμενα γεγονότα δὲν ἐβελτίωσαν τὴν τιμὴν τοῦ κρασιοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ τὴν τιμὴν τῶν 15 δραχ. ἀσφαλίζομεν τιμὴν εἰς τὸν οἶνόν σας.

Ι. Μπουρνιᾶς. Νὰ γίνῃ μία ἐξαίρεσις τῶν κρασιῶν Κύμης, Λευκάδος, διότι χρησιμεύουν μόνον διὰ χρωματισμόν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οὔτε ὁ προηγούμενος νόμος εἶχε διάκρισιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει σήμερον ὁ νόμος σᾶς εὐεργετεῖ περισσότερον.

Ι. Μπουρνιᾶς. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 λέγει ὅτι ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς ἀμπελοκτήμονας καὶ ἔτσι θὰ γίνωνται περιπλοκαὶ μὲ τοὺς ἐφόρους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Διὰ νὰ προστατευθοῦν μόνον οἱ παραγωγοὶ καὶ ὄχι οἱ ἐπιχειρηματίαι.

Κ. Κοντοδίνας. Νὰ τεθῇ μόνον εἰς τοὺς παραγωγούς.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ τεθῇ οἰνοπαραγωγούς.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι πρέπει νὰ προστατευθοῦν οἱ ἀμπελοκτήμονες καὶ εἰς ἀρκετὸν ἀριθμὸν ἡμερῶν καὶ ὅταν κάμνουν χρῆσιν ξένων κοζανίων.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀπεριόριστος ἀριθμὸς τριημέρων.

Π. Τσαλδάρης Νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ ἄλλας ὕλας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δύναται δὲ νὰ ἀποστάξῃ καὶ ὁ ἕνας στὸ καζάνι τοῦ ἄλλου.

Ὁ κ. ***Ν. Ζαρίφης*** λέγει ὅτι ζωηρότατα ἀνεκουφίσθη ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ ἡ τάξις τῶν ἀμπελουργῶν μὲ τὴν εἴδησιν περὶ τροποποιήσεως τῆς φορολογίας τῶν ἀμβύκων δι' ἣν εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων ἡ Κυβέρνησις. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κλίμακα τῆς φορολογίας τούτων οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὴν εὑρίσκουν βαρεῖαν, ἀνεπαρκῆ δὲ τὰ τριήμερα. Οἱ περὶ τὴν Θεσσαλονίκην συνοικισμοὶ εἶναι πενέστατοι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κατέβηκα ὅσον ἠδυνάμην, ἄλλως ἀποσύρω τὸ νομοσχέδιον.

Φωναί. Μάλιστα, μάλιστα.

Ν. Ζαρίφης. Ἐφόσον, κ. Ὑπουργέ, θεωρεῖτε δικαία τὴν φορολογίαν δὲν ἔχω ἀντίρρησιν. Ἐπίσης ζητῶ [illegible] ληφθῇ πρόνοια δι' ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν ἄμβυκας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ νόμος στηρίζεται στὰ τριήμερα καὶ εἰς τὴν ὕπαρξιν τῶν ἀμβύκων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ παρεκάλουν τοὺς κυβερνητικοὺς βουλευτὰς νὰ μὴ ζητοῦν τροποποιήσεις διότι τὰ νομοσχέδια ἔχουν μελετηθῆ. Ἄλλως μᾶς ἀναγκάζετε νὰ ἀποσύρωμεν τὸ νομοσχέδιον.

Φωναί. Ὄχι, ὄχι.

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Τὸ νομοσχέδιον ἦτο πρότασις νόμου καὶ δὲν ἦλθε ὡς Κυβερνητικὸν νομοσχέδιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ περάσῃ τὸ νομοσχέδιον ὅπως ἔχει. Εἰς τὴν κατ' ἀρχὴν παραδοχὴν εἶναι ἐλευθέρα ἡ Βουλή, εἰς τὸν ὁρισμὸν ὅμως τιμῆς εἰς δραχ. 15 τὸ θέτομεν ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Ἡμεῖς ἀνήκοντες εἰς τὰς περιφερείας αἵτινες ἐπλήγησαν ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμὸν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν οἴνων των εἰς Γαλλίαν, φρονοῦμεν ὅτι οἱ οἶνοί μας ζημιοῦνται μὲ τὸ νομοσχέδιον. Οἰνολογικὴ πολιτικὴ δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχει. Σήμερον τὸ νομοσχέδιον πλήττει τοὺς οἴνους Λευκάδος, Κρήτης κλπ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡμεῖς ἀσφαλίζομεν τὰ κρασιά σας καὶ ἰσχυρίζεσθε ὅτι δὲν λαμβάνομεν πρόνοιαν;

Μ. Τσαρλαμπᾶς. Ἡμεῖς κάμνομεν ἔκκλησιν γιὰ τὰ κρασιά μας

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν δὲν τὸ θέλετε, δὲν θὰ ἐπεκταθῇ εἰς τὸν τόπον σας.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** λέγει ὅτι ἄλλοτε ὡς ἐκ τῆς οἰνικῆς κρίσεως ὁ νόμος περὶ ἀμβύκων κατηργήθη, ὑπὸ τὰς ἀρὰς ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ἐγένετο ὡς ἐκ τῆς ἐξεγέρσεως καὶ πολιτικὴ μεταβολή. Ἤδη κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον οἱ ἄμβυκες εἶναι ἀφορολόγητοι καὶ ἀσφράγιστοι, ὑπάρχουν δὲ καὶ περιφέρειαι ὅπου ἐξάγεται τὸ οἰνόπνευμα καὶ πέρα τῶν περιφερειῶν των. Τοῦτο ἦτο παράβασις δι' ἣν ἐδιώχθησαν πολλοὶ πολῖται καὶ διὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἤδη οὗτοι ἔρχεται τὸ νομοσχέδιον καὶ καθιστᾷ ὅλους τοὺς Ἕλληνας παραγωγοὺς ἀορεμπόρους. Ἡ ὑποχρεώσεις σφραγισεως εἶναι ἐκείνη ἥτις ἐξήγειρεν ἄλλοτε τοὺς ἐνδιαφερομένους πληθυσμοὺς καὶ παρὰ τὰς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ πάλιν οἱ κάτοχοι ἀμβύκων θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν τυραννίαν τῶν ἐφόρων καὶ θὰ γίνῃ ὑποδούλωσις τῶν χωρικῶν εἰς τὰ φοροτεχνικὰ ὄργανα καὶ τοὺς χωροφύλακας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τροπολογεῖ ἤδη τὴν πρότασιν νόμου κατὰ τρόπον ἀντισυνταγματικόν, διότι δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ νομοσχέδιον ἡ καταργουμένη διάταξις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ τροπολογῶ καὶ συζητεῖτε πλέον ἰδικόν μου νομοσχέδιον

Α. Παπαθανάσης. Τότε δὲν ὑπάρχει καθόλου νομοσχέδιον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Αὐτὰ ὠφείλατε νὰ τὰ εἰπῆτε πρὸ τῆς κατ' ἄρθρον συζητήσεως.

Α. Παπαθανάσης. Δὲν ἐπετράπη τοιαύτη λόγω παρατάσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ ἐπεφυλάχθην εἰς τὴν β' συζήτησιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Φ'ρετε οὐσιαστικὰς καὶ ὄχι τυπικὰς παρατηρήσεις.

Α. Παπαθανάσης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ ὑπομνήσω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν εἶναι ὅτι ὑιοθετεῖ αὐτὸς πρότασιν ἑνὸς συναδέλφου γνωρίζοντος μόνον τινὰς περιφερείας .....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπανειλημμένως ἐδήλωσα ὅτι ἂν ζητήσουν αἱ περιφέρειαι αἱ βορειώτου Ἰσθμοῦ θὰ ἐπαναφέρω τὸν παλαιὸν νόμον.

Α. Παπαθανάσης. Τὸ ἥμισυ τῆς Θεσσαλίας δὲν τὸν θέλει.

Οἱ κ. κ. ***Θ. Φίλιος Ε. Ζούκας*** καὶ λοιποὶ διαμαρτύρονται.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρέπει νὰ τὸ θέλῃ κάθε περιφέρεια διὰ νὰ ἐπεκταθῇ.

Α. Παπαθανάσης. Μετὰ τὴν δήλωσιν αὐτὴν λήγει τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ζητεῖ νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ οἱ συνοπαραγωγοί.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Συμπεριελήφθησαν .

Ὁ κ. ***Ε. Ζούκας*** λέγει ὅτι ἔχουν ἐπιβληθῇ ὑπέρογκα πρόστιμα καὶ δυσανάλογα δεκαπλασιαθέντα μάλιστα δι' ἀποφάσεων τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου. Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν νὰ υἱοθετηθῇ ἡ τροπολογία, ὅπως τὸ πρόστιμον μειωθῇ εἰς τὸ ἥμισυ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἱστορία τοῦ νομοθετήματος εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ κ. βουλευτὴς Τυρνάβου ὑπέβαλε πρότασιν περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς παλαιᾶς φορολογίας καὶ κατόπιν καὶ ἄλλων διαμαρτυριῶν ἐδήλωσα ὅτι δὲν δυσκολεύμαι νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸν νόμον εἰς τὴν βορείως τοῦ Ἰσθμοῦ Ἠπειρωτικὴν Ἑλλάδα, διότι ζώνας τελωνειακὰς δὲν ἠθροῦμεν νὰ κάμωμεν. Μετὰ τοῦτο ζήτημα ψηφοφορίας δὲν ὑπάρχει. Ἔκαμα μίαν τροπολογίαν ὅτι ὑποβιβάζεται τὸ δῶρον ἀπὸ 20 εἰς 15 δραχμὰς καὶ τοῦτο διὰ τὴν Κυβέρνησιν εἶναι ζήτημα ἐμπιστοσύνης.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι ἐὰν δὲν τὸ θέλῃ τὸ νομοσχέδιον ἡ Βουλή.....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πλὴν τοῦ δώρου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῶν 15 δραχμῶν εἶναι δι' ἡμᾶς ζήτημα. Διὰ τὸ σύστημα δὲν ἐπιμένω.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν νήσων δὲν ἔχουν νὰ κερδίσουν ἢ νὰ χάσουν τίποτε. Θὰ εἰσαχθῇ εἰς αὐτοὺς ἂν τὸ ζητήσουν. Ἐὰν ἐφηρμόσθη εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα ἡ κλίμαξ ἡ νέα θὰ εἶναι αὐτὴ ἣν καταθέτω. Ἐπίσης προσθέτω εἰς τὸ ἄρθρον 2 καὶ συκοπαραγωγούς.

Ν. Σπηλιώτης. Νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ περίπτωσις τοῦ νόμου 3416.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ ἰσχὺς τοῦ διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐ.ἔ.

Συνεχίζων ἀναγινώσκει καὶ τὰς ἄλλας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τροπολογίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν ἀφορῶσαν τὰς μέχρι τοῦδε καταδίκας. Ἔγιναν, λέγει τοιαῦται ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ μάλιστα ὑπερβολικαί. Ἤδη εἰσηγούμεθα ὅπως ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἐπαναφέρωνται αἱ καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις πρὸς ἀναθεώρησιν ἐπὶ μειώσει.

Ε. Ζούκας. Νὰ ἀνασταλῇ ὅμως ἡ ἐκτέλεσις.

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Μ. Μαντᾶς. Ἐπωφελήθη λέγει, ὁ κ. Ὑπουργὸς μιᾶς προτάσεως νόμου . . . . . .

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σᾶς εἶπα ὅτι θὰ τὸν ἐφαρμόσω ὅπου τὸν θελήσουν.

Μ. Μαντᾶς. Αὐτὸ δὲν ἐξάγεται καὶ πρέπει νὰ τὸ διατυπώσητε. Ὥπως εἶναι τὸ νομοσχέδιον φορολογεῖ καὶ καταστρέφει ὁλοκλήρους ἐπαρχίας. Ἡ ἰδική μου ἐπαρχία π.χ. φορολογεῖται μὲ 3 1)2 ἑκατομμύρια καὶ διαμαρτύρομαι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ἀξιώνετε νὰ πληρώσῃ τὸ Δημόσιον εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας. Δὲν ἠμπορεῖ αὐτὴ ἡ κατάστασις νὰ ἐξακολουθήσῃ.

Μ. Μαντᾶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐγὼ κηρύσσομαι κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ζητῶ νὰ γίνῃ ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως.

Πρόεδρος. Ὑπάρχει πρότασις ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἀλλὰ κατόπιν τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι τὸ ἄρθρον 3 θὰ ἀποτελέσῃ Κυβερνητικὸν ζήτημα ἐρωτῶ τοὺς ὑπογράψαντας ἐὰν ἐπιμένουν εἰς τὴν ψηφοφορίαν.

Φωναί Ὄχι, ὄχι.

Ἄλλαι Φωναί. Νὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία.

Ἀναγινώσκεται εἶτα ἡ πρότασις καὶ ἀπεσυρομένων τῶν λοιπῶν δηλοῦν ὅτι ἐμμένουν εἰς τὴν πρότασιν μόνον 13.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** δηλοῖ ὅτι αὐτὸς καὶ ὁ κ. Ζωγράφος ζητοῦν νὰ γίνῃ ἡ ψηφοφορία.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) δηλοῖ ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ προστεθοῦν τώρα ὀνόματα εἰς τὴν πρότασιν

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι μὴ ὑπάρχοντος τοῦ κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν 15 βουλευτῶν ἡ πρότασις τῆς ψηφοφορίας θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι εἶναι ἔκδηλος ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς θελούσης μὲν ψηφοφορίαν καὶ θὰ ἦτο ὀρθόν, ὅπως ἐφρόνησαν πρόκειται περὶ ὀλιγαρίθμου ἀντιπολιτεύσεως νὰ γίνῃ ἡ ζητουμένη ψηφοφορία.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός), λέγει ὅτι μετὰ τὸ ἀγγελθὲν ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῆς προτάσεως δὲν εἶναι κανονικὸν νὰ γίνῃ ψηφοφορία ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς. Ἐὰν θέλετε, προσθέτει, ἂς γίνῃ ψηφοφορία δι' ἀναστάσεως καὶ

ἐν περιπτώσει ἀμφιβόλου ἀποτελέσματος τότε κάμνομεν νέαν ψηφοφορίαν. Ἡ Βουλὴ νὰ ἐρωτηθῇ ἂν δέχεται τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ νόμου εἰς τὰς περιφερείας ποὺ θὰ τὸν ζητήσουν.

Πρόεδρος. Ἐρωτῶ τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω περιορισμούς. Οἱ ἐγκρίνοντες αὐτὸ παρακαλοῦνται νὰ ἐγερθῶσι. (Ἐγείρονται οἱ περισσότεροι).

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** λέγει ὅτι εἶναι ἔχθλιος ἡ γνώμη τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐπομένως τὸ Νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτόν.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** ἐρωτᾷ ἂν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου θὰ γίνῃ διὰ Διατάγματος.

Οἱ κ. κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) καὶ ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργός) ἀπαντοῦν ὅτι τὰ κενὰ τοῦ νόμου θὰ πληρωθοῦν διὰ Διατάγματος.

Π. Τσαλδάρης. Θέλω, λέγει, μίαν ἐξήγησιν, διότι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Πελοπόννησον αὐτὴ δὲν τὸν θέλει τὸν νόμον. Εἴπατε ὅτι θὰ τὸν ἐφαρμόσητε ὅπου ζητηθῇ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὅπου ζητηθῇ καὶ ὅπου τοιριάζει.

Π. Τσαλδάρης Τὸ ἄρθρον 2 ἐπιτρέπει εἰς τοὺς ἀμπελοκτήμονας, κ.τ.λ ἡ ἔννοιά του εἶναι ἀπεριόριστος, εἴτε εἰς ἰδικά τους κτίζανια, εἴτε εἰς ξένα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Οἰνοπαραγωγοὺς καὶ συκοπαραγωγούς.

Μετ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν μετὰ ῥητορικὴν δι'ὁρθωσιν ἐν ἄρθρῳ 2, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ περιχώρων πρὸς πληρωμὴν τῶν δομέσων τόκων τῶν δανείων ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ προσθέτου δανείου τῶν προσωρινῶν ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν», περὶ νομιμοποιήσεως τῶν προσθέτων φόρων οἰκοδομῶν τῶν ἐπιβληθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1926—1930 διὰ Π. Δ. ἐκδοθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. καὶ περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν ἀκυρωθεισῶν προσθέτων διατάξεων καὶ τροπολογιῶν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 τοῦ ἐπικυρώσαντος τὸ πρῶτον Ν. Διάταγμα» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων πρὸς πληρωμὴν τῶν διαμέσων τόκων τῶν δανείων ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ προσθέτου δανείου τῶν προσωρινῶν ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν «περὶ νομιμοποιήσεως τῶν προσθέτων φόρων οἰκοδομῶν τῶν ἐπιβληθέντων κατὰ τὰ ἔτη 1926—1930 διὰ Π. Δ. ἐκδοθέντων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰρημένου Ν. Δ. καὶ περὶ ἐπαναφορᾶς ἐν ἰσχύϊ τῶν ἀκυρωθεισῶν προσθέτων διατάξεων καὶ τροπολογιῶν τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 τοῦ ἐπικυρώσαντος τὸ πρῶτον Ν. Διάταγμα.

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1925 Ν. Διάταγμα «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων πρὸς πληρωμὴν τῶν διαμέσων τόκων τῶν δανείων ὑδρεύσεως τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν καὶ τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ἐξοφλήσεως τοῦ προσθέτου δανείου τῶν προσωρινῶν ἔργων ὑδρεύσεως αὐτῶν», ὡς τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 332 (τεῦχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1925.

Ἄρθρον δεύτερον

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ μετ' ἀναβρομικῆς δυνάμεως ἀφ' ἧς ἠκυρώθησαν αἱ διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1925 προστίθεται καὶ 3η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Διὰ τῶν ἐκδιδομένων διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη Διαταγμάτων περὶ καθορισμοῦ κλπ. τοῦ προσθέτου τούτου φόρου δύναται νὰ καθορίζηται καὶ διάφορος τοῦ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁριζομένου τρόπος ἐπιβαρύνσεως διὰ τοῦ προσθέτου φόρου τῶν εὐεργετουμένων ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν καὶ ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως τοῦ ἀκινήτου».

. . . . . .

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι.

«Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ ἐκμισθωταὶ οἱ μὴ ἐπιδόντες τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δήλωσιν, ἢ μὴ ἐπιδόντες τοιαύτην κατὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη τῆς ἰσχύος τῆς φορολογίας, ἢ ἐπιδόντες ἀνακριβῆ τοιαύτην, ὑπόκεινται εἰς προσαύξησιν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ συνολικῶς καταλογιζομένου αὐτοῖς φόρου ὑδρεύσεως».

. . . . . .

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων, ἐπιτρέπεται, ἵνα ὁ κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα ἐπιβληθεὶς πρόσθετος φόρος ἀναιρῆται δι' ἕκαστον τῶν μετὰ τὸ 1925—26 οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐλαττούμενος, αὐξανόμενος, τροποποιούμενος ἢ ἐπεκτεινόμενος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς διὰ τοῦ ἐσόδου τούτου καλύψεως τοῦ ἀπαιτουμένου κατ' ἔτος ποσοῦ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος τοκοχρεωλυτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσε καὶ τὸ τροποποιούμενον Ν. Διάταγμα.

Ἄρθρον τρίτον

Ἀναγνωρίζονται ὡς νομίμως ἐπιβληθέντες οἱ διὰ τῶν Π. Διαταγμάτων τῆς 13 Ἰουνίου 1926 «περὶ ἐπιβολῆς διὰ τὸ φορολογικὸν ἔτος 1926—27 προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων», τῆς 15 Αὐγούστου 1927 «περὶ καθορισμοῦ διὰ τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1927—1928 τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν ἐπιβληθέντος προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως», τῆς 5 Μαΐου 1928 «περὶ καθορισμοῦ διὰ τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1928—1929 τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν ἐπιβληθέντος προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως» καὶ τῆς 11 Ἰουλίου 1929 «περὶ καθορισμοῦ διὰ τὸ φορολογικὸν οἰκονομικὸν ἔτος 1929—1930 τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων αὐτῶν ἐπιβληθέντος προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως» προβλεπόμενοι πρόσθετοι φόροι ὑδρεύσεως ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων.

Ἀπαγορεύεται ἡ λόγῳ ἐλαττωμάτων τῶν Διαταγμάτων τούτων ἐπιστροφὴ τῶν δυνάμει τούτων εἰσπραχθέντων φόρων, τῶν δὲ καθυστερουμένων ἡ εἴσπραξις γενήσεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὡς νομίμως ἐπιβληθέντων καὶ βεβαιωθέντων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου» ὁ κ. ***Σ. Σχινᾶς*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του «περὶ σφραγίσεως τῶν βαρελίων οἴνου κατὰ πενταετίαν» καὶ περὶ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως, διότι μὲ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις ἐπρόκειτο περὶ συστήματος πολυπλόκου καὶ ἀνεφαρ-

μόστου καὶ ἐγένοντο ἀδικίαι καὶ καταπιέσεις τῶν φορολογουμένων. Ἤδη προτείνει νὰ γίνῃ ἡ σφράγισις διὰ μεταλλίνων πλακῶν καὶ ἡ καταμέτρησις παρ' Ἐπιτροπῆς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι θὰ ὁρισθοῦν διὰ Διατάγματος καὶ θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ συστάσεις σας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Ὁ κ. βουλευτὴς ἔχει δίκαιον. Νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ νόμου τοῦ 1918 καὶ νὰ ληφθῇ ὑπ ὄψιν ἡ πρότασις τοῦ κ. βουλευτοῦ, ἤτις εἶναι ὀρθή.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ θεσπισθῇ διὰ Διατάγματος τρόπος ἐξασφαλίσεως σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις σας.

Ὁ κ. ***Γ. Ζάνος*** λέγει ὅτι μέχρι σήμερον ἡ φορολογία ἐκανονίζετο μὲ μίαν μέσην τιμὴν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ οὕτω ἠδικοῦντο τὰ κέντρα παραγωγῆς καὶ ὠφελοῦντο αἱ μεγάλαι πόλεις. Ἤδη γίνονται τέσσαρες κλάσεις, τιμῶν, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ προτείνει καθορισμὸν κατὰ πληθυσμόν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δέχομαι κάτω τῶν 4.000 ὄχι ὅμως κάτω τῶν 3.000.

Γ. Ζάνος. Ἡ Ἐπιτροπὴ διαφωνεῖ διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου διὰ Διατάγματος, διότι οἱ φόροι πρέπει νὰ προτείνωνται διὰ νόμων. Ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει καὶ μίαν κλίμακα φορολογίας, φορολογοῦσα περισσότερον τοὺς οἴνους πολυτελείας καὶ ὀλιγώτερον τοὺς εὐτελεῖς οἴνους. Ὡσαύτως ἡ Ἐπιτροπὴ προτείνει ὅπως ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο χρήζει μελέτης καλὸν εἶναι νὰ καθορισθῇ τοῦτο διὰ Διατάγματος.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἔχομεν τὸ δικαίωμα βεβαιώσεως καὶ κατ' ἄλλον τρόπον.

Γ. Ζάνος. Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς φιάλας ἔχει ὑποδείξεις τινὰς ἡ Ἐπιτροπή, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** παρακαλεῖ ὅπως ἀφαιρεθῇ ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 4 ἐν ᾗ καθορίζεται ἡ φορολογικὴ ζώνη, διότι ἀδικοῦνται λέγει, οἱ προσφυγικοὶ συνοικισμοί.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** λέγει ὅτι εἰς τὴν οἰνοπαραγωγὴν ἀνήκει κάποια ἐνίσχυσις, συνιστᾷ δὲ ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν κλίμακα τὴν ὁποίαν ὑποδεικνύει ἡ Ἐπιτροπή. Ὁ κ. Ὑπουργὸς δηλοῖ, ὅτι διὰ διατάγματος θέλει προβλέψει περὶ εἰδικῆς προστασίας τῶν εὐθηνῶν Ἑλληνικῶν ἐμφιαλωμένων οἴνων. Κηρύσσεται μετὰ τοῦτο ἡ συζήτησις περαιωμένη, καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ Νομοσχέδιον «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 4162 περὶ διαθέσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἑρμηνείας καὶ τροποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.4102 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων».

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4102 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων» εἶναι ὅτι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κυρίων αὐτῶν καθηκόντων οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου τούτου ἀναφερόμενοι δικαιοῦνται ὅπως δι' ὅπως τῆς χρήσεως αὐτοκινήτου, ἐπιτρεπομένης τῆς μισθώσεως καὶ ἰδιωτικοῦ τοιούτου, ἐν ἐλλείψει, Κρατικοῦ αὐτοκινήτου κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4102 προστίθενται:

1 ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

2 ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

3 ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται περίπτωσις:

11 ὁ Φρούραρχος Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐγκρίνονται αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γενόμεναι ὑπωσδήποτε μισθώσεις ἰδιωτικῶν αὐτοκινήτων πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 4102 κατονομαζομένων προσώπων, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4102 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων».

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1929 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων καὶ χορηγήσεως ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς σύναψιν ὁμοίας συμβάσεως μετὰ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ» ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** λέγει ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δ.ὸῇ ἡ ταιαύτη ἐξουσιοδότησις, καθόσον τὰ χρήματα τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ προερχόμενα ἐκ τοῦ Σταφιδικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ διατεθοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ νὰ χρησιμεύσουν ὡς βάσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἐξυγιαντικῶν ἔργων ἐν Πελοποννήσῳ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔκαμε παρεμπιπτόντως λόγον καὶ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου. Νομίζω, λέγει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους συνομολόγησις διαφόρων δανείων παρὰ Νομικῶν προσώπων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων, διότι ἡ τοιαύτη πρᾶξις συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποσυρθοῦν κεφάλαια ἀπὸ τὴν ἀγορὰν, μέτρον εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ προσφύγῃ ὑπὸ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας. Τὸ Κράτος δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνῃ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διότι οὕτω χάνεται ἡ αὐτοτέλεια τῶν νομικῶν τούτων προσώπων, τὰ ὁποῖα κινδυνεύουν νὰ χάσουν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν πίστιν των. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμόν, προσορισμὸν οὗτος ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τοῦ δίδουν τὰ χρήματα καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη τὰ χρήματα ταῦτα νὰ παραμένουν πάντοτε ἕτοιμα νὰ διατεθοῦν χάριν αὐτῶν. Δὲν γνωρίζω εἰς ποίαν οἰκονομικὴν κατάστασιν εὑρίσκεται σήμερον ὁ Σταφιδικὸς ὀργανισμός, ἀλλ' ὑπῆρξε περίστασις κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντα.ποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Σταφιδικοῦ κόσμου. Ἐὰν ἤδη τὸ Δημόσιον ἔρχεται νὰ λάβῃ τὰ χρήματα αὐτὰ διὰ νὰ κατασκευασθοῦν τὰ ἔργα τῆς Οὔλεν, κατὰ τίνα τρόπον ὁ Σταφιδικὸς ὀργανισμὸς θὰ δώσῃ δάνεια εἰς τοὺς Σταφιδοπαραγωγούς, ἐὰν παρασχεθῇ τοιαύτη ἀνάγκη; Διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι ὄχι μόνον δὲν δύνασθε νὰ στερήσητε τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν τῶν χρημάτων αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἂν τοιαύτην τινὰ τάσιν διεβλέπατε εἴχατε ὑποχρέωσιν νὰ τὴν σταματήσετε. Κηρύσσομαι διὰ ταῦτα ἀπολύτως ἐναντίον τῶν συμβάσεων καὶ συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ μὴ ὑπογράψουν τὴν σύμβασιν αὐτὴν διότι φοβοῦμαι μήπως ἀκούσουν αὔριον μίαν ἐξέγερσιν τοῦ σταφιδικοῦ κόσμου ὁ ὁποῖος ἔχει πολλὰς ἀνάγκας.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** λέγει ὅτι εἶναι γνωστὸν πῶς ἡ σταφὶς λόγῳ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τὸν ὁποῖον κάμνει εἰς τὴν ἀγορὰν ἡ σταφὶς τῆς Καλιφορνίας. Καὶ ἐνῷ ταιαύτην σταφιδικὴν κρίσιν ἔχομεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν ὑπὸ βάλλεται τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο διὰ τοῦ ὁποίου ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὸν σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων οὗτος ἐνδεχομένως ἤθελεν ἐνισχύσει τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, διὰ τοῦτο παρακαλεῖ νὰ μὴ ἐγκριθῇ ἡ σύμβασις αὕτη.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι καὶ ἂν ἐνεκρίνετο ἡ σύμβασις οὐδεμία ἐκ τούτου ὑποχρέωσις θὰ ἐγεννᾶτο.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** λέγει ὅτι τὰ ἄτοπα τὰ ὁποῖα οἱ κύριοι συνάδελφοι πρὸ μικροῦ παρετήρησαν ὀφείλονται εἰς βασικὴν ἔλλειψιν τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως περὶ ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία οὐδεμίαν μέριμναν ἔχει λάβει διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ παρείχετο τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀπητεῖτο διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἔργων, ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἔρχεται σήμερον ἡ Ἑταιρεία καὶ ἐπιβάλλει ὅρους βαρυτάτους. Δὲν εὐθύνεται βεβαίως ἡ παροῦσα Κυβέρνησις διὰ τοῦτο, ἀλλ' ἐφόσον συζητεῖται τὸ ζήτημα, δὲν δύναμαι παρὰ νὰ σημειώσω τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Τὸ ταχυδρομικὸν ταμιευτήριον εἶναι ὀργανισμὸς εὑρισκόμενος εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου του καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀνδρωθῇ καὶ δὲν δύναται τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ πληγῇ, ὅπως θὰ πληγῇ ὅταν ἓν μέγα ποσὸν ἐξέλθῃ τοῦ Ταμείου του διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἓν μακροπρόθεσμον δάνειον τὸ ὁποῖον θὰ πρέπῃ νὰ ἐξευρεθῇ διὰ τῆς πωλήσεως χρεογράφων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀφαιρεῖ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ καμμίαν ἐπίδρασιν, ἐφόσον χθὲς ἀκόμη τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἐδήλωσεν ὅτι θέλει νὰ ἐπενδύσῃ 40,000,000. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ ἔργα τῆς Οὔλεν δὲν εἶναι ἔργα τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ εἶναι ἔργα τοῦ Δήμου τὰ ὁποῖα τὸ Δημόσιον ἀνέλαβε μόνον καὶ μόνον ἵνα ἐκτελεσθῶσι καλύτερον. Δὲν ἦτο δὲ ὥρα συνάψεως δανείου ἐξωτερικοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμόν, δὲν θὰ κάμω χρῆσιν αὐτοῦ.

Ὁ κ. ***Μ. Αἰλιανὸς*** λέγει ὅτι τὴν δήλωσιν ταύτην τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔκαμε διὰ τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν θὰ ἔπρεπε νὰ κάμῃ καὶ διὰ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν σημειωθεισῶν πτώσεων εἰς τὰς μικρὰς Τραπέζας, οἱ καταθέται ἀνεζήτησαν ἀσφαλεῖς ὀργανισμοὺς διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν χρημάτων των. Εἶναι δὲ ὁ ὀργανισμὸς οὗτος κατ' ἐξοχὴν Τραπεζιτικὸς καὶ δὲν πρέπει νὰ πληγῇ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τί θὰ τὰ κάμῃ; Μέρος μὲν ἐπενδύει εἰς χρεόγραφα, μέρος δὲ δανείζει εἰς μακροπρόθεσμα δάνεια εἰς νομικὰ πρόσωπα.

Μ. Αἰλιανός. Πρόκειται περὶ τῆς ἀρχῆς, λόγῳ τῆς ἐντυπώσεως καὶ τῆς ἐπιρροῆς τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ ἑνὸς ὀργανισμοῦ τοιούτου ἡμικρατικοῦ.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι διαγράφεται ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμός.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ἐν γένει διατάξεων» ὁ κ. ***Κ. Σίμος*** (εἰσηγητὴς) λέγει ὅτι κατόπιν μακρᾶς περιόδου κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπεβάλλοντο ἐπιβαρύνσεις μόλις χθὲς ἡ Βουλὴ ἠσθάνθη αἴσθημα ἀνακουφίσεως, συζητοῦσα μέτρα ἐλαφρύνσεως φορολογικῆς. Εἶναι γνωστό, λέγει, ὅτι ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον αἱ τιμαὶ τοῦ ἐλαιολάδου ὑπέστησαν τοιοῦτον κλονισμόν, ὥστε ἡ καλλιέργεια τῶν ἐλαιῶν εἰναι πλέον πρόβλημα ἂν δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ἀμέσου φορολογίας ἀπεφάνθη ὅτι ἡ ὑφισταμένη διπλῆ φορολογία εἶναι βαρυτάτη. Παρ' ἡμῖν ὑπάρχουσι δύο συστήματα φορολογίας ἐλαίου, ἓν εἰς τὰς ἐνοικιαζομένας περιφερείας πρὸς 7 ο)ο καὶ ἕν εἰς τὰ τελωνεῖα πρὸς 12 ο)ο. Ἀλλὰ εἰς ἄλλας περιφερείας τὸ 12 γίνεται 32 ο)ο καὶ εἰς ἄλλας τὸ 7 γίνεται 200 ο). Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ληφθῇ μέτρον ὅπως τὸ ποσοστὸν τοῦτο μὴ αὐξάνῃ, ἀλλὰ νὰ εἶναι τὸ αὐτό. Συγχρόνως ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔπρεπε νὰ λάβῃ μέτρα ὅπως εἰς τὰς συναπτομένας ἐμπορικὰς συμβάσεις μετὰ ξένων Ἐπικρατειῶν ἐπιτύχῃ τὸ κατώτατον ὅριον τοῦ δασμοῦ. Εἰς τὴν Τουρκίαν πληρώνομεν σήμερον φόρον 25 γρόσια τὸ κιλὸν πλέον 10 ο)ο. Μὲ τοιοῦτον δὲ δασμὸν δὲν δύναται νὰ ἀυθέξῃ. Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐπίσης ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας πρέπει νὰ μεριμνήσῃ ὅπως διὰ κατηλλήλου διδασκαλίας αὐξηθῇ ἡ παραγωγή, οὕτως ὥστε τὸ κόστος τοῦ ἐλαίου νὰ εἶναι μικρότερον, ὥστε νὰ μὴ παραπονῶνται οἱ παραγωγοί. Ἐν μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἐλήφθησαν πάντα τὰ ἐνδεικνύομενα μέτρα, ὥστε τὰ 80 ο)ο τῆς παραγωγῆς νὰ καταπέσῃσιν εἰς τὴν ἀγορὰν διὰ τῆς ὁλοσχεροῦς ἀπαγορεύσεως τοῦ σπορείλαιου. Εἰσέρχεται μετὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ νομοσχεδίου κατ' ἄρθρον. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 λέγει ὅτι ὁρίζεται ὁ φόρος τοῦ ἐλαίου εἰς 7 ο)ο καὶ 12 ο)ο εἰς τὰ τελωνεῖα. Διὰ τῆς 2 παραγράφου γίνεται μία ἀπαλλαγή, ὥστε ἡ μείωσις εἶναι 2)7.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀναγινώσκει τροπολογίαν του ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ὁ κ. ***Κ. Σίμος*** συνεχίζων ἐπιφέρει διορθώσεις κατ' ἄρθρον παρατηρήσεις. Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 προτείνει ὅπως ἡ κατάργησις γίνῃ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρχισεν ἡ περὶ ἧς πρόκειται διάταξις. Εἶναι γνωστόν, λέγει, ὅτι ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ οἴδει ἄλον τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν κατανάλωσιν ποσὸν καὶ μένει καὶ ἓν σημαντικὸν πλεόνασμα. Διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ μέτρα ὅπως διευκολυνθῇ ἡ ἐξαγωγή, ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἴδῃ τὸ ἔσοδα τοῦ Δημοσίου ἐλαττούμενα. Προτείνει διὰ τοῦτο νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ τροπολογία του, ἣν ἀναγινώσκει.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** λέγει ὅτι ἡ πρότασις εἶναι καλὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς, ἐμπνέει ὅμως φόβους ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου.

Κ. Σίμος. Ἠμπορεῖτε νὰ τὴν ἐφαρμόσητε δοκιμαστικῶς. Εἶναι δυνητική. Καταλήγων συνιστᾷ ὅπως ἐφόσον ὑπάρχουν συστήματα ραφιναρίσματος διὰ τῶν ὁποίων κατορθοῦται νὰ καταστῇ τὸ πυρηνέλαιον βρώσιμον, νὰ ἐπιβληθῇ ἐπ' αὐτῶν ἡ φορολογία τοῦ πυρηνοσάπωνος.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Δ. Κογεβίνας*** ἐπιδοκιμάζων κατ' ἀρχὴν τὸ μέτρον, ὡς ἀπαραιτήτων διὰ τὴν προστασίαν τῆς δοκιμασθείσης τελευταίας ἐλαιοπαραγωγῆς, καὶ ὑποδεικνύων ὡς τὸ μόνον τρόπον προστασίας αὐτῆς τὴν σύστασιν ἰδίου ὀργανισμοῦ, συνιστᾷ ὅπως πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς ὑπάρξεως περισσεύματος ἐλαίου συνεπειῶν ἡ ἀναλάβῃ τὸ περίσσευμα τοῦτο τὸ Κράτος ἢ διευκολυνθῇ ἡ διοχέτευσις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** χαρακτηρίζων ὡς ἄνισον καὶ ἀντισυνταγματικὴν τὴν πρατηρουμένην ἀνομοιομορφίαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἐλαίου εἰς τὴν Ἠπειρωτικὴν καὶ νησιωτικὴν Ἑλλάδα, προτείνει ὅπως ἀφεθῇ ἀφορολόγητον τὸ ποσὸν 200 ὀκάδων ἐλαίου πρὸς ἰδίαν χρῆσιν εἰς ἕκαστον τῶν παραγωγῶν τῆς ἠπειρωτικῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι πληρώνουν τὸν φόρον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα. Ἄλλως, τονίζει, δέον νὰ ἐπιβληθῇ ὁμοιόμορφος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου φορολογία.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει ἀντίρρησιν, ἐὰν συμφωνοῦν τὰ Νομοθετικὰ Σώματα νὰ ἐπιβλῇ ὁμοιόμορφον φορολογίαν, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἀλλὰ κατὰ τὴν σύνθλιψιν.

Ὁ κ. ***Ι. Μπουρνιᾶς*** χαρακτηρίζων τὴν ἰσχύουσαν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ὡς ἄνισον καὶ δυσκάλεγον συνιστᾷ τὴν ἀπόδοχὴν τῆς προτάσεως τοῦ κ. Χαβίνη, ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀνέφικτος ἡ ἐφαρμογὴ ὁμοιομόρφου φορολογίας. Ἐπὶ τούτοις συνιστᾷ τὴν ἔτι μᾶλλον μείωσιν τῆς φορολογίας ταύτης.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι πρὸ τῆς συντελουμένης ἤδη μειώσεως, ἀποτελούσης σπουδαῖον βῆμα, ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἕτοιμος πρὸς μεγαλυτέραν μείωσιν.

Ὁ κ. ***Γ. Κοκκινάκης*** συνιστᾷ ὅπως ἡ Κυβέρνησις

στρέψῃ ἀμέριστον τὴν προσοχήν της πρὸς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἐθνικὸν προϊὸν καὶ βελτιώσῃ τὴν θέσιν αὐτοῦ διὰ γενναιοτέρας μειώσεως τῆς φορολογίας ἐπιβάλλουσα διατίμησιν κατὰ τριετίαν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι δυστυχῶς εἰς μεγαλυτέραν μείωσιν δὲν δύναται νὰ προβῇ ἡ Κυβέρνησις οὔτε καὶ κατὰ τριετίαν διατίμησιν νὰ ἀποδεχθῇ ἐφ' ὅσον ἡ τιμὴ τοῦ προϊόντος ὑφίσταται διακυμάνσεις.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** συνιστᾷ ὅπως ἡ λαμβανομένη πρόνοια ὑπὲρ τῶν ἐνοικιαστῶν δεκάτης Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν ἄλλων περιφερειῶν οἱ ὁποῖοι ἀποδεδειγμένως ὑπέστησαν ζημίας.

Οἱ κ.κ. **Κ. Ζαβιτζιάνος, Ν. Σπηλιώτης,** καὶ **Δ. Σακελλαρίου** συνηγοροῦν ὑπὲρ τῆς ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) ἀναγινώσκει διατύπωσιν σχετικῆς τροπολογίας, ἣν ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, ἀποδέχεται δι' ἀνατάσεως.

Ὁ κ. **Θ. Παπαστρατῆς,** ἐκφράζων τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ πολιτικὴ τῶν φορολογικῶν ἀνακουφίσεων, χαρακτηρίζει ὡς ἐπικίνδυνον τὴν διάταξιν περὶ ἀποθηκεύσεως τοῦ ἐλαίου ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἐνοικιαστοῦ καὶ συνιστᾷ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διαρρύθμισις τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ εἰς τὴν νῆσον Εὔβοιαν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι καίτοι ὑπάρχει κίνδυνος λαθρεμπορίας ἐν τούτοις δέχεται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ τοιαύτη διαρρύθμισις διὰ διατάγματος.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** λέγει ὅτι ἡ ἐλαία φορολογεῖται δύο φοράς, μίαν εἰς τὸ ἄλας καὶ μίαν εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐλαίου διότι δι' 100 ὀκάδας ἐλαιῶν θέλομεν 15 ὀκάδας ἄλατος, ἤτοι 45 δραχμάς. Ἐν ἄλλοις λόγοις φορολογεῖται ἡ ἐλαία 45 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν ἐκ τοῦ ἅλατος. Τώρα τὴν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ ἐλαίου 2 ο]ο τὴν μειώνετε εἰς 1 1)2 ο]ο ἀλλ' ἡ μείωσις αὕτη δὲν εἶναι ἐπαρκὴς· θὰ ἔπρεπε νὰ μειωθῇ εἰς 1 ο]ο διότι γεγονὸς εἶναι ὅτι ἡ φορολογία ἐπὶ τῆς ἐλαίας εἶναι ἄδικος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ λάδι ἔχει πρόσθετον φόρον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ ὅτι ἡ τιμὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας φορολογεῖται ἡ ἐλαία εἶναι εἰκονική, διότι ἐὰν ἡ ἐλαία ἐφορολογεῖτο ἐπὶ τῆς τιμῆς της θὰ ἔπρεπε νὰ φορολογῆται 4 ο]ο.

Ν. Ξηρός. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡμεῖς εἴμεθα σύμφωνοι νὰ φορολογηθῇ ἡ ἐλαία μὲ τὴν ἀναλογίαν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου διότι τότε δὲν θὰ ἐπλήρωνεν ἡ ἐλαία περισσότερον τοῦ 1 ο]ο. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ἡ ἐλαία τιμᾶται ἀπὸ 3—10 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν ἐνῷ τὸ ἔλαιον ἔχει μέσην τιμὴν 16 δραχμάς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Θὰ ἔπρεπεν ἡ ἐλαία νὰ φορολογῆται πρὸς 4 ο]ο ἀπέναντι τοῦ 5, 25 ο]ο ποὺ φορολογεῖται τὸ ἔλαιον.

Ν. Ξηρός. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡμεῖς θέλομεν ἡ φορολογία τῆς ἐλαίας νὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν φορολογίαν τοῦ ἐλαίου.

Ὁ κ. **Θ. Λύρας** λέγει ὅτι ἡ γενομένη δεκτὴ τροπολογία ἀναφέρει τοὺς μισθωτὰς οἱ ὁποῖοι ὀφείλουσι εἰς τὸ δημόσιον. Ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν ταύτην καὶ οἱ καταβαλόντες τὸ ἐνοίκιον, διότι, ἐνόσῳ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ δημοσίου, θὰ κρίνουν οὕτοι ἂν ἐζημιώθησαν ἢ ὄχι οἱ ἐνοικιασταί. Ἔχω, λέγει, καὶ ἓν ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνοικιαστῶν ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγράφεται ὅτι πολλοὶ ὑπέστησαν ζημίας ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ δημοσίου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Αὐτοὶ ἔχουν δικαίωμα νὰ κάμωσιν ἀγωγήν.

Ὁ κ. **Θ. Λύρας** συνεχίζων προτείνει ὅπως ἡ ἐνοικίασις γίνεται κατὰ κοινότητας, διότι, ὡς γνωστόν, οἱ ἐνοικιασταὶ συνήθως πλειστηριάζουν τὰ ἐνοίκια κατὰ κοινότητας καὶ ἀπολαμβάνουν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου μεγάλα ποσά. Ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τῶν δόσεων, λέγει ὅτι ἀναγράφεται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὅτι ἡ πρώτη θὰ λαμβάνῃ χώραν τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἀλλὰ καὶ τότε ἕνας ἐνοικιαστὴς ὁ ὁποῖος θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν 1 Δεκεμβρίου θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ καταβάλῃ δύο δόσεις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Μὰ τὴν 1 Δεκεμβρίου θὰ εὕρῃ λάδι ἕτοιμον.

Θ. Λύρας. Θὰ εὕρῃ ἕτοιμον λάδι ἀλλὰ δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ τὸ πωλήσῃ διότι λέγετε ὅτι ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν θὰ καταβάλῃ τὴν δόσιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἐνοικιασταὶ παρὰ οἱ ἔχοντες ρευστὸν χρῆμα.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης** λέγει ὅτι κατὰ τὴν τρέχουσαν περίοδον αἱ ζημίαι τῶν ἐνοικιαστῶν εἶναι πραγματικαὶ καὶ συνεπῶς ἡ ἕκτη δόσις πρέπει νὰ εἶναι ἄνευ ἐπιτροπῆς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Εἶμαι διατεθειμένος νὰ περιορίσω τὴν μείωσιν τοῦ ἐνοικίου μέχρι τοῦ 1)6 τοῦ ἐνοικίου δηλαδὴ μόνον διὰ τὴν ἕκτην δόσιν θὰ κριθῇ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐὰν ἐζημιώθησαν. Δὲν εἶμαι δὲ διατεθειμένος νὰ μειώσω τὸ ποσὸν πέρα τοῦ 1)6 διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆτε ὅτι ἡ μισθωτικὴ πρᾶξις εἶναι πρᾶξις ἐμπορική.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὥστε καὶ ἂν θὰ χαρισθῇ ἡ ἕκτη δόσις θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπήν;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Βεβαιότατα.

Ὁ κ. **Ε. Κουλουμβάκης.** λέγει ὅτι ἐκ τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ ἐξαλειφθῇ ἡ φράσις «ἐκ μόνου τοῦ λόγου ἀνωτέρας αἰτίας».

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Εἴπαμεν ὅτι θὰ τὰ διατυπώσωμεν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ φορολογία αὕτη διὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα εἶναι μία συνήθης φορολογία καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα ἐντελῶς χωριστά. Καταλήγων λέγει ὅτι διαφιλονικεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ δύναται νὰ βεβαιώνῃ καὶ νὰ εἰσπράττῃ φόρους μὲ Διατάγματα, εἶναι δὲ βέβαιος ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θὰ ἀποφανθῇ ὅτι τὰ Διατάγματα ταῦτα εἶναι ἀντισυνταγματικά.

Ὁ κ. **Σ. Σχινᾶς** ὑποστηρίζει τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τοῦ φόρου ποσότητος 200 ὀκάδων ἐλαίου κατὰ οἰκογένειαν παραγωγοῦ καθόσον διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ θὰ ἀνακουφισθῶσιν οἱ πτωχοὶ παραγωγοί. Συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι καὶ ἄλλοι φορολογικοὶ νόμοι ἐξαιροῦν τῆς φορολογίας ποσότητας προϊόντων ἀπαιτουμένων διὰ τὰς οἰκογενειακὰς ἀνάγκας τῶν παραγωγῶν.

Ὁ κ. **Κ. Σαρακηνὸς** λέγει ὅτι ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε πρὸς προστασίαν τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν ἐπαρχιῶν. Εἶναι, λέγει, ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχὴν ἔλαβε μέτρα προστατευτικὰ τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς, ἐνῷ αἱ προηγούμεναι Κυβερνήσεις εἶχον λάβει μέτρα ἐξοντώσεως αὐτῆς. Πέρυσιν εἶχε ψηφισθῇ νόμος περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναμίξεως τοῦ ἐλαίου μετὰ τοῦ σπορελαίου ἐν τῷ ὁποίῳ ἐτέθη διάταξις ὅπως μὴ ἀπαγορεύεται ποτὲ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ἐλαίου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν εἰς τὸν νόμον εἶναι καλά, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔφεραν οὐδεμίαν βελτίωσιν εἰς τὴν ἐλαιοπαραγωγήν. Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου προτείνεται ἡ μείωσις τοῦ φόρου τοῦ ἐλαίου, φρονῶ ὅμως ὅτι ἡ μείωσις αὕτη δὲν θὰ φέρῃ αἰσθητὴν βελτίωσιν εἰς τὰς ἐλαιοπαραγωγικὰς ἐπαρχίας καὶ θὰ συνίστων εἰς τὴν

Κυβέρνησιν νὰ λάβῃ ριζικώτερα μέτρα ὑπὲρ προστασίας τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἐλαιοπαραγωγὴ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους πλούτους τῆς χώρας μας. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν κοινοβουλευτικὴν εἰς τὴν ὁποίαν συνεζητήσαμεν σχετικῶς ἐδήλωσα ἤδη ὅτι αἱ σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ πέρυσιν ἕως ἐφέτος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐλαίου μετεβλήθησαν. Πέρυσι ὑπεστήριζα ὅτι ἔπρεπε νὰ διατηρήσωμεν καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν ἐλαιοσπόρων, διότι πέρυσι τὰ σπορέλαια ἐκόστιζον ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ λάδι τῆς ἐλαίας καὶ ἐπομένως ἐφρόνουν ὅτι εἶναι καλύτερον νὰ τρώγωμεν περισσότερον σπορέλαιον καὶ νὰ ἐβγάζαμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περισσότερον ἔλαιον, ἰδίως ἂν τὸ κατεργαζόμεθα καλύτερα. Ἀπὸ πέρυσι τὰ πράγματα μετεβλήθησαν καὶ μετεβλήθησαν καὶ αἱ ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως. Σήμερον δυστυχῶς τὸ λάδι τῶν ἐλαιῶν εἶναι εὐθηνότερον καὶ δι' αὐτὸ ἐκάμαμεν τὸ νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου γνωρίζετε ὅτι ἐπιβάλλομεν βαρεῖαν φορολογίαν εἰς τοὺς ἐλαιοσπόρους. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ σταθῶμεν εἰς αὐτὸ τὸ μέτρον μόνον τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν διὰ τὴν ἐλαιοπαραγωγήν ἐκ φόβου μήπως ἡ ἐτησία αὔξησις τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἀνάλογον αὔξησιν τῆς καταναλώσεως, διότι ὁ πολὺς κόσμος δυστυχῶς προτιμᾷ τὰ σπορέλαια ἀπὸ τὰ ἐλαιόλαδα. Ἕνεκα τοῦ φόβου αὐτοῦ ὅτι ἡ μείωσις τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι παγία, ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη καὶ κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν μονοπώλησιν τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐλαίου καθ' ὅλον τὸ Κράτος, δηλαδὴ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνελάμβανε νὰ ἀγοράζῃ ὅλον τὸ προσφερόμενον ἔλαιον ἀπὸ τοὺς παραγωγοὺς εἰς μίαν ὡρισμένην τιμήν, ἡ ὁποία θὰ ἔδιδε εἰς τὸν παραγωγὸν ἕνα εὔκολον κέρδος, θὰ τὸ πωλοῦσε εἰς τιμάς, αἱ ὁποῖαι καὶ διὰ τὸν καταναλωτὴν θὰ ἦσαν καλαί, διότι θὰ ἦσαν κατώτεροι καὶ ἐπομένως θὰ εἴχομεν μίαν καλὴν τιμὴν διὰ τὸν παραγωγὸν ὄχι πολὺ πλουσίαν ἀλλ' ἐπαρκῆ, καὶ καλὴν τιμὴν διὰ τὸν καταναλωτήν. Τὸ περὶ πλέον τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας θὰ τὸ ἐξήγαγεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἴτε αὐτούσιον ἔλαιον εἴτε, ἀκόμη καλύτερα, εἰς σάπωνα, διότι ὁ ὀργανισμὸς αὐτὸς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀναλάβῃ καὶ τὴν φροντίδα νὰ κατεργάζεται τὰς κατωτέρας βέβαια ποιότητας τοῦ ἐλαίου διὰ παραγωγὴν σάπωνος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἠδύναντο τουλάχιστον νὰ ἐφοδιάσῃ τὰς ἀγορὰς τῆς Ἀνατολῆς, τουλάχιστον τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν. Αὐταὶ εἶναι αἱ ἀντιλήψεις εἰς τὰς ὁποίας κατέληξεν ἡ Κυβέρνησις. Βεβαίως τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν σκέψιν μέχρι τῆς ἐκτελέσεως ἔχουν μίαν ἀπόστασιν σπουδαίαν. Πρόκειται νὰ μελετηθῇ τὸ ζήτημα, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι πρόκειται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἱκανότητας τῆς ἰδικῆς μας ἀγορᾶς. Νομίζω ὅτι κατ' αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ζητήσωμεν τὴν σωτηρίαν τᾶς παραγωγῆς μας τῆς μεγάλης, τῆς τεραστίας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν. Ἔργον αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ θὰ εἶναι ἐπίσης νὰ προπαγανδίσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐλαίου, τὴν ὑγιεινὴν ἀξίαν τοῦ ἐλαίου, ὥστε νὰ πρωτιμᾶται τὸ ἔλαιον ἀπὸ τοὺς ἐσωτερικοὺς καταναλωτὰς καὶ ἀπέναντι τοῦ βουτύρου.

Συνεχίζων παρακαλεῖ ὅπως τὴν Παρασκευὴν τὴν πρωΐαν συνεχισθοῦν αἱ ἐπερωτήσεις, ἵνα τὸ ἀπόγευμα συζητηθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ ἀκουσθῶσιν αἱ γνῶμαι τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

Α. Παπαναστασίου. Τὴν Παρασκευὴν θὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ὑπαλλήλων τὸ ὁποῖον θὰ προκαλέσῃ ἀρκετὴν συζήτησιν. Θὰ ἦτο συνεπῶς προτιμότερον νὰ κάμωμεν αὔριον τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τῶν ὑπαλλήλων καὶ τὴν Παρασκευὴν τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ κ. **Κ. Σαρακηνὸς** εὐχαριστεῖ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως διότι ὡμίλησε περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ. Συνιστᾷ δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ τὸ μέτρον τῆς τελείας καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ δασμοῦ τοῦ ἐλαιολάδου ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἶναι βέβαιος ὅτι θὰ ἐξαχθῇ τὸ ἔλαιον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν λόγῳ τοῦ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ζήτησις ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ ὕψωσις τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** λέγει ὅτι ἐν τῇ διατάξει τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκδόσεως διατάγματος δὲν πρέπει νὰ κατονομασθῶσιν αἱ περιφέρειαι εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἐλαττωθῇ ἡ φορολογία ἀλλὰ νὰ δύναται τοῦτο νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας περιφερείας. Ἐλέχθη ὅτι μερικαὶ περιφέρειαι ἔχουν τοπικὰς φορολογίας, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον τὸ ἠθέλησαν αἱ περιφέρειαι αὗται διὰ νὰ κατασκευάσουν διὰ τοῦ φόρου τούτου διάφορα ἔργα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ αἰτία. Ἤδη ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ εἶχεν εἴπει ὅτι ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶναι μεγαλύτερον τὸ φορολογικὸν ποσοστὸν ἐν Μυτιλήνῃ θὰ μειωθῇ ἡ φορολογία.

Ὁ κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** συνεχίζων λέγει ὅτι αὐτὸς καὶ διάφοροι ἄλλοι βουλευταὶ ὑπέβαλον τὴν τροπολογίαν αὐτὴν περὶ ἐλαττώσεως τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν καὶ τώρα, λέγει, οὗτοι εὑρίσκονται ἔξω τοῦ νυμφῶνος. Ἀλλὰ τὸ σοβαρώτερον ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι διὰ τοῦ διατάγματος δύναται νὰ ἐπεκταθῇ. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 8 ὑπάρχει διάταξις ἐπὶ ἐπιβολῆς φορολογίας ἐπὶ τῶν πυρηνελαίων 3 ο]ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἐλαίου. Ὑποθέτω ὅτι θὰ εἶναι 3 ἐπὶ τοῖς χιλίοις διότι ἂν ἦτο 3 ο]ο θὰ ἐπεβάλλετο φορολογία εἰς τὰ πυρηνέλαια 30 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἐνῷ ταῦτα τιμῶνται 25 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρόκειται περὶ 3 τοῖς χιλίοις.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει ὅτι κατόπιν τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς τροπολογίας τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δι' ἧς ἐπεκτείνεται ἡ ἐξουσιοδότησις καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων περιφερειῶν παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅπως διατάξῃ νὰ μὴ ἐνοχληθῶσιν οἱ ἐνοικιασταί, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν εἰς τὸ δημόσιον μέχρις ὅτου ἀπορανθῇ ἡ ἐπιτροπή.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Μόνον περὶ τῆς 6ης δόσεως θὰ γίνῃ συζήτησις ἂν θὰ ἀπαλλαγοῦν ἢ ὄχι.

Ὁ κ. **Γ. Βότσαλος** λέγει ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου γίνεται μείωσις τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῇ καὶ ἡ φωνὴ τῶν βιομηχανιῶν τῶν πυρηνελαίων ἐκείνων ὅπου τὸ πυρηνέλαιον φορολογεῖται διὰ τῆς ἐγγείου φορολογίας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν γίνεται εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα, αἱ βιομηχανιαι τῆς ὁποίας ἔχουν πλεονεκτικὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν βιομηχανιῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος. Ἕνα ἐργοστάσιον ἐν Μυτιλήνῃ πληρώνει φορολογίαν περιπλέον 150.000 δραχμῶν ἐτησίως πρὸς ὄφελος τῶν βιομηχανιῶν τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ νόμος 3365 τοῦ 1925 δὲν εἶχεν ἐφαρμοσθῇ παρὰ ἀπὸ τὰς 11 Μαρτίου 1927 ὁπότε ἐγένετο αὐθεντικὴ ἑρμηνεία αὐτοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἐφορολογοῦντο οἱ εἰσαγόμενοι ἐν Μυτιλήνῃ ἐλαιοπυρῆνες. Διεμαρτυρήθημεν, λέγει, διὰ τοῦτο καὶ τότε ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις ὅπως εἰς τὰ κατὰ τόπους Τελωνεῖα κατατίθεται ὁ φόρος οὗτος μέχρι ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος. Τώρα ποὺ καταργεῖται ὁ φόρος οὗτος, , θὰ ἔπρεπεν νὰ καταργηθῇ ἀφ' ὅτου ἐπεβλήθη, ὥστε νὰ μᾶς ἐπιστραφῶσιν αἱ ἐγγυήσεις τὰς ὁποίας κατεθέσαμεν εἰς τὰ τελωνεῖα.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὅσον ἀφορᾷ τὸν πρῶτον φόρον ποὺ εἴπατε εἶναι χάριν τῶν ἐλαιοσαπώνων καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ λύσωμεν ἀπόψε. Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄλλο ζήτημα, μέχρι μὲν τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου εἶχον δοθῇ αἱ παρακαταθῆκαι εἰς τὰ Τελωνεῖα, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἡμέρας κατετέθη τὸ νομοσχέδιον διετάξαμεν τοὺς τελώνας νὰ λαμβά-

νουν τραπεζιτικὰς ἐγγυήσεις αἱ ὁποῖαι θὰ ἀποδοθῶσιν. Ἐγὼ δέχομαι νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπιστρέφῃ τὰς πρὸ τῆς καταθέσεως παρακαταθήκας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον «περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων» εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1930 περὶ συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου» ὁ κ. **Β. Χατζηλίας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν περὶ τῶν ζημιωθέντων ἐνοικιαστῶν δεκάτης τοῦ ἔτους 1926».

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς.** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι γίνεται προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 15.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς συνομολόγησιν δανείου διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα» ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι γίνεται δεκτὴ ἡ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ζητεῖ ἐξηγήσεις διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ὁμολογιῶν δεδομένου, ὡς λέγει, ὅτι κάθε προκαταβολὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τοῦ δανείου.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τῆς εὐχερείας τῆς χρήσεως τῶν ὁμολογιῶν ὡς ὅπλον κατὰ τὴν διαπραγμάτευσιν τοῦ δανείου.

Μεθ' ὃ γίνεται τὸ νομοσχέδιον δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τῆς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου περὶ παραχωρήσεως μέρους τῶν ἐπὶ τοῦ ἰχθυοτροφείου Κλεισόβης ἐσόδων τοῦ δημοσίου εἰς τὸν Δῆμον Μεσολογγίου ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** τονίζει ὅτι εἶναι δίκαιον κατὰ τὴν διανομὴν τῶν ἐσόδων αὐτῶν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ ὁ Δῆμος Καλαμῶν ὅστις προσφέρει τόσα ἀφοῦ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Κηφισσιὰ εἰς τὴν διανομήν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἰχθυοτροφεῖα.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς**. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι εἰς τὴν κοινότητα Κηφισσίας δίδομεν ἀπὸ τὸν φόρον πολυτελείας.

Ι. Παπαφλέσσας Καὶ εἰς τὸν δῆμον Καλαμῶν ὀφείλετε νὰ δόσετε διότι αἱ Καλάμαι εἶναι πόλις ἱστορικὴ καὶ ἀνήκει εἰς περιφέρειαν, ἡ ὁποία δίδει τόσους φόρους.

Ὁ κ. **Σ. Κωστόπουλος** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργός), ἀναγιγνώσκει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 καὶ δηλοῖ ὅτι δέχεται τροπολογίαν τῶν βουλευτῶν κ. κ. **Κ. Βουδούρη** καὶ **Κ. Μπούτη**

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη, καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Ι. Δαφέρμου» ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι συζητεῖται τὸ ἀνατυπωθὲν νομοσχέδιον καὶ ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία θὰ γίνῃ αὔριον.

Ὁ κ. **Δ. Μυλωνογιάννης** ὑποστηρίζει ὅτι θὰ ἔπρεπε τὸ νομοσχέδιον νὰ εἶναι γενικὸν διὰ νὰ γνωρίζουν ὅλοι οἱ φονευόμενοι ὅτι θὰ ἀμειφθοῦν αἱ οἰκογένειαί των. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου λέγει ὑπάρχουν ἄλλοι φονευμένοι ὅπως ὁ Μεταξᾶς, ὁ Τσάνης καὶ ἄλλοι καὶ ἐρωτᾷ τί θὰ γίνουν αὐτοί.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι διὰ μὲν τοὺς μονίμους ὑπάρχει γενικὴ διάταξις καθ' ἣν πέρνουν τὸν συντάξιμον μισθὸν δύο βαθμῶν παραπάνω, οἱ δὲ μὴ μόνιμοι, ὡς ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους ἀνέφερεν ὁ προλαλήσας, πέρνουν χρηματικὴν ἀμοιβήν.

Ὁ κ. **Δ. Μυλωνογιάννης** φέρει, ὡς παράδειγμα τοῦ βασίμου τῶν ἀπόψεών του τὸ νομοσχέδιον συντάξεως Μαργοπούλου.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) διακόπτων παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἐφονεύθη μόνον ὁ Δαφέρμος ἀλλὰ ἔχει φονεύσει καὶ ἕνα σωρὸν ληστάς.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι ἐκτὸς τούτου διὰ νὰ γίνῃ δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον χρειάζεται καὶ γνωμοδότησις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ Δαφέρμος, ἔχει ἐξαιρετικὴν δρᾶσιν καὶ διὰ τοῦτο λαμβάνομεν καὶ ἐξαιρετικὴν πρόνοιαν.

Δ. Μυλωνογιάννης. Καὶ ἐγώ, λέγει, ὑπερθεματίζω ἀλλὰ τί θὰ γίνουν οἱ ἄλλοι φονευθέντες;

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξομοιωθοῦν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸν Δαφέρμον. Ἄλλως τε, τονίζει, ἂν γενικεύσωμεν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἀνάγκην θὰ ματαιωθῇ ἡ ψήφισίς του.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται περαιωμένη ἡ συζήτησις καὶ ἀναβάλλεται δι' αὔριον ἡ κατὰ τὸν Κανονισμὸν καὶ τὸ Σύνταγμα ἀπαιτουμένη ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν χρήσεως 1929—30 πιστώσεως 3,000,000 δραχμῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ λόχου πυροσβεστῶν» ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀναγραφῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν χρήσεως 1929 - 30 πιστώσεως 3.000.000 δραχμῶν πρὸς ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Λόχου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν).

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν προυπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν χρήσεως 1929—30 ὑπὸ κεφάλ. 18 ἄρθρ. 8 ἀναγραφὴ ἐκτάκτου πιστώσεως 3.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν προμήθειαν μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν ἐν γένει, ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως, ὡς καὶ δι' ἀμοιβὰς προσωπικοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ Λόχου Πυροσβεστῶν. Ἡ πίστωσις αὕτη θεωρεῖται εἰς ὁλόκληρον ὡς ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως εἰς ἣν ἐγγράφεται, τὸ δὲ τυχὸν κατὰ τὸ τέλος τῆς χρήσεως ταύτης ἀδιάθετον ὑπόλοιπον μεταφέρεται εἰς τὰ παθητικὰ ὑπόλοιπα, εἰς βάρος τῶν ὁποίων ἐντέλλονται αἱ περαιτέρω σχετικαὶ δαπάναι.

Ἐγκρίνεται δὲ ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἢ καὶ κατὰ παρέκκλισιν τούτων εἰς βάρος τῆς ἀνωτέρω πιστώσεως γενομένη πληρωμὴ πάσης δαπάνης ἀποσκοπούσης τὴν ἄμεσον ἐνίσχυσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ Λόχου Πυροσβεστῶν διὰ τῆς προμηθείας μηχανημάτων καὶ παντὸς εἴδους ὑλικοῦ καὶ διὰ τῆς προσλήψεως εἰδικοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς τακτοποιήσεως τῶν οὕτω γενομένων δαπανῶν, τὰ ὑποβλητέα δικαιολογητικά, ὁ ἔλεγχος αὐτῶν καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοργανώσεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει» ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** παρατηρεῖ ὅτι μὲ τὸ πρῶτον νομοσχέδιον ἐλαμβάνετο πρόνοια διὰ τοὺς ἀποστράτους ἀξιωματικοὺς τοῦ μηχανικοῦ ἐνῷ ἤδη δὲν λαμβάνεται τοιαύτη.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) λέγει ὅτι ἔγινε διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο τροπολογία (ἀναγινώσκει).

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** προτείνει ἐπίσης νὰ αὐξηθῇ τὸ ὅριον αὐτῶν εἰς 45.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὄχι· 40 θὰ μείνῃ.

Ὁ κ. **Π. Εὐριπαῖος** ἀναπτύσσει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 περὶ τῶν μὴ θελόντων νὰ καταταχθοῦν εἰς τὸ Σῶμα τῶν πυροσβεστῶν.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀναγινώσκει τροπολογίαν του διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ μηχανικοῦ. Ἀναγινώσκεται εἶτα κατ' ἄρθρον τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καὶ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἀναβάλλεται δι' αὔριον ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως».

Γίνονται δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἐγγυήσεως χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς τοὺς πρώην τροφίμους τοῦ καταργηθέντος Ἐθνικοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ὀρφανοτροφείου» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4372 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐγκρίσεως χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς τοὺς πρώην τροφίμους τοῦ καταργηθέντος Ἐθνικοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Οἰκοτροφείου.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως γενομένη διάθεσις δραχμ. διακοσίων ἕνδεκα χιλιάδων τετρακοσίων δέκα ὀκτὼ (211.418) ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ Πανελληνίου ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Ὀρφανοτροφείων καὶ Οἰκοτροφείων ἐράνου ὑπὲρ τῶν πρώην τροφίμων τοῦ καταργηθέντος Ἐθνικοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Οἰκοτροφείου ὑπὸ τύπον ἐπιδόματος καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῆς διατροφῆς των. Δικαιολογητικὰ τῆς διαθέσεως ὁρίζονται κατάστασις ἐμφαίνουσα τὸ συνολικὸν δι' ἕκαστον διατεθὲν ποσόν, ἐγκεκριμένη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, εἰς ἣν ἐπισυναφθήσονται καὶ αἱ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων.

Δύναται ὡσαύτως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας νὰ διαθέσῃ ἐκ τοῦ Πανελληνίου ἐράνου κατ' οἰκείαν κρίσιν μέχρις εἴκοσι πέντε χιλιάδων δραχμῶν ὑπὲρ τῶν φοιτητῶν τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν μὴ τυχόντων εἰσέτι διπλώματος καὶ ἐχόντων ἀνάγκην προσωρινῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως. Τὸ δι' ἕκαστον διατεθησόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δισχιλίας δραχμάς, ὡς δικαιολογητικὰ δὲ ὁρίζονται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, κατάστασις τῶν δικαιούχων καὶ ἐξοφλητικὴ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἀπόδειξις τοῦ δικαιούχου.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4372 «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 4372 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

Οἱ μετεκπαιδευόμενοι διδάσκονται κατ' ἀμφότερα τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεως αὐτῶν ἐν τῷ Διδασκαλείῳ ὑποχρεωτικῶς μίαν ξένην γλῶσσαν, τὴν Γαλλικήν, τὴν Ἀγγλικήν, ἢ τὴν Γερμανικὴν κατὰ τὴν ἰδίαν ἐκλογήν. Ἕκαστος τῶν τριῶν καθηγητῶν, οἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διορίζεται ἐπὶ τῷ κεκανονισμένῳ ἐπιμισθίῳ κατὰ τὸ ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρ. 7 καὶ ἐφ' ὅσον 15 τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μετεκπαιδευομένων ἤθελον δηλώσει, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ παρακολουθήσωσι τὰ μαθήματα τῆς ἀντιστοίχου γλώσσης.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρ. 3α τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται, ἀντικαθίσταται δὲ διὰ τοῦ ἑξῆς:

1. Πρὸς ἄσκησιν τῶν δοκίμων ἐξακολουθοῦσι νὰ χρησιμοποιῶνται τὰ νῦν Πρότυπα τοῦ Διδασκαλείου, τὸ Κλασικὸν Γυμνάσιον καὶ τὸ Βαρβάκειον Πρακτικὸν Λύκειον, ὀργανούμενα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰς σχολὴν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τὸ ὄνομα: Βαρβάκειος Πρότυπος σχολὴ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως προσηρτημένη εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως! Ταύτης τὸ μὲν α' τμῆμα ἀποτελεῖ τὸ Κλασικὸν Γυμνάσιον, τὸ δὲ β' τὸ Πρακτικὸν Λύκειον.

2. Αἱ δύο κατώτεραι τάξεις τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ Διδασκαλεῖον σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως δύνανται μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου νὰ διαιρεθοῦν ἑκάστη εἰς δύο τμήματα ἔχοντα τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν μαθητῶν, τὸν ὁποῖον καὶ αἱ ἄλλαι τάξεις τῆς σχολῆς, προστιθεμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἑνὸς φιλολόγου.

3. Πάντα τὰ ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ κληροδοτήματος Βαρβάκη ἐτήσια ἔσοδα, πλὴν δραχ. πέντε χιλιάδων, αἵτινες διατίθενται ἐτησίως δι' ὑποτροφίας πρὸς σπουδὴν νέων ἐκ Ψαρῶν, καταβάλλονται ἐφεξῆς εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, τὸ ὁποῖον ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν πληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ τε διδακτικοῦ καὶ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Βαρβακείου Προτύπου σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

4. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Βαρβακείου σχολῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως παραμένει ὡς νῦν ἔχει εἰς ἀμφότερα τὰ Πρότυπα, προστιθεμένου ἑνὸς ἐπὶ πλέον πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν. Ἤτοι θ' ἀποτελῆται ἐκ τοῦ Γυμνασιάρχου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Λυκείου, ἐξ ὀκτὼ πρωτοβαθμίων φιλολόγων καθηγητῶν, ἐξ ἑνὸς πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ τῶν Θεολογικῶν μαθημάτων, ἐκ τεσσάρων πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν Μαθηματικῶν, ἐκ τριῶν πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν Φυσικῶν, ἐκ δύο πρωτοβαθμίων ἢ δευτεροβαθμίων καθηγητῶν τῶν Γαλλικῶν, ἐκ δύο καθηγητῶν ἢ διδασκάλων τῆς Χειροτεχνίας, τῆς Καλλιγραφίας καὶ Ἰχνογραφίας καὶ τῆς Γυμναστικῆς, ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ ἢ διδασκάλου τῆς Ὠδικῆς καὶ ἐκ δύο ἐπιμελητῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Φυσικῆς, ὁ δὲ ἄλλος τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Χημείας.

Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ ἰσχύει, ἐφ' ὅσον ὁ διευθυντὴς τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου εἶναι Φυσικός. Ἐὰν ὁ διευθυντὴς τοῦ Λυκείου εἶναι Μαθηματικός, ἀντικαθίσταται ὁ εἷς ἐκ τῶν τεσσάρων πρωτοβαθμίων καθηγητῶν τῶν Μαθηματικῶν διὰ πρωτοβαθμίου καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν.

5. Οἱ τοποθετούμενοι εἰς τὴν προσηρτημένην εἰς τὸ Διδασκαλεῖον Βαρβάκειον σχολὴν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχουν παιδαγωγικὸν πτυχίον τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἢ τῆς Παιδαγωγικῆς Α-

καθημίας, ἢ τῶν Πειραματικῶν σχολείων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἢ εἰδικὰς παιδαγωγικὰς σπουδὰς ἐν Ἑσπερίᾳ.

6. Οἱ περιορισμοὶ τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἰσχύουν διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν Γαλλικῶν, τῆς Γυμναστικῆς, τῆς Χειροτεχνίας, Καλλιγραφίας καὶ Ἰχνογραφίας καὶ Ὠδικῆς.

7. Οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ πρότυπα τοῦ Διδασκαλείου καθηγηταὶ διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των μὴ ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς αὐτοὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Οἱ καθηγηταὶ τῆς ὠδικῆς, τῆς χειροτεχνίας, καλλιγραφίας, ἰχνογραφίας καὶ τῆς γυμναστικῆς τῆς Βαρβακείου σχολῆς Μ. ἐκπαιδεύσεως ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα πρὸς προαγωγήν, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ διδάσκοντες τὰ ἀντίστοιχα μαθήματα ἐν τοῖς διδασκαλείοις τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὰ διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἀπαιτούμενα προσόντα.

9. Ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς προτύπου σχολῆς τοῦ Διδασκαλείου διδάσκουν ὑποχρεωτικῶς μέχρι 13 ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα, οἱ δὲ καθηγηταὶ μέχρι 18. Ἐκτὸς ὅμως τῆς διδασκαλίας ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσιν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς συνεδρίας τοῦ προσωπικοῦ, νὰ μετέχωσι τῆς καθόλου σχολικῆς ζωῆς καὶ νὰ βοηθῶσιν εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας καὶ ὑπηρεσίας τοῦ τε Διδασκαλείου καὶ τῆς Σχολῆς, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διευθυντῶν αὐτῶν, ὁριζομένης τῆς ὑποχρεωτικῆς αὐτῶν ἐργασίας εἰς 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα.

Οἱ ἐπιμεληταὶ τῆς σχολῆς ὑποχρεοῦνται νὰ βοηθοῦν τοὺς διδάσκοντας τὰ οἰκεῖα μαθήματα εἰς τοὺς δοκίμους καθηγητάς.

10. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ Διδασκαλεῖον σχολῆς διορίζεται, μετατίθεται, προάγεται, ἀπολύεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου.

11. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ διδασκαλείου, ὅπως μετὰ τοῦ συλλόγου τῶν διδασκόντων ἐν τῇ προσηρτημένῃ εἰς τὸ διδασκαλεῖον σχολῇ ἐπιφέρῃ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, μεταβολὰς ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ διάταξιν τῆς διδακτέας ὕλης καὶ τὰς μεθόδους τῆς μεταδόσεως αὐτῆς, νὰ μεταβάλλῃ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας ἑκάστου μαθήματος, νὰ προσθέτῃ καὶ ἀφαιρῇ μαθήματα, ὁσάκις ἤθελε κριθῇ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

4. Τὰ ποσὰ ταῦτα εἰσέρχονται εἰς τὸ σχολικὸν ταμεῖον τοῦ Διδασκαλείου, μεθ' οὗ συγχωνεύονται καὶ εἰς ὃ περιέρχονται αἱ περιουσίαι τῶν ταμείων τῶν προτύπων.

5. Τὸ σχολικὸν ταμεῖον τοῦ Διδασκαλείου διοικεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ καὶ ὑποδιευθυντοῦ τοῦ τε διδασκαλείου καὶ τῆς προσηρτημένης εἰς αὐτὸ σχολῆς, ἐκ τεσσάρων κηδεμόνων μαθητῶν τῆς σχολῆς διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου Ἀττικοβοιωτίας ἀνὰ διετίαν μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου καὶ ἐξ ἑνὸς δοκίμου ἀνὰ διετίαν ὑπὸ τῶν δοκίμων ἐκλεγομένου καὶ διοριζομένου ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ἐκ τῶν κηδεμόνων τῶν μαθητῶν, χρέη δὲ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὁ δόκιμος. Τὸν Πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς ἀναπληροῖ ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἂν παρίστανται πέντε τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

Τὴν γενικὴν διεύθυνσιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ διδασκαλείου καὶ τῆς προτύπου αὐτοῦ σχολῆς ἔχει ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου, ὅστις ἀσκεῖ ἁρμοδιότητα γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς σχολῆς δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον μέχρι δραχ. 300 μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν.

2. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

Ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς προτύπου σχολῆς τοῦ διδασκαλείου ἐκτελοῦσι τὰ αὐτὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα καὶ οἱ τῶν ἄλλων σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ καθηγητικὸς σύλλογος τῆς προσηρτημένης εἰς τὸ διδασκαλεῖον σχολῆς ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν διδασκόντων εἰς ἀμφότερα τὰ τμήματα αὐτῆς, συνερχόμενος δὲ εἰς συνεδρίας ἀποφασίζει περὶ ζητημάτων ἀφορώντων ἀμφότερα τὰ τμήματα. Τῶν συνεδριῶν τούτων προεδρεύει ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου, ὁσάκις κρίνει τοῦτο σκόπιμον, ἄλλως ὁ διευθυντὴς τῆς σχολῆς. Οἱ διδάσκοντες εἰς ἑκάτερον τῶν τμημάτων τῆς σχολῆς δύνανται νὰ συνέρχωνται εἰς ἰδίας συνεδρίας, ἵνα συσκεφθοῦν ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ ἴδιον τμῆμα. Τῶν συνεδριῶν τούτων προεδρεύει, ἂν μὲν πρόκειται περὶ τοῦ Κλασικοῦ Γυμνασίου ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου, ἂν δὲ περὶ τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου, ὁσάκις ἤθελε κριθῇ σκόπιμον, ἄλλως οἱ διευθυνταὶ τῶν οἰκείων τμημάτων.

Ἐπίσης συνέρχονται εἰς παιδαγωγικὰς συνεδρίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ διδασκαλείου οἱ διδάσκοντες εἰς τὴν προσηρτημένην εἰς τὸ διδασκαλεῖον σχολήν.

Τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς:

Οἱ διδάσκοντες ἐν ἑκατέρῳ τῶν τμημάτων τοῦ διδασκαλείου ἀποτελοῦν ἰδίους συλλόγους, τῶν συλλόγων δὲ τούτων προεδρεύει τοῦ μὲν φιλολογικοῦ τμήματος ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου, τοῦ δὲ φυσικομαθηματικοῦ ὁ ὑποδιευθυντὴς αὐτοῦ.

Τούτους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῖ ἐν μὲν τῷ φιλολογικῷ τμήματι ὁ ὑποδιευθυντής, ἐν δὲ τῷ φυσικομαθηματικῷ ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

Εἰς τὰς θέσεις τῶν καλουμένων πρὸς μετεκπαίδευσιν τοποθετοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου προσωρινοὶ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ εἰσηγητοῦ. Οἱ ἀναπληρωταὶ ἀποχωροῦν τῆς ὑπηρεσίας ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἀναπληρουμένου διὰ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

Ἡ ἄδεια τοῦ μετεκπαιδευομένου διαρκεῖ 22 μηνὰς ἀρχομένη τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσα τῇ 15ῃ Ἰουλίου.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 προστίθενται τὰ ἑξῆς ὡς ἐδάφ. 8.

Εἰς τοὺς δοκίμους ἀπαγορεύεται διαρκούσης τῆς μετεκπαιδεύσεως αὐτῶν ἡ διδασκαλία εἰς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια.

Ὁ μισθὸς τῶν ἀπουσιαζόντων ἀδικαιολογήτως ἐκ τῶν δοκίμων περικόπτεται ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου. Δόκιμοι δὲ συστηματικῶς ἀπουσιάζοντες ἢ ἀποδεδειγμένως ἀσχολούμενοι περὶ ἔργα ἀλλότρια τοῦ σκοποῦ, δι' ὃν ἐκλήθησαν εἰς τὸ Διδασκαλεῖον, μετὰ πρότασιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ προστίμου μέχρις ἑνὸς μηνιαίου μισθοῦ, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου ἔχει ἐπὶ τῶν μετεκπαιδευομένων ἁρμοδιότητα γεν. ἐπιθεωρητοῦ, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτοῖς μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον μέχρι δραχ. 300.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 8 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

Εἰς τὸ μόνιμον προσωπικὸν τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῆς προσηρτημένης εἰς αὐτὸ σχολῆς παρέχεται μηνιαῖον ἐπιμίσθιον ἴσον πρὸς τὸ τέταρτον τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν, ἀπαγορευομένης πάσης ἰδιωτικῆς ἐργασίας ἢ διδασκαλίας πλὴν τῆς καλλιτεχνικῆς, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ διὰ τὰ Διδασκαλεῖα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 4372 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

1. Εἰς τὸ Διδασκαλεῖον τῆς Μέσης ἐκπαιδεύσεως καλοῦνται πρὸς μετεκπαίδευσιν ἐπιστημονικὴν ἅμα καὶ παιδαγωγικὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 4372 καὶ οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ μετεκπαίδευσις διαρκεῖ ἐπὶ ἓν σχολικὸν ἔτος.

Οἱ οὕτω καλούμενοι κατὰ τὸν αὐτόν, καθ' ὃν καὶ οἱ λοιποὶ δόκιμοι, τρόπον δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς 15 κατ' ἔτος, ἀναπληροῦνται δὲ ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπὸ προσωρινῶν ἀναπληρωτῶν διοριζομένων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως α' τάξεως.

Ἡ ἄδεια τῶν μετεκπαιδευομένων καθηγητῶν τῆς Γαλλικῆς διαρκεῖ 10 μῆνας ἀρχομένη τῇ 15ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσα τῇ 15ῃ Ἰουλίου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ α' παράγραφος τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4372 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς :

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, τὰ ἐδάφια 5, 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 7, τὰ ἄρθρα 8 καὶ 12 τοῦ νόμου 4372 καὶ αἱ εἰς αὐτὰ ἀναφερόμεναι τροπολογίαι καὶ προσθῆκαι τοῦ παρόντος νόμου, ἤτοι τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 6, 7 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου, τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1930.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὰ σχέδια νόμων: .

1) «Περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

2) «Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν στρατ. σχολῶν».

3) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 περὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων στρατοδικείων» ὡς ἐτροπολογήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ τρόπου ἐγκρίσεως κινήσεως στρατιωτικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4322 περὶ προπαρασκευαστικῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν καὶ Στρατ. Σχολῆς τεχνιτῶν»

ἔχοντα οὕτω.

«Περὶ τρόπου ἐγκρίσεως κινήσεως στρατιωτικῶν δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας».

Ἄρθρον μόνον.

Τὴν χορήγησιν φύλλου πορείας εἰς στρατιωτικὸν καὶ ἐξομοιουμένον ἢ ἀντιστοιχοῦντα αὐτῷ πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διατάσει ὁ Διοικητὴς τῆς Μεραρχίας Σώματος Στρατοῦ ἢ ἰσοδυνάμου τούτου Σχηματισμοῦ, ἐφόσον ὁ στρατιωτικὸς θὰ κινηθῇ ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Μονάδος, ἧς ὁ Διοικητὴς διέτεξε τὴν χορήγησιν τοῦ φύλλου.

Ἐὰν ὁ στρατιωτικὸς ἐξέλθῃ τῆς περιοχῆς τῆς οἰκείας Μ. Μονάδος, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ φύλλου πορείας προηγουμένη ἔγκρισις τῆς προισταμένης Μ. Μονάδος ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κίνησις γίνεται εἰς ἐκτέλεσιν νόμου, Διατάγματος ἢ Ὑπουργικῆς διαταγῆς.

Ἐν περιπτώσει ἐπιτακτικῆς ἢ ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ ὡς ἄνω ἔγκρισις ζητῆται ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἡ προϊσταμένη τῆς ἐγκρινούσης τὴν τοιαύτην κινησιν Μ. Μονάδος ἀρχὴ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐγκρίσεως τῶν σχεκῶν ὁδοιπορικῶν ἢ ἀποφαίνεται περὶ τοῦ καταλογισμοῦ εἰς βάρος τοῦ διατάξαντος τὴν χορήγησιν τοῦ φύλλου πορείας, κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην περίπτωσιν ἀποφασίζοντος ὁριστικῶς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὡς πρὸς τὴν χορήγησιν φύλλου πορίας κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μετακινήσεω στρατιωτκῶν ἰσχύουσιν τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ Ν. 1795 ὡς ἐτροποιήθη.

Αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4322 «περὶ Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς ὑπαξιωματικῶν καὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς τεχνιτῶν».

Ἄρθρον μόνον.

1. Τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 5 «Διὰ τοὺς ἀποβαλλομένους ἢ παραιτουμένους πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας κλπ.....
..... ὅπερ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἔλασσον τῶν 4 μηνῶν» τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Ὁ ἐν ταῖς Σχολαῖς χρόνος φοιτήσεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει προσμετρᾶται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν λόγῳ θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως, ἣν ἐκ τοῦ στρατολογικοῦ νόμου ὑπέχουσι καὶ ἣν ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσιν ἐν καιρῷ. Ἐπὶ πλέον δὲ ταύτης ὑποχρεοῦνται, ὅπως ὑπηρετήσωσι προσθέτως: 1

α') Οἱ παραιτούμενοι πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν, 2 μὲν μῆνας, ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς παραιτήσεώς των διανύωσι τὸ πρῶτον ἔτος τῆς φοιτήσεώς των ἐν τῇ Σχολῇ, 6 μῆνας, ἐὰν διανύωσι τὸ δεύτερον ἔτος καὶ 10 μῆνας, ἐὰν διανύωσι τὸ τρίτον ἔτος ἢ περισσότερα.

β') Οἱ ἀποβαλλόμενοι κατόπιν γνωματεύσεως τῶν πειθαρχικῶν συμβουλίων, εἴτε ἔχουσιν ὁρκισθῇ εἴτε μή, 4 μὲν μῆνας, ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπῆς των διανύωσι τὸ πρῶτον ἔτος φοιτήσεώς των ἐν τῇ Σχολῇ, 8 μῆνας ἐὰν διανύωσι τὸ δεύτερον ἔτος, 12 μῆνας ἐὰν διανύωσι τὸ τρίτον ἔτος, 18 δὲ μῆνας ἐὰν διανύωσι τὸ τέταρτον ἢ περισσότερα ἔτη τῆς φοιτήσεως.

II. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 προστίθεται, ὡς δεύτερον ἐδάφιον, τὸ κάτωθι:

«Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποφοιτήσαντας ἐκ τῶν ἄνω Σχολῶν εὐδοκίμως μαθητάς».

III. Τὸ ἄρθρον 8 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἀποφοιτῶντες τῆς Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς ὑπαξιωματικῶν ὀνομάζονται δεκανεῖς εἰς τὰ ὅπλα τοῦ Πεζικοῦ, Πυροβολικοῦ, Ἱππικοῦ, Μηχανικοῦ καὶ εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Μεταγωγικοῦ, μετὰ τρίμηνον δὲ ἀπὸ τῆς ἀποφοιτήσεως των λοχίαι.

Ἐκ τῶν ἀποφοιτώντων ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς τεχνιτῶν ποσοστὸν μέχρι 10 ο)ο κατατάσσονται ὡς δεκανεῖς τεχνῖται εἰς τὰς διαφόρους ἁρμοδιότητας, οἱ δὲ λοιποὶ ὡς στρατιῶται τεχνῖται.

Οἱ ὡς δεκανεῖς τεχνῖται κατατασσόμενοι λαμβάνονται κατὰ τὴν γενικὴν σειρὰν ἐπιτυχίας, ἣν ἔχουσι μετὰ τὸ πέρας τῶν ἀπολυτηρίων ἐξετάσεων».

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων» καὶ 3) «Περὶ τιμωρίας τῶν κατὰ τὴν τακτικὴν καὶ πρεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν λειποματούρων».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4604 καὶ 4334 περὶ συστάσεως ταμείου ἀσφαλίσεως ἐργαζομένων τάξεών τινων ἐφημεριδοπωλῶν, μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου "περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2110 νόμου περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2165 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος ἕνεκα τῆς στατιστικῆς καὶ περὶ τέλους τῆς στατιστικῆς».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμ-

πληρώσεως τῶν περὶ γενικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων» ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 20 ἐδάφ. 4 τοῦ νόμου 4275 περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 20 παραφράφος 4 τοῦ νόμου 4275 περὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4275 περὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως καταργεῖται διὰ τὰς συνδυαλέξεις τοῦ Τύπου καὶ ἐφαρμόζονται περὶ τούτων αἱ διατάξεις τῶν νόμων, οἵτινες ἴσχυον πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου 4275.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1929.

2) *«Περὶ καταβολῆς δραχμῶν 800.000 εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Τύπου Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν»* ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἵνα καταβάλωσιν ἐφ' ἅπαξ καὶ πρὸς ὁριστικὴν ἐξόφλησιν πάσης ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου, πηγαζούσης ἐκ τῆς ἀπὸ 4 Μαρτίου 1920 συμβάσεως, τῆς συναφθείσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 2022 τῆς 31 Ἰανουαρίου 1920 μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Δ. Καλαποθάκη, διορισθέντος Διευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Τύπου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχ. ὀκτακοσίων χιλιάδων, ἀπαλλαγμένου πάσης φορολογίας.

3) *«Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ 4444 νόμου περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ περὶ ὁρισμοῦ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ»* ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4444 οἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου τούτου ὁρισθέντες ἐν εἰρήνῃ ἀριθμοὶ τῶν μαχίμων καὶ οἰκονομικῶν τροποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Μάχιμοι:

Ἀντιπλοίαρχοι 28, ἐξ ὧν εἷς εἰς εἰδικὴν μονιμότητα.
Πλωτάρχοι 40.

Οἰκονομικοί:

Πλωτάρχοι 13, ἐξ ὧν εἷς διὰ τὴν λογιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Μ. Τ. Π. Ν. τιθέμενος εἰς εἰδικὴν μονιμότητα.

Ἄρθρον 2.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὑπαξιωματικούς, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν δυνάμει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 4444 ἀποστρατευθέντων ἦτο μικρότερος ἐξ ἑκάστης εἰδικότητος τοῦ ὑπὸ τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 ὁρισθέντος, οἱ ὑπέρτον ἀριθμὸν τοῦτον παραμένουν ἐντὸς τῶν ἀριθμῶν μέχρις ἐξαντλήσεως καὶ ἕως οὗ ὁπωσδήποτε ὁ ὁλικὸς τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐν ἑκάστῃ εἰδικότητι περιορισθῇ ὡς οὗτος καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 82 τοῦ νόμου 4411.

4) *«Περὶ ἀνεγέρσεως ἐν Πειραιεῖ νέων Φαρικῶν Ἀποθηκῶν διὰ τῆς εἰς τὸ Δημόσιον καταβολῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῆς Δημενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς λόγῳ ἀπαλλοτριώσεως τῶν νέων ἀποθηκῶν»*, ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ἐν Πειραιεῖ φαρικῶν ποθηκῶν καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καταβληθησόμενον ὑπὸ τῆς Δημενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς ἀντάλλαγμα ἢ ἀποζημίωσις περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ ὅπως διὰ τούτου κτισθῶσιν ἐν Πειραιεῖ νέαι φαρικαὶ ἀποθῆκαι, καθ' ἃ λεπτομερῶς διὰ Διατάγματος θέλει καθοσιοθῇ.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὰ Θεσσαλικὰ Γεωργικὰ Ταμεῖα» ὁ κ. ***Ι. Μιχαὴλ*** λέγει προσετέθη παράγραφος εἰς τὸ ἄρθρον 5, ἥτις εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ ἀντισυνταγματική, καὶ ζητεῖ τὴν ἀπάλειψίν της, διότι δὲν δύναται ν' ἀφαιρεθοῦν γαῖαι παραχωρηθεῖσαι καὶ πληρωθεῖσαι.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπάρχει πρότασις 22 βουλευτῶν περὶ μετατροπῆς τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** κακίζει τοὺς ἀντιδρῶντας κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι θέλουν νὰ δημιουργήσουν νέους τσιφλικιούχους. Προχωρῶν ἀναπτύσσει ὅτι ὁ κλῆρος ἐκείνων ποῦ κατέχουν τὸ λειβάδιον Γόργιανη φθάνει πολλαχοῦ εἰς τὰ 800 καὶ 900 στρέμματα, καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔρχεται ν' ἀποκαταστήσῃ μίαν τάξιν καὶ νὰ συμπληρώσῃ γεωργικὰς καὶ κτηνοτροφικὰς ἀνάγκας.

Ὁ κ. ***Δ. Μυλωνογιάννης*** τονίζει τὰς ἀδικίας, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν κατὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀγροκτημάτων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι, συμφώνως μὲ τὸν Κανονισμόν, τὸ νομοσχέδιον συζητεῖται κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, διότι ὑπεβλήθη πρότασις 20 βουλευτῶν.

Ὁ κ. ***Α. Θεολογίτης*** τονίζει ὅτι αἱ γαῖαι αὐταὶ παρεχωρήθησαν ἀπὸ τοῦ 12 καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφαιρεθοῦν διὰ νόμου διότι δὲν ἐπιτρέπεται μεταβίβασις κυριότητος καθ' ὃν τρόπον θέλει τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀναστασιάδης*** παρατηρεῖ ὅτι ἡ κυριότης ἀνήκει ἀκόμη εἰς τὸ Κράτος.

Ὁ κ. ***Α. Θεολογίτης*** λέγει ὅτι αἱ γαῖαι ἔχουν παραχωρηθῇ πρὸ 18ετίας καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν πληρώσει.

Ὁ κ. ***Θ. Φίλιος*** λέγει ὅτι πλῆθος κληρούχων ἐξέπεσε, διότι δὲν ἐκαλλιέργει.

Ὁ κ. ***Α. Θεολογίτης*** λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον 5, διότι εἶναι ἄδικον, καὶ ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποστηρίζωμεν κάθε ἀδικούμενον.

Ε. Ζούκας. Εἰς τὸ νομοσχέδιον, λέγει, «περὶ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου», ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς παρενεβλήθη μία διάταξις ὑπ' ἀριθμὸν 5 καὶ 6.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφεται.

Ε. Ζούκας. Καὶ ὡς πρὸς τὸ 5ον ἄρθρον, λέγει, ἐμειψηφίσαμεν καὶ ἐγὼ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι ἡ διάταξις δὲν ἔχει οὔτε νομικὸν οὔτε πραγματικὸν ἔρεισμα.

Συνεχίζων ἐξιστορεῖ τὰ τῆς διὰ νόμου διανομῆς τοῦ Ἐθνικοῦ λειβαδίου Γόργιανη εἰς τοὺς κατοίκους Γόργιανη καὶ Πανίτσης, ἐνῷ ὑπὲρ τῶν κατοίκων Γοστυλίου παρεχωρήθη ἄλλο λειβάδιον Στεφανοβίκειον, ἔχον καὶ πεδινὰς καλλιεργησίμους ἐκτάσεις. Ἀπὸ τοὺς νόμους ΓΣΒ' καὶ 351 ἐξάγεται ὅτι τὰ λειβάδια ποῦ παρεχωρήθησαν, ὅπως ἡ Γόργιανη, εἶναι φύσεως κοινοτικῆς.

Σ. Ἀναστασιάδης. Παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς κληρούχους καὶ ὄχι εἰς τὴν κοινότητα.

Ε. Ζούκας. Ὁ νόμος λέγει εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου, τὸ δὲ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ἀπαγορεύει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν κοινοτικῶν λειβαδίων, καὶ συνεπῶς ἐνδείκνυται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος. Ἂν γίνῃ ἀφαίρεσις τῶν γαιῶν, καθ' ὃν τρόπον θέλει τὸ νομοσχέδιον, ὁ νόμος θὰ εἶνε ἀντισυνταγματικός. Ἐλέχθη, συνεχίζει, ὅτι ὑπάρχουν προσωρινὰ παραχωρητήρια ἀλλὰ καὶ ἡ νομὴ εἶναι περιουσιακὸν δικαίωμα.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἐρωτῶ ἂν μετετέθη ἡ κυριότης;

Ὁ κ. ***Ε. Ζούκας.*** λέγει ὅτι τὸ δημόσιον παραχωρεῖ τὴν νομὴν καὶ μόλις πληρωθοῦν αἱ δόσεις ἡ κτῆσις τῆς κυριότητος ἀπορρέει ἀπὸ τῆς παροδόσεως τῆς νομῆς καὶ ἂν ὁ νομεὺς εἶναι Κοινότης δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἀφαίρεσις.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Συζητεῖτε λέγει ἐπὶ μιᾶς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἣν ἐγὼ ἐπεφυλάχθην.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν), προτείνει νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον ἄνευ τῆς τροπολογίας.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι διὰ τὴν τροπολογίαν ἐπιφυλάσσεται.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον ὡς ἀρχικῶς εἶχεν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως».

Ὁ κ. ***Ν. Κωνσταντόπουλος*** ὡς εἰσηγητὴς λέγει, ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι τὸ συμπλήρωμα τοῦ περυσινοῦ νόμου περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ δίδεται δ' αὐτοῦ μία γενικὴ κατεύθυνσις. Τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς τροποποιήσεως εἶναι τὸ ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποτελεῖται ἀπὸ πάντα δυνάμενον νὰ ἔχῃ γνώμην. Τὸ δεύτερον σημεῖον εἶναι ἡ σύνθεσις τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ἐκ τριῶν μερῶν καὶ ἐπὶ τῆς τριμεροῦς αὐτῆς μορφῆς δὲν ἠγέρθη καμμία ἀντίρρησις, τὸ τρίτον μέρος ἀφορᾷ τὰ περιφερειακὰ ὄργανα καὶ ὑπάρχει ἡ γνώμη νὰ ἀντιπροσωπεύεται καλλίτερον ὁ διδασκαλικὸς κόσμος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ συντεθῇ τὸ Συμβούλιον ἀπὸ τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητήν, τοὺς Προέδρους τῶν Ἐφετῶν ἢ Ἡρωοδικῶν καὶ ἀπὸ τὸν Γυμνασιάρχην. Τὸ τέταρτον μέρος ἀφορᾷ τοὺς διορισμούς, μετατάξεις καὶ προαγωγάς. Ἡ Ἐπιτροπὴ διετύπωσεν ἐπίσης πολλὰς ἀντιρρήσεις εἰς τὰς λεπτομερείας καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέλη τοῦ Γυμνασιαρχικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐδέχθη νὰ ὑπηρετοῦν μὲ θητείαν καὶ νὰ μὴν εἶναι μόνιμα διὰ νὰ καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνανέωσις.

Ἐν τέλει προτείνει ὅπως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε προκριθῇ τὸ 8ετὲς τῆς θητείας οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες ὡς Σύμβουλοι διορισθοῦν εὐθὺς ὡς ἀρχίσῃ ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς τετραετίας γίνῃ ἡ ἀντικατάστασις.

Ἀνεξαρτήτως, ἐπιλέγει, τῶν ἀντιρρήσεων καὶ τῶν γνωμῶν μας θέτομεν ὑπεράνω παντὸς τὸν θεσμὸν τῆς δημοκρατικοποιήσεως, πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἓν σοβαρὸν βῆμα ἡ καλὴ ἐφαρμογὴ τοῦ κρινομένου νόμου.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** συνιστᾷ νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἓν μέρος λαϊκόν, νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει οἱ ἐγγὺς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης μεγάλοι συνοικισμοί, οἱ μὴ ἀποτελοῦντες ἰδίας κοινότητας, νὰ ἀτονεφχθῇ ἡ δικτατορία τοῦ Γενικοῦ Ἀγωγιστηρίου ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῶν προσωρινῶν τοιούτων ἐπιθεωρητῶν ἐκπαιδευτικῶν, καὶ τέλος νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς ὡρισμένη δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. ***Ι. Περδικογιάννης*** ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινάς.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑπόσχεται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** χαρακτηρίζων ὡς ἐπαινετὴν τὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐκφράζει ἐνδιασμοὺς ὡς πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, διότι τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τοῦ πολυσυνθέτου αὐτοῦ καὶ τῆς ἀνομοιογενείας του δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ καταλήξῃ εἰς συμπεράσματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ἂν καταλήξῃ εἰς συμπεράσματα, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ καταστήσῃ ταῦτα ἐπωφελῆ, διότι δὲν ὑπάρχει ἐνιαία ἐν αὐτῷ Διοίκησις. Ὡς πρὸς τὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια παρατηρεῖ ὅτι καὶ ταῦτα δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀπόδωσι ὅτι ἐξ αὐτῶν ἀναμένεται, διότι στεροῦνται τῆς ἐχεφείας νὰ μετέχουν παιδαγωγικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ζητημάτων. Καταλήγων, προτείνει ὅπως μετέχουν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, καὶ ὅπως τὰ μετέχοντα τοῦ Συμβουλίου μέλη μὴ λαμβάνουν ἰδιαιτέραν ἀποζημίωσιν. Καὶ τέλος, ὅπως ἡ ἐλαττωθῇ τὸ ὅριον εἰς 7 ἢ καθιερωθῇ ἡ μονιμότης.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνιστᾷ, ὅπως καθιερωθῇ ἡ θητεία καὶ ληφθῇ πρόνοια περὶ τμηματικῆς ἐξόδου μικροτέρου ἀριθμοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται συχνὴ ἡ τοποθέτησις.

Ὁ κ. ***Γ. Τηλικίδης*** εὑρίσκων ὀρθὴν τὴν καθιερουμένην ἀρχήν, ἐκφράζει δισταγμοὺς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ἔχων, ὡς λέγει, τὸ προηγούμενον τῆς μὴ συστηματικῆς ἐφαρμογῆς τῶν τελευταίως ψηφισθέντων ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἰδίως δὲ τῶν ἀφορώντων τὴν γεωργικὴν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἀπαντᾷ ὅτι ἐφόσον ἐξαρτᾶται ἐκ λόγων οἰκονομικῶν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν συντελεῖται κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον, μόνον δὲ ὡς πρὸς τὸ κατάλληλον διδακτικὸν προσωπικὸν παρατηροῦνται εἰσέτι ἐλλείψεις τινές, αἱ ὁποῖαι ὅμως καὶ αὐταὶ ἐπιδιώκεται νὰ διορθωθοῦν.

Ὁ κ. ***Γ. Τηλικίδης*** συνεχίζων ἐξηγεῖ ὅτι οἱ φόβοι του περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ θεσμοῦ τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου ὀφείλονται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦτο ἔχει μόνον τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα ἑνὸς συμβουλίου χωρὶς ὅμως νὰ κατέχῃ καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του στοιχεῖα, ὡς ἡ ἐνιαία κατεύθυνσις, ἡ ὁμοιογένεια τῶν μελῶν, ἡ σύμπτωσις τῶν ἀντιλήψεων κλπ. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο οὐδὲν ἄλλο θὰ ἀποτελῇ εἰμὴ μικρογραφίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀσχολούμενον εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἀντιθέσεων, αἱ ὁποῖαι κρατοῦν παρὰ τῷ λαῷ.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) παρατηρεῖ ὅτι αὐτὸ ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοποῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκεται διότι ἄλλως ἂν ὑπάρχῃ ὁμοιογένεια καὶ προκαταβολικὴ συμφωνία δὲν ὑφίσταται λόγος νὰ καταβάλλεται μέριμνα διὰ τὴν κατεύθυνσιν· ἑπομένως εἶναι περιττὸν καὶ τὸ ὄργανον.

Ὁ κ. ***Γ. Τηλικίδης*** καταλήγων συνιστᾷ ὅπως εἰς τὰ περιφερειακὰ συμβούλια μετέχουν ὡς ἀντιπρόσωποι αἱρετοὶ τοῦ κλάδου.

Ὁ κ. ***Ρ. Διβαθυνόπουλος*** λέγει ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι δὲν πρέπει νὰ εἶναι μόνιμοι διότι ὀφείλουν νὰ γνωρίζουν τὴν ψυχοσύνθεσιν τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἀλλάσσει καθ' ἑκάστην. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ μία θητεία

Ὁ κ. ***Α. Παπανστασίου*** λέγει ὅτι εἶναι λυπηρὸν ὅτι ἕνα τόσον σοβαρὸν νομοσχέδιον ἔρχεται νὰ συζητηθῇ τοιαύτην ὥραν καὶ μὲ τοιαύτην ἀραιὰν συγκρότησιν τοῦ Σώματος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθιεροῦνται ἐνιαία διοίκησις τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τρόπον ὥστε νὰ προϊσταται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὰ εἰδικὰ σχολεῖα παραμένουν εἰς τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα. Εἶναι βέβαια πρᾶγμα σπουδαιότατον ἡ κατεύθυνσις, ἡ ὁποία θὰ δοθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὰ σχολεῖα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ τὴν εἰδικότητα αὐτῶν καὶ εἶναι ὀρθὸν νὰ δημιουργηθῇ ἓν ὄργανον, τὸ ὁποῖον νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν σύμφωνα μὲ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου. Γεννᾶται ὅμως τὸ ζήτημα, ὡς συγκροτεῖται τὸ Ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ἠμπορεῖ νὰ ἐκπληρώσῃ πάντας τοὺς ὅρους; Διότι ἐὰν μὲν πρόκειται νὰ καθορίσῃ πόσα σχολεῖα πρέπει νὰ ἔχωμεν, πόσα γεωργικά, πόσα ἐμπορικά, κλπ. εἶναι κακῶς συντεθειμένον. Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ ἐξετάσῃ βαθύτερον τὰ πράγματα νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα καὶ

νὰ ἀσχοληθῇ γενικώτερον. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι καλῶς συντεθειμένον. Τὰ συμβούλια ταῦτα σκοπὸν ἔχουν, πλὴν τῶν ἄλλων, καὶ τὴν ἐξύψωσιν τῶν λειτουργῶν ἑκάστου κλάδου. Πρέπει δὲ διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ εἶναι πολυμελῆ διότι ἀποτελοῦσιν ἕνα εἶδος συνεδρίων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συμβούλιον πρέπει νὰ ἔχῃ μεγαλυτέραν ὁμοιογένειαν. Εἴμεθα θιασῶται τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπροσωπήσεως, δὲν ἔπεται ὅμως ἐκ τούτου ὅτι πρέπει οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων νὰ ἐκπροσωπῶνται παντοῦ καὶ πάντοτε. Ὅταν πρόκειται περὶ βαθυτέρας ἐξετάσεως τῶν πραγμάτων, ὅταν πρόκειται περὶ ἐρεύνης, περὶ ἐκπαιδευτικῶν προβλημάτων, πρέπει τὸ Συμβούλιον νὰ ἔχῃ μεγαλυτέραν ὁμοιογένειαν καὶ νὰ εἶναι πολυαριθμώτερον διὰ νὰ ἔρχωνται καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν ἐπαρχιῶν δηλαδὴ οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ κλπ. ὥστε νὰ ὑπάρχῃ μεγαλυτέρα ἐπαφή. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου πρέπει νὰ ρυθμισθῇ κατ' ἄλλον τρόπον. Δὲν ὑπάρχει κἂν ἀνάγκη τοῦ ἑνὸς μηνός. Δύναται νὰ συνέρχεται καὶ νὰ ἀποφασίζῃ ἐντὸς 5 ἢ 6 ἡμερῶν ἢ τὸ πολὺ μιᾶς ἑβδομάδος.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Εἴμεθα οὐσιαστικῶς σύμφωνοι, οὔτε κατ' ἔτος ἀλλὰ κατὰ διετίαν.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνεχίζων λέγει ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ἐφαρμοστέαι, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ προσέδιδεν εἰς αὐτὸ μεγαλύτερον κῦρος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰσήγησιν, ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον, αὕτη ἐκ πρώτης ὄψεως εἶναι ὠφέλιμος. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ ἐνδοιασμοί. Διότι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἀσκήσουν τὰ διοικητικὰ ἔργα δὲν εἶναι οἱ ἀνώτατοι ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως καὶ ἱκανότητος διότι δὲν ὑπάρχουν πρόσωπα. Τοῦτο ἀποτελεῖ ἓν μειονέκτημα. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον τοῦτο δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ μόνιμον προσωπικὸν πλὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Παιδείας ὁ ὁποῖος βέβαια εἶναι ὁ σπουδαιότερος. Διότι θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ πόθος τοῦ παιδαγωγοῦ εἶναι νὰ εἶναι διδάσκαλος καὶ ὄχι νὰ εἶναι ἐπιτελής, καὶ νὰ προετοιμάζῃ νομοσχέδια. Ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον φρονεῖται ὅτι ὅπως γίνεται θὰ ἔχωμεν πολὺ συχνὰς μεταβολάς. Ἐὰν ἡ ἀποκέντρωσις ἦτο εὐρυτέρα φρονεῖ ὅτι θὰ ἦτο εὐκολώτερον τὸ ἔργον τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου. Ὡς πρὸς τὰ τοπικὰ συμβούλια νομίζει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ μετέχῃ καὶ ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους, δηλαδὴ θὰ ἐπροτιμοῦσε νὰ μετέχουν αὐτῶν ὁ ἐπιθεωρητής, ὁ γυμνασιάρχης καὶ ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ Κράτους.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια φαίνεται ὅτι ἔγιναν ὑπὸ κακὸν ἀστερισμόν, διότι καὶ τὰ προηγούμενα ἦλθαν εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἐβιάζετο ἡ Κυβέρνησις νὰ τὰ ψηφίσῃ. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχέδιον. Ἂν ἤθελον νὰ συναγάγω συμπεράσματα θὰ ἔλεγον εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ μὴ σπεύσῃ εἰς τὴν μεταρρύθμισιν αὐτήν, διότι καὶ τὰ ἄλλα νομοσχέδια, τὰ ψηφισθέντα, δὲν ἐφαρμόσθησαν ἀκόμη, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἔφεραν μίαν ἀναστάτωσιν. Τὸ ἴδιο φοβοῦμαι καὶ μὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι γεννᾶται ἡ ἐντύπωσις ὅτι δὲν μεριμνῶμεν περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ψηφίσεως νόμων καὶ τῆς δημιουργίας μερικῶν θέσεων. Δὲν εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ δημιουργῆται διὰ νὰ παράσχῃ μίαν εὐχέρειαν. Φρονῶ τοὐναντίον ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ πρῶτον ἡ πραγματικὴ κατάστασις καὶ κατόπιν νὰ ἔλθῃ ὁ νόμος. Δὲν δύναμαι αὐτὴν τὴν ὥραν νὰ εἰσέλθω εἰς ἐξέτασιν τῶν διαφόρων διατάξεων τοῦ νομοσχεδίου. Γενικῶς ὅμως δὲν εὑρίσκω ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ἐκπληρώσῃ κανένα προορισμόν. Τὸ Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ 42 ἄτομα, ἀλλὰ παῖα θὰ εἶναι ἡ ἑνότης ἐν τῇ κ' ὅλου ἐκπαιδεύσει, ἀφοῦ οὔτε κἂν ἡ καθόλου ἐκπαίδευσις δὲν συγκεντροῦται εἰς ἕνα Ὑπουργεῖον; Δὲν φρονῶ ὅτι ἡ συγκέντρωσις αὕτη θὰ γίνῃ διὰ τοῦ Συμβουλίου. Τί θὰ δύναται π. χ. νὰ συμβάλῃ ἡ συζήτησις τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν γεωργίαν; Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δὲν γίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ μία μεταβολὴ εἰς τὸ ὑπάρχον Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον αὐξάνεται καὶ διαιρεῖται εἰς τρία μέρη, διότι τὰ ἔργα αὐτοῦ θὰ εἶναι τὰ ἴδια μὲ τὰ ἔργα τοῦ νῦν ὑπάρχοντος Συμβουλίου. Μεταβάλλομεν δηλ. διὰ τοῦ νομοσχεδίου τὴν διοίκησιν εἰς τὴν ὁποίαν δίδομεν τὴν ἰδίαν πραγματικὴν κατάστασιν. Ἐφ' ὅσον συνεπῶς δὲν βλέπω μίαν νέαν κατάστασιν τὸ νομοσχέδιον τὸ θεωρῶ περιττόν. Εἶναι δὲ περιττὸν καὶ δι' ἕνα ἄλλον λόγον. Λέγομεν ὅτι θὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, διατί μεταβάλλομεν σήμερον τὴν διοίκησιν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀφοῦ, ὅταν θὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν ἀποκέντρωσιν, θὰ κάμωμεν ἄλλην διοίκησιν. Τὸ νομοσχέδιον δὲν κάμει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιφέρῃ δαπάνας. Ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἂν τὰ πρόσωπα ποὺ ἔχομεν σήμερον ἐν τῇ διοικήσει τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐργασθῶσι περισσότερον θὰ ἐκπληρώσουν τὸν σκοπὸν των ἄνευ μεταβολῆς. Ἂς ἀναμείνωμεν συνεπῶς τὴν μεταβολὴν τῆς καταστάσεως καὶ τότε κάμνομεν ἄλλην διοίκησιν. Συνεχίζων, παρατηρεῖ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποκέντρωσιν τὸ νομοσχέδιον ἔχει ἐλαττωματικότητα, διότι παρέχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Ὑπουργόν. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τελευταῖον ἐδάφιον ἀναγράφεται ὅτι οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ 3 ἔτη τμηματάρχαι διορίζονται ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι. Φρονῶ ὅμως ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν εἶναι τὰ κατάλληλα ὄργανα, διότι εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ εἶναι οὔτε καθηγηταί, οὔτε διδάσκαλοι. Ἐπίσης εἰς τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον μετέχουν ὅλοι οἱ Διευθυντὲς τοῦ Ὑπουργείου, εἰς τρόπον ὥστε εἶναι δυνατὸν οἱ ἡ διευθυνταὶ καὶ εἰς ἄλλος νὰ ἀποτελέσουν τὸ Συμβούλιον. Ποῦ εἶναι συνεπῶς ἡ ἀποκέντρωσις; Κατόπιν εἶναι ἡ διάταξις ὅτι οἱ τμηματάρχαι ἀποστέλλονται εἰς ἐπιθεώρησιν ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ἀποσταλῶσι οἱ Σύμβουλοι.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμβουλίου λέγει ὅτι πρέπει τὰ μέλη νὰ εἶναι μὲ ὡρισμένην θητείαν διότι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι νὰ παρακολουθοῦν τὴν ἐκπαιδευτικὴν κίνησιν καὶ διὰ τῆς ὡρισμένης θητείας ἐπέρχεται μία ἀλλαγὴ εἰς τρόπον ὥστε θὰ προσκομίζεται ὕλη ἡ πεῖρα τὴν ὁποίαν θὰ ἔχουν σχηματίσει ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιθεωρήσεων, ἡ δὲ ἐναλλαγὴ αὕτη τοῦ Συμβουλίου νὰ γίνεται τμηματικῶς. Ἐν τέλει, λέγει, ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου περὶ τοῦ ὁποίου ὡμίλησεν ὁ κ. Καλαντζάκος ἐπέρχεται πράγματι μία μεγάλη ἀδικία εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον. Ὡς εἶναι συντεθειμένον τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο κατηγορίας τοὺς ἐν ἀποσπάσει διὰ μίαν θετίαν καὶ τοὺς ἐναλλασσομένους διὰ μίαν διετίαν. Τώρα παύονται οἱ ἐν ἀποσπάσει καὶ μονιμοποιοῦνται οἱ ἐναλλασσόμενοι· τοῦτο εἶναι ὄχι μόνον ἄδικον ἀλλὰ ἔχει καὶ τὴν ἐλαττωματικότητα ὅτι οἱ ὑπάλληλοι δὲν θὰ ἔχουν πεποίθησιν ὅτι ἔχουν καλὴν διοίκησιν. Πάντως λέγει καταλήγων συνιστῶ ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψήφισιν τοιούτου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγον καιρὸν θὰ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ τροποποιήσῃ.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) λέγει ὅτι ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος συνέσπασε τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου διότι φρονεῖ ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἡμεῖς ἔχομεν ὅλως διάφορον γνώμην· κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα τοῦ θεσμοῦ τῆς ἑνότητος τῆς διοικήσεως εἶναι ἀνάγκη, δὲν ἔπρεπε δὲ τὸ συμβούλιον τοῦτο νὰ ἀποξηρανθῇ μόνον μὲ τὰ ὑπηρεσιακὰ ὄργανα, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ζωογονηθῇ καὶ μὲ ἄλλα μέλη καὶ διὰ τοῦτο θεσπίζομεν τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ διὰ τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μελῶν, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι οἱ φορεῖς τῶν ἀντιλήψεων τῶν διαφόρων κλάδων. Τὸ νομοσχέδιον δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα προχειρότητος, ὡς ἐλέχθη, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀποτέλεσμα μακρᾶς μελέτης.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διορίσῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον καὶ ἀξιωματικὸν ἀκόμη.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Καὶ διὰ τοῦ νομοσχεδίου διὰ τὰ πέντε μέλη δὲν ὁρίζονται προσόντα διὰ νὰ δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐκλέξῃ κατὰ βούλησιν. Ἡ φιλοσοφία ἐπὶ ὅλων τῶν ζητημάτων εἶναι ὑπόθεσις ἐλευθέρου πνεύματος μὲ τὸ ὁποῖον ζωογονεῖται τὸ ὑπηρεσιακὸν τοιοῦτον. Δὲν νομίζω ὅτι ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου εἶναι καταχαιρέτισμοί. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ καθορίσῃ τὰ γενικὰ ζητήματα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ γίνωνται γενικαὶ συνεδριάσεις καὶ τὰ εἰδικὰ τοιαῦτα. Ὡς πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ἀποτελεῖ κοινὴν συνειδησιν ὅτι τοῦτο νοσεῖ καὶ ἡ μεταρρύθμισις αὐτοῦ εἶναι ἀναγκαία. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον δὲν νομίζωσιν αἱ διατυπωθεῖσαι παρατηρήσεις εἶναι βάσιμοι.

Ὡς πρὸς τὸ περιφερειακὸν Συμβούλιον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται τοῦτο εἰς τὴν ἀποκέντρωσιν καὶ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔχει ὅλην τὴν ἐξουσίαν. Δὲν ἔχει δίκαιον εἰς τοῦτο, διότι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀποκεντρωτικόν. Συνεχίζων ἀναφέρει τὴν σύνθεσιν τοῦ περιφερειακοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ὅσον ἀφορᾷ, λέγει, τὴν θητείαν, ἡ τὴν μονιμότητα τοῦ Συμβουλίου, κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς μονιμότητος, διότι φρονεῖ ὅτι μὲ τὸν χωρισμὸν ἐστερήθη τὸ Συμβούλιον ἑνὸς μέρους τοῦ κύρους του, ἂν δὲ τώρα στερηθῇ καὶ τῆς μονιμότητος θὰ στερηθῇ τελείως τοῦ κύρους του. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς δύο ἐξ ἀποσπάσεως Συμβούλους λέγει ὅτι θὰ ταὐτισθῇ ἡ τύχη των μὲ τὴν τύχην τῶν ἄλλων.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναπάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐκπαιδεύσεως», ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συνεγγυήσεως τοῦ Κράτους ὑπὲρ βιομηχανικῶν ταμείων» ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** εἶμαι, λέγει, σύμφωνος πρὸς τὸ νομοσχέδιον καὶ τοῦτο ἀποδεικνύει πόσην ἀνάγκην ἔχουν ἀπὸ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Κράτους αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀξιοῦν νὰ εἶναι ἐλεύθεροι, καὶ τὴν βοήθειαν αὐτὴν τοῦ Κράτους θὰ τὴν ἐκτιμήσουν. Προτείνω ὅμως τροποποιήσεις τινὰς καὶ δὴ πρῶτον ἡ γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ εἶναι πεντεμελὴς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κομμάτων καὶ δεύτερον νὰ καθορισθῇ ποῖα ἐννοοῦμε κόμματα.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Τοὺς ἐντὸς τῆς Βουλῆς δηλώσαντας.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ λέγω τοῦτο διότι ὑπῆρχον καὶ μερίδες, τὰς ὁποίας δὲν εἴχατε ὑπ' ὄψιν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Εἶναι γνωστὸν αἱ ἐν τῇ Βουλῇ μερίδες.

Α. Παπαναστασίου Θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ καθορισθῇ ὅτι ἐννοοῦνται ἐκεῖναι τὰ κόμματα, ἅτινα κατὰ τὴν παροῦσαν ἢ τὴν προηγουμένην περίοδον εἶχον ἕνα ἀριθμὸν μελῶν ἢ καὶ κατὰ τὰς δύο περιόδους.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐξοικονομεῖται τὸ πρᾶγμα ἀφοῦ ἐθέσαμεν τὰ 2)3.

Α. Παπαναστασίου Νὰ διατυπωθῇ ὅτι ἐννοοῦνται ἐκεῖναι, τὰ ὁποῖα εἶχον τόσον ἀριθμὸν μελῶν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν). Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸν Κανονισμὸν τῆς Βουλῆς.

Α. Παπαναστασίου Πάντως πρέπει νὰ τεθῇ ἀντιπρόσωπος τοῦ κόμματος. Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ γίνουν περιορισμοὶ εἰς τὸν νόμον, δηλ. αἱ ἐπιχειρήσεις, νὰ τεθοῦν ὑπὸ ἔλεγχον καὶ τότε νὰ διορίζεται ἀριθμὸς συμβούλων ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ τῆς Τραπέζης καὶ νὰ τεθῇ ὅτι ἐξ ἄλλου δὲν δίδεται μέρισμα κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη, ἢ δίδεται μέχρι ὡρισμένου ποσοστοῦ.

Π. Τσαλδάρης Ἀναμιγνυόμεθα οὕτως εἰς τὴν διοίκησιν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ διανεμηθοῦν μερίσματα χωρὶς νὰ ὑπάρχουν κέρδη. Ἐάν, ἐξ ἄλλου, ὑπάρχουν κέρδη καὶ δύναται νὰ διανεμηθοῦν ἄνευ βλάβης διατί νὰ διανεμηθοῦν;

Α. Παπαναστασίου. Διὰ νὰ ἐξυγιανθοῦν καλύτερον αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ νὰ μὴ ἔχωμεν χρηματιστηριακὰ παιγνίδια.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ὑπάρχει καὶ ἀντίθετος κίνδυνος.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν συντρέχει λόγος διὰ τόσον μεγάλα μερίσματα, ἔπρεπε μάλιστα νὰ θέσωμεν καὶ τεχνικὸν διευθυντήν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Νομίζω, λέγει, ἀφοῦ ἐλήφθη πρόνοια περὶ ἀντιπροσώπων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ περὶ οἰκονομικοῦ συμβουλίου δὲν συμφέρει νὰ βάλωμεν τίποτε ἄλλο. Ὅρους ἄλλους δυνάμεθα νὰ συζητήσωμεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Διὰ τοῦτο πρέπει μόνον νὰ τεθοῦν ὡς τροπολογία παράγραφος 4 καὶ 5 ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ νόμου περὶ τῆς διαρκείας του.

Μεθ' ὃ ψηφίζεται τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη, κατ' ἄρθρον εἰς β' συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ σχέδιον νόμου «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων».

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) λέγει ὅτι κατὰ τὴν καταχώρησιν τοῦ κειμένου τοῦ ψηφισθέντος νομοσχεδίου «περὶ βιομηχανικῶν δασμολογίων» εἰς τὰ πρακτικὰ παρελείφθησαν τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12 ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας προφανῶς, παρακαλεῖ δὲ ὅπως διορθωθῶσι κατὰ τοῦτο τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποσταλῶσι εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἡ Βουλὴ δέχεται.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) λέγει ὡσαύτως ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ προσχέδιον περὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κύρους συμβολαιογραφικῶν τινων πράξεων» ἐνῷ κατεχωρήθη τὸ ἄρθρον δεύτερον παρελείφθησαν αἱ ἐν ἀρχῇ τρεῖς στίχοι καθ' ὃς «τὸ ἄρθρον 7 τοῦ κυρωμένου Διατάγματος ἀκυροῦται ἀφ' ἧς ἰσχύσε καὶ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:» παρακαλεῖ συνεπῶς ὅπως διορθωθῇ κατὰ τοῦτο τὰ πρακτικὰ καὶ ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Ἡ Βουλὴ δέχεται.

Συνανίσει εἶτα τῆς Βουλῆς λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 3 1)1 διὰ τὴν 4 1)2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'

Πέμπτης 10 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος,*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Αἱ γεωργικαὶ ὀργανώσεις Μακεδονίας, Θράκης, Θεσσαλίας, καὶ Ἠπείρου διαμαρτύρονται διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 602.

Αἱ γεωργικαὶ ὀργανώσεις Μακεδονίας, Θράκης, Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου διαμαρτύρονται ἐναντίον τοῦ σχεδίου Κυπριάδου περὶ διανομῆς γαιῶν.

Οἱ ἔφεδροι πολεμισταὶ Παγκρατίου, Κοπανᾶ καὶ Νέας Ἑλβετίας διαμαρτύρονται διὰ τὴν καταληψιν ἐκτάσεως ἀπαλλοτριωθείσης ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ ζητοῦν τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν συγκρούσεως.

Ἀγρόται κάτοικοι Κηφισιᾶς, διαμαρτυρόμενοι κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως Ἀθηνῶν, παρακαλοῦν ὅπως συμπεριληφθοῦν εἰς τὸ ἀγρόκτημα «Μορτερό».

Ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος Ἁγίου Νικολάου Κρήτης παρακαλεῖ ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ μελάσσης πρὸς προαγωγὴν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς χαρουπίων.

Οἱ συνταξιοῦχοι χωροφυλακῆς Τρικκάλων ζητοῦν τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου 4286 καὶ τὴν αὔξησιν τῶν συντάξεών των.

Ὁ Κ. Χ. Δημητρακόπουλος ὑποστράτηγος ἐν ἀποστρατείᾳ ζητεῖ τὴν προσθήκην διατάξεων ἐν τῷ ἐνοικιοστασίῳ ὑπὲρ τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἕνωσις λειτουργῶν μέσης ἐκπαιδεύσεως Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως ἐπεκταθῇ ἡ χορήγησις τῶν 3)16 τοῦ μισθοῦ εἰς ἅπαντας τοὺς ἐκπαιδευτικούς.

Ἡ ἕνωσις μέσης ἐκπαιδεύσεως ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Λαρίσης τοῦ Πειραιῶς κατέχοντες οἰκόπεδα διαμαρτύρονται διὰ τὴν αὐθαίρετον κατάληψιν τούτων ὑπὸ τῶν προσφύγων καὶ παρακαλοῦν ὅπως ἐπιστραφῶσι ταῦτα εἰς τούτους ἢ καταβληθῇ ἀνάλογος ἀποζημίωσις.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Μαντᾶς*** καταθέτει ψήφισμα τοῦ συνεταιρισμοῦ προσφύγων συνοικισμοῦ Χαριλάου καὶ Οὐζεὶφ Βέη Θεσσαλονίκης ζητούντων τὴν διανομὴν καὶ παράδοσιν τῶν οἰκημάτων τοῦ συνοικισμοῦ Ὁσίας Ξένης.

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀποσπωμένων ἀξιωματικῶν».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4076 ἀφορῶντος τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἀνηλίκων ἀνταλλαξίμων διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως».

3 «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1929 συμβάσεως περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 600 τόννων σίτου διαφόρων ποικιλιῶν, διὰ σποράν».

4) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως περὶ διακειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων ὡς ἔκτοτε ἐτροποποιήθη».

5) «Περὶ ἐπανεκδικάσεως τῶν ἀγροκτημάτων τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων, τῶν ὁποίων οἱ φάκελλοι ἀπετεφρώθησαν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς 6ης Νοεμβρίου 1929 τοῦ Διοικητηρίου Ἰωαννίνων».

6) «Περὶ ὀφειλῆς ἀποζημιώσεως κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὲρ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

7) «Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων νομῆς ἐπὶ γαιῶν παραχωρηθεισῶν κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ε. Α. Π. καὶ ὁριστικῶς διανεμηθεισῶν».

8) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

9) «Περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένους ὁμογενεῖς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους».

10) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13)3)27 Ν. Δ. περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων» καὶ

11) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3471 καὶ 4354 «περὶ Ταμείων ἀνταλλαξίμων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 «περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Η. Ἀποσκίτης, Σ. Σχινᾶς, Ι. Μπούτης, Κ. Τσάφος*** καὶ ***Α. Καλαντζάκος*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐγχωρήσεων καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων ἀποζημιώσεων»

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** ὑποβάλλει τροπολογίας ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ αὐτοκινήτων, κυκλοφορίας αὐτῶν κ. λ. π.».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Ε. Καρυωτάκης, Ι. Γοβατζιδάκης*** καὶ ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ν. Ξηρὸς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Κ. Σαρακηνός, Δ. Τσιτσάρας, Ν. Σπηλιώτης*** καὶ ***Α. Μυλωνογιάννης*** ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πρεβέζης.

Ὁμοίως καὶ ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας***.

Ὁ κ. ***Σ. Σταυρόπουλος*** ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς κοινότητος Ἀδὶς—Ἀμπέμπα κατὰ τοῦ ἐκεῖ προξένου Ζερβοῦ, παραπονουμένης κατ' αὐτοῦ διότι οὗτος ἀπήλασε μέλη τῆς παροικίας ἐξ ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας, δεδομένου ὅτι οἱ ἀπελαθέντες εἶναι ὁ μὲν ἰατρός, ὁ δὲ φαρμακοποιός. Εἰς τὸ

Ἀδὶς—Ἀμπέμπα ἐγένετο δημοσίευσις ὅτι ὁ πρόξενος δὲν εἶναι ἰατρὸς καὶ ἔγινε πάλιν ἀπέλασις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Ἐλᾶτε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα.

Σ. Σταυρόπουλος. Ἀπήλασε καὶ ἄλλον ὁ Ζερβὸς ἐκ προσωπικῶν λόγων.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ κ. Α. Τζιμέρου ζητοῦντος ἐξέτασιν φλογοβόλου ἀερίου καταδιωκτικοῦ τῆς ἀκρίδος, οὗτινος ἐγένοντο δοκιμαὶ ἐνώπιον ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς καὶ κατεδείχθησαν τὰ ἀποτελέσματά του καὶ πρέπει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα καὶ προμηθευθῇ τὴν νέαν ταύτην ἐφεύρεσιν.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις καὶ παρακαλεῖ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐκθέσεις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπ. Γεωργ.) Θὰ ἐξετάσω.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἀποστράτου ἀνθυπομοιράρχου Μπότσικα παρακαλεῖ νὰ προσμετρηθῇ εἰς τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν του ὁ χρόνος καθ' ὃν ὑπηρέτησεν εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπ. Οἰκ.) Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν κατοίκων Μαργαριτίου.

Ὁ κ. ***Θ. Παπαστρατῆς*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν Ὀλυμπίας συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῶν οἰνοπαραγωγῶν.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν δημοδιδασκάλων Λευκάδος.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀσκεπίδης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν φυματικῶν καταδίκων Θεσσαλονίκης.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** συνιστᾷ ψηφίσματα κοινοτήτων Ἀγυιᾶς καὶ τονίζει ὅτι πρέπει αὕτη νὰ ὑπαχθῇ ἐκκλησιαστικῶς εἰς Λάρισαν.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις.

Ὁ ἴδιος συνιστᾷ ἀναφορὰν προσφυγικῆς ὁμάδος Δεμερλῆ διὰ παροχὴν δανείων.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** συνιστᾷ ἀναφορὰν κατοίκων Ἡρακλείου περὶ καθιερώσεως ἐνιαίου ἄρτου.

Ὁ κ. ***Ν. Ἀσκεπίδης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν καπνοπωλῶν Θεσσαλονίκης πασχόντων καὶ πενομένων.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ὑποστηρίζει ἀναφορὰν κατοίκων ἁγίων Ἀναργύρων Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν κοινότητος Λευκάδος.

Ὁ κ. ***Ι. Κουτσίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν πολεμοπαθῶν Γκέρλιτς.

Τὰς αὐτὰς συστάσεις ποιεῖται καὶ ὁ κ. ***Ν. Γαρδικιώτης.***

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης,*** ἀναπτύσσων ἀναφορὰν τοῦ ἐμπορομιομηχανικοῦ συλλόγου Τριπόλεως, λέγει ὅτι ὁ κ. Μπακόπουλος πρό τινος ἐπέκρινε τὸν νομάρχην Τριπόλεως κ. Φικιώρην. Ἤδη ὁ ἀναφερόμενος σύλλογος διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἀδικαιολόγητον ἐπίθεσιν τοῦ κ. βουλευτοῦ κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ νομάρχου, οὗτινος τὴν διοίκησιν ἀναγνωρίζει ὡς χρηστὴν καὶ τὸν ζῆλον ἀξιέπαινον. Ὁ κ. Μπακόπουλος ἐμέμφθη ἀκόμη τοῦ νομάρχου, διότι δὲν ἐπενέβη ἐγκαίρως πρὸς παροχὴν βοηθειῶν κατά τινα πλημμύραν. Ἀλλὰ ὑπάρχει ψήφισμα τῆς ἁρμοδίας κοινότητος βεβαιοῦσης ὅτι ὁ νομάρχης ἔκαμε τὸ καθῆκόν του. Τὰ αὐτὰ βεβαιοῖ καὶ τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον. Καταλήγων λέγει ὅτι περὶ προσωπικῶν ζητημάτων δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν μετὰ σπουδῆς καὶ ἄνευ ἐρεύνης. Ἐν προκειμένῳ πρόκειται περὶ νομάρχου μορφωθέντος ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ ἀποσπάσαντος πανταχοῦ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν.

Ὁ κ. ***Ν. Μπακόπουλος*** λέγει ὅτι ὁ προλαλήσας ἀκαίρως ἔφερε τὸ ζήτημα διότι ἀπουσιάζει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός. Ἐγὼ εἰς προηγουμένην συνεδρίασιν κατήγγειλα ὡρισμένας παραδάσεις καὶ ἀτασθαλίας τοῦ νομάρχου Ἀρκαδίας καὶ δὴ ὅτι κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 100ετηρίδος ἠγνόησε τὴν ὁμονσπονδίαν ἐπαγγελματιῶν Τριπόλεως, ὅτι ὕβρισε καὶ ἐξεδίωξε τὸν πρόεδρον αὐτῆς. Τὸν κατήγγειλα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς πλημμυροπαθεῖς ὅτι οὗτος ἀπήντησε ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ πίνῃ ἡ Κυβέρνησις τὰ ποτάμια. Εἶπα ἐπίσης ὅτι ὑπάρχουν ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας δεδαιοῦσαι κατάχρησιν ἐξουσίας τοῦ νομάρχου. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ διατάξῃ ἀνακρίσεις. Ἔκτοτε ὁ περίφημος νομάρχης προεβῆ εἰς νέας ἐνεργείας παρανόμους πιέζων ἐμπόρους καὶ ἐπαγγελματίας νὰ κηρυχθοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅπως ἐκηρύχθη ἤδη καὶ ὁ ἀναφερόμενος σύλλογος, πιεσθεὶς ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Μετὰ τὰς νέας ταύτας ἀτασθαλίας τοῦ νομάρχου ἔχω, λέγει, νὰ τονίσω ὅτι δὲν πρόκειται περὶ νομάρχου ἀλλὰ περὶ σατράπου.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** ἀναγινώσκει ψήφισμα τῆς πλυμμυροπαθοῦς κοινότητος κατὰ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Μπακοπούλου διὰ τὸν νομάρχην. Καὶ ἐν τῷ ψηφίσματι τονίζεται ὅτι πρώτην φορὰν νομάρχης ἔδειξε τόσον ἐνδιαφέρον ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὅτι ἀποτελεῖ τὸ σέμνωμα τῶν νομαρχῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** λέγει ὅτι ἡ τακτικὴ ἣν ἀκολουθεῖ ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ἐπὶ τοιούτων θεμάτων εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος, διότι ἐννοεῖ κάλλιστα ὁ ἀξιότιμος προλαλήσας ὅτι τὰ διάφορα ψηφίσματα κατεσκευάσθησαν ἐκ τῶν ὑστέρων ἐνεργείαις τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἐλεγκτέος.

Ὁ κ. ***Ν. Καραμάνος*** βεβαιοῖ ὅτι ὁ Νομάρχης Ἀρκαδίας εἶναι πρότυπον Νομάρχου καὶ δὲν δύναται ἡ διαταχθεῖσα ἀνάκρισις παρὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αἱ αἰτιάσεις κατ' αὐτοῦ ὀφείλονται εἰς ἐσφαλμένας πληροφορίας, καθ' ὅσον οὗτος διακρίνεται διὰ τὴν δραστηριότητά του, τὴν συμπεριφορὰν του καὶ τὴν μέριμνάν του διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ νομοῦ γενικῶς.

Ἀναγινωσκομένων εἴτα τῶν Πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς Συνεδριάσεως, ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) δηλοῖ ὅτι κακῶς ἀναγράφεται ὅτι ἐτροπολογήθη τὸ νομοσχέδιον περὶ γενικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, δι' ἀπαλείψεως τῶν δύο στίχων τοῦ 3ου ἐδαφίου τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7, ἥτις δὲν ἐτροποποιήθη ἀλλὰ παρέμεινεν.

Μεθ' ὃ τὰ πρακτικὰ κυροῦνται κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Παρελθούσης τῆς κεκανονισμένης ὥρας τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων καὶ προκειμένου ἡ Βουλὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** παρατηρεῖ ὅτι παρὰ τὴν δοθεῖσαν ὑπόσχεσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ καταστάσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων φέρεται τελευταῖον καὶ οὕτω νομοσχέδιον τοιαύτης σπουδαιότητος θὰ συζητηθῇ εἰς ἀκατάλληλον ὥραν.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι θὰ συζητηθοῦν πρῶτον τὰ νομοσχέδια τὰ μὴ ἔχοντα συζήτησιν εἴτε τὰ ἔχοντα μικρὰν τοιαύτην, μεθ' ὃ θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου καθ' ἣν παρακαλῶ τοὺς κ. βουλευτὰς νὰ εἶναι παρόντες.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** τονίζει ὅτι θὰ ἤξιζε τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ νὰ ἀπασχολήσῃ μίαν ὁλόκληρον βουλευτικὴν Σύνοδον.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων:

1) «Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς συνομολόγησιν δανείου διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα».

2) «Περὶ διοργανώσεως ἐν τῷ Κράτει πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας» καὶ

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ γενικῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων», διορθωθὲν φραστικῶς, ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς συνομολόγησιν δανείου διὰ τὰ παραγωγικὰ ἔργα.

(Ὡς ἐτροποποιήθη εἰς τὴν β΄ κατ᾽ ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ συνομολογήσῃ δάνειον ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου μέχρι ποσοῦ ὀκτὼ ἑκατομμυρίων λιρῶν Ἀγγλίας ἢ τοῦ ἰσαξίου αὐτῶν εἰς δολλάρια ἢ ἄλλα νομίσματα ἐπὶ σκοπῷ χρησιμοποιήσεως τοῦ προϊόντος αὐτοῦ διὰ τὰ ἀποξηραντικὰ ἔργα, τὴν ὁδοποιΐαν καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως μέχρι ποσοῦ τριακοσίων ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων δρχ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω δάνειον συνομολογηθήσεται ἐπὶ τόκῳ ὀνομαστικῷ οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν ἓξ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως, ἀποσβεσθήσεται δὲ χρεωλυτικῶς ἐντὸς περιόδου οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν πεντήκοντα ἐτῶν.

Αἱ δαπάναι τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου τούτου, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων ἐκδόσεως, προμηθείας τῶν τραπεζιτῶν, χαρτοσήμου κλπ. δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τοῦ συνομολογηθησομένου δανείου.

Ἡ τιμὴ ἐκδόσεως τοῦ δανείου ὡς καὶ αἱ λεπτομέρειαι συνομολογήσεως αὐτοῦ καθορισθήσονται διὰ τῶν σχετικῶν συμβάσεων ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τοὺς μᾶλλον συμφερωτέρους κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς διὰ τὸ Δημόσιον ὅρους.

Ἄρθρον 3.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος συνομολογηθησόμενον δάνειον ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3686 καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4025 προβλεπομένου παραγωγικοῦ δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου Α. Α. 22.000.000, ἔχει δὲ τὰς αὐτὰς ἐγγυήσεις ἀσφαλείας ὑπηρεσίας καὶ σειρὰν προτεραιότητος οἵας καὶ τὸ συνάμει τοῦ νόμου 3686 συνομολογηθὲν δάνειον λιρῶν Ἀγγλικῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ συνομολογηθησομένου κατὰ π᾽ ἀνωτέρω δανείου δύναται νὰ ἐνεργῆται τῇ παρεμβάσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς χορηγήσεως πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀμετακλήτου ἐντολῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἄρθρον 4.

Δύναται ἡ Κυβέρνησις ὅπως ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ συνομολογηθησομένου δανείου ἐξοφλήσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν συνομολογηθέντων καὶ συνομολογηθησομένων συμπληρωματικῶν δανείων πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως συνομολογήσῃ σύμβασιν μετὰ τῶν τραπεζιτῶν περὶ χορηγήσεως εἰς τὸ Δημόσιον προκαταβολῆς καὶ πρὸ τῆς συνομολογήσεως τοῦ ὡς ἄνω δανείου, ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφερωτέρους διὰ τὸ Δημόσιον, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ὅρους.

Ἡ προκαταβολὴ αὕτη χρησιμοποιηθήσεται διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους σκοποὺς ἐκτελέσεως παραγωγικῶν ἔργων κλπ.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τοῦ τε κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων τῆς περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προκαταβολῆς, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ ὡς ἐνέχυρον τὰς ὁμολογίας τοῦ ἀνεκδότου μέρους τοῦ δανείου 5 ο/ο τοῦ 1914 (500 ἑκατ. φργ. χρυσῶν).

Ἐν περιπτώσει ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου αἴρονται οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΙΙΙ τοῦ 1913 περὶ χορηγήσεως ἀδείας συναμολογήσεως δανείου 500 ἑκατ. δραχμῶν.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις ὅπως, μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, συνάψῃ συμπληρωματικὰς συμβάσεις διὰ τὴν τροποποίησιν ἢ ἀκύρωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν συναφθεισῶν μετὰ τῆς Foundation περὶ ἀποξηραντικῶν ἔργων τῆς πεδιάδος Θεσσαλονίκης καὶ μετὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Π. Γ. Μακρῆς καὶ Σ)ία» περὶ ὁδοποιΐας συμβάσεων.

Ἄρθρον 7.

Αἱ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καταρτισθησόμεναι συμβάσεις δημοσευθήσονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, κτώμεναι ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ταύτης.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ διοργανώσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β΄ κατ᾽ ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, λῆψιν καὶ ἐπιβολὴν προληπτικῶν μέτρων κατὰ τοῦ ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτῶν κινδύνου καὶ παροχὴν βοηθείας πρὸς διάσωσιν τῶν ἐκ πυρκαϊᾶς κινδυνευόντων, συγκροτεῖται «Πυροσβεστικὸν Σῶμα» (Π.Σ.), ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Εἰς τὸ Π. Σ. δύνανται νὰ ἀνατίθενται, δι᾽ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ λῆψις καὶ ἐπιβολὴ προληπτικῶν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ θεσμηνιῶν κινδύνων καὶ ζημιῶν καὶ ἡ παροχὴ πάσης συνδρομῆς πρὸς διάσωσιν κινδυνευόντων προσώπων καὶ περιουσιῶν.

3. Δι᾽ ὁμοίων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται ν ἀνατίθενται εἰς τὸ Π. Σ. τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τόπου παροχῆς πρώτων βοηθειῶν εἰς τοὺς ἐκ δυστυχημάτων παθόντας καὶ τῆς ἀμέσου διακομίσεως αὐτῶν εἰς νοσοκομεῖον ἢ κλινικήν.

4. Ὁ ὑφιστάμενος Λόχος Πυροσβεστῶν διαλύεται. Δι᾽ ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ὁρισθήσονται ὁ χρόνος τῆς διαλύσεως καὶ αἱ λεπτομέρειαι ταύτης, ὡς καὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐν τῷ Λόχῳ ὑλικοῦ εἰς τὸ Π. Σ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία ἀποτελεῖται ἐκ :

1) Τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

2) Τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἑδρευούσης ἐν Ἀθήναις.

3) Τῶν Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν, διακρινομένων εἰς α΄, β΄, καὶ γ΄ τάξεως.

4) Τῶν Λιμενικῶν Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν, διακρινομένων εἰς α΄ καὶ β΄ τάξεως.

5) Τῶν Συνεργείων.

6) Τῆς Ἀποθήκης Ὑλικοῦ, ἐν Ἀθήναις καὶ

7) Τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 3.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν εἰδικὴ ὑπηρεσία, ἧς ὁ προϊστάμενος ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου β΄ ἢ α΄ τάξεως. Εἰς προϊστάμενον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης προάγεται μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 Συμβουλίου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ὑπάλληλος τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κεκτημένος πτυχίον Νομικῆς καὶ δεκαπενταετῆ τοὐλάχιστον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἧς τὸ ἥμισυ ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ εἰσηγητοῦ.

2. Παρὰ τῇ αὐτῇ εἰδικῇ ὑπηρεσίᾳ διορίζονται, δι᾽ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ. εἷς Λογιστὴς καὶ δύο γραφεῖς, ἔχοντες ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, μισθοδοτούμενοι ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 45 Ταμείου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας (Τ. Π. Υ.). Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις περὶ προσόντων, πειθαρχίας καὶ μονιμότητος τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διορίζονται διὰ διαγωνισμοῦ.

Ἄρθρον 4.

1. Τοῦ Π. Σ. προΐσταται ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής, οὗτινος τὰ καθήκοντα ὁρισθήσονται διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Σ.

2. Εἰς Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν προάγεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ. Διοικητὴς α΄ τάξεως, συμπληρώσας διετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ συμβάσει πρόσληψις ὡς Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ ἐπιστήμονος, ἔχοντος εἰδίκευσιν πυροσβεστικὴν καὶ διετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς θέσιν Διοικητοῦ ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐν πρωτευούσῃ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὴν ἑξαετίαν, αἱ ἀποδοχαὶ καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ ἐπὶ συμβάσει Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὁρίζονται ἐν τῇ συμβάσει.

4. Μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ. δύναται ὁ οὕτω προσλαμβανόμενος Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς νὰ διορισθῇ ὡς μόνιμος Γενικὸς Ἐπιθεωρητής, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ἐπιθεωρητοῦ α΄ ἢ β΄ τάξεως τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ παρὼν νόμος δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ μόνων τῶν Δήμων ὧν τὰ ἐτήσια ἔσοδα ὑπερβαίνουν τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ., ὁρίζονται κατὰ σειρὰν οἱ Δῆμοι οὗτοι.

2. Δι᾽ ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, στηριζομένων εἰς σύμφωνον καὶ δεόντως ἠτιολογημένην γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ., ὁρίζονται :

α΄) Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ τάξις τῶν ἐν ἑκάστῳ Δήμῳ ἱδρυομένων, ὡς καὶ ἡ προαγωγὴ τῶν ὑφισταμένων τοιούτων Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς σημασίας τοῦ Δήμου καὶ ἐν γένει τῶν τοπικῶν συνθηκῶν.

β΄) Ἡ ἵδρυσις ἑνὸς Συνεργείου εἰς Δήμους, ἐν οἷς λειτουργεῖ Πυροσβεστικὸς Σταθμὸς α΄ ἢ β΄ τάξεως.

γ΄) Ἡ σύστασις Λιμενικῶν Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν εἰς λιμένας, σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ καταστολὴ τῶν ἐν τῷ λιμένι πυρκαϊῶν καὶ ἡ παροχὴ συνδρομῆς εἰς τοὺς Πυροσβεστικοὺς Σταθμούς. Οἱ Λιμενικοὶ Πυροσβεστικοὶ Σταθμοὶ ἀποτελοῦν ἐξαρτήματα τῶν Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν.

3. Ὁ ὑποβιβασμὸς ἢ ἡ κατάργησις Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ, Λιμενικοῦ Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ ἢ Συνεργείου γίνονται δι᾽ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, ἐκδιδομένων συμφώνως πρὸς τὴν § 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου προσόδων πρὸς ἵδρυσιν Πυροσβεστικοῦ ἢ Λιμενικοῦ Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ, ἐπιτρέπεται νὰ ἱδρυθῇ τοιοῦτος δι᾽ εἰσφορῶν τοῦ Δήμου ἢ καὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐν τῷ Δήμῳ ὀργανώσεων, καλυπτουσῶν τὸ σύνολον τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν πρὸς λειτουργίαν τοῦ Σταθμοῦ.

5. Αἱ εἰσφοραί, ἅπαξ ἀποφασισθεῖσαι, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον δεκαετίαν, προκαταβάλλονται δὲ κατ᾽ ἔτος, ἀναγραφομένης ἐν τῷ γενικῷ μέρει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου πιστώσεως ἴσης πρὸς τὴν οἰκείαν ἐτησίαν εἰσφοράν. Ἐπὶ εἰσφορῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ὀργανώσεων, πρὸ πάσης ἱδρύσεως τοῦ Σταθμοῦ ὑπογράφονται καὶ παραδίδονται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Τ. Π. Υ. ἰσάριθμοι πρὸς τὰ ἔτη τῆς λειτουργίας τοῦ Σταθμοῦ χρεωστικαὶ ὁμολογίαι, δεόντως ἐξησφαλισμέναι.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ σύνθεσις, διαβάθμισις καὶ κατανομὴ τοῦ Π. Σ. ὁρίζονται εἰς τὸν ἐν τέλει τοῦ παρόντος νόμου προσηρτημένον πίνακα.

2. Εἰς Δήμους, ἐν οἷς λειτουργοῦν τρεῖς ἢ πλείονες Πυροσβεστικοὶ Σταθμοί, ἡ διοίκησις τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἀνατίθεται εἰς Διοικητὴν α΄ ἢ β΄ τάξεως, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπάγονται καὶ οἱ λοιποὶ ἐν τῷ αὐτῷ Δήμῳ Πυροσβεστικοὶ ἢ καὶ Λιμενικοὶ Πυροσβεστικοὶ Σταθμοί. Παρ᾽ ἑκάστῳ διοικητῇ δύνανται νὰ τοποθετῆται εἰς ὑποδιοικητὴς β΄ τάξεως.

Ἄρθρον 7.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ ἀνατεθῶσιν εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τὰ καθήκοντα Ἀρχηγοῦ τοῦ Π. Σ., καθοριζομένης διὰ τούτου τῆς ἐκτάσεως τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἀρχηγείου καὶ πάσης σχετικῆς λεπτομερείας. Δι᾽ ὁμοίου Διατάγματος δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀνάθεσις αὕτη.

Ἄρθρον 8.

1. Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστᾶται Συμβούλιον Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας (Σ.Π.Υ.) ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ :

α΄) Τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὡς Πρόεδρον.

β—γ) τοὺς Διευθυντὰς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν.

δ΄) Τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Π. Σ. καὶ

ε΄) Τὸν Διευθυντὴν τῶν Γραφείων Ἑνώσεως τῶν Δήμων.

2. Χρέη Γραμματέως καὶ Εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου ἐκτελεῖ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 § 1 προϊστάμενος τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

3. Τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ὁρίζει τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου, τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων τὸν ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ. Τὸν ἀναπληρωτὴν τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου ὁ ἀρχαιότερος τῶν μετεχόντων τοῦ Συμβουλίου Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου.

4. Τὸ Σ. Π. Υ. εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ γνωμοδοτεῖ ἢ ἀποφαίζει διὰ τῆς ψήφου τῶν τριῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ Σ. Π. Υ. ἔχουν ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου εἰδικῆς ὑπηρεσίας, μὴ ὑπαγομένων εἰς τὰ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐφόσον διαρκεῖ ἡ παρὰ τῇ εἰδικῇ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ τοποθέτησίς των, τὴν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ὁριζομένην ἁρμοδιότητα διὰ τοὺς διορισμούς, προαγωγὰς καὶ ποινὰς καὶ τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὴν κατάστασιν αὐτῶν ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Π. Σ. πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Π.Σ. καὶ τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος κανονίζεται διὰ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένου Διατάγματος, τῆς ποινῆς τῆς ἀπὸ τοῦ Σώματος ὁριστικῆς ἀποβολῆς ἐπιβαλλομένης μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σ. Π. Υ., οὐσιῶς ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ὑπουργόν.

6. Τοῦ Σ. Π. Υ. μετέχει ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς Δήμους ἀναγομένων ἀντικειμένων ὁ οἰκεῖος Δήμαρχος ἢ ὁ ὑπ᾽ αὐτοῦ ὁριζόμενος ἀναπληρωτής.

7. Τὸ Σ. Π. Υ. δύναται νὰ καλῇ, ὅπως μετέχωσι τῶν συνεδριάσεων ὡς μέλη ἄνευ ψήφου, ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους, τῶν Δήμων, τῶν Ἐμπορικῶν Βιομηχανικῶν καὶ Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κλάδου πυρός, ὡς καὶ ἰδιώτας, δυναμένους λόγῳ τῆς εἰδικότητος αὐτῶν νὰ συμβάλλωσιν εἰς τὴν μελέτην τῶν τεχνικῶν καὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

8. Αἱ ἀμοιβαὶ τῶν μετὰ ψήφου μελῶν τοῦ Σ. Π. Υ. καὶ τοῦ γραμματέως ὁρίζονται ἴσαι πρὸς τὰς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, μὴ δυνάμεναι πάντως νὰ ὑπερβοῦν τὰς πέντε κατ' ἀνώτατον ὅριον συνεδριάσεις κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς θέσιν πυροσβέστου β' τάξεως κατατάσσονται ἰδιῶται, ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις, ἔχοντες τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ κεκτημένοι τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁρισθησόμενα σωματικὰ καὶ ἠθικὰ προσόντα.

2. Εἰς πυροσβέστην α' προάγεται ὁ πυροσβέστης β', εἰς ἀρχιπυροσβέστην ὁ πυροσβέστης α' καὶ εἰς σταθμάρχην β' ὁ ἀρχιπυροσβέστης μετὰ συμπλήρωσιν διετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ. Ὁ χρόνος πρὸς προαγωγὴν τῶν κεκτημένων ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου σχολῆς ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ.

3. Ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ σταθμάρχου β' μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ διοικητοῦ α' ἡ προαγωγὴ εἰς ἀνώτερον βαθμὸν γίνεται μετὰ συμπλήρωσιν τριετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ.

4. Μηχανικὸς α' ἢ β' τάξεως διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα τῆς Μηχανολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς. Ὁ μηχανικὸς β' προάγεται εἰς μηχανικὸν α' μετὰ συμπλήρωσιν διετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ.

5. Ὡς τεχνῖται καὶ ἀρχιτεχνῖται πάσης τάξεως προσλαμβάνονται ἰδιῶται, κεκτημένοι εἰδικὰς γνώσεις καὶ πεῖραν, ὑπαγόμενοι δὲ εἰς πειθαρχίαν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 ὁρισθησόμενα.

6. Αἱ προαγωγαὶ ἐνεργοῦνται μόνον πρὸς συμπλήρωσιν κενῶν θέσεων καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε προκαλέσει ταύτας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἐνεργοῦνται δὲ διὰ Διατάγματος διὰ τὸ ἀνώτερον καὶ ἀποφάσεως διὰ τὸ κατώτερον προσωπικόν, μετὰ σύμφωνον δὲ πάντων γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ.

7. Εἰς τὰς διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Σ. ὁρισθησομένας περιπτώσεις διακρίσεως ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ ἢ ἐξαιρετικῇ ἱκανότητι ἐπιτρέπεται σύντμησις τοῦ πρὸς προαγωγὴν χρόνου μέχρι τοῦ ἡμίσεως.

8. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται :

α') Ἡ κατάταξις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ σταθμάρχου β' τάξεως ὑπαξιωματικῶν ἢ ὁπλιτῶν, ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ὑπηρετησάντων ἐν τῷ Λόχῳ Πυροσβεστῶν.

β') Ἡ κατάταξις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ σταθμάρχου β' ἡμεδαπῶν, ὑπηρετησάντων ἐν Πυροσβεστικῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ

γ') Ἡ κατάταξις μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ ὑποδιοικητοῦ α' ἀξιωματικῶν ἢ ἀνθυπασπιστῶν, ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον ὑπηρετησάντων ὡς τοιούτων ἐν τῷ Λόχῳ Πυροσβεστῶν.

9. Οἱ εἰς τὸ Π. Σ. κατὰ τὰ ἐδάφια 1, 4 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταπασσόμενοι διατελοῦσιν ἐπὶ ἓν κατ' ἀνώτατον ὅριον ἔτος ἀπὸ τῆς καταπάξεώς των ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ δοκίμου. Διαρκοῦντος τοῦ ἔτους τούτου, μετὰ πάροδον δὲ πάντως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς καταπάξεώς των, οὗτοι ἢ μονιμοποιοῦνται ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Π. Σ. ἢ ἀπολύονται. Οἱ δόκιμοι λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς τοῦ βαθμοῦ των, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν προσμετρᾶται ὡς ὑπηρεσία τακτικοῦ ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 10.

Ὁ μισθὸς τοῦ Π. Σ. ὁρίζεται εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς ὡς ἑξῆς :

α') Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς	550
β') Διοικητὴς α' τάξεως	450
γ') Διοικητὴς β' τάξεως	400
δ') Ὑποδιοικητὴς α' τάξεως	350
ε') Ὑποδιοικητὴς β' τάξεως	300
στ') Σταθμάρχης α' τάξεως	250
ζ') Σταθμάρχης β' τάξεως	210
η') Ἀρχιπυροσβέστης	170
θ') » (ὡς ὁδηγὸς ἢ πλοηγὸς)	170
ι') Πυροσβέστης α' τάξεως	135
ια') » » » (ὡς ὁδηγὸς ἢ πλοηγὸς)	135
ιβ') Πυροσβέστης β' τάξεως	115
ιγ') Μηχανικὸς α' τάξεως	450
ιδ') Μηχανικὸς β' τάξεως	400

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1925 Ν. Διαταγμάτων «περὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων», αἱ ἀφορῶσαι τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὑπαλλήλων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ ταύταις μεταγενεστέρα διάταξις, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Π. Σ., τοῦ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν συντελεστοῦ καθοριζομένου ἴσου πρὸς τὸν τοῦ ἐγγυτέρου εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς μισθοῦ διοικητικοῦ ὑπαλλήλου.

3. Ὁ κατὰ τὸ ἐδ. 1 μηνιαῖος μισθὸς τῶν μὲν πυροσβεστῶν α' καὶ β' τάξεως προσαυξάνεται καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ κατὰ πέντε μεταλλικὰς δραχμάς, τῶν δὲ ἀρχιπυροσβεστῶν καὶ τῶν ἐπὶ βαθμῷ ἀρχιπυροσβέστου ἢ πυροσβέτου α' ὁδηγῶν καὶ πλοηγῶν προσαυξάνεται καθ' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ κατὰ δέκα μεταλλικὰς δραχμάς. Οὐδέποτε ὅμως ὁ οὕτω προσαυξανόμενος μισθός, ὑπολογιζόμενος εἰς χαρτίνας δραχμάς, δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ἀντιστοιχοῦντα μισθὸν τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ. Διὰ τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὴν προσαύξησιν τοῦ μισθοῦ ἑνὸς πολυετοῦς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἰσχύουσιν αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σχετικαὶ διατάξεις.

4. Οἱ ἀρχιτεχνῖται καὶ οἱ τεχνῖται πάσης τάξεως, μὴ ἀπολαύοντες μονιμότητος, προσλαμβάνονται ἐπὶ ἡμερησίῳ ἢ μηνιαίῳ μισθῷ λογιζομένῳ εἰς χαρτίνας δραχμάς. Τὰ τῆς προσλήψεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων ρυθμισθήσονται ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Π. Σ.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστολή, πρὸς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν σπουδὴν καὶ μόρφωσιν, βαθμοφόρων τοῦ Π. Σ. ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑποδιοικητοῦ β' καὶ μηχανικοῦ β' συμπεριλαμβανομένου μέχρι καὶ τοῦ διοικητοῦ α'.

2. Ἡ ἀποστολὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ἔτους, οὐδὲ νὰ ἐπαναληφθῇ διὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον πρὸ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποστολῆς.

3. Εἰς τοὺς ἐν ἀποστολῇ βαθμοφόρους παρέχονται, πλὴν τῶν κανονικῶν ἀποδοχῶν, ἡ δαπάνη μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου καὶ πρόσθετος ἀποζημίωσις, ὁριζομένη ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

4. Οἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀποστελλόμενοι ἀναλαμβάνουσι προσωπικῶς καὶ διὰ παροχῆς ἐγγυήσεως, ἐπαρκοῦς κρινομένης ὑπὸ τοῦ Σ. Π. Υ., τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσουν ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἐπανόδου των.

Ἐν περιπτώσει ἀναιτίου ἀθετήσεως τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης βεβαιοῦται εἰς βάρος τούτων καὶ τῶν ἐγγυητῶν καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Διοικήσεως τῶν Δημοσίων ἐσόδων, ὡς Δημόσιον ἔσοδον, ἀποδιδόμενον εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, διπλάσιον τοὐλάχιστον ποσὸν τοῦ εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν ἀποστολὴν καταβληθέντος.

Ἄρθρον 12.

Οἱ εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Π. Σ. ἀνήκοντες διέπονται ὑπὸ κανονισμοῦ πειθαρχίας παρεμφεροῦς πρὸς τὸν τοῦ στρατεύματος κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Διαταγμάτων κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 13.

1. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ὁρίζονται αἱ ἑξῆς :

1) Ἐπίπληξις, 2) περιορισμὸς μέχρις ἑνὸς μηνὸς μετὰ ἢ ἄνευ προσθέτων ἀσκήσεων ἢ προσθέτου ὑπηρεσίας, 3) πρόστιμον μέχρις ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, 4) ἀργία μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ 5) ἀπόλυσις.

2. Ἡ ἐπὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ Σ.Π.Υ. καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τοῦ Π. Σ. κανονισθήσονται διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 12 προβλεπομένων Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἐν τῷ Π. Σ. ὑπηρεσία δύναται νὰ καταστῇ συντάξιμος κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

2. Εἰς τοὺς ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς ἢ θεομηνίας παθόντας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρὸς κατάσβεσιν ἢ διάσωσιν ἔργου αὐτῶν, νόσον ἀτύχημα ἢ συνεπείᾳ τούτων μερικὴν ἢ γενικὴν ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, ὡς καὶ εἰς τὴν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου σύζυγον καὶ τὰ νόμιμα τέκνα δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοήθημα ἐκ τοῦ Τ. Π. Υ. μετ' ἀπόφασιν τοῦ Σ. Π. Υ., ἐγκρινομένην παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὁρίζεται ἀναλόγως τῶν πόρων καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ Ταμείου μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ σύνολον τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ τοῦ παθόντος ἀποδοχῶν μιᾶς πενταετίας. Τὸ ποσὸν τοῦτο, ἐν ἀδυναμίᾳ τοῦ Ταμείου, δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς δόσεις.

3. Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Σ. Π. Υ., ἐγκρινομένην διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένων, ἡ σύναψις συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Τ. Π. Υ. καὶ ἀνεγνωρισμένων ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν πρὸς ἀσφάλισιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας κατὰ κινδύνων ζωῆς καὶ ἄλλων συναφῶν πρὸς τὸ ἔργον αὐτῆς. Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τοῦ Σ. Π. Υ. κανονίζονται καὶ οἱ ὅροι τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀσφαλιζομένων, ὡς καὶ ἡ χρηματικὴ τοῦ Ταμείου συμβολή. Ἡ πλήρης ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου ἀνάληψις τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀσφαλίστρων ἀπαγορεύεται.

4. Ἡ καταβολὴ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς παθόντας ἢ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ κληρονόμους των γίνεται πρὸς τὸ Τ. Π. Υ., ὅπερ συμψηφίζει πρὸς ταύτην τὸ τυχὸν χορηγούμενον χρηματικὸν βοήθημα κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

5. Τὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν πυροσβεστικῶν ἀσκήσεων ἀτυχήματα λογίζονται ὡς παρέχοντα δικαίωμα εἰς τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 χρηματικὸν βοήθημα.

Ἄρθρον 15.

1. Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις «Ταμεῖον Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας» (Τ. Π. Υ.), ἀποτελοῦν ἴδιον νομικὸν πρόσωπον, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ Σ. Π. Υ., ἐκπροσωπούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τούτου καὶ ὑπαγόμενον ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Τὸ Τ. Π. Υ. διεξάγει ἅπασαν τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν, ἐπιμελούμενον τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Πάντα ἐν γένει τὰ διὰ τοῦ παρόντος δημιουργούμενα ἔξοδα, πλὴν τῶν τοῦ 1 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3, καταβάλλονται παρὰ τοῦ Τ. Π. Υ. καὶ ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ.

3. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Τ. Π. Υ. ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς διευθυντοῦ καὶ ἑνὸς λογιστοῦ, διοριζομένων κατόπιν διαγωνισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα, καὶ ἑνὸς κλητῆρος.

4. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δημιουργουμένου Τ. Π. Υ. συνυποβάλλεται μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 16.

1. Πόροι τοῦ Τ. Π. Υ. εἶναι :

α') Ὁ δυνάμει τοῦ Ν. Δ. τῆς 8 Ἰανουαρίου 1926 εἰς 10 ο/ο αὐξηθεὶς φόρος ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων (κλάδου πυρός), τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

β') Ποσοστὸν μέχρι 5 ο/ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν (κλάδου πυρός), ἐξαιρέσει τῶν ἐπὶ τῶν καπνῶν εἰς φύλλα ἀσφαλίστρων, ὑπολογιζόμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ δυνάμει τῆς παραγράφου α' φόρου. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὁρίζεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

γ') Κατ' ἐλὴ ἐφ' ἅπαξ ὑφ' ἑκάστης τῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν πυρός, ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν, ὡς δικαιώματος χρησιμοποιήσεως τῶν πυροσβεστικῶν μέσων τοῦ Κράτους, ποσοῦ δραχμῶν μέχρι 200.000, καθοριζομένου ἀναλόγως τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου συμφώνως τῇ παραγρ. β'. Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ καταβολὴ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθορισθέντος κατὰ ἑταιρείαν ποσοῦ εἰς ἑξαμήνους ἴσας δόσεις καὶ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν.

δ') Ποσοστὸν ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων ὑπὲρ Δήμων προσθέτων φόρων ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, ὁριζόμενον εἰς 5 ο/ο μὲν διὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν τῷ Δήμῳ Πυροσβεστικῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑπηρεσίας, 10 ο/ο δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος καὶ ἑφεξῆς.

2. Ἐν ἐπαρκείᾳ τῶν κατὰ τὰς παραγράφους α', β' καὶ γ' τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἐσόδων ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ., μειωθῇ ἢ καθ' ὁλοκληρίαν καταργηθῇ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον δ' τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου βαρῦνον τοὺς Δήμους ποσοστὸν ἐκ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ λόγῳ ἀνδραγαθίας ἢ εὐγνωμοσύνης παρεχόμεναι παρ' ἰδιωτῶν εἰς ὑπαλλήλους τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἢ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν χρηματικαὶ ἀμοιβαὶ περιέρχονται κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Τ. Π. Υ., ὡς ἴδιοι αὐτοῦ πόροι.

2. Αἱ πρὸς καταστάντας ἀνικάνους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ τὰς οἰκογενείας των ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῶν ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας παρεχόμεναι ἀμοιβαὶ περιέρχονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς αὐτοὺς ἢ εἰς τὰς ἑαυτῶν οἰκογενείας.

Ἄρθρον 18.

1. Πρὸς ἐγκατάστασιν Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ ἔν τινι πόλει ὁ οἰκεῖος Δῆμος ὑποχρεοῦται :

α') Εἰς τὴν δωρεὰν πρὸς τὸ Τ. Π. Υ. παραχώρησιν οἰκοπέδου ἢ προκειμένου περὶ ἐγκαταστάσεως πλειόνων Σταθμῶν ἐν τῷ Δήμῳ, οἰκοπέδων, καταλλήλων διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀνέγερσιν τῶν κτιρίων τῶν Πυροσβεστικῶν Σταθμῶν μετὰ συνεργείου, ἐφόσον ἐν τῇ πόλει ἱδρυθήσεται τοιοῦτον.

β') Εἰς τὴν δαπάνην διοχετεύσεως εἰς τοὺς Πυροσβεστικοὺς Σταθμοὺς καὶ δωρεὰν παραχωρήσεως ὕδατος, ἐπαρκοῦς διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των, καὶ

γ') Εἰς τὴν δαπάνην ἐγκαταστάσεως εἰδικοῦ ἐν τῇ πόλει τηλεφωνικοῦ δικτύου μετ' ἀγγελτήρων, πρὸς χρῆσιν τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σταθμοῦ ἢ Σταθμῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Μετὰ ἑξαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, συμπληρώσεως δὲ τριετίας ἀπὸ τῆς συμφώνως αὐτῷ λειτουργίας Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἔν τινι πόλει, ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος, μετὰ γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ., ἡ μεταβίβασις τῆς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸν οἰκεῖον Δῆμον.

2. Διὰ νόμου θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς μεταβιβάσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τοὺς Δήμους καὶ ἡ περαιτέρω λειτουργία τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς βάρος τῶν οἰκείων Δήμων καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐποπτείας τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Γενικῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐπὶ τῶν οὕτω λειτουργουσῶν Δημοτικῶν Πυροσβεστικῶν Ὑπηρεσιῶν.

3. Τὰ ταμεῖα τῶν Δήμων, εἰς οὓς μεταβιβασθήσεται ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία, ἀναλαμβάνουν ἀπὸ ταύτης τὴν καταβολὴν τῶν μισθῶν, συντάξεων, βοηθημάτων καὶ πάσης ἐν γένει δαπάνης τοῦ προσωπικοῦ τῆς μεταβιβαζομένης Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας. Εἰς τοὺς Δήμους τούτους μεταβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Τ. Π. Υ. ἅπασαι αἱ κρατήσεις λόγῳ συντάξεως τοῦ προσωπικοῦ. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμεναι ἀποδοχαὶ τοῦ προσωπικοῦ μεταβιβαζομένης τῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται νὰ ἐλαττοῦνται.

Ἄρθρον 20.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ἐν τῷ διαλυομένῳ λόχῳ Πυροσβεστῶν ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ἐξακολουθοῦν μισθοδοτούμενοι τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Τ. Π. Υ. μέχρι τῆς εἰς τὸ Π. Σ. ὁριστικῆς ἐξ αὐτῶν μετατάξεως. Μέχρι τῆς συστάσεως τοῦ Τ. Π. Υ., ἡ πληρωμὴ τῶν μισθῶν τούτων ἐνεργεῖται εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον βαθμοφόροι τοῦ διαλυομένου λόχου Πυροσβεστῶν, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὀργανικὴν αὐτοῦ δύναμιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», μετατάσσονται εἰς τὸ Π. Σ., οἱ ὑπολοχαγοὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ μὲ τὸν βαθμὸν Ὑποδιοικητοῦ α' τάξεως, οἱ ἀνθυπασπισταὶ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποδιοικητοῦ β', οἱ ἐπιλοχίαι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ σταθμάρχου α' καὶ οἱ λοχίαι μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ σταθμάρχου β'. Ἡ μετάταξις αὕτη διενεργεῖται διὰ μὲν τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς διὰ Διατάγματος, διὰ δὲ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

3. Ἡ εἰς τὸ Π. Σ. μετάταξις γίνεται τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων. Οἱ μετατασσόμενοι ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μετατάξεως νὰ δηλώσωσιν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς μετατάξεώς των ταύτης. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, οἱ μεταταχθέντες θεωροῦνται παρητημένοι, διακοσμοῦνται εἰς ἀπόλειψιν τῆς συντάξεώς των, συμφώνως πρὸς τὰς διεπούσας αὐτοὺς διατάξεις.

4. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον μετατασσόμενοι εἰς τὸ Π. Σ. ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ διατηροῦσι τὰ ἐπὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ καὶ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν δικαιώματά των, θεωροῦνται δὲ ὡς προαγόμενοι ἀνὰ πᾶσαν τριετίαν εἰς ἀνώτερον βαθμὸν καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ συμπεριλαμβανομένου, καταβάλλοντες τὰς κεκανονισμένας ἀντιστοίχους κρατήσεις. Οὗτοι ἐξερχόμενοι τῇ αἰτήσει των τοῦ Π. Σ. μετὰ 25ετῆ συνταξίμων ὑπηρεσίαν, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἐν τῷ στρατῷ τοιαύτης, μετὰ παρέλευσιν δὲ πενταετοῦς ἐν τῷ Π. Σ. ὑπηρεσίας, λαμβάνουσι μέρισμα μὲν ἀνωτέρου τοῦ οὗ καταβάλλουσι κρατήσεις βαθμοῦ βοήθημα δὲ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὁποίου καταβάλλουσι κρατήσεις.

5. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ. πρόσληψις παραιτηθέντων συνταξιούχων ἀξιωματικῶν τοῦ Μηχανικοῦ, ἐφ' ὅσον προϋπηρέτησαν οὗτοι εἰς τὸν Λόχον Πυροσβεστῶν τουλάχιστον ἐπὶ διετίαν, δὲν ὑπερέβησαν δὲ τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ἄρθρον 21.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, νὰ μετακαλέσῃ ἀλλοδαπὸν πρὸς ὀργάνωσιν τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ἐπὶ συμβάσει διαρκείας οὐχὶ μείζονος τῶν δύο ἐτῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδοθησομένων μετὰ γνώμην τοῦ Σ. Π. Υ. κανονισθήσεται ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Π. Σ. καὶ εἰδικώτερον.

α') Τὰ προσόντα καὶ ὁ τρόπος τῆς εἰς τὸ Π. Σ. κατατάξεως, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ὁρίζονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

β') Οἱ διαγωνισμοὶ καὶ αἱ δοκιμασίαι πρὸς κατάταξιν ἢ προαγωγὴν καὶ εἰδικώτερον τὰ τῆς συνθέσεως, ἀρμοδιότητος καὶ ἀμοιβῆς τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν.

γ') Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐσωτερικῆς διοικητικῆς, λογιστικῆς καὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας.

δ') Τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀδειῶν, ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν, πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ δικαιοδοσίας.

ε') Τὰ τοῦ στρατωνισμοῦ, ἱματισμοῦ καὶ ἐφοδιασμοῦ ἐν γένει τοῦ Π. Σ.

στ') Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑγειονομικῆς τοῦ Π. Σ. ὑπηρεσίας καὶ

ζ') Τὰ τῶν τοποθετήσεων, ἀποσπάσεων καὶ μεταθέσεων καὶ γενικῶς πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Π. Σ. καὶ μὴ ρυθμιζομένη διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2. Διὰ Διατάγματος ὡσαύτως προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Παιδείας, ἐπιτρέπεται ἡ ἐξ ἰδιωτῶν σύστασις προσκοπικῶν κατὰ πόλιν ὁμίλων πρὸς ἄσκησιν τῆς Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐνίσχυσιν ὑπαρχούσης τοιαύτης ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσι. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τῆς συστάσεως, ἐκπαιδεύσεως καὶ λειτουργίας τῶν προσκοπικῶν ὁμίλων, ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διατάξεως ταύτης.

3. Ὁ παρὼν νόμος τίθεται εἰς ἰσχύν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Πίναξ συνθέσεως τῆς Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ	Τάξις	ΘΕΣΕΙΣ: Διοικηταὶ α' τάξεως	Διοικηταὶ β' τάξεως	Ὑποδιοικηταὶ α' τάξεως	Ὑποδιοικηταὶ β' τάξεως	Σταθμάρχαι α' ἢ β' τάξεως	Ἀρχιπυροσβέσται (ὡς ἐδῶ)	Ἀρχιπυροσβέσται (ὡς ἐδῶ)	Πυροσβέσται α' τάξεως	Πυροσβέσται α' τάξεως (ὡς ἐδῶ)	Πυροσβέσται β' τάξεως (ὡς ἐδῶ)	
Πυροσβεστικός σταθμός	Α'	—	—	1	—	1	2	2	6	5	18	
	Β'	—	—	—	1	1	1	1	4	4	14	
	Γ'	—	—	—	—	1	1	1	2	2	6	
Λιμενικὸς πυροσβεστικὸς σταθμός	Α'	—	—	—	—	—	—	1	1	1	3	
	Β'	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3	

	Τάξις	Μηχανικοὶ α' τάξεως	Μηχανικοὶ β' τάξεως	Ἀρχιτεχνῖται α' τάξ.	Ἀρχιτεχνῖται β' τάξ.	Τεχνῖται α' τάξεως	Τεχνῖται β' τάξεως	Τεχνῖται γ' τάξεως			
Συνεργεῖα	Α'	1	—	1	1	3	3	3			
	Β'	—	1	1	1	2	2	2			
Ἀποθήκη ὑλικοῦ		—	—	—	—	—	—				
		—	—	—	1	—	1				

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος νόμων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ στατιστικὴ τῶν γάμων, γεννήσεων καὶ θανάτων, ὡς καὶ ἐν γένει ἡ τῆς θνητότητος, νοσηρότητος καὶ ὑγιεινῆς ἀποτελοῦσιν ἐφεξῆς ἴδιον Τμῆμα, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τμῆμα Φυσικῆς Κινήσεως τοῦ Πληθυσμοῦ».

2. Τὴν θέσιν τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τμήματος τούτου καταλαβάνει αὐτοδικαίως ὁ ὑπηρετῶν ἤδη ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου Ἐπιθεωρητὴς τῆς Στατιστικῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ παρὰ τῇ Γενικῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἑλλάδος θέσεις Ἐπιθεωρητῶν ὁρίζονται ἐφεξῆς εἰς δύο.

2. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως, τὰ ἐφ' ἑκάστης διενεργουμένης παρ' αὐτῶν Ἐπιθεωρήσεως διατυπούμενα πορίσματα ὑποβάλλωσιν εἰς διπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ ἓν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸ δὲ ἕτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ καθ' ἁρμοδιότητα ὑπάγεται ἡ ἐπιθεωρουμένη ὑπηρεσία.

Ἄρθρον 3.

Ὁ συνολικὸς ἐν τῷ κέντρῳ ἀριθμὸς τῶν γραμματέων διευθύνσεων τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ὁρίζεται εἰς 20, τῶν γραφέων εἰς 170 καὶ τῶν πινακογράφων καὶ στοιχειοθετῶν εἰς 15 α' τάξεως, 28 β' τάξεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ σύνολον τῶν παρὰ ταῖς Τελωνείοις καὶ Λιμεναρχείοις θέσεων στατιστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὁρίζεται εἰς 17, ἐξ ὧν μία παρὰ τῷ Τελωνείῳ Ἀθηνῶν, δέκα παρὰ ταῖς Τελωνείοις καὶ Λιμεναρχείῳ Πειραιῶς, μία παρὰ τῷ Τελωνείῳ καὶ Λιμεναρχείῳ Πατρῶν καὶ πέντε παρὰ τῷ Τελωνείῳ καὶ Λιμεναρχείῳ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς κενὰς θέσεις γραμματέων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας δύνανται νὰ προάγωνται καὶ γραφεῖς α' τάξεως ἔχοντες ἐπταετῆ ἐν συνόλῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μονίμου γραφέως ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐπιτυχόντες ἐν εἰδικῇ δοκιμασίᾳ. Διὰ τὴν προαγωγὴν αὐτῶν εἰς γραμματεῖς α' τάξεως ἀπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία γραμματέως β' τάξεως.

2. Τὸ τέταρτον τῶν ἑκάστοτε κενῶν θέσεων γραφέων β' τάξεως συμπληροῦται διὰ μονιμοποιήσεως μεταξὺ τῶν παρὰ τῇ Γενικῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ ὑπηρετούντων ἐκτάκτων ἐν γένει γραφέων, ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα καὶ ἐτησίαν τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν. Οἱ οὕτω μονιμοποιούμενοι ὡς γραφεῖς β' τάξεως μετὰ διετῆ ἀπὸ τῆς μονιμοποιήσεως των εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγονται εἰς γραφεῖς α' τάξεως.

3. Οἱ παραιτηθέντες ὑπάλληλοι τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας δύνανται, ὑπαρχούσης κενῆς θέσεως, νὰ ἐπανέλθωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῇ αἰτήσει των, ἐφόσον, λόγοι τῆς παραιτήσεώς των δὲν ἀνάγονται εἰς ὑπηρεσιακὰ παραπτώματα καὶ ἐφόσον ἤθελεν ἐγκριθῇ ἡ ἐπάνοδος αὐτῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ θέσις τοῦ βιβλιοθηκαρίου καταργεῖται τοῦ κατέχοντος ταύτην καταλαμβάνοντος αὐτοδικαίως ἀντίστοιχον ὀργανικὴν θέσιν γραμματέως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

2. Καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 3452 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 7.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται:

1. Αἱ περὶ ἀπονομῆς τίτλου Εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Ταμματάρχου 6' τάξεως εἰς Γραμματεῖς α' τάξεως καὶ ὁμοιοβάθμους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάξεις τῆς παραγράφου 25 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 780 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 1813, τῆς ἰσχύος αὐτῶν περιοριζομένης μόνον εἰς τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντας.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες καὶ δυνάμει τῶν διατάξεων τούτων, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῆς παρ. 5 ἐδ. 4 τοῦ ἄρθρ. 37 τοῦ ὑπ' ἀρι0. 3452 κωδικ. νόμου κεκτημένοι τὸν βαθμὸν ταμματάρχου β' τάξεως ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου διατηροῦσι τοῦτον, ὁ δὲ ἐν αὐτῷ χρόνος ὑπηρεσίας λογίζεται διὰ τὴν εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν προαγωγήν των.

2. Αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου ὑπ' ἀρι0. 3452 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος» :

α') Ἡ περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀκολούθου μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν τῶν κεκτημένων δίπλωμα Νομικῆς, ἐλλείψει κενῶν θέσεων γραμματέων, διάταξις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 18.

β') Ἡ περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως β' τάξεως ἀκολούθων ἐχόντων μισθὸν γραμματέως β' τάξεως καὶ ὑπερκατατεῖ ἐν γένει ἔμμισθον δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐξ ἧς ὑπερδιετῆ τοιαύτην ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ, διάταξις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18.

γ') Ἡ τελευταία διάταξις τοῦ ἄρθρου 26 περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ ἀκολούθου καὶ γραμματέως β' τάξεως εἰς τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν διάταξιν προαχθέντας εἰς γραφεῖς α' τάξεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπονομῆς μισθοῦ γραμματέως β' τάξεως εἰς ὑπαλλήλους Ὑπουργείων», καὶ

δ') Ἡ τελευταία διάταξις τοῦ ἄρθρου 37 «περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ στατιστικοῦ ὑπαλλήλου α' τάξεως στατιστικῶν ὑπαλλήλων β' τάξεως, ἐχόντων ὑπερδιετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ καὶ ὑπερκατατεῖ ἐν γένει δημοσίαν ἔμμισθον ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ἐμπορευμάτων εἰσπραττόμενον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τέλος στατιστικῆς, εἰσάγεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1930 ὁλόκληρον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Διὰ τὸν ἀποκλειστικὸν ἐν τούτοις σκοπὸν τῆς ἐνεργείας εἰδικῶν στατιστικῶν ἐρευνῶν, ὡς καὶ τῆς πληρεστέρας καὶ ἀρτιωτέρας ὀργανώσεως, ἀναπτύξεως καὶ ἀποδόσεως τῶν ἔργων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἀναγράφεται ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ὑπὸ τίτλον «Ἀπόδοσις ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ στατιστικοῦ τέλους» ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τῶν προβλεπομένων ἐκ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στατιστικοῦ τέλους εἰσπράξεων.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ λογαριασμὸς τοῦ στατιστικοῦ τέλους μεταφέρεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1930 παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγραφόμενον ποσὸν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀποδίδεται κατὰ μῆνα δι' ἐνταλμάτων ἐκδιδομένων ἐπὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου ἐπ' ὀνόματι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς πίστωσιν τοῦ Λογαριασμοῦ τοῦ στατιστικοῦ τέλους. Τὰ ἐντάλματα ταῦτα ἐκδίδονται διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστου μηνὸς πραγματοποιουμένων ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους εἰσπράξεων.

3. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους εἰσπράξεων αἱ τελωνειακαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς καὶ ἐντὸς τῶν τριῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἑπομένου τὸ βραδύτερον ὅπως ἀναφέρωσιν εἰς τὸ Υ-

πουργείον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ συνολικὸν ἀκριβὲς ποσὸν τῶν ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους εἰσαγωγῆς καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἐκ τοῦ στατιστικοῦ τέλους ἐξαγωγῆς πραγματοποιηθεισῶν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα εἰσπράξεων. Ἀντίγραφα τῶν ἐν λόγῳ ἀναφορῶν ἐπισυνάπτονται ὡς δικαιολογητικὰ εἰς τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκδιδόμενα ἐντάλματα.

4. Κατὰ τὰ λοιπὰ διατηροῦνται ἐν πλήρει ἰσχύϊ αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3447 τεθειμέναι διατάξεις περὶ λογαριασμοῦ τοῦ στατιστικοῦ τέλους.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως καὶ' ἔτος ἀναγράφηται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ σχετικὴ πίστωσις διὰ τὰς ἐκ τῶν διεθνῶν συμβάσεων ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλλάδος πρὸς συνδρομὴν καὶ λοιπὰς δαπάνας συμμετοχῆς αὐτῆς εἰς τὰ ὑπὸ τῶν Διεθνῶν Στατιστικῶν Ὀργανώσεων ἐκδιδόμενα δημοσιεύματα.

2. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, τοῦ ὁποίου αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης - Μοναστηρίου καὶ διακανονισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δανείου 30 %ο τοῦ 1893 τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου» ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ζητεῖ νὰ γίνῃ μία διευκρίνισις ὅσον ἀφορᾷ τοὺς κατόχους ὁμολογιῶν καὶ Ἕλληνας τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὲρ ὧν πρέπει νὰ ληφθῇ ὅμοιον μέτρον πρὸς τὸ ληφθὲν διὰ τοὺς ξένους κατόχους ὁμολογιῶν, λαμβανομένου ἐννοεῖται παντὸς ἐξασφαλιστικοῦ μέτρου πρὸς ἀποφυγὴν καταδολιεύσεων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι αὐτὸ τὸ ζήτημα θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδίου νόμου ὅστις θὰ ρυθμίσῃ αὐτὸ ἀφοῦ ληφθοῦν ὅλα τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** προτείνει νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια ὅπως τοῦτο γίνῃ διὰ διατάγματος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι, προτιμῶ νὰ τὸ κάμῃ ἡ Βουλή. Δὲν θέλομεν νὰ στερήσωμεν κανένα τῶν δικαιωμάτων του, ἀλλὰ θὰ ἐξαντληθῇ κάθε προσοχὴ διὰ νὰ ἀποφύγωμεν καταδολιεύσεις. Πάντως τὸν τρόπον τῆς ἀποδείξεως θὰ τὸν κανονίσῃ ἡ Βουλή.

Ὁ κ. ***Σ. Κωστόπουλος*** προτείνει ὅπως τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα προτείνωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) προτείνει τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου 43.

Μεθ' ὃ ἐρωτωμένη ἡ Βουλὴ δέχεται τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ χορηγηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4286 προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν» ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** λέγει ὅτι δίκαιον εἶναι οἱ λαμβάνοντες πολὺ μεγάλας συντάξεις νὰ λάβουν αὔξησιν μόνον 10 %ο.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἀποδέχεται τὴν πρότασιν ταύτην διὰ τοὺς ἄνω τῶν 3,000 δραχμῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** ζητεῖ νὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρα μέριμνα διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς συνταξιούχους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ ἐγὼ φρονῶ ὅτι θὰ ἀδικηθοῦν οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ μὲ τὸ 10 %ο.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δέχομαι νὰ γίνῃ 10 %ο διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἄνω τῶν 4.000 δραχμῶν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ εὐθύνης τῶν ταμειακῶν ὑπολόγων στρατοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὀργάνων εἰς ἃ ἀνατίθεται ἡ διαχειριστικὴ ὑπηρεσία».

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν» οἱ κ.κ. ***Ι. Ζαβιτζιάνος*** καὶ ***Κ. Σαρακηνὸς*** ζητοῦν τὴν διατήρησιν τῆς ἀτελείας διὰ τὰ εἰσαγόμενα παρὰ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ ἀγροτικῆς πίστεως Κερκύρας εἴδη.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται τὴν πρότασιν.

Ὁ κ. ***Π. Τσολδάρης*** παρακαλεῖ νὰ γίνῃ ἐξαίρεσις καὶ διὰ τὰ εἴδη περὶ ὧν εἰς προηγουμένην συζήτησιν ἔδωκεν ὑπόσχεσιν ὁ κ. Ὑπουργός.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν εἶναι σχετικὸν τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει νὰ ἐξαιρεθοῦν τὰ εἴδη διὰ τοὺς φυματικούς.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἔχομεν δικαίωμα νὰ τὸ κάμωμεν τοῦτο διὰ διατάγματος.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** παρακαλεῖ νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἡ γενομένη προχθὲς δήλωσις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ καταργήσεως τοῦ ἐξαγωγικοῦ φόρου τῶν κουκουλίων.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι δὲν ἔκαμε τοιαύτην δήλωσιν, ἀλλ' ὅτι ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι ἐγὼ ἔχω νὰ εἴπω ὅτι εἶμαι ὑπὲρ τῶν ἀπαλλαγῶν, διὰ νὰ προστατευθῇ ἡ μεταξοπαραγωγή, ἀλλὰ τὴν προστασίαν θὰ τὴν καθιερώσωμεν ἀφοῦ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα.

Ὁ κ. ***Μ. Δεβαντῆς*** ζητεῖ νὰ ἐξαιρεθοῦν αἱ οἰκοδομικαὶ ὕλαι τῶν διαφόρων συνοικισμῶν λαϊκῶν τάξεων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται αἱ γενόμεναι τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ γίνεται τοῦτο δεκτὸν κατ' ἄρθρον εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τῆς μόνης συζητήσεως τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἀντιλλαγῆς προσωρινῶν τίτλων ἐπιτρόπων τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου 6 %ο τοῦ 1926» ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** προτείνει νὰ ἐξευρεθῇ κάποιος τρόπος νὰ προστατευθοῦν οἱ ἔχοντες τοιούτους ἐπιτρόπους χωρικοὶ οἵτινες δὲν θὰ λάβουν γνῶσιν.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι μὲ κάθε τροποποίησιν θὰ ὠφεληθοῦν οἱ κερδοσκόποι. Ἂν, λέγει, προτείνετε τὴν ἀπόρριψιν τοῦ νομοσχεδίου, θὰ τὴν δεχθῶ.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι ἐρρυθμίσαμεν νὰ μὴ πληρωθοῦν εἰς τὸ ἀκέραιον διὰ νὰ γίνῃ καὶ κάποιος παραδειγματισμός.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ἡ ἔννοια τῶν λόγων τοῦ κ. Μαντᾶ εἶναι νὰ προστατευθῇ ὁ ἁπλοϊκὸς κόσμος.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ ἀνωτέρω νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας ἀνταλλαγῆς προσωρινῶν τίτλων (ἐπιτρόπων) β' ἀναγκαστικοῦ δανείου 6ο)ο 1926.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ δυνάμει τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συνάψεως ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 1.250.000.900 κπλ.» καὶ συνεπείᾳ διχοτομήσεως τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζογραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προκύψαντες προσωρινοὶ τίτλοι (ἐπίτροποι) τοῦ β' ἀναγκαστικοῦ δανείου 6 ο)ο 1926, οἵτινες κατέστησαν ἄκυροι, λόγῳ μὴ ἐγκαίρου προσκομίσεώς των πρὸς ἀνταλλαγήν, ἐξοφλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος εἰς τὰ ἑξήκοντα πέντε τοῖς ἑκατὸν (65 ο)ο) τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας δι' ὁριστικῶν τίτλων τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω δανείου, φερόντων τοκομερίδια λήξεως μεταγενεστέρας τῆς ἡμερομηνίας τῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν παρουσιάσεώς των.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς β' συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ἑρμηνείας τῶν διατάξεων περὶ μεταγραφῆς μεταλλείων».

2) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τῇ 14ῃ Δεκεμβρίου 1928 διεθνοῦς συμβάσεως ἀφορώσης τὰς οἰκονομικὰς στατιστικὰς» καί,

3) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεων τινων τῶν νόμων 3717 καὶ 4432 περὶ Αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κορινθίας», ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, ἔχοντα τὰ δύο πρῶτα οὕτω :

Περὶ ἑρμηνείας τῶν διατάξεων περὶ μεταγραφῆς μεταλλείων.

Ἄρθρον μόνον.

1.— Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων μεταλλευτικῶν νόμων» εἶναι ὅτι α) ἐν περιπτώσει ἐμπροθέσμου μεταγραφῆς παραχωρητηρίου Διατάγματος μεταλλείου οὐχὶ εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον μεταγραφῶν ἀλλ' εἰς τοιοῦτο συνορευούσης περιφερείας δὲν ἐπέρχεται ἔκπτωσις ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ παραχωρήσεων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου 186.

β) Ἡ πρὸς μεταγραφὴν προθεσμία τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Δ. δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' γενομένων παραχωρήσεων.

2.— Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφίου α' τῆς προηγουμένης παραγράφου πρὸς ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος δέον νὰ μεταγραφῇ τὸ παραχωρητήριον μεταλλείου εἰς τὸ ἢ τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

«Περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1928 Διεθνοῦς Συμβάσεως ἀφορώσης τὰς Οἰκονομικὰς Στατιστικάς».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1928 ἐν Γενεύῃ δεόντως ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐντεταλμένου Ἕλληνος ἀντιπροσώπου Διεθνὴς Σύμβασις ἀφορῶσα τὰς Οἰκονομικὰς Στατιστικὰς καὶ ἧς τὸ κείμενον ἕπαιται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ μεταφράσει.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΑΦΟΡΩΣΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

(Ἀρχηγοὶ Κρατῶν)

Ἀναγνωρίζοντες τὴν σπουδαιότητα τῆς ὑπάρξεως στατιστικῶν πρὸς κατάδειξιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως ὡς καὶ τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως τοῦ κόσμου ἐν τῷ συνόλῳ, ὡς καὶ εἰς τὰς διαφόρους χώρας, καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν Στατιστικῶν τούτων ἐπὶ βάσεων ἐπιτριπουσῶν τὴν σύγκρισιν,

Ἀβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ σκοπὸς οὗτος δὲν θὰ ἠδύνατο ἀποτελεσματικώτερον νὰ ἐπιτευχθῇ εἰμὴ διὰ ταὐτοχρόνου καὶ συντονισμένης ἐνεργείας ὑπὸ τύπον διεθνοῦς Συμβάσεως ἱκανῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπίσημον προπαρασκευὴν καὶ δημοσίευσιν διαφόρων κατηγοριῶν οἰκονομικῶν στατιστικῶν καὶ τὴν γενικὴν παραδοχὴν ὁμοιομόρφων μεθόδων διὰ τὴν κατάρτισιν στατιστικῶν τινων ἀποτελεσμάτων,

Ὑπέδειξαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν :

(Ἀκολουθοῦσι τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων)

οἵτινες, ἀφοῦ ἐπέδειξαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα εὑρεθέντα ἐν πλήρει τάξει καὶ κατὰ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους, συνωμολόγησαν τὰ ἑπόμενα :

Ἄρθρον πρῶτον

1. Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσιν ὅπως καταρτίζωσι καὶ δημοσιεύωσι, δι' ἅπαντα τὰ τμήματα τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῶν ἐδαφῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα Σύμβασις, καὶ κατὰ τὰ συμφωνούμενα διάφορα χρονικὰ διαστήματα, τὰς ἐν τῷ κατωτέρω ἄρθρῳ 2 προβλεπομένας κατηγορίας στατιστικῶν.

2. Ὡς πρὸς τὰς ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει προβλεπομένας στατιστικάς, ἑκάστη ἐδαφικὴ περιφέρεια ἔχουσα εἰδικὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν δύναται διὰ τὰς αὕτω καταρτιζομένας στατιστικὰς νὰ θεωρῆται ὡς ἀποτελοῦσα ἰδιαιτέραν ὀντότητα. Εἰς τὰς κατὰ τὴν Σύμβασιν ταύτην δημοσιευομένας στατιστικὰς δέον νὰ καθορίζηται ἡ ἐδαφικὴ περιφέρεια ἐφ' ἧς αὗται ἐκτείνονται.

3. Αἱ ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει καθορισθεῖσαι ὑποχρεώσεις ὑπάγονται εἰς τοὺς ἑρμηνευτικοὺς ὅρους καὶ ἐπιφυλάξεις αἵτινες ἐμφαίνονται ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῇ Συμβάσει ταύτῃ πρωτοκόλλῳ, καθὼς καὶ εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 μεταγενεστέρως διατυπωθείσας τυχὸν ἐπιφυλάξεις.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατηγορίαι τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στατιστικῶν, εἶνε αἱ ἀκόλουθοι :

Ι. Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον.

α') Ἐτήσια καὶ μηνιαῖα ἀποτελέσματα τῆς ποσότητος καὶ ἀξίας τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.

β') Ἐτήσια ἀποτελέσματα καί, εἰ δυνατόν, τριμηνιαῖα ἢ κατὰ προτίμησιν μηνιαῖα, δεικνύοντα τὴν καθαρὰν χωρητικότητα τῶν πλοίων ἑκάστης ἐθνικότητος, τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, ἅτινα κατέπλευσαν εἰς τοὺς λιμένας τῆς χώρας ἢ ἀπέπλευσαν ἐξ αὐτῶν.

ΙΙ. Ἐπαγγέλματα.

Ἀποτελέσματα τοῦ πληθυσμοῦ κατ' ἐπάγγελμα καταρτιζόμενα καὶ δημοσιευόμενα τοὐλάχιστον ἅπαξ ἀνὰ δεκαετίαν καὶ ἀναφερόμενα εἰς τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς δεκαετοῦς περιόδου (δηλ. εἰς τὸ 1930, 1940, 1950 κλπ.) ἢ εἰς ἔτος ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερον πρὸς τοῦτο.

ΙΙΙ. Γεωργία, κτηνοτροφία, δασοκομία καὶ ἁλιεία.

CONVENTION INTERNATIONALE

CONCERNANT LES STATISTIQUES ECONOMIQUES

PREAMBULE.

[Chefs d'Etat,]

Reconnaissant qu'il est important de disposer de statistiques indiquant la situation et le mouvement économiques du monde dans son ensemble et dans les différents pays, et d'établir ces statistiques sur des bases permettant de les comparer ;

Considérant que ce but ne saurait être mieux atteint que par une action simultanée et concertée, sous la forme d'une Convention internationale propre à assurer la préparation et la publication officielles de diverses catégories de statistiques économiques et l'adoption générale de méthodes uniformes pour l'élaboration de certains relevés staistiques ;

Ont désigné comme leurs plénipotentiaires à cet effet :

[Suivent les noms des plénipotentiaires],

qui, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :.

Article prémier.

1. Les Hautes Parties contractantes s'engagent à établir et à publier, pour toutes les parties des territoires sous leur administration auxquelles s'applique la présente Convention, et aux divers intervalles convenus, les catégories de statistiques prévues à l'article 2 ci-dessous.

2. En ce qui concerne les statistiques prévues par la présente Convention, tout territoire ayant une organisation statistique spéciale peut être considéré pour les statistiques ainsi établies, comme formant une unité distincte. Dans les statistiques publiées conformément à la présente Convention, le territoire auquel elles s'appliquent devra être spécifié.

3. Les obligations définies dans la présente Convention sont subordonnées aux clauses d'interprétation et aux réserves qui figurent dans le Protocole annexé à la présente Convention, ainsi qu'aux réserves qui pourraient être ultérieurement admises en vertu des dispositions de l'article 17.

Article 2.

Les catégories de statistiques visées à l'article précédent sont les suivantes :

I. — Commerce extérieur.

a) Relevés annuels et mensuels de la quantité et de la valeur des importations et des exportations.

b) Relevés annuels et, si possible, trimestriels, ou de préférence mensuels, indiquant, le tonnage net des navires de chaque nationalité employés dans le commerce extérieur, entrés dans les ports du pays ou sortis de ces ports.

II. — Professions.

Relevés de la population par professionsn établis et publiés au moins une fois par période décennale et se référant à la dernière année de la période décennale (c'est-à-dire à 1930, 1940 , 1950, etc.) ou à une année aussi proche que possible de celle -ci.

—Agcunllevge, élevage, sylviculture et pêche.

Α') Γενικὴ ἀπογραφὴ τῆς γεωργίας, ἐνεργουμένη, εἰ δυνατόν, ἅπαξ ἀνὰ δεκαετίαν, συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν προτάσεων τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας καί, εἰ δυνατόν, διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ προτεινόμενον ἔτος.

Β') Ἐτήσια ἀποτελέσματα ἐμφαίνοντα :

1) Τὴν κατανομὴν τῶν καλλιεργουμένων ἐκτάσεων μεταξὺ τῶν κυριωτέρων καλλιεργουμένων εἰδῶν καθοριζομένων, εἰ δυνατόν, καὶ ἐφ' ὅσον τοιαύτη πληροφορία ἤθελε κριθῇ ἐνδιαφέρουσα, τῶν σπαρεισῶν ἢ φυτευθεισῶν ἐκτάσεων, καθὼς καὶ ἐκείνων ἐφ' ὧν ἐγένετο ἡ συγκομιδὴ καί

2) Τὰς συγκομισθείσας ποσότητας ἐκ τῆς καλλιεργείας τῶν εἰδῶν τούτων.

Γ') Περιοδικὰ ἀποτελέσματα ἐτήσια, εἰ δυνατόν, τοῦ ἀριθμοῦ κεφαλῶν διὰ τὰ κυριώτερα εἴδη ζώντων ζώων, δεικνύοντα, εἰ δυνατόν, τὸ φῦλον καὶ τὴν ἡλικίαν.

Δ') Προκειμένου περὶ χωρῶν, διὰ τὴν οἰκονομίαν τῶν ὁποίων ἡ παραγωγὴ τῆς ξυλείας ἐμφανίζει σπουδαιότητα, περιοδικὰ ἀποτελέσματα τῶν δασικῶν πόρων, δεικνύοντα τὴν δασικὴν ἔκτασιν καί, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὸν συνολικὸν ξυλώδη ὄγκον, τὴν ἐτησίαν προσαύξησιν καὶ τὸ ἐτήσιον λῆμμα μετὰ διακρίσεως, εἰ δυνατόν, τῶν διαφόρων εἰδῶν ξυλείας.

Ε') Προκειμένου περὶ χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἁλιεία ἀποτελεῖ σημαίνοντα καὶ διωργανωμένον κλάδον τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως, ἐτήσια ἀποτελέσματα, παρέχοντα τὰς ἑπομένας πληροφορίας :

1) ἐκφορτωθείσας ποσότητας τῶν προϊόντων τῆς κυριωτέρας θαλασσίας ἁλιείας, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ τῆς εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα τοιαύτης.

2) ἐθνικότητα τῶν πλοίων δι' ὧν ἐξεφορτώθησαν τὰ προϊόντα ταῦτα.

3) ἀριθμὸν καὶ κατηγορίας τῶν ἐθνικῶν πλοίων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν ἁλιείαν, καὶ

4) ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων τούτων ἀπασχολουμένων προσώπων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἀποβαίνει ἀνέφικτος ἡ κατάρτισις πλήρων ἀποτελεσμάτων, δέον νὰ ἐνδείκνυται κατὰ προσέγγισιν ἐν τίνι μέτρῳ εἶναι ταῦτα ἀτελῆ.

ΙΥ. Μεταλλεῖα καὶ Μεταλλουργία.

Ἀποτελέσματα (τοὐλάχιστον ἐτήσια) τῶν παραγομένων ποσοτήτων ἐκείνων, ἐκ τῶν κατωτέρω ὀρυκτῶν καὶ μετάλλων, ὧν ἡ παραγωγὴ ἐν τῇ χώρᾳ παρουσιάζει ἐθνικὴν σπουδαιότητα.

1ον. Ὀρυκτὰ μὴ μεταλλικά :

Ἀνθράκες (ἀσφαλτώδης ἄνθραξ ἢ ἀνθρακίτης) ,λιγνίτης καὶ ὀπτάνθραξ,
Πετρέλαιον, καὶ φυσικὰ ἀέρια,
Νιτρικὰ ἅλατα,
Φωσφορικὰ ἅλατα,
Ὀρυκτὰ καλιοῦχα,
Θεῖον.

2ον. Ὀρυκτὰ μεταλλικὰ καὶ μέταλλα :

α') Μεταλλεύματα :

Σίδηρος, ἀλουμίνιον, κασσίτερος, μαγγάνιον, χαλκός, μόλυβδος, ψευδάργυρος, νικέλιον.

β') Προϊόντα καμινεύσεως (πραγματικὰ ἢ κατ' ἐκτίμησιν) :

Σίδηρος καὶ χάλυψ, κασσίτερος, ἀντιμόνιον, ἄργυρος, χαλκός, ψευδάργυρος, βολφράμιον, χρυσός, ἀλουμίνιον, μαγγάνιον, μολυβδαίνιον, λευκόχρυσος, μόλυβδος, νικέλιον' βισμούθιον.

Υ. Βιομηχανία.

Α') Στατιστικὰ ἀποτελέσματα κατὰ κανονικὰ διαστήματα καὶ, εἰ δυνατόν, τοὐλάχιστον ἀνὰ δέκα ἔτη.

α') τῶν βιομηχανικῶν ἱδρυμάτων (établissements) ἢ τοὐλάχιστον τῶν σπουδαιοτέρων τοιούτων, καὶ

A) Recensement général de l'agriculture, effectuté si possible, une fois par période décennale, dans l'esprit des propositions de l'Institut international d'Agricul. ture et, si possible, pour l'année proposée par ce dernier

B) Relevés annuels indiquant:

1o. La répartition des superficies cultivées entre les principales cultures, en spécifiant, si possible, et dans les cas où il y aurait intérêt à le faire, tant les superficies ensemencées ou plantées que les superficies où la récolte a été effectuée, et

2o. Les quantités récoltées pour ces cultures.

C) Relevés périodiques, annuels si possible, du nombre de têtes pour les principales espèces du chepte vif, en indiquant, si possible, le sexe et l'âge.

D) En ce qui concerne les pays pour lesquels la production des bois présente une importance économique, relevés périodiques des ressources forestières indiquant la superficie en forêts et, si possible, le cubage sur pied, la pousse annuelle et la coupe annuelle. Il y aurait lieu de distinguer, autant que possible, entre les différentes espèces de bois.

E) En ce qui concerne les pays pour les quels la pêche constitue une branche importante et organisée de l'activité économique, relevés annuels donnant les renseigements suivants :

1o Quantités débarquées des produits des principales pêcheries maritimes et, si possible des pêcheries intérieures ; 2o nationalité des bateaux par lesquels ces produits sont débarqués ; 3o nombre et catégories des bateaux nationaux employés à la pêche ; 4o nombre des personnes occupées sur ces bateaux.

S'il est impossible de dresser des relevés complets, il y aura lieu d'indiquer approximativement dans quelle mesure ils sont incomplets.

IV. — Mines et métallurgie.

Relevés (au moins annuels) des quantités produites de ceux des minéraux et des métaux ci-après, dont la production dans le pays présente une importance nationale :

1) Minéraux non métalliques :

Houille (charbon bitumineux ou anthracite), lignite et coke,
Pétrole et gaz naturel.
Nitrates,
Phosphates,
Minèraux potassiques,
Soufre.

2) Minéraux métalliques et métaux.

a) Minerais :

Fer,	Aluminium,	Etain	Manganèse,
Cuivre,	Plomb	Zinc,	Nickel,

b) Production de fonderie (effective ou estimée) :

Fer et acier,	Etain,	Antimoine,	Argent,
Cuivre,	Zinc,	Tungstène,	Or,
Aluminium,	Manganèse,	Molybdène,	Platine
Plomb,	Nickel,	Bismuth.	

V. — Industrie.

A) Relevès statistiques, à intervalles réguliers et, si possible, au moins tous les dix ans :

a) Des établissements industriels ou tout au moins de ceux d'une certaine importance et :

β') εἰ δυνατόν, τῶν ἐμπορικῶν ἱδρυμάτων.

Αἱ στατιστικαὶ αὗται θὰ δύνανται νὰ ἐκτελῶνται, εἴτε ἀνεξαρτήτως, εἴτε ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀπογραφὴν τοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀπογραφὴν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ θ' ἀναφέρωσι κυρίως :

1) Διὰ τὰ ἱδρύματα ταῦτα, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀπασχολουμένων προσώπων κατὰ φῦλον καί, εἰ δυνατόν, τὴν κατανομὴν τούτων εἰς τὰς διαφόρους κατηγορίας ἐπαγγελμάτων καὶ εἰς ἐνηλίκους καὶ ἀνηλίκους, καθοριζομένου τοῦ μεταξὺ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν ὁρίου ἡλικίας.

Ἐπίσης θὰ καταρτίζηται, εἰ δυνατόν, καθ' ὑπολογισμόν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπασχολουμένων προσώπων εἰς τὰ μὴ ἀπογραφέντα ἱδρύματα.

2) Διὰ τὰ βιομηχανικὰ ἱδρύματα, τὴν ὀνομαστικὴν δύναμιν τῶν ἐγκατεστημένων ἀρχικῶν (primaires) κινητήρων, μετὰ διακρίσεως, εἰ δυνατόν : I) τῶν κινητήρων δι' ἀτμοῦ, II) τῶν κινητήρων δι' ἐκκρήξεως ἢ ἐσωτερικῆς καύσεως καὶ III) τῶν ὑδραυλικῶν κινητήρων, καὶ τὴν ὀνομαστικὴν δύναμιν τῶν ἐγκατεστημένων ἠλεκτρικῶν κινητήρων μετ' ἐνδείξεως ἐὰν ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια παράγηται ἐν τῷ ἱδρύματι ἢ προέρχηται ἔξωθεν. Ἐν ἑκάστῃ κατηγορίᾳ δέον νὰ γίνῃ διάκρισις, εἰ δυνατόν, μεταξὺ τῶν κανονικῶς χρησιμοποιουμένων κινητήρων καὶ τῶν ἐν ἀργίᾳ ἢ ἐφεδρείᾳ τοιούτων.

Β') Ἀποτελέσματα τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερα δι' ἑκάστην χώραν καὶ εἰς ἐπαρκῆ βαθμὸν ἀκριβείας.

Γ') Στατιστικαὶ σειραὶ ἐμφαίνουσαι, διὰ κανονικὰς περιόδους, εἰ δυνατόν, τριμήνους ἤ, κατὰ προτίμησιν, μηνιαίας, τὰς διακυμάνσεις τῆς βιομηχανικῆς δράσεως εἰς τοὺς πλέον ἀντιπροσωπευτικοὺς κλάδους τῆς παραγωγῆς, εἴτε εἰς ἀπολύτους ἀριθμούς, εἴτε εἰς σχετικοὺς τοιούτους ἀναφερομένους εἰς περίοδον ληφθεῖσαν ὡς βάσιν τῶν συγκρίσεων.

ΥΙ. Τιμάριθμοι.

Τιμάριθμοι :

α') Ἐμφαίνοντες τὴν γενικὴν κίνησιν τῶν τιμῶν χονδρικῆς πωλήσεως, καταρτιζόμενοι καὶ δημοσιευόμενοι μηνιαίως,

β') Ἐμφαίνοντες τὴν γενικὴν κίνησιν τοῦ κόστους τῆς ζωῆς, καταρτιζόμενοι καὶ δημοσιευόμενοι τοὐλάχιστον κατὰ τρίμηνον.

Οἱ τιμάριθμοι τοῦ κόστους τῆς ζωῆς δύνανται νὰ ὑπολογίζωνται εἴτε διὰ μίαν μόνον πόλιν, εἴτε διὰ πλείονας τοιαύτας ἐκλεγομένας μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀντιπροσωπευτικῶν καὶ λαμβανομένας εἴτε ἰδιαιτέρως εἴτε συλλογικῶς.

Ἕκαστον δημοσίευμα τιμαρίθμων δέον νὰ περιέχῃ παραπομπὴν εἰς σύντομον ἐπίσημον ἔκθεσιν δεικνύουσαν τὰ εἴδη τῶν ὁποίων αἱ τιμαὶ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τιμαρίθμων τούτων, ὡς ἐπίσης καὶ τὰς χρησιμοποιηθείσας μεθόδους.

Πλὴν τῶν τιμαρίθμων, δέον νὰ δημοσιεύωνται κατὰ τὰς αὐτὰς περιόδους, ἐφ' ὅσον εἶνε δυνατόν, καὶ αἱ τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως τῶν κυριωτέρων ἐμπορευμάτων, εἰς ἀπολύτους ἢ σχετικοὺς ἀριθμούς.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς συγκρίσεως μεταξὺ τῶν στατιστικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῶν διαφόρων χωρῶν, τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι ν' ἀποδεχθῶσι, διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν στατιστικῶν τῆς κατηγορίας ταύτης, τὰς ἐν τῷ παραρτήματι I καὶ μέρος I ἀναφερομένας ἀρχάς.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι προσέτι ἐφ' ὅσον τὰ παρ' αὐτῶν διατιθέμενα μέσα ἐρεύνης ἐπιτρέπουσι, νὰ καταρτίζωσι δοκιμαστικῶς τοὺς ἐν παραρτήματι I, μέρος III, καθοριζομένους στατιστικοὺς πίνακας.

Ἄρθρον 4.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται γενικῶς τὰς ἐν παραρτήματι II ἀναφερομένας ἀρχὰς ὡς πρὸς τὴν κατάρτισιν τῶν στατιστικῶν τῆς ἁλιείας καὶ συμφωνοῦσιν ὅπως ἐφαρμόσωσι ταύτας κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν στατιστικάς.

Ἄρθρον 5.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται γενικῶς τὰς ἀρχὰς ὑφ' ἃς διαπνέεται τὸ παράρτημα III, προοριζόμενον νὰ χρησιμεύσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν ὡς βάσις διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν στατιστικῶν τῆς παραγωγῆς τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν μετάλλων τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 (IV) ἀναφερομένων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐν τῇ χώρᾳ παραγωγὴ τῶν ἐν λόγῳ ὀρυκτῶν καὶ μετάλλων θεωρεῖται ὡς παρουσιάζουσα ἐθνικὴν σπουδαιότητα, καὶ συμφωνοῦσι νὰ υἱοθετήσωσι τὰς ἰδίας ἀρχάς, ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον καταρτίσῃ στατιστικὰς τῆς παραγωγῆς ἄλλων ὀρυκτῶν καὶ μετάλλων.

Ἄρθρον 6.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται γενικῶς τὰς ἀρχὰς ὑφ' ὧν διαπνέεται τὸ παράρτημα IV, προσηρτημένον τῇ Συμβάσει ὡς ὑπόδειγμα προγράμματος ἀπογραφῆς τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, καὶ συμφωνοῦσιν ὅπως ἐξετάσωσι τὸ δυνατὸν τῆς παραδοχῆς ἐκείνων ἐκ τῶν ἀρχῶν αἵτινες θὰ ἦσαν ἐφαρμόσιμοι ὁσάκις ποτὲ θὰ ἐγίνετο σκέψις περὶ ἐκτελέσεως πλήρους ἢ μερικῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὸ ἐν τῷ ἐν λόγῳ παραρτήματι ἐνδεικνυόμενον ὑπόδειγμα.

Ἄρθρον 7.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται γενικῶς τὰς ἀρχὰς ὑφ' ὧν διαπνέεται τὸ παράρτημα V, προσηρτημένον τῇ Συμβάσει ὡς ὑπόδειγμα διὰ τὴν κατάρτισιν δεικτῶν τῆς βιομηχανικῆς κινήσεως καὶ συμφωνοῦσι νὰ ἐξετάσωσι τὸ δυνατὸν τῆς παραδοχῆς ἐκείνων ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσιν, ὁσάκις ποτὲ θὰ ἐγίνετο σκέψις περὶ καταρτίσεως δεικτῶν τῆς βιομηχανικῆς κινήσεως ἐπὶ εὐρείας βάσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτροπὴ τεχνικῶν ἐμπειρογνωμόνων θὰ ὁρισθῇ εἰς συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῶν ἀντιπροσωπευθέντων εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Γενεύης, κατ' ἀναλογίαν ἑνὸς ἀντιπροσώπου δι' ἕκαστον τῶν Κρατῶν τούτων, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων θὰ ἔχωσι κατατεθῇ ἔγγραφα ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων, ἡ ἀναφερομένη ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου, πλὴν τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῇ εἰδικῶν καθηκόντων, δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ τῶν προσηρτημένων ἐγγράφων, θὰ δύναται νὰ διατυπώνῃ οἱασδήποτε γνωματεύσεις ἤθελε νομίσῃ χρησίμους ἐπὶ σκοπῷ βελτιώσεως ἢ ἐπεκτάσεως τῶν ἐν τῇ Συμβάσει συνομολογηθεισῶν συμφωνιῶν καὶ ἀρχῶν ὡς πρὸς τὰς κατηγορίας τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων στατιστικῶν. Θὰ δύναται ἐπίσης νὰ ἐκφέρῃ γνωματεύσεις ἀφορώσας ἄλλας κατηγορίας στατιστικῶν ἀναλόγου φύσεως, διὰ τὰς ὁποίας θὰ ἦτο εὐκταῖον καὶ δυνατὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ διεθνὴς ὁμοιομορφία. Θὰ ἐξετάζῃ πάσας τὰς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τεινούσας ὑποδείξεις, αἵτινες ἤθελον ὑποβληθῇ αὐτῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἑνὸς οἱουδήποτε τῶν Ὑψηλῶν

b) Si possible, des établissements commerciaux.

Ces statistiques pourront être établies, soit isolément, soit conjointement avec un recensement de la population ou avec un recensement de la production industrielle ; elles mentionneront notamment :

1o Pour ces établissements, le nombres des personnes de chaque sexe qui y sont employées et, si possible, leur répartition entre les diverses catégories professionnelles et entre les adultes et les jeunes gens, en indiquant la limite d'âge entre ces deux catégories.

Il sera également établi, si possible, une évaluation du nombre des perssonnes employées dans les établissements non recensés.

2o. Pour les établissements industriels, la puissance nominale des moteurs primaires installés, en distinguant, si possible : 1) les moteurs à vapeur ; 2) les moteurs à explosion ou à combustion interne ; 3) les moteurs hydrauliques et la puissance nominale des moteurs électriques installés, en indiquant si l'énergie électrique est produite dans l'établissement ou provient du dehors. Dans chaque catégorie, il y aura lieu de distinguer, si possible, les moteurs normalement utilisés et les moteurs inutilisés ou en rèsevre.

B) Relevés de la production industrielle aussi complets qu'il sera possible à chaque pays de les fournir avec un degré suffisant d'exactitude.

C) Séries statistiques indiquant, pour des périodes regulières, si possible trimestrielles ou, de préférence, mensuelles, les variations de l'activité industrielle dans les branches les plus représentatives de la production, soit en chiffres absolus, soit en chiffres relatifs se rapportant à une période prise pour base des comparaisons.

VI. Nombres-indices des prix.

Nombres-indices :

a') Exprimant le mouvement général des prix de gros, établis et publiés mensuellement;

b) Exprimant le mouvement général du coût de la vie, établis et publiés au moins trimestriellement.

Les indices du coût de la vie pourront être calculés pour une seule ville ou pour quelques villes choisies parmi les plus représentatives et considérées séparément ou ensemble.

Chaque publication de nombres-indices devra contenir une référence à un bref exposé officiel indiquant les articles dont les prix ont servi au calcul de ces nombres-indices, ainsi que les méthodes employées.

Outre les indices, les prix de gros des principales marchandises devront, autant que possible, être publiés aux mêmes époques, en valeur absolue ou relative.

Article 3.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, afin de faciliter la comparaison des statistiques du commerce extérieur des différents pays, à adopter, pour l'établissement de cette catégorie de statistiques, les principes énoncés à la partie I de l'annexe I.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent en outre, dans la mesure où les moyens d'investigation dont elle disposent le leur permettent, à dresser, à

titre d'essai, les tableaux statistiques spécifiés à la partie III de l'annexe I.

Article 4.

Les Hautes Parties contractantes déclarent accepter, d'une manière générale, les principes énoncés à l'annexe II, en ce qui concerne l'établissement des statistiques des pècheries et conviennent de les appliquer autant que possible dans leurs statistiques respectives.

Article 5.

Les Hautes Parties contractantes déclarent accepter, d'une manière générale, les principes dont s'inspire l'annexe III, destinée à servir autant que possible de base en vue de l'établissement des statistiques de la production des minéraux et métaux visés à l'article 2 (IV) dans le cas où la production dans le pays desdits minéraux et métaux est considérée comme présentant une importance nationale, et conviennent d'adopter les mêmes principes dans le cas où elles établiraient des statistiques de la production d'autres minéraux et métaux.

Article 6.

Les Hautes Parties contractantes déclarent accepter, d'une manière générale, les principes dont s'inspire l'annexe IV, jointe à la Convention à titre de programme-type d'un recensement de la production industrielle, et conviennent d'examiner la possibilité d'adopter ceux de ces principes qui seraien applicables lorqu'elles envisageront un recensement complet ou partiel du type indiqué dans ladite annexet

Article 7.

Les Hautes Parties contractantes déclarent accepter, d'une manière générale, les principes dont s'inspire l'annexe V, jointe à la Convention à titre d'exemple, en vue de l'établissement d'indices de l'activité industrielle, et conviennent d'examiner la possibilité d'adopter ceux de ces principes qui seraient applicables lorsqu'elles envisageront l'établissement sur une large base, d'indices de l'activité industrielle.

Article 8.

1. Un comité d'experts techniques sera désigné à une réunion du Conseil de la Société des Nations et des délégués des Etats non membres de la Société des Nations représentés à la Conférence de Genève, à raison d'un délégué pour chacun de ces Etats, au nom desquels des instruments de ratification ou d'adhésion auront été déposés.

2. En dehors des fonctions spèciales qui lui sont confiées en vertu des dispositions de la présente Convention et des instruments annexés, le Comité d'experts mentionné au paragraphe précédent du présent article, pourra formuler tous avis qui lui paraîtront utiles en vue d'améliorer ou de développer les principes et arrangements stipulés dans la Convention au sujet des catégories de statistiques qui y sont envisagées. Il pourra également émettre des avis concernant d'autres catégories de statistiques d'un caractère analogue, dont il semblera désirable et possible d'assurer l'uniformité internationale. Il examinera toutes les suggestions visant les mêmes, fins, qui pourront lui être soumises par le Gouvernement de l'une quelconque des Hautes Parties con-

συμβαλλομένων Μερῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων οὐδεμίαν θέλει ἐκφέρῃ γνωμάτευσιν ὡς πρὸς τὰς στατιστικὰς τὰς ἀφορώσας τὰ δημόσια ἢ ἰδιωτικὰ οἰκονομικὰ (δημόσιον χρέος, ἔσοδα καὶ ἔξοδα, τραπέζας, χρηματαγοράς, χρηματιστήρια κλπ.) Οὐδεμίαν γνωμάτευσιν θέλει ἐκφέρῃ περὶ τῶν στατιστικῶν αἵτινες ἀναφέρονται εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν ἐργασίαν ἢ τὰς μεταφοράς, ἐὰν δὲν προηγηθῇ συνεννόησις μετὰ τῶν ἁρμοδίων διεθνῶν ἱνστιτούτων ἢ ὀργανισμῶν.

3. Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρακαλεῖται, ἐάν, ὁποτεδήποτε τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων νὰ ἔχωσι κατατεθῇ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, ἤθελεν ἐκφράσῃ τὴν ἐπιθυμίαν, νά συγκαλῇ διάσκεψιν πρὸς ἀναθεώρησιν καί, ἐὰν ὑφ σταται ἀνάγκη, πρὸς ἐπέκτασιν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 9.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅτι αἱ στατιστικαὶ αὐτῶν ὑπηρεσίαι θ' ἀνταλλάσσωσιν ἀπ' εὐθείας τὰ στατιστικὰ ἀποτελέσματα τὰ παρ' αὐτῶν καταρτιζόμενα καὶ δημοσιευόμενα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν προκύψῃ διαφορὰ μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐὰν ἡ τοιαύτη διαφορὰ δὲν δύναται νὰ διευθετηθῇ εἴτε ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν Μερῶν εἴτε δι' ἄλλου τρόπου φιλικοῦ διακανονισμοῦ, θὰ δύνανται τὰ Μέρη, διὰ κοινῆς συμφωνίας, νὰ ὑποβάλλωσι τὴν διαφοράν ἐπὶ σκοπῷ φιλικῆς διευθετήσεως, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνωμόνων, τὴν ἀναφερομένην ἐν ἄρθρῳ 8.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δύναται νὰ καλῇ τὰ Μέρη, ὅπως ὑποβάλωσιν αὐτῇ, προφορικῶς εἴτε γραπτῶς, τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν καὶ θὰ διατυπώνῃ συμβουλευτικὴν γνωμάτευσιν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ζητήματος.

Ἄρθρον 11.

Ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ δηλώσῃ, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως ὅτ , ἀποδεχόμενον τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, δὲν ἐννοεῖ ν' ἀναλάβῃ οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον ἢ οἱονδήποτε μέρος τῶν ἀποικιῶν του, προτεκτοράτων, ὑπερποντίων ἐδαφῶν, ἢ τῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν του ἢ ἐντολήν του τελούντων ἐδαφῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν θὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῶν κατονομαζομένων ἐν τῇ τοιαύτῃ δηλώσει ἐδαφῶν.

Ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ δύναται μεταγενεστέρως ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅπως ἡ Σύμβασις ἐφαρμόζηται ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν ἐδαφῶν του ἅτινα ἀποτέλεσαν ἀντικείμενον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης δηλώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἡ Σύμβασις θέλει ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰ ἐν τῇ ἀνακοινώσει ἀναφερόμενα ἐδάφη ἓξ ἔτος μετὰ τὴν λῆψιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐπίσης ἑκατὸν τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύναται, ὁποτεδήποτε μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἐν ἄρθρῳ 16 μνημονευομένης πενταετοῦς προθεσμίας, νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν διακοπὴν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ οἱουδήποτε μέρους τῶν ἀποικιῶν του, προτεκτοράτων, ὑπερποντίων ἐδαφῶν ἢ τῶν ὑπὸ

tractantes. Le Comité d'experts n'émettra pas d'avis concernant les statistiques se rapportant aux finances publiques ou privées (dette publique, recettes et dépenses, banque, marché monétaire, bourse, etc.). Il n'émettra pas, sans entente préalable avec les institutions et organisations internationales compétentes, d'avis concernant les statistiques se rapportant à l'agriculture, au travail ou aux transports.

3. Le Conseil de la Société des Nations est prié, si à un moment quelconque, la moitié au moins des Membres de la Société des Nations et des Etats non Membres au nom desquels des instruments de ratification ou d'adhésion auront été déposés, en exprime le désir, de convoquer une Conférence en vue de reviser et, s'il y a lieu, d'élargir la présente Convention.

Article 9.

Les Hautes Parties contractantes conviennent que leurs services de statistiques échangeront directement les relevés statistiques, établis et publiés par eux conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 10.

Si un différend surgit entre deux ou plusieurs Hautes Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'application des dispositions de la présente Convention et si ce différend ne peut être réglé, soit directement entre les Parties, soit par la voie d'un autre moyen de règlement amiable, les Parties pourront, d'un commun accord, soumettre le différend, aux fins d'amiable composition au Comité d'experts visé à l'article 8.

Dans ce cas, le Comité pourra inviter les Parties à lui soumettre, oralement ou par écrit, leurs observations et formulera un avis consultatif au sujet du point en litige.

Article 11.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut déclarer, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par son acceptation de la présente Convention, elle n'entend assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet d'une telle déclaration.

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra ultérieurement notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elle entend rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de ses territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification un an après la réception de cette notification par le Secrétaire général de la Société des Nations. ..

De même, chacune des Hautes Parties contractantes peut, à tout moment, après l'expiration du délai de cinq ans mentionné dans l'article 16, déclarer qu'elle entend voir cesser l'application de la présente Convention à l'ensemble ou à toute partie de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-me-

τὴν ἐπικυριαρχίαν του ἢ τὴν ἐντολήν του τελούντων ἐδαφῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἐφαρμόζηται ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν ἅτινα ἀπετέλεσαν ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως ἓξ μῆνας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς δηλώσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ κοινοποιῇ εἰς πάντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 12, τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβανομένας δηλώσεις καὶ ἀνακοινώσεις.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις τῆς ὁποίας τὰ κείμενα γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν θὰ εἶνε ἐξ ἴσου αὐθεντικά, θὰ φέρῃ τὴν σημερινὴν χρονολογίαν, θὰ δύναται δὲ μέχρι τῆς τριακοστῆς Σεπτεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους νὰ ὑπογραφῇ ἐξ ὀνόματος παντὸς Μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ παντὸς Κράτους μὴ μέλους ἀντιπροσωπευθέντος εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Γενεύης ἢ εἰς τὸ ὁποῖον τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ ἔχῃ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐν ἀντίτυπον τῆς εἰρημένης Συμβάσεως.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ. Τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπικυρώσεως θέλουσι διαβιβασθῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅστις θὰ γνωστοποιῇ τὴν λῆψιν εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ.

Ἄρθρον 13.

Ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἕκαστον Μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὡς καὶ πᾶν Κράτος μὴ μέλος ἀναφερόμενον ἐν ἄρθρῳ 12, θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Τὰ ἔγγραφα προσχωρήσεως θέλουσι διαβιβασθῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅστις θὰ γνωστοποιῇ τὴν λῆψιν εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 12.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν ἐνενηκοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν λῆψιν τῶν ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων, ἐπ' ὀνόματι δέκα τοὐλάχιστον Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ Κρατῶν μὴ μελῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἑκάστη ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις, ἥτις θὰ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 14, ἰσχύει μετὰ ἐνενήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 16.

Μετὰ πάροδον πενταετοῦς προθεσμίας, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, δύναται αὕτη νὰ καταγγελθῇ ἐγγράφως, τῆς ἐγγράφου καταγγελίας ἐγχειριζομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ μόνον ὡς πρὸς τὸ Μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἢ τὸ Κράτος μὴ μέλος ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου αὕτη κατετέθη.

outerritoires placés sous sa suzeraineté ou son mandat dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet d'une telle déclaration six mois après la réception de cette déclaration par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Le Secrétaire général de la Société des Nations communiquera à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres, visés à l'article 12, les déclarations et notifications reçues en vertu du présent article.

Article 12.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour; elle pourra, jusqu'au trente septembre mil neuf cent vingt-neuf, être signée au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre représenté à la Conférence de Genève ou à qui le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire de ladite Convention.

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société ainsi qu'aux Etats non membres visés à l'alinéa précédent

Article 13.

A partir du premier octobre mil neuf cent vingt-neuf, il pourra être adhéré à la présente Convention au nom de tout Membre de la Société des Nations ou de tout Etat non membre visé à l'article 12.

Les instruments d'adhésion seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres visés à l'article 12.

Article 14.

La présente Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour après la réception par le Secrétaire générale de la Société des Nations, de ratifications ou adhésions, au nom d au moins dix Membres de la Société des Nations ou Etats non membres.

Article 15.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention, coformément à l'article 14, produira, ses effets quatre-vingt-dix jours après la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 16.

Après l'expiration d'un délai de cinq ans, à dater de son entrée en vigueur aux termes de l'article 14, la présente Convention pourra être dénoncée par écrit, l'instrument de dénonciation étant déposé entre les mains du Secrétaire général de la Société des Nations. La dénonciation prendra effet six mois après qu'elle aura été reçue par le Secrétaire général et ne sera opérante qu'en ce qui concerne le Membre de la Société ou l'Etat non membre, au nom duquel l'instrument a été déposé.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ γνωστοποιῇ τὴν καταγγελίαν εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 12.

Ἐάν, συνεπείᾳ ταὐτοχρόνων ἢ διαδοχικῶν καταγγελιῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν δεσμευομένων ἐκ τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐλαττωθῇ εἰς ἀριθμὸν κάτω τῶν δέκα, ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται τὰς ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὡς διετυπώθησαν αὗται ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῇ Συμβάσει Πρωτοκόλλῳ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἐν αὐτῷ ρητῶς κατονομαζομένας χώρας.

Αἱ Κυβερνήσεις τῶν Χωρῶν αἵτινες εἶνε διατεθειμέναι νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Σύμβασιν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13, ἀλλ' ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα τῆς διατυπώσεως ἐπιφυλάξεων ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς Συμβάσεως, δύνανται νὰ πληροφορήσωσι σχετικῶς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Οὗτος θὰ ἀνακοινώσῃ ἀμέσως τὰς ἐπιφυλάξεις ταύτας εἰς τὰς Κυβερνήσεις πασῶν τῶν χωρῶν, ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων κατετέθησαν ἔγγραφα ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων, αἰτούμενος παρ' αὐτῶν ἐὰν ἔχωσι νὰ διατυπώσωσι σχετικὰς ἀντιρρήσεις.

Ἐὰν ἐντὸς ἑξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης, οὐδεμία χώρα προέβαλεν ἀντιρρήσεις, ἡ ἐν λόγῳ ἐπιφύλαξις θὰ θεωρηθῇ ὡς γενομένη ἀποδεκτή.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει καταχωρηθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ.

Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ Δεκάτῃ τετάρτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον ὅπερ θέλει παραμείνει κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἐπίσημα πιστὰ ἀντίγραφα θέλουσι παραδοθῇ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τὰ ἀναφερόμενα ἐν ἄρθρῳ 12.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ :
Dr PLATZER
ΑΥΣΤΡΙΑ :
W. BREISKY
Dr ROTHE
RIEMER

ΒΕΛΓΙΟΝ. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τῆς Συμβάσεως ἡ Βελγικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς της, δηλοῖ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ ὡς πρὸς τὴν ἀποικίαν τοῦ Βελγικοῦ Κογκὸ τὰς ἐκ τῶν ὅρων τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις.

A. JULIN

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ :
J. A. BARBOZA-CARNEIRO
A. CAVALCANTI ALBUQUERQUE DE GUSMAO

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑ :
Ὡς καὶ ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας μὴ ἰδιαίτερα μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Δηλῶ ὅτι ἡ ὑπογραφή μου δὲν περιλαμβάνει τὰς ἀποικίας, προτεκτοράτα ἢ ἐδάφη τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἐντολὴν τῆς Αὐτοῦ Βρεττανικῆς Μεγαλειότητος.

S. CHAPMAN

Le Secrétaire général notifiera la dénonciation à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres mentionnés à l'article 12.

Si, à la suite de denonciations simultanées ou successives, le nombre des Membres et Etats non membres de la Société, liés par les dispositions de la présente Convention, est réduit à un nombre inférieur à dix, la Convention cessera d'être en vigueur.

Article 17.

Les Hautes Parties contractantes déclarent accepter les réserves apportées à l'application de la présente Convention, telles qu'elles sont formulées dans le Protocole annexé à la Convention et à l'égard des pays qui y sont nommément désignés.

Les gouvernements des pays qui sont disposés à adhérer à la Convention en vertu de l'article 13, mais qui désirent être autorisés à apporter des réserves à l'application de la Convention, pourront informer de leur intention le Secrétaire général de la Société des Nations. Celui-ci communiquera immédiatement ces réserves aux gouvernements de tous les pays au nom desquels un instrument de ratification ou d'adhésion aura été déposé, en leur demandant s'ils ont des objections à présenter, Si, dans un délai de six mois, à dater de ladite communication, aucum pays n'a soulevé d'objection, la réserve en question sera considérée comme acceptée.

Article 18.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations, à la date de son entrée en vigueur.

En foi de quoi, les plenipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le quatorze décembre mil neuf cent vingt-huit, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations, et dont les copies certifiées conformes seront délivrées à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres, mentionnés à l'article 12.

Allemagne :
Dr. PLATZER

Autriche :
W. BREISKY
Dr. ROTHE
RIEMER

Belgique :
Conformément à l'article 11 de la Convention, la Délégation belge, au nom de son Gouvernement, déclare ne pouvoir accepter, en ce qui concerne la colonie du Congo belge, les obligations qui découlent des clauses de la présente Convention.
A. JULIN

Etats-Unis du Brésil :
J. A. BARBOZA—CARNEIRO
A. CAVALCANTI ALBUQUERQUE DE GUSMAO

Grande-Bretagne et Irlande du Nord :
ainsi que toutes parties de l'Empire britannique non membres séparés de la Société des Nations.
I declare that my signature does not include a ny of His Britannic Majesty's colonies, protectorates, or territories under suzerainty or mandate
S. CHAPMAN

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ :
D. MICHAYKOFF

ΔΑΝΙΑ :
Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 ἡ Γροιλανδία ἐξαιρεῖται τῶν διατάξεων τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐπὶ πλέον ἡ Δανικὴ Κυβέρνησις, ἀποδεχομένη τὴν Σύμβασιν οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει ὡς πρὸς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὰς νήσους Féroé στατιστικάς.

ADOLPH JENSEN

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΖΙΚ :
E. SZTURM DE SZTREM
Dr. MARTIN FUNK

ΑΙΓΥΠΤΟΣ :
JAMES I. CRAIG
HENEIN E. HENEIN

ΕΣΘΟΝΙΑ :
ad referendum ALBERT PULLERITS

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ :
MARTTI KOVERO
WERNER LINDGREN

ΓΑΛΛΙΑ. Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἡ Γαλλία δηλοῖ ὅτι, διὰ τῆς ἀποδοχῆς της, οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐννοεῖ ν' ἀναλάβῃ ὡς πρὸς ἅπασας τὰς ἀποικίας της, προτεκτοράτα καὶ ἐδάφη τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν της ἢ ἐντολήν της.

M. HUBER
GAYON

ΕΛΛΑΣ :
Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ ad referendum

ΟΥΓΓΑΡΙΑ :
JULES DE KONKOLY THEGE

ΙΤΑΛΙΑ. Διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως ἡ Ἰταλία οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐννοεῖ ν' ἀναλάβῃ ὡς πρὸς τὰς ἀποικίας της, προτεκτοράτα καὶ λοιπά, ἐν ἄρθρῳ 11, ἐδάφιον πρῶτον, μνημονευόμενα ἐδάφη.

CORRADO GINI

ΙΑΠΩΝΙΑ. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τῆς παρούσης Συμβάσεως ἡ Ἰαπωνικὴ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰ κάτωθι μνημονευόμενα ἐδάφη της : Chosen, Taiwan Karafuto, τὸ ὑπὸ ἐκχώρησιν ἔδαφος τῆς Kwantoung καὶ τὰ ἐδάφη ἐφ' ὧν ἡ Ἰαπωνία ἀσκεῖ ἐντολήν.

ITO

ΛΕΤΤΟΝΙΑ : ad referendum
CHARLES DUZMANS

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ :
CH. VERMAIRE

ΝΟΡΒΗΓΙΑ :
GUNNAR JAHN

ΚΑΤΩ-ΧΩΡΑΙ. Διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, αἱ Κάτω Χῶραι, οὐδεμίαν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν ὡς πρὸς τὰς Ὁλλανδικὰς Ἰνδίας, τὸ Surinam καὶ τὸ Curaçao.

H. W. METHORST
L. P. DE BUSSY

Bulgarie :
D. MICHAYKOFF

Danemark :
Conformément à l'article 11, le Groenland est excepté des dispositions de la présente Convention.
En outre, le Gouvernement danois, en acceptant la Convention, n'assume aucune obligation en ce qui concerne les statisques relatives aux Iles Féroé.
ADOLPH JENSEN.

Ville Libre de Dantzig :
E. SZTURM DE SZTREM
Dr. MARTIN FUNK.

Egypte :
JAMES I. CRAIG.
HENEIN E. HENEIN

Estonie :
ad referendum ALBERT PULLERITS

Finlande :
MARTTI KOVERO.
WERNER LINDGREN

France :
Au moment de signer la présente Convention, la France déclare que, par son acceptation, elle n'entend assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble de ses colonies, protectorats et territoires placés sous sa suzeraineté ou mandat.
M HUBER.
GAYON.

Grèce :
D. BIKELAS ad referendum.

Hongrie :
Jules DE KONKOLY - THEGE

Italie :
Par l'acceptation de la présente Convention, l' Italie n'entend assumer aucune obligation en ce qui concerne ses colonies, protectorats et autres territoires mentionnés à l'article 11, alinéa premier
CORRADO GINI

Japon :
En vertu de l'article 11 de la présente Convention, le Gouvernement japonais déclare que son acceptation de la présente Convention ne s'étend pas à ses territoires ci-après mentionnés: Chosen, Taiwan, Karafuto, le territoire à bail de Kwantung, les territoires sur lesquels le Japon exerce son mandat.
ITO

Lettonie :
ad referendum CHARLES DUZMANS

Luxembourg :
Ch. VERMAIRE

Norvège :
GUNNAR JAHN

Pays-Bas :
Par leur acceptation de la présente Convention, les Pays-Bas n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne les Indes néerlandaises, le Surinam et le Curaçao.
H. W. METHORST
L. P. DE BUSSY

ΠΟΛΩΝΙΑ :
E. SZTURM DE SZTREM.
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ. Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 ἡ Πορτογαλλικὴ Ἀντιπροσωπεία δηλοῖ, ἐπ' ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς της, ὅτι ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰς πορτογαλλικὰς ἀποικίας.
F. DE CALHEIROS E MENEZES
CASIMIRO ANTONIO CHAMBIGA da FONSECA
ΡΟΥΜΑΝΙΑ :
C. ANTONIADE
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :
CONST. FOTITCH
Dr MAX BIRKOVITCH
LAZARE M. KOSTITCH
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ
Dr JOS MRAZ
Dr. JOSEF RYBA
GYRIL HORACEK
Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
Διὰ τὸν Γενικὸν Γραμματέα :
Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Γραμματείας.

Pologne :
E. SZTURM DE SZTREM
Portugal :
Aux termes des dispositions de l'article 11, la Délégation portugaise déclare, au nom de son Gouvernement, que la présente Convention n'est pas applicable aux colonies portugaises.
F. DE CALHEIROS E MENEZES
CASIMIRO ANTONIO CHAMBICA DA FONSECA
Roumanie :
C. ANTONIADE
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes :
CONST. FOTITCH
Dr. MAX BIRKOVITCH
LAZARE M. KOSTITCH
Tchécoslovaquie :
Dr. JOS MRAZ
Dr. JOSEF RYBA
CYRIL HORACEK
Copie certifiée conforme.
Pour le Secrétaire général. :
Conseiller juridique du Secrétariat

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν Συμβάσεως οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι δηλοῦσιν ὅτι ἀποδέχονται, ὡς πρὸς τὰς διαφόρους διατάξεις τῆς Συμβάσεως, τὴν ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ παρόντος πρωτοκόλλου ἐκτιθεμένην ἑρμηνείαν καὶ ὡσαύτως ὅτι ἀποδέχονται τὰς διατυπουμένας ἐπιφυλάξεις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 17 τῆς ρηθείσης Συμβάσεως, αἵτινες ἐκτίθενται ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Πρωτοκόλλου τούτου.

I.

Ἐγένετο δεκτόν :
1) Ὅτι οὐδεὶς ὅρος τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἑρμηνευθῇ ὡς περιορίζων ἢ ἐπηρεάζων τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας.
2) Ὅτι οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐπιβάλλει ὑποχρέωσίν τινα πρὸς κατάρτισιν ἢ δημοσίευσιν ἀριθμῶν οἵτινες θὰ συνεπέφερον τὴν ἀποκάλυψιν πληροφοριῶν σχετιζομένων πρὸς ἰδιωτικὸν τι ἵδρυμα.
3. Ὅτι ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν θὰ δύναται, ἐν περιπτώσει ἀνωτέρας βίας ἢ σοβαρῶν γεγονότων ἀπειλούντων τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, νὰ ἀναστέλῃ ἐξαιρετικῶς διὰ περίοδον ὅσον ἔνεστι βραχεῖαν καὶ ἐν τῷ ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένῳ μέτρῳ, τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

4) Ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2-1 α') δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν ἔνδειξιν τῶν ποσοτήτων διὰ τὰς εἰδικὰς κατηγορίας ἐμπορευμάτων, ἐφόσον ἡ ἔνδειξις αὕτη δὲν ἐμφανίζει πρακτικήν τινα χρησιμότητα ἀπὸ στατιστικῆς ἀπόψεως.

5) Ὅτι, εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 2-1 α') προβλεπόμενα μηνιαῖα ἀποτελέσματα :
α') Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν εἰδῶν καὶ αἱ ἀντίστοιχοι πληροφορίαι δύνανται νὰ ἐμφανίζωνται ὑπὸ συνεπτυγμένην μορφήν.
β') Αἱ περιεχόμεναι πληροφορίαι διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον χώρας τινὸς εἶνε μικρᾶς σχετικῶς σπουδαιότητος, δύνανται νὰ εἶναι περιληπτικῆς φύσεως.
6) Ὅτι αἱ προτάσεις τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν παραγράφῳ Α') τοῦ ἄρθρου 2-III, γναι αἱ ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἐννάτης Γενικῆς Συνελεύσεως

Au moment de procéder à la signature de la Convention portant la date de ce jour, les plénipotentiaires soussignés déclarent accepter en ce qui concerne les diverses dispositions de la Convetion, l'interprétation spécifiée à la première partie du présent Protocole, et accepter également les réserves formulées en vertu de l'article 17 de ladite Convention et figurant à la seconde partie du présent Protocole.

I.

Il est entendu:
1o Qu'aucune stipulation de la présente Convention ne sera interprétée comme limitant ou affectant la compétence de l'Institut international d'Agriculture;
2o Qu'aucune disposition de la présente Convention n'impose l'obligation d'établir et de publier des chiffres qui entraineraient la divulgation de renseignements relatifs à un établissement particulier quelconque,
3o Que chacune des Hautes Parties contractantes pourra, en cas de force majeure ou d'événements graves menaçant la sécurité de l'Etat, suspendre exceptionnellement, pour une durée aussi courte que possible et dans la mesure où les circonstances l'exigeront, l'application des dispositions de la présente Convention;
4o Que les dispositions de l'article 2—I α) n'exigent pas l'indication des quantités pour des catégories spéciales de marchandises lorsque cette indication ne présente aucune utilité pratique au point de vue statistique;
5o Que, dans les relevés mensuels requis à l'article 2—I α):
a) L'énumération des articles et les renseignements correspondants peuvent être présentés sous une forme abrégée;
b) Les renseignements fournis pour les cas dans lesquels le commerce extérieur d'un pays est relativement peu important peuvent avoir le caractère d'un simple résumé;
6o Que les propositions de l'Institut international d'Agriculture, mentionnées au paragraphe A) del' article 2—III, sont celles qui ont été adoptées par la

τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἀναδημοσιευόμεναι ὑπὸ τύπον ἐπιδήμου πληροφορίας ἐν τῷ Παραρτήματι VI, καὶ ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας ἤθελε τροποποιήσει τὰς προτάσεις ταύτας, τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἔχωσι τὴν εὐχέρειαν νὰ ἀποδεχθῶσι τὰς τροποποιήσεις ταύτας.
7) Ὅτι αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων Β') καὶ Γ') τοῦ ἄρθρου 2-V δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς μὴ ἀποκλείουσαι τὴν χρῆσιν ὑπολογισμῶν κατ' ἐκτίμησιν προκειμένου περὶ μικρῶν ἐπιχειρήσεων.
8) Ὅτι αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων Β') καὶ Γ') τοῦ ἄρθρου 2-V ὑποχρεοῦσι μὲν τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη νὰ καταβάλλωσι πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν παραστατικῶν δεδομένων, οὐχ' ἧττον ὅμως ὅτι εἰς χώραν ἐν ᾗ ἡ βιομηχανία μικρὸν μόνον ἔχει ἀναπτυχθῇ ἡ παροχὴ λεπτομερῶν στατιστικῶν δυνατὸν νὰ εἶνε ἀνέφικτος.
9) Ὅτι ἐν χώραις ὅπου, λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν, τοιούτων οἷαι ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις, ἡ διασπορὰ τῶν βιομηχανιῶν καὶ ἡ ἀπόστασις ἥτις χωρίζει αὐτὰς ἀπὸ τὰς ἀγοράς των, ἡ κατὰ μῆνα κατάρτισις τιμαρίθμων χονδρικῆς πωλήσεως δὲν εἶνε πρακτικῶς δυνατή, ἡ τριμηνιαία δημοσίευσις τῶν τιμαρίθμων τούτων θὰ θεωρηθῇ ὡς ἀνταποκριομένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2-VI.

II.

Αἱ κατωτέρω ἐκτιθέμεναι ἐπιφυλάξεις ἐγένοντο ἀποδεκταί :
1ον ἄρθρον 2-III Β).
ΤΟΥΡΚΙΑ : Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ προβλεπόμενα ἀποτελέσματα θὰ καταρτίζωνται καὶ δημοσιεύωνται ἐν Τουρκίᾳ κατὰ χρονικὰ διαστήματα ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα, χωρὶς νὰ ὑφίσταται ὑποχρέωσις ὅπως ταῦτα εἶνε ἐτήσια.
ΕΝΩΣΙΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ : Τὰ ἀποτελέσματα δὲν θὰ περιλαμβάνωσι πληροφορίας σχετικῶς πρὸς τὴν καλλιεργηθεῖσαν ἔκτασιν εἰς τὰς ἰθαγενεῖς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις καὶ εἰς τὰ ἐδάφη τὰ ἐπιφυλασσόμενα εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, εἰς τὰ ἐκμισθούμενα καὶ εἰς τοὺς σταθμοὺς τῶν ἀποστολῶν.
2ον ἄρθρον 2-III Ε)
ΒΡΑΖΙΛΙΑ :
Αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἰσχύουσι διὰ τὴν Βραζιλίαν.
3ον Ἄρθρον 2-VI παράγραφος 2,α)
ΙΑΠΩΝΙΑ :
Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὀρυκτῶν ἐπαφίεται εἰς τὴν διάκρισιν τῆς Ἰαπωνικῆς Κυβερνήσεως.
4ον Ἄρθρον 2-V Β') Γ')
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΖΙΚ, ΕΛΛΑΣ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ :
Οἱ εἰς τὰς παραγράφους ταύτας προβλεπόμενοι πίνακες ἀποτελεσμάτων δὲν θὰ εἶνε ὑποχρεωτικοί.
5ον Ἄρθρον 2-VI
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ :
Ἡ εἰς προσεχὲς μέλλον μηνιαία δημοσίευσις τιμαρίθμων δὲν θὰ εἶνε ὑποχρεωτική.
6ον Ἄρθρον 3-ἑδάφιον 2.
ΜΕΞΙΚΟΝ, ΤΟΥΡΚΙΑ :
Τὸ ἐδάφιον τοῦτο θὰ θεωρηθῇ, οὐχὶ ὡς ὑποχρέωσις, ἀλλ' ὡς σύστασις.
Εἰς πίστωσιν τούτων οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐπέθεντο τὴν ὑπογραφὴν κάτωθι τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου.
Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, εἰς ἁπλοῦν ἀντίτυπον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν· ἀκριβὲς ἀντίγραφον θέλει διαβιβασθῇ εἰς ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς ἅπαντα τὰ Κράτη μὴ μέλη ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

neuvième Assemblée générale de l'Institut et reproduites, à titre documentaire, à l'annexe VI, et que, dans le cas où l'Assemblée générale de l'Institut international d'Agriculture modifierait ces propositions, les Hautes Parties contractantes auront la faculté d'adopter ces modifications;
7o Que les dispositions des paragraphes B) et C) de l'article 2—V ne doivent pas être considérées comme excluant l'emploi d'évaluations dans le cas des petites entreprises;
8o Que les dispositions des paragraphes B) et C) de l'article 2—V obligent les Hautes Parties contractantes à faire tout ce qui dépend d'elles pour fournir des données représentatives, mais que, néanmoins, dans un pays où l'industrie est peu développée, il peut être impossible de fournir des statistiques détaillées;
9o Que, dans les pays où, en raison de conditions locales telles que l'étendue du territoire, le caractère disséminé des industries et la distance qui les sépare de leurs marchés, la préparation mensuelle d'indices des prix de gros n'est pas pratiquement possible, la publication trimestrielle de ces indices sera considérée comme répondant aux prescriptions de l'article 2—VI.

II.

Les réserves énoncées ci-dessous sont acceptées:
1o Article 2—III B).
Turquie: Les relevés prévus à ce paragraphe seront établis et publiés par la Turquie à des intervalles aussi rapprochés que possible sans qu'il y ait obligation que ces relevés soient annuels.
Union Sud-Africaine: Les relevés ne contiendront pas d'informations concernant la superficie cultivée dans les exploitations indigènes, et dans les réserves indigènes, les domaines des nègres et les centres de missions.
2o Article 2—III E).
Brésil: Ces dispositions ne s'appliquent pas au Brésil.
3o Article 2—IV, paragraphe 2, α)
Japon: Le choix des minerais sera laissé à la discrétion du Gouvernement japonais.
4o Article 2—V B), C).
Ville libre de Dantzig, Grèce, Portugal, Turquie: Les relevés prévus à ces paragraphes ne seront pas obligatoires.
5o Article 2—VI.
Portugal: La publication mensuelle de nombres-indices dans un avenir rapproché ne sera pas obligatoire.
6o Article 3—alinéa 2.
Mexique, Turquie: Cet alinéa sera considéré, non comme une obligation, mais comme une recommandation.
EN FOI DE QUOI, les soussignés ont apposé leur signature au bas du présent Protocole.
FAIT à Genève, le quatorze décembre mil neuf cent vigt-huit, en simple expédition, qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme et sera transmise à tous les Memebrs de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ :
Dr PLATZER
ΑΥΣΤΡΙΑ :
W. BREISKY
Dr. ROTHE
RIEMER
ΒΕΛΓΙΟΝ :
A. JULIN
ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ :
J. A. BARBOZA-CARNEIRO
A. CAVALCANTI ALBUQUERQUE de GUSMAO
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑ :
ὡς καὶ ἅπαντα τὰ μέρη τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας μὴ ἰδιαίτερα μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.
S. CHAPMAN
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ :
D. MICHAYKOFF
ΔΑΝΙΑ :
ADOLPH JENSEN
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΖΙΚ :
E. SZTURM de SZTREM
Dr. MARTIN FUNK
ΑΙΓΥΠΤΟΣ :
JAMES I. CRAIG
HENEIN E. HENEIN
ΕΣΘΟΝΙΑ
ad referendum ALBERT PULLERITS
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ :
MARTTI KOVERO
WERNER LINDGREN
ΓΑΛΛΙΑ :
M. HUBER
M. GAYON
ΕΛΛΑΣ :
Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ
ΟΥΓΓΑΡΙΑ :
JULES de KONKOLY-THEGE
ΙΤΑΛΙΑ :
CORRADO GINI
ΙΑΠΩΝΙΑ :
ITO
ΛΕΤΤΟΝΙΑ :
ad referendum CHARLES DUZMANS
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ :
CH. VERMAIRE
ΝΟΡΒΗΓΙΑ :
GUNNAR JAHN
ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ :
H.W. METHORST
L. P. DE BUSSY
ΠΟΛΩΝΙΑ :
E. SZTURM de SZTREM
ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ :
F. de CALHEIROS E MENEZES
CASIMIRO ANTONIO CHAMBICA da FONSECA
ΡΟΥΜΑΝΙΑ :
C. ANTONIADE
ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ :
CONST. FOTITCH
Dr. MAX BIRKOVITCH
LAZARE M. KOSTITCH
ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ :
Dr. JOS MRAZ
Dr. JOSEF RYBA
CYRIL HORACEK

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
Διὰ τὸν Γενικὸν Γραμματέα :
Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Γραμματείας

Allemagne :
Dr. PLATZER
Autriche:
W. BREISKY
DR. ROTHE
RIEMER
Belgique :
A. JULIN
Etats-Unis du Brésil
J. A. BARBOZA-CARNEIRO
A. CAVALCANTI ALBUQUERQUE DE GUSMAO
Grande-Bretagne et Irlande du Nord :
ainsi que toutes parties de l'Empire britannique, non membres séparés de la Société des Nations.
S. CHAPMAN
Bulgarie :
D. MICHAYKOFF
Danemark :
ADOLPH JENSEN
Ville libre de Dantzig :
E. SZTURM DE SZTREM
Dr. MARTIN FUNK
Egypte :
JAMES I. CRAIG
HENEIN E. HENEIN
Estonie :
ad referendum ALBERT PULLERITS
Finlande :
MARTTI KOVERO
WERNER LINDGREN
France :
M. HUBER
M. GAYON
Grèce :
D. BIKELAS
Hongrie :
JULES DE KONKOLY-THEGE
Italie :
CORRADO GINI
Japon :
ITO
Lettonie :
ad referendum CHARLES DUZMANS
Luxembourg :
CH. VERMAIRE
Norvège :
GUNNAR JAHN
Pays-Bas :
H. W. METHORST
L. P. DE BUSSY
Pologne :
E. SZTURM DE SZTREM
Portugal :
F. DE CALHEIROS E MENEZES
CASIMIRO ANTONIO CHAMBICA DA FONSECA
Roumanie :
C. ANTONIADE
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes :
CONST. FOTITCH
Dr. MAX BIRKOVITCH
LAZARE M. KOSTITCH
Thécoslovaquie:
DR. JOS MRAZ
DR. JOSEF RUBA
CYRIL HORACEK

Copie certifiée conforme
Pour le Secrétaire général :
Conseiller juridique du Secrétariat.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I.

Στατιστικαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

(Ἴδε ἄρθρον 3)

ΜΕΡΟΣ I.

Αἱ στατιστικαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου θὰ καταρτίζωνται συμφώνως πρὸς τὴν μίαν ἐκ τῶν δύο κατωτέρω ἐνδεικνυομένων μεθόδων :

α') Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ εἰδικοῦ ἐμπορίου καταρτίζωνται μόνα ἢ παραλλήλως πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ γενικοῦ ἐμπορίου: Αἱ εἰδικαὶ εἰσαγωγαὶ θὰ περιλαμβάνωσι πάντα τά δηλωθέντα ἐμπορεύματα διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς περιφερείας εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρονται αἱ στατιστικαί, καθὼς καὶ πάντα τὰ δηλούμενα ἐμπορεύματα (ὑπὸ τοὺς συνήθεις ὅρους τοῦ συστήματος τῆς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς) ἐπὶ σκοπῷ μετασκευῆς, ἐπισκευῆς ἢ συμπληρωματικῆς ἐπεξεργασίας. Ἡ ἀνασυσκευασία, ἡ ἀνασυναρμογὴ καὶ ἡ ἀνάμιξις δὲν ἀποτελοῦσι μετασκευὴν ἢ συμπληρωματικὴν ἐπεξεργασίαν.

Αἱ εἰδικαὶ ἐξαγωγαὶ θὰ περιλαμβάνωσι πάντα τὰ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, τὰ παραχθέντα ἐντὸς τοῦ στατιστικοῦ ἐδάφους τῆς χώρας ἢ ἐθνικοποιηθέντα. Ὡς ἐθνικοποιηθέντα ἐμπορεύματα δέον νὰ ἐξυπακούωνται τὰ εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα, τὰ τιθέμενα εἰς τὴν ἐλευθέραν διάθεσιν τῶν εἰσαγωγέων μετὰ τὴν καταβολήν, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, τῶν δασμῶν εἰς οὓς ταῦτα ὑπόκεινται, ἢ ἐκεῖνα, ἅτινα ὑπέστησαν τὴν μετασκευήν, τὴν ἐπιδιόρθωσιν ἢ τὴν συμπληρωματικὴν ἐπεξεργασίαν διὰ τὰς ὁποίας καὶ εἰσήχθησαν ὑπὸ προσωρινὴν ἀτέλειαν. Τὸ εἰδικὸν ἐμπόριον τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν δέον νὰ μὴ περιλαμβάνῃ κανὲν μέρος τοῦ ἐμπορίου τῆς διαμετακομίσεως, ὡς ἔχει καθορισθῇ εἰς τὴν κατωτέρω παράγραφον V, 3ον.

Τὸ γενικὸν ἐμπόριον περιλαμβάνει : εἰς μὲν τὴν εἰσαγωγήν, πᾶν ὅ,τι προέρχεται ἐξ ἐδαφῶν μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὴν στατιστικὴν περιφέρειαν, εἰς δὲ τὴν ἐξαγωγὴν πᾶν ὅ,τι ἐξέρχεται τῆς στατιστικῆς περιφερείας μὲ ἐξωτερικὸν προορισμόν. Οὐχ ἧττον ἀποκλείονται τὰ ὑπὸ ἄμεσον διαμετακόμισιν ἐμπορεύματα, ὡς καὶ τὰ ἁπλῶς εἰς τοὺς λιμένας μεταφορτωνόμενα ὑπὸ τὸν τελωνειακὸν ἔλεγχον.

Ἡ κίνησις : 1ον τῆς ἐμμέσου διαμετακομίσεως καὶ 2ον τῆς ἀμέσου διαμετακομίσεως (περιλαμβανομένων τῶν μεταφορτώσεων) θὰ ἐνδείκνυται, κατὰ χώρας, εἰς χωριστοὺς πίνακας. Αἱ ποσότητες τῶν ἐμπορευμάτων τούτων θὰ ἐκφράζωνται εἰς βάρος μικτόν, ἐν περιπτώσει δὲ ἀδυναμίας οἱαδήποτε ἄλλη βάσις θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς καὶ ἡ τῆς ἀξίας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὰ ἀποτελέσματα δεικνύωσι τὴν χρησιμοποιηθεῖσαν μέθοδον.

Ὅταν τὰ ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς ὑπαγόμενα ἐμπορεύματα ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον εἰδικῶν πινάκων, ἡ ἀξία ἑκάστης κατηγορίας ἐμπορευμάτων (κατὰ τὰς περιπτώσεις, ἀρχικὴ ἀξία ἐμπορευμάτων, ἡ ἀρχικὴ ἀξία προσαυξανομένη κατὰ τὴν ἀξίαν : ἐργασίας καὶ ὑλικῶν) δέον νὰ ἐνδείκνυται κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον.

β') Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰσαγωγῆς ἀναφέρωνται μόνον εἰς τὸ συνολικὸν ἐμπόριον καὶ ὅταν ἐνδείκνυνται ἐξ ἴσου αἱ ἐπανεξαγωγαί :

Αἱ συνολικαὶ εἰσαγωγαὶ θ' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὸν

ANNEXE I.

STATISTIQUES DU COMMERCE EXTÉRIEUR

(Voir article 3.)

PARTIE I.

I. Les statistiques du commerce extérieur seront établies selon l'une des deux méthodes indiquées ci-après :

a) Lorsque les relevés du commerce spécial sont établis seuls ou parallèlement avec les relevés du commerce général :

Les importations spéciales comprendront toutes les marchandises déclarées pour la consommation intérieure dans le territoire auquel s'appliquent les statistiques, ainsi que toutes les marchandises déclarées (dans les conditions normales du régime de l'admission temporaire) en vue d'une transformation, d'une réparation ou d'un complément de main-d'œuvre. Le réemballage, le réassortiment et le mélange ne constituent pas une transformation ou un complément de main-d'œvre.

Les exportations spéciales comprendront toutes les exportations de marchandises, produites à l'intérieur du territoire statistique du pays ou nationalisées.

Par marchandises nationalisées, il faut entendre les marchandises d'importation mises à la libre disposition des importateurs après avoir acquitté, le cas échéant, les droits dont elles sont passibles, ou qui ont reçu la transformation, la réparation ou le complément de main d'œuvre en vue desquels elles avaient été admises en franchise temporaire.

Le commerce spécial des importations et des exportations ne doit comprendre aucune partie du trafic de transit, tel qu'il est défini au paragraphe V, 3o, ci-dessous.

Le commerce général comrend: à l'importation, tout ce qui arrive des territoires non compris dans le territoire statistique; à l'exportation, tout ce qui sort du territoire statistique pour une destination extérieure. Toutefois sont exclues les marchandises en transit direct, ainsi que les marchandises simplement transbordées dans les ports sous le contrôle de la douane.

Les trafics : 1o de transit indirect, et 2o de transit direct (y compris les transbordements) seront indiqués, par pays, dans des tableaux séparés. Les quantités de ces marchandises seront exprimées en poids brut ; en cas d'impossibilité, toute autre base pourrait être admise, y compris celle de la valeur, à condition que les relevés indiquent la méthode utilisée.

Lorsque les marchandises soumises au régime de l'admission temporaire font l'objet de tableaux spéciaux, la valeur de chaque catégorie de marchandises (suivant le cas, valeur originelle des objets, ou valeur originelle plus valeur ajoutée : travail et matériaux) doit être indiquée à l'entrée et à la sortie.

b) Lorsque les relevés d'importation portent uniquement sur le commerce global et que les réexportations sont également indiquées:

Les importations globales répondront à la défini-

δοθέντα ὁρισμὸν εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον α) τοῦ γενικοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Αἱ ἐξαγωγαὶ καὶ αἱ ἐπανεξαγωγαὶ θὰ ἐνδείκνυνται ἰδιαιτέρως.

Αἱ ἐξαγωγαὶ θὰ περιλαμβάνωσιν ὅλας τὰς ἐξόδους: 1ον τῶν παραγομένων ἐμπορευμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στατιστικοῦ ἐδάφους καὶ 2ον τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχομένων ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τούτου μετασκευήν, ἐπιδιόρθωσιν ἢ συμπληρωματικὴν ἐπεξεργασίαν.

Αἱ ἐπανεξαγωγαὶ θὰ περιλαμβάνωσι πάντα τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ στατιστικοῦ ἐδάφους ἐμπορεύματα (ἐξαιρέσει τῆς ἀμέσου διαμετακομίσεως καὶ τῶν εἰς τοὺς λιμένας μεταφορτωνομένων ἐμπορευμάτων ὑπὸ τὸν τελωνειακὸν ἔλεγχον) καὶ μεταγενεστέρως ἐξαγόμενα ἄνευ οὐδεμιᾶς μετασκευῆς ἢ ἐπιδιορθώσεως καὶ οὐδεμιᾶς συμπληρωματικῆς ἐπεξεργασίας.

Ἡ ἀνασυσκευασία, ἡ ἀνασυναρμογὴ καὶ ἡ ἀνάμιξις δὲν ἀποτελοῦσι μετασκευὴν ἢ συμπληρωματικὴν ἐπεξεργασίαν. Ἡ κίνησις τῆς ἀμέσου διαμετακομίσεως (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μεταφορτώσεων) θ' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον χωριστῶν πινάκων, καταρτιζομένων συμφώνως πρὸς τοὺς εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον α') συνομολογηθέντας ἤδη ὅρους. Ὅταν τὰ ὑπὸ τὸ σύστημα τῆς προσωρινῆς εἰσαγωγῆς ὑπαγόμενα ἐμπορεύματα ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον εἰδικῶν πινάκων ἡ ἀξία ἑκάστης κατηγορίας ἐμπορευμάτων δέον νὰ ἐνδείκνυται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ α') συνομολογηθέντας ἤδη ὅρους.

II. Δέον νὰ διατηρηθῇ ἢ καθιερωθῇ τὸ σύστημα «τῶν δηλουμένων ἀξιῶν» τοὐτέστιν ἀξιῶν ἐνδεικνυομένων παρὰ τῶν εἰσαγωγέων καὶ παρὰ τῶν ἐξαγωγέων (ἢ τῶν δεόντως ἀνεγνωρισμένων πρακτόρων αὐτῶν) δι' ἑκάστην ἰδιαιτέραν συναλλαγήν. Προσέτι, ὅπως ἐξασφαλίζηται ἡ ἀκρίβεια τῶν στατιστικῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, αἱ ἀξίαι αὗται θὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐπαλήθευσιν καὶ εἰς συστηματικὸν ἔλεγχον.

III. α') Αἱ χρησιμοποιούμεναι ἀξίαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ εἶναι αἱ ἀξίαι εἰς τὴν μεθόριον (ξηρᾶς ἢ θαλάσσης, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως), τοὐτέστι, διὰ τὰς εἰσαγωγὰς ἡ ἀξία ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀποστολῆς αὐξημένη κατὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς καὶ ἀσφαλείας ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου μέχρι τῶν συνόρων καὶ διὰ τὰς ἐξαγωγάς, ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος μέχρι τοῦ πλοίου (franco bord) ἢ προσηυξημένη κατὰ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς σιδηροδρομικῶς (franco wagon) ἢ δι' ἄλλου μεταφορικοῦ μέσου μέχρι τῆς γραμμῆς τῶν συνόρων τῆς χώρας ἐξ ἧς ἐξάγεται.

Εἰς τὴν εἰσαγωγήν, οἱ εἰσαγωγικοὶ δασμοί, ἐσωτερικοὶ φόροι καὶ παρεμφερεῖς ἐπιβαρύνσεις ἐπιβεβλημέναι παρὰ τῆς χώρας εἰσαγωγῆς δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἀξίας. Εἰς τὴν ἐξαγωγήν, περιλαμβάνονται τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη καθὼς καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ φόροι καὶ παρεμφερεῖς ἐπιβαρύνσεις αἱ ἐπιβεβλημέναι παρὰ τῆς χώρας ἐξαγωγῆς, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἰσεπράχθησαν πραγματικῶς ἐπὶ τῶν ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων.

β') Ὅταν μία χώρα φορολογῇ ἐπὶ τῆς ἀξίας (ad valorem) τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα, ἡ ὑπολογισθεῖσα ἀξία διὰ τὴν φορολογίαν ταύτην, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ φορολογικῇ νομοθεσίᾳ τῆς χώρας ἀναγραφομένας μεθόδους, δύναται νὰ ληφθῇ διὰ τὰς στατιστικὰς εἰσαγωγῆς ἢ ἐξαγωγῆς καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτὴ διαφέρῃ τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον α) προσδιορισθείσης ἀξίας. Ἐκ παραλλήλου αἱ ὑπολογισθεῖσαι ἀξίαι συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς μεθόδους δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται διὰ τὰ ἐμπορεύματα τὰ ἐξαιρούμενα τοῦ δασμοῦ ἢ τὰ ὑποκείμενα εἰς εἰδικὰ τέλη. Αἱ χῶραι αἵτινες ἀποδέχονται τοιούτου εἴδους σύστημα ὀφείλουσι νὰ δεικνύωσι σαφῶς, εἰς τὰς στατιστικάς, τὴν χρησιμοποιουμένην μέθοδον διὰ τὸν ὑπο-

tion, donnée au paragraphe a) ci-dessus, du commerce général d'importation.

Les exportations et les réexportations seront indiquées séparément.

Les exportations comprendront toutes les sorties 1o de marchandises produites à l'intérieur du territoire statistique, et, 2o de marchandises venant de l'extérieur qui ont subi sur ce territoire une transformation, une réparation ou un complément de main-d'œuvre.

Les réexportations comprendront toutes les marchandises importées à l'intérieur du territoire statistique (à l'exclusion du transit direct et des marchandises transbordées dans les ports sous le contrôle de la douane) et ultérieurement exportées sans avoir reçu aucune transformation ou réparation et aucun complément de main-d'œuvre.

Le réemballage, le réassortiment et le mélange ne constituent pas une transformation ou un complément de main-d'œuvre.

Le trafic de transit direct (y compris les transbordements) fera l'ojbet de relevés séparés, tablis dans les conditions déjà stipulées au paragraphe a) ci-dessus.

Lorsque les marchandises soumises au régime de l'admission temporaire font l'objet de tableaux spéciaux, la valeur de chaque catégorie de marchandises doit être indiquée dans les conditions déjà stipulées au paragraphe a) ci-dessus.

II. Il y a lieu de maintenir ou d'instituer le système dit «des valeurs déclarées», c'est-à-dire des valeurs indiquées par les importateurs et par les exportateurs (ou leurs agents dûment accrédités) pour chaque transaction particulière. En outre, afin d'assurer l'exactitude des statistiques du commerce extérieur, ces valeurs seront soumises à une vérification et à un contrôle systématique.

III. a) Les valeurs utilisées à cet effet seront des valeurs à la frontière d'exportation (frontière terrestre ou frontière maritime, selon le cas), c'est-à-dire, pour les importations, la valeur au point de départ augmentée des frais de transport et d'assurance depuis ce point jusqu'à la frontière d'importation, et, pour les exportations, la valeur franco bord ou franco wagon à la frontière.

A l'importation, les droits d'entrée, impôts intérieurs et charges similaires établis par le pays importateur sont exclus des valeurs. A l'exportation, les droits de sortie y sont compris, ainsi que les impôts intérieurs et charges similaires établis par le pays exportateur, pourvu tant que ces derniers restent effectivement perçus sur les marchandises exportées.

b) Quand un pays taxe ad valorem les marchandises importées ou exportées, la valeur calculée en vue de cette taxation, conformément aux méthodes prescrites dans la législation fiscale du pays, peut être relevée dans les statistiques d'importation ou d'exportation, même si elle diffère de la valeur définie plus haut au paragraphe a). Parallèlement, les valeurs calculées selon les mêmes méthodes peuvent être employées pour les marchandises exemptes de droits ou frappées de droits spécifiques. Les pays qui adoptent un système de ce genre doivent indiquer clairement, dans les statistiques, la méthode employée pour le calcul des valeurs et présenter une estimation au moins annuelle

si possible détaillée des valeurs calculées selon les principes énoncés au paragraphe a) ci-dessus.

IV. Il y a lieu de spécifier l'unité ou les unités de mesure utilisées pour exprimer les quantités de chaque marchandise: poids, longueur, superficie, capacité, etc.

Lorsque la quantité est exprimée au moyen d'une ou de plusieurs unités de mesure autres que le poids, les relevés annuels indiqueront le poids estimatif moyen de chaque unité, ou multiple d'unités.

En ce qui concerne le poids, il y a lieu de préciser le sens des expressions telles que «poids brut», «poids net», «poids net légal», en tenant compte des sens divers que le même terme peut comporter selon les différentes catégories de marchandises auxquelles il s'applique.

V. 1o Par territoire statistique d'un pays, il faut entendre tout le territoire douanier, tous les entrepôts et dépôts en douane ou sous le contrôle de la douane, tous les ports francs et les zones franches appartenant à ce pays.

2o Lorsque deux ou plusieurs pays ont conclu une union douanière et qu'il est publié des statistiques commerciales se rapportant à l'ensemble de l'union, le territoire statistique pourra être l'ensemble des territoires de tous les pays membres de l'union.

Ces stipulations n'empêchent pas les pays de publier des statistiques séparées pour les parties non limitrophes de leurs territoires statistiques, au lieu de statistiques pour l'ensemble du territoire douanier, si celui-ci se compose de territoires non limitrophes.

3o Par transit, il y a lieu d'entendre le total du trafic de transit direct et indirect, défini ci-après.

Le trafic de transit direct comprendra toutes les marchandises traversant le territoire statistique, tel qu'il est défini ci-dessus, dans un but exclusif de transports, sans être mises à la libre disposition des importateurs ou sans être placées à l'entrepôt.

Le trafic de transit indirect comprendra toutes les marchandises provenant de territoires situés en dehors du territoire statistique du pays, qui sont mises en entrepôts ou dépôts fictifs ou réels appartenant au territoire statistique, tel qu'il est défini ci-dessus, et qui en sont ultérieurement exportées sans être placées à la libre disposition des importateurs et sans avoir subi de transformation ou de réparation ou reçu de complément de main-d'œuvre autre que le réemballage, le réassortiment ou le mélange.

VI. Les territoires statistiques qui seront indiqués dans les relevés du commerce par pays, prescrits par la présente Convention, devront correspondre à la liste donnée à la partie II de la présente annexe.

A tout moment, chacune des Hautes Parties contractantes pourra demander au Secrétaire général de la Société des Nations de prendre les mesures nécessaires pour modifier la partie II de la présente annexe en vue de tenir compte des changements qui pourraient être survenus.

Le Comité d'experts prévu à l'article 8 de la Convention établira, aussitôt que possible après sa constitution, la liste minimum des territoires statistiques

μεμονωμένων ἢ καθ' ὁμάδας στατιστικῶν ἐδαφῶν, ἅτινα δέον νὰ ἀναφέρωνται ἰδιαιτέρως εἰς τὰς στατιστικὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου κατὰ χώρας, πάσης χώρας παραμενούσης ἐλευθέρας ν' ἀντικαταστήσῃ μίαν (ἢ περισσοτέρας) τῶν ἐν τῷ στοιχειώδει τούτῳ καταλόγῳ θέσεων διὰ τῆς πλήρους σειρᾶς τῶν ἀντιστοιχουσῶν θέσεων τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὸ μέρος ΙΙ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

Εἰς τοὺς στατιστικοὺς πίνακας οἱ ὁποῖοι δεικνύουσι, διὰ τὰ διάφορα ἐμπορεύματα, τὰς χώρας μετὰ τῶν ὁποίων διεξάγεται τὸ ἐμπόριον τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων, ἐκεῖναι τῶν χωρῶν μετὰ τῶν ὁποίων τὸ ἐμπόριον δὲν εἶναι σημαντικὸν δύνανται νὰ συνενοῦνται ὑπὸ τὸν τίτλον «Λοιπαὶ χῶραι», ἄνευ ἄλλου προσδιορισμοῦ.

Τὰ παρακατατεθέντα ἐμπορεύματα ἐπὶ φορτωτικῶν μετὰ εὐχερείας ἐκλογῆς ἐκφορτώσεως ἢ «εἰς διαταγὴν» θὰ δεικνύωνται ἰδιαιτέρως ὡς παρακατατεθέντα «εἰς διαταγήν».

VII. Λόγῳ τῆς ἰδιαιτέρας σπουδαιότητος τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ἡ ἀκρίβεια τῶν νομισματικῶν στατιστικῶν θὰ καταρτίζωνται εἰδικοὶ πίνακες δεικνύοντες εἰς ἀξίαν καὶ εἰς βάρος τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν ἐξαγωγὴν 1ον τοῦ εἰς νομίσματα χρυσοῦ, 2ον τοῦ εἰς ράβδους χρυσοῦ ὑπὸ τὴν παραδεδεγμένην μορφὴν εἰς τὰς τραπεζιτικὰς συναλλαγὰς καὶ 3ον τοῦ ὑπὸ ἄλλας μορφὰς χρυσοῦ.

VIII. Εἰς περίπτωσιν χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας τὸ ἐμπόριον τῆς πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων καυσίμου ὕλης παρουσιάζει πραγματικὴν σπουδαιότητα, θὰ καταρτισθῶσι πίνακες δεικνύοντες τὰς ποσότητας (εἰ δυνατόν, καὶ τὰς ἀξίας) κατ' ἐκτίμησιν ἢ ἀκριβῶς τῶν ἐν τοῖς πλοίοις ἀποθηκευμένων ἀνθράκων καὶ ἄλλων καυσίμων ὑλῶν, τῶν προμηθευομένων εἰς τοὺς λιμένας τῆς χώρας πρὸς ἰδίαν χρῆσιν τῶν χρησιμοποιουμένων πλοίων διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον. Οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰ ἐθνικὰ πλοῖα καὶ εἰς τὰ ξένα τοιαῦτα θὰ ἐνδείκνυνται, εἰ δυνατόν, ἰδιαιτέρως. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄλλους λιμένας πλὴν τῶν θαλασσίων, τὸ ἐμπόριον τῆς πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων καυσίμου ὕλης δὲν θὰ ἐνδείκνυται εἰμὴ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς παρουσιάζει πραγματικὴν σπουδαιότητα.

IX. Οἱ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενοι πίνακες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου :

1ον Δέον νὰ μὴ περιλαμβάνωσιν :

α') ἐν τῇ ἐξαγωγῇ, τὰς προμηθείας τῶν ἐθνικῶν πλοίων.

β') ἐν τῇ εἰσαγωγῇ, τὰ προϊόντα τῆς ἁλιείας τὰ θεωρούμενα ὡς ἐθνικὴ παραγωγὴ ὑπὸ τῆς χώρας εἰς ἣν ἐξεφορτώθησαν.

2ον. Θὰ δύνανται δὲ νὰ μὴ περιλαμβάνωσιν :

α') τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς προσωρινὰς ἢ ὁριστικὰς πάντων τῶν ἐμπορευμάτων ἅτινα δὲν ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον ἐμπορικῶν συναλλαγῶν.

β') Ἐν τῇ ἐξαγωγῇ, τὰς προμηθείας τῶν πλοίων.

γ') Τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα ἐμπορεύματα εἰς ποσότητας τόσον περιωρισμένας ὥστε νὰ θεωρηθῶν ὡς ἀμελητέαι ἐν σχέσει πρὸς τὸ σύνολον τῆς κινήσεως τῶν αὐτῶν ἐμπορευμάτων.

Οἱ πίνακες τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ καταρτίζωνται διὰ τὸ πολιτικὸν ἔτος (1η Ἰανουαρίου—31 Δεκεμβρίου) καὶ διὰ τοὺς μῆνας τοῦ ἡμερολογίου.

Οὐχ' ἧττον, πᾶσα χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα σύμβασις δύναται, προσέτι, νὰ διατηρήσῃ στατιστικὸν ἔτος διάφορον ἀπὸ τὸ πολιτικόν.

isolés ou groupés qui devront être spécifiés dans les statistiques du commerce extérieur par pays, tout pays restant libre de remplacer l'une (ou plusieurs) des positions de cette liste minimum par la série complète des positions correspondantes figurant à la partie II de la présente annexe.

Dans les tableaux statistiques indiquant, pour les diverses marchandises, les pays avec lesquels le commerce desdites marchandises est pratiqué, ceux des pays avec lesquels le commerce n'est pas important pourront être groupés sous la rubrique «Autres pays», sans autre spécification.

Les marchandises consignées sur connaissement avec faculté d'option de déchargement ou «pour ordre», seront indiquées séparément comme consignées «Pour ordre».

VII. En raison de l'importance particulière que présente l'exactitude des statistiques monétaires, il sera dressé des tableaux spéciaux indiquant, en valeur et en poids, les importations et les exportations: 1o de l'or monnayé ; 2o de l'or en lingots, sous la forme admise dans les règlements bancaires, et, 3o de l'or sous d'autres formes.

VIII. Dans le cas de pays pour lesquels le trafic du combustible de soute présente une réelle importance, il sera dressé des relevés indiquant les quantités (et, si possible, les valeurs), estimatives ou exactes, du charbon de soute et autres combustibles de soute, fournis dans les ports du pays pour l'usage propre des navires servant au commerce extérieur. Les chiffres relatifs aux navires nationaux et aux navires étrangers seront, si possible, indiqués séparément. En ce qui concerne les ports autres que les ports maritimes, le trafic du combustible de soute ne sera indiqué que dans les cas où il présente une réelle importance.

IX. Les relevés du commerce extérieur, prévus par la présente Convention :

1o Ne devront pas comprendre :

a) A l'exportation, les approvisionnements des navires nationaux ;

b) A l'importation, les produits de la pêche qui sont considérés comme production nationale par le pays où ils sont débarqués.

2o Pourront ne pas comprendre :

a) Les importations et exportations, soit à titre temporaire, soit à titre définitif, de toutes les marchandises qui ne sont pas l'objet de transactions commerciales ;

b) A l'exportation, les approvisionnements des navires étrangers ;

c) Les marchandises importées ou exportées en quantités assez restreintes pour être considérées comme négligeables par rapport à l'ensemble du trafic des mêmes marchandises.

X. Les relevés du commerce extérieur, prévus par la présente Convention, seront dressés pour l'année civile (1er janvier-31 décembre) et pour les mois du calendrier.

Néanmoins, tout pays auquel s'applique la présente Convention peut, en outre, maintenir une année statistique différente de l'année civile.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ.

Κατάλογος τῶν χωρῶν (Στατιστικὰ ἐδάφη)

Σημ. Τὰ ἐν τῇ στήλῃ «περιλαμβανόμενα» ἀναγραφόμενα ἐδάφη δὲν εἶναι πλήρη, ἐκτὸς ἐὰν προηγοῦνται αἱ λέξεις «Ἀποτελεῖται ἐκ».

Εὐρώπη

Ἀριθ.	Χώρα (στατιστ. ἔδαφος)	Περιλαμβανόμενα
1	Ἀλβανία	
2	Γερμανία :	Jungholz καὶ Mittelberg («ἐξαιρούμενα» τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Αὐστρίας). Μὴ περιλαμβανομένων τοῦ Σάαρ, τῆς Ἑλιγολάνδης καὶ τῶν «ἐξαιρουμένων» τοῦ τελωνειακοῦ ἐδάφους τῆς Βάδης.
3	Ἑλιγολάνδη	
4	«Ἐξαιρούμενα» τοῦ τελων. ἐδάφους τῆς Βάδης.	
5.	Ἀνδόρρα	
6	Αὐστρία	Μὴ περιλαμβανομένου τοῦ Liechtenstein, Jungholz (ἐν τῷ Τυρόλῳ) καὶ τοῦ Mittelberg (ἐν τῷ Vorarlberg).
7.	Βελγο-λουξεμβουργικὴ οἰκονομικὴ Ἕνωσις :	Ἀποτελεῖται ἐκ : α') τοῦ Βελγίου, β') τοῦ Λουξεμβούργου.
8.	Βουλγαρία	
9	Δανία :	Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Γροιλανδίας καὶ τῶν νήσων Faroer.
10	Νῆσοι Faroer	
	Ἐλευθέρα πόλις τοῦ Δάντζικ: ἴδε ἀριθ. 26.	
11	Ἱσπανία	Μὴ περιλαμβανομένων τῶν νήσων Καναρίων, Ceuta καὶ Ἀνδόρρας.
12	Ἐσθονία	
13	Φιλανδία	
14	Γαλλία :	Μονακό, Σάαρ. Μὴ περιλαμβανομένων τῆς Ἀλγερίας καὶ Ἀνδόρρας.
15	Ἑλλὰς	Κρήτη, Σάμος, Λῆμνος, Χίος, Μυτιλήνη, Ἅγιον Ὄρος.
16	Οὐγγαρία	
17	Ἐλεύθερον Κράτος τῆς Ἰρλανδίας	
18	Ἰσλανδία	
19	Ἰταλία :	Φιοῦμε, Ζάρα καὶ Ἅγιος Μαρῖνος. Μὴ περιλαμβανομένων τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.
20	Ἰταλικαὶ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου Πελάγους.	Ἀποτελεῖται ἐκ : τῆς Ρόδου, Κῶ, Λέρου, Καλύμνου, Σύμης, Καρπάθου, Καστελλορίζου καὶ τινων ἄλλων.
21	Λεττονία	
22	Λιθουανία	Μέμελ (Klaipèda).
	Λουξεμβοῦργον ἴδε ἀριθ. 7)	
23	Νορβηγία :	Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Σπιτσβέργης.
24	Σπιτσβέργη (Σβαλβάρδη) :	Αἱ γειτνιάζουσαι νῆσοι.
25	Κάτω Χῶραι	

PARTIE II

Liste des pays (Territoires statistiques)

Note.— Les inclusions indiquées dans la colonne «A comprendre» ne sont pas complètes, à moins d'être précédées du mot «Embrassant».

Europe

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
1	Albanie	
2	Allemagne	Jungholz et Mittelberg («exlaves» douanières de l'Autriche). Non compris la Sarre, Heligoland et les «exclaves» douanières badoises.
3	Heligoland	
4	«Exclaves» douanières badoisses.	
5	Andorre	
6	Autriche	Non compris le iechenstein, Jungholz (dans le Tyrol) et Mittelberg (dans le Vorarlberg)
7	Belgo - luxembourgeoise, Union économique	Embrassant : a) Belgique b) Luxembourg.
8	Bulgarie	
9	Danemark	Non compris le Groenland et les Iles Faroër.
10	Iles Faroër	
	Dantzig, Ville libre de : voir No 26.	
11	Espagne	Non compris les iles Canaries, Ceuta et Andorre.
12	Estonie	
13	Finlande	
14	France	Monaco, Sarre. Non compris l'Algerie. et Andorre.
15	Grèce	Crète, Samos, Lemmos, Chios, Mytilène, Mont-Athos.
16	Hongrie	
17	Irlande Etat Libre d'	
18	Islande	
19	Italie	Fiume, Zara et Saint-Marin Non compris les iles de la mer Egée.
20	Iles Italiennes de la mer Egée.	Embrassant Rhodes, Cos, Leros, Calymnos, Symi, Scarpamto, Castelrosso et quelques autres.
21	Lettonie	
22	Lithuanie	Memel (Klaipéda).
Luxembourg, voir No 7		
23	Norvège	Nom compris le Spitzberg.
24	Spitzberg (Svalbard)	Les iles avoisinantes.
25	Pays-Bas	

Εὐρώπη (Συνέχεια)

'Αριθ. (στατιστ. ἔδαφος)	Χώρα	Περιλαμβανόμενα
26	Πολωνία - Δάντζικ :	'Αποτελεῖται ἐκ : α') τῆς Πολωνίας β') τῆς ἐλευθέρας πόλεως τοῦ Δάντζικ.
27	Πορτογαλλία :	Μαδέρα καὶ 'Αζόραι. Μὴ περιλαμβανομένων τῶν νήσων τοῦ Πρασίνου 'Ακρωτηρίου.
28	Ρουμανία	
29	'Ηνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγ. Βρεττανίας καὶ Βορ. 'Ιρλανδίας :	'Αποτελεῖται ἐκ : τῆς 'Αγγλίας, Σκωτίας, Οὐαλίας, Βορείου 'Ιρλανδίας καὶ τῆς νήσου Man.
30	'Αγγλονορμανδικαὶ νῆσοι	
31	Γιβραλτάρ.	
32	Μάλτα :	Gozo et Gomino
	Σάαρ : ἴδε ἀριθ. 14.	
33	Βασίλειον τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων	
34	Σουηδία	
35	'Ελβετία :	Λιχτενστάϊν.
36	Τσεχοσλοβακία	
37	Τουρκία :	'Αποτελεῖται ἐκ : α') τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, β') τῆς 'Ασιατικῆς Τουρκίας (περιλαμβανομένης τῆς "Ιμβρου, Τενέδου καὶ τῶν Λαγονήσων).
38	"Ενωσις τῶν σοσιαλιστικῶν, σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν (Ρωσσία).	'Αποτελεῖται ἐκ : α') τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ μέρους τῆς σοσιαλιστικῆς 'Ομοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῶν Σοβιὲτ τῆς Ρωσσίας (ἤτοι, πρὸς δυσμὰς τῶν Οὐραλίων) ὡς καὶ τῶν Σ.Σ. Δ. τῆς Λευκῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Οὐκρανίας. β') τοῦ 'Ασιατικοῦ μέρους τῆς Σ.Ο.Δ.Σ.Ρ. (ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς τῶν Οὐραλίων) ὡς καὶ τῶν Σ.Σ.Δ. τῆς Τρανσκαυκασίας ('Αρμενίας, Γεωργίας καὶ Azerbeidjan), τοῦ Τουρκμενιστὰν (Σ.Σ.Δ. Τουρκομενικῆς Aschkhabad Merv κλπ.) καὶ τοῦ Uzbekistan (Σ.Σ.Δ. τοῦ Uzbec-Samarcande κλπ.).

'Ασία

39	'Αφγανιστάν	
40	Βουτάνη	
41	Κίνα :	Κουάν-Τουνγκ (ἔδαφος παραχωρηθὲν εἰς ἐκμίσθωσιν εἰς τὴν 'Ιαπωνίαν-Δαϊρὲν κλπ.), Τίεν-Τσὶν ('Ιταλικὴ ἐκχώρησις), Μαντζουρία, Σὶν-Κιάνγκ (Κούλτζα Κασγαρία καὶ Σινικὸν Τουρκεστὰν) καὶ Κιάο Τσέου (Τσιντάο). Μὴ περιλαμβανομένων τῶν κτήσεων καὶ ἐκχωρήσεων Μ. Βρεττανίας, Γαλλίας καὶ Πορτογαλλίας, τῆς Μογγολίας τοῦ Θιβὲτ καὶ Σικκίμ.
42	Μογγολία :	'Αποτελεῖται ἐκ : τῆς κεντρικῆς Μογγολίας καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἢ Βορειοδυτικῆς Μογγολίας (Οὐργκά, κλπ.).

Europe (Suite)

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
26	Pologne - Dantzig	Embrassant : a) Pologne ; b) Ville libre de Dantzig.
27	Portugal	Madère et les Açores. Non compris les îles du Cap-Vert
28	Roumanie	
29	Royaume - Uni de Grande-Bretagne et Irlande du Nord	Embrassant l'Angleterre, l'Ecosse, le Pays de Galles, l'Irlande du Nord et l'île de Man.
30	Iles anglo-normandes.	
31	Gibraltar	
32	Malte.	Gozo et Comino.
	Sarre : voir No 14.	
33	Serbes, Croates et Slovènes, Royaume des	
34	Suède	
35	Suisse	Liechtenstein.
36	Tchécoslovaquie	
37	Turquie.	Embrassant : a) Turquie d'Europe ; b) Turquie d'Asie (y compris Imbros, Ténédos et îles aux Lapins).
38	Union des Républiques soviétistes socialistes (Russie)	Embrassant : a) la partie européenne de la République socialiste fédérative des Soviets de Russie (c.-a.-d., à l'ouest de l'Oural), plus les R.S.S. de la Russie Blanche et de l'Ukraine ; b) la partie asiatique, de la R. S. F. S. R, (c.-à.-d., à l'est de l'Oural). plus les R.S.S. de la Transcaucasie (l'Arménie, Georgie et Azerbeidjan), du Turkmenistan (R. S. S. turcomème—Aschkhabad, Merv, etc.) et de l'Uzbekistan (R.R.S. Uzbec — Samarcande, etc.).

Asie

39	Afghanistan	
40	Bhoutan	
41	Chine	Kouan-Toung territoire cédé à bail au Japon-Daïren, etc.), Tien-Tsin (concession italienne), Mandchourie Sin-Kiang (Kouldja, Kachgarie et Turkestan chinois) et Kiao-Tchéou (Tsingtao). Non compris les possession et concessions britanniques, françaises et portugaises, la Mongolie, le Thibet et le Sikkim.
42	Mongolie	Embrassant Mongolie du centre et Mongolie extérieure ou du Nord-Ouest (Ourga, etc).

'Ασία (Συνέχεια)

'Αριθ. (στατιστ. ἔδαφος)	Χώρα	Περιλαμβανόμενα
43	Χαδραμάουτ	
44	Χεδζὰζ καὶ Νεδζέδ	
45	'Ιράκ	
46	'Ιαπωνία :	Καραφοῦτο, ('Ιαπωνικὴ Σαχαλίνη) 'Αρχιπέλαγος τῶν Κουρίλων (Τσεσίμα) καὶ 'Οκινάβα ('Αρχιπέλαγος Ρίου - Κίου). Μὴ περιλαμβανομένων τῆς Κορέας, Φορμόζης, Κουὰν - Τούνγκ καὶ τῶν ὑπὸ ἰαπωνικὴν ἐντολὴν νήσων τοῦ Εἰρηνικοῦ.
47	Κορέα (ἢ Χόζεν)	
48	Φορμόζα (ἢ Ταϊβάν)	Πεσκαδόραι νῆσοι (Bokoto).
49	Κοβέτ	
50	Νεπάλη	
51	'Ομάν :	Guadar.
52	Παλεστίνη :	'Υπεριορδανία.
53	Περσία	
54	Σιάμ	
55	Συρία :	'Αποτελεῖται ἐκ : τῆς Συρίας, τοῦ Μεγάλου Λιβάνου καὶ τῶν ἐδαφῶν Alaouite & Djebel Druse.
56	Θιβὲτ	
57	'Υεμένη	
	Κτήσεις τοῦ Στέμματος, 'Αποικίαι, κλπ. Βρεττανικαί:	
58	"Αδεν :	Προτεκτοράτον τοῦ "Αδεν, Périm καὶ νῆσοι Kuria, Muria Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Σοκότρας.
59	Νησοι Bahrein	
60	Βόρειος Βρεττανικὴ Βόρνεος	
61	Brunéi	
62	Κεϋλάνη :	Μαλδίβαι νῆσοι.
63	Κύπρος	
64	Χόνγκ - Κόνγκ :	Νέα ἐδάφη, Παλαιὸν Κοὺν-Λοὺνκ καὶ Νέον Κούν-Λούνκ.
65	'Ινδίαι :	Βιρμανία, Βελουτζιστάν, ἰνδικὰ (ὑθαγενῆ) κράτη, Μεθοριακὰ κράτη καὶ ἐδάφη φυλῶν (Las Bela Khelat, Tirah, Malakand, Dir, Swat, Bajaur, Chitral, Buner, Khyber, Kurram, Waziristan, Sikkim, Towang, Naga & Mishmi Hills, Karennee, & Κράτη Shan). Αἱ Laccadive Andaman καὶ Nicobar νῆσοι. Μὴ περιλαμβανομένων τῶν γαλλικῶν καὶ πορτογαλλικῶν κτήσεων καὶ τοῦ "Αδεν μετὰ τῶν ἐξαρτήσεών του.
66	Βρεττανικὴ Μαλαισία :	'Αποτελεῖται ἐκ : α') τῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Στενῶν, ἤτοι τῆς Σιγγαπούρης (μετὰ τῆς νήσου Christmas καὶ τῶν νήσων Cocos-Keeling), Pénang (μετὰ τῆς ἐπαρχίας Wellestey καὶ τῶν Dindings) Malacca, Sabuan.

Asie (Suite)

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
43	Hadramaout	
44	Hedjaz et Nedjed	
45	Irak	
46	Japon	Karafouto (Sakhaline japonaise), Archipel des Kouriles (Tchishima) et Okinawa (Archipel Riou - Kiou). Non compris Corée, Formose, Kouan-Toung et îles du Pacifique sous mandat japonais.
47	Corée (ou Chosen)	
48	Formose (ou Taïouan)	Iles Pescadores (Bokoto).
49	Koveit	
50	Nepaul	
51	Oman	Guadar
52	Palestine	Transjordanie
53	Perse	
54	Siam	
55	Syrie	Embrassant : Syrie, Grand-Liban, Territoire alaouite et Djebel Druse.
56	Thibet	
57	Yemen	
	Dominions, Colonies, etc., britanniques :	
58	Aden	Protectorat d'Aden, Périm e îles Kouryan-Meuryan. Non compris Socotora.
59	Bahrein, Iles	
60	Bornéo du Nord britannique	
61	Brunéi	
62	Ceylan	Iles Maldives.
63	Chypre	
64	Hong-Kong	Nouveaux territoires V. Koun Loung et nouveau Koun-Loun
65	Inde	Birmanie; Beloutchistan; Etat (indigènes) indiens; Etats fro tières et territoires de trib (Las Bela, Khelat, Tirah, Malakand, Dir, Swat, Bajore, Ch tral, Buner, Khaïber, Ku ram, Waziristan, Sikkim, T wang, Naga et Mishmi Hill Karenni et Etats Chans) Les Laquedives, Andaman Nicobar. Non compris les possessio fraçaises et portugaises, et Ad et ses dépendances.
66	Malaisie britannique	Embrassant : a) Etablissements des D troits, c.à-d. Singapour (av l'île Christmas, les îles d Cocos ou Keeling), Pena (avec la province Wellesl et les Dindings), Malacca, L bouan.

'Ασία (Συνέχεια)

Αριθ. (στατιστ. ἔδαφος)	Χώρα	Περιλαμβανόμενα
		β') τῶν ὁμοσπονδιακῶν κρατῶν τῆς Μαλαισίας Perak Selangor, Negri Sembilan καὶ Pahang). γ') τῶν μὴ ὁμοσπονδιακῶν κρατῶν τῆς Μαλαισίας (Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu καὶ Johore).
67	Sarawak	
68	Wei-Hai-Wei	
	Κτῆσις Ἡνωμ. Πολιτειῶν	
69	Φιλιππῖναι	
	Γαλλικαὶ ἀποικίαι, κλπ.	
70	Γαλλικαὶ κτήσεις Ἰνδιῶν :	Chandernagor, Mahé, Karikal, Pondichéry & Yanaon.
71	Γαλλικὴ Ἰνδοκίνα :	Ἀννάμ, Τογκῖνον, Κοχινκίνα, Cambodge, Laos, Κουάνγκ Τσέου Οὐάν.
	Ὑπερατλαντικὰ Ὁλλανδικὰ ἐδάφη :	
72	Ὁλλανδικαὶ Ἰνδίαι :	Νέα Γουϊνέα (Ὁλλανδική)
	Πορτογαλλικαὶ Ἀποικίαι	
73	Ἰνδίαι: Πορτογαλλικαὶ κτήσεις.	Goa, Damão & Diu.
74	Macao :	Νῆσοι Taipa καὶ Colôane
75	Πορτογαλλικὸν Timor	Ocussi καὶ Ambeno (Lifou, Sutrana κλπ.) καὶ Pulo Kambing.

Asie (Suite)

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
		b) Etats Malais fédérés (Pérak, Selangor, Negri Sembilan et Pahang); c) Etats Malais non fédérés (Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu et Johore).
67	Sarawak	
68	Wei-Hai-Wei	
	Possession des Etats-Unis :	
69	Philippines	
	Colonies, etc., françaises :	
70	Etablissements français de l'Inde	Chandernagor, Mahé, Karikal, Pondichéry et Yanaon.
71	Indo-Chine française	Annam, Tonkin, Cochinchine, Cambodge, Laos, Kouang-Tchéou-Ouan.
	Territoire d'outre-mer néerlandais :	
72	Indes néerlandaises	Nouvelle-Guinée néerlandaise.
	Colonies portugaises :	
73	Inde : Possessions portugaises	Goa, Damão et Diu.
74	Macao	Iles Taipa et Colôane.
75	Timor portugaise	Ocussi et Ambeno (Lifou, Sutrana, etc.)., et Pulo Kambing.

'Αφρική

76	Αἴγυπτος :	Σιναϊκὴ Χερσόνησος Μὴ περιλαμβανομένου τοῦ ἀγγλοαιγυπτιακοῦ Σουδάν.
77	Ἐθιοπία (ἢ Ἀβυσσινία)	
78	Λιβηρία	
79	Μαρόκον, Ἱσπανικαὶ κτήσεις καὶ ζώνη:	Ceuta, Melilla, Alhucemas, Chafarinas, Pénon τῆς Gomera. Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Ταγγέρης.
80	Μαρόκον: Γαλλικὸν προτεκτοράτον	
81	Μαρόκον: Ταγγέρη	
82	Ἀγγλοαιγυπτιακὸν Σουδάν	
	Βελγικὴ Ἀποικία καὶ ἔδαφος ὑπὸ ἐντολήν	
83	Βελγικὸν Κόγκο	
84	Ruanda Urundi (ἔδαφος ὑπὸ ἐντολήν)	
	Κτήσεις τοῦ Στέμματος, ἀποικίαι, ἐδάφη ὑπὸ ἐντολήν κλπ.	
	Βρεττανικά :	
85	Γαμβία	
86	Σιέρα - Λεόνε :	Ἀποικία καὶ Προτεκτοράτον.
87	Ἀκτὴ τοῦ Χρυσοῦ	Achanti καὶ βόρεια ἐδάφη. Μὴ περιλαμβανομένου τοῦ Τογκὸ (ἐδάφους ὑπὸ Βρεττανικὴν ἐντολήν).

Afrique

76	Egypte	Presqu'ile du Sinaï. Non compris le Soudan anglo-égyptien.
77	Ethiopie (ou Abyssinie)	
78	Libéria	
79	Maroc : Présides et zone espagnoles	Ceuta, Melilla, Alhucemas, Chafarinas, Pénon de la Gomera. Non compris Tanger.
80	Maroc : Protectorat français	
81	Maroc : Tanger	
82	Soudan anglo-égyptien	
	Colonie belge et territoire sous mandat :	
83	Congo belge	
84	Ruanda - Urundi territoir. sous-mand).	
	Dominion, colonies, territoires sous mandat, etc., britanniques :	
85	Gambie	
86	Sierra-Leone	Colonie et protectorat.
87	Côte de l'Or	Territoires nord et des Achanties. Non compris Togo, territoire sous mandat britannique.

'Αφρική (Συνέχεια)

'Αριθ. (στατιστ. ἔδαφος)	Χώρα	Περιλαμβανόμενα
88	Νιγηρία :	Lagos. Μὴ περιλαμβανομένου τοῦ Καμερούν (ὑπὸ Βρεττανικὴν ἐντολήν).
89	Τογκὸ ὑπὸ Βρεττανικὴν ἐντολήν	
90	Καμερούν ὑπὸ Βρεττανικὴν ἐντολήν	
91	Ἁγία Ἑλένη :	Ascension.
92	Tristan da Cunha	
93	Νοτιο - Ἀφρικανικὴ Ἕνωσις :	Προτεκτοράτων τοῦ Bechuanaland, Basutoland & Swaziland. Μὴ περιλαμβανομένων τοῦ ὑπὸ ἐντολὴν νοτιοδυτικοῦ ἀφρικανικοῦ ἐδάφους καὶ Walfisch Bay.
94	Νοτιοδυτικὸν ἀφρικανικὸν ἔδαφος ὑπὸ ἐντολήν	Walvis Bay.
95	Μεσημβρινὴ Ροδεσία	
96	Βορειοδυτικὴ Ροδεσία :	Ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Ζαμπέζη τῆς Βορείου Ροδεσίας.
97	Βορειοανατολικὴ Ροδεσία :	Ἀποτελεῖται ἐκ : τοῦ λεκανοπεδίου τοῦ Κογκὸ τῆς Βορείου Ροδεσίας.
98	Βρεττανικὴ Nyasaland.	
99	Kenya καὶ Uganda	
100	Ταγγανίκα ἔδαφος ὑπὸ ἐντολήν	
101	Ζανζιβάρη :	Pemba.
102	Βρεττανικὴ Somaliland	
103	Σοκότρα	
104	Μαυρίκιος :	Ἐξαρτήσεις (Rodrigues, Diego Garcia, κλπ.).
105	Σεϋχέλλαι :	Ἐξαρτήσεις (Amirantes κλπ.)
	Ἱσπανικαὶ Ἀποικίαι κ.λπ. :	
106	Rio de Oro :	Adrar et Ifni
107	Κανάριοι νῆσοι	
108	Ἱσπανικὴ Γουϊνέα :	Rio Muni, Fernando-Po, Annobon, Corisco, Μέγα Eleboy & Μικρὸν Eleboy.
	Γαλλικαὶ ἀποικίαι, ἐδάφη ὑπὸ ἐντολὴν κλπ. :	
109	Ἀλγερία	
110	Τύνις	
111	Μαυριτανία	
112	Σενεγάλη :	Κύκλος τοῦ Dakar καὶ ἐξαρτήσεις.
113	Γαλλικὸν Σουδάν	
114	Haute - Volta	
115	Γαλλικὴ Νιγηρία	
116	Γαλλικὴ Γουϊνέα	
117	Côte d'Ivoire	
118	Δαχομέη	

Afrique (Suite)

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
88	Nigéria	Lagos. Non compris le Cameroun sous mandat britannique.
89	Togo, sous mandat britannique	
90	Cameroun, sous mandat britannique	
91	Sainte-Hélène	Ascension.
92	Tristan da Cunha	
93	Union Sud-Africaine.	Protectorat du Betchouanaland Basoutoland et Souaziland. Non compris le Sud-Ouest africain, territoire sous mandat, et Walfish Bay.
94	Sud-Ouest africain, territoire sous mandat	Walfish Bay.
95	Rhodésie méridionale	
96	Rhodésie du Nord -Ouest	Embrassant le Bassin du Zambèze de la Rhodésie du Nord.
97	Rhodésie du Nord -Est	Embrassant le Bassin du Congo de la Rhodésie du Nord.
98	Nyassaland britannique	
99	Kénya et Ouganda	
100	Tanganyika, territoire sous mandat	
101	Zanzibar	Pemba.
102	Somalie britannique	
103	Socotora	
104	Maurice	Dépendances (Rodrigues, Diego-Garcia, etc.).
105	Seychelles	Dépendances (Amirantes, etc.)
	Colonies etc. Espagnoles	
106	Rio de Oro	Adrar et Ifni.
107	Iles Canaries	
108	Guinée espagnole	Rio Muni, Fernando-Po, Annobon, Corisco. Grand Eleboy et Petit Eleboy.
	Colonis Françaises	territoires sous mandat etc.
109	Algérie	
110	Tunisie	
111	Mauritanie	
112	Sénégal	Cercle de Dakar et dépendances.
113.	Soudan français	
114	Haute-Volta	
115	Niger français	
116	Guinée française	
117	Côte d'Ivoire	
118	Dahomey	

'Αφρική (Συνέχεια)

'Αριθ.	Χώρα (στατιστ. ἔδαφος)	Περιλαμβανόμενα
119	Τογκό, ὑπὸ γαλλικὴν ἐντολήν	
120	Καμερούν, ὑπὸ γαλλικὴν ἐντολήν	
121	Γαλλικὴ ἰσημερινὴ 'Αφρική :	'Αποτελεῖται : ἐκ α') τοῦ Gabon καὶ Μέσου Κογκό. β') τοῦ Ubangui-Chari καὶ τοῦ Tchad περιλαμβανομένης τῆς γαλλικῆς Σαχάρας, τοῦ Kanem καὶ τοῦ Ouadai).
122	Γαλλικὴ 'Ακτὴ τῶν Σομάλης :	Obock, Tadjourah καὶ Djibouti.
123	Μαδαγασκάρη :	Diégo-Suarez, Sainte-Marie, Nossi-Bé, Mayotte καὶ ἐξαρτήσεις (Anjouan, Grande Comore, Mohéli κλπ.)
124	Réunion	
125	Kérguelen :	Νῆσοι 'Αγίου Παύλου καὶ νῆσοι Amsterdam, νῆσοι Crozet. Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Terre Adelie καὶ τῆς Terre Wilkes.

'Ιταλικαὶ ἀποικίαι :

126	Λιβύη :	'Αποτελεῖται ἐκ : α') τῆς Τριπολίτιδος Ttripoli κλπ.), β') τῆς Κυρηναϊκῆς (Μπεγγάζη, ἡ ὄασις τῆς Djaraboub κλ.π.)
127	'Ερυθραία	
128	'Ιταλικὴ Σομαλία :	'Ο ποταμὸς Djouba καὶ Kismayou.

Πορτογαλλικαὶ ἀποικίαι, κλπ. :

129	Νῆσοι τοῦ Πρασίνου 'Ακρωτηρίου	
130	Πορτογαλλικὴ Γουϊνέα :	Νῆσοι Bissagos καὶ Bolama. Le Cabinda.
131	São Thomé & Principe	
132	"Αγγολα (ἢ δυτικὴ πορτογαλλικὴ 'Αφρική)	Le Cabinda
133	Μοζαμβίκη (ἢ ἀνατολικὴ πορτογαλλικὴ 'Αφρική) :	'Αποτελεῖται ἐκ : α') τῆ ἐπαρχίας Μοζαμβίκης, β') τοῦ ἐδάφους τῆς 'Εταιρείας Μοζαμβίκης, γ') τοῦ Πορτογαλλικοῦ Nyassa.

Βόρειος 'Αμερική

134	'Ηνωμέναι Πολιτεῖαι 'Αμερικῆς :	Μὴ περιλαμβανομένων τῶν μὴ συνεχομένων ἐδαφῶν ('Αλάσκα, Χαβάϊ, Πόρτο-Ρίκο, κλπ.).
135	'Αλάσκα	
	Βρεττανικαὶ κτήσεις τοῦ Στέμματος	
136	Καναδᾶς	
137	Νέα Γῆ	Labrador
	Δανικὴ ἀποικία	
138	Γροιλανδία	
	Γαλλικὴ ἀποικία	
139	St - Pierre et - Miquelon	

Afrique Suite

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
119	Togo, sous mandat français	
120	Cameroun, sous mandat français	
121	Afrique - Equatoriale française	Embrassant : a) Le Gabon et le Moyen-Congo; b) Oubangui-Chariet le Tchad (y compris le Sahara français, le Kanem et le Ouadaï).
122	Côte française des Somalis	Obock, Tadjourah et Djibouti
123	Madagascar	Diégo-Suarez, Sainte-Marie, Nossi-Bé, Mayotte et Dépendances (Anjouan, Grande Comore, Mohéli, etc.).
124	Réunion	
125	Kerguelen	Iles Saint-Paul et île Amsterdam; iles Crozet. Non compris la Terre Adélie et la Terre Wilkes.

Colonies italiennes:

126	Libye	Embrassant : a) La Tripolitaine (Tripoli, etc.); b) La Cyrénaïque (Benghazi, l'oasis de Djaraboub, etc.)
127	Erythrée	
128	Somalie italienne	La rivière Djouba et Kismayou

Colonies, etc. portugaises :

129	Iles du Cap-Vert	
130	Guinée portugaise	Iles Bissagos et Bolama.
131	São Thomé et Principe	
132	Angola (ou Afrique-Occidentale portugaise)	Le Cabinda
133	Mozambique (ou Afrique-Orientale portugaise)	Embrassant : a) Province du Mozambique; b) Territoire de la compagnie de Mozambique; c) Le Nyassa portugais

Amérique du Nord

134	Etats-Unis d'Amérique	Non compris les territoires non contigus (Alaska, Hawaï, Porto-Rico, etc.).
135	Alaska	
	Dominions britanniques :	
136	Canada	
137	Terre-Neuve	Labrador
	Colonie danoise :	
138	Groenland	
	Colonie française	
139	St-Pierre-et-Miquelon	

Κεντρικὴ 'Αμερική

'Αριθ.	Χώρα (στατιστ. ἔδαφος)	Περιλαμβανόμενα
140	Κόστα - Ρίκα	
141	Κούβα	
142	Δομινικανικὴ Δημοκρατία	
143	Γουατεμάλα	
144	'Αϊτή	
145	'Ονδουρᾶς	
146	Μεξικόν	
147	Νικαράγουα	
148	Παναμᾶς :	'Η πόλις τοῦ Παναμᾶ καὶ Colon Μὴ περιλαμβανομένης τῆς ζώνης τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ.
149	Σαλβαδόρ	
	Βρεττανικαὶ ἀποικίαι :	
150	Βερμοῦδαι	
151	Bahamas	
152	Barbados	
153	Γρενάδα	
154	'Ιαμάϊκα :	Morant Cays & Pedro Cays.
155	Νῆσοι Cayman	
156	Turks καὶ Caicos, νῆσοι	
157	'Αγία Λουκία	
158	"Αγ. Βικέντιος	
159	Νῆσοι Leeward :	'Αποτελεῖται ἐκ τῶν: Antigua (περιλαμβανομένης τῆς Barbuda καὶ Redonda), St. Kitts-Nevis (περιλαμβανομένης τῆς Anguilla) Dominica, Mont-serrat καὶ τῶν Βρεττανικῶν νήσων Virgin (περιλαμβανομένης τῆς Sombrero).
160	Τριὰς καὶ Tobago	
161	Βρεττανικὸν 'Ονδουρᾶς	
	'Εδάφη 'Ηνωμένων Πολιτειῶν	
162	Πόρτο Ρίκο	
163	Νῆσοι Virgin 'Ην. Πολιτειῶν :	'Αποτελεῖται ἐκ : τῶν παλαιῶν δανικῶν 'Αντιλλῶν.
164	Ζώνη διώρυγος Παναμᾶ :	Christobal καὶ Balboa. Μὴ περιλαμβανομένης τῆς πόλεως Παναμᾶ καὶ Colon.
	Γαλλικαὶ ἀποικίαι :	
165	Γουαδελούπη :	'Εξαρτήσεις (Marie Galante, les Saintes, Désirade, Ste Barthélémy Saint Martin ἀρκτικὸν τμῆμα).
166	Μαρτινίκα	
	'Υπερατλαντικὸν ὁλλανδικὸν ἔδαφος	
167	Curaçao :	Νῆσοι Arouba καὶ Bonaire, Sainte-Eustache, νῆσοι Saba, Saint Martin. (μεσημβρινὸν τμῆμα)

Νότιος 'Αμερική

168	'Αργεντινή	
169	Βολιβία	
170	Βραζιλία :	Fernando de Noronha.
171	Χιλή :	Νῆσος τοῦ Πάσχα.
172	Κολομβία	

Amérique Centrale

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
140	Costa-Rica	
141	Cuba	
142	Dominicaine, République	
143	Guatémala	
144	Haïti	
145	Honduras	
146	Mexique	
147	Nicaragua	
148	Panama	La ville de Panama et Colon Non compris la zone du Canal de Panama.
149	Salvador	
	Colonies britanniques :	
150	Bermudes	
151	Bahamas	
152	Barbade	
153	Grenade	
154	Jamaïque	Cayes Morant et Cayes Pedro.
155	Iles Caïmans	
156	Turques et Caïques	
157	Sainte-Lucie	
158	Saint-Vincent ..	
159	Sous le Vent, Iles	Embrassant : Antigua (avec Barbude et Redonda), Saint Christophe-Nièves (avec Anguilla), Dominique, Montserrat, les iles Vierges britanniques (avec Sombrero).
160	Trinité et Tobago	
161	Honduras britannique	
	Territoires de Etats-Unis :	
162	Porto-Rico	
163	Iles Vierges des Etats-Unis	Embrassant les anciennes Antilles danoises.
164	Zone du Canal de Panama	Cristobal et Balboa. Non compris la ville de Panama et Colon.
	Colonies françaises:	
165	Guadeloupe	Dépendances (Marie Galante, les Saintes, Désirade, Saint Barthélémy, Saint-Martin partie septentrionale)
166	Martinique	
	Territoire d'outremer néerlandais :	
167	Curaçao.	Iles Aruba et Bonaire, Saint-Eustache, ile Saba, Saint-Martin (partie méridionale)

Amérique du Sud

168	Argentine	
169	Bolivie	
170	Brésil	Fernando de Noronha.
171	Chili.	Ile de Pâques
172	Colombie	

Νότιος Ἀμερική (Συνέχεια)

Αριθ.	Χώρα (στατιστ. ἔδαφος)	Περιλαμβανόμενα
173	Ἰσημερινός :	Νῆσοι Galapagos (Ἀρχιπέλαγος Colon).
174	Παραγουάη	
175	Περοῦ	
176	Οὐρουγουάη	
177	Βενεζουέλα	
	Βρεττανικαὶ ἀποικίαι	
178	Βρεττανικὴ Γουϊάνα	
179	Νῆσοι Φάλκλανδ :	Ἐξαρτήσεις (South Georgia, South Orkneys, South Shetlands, South Sandwich, Graham's Land, κλπ.).
	Γαλλικὴ ἀποικία :	
180	Γαλλικὴ Γουϊάννα	Καϋέννη.
	Ὁλλανδικὸν ὑπερατλαντικὸν ἔδαφος.	
181	Ὁλλανδικὴ Γουϊάνα (ἢ Surinam)	

Ἀμérique du Sud (Suite)

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
173	Equateur Iles Galapago	(Archipel de Colon)
174	Paraguay	
175	Pérou	
176	Uruguay	
177	Venezuela	
	Colonies britanniques	
178	Guyane britannique.	
179	Iles Falkland	Dépendances (Géorgie du Sud, Arcades du Sud, Shetlands du Sud, îles Sandwich du Sud, Terre de Graham, etc.)
	Colonie française :	
180	Guyane française	Cayenne
	Territoire d'outre—mer néerlandaise :	
181	Guyane néerlandaise (ou Surinam)	

Ὠκεανία.

	Βρεττανικαὶ κτήσεις τοῦ Στέμματος, ἀποικίαι κλπ. :	
182	Αὐστραλία :	Τασμανία, νῆσος Norfolk, νῆσος Lord Howe καὶ νῆσος Macquarie.
		Μὴ περιλαμβανομένων : τῆς Papua (ἄλλοτε Βρεττανικὴ Νέα Γουϊνέα), τῆς Νέας Γουϊνέας ἔδαφος ὑπὸ ἐντολὴν καὶ τοῦ Nauru
183	Papua :	Ἄλλοτε »Βρεττανικὴ Νέα Γουϊνέα».
184	Νέα Γουϊνέα (ἔδαφος ὑπὸ αὐστραλιακὴν ἐντολὴν) :	Ἀρχιπέλαγος τοῦ Βίσμαρκ (Νέα Βρεττανία, κλπ.), παλαιαὶ γερμανικαὶ Νῆσοι Solomon.
185	Νέα Ζηλανδία :	Νῆσοι Stewart, νῆσοι Chatham καὶ λοιπαὶ ἀπομεμακρυσμέναι ὡς Kermadec, Bounty. Ἀντίποδες, Auckland, Cambell Solander καὶ Snares.
		Μὴ περιλαμβανομένων τῶν νήσων Cook καὶ λοιπῶν προσηρτημένων νήσων δυτικῆς Samoa, Ἐξαρτήσεως Ross, Nauru καὶ νήσων τῆς Union (Tokelau).
186	Νῆσοι Κούκ :	Ἀποτελεῖται ἐκ : α') τοῦ ἀρχιπελάγους τοῦ Cook (Rarotonga Mangaia, Atiu, τῶν νήσων Hervey, Aitutaki, Takutea, Mitiaro & Mauke ἢ Parry).
		β') Niue (Ἀγρία νῆσος).
		γ') τῶν λοιπῶν προσηρτημένων νήσων (νῆσοι Palmerston νῆσοι Suwarow, Danger ἢ Pukapuka Rakaanga, Manihiki, Penrhyn ἢ Tongareva καὶ Nassau).
187	Νῆσοι τῆς Union (ἢ Tokelau)	
188	Δυτικὴ Samoa (ἔδαφος ὑπὸ ἐντολὴν τῆς Νέας Ζηλανδίας)	Μὴ περιλαμβανομένων τῶν νήσων τῆς Union (Tokelau).

Océanie

	Dominions, Colonies etc., britanniques :	
182	Australie	Tasmanie, île Norfolk, île Lord Howe et île Macquarie.
		Non compris : la Papua (autrefois Nouvelle- Guinée britannique), la Nouvelle-Guinée, territoire sous mandat, et le Nauru
183	Papua	Autrefois »Nouvelle- Guinée britannique»
184	Nouvelle - Guinée (territoire sous mandant australien)	Archipel de Bismark (Nouvelle-Bretagne, etc.,) anciennes îles Salomon allemandes.
185	Nouvelle - Zélandelle	Stewart ; îles Chatham et autres îles éloignées, savoir: Kermadec, Bounty, Antipodes, Auckland, Campbell, Solander et Snares.
		Non compris : les îles de Cook et autres îles annexes, Samoa occidental, Dépendance de Ross Nauru et îles de l'Union (Tokelau)
186	Iles de Cook	Emprassant :
		a) L'archipel de Cook (Rarotonga, Mangaia, Atiu, îles Hervey, Aitutaki, Takutea, Mitiaro et Mauke ou Parry) ;
		b) Noue (île Sauvage)
		c) Les autres îles annexes (îles Palmerston, îles Souvaroff, île du Danger Pukapuka, Rakaanga, Manihiki, Penrhyn ou Tongareva et Nassau)
187	Iles de l'Union (ou Tokelau)	
188	Samoa (territoire sous mandat de la Nouvelle-Zélande)	Non compris les îles de l'Union (Tokelau).

Ὠκεανία (Συνέχεια)

Ἀριθ.	Χώρα (στατιστ. ἔδαφος)	Περιλαμβανόμενα
189	Νῆσοι Fiji :	Rotuma.
190	Gilbert & Ellice (νῆσοι)	Νῆσος Ocean, Νῆσος Fanning, νῆσος Christmas καὶ νῆσος Washington.
		Μὴ περιλαμβανομένων τῶν νήσων τῆς Union (Tokelau).
191	Βρεττανικαὶ νῆσοι Solomon	
192	Προτεκτοράτον Tonga (ἢ νῆσοι Amis).	
193	Λοιπαὶ βρεττανικαὶ νῆσοι τῆς Ὠκεανίας :	Pitcairn, Ducie, νῆσοιPhoenix, Malden, Starbuck, Jarvis, Palmyra, νῆσοι Baker περιλαμβανομένης τῆς Howland), νῆσος Caroline (περιλαμβανομένης τῆς Flint καὶ Vostok).
194	Νῆσοι Nauru (ἔδαφος ὑπὸ ἐντολὴν) Ἔδαφος καὶ κτήσεις Ἡνωμένων Πολιτειῶν.	
195	Χαβάϊ :	Νῆσοι Wake.
196	Guam	
197	Ἀμερικανικὴ Samoa :	Tutuila.
	Γαλλικαὶ ἀποικίαι :	
198	Γαλλικαὶ ἐγκαταστάσεις Ὠκεανίας :	Ἀποτελεῖται ἐκ : τῶν νήσων τῆς Ἑταιρείας (Tahiti, κλπ.), τῶν νήσων Sous le Vent τῆς Tahiti (Houaheine, Raiatea, Bora-Bora, κλπ.) Tuamotu (Makatea, κλπ.) τῶν νήσων Gambier, Marquises, τῶν νήσων Australes (Tubuai, κλπ.), τῶν νήσων Rapa καὶ Clipperton.
199	Νέα Καληδονία :	Ἐξαρτήσεις, ἤτοι : νῆσοι τῶ Pins, Ἀρχιπέλαγος Wallis, νῆσοι Loyalty, νῆσοι Chesterfield,νῆσοι Huon, νῆσος Walpole, νῆσος Futuna καὶ νῆσος Alofi.
	Γαλλοβρεταννικὴ συγκυριαρχία :	
200	Νέαι Ἑβρίδαι : Ἔδαφος ὑπὸ ἰαπωνικὴν ἐντολήν :	Νῆσοι Banks καὶ νῆσοι Torres.
201	Νῆσοι τῆς Ὠκεανίας, ἔδαφος ὑπὸ ἰαπωνικὴν ἐντολήν.	Ἀποτελεῖται ἐκ : α') τῶν νήσων Marshall , β') τῶν Ἀνατολικῶν Καρολίνων.
		γ') τῶν Δυτικῶν Καρολίνων, περιλαμβανομένων τῶν νήσων Palaos.
		δ') τῶν νήσων Mariannes ἐξαιρέσει τῆς Guam.
202	Ἀρκτικαὶ Χῶραι :	Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Σπιτσβέργης, Γροιλανδίας καὶ τῶν ρωσσικῶν καὶ καναδικῶν ἐδαφῶν.
203	Ἀνταρκτικαὶ Χῶραι :	Ἐξάρτησις Ross, Terre Adélie, Terre Wilkes.
		Μὴ περιλαμβανομένης τῆς Γῆς τοῦ Graham' s.

Océanie (Suite)

No	Pays (territoire statistique)	A comprendre
189	Iles Fidji	Rotouma
190	Iles Gilbert et Ellice	Ile de l'Océan, île Fanning, île Christmas et île Washington.
		Non compris les îles de l'Union (Tokelau).
191	Iles Salomon britanniques	
192	Tonga, Protectorat de (ou Iles des Amis)	
193	Autres îles britanniques de l'Océanie	Pitcairn, Ducie, îles Phoenix, Malden, Starbuck, Jarvis, Palmyra, îles Baker (y compris Howland) île Caroline (y compris Flint et Vostok)
194	Nauru (territoire sous mandat) Territoire et Possessions des Etats - Unis :	
195	Hawaï	Ile Wake
196	Guam	
197	Samoa américain	Toutouila
	Colonies françaises :	
198	Établissements français de l'Océanie	Embrassant : Iles de la Société (Tahiti, etc.), îles Sous le Vent de Tahiti (Houaheine, Raïatea, Bora-Bora, etc.,), Tua-motu (Makatea, etc.,), îles Gambier, Marquises, îles Australes, (Tubuaï etc.), îles Rapa et et île Clipperton
199	Nouvelle-Calédonie	Dépendances, savoir : Iles des Pins, Archipel de Wallis, îles Loyalty, îles Chesterfield, îles Huon, île Walpole, île Futuna Alofi
	Condominium francobritannique :	
200	Nouvelles-Hébrides.	Iles de Banks et îles Tores.
	Territoire sous mandat japonais :	Embrassant :
201	Iles de l'Océanie Territoire sous mandat japonais	a) Iles Marshall ;
		b) Iles Carolines Orientales ;
		c) Iles Carolines Occidentales y compris les îles Palaos ;
		d) Iles Mariannes à l'exception de Guam.
202	Régions arctiques	Non compris : Spitzberg, Groenland et territoires russes et canadiens
203	Régions antarctiques	Dépendance de Ross, Terre Adélie, Terre Wilkes.
		Non compris la Terre de Graham

Ἁλιεία.

Ἀριθ. (στατιστ. ἔδαφος)	Χώρα	Περιλαμβανόμενα
204	Ἁλιεῖαι φαλαινῶν : Βορρᾶς	
205	Ἁλιεῖαι φαλαινῶν Νότος	
206	Μεγάλη ἁλιεία :	Μὴ περιλαμβανομενης τῆς ἁλιείας φαλαινῶν.

Ἐφοδιασμὸς πλοίων.

207	Ἐφοδιασμὸς ξένων πλοίων (προαιρετικὸς καὶ μόνον εἰς τὴν ἐξαγωγήν) :	Καύσιμος ὕλη πρὸς χρῆσιν τῶν πλοίων ὡς καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ἐμπορεύματα ἐφοδιασμοῦ.

«Εἰς διαταγὴν»

208	»Εἰς διαταγήν» : (μόνον ἐν τῇ ἐξαγωγῇ)	Ἀποτελεῖται ἐκ : τῶν ἐπὶ φορτωτικῶν παρακατατεθέντων ἐμπορευμάτων μετ' εὐχερείας ἐκλογῆς ἐκφορτώσεως ἢ εἰς διαταγήν».

Pêche

No (territoire statistique)	Pays	A comprendre
204	Pêcheries de baleine ; Nord	
205	Pêcheries de baleine : Sud	
206	Grande Pêche	Non comp is la pèche à la baleine.

Approvisionnements de navires.

207	Approvisionnements de navires étrangers (facultatif, et à l' exportation seulement).	Combustible de soute et toutes autres marchandises d'avitaillement.

«Pour ordre.»

208	«Pour ordre» (à l'exportation seulement)	Embrassant: Marchandises consignées sur connaissement avec faculté d'option de déchargement ou «pour ordre».

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ.

1) Οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ὁριζόμενοι κατωτέρω στατιστικοὶ πίνακες θὰ καταρτίζωνται διὰ περίοδον δώδεκα συνεχῶν μηνῶν.

2) Θὰ περιλαμβάνωσιν ἀριθμόν τινα εἰδῶν ἀποτελούντων μέρος τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τῶν ἐξαγωγῶν τοῦ ἐδάφους διὰ τὸ ὁποῖον οἱ πίνακες οὗτοι καταρτίζονται, τῶν εἰρημένων εἰδῶν προσδιοριζομένων παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου Ὑψηλοῦ συμβαλλομένου Μέρους.

3) Οἱ πίνακες οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰς εἰσαγωγὰς θὰ δεικνύωσι, δι' ἕκαστον τῶν ἐκλεγέντων εἰδῶν πρὸς τὸν σκοπὸν συγκρίσεως :

α') τὰς χώρας καταγωγῆς ἢ παραγωγῆς.

β') τὰς χώρας ἀποστολῆς ἢ προελεύσεως.

γ') τὰς χώρας ἀγορᾶς.

4) Οἱ πίνακες οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ἐξαγωγὰς θὰ δεικνύωσι, δι' ἕκαστον τῶν ἐκλεγέντων εἰδῶν πρὸς τὸν σκοπὸν συγκρίσεως :

α') τὰς χώρας καταναλώσεως.

β') τὰς χώρας ἀποστολῆς ἢ προορισμοῦ.

γ') τὰς χώρας πωλήσεως.

5) Εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 αἱ ἑπόμεναι ἐκφράσεις θὰ λαμβάνωνται ἀντιστοίχως ὑπὸ τὴν κατωτέρω ὁριζομένην ἔννοιαν :

Ὡς χώρα καταγωγῆς ἢ παραγωγῆς δέον νὰ ἐννοεῖται, προκειμένου περὶ φυσικοῦ προϊόντος ἡ χώρα, εἰς ἣν παρήχθη, καὶ προκειμένου περὶ βιομηχανικοῦ, ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὴν μορφὴν ὑφ' ἣν εἰσήχθη εἰς τὴν χώραν εἰσαγωγῆς, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀνασυσκευασία, ἡ ἀνασυναρμογὴ ἢ ἡ ἀνάμιξις δὲν ἀποτελοῦσι μετασχηματισμόν.

Ὡς χώρα ἀποστολῆς ἢ προελεύσεως δέον νὰ ἐννοεῖται ἡ χώρα ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ἐμπόρευμα ἀπεστάλη ἀρχικῶς μὲ προορισμὸν τὴν χώραν εἰσαγωγῆς, μετὰ ἢ ἄνευ διακοπῆς τῆς φορτώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταφορᾶς, ἀλλὰ ἄνευ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς εἰς τὰς διαμέσους χώρας, ἐφ' ὅσον μεσολαβοῦσιν.

Ὡς χώρα ἀγορᾶς δέον νὰ ἐννοεῖται ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ πωλητὴς ἐξασκεῖ τὴν ἐμπορικήν του δρᾶσιν.

Ὡς χώρα καταναλώσεως δέον νὰ ἐννοεῖται ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποίαν τὸ ἐμπόρευμα θὰ λάβῃ τὸν προορισμὸν δι' ὃν παρήχθη ἢ ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστῇ μετασχηματισμόν, ἐπισκευὴν ἢ συμπληρωματικὴν ἐπεξεργασίαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀνασυσκευασία, ἡ ἀνασυναρμογὴ ἢ ἡ ἀνάμιξις δὲν ἀποτελοῦσι μετασχηματισμόν, οὔτε συμπληρωματικὴν ἐπεξεργασίαν.

Ὡς χώρα ἀποστολῆς ἢ προορισμοῦ δέον νὰ ἐννοεῖται ἡ χώρα πρὸς τὴν ὁποίαν τὸ ἐμπόρευμα ἀπεστάλη πράγματι μετὰ ἢ ἄνευ διακοπῆς τῆς φορτώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταφορᾶς, ἀλλ' ἄνευ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς εἰς τὰς διαμέσους χώρας, ἐφ' ὅσον μεσολαβοῦσιν.

Ὡς χώρα πωλήσεως δέον νὰ ἐννοεῖται ἡ χώρα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀγοραστὴς ἐξασκεῖ τὴν ἐμπορικήν του δρᾶσιν.

6. Ἡ περίοδος τῶν δώδεκα μηνῶν ἡ ἐνδεικνυομένη εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 Ο' ἀρχίσῃ διανυομένη δι' ἑκάστην χώραν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἥτις Ο' ἀκολουθήσῃ τὴν ἡμερομηνίαν ἀπὸ τῆς ὁποίας Θέλει ἰσχύσει ἡ Σύμβασις ὅσον ἀφορᾷ τὴν χώραν ταύτην.

7. Ἀμέσως, εἰ δυνατόν, μετὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου τῶν δώδεκα μηνῶν, τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, τὰ ἐνδιαφερόμενα Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἀπευθύνωσι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνωμόνων τὴν προβλεπομένην εἰς τὸ ἄρθρον 8, ἔκθεσιν δεικνύουσαν, δι' ἑκάστην τῶν μεθόδων ταξινομήσεως τῶν ἐνδεικνυομένων εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4, τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς

PARTIE III.

1. Les tableaux statistiques visés au deuxième alinéa de l'article 3 de la présente Convention et spécifiés ci-après, seront établis pour une période de douze mois consécutifs.

2. Ils comprendront un certain nombre des articles faisant partie des importations et des exportations du territoire pour lequel ces tableaux sont dressés, lesdits articles étant déterminés par la Haute Partie contractante intéressée.

3. Les tableaux relatifs aux importations indiqueront, pour chacun des articles choisis aux fins de comparaison:

a) Les pays d'origine ou de production;

b) Les pays de consignation ou de provenance;

c) Les pays d'achat.

4. Les tableaux relatifs aux exportations indiqueront pour chacun des articles choisis aux fins de comparaison:

a) Les pays de consommation;

b) Les pays de consignation ou de destination;

c) Les pays de vente.

5. Dans les paragraphes 3 et 4, les expressions suivantes seront prises respectivement dans le sens défini ci-après:

Par pays d'origine ou de production, il faut entendre, s'il s'agit d'un produit naturel, le pays où il a été produit, et, s'il s'agit d'un produit manufacturé, le pays où il a reçu la forme sous laquelle il a été introduit dans le pays d'importation, étant entendu que le réemballage, le réassortiment ou le mélange ne constituent pas une transformation.

Par pays de consignation ou de provenance, il faut entendre le pays d'où la marchandise a été expédiée originairement à destination du pays d'importation, avec ou sans rupture de charge en cours de transport, mais sans transaction commerciale dans les pays intermédiaires, s'il en existe.

Par pays d'achat, il faut entendre le pays où le vendeur exerce son activité commerciale.

Par pays de consommation, il faut entendre le pays où la marchandise doit recevoir la destination en vue de laquelle elle a été produite, ou celui dans lequel elle doit subir une transformation, une réparation ou un complément de main-d'œuvre, étant entendu que le réemballage, le réassortiment ou le mélange ne constituent pas une transformation ni un complément de main-d'œuvre.

Par pays de consignation ou de destination, il faut entendre le pays à destination duquel la marchandise est effetivement expédiée avec ou sans rupture de charge en cours de transport, mais sans transaction commerciale dans les pays intermédiaires, s'il en existe.

Par pays de vente, il faut entendre le pays où l' acheteur exerce son activité commerciale.

6. La période de douze mois indiquée au paragraphe 1 ci-dessus commencera à courir pour chaque pays au plus tard le 1er janvier qui suivra la date à laquelle la Convention entrera en vigueur en ce qui concerne ce pays.

7. Aussitôt que possible après l'expiration de la période de douze mois visée au paragraphe précédent, les Hautes Parties contractantes intéressées adresseront au Comité d'experts prévu à l'article 8 un rapport indiquant, pour chacune des méthodes de classification indiquées aux paragraphes 3 et 4, les avantages et

δυσχερείας παντὸς εἴδους τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς πείρας.

8. Ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων λάβῃ ἐκθέσεις ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῶν χωρῶν διὰ τὰς ὁποίας ἡ Σύμβασις θὰ ἰσχύῃ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, θὰ παρουσιάσῃ, εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν, γνωμάτευσιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐκθέσεων τούτων. Ἡ γνωμάτευσις αὕτη θὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐπὶ σκοπῷ συμπληρωματικῆς συμφωνίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Στατιστικὴ ἁλιείας.

(ἴδε ἄρθρον 4)

Ἡ στατιστικὴ τῆς ἁλιείας δέον νὰ ἐνδεικνύῃ :

1ον) Τὴν ποσότητα καὶ ἀξίαν πάντων τῶν προϊόντων τῆς θαλασσίας ἁλιείας (περιλαμβανομένων τῶν ὀστρακοδέρμων, μαλακίων καὶ κογχυλίων παντὸς εἴδους) τῶν ἐκφορτωθέντων ἀπ' εὐθείας ἐν τῇ χώρᾳ, μετ' ἐνδείξεως τῶν κυριωτέρων κατηγοριῶν ἰχθύων καὶ τῆς ἐθνικότητος τῶν πλοίων ἐξ ὧν ἐξεφορτώθησαν. Οἱ πίνακες θὰ περιλαμβάνωσιν ὡσαύτως, κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ προϊόντα τῆς εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα ἁλιείας.

2ον) Τὴν ποσότητα καὶ ἀξίαν τῶν ὡς ἄνω προϊόντων τῶν εἰσαγομένων ἐξ ἄλλων χωρῶν καὶ ἐξαγομένων πρὸς ἄλλας χώρας.

3ον) Εἰ δυνατόν, τὴν ποσότητα τῶν κυριωτέρων προϊόντων ἁλιείας τῶν παρασκευαζομένων ἐν τῇ χώρᾳ.

4ον) Κατὰ τὸ δυνατόν, τὴν ποσότητα τῶν ἰχθύων τῶν ὑπὸ ἐθνικῶν πλοίων ἁλιευθέντων, οἱοσδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι ὁ τόπος ἐκφορτώσεως, καὶ τὴν ποσότητα τῶν συγκομισθέντων ὑδροβίων προϊόντων.

5ον) Τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῇ ἁλιείᾳ ἀσχολουμένων ἀτόμων, διδομένης κατὰ τὸ δυνατόν, τῆς κατὰ φῦλον κατανομῆς, μετ' ἐνδείξεως ἐὰν ἡ ἁλιεία ἀποτελῇ τὴν κυρίαν ἢ δευτερεύουσαν ἐνασχόλησιν.

6ον) Τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς κατηγορίας τῶν ἐν τῇ θαλασσίᾳ ἁλιείᾳ χρησιμοποιουμένων ἐθνικῶν πλοίων, καί, εἰ δυνατόν, καὶ τῶν ἐν τῇ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ὕδατα ἁλιείᾳ.

7ον) Κατὰ τὸ δυνατόν, τὰ μέρη ἐξ ὧν προέρχονται τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκφορτωνόμενα προϊόντα ἁλιείας καὶ τὴν διὰ τὴν ἁλιείαν τῶν προϊόντων τούτων ἀπαιτηθεῖσαν χρονικὴν διάρκειαν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.

Μεταλλευτικαὶ καὶ μεταλλουργικαὶ στατιστικαὶ

(ἴδε ἄρθρον 5).

ΜΕΡΟΣ Ι. Γενικαὶ διατάξεις ἐφαρμοστέαι εἰς πάσας τὰς μεταλλευτικὰς καὶ μεταλλουργικὰς στατιστικάς.

1. Οἱ πίνακες τῆς παραγωγῆς ὀρυκτῶν, ἐξαιρέσει ἐναντίας διατάξεως, θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τὰ ἀκατέργαστα ὀρυκτά, ὡς ταῦτα ἐξάγονται ἐκ τῶν μεταλλείων, λατομείων κλ.

2. Οἱ πίνακες θὰ ἐμφαίνωσι τὴν εἰς βάρος ὁλικὴν παραγωγὴν ἑκάστου ἀκατεργάστου ὀρυκτοῦ, ὡς ἐπίσης :

α') Δι' ἕκαστον τῶν μεταλλικῶν ὀρυκτῶν τὸ βάρος ἑκάστου τῶν περιεχομένων μετάλλων.

β') Δι' ἕκαστον τῶν μὴ μεταλλικῶν ὀρυκτῶν, τὸ βάρος ἑκάστου τῶν οὐσιωδῶν συστατικῶν στοιχείων ὡς ταῦτα θὰ καθορισθῶσι παρὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμβάσεως προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων, ἢ παρὰ ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ καταρτισθησομένης.

3. Οἱ πίνακες θὰ δεικνύωσιν, οὐ μόνον τὴν παραγωγὴν ὁλοκλήρου τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν σπουδαιοτέρων παραγωγικῶν περιφερειῶν.

4. Ὅταν τὸ βάρος ἐκφράζηται δι' ἄλλης μονάδος ἢ τῆς τοῦ μετρικοῦ τόννου, ἡ χρησιμοποιουμένη μονάς, ὡς καὶ ἡ σχέσις τῆς μονάδος ταύτης πρὸς τὸν μετρικὸν τόννον, δέον νὰ ἐνδείκνυται σαφῶς.

5. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ συγκέντρωσις ἀκριβῶν δεδομένων, οἷα ταῦτα καθορίζονται ἐν τῷ παρόντι παραρτήματι, δὲν καθίσταται ἐφικτή, θὰ παρέχωνται κατ' ἐκτίμησιν ὑπολογισμοὶ διὰ πᾶσαν παραγωγὴν ὁπωσδήποτε σημαντικήν.

ANNEXE II.

STATISTIQUE DES PÊCHERIES

(Voir Article 4.)

La statistique des pêcheries doit indiquer :

1o La quantité et la valeur de tous les produits de la pêche maritime (y compris les crustacés, les mollusques et les coquillages de toutes sortes) débarqués directement dans le pays, en distinguant les principales catégories de poissons, la nationalité des bateaux par lesquels ils sont débarqués ; les relevés comprendront également, dans la mesure du possible, les produits de la pêche dans les eaux intérieures ;

2o La quantité et la valeur des produits ci-dessus, importés d'autres pays et exportés à destinsation d'autres pays ;

3o Si possible, la quantité des principaux produits de pêcheries préparés dans le pays ;

4o Autant que possible, la quantité des poissons pris par des bateaux nationaux, quel que soit le lieu de débarquement, et la quantité des produits aquicoles obtenus ;

5o Le nombre des personnes s'occupant de la pêche, en donnant, autant qu'il est possible, la répartition par sexe et en indiquant si la pêche constitue l'occupation principale ou secondaire ;

6o Le nombre et les catégories des bateaux nationaux employés à la pêche maritime et, si possible, à la pêche dans les eaux intérieures ;

7o Autant qu'il est possible, les endroits d'où proviennent les produits des pêcheries débarqués dans le pays et la durée du temps employé à la pêche de ces produits.

ANNEXE III.

STATISTIQUES MINIÈRES ET METALLURGIQUES

(voir Article 5).

PARTIE I. Dispositions générales applicables à toutes les statistiques minières et métallurgiques.

1. Les relevés de la production des minéraux s'appliqueront, sauf disposition contraire, aux minéraux bruts, tels qu'ils sont extraits des mines, carrières, etc.

2. Les relevés indiqueront la production totale, en poids, de chacun des minéraux bruts, ainsi que :

a) Pour chacun des minerais métalliques le poids de chacun des métaux contenus ;

b) Pour chacun des minerais non métalliques, le poids de chacun des éléments constitutifs essentiels, tels qu'ils seront déserminés par le Comité d'experts prévu à l'article 8 de la Convention ou par un sous-comité qui pourra être constitué à cet effet.

3. Les relevés indiqueront non seulement la production de l'ensemble du pays, mais aussi celle des principales régions productrices.

4. Lorsque le poids est exprimé au moyen d'une unité autre que la tonne métrique, l'unité employée ainsi que le rapport entre cette unité et la tonne métrique devront être indiqués clairement.

5. Dans tous les cas où il n'est pas possible de recueillir des données exactes, telles qu'elles sont définies dans la présente annexe, il sera fourni des évaluations pour toute production de quelque importance.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ. Εἰδικαὶ διατάξεις.

Α. Ὀρυκτὰ μὴ μεταλλικά.

Ι. Ἄνθραξ.

Οἱ πίνακες θὰ ἐμφαίνωσι τὸ καθαρὸν βάρος τοῦ ἄνθρακος καὶ τοῦ λιγνίτου, ἀφαιρουμένων τῶν μὴ χρησιμοποιησίμων ὑπολειμμάτων μετὰ τὴν πλύσιν καὶ τὴν διαλογήν.

Θὰ παρέχωνται οἱ ἑπόμενοι πίνακες :

1. Μηνιαῖοι πίνακες περιλαμβάνοντες :

Τὴν ὁλικὴν παραγωγήν. α') λιθάνθρακος, β') λιγνίτου.

Τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ μῆνα ἐργασίμων ἡμερῶν.

Τὸν μέσον ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ, περιλαμβανομένου τοῦ χρησιμοποιουμένου εἴς τε τὰ ὑπόγεια ἔργα καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν προσωπικοῦ, ἐξαιρέσει τοῦ διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ τοῦ προσωπικοῦ γραφείου.

Τὴν ὁλικὴν παραγωγὴν τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων ὀπτάνθρακος, ἀνθρακοπλίνθων καὶ λιγνιτοπλίνθων.

2. Ἐτήσιοι πίνακες ἐμφαίνοντες :

Τὴν ὁλικὴν παραγωγήν : α') λιθάνθρακος, β') λιγνίτου.

Τὴν ὁλικὴν παραγωγὴν ὀπτάνθρακος, ἀνθρακοπλίνθων καὶ λιγνιτοπλίνθων, περιλαμβανομένης καὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἄλλων ἱδρυμάτων ἐκτὸς τῶν μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τὸν μέσον ἀριθμὸν τοῦ χρησιμοποιουμένου προσωπικοῦ : α') εἰς τὰ ὑπόγεια ἔργα καὶ β') εἰς τὴν ἐπιφάνειαν· γ') τὸ σύνολον τῶν δύο τούτων ὁμάδων, παρεχομένων κατὰ τὸ δυνατὸν χωριστῶν ἀριθμῶν διὰ τὰ δύο φῦλα, διὰ τοὺς ἐνηλίκους καὶ ἀνηλίκους, ὡς καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὸ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν χρησιμοποιούμενον προσωπικὸν (συμπεριλαμβανομένου τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ ἐπιστασίας), ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὸ διοικητικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν γραφείου.

ΙΙ. Ἕτερα ὀρυκτὰ μὴ μεταλλικά.

Οἱ πίνακες θὰ περιλαμβάνωσι τὴν ὁλικὴν παραγωγὴν τῶν ἐκ πάντων τῶν μεταλλείων, λατομείων καὶ λοιπῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐξαγομένων ὀρυκτῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὀρυκτῶν, οἷα τὰ τοῦ καλίου καὶ τοῦ θείου, οἱ πίνακες θὰ ἐμφαίνωσι τὸ ὁλικὸν βάρος τῶν οὐσιωδῶν συστατικῶν στοιχείων.

Β. Μετάλλευμα σιδήρου καὶ σιδηρίτιδος (Minette)

Θὰ παρέχωνται οἱ ἑξῆς πίνακες :

1ον) Μηνιαῖοι πίνακες ἐμφαίνοντες :

α') τὴν ὁλικὴν παραγωγήν,

β') τὸν μέσον ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ (μετ' ἐνδείξεως ἐὰν οἱ παρεχόμενοι ἀριθμοὶ περιλαμβάνωσι τὸ διοικητικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν καὶ τὸ προσωπικὸν γραφείου).

2ον) Ἐτήσιοι πίνακες ἐμφαίνοντες :

α') Τὴν ὁλικὴν παραγωγὴν τοῦ ἀκατεργάστου μεταλλεύματος καὶ τὴν τοῦ ἐν τῷ μεταλλεύματι περιεχομένου σιδήρου, δι' ἑκάστην τῶν ἑπομένων κατηγοριῶν : μαγνητικὸς σίδηρος αἱματίτης, ἀνθρακοῦχον μετάλλευμα, μεταλλεύματα σιδηρο-μαγγανίου, σιδηροχρωμίου καὶ σιδηρονικελίου.

Οἱ πίνακες θὰ δεικνύωσιν ὡσαύτως τὸ βάρος τοῦ μαγγανίου, χρωμίου καὶ νικελίου, τοῦ περιεχομένου εἰς τὰ μεταλλεύματα τοῦ σιδηρο-μαγγανίου, σιδηροχρωμίου καὶ δηρονικελίου.

I. Charbon

Les relevés indiqueront le poids net du charbon et du lignite, déduction faite des déchets non utilisables après le lavage et le triage.

Les relevés suivants seront fournis :

1o Relevés mensuels indiquant :

La production totale : a) de houille; b) de lignite;

Le nombre de jours ouvrables du mois;

L'effectif moyen du personnel, y compris le personnel employé au fond et à la surface, mais à l'exclusion du personnel administratif et technique et du personnel de bureau;

La production totale dans les entreprises minières, de coke, de briquettes de charbon et de briquettes de lignite;

2o Relevés annuels indiquant :

La production totale : a) de houille; b) de lignite;

La production totale de coke , de briquettes de charbon et de briquettes de lignite, y compris la production des établissements autres que les entreprises minières;

L'effectif moyen du personnel employé : a) au fond, et b) à la surface; c) le total de ces deux groupes, en fournissant, autant qu'il est possible, des chiffres distincts pour les deux sexes et pour les adultes et les jeunes gens, ainsi que pour le personnel de l'exploitation (y compris le personnel ouvrier de surveillance), d'une part, pour le personnel administratif et technique et le personnel de bureau, d'autre part.

II. Autres minerais non métalliques.

Les relevés indiqueront la production totale du minerai extrait de toutes les mines, carrières et autres exploitations; dans le cas de minerais tels que ceux de potasse et de soufre, les relevés indiqueront le poids total des éléments constitutifs essentiels.

B. MINERAI DE FER ET MINETTE.

Les relevés suivants seront fournis :

1o Relevés mensuels indiquant :

a) La production totale;

b) L'effectif moyen du personnel (indiquer si les chiffres fournis comprennent le personnel administratif et technique et le personnel de bureau);

2o Relevés annuels indiquant :

a) La production totale du minerai brut et celle du fer contenu dans le minerai, pour chacune des catégories suivantes : magnétite, hématite, minerai carbonaté, minerais ferro-manganèse, ferro-chrome et ferro-nickel.

Les relevés indiqueront également le poids du manganèse, du chrome et du nickel contenus dans les minerais ferro--manganèse, ferro-chrome et ferro-nickel.

Ἑκάστη χώρα δέον νὰ καταβάλῃ προσπαθείας πρὸς ἐπίτευξιν δεδομένων διὰ τὸ σιδηρομετάλλευμα ὅπερ προέρχεται ἐκ τῆς φρύξεως σιδηροπυρίτου, διὰ τὸ ὁλικὸν αὐτοῦ βάρος καὶ διὰ τὸ βάρος τοῦ περιεχομένου σιδήρου.

β') Τὸν μέσον ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ (μετ' ἐνδείξεως ἐὰν οἱ παρεχόμενοι ἀριθμοὶ περιλαμβάνωσι τὸ διοικητικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν γραφείου).

Τὸ ζήτημα τῆς ἐνδεχομένης διαιρέσεως τῶν σιδηρομεταλλευμάτων εἰς διαφόρους κατηγορίας, ἀναλόγως τῆς εἰς φώσφορον περιεκτικότητος, θὰ παραπεμφθῇ πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 β') τοῦ μέρους I τοῦ παρόντος παραρτήματος προβλεπομένην ἐπιτροπήν. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ καθορίσῃ τὰ μεταλλεύματα σιδηρομαγγανίου σιδηρο-χρωμίου καὶ σιδηρο-νικελίου, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν, τὰς ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου διατυπωθείσας προτάσεις εἰς τὴν κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Γενεύης ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσιν αὐτοῦ.

Γ. Μεταλλεύματα μὴ σιδηροῦχα.

Οἱ πίνακες θὰ ἐμφαίνωσιν :

α') τὴν ὁλικὴν παραγωγὴν τοῦ ἐκ πάντων τῶν μεταλλείων λατομείων, καὶ λοιπῶν ἐκμεταλλεύσεων ἐξαγομένου μεταλλεύματος καὶ τὸ βάρος τοῦ ἐν αὐτῷ περιεχομένου μετάλλου.

β') Τὸν μέσον ἀριθμὸν τοῦ προσωπικοῦ (μετ' ἐνδείξεως ἐὰν οἱ παρεχόμενοι ἀριθμοὶ περιλαμβάνωσι τὸ διοικητικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν καὶ τὸ προσωπικὸν γραφείου).

Δ. Μέταλλα.

I. Σίδηρος καὶ Χάλυψ.

1ον) Χυτοσίδηρος. Θὰ παρέχωνται οἱ ἑπόμενοι πίνακες :

α') Μηνιαῖοι πίνακες ἐμφαίνοντες τὴν παραγωγὴν ἑκάστης τῶν κατωτέρω κατηγοριῶν : Χυτοσίδηρος ἐξ αἱματίτου (ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2β) τοῦ μέρους I τοῦ παρόντος παραρτήματος μνημονευομένη ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιφορτισθῇ νὰ καθορίσῃ τὸ ὅριον τῆς εἰς φώσφορον περιεκτικότητος διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς διατυπωθείσας προτάσεις ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου εἰς τὴν κατὰ τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Γενεύης ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσίν του).

Βασικὸς χυτοσίδηρος διὰ τὴν παραγωγὴν χάλυβος.

Κράματα σιδήρου.

Πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι χυτοσιδήρου.

β') Ἐτήσιοι πίνακες ἐμφαίνοντες, ἐκτὸς τῆς ὁλικῆς παραγωγῆς ἑκάστης τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν, τὴν παραγωγὴν ἑκάστου τῶν διαφόρων κραμάτων σιδήρου (σιδηροπυριτίου, σιδηρομαγγανίου κλπ.).

γ') Ἐτήσιοι πίνακες τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑφισταμένων ὑψικαμίνων διὰ τὴν παραγωγὴν χυτισιδήρου, μετὰ διακρίσεως τῶν ὑψικαμίνων, τῶν ἠλεκτρικῶν καμίνων καὶ τῶν λοιπῶν μεθόδων παραγωγῆς.

Μηνιαῖοι πίνακες ἐμφαίνοντες, διὰ τὰς αὐτὰς κατηγορίας, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑφισταμένων ὑψικαμίνων καὶ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων.

δ') Ἐτήσιοι πίνακες, ὅσον ἔνεστι πληρέστεροι, ἐμφαίνοντες τὰς ποσότητας τῶν μεταλλευμάτων σιδήρου, μαγγανίου καὶ παλαιοῦ σιδήρου, τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὴν παραγωγὴν χυτοσιδήρου.

Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 β') τοῦ μέρους I τοῦ παρόντος παραρτήματος ἀναφερομένη Ἐπιτροπὴ θὰ ἀναλάβῃ νὰ καθορίσῃ τὸ μετάλλευμα μαγγανίου.

2ον) Χάλυψ καὶ μαλακτὸς σίδηρος. (fer puddlé). Θὰ παρέχωνται οἱ ἑξῆς πίνακες :

α') Μηνιαῖοι πίνακες τῆς παραγωγῆς χάλυβος δεικνύοντες χωριστά : 1ον) διὰ τὰ πλινθώματα (lingots), 2ον) διὰ τὰ κατὰ τὴν πρώτην τῆξιν ἐκτυπώματα, τὰς παραχθείσας ποσότητος μετὰ διακρίσεως ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει τῶν κατωτέρω μεθόδων κατεργασίας: Μέθοδος Siemens-Mart α') ὄξινος, β') βασική.

Μετατροπεὺς α') ὄξινος, β') βασική.

Ἠλεκτρικὴ κάμινος.

Ἕτεροι τρόποι κατεργασίας (περιλαμβανομένης τῆς ἀπ' εὐθείας ἀναγωγῆς τοῦ μεταλλεύματος εἰς μέταλλον).

β') Μηνιαῖοι πίνακες τῆς παραγωγῆς μαλακτοῦ σιδήρου.

γ') Ἐτήσιοι πίνακες τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καμίνων, μετατροπέων κλπ. τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ὑφισταμένων διὰ τὴν παραγωγὴν χάλυβος καὶ μαλακτοῦ σιδήρου, μετὰ διακρίσεως τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ α') σημειουμένων διαφόρων μεθόδων.

δ') Ἐτήσιοι πίνακες τῆς ὁλικῆς παραγωγῆς σκωρίας ἐκ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ φωσφόρου.

ε') Ἐτήσιοι πίνακες, ὅσον ἔνεστι, πλήρεις, τῶν ποσοτήτων :

1ον χυτοσιδήρου καὶ 2ον παλαιοῦ σιδήρου, χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν παραγωγὴν τῶν πλινθωμάτων, τῶν κατὰ τὴν πρώτην τῆξιν ἐκτυπωμάτων καὶ τοῦ μαλακτοῦ σιδήρου, διακρινομένων τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ α') μνημονευομένων διαφόρων μεθόδων κατεργασίας.

στ') Μηνιαῖοι πίνακες, ὅσον ἔνεστι λεπτομερεῖς, τῶν ποσοτήτων τῶν ἡμικατεργασμένων καὶ τελείων προϊόντων. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2β') τοῦ μέρους I τοῦ παρόντος παραρτήματος ἀναφερομένη ἐπιτροπὴ θὰ καταρτίσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ κατάλληλον κατάταξιν ἐνέχουσαν : 1ον) κατάλογον δεικνύοντα τὰς ὡς στοιχειωδῶς ἀπαραιτήτους θεωρουμένας κατηγορίας καὶ 2ον πληρέστερον κατάλογον τῶν ὡς ἐπιθυμητῶν θεωρουμένων κατηγοριῶν. Ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐγκριθεῖσαν κατάταξιν.

II Λοιπὰ μέταλλα.

Οἱ πίνακες θὰ ἐμφαίνωσι τὴν ὁλικὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων καμινείας.

Παράρτημα IV.

Ἀπογραφὴ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

(ἴδε ἄρθρον 6).

1. Περίοδος εἰς ἣν ἀναφέρεται ἑκάστη ἔρευνα.

Οἱ παρεχόμενοι ἀριθμοὶ δέον γενικῶς νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸ πολιτικὸν ἔτος. Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ὁποίων οἱ λογαριασμοὶ κλείουσιν εἰς ἡμερομηνίαν ἄλλην ἐκτὸς τῆς 31 Δεκεμβρίου, θὰ λαμβάνωνται οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ λογιστικὸν ἔτος, οὗτινος τὸ μεγαλύτερον μέρος θὰ περιλαμβάνηται εἰς τὸ ἔτος εἰς ὃ θὰ ἀναφέρηται ἡ ἀπογραφή.

2. Ἀντικείμενον τῆς ἀπογραφῆς.

α') Ἡ ἀπογραφὴ τῆς παραγωγῆς δέον νὰ περιλαμβάνῃ πάντας τοὺς κλάδους τῆς βιομηχανικῆς δράσεως περιλαμβανομένης τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων καὶ λοιπῶν μεθόδων οἰκοδομικῆς, τῶν μεταλλείων καὶ τῆς μεταλλουργίας.

β') Διὰ τὰς ἐργασίας αἵτινες, ὑπό τινας μὲν ἀπόψεις συνδέονται μετὰ τῆς χειροτεχνικῆς βιομηχανίας, ὑπὸ ἄλλας δὲ μετὰ τῆς γεωργίας, τῆς ἁλιείας, τῶν μεταφορῶν ἢ τοῦ ἐμπορίου (ὡς ἡ γαλακτοκομία, ἡ πλύσις τοῦ ἐρίου, ἡ σφαγὴ τῶν ζώων, τὸ πριονιστήριον, ἡ συσκευασία, κλπ.), δέον εἰς ἑκάστην περίπτωσιν νὰ προσδιορίζηται ἐὰν ἡ φύσις τῆς ἐργασίας, ἡ ὀργάνωσίς της, αἱ χρησιμοποιούμεναι μέθοδοι κλπ. κατατάσσουν αὐτὰς μᾶλλον εἴτε εἰς τὴν βιομηχανίαν, εἴτε εἰς τὴν γεωργικήν, τὰς μεταφορὰς κλπ. καὶ ἐὰν συνεπῶς δέον νὰ ἐμφαίνωνται ἢ ὄχι εἰς τὴν βιομηχανικὴν ἀπογραφήν.

Chaque pays devra s'efforcer d obtenir des données sur le minerai de fer provenant du grillage des pyrites de fer, sur son poids total et sur le poids de fer contenu.

b) L'effectif moyen du personnel (indiquer si les chiffres fournis comprennent le personnel administratif et technique et le personnel de bureau).

La question de la division éventuelle des minerais de fer en diverses catégories selon la teneur en phosphore, sera renvoyée à l'examen du comité prévu au paragraphe 2 b) de la partie I de la présente annexe. Le comité donnera une définition des minerais ferro-manganèse, ferro-chrome et ferro-nickel, en tenant compte des propositions formulées par la Chambre de Commerce internationale dans son rapport présenté à la Conférence de Genève.

C. MINERAIS MÉTALLIQUES NON FERREUX

Les relevés indiqueront :

a) La production totale du minerai extrait de toutes les mines, carrières et autres exploitations et le poids du métal contenu dans le minerai;

b) L'effectif moyen du personnel (indiquer si les chiffres fournis comprennent le personnel administratif et technique et le personnel de bureau).

D. MÉTAUX.

I. Fer et acier.

1o Fonte.—Les relevés suivants seront fournis :

a) Relevés mensuels indiquant la production de chacune des catégories ci-après :

Fonte hématite (le comité mentionné au paragraphe 2b) de la partie I de la présente annexe sera chargé de définir la limite de la teneur en phosphore pour cette catégorie et tenant compte des propositions formulées par la Chambre de Commerce internationale dans son rapport présenté à la Conférence de Genève) ;

Fonte basique, pour la fabrication de l'acier ;

Ferro-alliages ;

Toutes autres catégories de fonte ;

b) Relevés annuels indiquant, outre la production totale de chacune des catégories ci-dessus, la production de chacun de divers ferro-alliages (ferro-silicium, ferro-manganèse, etc.) ;

c) Relevés annuels du nombre des hauts fourneaux existants pour la production de la fonte, en distinguant les hauts fourneaux, les fours électriques et les autres procédés de fabrication.

Relevés mensuels indiquant, pour les mêmes catégories, le nombre des hauts fourneaux existants et des hauts fourneaux en activité ;

d) Relevés annuels aussi complets que possible, indiquant les quantités de minerais de fer et de manganèse et de ferrailles utilisées pour la fabrication de la fonte.

Le comité visé au paragraphe 2 b) de la partie I de la présente annexe, sera chargé de définir le minerai de manganèse.

2o Acier, fer puddlé. — Les relevés suivants seront fournis :

a) Relevés mensuels de la production d'acier en indiquant séparément : 1o pour les lingots, 2o pour

les moulages en première fusion, les quantités produites en distinguant, dans chaque cas, les procédés de fabrication ci-après :

Procédé Siemens-Martin : a) acide ; b) basique ;

Convertisseur : a) acide ; b) basique ;

Four électrique ;

Autres procédés de fabrication (y compris la conversion directe du minerai) ;

b) Relevés mensuels de la production de fer puddlé ;

c) Relevés annuels du nombre des fours, convertisseurs, etc., existant dans le pays pour la production d'acier et de fer puddlé en distinguant les divers procédés mentionnés au paragraphe a) ;

d) Relevés annuels de la production totale des scories de déphosphoration ;

e) Relevés annuels aussi complets que possible, des quantités : 1o de fonte et 2o de ferrailles, employées pour la production des lingots, des moulages en première fusion et du fer puddlé, en distinguant les divers procédés de fabrication mentionnés au paragraphe a) ;

f) Relevés mensuels aussi détaillés que possible des quantités de demi-produits et de produits finis Le comité visé au paragraphe 2 b) de la partie I de la présente annexe établira, à cet effet, une classification appropriée comportant : 1o une liste indiquant les catégories considerées comme un minimum nécessaire, et, 2o une liste plus complète des catégories considérées comme désirables. Le comité tiendra compte de la classification adoptée par la Chambre de Commerce internationale.

II. Autres métaux.

Les relevés indiqueront la production totale de fonderie.

ANNEXE IV.

RECENSEMENT DE LA PRODUCTION INDUSTRIELLE

(Voir Article 6.)

1. Période sur laquelle porte chaque enquête.

Les chiffres fournis doivent en général se rapporter à l'année civile. Pour les entreprises dont les comptes sont arrêtés à une date autre que le 31 décembre, on prendra les chiffres afférents à l'année de compte dont la plus grande partie sera comprise dans l'année à laquelle se rapportera le recensement.

2. Objet du recensement.

a) Le recensement de la production doit englober toutes les branches de l'activité industrielle, y compris le bâtiment et les autres modes de construction, les mines et la métallurgie.

b) Pour les opérations qui se rattachent, par certains côtés, à l'industrie manufacturière, par d'autres à l'agriculture, à la pêche, aux transports ou au commerce (telles que la laiterie, le lavage de la laine, l'abatage des animaux, la scierie, l'emballage, etc.), il faudra déterminer, dans chaque cas, si la nature du travail, son organisation, les procédés employés le font rentrer plutôt, soit dans l'industrie soit dans l'agriculture, les transports, etc., et si, dès lors, il doit ou non figurer dans le recensement de l'industrie.

3. Ἱδρύματα περιλαμβανόμενα εἰς τὴν ἔρευναν.

α') Κατ' ἀρχὴν δέον νὰ αἰτῶνται πληροφορίαι διὰ πάντα τὰ ἱδρύματα ἄτινα ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐν τῇ ἀπογραφῇ περιλαμβανομένας βιομηχανίας, ὡς ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ 2 ἐλέχθη, εἴτε ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς ἰδιώτας εἴτε εἰς Ἑταιρείας ἰδιωτικάς, ἀνωνύμους ἢ συνεργατικάς, εἴτε εἰς τὸ Κράτος ἢ εἰς τοπικὰς διοικήσεις.

β') Λόγῳ τῶν ἰδιαιτέρων δυσκολιῶν ἃς παρουσιάζει ἡ συγκέντρωσις σαφῶν καὶ ἀξιοπίστων πληροφοριῶν περὶ τῶν λίαν μικρῶν ἐπιχειρήσεων, εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ὁλικὴ αὐτῶν παραγωγὴ θὰ εἶναι ἐν ἀναλογίᾳ μικρᾶς σπουδαιότητος, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐξεταζομένην βιομηχανίαν, ἀρκεῖ νὰ συγκεντροῦνται περὶ τούτων τὰ ἁπλούστερα δεδομένα καὶ νὰ ὑπολογίζωνται κατὰ τὰ δεδομένα ταῦτα οἱ συνολικοὶ ἀριθμοὶ οἱ προσθετέοι εἰς τοὺς προκύψοντας διὰ τὰ μεγάλα ἱδρύματα. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι θὰ ἐμφαίνωνται χωριστά.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὁλικὴ παραγωγὴ τῶν μικρῶν ἱδρυμάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν οἰκιακῶν ἐργαστηρίων, ἀποτελεῖ μέγιστον τμῆμα τῆς παραγωγῆς βιομηχανίας τινος οὕτως ὥστε τοιαύτη τις ἐκτίμησις νὰ μὴ εἶναι ἐπαρκής, θὰ εἶναι προτιμότερον τὰ στοιχεῖα τούτων νὰ προσδιορίζωνται δι' εἰδικῶν ἐρευνῶν περιοριζομένων εἰς τὰ ὡς μᾶλλον τυπικὰ ἐκλεγόμενα ἱδρύματα.

γ') Αἱ ἐπιδιορθώσεις, ἡ ἀποπεράτωσις ἢ ἡ ἐφ' ὁρισμένῳ ἀντιτίμῳ ἐργασία, ἐκτελούμεναι δι' ὑλικῶν ὑπὸ τῶν πελατῶν παρεχομένων, δέον νὰ περιλαμβάνωνται ἐν τῇ ἀπογραφῇ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ β') ἐνδείξεων.

4. Ἱδρύματα ἐφ' ὧν θὰ ἀναφέρηται ἡ ἔρευνα.

Οἱ παρεχόμενοι ἀριθμοὶ δέον νὰ ὦσιν ἰδιαίτεροι δι' ἕκαστον ἵδρυμα. Ὅταν ἡ αὐτὴ ἐπιχείρησις ἀσκῇ πλείονας βιομηχανίας εἰς ἴδια ἱδρύματα, δέον νὰ παρέχωνται χωριστὰ οἱ εἰς ἕκαστον τούτων ἀναφερόμενοι ἀριθμοί.

Ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ ἵδρυμα ἀσκοῦνται πλείονες βιομηχανίαι, δι' ἃς κρατοῦνται ἴδια λογιστικὰ βιβλία καὶ αἵτινες συνηθέστατα ἀσκοῦνται χωριστὰ ἐν τῇ χώρᾳ, εἶναι εὐκταῖον ὅπως οἱ ἀριθμοὶ παρέχωνται χωριστὰ δι' ἑκάστην τῶν βιομηχανιῶν τούτων.

Ὁ διαχωρισμὸς οὗτος τῶν λογαριασμῶν δὲν θὰ εἶναι οὐχ' ἧττον ἀπαραίτητος διὰ τὰς βιομηχανίας αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐξαρτήσεις τῆς κυρίας βιομηχανίας, ὡς ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν ἁμαξῶν τῶν ὁποίων αὕτη ποιεῖται χρῆσιν.

5. Κύρια στοιχεῖα τῆς ἐρεύνης.

Α. Προϊόντα καὶ δαπάναι.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διπλῆς χρήσεως τῶν ἀριθμῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς διαφόρους φάσεις τῆς παραγωγῆς τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου εἰς τὰ διάφορα ἱδρύματα καὶ πρὸς τὰς ἐν ἑκάστῳ τούτων παραγομένας ἀξίας, θὰ τηρῶνται αἱ ἀκόλουθοι ἀρχαί:

α') Προϊόντα. Οἱ πρὸς τὰς παραχθείσας ποσότητας σχετικοὶ ἀριθμοὶ δύνανται νὰ παραλείπωνται καὶ νὰ ἐνδεικνύωνται μόνον αἱ ἀξίαι εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ πλήρης ἀπαρίθμησις τῶν ποσοτήτων θὰ συνεπήγετο τὴν ἀπαρίθμησιν ὑπερβολικοῦ ἀριθμοῦ ἀντικειμένων, ἀτομικῶς ἢ κατὰ πολὺ μικρὰς ὁμάδας ἐνδεικνυομένων.

Εἰδικοὶ ἀριθμοὶ δέον νὰ παρέχωνται δι' ἑκάστην κατηγορίαν προϊόντων ἐνέχουσαν μεγάλην σπουδαιότητα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας ἢ τῆς ἐξεταζομένης περιοχῆς. Αἱ ὑποδιαιρέσεις δέον νὰ ἐπεκτείνωνται ἀρκετὰ ὥστε αἱ ποσότητες νὰ ἐνδείκνυνται εἰς μονάδας προσαρμοζομένας εἰς τὴν φύσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται ἀντικειμένων.

Αἱ ἀξίαι τῶν διαφόρων προϊόντων δέον νὰ ἐνδείκνυνται

3. Etablissements compris dans l'enquête.

a) En principe, il faudrait être renseigné sur tous les établissements faisant partie des industries comprises dans le recensement, comme il est dit au paragraphe 2 ci-dessus, qu-ils appartiennent à des particuliers, à des sociétés civiles, anonymes ou coopératives, à l'Etat ou à des administrations locales.

b) En raison des diffilcultés particulières que présente la réunion de renseignements précis et digne de foi concernant de très petites entreprises, dans tous les cas où leur production totale sera relativement peu importante, par rapport à celle de l'industrie considérée, on se bornera à relever, en ce qui les concerne, les données les plus simples et on évaluera, d'après ces données, les chiffres globaux à ajouter à ceux qui auraient été relevés dans les grands établissements. Ces estimations seront indiquées séparément.

Dans le cas où la production totale des petits établissements et, notamment, des ateliers de famille, représente une fraction de la production d'une industrie trop grande pour qu'une telle évaluation soit suffisante, il y aura avantage à en préciser les éléments par des enquêtes spéciales, limitées aux établissements choisis comme les plus typiques.

c) Les réparations, le finissage ou le travail à façon, exécutés avec des matériaux fournis par le client, devront être compris dans le recensement, sous réserve des indications du paragraphe b) ci-dessus.

4. Unités sur lesquelles portera l'enquête.

Les chiffres fournis doivent être spéciaux à chaque établissement. Quand une même entreprise exerce plusieurs industries dans des établissements distincts, elle devra fournir séparément les chiffres relatifs à chacun d'eux. Quand, dans un même établissement, il est exercé plusieurs industries pour lesquelles il est tenu des comptabilités distinctes et qui, dans le pays, sont le plus souvent exercées séparément, il est désirable que les chiffres soient fournis séparément pour chacune de ces industries.

Cette séparation des comptes ne sera néanmoins pas nécessaire pour les industries qui ne sont que des accessoires d'une industrie principale, comme, par exemple, la réparation des véhicules dont celle-ci fait usage.

5. Eléments principaux de l'enquête.

A. Produits et dépenses.

Pour éviter tout double emploi dans les chiffres relatifs aux différents phases de la production d'un même objet dans les établissements différents et aux valeurs créées dans chacun d'eux, les principes ci-après devront être observés :

a) Produits.—Les chiffres relatifs aux quantités produites pourront être omis et les valeurs seules seront indiquées, dans tous les cas où le dénombrement complet des quantités impliquerait l'énumération d'un nombre excessif d'objets désignés individuellement ou par très petits groupes.

Des chiffres spéciaux doivent être données pour chaque classe de produits ayant une grande importance dans la vie économique du pays ou du district envisagé. Les subdivisions doivent être poussées assez loin pour que les quantités soient indiquées en unités adaptées à la nature des objets dont il s'agit.

Les valeurs des divers produits doivent être indi-

εἰς νόμισμα κατὰ τὴν τοῖς μετρητοῖς τιμήν, εἰς τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς παραδόσεως τούτων ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ ἢ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, εἰς τοὺς ἀγοραστάς.

Τὰ ὑπὸ κατασκευὴν τελοῦντα προϊόντα εἴς τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ ἐξεταζομένου ἔτους θὰ ὑπολογίζωνται συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν καὶ τῆς εἰς τὰς ἡμερομηνίας ταύτας ἐκτελεσθείσης ἐργασίας. Τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν μὲν τοῦ ἔτους παραχθέντα προϊόντα, μὴ πωληθέντα ὅμως μέχρι τῆς λήξεως αὐτοῦ θὰ ὑπολογίζωνται εἰς τὴν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην τρέχουσαν τιμήν.

Τὰ ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλο ἵδρυμα ἀνῆκον εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην μεταφερθέντα ἐμπορεύματα καὶ διὰ τὰ ὁποῖα δέον νὰ παρέχωνται ἰδιαίτεραι πληροφορίαι, συμφώνως τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ 4, δέον νὰ ἐκτιμῶνται εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεταφορᾶς τρέχουσαν τιμήν.

β') Χρησιμοποιούμενα ὑλικά.

Αἱ ποσότητες καὶ ἡ ἀξία τῶν χρησιμοποιουμένων ὑλικῶν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ α') ἀναφερομένων προϊόντων, δέον νὰ περιλαμβάνωσι τὰ ὑλικὰ τὰ χρησιμοποιηθέντα διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν κτιρίων καὶ τῶν ἐργαλείων τῶν διὰ τὴν παραγωγὴν ταύτην προωρισμένων, ὅταν αἱ ἐπιδιορθώσεις αὗται ἐξετελέσθησαν παρὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἱδρύματος. Εἰδικοὶ ἀριθμοὶ θὰ παρέχωνται διὰ τὰ σπουδαιότερα ὑλικά, τὰς πρώτας ὕλας καὶ τὰ ἡμικατειργασμένα προϊόντα, διὰ τὴν τιμὴν τῆς καυσίμου ὕλης, τῆς ἠλεκτρικῆς ἢ ἄλλης ἐνεργείας, διὰ τὰ ἀναπληρωθέντα ἐργαλεῖα καὶ τὰς χρησιμοποιηθείσας συσκευασίας. Περιορισμοὶ ἀντίστοιχοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ α') ἀναφερομένους, θὰ ἐφαρμόζωνται διὰ τὴν ἔνδειξιν τῶν ποσοτήτων καὶ τὰς λεπτομερείας τῶν ἀπαριθμήσεων.

Ἡ διὰ τὰ ὑλικὰ ἐνδεικνυομένη ἀξία θὰ εἶναι ἡ τοῖς μετρητοῖς τιμὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν καὶ τὸν τόπον τῆς παραδόσεως αὐτῶν εἰς τοὺς ἀγοραστάς. Τὰ ὑπὸ κατασκευὴν προϊόντα, μεταφερθέντα ἐκ τοῦ ἑνὸς ἱδρύματος εἰς ἄλλο ἀνῆκον εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, θὰ ἐκτιμῶνται ὡς ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ α') εἴρηται.

γ') Ἐργασίαι διδόμεναι ἐκτὸς τοῦ ἱδρύματος. Δι' ἕκαστον ἵδρυμα περιλαμβανόμενον ἐν τῇ ἀπογραφῇ, δέον νὰ ἐνδείκνυται ἡ ἀξία καὶ, εἰ δυνατόν, τὸ εἰς ποσότητα μέτρον τῆς εἰς ἄλλα ἱδρύματα ἐμπεπιστευμένης ἐργασίας, διὰ τὴν μετὰ τῶν λοιπῶν παραχθέντων στοιχείων σύγκρισιν. Ἡ ἀξία εἶναι ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν πληρωθεῖσα τιμή.

δ') Βάρη ἀποσβέσεως. Ἡ ἔνδειξις τῶν διὰ καταστροφήν, φθορὰν ἢ ὑποτίμησιν τῶν κτιρίων καὶ μηχανημάτων σχετικῶν βαρῶν, καίτοι ἀποτελοῦσα στοιχεῖον πλήρους μελέτης τῆς παραγωγῆς, εἶνε λίαν δυσχερὲς ἂν μὴ ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τῇ πράξει διὰ τῶν πληροφοριακῶν μέσων ἄτινα διαθέτει ἡ γενικὴ ἀπογραφὴ τῆς παραγωγῆς. Ἐπειδὴ ὅμως, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἶναι ἐπιθυμητὴ μία ἔνδειξις πρὸς ἱκανοποιητικὸν προσδιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατεργασίας παραχθεισῶν ἀξιῶν, δέον αἱ διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὑποτιμήσεως ἀναγκαῖαι ἀποσβέσεις νὰ ὑπολογίζωνται κατὰ προσέγγισιν, δι' ἑκάστην τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν μέσῳ εἰδικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τυπικῶν περιπτώσεων.

Β'. Συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς.

α') Προσωπικόν. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς δύναταί τις νὰ γνωρίζῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ὡρῶν ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ κατὰ τὸ ἔτος εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ ἀπογραφή, ὁ ἀριθμὸς οὗτος παρέχει τὸ καλλίτερον μέτρον τῆς χρησιμοποιουμένης ποσότητος ἐργασίας. Ἐλλείψει τοιούτου, δέον νὰ ὑπολογίζηται ὁ μέσος ἀριθμὸς τοῦ χρησιμοποιουμένου προσωπικοῦ καὶ πρὸς τοῦτο νὰ ζητῆται ὁ ἀριθμὸς

quées en monnaie, d'après le prix au comptant, à lè époque et à lendroit où ils sont livrés aux acheteurs par le producteur ou par son personnel. Les produits en cours de fabrication au début et à la fin de l'année envisagée seront évalués d'après le prix des matériaux employés et du travail effectué à ces dates. Les produits eabriqués dans l'année et non vendus à son expiration sfront estimés au prix courant à cette date.

Les marchandises transférées d'un établissement à un autre appartenant au même propriétaire, et pour lesquelles des renseignements distincts doivent être fournis d'après le paragraphe 4 ci-dessus, doivent être évaluées au prix courant au moment du transfert.

b) Matériaux employés. — Les quantités et la valeur des matériaux utilisés pour obtenir les produits visés au paragraphe a) ci-dessus doivent comprendre les matériaux employés à la réparation des bâtiments et de l'outillage affectés à cette production, quand ces réparations sont effectuées par le personnel de l'établissement. Des chiffres spéciaux seront donnés pour les matériaux les plus-importants, matières premières ou demi-produits, pour les prix des combustibles, de l' énergie électrique ou autre, pour les outils remplacés et les emballages utilisés. Des restrictions correspondant à celles qui figurent au paragraphe a) ci-dessus, seront appliquées à l'indication des quantités et aux détails des énumérations.

La valeur indiquée pour les matériaux sera le prix au comptant, à l'époque et au lieu de leur livraison aux acheteurs. Les produits en cours de fabrication, transférés d'un établissement à un autre appartenant an même propriétaire, seront évalués comme il est dit au paragraphe a) ci-dessus.

c) Travaux donnés au dehors.—Pour chaque établissement compris dans le recensement, on doit indiquer la valeur et, si possible, la mesure en quantité du travail confié à d'autres établissements, pour la comparaison avec les autres renseignements fournis. La valeur est le prix payé pour le travail.

d) Charges de dépréciation.—L'indication des charges relatives à la destruction, à l'usure ou à la dépréciation des bâtiments et de l'outillage, bien que constituant un élément de l'étude complète de la production, apparait en pratique comme très difficile, sinon impossible à obtenir par les moyens d'information que comporte un recensement général de la production. Comme une indication sur ce point est désirable pour une détermination satisfaisante des valeurs créées au cours de la fabrication, les amortissements nécessaires pour tenir compte de la dépréciation doivent être évalués approximativement, pour chacune des principales industries, au moyen d'enquêtes spéciales portant sur des cas typiques.

B. Facteurs de la production.

a) Personnel.—Dans tous les cas où l'on peut connaitre le nombre des heures de travail du personnel pendant l'année à laquelle s'applique le recensement, ce chiffre donne la meilleure mesure de la quantité de main-d'oeuvre utilisée. A défaut, il convient d'évaluer l'effectif moyen du personnel employé et, à cet effet, de demander le nombre des personnes occupées, à de-

τῶν ἀπασχολουμένων ἀτόμων εἰς ἀρκούντως προσεγγιζούσας ἡμερομηνίας, πρὸς κατάρτισιν ἱκανοποιητικοῦ μέσου ὅρου. Δέον νὰ διακρίνωνται οἱ ἐνήλικοι, τὰ παιδία, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. Εἰδικοὶ ἀριθμοὶ διὰ τὸ διευθύνον ἢ διοικητικὸν προσωπικὸν καὶ διὰ τὸ ἐργατικὸν προσωπικὸν εἶναι εὐκταῖοι ἐὰν ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐπιχειρήσεως ἐνέχῃ τὴν εἰδίκευσιν τούτων. Τὸ διευθύνον προσωπικὸν περιλαμβάνει τοὺς ἰδιοκτήτας, οἵτινες διχειρίζονται οἱ ἴδιοι τὴν ἐπιχείρησίν των, τὸ προσωπικὸν γραφείου καὶ τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν (π. χ. τοὺς σχεδιαστάς, εἰς τὰς μηχανικὰς κατασκευάς).

Ὅταν ἡ ἐργασία βιομηχανικοῦ τινος ἱδρύματος ἐκτελεῖται ἐν μέρει ὑπὸ προσωπικοῦ, ἐν τῷ ἐργοστασίῳ ἢ τῷ γραφείῳ ἐργαζομένου, ἐν μέρει δὲ ὑπὸ ἐργατῶν ἐργαζομένων κατ' οἶκον ἢ ὅταν τὸ ἵδρυμα διατηρῇ ἐν ἐφεδρείᾳ πληρωνόμενον προσωπικόν, εἰδικοὶ ἀριθμοὶ δέον νὰ παρέχωνται διὰ τοὺς κατ' οἶκον ἐργάτας καὶ τὸ ἐφεδρικὸν προσωπικόν.

β') Μηχανήματα. Οἱ ἀριθμοὶ οἱ ἀφορῶντες τὸν μηχανικὸν ἐφοδιασμὸν ἑνὸς ἐργοστασίου δέον νὰ δεικνύωσι τὴν εἰς μηχανικοὺς ἵππους ἢ εἰς χιλιόβαττα δύναμιν τῶν εἰς τὰ ἐργαστήρια καὶ ἐργοστάσια χρησιμοποιουμένων μηχανῶν, μετὰ διακρίσεως τῶν κυριωτέρων τύπων (ἀτμός, ἄέριον, βενζίνη, ὑδραυλικὴ ἢ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια κλπ.). Ἡ ἔνδειξις τῶν τύπων τῶν χρησιμοποιουμένων μηχανῶν, αἵτινες χαρακτηρίζουσιν ἑκάστην βιομηχανίαν εἶναι ἐπιθυμητή.

Αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐξεταζομένου ἔτους συνήθως ἐν ἐνεργείᾳ μηχαναὶ δέον νὰ διακρίνωνται τῶν μὴ συνήθως ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων.

γ') Μισθοί. Καίτοι οἱ σχετικοὶ πρὸς τοὺς μισθοὺς ἀριθμοὶ δὲν ἀποτελοῦσιν οὐσιώδες στοιχεῖον τῆς ἀπογραφῆς τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, εἶναι οὐχ' ἧττον μεγάλης σπουδαιότητος νὰ γνωρίζῃ τις τὸ ὁλικὸν ποσὸν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους τῆς ἀπογραφῆς πληρωθέντων μισθῶν καὶ ἀπολαυῶν. Αἱ πρόσθετοι αὗται πληροφορίαι θὰ αὐξήσωσι κατὰ πολὺ τὴν ἀξίαν τῶν ἐκ τῆς μελέτης τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς ἐξαγομένων συμπερασμάτων.

δ') Κεφάλαιον τοποθετημένον ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Λίαν ὠφέλιμοι θὰ ἦσαν αἱ περὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου πληροφορίαι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀποσβέσεων, τῆς παραγωγικῆς δυνάμεως, κλπ. Ἀλλὰ ἡ ἀπογραφὴ τῆς παραγωγῆς δὲν δύναται νὰ παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς ἐπίτευξιν ἱκανοποιητικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου εἰς πάσας τὰς χώρας.

6. Τὸ ἀπόρρητον τῶν παρεχομένων πληροφοριῶν:

Τὸ εἰς τὰς ἀπογραφὰς χρησιμοποιούμενον προσωπικὸν ὀφείλει νὰ τηρῇ μυστικότητα ἐπὶ τῶν δι' ἑκάστην ἐπιχείρησιν ἰδικῶν πληροφοριῶν. Καίτοι τὸ γενικὸν συμφέρον δέον πάντοτε νὰ ὑπερέχῃ, ἐνδιαφέρει ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ νόμιμοι ἀξιώσεις ἰδιωτικοῦ ἐνδιαφέροντος, αἵτινες ἀντιτίθενται εἰς πᾶσαν δημοσίευσιν τῶν παρεχομένων πληροφοριῶν ἢ εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν εἰς πᾶν ἕτερον πρόσωπον ἐκτὸς τῶν διὰ τὴν ἀπογραφὴν ὑπαλλήλων.

Εἶναι εὐκταῖον ὅπως οἱ νόμοι οἱ ἐξουσιοδοτοῦντες τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἀναγκαίων στοιχείων διὰ τὴν ἀπογραφήν, καθορίζωσι ποινὰς διὰ πᾶσαν παρὰβασιν τοῦ ἀπορρήτου.

7. Περιοδικότης τῶν ἐρευνῶν.

Εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἡ ἀπογραφὴ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς λαμβάνῃ χώραν κατὰ χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δέκα ἔτη. Ἐὰν αἱ ἀπογραφαὶ αὗται δὲν γίνωνται εἰς προσεγγιζούσας ἡμερομηνίας π. χ. κατὰ χρονικὰ διαστήματα μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ δύο ἔτη, ἐτήσιοι ἢ μηνιαῖοι ἀριθμοὶ περὶ τῆς ὁλικῆς παραγωγῆς τῶν κυριωτέρων βιομηχανιῶν ἑκάστης χώρας θ' ἀπετέλουν βάσιν χρήσιμον διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κατὰ τὰς διαμέσους ἐποχὰς καταστάσεως. Θὰ ἐπέτρεπον ἐπὶ πλέον τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐν τῷ οἰκονομικῷ κύκλῳ θέσεως τοῦ ἔτους τῆς ἀπογραφῆς.

dates assez rapprochées pour permettre d'établir une moyenne satisfaisante. Il faut distinguer les adultes, les enfants, les hommes et les femmes. Des chiffres spéciaux pour le personnel dirigeant ou administratif et pour la main-d'oeuvre sont désirables, si l'organisation de l'entreprise comporte leur spécialisation. Le personnel dirigeant comprend les propriétaires gérant eux-mêmes leur entreprise, le personnel de bureau et le personnel technique (par exemple les dessinateurs dans la construction mécanique).

Lorsque le travail d'un établissement industriel est effectué en partie par du personnel travaillant à l'usine ou au bureau, en partie par des travailleurs à domicile, ou quand l'établissement garde en réserve du personnel payé, des chiffres spéciaux doivent être donnés pour les travailleurs à domicile et pour le personnel en réserve.

b) Outillage.—Les chiffres concernant l'équipemen, mécanique d'une usine doivent indiquer la puissance en chevaux-vapeur ou kilowatts des machines employées dans les ateliers et usines, en distinguant les types principaux (vapeur, gaz, essence, énergie hydraulique ou électrique, etc.). Pour chaque industrie, l'indication des types de machines employées qui la caractérisent est désirable.

Les machines habituellement en activité pendant l'année envisagée doivent être distinguées des machines qui ne sont pas habituellement utilisées.

c) Salaires.—Quoique les chiffres relatifs aux salaires ne soient pas un élément essentiel du recensement de la production industrielle, il est néanmoins très important, de connaître le total des salaires et traitements payés pendant l'année du recensement; ces renseignements additionnels augmenteront beaucoup la valeur des conclusions tirées de l'étude des résultats du recensement.

d) Capital engagé dans l'industrie.—Des renseignements sur ce capital seraient fort utiles pour l'évaluation des amortissements, de la puissance de production etc. Mais un recensement de la production ne peut pas fournir les moyens d'obtenir, dans tous les pays, des renseignements satisfaisants sur ce point.

6. Secret des renseignements obtenus.

Le personnel employé aux recensements doit garder le secret sur les renseignements particuliers à chaque entreprise.

Bien que l'intérêt général doive toujours prédominer, il importe de tenir compte des considérations légitimes d'intérêt privé qui s'opposent à toute publication des renseignements fournis, ou à leur communication à toutes personnes autres que les employés au recensement.

Il est désirable que les lois autorisant la réunion des documents nécessaires pour le recensement, édictent des pénalités pour toute violation du secret.

7. Périodicité des enquêtes.

Il est désirable qu'un recensement de la production industrielle ait lieu à des intervalles ne dépassant pas dix ans. Si ces recensements ne sont pas effectués à des dates rapprochées, par exemple à des intervalles n'excédant pas deux ans, des chiffres annuels ou mensuels concernant la production brute des principales industries de chaque pays constitueraient une base utile pour apprécier la situation aux époques intermédiaires; ils permettraient, en outre, de déterminer la situation de l'année du recensement dans le cycle économique.

8. Τμηματικαὶ ἀπογραφαί.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν χῶραι τινὲς θὰ ἐπεθύμουν νὰ καταρτίσωσι στατιστικὴν κατὰ ποσότητα καὶ ἀξίαν διά τινας παραγωγάς, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσωσι γενικὴν ἀπογραφήν, συνιστᾶται εἰς ταύτας νὰ ἐφαρμόσωσι τοὺς εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 1, 3, 4, 5 A α) καὶ β') ἀναφερομένους κανόνας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V.

Δεῖκται τῆς βιομηχανικῆς δράσεως.

(Ἴδε ἄρθρον 7.)

I. Οἱ πίνακες οἱ ἀφορῶντες τὰς διακυμάνσεις τῆς βιομηχανικῆς δράσεως δέον, ἐν ᾧ μέτρῳ οἱ τεχνικοὶ ὅροι τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν ἐπιτρέπουσι, νὰ δεικνύωσι τὴν παραγωγὴν οὐ μόνον κατ' ἀξίαν ἀλλὰ καὶ κατὰ ποσότητα.

II. Ὅταν οὐδὲν δεδομένων ἐπὶ τῶν ποσοτήτων καὶ ἀξιῶν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν δεδομένων τούτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν, δέον νὰ παρέχωνται ἕτεροι δεῖκται τῆς βιομηχανικῆς δράσεως.

Διὰ τοὺς δείκτας τούτους θὰ ἤρμοζε νὰ χρησιμοποιῶνται τὰ κατωτέρω δεδομένα, τὰ σχετικὰ πρὸς τοὺς διαφόρους συντελεστὰς τῆς παραγωγῆς καὶ ὑπὸ τὰς ἐν τῷ παραρτήματι IV μνημονευθείσας ἐπιφυλάξεις, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως τῆς ὀρθῆς ἑρμηνείας τῶν ἀποτελεσμάτων:

α') Πρῶται ὕλαι χρησιμοποιούμεναι εἰς τὴν ἐν λόγῳ βιομηχανίαν.

β') Μηχανήματα ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐνδεχομένως σχέσεις τούτων πρὸς τὰ ἐγκατεστημένα μηχανήματα (ὑψικάμινοι, ὑφαντουργικοὶ ἱστοί—ὧραι, ἄτρακτοι—ὧραι κλπ.)

γ') Κινητήριος δύναμις (Ὡριαῖα χιλιόβαττα, μηχανικοὶ ἵπποι, κατανάλωσις ἄνθρακος διὰ τὴν παραγωγὴν τῆς ἐνεργείας κλπ.).

δ') Προσωπικὸν πραγματικῶς χρησιμοποιούμενον (ἀριθμὸς ἐργατῶν, τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν προσωπικῶν, ἀριθμὸς ἡμερῶν καὶ ὡρῶν ἐργασίας, σύνολον πληρωθέντων μισθῶν).

III. Ἐπὶ πλέον θὰ ἐνδιέφερεν ὅπως παρέχωνται αἱ ἑξῆς πληροφορίαι, καίπερ μὴ ἀπ' εὐθείας ἀναφερόμεναι εἰς τὴν παραγωγὴν τῆς θεωρουμένης περιόδου. α') Ληφθεῖσαι παραγγελίαι (ἀξία καί, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, ποσότης πῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην παραγγελθέντων προϊόντων τ

β') Ποσότης καὶ ἀξία τῶν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην πωλήσεων.

γ') Ποσότης καὶ ἀξία τῶν εἰς τὸ τέλος τῆς περιόδου ὑπολειπομένων πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν.

Αἱ πληροφορίαι αὗται εἶναι τὰ μάλιστα ἀναγκαῖαι ὅταν ἐλλείπουσι τὰ ἐν ταῖς παραγράφοις I καὶ II μνημονευόμενα δεδομένα.

IV. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ διεθνῶν συγκρίσεων θὰ ἔδει νὰ ἀρχίσῃ ἡ κατάρτισις πινάκων καὶ δεικτῶν τῆς παραγωγῆς διὰ τὰς κατωτέρω βιομηχανίας, εἰς πάσας τὰς χώρας ἔνθα αὗται ἐνέχωσιν ἀποχρῶσαν σπουδαιότητα.

1) Βιομηχανίας μεταλλείων (ἀκάθαρτον πετρέλαιον, ἄνθρακες καὶ ἕτεραι καύσιμοι ὕλαι, μεταλλικὰ ὀρυκτὰ καὶ ἕτερα ὀρυκτά).

2) Βιομηχανίας Μεταλλουργικάς:

α') Ὑψικάμινοι καὶ Χαλυβουργεῖα.

β') Σιδηρουργεῖα, ἐλασματουργεῖα καὶ συρματουργεῖα (σιδήρου καὶ χάλυβος).

γ') Χυτήρια, ἐλασματουργεῖα καὶ συρματουργεῖα (ἄλλων μετάλλων).

3) Τὰς ἀκολούθους μηχανικὰς βιομηχανίας:

α') Ναυπηγήσεως πλοίων ἐκ χάλυβος.

8. Recensements partiels.

Dans le cas où certains pays voudraient établir statistique, en quantité et en valeur, de certaines productions, sans entreprendre le recensement général, il leur est recommandé d'appliquer les règles des paragraphes 1, 3, 4, 5 A, a) et b) ci-dessus.

ANNEXE V.

INDICES DE L'ACTIVITÉ INDUSTRIELLE

(Voir Article 7)

I. Les relevés concernant les variations de l'activité industrielle devraient, dans la mesure où les conditions techniques des différentes industries le permettent, faire connaître la production non seulement en valeur, mais aussi en quantité.

II. Quand il ne peut être obtenu aucune donnée sur les quantités et les valeurs, ou à titre de complément à ces données, lorsqu'elles existent, il y aura lieu de fournir d'autres indices de l'activité industrielle.

Pour ces indices, il conviendrait d'employer les données ci-après, relatives à divers facteurs de la production, sous les réserves mentionnées à l'annexe IV, afin d'assurer l'interprétation correcte des relevés:

a) Matières premières utilisées dans l'industrie en question;

b) Outillage en activité et, s'il y a lieu ses rapports avec l'outillage installé (hauts fourneaux, métiers-heures, broches-heures, etc.);

c) Force motrice (kilowatts-heures, chevaux-vapeur, consommation de charbon pour la production de l'énergie, etc.);

d) Travailleurs effectivement employés (nombre des ouvriers, personnel technique et administratif, nombre de jours ou d'heures de travail, total des salaires payés).

III. En outre, il y aurait intérêt à fournir les renseignements ci-après, bien qu'ils ne se rapportent pas directement à la production de la période envisagée:

a) Commandes reçues (valeur et, autant que possible, quantité des produits commandés pendant cette période);

b) Quantité et valeur des ventes pendant la dite période.

c) Quantité et valeur des commandes restant à exécuter à la fin de cette période.

Ces renseignements sont particulièrement nécessaires quand les données mentionnées aux paragraphes I et II font défaut.

IV. En vue des comparaisons internationales, il conviendrait de commencer par établir des relevés et des indices de la production pour les industries ci-après, dans tous les pays où elles ont une importance suffisante:

1. Industrie minière (pétrole brut, charbons et autres combustibles, minerais métalliques et autres minéraux);

2. Industries métallurgiques:

a) Hauts fourneaux et aciéries;

b) Forges, laminoirs et tréfileries (fer et acier);

c) Fonderies, laminoirs et tréfileries (autres métaux);

3. Les industries mécaniques suivantes:

a) Construction de navires en acier;

β') Σιδηροδρομικῶν μηχανῶν.
γ') Τροχαίου ὑλικοῦ σιδηροδρόμων.
δ') Αὐτοκινήτων.
4) Ὑφαντουργικὰς βιομηχανίας (νηματουργίας καὶ ὑφαντικῆς)
α') Βάμβακος.
β') Ἐρίου
γ') Μετάξης
δ') Τεχνητῆς μετάξης
ε') Λίνου
στ') Καννάβεως, περιλαμβανομένου τοῦ φορμίου
ζ') Ἰούτης.

Πρὸς σχηματισμὸν οὐ μόνον διεθνοῦς συγκρίσεως μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων βιομηχανιῶν τῶν διαφόρων χωρῶν, ἀλλὰ καὶ ἀκριβοῦς ἰδέας ἐπὶ τῆς ὁλικῆς βιομηχανικῆς δράσεως ἑκάστης τούτων, θὰ ἔδει εἰς τὰς ἀνωτέρω βιομηχανίας νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ κατωτέρω ἀπαριθμούμεναι τοιαῦται ἢ τινὲς τούτων, ἐκλεγόμεναι κατὰ λόγον τῆς σπουδαιότητος ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τῆς δυνατότητος πρὸς ἐπίτευξιν πληροφοριῶν.

1. Βιομηχανίαι ὑποκείμεναι γενικῶς εἰς φόρους καταναλώσεως :
α') Ζυθοπωλεῖα
β') Ἀπόσταξις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν.
γ') Καπνεργοστάσια.
δ') Κατασκευὴ καὶ διύλισις ζαχχάρεως.
ε') Κατασκευὴ πυρείων.
2. Ἀλευροποιεῖα.
3. Ἐξαγωγὴ φυτικῶν ἐλαίων.
4. Κατασκευὴ σάπωνος.
5. Βυρσοδεψεῖα.
6. Κατασκευὴ ὑποδημάτων.
7. Διύλισις πετρελαίου.
8. Κατασκευὴ τεχνητῶν λιπασμάτων.
9. Κατασκευὴ πολτοῦ ξύλου.
10. Κατασκευὴ χάρτου καὶ χαρτονίου.
11. Ὑαλουργεῖα.
12. Κατασκευὴ τσιμέντου.
13. Πλινθοποιεῖα καὶ κεραμοποιεῖα.

V. Οἱ πίνακες τῶν παραχθεισῶν ποσοτήτων, ἢ ἐλλείψει ἐπαρκῶν στοιχείων ἐπὶ τῶν ποσοτήτων τούτων, οἱ δεῖκται τῶν διακυμάνσεων αὐτῶν, θὰ ἔδει νὰ καταρτίζωνται κατὰ μῆνα. Ἐάν τις ὀφείλῃ νὰ περιορισθῇ εἰς ἐμμέσους μηνιαίους δείκτας θὰ ἔδει ἁπαξ τοὐλάχιστον κατ' ἔτος, νὰ καταρτίζῃ στατιστικὴν τῶν ποσοτήτων.

VI. Θὰ ἔδει νὰ ἐνθαρρύνωνται αἱ αὐτόνομοι δημόσιαι ἢ ἰδιωτικαὶ ὀργανώσεις, τὰ ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα καὶ αἱ βιομηχανικαὶ ὀργανώσεις ἢ συνεταιρισμοὶ πρὸς συγκέντρωσιν τῶν στατιστικῶν αἵτινες πληροῦσι τοὺς ἀνωτέρω ἀπαριθμουμένους ὅρους, ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τῶν ἐπισήμων διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καταρτιζομένων στατιστικῶν.

VII. Εἶναι οὐσιῶδες ὅπως ληφθῶσι μέτρα καὶ δίδηται εἰς τὰ πρόσωπα παρ' ὧν θὰ ἐζητοῦντο στατιστικὰ στοιχεῖα, ἡ βεβαιότης τῆς τηρήσεως τῆς μυστικότητος ἐπὶ τῶν παρεχομένων λεπτομερειῶν.

VIII. Οἱ δημοσιευόμενοι πίνακες δ' ἑκάστην βιομηχανίαν δέον νὰ καθορίζωσι μετ' ἀκριβείας τὴν φύσιν τῆς βιομηχανίας ταύτης (παραχθέντα κύρια προϊόντα καὶ χρησιμοποιηθεῖσαι μέθοδοι), νὰ καθιστῶσι γνωστὸν ἐὰν ἅπασα ἡ βιομηχανία περιλαμβάνηται ἐν τῇ στατιστικῇ καὶ ἐν ἀποφατικῇ περιπτώσει, νὰ δεικνύωσι ποῖον κατὰ προσέγγισιν τμῆμα τοῦ συνόλου τῆς βιομηχανίας ταύτης περιλαμβάνεται. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς τῆς παραγωγῆς θὰ ἠδύναντο πρὸς τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῶσι

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ πλαίσιον τῶν ἐτησίων στατιστικῶν θὰ διέφερε τοῦ τῆς ἀπογραφῆς θὰ ἔδει νὰ ἐξηγοῦνται αἱ ἐκ τούτου προερχόμεναι διαφοραί.

b) Locomotives;
c) Matériel roulant des chemins de fer;
d) Automobiles;
4. Industries textiles (filature et tissage):
a) Coton;
b) Laine;
c) Soie;
d) Soie artificielle;
e) Lin;
f) Ghanvre, y compris le phormium;
g) Jute.

Afin d'avoir non seulement une comparaison internationale entre les industries les plus importantes des divers pays, mais aussi une juste idée de l'activité industrielle totale de chacun d'eux, il faudrait joindre aux industries ci-dessus celles qui sont énumérées ci-après, ou quelques-unes d'entre elles, choisies à raison de leur importance dans le pays et de la possibilité d'obtenir des renseignements :

1. Industries soumises généralement à des droits d' accise :
a) Brasseries;
b) Distillation de boissons alcooliques;
c) Manufactures de tabac;
d) Fabrication et raffinage du sucre;
e) Fabrication des allumettes;
2. Minoteries;
3. Extraction d'huiles végétales;
4. Fabrication du savon;
5. Tanneries;
6. Fabrication de chaussures;
7. Raffinage du pétrole;
8. Fabrication d'engrais artificiels;
9. Fabrication de pâtes de bois;
10. Fabrication de papiers et carton;
11. Verreries;
12. Fabrication du ciment;
13. Briqueteries et tuileries.

V. Les relevés des quantités produites, ou, à défaut de données suffisantes sur ces quantités, les indices de leurs variations, devraient être établis chaque mois. Si l'on doit se borner à des indices mensuels indirects, il faudrait avoir, au moins une fois par an, une statistique des quantités.

VI. Il faudrait encourager les organisations autonomes publiques ou privées, les institutions scientifiques et les organisations ou associations industrielles à réunir des statistiques remplissant les conditions énumérées ci-dessus, en sus des statistiques établies par les services administratifs officiels.

VII. Il est essentiel que des mesures soient prises pour donner aux personnes à qui seraient demandés les éléments de la statistique, la certitude que le secret sera gradé sur les détails fournis.

VIII. Les tableaux publiés pour chaque industrie devraient définir avec présicion la nature de cette industrie (principaux objets produits et procédés mis en oeuvre), faire connaître si l'industrie tout entière est englobée dans la statistique et, dans la négative, indiquer quelle fraction approximative de l'ensemble de cette industrie y est comprice. Les résultats du recensement de la production pourraient être utilisés à cet effet.

Au cas où le cadre des statistiques annuelles différerait de celui du recensement, les écarts résultant de ce fait devraient être expliqués.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

(Ἴδε πρωτόκολλον I, 6ον)

Ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Γεωργικῶν Στατιστικολόγων τῆς Ἐννάτης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου Γεωργίας καὶ ὑποδειγματικὸν σχέδιον διὰ τὴν παγκόσμιον γεωργικὴν ἀπογραφὴν μετὰ χετικῶν ἀποφάσεων (προσηρτημένα ὑπὸ τύπον ἐπισήμου πληροφορίας).

Ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Γεωργικῶν Στατιστικολόγων τῆς Ἐννάτης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Γεωργίας.

1. Ἡμερομηνία καθ' ἣν θὰ ἔδει νὰ γίνῃ ἡ ἀπογραφή.

Ὡς πρὸς τὸ ἔτος τῆς ἀπογραφῆς, μακρὰ συζήτησις ἔλαβε χώραν, καὶ τέλος ἀπεφασίσθη ὅπως οὐδεμία μεταβολὴ ἐπέλθῃ εἰς τὴν προγενεστέραν σύστασιν, καθ' ἣν ἡ ἀπογραφὴ ἐν μὲν τῷ Βορείῳ ἡμισφαιρίῳ θὰ ἔδει ν' ἀναφέρηται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ ἡλιακοῦ ἔτους 1929 συγκομιζομένας καλλιεργείας, ἐν δὲ τῷ νοτίῳ εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1929 μέχρι 30 Ἰουνίου 1930 ἔτους συγκομιζομένας καλλιεργείας.

Ἡ πραγματικὴ ἡμερομηνία, ἢ ἡ περίοδος τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀπογραφὴ θὰ ἔδει νὰ λάβῃ χώραν, ἐνέχει σπουδαιότητα ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζῷα, ὧν ὁ ἀριθμὸς δύναται νὰ παρουσιάσῃ μεγάλας διαφοράς, ἀναλόγως τῶν διαφόρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους. Ἐὰν ἦτο δυνατόν, θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ἐπετυγχάνοντο δεδομένα ἀναφερόμενα εἰς τὰς δύο ἐποχὰς τοῦ ἔτους κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων εὑρίσκεται εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ εἰς τὸ μέγιστον αὐτοῦ ὅριον, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ σημεῖον ὅπερ θὰ ἔδει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ ἐπιφορτισμέναι διὰ τὴν ἀπογραφὴν ἀρχαί. Ἐπὶ παραδείγματι ἐκεῖ ὅπου ὑφίστανται οἱαδήποτε οὐσιώδης διαφορὰ εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ζώων ἀναλόγως τῶν διαφόρων ἐποχῶν, εἶναι ἀναμφιβόλως λίαν ἐπιθυμητὸν νὰ ἐνδείκνυται ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς ἀναφέρωνται εἰς περίοδον τοῦ ἐλαχίστου ἢ τοῦ μεγίστου καὶ τὶς ἡ πιθανὴ διακύμανσις.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διώρισεν ὑποεπιτροπὴν διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τούτου καὶ τὰ ἐκτεθέντα συμπεράσματα δύνανται νὰ συνοψισθῶσιν ὡς ἑξῆς :

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπογραφὴ τῶν ζώων, ἕκαστον Κράτος θὰ ἦτο ἐλεύθερον νὰ διεξαγάγῃ τὴν ἀπογραφὴν κατὰ τὴν ἐποχήν, ἥτις θὰ τοῦ ἐφαίνετο ὡς μᾶλλον κατάλληλος.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐπιτεύξεως ἀριθμῶν δυναμένων νὰ συγκριθῶσιν ἕκαστον Κράτος βασιζόμενον ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπολογίσῃ τὸν μέγιστον καὶ τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἑκάστου εἴδους ζώων κατὰ τὸ ἔτος.

Ὅπως ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἔχῃ ἀσφαλῆ βάσιν, εἶναι ἀναγκαῖον τὰ ζῷα νὰ ὦσιν κατατεταγμένα καθ' ἡλικίαν ὡς ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ προτείνεται.

Δασύλλια καὶ Δάση.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ 1926 ἐγνωμάτευσεν ὅτι τὸ ὑποδειγματικὸν σχέδιον ἔδει νὰ περιλαμβάνῃ ἐρώτημα ἀφορὸν τὴν δασώδη ἔκτασιν τὴν εἰς τὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις περιλαμβανομένην. Τὸ δασοκομικὸν Συνέδριον συνέστησεν ὅπως ἐκτὸς τῆς δασώδους ἐκτάσεως, ἐπεχειρεῖτο καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῆς κατὰ τὸ 1929 ὑλοτομηθείσης εἰς τὰς ἐκμεταλλεύσεις ποσότητος ξυλείας. Ἐν τῇ παρούσῃ Ἐπιτροπῇ παρετηρήθη ὅτι ἡ γεωργία καὶ ἡ δασοκομία

ANNEXE VI

(Voir Protocole 1, 6o)

Rapport de la Commission des Statisticiens Agricoles de la neuvième assemblée générale de l'institut international d'agriculture et formulaire-type pour le recensement agricole mondial avec résolutions s'y référant (annexés à titre documentaire).

Rapport de la Commission des Statisticiens Agricoles de la neuvième assemblée générale de l'institut international d'Agriculture.

1. Date a laquelle le recensement devrait être fait

Pour ce qui a trait à l'année du recensement, une longue discussion eut lieu ; mais il a été décidé à la fin de ne pas apporter de changement à la recommandation précédente, que le recensement dans l'hémisphère septentrional devrait se rapporter aux cultures récoltées dans l'année solaire 1929 et dans l'hémisphère méridional aux cultures récoltées dans l'année du 1er juillet 1929 jusqu'au 30 juin 1930. La date effective, ou la période de l'année dans laquelle le recensement devrait être fait, est surtout importante pour ce qui concerne le bétail, dont les effectifs peuvent présenter de très grandes différences, selon les différentes saisons de l'année. S'il était possible, il serait désirable de pouvoir obtenir des données se rapportant aux époques saisonnières de l'année, dans lesquelles le bétail se trouve à son maximum et à son minimum, et ceci est un point que les autorités chargées du recensement dans chaque pays, devraient tenir présent. Par exemple, là où il existe une différence substantielle quelconque dans les effectifs du bétail selon les différentes saisons, il est sans doute très désirable que l'on indique si les résultats du recensement se rapportent à une période de maxima ou de minima et quelle est la variation probable.

La Commission a nommé une Sous-Commission pour l'examen de cette question et les conclusions présentées peuvent être résumées ainsi :

Pour ce qui concerne l'époque de l'année à laquelle on devrait faire le recensement du bétail, chaque Etat serait libre de faire le recensement à l'époque qui lui paraitrait la plus opportune.

Dans le but d'avoir des chiffres comparables, chaque Etat, en se basant sur les résultats du recensement, devrait faire l'évaluation de l'effectif maximum et de l'effectif minimum de chaque espèce de bétail pendant l'année.

Pour donner à cette évaluation une base sûre, il est nécessaire que le bétail soit classifié par âge, ainsi qu'il est proposé dans le formulaire-type.

2. Bois et Forêts.

La Commission de 1926 avait été d'avis que le formulaire-type devrait contenir une question contenant la superficie boisée comprise dans les exploitations agricoles. Le Congrès de sylviculture recommanda qu'en plus de la superficie boisée, on essayât d'établir la quantité de bois coupé dans les exploitations en 1929. Dans la présente Commission on a fait remarquer que l'agriculture et la sylviculture sont étroite-

συνδέονται στενῶς πρὸς ἀλλήλας, κυρίως εἰς τὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. Ἐὰν ἡ γεωργικὴ ἀπογραφὴ περιωρίζετο μόνον εἰς τὰ δασύλλια καὶ τὰ δάση, ἅτινα εὑρίσκονται εἰς τὰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις, ἢ ἐξαρτῶνται ἐκ τούτων, δὲν θὰ ἀπεγράφοντο μεγάλαι δασώδεις ἐκτάσεις εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀπογραφεῖσα δασώδης ἔκτασις θὰ ἐνεῖχε μικρὰν σημασίαν.

Ἐξ ἄλλου ἡ δυσκολία πρὸς ἐπίτευξιν δεδομένων ἀφορώντων τὴν δασώδη ἔκτασιν, ἥτις δὲν ἀποτελεῖ μέρος τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων, κατέστη ἰδιαιτέρως ἐμφανὴς λόγῳ τῶν ἐπὶ πλέον δαπανῶν, ἃς θὰ προεκάλει ὡς καὶ ἐκ τοῦ ὅτι ἡ καταρτισις στατιστικῶν ἐπὶ τῆς δασικῆς παραγωγῆς ἀπαιτεῖ εἰδικὰς τεχνικὰς γνώσεις. Λόγῳ τῆς μεγάλης διαστάσεως τῶν γνωμῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ διώρισεν Ὑποεπιτροπήν, ἥτις συνέστησε τὴν ἀποδοχὴν τοῦ ἑπομένου ἐρωτηματολογίου, τόσον διὰ τὰ δασύλλια καὶ τὰ δάση, ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς τὰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις, ὅσον καὶ δι' ἐκεῖνα ἅτινα δὲν περιλαμβάνονται.

1. Δασώδης ἔκτασις διακρινομένη εἰς χθαμαλὰ δάση καὶ λοιπὰς μορφάς.

2. Ποσότης τῆς κατὰ τὸ 1929 ὑλοτομηθείσης ξυλείας.

α') Σύνολον διὰ πάσας τὰς χρήσεις.

β') Ξυλεία χρησιμοποιουμένη ὡς καύσιμος ὕλη, περιλαμβανομένης καὶ τῆς πρὸς παραγωγὴν ξυλανθράκων προοριζομένης.

γ') Ξυλεία προοριζομένη διὰ τὴν παρασκευὴν πολτοῦ.

3. Ἕτερα δασικὰ προϊόντα :

α') Προϊόντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προοριζόμενα πρὸς διατροφὴν τῶν ἀνθρώπων.

β') Προϊόντα χρησιμοποιούμενα εἰς τὴν βυρσοδεψίαν ἢ εἰς τὴν κατασκευὴν δεψικῶν ἐκχυλισμάτων.

γ') Ἐλαστικὸν (caoutchouc) (οὐχὶ ἐν ταῖς φυτείαις).

δ') Ρητίναι καὶ ρητινώδη προϊόντα.

ε') Προϊόντα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς προηγουμένας κλάσεις.

Ὡς πρὸς τὰ δασύλλια καὶ τὰ δάση, ἅτινα δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις, ὑπεδείχθη ὅπως περιορισθῇ ἡ ἀπογραφὴ εἰς τὰ ἐν ἐκμεταλλεύσει δάση καὶ κληθῶσιν αἱ Κυβερνήσεις νὰ παράσχωσι κατ' ἐκτίμησιν τὴν ἔκτασιν τῶν λοιπῶν δασωδῶν γαιῶν, αἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν των.

3. Ἐπεξεργασία καὶ κατάταξις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμάτευσεν ὅτι θὰ ἔδει νὰ κληθῶσιν αἱ Κυβερνήσεις τῶν διαφόρων χωρῶν καὶ κατατάξωσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκμεταλλεύσεων. Ἑκάστη χώρα θὰ ἦτο ἐλευθέρα ν' ἀποδεχθῇ τὴν καθ' ὁμάδας κατάταξιν, ἥτις θὰ τῇ ἐφαίνετο ὡς ἡ πλέον προσαρμοζομένη εἰς τὰς εἰδικὰς αὐτῆς συνθήκας. Πρὸς ἐπίτευξιν ὅμως τοῦ δυνατοῦ διεθνοῦς συγκρίσεως τῶν δεδομένων, εἶναι εὐκταῖον αἱ ἐκλεγόμεναι ὁμάδες νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν κατάταξιν μεταξὺ τῶν ἑξῆς ὁρίων :

	1	ἑκτάριον καὶ κάτω				
ἄνω τοῦ	1	ἑκταρίου μέχρι	5	ἑκταρίων	περιλαμβαν.	
ἄνω τῶν	5	ἑκταρίων	»	10	»	»
» »	10	»	»	20	»	»
» »	20	»	»	50	»	»
» »	50	»	»	100	»	»
» »	100	»	»	200	»	»
» »	200	»	»	500	»	»
» »	500	»	»	1000	»	»
» »	1000	»	»	2500	»	»
» »	2500	ἑκτάρια				

Αἱ χῶραι, αἵτινες διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἐκτάσεων

ment liées entre elles, surtout dans les pays de l'Europe. Si le recensement agricole était limité seulement aux bois et forêts qui se trouvent dans les exploitations agricoles, ou bien qui en dépendent, il y aurait de grandes superficies boisées qui ne seraient pas relevées, de façon que la superficie boisée relevée aurait peu de signification.

D'autre part, la difficulté d'obtenir des données concernant la superficie boisée qui ne fait pas partie des exploitations agricoles, a été mise en évidence particulièrement en vue des dépenses supplementaires qui en dériveraient et aussi du fait que le relèvement de statistique sur la production forestière demande des connaissances techniques spécialisées. Vu la grande divergence des opinions, la Commission a nommé une Sous-Commission, qui a recommandé l'adoption du questionnaire suivant, soit pour les bois et forêts qui sont compris dans les exploitations agricoles, soit pour ceux qui en sont exclus :

1. Superficie boisée, distinguée en taillis et autres formes.

2. Quantité de bois coupé en 1929 :

a) Total pour tous les usages;

b) Bois employé comme combustible, y compris le bois destiné à la fabrication du charbon de bois;

c) Bois destiné à la préparation de la pâte.

3. Autres produits forestiers :

a) Produits directement ou indirectement destinés à l'alimentation humaine;

b) Produits servant au tannage ou à la fabrication d'extraits tanniques;

c) Caoutchouc (pas dans les plantations);

d) Résines et produits résineux ;

e) Produits non compris dans les classes précédentes.

En ce qui concerne les bois et forêts qui ne sont pas compris dans les exploitations agricoles, il a été suggéré de limiter le recensement aux forêts en exploitation, tout en invitant les gouvernements à fournir une estimation de la superficie des autres terres boisées qui se trouvent sur leurs territoires.

3. Elaboration et classification des résultats du recensement.

La Commission a exprimé l'avis que les gouvernements des différents pays devraient être invités à classifier les résultats du recensement par l'étendue des exploitations. Chaque pays serait libre d'adopter la classification par groupements qui lui semble la plus adaptée à ses conditions particulières; mais dans le but d'obtenir la comparabilité internationale des données, il est désirable que les groupements choisis puissent permettre une classification entre les limites suivantes :

	1	ha et au-dessous,				
au-dessus de	1	» jusqu'à	5	ha	y compris	
»	5	» »	10	»	»	
»	10	» »	20	»	»	
»	20	» »	50	»	»	
»	50	» »	100	»	»	
»	100	»	200	»	»	
»	200	» »	500	»	»	
»	500	» »	1.000	»	»	
»	1.000	» »	2.500	»	»	
»	2.500	»				

Les pays qui n'emploient pas le système métrique

δὲν χρησιμοποιοῦσι τὸ μετρικὸν σύστημα θὰ χρησιμοποιήσωσι βεβαίως τὸ ἴδιον αὐτῶν σύστημα μετρήσεως, ἀλλὰ θὰ ὠφελον, κατὰ τὸ δυνατόν, νὰ ἀποδεχθῶσι κατάταξιν, ἧς αἱ ὁμάδες ἀντιστοιχοῦσιν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰς τὰς ὡς ἄνω μνημονευθείσας ὁμάδας κατατάξεως. Τὸ Ἰνστιτοῦτον θὰ ἐνεργήσῃ, εἰ δυνατόν, τὰς ἀναγκαίας διορθώσεις διὰ νὰ καταστήσῃ τὰ δεδομένα ἀκριβῶς παραβλητὰ ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως.

Εἰς τινας χώρας αἱ ὁμάδες αἱ πρὸς τὸ τέλος τῆς κατατάξεως κείμεναι, δηλαδὴ αἱ μεγαλύτεραι, δυσκόλως θὰ δύνανται νὰ προσαρμοσθῶσιν, ἀλλ' εἶναι ἐπάναγκες νὰ ληφθῇ φροντὶς καὶ διὰ τὰς χώρας ἔνθα αἱ μεγίστην ἔκτασιν καλύπτουσαι ἐκμεταλλεύσεις εἶναι συνήθεις.

4. Ἐλάχιστον ὅριον ἐξακριβουμένης ἐκτάσεως.

Ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ ὑποδεικνύεται ὅπως ἐξακριβωθῶσι διὰ τῆς ἀπογραφῆς μόνον αἱ ἐκμεταλλεύσεις ἑνὸς ἑκταρίου καὶ ἄνω ἢ αἱ παράγουσαι περισσότερον τῶν 100 δολλαρίων κατ' ἔτος, καίτοι φυσικὰ πᾶσαι αἱ χῶραι τίνι ἐλεύθεραι νὰ περιλάβωσιν ἐν τῇ ἀπογραφῇ των καὶ κάτω τοῦ ὁρίου τούτου ἐκμεταλλεύσεις, ἐφ'ὅσον ἤθελον ὁρίνει τοῦτο ἐπιθυμητόν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμάτευσεν ἔτι τὸ ὅριον τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς θὰ ἐπέφερεν ἀνωφελεῖς δυσχερείας καὶ ὅτι ἐπειδὴ πλεῖσται χῶραι ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπιτεύξεως πληροφοριῶν καὶ περὶ τῶν κάτω τοῦ ἑνὸς ἑκταρίου ἐκμεταλλεύσεων, θὰ ἦτο καλλίτερον ν' ἀφαιρεθῇ πᾶν ὅριον. Δι' ἐκείνας τὰς χώρας αἵτινες δὲν ζητοῦσι πληροφορίας περὶ τῶν μέχρι τοῦ ὁρίου τούτου ἐκμεταλλεύσεων, ἐγνωμάτευσεν ὅτι θὰ ἦτο χρήσιμον νὰ δύνανται νὰ παρασχεθῇ ἐκτίμησις τῆς ἐκτάσεως καὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεων τούτων.

Ἐν σχέσει πρὸς τοῦτο, σοβαρὸν σημεῖον εἶναι τὸ ζήτημα τῆς συγκριτικότητος μεταξὺ τῶν ἐκμεταλλεύσεων τῶν διαφόρων ὁμάδων, λόγῳ τῆς ποικιλίας τῶν χαρακτηριστικῶν τῶν ἐδαφῶν. Ἐὰν λάβῃ τις ὡς προσδιοριστικὸν συντελεστὴν τὴν ὁλικὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, θὰ ἔδει, ν' ἀναγνωρισθῇ ὅτι ἡ ὁλικὴ αὕτη ἐπιφάνεια δύνανται, εἰς ἐνίας περιπτώσεις, νὰ συμπεριλάβῃ καὶ ἀκαλλιεργήτους ἐκτάσεις, προωρισμένας διὰ βοσκήν, ὕρη, δασώδη ἐδάφη ὡς καὶ ἔδαφη τελείως ἄγονα. Οὐχ' ἧττον ἡ Ἐπιτροπὴ οὐδὲν μέσον ἠδυνήθη νὰ ἀνεύρῃ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκμεταλλεύσεων κατατάξεως καὶ ἑπομένως ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτή.

5. Πολλαπλαῖ καὶ συνδυασμέναι καλλιέργειαι.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, νὰ μὴ προσθέσῃ τίποτε εἰς τὰς ὑποδείξεις, αἵτινες εὑρίσκονται ἤδη ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ.

6. Μέθοδος ἐκτιμήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρέθη σύμφωνος ὅτι αἱ διασαφήσεις αἱ ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ εὑρισκόμεναι οὐδεμιᾶς χρήζουσι μεταβολῆς.

7. Κατάταξις ζώων.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἔλαβε χώραν συζήτησις ἥτις κατέληξεν εἰς πρότασιν ὅπως εἰς τὸ συμπληρωματικὸν μέρος τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου προστεθῇ σύστασις, καθ' ἣν, αἱ διάφοροι χῶραι, ἐφ'ὅσον δύνανται, νὰ συγκεντρώσωσι πληροφορίας ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀμιγῶν βοοειδῶν τῶν διαφόρων γενῶν, τῶν ἐκ διασταυρώσεως βοοειδῶν καὶ τῶν βοοειδῶν τῶν ἐγχωρίων γενῶν.

Ὡς πρὸς τὰ κατοικίδια πτηνά, παρετηρήθη ὅτι τὰ δεδομένα θὰ ἠδύναντο νὰ παρουσιάσωσι μεγάλας διακυμάνσεις, ἀναλόγως τῶν διαφόρων ἐποχῶν, καθ' ἃς θὰ λάβῃ

dans le relèvement des superficies, se serviront naturellement de leur propre système de mesures, mais il devraient, autant que possible, adopter une classification dont les groupements correspondent, dans la mesure du possible, aux groupements de la classification susmentionnée. L'Institut, si possible, fera les corrections nécessaires pour rendre les données exactement comparables du point de vue international. Dans quelques pays les groupements qui se trouvent vers la fin de la classification, c'est-à-dire les plus grands, pourront difficilement être applicables, mais il est nécessaire de pourvoir aussi aux pays où les exploitations couvrant une très grande étendue sont fréquentes.

4. Limite minimum de la superficie relevée.

Dans le formulaire-type, on suggère que seulement les exploitations d'un hectare et au-dessus, ou celles qui produisent plus de 100 dollars par an, soient relevées dans le recensement, quoique, naturellement, tous les pays soient libres de faire entrer dans leur recensement aussi les exploitations au-dessus de cette limite de superficie, s'ils le croient désirable. La Commission a été d'avis que la limite de la valeur de la production apporterait d'inutiles difficultés et que puisque plusieurs pays ont exprimé le désir de pouvoir obtenir des informations concernant les exploitations d'un hectare ou au-dessous, il serait mieux d'enlever toute limite. Dans le cas des pays qui ne demandent pas td informations au sujet des exploitations jusqu'à cete' limite, on est d'avis qu'il serait utile qu'ils puissent fournir une estimation de la superficie et de la production de ces exploitations.

Un point important par rapport à ce sujet, est la question de la comparabilité entre les exploitations dans les différents groupements, à cause de la variété dans les caractéristiques des terrains. Si l'on prenait comme facteur déterminant la superficie totale de l'exploitation, il faudrait reconnaitre que cette superficie totale peut, dans quelques cas, comprendre aussi des superficies incultes destinées au pâturage, des montagnes, des terrains boisés et même des terrains entièrement improductifs. Toutefois, la Commission n'a pu trouver aucun moyen d'éviter que la classification soit basée sur la superficie totale des exploitations et, par conséquent, ce principe a été adopté.

5. Cultures multiples et associées.

La Commission a décidé sur cette question de ne rien ajouter aux suggestions qui se trouvent déjà dans le formulaire-type.

6. Méthode d'estimation de la production agricole

La Commission s'est trouvée d'accord sur cette question que les éclaircissement qui se trouvent déjà dans le formulaire-type ne demandent aucune modification.

7. Classification du bétail.

Sur ce sujet une discussion a eu lieu qui a abouti à une proposition d'ajouter à la partie supplémentaire du formulaire-type une recommandation pour que les différents pays qui ont la possibilité de le faire obtiennent des informations quant à l'effectif des bovins purs des diverses races, des bovins croisés et des bovins des races locales.

En ce qui concerne la volaille, il a été relevé qu les données pourraient présenter de grandes variations, selon les différentes époques auxquelles le re

χώραν ἡ ἀπογραφή, καὶ ἐγένετο ἡ σκέψις ὅτι θὰ ἔπρεπε τὸ ὑποδειγματικὸν σχέδιον νὰ διορθωθῇ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ ἐμφαίνηται σαφῶς ὅτι δέον νὰ καταγραφῶσιν, ἐπὶ παραδείγματι, πᾶσαι αἱ νῆσσαι συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν νησσαρίων, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὰ λοιπὰ εἴδη κατοικιδίων πτηνῶν.

Εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως τὰ ὀρνίθια καὶ λοιπὰ εἴδη πτηνῶν μικρᾶς ἡλικίας καταγράφωνται, εἰ δυνατὸν χωριστά.

Ἡ παραδεκτέα κατάταξις διὰ τὰ βοοειδῆ καὶ ἰδίως τὸ ζήτημα τῶν γαλακταφόρων ἀγελάδων (Ἀριθ. 5 καὶ 6, τμῆμα 4, τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου) προεκάλεσε μακρὰν συζήτησιν. Ἡ διορισθεῖσα ἐπὶ τούτῳ Ὑποεπιτροπὴ συνέστησε τὴν ἐξῆς κατάταξιν ἀντὶ ἐκείνης ἥτις εὕρηται ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ :

1ον. Βοοειδῆ κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους.
2ον. Δαμάλεις καὶ ἀγελάδες ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω :
α') Χρησιμοποιούμεναι διὰ τὴν παραγωγὴν γάλακτος.
β') Χρησιμοποιούμεναι ἀποκλειστικῶς δι' ἀναπαραγωγήν.
γ') Λοιπαί.
3ον. Ταῦροι ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω.
4ον. Ἕτερα βοοειδῆ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω.

8. Συσχέτισις τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς μετὰ τῶν γεωγραφικῶν καὶ λοιπῶν χαρακτηριστικῶν.

Καίτοι ἀνεγνωρίσθη τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ θέματος τούτου, ἐθεωρήθη ὅτι θὰ ἔδει νὰ ἐξετασθῇ δι' εἰδικῶν ἐρευνῶν καὶ οὐχὶ ἀναγκαίως ἐν συναφείᾳ μετὰ τῆς ἀπογραφῆς.

9. Μέθοδος ὑπολογισμοῦ τῆς παραγωγῆς τοῦ κρέατος τῶν σφαγίων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ ἐπιστημονικοῦ Συμβουλίου ἡ δὲ παροῦσα Ἐπιτροπὴ συνέστησε τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὑπὸ τούτου ἐκτεθέντων συμπερασμάτων, ἅτινα εἶναι τὰ ἑξῆς :

»Δεδομένης τῆς διαφορᾶς ἥτις ὑφίσταται εἰς τὴν στατιστικὴν ὀργάνωσιν τῶν διαφόρων χωρῶν, αἵτινες προσεχώρησαν εἰς τὸ Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον τῆς Γεωργίας, δὲν θεωρεῖται σκόπιμον νὰ συστηθῇ ἀπὸ τοῦδε ἡ ἀποδοχὴ ἰδιαιτέρας μεθόδου διὰ τὴν κατάρτισιν τῆς στατιστικῆς τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ κρέατος. Οὐχ' ἧττον εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῶν ἑξῆς σημείων, ἅτινα βασίζονται ἐπὶ τῆς κτηθείσης πείρας παρὰ τῶν χωρῶν, αἵτινες κατήρτισαν ἤδη τὴν στατιστικὴν ταύτην :

»α') Ὅπως ἡ στατιστικὴ τῆς παραγωγῆς συσχετίζηται πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων τὸν ἐτησίως ἐξακριβωθέντων δι' ἀπογραφῆς ἢ ὑπολογισμοῦ.

»β') Ὅπως, εἰς τὰς χώρας, ἔνθα δὲν ὑφίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐτησία στατιστικὴ διὰ τὰ ζῶα, ὁ ἀριθμὸς ὑπολογίζηται περιοδικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καλλιτέρων διαθεσίμων πηγῶν πληροφοριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ τὰ δεδομένα τῆς ἀμέσως προγενεστέρας ἀπογραφῆς.

»γ') Ὅπως, εἰς τὰς χώρας ἔνθα τὰ ζῶα σφάζονται εἰς δημόσια σφαγεῖα ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀρχῶν, χρησιμοποιῶνται τὰ δεδομένα τοῦ ἐλέγχου τούτου πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σφαγέντων ζώων, καὶ τοῦ μέσου καθαροῦ βάρους, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς παραγωγῆς ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ κρέατος.

»δ') Ὅπως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐκτιμήσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ κρέατος τῶν σφαγόντων ζώων ἐν ταῖς ἀγροικίαις ἢ ἐν τοῖς σφαγείοις, ἅτινα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον ἢ

censement aura lieu, et on a pensé que le formulaire-type devrait être corrigé de cette façon qu'il résulte clairement qu'on devra relever, par exemple, tous les canards, y compris aussi les canetons, et ainsi de même pour les autres espèces de volailles.

Il est désirable que les poussins et les autres espèces de volaille en bas âge soient relevés, si possible, séparément.

La classification à adopter pour les bovins et surtout la question concernant les vaches laitières (Nos 5 et 6, Section 4, du formulaire-type) a donné lieu à une longue discussion. Une Sous-Commission fut expressément nommée et elle a recommandé la classification suivante à la place de celle qui se trouve dans le formulaire-type :

1o Bovins au-dessous d'un an ;
2o Génisses et vaches d'un an et au-dessus :
a) Servant à la production laitière ;
b) Servant exclusivement à la reproduction ;
c) Autres ;
3o Taureaux d'un an et au-dessus ;
4o Autres bovins d'un an et au-dessus.

8. Corrélation des résultats du recensement avec les caractéristiques géographiques et autres.

Tout en reconnaissant l'intérêt que présente ce sujet, on a considéré qu'il devrait être traité au moyen d'enquêtes spéciales et pas nécessairement en connexion avec le recensement.

9. Méthode d'estimation de la production de la viande de boucherire.

Cette question a été prise en considération par le Conseil international scientifique agricole et la présente Commission a recommandé d'adopter les conclusions qui ont été présentées par lui et qui sont les suivantes :

«Etant donné la diversité de l'organisation statistique des différents pays adhérents à l'Institut international d'Agriculture, il n'est pas considéré comme opportun de recommander dès maintenant l'adoption d'une méthode particulière pour l'établissement de la statistique de la production et de la viande. Toutefois, il est désirable d'attirer l'attention sur les points suivants, qui sont basés sur l'expérience acquise par les pays ayant déjà établi cette statistique :

«a) Que la statistique de la production soit mise en rapport avec l'effectif du bétail relevé annuellement au moyen de recensement ou d'estimation ;

«b) Que dans les pays dans lesquels il n'existe pas à présent une statistique annuelle pour le bétail, l'effectif soit estimé périodiquement d'après les meilleures sources d'information disponibles, parmi lesquelles les données du recensement immédiatement précédent;

«c) Que dans les pays dans lesquels les animaux sont abattus sous le contrôle des autorités dans des abattoirs publics, on se serve des données résultant de ce contrôle pour établir le nombre des animaux abattus, ainsi que le poids net moyen en vue d'utiliser ces résultats pour estimer la production et la consommation de la viande ;

«d) Qu'en vue d'estimer la production de la viande des animaux abattus dans les fermes ou dans les abattoirs non soumis au contrôle ou à l'inspection des

τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἀρχῶν, παρόμοια δεδομένα πρὸς τὰ ἐν τῷ σημείῳ γ') ἐνδεικνυόμενα ἐπιτυγχάνωνται δι' εἰδικῶν ἐρευνῶν ἢ ὡς ἀπάντησις εἰς εἰδικὰ ἐρωτηματολόγια ἀναφερόμενα εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν ἢ εἰς ὡρισμένα καὶ ὑποδειγματικὰ μέρη, ἅτινα δύνανται νὰ ληφθῶσιν ὡς βάσις διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁλικῶν ποσῶν ὁλοκλήρου τῆς χώρας.

«ε') Ὅπως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐκτιμήσεως τῆς καταναλώσεως, λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ εἰσαγωγαὶ καὶ ἐξαγωγαὶ κρέατος καὶ ὅπως ὁσάκις καθίσταται ἀναγκαῖον ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ἐπὶ τῆς σκοπιμότητος ἀποδοχῆς κατατάξεως ἥτις νὰ προσδιορίζῃ σαφῶς τὰς ποσότητας κρέατος ἑκάστου εἴδους εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων ζώων».

Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη σύστασιν ὅπως, αἱ χῶραι αἵτινες μετέχουσι τοῦ Ἰνστιτούτου ἢ αἵτινες λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν παγκόσμιον ἀπογραφήν, ἀνακοινῶσιν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, τὰ ἐτήσια δεδομένα ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος ἀριθμοῦ τῶν ζώων, τῆς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν τῆς θνησιμότητος αὐτῶν κλπ. καὶ ὅπως τὰ δεδομένα ταῦτα δημοσιεύωνται ἀμελλητὶ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου.

10. Ἐργατικαὶ χεῖρες.

Καθωρίσθη ὅπως τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων τῶν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς προσωρινῶς χρησιμοποιουμένων μετατεθῇ ἐκ τοῦ πρώτου μέρους τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου εἰς τὸ συμπληρωματικόν, ὡς προαιρετικὸν ἐρώτημα.

Συνεφωνήθη προσέτι ὅτι εἶναι ἐπιθυμητὴ ἡ ἐπίτευξις πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπογραφῆς προσωρινῶς χρησιμοποιηθεισῶν ἐργατικῶν χειρῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσωρινῶς χρησιμοποιηθέντων προσώπων πληροφορίαι δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν εἰς πλάνην, ὑπεδείχθη ὅπως, εἰ δυνατόν, ἐπιτευχθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας (ἤτοι ἡμέραι ἐργασίας ἐργάτου) καὶ ἐπροτάθη τὸ ἑξῆς ἐρωτηματολόγιον:

Ἀριθμὸς πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1928—1929:

α') Παρὰ τοῦ μονίμου προσωπ. — 15 ἐτῶν καὶ ἄνω Ἄρρ. Θῆλ. — κάτω τῶν 15 ἐτῶν

β') Παρὰ τοῦ προσωρ. προσωπικοῦ — 15 ἐτῶν καὶ ἄνω Ἄρρ. Θῆλ. — κάτω τῶν 15 ἐτῶν

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐγνωμάτευσεν ὅτι θὰ ἦτο ὡσαύτως ἐπιθυμητὸν ὅπως ἑκάστη χώρα παοεμβάλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς ἔκθεσιν αὐτῆς, σύντομον ἀφήγησιν περὶ πάσης διακυμάνσεως, ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐποχὴν ἢ εἰς ὅλως ἐξαιρετικοὺς λόγους καὶ ὑφισταμένης κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπογραφῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν προσωρινῶν ἐργατῶν, καὶ ὅπως ἐνδεικνύῃ συγχρόνως μέχρι τίνος σημείου τὰ ἀναγραφόμενα δεδομένα δύνανται νὰ θεωρῶνται ὡς ἀντιπροσωπευτικὰ τῆς πραγματικότητος.

11. Ἕτερα ζητήματα.

Συνεζητήθη ὡσαύτως ἡ εἰσαγωγὴ ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ, ἀριθμοῦ τινὸς τροποποιήσεων καὶ συνεφωνήθη ὅπως εἰσαχθῶσι μεταβολαί τινες ἐπὶ τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου, ὅταν θὰ ἀνατυπωθῇ.

Ἓν σημεῖον ὅπερ ἐνδιαφέρει τὰς τροπικὰς καὶ τὰς ὑπὸ τὸν τροπικὸν χώρας, εἶναι καὶ ἡ πρότασις ὅπως εἰς τὰς χώρας ταύτας λαμβάνωνται χωριστὰ αἱ πληροφορίαι αἱ

autorités, des données semblables à celles indiquées au point c) soient obtenues au moyen d'enquêtes spéciales ou comme réponse à des questionnaires spéciaux portant sur le pays tout entier ou se rapportant à des localités déterminées et typiques qui peuvent être prises comme base pour estimer les totaux du pays entier ;

«e) Qu'en vue d'obtenir l'estimation de la consommation, il soit tenu compte des importations et des exportations de la viande et que chaque fois qu'il est nécessaire, on attire l'attention des autorités préposées aux douanes sur l'opportunité d'adopter une classification qui désigne clairement les quantités de viande de chaque espèce d'animaux importées et exportées.»

En ce qui concerne cette question, la Commission a adopté une recommandation pour que les pays adhérents à l'Institut, ou qui participent au recensement mondial, communiquent à l'Institut, autant qu'il est possible, les données annuelles, sur les stocks du bétail, sur l'augmentation ou la diminution des effectifs, sur la mortalité, etc., et que ces données soient publiées par l'Institut sans délai.

10. Main-d'Oeuvre.

Il a été établi que la question concernant le nombre des personnes employées temporairement à la date du recensement soit transposée de la première partie du formulaire-type à la partie supplémentaire, comme une question facultative.

En outre, il a été convenu qu'il est désirable d'obtenir des informations sur la main d'oeuvre temporaire employée pendant l'année. Mais puisque les renseignements sur le nombre des personnes employées temporairement peuvent induire en erreur, on a suggéré d'obtenir, si possible, le nombre de journées de travail accomplies (c'est-à-dire journées-homme) et on a proposé le questionnaire suivant :

Nombre de journées de travail accomplies dans l'exploi ation pendant l'année agricole 1928-1929 :

a) Par le personnel permanent — de 15 ans et au-dessus — M. F. — au-dessous de 15 ans

b) Par le personnel temporaire — de 15 ans et au-desous — M. F. — au-dessous de 15 ans

La Commission a été d'avis qu'il serait aussi désirable que chaque pays introduise dans le rapport sur son recensement, un bref exposé sur toute variation saisonnière ou exceptionnelle, existant à l'époque du recensement dans la main-d'oeuvre temporaire, et indique en même temps jusqu'à quel point les données relevées peuvent être considérées comme étant représentatives.

11. Autres questions.

Un certain nombre de modifications à introduire dans le formulaire-type ont été discutées et il a été convenu qu'on apporterait certains changements au formulaire-type, quand il sera réimprimé.

Un point qui intéresse les pays tropicaux et subtropicaux, c'est la proposition que, dans ces pays, on obtienne séparément les informations qui concernent la

ἀφορῶσαι τὴν παραγωγὴν τῶν ἐκμεταλλεύσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἰθαγενεῖς, ἀπὸ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ἄλλα πρόσωπα (ἤτοι εἰς μὴ ἰθαγενεῖς).

Ἐπίσης ἐγένετο ἀποδεκτὴ σύστασις ὅπως αἱ χῶραι αἱ ἐφαρμόσασαι μεθόδους ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως προσκληθῶσιν ἵνα παρεμβάλωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐρωτήματα ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως γνωσθῇ ἐάν, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως, ἡ ἔκτασις ἑκάστης ἐκμεταλλεύσεως ηὐξήθη ἢ ἠλαττώθη ἢ ἀκόμη ἐὰν ἡ ἐκμετάλλευσις ἐδημιουργήθη ἐσχάτως.

12 Ὀκτωβρίου 1928 Ὁ Εἰσηγητὴς
R. I. THOMPSON

Ὑποδειγματικὸν σχέδιον διὰ τὴν παγκόσμ. γεωργικὴν Ἀπογραφήν.

I. Προκαταρκτικαὶ παρατηρήσεις πρὸς χρῆσιν τῶν Κυβερνήσεων.

α') Περιεχόμενον ὑποδειγματικοῦ σχεδίου.

Τὸ κατωτέρω ὑποδειγματικὸν σχέδιον εἶναι προωρισμένον διὰ τὰ δύο ἡμισφαίρια, περιλαμβανομένων τῶν τροπικῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀφορᾷ εἰς καλλιεργείας καὶ εἴδη ζώων ἅτινα ὑπάρχουσιν εἴς τινας χώρας, ἀλλὰ δὲν ὑφίστανται εἰς ἄλλας. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ καλλιέργειαι ὡς καὶ τὰ εἴδη ζώων ἅτινα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς δεδομένην χώραν δὲν θὰ περιλαμβάνονται ἐν τῷ ἐρωτηματολογίῳ αὐτῆς.

Ἐξ ἄλλου ἑκάστη χώρα εἶναι ἐλευθέρα νὰ προσθέσῃ καὶ ἄλλας καλλιεργείας καὶ ἀντικείμενα καὶ ἐπεκτείνῃ τὰ ἐρωτήματα εἰς τρόπον ὥστε νὰ συγκεντρώσῃ πάσας τὰς συμπληρωματικὰς πληροφορίας ἃς θὰ ἐπεθύμει.

β') Ἐλαχίστη ἔκτασις.

Οὐδὲν ὅριον ὑποδεικνύεται πλέον ὡς πρὸς τὴν ἐλαχίστην ἔκτασιν τῶν γεωργικῶν ἐκμεταλλεύσεων ἃς δέον νὰ ἐξακριβώσῃ ἡ ἀπογραφή. Εἰς περίπτωσιν χωρῶν αἵτινες δὲν ἐξακριβοῦσι τὰς ἐξ ἑνὸς ἑκταρίου καὶ κάτω ἐκμεταλλεύσεις, γίνεται δεκτὸν ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς συνολικῆς ἐκτάσεως καὶ παραγωγῆς τῶν μικρῶν τούτων ἐκμεταλλεύσεων θὰ ἦτο λίαν χρήσιμος.

γ') Περίοδος εἰς ἣν ἀναφέρονται τὰ ἐρωτήματα τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ ἀπογραφὴ εἰς μὲν τὸ βόρειον ἡμισφαίριον θὰ ἔδει ν' ἀναφέρηται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἡλιακὸν ἔτος 1929 συγκομισθείσας καλλιεργείας, εἰς δὲ τὸ νότιον ἡμισφαίριον εἰς τὰς συγκομισθείσας καλλιεργείας, κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1929 μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου 1930 ἔτος. Ἡ πραγματικὴ ἡμερομηνία ἢ ἡ περίοδος τοῦ ἔτους εἰς ἣν ἡ ἀπογραφὴ θὰ ἔδει νὰ ἐνεργηθῇ ἐνδιαφέρει κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζῷα, ὧν οἱ ἀριθμοὶ δύνανται νὰ παρουσιάζωσι μεγάλας διαφοράς, ἀναλόγως τῶν διαφόρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους. Ἐὰν ἦτο δυνατόν, θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ἐπιτευχθῶσι δεδομένα ἀναφερόμενα εἰς τὰς δύο ἐποχὰς τοῦ ἔτους, καθ' ἃς ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων εὑρίσκεται εἰς τὸ μέγιστον καὶ ἐλάχιστον αὐτοῦ πρᾶγμα ὅπερ αἱ ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ διὰ τὴν ἀπογραφὴν ἐπιφορτισμέναι ἀρχαὶ θὰ ἔδει νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν. Π. Χ. ἐκεῖ ἔνθα ὑφίστανται μία οἱαδήποτε οὐσιώδης διαφορὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς, εἶναι ἀναμφιβόλως λίαν ἐπιθυμητὸν νὰ ἐνδείκνυται ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπογραφῆς ἀναφέρωνται εἰς τὴν περίοδον τοῦ μεγίστου ἢ τοῦ ἐλαχίστου καὶ τίς ἡ πιθανὴ διακύμανσις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους καθ' ἣν θὰ ἔδει νὰ γίνῃ ἡ ἀπογραφὴ τῶν ζώων, ἕκαστον Κράτος εἶναι ἐλεύθερον νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἀπογραφὴν κατὰ τὴν ἐποχὴν ἥτις φαίνεται αὐτῷ ὡς μᾶλλον κατάλληλος.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐπιτεύξεως δεδομένων παραβλητῶν

production des exploitations appartenant aux indigènes de celles qui appartiennent à d'autres personnes (c'est-à-dire non indigènes).

Une recommandation fut aussi adoptée pour que les pays qui ont appliqué des méthodes de réforme agraire soient invités à introduire dans leur recensement des questions dans le but de savoir si, comme résultat de la réforme agraire, l'étendue de chaque exploitation a augmenté ou diminué, ou bien si l'exploitation a été nouvellement créée.

12 Octobre 1928. Le rapporteur :
R. J. THOMPSON.

FORMULAIRE-TYPE POUR LE RECENSEMENT AGRICOLE MONDIAL

I. Observations préliminaires à l'usage des Gouvernements.

a) Contenu du formulaire-type.

Le formulaire-type suivant est destiné aux deux hémisphères, y compris les tropiques, et, par conséquent, il envisage des cultures et des espèces de bétail qui existent dans certains pays, mais qui n'existent pas dans d'autres. Il est entendu que les cultures ou les espèces de bétail qui n'existent pas dans un pays déterminé ne seront pas insérées dans son questionnaire.

D'autre part, chaque pays est libre d'ajouter d'autres cultures et objets et d'élargir les questions de façon à obtenir toutes les informations supplémentaires qu'il pourrait désirer.

b) Superficie minimum.

Aucune limite n'est plus suggérée, quant à la superficie minimum des exploitations agricoles à relever par le recensement. Dans le cas des pays qui ne relèvent pas les exploitations d'un hectare et au-dessous, on est d'avis qu'une estimation de la superficie et de la production globales de ces petites exploitations serait très utile.

c) Période à laquelle les questions du recensement se réfèrent.

Le recensement dans l'émisphère septentrional devrait se rapporter aux cultures récoltées dans l'année solaire 1929 et dans l'émisphère méridional aux cultures récoltées dans l'année du 1er juillet 1929 jusqu'au 30 juin 1930. La date effective, ou la période de l'année, dans laquelle le recensement devrait être fait est surtout importante pour ce qui concerne le bétail, dont les effectifs peuvent présenter de très grandes différences, selon les différentes saisons de l'année. S'il était possible, il serait désirable de pouvoir obtenir des données se rapportant aux deux époques saisonnières de l'année, dans lesquelles le bétail se trouve à son maximum et à son minimum, et ceci est un point que les autorités chargées du recensement dans chaque pays, devraient tenir présent. Par exemple, là où il existe une différence substantielle quelconque dans les effectifs du bétail selon les différentes saisons, il est sans doute très désirable que l'on indique si les résultats du recensement se rapportent à une période de maxima ou de minima et quelle est la variation probable.

Pour ce qui concerne l'époque de l'année à laquelle on devrait faire le recensement du bétail, chaque Etat est libre de faire le recensement à l'époque qui lui paraît la plus opportune.

Dans le but d'avoir des données comparables entre

μέτρῳ των, ἕκαστον Κράτος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀπογραφῆς, θὰ ἔδει νὰ ὑπολογίσῃ τὸν μέγιστον καὶ ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἑκάστου εἴδους ζώων κατὰ τὸ ἔτος.

Πρὸς ἀσφαλῆ βάσιν τῆς ἐκτιμήσεως ταύτης δέον νὰ καταχθῶσι τὰ ζῷα καθ' ἡλικίαν, ὡς ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ προτείνεται.

δ') Παραγωγή.

Εἷς τῶν οὐσιωδῶν σκοπῶν τῆς ἀπογραφῆς εἶναι ἡ ἐπίτευξις ἀριθμῶν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρων περὶ τῶν ποσοτήτων ἑκάστου προϊόντος αἵτινες συνεκομίσθησαν κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπογραφῆς ἐκ τῶν γεωργικῶν καλλιεργειῶν, ἐκ τῶν δασῶν καὶ τῶν ζώων. Ὁ σκοπὸς οὗτος κατὰ δύο διαφόρους τρόπους δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ :

1) Ἐὰν ζητηθῇ παρ' ἑκάστου γεωργοῦ ν' ἀνακοινώσῃ τὴν ποσότητα ἑκάστου προϊόντος ὅπερ συνεκόμισεν ἐκ τῆς ὑπ' αὐτοῦ δηλωθείσης ὡς καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως διὰ τὴν ἐν λόγῳ παραγωγὴν καὶ τὸ ποσὸν ἑκάστου τῶν ζωϊκῶν προϊόντων τῶν παραχθέντων ὑπὸ τῶν ζώων ἅτινα ἐδήλωσεν. Θεωρητικῶς, ἡ μέθοδος αὕτη θὰ ἔδει νὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Ἀλλ' ἐν τῇ πράξει δὲν ἔχει οὕτω, διότι συχνότατα αἱ συγκομισθεῖσαι ποσότητες οὔτε μετροῦνται οὔτε καταγράφονται. Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ διὰ τὰ προϊόντα ἅτινα εἰς τινας περιοχὰς πωλοῦνται ἐξ ὁλοκλήρου, ὡς ὁ βάμβαξ, τὸ ἔριον, εἴδη τινὰ δημητριακῶν, ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν. Τῷ ὄντι, αἱ πωλούμεναι ποσότητες μετροῦνται καὶ ἐν γένει ἡ παραχθεῖσα ὁλικὴ ποσότης διά τινας περιοχὰς ἢ διαμερίσματα δύναται νὰ ἐλεγχθῇ διὰ τῶν στατιστικῶν τῆς κινήσεως καὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰς κυριωτέρας ἀγοράς. Ἡ μέθοδος ὅμως αὕτη εἶναι ὀλιγώτερον ἱκανοποιητικὴ ὅταν πρόκειται περὶ προϊόντων, ἅτινα ἐν μέρει ἢ ἐξ ὁλοκλήρου, καταναλίσκονται ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει, ὡς ἡ χορτονομή, τὰ λαχανικά, αἱ ὀπῶραι, τὸ γάλα, τὰ κατοικίδια πτηνὰ καὶ τὰ ᾠά.

2) Ἐὰν ἐκτιμηθῇ ἐπὶ τούτῳ, παρ' εἰδικῶν ἡ μέση ἀραγωγὴ ἑκάστης καλλιεργείας κατὰ μονάδα ἐπιφανείας ἢ ἡ μέση παραγωγὴ τῶν κατοικιδίων ζώων, δι' ἑκάστην γεωγραφικὴν μονάδα εἰς ἣν οἱ ἀριθμοὶ τῆς ἀπογραφῆς ἀναφέρονται. Διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν καλλιεργηθεισῶν ἐκτάσεων ἐπὶ τὴν μέσην συγκομιδὴν ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοικιδίων ζώων ἐπὶ τὴν μέσην παραγωγὴν ἑνὸς ζώου ἐπιτυγχάνονται αἱ ὁλικαὶ ποσότητες διὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπογραφῆς.

Ἡ ἀξία τῶν διὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἐπιτυγχανομένων ἀποτελεσμάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀκριβείας μεθ' ἧς δύνανται νὰ ἐπιτευχθῶσι διὰ τῆς ἀπογραφῆς τὰ δεδομένα τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ἐκτάσεις καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοικιδίων ζώων, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς ἐπιμελείας μεθ' ὧν καθωρίσθησαν, κοθ' ὑπολογισμόν, αἱ μέσαι παραγωγαί. Ὅταν τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα ἐπετεύχθησαν μετ' ἀκριβείας, ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι τόσον ἀσφαλὴς ὅσον καὶ ἡ δι' ἀτομικῶν πληροφοριῶν, παρουσιάζει δ' ἐξ ἄλλου πολὺ ὀλιγωτέρας δυσκολίας καὶ ἀπαιτεῖ μικρότερον χρόνον καὶ ἔξοδα.

Δεδομένου τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς καθορισμὸν τῆς ὁλικῆς παραγωγῆς δι' ἑκάστην καλλιεργειαν καὶ ἕκαστον εἶδος κατοικιδίων ζώων, κατὰ τὸ ἔτος τῆς ἀπογραφῆς, τὸ Διεθνὲς Γεωργικὸν Ἰνστιτοῦτον παρακαλεῖ ἰδιαιτέρως πάντα τὰ Κράτη νὰ λάβωσι τοὺς πρὸς τὴν παραγωγὴν σχετικοὺς ἀριθμοὺς εἴτε διὰ τῆς μιᾶς τῶν δύο ἐνδεικνυομένων μεθόδων, εἴτε διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν δύο μεθόδων. Ἄνευ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἡ ἀπογραφὴ θὰ ἦτο ἐλλειπής.

Προτείνεται ἡ διατύπωσις ἐρωτημάτων τινῶν διὰ τὴν ἀμέσως παρὰ τοῦ γεωργοῦ ἐπίτευξιν πληροφοριῶν, ἀφορωσῶν ὡρισμένον ἀριθμὸν ζωϊκῶν προϊόντων. Ἐὰν κριθῇ ὅτι ἀπόπειρα ἐπιτεύξεως τῶν πληροφοριῶν τούτων ἀπ' εὐθείας

elles, chaque Etat, en se basant sur les résultats du recensement, devrait faire l'évaluation de l'effectif maximum et de l'effectif minimum de chaque espèce de bétail pendant l'année.

Pour donner à cette évaluation une base sûre, il est nécessaire que le bétail soit classifié par âge, ainsi qu'il est proposé dans le formulaire-type.

d) Production.

Un des buts essentiels du recensement est d'obtenir des chiffres aussi exacts que possible sur les quantités de chacun des produits obtenus par les récoltes, les bois et forêts et le bétail dans l'année du recensement. Ce but peut être atteint de deux façons différentes :

1o En demandant à chaque cultivateur de communiquer la quantité de chaque produit qu'il a récoltée sur la superficie déclarée par lui comme cultivée en vue de cette production et le montant de chacun des produits animaux fournis par le bétail qu'il a déclaré. En théorie, cette méthode devrait donner des résultats satisfaisants. Mais, en pratique, il n'en est pas ainsi, parce que, très souvent, les quantités récoltées ne sont ni mesurées ni enregistrées. L'expérience a montré que cette méthode est assez satisfaisante pour les produits que l'on vend en totalité, comme le coton, la laine, certaines espèces de céréales, de fruits et légumes dans certaines régions. En effet, les quantités vendues sont mesurées et, en général, la quantité totale produite pour certaines régions ou districts peut être contrôlée par les statistiques du mouvement et d'entrée sur les principaux marchés. La méthode est moins satisfaisante lorsqu'il s'agit de produits qui, en partie ou en totalité, sont consommés dans l'exploitation, comme les fourrages, légumes, les fruits, le lait, la volaille et les oeufs.

2o En faisant estimer expressément par des spécialistes la production moyenne de chaque culture par unité de surface, ou la production moyenne des animaux domestiques, pour chaque unité géographique à laquelle se rapportent les chiffres du recensement. En multipliant les superficies cultivées par la récolte moyenne ou le nombre d'animaux domestiques par la production moyenne d'un animal, on obtiendra les quantités totales pour l'année du recensement.

La valeur des résultats obtenus par cette méthode dépend de l'exactitude avec laquelle on peut obtenir, moyennant le recensement, les données relatives aux superficies et au nombre d'animaux domestiques, ainsi que de l'exactitude et du soin avec lesquels on a fixé, par estimation, les productions moyennes. Quand ces deux éléments sont obtenus avec exactitude, cette méthode est aussi sûre que celle de l'information individuelle et présente beaucoup moins de difficultés et exige moins de temps et de frais.

Etant donné l'intérêt qu'il y a à fixer la production totale pour chaque culture et chaque espèce d'animaux domestiques, dans l'année du recensement, l'Institut international d'Agriculture prie instamment tous les Etats d'obtenir les chiffres relatifs à la production soit avec l'une des deux méthodes indiquées, soit au moyen des deux méthodes combinées. Sans ces chiffres, le recensement serait incomplet.

On propose de formuler quelques questions pour obtenir directement de l'agriculteur des informations concernant un certain nombre de produits animaux. Si l'on estime qu'une tentative d'obtenir ces informations

παρὰ τῶν καλλιεργητῶν δὲν θὰ ἠδύνατο πιθανῶς νὰ δώσῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα, αἱ Κυβερνήσεις παρακαλοῦνται θερμῶς ὅπως λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτίμησιν τῆς παραγωγῆς δι' εἰδικῶν ἐρευνῶν ἐνεργουμένων παρ' ἐμπειρογνωμόνων.

ε') Δεδομένα ἀφορῶντα τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὴν παραγωγὴν τῶν λαχανικῶν.

Αἱ χῶραι αἵτινες θὰ ἔκριναν λίαν δυσχερῆ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἐπιφανείας ἣν ἕκαστον εἶδος λαχανικῶν καταλαμβάνει, ὡς διὰ τῶν ἐρωτημάτων ἀριθ. 66 ἕως 74 ζητεῖται παρακαλοῦνται νὰ δώσωσι τὸν ἀριθμὸν τῆς ὁλικῆς ἐπιφανείας τῆς ὑπὸ πάντων τῶν λαχανικῶν καταλαμβανομένης. Ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν παρακαλοῦνται ἰδιαιτέρως πᾶσαι αἱ χῶραι ὅπως εὐαρεστηθῶσι καὶ παράσχωσιν, εἰ δυνατόν, λεπτομερῆ δεδομένα δι' ἕκαστον εἶδος λαχανικῶν.

στ') Δασύλλια καὶ δάση.

Ἡ ἀποδοχὴ τοῦ τμήματος στ' (δασύλλια καὶ δάση) τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου συνιστᾶται εἴτε διὰ τὰ δασύλλια καὶ τὰ δάση ἅτινα περιλαμβάνονται εἰς τὰς γεωργικὰς ἐκμεταλλεύσεις, εἴτε δι' ἐκεῖνα ἅτινα δὲν περιλαμβάνονται.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ τελευταῖα ταῦτα ὑποδεικνύεται ὅπως ἡ ἀπογραφὴ περιορισθῇ εἰς τὰ ὑπὸ ἐκμετάλλευσιν δάση, προσκληθῶσι δὲ αἱ Κυβερνήσεις καὶ παράσχωσι κατ' ὑπολογισμὸν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν λοιπῶν δασωδῶν γαιῶν αἵτινες εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν αὐτῶν.

II. Ὑποδειγματικὸν σχέδιον.

Τμῆμα Α'. Προκαταρκτικαὶ διασαφήσεις.

α') Ἡ ἀπογραφὴ εἶνε ἐμπιστευτικὴ καὶ οὐδένα ἔχε φορολογικὸν σκοπόν. Αἱ αἰτούμεναι πληροφορίαι οὐδεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν φόρων, εἶναι αὐστηρῶς ἐμπιστευτικαί, δὲν θὰ περιέλθωσιν εἰς γνῶσιν ἄλλων πλὴν τῶν ὑπαλλήλων τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας καὶ οὐδεμία λεπτομέρεια περὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκμεταλλεύσεων θὰ δημοσιευθῇ.

β') Ὁρισμὸς τῆς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Κατὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀπογραφῆς ἡ γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις ἀποτελεῖται ἐκ παντὸς ἐδάφους ἀφιερωμένου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τὴν γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν παραγωγήν, ὅπερ καλλιεργεῖται, διευθύνεται ἢ διαχειρίζεται παρ' ἑνὸς προσώπου μόνον ἢ τῇ συνδρομῇ ἄλλων προσώπων, ἀνεξαρτήτως ἰδιοκτησίας, τρόπου κατοχῆς, ἐκτάσεως ἢ τοποθεσίας καὶ τὸ ὁποῖον δυνατὸν ν' ἀποτελῆται ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων τεμαχίων, ὅταν ταῦτα γειτνιάζωσι καὶ θεωρῶνται ἀλλὰ καὶ καλλιεργῶνται ὡς μία καὶ μόνη ἐκμετάλλευσις.

Τὸ πρόσωπον ὅπερ καλλιεργεῖ ἢ διευθύνει τὴν ἐκμετάλλευσιν δύναται νὰ εἶναι ἰδιοκτήτης, μισθωτής, μισθοδοτούμενος, διαχειριστὴς ἢ ἐκεῖνος ὅστις καλλιεργεῖ ἢ ἐποπτεύει τὰς γαίας καὶ τὰ προϊόντα αὐτῶν ὑπό εἰδικὸν τινα τρόπον κατοχῆς. Εἰς περίπτωσιν ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς συγχρόνως ὑπὸ δύο ἢ περισσοτέρων συνεταιρισμένων προσώπων, εἰς τούτων θὰ ὑποδεικνύεται ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν λοιπῶν συνεταίρων πρὸς παροχὴν τῶν δεδομένων τῆς ἀπογραφῆς. Ἡ ἐκμετάλλευσις δύναται νὰ εἶναι γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα κλῆρος, τμῆμα ἢ τεμάχιον γῆς, κῆπος, δενδρῶν, κτῆμα, λειμών, φυτεία ἀγροτικὴ ἐγκατάστασις, ἰδιοκτησία ἢ οἱονδήποτε ἄλλο ὄνομα, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον νὰ καλλιεργῆται, διευθύνεται ἢ διαχειρίζηται ὑφ' ἑνὸς προσώπου.

Αἱ δασώδεις γαῖαι καὶ τὰ δάση τὰ ἐποπτευόμενα, διευθυνόμενα ἢ διαχειριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως θ' ἀναγράφωνται ὡς τμήματα ταύτης, ὡς καὶ τὰ τεμάχια γῆς καὶ τὰ κτίρια τὰ κατεχόμενα καὶ χρησιμοποιούμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ἀπασχολουμένων ἐργατῶν.

Αἱ γαῖαι τῶν κοινοτήτων δέον νὰ ἐξακριβῶνται: 1ον παρὰ τοῦ κατόχου ὅταν εὑρίσκωνται ὑπὸ τὸν ἀποκλειστικὸν αὐτοῦ ἔλεγχον (τῆς ἰδιοκτησίας ἀνηκούσης εἰς τὴν κοινότητα ἢ εἰς ἄλλας διοικητικὰς ἀρχὰς) καὶ 2ον εἰς πάσης τὰς λοιπὰς περιπτώσεις παρὰ τοῦ διοικητικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κοινότητος.

directement des fermiers ne pourra probablement pas donner de résultats satisfaisants, les gouvernements sont vivement priés de prendre les mesures pour estimer la production au moyen d'enquêtes spéciales effectuées par des experts.

e) Données concernant la superficie et la production des légumes.

Les pays qui jugeraient très difficile le relèvement de la superficie occupée par chaque espèce de légume, comme il est demandé par les questions Nos 66 à 74, sont priés de donner le chiffre de la superficie totale occupée par tous les légumes. Quant à la production, on prie instamment tous les pays de vouloir fournir, autant qu'il est possible, des données détaillées sur chaque espèce de légume.

f) Bois et forêts.

L'adoption de la section F (Bois et forêts) du formulaire-type est recommandée soit pour les bois et forêts qui sont compris dans les exploitations agricoles, soit pour ceux qui en sont exclus.

En ce qui concerne ces dernières on suggère de limiter le recensement aux forêts exploitées, tout en invitant les gouvernements à fournir une estimation de la superficie des autres terres boisées qui se trouvent sur leurs territoires.

II. FORMULAIRE-TYPE.

Section A.— Eclaircissements préliminaires.

a) Le recensement est confidentiel et n'a aucun but fiscal. Les informations demandées n'ont aucun rapport avec la taxation des impôts, elles sont strictement confidentielles, elles ne seront vues que par les employés du bureau de la statistique et aucun détail concernant les exploitations individuelles ne sera publié.

b) Définition d'une exploitation agricole.

Une exploitation agricole, aux fins du recensement, est constituée par tout terrain consacré totalement ou en partie à la production agricole ou du bétail, qui est cultivé, dirigé ou géré par une personne, seule ou avec l'assistance d'autres personnes, sans tenir compte de la propriété, tenure, dimension ou situation, et qui peut se composer d'une seule ou bien de plusieurs parcelles quand elles se trouvent dans le voisinage et qu'elles sont considérées et cultivées comme une seule exploitation. La personne qui cultive ou dirige l'exploitation peut être propriétaire, fermier, régisseur à gages ou celui qui cultive ou contrôle la terre et ses produits sous une forme spéciale de tenure. Dans le cas où la terre est exploitée simultanément par deux ou plusieurs personnes associées, une d'elles sera désignée comme représentant des associés pour fournir les données du recensement. L'exploitation peut être connue sous le nom de lot, pièce ou parcelle de terre, jardin, verger, bien, ranch, plantation, établissement rural, propriété ou tout autre nom, mais doit, dans tous les cas, être cultivée, dirigée ou gérée par une personne.

Les terres boisées et les forêts contrôlées, dirigées ou gérées par le chef de l'exploitation, seront inscrites comme partie de l'exploitation, de même que les lopins de terre et les bâtiments occupés et utilisés par les travailleurs employés dans l'exploitation.

Les terres des communes devront être relevées: 1o par le tenancier, quand elles se trouvent sous son contrôle exclusif (la propriété restant à la commune ou à d' autres autorités administratives), et, 2o dans tous les autres cas, par chef administratif de la commune.

γ') Περίοδος εἰς ἣν τὰ ἐρωτήματα τῆς ἀπογραφῆς ἀναφέρονται. (Ἴδε τὰς εἰς Ι, γ) παρεχομένας ἐνδείξεις).

Τμῆμα Β'. Ἀρχηγὸς τῆς ἐκμεταλλεύσεως (ἰδιοκτήτης, μισθωτής, μισθοδοτούμενος, διαχειριστὴς κλπ.)

1. Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον.
2. Ταχυδρομικὴ διεύθυνσις.

Τμῆμα Γ'. Μόνιμον ἐργατικὸν προσωπικὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως. (Ἀναγράφονται πάντα τὰ πρόσωπα τὰ μονίμως χρησιμοποιούμενα ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς, κατατασσόμενα κατ' ἡλικίαν καὶ φῦλον, περιλαμβανομένου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τῆς συζύγου καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του, τῶν πράγματι χρησιμοποιουμένων εἰς γεωργικὰς ἐργασίας. Δὲν ἀναγράφονται τὰ εἰς τὰς οἰκιακὰς κυρίως ἐργασίας χρησιμοποιούμενα πρόσωπα).

Πρόσωπα μονίμως χρησιμοποιούμενα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς.

	Μέλη τῆς οἰκογενείας		Ἕτερα πρόσωπα	
	ἄρρ.	θήλ.	ἄρρ.	θήλ.
3. Κάτω τῶν 15 ἐτῶν	...	...	...	...
4. 15 ἐτῶν καὶ ἄνω	...	...	...	...

Τμῆμα Δ'. Ἐπιφάνεια τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

	Χρησιμοποιουμένη μονὰς μετρήσ.
5. Ὁλικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἐκμεταλλεύσεως ..... (Περιλαμβάνεται πᾶν ἔδαφος ἐκμεταλλευόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ προσδιοριζομένου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐρωτήματι. Δὲν θ' ἀναγράφωνται τὰ ὑπὸ ἐνοικίασιν ἐδάφη ἢ ἐκεῖνα τῶν ὁποίων ἡ συγκομιδὴ γίνεται παρ' ἄλλου προσώπου καὶ τὰ ὁποῖα δέον νὰ καταγράφωνται εἰς χωριστὸν ἐρωτηματολόγιον).	
6. Καλλιεργήσιμοι γαῖαι ..... (Περιλαμβάνονται αἱ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀμειψισπορικῶν ποωδῶν φυτῶν προοριζόμεναι γαῖαι, ἐφ' ὧν γίνεται συγκομιδή, ὡς καὶ ἐκεῖναι εἰς ἃς δι' ἕνα οἱανδήποτε λόγον δὲν ἐγένετο συγκομιδὴ καὶ αἱ καὶ ἐν ἀγραναπαύσει. Οἱ τεχνητοὶ λειμῶνες οἵτινες ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὸ 1929 ἢ κατὰ τὸ ἕν τῶν προγενεστέρων τεσσάρων ἐτῶν, περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην).	
Σημείωσις. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἐκ ποωδῶν καὶ ξυλωδῶν φυτῶν συνδυασμένων καλλιεργειῶν καὶ ἐφ' ὅσον, θὰ καταστῇ δυνατὸς ὁ καθορισμός, ἔστω καὶ κατὰ προσέγγισιν, τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κατεχομένων ὑπὸ ποωδῶν καλλιεργειῶν ὡς καὶ τῶν κατεχομένων ὑπὸ ξυλωδῶν φυτῶν, θὰ κατατάσσωνται αὗται ἀμοιβαίως εἰς τὰς Καλλιεργησίμους γαίας καὶ εἰς τὰς Δενδροφυεῖς καὶ θαμνώδεις Καλλιεργείας (ὑπ' ἀριθ. 8 ἐρώτημα). Ἐάν, ἀπ' ἐναντίας, αἱ ποώδεις καλλιέργειαι καὶ αἱ ξυλώδεις τοιαῦται ἀναμιγνύωνται κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα τὴν διάκρισιν τῶν ἐπιφανειῶν αἵτινες ἀντιστοίχως ἀναλογοῦσιν εἰς τὰς μὲν καὶ τὰς δέ ἡ ὁλικὴ ἐπιφάνεια θὰ κατατάσσηται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Καλλιεργησίμων γαιῶν, ὅταν ἡ καλλιέργεια τῶν ποωδῶν φυτῶν ἀντιπροσωπεύῃ εἰς ταύτας τὸν σπουδαιότερον προορισμὸν καὶ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Δενδροφυῶν καὶ Θαμνωδῶν Καλλιεργειῶν (ὑπ' ἀριθ. 8 ἐρώτημα) ὅταν ὁ κυριώτερος προορισμὸς εἶναι ἡ καλλιέργεια τῶν ξυλωδῶν φυτῶν.	
7. Μόνιμοι λειμῶνες καὶ βοσκαὶ ..... (Περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αἱ μονίμως ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς τελευταίας πενταετίας προωρισμέναι διὰ τὴν παραγωγὴν μακροχρονίων ποωδῶν κτηνοτροφικῶν φυτῶν. Οἱ μόνιμοι λειμῶνες καὶ αἱ βοσκαὶ ἐν αἷς καλλιεργοῦνται ξυλώδη φυτὰ ὡς καὶ οἱ εἰς τὰ δάση	

c) Période à laquelle les questions du recensement se réfèrent. (Voir les indications fournies sous I, c).

Section B.— Chef de l'exploitation (propriétaire, fermier, régisseur à gages, etc).

1. Nom et prénoms. .....
2. Adresse postale .....

Section C.-Main-d'oeuvre permanente de l'exploitation.(Inscrire toutes les personnes employées de façon permanente dans cette exploitation à la date du recensement, classées par âge et sexe, y compris le chef de l'exploitation, sa femme et les membres de sa famille effectivement employés à des travaux agricoles. Ne pas inscrire les personnes employées principalement aux travaux domestiques).

Personnes employées de façon permanente à la date du recensement:

	Membres de la famille		Autres personnes	
	Sexe masculin	Sexe féminin	Sexe masculin	Sexe féminin
3. Au-dessous de 15 ans	...	...	...	...
4. De 15 ans et au-dessus	...	...	...	...

Section D. — Superficie de l'exploitation

	Unité de mesure utilisée
5. Superficie totale de l'exploitation..... (Tout terrain exploité par le chef d'exploitation spécifié dans laquestion No 1. Ne pas inscrire le terrain loué à ou dont la récolte est fait par une autre personne et qui doit être inscrit sur un questionnaire séparé).	
6. Terres labourables ..... (Comprendre les terres destinées à la culture de plantes herbacées assolées, sur lesquelles on faît la récolte, ainsi que celles qui n'ont pas pu être récoltées pour une raison quelconque et celles en jachère. Les prairies artificielles qui ont été labourées en 1929 ou dans une des quatre années précédentes rentrent dans cette catégorie).	
Note. Dans le cas de cultures associées de plantes herbacées et de plantes ligneuses, et pour autant qu'il sera possible de déterminer, même approximativement, les superficies occupées par les cultures herbacées et celles occupées par les plantes ligneuses, on les attribuera respectivement aux Terres labourables et aux Cultures arborescentes et arbustives (question No 8). Si, au contraire, les cultures herbacées et les cultures ligneuses sont entremêlées de sorte à ne pas permettre une distinction des superficies qui reviennent respectivement aux unes et aux autres, on attribuera la totalité des superficies à la catégorie des Terres labourables, lorsque la culture des plantes herbacées y représente la destination la plus importante et à la catégorie des Cultures arborescentes et aboustives (question No 8) lorsque la destination la plus importantes est contituûe par la culture des plantes ligneuses.	
7. Prairies permanentes et pâturages..... (Comprendre les terres destinées d'une manière permanente ou pendant les cinq dernières années à la production de plantes herbacées fourragères vivaces. Les prairies permanentes et les pâturages dans lesquels on cultive des plantes ligneu-	

	Χρησιμοποιουμένη μονὰς μετρήσεως	Unité de mesure utilisée
λειμῶνες καὶ βοσκαὶ δέον νὰ περιλαμβάνωνται μόνον ἐὰν ἡ παραγωγὴ τῶν κτηνοτροφικῶν χόρτων ἀντιπροτιτθῇ εἰς τούτους τὸν κυριώτερον προορισμόν).		ses, ainsi que les prés et les pâturages dans les bois devront être comprises seulement si la production des herbes fourragères y représente la destination la plus importante).
8. Δενδροφυεῖς καὶ θαμνώδεις καλλιέργειαι....		8. Cultures arborescentes et arbustives .....
(Περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αἱ προωρισμέναι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ξυλωδῶν φυτῶν αἵτινες δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δασυλλίων καὶ δασῶν).		(Comprendre les terres destinées à la culture des plantes ligneuses ne rentrant pas dans la catégorie des bois et forêts).
Σημείωσις. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐκ ξυλωδῶν καὶ ποωδῶν φυτῶν συνδυασμένης καλλιεργείας, ἰσχύουσιν αἱ εἰς τὴν σημείωσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 ἐρωτήματος, ὁδηγίαι.		Note. Dans les cas de cultures associées de plantes ligneuses et de plantes herbacées, se tenir aux instructions indiquées dans la note à la question No 6.
9. Δασύλλια καὶ Δάση		9. Bois et forêts ....
(Περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αἱ κεκαλυμμέναι ὑπὸ δασικῶν εἰδῶν καὶ ὧν ὁ σπουδαιότερος προορισμὸς εἶναι ἡ παραγωγὴ ξυλείας καὶ δασικῶν προϊόντων).		(Comprendre les terres couvertes d'essences forestières et dont la destination la plus importante est la production du bois et des produits forestiers).
10. Παραγωγικὰ ἕλη, ἐκτάσεις ἐρείκης καὶ λοιπαὶ ἀκαλλιέργητοι παραγωγικαὶ γαῖαι.....		10. Marais productifs, bruyères autres terres incultes productives ....
(Περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αἵτινες ἀποδίδουσι χρησιμοποιουμένην τινὰ φυτικὴν παραγωγὴν καὶ αἵτινες δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς προγενεστέρας κατηγορίας).		(Comprendre les terres qui donnet quelques productions végétales utilisées et qui ne rentrent pas dans les catégories précédentes).
11. Ἄγονοι γαῖαι		11. Terres improductives. ....
(Περιλαμβάνονται αἱ οὐδεμίαν χρησιμοποιουμένην φυτικὴν παραγωγὴν ἀποδίδουσαι γαῖαι καὶ αἵτινες δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς προγενεστέρας κατηγορίας).		(Comprendre les terres qui ne donnent aucune production végétale utilisée et qui ne rentrent pas dans les catégories précédentes).
Σημείωσις. Τὸ σύνολον τῶν ἐνδεικνυομένων ἀριθμῶν εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 6 μέχρι 11 συμπεριλαμβανομένου ἐρωτημάτων, δέον νὰ ἰσοῦται πρὸς τὴν ἐνδεικνυομένην ἐπιφάνειαν εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐρωτήματος τοῦ τμήματος τούτου.		Note. Le total des chiffres indiqués en réponse aux questions Nos 6 à 11 inclus doit être égal à la supérficie indiquée en réponse à la question No 5 de cette section.

Τμῆμα Ε'. Καλλιέργειαι καὶ συγκομιδὴ κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929 - 1930).

Section E.— Cultures et récoltes en 1929 (ou 1929-1930)

Συνδυασμέναι καλλιέργειαι. Ὅταν δύο ἢ περισσότεραι διάφοροι καλλιέργειαι φυτεύωνται ὁμοῦ καὶ συγκομίζωνται χωριστὰ νὰ ἐνδείκνυται χωριστὰ καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ τμήματι ἡ παρ' ἑκάστης καλλιεργείας καταλαμβανομένη ἐπιφάνεια, ἐφ' ὅσον ὁ καθορισμὸς εἶναι ἐφικτός, τοὐλάχιστον κατὰ προσέγγισιν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ συνδυασμένα καλλιέργειαι συγχέονται εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ἀνηκουσῶν ἰδιαιτέρως εἰς ἑκάστην τῶν καλλιεργειῶν τούτων, εἰδικαὶ στῆλαι δέον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ δελτίον δι' ἑκάστην τῶν ἐν λόγῳ καλλιεργειῶν, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ ἐνδεικνυομένας στήλας.

Cultures associées. — Quand deux ou plusieurs cultures différentes sont plantées ensemble et récoltées séparément, indiquer séparément et dans la section appropriée la superficie occupée par chaque culture, pour autant qu'il est possible de la déterminer, tout au moins d'une façon approximative. Dans le cas où les cultures associées sont confondues au point de rendre impossible de faire une distinction entre les superficies appartenant en particulier à chacune de ces cultures, des colonnes spéciales doivent être ajoutées au formulaire pour chacune des cultures en question, à la suite des colonnes indiquées au formulaire-type. Dans ces colonnes spéciales, la superficie totale occupée par les cultures associées doit être indiquée à côté du nom de la culture la plus importante et doit être également répétée, entre guillemets, à côté du nom des autres cultures associées.

Εἰς τὰς εἰδικὰς ταύτας στήλας ἡ ὁλικὴ ἐπιφάνεια, ἡ ὑπὸ τῶν συνδυασμένων καλλιεργειῶν καταλαμβανομένη, δέον νὰ ἐνδείκνυται παρὰ τὸ ὄνομα τῆς κυριωτέρας καλλιεργείας καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνηται ὡσαύτως, μεταξὺ εἰσαγωγικῶν παρὰ τὸ ὄνομα τῶν ἄλλων συνδυασμένων καλλιεργειῶν.

Ἐναλλασσόμεναι καλλιέργειαι. Ὅταν δευτέρα καλλιέργεια φυτεύηται καὶ συγκομίζηται ἐν τῷ αὐτῷ ἐδάφει ὅπερ παρήγαγεν ἤδη μίαν πρώτην συγκομιδὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἡ ἐπιφάνεια τῆς πρώτης καλλιεργείας δέον νὰ ἐγγράφηται ἐπὶ τῆς ἐνδεικνυομένης σειρᾶς καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῆς ἑπομένης καλλιεργείας, ἡ ἐναλλασσομένης τοιαύτης, ἐπὶ τῆς προσθέτου στήλης καὶ μεταξὺ ἀγκυλῶν. Ἡ διάταξις αὕτη ἀποσκοπεῖ τὴν ἀποφυγὴν διπλῆς χρήσεως καὶ ἐνδείξεως καλλιεργηθείσης ἐπιφανείας μεγαλυτέρας τῆς ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει καλλιεργητέας.

Cultures dérobées. — Quand une seconde culture est plantée et récoltée sur le même terrain que celui qui avait déjà produit une première récolte pendant la même année, la superficie de la première culture doit être inscrite sur la ligne indiquée et la superficie de le culture subséquente, ou culture dérobée, sur la colonne ajoutée, entre crochets. Cette disposition a pour but d'éviter un double emploi et l'indication d'une superficie cultivée supérieure à la surface cultivable de l'exploitation.

Καλλιέργειαι ἀποδίδουσαι πλείονα τοῦ ἑνὸς προϊόντα. Ὅταν καλλιέργειά τις παρέχῃ πολλὰ προϊόντα ὡς

Cultures donnant plus d'un produit.—Quant une culture fournit plusieurs produits, ainsi que cela arrive

συμβαίνει διὰ τὸ λῖνον καὶ τὸ κάνναβι (σπόροι καὶ στυπίον), ἡ ἐπιφάνεια δέον ν' ἀναγράφηται παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου προϊόντος καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνηται ἐντὸς ἀγκυλῶν παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ δευτερεύοντος προϊόντος.

pour le lin et le chanvre (graines et filasse), la superficie doit être inscrite à côté du nom du produit principal et répétée entre crochets à côté du nom du produit secondaire.

	ἐπιφάνεια μ. μετρήσ.	συγκομισθεῖσα ποσ. κατὰ τὸ 1929 ἢ 1929—1930 μ. μετρήσεως	Superficie unité de mesure	Quantité récoltée en 1929 (ou 1929-1930) unité de mesure
α') Δημητριακὰ συγκομιζόμενα διὰ τὸν σπόρον.			a) Céréales récoltées pour la graine.	
12. Σῖτος χειμῶνος			12. Froment d'hiver	
13. Σῖτος ἀνοίξεως..			13. Froment de printemps	
14. Βρώμη			14. Avoine.....	
15. Κριθὴ			15. Orge.....	
16. Σίκαλις			16. Seigle	
17. Κέγχρος			17. Millet	
18. Ἀραβόσιτος ἐκκοκισμένος.			18. Maïs égrené.....	
19. Ὄρυζα (μὴ ἀποφλοιωμένη)			19. Riz (non décortiqué).....	
20. Σόργον			20. Sorgho	
21. Σμιγὸς			21. Méteil	
22. Ἕτερα διὰ τὸν σπόρον συγκομιζόμενα δημητριακὰ			22. Autres céréales récoltées pour la graine.	
β') Λαχανοειδῆ φυτὰ διὰ τὸν σπόρον :			b) Plantes légumineuses pour la graine.	
23. Κύαμοι καὶ φασίολοι			23. Fèves et haricots	
24. Σόγια			24. Soja	
25. Πίσα			25. Pois.....	
26. Φακοὶ			26. Lentilles	
27. Ἕτερα λαχανοειδῆ διὰ τὸν σπόρον.			27. Autres légumineuses pour la graine	
γ') Βολβοὶ καὶ ρίζαι ἐδώδιμοι καὶ ζωοτροφικαὶ :			c) Tubercules et racines comestibles et fourragers.	
28. Γεώμηλα (1)			28. Pommes de terre(1).....	
29. Πατάται καὶ Ignames			29. Patates et ignames.....	
30. Βολβοὶ καὶ ρίζαι ζωοτροφικαὶ (Γογγύλια, τεῦτλα, δαυκία κλπ.)			30. Tubercules et racines fourragères (navets, betteraves, carottes, etc.).....	
31. Ἀραροῦτι			31. Arrow-root	
32. Μανιόκα			32. Manioc.....	
33. Λοιποὶ βολβοὶ καὶ ρίζαι			33. Autres tubercules et racines	
δ') Σιτοειδῆ καὶ λαχανοειδῆ καλλιεργούμενα κτηνοτροφικὰ			d) Graminées et légumineuses fourragères cultivées.	
δ' 1) Τριφύλλιον καὶ Fléole, raygrass καὶ λοιπὰ σιτοειδῆ ὁμοιογενῆ, μόνα ἢ ἀναμεμιγμένη-σπαρέντα κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ἐπὶ ἐδαφῶν προωρισμένων νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐκ νέου :			d) 1) Trèfle et fléole, raygrass et autres graminées similaires seuls ou mélangés—ensemencés pendant les cinq dernières années sur des terrains destinés à être labourés de nouveau :	
34. Κοπέντα ὡς χόρτον			34. Coupés pour le foin	
35. Μὴ κοπέντα ὡς χόρτον			35. Non coupés pour le foin	
δ. 2) Μηδικὴ			d 2) Luzerne :	
36. Κοπεῖσα ὡς χόρτον			36. Coupée pour le foin.....	
37. Μὴ κοπεῖσα ὡς χόρτον			37. Non coupée pour le foin	
δ. 3) Ἕτεραι μὴ εἰσέτι μνημονευθεῖσαι κτηνοτροφικαὶ πόαι			d 3) Autres herbes fourragères pas encore mentionnées :	
38. Κοπεῖσαι ὡς χόρτον			38. Coupées pour le foin	
39. Μὴ κοπεῖσαι ὡς χόρτον			39. Non coupées pour le foin.....	
ε') Βιομηχανικαὶ καλλιέργειαι :			e Cultures industrielles	
ε. 1) Καλλιέργειαι ζαχαρώδεις.			e 1) Cultures sucrières.	
40. Ζαχαροκάλαμον			40. Canne à sucre	
41. Ζαχαρότευτλον			41. Betterave à sucre	
42. Ἕτεραι καλλιέργειαι ζαχαρωδῶν φυτῶν			42. Autres cultures de plantes sucrières.....	
ε. 2) Καλλιέργειαι ὑφανσίμων φυτῶν.			e 2) Cultures de plantes textiles.	

(1) Εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐνδείκνυνται, εἰ δυνατὸν χωριστά, τὰ πρώϊμα γεώμηλα καὶ τὰ κανονικῆς καλλιεργείας τοιαῦτα.

(1) Il est désirable d'indiquer séparément, autant qu'il est possible, les pommes de terre de primeur de celles de culture normale.

	ἐπιφάνεια μ. μετρήσ.	συγκομισ. ποσ. κατὰ τὸ 1929 ἢ 1929—1930 μ. μετρήσεως
43. Βάμβαξ (ἐκκοκισμένος)	.....	.....
44. Λίνον καλλιεργούμενον διὰ στυπίον	.....	.....
45. Κάνναβις καλλιεργουμένη διὰ στυπίον	.....	.....
46. Κάνναβις N. Ζηλανδίας	.....	.....
47. Ἀβάκα (κάνν. τῆς Manille)	.....	.....
48. Ἰούτη καὶ ὁμοιογενῆ	.....	.....
49. Ramie et rhéa	.....	.....
50. Sisal καὶ henequen	.....	.....
51. Ἕτεραι καλλιέργειαι ὑφανσίμων φυτῶν.	.....	.....
ε. 3) Καλλιέργειαι ἐλαιωδῶν κόκκων:		
52. Κόκκοι λίνου	.....	.....
53. » καννάβεως	.....	.....
54. » βάμβακος	.....	.....
55. Ἀράχιδνα (εἰς λοβούς)	.....	.....
56. Σιλλικύπριον	.....	.....
57. Ῥαφανίδες καὶ colza	.....	.....
58. Σήσαμον	.....	.....
59. Ἡλιοτρόπιον	.....	.....
60. Ἕτεροι ἐλαιώδεις κόκκοι μὴ μνημονευόμενοι ἀλλαχοῦ	.....	.....
ε. 4) Ἕτεραι βιομηχανικαὶ καλλιέργειαι:		
61. Καπνὸς	.....	.....
62. Λυκίσκος	.....	.....
63. Σίναπι	....	....
64. Ἰνδικὸν (λουλακιὰ)	....	....
65. Ἕτεραι βιομηχανικαὶ καλλιέργειαι μὴ εἰσέτι μνημονευθεῖσαι στ') Λαχανικά:	....	....
66. Ἀγκινάραι	....	....
67. Σπαράγγια	....	....
68. Σέλινα	....	....
69. Κράμβαι	....	....
70. Φασίολοι καὶ κύαμοι (χλωροὶ)	....	....
71. Κρόμμυα καὶ σκόρδα	....	....
72. Πίσα χλωρὰ	....	....
73. Τομάται	....	....
74. Ἕτερα λαχανικὰ	....	....
ζ') Καλλιέργειαι διὰ τὴν σπορὰν (Νὰ μὴ περιληφθῶσιν αἱ διὰ τὴν σπορὰν καλλιέργειαι αἵτινες περιλαμβάνονται εἰς ἐπιφανείας ἐνδεικνυομένας εἰς ἄλλους ἀριθμοὺς τοῦ παρόντος καταλόγου)	....	....
75. Ζακχαρότευτλα	....	....
76. Τριφύλλιον	....	....
77. Μηδική.	....	....
78. Ἐπιφάνειαι προωρισμέναι ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς διὰ σπορὰν καλλιεργείας μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμεναι.		
η') Σπαρεῖσαι γαῖαι παρ' ὧν οὐδὲν προϊὸν συνεκομίσθη κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30) ἕνεκεν ἀποτυχίας τῆς καλλιεργείας ἢ καταστροφῆς	....	....
79. Ὁλικὴ ἐπιφάνεια	....	....

	Superficie unité de mesure	Quantité récoltée en 1929 (ou 1929—1930) unité de mesure
43. Coton (égrené)	.....	.....
44. Lin cultivé pour la filasse	.....	.....
45. Chanvre (Cannabis sativa) cultivé pour la filasse	.....	.....
46. Chanvre de la Nouvelle-Zélande (Phormium tenax)	.....	.....
47. Abacà (Chanvre de Manille—Musa textilis)	.....	.....
48. Jute et similaires (Corchorus et Hibiscus)	.....	.....
49. Ramie et rhéa (Boehmeria nivea et B. tenacissima)	.....	.....
50. Sisal (Agave sisalana) et henequen (A. fourcroydes)	.....	.....
51. Autres cultures de plantes textiles cultivées	.....	.....
e 3) Cultures de graines oléagineuses.		
52. Graines de lin	.....	.....
53. Graines de chanvre	.....	.....
54. Graines de coton	.....	.....
55. Arachides (en cosse)	.....	.....
56. Ricin	.....	.....
57. Navette et colza	.....	.....
58. Sésame	.....	.....
59. Tournesol	.....	.....
60. Autres graines oléagineuses non mentionnées ailleurs	.....	.....
e 4) Autres cultures industrielles.		
61. Tabac	.....	.....
62. Houblon	.....	..
63. Moutarde	.....	.....
64. Indigotier	.....	.....
65. Autres cultures industrielles pas encore mentionnées	.....	.....
f) Légumes.		
66. Artichauts	....	.....
67. Asperges	.....	.....
68. Céleris	.....	.....
69. Choux	.....	.....
70. Haricots et fèves verts	.....	.....
71. Oignons et aulx	.....	.....
72. Pois verts	.....	.....
73. Tomates	.....	.....
74. Autres légumes	.....	.....
g) Cultures pour la semence. (Ne pas inclure les cultures pour la semence qui ont été comprises dans les superficies indiquées dans d'autres numéros de la présente liste.)		
75. Betterave à sucre	.....	.....
76. Trèfle	.....	.....
77. Luzerne	.....	.....
78. Superficies destinées exclusivement à des cultures pour la semence non spécifiées ailleurs	.....	.....
h) Terrains ensemencés et dont aucun produit n'a été récolté en 1929 (ou en 1929-1930) en raison d'échec des cultures ou de destruction.		
79. Superficie totale	.....	.....

	ἐπιφάνεια μ. μετρήσ.	συγκομισ. ποσ. κατὰ τὸ 1929 ἢ 1929—1930 μ. μετρήσεως
θ') Ἀγραναπαύσεις μὴ καλλιεργηθεῖσαι καθ' ἅπαν τὸ ἔτος.		
80. Ὁλικὴ ἐπιφάνεια.	....	....
(Σημείωσις. Τὸ σύνολον τῶν ἀριθ. 12 ἕως 80 συμπεριλαμβανομένου δέον νὰ ἰσοῦται πρὸς τὰς εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 ἐρωτήματος ἐνδεικνυομένας ἐπιφανείας)	....	....
ι') Μόνιμοι λειμῶνες καὶ βοσκαὶ	....	....
Πόαι ἐκ γαιῶν μονίμως ἢ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν προωρισμένων διὰ μακροχρόνια κτηνοτροφικὰ φυτὰ (συμπεριλαμβανομένων τῶν μετὰ δένδρων ἐδαφῶν, ὅταν ἡ καλλιέργεια τοῦ χόρτου ἢ ἡ βοσκὴ ἀποτελῇ τὸν κύριον αὐτῶν προορισμόν)		
81. Κοπεῖσαι ὡς χόρτον	....	....
82. Μὴ κοπεῖσαι ὡς χόρτον	....	....

	Ἐπιφάνεια μον. μετρήσ.	Ἀριθ. κλημ. ἢ δένδρων μὴ παρ. παρ.	Συγκ. ποσότης τὸ 1929 (ἢ 1929-30) μ. μετρ.
ια') Ἄμπελοι			
83. Ἄμπελοι διὰ σταφυλὰς προωρισμένας διὰ τὴν οἰνοποιΐαν	...	...	...
84. Ἄμπελοι διὰ σταφυλὰς προωρισμένας διὰ τὴν παραγωγὴν ξηρᾶς σταφίδος	...	...	...
85. Ἄμπελοι δι' ἐπιτραπεζίους σταφυλάς	...	...	...
	Ἀριθ. δένδρων.		
ιβ') Ἐλαιόδενδρα			
86. Ἐλαιόδενδρα πρὸς παραγωγὴν ἐλαιῶν προωρισμένων δι' ἐξαγωγὴν ἐλαίου	...	...	...
87. Ἐλαιόδενδρα πρὸς παραγωγὴν ἐλαιῶν προωρισμένων διὰ τὴν κατανάλωσιν ἢ συντήρησιν	...	...	...
ιγ') Ὀπωροφόρα δένδρα δενδρῶνος καὶ μετὰ σκληροῦ φλοιοῦ (Ν' ἀνγράφωνται μόνον τὰ ὀπωροφόρα δένδρα τὰ φυτευόμενα καὶ καλλιεργούμενα. Νὰ μὴ ἀναγράφωνται τὰ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει δένδρα)			
88. Βερυκοκέαι	...	...	...
89. Ἀμυγδαλέαι	...	...	...
90. Δένδρα Ἀνανᾶ	...	...	...
91. Βανανέαι	...	...	...
92. Κερασέαι	...	...	...
93. Φοίνικες	...	...	...
94. Συκαῖ	...	...	...
95. Λεμονέαι	...	...	...
96. Πορτοκαλέαι καὶ μανταρινέαι	...	...	...
97. Ξυνὰ (πλὴν λεμονέων, πορτοκαλέων καὶ μανταρινέων)	...	...	...
98. Λεπτοκαρυαὶ	...	...	...
99. Καρυδέαι	...	...	...

	Superficie unité de mesure	Nombre de ceps ou d'arbres en prod. non en produc.	Quantité récoltée en 1929 (ou 1929-1930) unité de mesure
i) Jachères non cultivées pendant toute l'année.			.....
80. Superficie totale	.....		
(Note.—La somme des Nos 12 à 80 inclus doit égaler les superficies indiquées en réponce à la question No 6.)			
j) Prairies permanentes et pâturages. Herbes des terres destinées d'une manière permanente ou pendant les cinq dernières années aux plantes fourragères vivaces (y compris les terrains avec des arbres si la récolte du foin ou le pâturage est leur principale destination):			
81. Coupées pour le foin	.....		.....
82. Non coupées pour le foin	.....		
k) Vignes.			
83. Vignes pour raisins destinés à la vinification	...	...	.....
84. Vignes pour raisins destinés à la production des raisins secs	...	...	.....
85. Vignes pour raisins de table	...	...	.....
	Nombre d'arbres		
l) Oliviers.			
86. Oliviers pour la production d'olives destinées à l'extraction de l'huile	...	...	.....
87. Oliviers pour la production d'olives destinées à la consommation ou à la conservation	...	...	....
m) Arbres fruitiers de verger et à enveloppe dure. (N'indiquer que les arbres fruitiers plantés et cultivés; ne pas indiquer les arbres à l'état sauvage).			
88. Abricotiers	...	...	.....
89. Amandiers	...	...	.....
90. Ananas	...	...	.....
91. Bananiers	...	...	.....
92. Cerisiers	...	...	.....
93. Dattiers	...	...	.....
94. Figuiers	...	...	.....
95. Limoniers	...	...	.....
96. Orangers et mandariniers	...	...	.....
97. Citrus (autres que les limoniers, les orangers et les mandariniers)	...	...	.....
98. Noisetiers	...	...	.....
99. Noyers	...	...	.....

	Ἐπιφάνεια μον. μετρήσ.	Ἀριθ. κλημ. ἢ δένδρων μὴ παρ. παρ.	Συγκ. ποσότης τὸ 1929 (ἢ 1929-30) μ. μετρ.
100. Κοκκοκαρυαὶ ...	...	...	...
101. Ροδακινέαι ...	...	...	...
102. Ἀχλαδέαι ...	...	...	..
103. Μηλέαι ...	...	...	...
104. Δαμασκηνέαι ...	...	...	...
105. Ἕτερα ὀπωροφόρα δένδρα	...	...	...
ιδ') Καλλιεργούμενοι λεπτοὶ καρποί			
106. Καλλιεργούμενοι λεπτοὶ καρποὶ καὶ σαρκώδεις παντὸς εἴδους (Νὰ μὴ ἀναγράφωνται οἱ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει καρποί).			
106. (α) ...	.....		....
106 (β) ...	.....		....
106 (γ) ...	.....		....
ιε') Διάφοροι φυτεῖαι.			
107. Καφφὲς ...	.....		....
108. Τέϊον ...	.....		....
109. Κακάο ...	.....		....
110. Κοινὸν πέπερι ...	.....		....
111. Κίνα (Cinchona) ...	.....		....
112. Φυτὰ ἐλαστικοῦ, γόμμας ἢ ρητίνης. ...	.....		....
112α) Φυτὰ ἐλαστικοῦ τοῦ Para ...	.....		....
112β) Φυτὰ ἐλαστικοῦ τοῦ Μεξικοῦ ...	.....		....
112. (γ) Φυτὰ ἐλαστικοῦ τῆς Céara			
112 (δ) Φυτὰ ἐλαστικοῦ τοῦ Assam ...	...	...	... ...
112 (ε) Γουταπέρκα ...	...	...	... ...
112 (στ') Ἕτερα δένδρα καὶ δενδρύλλια παράγοντα γόμμαν, ρητίνην, ἢ ἐλαστικὸν (καλλιεργούμενα)			
113. Μορέαι ...	...	...	... ...
114. Ἰνδοκάλαμοι ...	...	...	... ...
115. Σχοῖνοι ...	....	...	... ...
116. Sagoutier ...	...	...	... ...
117. Ἕτερα καλλιεργούμενα δένδρα καὶ δενδρύλλια μὴ ἀναφερόμενα ἀλλαχοῦ.			
Τμῆμα στ' Δασύλλια καὶ Δάση			
	Μονὰς μετρήσεως		
α') Δασώδης ἐπιφάνεια			
118. Χθαμαλὰ δάση ...	.....		
119. Ἕτεραι μορφαὶ ...	.....		
120. Ὁλικὴ ἐπιφάνεια ...	.....		
β') Ποσότης ὑλοτομηθείσης ξυλείας κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30)			
121. Ξυλεία πρὸς καῦσιν, συμπεριλαμβανομένης τῆς διὰ τὴν παραγωγὴν ξυλάνθρακος τοιαύτης ...	.....		
122. Ξυλεία διὰ παρασκευὴν πολτοῦ ...	.....		
123. Ξυλεία διὰ πάντα ἄλλον προορισμόν ...	.....		
124. Ὁλικὴ ποσότης ὑλοτομηθείσης ξυλείας κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30)) ...	.....		

	Superficie Unité de mesure	Nombre de ceps ou d' arbres en prod. non en produc.	Quantité récoltée en 1929 (ou 1929-1930) unité de mesure
100. Noix de coco (cocotiers) ...	...	...	.....
101. Pêchers ...	...	...	.....
102. Poiriers ...	...	...	.....
103. Pommiers ...	...	...	.....
104. Pruniers ...	...	...	.....
105. Autres arbres fruitiers .	...	...	.....
n) Menus fruits cultivés.		Quantité	
106. Menus fruis et baies de tout genre, cultivés (ne pas inscrire les fruits à l'état sauvage):			
106. (a) ...	...	...	.....
106. (b) ...	...	...	.....
106. (c) ...	...	...	.....
o) Plantations diverses.			
107. Café ...	...	...	... .
108. Thé ...	...	...	... .
109. Cacao ...	...	...	... .
110. Poivre ordinaire ...	...	...	... .
111. Quinquina (Cinchona) .	...	...	... .
112. Plantes à caoutchouc, à gommes ou à résines:	...	...	... .
112-a) Caoutchoutier de Para (Hévéa)			
112-b) Caoutchoutier du Mexique (Castilloa) ...	...	...	... .
112-c) Caoutchoutier de Céara (Manihot) ...	...	...	... .
112-d) Caoutchoutier d' Assam (Ficus elastica) ...	...	...	... .
112-e) Arbre à gutta-percha ...	...	...	... .
112-f) Autres arbres et arbustes produisant des gommes, résines ou caoutchouc (cultivés) ...	...	...	... .
113. Mûrier ...	...	...	... .
114. Bambous ...	...	...	... .
115. Joncs de rotin ...	...	...	... .
116. Sagoutier ...	...	...	... .
117. Autres arbres et arbustes cultivés non mentionnés ailleurs ...	...	...	... .
Section F. — Bois et Forêts.			
	Unité de mesure		
a) Superfice boisée.			
118. Taillis ...	.....		
119. Autres formes ...	.....		
120. Superficie totale ...	.....		
b) Quantité de bois coupé en 1929 (ou en 1929-30)			
121. Bois employé comme combustible, y compris le bois destiné à la fabrication de charbon de bois ...	....		
122. Bois destiné à la préparation de la pâte ..	....		
123. Bois pour toutes les autres destinations	....		
124. Quantité totale de bois coupé en 1929 (ou en 1929-1930) ...	.....		

	Ὄνομα προϊόντων	Παραχθεῖσα ποσότης κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30)
γ') Ἕτερα δασικὰ προϊόντα		
125. Προϊόντα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως προωρισμένα διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀνθρώπων ...	.....	.....
126. Προϊόντα διὰ τὴν βυρσοδεψίαν ἢ τὴν κατεργασίαν δεψικῶν ἐκχυλισμάτων ...	.....	
127. Ἐλαστικὸν (οὐχὶ ἐν ταῖς φυτείαις) ...	.....	.....
128. Ρητίναι καὶ ρητινώδη προϊόντα	.....	.....
129. Προϊόντα μὴ περιλαμβανόμενα εἰς τὰς προηγ. κλάσεις ...	.....	..
Τμῆμα Ζ' Ζῷα.		
(Τὰ δεδομένα δέον ν' ἀναφέρωνται εἰς τὰ ζῷα τὰ πράγματι ὑφιστάμενα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς. Ν' ἀναγράφωνται πάντα τὰ ζῷα τὰ ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει εὑρισκόμενα, εἴτε εἶνε εἴτε μὴ ἰδιοκτησία τοῦ διαχειριστοῦ, ὡς καὶ τὰ ζῶα τὰ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ποιμένος εἰς κοινὰ ἐδάφη εὑρισκόμενα, εἰς ἀνοικτοὺς λειμῶνας εἰς ἕλη, ὄρη ἢ δασικὰ ἐδάφη καὶ ἐν γένει εἰς γαίας μὴ ληφθείσας ὑπ' ὄψει κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἐκμεταλλεύσεων).		
α') Ἵπποι:		Ἀριθμὸς
130. Πῶλοι καὶ φορβάδες κάτω τοῦ ἔτους ..		.....
131. Νέοι ἵπποι ἀπὸ 1 μέχρι 3 ἐτῶν ...		.....
132. Ἐπιβήτορες ἀπὸ 3 ἐτῶν καὶ ἄνω ...		.....
133. Φορβάδες καὶ ἐκτομίαι ἵπποι ἀπὸ 3 ἐτῶν καὶ ἄνω ...		.....
β') Ἡμίονοι:		
134. Νέοι ἡμίονοι κάτω τῶν 2 ἐτῶν ...		.....
135. Ἡμίονοι δύο ἐτῶν καὶ ἄνω ...		.....
γ') Ὄνοι:		Ἀριθμὸς
136. Ὁλικὸς ἀριθμὸς πάσης ἡλικίας ...		.....
δ') Βοοειδῆ:		
137. Βοοειδῆ κάτω τοῦ ἔτους ...		.....
Δαμάλεις καὶ ἀγελάδες ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω		
138. Χρησιμεύουσαι διὰ τὴν παραγωγὴν γάλακτος		.....
139. Χρησιμεύουσαι ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀναπαραγωγήν ...		.....
140. Λοιπαὶ ...		.....
141. Ταῦροι ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω ...		.....
142. Ἕτερα βοοειδῆ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω ...		.....
ε') Προβατοειδῆ:		
143. Ἀμνοὶ κάτω τοῦ ἔτους ...		.....
144. Κριοὶ ἑνὸς ἔτους καὶ πλέον ...		.....
145. Ἀμνάδες ἑνὸς ἔτους καὶ πλέον ...		.....
146. Πάντα τὰ λοιπὰ προβατοειδῆ ἑνὸς ἔτους καὶ πλέον. ...		.....
στ') Αἰγοειδῆ:		.....
147. Ὁλικὸς ἀριθμὸς πάσης ἡλικίας ...		.....
ζ') Χοιροειδῆ:		
148. Χοῖροι κάτω τῶν 6 μηνῶν ...		.....
149. Κάπροι διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν ἀπὸ 6 μηνῶν καὶ πλέον ...		.....
150. Χοῖροι θήλεις διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν ἀπὸ 6 μηνῶν καὶ πλέον ...		.....
151. Πάντες οἱ λοιποὶ χοῖροι ἀπὸ 6 μην. καὶ πλ.		.....

	Noms de produits	Quantité produite en 1929 (ou 1929-30)
c) Autres produits forestiers.		
125. Produits directement ou indirectement destinés à l'alimentation humaine ...	.....	.....
126. Produits servant au tannage ou à la fabrication d'extraits tanniques ...	.....	.....
127. Caoutchouc (pas dans les plantations) ...	.....	.....
128. Résines et produits résineux	.....	.....
129. Produits non compris dans les classes précédentes ...	.....	.....
Section G. — Bétail.		
(Les données doivent se rapporter au bétail existant effectivement à la date du recensement. Inscrire tout le bétail existant sur l'exploitation, qu'il soit, ou non, la propriété du gérant, ainsi que le bétail se trouvant sous la surveillance d'un berger sur du terrain commun, sur des prairies non closes, marais, montagnes ou terrains forestiers, et en général sur des terres qui ne sont pas envisagées par le recensement des exploitations).		
a) Chevaux.		Nombre
130. Poulins et pouliches au-dessous d' un an ...		.....
131. Jeunes chevaux de 1 à 3 ans ...		.....
132. Etalons de 3 ans et au-dessus ..		.....
133. Juments et hongres de 3 ans et au-dessus ...		.....
d) Mulets et Bardots.		
134. Jenues mulets au-dessous de 2 ans		.....
135. Mulets de 2 ans et au-dessus ...		.....
c) Anes.		Nombre
136. Nombre total de tous âges ...	»	.....
d) Bovins.		
137. Bovins au-dessous d'un an ...	»	.....
Génisses et vaches d'un an et au-dessus :		.....
138. Servant à la production laitière...		.....
139. Servant exclusivement à la reproduction ...		.....
140. Autres ...		.....
141. Taureaux d'un an et au-dessus ...		.....
142. Autres bovins d'un an et au-dessus ...		.....
e) Ovins.		
143. Agneaux au-dessous d'un an ...		.....
144. Béliers d'un an ou plus ...		.....
145. Brebis d'un an ou plus...		.....
146. Tous les autres ovins d'un an ou plus ...		.....
f) Caprins.		
147. Nombre total de tous âges ...		.....
g) Porcins.		
148. Pores au-dessous de 6 mois ...		.....
149. Verrats pour la reproduction, de 6 mois et plus ...		.....
150. Truies pour la reproduction, de 6 mois et plus		
151. Tous autres pores, de 6 mois et plus...		.....

η') Πουλερικά: (1)

152. Ὁλικὸς ἀριθμὸς ἀλεκτόρων, ὀρνίθων καὶ ὀρνιθίων..... .....
153. Ὁλικὸς ἀριθμὸς νησσῶν ....
154. » » χηνῶν ....
155. » » περιστερῶν..... .....
156. » » ἰνδιάνων ....

θ') Μέλισσαι

157. Ἀριθμὸς κυψελῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς. .....

III. Προσάρτημα.

Ζωϊκὴ παραγωγή.

Πρὸς ἄμεσον ἐπίτευξιν παρὰ τοῦ παραγωγοῦ πληροφοριῶν ἀφορωσῶν ἀριθμόν τινα ζωϊκῶν προϊόντων προτείνεται ἡ διατύπωσις τῶν ἑξῆς ἐρωτημάτων.

α') Προϊόντα γαλακτομίας:

Ὁλικὴ ποσότης γάλακτος ἀπολη φθεῖσα κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30):

158. Ἐξ ἀγελάδων ..... ἑκατόλ. (2)
159. Ἐξ ἄλλων ζώων..... »

(Ν' ἀναγράφηται τὸ πρὸς τροφὴν εἰς τὰ ζῶα διδόμενον γάλα, τὸ ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει καταναλισκόμενον, πωλούμενον ἢ κατ' ἄλλον τρόπον χρησιμοποιούμενον. Νὰ μὴ ἀναγράφηται τὸ ὑπὸ τῶν μικρῶν ζώων θηλαζόμενον γάλα).

160. Βούτυρον παρασκευαζόμενον ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει..... χιλιόγρμ.(3)
161. Τυρὸς παρασκευαζόμενος ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει »

β') Προϊόντα τοῦ ὀρνιθῶνος

162. Ὠὰ παραχθέντα κατὰ τὸ 1929 (ἢ29—30).... ἀριθμὸς

γ') Ἔριον:

163. Ἀριθμὸς προβάτων καρέντων ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30) ..... ἀριθμὸς

164 Ὁλικὸν βάρος ἐπιτευχθέντος ἐρίου. ..... χιλιόγ.(3)
(Νὰ ἐνδείκνυται ἐὰν πρόκειται περὶ ἐρίου μετὰ λίπους ἢ κεκαθαρμένου).

δ') Mohair (τρίχωμα αἰγὸς τῆς Ἀγκύρας).

165. Ὁλικὸν βάρος ἐπιτευχθέντος mohair χιλιόγ.(3)
(Νὰ ἐνδείκνυται ἐὰν πρόκειται περὶ mohair μετὰ λίπους ἢ κεκαθαρμένου).

ε') Μέλι.

166. Μέλι συγκομισθὲν κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929-30) .....χιλιογρ. (3)

στ') Μεταξοσκώληκες.

167. Ποσότης ὠῶν τεθέντων ἐν κυκλοφορίᾳ κατὰ τὸ 1929 (ἢ 29-30) γραμ. (3).

168. Ποσότης χλωρῶν βομβύκων παραχθέντων κατὰ τὸ 1929 (ἢ 29-30) ἑκατοντάγραμ. (3)

IV. Συμπληρωματικὰ ἐρωτήματα.

Πᾶσαι αἱ χῶραι παρακαλοῦνται ὅπως περιλάβωσιν ἐν τῇ ἀπογραφῇ των τοῦ 1930 πάντα τὰ ἐρωτήματα τὰ περιεχόμενα ἐν τῷ ὑποδειγματικῷ σχεδίῳ, ὅπερ εὑρίσκεται εἰς τὰς προγενεστέρας σελίδας καὶ νὰ λάβωσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως γνωσθῇ ἡ ζωϊκὴ παραγωγή, συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῷ προσαρτήματι περιεχομένας ἐν-

(1) Τὰ μικρὰ τῶν ὀρνίθων νησσῶν, χηνῶν, περιστερῶν καὶ ἰνδιάνων καταγράφονται ὡσαύτως ἐν τῇ ἀπογραφῇ τῶν πουλερικῶν. Θὰ ἦτο οὐχ' ἧττον ἐπιθυμητὸν, ὅπως ταῦτα καταγράφωνται, κατὰ τὸ δυνατόν, χωριστά.

(2) Ἡ ἄλλη μονὰς μετρήσεως.

(3) Ἡ ἑτέρα μονὰς μετρήσεως.

h) Volaille (1)

152. Nombre total de coqs, poules et poulets... .....

153. » » de canards..... .....
154. » » d'oies..... .....
155. » » de pigeons ....
156. » » de dindons..... .....

i) Abeilles.

157. Nombre de ruches de cette exploitation à la date du recensement.....

III. APPENDICE.

Production animale.

On propose de formuler les questions suivantes pour obtenir directement de l'agriculteur des informations concernant un certain nombre de produits animaux.

a) Produits de la laiterie.

Quantité totale de lait obtenue en 1929 (ou 1929-1930) :..... ...

158. Des vaches..... hectolitres (2)
159. D'autres animaux ..... »
(Inscrire le lait donné aux animaux comme nourriture, consommé sur l'exploitation, vendu, ou employé d'une autre façon. Ne pas comprendre le lait tété par les jeunes animaux.)
160. Beurre fait sur l'exploitation .. kilogrammes (3)
161. Fromage fait sur l'exploitation . »

b) Produits de la basse-cour.

162. Oeufs produits en 1929 (ou 1929-1930) ..... nombre

C) Laine.

163. Nombre de moutons tondus en 1929 (ou 1929-1930) sur cette exploitation ..... nombre
164. Poids total de la laine obtenue. (Indiquer s'il s'agit de laine en suint ou de laine lavée sur le dos.) kilogrammes (3)

d) Mohair (poil de chèvre angora).

165. Poids total du mohair obtenu.. (Indiquer s'il s'agit de mohair en suint ou lavé sur le dos.) kilogrammes (3)

e) Miel.

166. Miel obtenu en 1929 (ou 1929-1930) ..... kilogrammes (3)

f) Vers à soie.

167. Quantité d'oeufs mis en circulation en 1929 (ou 1929-1930) ... grammes (3)
168. Quantité de cocons frais produits en 1929 (ou 1929-1930). .....hectogrammes(3)

IV. QUESTIONS SUPPLÉMENTAIRES.

Tous les pays sont priés de comprendre dans leur recensement de 1930 toutes les questions insérées dans le formulaire-type qui se trouve dans les pages précédentes et de prendre les dispositions nécessaires pour connaître la production animale, conformément aux indications contenues dans l'Appendice. Ci-après sont

1) Les poussins, les canetons, les oisons, les pigeonnaux et les dindonneaux sont aussi relevés dans le recensement de la volaille. Toutefois, il serait désirable qu'ils soient relevés, autant que possible, séparément.

(2) Ou autre unité de mesure.

(3) Ou autre unité de mesure.

δείξεις. Κατωτέρω ἐνδείκνυνται συμπληρωματικὰ ἐρωτήματα, ἀναφερόμενα εἰς ἀντικείμενα δι' ἃ εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότεραι χῶραι συλλέξωσι τὰς αἰτουμένας πληροφορίας.

Μέγας ἀριθμὸς ἑτέρων ἐνδιαφερόντων ἀντικειμένων ἀφέθη κατὰ μέρος πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιβαρύνσεως τῆς ἀπογραφῆς δι' ἐρωτημάτων μικροτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ πρὸς ἐλάττωσιν τῶν ἐξόδων ἢ διότι ὑπερίσχυσεν ἡ γνώμη ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ εἰς τὰ σχετικὰ ταῦτα ἐρωτήματα καὶ κατὰ ἱκανοποιητικὸν τρόπον ἀπάντησις. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουσιν ἐρωτήματα σχετικὰ πρὸς τὰς τιμὰς καὶ τὴν ἀξίαν, τὸ βάρος ζώντων καὶ σφαγέντων ζώων, τὴν κατανάλωσιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν προϊόντων τῆς ἀγροικίας, τὰς εὐκολίας ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἄλλα ἀνάλογα ἀντικείμενα.

Α. Τρόπος κατοχῆς τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

169. Πόσων ἑκταρίων(1) τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης εἶσθε ἰδιοκτήτης (ἢ εἶναι ἰδιοκτῆται ἕν ἢ περισσότερα μέλη τῆς οἰκογενείας σας, ἐὰν διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἐδάφους δὲν πληρώνετε μίσθωμα ἢ δὲν λαμβάνετε μισθὸν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσίν του) ; ..... ἑκτάρια (1)

170. Πόσα ἑκτάρια τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης διαχειρίζεσθε ἐπὶ μισθώσει : ἑκτάρια
170α') ἐπὶ ἐνοικίῳ.
170β') ὡς κολλῆγος.

171. Πόσα ἑκτάρια τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης διαχειρίζεσθε δι' ἄλλα πρόσωπα ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ διαχειριστοῦ ἐπὶ μισθῷ ;

172. Πόσα ἑκτάρια τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης διαχειρίζεσθε ὑπὸ ἄλλην ἰδιότητα ἐκτὸς τῶν ἐνδεικνυομένων εἰς τὰ προηγούμενα τρία ἐρωτήματα ;

Ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ : .....

Σημείωσις. Τὸ ἄθροισμα τῶν ἐρωτημάτων ὑπ' ἀριθ. 169—172 συμπεριλαμβανομένου, δέον νὰ ἰσοῦται πρὸς τὴν ὁλικὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὡς αὕτη ἐνδείκνυται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐρωτήματι.

Β. Προσωρινὸν ἐργατικὸν προσωπικὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ὡς συμπλήρωμα τῶν δεδομένων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μονίμων ἐργατῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, περὶ ὧν ἐν τῷ τμήματι Γ. τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου, προτείνεται ὅπως προστεθῶσι τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα διὰ τὰς χώρας αἵτινες ἐπιθυμοῦσι τὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν σχετικῶν πρὸς τὸ προσωρινὸν ἐργατικὸν προσωπικὸν τῆς ἐκμεταλλεύσεως, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ἐκτελεσθείσης ἐργασίας, τὰς ὥρας ἐργασίας, τὰ ἡμερομίσθια καὶ τοὺς ὅρους κατοικίας :

α') Ἀριθμὸς προσωρινῶν ἐργατῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ ἐκμετελλεύσει κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς :	Μέλη οἰκ. ἀρχ. ἐκμετ. Ἄρρ. Θ.	Ἕτερα πρόσωπα Ἄρρ. Θ.
173. Κάτω τῶν 15 ἐτῶν		
174. 15 ἐτῶν καὶ ἄνω		

β') Ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ἐκτελεσθείσης ἐργασίας κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1928-1929 (ἢ 1929-1930) :

Παρὰ τοῦ μον. προσ.	15 ἐτῶν καὶ ἄνω	175.	ἄρρ.
		176.	Θῆλ.
	177. κάτω τῶν 15		
Παρὰ τοῦ προσωρινοῦ προσωπικοῦ	15 ἐτῶν καὶ ἄνω	178.	ἄρρ.
		179.	Θῆλ.
	180. κάτω τῶν 15 ἐτῶν		

(1) Ἡ ἑτέρα μονὰς μετρήσεως.

indiquées des questions supplémentaires, questions qu se rapportent à des objets pour lesquels il est désirable qu'autant de pays que possible recueillent les informations demandées.

Un grand nombre d'autres sujets intéressants ont été laissés de côté à l'effet d'éviter une surcharge du recensement avec des questions de moindre importance et de réduire les dépenses, ou parce qu'on est d'avis qu'on ne pourra pas répondre aux questions y relatives d'une façon satisfaisante. A cette catégorie appartiennent des questions relatives aux prix et à la valeur, au poids vif et mort du bétail, à la consommation et à l'utilisation des produits de la ferme, aux facilités de l'exploitation et à d'autres sujets analogues.

A. Tenure de l'exploitation.

169. De combien d'hectares(1) de cette exploitation êtes-vous propriétaire (ou sont propriétaires un ou plusieurs membres de votre famille, si vous ne payez pas de location pour l'usage du terrain ou ne recevez pas de salaire pour son exploitation) ? ..... Hectares (1)
170. Combien d'hectares de cette exploitation gérez-vous à bail :... Hectares
170 a) en fermage ..... »
170 b) en métayage ..... »
171. Combien d'hectares de cette exploitation gérez-vous pour d'autres personnes en qualité de régisseur à gages ? ..... »
172. Combien d'hectares de cette exploitation gérez vous en qualité autre que celles indiquées dans les trois questions précédentes ? En qualité de ..... »

Note : La somme des questions Nos 169 à 172 incluse, doit égaler la superficie totale de l'exploitation, ainsi qu'elle est indiquée dans la question No 5.

B. Main-d'oeuvre temporaire de l'exploitation.

Comme supplément aux données se référant au nombre des travailleurs permanents de l'exploitation donc à la section C. du formulaire-type, on propose d'ajouter les questions suivantes pour les pays qui désirent recueillir des informations concernant la main-d'oeuvre temporaire de l'exploitation, le nombre de journées de travail dans l'exploitation, les heures de travail, es salaires et les conditions de logement:

a) Nombre des travailleurs temporaires se trouvant sur l'exploitation à la date du recensement :.

	Mem. de la fam. masc.	Autr.per. fémin.	Sexe masc.	Sexe fémin.
173. Au-dessous de 15 ans.....				
174. De 15 ans et au-dessus				

b) Nombre des journées de travail accomplies dans l'exploitation pendant l'année agricole 1928-1929 (ou 1929-30):

Par le person. permanent	de 15 ans et au-dessus	175M. ...
		176F. ...
	177. au-dessus de 15 ans	
Par le pemonnel temporaire	de 15 ans et au-dessus	178M. ...
		179F. ...
	180. au-dessous de 15 ans....	

(1) Ou autre unite de mesue.

Εἶναι ἐπιθυμητόν, ὅπως ἑκάστη χώρα ἐν τῇ περὶ τῆς ἀπογραφῆς ἐκθέσει αὐτῆς ἀναφέρῃ συνοπτικῶς περὶ πάσης ποικιλίας, λόγῳ τῆς ἐποχῆς ἢ ἐξαιρετικῆς, ὑφισταμένης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπογραφῆς εἰς τοὺς πρασωρινοὺς ἐργάτας καὶ ὅπως δεικνύῃ συγχρόνως μέχρι τίνος σημείου τ'ἀναγραφόμενα δεδομένα δύναντοι νὰ θεωρῶνται ὡς ἀντιπροσωπευτικὰ τῆς πραγματικότητος.

γ') Ὧραι ἡμερησίας ἐργασίας ἐκτελούμενοι συνήθως ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ταύτῃ παρὰ τῶν ἐμμίσθων ἐργατῶν.

181. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς συγκομιδῆς Ὧραι
182. Κατὰ τὰς ἄλλας περιόδους »
δ') Ἡρεμομ. τῶν ἐργατ. τῆς ἐκμεταλλεύσ. »

	Κατὰ τὸ θέρος	Κατὰ τὸν χειμῶνα
I. Ἐργάται ἡμερομίσθιοι :		
183. Μέσον ἡμερομίσθιον καθ' ὥραν	Ἀνδ. Γυν.	Ἀνδ. Γυν.
II Ἐργάται ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ		
184 Μέσος μισθὸς εἰς χρῆμα κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἄτομον		
185. Μέσος μισθὸς εἰς εἶδος (διατροφή, θέρμανσις, κατοικία κλπ.) ἐκφραζόμενος εἰς ἰσότιμον χρῆμα, κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἄτομον		

Σημείωσις. Ἡ πρόσθεσις τῶν ἀρι0. 184 καὶ 185 δέον νὰ δίδῃ τὸ σύνολον τοῦ μέσου μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ἐργάτου.

ε') Κατοικία τοῦ ἐμμίσθου ἐργατικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν χρησιμοποιουμένων προσώπων.

Ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει ταύτῃ ἀσχολουμένων προσώπων, πόσοι :

	ἄρρ. ἀρι0.	Θῆλ. ἀρι0.
I. Κατέχουν χωριστὴν κατοικίαν ἀνήκουσαν τῇ ἐκμεταλλεύσει		
186. Παρεχομένην ὡς μέρος τοῦ μισθοῦ.		
187. Ἀνεξαρτήτως τοῦ μισθοῦ		
II. Κατοικοῦσιν ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει :		
188. Ἐν τῇ ἀγροικίᾳ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως		
189. Εἰς ἐξαρτήματα φυλασσόμενα πρὸς χρῆσιν τῶν ἐργατ. τῆς ἐκμεταλλεύσεως		
190. Εἰς ἕτερα κτίρια ἢ κατ' ἄλλον τρόπον		
III. 191. Ζῶσιν ἐκτὸς ἢ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκμεταλλεύσεως		

Γ'. Ἀποστράγγισις

192. Ἐπιφάνειαι τῶν γαιῶν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης, αἵτινες κέκτηνται μονίμους τεχνητὰς τάφρους ἀποστραγγίσεως, χάνδακας ἐκ κεράμων κλπ. ..... Ἑκτάρια (1).

(Περιλαμβάνονται αἱ γαῖαι αἱ ἀποστραγγιζόμεναι διὰ χανδάκων ἢ διὰ τάφρων κατασκευασθέντων διὰ πολλὰ ἔτη καὶ μὴ καταστρεφομένων ἐτησίως διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς διαρροῆς, ὡς καὶ αἱ ἀποστραγγιζόμεναι δι' ὀχετῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἢ ὑπογείων κατεσκευασμένων ἐκ κεράμου, πλίνθων, πέτρας κλπ.).

Δ'. Ἄρδευσις.

193. Ἐὰν οἱονδήποτε τμῆμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀρδεύεται νὰ ἀναγραφῇ ἡ ἐπιφάνεια ..... ἑκτάρια (1).

(Ἀναγράφονται μόνον αἱ γαῖαι αἱ ἀρδευόμεναι διὰ τεχνητῶν χανδάκων, τάφρων ἢ σωλήνων, οἵτινες φέρουσι τὸ ὕδωρ ἀπὸ ἀνώτερον ἐπίπεδον ἢ ἀναβιβάζουσιν αὐτὸ ἀπὸ ὑψηλοτέρου τοιούτου δι' ἀντλιῶν ἢ ἄλλων μηχανῶν. Δὲν ἀναγράφονται αἱ γαῖαι εἰς τὰς ὁποίας τὸ ὕδωρ μεταφέρεται διὰ τῶν χειρῶν).

(1) Ἡ ἑτέρα μονὰς μετρήσεως.

Il est désirable que chaque pays introduise dans le rapport sur son recensement un bref exposé sur toute variation saisonnière ou exceptionnelle, existant à l'époque du recensement dans la main-d'oeuvre temporaire, et indique en même temps jusqu'à quel point les données relevées peuvent être considérées comme étant représentatives.

c) Heures de travail faites habituellement par jour dans cette exploitation par la main-d'oeuvre salariée

181. Pendant la période de la récolte..... heures
182. Pendant d'autres périodes ..... »

d) Salaires de la main-d'oeuvre de l'exploitation:

	En été H.	F.	En hiver H.	F.
I. Travailleurs engagés au jour:				
183. Salaire moyen par heure				
II. Travailleurs engagés par mois:				
184. Salaire moyen en argent, par mois et par tête.....				
185. Salaire moyen en nature (nourriture, chauffage, logement, etc.) exprimé dans son équivalent, en argent, par mois et par tête.....				

Note. L'addition des Nos 184 et 185 doit donner le total du salaire mensuel moyen du travailleur

e) Logement de la main-d'ouvre salariée et des personnes employées.

Sur le nombre total de personnes engagées dans cette exploitation combien :

	sexe m. nombre	sexe f. nombre
I. Occupent une habitation séparée, appartenant à l'exploitation		
186. Comme une portion du salaire		
187. Indépendamment du salaire		
II. Sont logées sur l'exploitation:		
188. Dans la ferme avec le chef d'exploitation.....		
189. Dans des dépendances réservées à l'usage des travailleurs de l'exploitation		
190. Dans d'autres bâtiments ou d'une autre façon.....		
III. 191. Vivent en dehors ou indépendamment de l'exploitation		

C. Drainage.

192. Superficie des terres de cette exploitation qui sont pourvues de fossés artificiels permanents de drainage, de canaux en tuiles, etc..... hectares (1)

(Comprendre les terres drainées au moyen de canaux ou de fossés construits pour durer plusieurs années et non détruits chaque année par le labourage et l'érosion, ainsi que celles drainées au moyen de drains à la superficie ou souterrains faits en tuile, brique, pierre, etc).

D. Irrigation.

193. Si une partie quelconque de l'exploitation est irriguée, en indiquer la superficie..... hectares (1)

(Inscrire seulement les terres irriguées au moyen de canaux artificiels, fossés ou tuyaux qui conduisent l'eau d'un niveau plus élevé ou la montent d'un niveau plus bas par des pompes ou d'autres machines. Ne pas inscrire les terres où l'eau est transportée à la main).

(1) Ou autre unité de mesure.

Ε'. Λιπάσματα.

Τὰ λιπάσματα ἀποτελοῦσι σπουδαῖον συντελεστὴν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ εἰς πολλὰς χώρας εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐπιτευχθῶσι δεδομένα σχετικὰ πρὸς τὸ εἶδος ὡς καὶ τὴν ποσότητα τούτων.

Δύο μέθοδοι προτείνονται :

α') Ἄμεσος ἔρευνα παρὰ τοῖς ἐκμεταλλευταῖς ἐν συσχετισμῷ μὲ τὴν γεωργικὴν ἀπογραφήν.

β') Ἔρευνα παρὰ τοῖς βιομηχάνοις καὶ ἐμπόροις λιπασμάτων καὶ τοῖς γραφείοις ἐπιθεωρήσεως ἢ ἀδειῶν τῶν κυβερνητῶν καὶ ἐπαρχιακῶν ἀρχῶν.

Στ'. Ἀποθέματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἀποθεμάτων τῶν διαθεσίμων γεωργικῶν προϊόντων ἐν δεδομένῃ στιγμῇ εἶναι οὐσιώδους σημασίας δι' ἑκάστην χώραν καὶ διὰ τὸ ἐθνικὸν καὶ διεθνὲς ἐμπόριον.

Τὰ ὁρατὰ ἀποθέματα, ἤτοι τὰ ἐν διαμετακομίσει καὶ ἐν δημοσίαις γενικαῖς ἀποθήκαις διατελοῦντα ἀποθέματα δύνανται νὰ ὑπολογισθῶσιν εὐκόλως καθότι πρόκειται περὶ μεγάλων ποσοτήτων, ἃς εὐκόλως δύναταί τις νὰ γνωρίζῃ.

Τὰ ἀφανῆ ἀποθέματα, ἤτοι τὰ εὑρισκόμενα ἔτι εἰς χεῖρας τοῦ γεωργοῦ ἢ τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ ἢ εἰς τοὺς ἀλευρομύλους ἢ εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας καὶ ἅτινα ἀποτελοῦσιν ὡσαύτως μέρος τοῦ ὁλικοῦ ἀποθέματος, εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ μετρηθῶσιν ἢ καὶ νὰ ὑπολογισθῶσι κατ' ἐκτίμησιν.

Διὰ τοῦτο προτείνεται ὅπως αἱ κυβερνήσεις καταγράψωσι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπογραφῆς τὰ ἀποθέματα γεωργικῶν προϊόντων ὡρισμένου ἐμπορικοῦ ἐνδιαφέροντος ὡς ὁ ἀραβόσιτος, τὰ προϊόντα ὑφαντικῆς, ὁ καπνός, ὁ καφές, τὸ τέϊον, τὸ ἔριον κλπ., ἅτινα μένουσι πρὸς πώλησιν εἰς τὰς ἀγροικίας ἢ τοὺς ἀλευρομύλους, τὰς ἀποθήκας καὶ τὰς ὑπογείους σιταποθήκας τῆς ὑπαίθρου. Τοιαῦτα δεδομένα θὰ εἶχον μεγίστην σημασίαν ὡς βάσις ἐτησίας ἐκτιμήσεως τῶν ἀποθεμάτων.

Ζ'. Γεωργικαὶ μηχαναί.

Ἓν ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι λίαν ἐπιθυμητὴ ἡ συγκέντρωσις πληροφοριῶν εἶναι τὸ τῆς ἀπογραφῆς τῶν γεωργικῶν μηχανῶν καὶ τῶν ἐργαλείων τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Ἡ ἀπογραφὴ αὕτη δύναται νὰ ἐνεργηθῇ διὰ τῆς καταχωρήσεως ἐν τῷ δελτίῳ ἐρωτημάτων ἐχόντων τὸν ἑπόμενον χαρακτῆρα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰδῶν δύναται νὰ ἐπεκτείνηται εἰς τρόπον ὥστε νὰ δίδεται ἱκανοποίησις εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν οἰκείων χωρῶν. Εἶναι εὐκταῖον ὅπως τὸ Ἰνστιτοῦτον λαμβάνῃ πληροφορίας περὶ τῶν εἰδῶν, ὧν προτείνεται ἡ ἐξακρίβωσις ἐν ἑκάστῃ χώρᾳ, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως βαθμοῦ τινος συγκριτικότητος μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν.

Νὰ ἐνδείκνυται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑξῆς μηχανῶν, ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς.

194. Ἄροτρα	Ἀρι0.	.....
195. Βωλοκόποι	»	.....
196. Μηχαναὶ σπορᾶς	»	.....
197. Θεριστικαὶ μηχαναὶ	»	.....
198. Ἀλωνιστικαὶ μηχαναὶ	»	.....
199. Γεννήτριαι κινητηρίου δυνάμεως ..	»	.....

Φυτώρια καὶ θερμοκήπια

200. Ὁλικὸς ἀριθμὸς ὑαλωτῶν τετραγωνικῶν μέτρων	Τ. μ. (1)	
201. Ἀριθμὸς μὴ ὑαλωτῶν ἑκταρίων (ὑπαιθρίων)	Ἑκτ. (1)	
202. Εἰσπραχθέντα ποσὰ κατὰ τὸ 1929 (ἢ 1929—30) ἐκ τῆς πωλήσεως μικρῶν ὀπωροφόρων δένδρων, ὀπωροφόρων δενδρυλλίων καὶ ἀμπελοφυτειῶν.		
203. Εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐκ τῆς πωλήσεως μικρῶν δασικῶν δένδρων καὶ δενδρυλλίων διακοσμήσεως.		

(1) Ἡ ἑτέρα μονὰς μετρήσεως.

E. Engrais.

Les engrais constituent un facteur important de la production agricole et, dans beaucoup de pays, il est désirable d'obtenir des données relatives à leur espèce et à leurs quantités. On propose deux méthodes:

a) Une enquête directe faite chez les exploitants relation avec le recensement agricole.

b) Une enquête auprès des fabricants et des marchands d'engrais et des bureaux d'inspection ou de licence des autorités gouvernementales et provinciales.

F. Stocks de l'exploitation.

La détermination des stocks de produits agricoles disponibles à un certain moment est d'importance primordiale pour chaque pays et pour le commerce national et international. Les stocks visibles, c'est-à-dire les stocks en transit et dans les élévateurs publics, peuvent être calculés facilement, parce qu'il s'agit de grandes quantités faciles à connaître. Les stocks invisibles c'est-à-dire les stocks qui sont encore chez le cultivateur ou le premier acheteur ou dans les minoteries ou élévateurs privés et qui, eux aussi, font partie du stock total, sont très difficiles à calculer et même à estimer.

C'est pourquoi on propose que les gouvernements établissent, au moment du recensement, les stocks de produits agricoles d'une certaine importance commerciale, comme le maïs, les produits textiles, le tabac, le café, le thé, la laine, etc., qui restent à vendre dans les fermes ou les minoteries, les élévateurs et les silos des campagnes. De telles données auraient une très grande valeur comme base d'estimation annuelle des stocks.

G. Machines agricoles.

Une question au sujet de laquelle il est très désirable de recueillir des informations est l'inventaire des machines agricoles et de l'outillage d'exploitation. Cet inventaire peut être dressé en insérant dans le formulaire des questions ayant le caractère suivant. Les articles peuvent être étendus pour donner satisfaction aux besoins des pays respectifs. Il est désirable que l'Institut soit informé des articles dont on propose le relèvement pour chaque pays en vue d'assurer un certain degré de comparabilité entre les divers pays.

Indiquer le nombre des machines suivantes sur l'exploitation, à la date du recensement:

194. Charrues	Nonbre	.....
195. Herses	»	.....
196. Semeuses	»	.....
197. Moissonneuses	»	.....
198. Batteuses	»	.....
199. Générateurs de force motrice ...	»	.....

H. Pépinières et serre chaudes.

200. Nombre total de mètres carrés vitrés	mq. (1)	.....
201. Nombre d'hectares non vitrés (en plein air)	ha.	.....
202. Montant encaissé en 1929 (ou 1929-1930) par la vente de jeunes arbres fruitiers, d'arbustes et de plants de vigne		.....
203. Montant encaissé par la vente de jeunes arbres forestiers et d'arbres et d'arbustes d'ornementation ...		.....

(1) Ou autre unité de mesure.

204. Εἰσπραχθέντα ποσὰ ἐκ τῆς πωλήσεως ἀνθέων καὶ ἀνθοφόρων φυτῶν.

205. Εἰσπράξεις ἐκ πωλήσεως λαχανικῶν καὶ λαχανοφύτων.

Θ'. Ἄνθη (ἐν ὑπαίθρῳ)

206. Καλλιεργούμενα κυρίως πρὸς πώλησιν. Ἐπιφάνεια

(Περιλαμβάνονται αἱ κυρίως πρὸς πώλησιν καλλιεργούμεναι ἐπιφάνειαι. Δὲν περιλαμβάνονται τὰ διὰ σπορὰν κυρίως καλλιερούμενα ἄνθη, ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 78 ἐρώτημα ἢ τὰ ὑπὸ ὑαλωτὰ καλλιεργούμενα ἄνθη, ἀναγραφόμενα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 200 ἐρώτημα).

Ι'. Κατάταξις βοοειδῶν κατὰ γένη.

Συνιστᾶται εἰς τὰς χώρας αἵτινες ἔχουσι τὴν εὐχέρειαν νὰ τὸ ἐπιτύχωσιν ὅπως λάβωσι πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθαρῶν βοοειδῶν τῶν διαφόρων γενῶν, τῶν διεσταυρομένων βοοειδῶν καὶ τῶν ἐγχωρίου γένους βοοειδῶν. Ὁ κατωτέρω πίναξ ὑπεδείχθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Οὐραγουάης ὡς ὑπόδειγμα :

204. Montant encaissé par la vente de fleurs et de plantes à fleurs..... .....

205. Montant reçu par la vente des légumes et des plantes de légumes .....

I. Fleurs (en plein air).

206. Cultivées principalement pour la vente .....Superficie .....

(Comprendre les superficies plantées principalement pour la vente. Ne pas comprendre les fleurs cultivées principalement pour la semence, inscrites à la question No 78, ou les fleurs cultivées sous vitrages, inscrites à la question No 200.)

J. Classification des bovins par races.

On recommande aux pays, qui ont la possibilité de le faire, d'obtenir des informations quant à l'effectif des bovins purs des diverses races, des bovins croisés et des bovins des races locales. Le tableau suivant a été suggéré par le Gouvernement de l'Uruguay, comme modèle.

ΒΟΟΕΙΔΗ	Καθαραὶ σειραὶ γενεαλογίας (ἀναγραφόμεναι εἰς τὸ Herd-book) Lignes pures de pédigrée (Inscrites au herd-book)					Καθαραὶ σειραὶ ἄνευ γενεαλογίας ἢ διὰ διασταυρώσεως Lignes pures sans pédigrée, ou par croisement								BOVINS
	Herford [1]	Durham [1]	Polled Angus [1]	Γαλακτοφόρα γένη Races laitières [1]	Λοιπὰ γένη Autres races [1]	Herford [1]	Durham [1]	Polled Angus [1]	Γαλακτοφόρα γένη Races laitières [1]	Λοιπὰ γένη Autres races [1]	Μεστογενῆ Races métisses	Ἔγχωρα γένη Races locales	Σύνολον πάντων τῶν βοοειδῶν Total de tous les bovins	
1) Βοοειδῆ κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους													1) Bovins au-dessous d'un an
2) Δομάλεις καὶ ἀγελάδες ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω													2) Génisses et vaches d'un an et au-dessus
α) Χρησιμεύουσαι πρὸς παραγωγὴν γάλακτος													a) servant à la production laitière
β) Χρησιμεύουσαι ἀποκλειστικῶς δι' ἀναπαραγωγήν													b) servant exclusivement à la reproduction
γ) Λοιποὶ													c) autres
3) Ταῦροι ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω													3) Taureaux d'un an et au-dessus
4) Ἕτερα βοοειδῆ ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω													4) Autres bovins d'un an et au dessus

(1) Ἑκάστη χώρα θ' ἀναγράψῃ βεβαίως τὰ σπουδαιότερα γένη ἅτινα κέκτηται.
(1) Chaque pays indiquera naturellement les races les plus importantes qu'il possède.

Ια'. Κατοικίδια ζῷα ἰδιάζοντα ἐν τισι χώραις.

Ν' ἀναγράφηται ὁ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀπογραφῆς ἀριθμός.

207. Κάμηλοι.
α') Κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους..... Ἀριθ. .....
β') Ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω..... » .....
208. Λάμας, γουανάκος καὶ vicunas (vigognes)..... » .....
209. Τάρανδοι..... » .....
210. Ἐλέφαντες ..... » .....
α') Κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους..... » .....
β') Ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ ἄνω..... » .....
211. Βούβαλοι :
α') Μόσχοι κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους..... » .....
β') Μικροὶ βούβ. ἀπὸ ἑνὸς μέχ. 2 ἐτῶν.. » .....
γ') Πάντες οἱ ἄνω τῶν 2 ἐτῶν βούβ. . » .....
212. Στρουθοκάμηλοι ..... » .....
213. Ζῷα μετὰ γούνας (συλληφθέντα καὶ ἐπιρραφέντα διὰ τὴν γούναν ἢ τὴν δορὰν).... Ἀριθ. .....
213. α') Ἀλώπεκες ..... » .....
β') Skunks..... » .....
γ') Λοιπὰ..... » .....
214. Λαγωοὶ καὶ κόνικλοι..... » .....

K. Animaux domestiques particuliers à certains pays
Indiquer l'effectif à la date du recensement.

207. Chameaux:
207 a) Au-dessous d'un an .....Nombre .....
207 b) D'un an et au-dessus .... » .....
208. Lamas, guanacos et vicunas (vigognes)..... » .....
209. Rennes ..... » .....
210. Eléphants:
210 a) Au-dessous d'un an ..... » .....
210 b) D'un an et au-dessus..... » .....
211. Buffles:
211 a) Veaux au-dessous d'un an. » .....
211 b) Jeunes buffles d'un à 2 ans » .....
211 c) Tous les buffles au-dessus de 2 ans ..... » .....
212. Autruches ..... » .....
213. Animaux à fourrure (élevés en captivité pour la fourrure ou la peau).Nombre
213 a) Renards ..... » .....
213 b) Skunks ..... » .....
213 c) Autres ..... » .....
214. Lièvres et lapins ..... » .....

Ἀποφάσεις ἀφορῶσαι τὴν ἀπογραφὴν

Εὐχὴ τῆς VIIης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου (1924).

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις :

Ἐπιβεβαιοῖ τὴν μεγάλην χρησιμότητα, ἣν θὰ ἐνεῖχεν ἡ ὑπὸ πάντων τῶν Κρατῶν ἐκτέλεσις τῆς γενικῆς γεωργικῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν καὶ καθ' ὁμοιόμορφον σχέδιον.

Ἡ χρονολογία αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ καθορισθῇ εἰς τὸ 1930—1931.

Ἐφιστᾷ ὡσαύτως τὴν προσοχὴν τοῦ μονίμου Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ἀμέσου ἐνάρξεως τῶν ἀναγκαίων διαβημάτων πρὸς ὑποχρέωσιν τῶν μετεχόντων Κρατῶν ὅπως ἀκολουθήσωσι τὴν ἐνδεικνυομένην ὁδὸν καὶ καταρτίσωσιν ἀμπεριστατωμένην μελέτην διὰ τὴν προπαρασκευὴν ὀργανικοῦ προγράμματος, ὅπερ θὰ ὑπεβάλετο κατὰ τὸν 1926 εἰς συγκέντρωσιν εἰδικῶν ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει τοῦ 1926 ἀντιπροσωπείας των. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο θὰ ἀνεκοινοῦτο μετὰ ταῦτα εἰς τὰς Κυβερνήσεις.

εὐχαὶ τῆς VIIIης Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου (1926).

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις :

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἔκθεσιν τοῦ K. G. Wagnière ἐπὶ τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς ἀπογραφῆς (ἔκθεσις ὑπ' ἀρ. 9).

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν ἔκθεσιν τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου (παράρτημα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 ἔκθεσιν).

Ἔχουσα ὡσαύτως ὑπ' ὄψει τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν στατιστικολόγων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως (παράρτημα 2 εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 9 ἔκθεσιν),

Ἀποφασίζει :

1ον. Νὰ ἐκφράσῃ τὴν κατ' ἀρχὴν ἔγκρισιν της ὡς πρὸς τὸ ἀναθεωρηθὲν ὑποδειγματικὸν σχέδιον, ὡς τοῦτο ἀναπτυποῦται ἐν τῷ παραρτήματι 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 ἐκθέσεως, καὶ νὰ ἐκφράσῃ προσέτι τὴν ἐπιδοκιμασίαν της διὰ τὰς ἐκτεθείσας ἰδέας παρὰ τῶν δύο ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν Ἐπιτροπῶν.

2ον. Νὰ προσκαλέσῃ τὸ μόνιμον Συμβούλιον:

α') Ὅπως διαβιβάσῃ τὸ σχέδιον τοῦτο εἰς τὰς Κυβερνήσεις μετὰ τῶν ἐξηγήσεων ἢ ἄλλων σημειωμάτων, ἅτινα κρίνει ἀναγκαῖα καὶ λάβῃ πάντα τὰ μέτρα ἅτινα θὰ ἔκρινε σκόπιμα διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ πάσας τὰς χώρας τοῦ κόσμου νὰ δώσωσι τὴν συγκατάθεσίν των πρὸς ἐκτέλεσιν γεωργικῆς ἀπογραφῆς κατὰ τὸ 1930 ἐπὶ τῶν ἐνδεικνυομένων βάσεων.

β') Ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ 1928 ἔκθεσιν τῆς ἀναπτυχθείσης δράσεως, ταὐτοχρόνως δὲ καὶ ὑπομνήματα καὶ συστάσεις ἐπὶ παντὸς ζητήματος ὅπερ ὑπολείπεται πρὸς ἀπόφασιν.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις :

Ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Κάτω Χωρῶν γενομένην σύστασιν. Προσκαλεῖ, τὸ μόνιμον Συμβούλιον νὰ μελετήσῃ τὴν ἐπεξεργασίαν γενικῆς μεθόδου ἐκτιμήσεως τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς αὐτῆς ἐργασίας εἰς τὰς διαφόρους χώρας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὁριστικῆς συγκρίσεως. Ἡ ἐργασία αὕτη θὰ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν γενικὴν γεωργικὴν ἀπογραφὴν τὴν σχεδιαζομένην διὰ τὸ 1930.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις :

Θεωρεῖ ὡς ἐνέχουσαν μεγίστην σπουδαιότητα τὴν συγκέντρωσιν στατιστικῶν περὶ τῶν παγκοσμίων δασικῶν πόρων δεδομένου ὅτι ἡ δασικὴ πολιτικὴ πασῶν τῶν χωρῶν θὰ ἔδει νὰ βασισθῇ ἐπὶ στατιστικῶν, αἵτινες νὰ καταδεικνύ-

RÉSOLUTIONS CONCERNANT LE RECENSEMENT.

Voeu de la septième Assemblée Générale de l'Institut (1924).

L' Assemblée générale:

Confirme la grande utilité qu'il y aurait à obtenir de tous les Etats l'exécution d'un recensement agricole général à une date et sur un plan unforme.

Cette date pourrait être fixée à 1930-1931.

Elle attire aussi l'attention du Comité permanent sur l'importance qu'il y aurait à entreprendre immédiatement les démarches nécessaires pour engager les Etats adhérents à entrer dans la voie indiquée et à accomplir une étude approfondie pour la préparation d' un programme organique qui serait soumis en 1926 à une rénion de spécialistes désignés par les gouvernements respectifs au sein de leur délégation à l'Assemblée générale de 1926. Ce programme serait ensuite communiqué aux gouvernements.

Voeux de la huitième Assemblée générale de l'Institut (1926).

L'Assemblée générale :

Vu le rapport de M.C.WANGNIÈRE sur le recensement agricole mondial (rapport No 9) ;

Vu le rapport de la Commission scientifique internationale de l'Institut (annexe au rapport No 9);

Vu également le rapport de la Commission des statisticiens de l'Assemblée générale (annexe 2 au rapport No 9) ;

Décide :

1o D'exprimer son approbation de principe au formulaire-type revisé tel qu'il est reproduit dans l'annexe 2 du rapport No 9; d'exprimer en outre, son approbation des idées émises par les deux Commissions susmentionnées;

2o D'inviter le Comité permanent:

a) A transmettre ce formulaire aux gouvernements conjointement avec des explications ou autres notes qu'il juge nécessaires et de prendre toutes les mesures qu'il estime opportunes pour engager tous les pays du monde à donner leur consentement à l'exécution d'un recensement agricole en 1930 sur les bases indiquées;

b) A soumettre à l'Assemblée générale de 1928 un rapport sur l'activité déployée, en même temps que des mémorandums et des recommandations sur toute question qui reste encore à décider:

L'Assemblée générale:

Vu la recommandation faite par le délégué des Pays-Bas,

Invite le Comité permanent à étudier l'élaboration d'une méthode générale d'évaluation de la production agricole pour exécuter le même travail dans les différents pays dans le but d'une comparaison définitive. Ce travail pourra être exécuté en liaison avec le recensement agricole général projeté pour l'année 1930.

L'Assemblée générale:

Considère qu'il est de toute importance de recueillir les statistiques concernant les ressources forestières mondiales en vue du fait que la politique forestière de tous les pays devrait être basée sur des statistiques

ωσι τὴν ἀμοιβαίαν παγκόσμιον κατάστασιν τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ξυλείας καί

Προσκαλεῖ τὸ δασοκομικὸν Συνέδριον ὅπως εὐχαριστούμενον δώσῃ ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ παράσχῃ ὑποδείξεις αἵτινες νὰ δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὁδηγὸς εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον, ἰδίως ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ γνωσθῶσι κατὰ προσέγγισιν οἱ εἰς ξυλείαν πόροι τῶν χωρῶν, αἵτινες δὲν ἔχουσιν ὀργανώσει ὑπηρεσίαν δασικῆς στατιστικῆς.

Εὐχὴ τοῦ Διεθνοῦς Δασοκομικοῦ Συνεδρίου
(Ρώμη, Ἀπρίλιος-Μάϊος 1926)

Τὸ Διεθνὲς Δασοκομικὸν Συνέδριον :

Ἀναγνωρίζον τὴν σπουδαιότητα τῶν δασικῶν προϊόντων ὡς συγκομιδῆς τῆς ἀγροικίας, ἐμμένει ὅπως τὸ ὑποδειγματικὸν σχέδιον, ὅπερ προτείνεται διὰ τὴν διεθνῆ γεωργικὴν ἀπογραφὴν περιλάβῃ ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα «Συγκομιδὴ τοῦ 1929» ἀριθμὸν ὅστις νὰ παρέχῃ πληροφορίας ἐπὶ τῆς ποσότητος τῆς ἐν τῇ ἀγροικίᾳ ὑλοτομηθείσης ξυλείας.

Ἀπόφασις γενομένη δεκτὴ παρὰ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Συνδιασκέψεως. (Γενεύη, Μάϊος 1927).

Ἡ Συνδιάσκεψις θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν τελειοποίησιν τῶν περιοδικῶν γεωργικῶν στατιστικῶν, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ζῷα καὶ τὰ ἐκ ζωϊκῆς πηγῆς προερχόμενα προϊόντα.

Αἱ ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Γεωργικοῦ Ἰνστιτούτου συγκεντρωθεῖσαι πληροφορίαι ἀποδεικνύουσιν ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν μόνον 37 χῶραι, ἀντιπροσωπεύουσαι ἔλαττον τοῦ ἡμίσεως τῆς γηΐνης ἐπιφανείας καὶ 30 ο]ο περίπου τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κόσμου, ἔχουσιν ἐνεργήσει γεωργικὴν ἀπογραφήν.

Μία παγκόσμιος γεωργικὴ ἀπογραφή, ἐνεργουμένη κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Διεθνοῦς Ἰνστιτούτου τῆς Γεωργίας προταθείσας μεθόδους, θὰ ἐπέτρεπεν ὅπως εἰς τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τῶν διαφόρων χωρῶν δοθῇ ὁ ἀναγκαῖος χαρακτὴρ τῆς ὁμοιομορφίας, ὅστις ἐλλείπει μέχρι σήμερον.

Ἐπίσης ἀναγκαία εἶναι ἡ ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ διεθνοῦς πεδίου ὀργάνωσις ταχείας διαδόσεως, μεταξὺ τῶν γεωργῶν, πληροφοριῶν περὶ τῶν ἐσοδειῶν τῶν ἀποθεμάτων, τῆς καταναλώσεως καὶ τῆς κινήσεως τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, συστατικῶν στοιχείων τοῦ σχηματισμοῦ τῶν τιμῶν.

Ἡ μηνιαία δημοσίευσις συγκριτικῶν τιμαρίθμων τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τῶν βιομηχανικῶν τοιούτων ὡς καὶ ἐνδείξεων τῶν κυριωτέρων στοιχείων τῶν τιμῶν κόστους τῶν γεωργικῶν προϊόντων θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ὕλην ὠφελιμοτάτης διδασκαλίας (Ὁριστικὴ Ἔκθεσις Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Συνδιασκέψεως, Γενεύη 1927, Κεφάλαιον 4, Γεωργία, σελὶς 49).

Σύστασις τῆς Αὐτοκρατορικῆς Γεωργικῆς Συνδιασκέψεως
(Λονδῖνον, Ὀκτώβριος 1927)

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ ὅπως ἐφελκυσθῇ ἡ προσοχὴ τῶν Κυβερνήσεων τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐπὶ τῆς ἀνάγκης συνεργασίας κατὰ τὸν εὐρύτερον δυνατὸν τρόπον, εἰς τὸ σχέδιον διὰ τὴν παγκόσμιον γεωργικὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1930—1931. Ἐπιθυμεῖ ὡσαύτως νὰ τονίσῃ ὅτι ἡ ἀπογραφὴ αὕτη παρέχει μοναδικὴν εὐκαιρίαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν πλήρων στατιστικῶν περὶ τῆς γεωργίας τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἀποφάσεις γενόμεναι δεκταὶ παρὰ τῆς IXης Γενικῆς Συνελεύσεως (1928).

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις :

1ον. Ἐγκρίνει τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν στατιστικολόγων ὡς πρὸς τὴν παγκόσμιον γεωργικὴν ἀπογραφήν.

2ον. Συνιστᾷ εἰς τὸ μόνιμον Συμβούλιον τὴν τροποποίησιν τοῦ ὑποδειγματικοῦ σχεδίου κατὰ τρόπον καθιστῶντα ἀποτελεσματικὰς τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει περιεχομένας συστάσεις.

qui démontrent la situation respective mondiale de l'offre et de la demande de bois, et

Invite le Congrès de sylviculture à bien vouloir accorder une attention spéciale à ce problème et à donner des indications qui puissent servir de guide à l'Institut, particulièrement dans le but de connaître approximativement les ressources en bois des pays qui n'ont pas organisé un service de statistique forestière.

Voeu du Congrès Internationale de Sylviculture
(Rome, avril-mai 1923).

Le Congrès international de sylviculture :

Reconnaissant l'importance des produits forestiers en tant que récolte de la ferme, insiste pour que le formulaire-type qu'on propose le recensement agricole international contienne, sous l'en-tête. »Récoltes de 1929», un numéro qui fournisse des renseignements sur la quantité de bois coupé sur la ferme.

Résolution adoptée par la Conférence économique internationale. (Genève, mai 1927).

La Conférence considère comme nécessaire le perfectionnement des statistiques agricoles périodiques, notamment en ce qui concerne le bétail et les produits d'origine animale.

Les informations réunies par l'Institut international d'Agriculture révèlent que, dans les dernières vingt-cinq années, trente-sept pays seulement, qui représentent moins de la moitié de la superficie terrestre et 30 o]o environ de la population du monde, ont procédé à un recensement agricole.

Un recensement agricole mondial, opéré selon les méthodes proposées par l'Institut international d'Agriculture, permettrait de donner aux informations statistiques des divers pays le caractère d'uniformité nécessaire qui leur manque jusqu'ici.

Il n'est pas moins nécessaire d'organiser dans le domaine national et international, la diffusion rapide, parmi les agriculteurs, de renseignements sur les récoltes, les stocks, la consommation et le mouvement des différentes marchandises, éléments constitutifs de la formation des prix. La publication mensuelle des indices de prix comparatifs des produits agricoles et des produits industriels, ainsi que des indices des éléments principaux des prix de revient des produits agricoles, formera la matière d'un enseignements des plus utiles. (Rapport définitif de la Conference économique internationale Genève 1927 : Chapitre 4, Agriculture pag. 49).

RECOMMANDATION DE LA CONFÉRENCE AGRICOLE IMPÉRIALE.
(Londres, octobre 1927).

La Commission recommande que l'on attire l'attention des Gouvernements de l'Empire britannique sur la nécessité de coopérer de la façon la plus large possible au projet pour le recensement agricole mondia de 1930–1931. Elle désire aussi faire remarquer que ce recensement fournit une occasion unique pour obtenir des statist. complètes concernant l'agric. de l'Empire.

RÉSOLUTIONS ADOPTÉES PAR LA NEUVIÈME ASSEMBLÉE GÉNÉRALE (1928).

L'Assemblée générale :

1o Approuve le rapport de la Commission des statisticiens en ce qui concerne le recensement agricole mondial :

2o Recommande au Comité permanent de modifier le formulaire-type de façon à donner effet aux recommandations contenues dans le rapport ;

3ον. Ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸ «International Education Board» διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν ἣν παρέσχεν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς ἀπογραφῆς καὶ ἐλπίζει ὅτι τὸ «International Education Board»θέλει ἐξακολουθήσῃ χορηγοῦν τὴν ὑποστήριξιν ταύτην κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη διὰ νὰ κατορθωθῇ ὅπως ἡ μετὰ τοσαύτης ἐπιτυχίας ἀρξαμένη ἐργασία δυνηθῇ καὶ καταληξῃ εἰς ἱκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα.

4ον. Τέλος ἡ Γενικὴ Συνέλευσις παρακαλεῖ τὰ Κράτη, ἅτινα θὰ παράσχωσιν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τὰ ἀποτελέσματα τῆς γεωργικῆς των ἀπογραφῆς, ὅπως ἐπισυνάψωσι κατὰ τὴν ἀποστολὴν τούτων σημείωμα ἐπεξηγοῦν ἐν λεπτομερείᾳ τὰς μεθόδους συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἐπετεύχθησαν αἱ πληροφορίαι αὗται.

Τελικὴ πρᾶξις τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς ἀφορώσης τὰς Οἰκονομικὰς Στατιστικάς.

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς Νοτιο-Ἀφρικανικῆς Ἑνώσεως, τῆς Γερμανίας, τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς τῆς Αὐστρίας, τῆς Αὐστραλιανῆς Συμπολιτείας, τοῦ Βελγίου, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Βορείου Ἰρλανδίας, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Βραζιλίας, τῆς Βουλγαρίας, τοῦ Καναδᾶ, τῆς Κούβας, τῆς Δανίας, τῆς Ἐλευθέρας Πόλεως τοῦ Δάντσιχ, τῆς Αἰγύπτου, τοῦ Ἰσημερινοῦ τῆς Ἐσθονίας, τῆς Φινλανδίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Οὐγγαρίας, τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Ἰταλίας, τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Λεττονίας, τοῦ Λουξεμβούργου, τοῦ Μεξικοῦ, τῆς Νικαράγουας, τῆς Νορβηγίας, τῆς Παραγουάης, τῶν Κάτω Χωρῶν, τῆς Πολωνίας, τῆς Πορτογαλλίας, τῆς Ρουμανίας, τοῦ Βασιλείου τῶν Σέρβων, Κροατῶν καὶ Σλοβένων, τοῦ Σιάμ, τῆς Ἑνώσεως τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, τῆς Σουηδίας, τῆς Ἑλβετίας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Τουρκίας, τῆς Οὐραγουάης, τῆς Βενεζουέλας, ἐπιθυμοῦσαι ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ δημοσίευσιν διαφόρων κατηγοριῶν στατιστικῶν εἰς πάσας τὰς Χώρας τοῦ κόσμου, ὡς καὶ τὴν γενικὴν ἀποδοχὴν ὁμοιομόρφων μεθόδων διὰ τὴν κατάρτισιν στατιστικῶν ἀποτελεσμάτων οἰκονομικῆς φύσεως.

Λαβοῦσαι τὴν πρὸς ταύτας ἀπευθυνθεῖσαν πρόσκλησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπως μετάσχωσι Συνδιασκέψεως πρὸς μελέτην σχεδίου συμβάσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου,

Διώρισαν πρὸς τοῦτο τὰς ἑξῆς ἀντιπροσωπείας :

ΝΟΤΙΟΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Ἀντιπρόσωπος :

Δρ. JOHN EDWARD HOLLOWAY B. A. D. Sc, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς Ἀπογραφῆς καὶ τῶν Στατιστικῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἀντιπρόσωπος :

ὁ καθηγητὴς Dr. ERNST WAGEMANN
Πρόεδρος τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ Δρ. HANS PLATZER
Διευθυντὴς παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐμπειρογνώμονες :

Κος PAUL SCHLAMP, Ober Regierungsrat παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ Δρ. OTTO NATHAN Regierungsrat παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἐπικρατείας.

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀντιπρόσωπος :

Κος E. DANA DURAND,
Τμηματάρχης τῶν Στατιστικῶν Ἐρευνῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου.

Ayant reçu l'invitation qui leur a été adressée par le Conseil de la Société des Nations de participer à une Conférence en vue d'étudier un projet de convention à ce sujet,

Ont, à cet effet, désigné les délégations suivantes :

Union Sud-Africaine.

Délégué :

Le docteur John Edward HOLLOWAY, B. A., D. Sc., Directeur du Bureau du Recensement et des Statistiques.

Allemagne.

Délégués :

Le professeur Dr Ernst WAGEMANN,
Président de l'Office de Statistique du Reich.
Le docteur Hans PLATZER,
Directeur à l'Office de Statistique du Reich

Experts :

M. Paul SCHLAMP,
Oberregierungsrat à l'Office de Statistique du Reich.
Le docteur Otto NATHAN,
Regierungsrat à l'Office de Statistique du Reich.

ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE.

Délégué :

Mr. E. Dana DURAND,
Chef de la Division des Recherches statistiques du Département du Commerce.

Σύμβουλοι :
Κος ASHER HOBSON,
τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.
Κος JAMES F. DEWHURST
Τμηματάρχης τῆς Στατιστικῆς τῆς «Federal Reserve Bank» τῆς Φιλαδελφείας.
Γραμματεύς :
Κος ELBRIDGE D. RAND
Πρόξενος ἐν Γενεύῃ.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Ἀντιπρόσωποι :
Κος WALTER BREISKY
τέως Ἀντικαγκελάριος : Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς.
Δρ. EMIL FERDINAND ROTHE
Ὑπουργικὸς Σύμβουλος καὶ Προϊστάμενος τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἐμπορίου εἰς τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου καὶ Συγκοινωνίας.
Ὁ Δρ. RUDOLF RIEMER
Αὐλικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Ὁμοσπονδιακῇ Ὑπηρεσίᾳ Στατιστικῆς.
Ὁ Δρ. JOHANN SCHMIDT
Ὑπουργικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ Συγκοινωνίας.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΗ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἀντιπρόσωποι :
Sir SYDNEY CHAPMAN, K. C. B., C. B. E.
Κος A. W. FLUX, C. B.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Ἀντιπρόσωποι :
M. A. JULIN
Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.
M. A. JANSSEN
Γενικὸς Διευθυντὴς Τελωνείων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ὡς καὶ τὰ τμήματα τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας ἅτινα δὲν ἀποτελοῦσι χωριστὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.
Ἀντιπρόσωποι :
SIR SYDNEY CHAPMAN, K. C. B., C. B. E.
Ἀνώτερος Κυβερνητικὸς Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τῆς Α. Μ. τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.
LORD EBBISHAM, C. B. E.,
Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Βρεττανικῶν βιομηχανιῶν.
Κος A. W. FLUX, C. B.
Διευθυντὴς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὸ »Board of Trade».
Κος GEORGE A. MITCHELL
Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου τῶν Βρεττανικῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων.
Νομικὸς Σύμβουλος :
Κος W. E. BECKETT
Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ «Foreing Office».

Γραμματεὺς W. G. FERGUSSON
»Board of Trade».

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Ἀντιπρόσωποι :
Κος J. A. BARBOZA-CARNEIRO
Ἐμπορικὸς Ἀκόλουθος τῆς Πρεσβείας τῆς Βραζιλίας εἰς Λονδῖνον.
Κος ANTONIO CAVALCANTI ALBUQUERQUE DE GUSMAO
Τμηματάρχης παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει τῆς Στατιστικῆς.

Conseillers :
Mr. Asher HOBSON,
Du Département de l'Agriculture
Mr. James F. DEWHURST,
Chef de la Division de Statistique de la «Federal Reserve Bank» de Philadelphie.
Secrétaire :
Mr. Elbridge D. RAND,
Consul à Genève.

Autriche.

Délégués :
M. Walter BREISKY,
Ancien Vice - Clancelier ; Président de l'Office fédéral de Statistique.
Le docteur Emil Ferdinand ROTHE,
Conseiller ministériel et Chef du Service de Statistique commerciale au Ministère fédéral du Commerce et des Communications.
Le docteur Rudolf RIEMER,
Conseiller aulique à l'Office fédéral de Statistique.

Le docteur Johann SCHMIDT,
Conseiller ministeriel au Ministère fédéral du Commerce et des Communications.

Commonwealth d'Australie.

Délégués :
Sir Sydney CHAPMAN, K.C.B., C.B.E.
Mr. A. W. FLUX, C.B.

Belgique

Délégués :
M. A. JULIN,
Secrétaire général du Ministère de l'Industrie, de Travail et de la Prévoyance sociale.
N. A. JANSSEN,
Directeur général des Douanes au Ministère dus Finances.

Grande-Bretagne et Irlande du Nord.

ainsi que les parties de l'Empire britannique qui ne sont pas, à titre distinct, membres de la Société des Nations.
Délégués :
Sir Sydney CHAPMAN K.C.B., C.B.E.,
Principal Gonseiller économique du Gouvernement de Sa Majesté en Grande-Bretagne.
Lord EBBISHAM, G.B.E.,
Président de la Fédération des Industries britanniques.
Mr. A. W. FLUX, C.B.,
Directeur du Département de Statistique au «Board of Trade».
Mr. George A. MITCHELL,
Président de l'Association des Chambres de Commerce britanniques.
Conseiller juridique :
Mr. W. E. BECKETT,
Conseiller juridique au «Foreign Office».
Secrétaire :
Mr. W. G. FERGUSSON,
«Board of Trade».

États-Unis du Brésil.

Délégués :
M. J. A. BARBOZA-CARNEIRO,
Attaché commercial à l'Ambassade du Brésil à Londres.
M. Antonio CAVALCANTI ALBUQUERQUE DE GUSMAO,
Chef de Section à la Direction générale de Statistique.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Ἀντιπρόσωπος :
Κος DMITRI MICHAYKOFF
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σόφιας. Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Στατιστικῆς τοῦ Βασιλείου, Βουλευτὴς τῆς Σοβράνιε

ΚΑΝΑΔΑΣ

Ἀντιπρόσωπος :
Ὁ Δρ. W. A. RIDDELL, M. A. PH. D. »Advisory Officer» τῆς Κτήσεως τοῦ Καναδᾶ παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.
Γραμματεύς
Κος E. D. Mc GREER, M. A.

ΚΟΥΒΑ

Ἀντιπρόσωποι :
Κος GUILLERMO DE BLANCK
Ἔκτακτος Ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργός, Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Κος REDRO PANDO Y CINTRA
Διευθυντὴς τῆς Ἀπογραφῆς.
Γραμματεύς :
Κος MANUEL R. ALVAREZ

ΔΑΝΙΑ

Ἀντιπρόσωποι :
Κος ADOLPH JENSEN
Διευθυντὴς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους.
Κος JOHANNES DALHOFF
Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Βιομηχανίας, Ἐμπορίου καὶ Ναυτιλίας.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΤΖΙΚ

Ἀντιπρόσωποι :
M. E. SZTURN DE SZTREM
Τμηματάρχης τῆς κεντρικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Πολωνίας.
Ὁ Δρ. MARTIN J. FUNK
Διευθυντὴς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐλευθέρας Πόλεως τοῦ Δάντζικ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἀντιπρόσωποι :
Κος JAMES J. CRAIG
Οἰκονομικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.
HENEIN BEY HENEIN
Ἐλεγκτὴς τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῆς Ἀπογραφῆς.

ΙΣΗΜΕΡΙΝΟΣ

Ἀντιπρόσωπος :
Κος ALEXANDRE GASTELU
Πρόξενος ἐν Γενεύῃ.

ΕΣΘΟΝΙΑ

Ἀντιπρόσωπος :
Κος ALBERT PULLERITS
Διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου.

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Ἀντιπρόσωποι :
Ὁ δρ. RUDOLPH HOLSTI
Ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ ὁμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἑλβετίας. Μόνιμος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν.
Ὁ Δρ. MARTTI KOVERO
Διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς.
Κος WERNER LINDGREN
Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τελωνείων.
Γραμματεύς :
Κος P. HJELT

Bulgarie.

Délégué :
M. Dimitri MICHAYKOFF,
Professeur à l'Université de Sofia; Président du Conseil supérieur de Statistique du Royaume; Député au Sobranié.

Canada

Délégué :
Le docteur W. A. RIDDELL, M.A., Ph. D.,
«Advisory Officer» du Dominion du Canada auprés de la Société des Nations.
Secrétaire :
Mr. E. D. Mc GREER, M.A.,

Cuba.

Délégués:
M. Guillermo DE BLANCK,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire; Délégué permanent auprès de la Société des Nations.
M. Pedro PANDO Y CINTRA,
Directeur du Recensement.
Secrétaire :
M. Manuel R. ALVAREZ.

Danemark.

Délégués :
M. Adolph JENSEN,
Directeur du Département de Statistique de l'Etat.
M. Joahmnes DALHOFF,
Directeur au Ministère de l'Industrie, du Commerce et de la Navigation.

Ville libre de Dantzig.

Délégués:
M. E. SZTURM DE SZTREM,
Chef de Division à l'Office central de Statistique de Pologne.
Le docteur MARTIN J. FUNK,
Directeur de l'Office de Statistique de la Ville libre de Dantzig.

Égypte.

Délégués:
Mr. James I. CRAIG,
Secrétaire financier du Ministère des Finances.

Henein Bey HENEIN,
Contrôleur du Département de Statistique et up Recensement.

Équateur.

Délégué:
M. Alexandre GASTELU,
Gonsul à Genève.

Estonie.

Délégué:
M. Albert PULLERITS,
Directeur du Bureau central de Statistique

Finlande.

Délégués:
Le docteur Rudolf HOLSTI,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse; Délégué permanent auprès de la Société des Nations.
Le docteur Martti KOVERO,
Directeur du Bureau central de Statistique.
M. Werner LINDGREN,
Directeur du Bureau de Statistique à la Direction générale des Douanes.
Serétaire:
M. P. HJELT.

ΓΑΛΛΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος CLEMENT COLSON
'Επίτιμος 'Αντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας. 'Αντιπρόεδρος τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Στατιστικῆς, 'Ακαδημαϊκός.
Κος HUBER
Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς τῆς Γαλλίας.
Κος ELBEL
Διευθυντὴς τῶν 'Εμπορικῶν Συμφώνων τοῦ 'Υπουργείου 'Εμπορίου.
Κος GAYON
Προϊστάμενος τῆς 'Εμπορικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τελωνείων.
Πρόσθετος 'Αντιπρόσωπος :
Κος GERDOLLE ,
Προϊστάμενος Γραφείου τοῦ 'Υπουργείου 'Εμπορίου.
Γραμματεύς :
Κος GUEYRAUD
Γραμματεὺς Πρεσβείας.

ΕΛΛΑΣ

'Αντιπρόσωπος :
Κος Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ
'Επιτετραμμένος τῆς 'Ελλάδος ἐν Βέρνῃ.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος JULES DE KONKOLY - THEGE
'Υπουργικὸς Σύμβουλος, 'Υποδιευθυντὴς τῆς Κεντρικῆς Στατιστικῆς 'Υπηρεσίας.
Κος ALEXANDRE DOBROVITS
Σύμβουλος Τμήματος, Γενικὸς Γραμματεύς, τοῦ 'Ινστιτούτου οἰκονομικῆς στατιστικῆς καὶ οἰκονομικῶν ἐρευνῶν

ΙΝΔΙΑΙ

'Αντιπρόσωπος :
'Ο Δρ. D. B. MEEK, C. B. E., M. A.
Γενικὸς Διευθυντὴς ἐμπορικῶν πληροφοριῶν καὶ Στατιστικῶν.

ΙΤΑΛΙΑ

'Αντιπρόσωπος :
'Ο Δρ. CORRADO GINI
Πρόεδρος τοῦ Κεντρικοῦ 'Ινστιτούτου Στατιστικῆς τοῦ Βασιλείου.
Πρόσθετοι 'Αντιπρόσωποι :
Κος ANTONIO BERNARDI
'Αρχιεπιθεωρητὴς τῆς Βιομηχανίας καὶ 'Εργασίας τοῦ 'Υπουργείου 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.
Κος A. COLOMBO
'Ανώτερος ἐπιθεωρητὴς τῶν τελωνείων τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν.
'Εμπειρογνώμων :
'Ο Δρ. GIOMMARIA CAU
Σύμβουλος τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως 'Εργασίας τοῦ 'Υπουργ. 'Εθν. Οἰκονομίας.

ΙΑΠΩΝΙΑ

'Αντιπρόσωπος :
Κος NOBUMI ITO
Σύμβουλος Πρεσβείας, Βοηθὸς Διευθυντὴς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Γραφείου τῆς 'Ιαπωνίας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.
'Εμπειρογνώμονες :
Κος RYUSAKU NAGASAWA
Στατιστικολόγος τοῦ 'Υπουργείου Γεωργίας καὶ Δασῶν.
Κος TSUNEJI TANIGUCHI
Γραμματεὺς τοῦ 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.
Κος TAIJIRO MATSUDA
Στατιστικολόγος τοῦ Κυβερνητικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς
Κος MOMOJI MOROI
Στατιστικολόγος τοῦ 'Υπουργείου 'Εμπορίου καὶ Βιομηχανίας.

France.

Délégués:
M. Clément COLSON,
Vice-Président honoraire du Conseil d'Etat; Vice-Président du Conseil supérieur de Statistique; Membre de l'Institut.
M. HUBER,
Directeur de la Statistique générale de la France.
M. ELBEL,
Directeur des Accords commerciaux au Ministère du Commerce.
M. GAYON,
Chef du Service de la Statistique commerciale à la Direction générale des Douanes.
Délégué adjoint:
M. GERDOLLE,
Chef de Bureau au Ministère du Commerce.
Serétaire:
M. GUEYRAUD,
Secrétaire d'ambassade.

Grèce.

Délégués:
M. D. BIKELAS,
Chargé d'Affaires de Grèce à Berne.

Hongrie.

Délégués:
M. Jules DE KONKOLY-THEGE,
Conseiller ministériel; Sous-Directeur de l'Office central de Statistique.
M. ALEXANDRE DOBROVITS,
Conseiller de section, Secrétaire général de l'Institut de Statistique économique et de Recherches pour conjonctures économiques.

Inde.

Délégué :
Le docteur D. B. MEEK, C.B.E., M.A.,
Directeur général de Documentation et Statistiques commerciales.

Italie.

Délégué :
Le docteur Corrado GINI,
Président de l'Institut central de Statistique du Royaume.
Délégués adjoints:
M. Antonio BERNARDI,
Inspecteur en chef de l'Industrie et du Travail au Ministère de l'Economie nationale
M. A. COLOMBO,
Inspecteur supérieur des Douanes au Ministère des Finances.
Expert :
Le docteur Giommaria CAU,
Conseiller à la Direction générale du Travail au Ministère de l'Economie Nationale.

Japon.

Délégué :
M. Nobumi ITO,
Conseiller d'ambassade ; Directeur adjoint du Bureau impérial du Japon à la Société des Nations.

Experts:
M. Ryusaky NAGASAWA
Statisticien au Ministère de l'Agriculture et des Forêts.
M. Tsunéji TANIGUCHI,
Secrétaire au Ministère des Finances.
M. Taijiro MATSUDA,
Statisticien au Bureau de Statistique du Gouvernement.
M. Momoji MOROI,
Statistitien au Ministère du Commerce et de l'Industrie.

Γραμματεύς :
Κος SUEMITSU KADOWAKI
'Ακόλουθος Πρεσβείας, Γραμματεὺς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Γραφείου τῆς 'Ιαπωνίας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.

ΛΕΤΤΟΝΙΑ

'Αντιπρόσωπος :
Κος CHARLES DUZMANS
"Εκτακτος 'Απεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος 'Υπουργός, μόνιμος ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.

ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΝ

'Αντιπρόσωπος :
Κος CHARLES VERMAIRE
Πρόξενος ἐν Γενεύῃ.

ΜΕΞΙΚΟΝ

'Αντιπρόσωποι :
Κος DANIEL COSIO VILLEGAS, L. D, A. M., D. Cs.
Καθηγητὴς τοῦ 'Εθνικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μεξικοῦ.
Οἰκονομικὸς Σύμβουλος τοῦ 'Εθνικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς.
Κος FRANCISCO TREJO

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

'Αντιπρόσωπος :
'Ο Δρ A. SOTILE,
Doctor Juris 'Επιτετραμμένος, Μόνιμος 'Αντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.

ΝΟΡΒΗΓΙΑ

'Αντιπρόσωπος :
Κος GUNNAR JAHN
Διευθυντὴς τοῦ κεντρικοῦ Γραφείου Στατιστικῆς.

ΠΑΡΑΓΟΥΑΗ

'Αντιπρόσωπος :
Κος FRANZ MACHON
Πρόξενος ἐν Λωζάννῃ.

ΚΑΤΩ ΧΩΡΑΙ

'Αντιπρόσωποι :
'Ο καθηγητὴς Δρ. H. W. METHORST
Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου.
'Ο καθηγητὴς Δρ. L. P. LE COSQUINO DE BUSSY
Διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ Μουσείου τοῦ ἀποικιακοῦ 'Ινστιτούτου.

'Εμπειρογνώμονες :
Κος J. H. F. CLAESSENS
Προϊστάμενος τῆς 'Εμπορικῆς Στατιστικῆς τοῦ κεντρικοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου.
'Ο Δρ. E. W. VAN DAM VAN ISSELT
Προϊστάμενος τῆς οἰκονομικῆς Στατιστικῆς τοῦ κεντρικοῦ γραφείου στατιστικῆς.

ΠΟΛΩΝΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος E. SZTURM DE SZTREM
Τμηματάρχης παρὰ τῇ Κεντρικῇ Στατιστικῇ 'Υπηρεσίᾳ.
Κος BRUNON BALUKIEWICZ
Τμηματάρχης τῆς Στατιστικῆς τῆς 'Εργασίας καὶ Βιομηχανίας παρὰ τῇ Κεντρικῇ Στατιστικῇ 'Υπηρεσίᾳ.
'Ο καθηγητὴς EDWARD LIPINSKI
Διευθυντὴς τοῦ 'Ινστιτούτου ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς γενικῆς κινήσεως τῶν οἰκονομικῶν ὑποθέσεων.

Secrétaire :
M. Suémitsu KADOWAKI,
Attaché d'ambassade ; Secrétaire au Buraeu impérial du Japon à la Société des Nations.

Lettonie

Délégué :
M. Charles DUZMANS,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire; Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Luxembourg.

Délégué :
M. Charles VERMAIRE,
Consul à Genève.

Mexique.

Délégués:
M. Daniel Cosio VILLEGAS, L.D., A M., D.Cs., Professeur à l'Université nationale du Mexique; Conseiller économique au Bureau de Statistique nationale.
M. Francisco TREJO.

Nicaragua.

Délégué :
Le docteur A. SOTTILE,
Doctor juris; Chargé d'Affaires; Délégué permanent auprès de la Société des Nations.

Norvège.

Délégué :
M. Gunnar JAHN,
Directeur du Bureau central de Statistique.

Paraguay.

Délégué :
M. Franz MACHON,
Consul à Lausanne.

Pays-Bas.

Délégués :
Le professeur Dr H.W. METHORST,
Directeur général du Bureau de Statistique.
Le professeur Dr.L. P. LE COSQUINO DE BUSSY
Directeur du Musée commercial de l'Institut colonia

Experts :
M. J. H. F. CLAESSENS,
Chef de la Statistique commerciale au Bureau central de Statistique.
Le docteur E.W. VAN DAM VAN ISSELT,
Chef de la Statistique économique au Bureau central de Statistique.

Pologne.

Délégués :
M. E. SZTURM DE STZREM,
Chef de Division à l'Office central de Statistique.
M. Brunon BALUKIEWICZ,
Chef de la Division de Statistique du Travail et de l'Industrie à l'Office central de Statistique.
Le professeur Edward LIPINSKI,
Directeur de l'Institut des Recherches sur le mouvement général des affaires.

'Ο καθηγητὴς PIEKALKIEWICZ
Τμηματάρχης παρὰ τῇ κεντρικῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος FRANCESCO DE CALHEIROS E MENEZES
'Αρχηγὸς τῆς Πορτογαλλικῆς Γραμματείας παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.
Κος CASIMIRO ANTONIO CHAMBICA DA FONSECA
Τμηματάρχης παρὰ τῇ γενικῇ Διευθύνσει τῆς Στατιστικῆς Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

'Αντιπρόσωποι :

CONSTANTIN ANTONIADE
Ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.
Κος J. THEODORESCO
Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ 'Ινστιτούτου Στατιστικῆς.
Κος LEONIDA COLESCO
Μέλος τοῦ 'Ανωτάτου Συμβουλίου Στατιστικῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ

'Αντιπρόσωποι :
Κος CONSTANTIN FOTITCH
Μόνιμος 'Αντιπρόσωπος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν 'Εθνῶν.
'Ο Δρ. MAX BIRKOVITCH
Τμηματάρχης παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Στατιστικῆς τοῦ Κράτους.
Κος LAZARE KOSTITCH
Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΩΝ

'Αντιπρόσωποι :
'Ο καθηγητὴς LEON KRITZMANN
Βοηθὸς Διευθυντὴς τῆς κεντρικῆς Διοικήσεως Στατιστικῆς

'Η καθηγήτρια Κα M. FALKNER - SMIT
Μέλος τοῦ Κολλεγίου τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως Στατιστικῆς.
'Ο καθηγητὴς CHOLOM DVOLAITSKY
Μέλος τοῦ Κολλεγίου τῆς 'Επιτροπείας τοῦ Λαοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου.
Γραμματεύς :

'Ο Δρ. IGOR BOGOLEPOFF

'Ακόλουθος τῆς ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν 'Επιτροπείας τοῦ Λαοῦ.

'Εμπειρογνώμονες :
'Ο καθηγητὴς BENJAMIN WEITZ
Κος NICOLAS DOUBENETZKI
Τμηματάρχης παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διοικήσει Στατιστικῆς.

Βοηθὸς 'Εμπειραγνώμων :
Κος KRISTIAN
'Υποτμηματάρχης παρὰ τῇ Κεντρικῇ Διευθύνσει τῆς Στατιστικῆς.

ΣΟΥΗΔΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος K. I. WESTMAN

Le professeur PIEKALKIEWICZ,
Chef de Division à l'Office central de Statistique.

Portugal.

Délégués :
M. Francesco DE CALHEIROS E MENEZES,
Chef de la Chancellerie portugaise auprès de la Société des Nations.
M. Casimiro Antonio CHAMBICA DA FONSECA,
Chef de Division de la Direction générale de la Statistique au Ministère des Finances.

Roumanie.

Délégués :

M. Constantin ANTONIADE,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire auprès de la Société des Nations.
M. I. THEODORESCO,
Directeur général de l'Institut de Statistique.
M. Leonida COLESCO,
Membre du Conseil supérieur de Statistique.

Royaume des Serbes, Croates et Slovènes.

Délégués :
M. Constantin FOTITCH,
Délégué permanent auprès de la Société des Nations.
Le docteur Max BIRKOVITCH,
Chef de Section à la Direction de la Statistique de l'Etat.
M. Lazare KOSTITCH,
Professeur à l'Université.

UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES.

Délégués:
Le professeur Léon KRITZMANN,
Directeur adjoint de l'Administration centrale de Statistique.
Le professeur Mme M. FALKNER-SMIT,
Membre du Collège de l'Administration centrale de Statistique.
Le professeur Cholom DVOLAITSKY,
Membre du Collège du Commissariat du Peuple pour le commerce extérieur et intérieur.
Secrétaire:

Le docteur Igor BOGOLEPOFF,
Attaché au Commissariat du Peuple aux Affaires étrangères.
Experts:
Le professeur Benjamin WEITZ.

M. Nicolas DOUBENETZKI,
Chef de Section à l'Administration centrale de Statistique.
Expert adjoint:

M. KRISTIAN,
Sous-Chef de Section à la Direction centrale de Statistique.

Suède.

Délégués:
M. K. I. WESTMAN,

Ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ ὁμοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ τῆς Ἑλβετίας.
Κος MARTIN JANSSON
Προϊστάμενος τοῦ Στατιστικοῦ Γραφείου τῆς Βασιλικῆς Διοικήσεως τοῦ 'Εμπορίου.
Γραμματεύς :
Κος R. ARFWEDSON
Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν 'Εξωτερικῶν.

ΕΛΒΕΤΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος W. STUCKI
Διευθυντὴς τοῦ 'Εμπορίου παρὰ τῇ ὁμοσπονδιακῇ Ὑπηρεσίᾳ δημοσίας Οἰκονομίας.
'Ο Δρ. J. LORENZ
Privat- docent εἰς Φριβοῦργον.
Κος K. ACKLIN
Τμηματάρχης 'Εμπορικῆς Στατιστικῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τελωνείων.

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
'Ο Δρ. J. MRAZ.
Ὑπουργικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ.
'Ο Δρ. J. RYBA
Σύμβουλος παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ.
'Ο Δρ. HORACEK.
Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου 'Εμπορίου.

ΤΟΥΡΚΙΑ

'Αντιπρόσωποι :
Κος MUCHFIK SELAMI.
Σύμβουλος τῆς ἐν Βέρνῃ Τουρκικῆς Πρεσβείας.
Κος DJELAL
Βοηθὸς Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς κεντρικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας.

ΟΥΡΑΓΟΥΑΗ

'Αντιπρόσωπος :
'Ο Δρ. ALFREDO DE CASTRO
Ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῷ 'Ομοσπονδιακῷ Συμβουλίῳ τῆς 'Ελβετίας.

ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ

'Αντιπρόσωπος :
'Ο Δρ. F. J. DUARTE,
Πρόξενος ἐν Γενεύῃ.
Καί, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα παρατηρητῶν :

ΣΙΑΜ

Η αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης ὁ πρίγκηψ VARNVAIDYA
Ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ αὐτοῦ Βρεττανικῇ Μεγαλειότητι.
Γραμματεύς :
NAI-THAVIL ARTHAYUKTI.
'Ακόλουθος τῆς ἐν Παρισίοις Πρεσβείας τοῦ Σιάμ.
Τὸ Διεθνὲς 'Ινστιτοῦτον τῆς Γεωργίας καὶ τὸ Διεθνὲς 'Εμπορικὸν 'Επιμελητήριον, προσκληθέντα νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ὑπὸ τίτλον συμβουλευτικόν, καθώρισαν ἐπὶ τούτῳ τὰς ἑξῆς ἀντιπροσωπείας :

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.
M. Martin JANSSON,
Chef du Bureau de Statistique de l'Administration royale du Commerce.

M. R. ARFWEDSON,
Secrétaire au Ministère des Affaires étrangères.

Suisse.

Délégués:
M. W. STUCKI,
Directeur de la Division du Commerce du Département fédéral de l'Economie publique.
Le docteur J. LORENZ,
Privat-docent à Fribourg.
M. K. ACKLIN,
Chef de la Section de Statistique commerciale de la Direction générale des Douanes.

Tchécoslovaquie.

Délégués:
Le docteur J. MRAZ,
Conseiller ministériel à l'Office de Statistique.
Le docteur J. RYBA,
Conseiller à l'Office de Statistique.
Le docteur HORACEK,
Conseiller au Ministère du Commerce.

Turquie.

Délégués:
M. Muchfik SELAMI,
Conseiller à la Légation de Turquie à Berne.
M. DJELAL,
Directeur général adjoint de l'Office central de Statistique.

Uruguay.

Délégué:
Le docteur Alfredo de CASTRO,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près le Conseil fédéral suisse.

Venezuela.

Délégué:
Le docteur F. J. DUARTE,
Consul à Genève.
Et, en qualité d'observateurs:

Siam.

Son Altesse Sérénissime le prince VARNVAIDYA,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté Britannique.
Serétaire:
Nai Thavil ARTHAYUKTI,
Attaché à la Légation de Siam à Paris.
L'Institut international d'Agriculture et la Chambre de Commerce internationale, invités à prendre part, à titre consultatif, à la Conférence, ont désigné à cet effet les délégations suivantes :

ΔΙΕΘΝΕΣ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Institut International d'Agriculture.

Ὁ καθηγητὴς ASHER HOBSON
Ἀντιπρόσωπος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸ μόνιμον Συμβούλιον τοῦ Ἰνστιτούτου.

Le professeur Asher HOBSON,
Délégué des Etats-Unis d'Amérique au Comité permanent de l'Institut.

Κος VALENTIN DORE
Προϊστάμενος τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἰνστιτούτου.

M. Valentin DORE,
Chef de Service de la Statistique générale de l'Institut.

Κος LEON M. ESTABROOK
Διευθυντὴς τῶν παρασκευαστικῶν ἐργασιῶν τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς ἀπογραφῆς.

M. Léon M. ESTABROOK,
Directeur des travaux préparatoires du Recensement agricole mondial.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ

Chambre de commerce Internationale.

Πρόεδρος :

Président :

Κος GINO OLIVETTI
Πρόεδρος τῆς γενικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν διεθνῶν βιομηχανικῶν στατιστικῶν τοῦ διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Βουλευτής. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς φασιστικῆς Συνομοσπονδίας τῆς Ἰταλικῆς Βιομηχανίας.

M. Gino OLIVETTI, Président de la Commission générale des statistiques industrielles internationales de la Chambre de Commerce internationale ; Député; Secrétaire général de la Confédération fasciste de l'Industrie italienne.

Μέλη :

Membres :

Κος ETIENNE FOUGÈRE
Πρόεδρος τῆς διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας μετάξης. Βουλευτής.

M. Etienne FOUGÈRE, Président de la Fédération internationale de la Soie ; Député.

Κος GUY LOCOCK
Βοηθὸς διευθυντὴς τῆς Ὁμοσπονδίας βρεττανικῶν βιομηχανιῶν.

M. Guy LOCOCK, Directeur adjoint de la Fédération d'industries britanniques.

Ἀναπληρωταί :

Suppléants :

Κος FRANCESCO COPPOLA D' ANNA
Διευθυντὴς τῶν ὑπηρεσιῶν οἰκονομικῶν καὶ στατιστικῶν μελετῶν τῆς γενικῆς φασιστικῆς Συνομοσπονδίας τῆς Ἰταλικ. Βιομηχανίας.

M. Francesco COPPOLA D'ANNA, Directeur des offices d'études économiques et statistiques de la Confédération générale fasciste de l'industrie italienne.

Κος A. DE LAVERGNE
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς γενικῆς Συνομοσπονδίας τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς.

M. A. DE LAVERGNE, Délégué général de la Confédération générale de la production française.

Ἐμπειρογνώμονες :

Experts :

Κος ARNO PEARSE
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς διεθνοῦς Ὁμοσπονδίας βάμβακος.

M. Arno PEARSE, Secrétaire général de la Fédération internationale du coton.

Κος OWEN JONES
Βρεττανικὸς διοικητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῷ διεθνεῖ Ἐμπορικῷ Ἐπιμελητηρίῳ.

Mr. Owen JONES, Commissaire administratif britannique près de la Chambre de Commerce internationale.

Κος RIGHARD ELDRIDGE
Διοικητικὸς Ἐπίτροπος ἐν ὑπηρεσίᾳ διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῷ διεθνεῖ ἐμπορικῷ ἐπιμελητηρίῳ.

Mr. Richard ELDRIDGE, Commissaire administratif en fonction pour les Etats-Unis d'Amérique à la Chambre de Commerce internationale.

Κος PIERRE VASSEUR
Προϊστάμενος τῆς ὁμάδος »Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας« τοῦ Διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

M. Pierre VASSEUR, Chef du groupe Industrie et Commerce de la Chambre de Commerce internationale.

Κος H. B. Hugues
Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τοῦ Ἐμπορίου τοῦ βάμβακος εἰς Μάντσεστερ.

M. H. B. HUGHES, Directeur du Bureau de la Statistique de commerce de coton à Manchester.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Ὑποεπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῆς τελωνιακῆς ὀνοματολογίας καὶ ἡ συμβουλευτικὴ καὶ τεχνικὴ ἐπιτροπὴ συγκοινωνιῶν καὶ διαμετακομίσεως, προσκληθεῖσαι ἵνα καθορίσωσιν ἑκάστη ἓν τῶν μελῶν των ὅπως μετάσχῃ ὑπὸ συμβουλευτικὸν τίτλον εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν, ἀντεπροσωπεύθησαν διὰ τῶν μελῶν ὧν τὰ ὀνόματα ἕπονται :

Le Comité économique de la Société des Nations, le Sous-Comité d'experts pour l'unification de la nomenclature douanière et la Commission consultative et technique des communications et du transit, invités à désigner chacun un de leurs membres en vue de prendre part à titre consultatif à la Conférence, se sont fait représenter par ceux de leurs membres dont les noms suivent :

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Comité économique.

Ὁ Καθηγητὴς Δρ EUGÈNE G. NECULCEA
Τέως γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Μέλος τῆς οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Πληρεξούσιος Ὑπουργός.

Le professeur Dr Eugène G. NECULCEA,
Ancien Directeur général au Ministère des Finances ; Membre du Comité économique ; Ministre plénipotentiaire.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΤΕΛΩΝΙΑΚΗΣ ΟΝΟΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ.

Sous-Comité d'experts pour l'unification de la nomenclature douanière.

Κος R. FIGHIERA
Πρόεδρος τῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων, Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

M. R. FIGHIERA,
Président du Sous Comité d'experts, Directeur au Ministère du Commerce et de l'Industrie de la République française.

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

Organisation des Communications et du transit de la Société des Nations.

Κος J. H. F. CLAESSENS
Πρόεδρος τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑνοποίησιν τῶν στατιστικῶν μεταφορῶν.

M. J. H. F. CLAESSENS,
Président du Comité spécial pour l'unification des statistiques de transport.

Οἵτινες ἀκολούθως συνῆλθον ἐν Γενεύῃ.

Qui, en conséquence, se sont réunis à Genève.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκάλεσεν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου τῆς Συνδιασκέψεως τὸν K. William E. Rappard, Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Γενεύης, Διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου τῶν Ἀνωτάτων διεθνῶν Μελετῶν, μέλος τῆς μονίμου Ἐπιτροπῆς Ἐντολῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Le Conseil de la Société des Nations a appelé aux fonctions de président de la Conférence M. William E. RAPPARD, Professeur à l'Université de Genève, Directeur de l'Institut des Hautes Etudes internationales, membre de la Commission permanente des Mandats de la Société des Nations.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Γραμματείας ἦσαν ἐμπεπιστευμέναι εἰς τὰ ἑξῆς μέλη τοῦ Οἰκονομικοῦ καὶ δημοσιονομικοῦ τμήματος τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν : κ. κ. A. Loveday, γενικὸν γραμματέα τῆς Συνδιασκέψεως, Δρα V. J. Stencek, A. Rosenborg, J. H. Ghapman, καὶ Δρα A. Von Suchan.

Les travaux du Secrétariat étaient confiés aux membres suivants de la Section économique et financière du Secrétariat de la Société des Nations : MM. A. LOVEDAY, secrétaire général de la Conférence, Dr V. J. STENCEK, A. ROSENBORG, J. H. CHAPMAN, et Dr A. VON SUCHAN.

Κατόπιν τῶν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου μέχρι 14 Δεκεμβρίου 1928 λαβουσῶν χώραν συνεδριάσεων συνετάχθησαν αἱ κατωτέρω ἀπαριθμούμεναι πράξεις.

A la suite des réunions tenues du 26 novembre au 14 décembre 1928, les actes ci après énumérés ont été arrêtés :

I. Σύμβασις ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14 Δεκεμβρίου 1928 ἀφορῶσα τὰς οἰκονομικὰς στατιστικάς.

II Πρωτόκολλον τῆς Συμβάσεως.

I. Convention, en date du 14 décembre 1928, concernant les statistiques économiques.

II. Protocole de la Convention.

Ἡ Συνδιάσκεψις ἀπεδέχθη ὡσαύτως τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις :

La Conférence a également adopté les résolutions ci-après :

1. Ἡ Συνδιάσκεψις ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων, ἀποτελεῖται ἐκ μελῶν ἐκλεγομένων λόγῳ τῆς τεχνικῆς αὐτῶν ἁρμοδιότητος καὶ οὐχὶ τῆς ἰδιότητος ἀντιπροσώπου τῶν Κρατῶν τῶν ὁποίων εἶναι ὑπήκοοι.

1. La Conférence exprime le désir que le Comité d'experts prévu à l'article 8 se compose de membres choisis en raison de leur compétence technique et non en qualité de représentants des Etats dont ils sont ressortissants.

2. Ἡ Συνδιάσκεψις δηλοῖ ὅτι ἡ ἐν ἄρθρῳ 2-Ιβ) τῆς Συμβάσεως, καταχώρισις ἐνίων διατάξεων σχετικῶν πρὸς τὴν θαλασσίαν ναυτιλίαν δέον νὰ μὴ θεωρῆται ὡς ἐπιζημία διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι σύναψιν διεθνοῦς συμφώνου ἐπὶ τῶν στατιστικῶν μεταφορῶν.

2. La Conférence déclare que l'insertion dans l'article 2—I b) de la Convention de certaines dispositions relatives à la navigation maritime ne doit pas être considérée comme portant préjudice à la conclusion, dans l'avenir, d'un accord international sur les statistiques de transport.

3. Ἡ Συνδιάσκεψις λαβοῦσα σημείωσιν τῶν γενομένων δηλώσεων, καθ' ἃς ἤρξαντο ἐργασίαι πρὸς ἑνοποίησιν τῶν στατιστικῶν τῶν μεταφορῶν καὶ ἀναγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τῆς δημοσιεύσεως τοιούτων στατιστικῶν ἐπὶ ἑνοποιημένων βάσεων, αἵτινες ἐξασφαλίζουσι τὴν ὅσον ἔνεστι πληρεστέραν συγκριτικότητα, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως αἱ προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι δυνηθῶσι νὰ ἀχθῶσιν εἰς αἴσιον πέρας ἐντὸς τῆς συντομωτέρας δυνατῆς προθεσμίας, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ εἰς προσεχὲς μέλλον σύναψις διεθνοῦς συμφώνου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

3. La Conférence, ayant pris acte des déclarations faites, suivant lesquelles des travaux ont été entrepris en vue d'une unification des statistiques de transport, et reconnaissant l'importance de la publication de telles statistiques sur des bases unifiées assurant une comparabilité aussi complète que possible, exprime le voeu que les travaux préparatoires puissent être conduits à bonne fin dans le plus bref délai possible, afin de permettre, dans un avenir prochain, la conclusion d'un accord international à ce sujet.

4. Ἡ Συνδιάσκεψις, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν χρησιμότητα τῆς προσωπικῆς ἐπαφῆς μεταξὺ τῶν ἐπισήμων στατιστικολόγων τῶν διαφόρων χωρῶν, καὶ τὰς ὑφισταμένας δυσκολίας πρὸς ἀποστολὴν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐπιφορτισμένων μὲ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν ἐθνικῶν στατιστικῶν εἰς διεθνεῖς συνδιασκέψεις αἵτινες λαμβάνουσι χώραν εἰς ἀπομεμακρυσμένας χώρας, ἐκφράζει τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀνακαλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τονίσῃ εἰς τὰς διεθνεῖς ὀργανώσεις στατιστικῆς τὴν σκοπιμότητα τῆς συγκεντρώσεως εἰς περίοδον ὅσον τὸ δυνατὸν βραχυτέραν καὶ εἰς πόλεις ὅσον τὸ δυνατὸν γειτονικὰς τῶν διὰ τὸ αὐτὸ ἔτος προβλεπομένων διεθνῶν συνδιασκέψεων.

4. La Conférence, vu l'utilité des contacts personnels entre les statisticiens officiels des différents pays et les difficultés éprouvées pour envoyer à des conférences internationales tenues dans des pays éloignés, les fonctionnaires chargés d'élaborer les statistiques nationales, exprime le voeu que la Société des Nations prenne l'initiative de signaler aux organisations internationales de statistique l'opportunité de grouper dans une période aussi courte que possible et dans des villes aussi voisines que possible les conférences internationales prévues pour une même année.

Ὡς καὶ τὰς ἑξῆς συστάσεις :

Ainsi que les recommandations suivantes :

Ἡ Συνδιάσκεψις συνιστᾷ :

La Conférence recommande :

I. Ὅπως λόγῳ τῆς μεγάλης ἐκτιμήσεως τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκφράσῃ διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς Ἰνστιτούτου στατιστικῆς καὶ τοῦ διεθνοῦς Ἐμπορικοῦ

I. Que, en raison de la haute appréciation qu'elle désire exprimer de l'oeuvre accomplie dans la préparation de la présente Conférence par l'Institut inter-

'Επιμελητηρίου εἰς τὸν παρασκευὴν τῆς παρούσης Διασκέψεως, λαμβάνωνται πάντοτε εἰς τὸ ἔξῆς ὑπ' ὄψιν αἱ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι καὶ τεχνικαὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἁρμοδίων διεθνῶν ὀργανισμῶν.

II. Δεδομένου ὅτι ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἀντιπροσωπεύει εἰμὴ ἓν ἐλάχιστον :

1ον. Ὅπως αἱ χῶραι εὐαρεστηθῶσιν, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολυσυνθέτου τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν ὀργανώσεως, νὰ καταρτίζωσι καὶ δημοσιεύωσι στατιστικὰς λεπτομερεστέρας ἐκείνων αἵτινες ἀπαιτοῦνται διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2ον) Ὅπως αἱ χῶραι ἐπεκτείνωσι βαθμηδὸν τὸ πεδίον τῶν στατιστικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν καὶ εὐαρεστηθῶσι πρὸς τοῦτο νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς 'Επιτροπῆς 'Εμπειρογνωμόνων καὶ

3ον) Ὅπως αἱ χῶραι αἵτινες κέκτηνται στατιστικὰς ὀργανώσεις λίαν ἀνεπτυγμένας προσπαθήσωσι, προσφεύγουσαι καὶ εἰς τὴν συνδρομὴν τῆς 'Επιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιθυμοῦσι, νὰ συνάψωσιν ἀνεπισήμους ἢ ἐπισήμους συμφωνίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συγκριτικότητος ἐνίων τῶν παρ' αὐτῶν δημοσιευομένων στατιστικῶν, αἵτινες δὲν ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον διατάξεώς τινος τῆς παρούσης συμβάσεως.

III. Ὅπως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τελεσφορήσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τῆς προηγουμένης συστάσεως :

1ον. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν παρακληθῇ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν χωρῶν αἵτινες θὰ ἦσαν διατεθειμέναι νὰ τὴν ἐκτελέσωσιν.

2ον. Αἱ χῶραι αἵτινες ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν ταύτην προσκληθῶσιν :

α') Νὰ καταρτίσωσιν ἔγγραφον ἐνδεικνῦον τὰς κατηγορίας οἰκονομικῶν στατιστικῶν, ἐφ' ὧν εἶναι διατεθειμέναι νὰ συζητήσωσι τὴν ἀποδεκτὴν ὁμοιομόρφων μεθόδων.

β') Νὰ διαβιβάσωσι τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ἀμέσως εἴτε ἐπιμελείᾳ τοῦ γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν, εἰ δυνατὸν πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1929, εἰς τὰς λοιπὰς χώρας αἵτινες ἀπεδέχθησαν ὡσαύτως τὴν πρότασιν ταύτην.

γ') Νὰ ἀποστείλωσιν, εἰ δυνατὸν πρὸ τῆς 1ης 'Ιουνίου 1930, τὰς ἐπὶ τῶν οὕτω ληφθέντων ἐγγράφων παρατηρήσεις των εἰς τὰς χώρας αἵτινες θὰ εἶχον ἀποστείλει αὐτὰς ταῦτα.

δ') Ν' ἀποστείλωσιν ἀντίτυπα πάντων τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων εἰς τὸν γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν.

3ον) Τὰ ἔγγραφα ταῦτα συζητηθῶσι παρὰ τῆς 'Επιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων ἐπὶ τῷ σκοπῷ συνάψεως συμφώνου ἢ συμφώνων ἅτινα νὰ συνεπάγωνται εὐρυτέρας ὑποχρεώσεις.

IV. Ὅπως ἐπὶ τῷ σκοπῷ αὐξήσεως, ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 (II) τῆς συμβάσεως προβλεπομένων στατιστικῶν, ἡ 'Επιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὸ συντελεσθὲν ἔργον ὑπὸ τῶν διεθνῶν Συνδιασκέψεων τῶν στατιστικολόγων τῆς ἐργασίας αἵτινες συνεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς Γραφείου 'Εργασίας καὶ τὸ ἔργον τοῦ διεθνοῦς 'Ινστιτούτου Στατιστικῆς :

1ον) Παρασκευάσῃ σχέδιον λεπτομεροῦς ὀνοματολογίας τῶν κλάδων τῆς οἰκονομικῆς δράσεως καὶ τῶν ἐπαγγελμάτων.

national de statistique et la Chambre de Commerd internationale, il soit toujours tenu compte, dan la suite, des travaux scientifiques et des avis techniques des organismes internationaux compétents;

II. Etant donné que la présente Convention ne représente qu'un minimum :

1o Que les pays veuillent bien, suivant le degré de complexité de leur organisation économique, dresser et publier des statistiques plus détaillées que celles qui sont requises par la présente Convention;

2o Que les pays élargissent progressivement le champ de leurs travaux statistiques et veuillent bien, à cette fin, tenir compte des avis du Comité d'experts, et

3o Que les pays qui possèdent des organisations statistiques très développées s'efforcent, en recourant, s'ils le désirent, à l'assistance du Comité d'experts, de conclure des ententes officieuses ou officielles en vue d'assurer la comparabilité de certaines des statistiques publiées par eux, qui ne font l'objet d'aucune disposition de la présente Convention;

III. Que, en vue de donner effet au dernier paragraphe de la précédente recommandation:

1o Le Secrétaire général de la Société des Nations soit prié de s'informer des pays qui seraient disposés à y donner suite;

2o Les pays ayant accepté cette proposition soient invités:

a) A préparer un document indiquant les catégories de statistiques économiques au sujet desquelles ils sont disposés à discuter l'adoption de méthodes uniformes;

b) A transmettre ce document, soit directement, soit par les soins du Secrétaire général de la Société des Nations, si possible avant le 30 septembre 1929, aux autres pays ayant également accepté proposition;

c) A envoyer,, si possible avant le 1er juin 1930, leurs observations sur les documents ainsi reçus, aux pays qui les leur auront adressés, et

d) A envoyer des exemplaires de tous ces documents au Secrétaire général de la Société des Nations;

3o Ces documents soient discutés par le Comité d'experts, en vue d'aboutir à un accord ou à des accords comportant des obligations plus étendues;

IV. Que, en vue d'augmenter la valeur, au point de vue économique, des statistiques prévues à l'article 2 (II) de la Convention, le Comité d'experts, prenant en considération l'oeuvre des Conférences internationales des statisticiens du travail convoquées par le Bureau international du Travail et celle de l'Institut international de Statistique:

1o Prépare un projet de nomenclature détaillée des branches de l'activité économique et des professions;

2ον) Μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῶν συστημάτων καταταξεως τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ ἀναλόγως τῆς βιομηχανίας ἢ ἀναλόγως τοῦ ἀτομικοῦ ἐπαγγέλματος ὡς καὶ τὴν κατανομὴν τῶν ἐργαζομένων προσώπων ἀναλόγως τῆς θέσεως των (ἐργοδόται, μισθωτοί, κλπ.).

3ον) Παρουσιάσῃ ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων ἣν ὁ γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν 'Εθνῶν θὰ παρακληθῇ ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν 'Υψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

V. Ὅπως, εἰς πάσας τὰς χώρας ἔνθα αἱ βασικαὶ οἰκονομικαὶ στατιστικαὶ εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμέναι ὥστε νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν διαδικασίαν ταύτην, ληφθῇ προσεκτικὴ φροντὶς περὶ τῆς δυνατότητος :

1ον. 'Αναπτύξεως ἐπισήμων στατιστικῶν, κατὰ τρόπον διευκολύνοντα τὴν κατὰ κανονικὰ χρονικὰ διαστήματα κατάρτισιν ἐκτιμήσεων τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.

2ον. Δημοσιεύσεως, κατὰ κανονικὰ χρονικὰ διαστήματα, σειρῶν στατιστικῶν δεδομένων ὥστε νὰ ἐνδείκνυνται αἱ διακυμάνσεις τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως, ὑπὸ τὴν εὐρυτάτην σημασίαν τῆς ἐκφράσεως ταύτης.

3ον. Συγκεντρώσεως καὶ δημοσιεύσεως πινάκων τῶν ὁρατῶν ἀποθεμάτων διὰ τὰς κυριωτέρας πρώτας ὕλας τῆς βιομηχανίας.

4ον. Συγκεντρώσεως καὶ δημοσιεύσεως στατιστικῶν τῆς παραχθείσης ἠλεκτρικῆς δυνάμεως εἰς τοὺς κεντρικοὺς σταθμοὺς δημοσίας διανομῆς, διακρινομένης τῆς παραγωγῆς τῶν ὑδροηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἀπὸ τῆς τῶν θερμικῶν τοιούτων.

VI. Ὅπως, ἔχουσαι ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκφρασθείσας εὐχὰς παρὰ τῶν διεθνῶν Συνδιασκέψεων περὶ τῆς ἐνεργείας, αἵτινες συνῆλθον εἰς Λωδῖνον (1924) καὶ εἰς Bâle (1926), ὡς καὶ παρὰ τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς Συνδιασκέψεως τῆς Γενεύης (1927), περὶ καταρτίσεως στατιστικῶν τῆς κινητηρίου δυνάμεως, πᾶσαι αἱ χῶραι ἐπεκτείνωσι καὶ διευκρινήσωσι κατὰ τὸ δυνατόν, συμφώνως πρὸς τὰς παρὰ τῆς 'Επιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων συνταχθησομένας ἀρχάς, τὰς σχετικὰς πρὸς τὰς κινητηρίους δυνάμεις στατιστικὰς ἐργασίας.

VII. Ὅπως, εἰς πάσας τὰς χώρας τῶν ὁποίων ἡ βιομηχανία εἶναι ἀρκούντως ἀνεπτυγμένη, ἐνεργηθῇ ἀπογραφὴ τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς καὶ ὅπως ἡ ἀπογραφὴ αὕτη λαμβάνῃ χώραν τοὐλάχιστον ἅπαξ ἀνὰ δεκαετίαν, ἢ κατὰ προτίμησιν ἅπαξ ἀνὰ πενταετίαν καὶ ὅπως αἱ ἀπογραφαὶ γίνωνται εἰς τὰς διαφόρους χώρας κατὰ ἔτη ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα ἀλλήλων.

VIII. Ὅπως, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἑκάστη χώρα δημοσιεύῃ, εἰς ἀπολύτους καὶ σχετικοὺς ἀριθμούς, τὰς τιμὰς πάντων τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τοὐλάχιστον τὰς τιμὰς τῶν σπουδαιοτέρων τοιούτων, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν τιμαρίθμων χονδρικῆς πωλήσεως καὶ ἀκριβείας ζωῆς, τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 (VI) τῆς Συμβάσεως προβλεπομένων, ὡς καὶ τῶν τιμαρίθμων τῶν σπουδαιοτέρων ὁμάδων ἐμπορευμάτων.

IX. Ὅπως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως τῆς συγκριτικότητος τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 (VI) τῆς Συμβάσεως ἀναφερομένων τιμαρίθμων, πᾶσαι αἱ χῶραι ἀποδεχθῶσιν ὡς βάσιν τὸ αὐτὸ ἔτος ἢ τὴν αὐτὴν περίοδον, καὶ ὅπως ἡ 'Επιτροπὴ ἐμπειρογνωμόνων μελετήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐργασίας τῶν διεθνῶν Συνδιασκέψεων τῶν στατιστικολόγων τῆς ἐργασίας, τῶν ὑπὸ τοῦ διεθνοῦς Γραφείου 'Εργασίας συγκληθεισῶν ὡς καὶ τὰς τοῦ διεθνοῦς 'Ινστιτούτου Στατιστικῆς, καὶ ὅπως ἡ 'Επιτροπὴ παρασκευάσῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔκθεσιν ἥτις

2oEtudie la question des systèmes de classement de la polulation active d'après l'industrie ou d'après la profession individuelle, ainsi que la distribution des personnes actives d'après leur situation (employeurs salariés, etc.) ;

3o Présente sur ces sujets un rapport que le Secrétaire générale de la Société des Nations sera prié de communiquer aux gouvernements des Hautes Parties contractantes ;

V. Que, dans tous les pays où les statistiques économiques de base sont suffisamment développées pour permettre cette procédure, on se préoccupe attentivement de la possibilité :

1o De développer les statistiques officielles, de manière à faciliter l'établissement, à des intervalles réguliers, d'estimations du revenu national ;

2o De publier, à intervalles réguliers des séries de données statistiques, de nature à indiquer les fluctuations de l'activité économique, au sens le plus large de cette expression ;

3o De réunir et de publier des relevés des stocks visibles pour les principales matières premières de l'industrie ;

4o De réunir et de publier des statistiques de l'énergie électrique produite dans les stations centrales de distribution publique, en distinguant entre la production des installations hydroélectriques et celle des installations thermiques ;

VI. Que, tenant compte des voeux émis par les Conférences internationles sur l'énergie, tenues à Londres (1924) et à Bâle (1926), ainsi que par la conférence économique internationale de Genève (1927) concernant l'établissement des statistiques des forces motrices, tous les pays élargissent et précisent autant qu'il est possible, conformément aux principes qui pourront être élaborés per le Comité d'experts, les travaux statistiques relatifs aux forces motrices ;

VII. Qu'il soit procédé à un recensement de la production industrielle dans tous les pays dont l'industrie est suffisamment développée, et que ce recensement ait lieu au moins une fois tous les dix ans ou, de préférence une fois tous les cinq ans et que les recensements aient lieu dans les divers pays en des années aussi rapprochées que possible les unes des autres ;

VIII. Que, dans la mesure du possible, chaque pays publie, en chiffres absolus ou relatifs, les prix de toutes les marchandises, ou tout au moins les prix des marchandises les plus importantes, utilisées dans le calcul des indices des prix de gros et du coût de vie qui sont prévus à l'article 2 (VI) de la Convention, ainsi que des indices des prix des principaux groupes de marchandises;

IX. Que, en vue d'assurer la comparabilité des nombres-indices visés à l'article 2 (VI) de la Convention, tous les pays adoptent comme base la même année ou la même période, et que le Comité d'experts étudie cette question en tenant compte des travaux des Conférences internationales des statisticiens du travail, convoquées par le Bureau international du Travail, et de ceux de l'Institut international de Statistique, et que le Comité prépare à ce sujet un rapport qui sera communiqué aux gouvernements de

θέλει ἀνακοινωθῇ εἰς τὰς Κυβερνήσεις πάντων τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Χ. Ὅπως, αἱ διάφοροι τροποποιήσεις αἱ προταθεῖσαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνδιασκέψεως ἐπὶ τῶν παραγράφων Β' Γ' τοῦ ἄρθρου 2 (V), τοῦ ἄρθρου 2 (VI) καὶ τῶν παραρτημάτων IV καὶ V, καὶ αἵτινες ἀναγράφονται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Συνδιασκέψεως, παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἐμπειρογνωμόνων.

XI. Ὅπως, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς καταρτίσεως ἀκριβῶν ἀποτελεσμάτων τῶν κατὰ χώρας εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν συμφώνως πρὸς τὸν εἰς τὸν μέρος II τοῦ παραρτήματος I. τῆς Συμβάσεως διδόμενον κατάλογον, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρακληθῇ νὰ καταρτίσῃ, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ νὰ τηρῇ ἐνήμερον περιοδικῶς εὑρετήριον τῶν τόπων φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως τῶν ἀνοικτῶν εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον θὰ δεικνύῃ δι' ἑκάστην περίπτωσιν τὴν ἀντίστοιχον ὑποδιαίρεσιν τοῦ καταλόγου τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ μέρος II τοῦ παραρτήματος I.

XII. Ἀμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀσχολεῖται νῦν νὰ καταρτίσῃ κοινὴν ὀνοματολογίαν διὰ τὰ τελωνειακὰ δασμολόγια καὶ ὅτι εἰς τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τῶν χωρῶν ἡ στατιστικὴ ὀνοματολογία τοῦ ἐμπορίου βασίζεται ἐπὶ τῆς ὀνοματολογίας τῶν οἰκείων τελωνιακῶν δασμολογίων :

1ον. Ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐμπειρογνωμόνων, ὅταν αἱ διὰ τὴν τελωνιακὴν ταύτην ὀνοματολογίαν σχετικαὶ ἐργασίαι θὰ ἔχωσιν ἀρκούντως προχωρήσει, συντάξῃ σχέδιον ἐλαχίστης στατιστικῆς ὀνοματολογίας καὶ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

2ον. Ὅπως, ἐν τῇ ἀναμονῇ τούτου οὐδεμία ἄλλη τροποποίησις, ἐκτὸς ἐκείνων αἵτινες θὰ ἀπῃτοῦντο ὑπὸ τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν τῶν διαφόρων χωρῶν, λάβῃ χώραν ἐπὶ τῆς στατιστικῆς ὀνοματολογίας τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος χρησιμοποιουμένης.

3ον. Ὅπως, διὰ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, γίνῃ ἀποδεκτὴ ὁμοιόμορφος στατιστικὴ ὀνοματολογία, καὶ παρ' αὐτῶν εἰσέτι τῶν χωρῶν αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἀποδεχθῶσι τὴν νέαν τελωνιακὴν ὀνοματολογίαν.

4ον. Ὅπως, μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῶν τροποποιήσεων τούτων, τὰ Κράτη ἅτινα ἐκύρωσαν τὴν διεθνῆ Σύμβασιν τῶν Βρυξελλῶν τοῦ 1913 ἐξακολουθῶσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὸ διεθνὲς Γραφεῖον Ἐμπορικῆς Στατιστικῆς τῶν Βρυξελλῶν τὰ ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Συμβάσεως ἐγκριθέντα συνοπτικὰ ἀποτελέσματα.

XIII. Ὅπως, κατόπιν τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῆς σπουδαιότητος ἣν παρουσιάζει ἡ ὑπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἀποδοχὴ ἀκριβῶν ὁρισμῶν τῶν ὅρων «μικτὸν βάρος», «καθαρὸν βάρος», «νόμιμον καθαρὸν βάρος» καὶ μιᾶς ὁμοιομόρφου πρακτικῆς ἐν τῇ χρήσει τῶν ὅρων τούτων, παρακληθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐξετάσῃ τὴν δυνατότητα τῆς μελέτης τῶν ζητημάτων τούτων ὑπὸ τῆς οἰκονομικῆς ὀργανώσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

XIV. Ὅπως, διὰ τὰ ἐπὶ φορτωτικῇ ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα μετ' εὐχερείας ἐκλογῆς ἐκφορτώσεως ἢ «εἰς διαταγὴν» καὶ ἐνδυκνυόμενα ὡς κατατεθέντα «εἰς διαταγὴν» καταρτισθῶσι μεταγενεστέρως στατιστικαὶ εἰς ἃς νὰ ἐνδείκνυνται αἱ χῶραι πραγματικῆς ἐκφορτώσεως, ὁσάκις εἶναι γνωσταί, καὶ ὅπως τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν καλλιτέρων μεθόδων δι' ὧν θὰ γνωσθῇ ὁ πραγματικὸς προορισμὸς τῶν ἐξαγωγῶν τούτων ζητήματα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐμπειρογνωμόνων.

toutes les Hautes Parties contractantes;

X. Que les divers amendements qui ont été proposés au cours de la Conférence au sujet des paragraphes B et C de l'article 2 (V), de l'article 2 (VI) et des annexes IV et V, et qui sont reproduits dans les procès-verbaux de la Conférence, soient renvoyés au Comité d'experts;

XI. Que, en vue de faciliter l'établissement de relevés exacts des importations et des exportations par pays, d'après la liste donnée à la partie II de l'annexe I de la Convention, le Secrétaire général de la Société des Nations soit prié de faire dresser, avant l'entrée en vigueur de la présente Convention et de faire mettre à jour périodiquement un répertoire des lieux de chargement et de déchargement, ouverts au trafic international, qui indiquera dans chaque cas la rubrique correspondante de la liste figurant à la partie II de l'annexe I;

XII. Etant donné que la Société des Nations s'occupe actuellement d'élaborer une nomenclature pour les tarifs douaniers et que, dans la grande majorité des pays, la nomenclature statistique du commerce est fondée sur la nomenclature adoptée dans les tarifs douaniers respectifs :

1o Que le Comité d'experts, lorsque les travaux relatifs à cette nomenclature douanière seront suffisamment avancés, rédige un projet de nomenclature statistique pour le soumettre aux Gouvernements des Hautes Parties contractantes;

2o Qu'en attendant, il ne soit apporté à la nomenclature statistique actuellement employée aucune autre modification que celles que pourraient exiger les besoins immédiats des divers pays;

3o Qu'une nomenclature statistique uniforme soit adoptée, pour les relevés du commerce extérieur, même par les pays qui ne sont pas en mesure d'adopter la nouvelle nomenclature douanière;

4o Que, jusqu'au moment où ces modifications auront été introduites, les Etats qui ont ratifié la Convention internationale de Bruxelles de 1913 continuent à fournir au Bureau international de Statistique commerciale de Bruxelles les résumés approuvés par ladite Convention;

XIII. Qu'en raison des avantages et de l'importance que présente l'adoption, dans tous les pays, de définitions précises des termes «poids brut», «poids net», «poids net légal» et d'une pratique uniforme dans l'emploi de ces termes, le Conseil de la Société des Nations soit prié d'envisager la possibilité de faire étudier ces questions par l'Organisation économique de la Société des Nations;

XIV. Que, pour les marchandises expédiées sut connaissement avec faculté d'option de déchargemen ou «pour ordre» et indiquées comme consignées «Pour ordre», il soit établi ultérieurement des statistiques indiquant les pays de déchargement effectif, lorsqu'ils seront connus, et que les questions relatives à la détermination des meilleures méthodes pour connaître la véritable destination de ces exportations, soient soumises au Comité d'experts;

XV. Ὅπως, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ ἄρθρου 3, δοκιμαστικῶς προβλεπομένων στατιστικῶν πινάκων, τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη προβῶσιν εἰς πᾶσαν ἄλλην μελέτην, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην των θὰ ἠδύνατο νὰ συντελέσῃ εἰς διευκρίνισιν τοῦ ζητήματος.

XVI. Ὅπως, αἱ Κυβερνήσεις τῶν χωρῶν ἐπ' ὀνόματι τῶν ὁποίων ὑπεγράφη ἡ Σύμβασις, γνωρίσωσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν ὡς πρὸς τὴν κύρωσιν τῆς Συμβάσεως θέσιν των, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ ἔγγραφα τῆς κυρώσεως δὲν θὰ εἶχον κατατεθῇ ἐντὸς διετοῦς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπογραφῆς.

Εἰς πίστωσιν τούτων, οἱ ὑπογεγραμμένοι ἐπέθεσαν τὰς ὑπογραφάς των κάτωθεν τῆς παρούσης πράξεως.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ δεκάτῃ τετάρτῃ Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους, εἰς ἁπλοῦν ἀντίτυπον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῆς Ἐθνῶν.

Πιστὸν ἀντίγραφον θέλει διαβιβασθῇ εἰς πάντα τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τὰ ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως :
RAPPARD

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Συνδιασκέψεως :
A. LOVEDAY

Γερμανία :
DR. PLATZER

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς :
E. DANA DURAND

Αὐστρία :
W. BREISKY
DR ROTHE
RIEMER

Αὐστραλία :
S. CHAPMAN
A. W. FLUX

Βέλγιον :
A. JULIN

Μεγάλη Βρεττανία καὶ Βόρειος Ἰρλανδία ὡς καὶ πάντα τὰ τμήματα τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας μὴ ἰδιαίτερα μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.
S. CHAPMAN
A. W. FLUX
W. G. FERGUSSON

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Βραζιλίας :
J. A. BARBOZA-CARNEIRO
ANTONIO-CAVALCANTI
ALBUQUERUQE de GUSMAO

Βουλγαρία :
D. MICHAYKOFF

Καναδᾶς :
E. D' ARCY Mc GREER

XV. Que, outre les tableaux statistiques prévus, à titre d'essai, au deuxième alinéa de l'article 3, les Hautes Parties contractantes fassent procéder à toutes autres études qui, à leur avis, pourraient contribuer à élucider la question;

XVI. Que les gouvernements des pays au nom desquels la Convention a été signée, fassent connaître au Secrétaire général de la Société des Nations leur situation en ce qui concerne la ratification de la Convention, au cas où l'instrument de ratification n'aurait pas été déposé dans un délai de deux ans à partir de la date de la signature.

En fois de Quoi, les soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent Acte.

Fait à Genève, le quatorze décembre mil neuf cent avint-huit, en simple expédition, qui sera déposée dus les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera trasmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

Le Président de la Conférence :
RAPPARD

Le Serétaire général de la Conférence :
A. LOVEDAY

Allemagne :
Dr. PLATZER

États-Unis d' Amérique :
E. DANA DURAND

Austriche :
W. BREISKY.
Dr. ROTHE.
RIEMER

Australie :
S. CHAPMAN
A. W. FLUX

Belgique :
A. JULIN

Grande-Bretagne et Irlande du Nord ainsi que toutes les parties de l'Emprire britannique non membres séparés de la Société des Nations :
S. CHAPMAN
A. W. FLUX
W. G. FERGUSSON

Etats-Unis du Brésil :
J. M. BARBOZA-CARNEIRO
ANTONIO CAVALCANTI
ALBUQUERQUE DE GUSMAO

Bulgarie :
D. MICHAYKOFF

Canada :
E. D'ARGY McGREER

Κούβα :
G. DE BLANCK
P. PANDO Y CINTRA
Δανία :
ADOLPH JENSEN
Ἐλευθέρα Πόλις τοῦ Δάντζικ :
E. SZTURM DE SZTREM
Dr MARTIN J. FUNK
Αἴγυπτος :
JAMES J. CRAIG
HENEIN E. HENEIN
Ἰσημερινός :
ALEX. GASTELU
Ἐσθονία :
ALBERT PULLERITS
Φινλανδία :
MARTTI KOVERO
WERNER LINDGREN
Γαλλία :
M. HUBER
GAYON
Ἑλλάς :
Δ. ΒΙΚΕΛΑΣ
Οὐγγαρία :
JULES DE KONKOLY-THEGE
Ἰταλία :
CORRADO GINI
Ἰαπωνία :
ITO
Λεττονία :
CHARLES DUZMANS
Λουξεμβοῦργον :
CH. VERMAIRE
Μεξικόν :
DANIEL COSIO VILLEGAS
F. TREJO
Νορβηγία :
GUNNAR JAHN
Κάτω Χῶραι :
H. W. METHORST
L. P. DE BUSSY
Πολωνία :
E. SZTRUM DE SZTREM
Πορτογαλλία :
F. DE CALHEIROS E MENEZES
CASIMIRO ANTONIO CHAMBICA DA FONSECA

Cuba :
G. DE BLANCK
P. PANDO Y CINTRA
Danemark :
ADOLPH JENSEN
Ville libre de Dantzig :
E. SZTURM DE SZTREM
Dr. MARTIN J. FUNK
Égypte :
JAMES J. CRAIG
HENEIN E. HENEIN
Équateur :
ALEX. GASTELU
Estonie :
ALBERT PULLERITS
Finlande :
MARTTI KOVERO
WERNER LINDGREN
France :
M. HUBER
GAYON
Grèce
D. BIKELAS
Hongrie :
JULES DE KONKOLY—THEGE
Italie :
CORRADO GINI
Japon :
ITO
Lettonie :
CHARLES DUZMANS
Luxembourg :
CH. VERMAIRE
Mexique :
DANIEL COSIO VILLEGAS
F. TREJO
Norvège :
GUNNAR JAHN
Pays-Bas :
H. W. METHORST
L. P. DE BUSSY
Pologne :
E. SZTRUM DE SZTREM
Portugal :
F. DE CALHEIROS E MENEZES.
CASIMIRO ANTONIO CHAMBICA DA FONSECA

Ρουμανία :
C. ANTONIADE
Βασίλειον τῶν Σέρβων Κροατῶν καὶ Σλοβένων :
CONST. FOTICH
Dr MAX. BIRKOVITCH
LAZARE M. KOSTITCH
Σουηδία :
K. J. WESTMAN
Ἑλβετία :
J. LORENZ
K. ACKIIN
Τσεχοσλοβακία :
Dr. JOS MRAZ
DR JOSEF RYBA
CYRIL HORACEK
Οὐραγουάη :
ALFREDO DE CASTRO
Βενεζουέλα :
F. J. DUARTE
Διεθνὲς Ἰνστιτοῦτον Γεωργίας :
ASHER HOBSON
Διεθνὲς Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητήριον :
FRANCESCO COPPOLA d'ANNA
Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπή :
E. G. NECULCEA
Ὀργανισμὸς Συγκοινωνιῶν καὶ Διαμετακομίσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν :
CLAESSENS

Ὅ,τι πιστὸν ἀντίγραφον
Διὰ τὸν Γενικὸν Γραμματέα.
Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Γραμματείας.

Roumanie :
C. ANTONIADE
Royaume des Serbes, Croates et Slovènes
CONST. FOTITCH
Dr. MAX. BIRKOVITCH
LAZARE M. KOSTITCH
Suède :
K. I. WESTMAN
Suisse :
J. LORENZ
K. ACKIIN
Tchécoslovaquie :
Dr. JOS MRAZ
Dr. JOSEF RYBA
CYRIL HORACEK
Uruguay ;
ALFREDO DE CASTRO
Venezuela :
E. J. DUARTE
Institut International d'Agriculture :
ASHER HOBSON
Chambre de Commerce Internationale :
FRANCESCO COPPOLA D'ANNA
Comité Économique :
E. G. NECULCEA :
Organisation des Communications et du Transit de la Société des Nations :
CLAESSENS.

Copie certifiée conforme
Pour le Secrétaire Général :
Conseiller Juridique du Secrétariat.

Μεθ' ὃ ἄρχεται ἡ διὰ ψηφοδελτίων μυστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ ληστῶν ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Ι. Δαφέρμου» ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν βουλευτῶν κ. κ. ***Χ. Λαδᾶ*** καὶ ***Κ. Βουδούρη***.

Περατωθείσης τῆς ψηφοφορίας καὶ διενεργηθείσης τῆς διαλογῆς προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 133, ἅπαντες εἰς τὸ «ναί». Ἐπομένως τὸ σχέδιον νόμου γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ φονευθέντος ἐν συμπλοκῇ μετὰ τῶν λῃστῶν ἀνθυπασπιστοῦ τῆς Χωροφυλακῆς Δαφέρμου Ἰωάννου.

(Ὡς **ἐ**τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν).

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὴν χήραν σύζυγον καὶ τὰ ὀρφανὰ τέκνα τοῦ ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος φονευθέντος ἀνθυπασπιστοῦ τῆς χωροφυλακῆς Δαφέρμου Ἰωάννου τοῦ Ἀριστείδου ἀπονέμεται ἄνευ ἑτέρας προσαυξήσεως μηνιαία σύνταξις δραχμῶν 3.278.50 ο)ο ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ἃς ἔλαβεν οὗτος κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1930.

Εἰς τὴν χήραν σύζυγον αὐτοῦ ἀπονέμεται μηνιαία σύνταξις δραχμῶν 1.639.25 ο)ο ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Τὸ ἕτερον ἥμισυ κατανέμεται κατ' ἴσα μερίδια μεταξὺ τῶν ὀρφανῶν.

Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς χήρας συζύγου ἢ ἀπωλείας τοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀπονεμηθείσης συντάξεως συνεπείᾳ συνάψεως δευτέρου γάμου ἡ σύνταξις ἑκάστου τῶν τέκνων αὐτῆς καὶ τοῦ φονευθέντος Ι. Δαφέρμου διπλασιάζεται.

Ἀποκαθισταμένων τῶν τέκνων ἡ ἀρχικῶς ἀπονεμηθεῖσα ὡς σύνταξις πλὴν τῆς προσαυξήσεως ἐξακολουθεῖ χορηγουμένη καὶ μετὰ τὸν γάμον των καὶ παύει καταβαλλομένη μόνον ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ θανάτου τῶν δικαιούχων.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4448 «περὶ ταμείου συντάξεων νομικῶν», ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπ. Δικ.) ἀναγινώσκει τὰς ἐκ τῶν ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπιτροπῆς τροπολογιῶν γενομένας ὑπ' αὐτοῦ δεκτάς, ἀναπτύσσων συγχρόνως τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν ἀπεδέχθη τὸ σύνολον τῶν ἐν λόγῳ τροπολογιῶν.

Εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνου*** περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ὅρου «ἀπροστάτευτοι» ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπ. τῆς Δικ.) παρέχει τὴν ἑρμηνείαν ὅτι ἄποροι θεωροῦνται οἱ μὴ ἔχοντες ἐκ τοῦ νόμου ὑπόχρεων πρὸς διατροφήν.

Μεθ' ὃ τῆς Βουλῆς ἀποδεχομένης δι' ἀναστάσεως τὰς ἀναγνωσθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τροπολογίας, ἀναγινώσκεται τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10—13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως διὰ τοῦ τύπου τῆς 23 Νοεμβρίου 1837» ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπ. τῆς Δικ.) δηλοῖ ὅτι ἀποδέχεται πρότασιν τοῦ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** περὶ καθορισμοῦ ὡς συγγραμμάτων καὶ τῶν περιοδικῶν τοιούτων.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. ***Προέδρου*** ἀποδέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν τροπολογίαν ταύτην.

Ἀναγινώσκεται εἶτα τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π.Ν.» ὁ κ. ***Δ. Μπότσαρης*** (Ὑπ. τῶν Ναυτ.) καταθέτει τροπολογίας αἵτινες ἀναγινώσκονται καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκταί.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ τὸ σχέδιον νόμου καὶ γίνεται ὁμοίως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν σχεδίου νόμου «περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων» ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** παρατηρεῖ ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐπιβαρύνεται ἀδικαιολογήτως ὁ ἀγροτικὸς κόσμος μὲ τεραστίας δαπάνας δι' ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο κάλλιστα νὰ ἐπιτελεσθῇ ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἀναφέρων τὰς δημιουργουμένας δαπάνας παρατηρεῖ ὅτι οἱ διὰ τὸ ἔργον τῆς τοπογραφήσεως ἀπεσπασμένοι ἀξιωματικοὶ δὲν εἶναι οἱ καλλίτεροι τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας καί, συνιστῶν τὴν συγχώνευσιν τῶν τοπογραφικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους, προτείνει ἐν τέλει ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ἵνα μελετηθῇ καλλίτερον καὶ ἐξακριβωθῇ τὸ μέγεθος τῆς ἐπερχομένης ἐπιβαρύνσεως.

Ὁ κ. ***Α. Παπαδάτος*** (Ὑφυπουργός) παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν ὅπως ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον διότι εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεργείων τῆς τοπογραφήσεως καὶ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν. 145 καὶ πλέον χιλιάδες οἰκογένειαι ἀγροτῶν περιμένουν, λέγει, νὰ γίνῃ ἡ καταμέτρησις καὶ ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν. Ὄχι μόνον διότι καὶ ἡ καλλιέργεια θὰ ἐνταθῇ ἀλλὰ καὶ διότι θὰ κατορθωθῇ καὶ ἡ ταχυτέρα ἀποζημίωσις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων. Εἶναι ἀρκετὸς καιρὸς ποὺ περιμένουν αὐτοὶ οἱ δυστυχεῖς ἀγρόται τὴν ταχεῖαν διανομὴν τῶν γαιῶν. Ἡ Ἐπιτρ. Ἀποκαταστάσεως ἔχει 130 συνεργεῖα τὰ ὁποῖα ἔκαμαν μέχρι σήμερον μίαν λαμπρὰν ἐργασίαν, ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦν. Αὐτοὶ εἶναι οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται σήμερον ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνεργείων.

Ὁ κ. ***Κ. Σπυρίδης*** (Ὑπ. Γεωργ.) ἐξηγεῖ ὅτι ἵνα μὴ ἐπιβραδυνθῇ τὸ ἔργον τῆς τοπογραφήσεως καὶ διανομῆς, ἱκανοποιηθοῦν δὲ τὰ δίκαια παράπονα τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἐπιδεικνύεται ἡ σημερινὴ σπουδὴ διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Ὡς πρὸς τὴν ἀπόσπασιν ἀξιωματικῶν τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸ ἔργον τοῦτο, λέγει ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας μᾶλλον ἔπαινον παρὰ ἐπίκρισιν ἔδει νὰ ἐπισύρῃ δεδομένου ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς στρατιωτικῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας εἶναι ἐπιβεβαρυμένον καὶ θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἡ ἄρνησις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν νὰ διαθέσῃ τὸν αἰτηθέντα ἀριθμὸν ἀξιωματικῶν.

Ὁ κ. ***Α. Παπαναστασίου*** συνιστᾷ ὅπως τὸ διατιθέμενον ἤδη διὰ τὴν τοπογράφησιν προσωπικὸν ἐξ ἀξιωματικῶν περιορισθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς διανομῆς, ἐνισχυόμενον μάλιστα καὶ δι' ἄλλων ἀξιωματικῶν, ἀνατεθῇ δὲ τὸ ἔργον τῆς τοπογραφήσεως εἰς ἰδιώτας μηχανικούς, οὕτως ὥστε νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐκ παραλλήλου συμπλήρωσις τῆς τε τοπογραφήσεως καὶ τῆς διανομῆς, ἵνα μὴ παρέλθουν αἱ συνταγματικαὶ περὶ ἀπαλλοτριώσεως προθεσμίαι, ἐνθαρρυνθῇ δὲ καὶ ὁ γεωργικὸς κόσμος πρὸς ἐντατικὴν καλλιέργειαν.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ τὸ σχέδιον νόμου ἀναγινώσκεται καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως ἐργασίας ἀποτυπώσεως καὶ διανομῆς γαιῶν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων.

Ἄρθρον μόνον.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ Διευθυντοῦ Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. ἐκδιδομένης ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐπὶ μίαν διετίαν μέχρις 150 ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἀσχοληθησομένων εἰς ἀποτυπώσεις καὶ διανομὰς γαιῶν ἐκ τῶν διατεθεισῶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν καὶ προσφύγων.

Τὸ οὕτω προσλαμβανόμενον προσωπικὸν κατατάσσεται εἰς ἕνα τῶν ἀντιστοίχων βαθμῶν τοῦ μονίμου τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ δοκίμου μηχανικοῦ κατόπιν ἐξετάσεως ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας ὁριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς ἀπόληψιν τῶν ἐν γένει εἰς τον βαθμὸν του ἀντιστοιχουσῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἀποδοχῶν.

Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφονται ὑπὸ ἴδια ἄρθρα αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ ὡς καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀποσπασθησομένων ἀξιωματικῶν, ὧν τελευταίων ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς (110) ἑκατὸν δέκα, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν λοιπῶν διὰ τὴν ὡς εἴρηται ἐργασίαν δαπανῶν.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ ἀστικοῦ κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου νόμου».

2) «Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλίστρων πυρασφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι».

3) «Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1929 διατάγματος καὶ περὶ κανονισμοῦ ἰατροδικαστικῆς ἀμοιβῆς ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου 1929».

4) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4000 περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικοῦ μεγάρου Ἀθηνῶν».

5) «Περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἀπὸ τουρκοκρατίας ἐνοικιαστοῦ τοῦ δάσους Γκολέμα – Ρέκα Ν. Θεοδωρίδου».

6) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3273 καὶ τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1923 περὶ διοικήσεως τῶν ὑπὸ τὴν διαχείρησιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργείου ὑπαγομένων κληροδοτημάτων».

7) «Περὶ χορηγίας ἐφ' ἅπαξ συνδρομῆς εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸν Σύλλογον τῶν φιλομούσων Μυτιλήνης»

8) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ», ἔχοντα οὕτω

Περὶ συγκροτήσεως Ἐπιτροπειῶν πρὸς ἐκπόνησιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ τούτου νόμου.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς σύνταξιν, ἐπεξεργασίαν καὶ πλήρη ἀποπεράτωσιν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ συναφοῦς πρὸς αὐτὸν εἰσαγωγικοῦ νόμου μετὰ τῶν σχετικῶν αἰτιολογικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐκθέσεων συνιστᾶται Συντακτικὴ Ἐπιτροπεία ἐκ πέντε ἢ ἐξ *μελῶν, ὧν εἷς ἐκπληροῖ καθήκοντα Γεν. Γραμματέως, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 ὁριζόμενα, καὶ* Ἀναθεωρητικὴ τοιαύτη μέχρις 25 *μελῶν, ἐν οἷς καὶ τὰ μέλη τῆς Συντακτικῆς.*

Τὰ μέλη ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπειῶν ὁρίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς Ἐπιτροπείας ταύτας παρέχεται προθεσμία πρὸς περάτωσιν τοῦ ἔργου αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1931.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστον μέλος τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας ἀναλαμβάνει ἀποκλειστικῶς τὴν ἐκπόνησιν ἑνὸς ἐκ τῶν πέντε μερῶν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος *μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου τμήματος* τοῦ εἰσαγωγικοῦ νόμου. Ἐξαιρετικῶς, μετὰ γνώμην τῆς *Συντακτικῆς* Ἐπιτροπείας, *ἐγκρινομένην* ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, δύναται εἰς τὸ αὐτὸ μέλος νὰ ἀνατεθῇ καὶ ἡ ἐπεξεργασία κεφαλαίου, ἢ θεσμοῦ ἢ *καὶ κατ' ἰδίαν* διατάξεων *ἀνηκουσῶν εἰς ἕτερον μέρος.*

Καθ' ὅμοιον τρόπον, ὅταν τὰ μέλη εἶναι ἕξ, κανονίζεται ἡ ἐργασία ἑκάστου τούτων.

Ἄρθρον 4.

Ἕκαστον μέλος τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας δικαιοῦται, κατ' ἐλευθέραν ἐκλογήν, νὰ προσλάβῃ ἕνα τῶν νεωτέρων ἐπιστημόνων τῶν εἰδικῶς μὲ τὸν κλάδον τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ἀσχολουμένων ὡς συνεργάτην καὶ βοηθὸν αὐτοῦ.

Τὰ πάρεδρα ἢ βοηθητικὰ ταῦτα μέλη τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας, προτεινόμενα κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑπὸ ἑκάστου κατ' ἰδίαν μέλους αὐτῆς, διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπειῶν προεδρεύει ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διορίζεται Πρόεδρος τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπείας ἓν τῶν μελῶν αὐτῆς, ὅστις διευθύνει τὰς συνεδριάσεις ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπεία ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον αὐτῆς ἐκ τῶν μελῶν της.

Ἄρθρον 6.

Ἅμα τῇ συγκροτήσει τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας τὰ μέλη αὐτῆς καταρτίζουσι τὸ γενικὸν διάγραμμα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου προτίθενται νὰ κανονίσωσι τὰς πρὸς ἐκπόνησιν τῶν κατ' ἰδίαν μερῶν τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐργασίας αὐτῶν.

Ἐν τῷ διαγράμματι τούτῳ δέον νὰ ὁρίζωνται ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ πηγαὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ παραληφθῶσι τὰ κατ' ἰδίαν κεφάλαια ἢ οἱ θεσμοί.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διάγραμμα ὑποβάλλεται ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπείας, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συγκαλουμένης κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ ὁριζομένας συνεδριάσεις αὐτῆς. Ἡ γνώμη τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπείας δεσμεύει τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπείαν μόνον ἐὰν ἐτάχθη μὲ αὐτὴν καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός.

Ἄρθρον 8.

Πᾶν κεφάλαιον ἢ τμῆμα τοῦ σχεδίου, μετὰ τὴν ὁριστικὴν αὐτοῦ διατύπωσιν ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας, ὑποβάλλεται μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ εἰσηγητοῦ τοῦ περατωθέντος τμήματος ἢ κεφαλαίου καὶ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως *τῆς* Ἐπιτροπῆς *εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις* διαβιβάζει αὐτὸ πρὸς τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπείαν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ Ἀναθεωρητικὴ Ἐπιτροπεία προβαίνει ἐντὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 προθεσμίας εἰς ἔγκρισιν ἢ τροποποίησιν τῶν ὑποβληθέντων κεφαλαίων ἢ τμημάτων τοῦ σχεδίου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπείαν ὁρίζεται διὰ πράξεως *τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης συνολικὴ ἀμοιβὴ διὰ* τὴν ἐκπόνησιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῇ ἔργου ποσὸν μὴ δυνά*μενον νὰ ὑπερβῇ τὰς ὀκτακοσίας δραχμὰς κατ' ἄρθρον τοῦ καταρτισθησομένου τελειωτικῶς σχεδίου Ἀστικοῦ Κώδικος, κατανεμόμενον ἐξ ἴσου μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας.*

Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη καταβάλλεται τμηματικῶς, καθ' ὃν τρόπον *θέλει ὁρίσει Διάταγμα προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.*

Ἄρθρον 11.

Τὰ πάρεδρα ἢ βοηθητικὰ μέλη τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας ἀμείβονται ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτῆς, παρ' ὧν προσελήφθησαν, καὶ ἐκ τῆς παρεχομένης εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ προηγού*μενον ἄρθρον ἀμοιβῆς, μὴ δικαιούμενα ἄλλης ἀμοιβῆς ἢ ἀποζημιώσεως.*

Ἄρθρον 12.

Ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπείας, ὧν ἡ συμβολὴ εἶναι ἄμισθος, ὁρίζεται τὸ

ποσὸν τῶν δραχ. τετρακοσίων δι' ἑκάστην συνεδρίασιν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον ἔλαβον εἰς αὐτὴν μέρος.

Ἄρθρον 13.

Ἐπίσης παρὰ τῇ Συντακτικῇ Ἐπιτροπείᾳ διορίζεται καὶ εἷς γραμματεύς. Ἔργον τούτου εἶναι ἡ συναρμολόγησις ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῶν κατ' ἰδίαν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, ἅπινα συντάσσονται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παρέδρων μελῶν, ἡ μέριμνα διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα συγγράμματα, ἡ τήρησις τῆς βιβλιοθήκης καὶ πᾶσα ἄλλη ἐργασία ἀνατιθεμένη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως καὶ τῶν Προέδρων τῶν Ἐπιτροπειῶν.

Ὁ αὐτὸς Γεν. Γραμματεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς ἐκπληροῦσιν ἀνάλογα καθήκοντα καὶ παρὰ τῇ Ἀναθεωρητικῇ Ἐπιτροπείᾳ.

Μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας προσλαμβάνονται δύο τὸ πολὺ δακτυλογράφοι ὡς καὶ εἷς κλητήρ, οἵτινες ἐκπληροῦσι τὰ αὐτὰ ἔργα καὶ παρὰ τῇ Ἀναθεωρητικῇ Ἐπιτροπείᾳ.

Διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ γραμματέως καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζεται ἐν ὅλῳ δι' ὁλόκληρον τὸ κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἐπιτροπειῶν τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν ἑξήκοντα χιλιάδων, κατανεμόμενον μεταξὺ τῶν προσώπων τούτων κατ' οἰκείαν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ καταβαλλόμενον κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 14.

Διὰ τὴν προμήθειαν τῶν χρησίμων διὰ τὸ ἔργον τῶν Ἐπιτροπειῶν συγγραμμάτων καὶ τῶν βοηθητικῶν ἐν γένει βιβλίων, ὡς καὶ τῆς γραφικῆς ὕλης καὶ τὰς συναφεῖς δαπάνας, ὁρίζεται ἐν ὅλῳ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων καταβαλλόμενον ἁπαξ εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γραμματέα, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων, ἐγκριθησομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 15.

Διὰ κανονισμοῦ συνταχθησομένου ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Ἐπιτροπειῶν καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καθορίζονται τὰ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν καὶ ἄλλαι σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 16.

Οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας δικηγόροι διατηροῦσι μὲν τὴν ἰδιότητα αὐτῶν μετὰ τῶν συμπαροικούντων πρὸς αὐτὴν δικαιωμάτων ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ δικηγορῶσι ἐφ' ὅσον εἶναι μέλη αὐτῆς.

Τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπείας, κατέχοντα δημοσίας ἢ ἄλλας θέσεις, θεωροῦνται ὡς διατελοῦντα ἐν ὑποχρεωτικῇ ἀδείᾳ μὲ πλήρεις ἀποδοχὰς καθ' ἅπαν τὸ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύεται εἰς αὐτὰ πᾶσα ἄλλη ἀπασχόλησις.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἡ διδασκαλία, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει οἱ ἀπομένοντες καθηγηταὶ τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου ὦσιν ὀλιγώτεροι τῶν δύο δύνανται καθ' ὁμοιον τρόπον νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἐξέτασις εἴτε ἐκ περιτροπῆς, εἴτε καθ' ὃν ἄλλον τρόπον ἤθελεν ὁρίσει ἡ σχολὴ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὅσον οἷόν τε ἐλάσσονος ἀπασχολήσεως.

Τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα συνυπολογίζεται εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας τῶν μελῶν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴν σύνταξιν αὐτῶν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν σχετικὴν περίπτωσιν.

Ἄρθρον 17.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνωτέρω ἀμοιβῶν καὶ δαπανῶν ἀναγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πίστωσις διὰ μὲν τὸ ἔτος 1930 ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων, διὰ δὲ τὸ ἔτος 1931 ἐκ δραχ. ἑνὸς ἑκατομμυρίου.

Ἄρθρον 18.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παύει ἡ ἀρμοδιότης τῆς διὰ τῶν νόμων 4129 καὶ 4256 συσταθείσης Ἐπιτροπείας ὡς πρὸς τὸν Ἀστικὸν Κώδικα, τὰ καθήκοντα δὲ ταῦτα ἀσκεῖ μέχρι τοῦ πέρατος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένη Ἐπιτροπεία.

Ἄρθρον 19.

Ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀμοιβὴ τῶν μελῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἐπιτροπειῶν ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου τῆς καθαρᾶς προσόδου καὶ δὲν συνυπολογίζεται διὰ τὸν φόρον τῆς συνολικῆς προσόδου.

Ἄρθρον 20.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον, οἱᾳδήποτε ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καταχωρίσεως, καταργεῖται.

Περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ἀσφαλίστρων ἐκ πυρασφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ διαφοραὶ περὶ καταβολῆς ἀσφαλίστρων ἐκ πυρασφαλειῶν, συνομολογηθεισῶν ἐν Ἑλλάδι παρ' ἡμεδαπῶν ἢ νομίμως ἀναγνωρισμένων καὶ λειτουργουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν πυρασφαλιστικῶν ἑταιρειῶν, ἀφωρισῶν δὲ ἀκίνητα κείμενα ἐν Ἑλλάδι, φέρονται ὑπὸ τοῦ ἀσφαλιστοῦ πρὸς κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ ἀσφαλιστοῦ δι' ὑποβολῆς πίνακος, καὶ δὴ διὰ μὲν ἀπαιτήσεις μικροτέρας τῶν 3.000 δραχ. ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, διὰ δὲ μειζονος ποσοῦ ἀπαιτήσεις ἐνώπιον τοῦ Προέδρου.

2. Εἰς τὸν ὑποβαλλόμενον πίνακα ἐπισυνάπτονται τὸ ἀσφαλιστήριον συμβόλαιον ἢ ἡ προσωρινὴ ἀπόδειξις ἀσφαλίσεως ἢ τὸ διπλότυπον παρατάσεως τῆς ἀσφαλείας, ὡς καὶ πᾶν τυχὸν ἕτερον σχετικὸν δικαιολογητικὸν ἔγγραφον.

3. Πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁ πίναξ ἀποστέλλεται κλῆσις τοῦ Προέδρου ἢ Εἰρηνοδίκου, κοινοποιουμένη ἐπιμελείᾳ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ὑποβάλῃ τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις αὐτοῦ καὶ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

4. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος κρίσις γίνεται ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει βεβαιώσεων.

5. Κηρύσσεται δ' ἐκτελεστὸς ὁ πίναξ διὰ τὸ ἐγκριθὲν ποτὲν δι' ἀποφάσεως γραφομένης κάτωθι αὐτοῦ καὶ κατατίθεται παρὰ τῷ ἀρχείῳ τοῦ δικαστηρίου.

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ἀποτελεῖ τίτλον πρὸς ἐγγραφὴν δικαστικῆς ὑποθήκης ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῆς, δύναται δὲ νὰ ἐκτελεσθῇ ἀναγκαστικῶς μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, τῆς προθεσμίας ταύτης μὴ ἐπεκτεινομένης ἕνεκεν ἀποστάσεως διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντας ἢ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς.

7. Ἡ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἀσκηθεῖσα τυχὸν ἔφεσις ἢ ἡ προθεσμία αὐτῆς δὲν ἔχουσιν ἀναστολικὴν δύναμιν.

8. Κατὰ τῆς ἐν ἐδ. 5 ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἀπευθυνομένη ἐνώπιον μὲν τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως Εἰρηνοδίκου, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως Προέδρου Πρωτοδικῶν. Ἁρμόδιος Πρόεδρος εἶναι ὁ εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται ὁ ἐκδοὺς τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν.

9. Ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως εἶναι δεκαήμερος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, παρεκτεινομένη δὲ λόγῳ ἀποστάσεως.

10. Ἡ ἔφεσις ἀσκεῖται διὰ καταθέσεως κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους. Κατάθεσις προστίμου δὲν ἀπαιτεῖται. Ἀντίγραφον αὐτῆς ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς τὸν Πρόεδρον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἀπευθύνεται, ὅστις ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὁρίσῃ διὰ πράξεώς του γραφομένης κάτωθι τοῦ ἀντιγράφου τῆς ἐφέσεως τόπον καὶ χρόνον πρὸς συζήτησιν τῆς ἐφέσεως, ἧς ἀντίγραφον μετὰ τῆς κάτωθι πράξεως τοῦ

Προέδρου κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἀντίδικον 48 τοὐλάχιστον ὥρας πρὸ τῆς δικασίμου.

11. Ἐπὶ τῆς ἐφέσεως δικάζει ὁ Πρόεδρος τελεσιδίκως κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 4 ὁριζόμενα, δυνάμενος νὰ διατάξῃ καὶ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δυνάμει τῆς ἐκτελεσθείσης τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἀνακλητέας ἀποφάσεως εἰσπραχθέντων.

12. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 6 ὁριζόμενα.

Περὶ ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ ἰατροδικαστικῆς ἀμοιβῆς» ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου 1929.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κανονισμοῦ ἰατροδικαστικῆς ἀμοιβῆς», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 497 τῆς 7 Δεκεμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 5 Ἀπριλίου 1929 ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθη τὸ ἀπὸ 5 Μαρτίου 1929 καταργηθὲν Διάταγμα «περὶ κανονισμοῦ ἰατροδικαστικῆς ἀμοιβῆς», ἀπὸ τῆς χρονολογίας δὲ ταύτης καὶ ἐφεξῆς τὰ δικαιώματα τῶν ἰατροδικαστῶν προσδιορίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος τούτου.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4000 τοῦ 1929 «περὶ ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐδάφια ε' καὶ ζ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4000 «περὶ ἀνεγέρσεως δικαστικοῦ μεγάρου» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«ε') Ἐκ δύο καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἢ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ,

ς') Ἐκ δύο ἀρχιτεκτόνων ἰδιωτῶν ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐχόντων πολυετῆ πεῖραν περὶ τὰ ἀρχιτεκτονικά, καὶ ἐκ δύο ἀνωτέρων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὸν βραβευθέντα ἀρχιτέκτονα δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ν' ἀναθέσῃ τὴν ὁριστικὴν μελέτην καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ βραβευθέντος σχεδίου, μετὰ τῶν συμπληρώσεων αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σχετικῶν ἔργων.

2. Περὶ τούτων ἐπιτρέπεται σύναψις συμβάσεως μεταξὺ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ βραβευθέντος ἀρχιτέκτονος, ἥτις κυροῦται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ καθορίζονται ἐν λεπτομερείᾳ, αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ.

3. Προκειμένου περὶ ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἔργου ὁ ἀρχιτέκτων ἐνεργεῖ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 συνεργείου.

Ἄρθρον 3.

1. Συνίσταται προσωρινῶς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης εἰδικὸν συνεργεῖον, συγκείμενον ἐκ τριῶν τὸ πολὺ ἀποσπωμένων εἰς αὐτὸ τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων ἢ ἰδιωτῶν ἀρχιτεκτόνων ἢ πολιτικῶν μηχανικῶν ἐχόντων εἰδικὴν πεῖραν περὶ τὰ ἀρχιτεκτονικά, ὧν ὁ εἷς ὡς προϊστάμενος τοῦ συνεργείου, καὶ ἐξ ἐκτάκτου προσωπικοῦ, διοικητικοῦ καὶ τεχνικοῦ, προσλαμβανομένου καὶ ἀπολυομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἐνδείξεις καὶ ἀνάγκας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Συμβουλίου.

2. Εἰς τὸ συνεργεῖον τοῦτο ἀνήκει ὁ ἔλεγχος τῶν ἐπελουμένων ἐργασιῶν, τῶν σχετικῶν ἐπιμετρήσεων καὶ λογαριασμῶν, πᾶσα ἐν γένει παρεμαρτοῦσα τῷ ἐλέγχῳ τῆς ἐπιλέψεως τῶν ἔργων ἐργασία, τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου ἐνεργοῦντος συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς ἑκάστοτε ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς ὃν εἰσηγεῖται τὰς ἀπιφάσεις τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4009 ὡς συμπληρούμενα διὰ τοῦ παρόντος, Συμβουλίου καὶ τὰς ἐνεργείας τοῦ συνεργείου.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δύναται ν' ἀναθέσῃ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν καὶ παρακολούθησιν τοῦ ἔργου τοῦ συνεργείου εἰς ἕνα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀνωτέρων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων. Οὗτος παρακολουθεῖ τὴν κανονικὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἔργου, αἴρει τὰς ἀναφυομένας ἑκάστοτε μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἀναδόχων διαφωνίας, ἐφ'σον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀρθῶσιν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου, καὶ εἰσηγεῖται εἰς τὸ Συμβούλιον πᾶν μέτρον ἀναγκαῖον διὰ τὴν καλυτέραν τοῦ ἔργου ἐκτέλεσιν.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4000, ὡς συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος, Συμβούλιον παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν μελετῶν καὶ σχεδίων τοῦ κτιρίου, τῶν προϋπολογισμῶν, τῶν τιμῶν μονάδος ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, τῶν σχετικῶν συμβάσεων καὶ πάσης τεχνικῆς λεπτομερείας, ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν ἔργασῶν καὶ τῶν προγραμμάτων δημοπρασιῶν, ἐπὶ τῶν μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἀναδόχων ἀναφυομένων ὁπωσδήποτε κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου διαφορῶν, αἵτινες δὲν κατέστη δυνατὸν ν' ἀρθῶσιν ἄλλως, ἐπὶ τῆς προσλήψεως ἢ ἀπολύσεως τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τοῦ συνεργείου, ἐπὶ πάσης ἀναγκαίας δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, ἐπὶ τῆς παραλαβῆς ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ζητήματος ὅπερ ἤθελε θέσει ὑποβῆν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὁποίου ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου. Τὰ τῆς ἀριμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου διασαφηνίζονται ἑκάστοτε εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

2. Τὸ Συμβούλιον δύναται ἑκάστοτε νὰ ἐξουσιοδοτῇ καὶ ἐντελεστικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν του διὰ τὴν διεξαγωγὴν ὡρισμένων ἐντολῶν τῆς δικαιοδοσίας του.

3. Παρὰ τῷ ὡς ἄνω Συμβουλίῳ προσλαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὡς γραμματεὺς εἷς ἐκ τῶν παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ διωρισμένων δικηγόρων, ἐπὶ μισθῷ ὁριζομένῳ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου, ὅστις ἐκτελεῖ συγχρόνως καὶ καθήκοντα εἰσηγητοῦ παρὰ τῷ Συμβουλίῳ ἐπὶ τῶν ἀναφυομένων νομικῶν ζητημάτων σχετικῶς μὲ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ δαπάναι τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνεργείου, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας ἐργασίας ἀσχολουμένου ἐν γένει προσωπικοῦ, τοῦ ἐλέγχου ἐκτελέσεως ἔργων καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν ἀνοικοδομήσεως τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ τῇ ἀνεγέρσει τούτου δαπάνη, καταβάλλονται ἐκ τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀναγραφομένης πιστώσεως δι' ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου ἐν Ἀθήναις, ἥτις διατίθεται ὡς ἄνω μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ στηριζομένην εἰς γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Συμβουλίου, ἐπιτρεπομένης ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ τόσον ὡς πρὸς τὰς ἄνω δαπάνας, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν κυρίως ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, καὶ τῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων καὶ ἐνεργείας δημοσίων δαπανῶν ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων σχετικῶν περιορισμῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἀκινήτων κρινομένων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου ἀναγκαίου χώρου, γινομένη διὰ Προεδρι-

κού Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων καθορισθήσεται κατὰ τὰς κειμένας σχετικὰς διατάξεις.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἀκινήτων τῆς περὶ τὸ δικαστικὸν μέγαρον συνοικίας ὑπόκεινται εἰς ἀναγκαστικὴν εἰσφοράν, ἴσην πρὸς τὰ εἰκοσιπέντε ἑκατοστὰ τῆς λόγῳ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τοῦ περὶ αὐτὸ χώρου καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπερτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων τούτων. Ἡ ὑπερτίμησις καθορίζεται διὰ δύο ἐκτιμήσεων τῶν ἄνω ἀκινήτων, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἐκτελεῖται ἀπὸ τοῦδε πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς παρούσης ἀξίας των, ἡ δὲ δευτέρα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀξίας των μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς περαιώσεως καὶ ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου. Διὰ τὰς ἐν τῷ μεταξὺ μέχρι τῆς δευτέρας ἐκτιμήσεως γενησομένας ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων προσωρινὸν ὑπερτίμημα θεωρεῖται ἡ μεταξὺ τῆς πρώτης ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως διαφορά, ἐφ' ἧς εἰσπράττεται τὸ ὡς ἄνω ποσοστόν, περαιτέρω δὲ ὑπερτίμημα θεωρεῖται ἡ μεταξὺ τοῦ τιμήματος τῆς ἀγοραπωλησίας ταύτης καὶ τῆς ἀμέσως ἑπομένης διαφορὰ καὶ οὕτω καθεξῆς, τέλος δὲ ἡ μεταξὺ τῆς τελευταίας ἀγοραπωλησίας καὶ τῆς δευτέρας ἐκτιμήσεως διαφορά. Ἡ εἰσφορὰ δύναται νὰ εἰσπράττηται καὶ ἐμπραγματικῶς κατὰ δόσεις, τῆς εἰσπράξεως ἐνεργουμένης πάντοτε κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως ἐν σχέσει πρὸς τὸ δικαστικὸν μέγαρον καὶ ἐξωραϊσμὸν τοῦ περὶ αὐτοχώρου, ἀναγραφομένης πρὸς τοῦτο ἐτησίως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τῆς ἀναλόγου, βάσει τῶν ἄνω εἰσπράξεων, πιστώσεως. Τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ζώνης ἢ τῶν ζωνῶν ἐφ' ὧν ἐκτεθήσεται ἡ ὑπερτίμησις, τὰ τῶν ὡς ἄνω ἐκτιμήσεων, τὰ τῆς βεβαιώσεως τοῦ εἰσπρακτέου ποσοῦ καὶ τῆς ὁλικῆς ἢ κατὰ δόσεις εἰσπράξεως τῆς εἰσφορᾶς καὶ ἐν γένει πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς παρούσης διατάξεως, κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Συμβουλίου.

2. Τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 συνεργείου κανονίζονται εἰδικώτερον δι' ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

3. Ἡ ἀποζημίωσις τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσληφθησομένου προσωπικοῦ κανονίζεται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 Συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

1. Πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου Ἀθηνῶν δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια οἰκοδομῆς οὔτε ἡ δι' αὐτὴν καταβολὴ οἱουδήποτε νενομισμένου τέλους ἢ φόρου δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ, ἢ πρὸς τὸ Μετοχικὸν ἢ ἄλλο Ταμεῖον.

2. Ἐπίσης πᾶσα συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις ἢ ἄλλης φύσεως συμφωνία ἢ ἐνέργεια ἀφορῶσα ἢ σχετιζομένη ὁπωσδήποτε μὲ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους χαρτοσήμου ἢ φόρου Δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ.

Περὶ ἀποζημιώσεως τοῦ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐνοικιαστοῦ τοῦ δάσους Γκολέμα Ρέκα Νικ. Θεοδωρίδου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ κατὰ τὴν ΚΓ' Συνεδρίασιν τῆς 9ης Νοεμβρίου 1928 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς τὸν Νικόλαον Θεοδωρίδην ἐνοικιαστὴν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τοῦ δάσους Γκολέμα Ρέκα τῆς περιφερείας Ναούσης καταβληθῇ τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων δώδεκα χιλιάδων ἑκατὸν ἑξήκοντα πέντε δραχμῶν (312,165) δι' ἀποζημίωσιν κατὰ λόγῳ τῶν ζημιῶν, ἃς ὑπέστη κατὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀνωτέρω δάσους καὶ αἵτινες ὠφείλοντο εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα, ὑπὲρ τὸν ὅρον τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐκκρεμοῦς κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγῆς του καὶ πάσης σχετικῆς ἀξιώσεως.

Περὶ τοῦτο ἐγγραφήσεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἡ σχετικὴ πίστωσις.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3273 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Ὀκτωβρίου 1923 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν νόμον 403 κλπ. «περὶ διοικήσεως ἰῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργείου ὑπαγομένων κληροδοτημάτων».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3273 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἡ διάρκεια τῆς ὑποτροφίας, διὰ μὲν τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδάζοντας ὑποτρόφους εἰς βάρος τῶν ἐσόδων τῶν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ὑπαγομένων κληροδοτημάτων ὁρίζεται τριετὴς καὶ ἡ μηνιαία χορηγία —λαμβανομένης πάντοτε ὑπ' ὄψει τῆς ἐπαρκείας τῶν εἰσοδημάτων—, μέχρι φράγκων χρυσῶν πεντακοσίων, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ τοιούτους ἡ διάρκεια τῆς ὑποτροφίας ὁρίζεται μέχρι πέρατος τῶν σπουδῶν των καὶ ἡ μηνιαία χορηγία, μέχρι μὲν δραχμῶν χιλίων διὰ τοὺς ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις, ταῖς Ἀνωτέραις εἰδικαῖς Σχολαῖς καὶ τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνείῳ, μέχρι δὲ δραχμῶν ἑπτακοσίων διὰ τοὺς ἐν τοῖς πολυταξίοις Διδασκαλείοις, καὶ μέχρι δραχμῶν τριακοσίων διὰ τοὺς ἐν οἱῳδήποτε ἄλλῳ τοῦ Κράτους ἐκπαιδευτηρίῳ.

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ὡς πρὸς τὰ ποσὰ τῆς χορηγίας, ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς ὑποτρόφους τοὺς εἰς βάρος κληροδοτημάτων ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου ὑπαγομένων ἐφ' ὅσον εἰδικοὶ δι' αὐτὰ νόμοι δὲν ὁρίζουσιν ἄλλως, μετὰ προηγουμένην πάντως ἀπόφασιν τῶν διαχειριζομένων αὐτὰ νομικῶν προσώπων, ὑποκειμένην εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἡ κατὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου τούτου καθοριζομένη χορηγία, — ἐν ἐπαρκείᾳ πόρων—, δύναται εἰς τοὺς πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένους ἐν γένει ὑποτρόφους, ν' αὐξηθῇ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. (νόμου)

Ἄρθρον 2.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Κ. Βελλίου, διατίθενται δι' ὑποτροφίας ἀποφοίτων Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου πρὸς σπουδὴν τῆς Φιλολογίας, τῶν Μαθηματικῶν, τῶν Φυσικῶν ἐπιστημῶν, τῆς Χημείας, τῆς Ἰατρικῆς καὶ τῆς Νομικῆς ἐν τοῖς ἡμετέροις Πανεπιστημίοις καὶ τῆς Μηχανικῆς, τῆς Γεωπονίας καὶ Δασολογίας ἐν ταῖς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἰδικαῖς πρὸς τοῦτο Σχολαῖς, πρὸς δὲ καὶ δι' ὑποτροφίας διπλωματούχων τῶν μνημονευθεισῶν σχολῶν δι' εὐρυτέρας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ σπουδάς.

Ἄρθρον 3.

Οἱ διαγωνισμοὶ ἐνεργηθήσονται κατὰ τὰς πρὸ τοῦ παρέντος νόμου ἰσχυούσας διατάξεις

Κατ' ἐξαίρεσιν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται νὰ ἀποσταλοῦν κατὰ πρότασιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δι' εὐρυτέρας σπουδάς, ὡς ὑπότροφοι τοῦ κληροδοτήματος Κ. Βελλίου, δύο δημόσιοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοί, ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 45 ἐτῶν, διπλωματοῦχοι τῶν ἄνω σχολῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ὁ πρῶτος ἐκ Νέας Ἑλλάδος καὶ ὁ δεύτερος ἐκ Μακεδονίας, ἐφ' ὅσον εἶχον πρωταθῇ πρὸς τοῦτο συμφώνως τῇ διαθήκῃ καὶ δυνάμει προγενεστέρων διατάξεων παρὰ τῶν εἰκείων κοινοτικῶν ἀρχῶν. Οὗτοι λαμβάνουν τριετῆ ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν καὶ μηνιαίαν χορηγίαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ χορηγίας ἐφ' ἅπαξ συνδρομῆς εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν καὶ τὸν Σύλλογον Φιλομούσων Μυτιλήνης.

1. Χορηγεῖται ἐφ' ἅπαξ συνδρομὴ ἐκ δραχμῶν διακοσίων μὲν χιλιάδων εἰς τὴν Μακεδονικὴν Ἐκπαιδευτικὴν Ἑταιρείαν, ἑκατὸν πεντήκοντα δὲ χιλιάδων εἰς τὸν Σύλλογον Φιλομούσων Μυτιλήνης.

Τὸ χορηγούμενον ὡς ἀνωτέρω ποσὸν θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τῆς χρήσεως 1929—1930, θὰ ἀποδοθῇ δὲ δι' ἐντάλματος αὐτοῦ εἰς τοὺς νομίμους ἐκπροσώπους τῶν ὡς ἄνω ὀργανώσεων.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν σπουδῶν, τῆς Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν δύνανται, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου συλλόγου ἢ σχολῆς λαμβανομένην μετὰ πρόσκλησιν τῆς οἰκείας σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ ἐγκρινομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν, νὰ διδάσκωσιν εἰς κενὴν ἕδραν ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους μαθήματα τῆς ἕδρας αὐτῶν.

Ἐφ' ὅσον ὁ μεταπαλούμενος καθηγητὴς διευθύνει κλινικήν, ἐργαστήριον ἢ μουσεῖον ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν τῇ διευθύνσει τούτου ὑποδεικνύεται ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου. Οἱ οὕτω μεταπαλούμενοι διεξάγουσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν ἐν διαστήματι οὐχὶ ἐλάσσονι τῶν τεσσαράκοντα ὡρῶν ἐν ὅλῳ, διδάσκοντες οὐχὶ πέραν τῆς μιᾶς ὥρας καθ' ἑκάστην, λαμβάνουσι δὲ ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸ τρίτον τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν καὶ ἐπιδομάτων ὁμοιοβάθμου καθηγητοῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ των ἔξοδα τῆς ἐφ' ἅπαξ μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4042 περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν».

3) «Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς καταβολῆς μελῶν ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς τῶν ἀπόρων προσφύγων μαθητῶν τοῦ Σχολείου Καλῶν Τεχνῶν».

3) «Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.»

4) «Περὶ ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων νεκροταφείων».

5) «Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς ὑπὸ τῶν μήπω ἀνανεωσάντων ταύτην φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κλπ.» καὶ

6) «Περὶ χορηγήσεως εἰς τοὺς ἐξ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ μετεκπαιδευομένους δημοδιδασκάλους μηνιαίου ἐπιδόματος».

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4042 περὶ προστασίας καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἀναπήρων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ εὐεργέτημα τῆς παροχῆς μηνιαίου χρηματικοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς μὴ ἀποκατεστημένους φυματικοὺς συνταξιούχους ἀναπήρους, τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3122 δύνανται νὰ ἐπεκταθῇ κατόπιν πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου, καὶ εἰς τοὺς ὁπλίτας τοὺς συνταξιοδοτουμένους βάσει τοῦ νόμου 2769, ἐφ' ὅσον ἔπαθον ἐκ φυματιώσεως, ἀποδεδειγμένως ὀφειλομένης εἰς τὴν στρατιωτικὴν των ὑπηρεσίαν.

Περὶ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς καταβολῆς τελῶν ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς τῶν ἀπόρων προσφύγων μαθητῶν τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἀπαλλάσσονται κατὰ τὸ ἐνεστὼς σχολικὸν ἔτος 1929—1930 τῆς καταβολῆς τῶν τελῶν τῆς ἀνανεώσεως ἐγγραφῆς τοῦ α' καὶ β' ἐξαμήνου οἱ ἄποροι μαθηταὶ τοῦ α' τμήματος τοῦ σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τέκνα προσφύγων καταφυγόντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1918, ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ τούτου τοῦ πατρὸς ἢ κηδεμόνος αὐτῶν, βεβαιουμένης ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, ὑπέχοντος τὰς ποινικὰς εὐθύνας. Ἐπίσης κατὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἀπαλλάσσονται οἱ ἄποροι πρόσφυγες μαθηταὶ τοῦ β' καὶ γ' τμήματος τοῦ σχολείου, κατὰ τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν των εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἐργαστήρια, τῆς καταβολῆς τέλους ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς των κατὰ τὸ δεύτερον ἐξάμηνον.

2. Τῶν ὡς ἄνω τελῶν ἀπαλλάσσονται ἐπίσης, ἀπαφάσει τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν, μέχρι δύο ἐκ τῶν ἀπορωτέρων μαθητῶν ἑκάστης τάξεως, πλὴν τῆς πρώτης, οἱ διακρινόμενοι διὰ τὴν χρηστότητα καὶ ἐξαιρετικὴν ἐπίδοσιν ἐν τοῖς μαθήμασι.

3. Οἱ ἐκ τούτων μὴ δυνηθέντες νὰ ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγραφὴν των κατὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος 1929—1930, ἀλλὰ παρακολουθοῦντες τὰ μαθήματα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους, δύνανται νὰ ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγραφήν των ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ χορηγία ποσοῦ 2.500.000 εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον, ἐγγραφομένης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς πιστώσεως ὑπὸ Κεφ..... ἄρθρ. τοῦ ἰδ. προ)σμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐκπαιδεύσεως καὶ Θρησκευμάτων κλπ. τῆς χρήσεως 1929—30.

Ἡ ἀνωτέρω χορηγία παρέχεται ὑπὸ τύπον δανείου ἐξοφλητέου κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα δι' ἰδίας συμφωνίας μεταξὺ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν Ἐκπαιδεύσεως καὶ Θρησκευμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τῶν ἐγκαταλειφθέντων ἢ καταργηθέντων νεκροταφείων.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἐγκαταλειφθέντα ἢ καταργηθέντα νεκροταφεῖα ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα καὶ νομὴν εἰς τοὺς ἱδρύσαντας αὐτὰ Δήμους ἢ Κοινότητας, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐνοριακοὶ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζοντος διὰ πράξεως αὐτοῦ τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ναῶν τούτων περιοχήν. Ἡ περιοχὴ τῶν ἤδη ἀνεγνωρισμένων ὡς ἐνοριακῶν ἐκ τῶν ναῶν τούτων ὁρίζεται ὁμοίως διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου

Περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς ὑπὸ τῶν μέχρι ἀνανεωσάντων ταύτην φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατὰ τὸ Πανεπιστημιακὸν ἔτος 1928—1929 κλπ.

Ἄρθρον μόνον.

1. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μὴ ἀνανεώσαντες τὴν ἐγγραφὴν αὐτῶν τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1928—1929 ἢ μὴ κατορθώσαντες τὴν δευτέραν δόσιν τῶν διδάκτρων ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν, δύνανται ν' ἀνανεώσωσι τὴν ἐγγραφὴν ἢ νὰ καταβάλωσι τὴν καθυστερουμένην δόσιν τῶν διδάκτρων ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος· ὑφίστανται δὲ τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἔτους τούτου ἐντὸς τοῦ τρέχοντος Πανεπιστημιακοῦ ἔτους καὶ κατὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τῶν οἰκείων σχολῶν.

2. Πρὸς τούτοις οἱ ἀπὸ τοῦ Πανεπιστημιακοῦ ἔτους 1925—26 καὶ ἐντεῦθεν καταστάντες τελειόφοιτοι τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὴ καταβάλόντες τὴν δευτέραν δόσιν τῶν διδάκτρων τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς φοιτήσεώς των ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἔχουσι νὰ καταβάλωσι τὴν καθυστερουμένην δόσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

3. Τὸ Ταμεῖον τοῦ Πανεπιστημίου θέλει εἰσαγάγει τὰ εἰσπραχθησόμενα ποσὰ ὡς ἔσοδα τῆς ληξάσης χρήσεως, ἀλλὰ αἱ ὑπ' αὐτοῦ ἐνδοθησόμεναι διπλότυποι ἀποδείξεις θὰ φέρωσι τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεως, ὑφ' ἣν θὰ γίνωσι καὶ αἱ ἐγγραφαὶ ἐν τοῖς λογιστικοῖς βιβλίοις.

Περὶ ἐπιχορηγήσεως εἰς τοὺς ἐξ Ἑλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ μετεκπαιδευομένους δημοδιδασκάλους μηνιαίου ἐπιδόματος

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς δύο κατ' ἀνώτατον ὅρον ἐκ τῶν ἐξ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῆς ἀλλοδαπῆς μετεκπαιδευομένων κατὰ τὸν νόμον 4037 εἰς τὸ Πανεπιστήμιον δημοδιδασκάλων χορηγεῖται μηνιαίως καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μετεκπαιδεύσεως αὐτῶν ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν χιλίων εἰς ἕκαστον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, μετὰ παρατηρήσεις τῶν κ. κ. ***Μ. Μαντᾶ*** καὶ ***Θ. Παπαστρατῆ*** εἰς ἃς πάρέχει ἐξηγήσεις ὁ κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης.*** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιοκτησιῶν καὶ ἀνακλήσεως γενομένων παραχωρήσεων γηπέδων».

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων :

«Περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

«Περὶ μειώσεως τῶν ἀμέσων φόρων».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος».

«Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεῶς καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1930 καὶ συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου»

«Περὶ διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

«Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων».

«Περὶ συνεγγυήσεως τοῦ Κράτους ὑπὲρ τῶν βιομηχανικῶν δανείων».

«Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4604 καὶ 4431 καὶ συστάσεως ταμείου ἀσφαλίσεως ἐργαζομένων τάξεών τινων (ἐφημεριδοπωλῶν, μυλεργατῶν καὶ ἀρτεργατῶν».

Ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν δασικῶν ἐπιθεωρήσεων ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς:

α) Ἑνὸς γραμματέως α' ἢ β' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ ἢ καὶ τμηματάρχου β' ὡς προϊσταμένου τοῦ νομικοῦ τμήματος.

β) Δύο δασονόμων α' ἢ β' τάξεως ὡς προϊσταμένων τοῦ α' καὶ β' γραφείων τοῦ δασικοῦ τμήματος καὶ

γ) Ἑνὸς κλητῆρος.

Εἰς τὰς μεγαλυτέρας τῶν Ἐπιθεωρήσεων ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς δακτυλογράφου τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς πέντε δι' ὅλας τὰς Ἐπιθεωρήσεις.

Ἄρθρον 2.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1. Ἑκάστου δασαρχείου προΐσταται τακτικὸς δασολόγος δασάρχης ἢ, τούτου ἐλλείποντος, δόκιμος δασάρχης.

2. Τὸν δασάρχην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Δασαρχείῳ ὑπηρετούντων δασονόμων.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Δασαρχείων Α', Β' καὶ Γ' τάξεως ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς:

Ι. Δασαρχεῖα Α' τάξεως.

α) Ἑνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.

β) Ἑνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Δύο δασοκόμων ὡς γραφέων.

δ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

ΙΙ. Δασαρχεῖα Β' τάξεως.

α) Ἑνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Δασικοῦ Γραφείου.

β) Ἑνὸς δασονόμου, ὡς προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Δημοσίου Κατηγόρου.

γ) Ἑνὸς δασοκόμου ὡς γραφέως.

δ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας.

—ΙΙΙ. Δασαρχεῖα Γ' τάξεως.

α) Ἑνὸς δασονόμου, προϊσταμένου τῶν γραφείων Δασικοῦ καὶ Δημοσίου Κατηγόρου.

β) Ἑνὸς δασοκόμου, ὡς γραφέως.

γ) Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ δασικῶν ὀργάνων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω:

4. Ἐλλείψει Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀναθέσῃ εἰς Ἐπιθεωρητὰς Δασῶν ἔχοντας συμπληρώσει πενταετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον καθήκοντα Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τοῦ μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζονται δύο κατηγορίαι καὶ πέντε βαθμοὶ κατὰ σειρὰν ἱεραρχίας :

1) Δασοκόμοι β' τάξεως, οἵτινες διορίζονται οἱ πτυχιοῦχοι θεωρητικῆς ἢ μέσης δασοκομικῆς Σχολῆς καὶ δασοκόμοι α' τάξεως καὶ 2) δασονόμοι γ', β' καὶ α' τάξεως.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11 Μαΐου 1929 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ὑπηρετοῦντες δασοφύλακες β' καὶ α' τάξεως, ὡς καὶ ἀρχιφύλακες β' καὶ α' τάξεως, θεωροῦνται νομίμως καταλαβόντες ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος τὰς διὰ τοῦ τροποποιουμένου ἄρθρου δημιουργηθείσας θέσεις, ἤτοι οἱ δασοφύλακες β' τάξεως τὰς θέσεις δασοκόμων β' τάξεως, οἱ δασοφύλακες α' τάξεως τὰς θέσεις τῶν δασονόμων α' τάξεως καὶ οἱ ἀρχιφύλακες β' καὶ α' τάξεως τὰς θέσεις δασονόμων γ' τάξεως. Ὁμοίως θεωρεῖται νομίμως γενόμενος ὁ ἐπαναδιορισμὸς τέως δασοφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων εἰς τὰς ἀντιστοίχους ὡς ἄνω θέσεις.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετοῦς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας κρινομένης παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Προκειμένου περὶ προαγωγῆς εἰς βαθμὸν ἑτέρας κατηγορίας ἀπαιτεῖται τετραετὴς εὐδόκιμος ὑπηρεσία καὶ ἐπιτυχία ἐν διαγωνισμῷ. Ὁμοίως διαγωνισμὸς ἀπαιτεῖται διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δασονόμου β' τάξεως. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ὑποχρεώνῃ τὸ μέσον δασικὸν προσωπικὸν εἰς μετεκπαίδευσιν ἐφ' ἅπαξ ἢ περιοδικῶς, καθ' ἣν οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν πᾶσας τὰς ἀποδοχάς των, τὰ παγίως χορηγούμενα αὐτοῖς ἐφοδιοπρακτικὰ ἔξοδα, ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα μεταβάσεως εἰς τὴν ἕδραν τῆς σχολῆς μετεκπαιδεύσεως καὶ ἐπανόδου εἰς τὴν θέσιν των, ἡ δοκιμασία δὲ ἐπὶ τῆς μετεκπαιδεύσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς προαγωγὰς ἢ αὐταὶ γίνονται συνεπείᾳ τῆς μετεκπαιδεύσεως. Διάταγμα καθορίζει τὰς λεπτομερείας.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι δασῶν ἐκτάσεως μείζονος τῶν 1000 στρεμμάτων, ὡς καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι δασῶν ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων, ἀλλ' ἀποτελούντων τμῆμα δάσους ἐκτάσεως μεγαλυτέρας τῶν 1000 στρεμμάτων ὑποχρεοῦνται νὰ προλαβώσι δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ διακατοχὴν αὐτῶν διατελοῦντα δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσόδων των.

Ἐπὶ πλειόνων συνιδιοκτητῶν ἢ συνδιακατόχων δασῶν οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τούτων, ἑκάστου ἔχοντος τόσας ψήφους ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικοίνου δάσους ἰδανικὰ αὐτοῦ μερίδια. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουν καὶ οἱ ἐνμεταλλευόμενοι δάση ἐκτάσεως ὡς ἀνωτέρω βάσει τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος. Οἱ δασοφύλακες οὗτοι διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ καὶ κατόπιν ἀδείας του καὶ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ τῇ προτάσει τῶν ἰδιοκτητῶν, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἀμελούντων τούτων, μετὰ προηγουμένην ἀνακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἀμελοῦντας δασοκτήμονας, οἵτινες καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐπιβαρύνονται διὰ τῆς μισθοδοσίας τῶν διορισθέντων εἰσπραττομένης κατὰ τοὺς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμους.

2. Διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὰς λεπτομερείας τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφίου 1, τὸν τρόπον τοῦ διορισμοῦ καὶ παύσεως καὶ τὰ προσόντα, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν πρὸς φρούρησιν καὶ διαχείρισιν τῶν ἰδιοκτήτων δασῶν προσλαμβανομένων ἰδιωτικῶν δασοφυλάκων ἢ δασικῶν ὑπαλλήλων καθόλου, οἵτινες ἅπαντες δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΦΜ' περὶ ἐκτοπίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 21 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασικῶν ὀργάνων τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιθεωρήσεων, Δασαρχείων καὶ Δασονομείων, ἤτοι τῶν δασονόμων, δασοκόμων, δασοφυλάκων ἑκάστης τάξεως, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπόμενον τοιοῦτον.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν ὁρίζεται εἰς 4, τῶν δὲ Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν εἰς 20.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ δοκίμων δασαρχῶν ὁρίζεται εἰς 91, ἐξ ὧν 19 δασάρχαι α' τάξεως, 30 β' τάξεως καὶ οἱ λοιποὶ γ' τάξεως καὶ δόκιμοι δασάρχαι.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασονόμων α' καὶ β' τάξεως ὁρίζεται εἰς 80, ἐξ ὧν 40 α' τάξεως, τῶν δασονόμων γ' τάξεως εἰς 190, τῶν δασοκόμων εἰς 200, τῶν δασοφυλάκων εἰς 600.

4. Ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς καθ' ὑπέρβασιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων δασοκόμων τῶν ἀποφοιτησάντων καὶ μελλόντων ν' ἀποφοιτήσωσι κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐκ τῆς Δασοκομικῆς Σχολῆς.

Ὁμοίως διατηροῦνται οἱ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὀργανικοῦ ἀριθμοῦ θέσεων δασοκόμων ὑπηρετοῦντες τοιοῦτοι. Μέχρις οὗ δὲ περιορισθῇ ὁπωσδήποτε ὁ ἀριθμὸς τῶν δασοκόμων εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 200 ἀφίενται κενοὶ ἀντιστοίχως ἰσάριθμοι θέσεις δασοφυλάκων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται καὶ 6η παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

6. Εἰς τοὺς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μὴ δυναμένους νὰ προαχθῶσι δασικοὺς ὑπαλλήλους δύνανται νὰ ἀπονεμηθῇ μετὰ συμπλήρωσιν δεκαετοῦς ὑπηρεσίας ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀμέσως ἀνώτερος βαθμὸς καὶ μισθὸς ἐκείνου ὃν κατέχουν ἐν τῇ δασικῇ ἱεραρχίᾳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς μὴ προαγομένους λόγῳ ἐλλείψεως κενῆς θέσεως. Διὰ τοὺς μετονομασθέντας διὰ τοῦ νόμου 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» εἰς δασονόμους γ' τέως ἀρχιφύλακας δασῶν ὑπολογίζεται καὶ ὁ διανυθεὶς χρόνος ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀρχιφύλακος δασῶν α' τάξεως.

Ἄρθρον 10.

Δασικὰ κτίρια.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

1. Τὸ Δημόσιον δύναται ν' ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς, ἀνεγείρῃ ἢ μισθώνῃ καὶ ἐπισκευάζῃ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγραφομένης τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους εἴτε καταβαλλομένης τῆς τοιαύτης δαπάνης ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Ὁμοίως τὸ Δημόσιον δύναται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ν' ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς οἰκόπεδα πρὸς ἀνέγερσιν δασικῶν κτιρίων ἢ γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων, σταθμῶν δασικῶν ἐρευνῶν κλπ. ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν καταλληλα τοιαῦτα ἀνήκοντα τῷ Δημοσίῳ ἢ κοινοτικὰ καὶ δημοτικὰ τοιαῦτα παραχωρούμενα δωρεὰν πρὸς τοιοῦτον σκοπόν.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων ἔργων διὰ τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως ἐπισκευῶν ὑπαρχόντων δασικῶν κτιρίων, ὧν ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5000 δραχμῶν, δύναται αὕτη νὰ γίνεται δι' αὐτεπιστασίας, ἐκδιδομένου ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ οἰκείου δασάρχου.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

3. Ἐπὶ τῶν Κρατικῶν Σιδηροδρόμων παρέχονται διαρκῆ εἰσιτήρια ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς τὸ ἀνώτατον καὶ ἀνώτερον δασικὸν προσωπικόν, καθὼς καὶ τοὺς δασονόμους τοὺς προϊσταμένους δασονομείων, ἀλλὰ μόνον διὰ τὰς γραμμὰς τῆς περιφερείας των.

Εἰς τὸ δασικὸν προσωπικὸν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' καὶ ἄνω ὑπάλληλοι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς καὶ ὁ τμηματάρχης Προσωπικοῦ.

"Αρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεώρησιν, αὐτοψίαν ἢ ἐξέτασιν δασικῆς ὑποθέσεως, δι' ἣν ὑπάρχει σχετικὴ ἔκθεσις καὶ ἀναφορὰ ἑτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, προκαταβάλλουσιν ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς δημόσιον ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἀρκοῦν νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτοῦντα ἐφόσον ἡ νέα ἔκθεσις ἢ ἀναφορὰ συμφωνεῖ μὲ τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἄλλως καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις εἰς ἃς δικαιοῦται ὁ ἀποσταλεὶς δασικὸς ὑπάλληλος, τὸ δὲ τυχὸν ὑπόλοιπον ἐπιστρέφεται τῷ δικαιούχῳ, μὴ δικαιουμένῳ πλέον νὰ αἰτήσηται τὴν ἀποστολὴν ἑτέρου ὑπαλλήλου.

"Αρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 30 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας νὰ μετατεθοῦν εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλης Ἐπιθεωρήσεως, Δασαρχείου ἢ Δασονομείου, εἰμὴ δι' ὑπηρεσιακὰς ἀνάγκας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πρὸς δὲ καὶ ἂν πρόκειται περὶ συμπληρώσεως κενῆς θέσεως, ὁπότε ἀπαιτεῖται μόνον σύμφωνος γνώμη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Οἱ δασοφύλακες, δασοκόμοι, δασονόμοι καὶ δασάρχαι δὲν δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐξ ἧς κατάγονται οὗτοι, ἢ αἱ σύζυγοι αὐτῶν, ἢ εἰς ἃς ἐξασκοῦν ἢ ἐξήσκησαν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν τὰ πολιτικὰ αὐτῶν δικαιώματα.

3. Δασικοὶ ὑπάλληλοι παραιτηθέντες ἢ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας δὲν δύνανται ν' ἀναλάβωσιν ἐκμεταλλεύσεις δασῶν εἰς ἣν περιφέρειαν διετέλεσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθε διετία τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεώς των.

4. Δασικὸς ὑπάλληλος ἐπανελθὼν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας προβιβάζεται ἀναδρομικῶς ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἢ θὰ ὑπάρξῃ κενὴ θέσις, τῆς προαγωγῆς του λογιζομένης ἀφ' ἧς προήχθησαν καὶ οἱ λοιποὶ σύγχρονοι καὶ συμμαθηταί του.

5. Τὸ παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δασῶν λογιστικὸν γραφεῖον, καθιστάμενον ἀνεξάρτητον, ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δασῶν, προϊστάμενος δὲ τούτου διορίζεται ὁ παρὰ τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ λογιστὴς ἐφ' ὅσον βάσει τῶν κειμένων διατάξεων ἤθελε κατέχει τὸν βαθμὸν τμηματάρχου.

"Αρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας παντὸς βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσιν ὑπηρετήσει εἰς τὰ νέα μέρη, ὀφείλουσι νὰ ὑπηρετήσωσιν εἰς ταῦτα ὑποχρεωτικῶς καὶ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν.

2. Δασάρχαι γ' τάξεως ἀποκτήσαντες τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Δασάρχου β' τάξεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 60 παρ. 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 14 Ἰουλίου 1927 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φορολογίας κλπ.» προαχθέντες ὅμως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 4 τοῦ μεταγενεστέρου νόμου 4173, θεωροῦνται νομίμως προαχθέντες.

"Αρθρον 15.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι τιμωρηθέντες πειθαρχικῶς δὶς ἐντὸς τοῦ ἔτους διὰ τῆς ποινῆς προστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦ μηνιαίου μισθοῦ των δὲν δύνανται νὰ προαχθῶσιν ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 35 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Δ)σεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τοποθετοῦνται 5 δασολόγοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς κατέχει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, χωρὶς νὰ διευθύνῃ Δασικὴν Ἐπιθεώρησιν, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ κλάδου, εἰς ὃν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσιν, ἀντικαθιστάμενοι δι' ἄλλων κατὰ τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις.

Εἷς ἐκ τούτων τοποθετεῖται ὡς εἰσηγητὴς παρὰ τῷ ἀνεξαρτήτῳ Γραφείῳ Ἀναδασώσεων, ἀνὰ εἷς ὡς εἰσηγητὴς παρὰ τῷ Α' καὶ Β' Τμήματι καὶ δύο εἰς τὸ ἀνεξάρτητον Γραφεῖον δασικῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

Τοῦ Γραφείου τούτου προΐσταται ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δασῶν, φέρων τὸν τίτλον προϊστάμενος Γραφείου δασικῶν ἐρευνῶν, ἅπαντες δέ, μηδὲ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐξαιρουμένου, θεωροῦνται ὡς κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὁ παρὰ τῷ Α' Τμήματι εἰσηγητὴς δύναται νὰ ἔχῃ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.

2. Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας θέλει καθορίσει τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας τοῦ Γραφείου τῶν δασικῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν.

"Αρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

1. Τὰ μεμονωμένως καὶ ἀραιῶς φυόμενα δασικὰ δένδρα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνει τὰ πεντήκοντα στρέμματα, ἐξαιρουμένων τῶν μεμονωμένων καὶ ἀραιῶς φυομένων δένδρων ἐντὸς ὁμοίων ἐκτάσεων καὶ κτημάτων, αἵτινες εὑρίσκονται ἐντὸς ἢ εἰς τὴν παρυφὴν δασῶν, διὰ τὴν ὑλοτομίαν τῶν ὁποίων δένδρων ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 124 τοῦ δασικοῦ κώδικος ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2) Τὰ ἐντὸς αὐλῶν, κήπων, ἐλαιώνων καὶ ἀμπέλων φυόμενα δασικὰ δένδρα.

3) Τὰ ἐλαιόδενδρα, τὰ ὀπωροφόρα καὶ καρποφόρα δένδρα ὡς καὶ αἱ ἄμπελοι.

4) Οἱ παλίουροι καὶ

5) Οἱ θάμνοι τῶν βοσκοτόπων, ὡς καὶ ἡ πρινοθάμνευσις, ἐκρίζωσις καὶ ἐκφλοίωσις τούτων.

"Αρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 196 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων» περιελθὸν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν δασῶν τῶν ἀποτελούντων τέως τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Ραμαζὰν 1252 (1836) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους σχετικοὺς νόμους, παραχωρεῖται εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς κοινότητας ἢ δήμους ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν 3)20 τῆς ἀξίας τοῦ ὅλου δάσους, ἐξευρισκομένης ὡς κατωτέρω.

"Αρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 57 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἀποτερματισμός, ὁροθέτησις, τοπογράφησις καὶ σύνταξις μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν».

«Συνιστᾶται παρὰ τῷ τεχνικῷ τμήματι τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Γραφεῖον ἀποτερματισμοῦ, ὁροθετήσεως, τοπογραφήσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἔσεται ἡ ὁροθέτησις καὶ ἀποτερματισμὸς τῶν Δημοσίων δασῶν, ἡ τοπογράφησις τούτων ὡς καὶ ἡ σύνταξις μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων.»

"Αρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Πάντα τὰ Δημόσια δάση ἢ τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη τὰ προοριζόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτερματισθήσονται ὁροθετηθήσονται καὶ καταμετρηθήσονται ὁριστικῶς, συντασσομένου χάρτου ὁροθετήσεως, περιλαμβάνοντος καὶ κτηματολόγιον τῶν ἐντὸς τῶν τοιούτων δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν περικλειομένων ἰδιωτικῶν κτήσεων παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὁμάδος συνεργείων Ἐπιθεωρητοῦ, τοῦ Δασάρχου τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου, τοῦ Δασάρχου τῆς περιφερείας, τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ὁροθετηθησόμενον δάσος καὶ ἐκ τῶν μηχανικῶν ἢ τοπογράφων τοῦ γραφείου ὁροθετήσεως, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν ὁμόρων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσομένου περὶ ταύτης πρωτοκόλλου.

2. Τὸ πρωτόκολλον κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, προϊσταμένου τῆς ὁμάδος συνεργείου, εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπὶ ἀποδείξει, οἵτινες δικαιοῦνται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ ὁροθεσίας. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν τῆς περιφερείας ἢ τοῦ Δασάρχου, 2) τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ 3) ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Πᾶσα χαρτογράφησις δάσους ἐνεργουμένη κατόπιν ὁριστικοῦ ἀποτερματισμοῦ δάσους, εἴτε ὅπως τεθῇ τοῦτο ὑπὸ τακτικὴν διαχείρισιν, καθὼς καὶ ἐπὶ σκοπῷ καταρτισμοῦ μελετῶν διευθετήσεως χειμάρρων, δύναται νὰ ἐκτελῆται καὶ δι' ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν σχετικῶν δημοπρασιῶν, οἱ ὅροι ὑποχρεώσεων, τὰ προσόντα καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἐγγυήσεις ὑπὸ τῶν ἐργολάβων, αἱ ἐφαρμοστέαι διὰ τὸν τριγωνισμὸν καὶ τὴν τοπογράφησιν μέθοδοι, τὰ ἀνεκτὰ ὅρια ἀκριβείας τοῦ τριγωνισμοῦ καὶ τῆς τοπογραφήσεως, ὁ ἀσκούμενος ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας ἔλεγχος τῆς ἐργασίας, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως. Εἰς τοὺς συμπράττοντας εἰς τοιαύτην χαρτογράφησιν ἢ ἐλέγχοντας αὐτὴν δασικοὺς ὑπαλλήλους ἢ μηχανικοὺς χορηγεῖται στρεμματικὴ ἀποζημίωσις καθορισθησομένη διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Μετὰ τὸν ὁριστικὸν ἀποτερματισμὸν τῶν Δημοσίων δασῶν, δὲν δύναται ν' ἀποκτηθῇ διακατοχὴ Δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἀποτερματισθέντος δάσους εἴτε δι' ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων τῶν ἐντὸς τοῦ δάσους ἰδιοκτησιῶν ἢ τῶν συνορευουσῶν πρὸς τοῦτο, εἴτε δι' ἐκχερσώσεως, οἱ δὲ προβάντες εἰς τοιαύτην ἐπέκτασιν ἢ ἐκχέρσωσιν ἀποβάλλονται διοικητικῶς, τῆς ἁπλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθέντος διαγράμματος ἀποτερματισμοῦ, ἀποτελούσης ἀμάχητον τεκμήριον περὶ τῆς γενομένης αὐθαιρέτου καταλήψεως.

"Αρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἀποτερματισμοῦ, ὁροθετήσεως, τοπογραφήσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν διατίθεται εἰδικὸν προσωπικὸν ἐκ τριῶν πολιτικῶν μηχανικῶν ἢ τοπογράφων καὶ δύο σχεδιαστῶν, 32 δασολόγων, δύο δασονόμων, 1 γραφέως καὶ μιᾶς δακτυλογράφου, ὧν αἱ θέσεις προστίθενται εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Ἐκ τούτων οἱ μὲν μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι, οἱ σχεδιασταὶ διορίζονται καὶ προάγονται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς τῶν ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁ γραφεὺς καὶ ἡ δακτυλογράφος κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, εἰς τὰς σχετικὰς ἐπιτροπὰς διὰ τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν περὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς των μετέχοντος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν.

3. Οἱ δασονόμοι καὶ οἱ δασολόγοι, ἐξ ὧν τέσσαρες ἐπιθεωρηταὶ δασῶν, λαμβάνονται ἐκ τοῦ σώματος τῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας, ἧς αἱ θέσεις μειοῦνται ἀναλόγως καὶ εἰς ἣν δύνανται νὰ ἐπανέλθωσι, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ μεταθέσεως τοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἅπαντες θεωροῦνται κεντρικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐκ τῶν ἄνω ὑπαλλήλων τοποθετοῦνται εἷς Ἐπιθεωρητὴς ὡς προϊστάμενος τοῦ Γραφείου ἀποτερματισμοῦ, ὁροθετήσεως, τοπογραφήσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν, εἷς Δασάρχης ὡς εἰσηγητὴς καὶ δύο δασονόμοι, ὁ γραφεὺς καὶ ἡ δακτυλογράφος.

Οἱ λοιποὶ δασικοὶ ὑπάλληλοι τοποθετούμενοι εἰς τὸ ἴδιον γραφεῖον, συγκροτοῦν ἀνὰ τρεῖς Δασάρχαι ἓν δασικὸν συνεργεῖον, τρία δὲ δασικὰ συνεργεῖα ὁμάδα ὑπὸ ἕνα Ἐπιθεωρητὴν δασῶν.

4. Ἀποφασισθείσης τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁριστικοῦ ἀποτερματισμοῦ τῶν Δημοσίων δασῶν ἐκτεταμένης τινὸς περιοχῆς, ἐπιτρέπεται μετακίνησις πλεοναζόντων ἐκ τῆς δυνάμεως τῶν Δασαρχείων δασολόγων δασαρχῶν καὶ ἀπασχόλησις αὐτῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀποτερματισμοῦ. Διὰ τοὺς Δασάρχας τούτους ὁρίζονται ὡρισμένοι τόποι ὡς ἕδραι κατὰ τὴν προσωρινὴν ταύτην ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς κυρίας αὐτῶν θέσεως.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ προκειμένου περὶ συντάξεως μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων Δημοσίων δασῶν.

Ὁμοίως δύνανται νὰ ἀποσπῶνται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συνεργείων ἀνὰ εἷς δασονόμος γ' ἢ δασοκόμος εἰς ἕκαστον συνεργεῖον διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν.

"Αρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 60 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας καὶ συγκροτήσεως τῶν δασικῶν συνεργείων, ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ὁριστικῆς ὁροθετήσεως τῶν δασῶν, τὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλων ὁροθετήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω περὶ ὁροθετήσεως διατάξεων κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

"Αρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 61 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ δαπάνη τῆς ὁροθετήσεως βαρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ ὁμόρους ἰδιοκτήτας, ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὁρίων.

Περὶ τῆς ἀναλογούσης εἰς ἕκαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πρᾶξις τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ὁροθετήσεως.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμόρου ἰδιοκτήτου νὰ καταβάλῃ τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν δαπάνην, βεβαιοῦται αὕτη καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

2. Ἰδιοκτῆται δασῶν συντάσσοντες ἰδίᾳ αὐτῶν δαπάνῃ καὶ μερίμνῃ ἐντὸς 5ετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μό-

νημα διαχειριστικὰ σχέδια, καταβάλλον διὰ μίαν δεκαετίαν 2 ο/ο ἐπὶ ἕλαττον τοῦ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ὁριζομένου δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου.

3. Ἡ ὁροθέτησις καὶ πᾶσα περὶ ὁρίων ἀμφισβήτησις τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἄρθρα 62—65 ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς Κοινότητας, χωρία, ἢ συνοικισμοὺς δασῶν πρὸς ἕτερα δάση ἀνήκοντα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ὡχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ ἡ διανομὴ μεταξὺ πλειόνων τοιούτων ἀναγνωριζομένων ὡς συνιδιοκτητῶν, γιγνομένη ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, ἀπορριπτομένου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τινὸς τῶν ἐνδιαφερομένων ὡρισμένως καὶ ἀμετακλήτως καὶ δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ νόμου 4173 προστίθενται εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 καὶ τὰ ἑξῆς:

Ἐξαίρεσις ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀειφόρου ἐκμεταλλεύσεως δύναται ἐπίσης νὰ γίνηται εἰς ἰδιωτικὰ δάση κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ὥριμον πρὸς ὑλοτομίαν καὶ ἡ παραμονὴ αὐτοῦ ὡς ἀνυλοτομήτου ἐπὶ μακρὸν ἐπιφέρει βλάβην εἰς τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἐφ' ἅπαξ κάρπωσις.

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὰ μόνιμα διαχειριστικὰ σχέδια ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ ἰσχύουν διὰ μίαν δεκαετίαν. Ἀνθεώρησις αὐτῶν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἐντὸς τῆς δεκαετίας, μόνον ἐὰν ἔλαβον χώραν ἐξαιρετικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα γεγονότα (θεομηνία, πυρκαϊὰ καὶ ἀποξήρανσις μερικὴ ἢ συνολική) ἐπιβεβαιούμενα διὰ ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου Ἐπ.θεωρητοῦ Δασῶν.

2. Τὰ προσωρινὰ διαχειριστικὰ σχέδια καὶ αἱ προσωριναὶ ἐκθέσεις διαχειρίσεως κρίνονται ὑπὸ τοῦ Δασικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν ἐπεξεργασίας καὶ εἰσηγήσεως παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου ἀποτερματισμοῦ, ὁροθετήσεως καὶ τοπογραφήσεως καὶ συντάξεως μονίμων διαχειριστικῶν σχεδίων τῶν Δημοσίων δασῶν, καὶ ἐγκρίνονται ὑποχρεωτικῶς καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὡς ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου, δὲν τροποποιοῦνται δὲ εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς των καὶ μόνον διὰ λόγους ἀποχρῶντας, καθοριστησομένους διὰ Διατάγματος. Ἐπίσης δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καὶ ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τούτων ἀποδειχθῇ ἐμπράκτως, βεβαιουμένου τοῦ τοιούτου καὶ δι' ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἄνευ σοβαρᾶς βλάβης τοῦ δάσους, καθὼς καὶ ὅταν πιστοποιηθῇ καταφανῶς παράδρομὴ κατὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν.

Ἄρθρον 26.

Εἰς τὸ ἄρθρον 75 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

2. Οἱ πίνακες ὑλοτομίας ἰδιωτικῶν δασῶν ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, ἡ ἀπόφασις δὲ ἐγκρίσεως ἢ μὴ ἐκδίδεται καὶ κοινοποιεῖται ἐντὸς μηνός.

Ἄρθρον 27.

Αἱ παράγραφοι 6 καὶ 7 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

6. Αἱ πρὸς διάθεσιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοπρασίαι, προκειμένου περὶ τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν ἀναγραφομένων ἐν τοῖς διαχειριστικοῖς σχεδίοις ἢ τοῖς πίναξιν ὑλοτομίας, ἄρχονται ἀπὸ τὴν Αὔγουστον ἑκάστου ἔτους καὶ λήγουσιν ἀνυπερθέτως τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους καὶ δύνανται νὰ παραταθοῦν τὸ πολὺ ἐπὶ ἕνα ἀκόμη μῆνα καὶ ἐπὶ καταβολῇ παραβόλου 1000 δραχμῶν ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς νέας αἰτήσεως προσφορᾶς.

Ἐφ' ὅσον αἱ δημοπρασίαι ἀπέβησαν ἄγονοι, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ ὑποτεθῆποτε τὴν ἐπαναληψιν, ἐὰν ὑποβληθῇ συμφέρουσα προσφορά.

7. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἐπὶ αἰτήσει τῶν μισθωτῶν, ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ διαλύῃ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως μισθώσεις ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων δημοσίων δασῶν εἴτε ἔληξεν εἴτε μὴ ὁ χρόνος τῆς ἰσχύος, αἵτινες συνωμολογήθησαν διὰ τὰ μετὰ τὸ 1924 ἔτη. Αἱ τυχὸν καταβληθεῖσαι δόσεις δὲν ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς ἐνοικιαστάς.

Ἄρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 83 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ μίσθωμα προκειμένου περὶ τοῦ διατεθέντος διὰ δημοπρασίας ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν ἀειφόρως καὶ περιοδικῶς ἐκμεταλλευομένων δασῶν, ὡς καὶ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ δασικὰ προϊόντα τὰ μὴ διατιθέμενα διὰ δημοπρασίας, καταβάλλεται κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποδείξεων.

2. Ἐφ' ὅσον δὲν ζητηθῇ παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἡ ἔκδοσις ἀποδείξεων καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως καὶ τῆς τυχὸν χορηγηθείσης εἰς αὐτοὺς παρατάσεως, τὸ μίσθωμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς ὁλόκληρον ἢ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως ἢ κατὰ τὴν λῆξιν τῆς χορηγηθείσης τελευταίας παρατάσεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 29.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 85 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

3. Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν δυναμένων νὰ προέλθωσιν ἐκ τῆς διανοίξεως πυρασφαλιστικῶν ζωνῶν ἐντὸς δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἢ χώρων πρὸς ἵδρυσιν οἱωνδήποτε ἐγκαταστάσεων ἢ ἐνέργειαν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐντὸς ἐπίσης δημοσίων δασῶν.

Αἱ ὑλοτομίαι περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου τούτου ἐγκρίνονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ὅπερ εἶναι ἴσον πρὸς τὸν μέσον ὅρον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἑξαμηνίαν ἀποτελεσμάτων τῶν δημοπρασιῶν τοῦ Δασαρχείου, εἰς ὃ εὑρίσκεται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἢ ἐλλείψει τοιούτων τοῦ Νομοῦ ἢ καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων τοῦ Κράτους ὁλοκλήρου, ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς ἐνεργοῦντας τοιαύτας ὑλοτομίας τῶν διὰ τοὺς ἐνοικιαστὰς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλομένων ὑποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας ὑλοτομίας χρησίμου ξυλείας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, δύναται νὰ παραχωρηθῇ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων παραγράφων τὸ δικαίωμα τῆς συλλογῆς τῶν ὑπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς κατεργασίας αὐτῶν εἰς ξυλάνθρακας ἢ καυσόξυλα.

Ἄρθρον 30.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἔλασσον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους, ἐὰν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιακτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἷς τινα τούτων καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον τὸ μεγαλύτερον μερίδιον, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν εἰς ἐπιτροπήν, κατὰ τὰ Διατάγματος καθοριζόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημόσιον λαμβάνει μίσθωμα, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὑφίσταται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιούτου μισθώματος».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παραγράφου ταύτης ὡς τροποποιεῖται ἀνατρέχει μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἴσχυσε τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 9 Νοεμβρίου 1925 «περὶ καθιερώσεως νέου συστήματος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῆς δασικῆς φοραλογίας καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ δασικοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 31.

Τὸ ἄρθρον 103 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ ἐκχέρσωσις δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς ἀγροτικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων.

2. Δημόσιαι δασικαὶ ἐκτάσεις, δυναμέναι νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς πρόσφυγας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» εἶναι αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ὑδρορίλου ἢ ὑδροχαροῦς βλαστήσεως, καθὼς καὶ αἱ κείμεναι ἐπὶ ἐδάφους σχετικῶς δασικοῦ, ἐπιπέδου ἢ ἐλαφρᾶς κλίσεως καὶ γονίμου πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν.

3. Περὶ τῆς καταλληλότητος διὰ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων ἀποφαίνεται Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐξ ἑνὸς δασολόγου καὶ ἑνὸς γεωπόνου, ἥτις ὑποβάλλει τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, Διεύθυνσιν Δασῶν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καὶ κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν εἰς ὃ μετέχουσι καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας, ὡς καὶ ὁ ἀρμόδιος τμηματάρχης τοῦ Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις ὡς καὶ ἡ ἐχέρσωσις καὶ ἡ γεωργικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν δασικῶν τούτων ἐκτάσεων, ἀτελῶς μέν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἐκχερσούντων προσφύγων, κατόπιν δὲ ἐγκρίσεως καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

4. Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως, δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, δασικῶν ἐκτάσεων ἐξ ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων ἰδιωτικῶν ἢ μοναστηριακῶν δασῶν ἢ τοιούτων ἀνηκόντων εἰς ἀγαθοεργὰ ἱδρύματα ἢ νομικὰ πρόσωπα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων», περὶ τῆς γεωργικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπή, ἐπιτρέπεται αὕτη, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἀτελῶς μέν, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπὶ καταβολῇ δὲ φόρου, ἐφ' ὅσον ταῦτα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

5. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἔγγραφος ἢ προφορικὴ συναίνεσις τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου, ἀλλὰ μόνον ἔγγραφος πιστοποίησις τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας πρὸς τὸ ἀρμόδιον Δασαρχεῖον ἢ Δασονομεῖον περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους, εἰς ὃ πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκχέρσωσις.

6. Ἡ ἐκχέρσωσις ἐπὶ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς γηγενεῖς μόνον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α') Ὁπόταν πρὸς δημιουργίαν βελτιώσεων εἰς πολλὰς ἰδιοκτησίας, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐπέκτασις τῶν καλλιεργουμένων γαιῶν εἰς βάρος τοῦ δάσους, ὅταν τοῦτο ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ὑδροχαρῆ βλάστησιν καὶ κεῖται ἐπὶ ἐδάφους σχετικῶς δασικοῦ καὶ οὐχὶ ἀπολύτως τοιούτου ἢ εἰς βάρος θαμνωδῶν ἐκτάσεων, δυναμένων μόνον κτηνοτροφικῶς νὰ ἐκμεταλλευθοῦν.

β') Ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι ἀναμφισβητήτως συμφερώτερον νὰ ἐκμεταλλευθῇ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς, οὐχὶ δὲ καὶ δασικῶς.

7. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα τὰ ἀπολαμβανόμενα ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως καταβάλλεται μίσθωμα, ἐφ' ὅσον ταῦτα προορίζονται πρὸς ἐμπορίαν, ἄλλως ἡ ἀπόληψίς των εἶναι ἀτελής, ἀλλ' ἐνεργεῖται πάντως κατόπιν ἐγκρίσεως.

8. Καὶ διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων τῆς περιπτώσεως 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτεῖται ὅπως καὶ διὰ τὰ ἰδιωτικά, ἔκθεσις ἁρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ἰδίως Δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, ἢ ἀκόμη καὶ Ἐπιτροπῆς ἐξ ἑνὸς Δασολόγου καὶ ἑνὸς Γεωπόνου, δι' ἧς νὰ βεβαιοῦται ἡ καταλληλότης ἢ μὴ πρὸς μόνιμον γεωργικὴν καλλιέργειαν τοῦ πρὸς ἐκχέρσωσιν δάσους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως, ὡς καὶ τοῦ ἂν συντρέχουν αἱ περιπτώσεις τῆς παραγράφου β' ἐδαφ. 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὅτι ἄλλο στοιχεῖον ἤθελεν εἶναι ἀπαραίτητον, ὁπότε καὶ ἐπιτρέπεται ἡ ἐκχέρσωσις κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ συνέχισις ὅμως τῆς ἐκχερσώσεως ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχωρηθεῖσα ἔκτασις ἐκαλλιεργήθη γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς.

9. Ἡ κατὰ τὴν περίπτωσιν 6 ἐδάφιον α' καὶ β' ἐκχέρσωσις ἐνεργεῖται, ἀφοῦ ἡ πρὸς ἐκχέρσωσιν ἔκτασις παραχωρηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ μέρους VIII, ἄνευ δὲ δημοπρασίας εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἐδαφίου 2 καὶ 3.

10. Εἰς βάση πεύκης Χαλεπίου μετὰ ὑπορόφου ἐξ ἀειθαλλῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς ἢ ταυλάχιστον ἐλαττώσεως τοῦ ἐκ τῶν πυρκαϊῶν κινδύνου ἐπιτρέπεται ἡ σποραδικὴ ἢ κατὰ ἀραιὰ διαστήματα ὑλοτομία τοῦ ἐντὸς τοῦ ἐδάφους εἰσερχομένου τμήματος τοῦ κορμοῦ τοῦ αὐξηθέντος λόγῳ τῶν συνεχῶν ὑλοτομιῶν τοῦ ὑπεργείου βλαστοῦ (ἐκκουρβούλωσις) ἐπὶ ἐπιπέδων ἢ μετρίας κλίσεως ἐδαφῶν.

Ἄρθρον 32.

Εἰς τὸ ἄρθρον 104 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

2. Ἐκτάσεις κοινοτικὰ ἢ ἰδιωτικαὶ καλυπτόμεναι ὑπὸ πενιχρᾶς δασικῆς βλαστήσεως καὶ κείμεναι ἐντὸς τῆς καλλιεργουμένης ζώνης ἑκάστου χωρίου ἢ κοινότητος δύνανται, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ κοινοτήτων καὶ μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Δασάρχου περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς γεωργικῆς ἢ δενδροκομικῆς καλλιεργείας αὐτῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς καλλιεργήσιμοι. Ἐκ τῶν οὕτω πως χαρακτηριζομένων ἐκτάσεων ὡς καλλιεργησίμων προερχόμενα δασικὰ προϊόντα εἶναι ἀτελῆ καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ δασῶν νόμων.

Ἄρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 107 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων ἐν περιπτώσει ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν ὑπὸ τῶν ἰδίων, εἴτε ὑπὸ τῶν δυνάμει ἀδείας αὐτῶν ὑλοτομούντων.

2. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν καὶ βάσει πινάκων ὑλοτομίας, ἐκθέσεων διαχειρίσεως καὶ μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων κλπ. ἐκμεταλλευόμενα δάση, τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ μὴ κατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ (ἰδιωτικά, μοναστηριακὰ κλπ.) τὸ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου καταβάλλεται εἴτε ἐφάπαξ, ἐφ' ὅσον τυχὸν αὕτη πραγματοποιεῖται ὁλόκληρος, εἴτε τμηματικῶς, ἐφ' ὅσον τυχὸν πραγματοποιεῖται ἑκάστοτε μόνον μέρος τῆς συνολικῆς ἀκαθαρίστου προσόδου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσαγομένου τῷ ἁρμοδίῳ Δασαρχείῳ ἢ Δασονομείῳ διπλοτύπου εἰσπράξεως ἐκδίδεται παρὰ τούτων ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ δικαιώματος ἐκ διπλοτύπου ἠριθμημένου βιβλίου, ἥτις μετὰ τοῦ ἀντιγράφου τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς διενεργουμένης ὑλοτομίας.

3. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καταβάλλεται τὸ δικαίωμα καὶ διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον ἐκ δασικῶν προϊόντων, προερχομένων ἐκ τυχαίων γεγονότων, ἐκχερσουμένων ἐκτάσεων, κεκαυμένων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων, προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐκ τῆς ἀσβέστου καὶ τῆς

καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων, κεραμοποιείων κλπ. Ἐφάπαξ δὲ ἡ κατὰ δόσεις καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐκ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας, ἢ ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

Ἄρθρον 34.

Αἱ παράγραφοι 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 109 τοῦ νόμου 4173 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἡ χρῆσις ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 121 παράγρ. 2 ἄνευ καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς συλλεγομένης καυσίμου ὕλης εἰς ἐργοστάσια, ἀσβεστοκαμίνους, συστηματικὰ κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἁλωνιστικὰς μηχανὰς καὶ ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων, καθὼς καὶ ἡ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσις, εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καὶ δὴ ὁσάκις εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας χωρίου τινὸς ἢ συνοικισμοῦ ὑπάρχουν πλεονάσματα καυσίμου ὕλης ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, ἐφ' ὅσον ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐκ δημοσίων ἢ ἀναμιξὶ ἐκ δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον δὲ ἡ καύσιμος ὕλη προέρχεται ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ διακατεχομένων δασῶν, ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἐκ ταύτης προσόδου.

Ἐργοστάσια δὲν δύνανται νὰ θεωρηθοῦν καὶ συνεπῶς δὲν ὑπάγονται εἰς καταβολὴν μισθώματος ἢ δικαιώματος καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγκρισιν δασικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς παρούσης παραγράφου τὰ ὑπαίθρια κεραμοποιεῖα καὶ πλινθοποιεῖα, τὰ ἀγγειοπλαστεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεῖα, ἀρτοκλίβανοι, ἄμβυκες, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων, σισσαμιελαιοτριβεῖα, στραγγαλοποιεῖα, βυρσοδεψεῖα καὶ λοιπαὶ ὁμοίας φύσεως ἐγκαταστάσεις.

4. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἐπὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐνεργεῖται διὰ μὲν τὰς ἀσβεστοκαμίνους καὶ τὰ συστηματικὰ κεραμοποιεῖα καὶ πλινθοποιεῖα κατὰ ἐκκαμινεύσεις, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἐργοστάσια κατὰ μῆνα ἢ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μηνιαίας καπναλώσεως, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Δασάρχου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 35.

Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 112 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

7. Ἡ ρητινοκαλλιέργεια ἐπιτρέπεται ἐπί τε τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δασῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου καὶ ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία τῆς ρητινοκαλλιεργείας ἀπὸ 15 Μαρτίου. Ἡ ρητινοσυλλογὴ ἀρχεται μετὰ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν καὶ λήγει τὴν 10ην Νοεμβρίου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ἡ ρητινοκαλλιέργεια καὶ ἡ ρητινοσυλλογὴ παρατείνωνται ἐπὶ ἕνα εἰσέτι μῆνα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως οὐδεμία γίνῃ ὑπέρβασις τῶν διαστάσεων τῶν ἐντομῶν.

8. Εἰς δάση ἐκ πεύκης Χαλεπίου, τὰ ὁποῖα λόγῳ σταθμολογικῶν συνθηκῶν ἢ τοῦ βάθους τοῦ ἐδάφους αἱ πεῦκαι δὲν ἀνεπτύσσονται ἐπαρκῶς εἰς μεγάλης διαμέτρου δένδρα ἐπιτρέπεται ἡ ρητινοκαλλιέργεια, ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελοῦντα ταῦτα δένδρα ἀπέκτησαν στηθιαίαν περίμετρον ἑξήκοντα πέντε (65) ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου.

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 121 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἄνευ καταβολῆς μισθώματος ἢ δικαιώματος καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, προτιμωμένων τῶν πρὸς τὸν πλησιέστερον συνοικισμὸν δασικῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἔχουσι προστατευτικὸν χαρακτῆρα, ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη ἡ προοριζομένη δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος μεταφερομένη δι' οἱουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ Δασαρχείου.

2. Ὁμοίως ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη ἐφ' ὅσον μεταφέρεται δι' οἱουδήποτε μέσου ξηρᾶς ἢ θαλάσσης μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ τριακοσίων ὀκάδων ἡ διὰ μιᾶς ἅμαξης συρομένης διὰ βοῶν ἢ βουβάλων ἀνεξαρτήτως ποσοῦ καθ' ἑκάστην καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ Δασαρχείου εἰς ὃ συνελέγη ἢ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ συνορεύοντος Δασαρχείου καὶ πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων συλλεκτῶν δι' οἱανδήποτε χρῆσιν πλὴν τῶν καθοριζομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 109, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ὁμοίως ἀπολαμβάνεται δι' οἱονδήποτε σκοπὸν ἡ καύσιμος ὕλη ἐκ κτημάτων δένδρων ἢ θάμνων καὶ ἐκτάσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 47.

Ἄρθρον 37.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, ἡ ὑλοτομία α') ξυλείας ὑλοτομουμένης ὑπὸ τῶν κατοίκων συνοικισμῶν κατωτέρων τῶν 3.500 ψυχῶν ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τοῦ συνοικισμοῦ ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἔγγραφον συναίνεσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ἰδιωτικόν, καὶ χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοχοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία των βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς, β') ξυλείας χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, εἴτινες ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, γ') ξυλείας προωρισμένης δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀχθοεργῶν ἱδρυμάτων καὶ ἐπισκευὴν κοινωφελῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστασίας ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν ὁραρίων, πινάκων κλπ. εἰδῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

Ἄρθρον 38.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 124 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ μεμονωμένα καὶ ἀραιῶς φυόμενα δασικὰ δένδρα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων κειμένων ἐντὸς ἢ εἰς τὴν περιφέρειαν δασῶν ὡς καὶ τὰ φυόμενα ἐντὸς γεωργικῶς καλλιεργουμένων ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις ὑπερβαίνει τὰ πεντήκοντα στρέμματα ὑλοτομοῦνται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ θεραπείας τῶν ἀναγκῶν τοῦ ὑλοτομοῦντος ἰδιοκτήτου, ἄλλως ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου.

Ἄρθρον 39.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 127 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς καὶ ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑλοτομία πρὸς κατασκευὴν γεωργικῶν ἐργαλείων ἐν γένει (ἰδίᾳ ἀρότρων, βιχαλῶν, στυλιαρίων) ὑπορθωμάτων ἀμπέλων, ξυλείας πρὸς περίφραξιν παμμιοστασίων, καὶ καταφυγίων τῶν ζώων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, βρομαρίων καὶ ράβδων πρὸς ἀποξήρανσιν καπνοῦ καὶ πασσάλων πρὸς διευθέτησιν τῶν χειμάρρων διὰ τὴν προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομούντων ἀνάγκας.

2. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἀτελῶς, ἀλλὰ ὑποδείξει τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεουμένης ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς αἰτήσεως νὰ ὑποδείξῃ ὑλοτομίαν ὀφελῶν κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα.

Ἄρθρον 40.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 128 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων δικαιοῦνται, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι ὑλοτομήσιμον καὶ ὑπάρχει ἐγκεκριμένος πίναξ ὑλοτομίας ἢ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου περὶ ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομῶσιν ἢ κατασκευάζωσιν ἄνευ δημοπρασίας οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ ἀσβεστον διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των κειμένων, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεως τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθωρισμένου μισθώματος.

Ἄρθρον 41.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρον 42.

Εἰς τὸ ἄρθρον 136 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται ἡ παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω:

4. Δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ διαχειριζομένου τὰ δάση Αἴνου Ρουδίου Κεφαλληνίας ἀδελφάτου, προκειμένου περὶ ἀπολήψεως προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τούτων, ἐνεργουμένης ἐκ τῶν περιοίκων πληθυσμῶν, καθ' ἁπάσας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν ὁ δασικὸς κῶδιξ ἐπιτρέπει ἀτελεῖς ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 43.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 139 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὴν πρόσληψιν ἐργατῶν καὶ τὴν καταβολὴν τῶν δαπανῶν ἐν γένει τῆς προσημάνσεως τῶν εἰς δημόσια δάση ἐγκεκριμένων μεγάλων ὑλοτομιῶν ἐπιτρέπεται προκαταβολὴ ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὀνόματι τῶν οἰκείων Δασαρχῶν, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Τὴν δαπάνην ταύτην ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ὁ ἀναδειχθεὶς ἐνοικιαστὴς τῆς ὑλοτομίας ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει του εἰς τὸ δάσος καὶ εἰσπράττεται αὖθις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Δασῶν. Ἐν ἀρνήσει τοῦ ἐνοικιαστοῦ νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα τῆς προσημάνσεως βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ταῦτα διοικητικῶς καὶ ἄνευ δικαστικῆς μεσολαβήσεως κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Διὰ τὰ ἰδιωτικά, κατεχόμενα ἢ ἀμφισβητούμενα δάση τὴν δαπάνην τῆς προσημάνσεως καταβάλλει ὁ διεκδίκησας ἢ ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ δάσους.

Ἄρθρον 44.

Τὸ ἄρθρον 145 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Τὰ κεφάλαια καὶ αἱ εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου Δασῶν κατατίθενται ἐντόκως ἐπὶ τρεχουμένῳ λογαριασμῷ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ καὶ ἐπενδύονται μέχρι τῶν τριῶν τρίτων τοῦ ὅλου ποσοῦ δι' ὁμολογιῶν ἐθνικῶν δανείων.

Εἰς τὰ πλησιέστερα κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα τοῦ ἱδρύματος τούτου καὶ ὡς πρὸς τὰς Ἀθήνας τὸ Κεντρικὸν ὀφείλουν οἱ Διευθυνταὶ τῶν ταμείων νὰ καταθέτωσιν εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὰ κατὰ τὸν διαρρεύσαντα μῆνα πραγματοποιηθέντα ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταμείων ἔσοδα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Δασῶν καὶ ἀντίγραφον τοῦ γραμματίου καταθέσεως ν' ἀποστέλλωσιν ἀμελητὶ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν.

2. Ταμίαι βραδύνοντες ὑπὲρ τὸν μῆνα τὴν κατάθεσιν τῶν εἰσπράξεων τούτων πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Δασῶν ὁρισθεῖσαν Τράπεζαν τιμωροῦνται πειθαρχικῶς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διὰ προστίμου μέχρι 1000 δραχμῶν, ἐπιφυλασσομένης βαρυτέρας ποινῆς διὰ βαρυτέραν παράβασιν ἢ ὑποτροπήν. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν πραγματοποιούντων ἔσοδα τοῦ Ταμείου Δασῶν Δημοσίων Ταμείων χορηγοῦνται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4173 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Δ. περὶ δασικοῦ κώδικος» ποσοστὰ μέχρι 3 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιηθεισῶν ὑπ' αὐτῶν εἰσπράξεων ἐκκαθαριζομένων ὑπὸ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ταμείου Δασῶν, ἀποδιδόμενα εἰς αὐτοὺς διὰ τακτικοῦ ἐνταλματος τοῦ Ταμείου τούτου. Ἐκ τῶν ποσοστῶν τούτων τὰ μὲν δύο τρίτα καταλήγουσι εἰς τοὺς συμπράξαντας ταμιακοὺς ὑπαλλήλους ἀναλόγως τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἓν τρίτον εἰς τοὺς εἰσπράκτορας κατ' ἰσομοιρίαν.

Ἄρθρον 44α.

Εἰς τὸ ἄρθρον 146 τοῦ νόμου 4173 καὶ εἰς τὴν παράγρ. 1 προστίθεται ιστ' περίπτωσις ἔχουσα οὕτω: ιστ') Δι' ὁδοιπορικὰ ἔξοδα πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ἐφ' ὅσον δὲν ἐπαρκοῦσιν αἱ ἐν τῷ Προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους ἀναγραφόμεναι πιστώσεις ἢ δὲν ἀνεγράφησαν τοιαῦται, τῆς διατάξεως ταύτης ἐχούσης καὶ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν διὰ τὰ μὴ καταβληθέντα ποσὰ τῆς χρήσεως 1929—1930.

Ἄρθρον 45.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 147 τοῦ Δασικοῦ Κώδικος τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προβλέψεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας συντάσσει προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτηθησομένης κατὰ τὸ ἀκολουθοῦν οἰκονομικὸν ἔτος δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Αἱ πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης ἢ τοῦ ἱδρύματος τοῦ καθορισθέντος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Δασῶν δυνάμει ἐνταλμάτων εἴτε προπληρωμῆς ἐκδιδομένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἴτε καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς δικαιούχους.

Οὐδεμία δαπάνη πληρωμῆς γίνεται ἄνευ ἐντάλματος τοῦ Ταμείου Δασῶν ὑπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Λογιστοῦ, ἂν μὴ ἡ δαπάνη αὕτη προβλέπεται ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου ἢ ἔχει ἐγκριθῇ δι' ἰδιαιτέρας πράξεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Δασῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρ' αὐτῷ στοιχείων συντάσσει τὸν ἀπολογισμὸν ὃν μετὰ τῶν παρ' αὐτῷ στελεχῶν ἐνταλμάτων καὶ ἀποδείξεων τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ γενομένων καταθέσεων ὑποβάλλει εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον πρὸς ἐκδίκασιν.

Ἄρθρον 46.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 156 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

3. Διὰ τὴν εἰδικὴν ἐποπτείαν τῶν ἐνεργουμένων καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἀναδασώσεων τοποθετεῖται παρὰ τῇ Διευθύνσει Δασῶν εἷς Ἐπιθεωρητὴς δασῶν ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ σώματος καὶ δυνάμενος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δύναμιν τῆς τοπικῆς δασικῆς ὑπηρεσίας μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὁ ἐν λόγῳ θεωρεῖται κεντρικὸς ὑπάλληλος.

Ἡ φύλαξις τῶν δασωτέων ἐκτάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ φυλάκων διοριζομένων καὶ ἀπολυομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας προτάσει τοῦ οἰκείου Δασάρχου, ὧν ἡ ἀντιμισθία καταβάλλεται ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Οἱ φύλακες οὗτοι λαμβάνουν τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπηρέτου καὶ διαβαθμίζονται πρὸς ὁρισμὸν τῆς ἀντιμισθίας των κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 20 ἐδάφ. β' τοῦ Ν. Διατάγμα-

τος τῆς 27 Ἀπριλίου 1925 «περὶ ἀποδοχῶν καὶ συντάξεων», ἀλλὰ δὲν θεωροῦνται δημόσιοι ὑπάλληλοι, δὲν δικαιοῦνται συντάξεως οὐδὲ ἐνεργοῦνται κρατήσεις ἐκ τῆς ἀντιμισθίας των, ὑποκειμένης μόνον εἰς τὸν νόμον περὶ χαρτοσήμου.

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ περὶ τῶν μονίμων ἐργατῶν τῶν δημοσίων δασικῶν φυτωρίων.

Ἄρθρον 47.

Τὸ ἄρθρον 164 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Δαπάνη τοῦ Ταμείου Δασῶν δύνανται προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, νὰ κατασκευάζωνται ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων περίπτερα καὶ ἐξοχικὰ κέντρα, ὧν τὰ μισθώματα περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα παρέχεται καὶ εἰς τὰς τοπικὰς δασικὰς ἐπιτροπάς.

2. Ἐπίσης ἐντὸς τῶν δημοσίων δασυλλίων καὶ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δύνανται δαπάνῃ τοῦ Ταμείου Δασῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους, νὰ ἐκτελῶνται ἔργα ὁδοποιΐας καὶ ἐξωραϊσμοῦ.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας δύναται νὰ προβαίνῃ δι' αὐτεπιστασίας εἰς τὴν ὑλοτομίαν δένδρων Χριστουγέννων ἢ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ὧν παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης παρὰ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Ὁ δασάρχης, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐνεργηθήσονται αἱ τοιαῦται ὑλοτομίαι, δύναται νὰ πραγματοποιήσῃ ταύτας δι' αὐτεπιστασίας ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματί του χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ παρὰ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Τὰ τοιαῦτα δένδρα τῶν Χριστουγέννων ἢ ἄλλα δασικὰ προϊόντα διατίθενται παρὰ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς καταναλώσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχῦον τιμημα ἐν τῇ διατιμήσει δασικῶν προϊόντων ἢ κατόπιν δημοπρασίας ἐφόσον ἤθελε διαταχθῇ τοιαύτη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἀνωτέρω δασικῶν προϊόντων χρηματικὸν ποσόν, ἀφαιρουμένων τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, ἅτινα εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Δασῶν.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἔτος 1929 ὑλοτομία δένδρων Χριστουγέννων παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῆς Δασοκομικῆς Σχολῆς Βυτίνης, τὸ δὲ προϊὸν τῆς πωλήσεως μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Σχολῆς κυροῦται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 48.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 176 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

3. Ἐπὶ καέντων δασῶν δύναται ν' ἀπαγορευθῇ οἱαδήποτε ἀτελὴς ὑλοτομία. Ἐπίσης δύναται ν' ἀπαγορευθῇ πρὸς ἐμπορίαν δασικὴ ἐκμετάλλευσις καέντων δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ χρόνον καθοριζόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

Ἀπαγόρευσις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως.

Ἄρθρον 49.

Τὸ ἄρθρον 118 τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Ἀπαγορεύεται ἐντὸς κεκαυμένων δασῶν καὶ προστατευτικῶν δασικῶν ἐκπάσεων ἡ βοσκὴ τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν καὶ ἡ τῶν αἰγῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς, ἀσχέτως ἂν κατωρθώθη ἡ εἰς δάσος ἀποκατάστασις αὐτοῦ ἢ οὔ.

2. Ἡ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἀρθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει μετὰ δικαιολογημένην πρότασιν τοῦ δασάρχου ἢ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅταν πρόκειται ἰδίως περὶ καεισῶν προστατευτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων. Προκειμένου περὶ καέντων δασῶν, ἡ ἀπαγόρευσις δύναται μὲν νὰ τροποποιηθῇ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν προβάτων καὶ μεγάλων ζώων, ἢ νὰ περιορισθῇ ὡς πρὸς τὰ ὅρια, οὐδέποτε ὅμως καὶ ν' ἀρθῇ τελείως.

3. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις βοσκῆς ἢ ξυλεύσεως, ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ δασονόμου, κατόπιν αὐτοπροσώπου αὐτοψίας τῆς καείσης ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς προξενηθείσης εἰς ταύτην ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας, περιλαμβάνει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπαγορευτέας ἐκτάσεως, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς ξυλεύσεως, εἰς ἃς περιπτώσεις ἀπαγορεύεται αὕτη, ὡς καὶ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς κατ' εἶδος ζώου.

4. Ἡ ἀπαγορευτικὴ διάταξις ὑπόκειται εἰς κύρωσιν τοῦ Συμβουλίου Δασῶν ἐπὶ τῇ προσφυγῇ παντὸς ἐνδιαφερομένου μόνον κατόπιν ἐκθέσεως Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν.

Ἄρθρον 50.

Τὸ ἄρθρον 181 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1. Πρὸς καθορισμὸν τῶν πρὸς διάθεσιν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δασικῶν ἐκπάσεων συνιστᾶται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τριμελὴς Ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη παρ' ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ δασῶν ἢ δασάρχου, ἢ ἐλλείψει τοιούτου δασονόμου, ἑνὸς γεωπόνου, τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ Εἰρηνοδίκου καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἑνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου ἢ καὶ ἄλλων δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁριζομένων.

Ἐφόσον λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν δασικῆς ἐκτάσεως ἢ ἐλλείψεως γεωπόνου δὲν παρίσταται ἀπαραιτήτως ἀνάγκη τῆς παρουσίας του, οὗτος ἀντικαθίσταται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, κατόπιν αὐτοψίας τῆς ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτάσεως, γνωμοδοτεῖ διὰ πρωτοκόλλου, ὑπογραφομένου ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἂν συντρέχῃ λόγος πρὸς διάθεσιν τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ πληροῦνται πρὸς τοῦτο οἱ ὅροι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 180 συνάμα δὲ καθορίζει τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀκριβῆ ὅρια τῆς ἐκπάσεως, τὸ μέχρι τοῦδε καθὼς καὶ τὸ μέλλον πιθανὸν εἰσόδημα αὐτῆς, τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς τιμῆς, εἰς ἣν δέον αὕτη νὰ ἐκποιηθῇ, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτησίων δόσεων, αἵτινες δέον νὰ καταβληθῶσι πρὸς ἀποπληρωμὴν τῆς ἀξίας τῆς ἐκτάσεως καὶ αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς 10.

Εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἀναφέρεται προσέτι καὶ λεπτομερὴς περιγραφὴ τῆς πρὸς διάθεσιν ἐκτάσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους της, ἐπισυνάπτεται δὲ εἰ δυνατόν, καὶ λεπτομερὲς ἢ καὶ πρόχειρον διάγραμμα ταύτης.

Ἄρθρον 51.

Τὸ ἄρθρον 183 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ πρὸς παραχώρησιν κατὰ νόμον ἐνέργεια διατάσσεται ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς διοικήσεως τῇ προτάσει τῶν οἰκείων ἀρχῶν, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν προτιθεμένων νὰ γίνωσι κύριοι τοιούτων ἐκτάσεων. Ὁ αἰτήσας ἐκποίησιν δασικῆς ἐκτάσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ἅμα τῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ὑποβολῇ τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεώς του γραμματίων παρακαταθήκης εἰς δημόσιον Ταμεῖον δραχμῶν 100 μὲν ἐὰν ἡ ὑπὸ παραχώρησιν ἔκτασις δὲν ὑπερβαίνῃ τὰ 3 στρέμματα, δραχμῶν δὲ 200 ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται πρὸς τὸν καταθέτην διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἂν γενομένης συνεπείᾳ τῆς αἰτήσεώς του δημοπρασίας δὲν κατεκυρώθη

αὕτη ἐπ' ὀνόματί του. Ἄλλως συμψηφίζεται πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως, ἢ ἀποδίδεται αὐτῷ τὸ τυχὸν πλεονάζον μέρος, ἂν τὸ ποσὸν τοῦ ἀντιτίμου εἶναι μικρότερον. Ἂν ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀπεφάνθη κατὰ τῆς ἐκποιήσεως ἢ γενομένης δημοπρασίας ὁ κατάθετης δὲν προσῆλθεν ὅπως πλειοδοτήσῃ, τὸ κατατεθὲν ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ἄρθρον 52.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 184 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργοῦνται.

Ἄρθρον 53.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 185 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ ἀναδειχθεὶς κατὰ τὴν δημοπρασίαν πλειοδότης ἅμα τῇ πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσει τῆς ἐγκρίσεως τῆς δημοπρασίας, ὀφείλει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν νὰ καταβάλῃ τὴν πρώτην δόσιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ νὰ ὑπογράψῃ ἐπὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐνσήμου χάρτου ὁμολογίας διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Προσέτι ἐντὸς μηνὸς ὀὰ θέσῃ κιστὰ ὁρόσημα. Παρελθόντος τοῦ μηνὸς ἀπράκτου τὰ ὁρόσημα τίθενται ὑπὸ ἐργατῶν ἐπιμελείᾳ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἡ δὲ εἰσπραξις τῆς δαπάνης ἐκ μέρους τοῦ ὑπεύθυνου ἢ παρακώρησις ἐνεργεῖται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Ἂν ὅμως ὁ πλειοδότης ἔχῃ καταθέσει τὸ κατὰ τὸ παρὸν μέρος παράβολον, τότε τοῦτο συμψηφίζεται πρὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν ἐτησίων δόσεων τοῦ ἀντιτίμου, ὑπογράφονται δὲ παρὰ τοῦ πλειοδότου ὁμολογίαι διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, αἵτινες καταβάλλονται κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ἔτη. Ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως ὁ ἀγοραστὴς ἐγκαθίσταται ἐν τῇ παραχωρηθείσῃ ἐκτάσει δυνάμει προσωρινοῦ τίτλου ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 54.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 186 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

2. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον μεχρὶς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ, ὁπότε οὗτος καθίσταται κύριος δι' ὁριστικοῦ τίτλου, ἐκδιδομένου παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ. Ὁ ὁριστικὸς τίτλος εἶναι ἐπιδεκτικὸς μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

Ἄρθρον 55.

Τὸ ἄρθρον 189 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Αἱ ἐκτάσεις, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι περιωρισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οἷον ρητινοσυλλογῆς, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν καὶ ξυλεύσεως κλπ. παραχωροῦνται κατὰ πλήρη κυριότητα ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς ἀσκοῦντας τὰ τοιαῦτα δικαιώματα, ἐφ' ὅσον συντρέχουν καὶ αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους, τοῦ τιμήματος τῆς παραχωρήσεως ἐλαττουμένου ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τῶν περιωρισμένων τούτων δικαιωμάτων καρπώσεως καὶ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 181 Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν.

Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκτάσεις μέχρι 5 στρεμμάτων εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν συνεχομένων πρὸς αὐτὰς ἀγροτικῶν ἀκινήτων. Ἐπίσης δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν ἄνευ δημοπρασίας δασικαὶ ἐκτάσεις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκινήτων ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γεωργικῶν των ἰδιοκτησιῶν. Ἡ βεβαίωσις τῆς ἀκινησύνης ἢ ἀνεπαρκείας τῆς ἰδιοκτησίας ὡς καὶ ἡ διανομὴ τῶν παραχωρουμένων ἐκτάσεων δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας. Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διανομὴν ἐκδίδεται τὸ προσωρινὸν ἢ ὁριστικὸν παραχωρητήριον ἐπὶ καταβολῇ ἐφάπαξ ἢ κατὰ δόσεις τοῦ ὁριοθέντος ἀντιτίμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου τούτου.

Τὸ ὁριστικὸν παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

Ἄρθρον 56.

Τὸ ἄρθρον 190 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Κατόπιν προτάσεως τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ἐπιτροπῆς, τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν καὶ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται νὰ κατηργηθῶσι δίκαι ὑφισταμέναι μεταξὺ Δημοσίου καὶ τρίτων δι' ἐκτάσεις περὶ ὧν τὸ παρὸν κεφάλαιον καὶ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν οὗτοι κύριοι τῶν ἐκτάσεων τούτων, ἐφ' ὅσον δέχονται νὰ καταβάλωσι τὰ 30 ο/ο τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος μέρους ὁριζομένου ἀντιτίμου, πρὸς δὲ τὰς γενομένας δικαστικὰς δαπάνας, ὧν τὸ ποσὸν προσδιορίζει ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 57.

Εἰς τὸ ἄρθρον 192 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθενται 3 καὶ 4 παράγραφος ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 49.

Τὸ ἄρθρον 192 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

3. Τὸ Δημόσιον δύναται δι' αὐτεπιστασίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξημέρωσιν ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων φυομένων ἐντὸς δημοσίων ἐκτάσεων. Ἡ ἐργασία τῆς ἐξημερώσεως ἐνεργεῖται ἐπιμελείᾳ τῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν τοιαῦται ἐκτάσεις παραχωροῦνται ἀφοῦ καθορισθοῦν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων γεωργικῶν καὶ δασικῶν ἀρχῶν καὶ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ὁποίας ἀποκλειστικῶς ὑπάγονται ἀπὸ τῆς παραδόσεως, συναμένης ταύτης νὰ διαθέσῃ καὶ τὰ ἀπολῃθησόμενα ἐκ τῆς ἀποσυρώσεως καὶ τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων δασικὰ προϊόντα.

4. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τοῦ καθαρισμοῦ ἀγρίων ὀπωροφόρων δένδρων φυομένων ἐντὸς κοινοτικῶν ἐκτάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξημερώσεως αὐτῶν, ἐφόσον ἡ τοιαύτη ἐργασία ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου· τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὀὰ καταβάλληται ἀφοῦ τὰ προϊόντα ἀπολῃθῶσι καὶ καταμετρηθῶσι.

Ἄρθρον 58.

Τὸ ἄρθρον 194 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ἐξημερώσεως τῶν ἀγρίων δένδρων, καταβάλλονται πάντα τὰ ὡς ἐπὶ δάσους ἰδιωτικοῦ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, δυνάμενα νὰ ἐλαττωθῶσιν εἰς τὸ ἥμισυ ἢ καὶ τὸ τέταρτον τοῦ κανονικοῦ δικαιώματος, ὅπου διὰ λόγους οἰκονομικοὺς τυχὸν ἤθελε προσκόπτει ἡ ἐξημέρωσις.

Ἄρθρον 59.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 200 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἡ διαχείρισις τῆς Θήρας, ἡ προστασία, ἐποπτεία καὶ ἀστυνομία αὐτῆς ἐν τῇ Ἐπικρατείᾳ καθόλου ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ εἰδικώτερον τῆς Διευθύνσεως Δασῶν καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ ἀνεξαρτήτου Γραφείου Θήρας, αὐτινος προϊστάμενος τοποθετεῖται ἐπιθεωρητὴς δασῶν, θεωρούμενος ὑπάλληλος κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 60.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 212 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ αἰτῶν ἄδειαν Θήρας ὑποχρεοῦται νὰ ἐπισυνάψῃ ἐν τῇ

αἰτήσει του πιστοποιητικόν τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν ὅτι δὲν συντρέχουσιν οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐμποδίζοντες τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας λόγοι.

2) Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 206 εἶνε ὅτι διὰ τοὺς κεκτημένους κατὰ τὸ τελευταῖον διαρρεῦσαν κυνηγετικὸν ἔτος κανονικὴν ἄδειαν θήρας δὲν ἐκδίδεται εἰδικὴ ἄδεια διά τε τὰ ἔνυδρα καὶ τὰς τρυγόνας.

Ἄρθρον 61.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 215 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ἡ ἀνακοπὴ συζητεῖται κατὰ προτίμησιν διὰ πράξεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς καὶ διὰ μαρτύρων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της ἐνώπιον τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διοικητικοῦ πρωτοκόλλου. Ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεως ἢ προσωρινὴ ἄρσις αὐτῆς ἄχρις ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως χορηγεῖται μόνον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καθ' οὗ τὸ πρωτόκολλον παρὰ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, κλητευομένου τρεῖς ἡμέρας πρότερον τοῦ δασάρχου, ἢ τοῦ διορισθέντος πληρεξουσίου τοῦ Δημοσίου. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην ἀπόφασις δὲν κωλύει τὴν ἄσκησιν τῶν δικαίων τοῦ ἰδιώτου ἢ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 62.

Τὸ ἄρθρον 223 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ὅσάκις ἐν περιπτώσει δασικῆς παραβάσεως γεννῶνται βάσιμοι ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου, εἴτε λόγῳ τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως, εἴτε δι' ἔλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ, εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεώς του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, ὁ ἁρμόδιος δασικὸς ὑπάλληλος, ὁ βεβαιῶν τὴν δασικὴν παράβασιν, καὶ ἐὰν συνέταξε μήνυσιν, δὲν ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὸν οἰκεῖον δημόσιον κατήγορον ἢ τὸν εἰσαγγελέα, ἀλλ' ἐπιβάλλει συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ τυχὸν παρανόμως ἀποληφθέντος προϊόντος καὶ διὰ τῆς προϊσταμένης του ἀρχῆς ἀναφέρεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὁ ὁποῖος ἀποφαίνεται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δασῶν, ἐὰν δέον νὰ λάβῃ χώραν ποινικὴ δίωξις, τοῦ ὑπαιτίου ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ διὰ τῆς συντάξεως τῆς μηνύσεως ἀρξαμένη τυχὸν τοιαύτη ἢ ἐὰν δέον, καταργουμένης ἢ ἀναστελλομένης πάσης ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαιτίου, ν' ἀποδοθῶσιν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ τυχὸν συντηρητικῶς κατασχεθέντα δασικὰ προϊόντα. Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ ἀπόδοσις τῶν προϊόντων θὰ γίνῃ ἀφοῦ ὁ ὑπαίτιος καταβάλῃ μέχρι τοῦ τριπλοῦ τοῦ ἀντιστοίχου δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου, ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς παραβάσεως».

Ἄρθρον 63.

Τὸ ἄρθρον 224 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Οἱ παραβαταὶ τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργοῦσιν οὗτοι, τιμωροῦνται, ἐὰν σίδερία ἐπῆλθε ζημία ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 2000 δραχμάς, μὲ πρόστιμον μέχρι 2.000 δραχμῶν ἢ μὲ κράτησιν δέκα ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς παύτας διὰ ζημίας μεγαλειτέρας τῶν 2000 δραχμῶν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ περὶ πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 64.

Αἱ ἐν τῷ νόμῳ 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος λέξεις «ἀπόδειξις καταβολῆς δικαιώματος ἢ μισθώματος» καὶ «δελτίον καταμετρήσεως» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ἄδεια ὑλοτομίας» καὶ «πρωτόκολλον ἐξελέγξεως».

Ἄρθρον 65.

Εἰς τὸ ἄρθρον 159 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀναβασώσεως καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀπαλλοτρίωσις ἀνακαλεῖται ὡς καὶ πᾶσα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις ἐφ' ὅσον δὲν καθωρίσθη ἡ πληρωτέα ἀποζημίωσις δι' ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 66.

Εἰς τὸ ἄρθρον 137 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ 4η παράγραφος, ἔχουσα οὕτω :

4. Αἱ εἰρημέναι πιστοποιήσεις ἰσχύουν διὰ χρόνον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος αὐτὰς βασικοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις πρὸς τοῦτο λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὰ μέσα καὶ τὰς συνθήκας τῆς μεταφορᾶς, μὴ δυνάμενος ὅμως πάντως νὰ ὁρίσῃ προθεσμίαν ἰσχύος μεγαλειτέραν τοῦ ἑνὸς μηνός. Ἐὰν ὁπωσδήποτε παραλείψῃ νὰ ὁρίσῃ προθεσμίαν, αἱ πιστοποιήσεις ἰσχύουν δι' ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των. Μὴ ἐνεργηθείσης τῆς μεταφορᾶς ἐμπροθέσμως αἱ πιστοποιήσεις δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐντὸς νέας προθεσμίας, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος ταύτας ὑπαλλήλου κατὰ τὰ ἀνωτέρω καὶ ἀφοῦ πεισθῇ ὅτι ὁπωσδήποτε δὲν ἐγένετο χρῆσις αὐτῶν.

Ἄρθρον 67.

Εἰς τὸ ἄρθρον 104 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ 5 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

5. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης δύναται νὰ ὁρίζεται κατ' ἔτος μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τῆς δευτέρας παραγράφου διὰ τὸ προϊὸν τοῦτο.

Ἄρθρον 68.

Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ νόμου 4173.

Περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930 - 31 καὶ ἐφεξῆς ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀναλυτικὸς φόρος κατηγορίας Α' (εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν) μειοῦται κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατόν.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 παράγρ. 4 ἐδάφ. δ' τοῦ κώδικος φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ') Αἱ ἰδιοκατοικούμεναι οἰκοδομαὶ ἐφ' ὅσον τὸ τεκμαιρόμενον καθαρὸν εἰσόδημα αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν ἐτησίως. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ὁ κύριος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τρίτον τῆς ὑπὲρ τὰς τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν διαφορᾶς τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος αὐτῶν.»

Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἐδαφ. ζ' τῆς αὐτῆς παραγράφου καὶ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«ζ') Ἀκίνητα ἀνήκοντα εἰς ἡμεδαπὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας χρησιμοποιούμενα ὑπ' αὐτῶν πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἰδίας ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.»

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 παράγρ. 4 ἐδάφ. ε' τοῦ κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«ε') δι' ἀποσβέσεις καὶ ἔξοδα ἐπισκευῆς πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀκινήτου 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ἐπὶ δὲ ἀκινήτων ἐκμισθουμένων μετ' ἐπίπλων καὶ μηχανημάτων 12 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος. Ἐπὶ ξυλίνων ἐν γένει οἰκιῶν ἐκπίπτεται πρόσθετον ποσοστὸν 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος.

Ἐπὶ οἰκοδομῶν κειμένων ἐπὶ ἐδάφους ἀλλοτρίας κυριότητος ἐφ' ὅσον δὲν συνεφωνήθη ὅπως ἡ οἰκοδομὴ περιέλθῃ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συμβάσεως εἰς τὸν κύριον τοῦ ἐδάφους, πρόσθετον ποσοστὸν 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος διὰ τὸν καρπούμενον τὸ εἰσόδημα τῆς οἰκοδομῆς ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς ὑπ' αὐτοῦ χρήσεως τοῦ ἐδάφους ὡρίσθη μέχρι 15 ἐτῶν, 10 ο)ο ἐὰν ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως ὡρίσθη ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἐτῶν, 5 ο)ο ἐὰν ἡ διάρκεια ὡρίσθη ἀπὸ 30 μέχρι 40 ἐτῶν».

«4. Εἰς τὴν παράγραφον 12 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον δ' ἔχον οὕτω:

«δ') Τὰ εἰσοδήματα ἐξ ἐκμισθώσεως γαιῶν, τὰ προοριζόμενα συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως ἐγγράφως ἀποδεικνυομένης, καὶ διατιθέμενα ἀποδεδειγμένως δι' ἔργα κοινῆς ὠφελείας κατασκευῆς σχολείων, ναῶν, ὑδραγωγείων, ὁδῶν κλπ.».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1926—27, ὁ καταβληθεὶς ὅπως ἐπὶ οὕτω διατεθέντων εἰσοδημάτων φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 2.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ κώδικος φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων ἐπιβαλλόμενος φόρος μειοῦται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930—31 καὶ ἐφεξῆς εἰς δραχμὰς τέσσαρας κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ αἰγοπροβάτων καὶ εἰς δραχμὰς δώδεκα κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ χοίρων.

Ἄρθρον 3.

1. Κατὰ τὰ οἰκον. ἔτη 1930 - 31 καὶ 1931 - 32 ἀναστέλλεται προσωρινῶς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 3408 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, μὴ βεβαιουμένου οὐδ' εἰσπραττομένου τοῦ σχετικοῦ φόρου διὰ τὰ ἔτη ταῦτα.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ἐξισωθῇ ἡ φορολογία τῆς λευκῆς σταφίδος (σουλτανίνας) ὡς καὶ παντὸς εἴδους σταφίδων πλὴν τῆς μαύρης σταφίδος (Κορινθιακῆς), πρὸς τὴν ἰσχύουσαν φορολογίαν ἐπὶ τῆς λευκῆς σταφίδος (σουλτανίνας) παραγωγῆς περιφερείας Κορινθίας.

3. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου:

α') Μειωθῇ ἢ ἀναταλῇ διὰ τὰ οἰκονομ. ἔτη 1930 - 31 καὶ 1931 - 32 ὁ ἐπὶ τῶν παραγομένων κουκουλίων ὑφιστάμενος ἔγγειος φόρος, ὡς καὶ τὸ κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑφιστάμενον ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγομένων κουκουλίων. καὶ

β') Ἀπαλλαγῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ κατὰ τὴν κατηγορίαν Α' φόρου καθαρῶν προσόδων τὰ εἰσοδήματα οἰκοδομῶν ἰδιοχρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν παραγωγῶν διὰ τὴν ἐκτροφὴν τῶν μεταξοσκωλήκων.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τοῦ οἰκον.ἔτους 1930—31 καὶ ἐφεξῆς ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων φόρος κατηγορίας Γ' (εἰσοδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιῶν) πασῶν τῶν κλάσεων μειοῦται κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατόν.

Ἡ ὡς ἄνω μείωσις θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῶν μερισμάτων καὶ λοιπῶν κατὰ τὴν κλάσιν α' φορολογουμένων προσόδων τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐπὶ τοῦ διανεμηθέντος ἤδη προμερίσματος, ποσοστῶν κλπ. τῆς αὐτῆς διαχειριστικῆς περιόδου.

Ὡσαύτως ἐπὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ κώδικος ἀναλυτικὸς φόρος κατηγορίας Δ' (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) μειοῦται κατὰ 10 ο)ο ὡς πρὸς τὰ κέρδη τοῦ ἰσολογισμοῦ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι περίοδοι.

«Διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου πᾶν δάνειον, ἐὰν συνωμολογήθη ἀτόκως ἢ ἐπὶ ἐπιτοκίῳ ἴσῳ τῷ νομίμῳ, νοεῖται συναφθὲν ἐπὶ τῷ νομίμῳ ἐπιτοκίῳ, ἐπιτρεπομένης ἐν τούτοις ἀνταποδείξεως ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου.

Καὶ ἐν ἢ περιπτώσει ἐξοφλεῖται μόνον τὸ κεφάλαιον δανείου ἢ ἐν γένει ἀπαιτήσεώς τινος ἢ παρέχεται συναίνεσις πρὸς ἐξάλειψιν ὑποθήκης βεβαίσης πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ δανείου ἢ ἐν γένει τῆς ἀπαιτήσεως, ἄνευ δὲ συγχρόνου ἐξοφλήσεως καὶ τῶν τόκων, ὀφείλεται κατὰ τὴν κλάσιν Γ' φόρος ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως, ἐξαλείψεως τῆς ὑποθήκης ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν τόκων».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν» ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογημον τόκων τῆς Γ' κατηγορίας γ' κλάσεως τοῦ ἔτους 1925—26 καὶ προγενεστέρων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρ. 15 τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«1. Ὁ ὡς ἄνω φόρος ἐπὶ μὲν τῶν εἰσοδημάτων τῆς α' κλάσεως παρακρατεῖται ὑπὸ τῶν ἐκδοσάντων τὴν σχετικὴν ἀξίαν νομικῶν προσώπων καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, προκειμένου μὲν περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ περιπτώσεις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὁριστείσης διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐξοργυρώσεως τῶν μερισμάτων ἢ τοκομεριδίων, σὺν τῇ ἐπιδόσει ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ταῦτα εὑρεύουσι, σχετικῆς δηλώσεως μετὰ ἰσολογισμοῦ καὶ ἀναλύσεως τῆς μερίδος «Κέρδη καὶ Ζημίαι».

Ἀνὰ ἕτερον ἀντίτυπον ἀμφοτέρων τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 3 τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ κώδικος, τῆς ἀπορροφώσης ἢ δημιουργουμένης νέας Ἀνωνύμου Ἑταιρείας καθισταμένης ἀλληλεγγύως ὑποχρέου πρὸς παρακράτησιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου μετὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 41 διευθυντῶν, διαχειριστῶν καὶ ἐκκαθαριστῶν.»

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Καὶ τέλος ἐπὶ εἰσοδημάτων γ' κλάσεως ὁ φόρος βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἴτε διὰ χρήσεως φοροσήμου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως ἢ τοιαύτης μὴ ἐθιζομένης, κατὰ τὴν περίπτωσιν, ἐφ' οἱουδήποτε ἐγγράφου δηλωτικοῦ τῆς πληρωμῆς ἢ ἀπολήψεως ἢ ἐγγραφῆς τῶν τόκων εἰς πίστωσιν φορολογουμένου πιστωτοῦ, εἴτε διὰ διπλοτύπου ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν τόκων θὰ ἐνεργῆται διὰ διπλοτύπου εἰσπράξεως καὶ αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς αὐτὴ θὰ ἐνεργῆται διὰ χρήσεως φοροσήμου, κανονισθήσονται δ' ἅμα ἡ κατ' ἀξίαν διαβάθμισις τούτου ἀμελουμένων ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τῶν ἐλαττόνων τῶν πεντήκοντα (50) λεπτῶν κλασμάτων τοῦ καταλογιστέου φόρου, προσέτι δὲ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης διατάξεως.»

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπὶ παραλείψει καταβολῆς τοῦ ἀνήκοντος φόρου τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας, ὅ τε φορολογούμενος πιστωτὴς καὶ ὁ χρεώστης ὑποβάλλονται εἰσπρόστιμον μέχρι τοῦδιπλασίου τοῦ φόρου ἑκάτερος. Ἐν ἀρνήσει τοῦ πιστωτοῦ διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου ὁ χρεώστης ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τῶν τόκων τὸν ἀνήκοντα φόρον καὶ νὰ καταβάλῃ αὐτὸν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, εἴτε δι' ἐπικολλήσεως φοροσήμου εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ διπλοτύπου, κατὰ τὴν περίπτωσιν,

Ὁσάκις ἡ ἐξόφλησις τῶν τόκων γίνεται διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ὁ συμβολαιογράφος, παρ' ᾧ συντάσσεται ἡ πρᾶξις ἐξοφλήσεως τῶν τόκων, ὀφείλει εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὅ τε πιστωτὴς καὶ ὁ χρεώστης ἠρνήθησαν τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἁρμόδιον Οἰκ. Ἔφορον ἀποστέλλων ἅμα αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐξοφλήσεως.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἰδιωτικῆς συμφωνίας ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ ὁπωσδήποτε μετάθεσις τοῦ φορολογικοῦ βάρους τῆς γ' κλάσεως ἐπὶ τοῦ χρεώστου, ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἀπὸ τοῦ διπλασίου μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τοῦ φόρου.

3. Τὰ πρόστιμα ταῦτα ἐπιβάλλονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου. Ἁρμόδιος Οἰκον. Ἔφορος εἶνε ὁ τὸ πρῶτον ἐπιληφθεὶς τῆς ὑποθέσεως.

4. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁ Οἰκον. Ἔφορος ἐπιβάλλει εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου πιστωτοῦ καὶ τὸν μὴ καταβληθέντα φόρον.

5. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Οἰκ. Ἐφόρου ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.»

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὴν περίπτωσιν α' τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων μετὰ τὴν φράσιν «περὶ ἐκποιήσεως ἐνεχύρων κατὰ τοὺς νόμους ΩΚΘ', ΒΤΗ' καὶ ΓΨΠ'» πλεονεκτήματα» προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Ὡς τοιοῦτοι λογίζονται καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐμβασμάτων ἢ τῶν πιστωτικῶν ἐν γένει ὑπολοίπων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταστημάτων αὐτοῦ τούτου τοῦ ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ πιστωτικοῦ ἱδρύματος, τὸ ἀπαλλασσόμενον ὅπως ἐπιτόκιον τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τοιοῦτο τῆς χώρας τῆς προελεύσεως».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθενται αἱ ἑξῆς ι' καὶ ια' περιπτώσεις ὡς ἀκολούθως:

«ι') Οἱ τόκοι δανείων ἐκδιδομένων δι' ὁμολογιῶν ἡμεδαπῶν βιομηχανικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

ια') Οἱ τόκοι πιστώσεων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς παρεχομένων ἔναντι ἀποδεδειγμένης εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἢ ἐξαγωγῆς ἐγχωρίων γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν προϊόντων ἀνεπεξεργάστων ἢ ἐπεξεργασμένων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1919—20, ὁ τυχὸν ὅμως καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὴν περίπτωσιν δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται περίοδος ὡς ἑξῆς:

«Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται καὶ οἱ τόκοι τῶν ὑπὸ ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν διατιθεμένων διὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστήματα αὐτῶν πιστώσεων, τὸ ἀπαλλασσόμενον ὅμως ἐπιτόκιον τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τοιοῦτον τῆς χώρας τῆς προελεύσεως, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀπαραιτήτου πρὸς προικοδότησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργατῶν κεφαλαίου τῆς Ἑταιρείας. Πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτου κεφαλαίου λαμβάνεται ἡ ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος ἀναλογία μεταξὺ κεφαλαίων καὶ ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1919—20 προκειμένου περὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2 ε)ο ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀποδοχῶν ἐν γένει παρεχομένων ὑπὸ δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπηρεσιῶν, ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ ὑπὸ ἰδιωτικῶν ὑπηρεσιῶν διατελουσῶν ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Κράτους καί».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 25 παράγρ. 1 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προστίθεται περίπτωσις η' ὡς ἑξῆς:

«η') Οἱ ἐργάται θαλάσσης πλὴν τῶν ἀξιωματικῶν».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 26 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προστίθεται παράγραφος 3 ὡς ἑξῆς:

«3. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος καθορισθῶσι τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν φορτηγῶν πλοίων».

4. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος μειωθῇ ὁ μέχρι τέλους τοῦ οἰκον. ἔτους 1929 - 30 ὀφειλόμενος φόρος ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν φορτηγῶν πλοίων, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν παρεκρατήθη οὖπω ὑπὸ τοῦ πλοιοκτήτου, ὁριζομένου συγχρόνως τοῦ τρόπου ὑπολογισμοῦ, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ.

5. Ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν παραγράφοις 2 καὶ 4 διατάξεων ἄρχεται προκειμένου περὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919 - 20».

Ἄρθρον 11.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 2948 «περὶ προστασίας τῆς βιομηχανίας» καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

Οἱ πάσης φύσεως πρόσθετοι φόροι (δημοτικὸς κλπ.) ἐπιβάλλονται εἰς βάρος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν μόνον ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐπιβληθῇ καὶ εἰς βάρος τῶν ἡμεδαπῶν τοιούτων τὰ δὲ ποσοστὰ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ διὰ τοὺς ἡμεδαποὺς ἰσχύοντα. Ἡ παροῦσα διάταξις ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1929—30.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ καθορίζωνται οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἐκπτώσεως ἐκ τοῦ κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ' κλάσ. α' φορολογητέου μερίσματος Ἀνωνύμου Ἑταιρείας προσόδου, προερχομένης ἐκ μερισμάτων ἑτέρας Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, φορολογηθείσης δὲ ἤδη κατὰ τὴν κατηγορίαν καὶ κλάσιν ταύτην τῶν καθαρῶν προσόδων.

2. Διὰ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ὅπως αἱ ἡμεδαπαὶ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι συσταθεῖσαι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν κερδῶν αὐτῶν κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) ἀπαλλασσόμεναι τῆς φορολογίας τῆς Γ' κατηγορίας (εἰσοδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιῶν).

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐπεκταθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης διατάξεως καὶ ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν συσταθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀλλ' οὐχὶ πρὸ τοῦ Ἀπριλίου 1926, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν αὗται μετοχικὸν κεφάλαιον κατώτερον τῶν 60.000.000 δραχμῶν προκειμένου περὶ ἑταιρειῶν ἑδρευουσῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ ἢ 30.000.000 δραχμῶν προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν καὶ δὲν εἰσήχθησαν αἱ μετοχαὶ αὐτῶν εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἡ εἰσφορὰ οἰκοδομῶν εἰς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας κεφαλαίου τοὐλάχιστον τριάκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἱδρυομένας πρὸς ἐκμετάλλευσιν ξενοδοχειακῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 14.

1. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις:

α') Τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 11

«περὶ φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ μειώσεως φόρου αἰγοπροβάτων κλπ. καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 23 παράγρ. 2 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 κλπ.» περιληφθεῖσαι εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ κώδικος φορολογίας αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων.

β') Τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ νόμου 1641 «περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας κληρονομιῶν νόμων».

γ') Τοῦ ἄρθρου 38 τῆς κωδικοποιηθείσης νομοθεσίας «περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας».

2. Ἡ ἔννοια τῶν σχετικῶν διατάξεων εἶναι ὅτι, ἐπὶ μηνύσεων συμφώνως πρὸς τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μνημονευομένας διατάξεις καὶ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640» ἐπιδοθεισῶν πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Μαΐου 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διαδικασίας, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου τῶν καθαρῶν προσόδων διατάξεων» καταργήσεως αὐτῶν καθὼς καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 1043 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 16 τοῦ νόμου 1678 «περὶ φορολογίας τῶν ἐκτάκτων κερδῶν», τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας διαιώματα, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἀποδίδονται εἰς τοὺς μηνυτὰς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μερικὴν ἢ ὁλικὴν εἰσπραξιν τοῦ κυρίου φόρου ἀρχικοῦ ἢ προσθέτου ἢ προστίμου καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸ ἑκάστοτε εἰσπραττόμενον ποσόν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐπὶ φορολογικῶν ὑποθέσεων ἐκ φόρου καθαρῶν προσόδων οἰκοδομῶν, γαιῶν, ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐλευθερίων ἐπαγγελμάτων καὶ συνθετικοῦ τῶν οἰκον. ἐτῶν 1919—20 ἕως καὶ τοῦ 1925—26 συμπεριλαμβανομένου, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐνηργήθη βεβαίωσις ἀρχικὴ ἢ συμπληρωματική, δὲν ἐνεργεῖται τοιαύτη, ἐφ' ὅσον τὰ καθ' ἕκαστον τῶν ἄνω ἀντικειμένων ποσὰ φόρου δι' ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ἔτη δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς πέντε χιλιάδας δραχμῶν.

2. Ἐπίσης ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις δὲν ἐνεργεῖται βεβαίωσις καὶ διὰ ποσὰ φορασμοῦ κατώτερα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν δι' ἑκάστην παράλειψιν.

3. Ἐπὶ ὑποθέσεων κυριότητος ἢ κατοχῆς καλλιεργουμένων ἢ πεφυτευμένων γαιῶν, κατὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925 δὲν ἐνεργεῖται ἡ ἐκκρεμοῦσα ἀρχικὴ ἢ συμπληρωματικὴ βεβαίωσις τοῦ ἀνήκοντος στρεμματικοῦ δικαιώματος τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1925—26 οἱουδήποτε ποσοῦ, καταργοῦνται δὲ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ. διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

Ὁμοίως δὲν ἐνεργεῖται ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ νόμου 2647 τῶν φορολογικῶν ἐτῶν 1921—22 ἕως καὶ τοῦ 1924—25.

4. Ἐφεξῆς οὐδεμία ἐνεργεῖται βεβαίωσις φόρου κεφαλαίου προκειμένου περὶ περιουσιῶν κειμένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Διὰ δὲ τὰς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κειμένας περιουσίας ὁ κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὀφειλόμενος φόρος κεφαλαίου βεβαιοῦται ἐφεξῆς μόνον ἐφ' ὅσον ὁ συμπληρωματικῶς βεβαιωθησόμενος ἀρχικὸς φόρος ὑπερβαίνει τὰ 30 ο)ο τοῦ βάσει δηλώσεως βεβαιωθέντος ἤδη τοιούτου, ἐπὶ πλέον δ' εἶναι καὶ ἀνώτερος τῶν δραχμῶν 5.000 δι' ἕκαστον φορολογούμενον.

5. Προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν ἀνοιχθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1926, οὐδεμία ἐφεξῆς ἐνεργεῖται βεβαίωσις φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἐφ' ὅσον τὸ ἄθροισμα τῶν συμπληρωματικῶς βεβαιωτέων ἀρχικῶν φόρου καὶ τελῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ 30 ο)ο τῶν βάσει δηλώσεως τοῦ ὑπογρέου ἢ βάσει τοῦ συμβολαίου βεβαιωθέντων ἤδη τοιούτων ἢ ὑπερβαίνει μὲν τὸ ὅριον τοῦτο εἶναι ὅμως κατώτερον τῶν δραχμῶν χιλίων δι' ἕκαστον κληρονόμον ἢ κληροδόχον ἢ δι' ἑκάστην δωρεὰν ἢ προῖκα.

6. Ἀμφισβήτησις τοῦ τιμήματος ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου ὑποκειμένης εἰς τὴν καταργηθεῖσαν φορολογίαν τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως ἀκινήτων δύναται ἐφεξῆς νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι μηνύσεις ἢ ἄλλαι ἔγγραφοι θετικαὶ πληροφορίαι περὶ ἀνακριβείας τοῦ ἐν τῷ συμβολαίῳ ἀναγραφέντος τιμήματος. Βεβαίωσις δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ καταργηθέντος τούτου φόρου ἐνεργεῖται ἐφεξῆς μόνον ἐφ' ὅσον ὁ συμπληρωματικῶς βεβαιωτέος ἀρχικὸς φόρος εἶναι ἀνώτερος τῶν δραχμῶν 1.000 δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν ἐπὶ πλέον δ' ὑπερβαίνει καὶ τὸ 30 ο)ο τοῦ ἤδη κατὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς συμβάσεως καταβληθέντος φόρου.

7. Ἡ κατὰ τὰς καταργηθείσας διατάξεις περὶ φορολογίας τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως ἀκινήτων ἀλληλέγγυος ὑποχρέωσις τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς πληρωμὴν τοῦ βαρύνοντος τὸν πωλητὴν φόρου ἰσχύει μόνον προκειμένου περὶ τοῦ ἀρχικοῦ φόρου, δὲ καὶ τῶν προσαυξήσεων ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ποινῆς.

8. Ἐπὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων ἡ περίπτωσις ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1919 - 20 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τόκων ὑπὲρ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ περαιτέρω διαθέσεως τῶν πρὸς αὐτοὺς χορηγηθεισῶν τραπεζικῶν πιστώσεων. Ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 16.

1. Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθωρισμένον διὰ τὸ παραδεκτὸν τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀσκουμένων προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων ἢ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ. παράβολον δύναται νὰ καταβάλληται εἴτε μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως αὐτῶν εἴτε καὶ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Προσφυγαί, ἐφέσεις, ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων κλπ. ἀπορριφθεῖσαι ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1929 μεχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τύπου, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου εἰσάγονται τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένῃ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

3. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 12 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου», ἦτο καὶ εἶναι ὅτι τὸ Συνέδριον δικάζει τὰς περὶ ὧν πρόκειται ἐφέσεις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τούτου πλὴν τῶν ρητῶς ἐν αὐτοῖς ἀναγραφομένων ἐξαιρέσεων.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ προθεσμία πρὸς παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τῶν φορολογιῶν καθαρῶν προσόδων, προσθέτου φόρου ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἐκτάκτων κερδῶν καὶ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος λήγει τὴν 31 Μαρτίου 1931, καταργουμένων ἐφεξῆς τῶν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3169, Ν. Δ. τῆς 15 Ἰουλίου 1926 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4168 καὶ 31 Μαρτίου 1929 χορηγηθεισῶν παρατάσεων παραγραφῆς.

Ἄρθρον 18.

1. Τὰ ἐδάφια 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος καταργοῦνται, ἀντ' αὐτῶν δὲ τίθενται τὰ ἑξῆς 4 καὶ 5.

4. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν ἐν γένει καπνεμπορικῶν

ἐπιχειρήσεων ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν, ἐνεργουσῶν ἐξαγωγὰς καπνοῦ εἰς φύλλα προσδιορίζεται, ὡς πρὸς τὰς μὴ ἐνεργουμένας ἐν Ἑλλάδι πωλήσεις αὐτῶν, κατ' ὀκᾶν ἐξαγομένου καπνοῦ εἰς φύλλα παρ' Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα.

Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὁρίζηται εἴτε ἐνιαῖος δι' ἅπασαν τὴν χώραν, εἴτε κατὰ μεγάλα καπνικὰ διαμερίσματα, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἑξήκοντα λεπτῶν, οὐδὲ κατώτερος τῶν δέκα πέντε λεπτῶν δημοσίου φόρου κατ' ὀκᾶν ἐξαγομένου καπνοῦ.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πράξεων τῶν πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων ἐμπορίας καπνοῦ εἰς φύλλα ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν λεπτῶν τριάκοντα, οὐδὲ κατώτερος τῶν λεπτῶν δέκα δημοσίου φόρου κατ' ὀκᾶν πωλουμένου καπνοῦ.

Συνεταιρικαὶ ὀργανώσεις καπνοπαραγωγῶν, νομίμως ἀνεγνωρισμέναι, ἀναλαμβάνουσαι ἀποκλειστικῶς τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν τῆς παραγωγῆς τῶν μελῶν των καὶ ἐνεργοῦσαι τὴν διάθεσιν αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν των, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου, ἐφ' ὅσον ἡ πώλησις τῶν καπνῶν γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου τοῦ ὁριζομένου διὰ τὰς καπνεμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦσιν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν των.

Ὁ κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον φόρος δὲν προσαυξάνεται κατὰ τὰ ἰσχύοντα πρόσθετα ποσοστὰ ὑπὲρ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ κυμαινομένου χρέους.

5. Αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὸν φόρον τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιχειρήσεις ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων προκειμένου περὶ φυσικῶν προσώπων, ἐκ φόρου Γ' ἢ Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων προκειμένου περὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν».

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 19 τοῦ αὐτοῦ κώδικος προστίθεται ἡ ἀκόλουθος διάταξις.

«Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος περίπτωσις, τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸ ἐδάφ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 καπνεμπόρων λαμβάνεται ὡς τεκμαρτὴ πρόσοδος ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων καπνοῦ τὸ ἑπταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος».

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 19.

Κατὰ τὸ οἰκονομ. ἔτος 1930—31, ὁ κατὰ τὴν κλίμακα τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος φόρος, μειοῦται κατὰ εἴκοσιν ἑκατοστά, παρατείνεται δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ ἰσχὺς τῶν φορολογικῶν καταλόγων ἐπιτηδεύματος τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὰ διὰ τὸν συνθετικὸν ὅμως φόρον λαμβανόμενα ἀντίστοιχα ποσὰ τεκμαρτῆς καθαρᾶς προσόδου παραμένουσιν ἀμετάβλητα.

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1930—31, πλὴν ἂν ἄλλως ὁρίζηται διὰ τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

Ἄρθρον 1.

1. Φόρος ὑπὸ τὸ ὄνομα τέλος χαρτοσήμου ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ καθοριζομένων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ τέλη χαρτοσήμου διακρίνονται εἰς ἀναλογικὰ καὶ πάγια. Ὡς ἀναλογικὰ τέλη κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοοῦνται μόνον τὰ ἐπιβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 12—15 αὐτοῦ.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους χαρτοσήμου τὸ Δημόσιον, οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ τέλος χαρτοσήμου εἰσπράττεται, ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχ. 1000, εἴτε γραφομένων ἐξ ὑπαρχῆς τῶν εἰς τέλος ὑποκειμένων ἐγγράφων ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος εἰς ὅσας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων διαταγμάτων, ἐκτὸς εἰδικῶν τινων ἐξαιρέσεων, καθοριζομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ εἰδικῷ διατάγματι, καθ' ἃς τὸ τέλος χαρτοσήμου εἰσπράττεται δι' ἐκδόσεως ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ δημοσίου ταμείου.

2. Τὰ πέραν τῶν δραχμῶν 1000 τέλη εἰσπράττονται δι' ἐκδόσεως ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὅπερ ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφον ἢ πρᾶξιν, γιγνομένης ἐν αὐτοῖς ἀπαραιτήτως ρητῆς μνείας τοῦ ὑπερβάλλοντος τούτου τέλους, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, καθοριζομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ ἐν ἐκδοθησομένοις εἰδικοῖς διατάγμασι, καθ' ἃς τὰ τοιαῦτα τέλη εἰσπράττονται διὰ χρήσεως σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος.

Ἄρθρον 4.

1. Ὅ τε σφραγιστὸς χάρτης καὶ τὸ κινητὸν ἐπίσημα πωλοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν ταμείων τοῦ Κράτους ἀντὶ τιμῆς ἴσης πρὸς τὴν ἐπ' αὐτῶν γεγραμμένην ἀξίαν. Διὰ Διατάγματος καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ἐπὶ τοῦ πωλουμένου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου.

2. Ἡ πώλησις τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος καὶ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου δύναται ὡσαύτως νὰ ἐνεργῆται παρὰ τῶν κατὰ νόμον ἐπιτετραμμένων τὴν λιανικὴν ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησιν σφραγιστοῦ χάρτου, κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου ἰδιωτῶν ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων ὁρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐκτυπουμένων σφραγίδων, ὁ τρόπος τῆς ἐκτυπώσεως αὐτῶν, καθὼς καὶ ὁ χρωματισμὸς καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν σφραγίδων τούτων, καθορίζονται διὰ διαταγμάτων, δι' ὧν δύναται νὰ ὁρίζωνται ὡρισμένου χρώματος σφραγῖδες τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου διὰ τὴν σύνταξιν ὡρισμένης κατηγορίας ἐγγράφων.

2. Διὰ Διαταγμάτων ὡσαύτως καθορίζονται τὰ ἐμβλήματα, τὰ διακριτικὰ σημεῖα, τὰ χρώματα καὶ ἐν γένει τὸ περιεχόμενον τῶν κινητῶν ἐπισημάτων.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ σφραγιστὸς χάρτης ἔχει πλάτος μὲν 0,406 τοῦ μέτρου, μῆκος δὲ 0,300, φέρει καθ' ἅπαν τὸ εὖρος τῆς σελίδος κεχαραγμένας γραμμὰς τριάκοντα κατὰ σελίδα καὶ περιθώρια δύο, ὁριζόμενα διὰ καθέτου γραμμῆς καὶ ἔχοντα πλάτος τὸ μὲν πρὸς τὰ ἔσω 0,010, τὸ δὲ πρὸς τὰ ἔξω 0,025 τοῦ μέτρου.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου γραφὴ στίχων πλειόνων τῶν τριάκοντα κατὰ σελίδα, ἐπὶ δὲ τοῦ ἔξω περιθωρίου ἐπιτρέπονται μόνον διαγραφαὶ καὶ διορθώσεις ἢ προσθῆκαι λέξεων.

Ἄρθρον 7.

1. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῶν συναλλαγῶν ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐκτυπωθῶσιν εἰδικὰ ἔνσημα ἔντυπα διὰ συναλλαγματικάς, γραμμάτια εἰς διαταγήν, φορτωτικά, τελωνειακὰ καὶ ἄλλα ἔγγραφα.

Ἄρθρον 8.

1. Ἔγγραφα ἔχοντα ἀντικείμενον κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν κειμένην ἐν Ἑλλάδι ἢ ὑποχρεώσεις ἐκτελεστέας ἐν αὐτῇ, συνταχθέντα δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἀλλ' οὐχὶ ἐνώπιον Ἑλληνικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ οἰκείου τέλους, ὑποβάλλονται εἰς τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλη ὑπὸ τὰς κατωτέρω διακρίσεις:

α') Ἐὰν μὲν τὰ ἔγγραφα ταῦτα συνετάγησαν ἐν Εὐρώπῃ, Τουρκίᾳ καὶ Αἰγύπτῳ, χαρτοσημαίνονται διὰ τοῦ ἁπλοῦ τέλους ἐντὸς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, προσαγόμενα εἰς οἱονδήποτε ἐν Ἑλλάδι Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ἄλλως ὑπόκεινται εἰς τὰς ἐν ἄρθρῳ 40 παραγρ. 3 ποινάς.

β') Ἐὰν τὰ αὐτὰ ἔγγραφα συνετάγησαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πλὴν οὐχὶ ἐν Εὐρώπῃ, Τουρκίᾳ ἢ Αἰγύπτῳ, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἁπλοῦν κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλος, καὶ μόνον ἐφόσον προσάγονται ἐνώπιον Δικαστηρίων ἢ ἄλλης τοῦ Κράτους Ἀρχῆς.

2. Πᾶν ἄλλο ἔγγραφον, ἔχον ἀντικείμενον διάφορον τοῦ τῶν ἐγγράφων τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, συνταχθὲν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπόκειται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παρ. 6 τοῦ παρόντος νόμου τέλος, μόνον ἐὰν προσαχθῇ ἐνώπιον τῶν Ἑλληνικῶν Δικαστηρίων ἢ πάσης ἄλλης τοῦ Κράτους Ἀρχῆς.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου β' τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1 καὶ τῆς παραγρ. 2, τὸ κινητὸν ἐπίσημα ἐπικολλᾶται καὶ διαγράφεται ὑπὸ τοῦ προσάγοντος τὸ ἔγγραφον.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀντιτίμου ἢ ἡ ἀνταλλαγὴ φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητῶν ἐπισημάτων ἢ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου, ἅπαξ πωληθέντων ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ἂν ἔτι ταῦτα εἶναι ὅλως ἀμεταχείριστα.

2. Ἐξαιρετικῶς, καθ' ἃς περιπτώσεις αἴρεται ἐκ τῆς κυκλοφορίας ὡρισμένος τύπος σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου, ἐπιτρέπεται ἡ ἀνταλλαγὴ τοῦ κατεχομένου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου, αἱρομένου ἐκ τῆς κυκλοφορίας, διὰ τοιούτου τοῦ εἰς κυκλοφορίαν τιθεμένου νέου τύπου. Διὰ Διατάγματος καθορίζεται ἑκάστοτε ἐφ' ἅπαξ ἀνατρεπτικὴ προθεσμία διὰ τὴν προσαγωγὴν πρὸς ἀνταλλαγὴν τούτων ὑπὸ τῶν κατόχων.

3. Σφραγιστὸς χάρτης, χρησιμοποιηθεὶς ἅπαξ δι' οἱονδήποτε σκοπόν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ δι' ἕτερον, ἀπαγορευομένης τῆς διπλῆς χρήσεως αὐτοῦ.

4. α'. Τέλος χαρτοσήμου ὁπωσδήποτε καταβληθὲν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφεται.

β' Ὅλως ἐξαιρετικῶς ἐπιστρέφονται μόνον τὰ δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ δημοσίου ταμείου καταβληθέντα τέλη χαρτοσήμου, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένη χρῆσις τοῦ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς ἢ ἐφ' ὅσον ἀποδεδειγμένως τὸ ποσὸν τοῦ τέλους κατεβλήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀχρεωστήτως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ λιανικὴ πώλησις σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ παντὸς ἄλλου εἴδους ἐνσήμων μέχρι τῆς κλάσεως τῶν δραχμῶν 50 συμπεριλαμβανομένης παρὰ τῶν κεκτημένων τὴν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα εἰδικὴν ἄδειαν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐπὶ προμηθείᾳ ὁριζομένῃ ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας καὶ μέχρι 2 ο/ο κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐπὶ μόνης τῆς ἀξίας τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου. Ἡ προμήθεια αὕτη καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν λιανικὴν ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησιν σφραγιστοῦ χάρτου, κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλων ἐνσήμων δημοσίους ὑπαλλήλους, οἵτινες προμηθεύονται ταῦτα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐπὶ τῇ νομίμῳ ἐκπτώσει, τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ταμείων μὴ δικαιουμένου τῆς προμηθείας ταύτης.

2. Εἰς προϊσταμένους ταχυδρομικῶν ἢ ἄλλων δημοσίων γραφείων ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις παγίων προκαταβολῶν χαρτοσήμου διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν ἐπὶ τῇ προμηθείᾳ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου.

3. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν λιανικὴν ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησιν χαρτοσήμου καὶ ἐνσήμων δημοσίων ὑπαλλήλων πώλησις αὐτῶν εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ οἱαδήποτε ὑπερτιμήσει πέραν τῆς νομίμου διατιμήσεως τοῦ χαρτοσήμου καὶ τῶν ἐνσήμων.

4. Δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιτραπῇ ἡ λιανικὴ πώλησις σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου μέχρι τῆς κλάσεως τῶν δραχ. 50 συμπεριλαμβανομένης, ἐπὶ προμηθείᾳ ὁριζομένῃ ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας καὶ μέχρι 2 ο/ο κατὰ ἀνώτατον ὅριον καὶ εἰς ἰδιώτας ἡ προμήθεια αὕτη ὑπολογιζομένη οὐχὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καταβάλλεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰς τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν λιανικὴν ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησιν ἰδιώτας, οἵτινες προμηθεύονται τὰ χαρτόσημα ἢ τὰ ἔνσημα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως. Εἰς τοὺς ἰδιώτας τούτους ἀπαγορεύεται ἡ λῆψις μείζονος τῆς διὰ τῆς παρούσης παραγράφου καθοριζομένης προμηθείας.

5. Διὰ τὴν λιανικὴν ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησιν ἀπαιτεῖται προηγουμένη εἰδικὴ ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῆς ὑπὸ τούτου εἰδικῶς ὁριζομένης οἰκονομικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς, ἐκδιδομένη ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀποκτήσωσι τὴν ἄδειαν. Ταύτην δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ὁποτεδήποτε ἡ ἐκδοῦσα ἀρχή. Εἰς τὴν ἄδειαν ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς τὸ ποσοστὸν τῆς προμηθείας, τὸ εἶδος τοῦ χαρτοσήμου ἢ ἐνσήμου καὶ καθορίζονται αἱ κλάσεις ὧν ἐπιτρέπεται ἡ πώλησις.

6. Διὰ Διαταγμάτων κανονίζονται τὰ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀδείας πωλήσεως χαρτοσήμου καὶ ἐνσήμων, τὰ ὑπὸ τῶν κεκτημένων τοιαύτην ἄδειαν τηρούμενα βιβλία, τὰ τοῦ ἐλέγχου αὐτῶν, τὰ ἀφορῶντα τὴν χορήγησιν καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν παγίων προκαταβολῶν χαρτοσήμου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ πώλησις σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ παντὸς εἴδους ἐνσήμων κλάσεως ἄνω τῶν δραχ. 50 ἐνεργεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων.

2. Διὰ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 10.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τέλη χαρτοσήμου ἐν γένει.

Ι. Ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου.

α') Ἀναλογικὰ τέλη ἐπὶ ἀστικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ τῶν ἐγγράφων, τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ, τὸ τέλος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχμῶν				100	τέλος δραχ.	1
»	»	»	»	200	» »	2
»	»	»	»	400	» »	4
»	»	»	»	600	» »	6
»	»	»	»	800	» »	8
»	»	»	»	1000	» »	10
»	»	»	»	2000	» »	20
»	»	»	»	4000	» »	40
»	»	»	»	6000	» »	60
»	»	»	»	8000	» »	80
»	»	»	»	10000	» »	100
»	»	»	»	20000	» »	200
»	»	»	»	40000	» »	400
»	»	»	»	60000	» »	600
»	»	»	»	80000	» »	800
»	»	»	»	100000	» »	1000

Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 100.000 δραχμῶν ὑπόβάλλονται εἰς τέλος δραχμῶν 500 κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι 50.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἄνω πίνακα ὑπόκεινται:

1. Ι. α') Πᾶσα σύμβασις, οἱουδήποτε ἀντικειμένου, συναπτομένη εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ ἢ πᾶσα

ἐξόφλησις συμβάσεως ἢ σχετικὴ πρὸς τὴν σύμβασιν ἀπόδειξις, ἐφ' ὅσον καταρτίζονται ἐγγράφως καὶ δὴ εἴτε διὰ δημοσίου, εἴτε δι' ἰδιωτικοῦ καθ' οἱονδήποτε τύπον συντεταγμένου ἐγγράφου. Ἐξαιροῦνται αἱ συμβάσεις, ἐξοφλήσεις καὶ ὁποδείξεις αἵτινες κατὰ ρητὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς ἐλαφρότερον τέλος χαρτοσήμου.

β') Ἐφ' ὅσον σύμβασις καταρτίσθη ἐγγράφως καὶ ὑποβλήθη ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου, πᾶσα ἐξόφλησις ἢ σχετικὴ πρὸς τὴν σύμβασιν ἀπόδειξις ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5, ἐκτὸς ἂν ἡ ἀπόδειξις αὕτη ἀφορᾷ τὴν καταβολὴν τόκων ἢ ἄλλων ὠφελειῶν, δι' ἃ δὲν κατεβλήθη προηγουμένως τὸ νόμιμον τέλος, ὁπότε ἡ ἀπόδειξις αὕτη ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12 ἢ τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 14 ἀναλόγως πρὸς τὴν φύσιν τῆς κυρίας συμβάσεως.

γ') Ἐφ' ὅσον σύμβασις δὲν συνήφθη ἐγγράφως, ὑπόκειται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος ἡ ἐγγράφως καταρτιζομένη ἐξόφλησις αὐτῆς ἢ ἡ σχετικὴ πρὸς τὴν σύμβασιν ἔγγραφος ἀπόδειξις.

ΙΙ. Ἐφ' οἱασδήποτε σχέσεως, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπορρέει ἀπαίτησις δι' ἣν δὲν κατεβλήθη τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τέλος, ἐὰν ἐκδοθῇ ἀπόφασις ἐκτελεστὴ ἐπιδικάζουσα οἱονδήποτε ποσόν, τὸ τέλος τοῦτο καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου καὶ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντος κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπογράφου, γιγνομένης εἰδικῆς περὶ τῆς καταβολῆς ταύτης μνείας παρὰ πόδας τοῦ ἐκτελεστοῦ ἀπογράφου ὑπὸ τῆς ἐκδιδούσης αὐτὸ ἀρχῆς. Διὰ τὸ ποσὸν τῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπογράφου μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως τόκων, τὸ τέλος καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς περὶ ἧς ἡ ἀπόφασις ἀπαιτήσεως ἤ, ἐν περιπτώσει ἐκτελέσεως διὰ πλειστηριασμοῦ, κατὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐκπλεστηριάσματος. Ἐὰν διὰ τὴν τοιαύτην ἐξόφλησιν, ὑπαχθείσαν εἰς τὸ τέλος κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐνεργηθῇ πληρωμὴ διὰ γραμματίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν, ἡ σχετικὴ ἀπόδειξις ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5.

ΙΙΙ. α') Ἐπὶ ἐνοικιάσεων δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν προσόδων ἢ δικαιωμάτων ἢ πραγμάτων ἐν γένει καὶ ἐπὶ τῶν διὰ δημοπρασίας ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἐνεργουμένων προμηθειῶν ἢ παντὸς εἴδους παραχωρήσεων ὑπὸ τοῦ δημοσίου, τῶν δήμων ἢ τῶν κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δ κοίου, εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 12 ὑπόκεινται ἡ μετὰ τὴν κατακύρωσιν καταρτιζομένη σύμβασις. Εἰς ὅσας περιπτώσεις δὲν συνάπτεται ἰδιαιτέρα ἔγγραφος σύμβασις, οὐδὲν ἐκ τῆς κατακυρώσεως ἀποκτᾷ δικαίωμα ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀναλογοῦντος τέλους. Χρεωστικαὶ ὁμολογίαι, ἐκδιδόμεναι διὰ τὰς ὀφειλομένας δόσεις ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5.

β') Εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 12 ὑπόκεινται καὶ αἱ δόσεις γαιῶν-φυτειῶν, αἱ προερχόμεναι ἐκ παραχωρήσεων, περὶ ὧν ἡ παράγρ. 2 τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 22, τῶν τοιούτων δόσεων, τῶν προερχομένων ἐξ ἐκποιήσεων γενομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 15/17 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἐφεξῆς, ὑποκειμένων μόνον εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5.

ΙV α') Ἐφ' ὅσον σχετικῶς πρὸς οἱανδήποτε κυρίαν σύμβασιν συνάπτονται παρεπόμενα σύμφωνα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν παροχὴν ὑποθήκης, ἐνεχύρου, ἐγγυήσεως πάσης φύσεως, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀσφαλείας ἢ ποινικῶν ρητρῶν, ἐὰν μὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸ κατὰ τὴν κλίμακα τοῦ ἄρθρου 12 τέλος ἡ κυρία σύμβασις, τὸ δὲ παρεπόμενον συμφωνῆται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τοῦτο τέλος. Ἐὰν τὸ παρεπόμενον σύμφωνον συμφωνῆται διὰ χωριστοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ κυρία σύμβασις ὑπεβλήθη εἰς τὸ τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12, τὸ παρεπόμενον σύμφωνον ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 50, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος κυρίας συμβάσεως, ἀδιαφόρως ἂν τὸ ἐν τῷ παρεπομένῳ συμφώνῳ ποσὸν εἶναι ἔλασσον ἢ μεῖζον τῆς ἀξίας τῆς μὴ ὑποβληθείσης εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος κυρίας συμβάσεως. Ἐὰν ὅμως ποσὸν καταβαλλόμενον, συνεπείᾳ προσθέτου συμφώνου, πέραν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς ἀναλογικὸν τέλος ποσοῦ τῆς κυρίας συμβάσεως, ὑπόκειται κατὰ τὴν καταβολήν του εἰς τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τέλη.

β') Ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 παραγρ. 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» χορηγεῖται ὑποθήκη, εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀναλογικὸν τέλος ὑπόκειται ἐπὶ μὲν τῶν δανείων ἁπλῶν ἢ χρεωλυτικῶν ἡ πρᾶξις λήψεως τῶν χρημάτων, ἐπὶ δὲ δανείων ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ ἡ πρᾶξις δι' ἧς βεβαιοῦται ὅτι ἐξεπληρώθησαν οἱ ὅροι τοῦ προσυμφώνου καὶ ὅτι ὁ ὀφειλέτης δικαιοῦται νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς πιστώσεως. Ἡ πρᾶξις αὕτη συντάσσεται ὑποχρεωτικῶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κινήσεως τῆς πιστώσεως.

γ') Πᾶσα σύμβασις, δι' ἧς δίδεται ὑπόσχεσις περὶ μελλούσης καταρτίσεως ὁριστικῆς συμβάσεως (προσύμφωνον), ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 50, ἐὰν ὅμως κατὰ τὴν συνομολόγησιν τοιούτων προσυμφώνων λαμβάνῃ χώραν οἱαδήποτε καταβολή, ἰδίᾳ λόγῳ ἀρραβῶνος, διὰ τὸ ποσὸν τῆς τοιαύτης καταβολῆς καταβάλλεται προσθέτως ἀναλογικὸν τέλος ἐκπιπτόμενον κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθορισθησόμενα.

2. Πᾶσα ἄλλη ἀπόδειξις διδομένη παρ' οἱουδήποτε καὶ δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνάγεται εἰς σύμβασιν ὑποβληθεῖσαν κατὰ τὴν κατάρτισιν εἰς ἀναλογικὸν τέλος, ἀλλ' ἀπορρέει ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης σχέσεως μὴ ὑποβληθείσης ὁπωσδήποτε προηγουμένως εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος. Ἐξαιροῦνται αἱ ἀποδείξεις, αἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς εἰδικὸν τέλος ἐλαφρότερον.

3. Πᾶσαι αἱ εἰς τὰ δημόσια, δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ ταμεῖα καὶ τοὺς δημοσίους, δημοτικοὺς ἢ κοινοτικοὺς ὑπαλλήλους ἢ τοὺς εἰδικοὺς ταμίας οἱασδήποτε φύσεως καὶ ἁρμοδιότητος ἢ εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐνεργοῦντας χρηματικὰς δοσοληψίας διδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις, ἐκτὸς ἂν διὰ τὸ ἐξοφλούμενον ποσὸν προκατεβλήθη τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀναλογικὸν τέλος, ὁπότε αἱ ἀποδείξεις ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5. Ἐξαιροῦνται αἱ ἀποδείξεις ἐκεῖναι, αἵτινες κατὰ ρητὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς ἐλαφρότερον τέλος χαρτοσήμου, ὡς καὶ ἡ ἐξοφλητικὴ ἀπόδειξις τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ τὴν λῆψιν τῆς πρὸς αὐτὸν διδομένης χορηγίας ἀπαλλασσομένη παντὸς τέλους.

4. Αἱ διδόμεναι εἰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας ἀποδείξεις πληρωμῆς ἀποζημιώσεως δι' ἀσφαλίσεις πάσης φύσεως.

β') Ἀναλογικὰ τέλη ἐπὶ ἐμπορικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, τὸ τέλος διαβαθμίζεται ὡς ἕπεται :

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχ.	1000	τέλος δραχ.	1.—
» » » »	2000	» »	2.—
» » » »	4000	» »	4.—
» » » »	6000	» »	6.—
» » » »	8000	» »	8.—
» » » »	10000	» »	10.—
» » » »	20000	» »	20.—
» » » »	40000	» »	40.—
» » » »	60000	» »	60.—
» » » »	80000	» »	80.—
» » » »	100000	» »	100.—
» » » »	200000	» »	200.—
» » » »	400000	» »	400.—
» » » »	600000	» »	600.—
» » » »	800000	» »	800.—
» » » »	1.000000	» »	1000.—

Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὸ ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχμῶν 50 κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι 50.000 δραχμῶν, εἰσπραττόμενον διὰ χρήσεως φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος, οὐδέποτε δὲ διὰ γραμματίου παραλαβῆς.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τέλος ὑπολογιζόμενον κατὰ τὸν ἄνω πίνακα ὑπόκεινται: 1, Ι, Α'. Πᾶσα σύμβασις, οἱουδήποτε ἀντικειμένου, συναπτομένη εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε διὰ δημοσίου συναγωνισμοῦ, α) μεταξὺ ἐμπόρων, β) μεταξὺ ἐμπόρου καὶ ἐμπορικῆς ἑταιρείας πάσης φύσεως, γ) μεταξὺ ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν πάσης φύσεως καὶ δ) μεταξὺ παντὸς τρίτου ἐν γένει καὶ ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ πᾶσα ἐξόφλησις συμβάσεως ἢ σχετικὴ πρὸς τὴν σύμβασιν ἀπόδειξις, ἐφ' ὅσον καταρτίζονται ἐγγράφως καὶ δὴ εἴτε διὰ δημοσίου εἴτε δι' ἰδιωτικοῦ καθ' οἱονδήποτε τύπον συντεταγμένου ἐγγράφου.

Β'. Ἐξαιροῦνται: α') αἱ συμβάσεις, ἐξοφλήσεις καὶ ἀποδείξεις, αἵτινες κατὰ ρητὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς ἔλασσον τέλος χαρτοσήμου, β) αἱ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 17 Ἰουλίου 1923, περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, καθ' οἱονδήποτε τύπον συμβάσεις ἐνεγγύου πιστώσεως. ἢ προκαταβολῆς ἐπὶ φορτωτικῶν, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 14, γ) τὰ προικοσύμφωνα, αἱ συμβάσεις δωρεᾶς, αἱ συμβάσεις αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον σύστασιν, μετάθεσιν, ἀλλοίωσιν πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἢ μεταβολὴν τῆς νομῆς αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ συμβάσεις μισθώσεως κτημάτων, ἅτινα ὑπόκεινται πάντοτε εἰς τὸ τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12, δ') πᾶσαι αἱ συμβάσεις αἱ εἰς ὑποθήκας ἀφορῶσαι, ὑποκείμεναι εἰς τέλη συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τοῦ κατωτέρω ἐδαφίου ΙΙ Β', ε') τὰ δάνεια ἁπλᾶ ἢ χρεωλυτικὰ ἢ ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ, τὰ χορηγούμενα ὑπὸ ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν ἑταιρειῶν κτηματικῆς πίστεως, ἅτινα ὑπόκεινται πάντοτε καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις ἔτι τοῦ κατωτέρω ἐδαφ. ΙΙ, Β, β' εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 12, ἐφαρμοζομένης ἐπ' αὐτῶν τῆς παραγράφου 1, ΙV α' τοῦ ἄρθρου 13.

Γ'. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 1 1 6' γ', ΙΙ, ΙV, β', γ', ἔχουσιν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων συμβάσεων καὶ σχέσεων.

ΙΙ. Α'. Ἐφ' ὅσον σχετικῶς πρὸς οἱανδήποτε κυρίαν σύμβασιν, ὑποκειμένην εἰς τὰ ἀναλογικὰ τέλη τοῦ παρόντος ἄρθρου συνάπτωνται παρεπόμενα σύμφωνα, ἀναφερόμενα εἰς τὴν παροχὴν ἐνεχύρου, ἐγγυήσεως πάσης φύσεως, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀσφαλείας ἢ ποινικῶν ρητρῶν, ἐὰν μὲν ὑπεβλήθη εἰς τὸ προσῆκον ἀναλογικὸν τέλος ἡ κυρία σύμβασις, τὸ δὲ παρεπόμενον σύμφωνον συμφωνῆται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου, εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τοῦτο τέλος· ἐὰν τὸ παρεπόμενον σύμφωνον συμφωνῆται διὰ χωριστοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ὅσον μὲν ἡ κυρία σύμβασις ὑπεβλήθη εἰς τὸ προσῆκον ἀναλογικὸν τέλος, τὸ παρεπόμενον σύμφωνον ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 50, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει εἰς τὸ κατὰ τὴν φύσιν τῆς κυρίας συμβάσεως προσῆκον ἀναλογικὸν τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν ἀξίαν τῆς μὴ ὑποβληθείσης εἰς τὸ προσῆκον ἀναλογικὸν τέλος τῆς κυρίας συμβάσεως, ἀδιαφόρως ἂν τὸ ἐν τῷ παρεπομένῳ συμφώνῳ ποσὸν εἶναι ἔλασσον ἢ μεῖζον τῆς ἀξίας τῆς μὴ φορολογηθείσης κυρίας συμβάσεως. Ἐὰν ὅμως ποσὸν καταβαλλόμενον συνεπείᾳ προσθέτου συμφώνου πέραν τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὸ προσῆκον ἀναλογικὸν τέλος ποσοῦ τῆς κυρίας συμβάσεως ὑπόκειται κατὰ τὴν καταβολήν του εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναλογικὸν τέλος.

Β'. α') Ἐφ' ὅσον τὸ παρεπόμενον σύμφωνον ἀφορᾷ ἀσφάλειαν δι' ὑποθήκης, ἐὰν μὲν τοῦτο συμφωνῆται διὰ τοῦ αὐτοῦ

μετὰ τῆς κυρίας συμβάσεως ἐγγράφου, τοῦτο μὲν εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τέλος, ἡ κυρία ὅμως σύμβασις ὑπόκειται πάντοτε εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 12· ἐὰν δὲ τὸ παρεπόμενον σύμφωνον τῆς ὑποθήκης γίνεται διὰ χωριστοῦ ἐγγράφου, τὸ σύμφωνον τοῦτο ὑπόκειται εἰς τέλος ἴσον πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ τέλους τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἐκείνου, εἰς ὃ κατὰ νόμον ὑπεβλήθη ἡ κυρία σύμβασις, εἰς ἣν ἀφορᾷ τὸ παρεπόμενον σύμφωνον τῆς παροχῆς ὑποθήκης. β') Ἐξαιρετικῶς ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 14 πᾶσα δι' ὑποθήκης ἠσφαλισμένη σύμβασις δανείου ἁπλοῦ ἢ χρεωλυτικοῦ ἢ πιστώσεως εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμόν, ὡς καὶ πᾶσα σύμβασις δι' ἧς χορηγεῖται ὑποθήκη, πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας ἢ μελλούσης ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν ἄνω δανείων ἢ πιστώσεων ἐφ' ὅσον τὰ δάνεια ἢ αἱ πιστώσεις χορηγοῦνται εἴτε παρ' ἀνωνύμων τραπεζικῶν ἑταιρειῶν πρὸς ἐμπόρους ἢ ἐμπορικὰς ἑταιρείας οἱασδήποτε φύσεως εἴτε παρ' οἱουδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου πρὸς ἀνωνύμους βιομηχανικὰς ἑταιρείας. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας, ὅταν διὰ χωριστοῦ ἐγγράφου χορηγῆται ὑποθήκη πρὸς ἐξασφάλισιν προγενεστέρας ἐκ δανείου ἢ πιστώσεως ὀφειλῆς, ἡ σύμβασις αὕτη ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 100, ἐφ' ὅσον ἡ κυρία σύμβασις ὑπήχθη τοὐλάχιστον εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 14.

2. Τὰ καταστατικὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι παντὸς εἴδους ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν καὶ πᾶσα πρᾶξις σχετικὴ πρὸς τὴν αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῶν. Ἐπὶ τῶν προσωπικῶν (μὴ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν) εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ κεφάλαιον πραγματοποιεῖται εἴτε κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἑταιρείας εἴτε κατὰ πᾶσαν αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου αὐτῆς δι' εἰσφορᾶς ἀκινήτων ἢ πάσης φύσεως πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων, τὸ εἰς ταῦτα ἀντιστοιχοῦν μέρος τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου ὑποβάλλεται εἰς τὸ τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12. Ἁπλαῖ τροποποιήσεις τῶν καταστατικῶν μὴ συνεπάγουσαι αὔξησιν κεφαλαίου ἢ ἀφορῶσαι παράτασιν τῆς διαρκείας τῆς ἑταιρείας ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 100.

3. Αἱ πράξεις ἀνωνύμων ἑταιρειῶν περὶ ἐκδόσεως δανείων δι' ὁμολογιῶν· ἐὰν ὅπως αἱ ὁμολογίαι ἀσφαλίζωνται δι' ὑποθήκης ἐπὶ ἀκινήτων, τὸ περὶ ὑποθήκης σύμφωνον ὑπόκειται εἰς τέλος ἴσον πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ τέλους τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἐκείνου εἰς ὃ ὑπεβλήθη ἡ περὶ ἐκδόσεως τοῦ δανείου πρᾶξις τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας.

4. Οἱ ὁριστικοὶ τίτλοι οἱουδήποτε εἴδους μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ἡμεδαπῶν κατὰ μετοχὰς ἑτερορρύθμων ἑταιρειῶν, οἱ τίτλοι παντὸς εἴδους ὁμολογιῶν καὶ τὰ ἐν Ἑλλάδι κυκλοφοροῦντα παντὸς εἴδους ξένα χρεόγραφα. Ἐξαιροῦνται οἱ ἱδρυτικοὶ τίτλοι ὑπαγόμενοι εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 10.

5. Αἱ ἐκκαθαρίσεις καὶ διανομαὶ περιουσιῶν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν ὡς καὶ αἱ ἀπολήψεις μεριδίων ἀποσυρομένων ἑταίρων, μετ' ἔκπτωσιν τῶν διὰ τὴν σύστασιν αὐτῶν κατατεθέντων κεφαλαίων.

6. Οἱ τόκοι καὶ αἱ λοιπαὶ ὠφέλειαι τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.

7. Αἱ ἀποδείξεις ἐντόκων καταθέσεων παρ' ἀνωνύμοις ἑταιρείαις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδόσεως, ἢ ἄνευ μὲν προθεσμίας ἀλλ' ἀποδοτέων μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς προειδοποιήσεως.

8. Αἱ κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 17 Ἰουλίου 1923 περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν συμβάσεις δανείων ἢ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἠσφαλισμένων δι' ἐνεχύρου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰ καπνὰ ὡς καὶ ἡ σύμβασις παροχῆς ἀκαλύπτου πιστώσεως εἰς τρεχούμενον λογαριασμόν, ἐκτὸς ἂν ἡ τελευταία αὕτη βασίζηται εἰς ἔγγραφον ὑποβεβλημένον εἰς τὸ νόμιμον ἀναλογικὸν τέλος, ὁπότε αὕτη ὑπόκειται εἰς τέλος δραχμῶν 5.

9. α. Αἱ συναλλαγματικαί, ἐν αἷς περιλαμβάνονται καὶ αἱ παντὸς εἴδους τραβηκτικαί, πλὴν τῶν ἐν τῷ κατωτέρω ἐδ. γ' ἀναφερομένων, τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια καὶ ἐν γένει πάντα

τὰ εἰς διαταγὴν ἔγγραφα τὰ περιέχοντα ὑποσχέσεις πληρωμῆς χρηματικῶν ποσῶν, ἐφ' ὅσον ἐκδίδονται ἐν Ἑλλάδι.

β. Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδοθέντων τοιούτων ἐγγράφων καὶ ἐν Ἑλλάδι εἰσαγομένων εἰς τέλος ὑπόκειται, ὅταν γίνωνται ἀποδεκτὰ ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἀποδοχή, ὅταν ὅμως δὲν γίνωνται ἀποδεκτὰ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλ' εἴτε ὀπισθογραφῶνται εἴτε τριτεγγυῶνται ἐν Ἑλλάδι, ἡ ὀπισθογράφησις ἢ τριτεγγύησις, ἐν ἐλλείψει δὲ ἀποδοχῆς, ὀπισθογραφήσεως ἢ τριτεγγυήσεως, ἡ ἐξόφλησις. Ἐν ἐλλείψει πάντων τούτων, ὅταν τὰ ἔγγραφα ταῦτα προσάγωνται ἁπλῶς πρὸς διαμαρτύρησιν ἐν Ἑλλάδι, ὑπόκεινται εἰς τέλος πρὸ τῆς διαμαρτυρήσεως.

γ. Τραβηκτικαὶ ὁπουδήποτε ἐκδιδόμεναι, συνοδεύουσαι παντὸς εἴδους παραστατικὰ ἔγγραφα ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων καὶ οὖσαι πληρωτέαι ἐπὶ παραδόσει τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, κατ' ἐξαίρεσιν, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον κατηρτίσθη ἰδία σύμβασις προκαταβολῆς καθ' οἱονδήποτε τύπον ἐπὶ φορτωτικῆς, ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ νόμιμον τέλος, ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχ. δέκα.

δ. Ἡ ἀποδοχή, αἱ ὀπισθογραφήσεις, αἱ τριτεγγυήσεις καὶ αἱ ἐξοφλήσεις τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. α' τῆς παρούσης παραγράφου ἐγγράφων γραφόμεναι ἐπ' αὐτῶν, εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλος, γινόμεναι δὲ διὰ χωριστῶν ἐγγράφων, δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν, ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχ. 5, ἐφ' ὅσον, ἐπὶ μὲν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδοθέντων ὡς ἀνωτέρω ἐγγράφων κατεβλήθη τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀναλογικὸν τέλος κατὰ τὴν ἔκδοσίν των, ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδοθέντων τοιούτων ἡ καταβολὴ τοῦ τέλους ἐγένετο κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς καὶ διακρίσεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφ. β'.

ε. Ὅσάκις αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ ἄλλα εἰς διαταγὴν ἔγγραφα ἐκδίδονται εἰς πολλὰ πρωτότυπα, ἕκαστον αὐτῶν ὑπόκειται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, ἐκτὸς ἂν ἅπαντα προσήχθησαν κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν εἰς τὸν Οἶκον. Ἕφορον πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ ἀναλόγου τέλους, ὁπότε, γραφομένου τοῦ ἑνὸς τῶν πρωτοτύπων ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ ἐπιτιθεμένου τοῦ ἀναλόγου κινητοῦ ἐπισήματος δι' ἓν τῶν πρωτοτύπων, τὰ ὑπόλοιπα ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχμῶν 5.

στ. Ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους τὰ τραπεζικὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

10. Αἱ ἐπὶ ναυτικῇ ὑποθήκῃ συστατικαὶ ὑποχρεώσεως συμβάσεις, αἱ ἐξοφλήσεις μερισμάτων ἐκ κερδῶν ναυσιπλοΐας, ὡς καὶ πᾶσα σύμβασις ἀφορῶσα τὰ πλοῖα, ἐφαρμοζομένης καὶ ἐν προκειμένῳ κατ' ἀναλογίαν τῆς παραγρ. 1, Ι, β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 13 καὶ τῆς παραγράφου 1, ΙΙ, Β', β', τοῦ ἄρθρου 15.

11. Αἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συντασσόμεναι διανομαὶ κληρονομιῶν ἢ κληροδοτημάτων, ὡς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἐξοφλήσεις καὶ συμβιβασμοί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν εἰς περιουσίας ἄνω τῶν δραχ. 10.000 καὶ δὲν ὑπάγονται εἰς τέλος κατὰ τὸ ἄρθρ. 68 ἐδ. 2 τοῦ νόμου 1641. Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πράξεων, ὅταν τινὲς μὲν τῶν συμβαλλομένων κληρονόμων ἢ κληροδόχων ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1641, τινὲς δὲ οὐχί, τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον τέλος ἐπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τῶν μερίδων τῶν μὴ ὑποβληθέντων εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ νόμου 1641. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπιβλητέον τέλος χαρτοσήμου ἐξευρίσκεται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 παράγρ. 4 παγίου τέλους τῶν δραχμῶν 100 εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν μερίδων τῶν μὴ ὑποβεβλημένων εἰς τέλη κατὰ τὸ ἄρθρον 68 τοῦ νόμου 1641.

12. Πᾶσα λογοδοσία ἐπιτρόπων, κηδεμόνων, δικαστικῶν ἀντιληπτόρων ἢ προσωρινῶν διαχειριστῶν. Αἱ λογοδοσίαι ἐντολοδόχου πρὸς ἐντολέα ἢ αἱ ἐξοφλήσεις αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν προεπληρώθη τὸ ἀναλογικὸν τέλος κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς σχέσεως εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ δοθεῖσα ἐντολὴ ἢ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐντολοδόχου εἴσπραξιν, ὁπότε αἱ ἐν λόγῳ λογοδοσίαι ἢ ἐξοφλήσεις ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχ. 5.

13. Αἱ μεταγραφαί. Προκειμένου περὶ μεταγραφῆς μεταλλείων ἡ ἀξία αὐτῶν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει χιλίων δραχμῶν κατὰ στρέμμα. Τὰ τέλη διὰ τὴν μεταγραφὴν πράξεως μεταβιβαζούσης κυριότητα ἐπὶ μεταλλείου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μεταγραφοφύλακος, ὡς καὶ τοῦ εἰδικοῦ τέλους διὰ τὰς περιφερείας τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς δύο χιλιάδας.

14. Τὰ πρωτότυπα τῶν κατὰ νόμον ΓᾠΟΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3974) τοῦ 1911 ἀποφάσεων, ἄνευ τῆς σημάνσεως τῶν ὁποίων διὰ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τέλους δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἀπόγραφον ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατὰ τὸν ἀνωτέρω νόμον.

15. Τὰ ἔγγραφα ἀγοραπωλησίας ἢ ἀποθηκεύσεως σταφιδοκάρπου ἢ παραλαβῆς τιμήματος αὐτοῦ καὶ αἱ ἀποδείξεις προκαταβολῶν διδομένων παρὰ παραγγελιοδόχων πωλήσεως σταφιδοκάρπου πρὸς τοὺς παραγγελεῖς των, τὰ ἔγγραφα ἀγοραπωλησίας ἐγχωρίων γεωργικῶν προϊόντων καὶ αἱ ἀποδείξεις παραλαβῆς μέρους ἢ ὅλου τιμήματος ἐγχωρίων γεωργικῶν προϊόντων, ὡς καὶ πᾶσα σύμβασις ἀφορῶσα εἰς ἐγχώρια γεωργικὰ προϊόντα.

16. Αἱ περὶ εἰσπράξεως δικαιωμάτων ἀποδείξεις τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν, ἡ ὀπισθογράφησις ἐνεχυρογράφων τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν καὶ ἡ λόγῳ ἐνεχυριάσεως ὀπισθογράφησις τῶν ἀποδείξεων ἀποταμιεύσεως σταφιδοκάρπου παρὰ ταῖς Γενικαῖς Ἀποθήκαις (βελτίων παρακρατήσεως)· ἐὰν ὅμως ἡ ἐνεχυρίασις συνέστη δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως ὑποβληθείσης εἰς τὸ νόμιμον τέλος, ἡ ὀπισθογράφησις τοῦ ἐνεχυρογράφου ἢ δελτίου παρακρατήσεως σταφιδοκάρπου ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5.

17. Ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀσφαλίσεων, αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ἀσφαλίστρων, τὰ ὑπὸ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταιρείας ἐπὶ ἀσφαλιστηρίων ζωῆς χορηγούμενα δάνεια, αἱ ὑπὸ ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας ἐξαγοραὶ (rachats) ἀσφαλιστηρίων ζωῆς, εἴτε δι' ἰδιωτικοῦ εἴτε διὰ δημοσίου ἐγγράφου καταρτίζονται πᾶσαι αὗται. Αἱ ἀποδείξεις ἐπιστροφῆς ἀσφαλίστρων, ἐφ' ὅσον ἐσημάνθη ἡ ἀπόδειξις τῆς πληρωμῆς τῶν ἀσφαλίστρων, ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5.

18. Αἱ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διδόμεναι ἐξοφλήσεις χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ παρακαταθηκῶν οἱωνδήποτε ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει συναλλαγὴ τοῦ Ταμείου τούτου μετὰ τρίτων, πλὴν ἐφόσον πρόκειται περὶ νομικῶν προσώπων ἀπαλλασσομένων παντὸς τέλους χαρτοσήμου δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων.

19. Αἱ ἐξοφλήσεις τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν.

20. Ἑκάστη ἀπόδειξις ἐκδιδομένη παρὰ τῶν δημοσίων ἢ τῶν δημοτικῶν ἢ τῶν κοινοτικῶν ταμείων ἢ τῶν εἰδικῶν ταμείων διὰ πληρωμὴν ἢ κατάθεσιν ἐνεργουμένην εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸ δημοτικὸν ἢ τὸ κοινοτικὸν ἢ τὸ εἰδικὸν ταμεῖον, τοῦ τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 1000, εἰσπραττομένου δὲ πάντοτε δι' ἀμέσου καταβολῆς. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται τὰ τῆς ἀποδόσεως τοῦ τέλους τούτου ἐκ μέρους τῶν εἰδικῶν, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ταμείων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

21. Αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς τόκων δανείων ἁπλῶν ἢ χρεωλυτικῶν ἢ ἐπ' ἀνοικτῷ λογαριασμῷ χορηγηθέντων ὑπὸ ἀνωνύμων τραπεζικῶν ἑταιρειῶν κτηματικῆς πίστεως.

ΙΙ. Πάγια τέλη χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 16.

Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων φορτωτικῶν καὶ μεταφορῶν.

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
1. α') Ἑκάστη φορτωτικὴ ἢ δελτίον ἀποσκευῶν καὶ πᾶν ἔγγραφον χρησιμοποιούμενον ἢ ἐξομοιούμενον πρὸς φορτωτικὴν καὶ τὰ συμφωνητικὰ διὰ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου μεταφορᾶς, ἐφ' ὅσον μὲν τὰ συνομολογούμενα κόμιστρα καὶ διόδια ὑπερβαίνουσι τὰς δραχ. 10 καὶ οὐχὶ τὰς δραχ. 100. . . . . δραχ.	1

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 100 οὐχὶ ὅμως καὶ τὰς δραχμὰς 3000	» 5
ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουσι τὰς δραχ. 3000 οὐχὶ ὅμως τὰς δραχ. 5000.	» 10
καὶ ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 5000. . .	» 20
Ἐπὶ μεταφορῶν διὰ σιδηροδρόμων θεωροῦνται ὡς ὑπαγόμενα εἰς τέλος κόμιστρα τὰ ἀναλογοῦντα εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους διαδρομὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μέχρι τῶν συνόρων.	
β') Εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης παραγράφου 1 ὑπόκεινται τὰ ἀντίγραφα τῶν φορτωτικῶν τὰ ἐκδιδόμενα ἐπὶ ἀπωλείᾳ τῶν πρωτοτύπων, ὡς καὶ τὰ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα τῇ αἰτήσει τοῦ ἀποστολέως ἢ παραλήπτου πρὸς ἰδίαν των χρῆσιν.	
2. Αἱ εἰς τοὺς ἐπιβάτας οἱουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου διδόμεναι ἀποδείξεις διὰ τὴν καταβολὴν ἀντιτίμου εἰσιτηρίων ἢ κομίστρων ἀποσκευῶν, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς ἢ πολιτικοὺς ἐν γένει ὑπαλλήλους ἢ κρατικὰς ὑπηρεσίας ἐκδιδομένων πρὸς δικαιολογίαν δαπάνης ἐπιβαρυνούσης τὸ Δημόσιον μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος	» 2
3. Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις ἢ λογαριασμοὶ διὰ τὴν πληρωμὴν κομίστρων ἢ τιμήματος εἰσιτηρίων εἰσπραττομένων διὰ μεταφορᾶς μεταξὺ τῶν διαφόρων δικτύων σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἄλλων μέσων μεταφορᾶς ὡς καὶ αἱ χρηματικαὶ ἐγγυήσεις αἱ καταβαλλόμεναι εἰς τὰς σιδηροδρομικὰς ἐπιχειρήσεις ἐκ μέρους τῶν αἰτούντων φορτάμαξας πρὸς φόρτωσιν, αἱ ἀποδείξεις αἱ ἐκδιδόμεναι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν παρὰ τῶν σιδηροδρομικῶν ἐπιχειρήσεων τυχὸν ἐπὶ πλέον εἰσπραχθέντων κομίστρων ἐμπορευμάτων, ἀποσκευῶν, εἰσιτηρίων, καὶ λοιπῶν δικαιωμάτων καὶ φόρου Δημοσίου ἢ ἕνεκεν ἀκυρώσεως εἰσιτηρίων λόγῳ ματαιώσεως ἢ διακοπῆς ταξειδίου ἢ ἐπιστροφῆς κομίστρων καὶ τῶν ὡς εἴρηται δικαιωμάτων κατόπιν εἰδικῶν μετὰ τῶν ἀποστολέων συμφωνιῶν περὶ ἐκπτώσεως κομίστρων, αἱ εἰσπράξεις αὐτῶν ἐξ ἀργίας ὑλικοῦ ἢ δικαιωμάτων ἀποθηκεύσεως καὶ τὰ πρωτόκολλα ἐκποιήσεως ὀζητήτων καὶ ἀδεσπότων ἐμπορευμάτων, ἐπὶ ποσοῦ μέχρι δραχμῶν 100 δὲν εἰσπράττεται τέλος, ἐπὶ ποσοῦ ἄνω δραχ. 100 μέχρι δραχ. 1000. . . . . Δρχ.	5
ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν δραχ. 1000 καὶ μέχρι 5000 Δρχ.	10
ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν δραχ. 5000 . . . . . »	20

Ἄρθρον 17.

Ἔγγραφα τελωνειακά.

1. Τὰ δηλωτικὰ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς τὸ μὲν πρῶτον φύλλον ἐκ 2 σελίδων	» 20
τὰ δὲ κατὰ συνέχειαν φύλλα	» 10
2. Τὰ ἀποσπάσματα δηλωτικῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς	» 20
3. Αἱ διασαφήσεις εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς . .	» 20
4. Αἱ διασαφήσεις μεταφορᾶς	» 10
5. Τὰ ἀποσπάσματα διασαφήσεως μεταφορᾶς ἐλευθέρων ἐμπορευμάτων	» 5
6. Αἱ διασαφήσεις διὰ μετακομίσεως	» 20
7. Αἱ διασαφήσεις ἀποταμιεύσεως	» 5
8. Τὰ πρωτόκολλα περὶ καθορισμοῦ ἀποσκευῶν ἐπιβατῶν ὡς καὶ τὰ πρωτόκολλα ἐξετάσεως συστημένων ἀντικειμένων ἢ συστημένων ἐπιστολῶν ἐν ταχυδρομείοις	ἀτελῆ
9. Τὰ πρωτόκολλα περὶ καθορισμοῦ παραγωγῆς ἐμπορεύματος συντασσόμενα παρὰ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς . . . . . δρχ.	20
10. Αἱ αἰτήσεις ἀποταμιεύσεως . . . . . »	5
11. Αἱ αἰτήσεις ἀναλώσεως . . . . . »	20
12. Αἱ αἰτήσεις ἀναγνωρίσεως . . . . . »	10
13. Αἱ αἰτήσεις μεταποιήσεως . . . . . »	20
14. Αἱ αἰτήσεις ἐξωτερικῶν ἀποστολῶν . . . . »	10
15. Αἱ αἰτήσεις ἐσωτερικῶν ἀποστολῶν . . . . »	10
16. Αἱ αἰτήσεις ἀναγνωριστικῆς ἀναλώσεως . . . »	20
17. Αἱ αἰτήσεις ἀναγνωριστικῆς ἀποστολῆς. . . . »	20
Αἱ αἰτήσεις ἀναλώσεως, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἀποστολῶν ἐφ' ὧν διὰ πράξεως τῆς Ἑταιρείας τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν βεβαιοῦται μεταβολὴ τοῦ κομιστοῦ τοῦ τίτλου κυριότητος τῶν ἐμπορευμάτων ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἀνωτέρω τέλος τῶν αἰτήσεων ἀναγνωριστικῆς ἀναλώσεως καὶ ἀναγνωριστικῆς ἀποστολῆς.	
18. Αἱ ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως καὶ ἀναγνωρίσεως ἐμπορευμάτων εἰς ἀποθήκας δημοσίου . . . . Δρ.	5
19. Τὰ τελωνειακὰ διαβατήρια . . . . . »	10
20. Αἱ ἄδειαι πρὸς παραλαβὴν ἐλευθέρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων ἀπὸ λιμένος εἰς ἕτερον λιμένα τοῦ Κράτους (Διατακτικαὶ πρακτορείων ἢ δηλώσεις πλοιάρχων) . . . . . »	5
21. Αἱ εἰς τὰ τελωνεῖα διδόμεναι φορτωτικαὶ αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδεδομέναι ὡς καὶ αἱ ἄδειαι (διατακτικαὶ) αἱ τόπου φορτωτικῆς ἐπέχουσαι πρὸς παραλαβὴν ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων . . . . . »	20
22. Αἱ εἰδικαὶ τελωνειακαὶ φορτωτικαὶ (μεταφορᾶς, ἐξαγωγῆς, ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἀποστολῶν καὶ διαμετακομίσεως) . . . . . »	5
23. Ἄδειαι παραδόσεως (ἄδειαι ἐξόδου) ἐξετασθέντων ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ὑποκειμένων εἰς τέλος ἢ μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος ἢ δικαίωμα ἢ ἐλευθέρων (ἐκ τῆς ἀναλώσεως) παραδιδομένων εἴτε ἐκ τῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν εἴτε ἐκ τοῦ τελωνειακοῦ περιβόλου εἴτε καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἀποβιβασθέντων, εἴτε ἐκ τῆς ἀποταμιεύσεως, (ἀποθηκῶν τοῦ τελωνείου ἢ ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν ἢ Γεν. Ἀποθηκῶν) Δρχ.	5
24. Αἱ ἄδειαι ἐξόδου ἐκ τοῦ τελωνείου ὑποκειμένων ἐμπορευμάτων πρὸς ἐναπόθεσιν εἰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας ἀποταμιεύσεως ἢ Γενικὰς Ἀποθήκας, αἱ ἄδειαι ἀναχωρήσεως πλοίου καὶ αἱ ἄδειαι φορτώσεως, ἐκφορτώσεως, μεταφορᾶς ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον καὶ αἱ ἄδειαι φορτώσεως ἐγχωρίων εἰδῶν εἰς μικρὰς ποσότητας δι' ἐπιβάτας κλπ. χορηγούμεναι ἀντὶ διασαφήσεως μεταφορᾶς . . . . . Δρχ.	5
25. Ἐγγυήσεις ἐν γένει διδόμεναι εἰς τὰ τελωνεῖα. . . . . »	10
26. Αἱ αἰτήσεις ἀναμίξεως ἢ μετουσιώσεως ἀλκοολοῦχου οἰνοπνεύματος . . . . . »	10
27. Πρωτόκολλα μειώσεως τελῶν λόγῳ βλάβης αἰτήσει παραλήπτου . . . . . »	20
28. Αἱ ἐκθέσεις ὁρκίσεως πραγματογνωμόνων. . »	10
29. Τὰ πρωτόκολλα πραγματογνωμόνων περὶ καθορισμοῦ ἀξίας ἐμπορευμάτων . . . . . »	20
30. Τὰ πρωτόκολλα καταστροφῆς ἐμπορεύματος αἰτήσει παραλήπτου . . . . . »	20
31. Τὰ πρωτόκολλα ἀτελοῦς παραδόσεως εἰδῶν εἰς πλοῖα συμφώνως τῷ νόμῳ ΓΡΠΑ' . . . . . »	20
32. Τὰ πρωτόκολλα ἢ πρακτικὰ συντασσόμενα παρ' ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου ΒΡΝΗ' (1895) . . . . . »	100
33. Αἱ δηλώσεις ἐξαγωγέων οἴκων καὶ πιστο-	

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
ποιητικὰ προσαγόμενα πρὸς ἀπόδειξιν συμβατικῆς προελεύσεως ἐμπορεύματος	» 20
34. Αἰτήσεις πρὸς ἔγκρισιν ἰδιωτικῆς ἀποθήκης ἀποταμιεύσεως	» 200
35. Πιστοποιητικὰ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων περὶ τῆς προελεύσεως ἐμπορευμάτων ὧν τὸ σύνολον τῶν εἰσαγωγικῶν φόρων καὶ τελῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατὸν	» ἀτελῆ

Ἄρθρον 18.

Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων τραπεζικῶν, ἐμπορικῶν, ἀσφαλειῶν καὶ συναφῶν.

1. Πᾶν βιβλιάριον καταθέσεων οἱασδήποτε φύσεως ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων λογαριασμῶν, ἐκδιδόμενον παρ' οἱασδήποτε Τραπέζης ἢ ἄλλης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ νομικοῦ προσώπου ἢ ἰδιώτου, δικαιουμένων νὰ δέχωνται καταθέσεις, ὑπόκειται εἰς τέλος κατὰ φύλλον ἐκ τεσσάρων σελίδων. ... ... λεπτῶν	0.50
2. Πᾶσα παρὰ Τραπέζῃ ἢ ἄλλῃ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ ἢ ἄλλῳ νομικῷ προσώπῳ ἢ ἰδιώτῃ δικαιουμένοις νὰ δέχωνται καταθέσεις, κατάθεσις οἱασδήποτε φύσεως, (πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 15) χρημάτων, χρεογράφων, ἀξιῶν, ἐμπορευμάτων ἢ κινητῶν πραγμάτων, εἰς πάντα λογαριασμὸν καταθέσεως ἐντόκου ἢ ἀτόκου, εἴτε πρὸς φύλαξιν εἴτε πρὸς κίνησιν τῶν πάσης φύσεως λογαριασμῶν εἴτε πρὸς οἱονδήποτε ἄλλον σκοπόν, ὡς καὶ ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀνάληψις αὐτῶν εἴτε ἀπ' εὐθείας γίνονται αὗται εἴτε μέσῳ τρίτου ὑπόκειται εἰς τέλος δρχ.	2
Πᾶσα παρ' οἱῳδήποτε ταμιευτηρίῳ κατάθεσις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τέλος· ὡσαύτως ἡ ἀνάληψις τῶν τοιούτων καταθέσεων ὁπωσδήποτε γιγνομένη ἔστω καὶ διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ὡς καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν πράξεων τούτων.	
3. α') Αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμεναι ἐπιταγαὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει (chèques), αἱ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος οὔτε κατὰ τὴν ἔκδοσιν οὔτε κατὰ τὴν ἐξόφλησιν, ἐφ' ὅσον εἶναι πληρωτέαι ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεώς των. Διὰ Διαταγμάτων δύναται νὰ ἐπεκτείνηται ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη ἐπὶ ἐπιταγῶν ἐκδιδομένων καὶ πληρωτέων εἰς πόλεις κειμένας πολὺ πλησίον ἀλλήλων ἢ εἰς πόλεις καὶ ὡρισμένα πραάστεια αὐτῶν. Ἐφ' ὅσον εἶναι πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι μέν, ἀλλ' εἰς τόπον διάφορον τοῦ τῆς ἐκδόσεως, κατὰ τὴν ἔκδοσιν ἢ τὴν ἐξόφλησιν αὐτῶν δρχ.	2
β') Αἱ ἐπιταγαὶ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει (chèques), αἱ ἐκδιδόμεναι ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέαι ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐκδιδόμεναι ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι ἢ ἔξωθεν εἰσερχόμεναι καὶ ὀπισθογραφούμεναι ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 1000....	» 1
Ἐφ' ὅσον τὸ ἀντίτιμον εἶναι ἄνω τῶν δραχμῶν 1000 καὶ μέχρι 10.000.....	» 5
καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀντίτιμον ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 10.000 .... Δραχ.	10
γ') Εἰς τὸ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διακρίσεις τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τέλος τῶν ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ὑπόκεινται αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως ἐντολῶν πληρωμῆς πάσης φύσεως ὡς καὶ τῶν πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.	
Ἐπιταγαί, ἐντολαὶ πληρωμῆς ἢ πιστωτικαὶ ἐπιστολαί, ἐκδιδόμεναι εἰς διαταγὴν ἢ ἐπ' ὀνόματι δημοσίας ἀρχῆς ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐνεργοῦντος διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων, εἰς ἐξόφλησιν τίτλων πληρωμῆς τοῦ δημοσίου ταμείου πληρωτέων μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3424, ἐκδιδόμεναι τοιαῦται, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους	
4. α'. Ἡ σύμβασις περὶ παραχωρήσεως παρ' ἀνωνύμου τραπεζικῆς ἑταιρείας ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς. δρχ.	5
β') ἡ δὲ βάσει ταύτης ἐκδιδομένη ἐγγυητικὴ ἐπιστολή, ἐφ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ εἰς ἀνάληψιν προμηθειῶν ἢ ἐργολαβιῶν. ... ... »	100
εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν. ... ... »	10
5. Πᾶσα ἐντολὴ εἰσπράξεως ἐκ μέρους τραπέζης ἀξιῶν διὰ λογαριασμὸν τρίτων..... »	1
6. Αἱ ἀποδείξεις παραδόσεως ἀξιῶν ἐλευθέρων πληρωμῆς.. .. .. »	2
7. Αἱ ἐντολαὶ ἐνεργείας χρηματιστηριακῶν πράξεων ἐν γένει..... .... »	2
8. Πᾶν ἔγγραφον περιέχον πρᾶξιν ἢ συμφωνίαν ἢ ἀπόδειξιν περὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως χρηματοκιβωτίων ἢ διαμερισμάτων αὐτῶν, παρεχομένων πρὸς ἐναπόθεσιν ἢ φύλαξιν πολυτίμων ἢ ἄλλων πραγμάτων παρ' ἑταιρείαις, τραπέζαις ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος τραπεζίταις, τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐπὶ καταβολῇ κατὰ μῆνα μέχρι καὶ τῶν δραχμῶν 30 .... »	5
ἐπὶ ἄνω τῶν δραχ. 30 μέχρι καὶ τῶν δρχ. 60 .. Δρ.	10
ἐπὶ ἀνωτέρω τῶν δραχμῶν 60 ..... »	20
9. Αἱ ἐντολαὶ πρὸς ἐνέργειαν πράξεων συναλλάγματος ἐπὶ προθεσμίᾳ. ... ... »	1
10. Τὰ πινάκια προεξοφλήσεως γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν ἐν γένει ἢ αἱ ἀποδείξεις ἀναλήψεως τοῦ ἀντιτίμου τῆς προεξοφλήσεως ... . Δρ.	1
11. Αἱ τροποποιήσεις καὶ παρατάσεις τῆς ἀρχικῆς προθεσμίας συμβάσεων δανείων ἢ πιστώσεων οἱασδήποτε φύσεως, συνομολογηθεισῶν παρὰ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν τραπεζῶν ἢ τραπεζιτῶν καὶ ὑποβληθεισῶν κατὰ τὴν σύνταξίν των εἰς τὸ νόμισμον ἀναλογικὸν τέλος, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν δὲν ἐπέρχεται αὔξησις τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου ἢ τῆς πιστώσεως .. »	5
12. Πᾶσα ἀπόδειξις ἢ πᾶς λογαριασμός, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 13 ἀναφερομένων, ἐκδιδόμενος ὑπὸ ἐμπόρων ἢ βιομηχάνων ἢ ἑταιρειῶν ἢ οἱουδήποτε ἐπιτηδευματίου ἐπὶ τῇ πωλήσει κινητῶν πραγμάτων πρὸς ἰδιώτας καὶ οὐχὶ πρὸς ἐμπόρους πρὸς ἐμπορίαν τούτων, (ὁπότε αἱ ἀποδείξεις ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 14) .... »	1
Εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης παραγράφου ὑπόκεινται καὶ αἱ ἀποδείξεις πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ἀντιτίμου τοῦ παρεχομένου εἰς τοὺς καταναλωτὰς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὕδατος ἢ φωταερίου.	
13. Αἱ ἀποδείξεις ἀποθηκεύσεως εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας .... βραχ.	5
14. Τὰ πρωτόκολλα ἐκποιήσεως καὶ τὰ πιστοποιητικὰ τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν .... »	10
15. α') Ἕκαστον βιβλιάριον τριπλοτύπων πινακιδίων ἐκτελέσεως ἐντολῶν ὑπὸ τῶν χρηματιστῶν (ἄρθρον 12 νόμου 3632) ... ... »	10
β') Ἕκαστον βιβλιάριον διπλοτύπων πινακιδίων ἐκτελέσεως ἐντολῶν ὑπὸ τῶν μεσιτῶν τοῦ Χρηματιστηρίου (ἄρθρ. 12 καὶ 15 νόμου 3632)..... »	10

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
γ') Ἕκαστον βιβλιάριον διπλοτύπων ἀποδείξεων ἐντολῶν πελατῶν πρὸς χρηματιστὰς ἢ μεσίτας (Ἄρθρον 12 παρ. 5 τοῦ νόμου 3632 καὶ ἄρθρον 73 τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν)... .... Δρ.	10
δ') Ἕκαστον βιβλιάριον διπλοτύπων ἀποδείξεων καταθέσεως ἐγγυήσεων πελατῶν (ἄρθρ 18 νόμου 3632) .... »	10
ε') Ἕκαστον βιβλιάριον διπλοτύπων ἀποδείξεων καταθέσεως ἐγγυήσεων χρηματιστῶν (ἀμοιβαίων ἐγγυήσεων) συμφώνως ἄρθρ. 20 νόμου 3632...	» 10
Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α - ε βιβλιάρια δὲν δύνανται νὰ ἔχωσι περισσότερα τῶν ἑκατὸν φύλλων ἕκαστον.	
Τὸ ὡς ἄνω τέλος ἐπικολλᾶται ἐπὶ τοῦ τελευταίου φύλλου ἑκάστου βιβλιαρίου κατὰ τὴν θεώρησιν τούτων ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ.	
16. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 11 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 3632 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιῶν» συντασσόμενα πρακτικὰ συμβιβασμοῦ ἐνώπιον τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Χρηματιστηρίου	» 2000
17. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3632 «περὶ χρηματιστηρίων ἀξιῶν» καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Χρηματιστηρίου ἐκδιδόμεναι ἀποδείξεις παραδόσεως ἢ παραλαβῆς χρεογράφων ἢ μετρητῶν παρὰ τοῦ ἐντεταλμένου τὴν διενέργειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐπὶ σκοπῷ τῆς διενεργείας ταύτης, ὡς καὶ τὰ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν κατὰ νόμον καὶ τοὺς Χρηματιστηριακοὺς κανονισμοὺς βιβλίων τῶν χρηματιστῶν καὶ μεσιτῶν, συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.	
Τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας πρὸς ἐνέργειαν τῶν συμψηφισμῶν τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Γραφείου Συμψηφισμοῦ δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη χαρτοσήμου.	
18. Τὰ βιβλία, ἄτινα, κατὰ τὸ ἄρθρον 8 καὶ ἑπόμενα τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, 408, 417 καὶ ἑπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἔχουσι δύναμιν ἀποδεικτικὴν ὑπὲρ τῶν τηρούντων αὐτά, ἤτοι τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ βιβλίον τῶν ἀπογραφῶν, τὰ ταμιακὰ βιβλία τῶν δικηγόρων καὶ κλητήρων καὶ τὰ εὐρετήρια τῶν συμβολαιογράφων, κατὰ πᾶν ἀκέραιον φύλλον τεσσάρων σελίδων μὴ ὑπερβαῖνον τὸ διπλάσιον τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ... ... Δρχ.	2
διὰ πᾶν μεῖζον φύλλον ..... »	4
19. Ἡ σύμβασις διορισμοῦ ἢ ὁ διορισμὸς ἀνταποκριτοῦ ἢ ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος τραπεζιτικῶν, ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἐν γένει, ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῆς παρεχομένης πιστώσεως ἢ ἐγγυήσεως, τῆς ἐξοφλήσεως πάσης ἀπεδοχῆς, ἀπολαυῆς ἢ ἄλλης ὠφελείας ἐκ τοῦ διορισμοῦ τούτου ὑποκειμένης εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12..... ..... »	100
20. Ἡ κατάθεσις πρὸς ἐξόφλησιν μέρους ἢ ὅλου τοῦ ποσοῦ προεξοφληθέντος γραμματίου, ἐφ' ὅσον ἐκδίδεται ἀπόδειξις. .... »	5
21. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου 18 αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ τέλος χαρτοσήμου τῶν καταθέσεων ἢ ἀναλήψεων χρημάτων, χρηματογράφων ἢ ἄλλων κινητῶν πραγμάτων παρ' ἀνωνύμοις ἑταιρείαις καὶ τραπέζαις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν καταθέσεων καὶ ἀναλήψεων τῶν ἐκουσίων καταθέσεων τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.	

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
22. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν καὶ ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἀποδόσεις ἐγγυοδοτικῶν παρακαταθηκῶν ἢ ἐγγυοδοσιῶν ἐν γένει αἱ γινόμεναι πρὸς ἀποτυχόντας εἰς διαγωνισμοὺς ἐργολάβους καὶ προμηθευτὰς .... »	5
Ἔγγραφα ἀσφαλειῶν.	
23. α'. Ἀσφαλιστήρια ἔγγραφα ἀφορῶντα ἀσφαλείας ζωῆς κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν..... »	10
β') Ἐπὶ τῶν λοιπῶν παντὸς εἴδους ἀσφαλίσεων τὰ ἀσφαλιστήρια ἔγγραφα κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν Δρχ.	5
γ') Τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἐπέρχονται τροποποιήσεις τῶν ἀρχικῶν ἀσφαλιστηρίων .... »	2

Ἄρθρον 19.

Τέλη ἐπὶ ἀποφάσεων καὶ πράξεων ἀρχῶν ἢ ἐπιτροπῶν ὡς καὶ προσφυγῶν ἢ ἐνστάσεων κατ' αὐτῶν (πλὴν τῶν δικαστικῶν καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας).

1. Πᾶσαι ἐν γένει αἱ εἰς ἰδιώτας ἀναφερόμεναι ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, πλὴν τῶν εἰδικῶς εἰς ἀνώτερον ἢ κατώτερον τέλος ὑποβεβλημένων .... δρχ.	50
2. Πᾶσα πρᾶξις ἢ ἀπόφασις διοικητικῆς ἀρχῆς, κρατικῆς ἐπιτροπῆς ἢ συμβουλίου, ἐξαιρέσει τῶν πειθαρχικῶν, δι' ἧς κατὰ τὰς ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις ἐπιβάλλεται ἢ προσδιορίζεται πληρωτέος φόρος ἢ δασμὸς ἢ τέλος ἐν γένει ἢ πρόστιμον ἢ ποινὴ οἱαδήποτε διὰ παραβάσεις νόμων ἢ διαταγμάτων ἢ διοικητικῶν πράξεων καὶ κανονισμῶν. ... ... Δρ.	10
3. Πᾶσα ἔνστασις, ἔφεσις ἢ προσφυγὴ κατὰ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 2 πράξεων ἢ ἀποφάσεων. ἀσκουμένη κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας διατάξεις ἐνώπιον τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἢ ἐπιτροπῶν ἢ συμβουλίων ἢ ἐνώπιον ἄλλων ἢ ἀνωτέρων ἀρχῶν ἢ ἄλλων ἐπιτροπῶν ἢ συμβουλίων ἢ διοικητικῶν δικαστηρίων »	10
4. Πᾶσαι αἱ συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγρ. 3 ἀσκηθείσης ἐνστάσεως, προσφυγῆς ἢ ἐφέσεως ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἢ συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν ἢ διοικητικῶν δικαστηρίων .... »	100
5. Πᾶσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 4 ἀποφάσεων, ὅπου ἐπιτρέπεται αὕτη κατὰ τοὺς κειμένους νόμους .... »	20
6. Πᾶσα ἀπόφασις ἐκδιδομένη συνεπείᾳ ἀσκηθείσης αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως .... »	100

Ἄρθρον 20.

Ἔγγραφα στρατολογικῆς ὑπηρεσίας.

1. Αἱ παρὰ τῶν διαρκῶν στρατολογικῶν συμβουλίων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δυνάμει τῶν ἄρθρων 29, 31, 54, 55, 56, 62, 65 καὶ 67 τοῦ νόμου 3644 περὶ στρατολογίας Δρχ.	20
2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰδικοῦ στρατολογικοῦ συμβουλίου περὶ ἀνικάνων (ἄρθρον 40 τοῦ νόμου)..... »	20
3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλαγῶν καὶ τῆς ἀνωτάτης τοῦ στρατοῦ ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς (ἄρθρον 30 τοῦ νόμου) ... ... »	20
4. Τὰ εἰς ἀντικατάστασιν ἀπολεσθέντων φύλλων πορείας ἐκδιδόμενα τοιαῦτα ... ... »	100
τῶν πρωτοτύπων φύλλων πορείας ἀπαλλασσομένων παντὸς τέλους.	
5. Τὰ ἀντίγραφα φύλλων μητρώου καὶ ἀποφάσεων .... »	20
6. Πιστοποιητικὰ στρατολογικῆς καταστάσεως	

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
καὶ ἄλλα ἐν γένει πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα παρὰ τῶν στρατολογικῶν γραφείων	» 20

Ἄρθρον 21.

Τέλη ἐπὶ αἰτήσεων καὶ ἀναφορῶν πρὸς ἀρχὰς καὶ ἐξοφλητικῶν τινων ἀποδείξεων, ἐπὶ πιστοποιητικῶν, ἀντιγράφων, ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων, ἀδειῶν πρὸς ἰδιώτας, καταστατικῶν σωματείων καὶ συναφῶν ἐγγράφων (πλὴν τῶν εἰδικῶς κατονομαζομένων κατωτέρω ἐν ἄρθροις 22, 26, 27, 28).

1. Πᾶσα ἀναφορὰ ἰδιωτῶν, ἑταιρειῶν, σωματείων, ἑνώσεων, συνεταιρισμῶν καὶ συλλόγων διδομένη πρὸς ἀρχήν τινα τοῦ Κράτους, δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν καὶ εἰς ὀργανισμοὺς καὶ νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει δημοσίου δικαίου, πλὴν τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν	δρχ. 3
2. Πᾶσαι αἱ πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς αἰτήσεις, αἱ μὴ εἰδικῶς ὑποβεβλημέναι εἰς τέλος κατώτερον ἢ ἀνώτερον	» 5
3. Αἰτήσεις κοπῆς καπνοῦ	» 5
4. Αἰτήσεις χορηγήσεως ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνοπνευματοποιῶν ἢ ποτοποιῶν.	Δρ. 5
5. Αἰτήσεις χορηγήσεως ἀδειῶν μεταφορᾶς οἰνοπνεύματος	» 5
6. Αἰτήσεις μετουσιώσεως καὶ ἀναμίξεως οἰνοπνεύματος μετ' οἴνου κλπ.	» 5
7. Ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων τῶν ἐκθέσεων χημικῶν ἀναλύσεων ἐνεργουμένων ἐν τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους συνεπείᾳ αἰτήσεων ἰδιωτῶν	» 20
8. Κύρωσις ὑπογραφῆς ἐνεργουμένη παρὰ δημοσίας ἢ δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς	» 1
9. Ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα ὅσα δημοσία ἢ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχή, ἐπισήμως κεκυρωμένα ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἰδιωτῶν καὶ ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων	» 10
10. Τὰ πρωτόκολλα ὁρκωδοσίας τῶν τακτικῶν δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν ἀξιωματικῶν	» 20
11. Ἀντίγραφα ἐκδιδόμενα ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν.....	» 10
12. Πάντα τὰ μὴ ἐπισήμως κεκυρωμένα ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα, οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἐκδότης αὐτῶν, μόνον ὅταν χρησιμεύωσιν εἰς ἰδιωτικὰς ὑποθέσεις	» 5
13. Τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικά, βεβαιώσεις καὶ πιστοποιητικὰ ὅσα δημοσία, δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχή, ἐπισήμως κεκυρωμένα, ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδιωτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν περὶ βαπτίσεως, γάμου καὶ θανάτου ἀποδείξεων	» 20
14. Πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν	» 20
15. Ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων σωματείων, συλλόγων, ἑνώσεων, συνεταιρισμῶν, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.	» 10
16. Τὰ παρὰ τῶν μεταφραστικῶν γραφείων, τῶν ἑρμηνέων τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ Ἱσπανικῆς γλώσσης καὶ τῶν ἀμίσθων ἑρμηνέων ἐν ταῖς προσωρτηθείσαις χώραις ἐκδιδόμενα αἰτήσει ἰδιωτῶν ἀπόγραφα, ἀντίγραφα καὶ πιστοποιητικά, τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ β' τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 148 τοῦ 1914 ἀναγραφόμενα καὶ αἱ γινόμεναι μεταφράσεις ἢ ἐπικυρούμεναι τοιαῦται, συμφώνως τοῖς ἐδαφ. γ' καὶ δ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ἅτινα γράφονται ἐπὶ φύλλου χαρτοσήμου δραχμῶν δύο κατ' ἐξακολούθησιν, ἀπαγορευομένης τῆς ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ χαρτοσήμου μεταφράσεως ἢ ἐπικυρώσεως μεταφράσεως διαφόρων ἐγγράφων, ἐκτὸς ἐπὶ ταπίων, ὅτε δύναται νὰ συμπεριληφθῶσι πλείονα τοῦ ἑνὸς ἐφ'ὅσον ταῦτα ἀφορῶσιν ἀκίνητα κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἀποτελοῦντα ἓν ὅλον	Δρ. 20
17. Πάντα τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὡς ἀποδεικτικά, βεβαιωτικὰ ἢ πιστοποιητικὰ πλὴντῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶν ἐξαιρέσεων, ὡσαύτως δὲ τὰ διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος ἀναλογικόν	» 10
18. Ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασικῶν προϊόντων ἢ μισθώματος. Τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀδείας καταβαλλομένου ὡς ἑξῆς:	
Ἐπὶ ποσοῦ μέχρι δραχμῶν 100	» 1
Ἐπὶ ποσοῦ ἄνω τῶν δραχ. 100—200	» 2
Ἐπὶ ποσοῦ ἄνω τῶν δραχ. 200—300.....	» 4
Ἐπὶ ποσοῦ ἄνω τῶν δραχ. 300—400.....	» 6
Ἐπὶ ποσοῦ ἄνω τῶν δραχ. 400	» 8
19. Ἐγκρίσεις ἀπελούς ὑλοτομίας	» 2
20. Ἄδειαι κατασκευῆς, πωλήσεως καὶ εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, φυσιγγίων, καψυλίων, ὅπλων καὶ μαχαιρῶν διὰ τοὺς ἀποδεδειγμένως ἐμπόρους ὅπλων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἰσχύουσα δι' ἓν οἰκον. ἔτος καὶ ἡ ἄδεια πωλήσεως τῶν εἰδῶν τούτων διὰ τοὺς μὴ ἀποκλειστικῶς ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου ὅπλων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἰσχύουσα δι' ἓν οἰκονομικὸν ἔτος	Δρχ. 600
21. Ἡ ἄδεια εἰσαγωγῆς τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 20 εἰδῶν διὰ τοὺς μὴ ἀποκλειστικῶς ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου ὅπλων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, ἰσχύουσα μόνον δι' ἑκάστην εἰσαγωγὴν καὶ δι' ἕκαστον εἶδος κεχωρισμένως	» 100
22. Ἡ ἄδεια εἰσαγωγῆς ὅπλων, περιστρόφων, μαχαιρῶν, πυρίτιδος καὶ φυσιγγίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ δι' ἀτομικὴν τοῦ εἰσάγοντος χρῆσιν ἰσχύουσα μόνον δι' ἑκάστην εἰσαγωγὴν καὶ δι' ἕκαστον εἶδος συμφώνως τῷ κατωτέρω πίνακι:	
Δι' ἕκαστον ὅπλον	» 200
» » πιστόλιον ἢ περίστροφον	» 60
» » πιστόλιον ἢ ὅπλον σκοποβολῆς ...	» 40
» » φυσίγγιον ....λεπτὰ	0,20
» » χιλιόγραμμον καψυλίων παντὸς εἴδους (πλὴν δυναμίτιδος)	δρχ. 60
» » χιλιόγραμμον ἀκάπνου πυρίτιδος ...	» 60
» » χιλιόγραμμον μελαίνης πυρίτιδος..	» 40
» ἑκάστην μάχαιραν	» 40
23. Ἡ ἄδεια πωλήσεως ὅπλων, πυριτίδων, φυσιγγίων, καψυλίων, μαχαιρῶν καὶ ἐν γένει ἐκρηκτικῶν ὑλῶν παρ' οἱουδήποτε εἰς πόλεις καὶ χωρία κάτω τῶν 5000 κατοίκων ἰσχύουσα δι' ἓν οἰκον. ἔτος	» 200
24. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας διδόμεναι πάντοτε μέχρις ἑνὸς μόνον ἔτους.	» 60
25. Αἱ ἄδειαι ὁπλοφορίας (οὐχὶ πρὸς θήραν) τῶν ἰδιωτικῶν ἀγροφυλάκων καὶ δασοφυλάκων, διαρκοῦσαι ἄνευ ἀνανεώσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των	» 60
26. Ἡ ἄδεια συστάσεως εἰδικοῦ καπνεργοστασίου ἐν ταῖς παλαιαῖς Χώραις.....	» 200
27. Αἱ ἄδειαι κατοχῆς, μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς καπνοῦ εἰς φύλλα.....	» 2

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
28. Τὰ πιστοποιητικὰ πωλήσεως καπνοῦ ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Καπνεργοστασίου ὡς ἑξῆς:	
Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δρχ. 100.000	Δρχ. 100
Ἐπὶ ἀξίας ἄνω δραχ. 100.000—1.000.000...	» 500
Ἐπὶ ἀξίας ἀπὸ δραχ. ἄνω 1.000.000 δι' ἑκάστην ἑκατοντάδα χιλιάδων ἢ τμῆμα αὐτῆς.....	» 100
τοῦ τέλους ἐν συνόλῳ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς	» 1500
29. Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας αὐτοκινήτου.....	» 190
30. Ἔκαστον δίπλωμα ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου	» 100
31. Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας ποδηλάτου	» 20
32. Αἱ ἄδειαι λειτουργίας ἰαματικῶν πηγῶν παρ' ἰδιωτῶν ἐκμεταλλευομένων, ἰσχύουσαι δι' ἓν οἰκον. ἔτος	Δρ. 600
33. Τέλος κατὰ λοῦσιν ἐπὶ πάντων τῶν λουομένων εἰς τὰς μὴ δημοσίας ἰαματικὰς πηγάς.....	» 1
34. Αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἄδειαι γάμου, διαζυγίου.	» 100
35. Ἡ ἄδεια μεταβολῆς ἢ προσθήκης ἐπωνύμων (ἐξαιροῦνται παντὸς τέλους αἱ ἄδειαι μεταβολῆς ἢ προσθήκης μουσουλμανικῶν καὶ ξενοφώνων ἐν γένει ἐπωνύμων)	» 200
36. Ἡ ἄδεια ἀναδοχῆς ὑπηρεσίας παρὰ ξένῃ Κυβερνήσει καὶ ἡ ἄδεια πολιτογραφήσεως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ	» 600
37. Πᾶσα ἄδεια πρὸς ἰδιώτας καὶ ἕνεκεν ἰδιωτικοῦ συμφέροντος ἐκδιδομένη ὑπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς καὶ μὴ ὑποβεβλημένη εἰδικῶς εἰς ἀνώτερον τέλος χαρτοσήμου.	» 5
38. Τὰ καταστατικὰ ἀνεγνωρισμένων σωματείων καὶ συνεταιρισμῶν	» 50
39. Τὰ ἐν τῇ διεθνεῖ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ χρησιμοποιούμενα βιβλιάρια ταυτότητος	» 10
40. Αἱ διδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις δι' ἐπιστροφὰς ἀχρεωστήτως καταβληθέντων χρημάτων	» 5
41. Αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων δι' ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, ἐκδιδομένων δι' ἐντέλεσιν ὑπηρεσίας κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, τῶν δικαιολογητικῶν τῶν γενησομένων ἐξόδων πάντως ὑποβαλλομένων εἰς τὰ οἰκεῖα κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλη	Δρχ. 1
42. Αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις αἱ διδόμεναι ὑπὸ δημοσίων ἐν γένει, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐν γένει ἐξόδων κινήσεως ἢ δαπάνης οἱασδήποτε ἐνεργηθείσης ὑπ' αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Δημοσίου, Δήμου ἢ Κοινότητος (γραφικὰ ἔξοδα, καθαριότος, φωτισμοῦ, θερμάνσεως, ὑδρεύσεως, ἐνοικίου δημοσίων καταστημάτων) τῶν δικαιολογητικῶν τῶν γενομένων ἐξόδων κινήσεως ἢ δαπανῶν πάντως ὑποβαλλομένων εἰς τὰ οἰκεῖα κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλη.	» 1
43. Αἱ διδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις δι' ἐπιχορηγήσεις ἢ συνδρομὰς πάσης φύσεως χορηγουμένας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ τῶν Κοινοτήτων εἰς παντὸς εἴδους νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εἰς εὐεργετικὰ ταμεῖα δημοσίων, πολιτικῶν, στρατιωτικῶν, ναυτικῶν καὶ δημοτικῶν, κοινοτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν ἢ εἰς ἐκπαιδευτικά, φιλανθρωπικά, ἐθνωφελῆ, κοινωφελῆ σωματεῖα ἢ ἱδρύματα νομίμως ὑφιστάμενα	» 5
44. Αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις αἱ διδόμεναι διὰ τὴν ἀπόδοσιν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς εἰδικὰ ταμεῖα ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου. φόρων ἢ τελῶν ἢ ἄλλων προσόδων εἰσπραττομένων δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ὡς καὶ αἱ διδόμεναι διὰ τὴν ἐξόφλησιν εἰσφορῶν τῶν Δήμων ὑπὲρ τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων.	» 1

Ἄρθρον 22.

Τέλη ἐπὶ διαβατηρίων, παραχωρητηρίων, ἐκθέσεων, σχεδίων μηχανικῶν καὶ συναφῶν.

1. α'. Ἐξωτερικὰ διαβατήρια:	
Δι' ἓν μόνον ταξείδιον	δρχ. 100
Δι' ἓν μόνον ταξείδιον μετ' ἐπιστροφῆς ἐντὸς ἑνὸς ἔτους	» 200
Διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ταξείδια ἐντὸς ἔτους...	» 180
Διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ταξείδια μὲ δικαίωμα ἐπιστροφῆς δι' ὅλα τὰ ταξείδια ἐντὸς ἑνὸς ἔτους..	» 400
Διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ταξείδια ἐντὸς δύο ἐτῶν	» 260
Διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ταξείδια μὲ δικαίωμα ἐπιστροφῆς δι' ὅλα τὰ ταξείδια ἐντὸς δύο ἐτῶν	» 600
Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουσι καὶ δι' οἰκογενειακὰ διαβατήρια ἐν οἷς περιλαμβάνονται οἱ σύζυγοι καὶ τὰ ἀνήλικα τέκνα μέχρις ἡλικίας 15 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.	
β') Θεώρησις ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ἀλλοδαπῶν διαβατηρίων	» 80
Τὰ ἀνωτέρω τέλη δύνανται νὰ αὐξομειωθῶσιν ἐπ' ἀμοιβαιότητι.	
Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν δύνανται νὰ μεταβάλλωνται τὰ τέλη τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων α' καὶ β'.	
γ'. Ἡ ἐπικύρωσις ἐν γένει τῶν ἐπὶ ἀλλοδαπῶν ἐγγράφων ὑπογραφῶν	» 50
Τοῦ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον τέλους ἀπαλλάσσονται τὰ διαβατήρια τῶν μερίμνῃ τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου» ἢ ἄλλης κρατικῆς ὑπηρεσίας ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἀνεύρεσιν ἐργασίας ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἀνέργων καὶ ἀπόρων ἐργατῶν θαλάσσης.	
2. Πάντα τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νομοθ. διατάγματος τῆς 15/17 Σεπτεμβρίου 1926 νόμων ἐκδεδομένα παραχωρητήρια γαιῶν, φυτειῶν ὡς καὶ φθαρτῶν κτημάτων	Δρχ. 20
τῶν πωλητηρίων τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω νομοθ. διατάγματος καὶ ἐφεξῆς ὑποκειμένων εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 12.	
3. Ἑκάστη δόσις ἐξ ἐκποιήσεων διὰ δημοπρασίας ἢ ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ δηλώσεως (γαιῶν - φυτειῶν) κτημάτων τοῦ δημοσίου γενομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νομοθ. διατάγματος τῆς 15/17 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τῶν μεταγενεστέρων νόμων	» 5
4. Ἕκαστον ἐπικυρούμενον πιστοποιητικὸν ἱκανότητος ἐργολάβου ὑπόκειται εἰς τέλος καθοριζόμενον ὡς ἑξῆς:	
Α' τάξεως	» 100
Β' τάξεως	» 200
Γ' τάξεως	» 400
Δ' τάξεως.....	» 600

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
5. Τὰ σχέδια, ὑποδείγματα, προϋπολογισμοὶ καὶ ἐν γένει ἐκθέσεις καὶ ἐργασίαι μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων καὶ ἐμπειρογνωμόνων ἢ ἐκκαθαριστῶν ὡς ἑξῆς:	
Δι' ἕκαστον φύλλον, διαστάσεων οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν 10 τετραγωνικῶν ὑποδεκαμέτρων	» 6
Ὁσάκις αἱ διαστάσεις ὑπερβαίνουσι:	
Τὰ 10 οὐχὶ δὲ καὶ τὰ 20 τετραγ. ὑποδ. μέτρου	Δρ. 8
Τὰ 20 οὐχὶ δὲ καὶ τὰ 30 τετραγ. ὑποδ. μέτρου..	» 10
Τὰ 30.....	» 20

Ἄρθρον 23.

Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων ναυτιλιακῶν.

1. Τὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, χωρητικότητος μέχρι 30 τόννων.	» 40
Ἀπὸ 30 μέχρις 100.....	» 80
Ἀπὸ ἄνω τῶν 100 μέχρι 200	» 100
Ἀπὸ ἀνωτέρας τῶν 200.....	» 200
2. Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρ. 15 τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας Β. Διατάγματος τῆς 14 Νοεμβρίου 1836 ἐκδιδόμενον ἔγγραφον περὶ ἀναγνωρίσεως ἐμπορικοῦ πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ ὡς καὶ τὸ καθ' οἱανδήποτε περίπτωσιν ἐκδιδόμενον νέον τοιοῦτον πρὸς ἀντικατάστασιν προγενεστέρου, οὐδενὸς ἑτέρου τέλους εἰσπρατομένου ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῶν ἐγγράφων τούτων	Δρχ 20
3. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου ἐκδιδόμενα ναυτολόγια, ὡς καὶ τὰ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ναυτολογίων ὑπὸ τούτου παρεχόμενα ἀντίγραφα.....	» 10
4. Ἡ ἄδεια Κυβερνήτου.....	» 20
Τὸ δίπλωμα Κυβερνήτου	» 40
Τὸ δίπλωμα Ναυκλήρου.....	» 40
Τὸ δίπλωμα Πλοιάρχου ἰ)φ.	» 100
Τὸ δίπλωμα Ἀξ)κοῦ καταστρώματος	» 100
Τὸ δίπλωμα Πλοιάρχου	» 140
Ἡ ἄδεια Μηχανοδηγοῦ α' τάξεως.....	» 40
Ἡ ἄδεια Μηχανοδηγοῦ β' τάξεως	» 20
Τὸ δίπλωμα πρακτικοῦ μηχαν. γ' τάξ.....	» 100
Τὸ δίπλωμα μηχανικοῦ ἀτμομηχ. γ' τάξ.....	» 100
Τὸ δίπλωμα μηχαν. ἀτμομηχ. β' τάξ.	» 140
Τὸ δίπλωμα μηχαν. ἀτμομ. α' τάξεως	» 200
Τὸ δίπλωμα μηχ. Μ. Ε. καύσεως γ' τάξ....	» 100
Τὸ δίπλωμα μηχ. Μ. Ε. καύσεως β' τάξ....	» 140
Τὸ δίπλωμα μηχαν. Μ. Ε. καύσεως α' τάξ....	» 200
Τὸ δίπλωμα οἰκον. ἀξιωμ. β' τάξ.	» 100
Τὸ δίπλωμα οἰκον. ἀξιωμ. α' τάξ.	» 140
Τὸ δίπλωμα Ραδιοτηλεγραφ. β' τάξεως.....	» 100
Τὸ δίπλωμα Ραδιοτηλ. α' τάξεως.....	» 140
Ἡ ἄδεια δοκίμου Ραδιοτηλεγραφητοῦ.....	» 40
Τὸ δίπλωμα πλοιάρχου ὠκεανοπλοΐας	» 200

Ἄρθρον 24.

Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων διαφόρου φύσεως.

1. Τὰ κατὰ συνέχειαν ἐπισυναπτόμενα φύλλα τῶν ἐγγράφων τῶν ὑποκειμένων εἰς ἀναλογικὸν τέλος.	» 5
2. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἐντολέως πρὸς τὸν ἐντολοδόχον εἰσπράξαντα χρηματικὰ ποσὰ διδόμεναι ἐξοφλήσεις, ὁσάκις προεπληρώθη τὸ ἀναλογικὸν τέλος κατὰ τὴν κατάρτισιν τῆς σχέσεως, εἰς ἣν ἀφορᾷ ἡ δοθεῖσα ἐντολὴ ἢ κατὰ τὴν παρὰ τοῦ ἐντολοδόχου εἴσπραξιν	Δρχ. 5
3. Συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα περὶ δωρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, αἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συντασσόμεναι δωρεαὶ αἰτίᾳ θανάτου καὶ διαθῆκαι, τὰ διαμαρτυρικὰ συμβολαιογράφων ἢ κλητήρων καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου προσαγωγὴν αἱ ἰδιόγραφοι διαθῆκαι. Ἐπὶ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου καταβάλλεται καὶ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς κλίμακος τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου 12 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς δωρεᾶς τοῦ φορολογητέου κατὰ τὸ νομοθ. διάταγμα τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923 περὶ τροποποιήσεως κλπ. νόμων φορολογίας κληρονομιῶν κλπ.	Δρ. 50
4. Αἱ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συντασσόμεναι ἀπογραφαὶ καὶ κληρονομίας ἢ κληροδοτημάτων διανομαί, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς ταῦτα ἐξοφλήσεις καὶ συμβιβασμοὶ ἐφ' ὅσον ὑπεξελήφθησαν εἰς τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 68 παράγρ. 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1918 ἢ ὁπωσδήποτε ἀφορῶσιν περιουσίας κατωτέρας τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν.....	» 100
5. Πάντα τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀναλογικόν, τὰ ἐνώπιον συμβολαιογράφου συντασσόμενα ἔγγραφα τὰ ὑποκείμενα εἰς πάγιον τέλος κάτω τῶν δραχμῶν 50, τὰ ἰδιωτικὰ ἢ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συντασσόμενα πληρεξούσια, ἀπαγορευομένου τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγγράφῳ διορισμοῦ πληρεξουσίων ὑπὸ τῶν μὴ ὁμοδίκων ἢ τῶν μὴ συνδεομένων ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος, αἱ παρὰ συμβολαιογράφοις καταθέσεις γραμματίων παρακαταθηκῶν οἱουδήποτε ποσοῦ ὡς καὶ αἱ ἀναλήψεις αὐτῶν	» 50
6. Πᾶν ἔγγραφον ὅπερ μὴ ὑποκείμενον ἀπ' ἀρχῆς κατὰ νόμον εἰς τέλος χαρτοσήμου πρόκειται νῦν νὰ προσαχθῇ ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς. Ἐν τῇ κατηγορίᾳ ταύτῃ περιλαμβάνονται καὶ αἱ παντὸς εἴδους ἐπιστολαί, πλὴν μόνον τῶν περιεχουσῶν σύστασιν συμφωνίας ὑποκειμένης εἰς τέλος ἀναλογικὸν ἢ ἐξόφλησιν τοιαύτης σχέσεως εἰ μὴ προεπληρώθη τὸ διὰ τὴν σύστασιν τέλος αἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὰ κατὰ τὸν πίνακα τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 12 ἢ 14 τέλη	Δρχ. 5
7. Τὰ εἰδικὰ πληρεξούσια ἐνώπιον συμβολαιογράφου δι' ὧν παρέχεται πληρεξουσιότης πρὸς σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν ὁμολογιῶν ἀνανεουμένων χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον	» 5
8. Ἡ συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις δι' ἧς γίνεται ἡ ἐκλογὴ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου κοινοτήτων ἐχουσῶν ὀλιγωτέρους τῶν 500 κατοίκων	» 10
9. Αἱ μεταφράσεις τῶν καταστατικῶν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν	» 100
10. Πᾶσα μετάφρασις ἐγγράφου οἱουδήποτε....	» 10

Ἄρθρον 25.

Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων πολιτικῆς διαδικασίας.

I. Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων ἐνώπιον Εἰρηνοδικείων.

1. Ἀγωγὴ (πρωτότυπον δικογράφου) ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου (ἀσχέτως πρὸς τὸ κατὰ τὸν νόμον ΓΦΟΗ' δικαστικὸν ἔνσημον).....	Δραχ. 5
2. Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως οἱασδήποτε φύσεως καὶ αὐτῶν τῶν διαιτητικῶς ἐκδιδομένων, ἐκτὸς ἂν ἐκδίδωνται κατ' ἐπέκτασιν δικαιοδοσίας ὅτε ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου.	Δρ. 10
3. Παρέμβασις καὶ ἀνακοίνωσις (πρωτότυπα δικογράφων)	Δρ. 5
4. Πράξεις καὶ κλήσεις ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας ἐκτὸς τῶν πράξεων ἃς συντάσσουσι κατὰ παραγγελίαν ἀνωτέρου δικαστηρίου αἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὸ τέλος τὸ διὰ τὸ δικαστήριον τοῦτο ὡρισμένον.	» 5
5. Αἱ ἐν τοῖς πινακίοις τῶν Εἰρηνοδικείων ἐγγραφαὶ	Δρχ. 5
6. Ἀνακοπὴ ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου (πρωτότυπον)	» 10
7. Τριτανακοπὴ ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου (πρωτότυπον).	» 5
8. Προτάσεις	» 5
9. Πρακτικὰ συζητήσεως (τὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποφάσεων πρακτικὰ γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ὑπὸ τὰ τῆς συζητήσεως)	» 5
10. Αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἀποφάσεως Εἰρηνοδίκου	» 5
11. Πρωτότυπα ἐκθέσεων τῶν Εἰρηνοδικῶν ἐπὶ διασκεμμάτων συγγενικοῦ συμβουλίου ἀνηλίκων ἢ ἀπηγορευμένων ἢ ὁπωσδήποτε ἀπαγορευτέων πλὴν τῶν κατὰ παραγγελίαν τοῦ Εἰσαγγελέως συγκροτουμένων καὶ ἐνόρκων βεβαιώσεων	» 5
12. Τὰ ἀντίγραφα ἀποφάσεων, ἐκθέσεων καὶ οἱασδήποτε πράξεως Εἰρηνοδικειακῆς ἁρμοδιότητος	» 5

II. Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων ἐνώπιον Πρωτοδικείων.

1. Ἀγωγὴ (πρωτότυπον δικογράφου) ἐνώπιον Πρωτοδικείου (ἀσχέτως πρὸς τὸ κατὰ τὸν νόμον ΓΦΟΗ' εἰσπραττόμενον δικαστικὸν ἔνσημον)....	» 20
2. Κυρία παρέμβασις (πρωτότυπον δικογράφου)..	» 20
3. Πρόσθετος παρέμβασις	Δραχ. 10
4. Ἀνακοίνωσις καὶ προσεπίκλησις	» 10
5. Αἱ ἐν τοῖς πινακίοις τῶν Πρωτοδικείων ἐγγραφαὶ	» 10
6. Ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως Εἰρηνοδικείου ...	» 20
7. Ἔκθεσις περὶ καταθέσεως δικογράφου ἐφέσεως ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις	» 5
8. Ἀνακοπὴ ἐνώπιον Πρωτοδικείου (πρωτότυπον)	» 20
9. Τριτανακοπὴ ἐνώπιον Πρωτοδικείου	» 10
10. Ἔκθεσις περὶ καταθέσεως δικογράφου ἀνακοπῆς ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις.....	» 5
11. Ἔκθεσις καταθέσεως τριτανακοπῆς	Δρχ. 5
12. Προτάσεις διαδίκων (πρωτότυπον) ἐνώπιον Πρωτοδικείου	» 10
13. Τὰ εἰς τοὺς διαδίκους κοινοποιούμενα δ.κόγραφα ἀγωγῶν, ἐφέσεων καὶ ἀνακοπῶν (ὅπου κατὰ νόμον γίνεται κοινοποίησις)	» 5
14. Γνωστοποίησις μαρτύρων.	» 10
15. Κλῆσις μαρτύρων.....	» 5
16. Πρακτικὰ τῶν Πρωτοδικείων ἀναβολῆς....	» 10
17. Πρακτικὰ τῶν Πρωτοδικείων συζητήσεως	» 20
18. Πρακτικὰ τῶν Πρωτοδικείων δημοσιεύσεως	» 20
19. Πρακτικὰ Προέδρου Πρωτοδικῶν ἐπὶ δικῶν ἐξώσεων καὶ ἄλλων ὑποθέσεων τοῦ ἐνοικιοστασίου..	» 20
20. Ἀποφάσεις Πρωτοδικείων	» 20
21. Πᾶσα ἀπόφασις Προέδρου Πρωτοδικῶν τῆς ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίας καὶ πᾶσα ἐχουσα ἀντικειμένου ἀπροσδιορίστου ἀξίας ἢ ἀντικειμένων μὴ ἀποτιμητῶν	Δρχ. 20
22. Αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἀποφάσεως Πρωτοδικείου (πρωτότυπον).	» 40
23. Δικόγραφον προσθέτων λόγων ἀναψηλαφήσεως	» 20

III. Τέλη ἐγγράφων ἐνώπιον Ἐφετείων.

1. Ἔφεσις (πρωτότυπον δικογράφου) ἐνώπιον Ἐφετείου	» 20
2. Ἔκθεσις περὶ καταθέσεως δικογράφου ἐφέσεως ἐν τοῖς Πρωτοδικείοις	Δρ. 10
3. Αἱ ἐν τῷ πινακίῳ τοῦ Ἐφετείου ἐγγραφαὶ..	» 10
4. Δικόγραφον προσθέτων λόγων ἐφέσεως.....	» 10
5. Παρέμβασις (πρωτότυπον δικογράφου) ἐνώπιον Ἐφετείου	» 20
6. Ἀνακοπὴ ἐνώπιον Ἐφετείου (πρωτότυπον)...	» 20
7. Τριτανακοπὴ ἐνώπιον Ἐφετείου.	» 20
8. Ἔκθεσις περὶ καταθέσεως δικογράφου ἀνακοπῆς ἐν τοῖς Ἐφετείοις	» 10
9. Προτάσεις διαδίκων (πρωτότυπον) ἐνώπιον Ἐφετείου	» 10
10. Γνωστοποιήσεις μαρτύρων ἐνώπιον Ἐφετείου	Δρχ. 10
11. Κλήσεις μαρτύρων, πραγματογνωμόνων	» 5
12. Πρακτικὰ Ἐφετείου ἀναβολῆς συζητήσεως..	» 10
13. Πρακτικὰ Ἐφετείου συζητήσεως	» 20
14. Πρακτικὰ Ἐφετείου δημοσιεύσεως	» 20
15. Πράξεις Προέδρου Ἐφετῶν.....	» 40
16. Ἀποφάσεις Ἐφετῶν ἐν πολιτικαῖς καὶ ἐμπορικαῖς δίκαις	» 80
17. Αἴτησις ἀναψηλαφήσεως ἀποφάσεως Ἐφετείου (πρωτότυπον)	» 60
18. Δικόγραφον προσθέτων λόγων ἀναψηλαφήσεως	» 10

IV. Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων ἐνώπιον Ἀρείου Πάγου.

1. Αἴτησις ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως πολιτικοῦ δικαστηρίου (πρωτότυπον)...	Δρχ. 50
2. Αἱ ἐν τῷ πινακίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐγγραφαὶ	» 30
3. Δικόγραφον προσθέτων λόγων ἀναιρέσεως...	» 10
4. Προτάσεις διαδίκων (πρωτότυπον) ἐνώπιον Ἀρείου Πάγου	» 10
5. Πρακτικὰ Ἀρείου Πάγου ἀναβολῆς	» 40
6. Πρακτικὰ Ἀρείου Πάγου συζητήσεως	» 40
7. Πρακτικὰ Ἀρείου Πάγου δημοσιεύσεως ...	» 40
8. Πράξεις Προέδρου Ἀρείου Πάγου	» 40
9. Ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου ἐν ἐμπορικαῖς καὶ πολιτικαῖς δίκαις	Δρ. 100

V. Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

1) Αἴτησις ἀκυρώσεως	Δρ. 50
2) » ἀναιρέσεως	» 50
3) Ἐγγραφὴ ἐν τῷ πινακίῳ	» 30
4) Δικόγραφον προσθέτων λόγων	» 10
5) Παρέμβασις	» 30
6) Τριτανακοπὴ	» 50
7) Προτάσεις	» 10
8) Πρακτικὰ συζητήσεως ... ... »	» 40
9) Πρακτικὰ δημοσιεύσεως	Δρχ. 40
10) Ἀποφάσεις, ἕκαστον φύλλον	» 100

VI. Τέλη ἐπὶ διαφόρων ἐκθέσεων καὶ πρακτικῶν δικαστηρίων καὶ ἀποφάσεων διαιτητῶν.

1. Ἔκθεσις τῶν Πρωτοδικείων καὶ ἀνωτέρων	

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
δικαστηρίων ἐπὶ οἱασδήποτε ὑποθέσεως (πλὴν τῶν ἀνωτέρω εἰδικῶς καθοριζομένων). Ὅρα εἰδικὴν ἀμέσως ἑπομένην παράγραφον 2	» 20
2. Ἐκθέσεις (πρωτότυπον) ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀκροατηρίοις τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἢ ἐνώπιον παρ' αὐτῶν ἐντεταλμένων εἰσηγητῶν διεξαγομένων μαρτυρικῶν ἀποδείξεων, δικαστικῶν αὐτοψιῶν, ὁρκίσεων πραγματογνωμόνων καὶ καταθέσεων τῶν ἐκθέσεων τούτων, ἐφ' ὅσον αἱ τοιαῦται πράξεις προκαλοῦνται παρ' ἰδιώτου	» 20
3. Ἐκθέσεις εἰσηγητῶν καὶ συνδίκων πτωχεύσεως	» 20
4. Ἐκθέσεις ἀποδοχῆς κληρονομίας μὲ τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀπογραφῆς.	» 50
ἄνευ τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπογραφῆς.....	» 100
ἄνευ ἀποποιήσεως κληρονομίας	» 20
5. Πράξεις τῶν εἰσηγητῶν δικαστῶν ἐν γένει	» 20
6. Πρακτικὰ καὶ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν ὅταν οὗτοι παραλαμβάνονται ἔξω τῶν δικαστηρίων ἄλλως ἐπιβάλλεται τὸ τέλος εἰς ὃ ὑπόκεινται τὰ πρακτικὰ καὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ δικαστηρίου ὅπερ ἐκλέγεται ὡς διαιτητικὸν	Δρ. 200
VII. Τέλη ἐπὶ ἀποφάσεων ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων.	
1. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων	» 50
VIII. Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων παρὰ δικαστικῶν κλητήρων συντασσομένων.	
1. Πράξεις δικαστικῶν κλητήρων πλὴν τῶν εἰδικῶς ἐξαιρημένων ἢ εἰς ἄλλο τέλος ὑποβεβλημένων (ὅρα ἑπομένην παράγραφον 2 ὡς πρὸς τ' ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεως)	» 10
2. Ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεων εἰρηνοδικειακῆς ἁρμοδιότητος.	Δρ. 5
3. Ἀποδεικτικὰ ἐπιδόσεων ἁρμοδιότητος πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ ἐπὶ ἐξωδίκων δικογράφων...	» 10
4. Ἀντίγραφα ὑπὸ τῶν δικαστικῶν κλητήρων ἐκδιδόμενα.	» 10

Ἄρθρον 26.

Ἔγγραφα ἐν τοῖς Ὑποθηκοφυλακείοις.

1. Πᾶσαι αἱ περὶ ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἢ προσημειώσεων περιλήψεις πλὴν τῶν κατὰ τὰ ἐδ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ νόμου περὶ ὑποθηκῶν ἐνεργουμένων ὑπὲρ ὑπάνδρων γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων ἢ ἀπηγορευμένων	» 20
2. Πᾶσαι αἱ αἰτήσεις αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς ἔμμισθον ἢ ἄμισθον φύλακα ὑποθηκῶν ἢ μεταγραφῶν πρὸς ἐνέργειαν πάσης ἐκ τοῦ νόμου ἀνατεθειμένης εἰς αὐτὸν πράξεως πάσης φύσεως ὡς καὶ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα πάσης φύσεως πιστοποιητικά, ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα.	Δρ. 10

Διατηροῦνται ὅμως ἐν ἰσχύϊ πᾶσαι αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν καταβολὴν τῶν δικαιωμάτων εἰς τὰ ἄμισθα καὶ ἔμμισθα ὑποθηκοφυλακεῖα, ἐπιτρέπεται δὲ ὅπως διὰ διατάγματος ἀντικατασταθῇ ἡ χρῆσις τοῦ δικαστικοῦ ἐνσήμου ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων διὰ τῆς χρήσεως τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος δι' οὗ εἰσπράττονται τὰ τέλη χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 27.

Τέλη ἐπὶ διαφόρων εἰδικῶν τινων αἰτήσεων καὶ ἐγγράφων πρὸς δικαστικὰς ἀρχὰς ἢ ἐγγράφων τινων ἐνώπιον δικαστικῶν ἀρχῶν, συμβολαιογράφων κλπ.

1. Αἰτήσεις πρὸς Πρόεδρον περὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως μέχρι δρ. 5000 συμπεριλαμβανομένων	» 10
Ἀπὸ δραχ. ἄνω τῶν 5.000—10.000 συμπεριλαμβανομένων	» 20
Ἀπὸ δραχ. ἄνω τῶν 10.000—25.000 συμπεριλαμβανομένων.	Δρ. 40
Ἀπὸ δραχ. ἄνω τῶν 25.000—50.000 συμπεριλαμβανομένων	» 80
Ἀπὸ δραχ. ἄνω τῶν 50.000—100.000 συμπεριλαμβανομένων	» 200
Ἄνω τῶν δρχ. 100.000 δι' ἕκαστον ποσὸν ἀπὸ μιᾶς δρχ. μέχρι 50.000	» 100
Αἱ ἀνωτέρω αἰτήσεις εἰς οὐδὲν ἄλλο τέλος ἢ ἔνσημον ὑπόκεινται.	
2. Αἰτήσεις περὶ πτωχεύσεως	» 40
3. Παρεμβάσεις κατὰ τὴν πτώχευσιν	» 60
4. Αἰτήσεις περὶ κανονισμοῦ ἀβαρίας	» 10
5. Ἐξομολογήσεις πλοιάρχων διὰ δυστυχήματα ἐν πλῷ ἐπὶ ἱστιοφόρων	» 20
ἐπὶ ἀτμοπλοίων	» 40
6. Τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ὑποβαλλόμενα δικαστικὰ ἔγγραφα (ἐκτος τῶν εἰδικῶς κατονομαζομένων ἐν τῷ παρόντι, ἤτοι προτάσεων, ἀγωγῶν, ἀνακοπῶν κλπ.)	» 10
7. Τὰ ἐπικεκυρωμένα ἔγγραφα, ἀποσπάσματα καὶ ἀντίγραφα τὰ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων καὶ τῶν δικαστικῶν γραφείων ἐκδιδόμενα ὑπὲρ ἰδιωτῶν μετὰ τὴν διὰ τὸ πρωτότυπον πληρωμὴν τέλους.	» 10
8. Αἱ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων καὶ δικαστικῶν γραφείων ἢ δικαστηρίων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διδόμεναι ἀποδείξεις περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς παρακατατεθειμένων ἐγγράφων, πολυτίμων πραγμάτων ἢ χρημάτων	Δρ. 10
9. Δικαστικὴ ἐκποίησις πλοίων, ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐκποιήσεως	» 100
10. Ἀναφοραὶ τῶν ἐκτιμητῶν (δηλ. ἐκθέσεις πραγματογνωμόνων)	» 10
11. Πίνακες πραγματογνωμόνων	» 80
12. Τὰ ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα	» 10
13. Τὰ κοινοποιούμενα ἰσοζύγια τῶν πιστώσεων καὶ τῶν χρεῶν.	Δρ. 10
14. Γνωμοδοτήσεις καὶ ὑπομνήματα νομομαθῶν.. ἑκάστου τῶν λοιπῶν μετὰ τὸ πρῶτον φύλλων.	» 100 » 10

Ἄρθρον 28.

Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων τῆς Ποινικῆς Διαδικασίας.

Α΄) Ἔγγραφα προδικασίας.

1. Ἐγχειριζόμεναι μηνύσεις καὶ ἐγκλήσεις. ...	Δρχ. 10
2. Ἐκθέσεις ἐγχειρίσεως μηνύσεων καὶ ἐγκλήσεων	» 30
3. Ἐκθέσεις προφορικῶν ἐγκλήσεων καὶ μηνύσεων.	» 30
4. Ἐκθέσεις παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐγκλήσεως καὶ ἀποδοχῆς ταύτης	» 30
5. Ἐκθέσεις ἐξετάσεως μαρτύρων καὶ ἀπολογίαι κατηγορουμένων ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐν γένει.	» 30
6. Ἐκθέσεις αὐτοψιῶν, ἐρεύνης καὶ καταρχέσεως.	» 30
7. Ἐκθέσεις ὁρκίσεως πραγματογνωμόνων.. ...	» 30
8. Ἐκθέσεις ἰατροδικαστῶν ἐκτιμητῶν καὶ πραγματογνωμόνων ἐν γένει.	» 10
9. Ἐκθέσεις ἐγχειρίσεως ἰατροδικαστικῶν καὶ ἄλλων ἐκθέσεων πραγματογνωμοσύνης	» 30

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
10. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐνταλμάτων συλλήψεως καὶ φυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὸ κατ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενον κατασχετήριον	Δρ. 30
11. Αἱ ἐκθέσεις φυλακίσεως καὶ ἀποφυλακίσεως	» 20
12. Τὰ δελτία ποινικοῦ μητρώου τῶν κατηγορουμένων	» 10
13. Αἱ αἰτήσεις περὶ προσωρινῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀποφυλακίσεως, περὶ καθορισμοῦ ποσοῦ ἐγγυήσεως ἢ ἀποδόσεως ταύτης, αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν προδικασίαν ἢ μετὰ ἄσκησιν ἐφέσεως κατὰ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη αἴτησις ὑποβαλλομένη κατὰ νόμον ἐγγράφως ἐν τῇ προδικασίᾳ πλὴν τῶν ὑπομνημάτων τοῦ κατηγορουμένου καὶ τῶν αἰτήσεων τούτου περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων ὑπερασπίσεως.	Δρ. 10
14. Τὰ πρωτότυπα τῶν βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐν γένει καὶ τῶν παραπεμπτικῶν διαταγῶν τῶν ἀσκούντων τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν παρὰ τῷ Στρατοδικείῳ καὶ Ναυτοδικείῳ...	» 50
15. Τὰ πρωτότυπα τῶν βουλευμάτων ἐν γένει τοῦ Συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ..	» 100
16. Τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν δικογραφίαν ἀντίγραφα τῶν βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν, Ἐφετῶν καὶ Ἀρείου Πάγου καὶ τὰ κοινοποιούμενα κατὰ νόμον εἰς τοὺς διαδίκους τοιαῦτα.	» 10
17. Τ' ἀποδεικτικὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων διὰ τὴν εἰς τοὺς διαδίκους κοινοποίησιν τῶν ἀντιγράφων τῶν βουλευμάτων τῶν Συμβουλίων.....	» 20
18 Αἱ ἐκθέσεις ἀσκήσεως παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἐφετῶν.	» 30

Β΄) Ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου Διαδικασίας

1. Τὰ πρωτότυπα τοῦ κατηγορητηρίου τοῦ Δημοσίου κατηγόρου, αἱ κλήσεις πρὸς τὸν κατηγορούμενον ὡς καὶ τὰ κοινοποιούμενα ἀντίγραφα τούτων καὶ αἱ κλήσεις πρὸς τοὺς μάρτυρας	» 5
2. Τ' ἀποδεικτικὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων περὶ ἐπιδόσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἐγγράφων εἰς τοὺς κατηγορουμένους καὶ τοὺς μάρτυρας ὡς καὶ τῶν κοινοποιουμένων ἀντιγράφων τῶν ἀποφάσεων τοῦ Πταισματοδικείου πρὸς τοὺς κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας.	Δρχ. 20
3. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Πταισματοδικείου	» 5
4. Πᾶσα καταδικαστικὴ ἢ παρεμπίπτουσα ἢ συμπληρωματικὴ ἀπόφασις τοῦ Πταισματοδικείου....	» 20
5. Τὰ κοινοποιούμενα εἰς κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων τούτων ὡς καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν δικογραφίαν τοιαῦτα ..	» 10
6. Αἱ ἐκθέσεις ἀνακοπῶν κατ' ἀποφάσεων Πταισματοδικείου.	Δρ. 5
7. Αἱ ἐκθέσεις ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων τοῦ Πταισματοδικείου	» 10
8. Ἐκθέσεις ἀναιρέσεων κατ' ἀποφάσεων τοῦ Πταισματοδικείου.	» 30
9. Πᾶσα αἴτησις ὑποβαλλομένη ἐγγράφως κατὰ νόμον ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου.	» 10

Γ΄) Ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, πολυμελοῦς ἢ μονομελοῦς, Στρατοδικείου καὶ Ναυτοδικείου διαδικασίας.

1. Τὰ πρωτότυπα τῶν κατηγορητηρίων ἐγγράφων τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ ἄλλων δημοσίων κατηγόρων πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τῆς πρὸς τοῦτον κλήσεως ἢ τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος.	» 10
2. Τὰ κοινοποιούμενα πρὸς τοὺς κατηγορουμένους ἀντίγραφα τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐγγράφων.	» 10
3. Αἱ κοινοποιούμεναι πρὸς τοὺς μάρτυρας κλήσεις.	» 10
4. Τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων περὶ ἐπιδόσεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ἐγγράφων ὡς καὶ τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀποφάσεων τῶν προμνησθέντων Δικαστηρίων πρὸς τοὺς κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας....	» 20
5. Αἱ ἐκθέσεις προσφυγῆς κατὰ τῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰσαγωγῆς πλημμελημάτων εἰς τὸ ἀκροατήριον ὡς καὶ προσφυγῆς κατὰ τὸν νόμον 3032 τοῦ 1922.	Δρ. 30
6. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον προσφυγῶν.	» 100
7. Πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων Πλημμελειοδικείου, Στρατοδικείου, Ναυτοδικείου.	» 30
8. Ἀποφάσεις καταδικαστικαί, παρεμπίπτουσαι ἢ συμπληρωματικαὶ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ δικαστηρίων.	» 50
9. Τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἀποφάσεων τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν δικαγραφίαν ἢ τὰ κοινοποιούμενα εἰς κατηγορουμένους ἢ λιποµάρτυρας.	Δρ. 10
10. Ἐκθέσεις ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατ' ἀποφάσεων Πλημμελειοδικείου, Στρατοδικείου καὶ Ναυτοδικείου.	» 30
11. Πᾶσα αἴτησις ὑποβαλλομένη ἐγγράφως κατὰ νόμον εἰς τὸ ἀκροατήριον.	» 10

Δ΄) Ἔγγραφα τῆς ἐνώπιον τῶν Ἐφετείων, Κακουργιοδικείων, Ἀναθεωρητικοῦ καὶ Ἀρείου Πάγου διαδικασίας.

1) Τὰ πρωτότυπα τῶν κατηγορητηρίων τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ ἄλλου Δημοσίου Κατηγόρου τῆς κλήσεως ἢ τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος πρὸς τὸν κατηγορούμενον καὶ τοῦ καταλόγου τῶν μαρτύρων προκειμένου περὶ κακουργημάτων.	δραχ. 10
2. Τὰ κοινοποιούμενα εἰς τοὺς κατηγορουμένους ἀντίγραφα τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ αἱ πρὸς τοὺς μάρτυρας κοινοποιούμεναι κλήσεις, ὡς καὶ τ' ἀντίγραφα τῶν ἀποφάσεων τῶν Ἐφετείων, τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, τῶν Κακουργιοδικείων καὶ Ἀρείου Πάγου, τὰ κοινοποιούμενα εἰς τοὺς κατηγορουμένους μάρτυρας καὶ τοὺς καταδικαζομένους ἐνόρκους, ὡς καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἐν τῇ δικογραφίᾳ τοιαῦτα ἀντίγραφα.	» 10
3. Αἱ κοινοποιούμεναι εἰς τοὺς ἐνόρκους κλήσεις, ἐφ' ὅσον γίνεται ἡ ἐκκαθάρισις εἰς βάρος καταδικαζομένων ἐνόρκων.	Δρ. 10
4. Τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν δικαστικῶν κλητήρων περὶ ἐπιδόσεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ἐγγράφων εἰς κατηγορουμένους, μάρτυρας καὶ ἐνόρκους.	» 20
5. Τὰ πρακτικὰ συνεδριάσεων τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 Δικαστηρίων.	» 30
6. Αἱ ἀποφάσεις καταδικαστικαί, παρεμπίπτουσαι, ἢ συμπληρωτικαὶ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 Δικαστηρίων.	» 100
7. Αἱ ἐκθέσεις ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατ' ἀποφάσεων τῶν ἐν τῇ παραγρ. 2 Δικαστηρίων ὅπου ὁ νόμος ἐπιτρέπει τοῦτο.	Δρ. 30

Ὀνομασία ἐγγράφου ἢ πράξεως	Ποσὸν τέλους χαρτοσήμου
8. Πᾶσα αἴτησις, ἐγγράφως κατὰ νόμον ὑποβαλλομένη εἰς τὸ ἀκροατήριον.	» 10
Ε') Τέλη ἐπὶ καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν Δικαστηρίων ἐν γένει.	Ποινικῶν
Πᾶσα ἀπόφασις ἐκτελεστὴ ἐπιδικάζουσα χρηματικὴν τοῦ παθόντος ἱκανοποίησιν ὑποβάλλεται εἰς τέλος 4 ο)ο, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ἐπιδικαζομένου ποσοῦ.	
Ἄρθρον 29	
Τέλη ἐπὶ ἐγγράφων τῆς Ποινικῆς Διαδικασίας	
1. Τὸ πρωτότυπον τῶν ποινικῶν κατηγορητηρίων τῆς πρὸς ἀπολογίαν κλήσεως ἐκ μέρους πάσης δημοσίας ἀρχῆς δυναμένης κατὰ νόμον ν' ἀσκήσῃ ποινικὴν δίωξιν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαστικῶν τοιούτων ὡς καὶ τὸ κοινοποιούμενον ἀντίγραφον τῶν ἐγγράφων τούτων εἰς τὸν διωκόμενον ὑπάλληλον.....	» 10
2. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων πάσης δημοσίας ἀρχῆς, παντὸς Συμβουλίου καὶ πάσης Ἐπιτροπῆς, δι' ὧν ἐπιβάλλεται ποινικὴ τιμωρία εἰς τὸν δημόσιον ὑπάλληλον ἐκτὸς τῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστικῶν ποινικῶν Συμβουλίων αἵτινες ὑποβάλλονται εἰς τὸ διὰ ποινικὰ βουλεύματα τῶν ἐν λόγῳ Συμβουλίων ὁριζόμενον τέλος.	Δρ. 50
3. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων πάσης δημοσίας Ἀρχῆς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαστικῶν, παντὸς Συμβουλίου ἢ ἐπιτροπῆς δι' ὧν ἐπικυροῦνται ἄλλαι καταδικαστικαὶ ποινικαὶ ἀποφάσεις, εἴτε ἐξ ἐπαγγέλματος εἴτε μετὰ προσφυγὴν τῶν διωκομένων ὑπαλλήλων..... ...	» 100
4. Τὰ εἰς τὸν φάκελλον τῆς ποινικῆς διώξεως ἐπισυναπτόμενα ἀντίγραφα τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων ἐν γένει ὡς καὶ τὰ κοινοποιούμενα εἰς τὸν ὑπὸ δίωξιν ὑπάλληλον τοιαῦτα.	Δρ. 10
5. Τ' ἀποδεικτικὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ἐγγράφων εἰς τὸν ὑπὸ δίωξιν ὑπάλληλον	» 20

Ἄρθρον 30.

1. Καθ' ἃς περιπτώσεις διὰ διατάξεων ἑτέρων νόμων ἐπιβάλλονται ἐπὶ ἐγγράφων μὴ κατονομαζομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, τέλη χαρτοσήμου πάγια, μὴ ἀντιστοιχοῦντα ἀκριβῶς πρὸς μίαν τῶν κλάσεων, ὡς αὗται ὁρίζονται εἰς τὴν κλίμακα τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 12, ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὸ τέλος χαρτοσήμου αὐξάνεται κατὰ τοσοῦτον ὥστε νὰ ἀνέλθῃ εἰς ποσὸν ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὴν ἀμέσως ἄνω τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τῆς εἰδικῆς διατάξεως τέλους ὑφισταμένην κλάσιν τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12. Προκειμένου περὶ ἐπιβαλλομένων τελῶν τῶν κλάσεων τῶν δραχμῶν 3, 5 ἢ 50 δὲν ἰσχύει ἡ παροῦσα διάταξις.

2. Καθ' ἃς περιπτώσεις δι' ἑτέρων νόμων ἐπιβάλλονται ἐπὶ ὡρισμένων ἐγγράφων ἀναλογικὰ τέλη διάφορα τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ἰσχύουσι τὰ ἀναλογικὰ τέλη τοῦ παρόντος νόμου, διατηρουμένων κατ' ἐξαίρεσιν ἐν ἰσχύϊ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 23 Νοεμβρίου 1923 καὶ τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 3338.

Ἄρθρον 31.

1. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ πᾶσαι αἱ διὰ συμβάσεων νομοθετικῶς κυρωθεισῶν ἢ δι' ἄλλων εἰδικῶν νόμων καθιερωμέναι ἀτέλειαι καὶ ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται, ὅπως καταργοῦνται ὑριστάμεναι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δυνάμει εἰδικῶν νόμων ἀπαλλαγαὶ ἐκ τῶν τελῶν χαρτοσήμου ὡρισμένων ἐγγράφων καὶ διαδικασιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ὑπολογισμὸς καὶ τρόπος τῆς καταβολῆς

Ἄρθρον 32.

1. Πρὸς ὀρθὸν καὶ ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τοῦ ἐπιβαλλομένου ἀναλογικοῦ τέλους χαρτοσήμου, τὰ ἔγγραφα δέον νὰ περιέχωσι τὴν ἀληθῆ καὶ ἀκριβῆ χρηματικὴν ποσότητα καὶ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένων πραγμάτων.

2. Καθ' ἃς περιπτώσεις βάσει πράξεων Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἢ ἄλλων κατὰ νόμον ἁρμοδίων ἀρχῶν καθίστανται ὁριστικὰ καὶ τελεσίδικα φορολογικὰ στοιχεῖα πρὸς ἐφαρμογὴν φορολογικῶν νόμων εἰς ἀξίας ἀνωτέρας τῶν ἀναγραφομένων εἰς συμβολαιογραφικὰς πράξεις ἀφορώσας ἀκίνητα, διὰ τὴν ἐπὶ πλέον ταύτην ἀξίαν ὀφείλονται τὰ οἰκεῖα ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου βεβαιούμενα καὶ εἰσπραττόμενα συμπληρωματικῶς κατὰ τὰ διὰ διατάγματος εἰδικώτερον καθορισθησόμενα.

3. Τὰ ξένα νομίσματα διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ τέλους χαρτοσήμου μετατρέπονται εἰς δραχμὰς λαμβανομένης ὡς βάσεως τῆς παγίας τιμῆς τῆς δραχμῆς ὡς αὕτη καθορίζεται διὰ τῆς νομίμου σταθεροποιήσεως αὐτῆς.

4. Ἐπὶ μισθῶν, ποσοστῶν, ἀποζημιώσεων, ἀμοιβῶν ἢ ἄλλων ἀπολαυῶν ἰδιωτῶν, ἐξοφλουμένων οὐχὶ ἀμέσως δι' ἐκδόσεως ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως τοῦ δικαιούχου ἀλλ' ἐμμέσως εἴτε διὰ μεταφορᾶς τῶν χρηματικῶν ποσῶν εἰς λογαριασμὸν καταθέσεων οἱασδήποτε φύσεως παρὰ Τραπέζῃ ἢ Ἀνωνύμῳ Ἑταιρείᾳ ἢ κατ' ἄλλον οἱονδήποτε τρόπον, τὸ ἀναλογικὸν τέλος ὑπολογιζόμενον ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ καταβάλλεται ἅμα τῇ μεταφορᾷ ἢ τῇ ἄλλῃ τυχὸν πράξει.

Ἄρθρον 33.

1. Πᾶς, εἴτε ἰδιώτης εἴτε συμβολαιογράφος ἢ ἄλλη δημοσία, δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἢ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ὑποχρεοῦται νὰ γράφῃ ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου, πάντα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα ἢ συντασσόμενα καὶ εἰς τέλος χαρτοσήμου ὑποκείμενα ἔγγραφα, ἄλλως εὐθύνεται ἔναντι τοῦ δημοσίου διὰ τὴν πλήρωμὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου, ἐπιβάλλεται δὲ αὐτῷ προσθέτως διὰ τὴν μὴ ἀπ' ἀρχῆς σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου ἐπὶ τοῦ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου καὶ τὸ πρόστιμον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω κεφαλαίου Δ'. Ὁ δεχόμενος ἢ ποιούμενος χρῆσιν ἐγγράφου μὴ συνταχθέντος παρὰ τοῦ ὑποχρέου ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου, εὐθύνεται ἔναντι τοῦ δημοσίου ὡς καὶ ὁ ἀρχικῶς μὴ συντάξας τὸ ἔγγραφον ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, διὰ τὴν πλημμὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ διὰ τὴν παράβασιν προστίμου κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἑπομένῳ κεφαλαίῳ Δ' καθοριζόμενα.

2. Παρὰ τὸν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 1 κανόνα ὅτι πάντα τὸ εἰς τέλος χαρτοσήμου ὑποκείμενα ἔγγραφα δέον νὰ γράφωνται ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου, ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν ἡ ἐπίθεσις κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ ὡρισμένων ἐγγράφων, ἅμα τῇ συντάξει αὐτῶν καθοριζομένων διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἢ διὰ Διαταγμάτων.

3. Ἀνεξαρτήτως τοῦ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς ἀνωτέρω παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπ' εὐθείας ἔναντι τοῦ δημοσίου εὐθυνομένου διὰ τὴν πλημμὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου ὡς ἐκδότου ἢ συντάσσοντος τὸ ἔγγραφον, δύναται διὰ διαταγμάτων νὰ καθορίζηται ἐπὶ ὡρισμένων ἐγγράφων ἢ σχέσεων τίς ὁ βαρυνόμενος διὰ τῆς δαπάνης τοῦ τέλους χαρτοσήμου. Ἰδιαίτεραι συμφωνίαι καθορίζουσαι τὰ τοῦ βάρους τῆς δαπάνης τοῦ τέλους χαρτοσήμου εἶναι ἰσχυραί, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν συμβαλλόμενος εἶναι τὸ Δημόσιον, οἱ δῆμοι ἢ αἱ κοινότητες ἢ πρόσωπα ἀπαλλασσόμενα τελῶν χαρτοσήμου ὁπότε ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ κατωτέρω ἄρθρου 37.

4. Πᾶς κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἐκδούς ἢ συντάξας ἔγγραφον ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος τιμῆς κατωτέρας τῆς νομίμου ἢ πᾶς ἔχων εἰς τοιοῦτον ἔγγραφον ὑποχρεοῦται ὅπως προσαγάγῃ τοῦτο εἰς τὸν Οἰκ. Ἔφορον τῆς κατοικίας του εἴτε ἄλλης περιφερείας, ὅστις ὑποβάλλει τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ ἀνάλογον τέλος, συγχρόνως δὲ ἐπιβάλλει καὶ τὸ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ κατωτέρω κεφαλαίου Δ' προβλεπόμενον πρόστιμον ἐπιθέτων κινητὸν ἐπίσημα ἀναλόγου ἀξίας διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ Οἰκ. Ἔφορος παρὰ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπίσημα διὰ πράξεώς του χρονολογουμένης καὶ ὑπογραφομένης παρ' αὐτοῦ σημειοῖ τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ τέλος καὶ τὴν διάταξιν τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτό, χωριστὰ δὲ τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ πρόστιμον καὶ τὴν διάταξιν τὴν ἐπιβάλλουσαν ταῦτο. Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ συμφώνως πρὸς τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 66 καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 34.

1. Ὅσα ἔγγραφα εἶνε τελείως ἀπηλλαγμένα παντὸς τέλους χαρτοσήμου γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ἂν συντάσσωνται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

2. Εἰς ὃ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου ὑπόκειται ἔγγραφόν τι, εἰς τὸ αὐτὸ ὑπόκειται καὶ τοῦτο καὶ ἐὰν καταρτίζηται ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 35.

1. Συμβολαιογράφοι, δικαστήρια καὶ πᾶσα δημοσία ἢ ἄλλη ἀρχὴ δικαιοῦνται νὰ ἀπαιτήσωσι πρὸ πάσης ἐνεργείας παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὴν προκαταβολὴν τοῦ νομίμου τέλους χαρτοσήμου μετὰ παντὸς τυχὸν νομίμου δικαιώματος διὰ τὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτῶν ἀναγκαῖα ἔγγραφα.

2. Ἐν δίκαις πολιτικαῖς, ὁ προκαταβαλὼν τὸ τοῦ χαρτοσήμου τέλος, ἔχει δικαίωμα ἀναλήψεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἡττωμένου μετὰ τῆς δικαστικῆς δαπάνης, κατὰ τὰ ἐν τῇ Πολιτικῇ Δικονομίᾳ εἰδικώτερον ὡρισμένα.

3. Ἐπὶ ἐγγράφων τῆς ποινικῆς διαδικασίας ὑποκειμένων κατὰ τοὺς μέχρι τοῦδε ἰσχύοντας νόμους εἰς προκαταβολὴν τελῶν χαρτοσήμου δι' ἐπικολλήσεως ἐπ' αὐτῶν κινητοῦ ἐπισήματος, ἤτοι ἐπὶ παραστάσεως πολιτικῶς ἐναγόντων ἢ παθόντων αἰτούντων ἀποζημίωσιν ἐκ ψυχικῆς ὀδύνης, ἐπὶ αἰτήσεων προσωρινῆς ἀπολύσεως ἐπὶ ἐγγυήσει, ἐπὶ παραιτήσεων μηνύσεων, ἐπὶ ἀνακοπῶν, ἐρέσεων καὶ ἀναιρέσεων κατὰ ποινικῶν ἀποφάσεων καὶ βουλευμάτων, τὰ τέλη ταῦτα, ὡς καθωρίσθησαν διὰ τῶν νόμων 1816, 2757 καὶ τῶν Νομοθ. Διαταγμάτων τῆς 29 Δεκεμβρίου 1922, 24 Δεκεμβρίου 1925 καὶ 22 Ἰανουαρίου 1926 προκαταβάλλονται καὶ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

4. α').Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 τέλη τῆς ποινικῆς διαδικασίας ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας καταβάλλονται μετὰ τὴν τελεσιδικίαν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπολογιζόμενα καὶ ἐκκαθαριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστικοῦ γραμματέως προκειμένου περὶ τελῶν τῆς Ποινικῆς καὶ τῆς Δικαστικῆς πειθαρχικῆς Διαδικασίας καὶ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας δημοσίας Ἀρχῆς προκειμένου περὶ τελῶν ἄλλων πειθαρχικῶν ἀποφάσεων καὶ εἰσπράττονται δι' ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς.

β'.) Αἱ ἐξαιρετικαὶ διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας καὶ ἄλλων νόμων περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν τελῶν τῆς ποινικῆς διαδικασίας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς τελεσιδίκου καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

γ') Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ τέλους τῶν ἐγγράφων τῆς παρούσης παραγράφου γίνεται ἐπὶ ἑκάστου ἀκεραίου φύλλου ἐκ τεσσάρων σελίδων τοῦ καταναλωθέντος χάρτου διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τέλος ἐγγράφων τῆς Ποινικῆς ἢ πειθαρχικῆς Διαδικασίας.

δ'.) Πλείονες τῆς μιᾶς ἐκθέσεως ἐξετάσεως τοῦ ἰδίου μάρτυρος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου προανακριτοῦ ἢ ἀνακριτοῦ θεωροῦνται ὡς μία ἔκθεσις ἐξετάσεως μάρτυρος δι' ἣν ὑπολογίζεται πάντοτε ὅτι κατηναλώθη ἓν μόνον ἀκέραιον φύλλον χάρτου.

ε') Ἐπὶ ἐκθέσεως πραγματογνωμοσύνης δι' ἃς φέρονται καταναλωθέντα πλείονα τῶν πέντε ἀκεραίων φύλλων χάρτου εἰς τέλος ὑποβάλλονται μόνον τὰ πέντε πρῶτα ἀκέραια φύλλα τῆς ἐκθέσεως.

ς'.) Προκειμένου περὶ ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ποινικῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐκ τῶν ἐν τῇ προδικασίᾳ ἐκθέσεων ἐξετάσεως μαρτύρων ὑποβάλλονται εἰς τέλος μόνον ἐκεῖναι αἵτινες ἀφορῶσι καταθέσεις μαρτύρων κληθέντων ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ἢ ἄλλου δημοσίου κατηγόρου εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ ἄλλως ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψει ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ὡς ἀφορῶσαι ἐνόρκους καταθέσεις.

ζ'.) Προκειμένου περὶ ἐκκαθαρίσεως τελῶν τῆς Ποιν. Διαδικασίας πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐὰν μὲν ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν βαρύνει τὸν ἐγκαλοῦντα ἢ τὸν μηνυτὴν εἰς τέλος ὑποβάλλονται αἱ ἐκθέσεις ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων ἐκείνων αἵτινες ἐξητάσθησαν τῇ προτάσει τοῦ βαρυνομένου εἰς πληρωμὴν εἴτε διὰ τῆς ἐγκλήσεως ἢ τῆς μηνύσεως εἴτε δι' ὑπομνημάτων καὶ αἰτήσεων· ἐὰν ἡ πληρωμὴ βαρύνει τὸν κατηγορούμενον εἰς τέλος ὑποβάλλονται πᾶσαι αἱ ἐκθέσεις μαρτυρικῶν καταθέσεων πλὴν τῶν τοιούτων τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως.

η'.) Διὰ τὴν λύσιν πάσης ἀναφυομένης μεταξὺ ἐκκαθαριζοντος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου καὶ φορολογουμένου διαφωνίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑποκείμενα εἰς τέλη ἔγγραφα τῆς ποινικῆς Διαδικασίας καὶ τὸ ποσὸν τῶν τελῶν τούτων ὡς καὶ διὰ τὴν ἄρσιν παντὸς σχετικοῦ ἐνδιασμοῦ τοῦ ἐκκαθαρίζοντος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἁρμόδιος εἶναι ὁ ἀμέσως προϊστάμενος τοῦ ὑπαλλήλου τούτου Εἰσαγγελεὺς ἢ ἄλλος δημόσιος κατήγορος ὅστις ἀποφαίνεται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του ἀντίγραφον τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν δικογραφίαν. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ καταβάλλῃ προσωρινῶς τὸ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἐκκαθαρίζοντος ὀφειλόμενον ἐπὶ πλέον ποσὸν καὶ ν' ἀπαλλαγῇ πάσης κατὰ νόμον εὐθύνης ἢ διώξεως, νὰ ζητήσῃ δὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ἐὰν δικαιωθῇ διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως. Τὸ παρὸν ἐδάφιον δύναται νὰ τροποποιηθῇ διὰ διατάγματος.

θ'.) Ὁ ἐκκαθαρίζων δικαστικὸς ὑπάλληλος ὁ μὴ προσφεύγων ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἢ ἐνδιασμοῦ προκειμένου περὶ ἀμφισβητουμένου ζητήματος εἰς τὸν ἁρμόδιον Εἰσαγγελέα ἢ τὸν Δημόσιον κατήγορον τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

ι'. Ἐπὶ παύσεως ἢ διορισμοῦ ὁριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος ἢ ἀντιλήπτορος προκαλουμένων ἐξ ἐπαγγέλματος, κατὰ τὰ ἄρθρα 646, 649 καὶ 652 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ 22, 31, 51, 88, 115, 135, 136 τοῦ περὶ ἀνηλίκων, ἐπιτροπείας κλπ. νόμου, τὰ τέλη ὡσαύτως ἐπιβάλλονται μετὰ τὸ πέρας τῆς διαδικασίας, ὅτε πέμπεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως ἡ περὶ αὐτῶν σημείωσις, ἵνα εἰσπραχθῶσι καθ' ὃν καὶ ἐπὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τρόπον.

ια'. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 460 τοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου, ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως εἰσηγητὴς ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τελῶν εἰς τὸν ταμίαν πρὸς εἴσπραξιν.

ιβ'. Τὰ τέλη πᾶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ τρίτῳ τοῦ νόμου ΓΨΠ' (3760) τοῦ 1911 περὶ διαθηκῶν ἀναφερομένων πρακτικῶν καὶ λοιπῶν ἐγγράφων καὶ ἀντιγράφων προκαταβάλλονται ὑπὸ

τοῦ Δημοσίου, εἰσπράττονται δ' ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ἐκ τῆς κληρονομίας.

8. Εἰς τὰς διαφορὰς μεταξὺ ἐργατῶν καὶ ἐργοδοτῶν κατὰ τὸν νόμον Γ᾽ΩΟΔ΄ (ὑπ᾽ ἀρ. 3974) τοῦ 1911 ὁ ἐνάγων προκαταβάλλει διὰ κινητοῦ ἐνσήμου χάρτου, ἐπικολλωμένου ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκθέσεως, ποσὸν τι ἀπέναντι τῶν ἐξόδων τῆς δίκης, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐχὶ δὲ ἀνώτερον τῶν δραχμῶν 10.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐπὶ ἀντιδικίας πρὸς τὸ Δημόσιον τέλη προκαταβάλλονται μόνον ὑπὸ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου αἰτοῦντος, ἐνάγοντος, ἀνακόπτοντος, ἐκκαλοῦντος ἢ ἀναιρεσείοντος καὶ ἐν γένει καταδιώκοντος, ἐπιδικαζόμενα αὐτῷ ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ Δημοσίου μετὰ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ καταβαλλόμενα μετὰ κοινοποίησιν ἐπιταγῆς ἐξ ἀπογράφου τῆς ἀποφάσεως δι' ἐνταλματος μὲν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς ἐπιδικαζομένης ἀπαιτήσεως, δι' ἐντάλματος δὲ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὅταν ἐπιδικάζωνται μόναι δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

2. Ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου ἡ βεβαίωσις τῶν τελῶν ἐπιδιώκεται ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐπιδικαζομένων τῷ Δημοσίῳ δικαστικῶν ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν ὀφειλομένων ἀπ᾽ἀρχῆς τῆς δίκης καὶ μὴ βεβαιωθέντων τελῶν, ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, βάσει τῆς κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς ἐξ ἀπογράφου ἢ βάσει ἀποσπασμάτων τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων.

3. Ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ Δημοσίου αἰτοῦντος, ἐνάγοντος, ἀνακόπτοντος, ἐκκαλοῦντος, ἀναιρεσείοντος καὶ ἐν γένει καταδιώκοντος, τέλη οὔτε ἐκκαθαρίζονται οὔτε εἰσπράττονται.

4. Ἐπὶ διεξαγωγῆς ἀποδείξεων παντὸς εἴδους μόνον διὰ τὴν αἰτήσει τοῦ Δημοσίου ἐνεργουμένην δὲν προκαταβάλλονται τέλη, ἡ δὲ ἔκθεσις συντάσσεται ἀτελῶς προκειμένης ἐξετάσεως μάρτυρος τοῦ Δημοσίου ἢ βεβαιώσεως πραγματογνωμοσύνης, αὐτοψίας κλπ. αἰτήσει τοῦ Δημοσίου βαρυνομένου δι' αὐτῆς.

Ἄρθρον 37.

1. Ἐπὶ συμβολαίων ἐν οἷς συμβάλλεται τὸ Δημόσιον, οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἢ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλα πρόσωπα ἀπαλλασσόμενα τελῶν χαρτοσήμου, τὸ τέλος καταβάλλει τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον μέρος, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα ἢ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλα πρόσωπα ἀπαλλασσόμενα τελῶν χαρτοσήμου ἐξοφλητικῶν ἀποδείξεων καὶ ἐπὶ λογαριασμῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος τοῦτο καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους.

Ἄρθρον 38.

Διὰ Διαταγμάτων καθορίζονται:

1. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ὑπολογίζεται τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλόμενον τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν πράξεων, συμβάσεων ἢ ἄλλων ἐγγράφων ἐν γένει μὲν ἀλλὰ καὶ εἰδικῶς ἐφ' ὧν πράξεων καὶ συμφωνιῶν ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἢ ὡς ἐκ τοῦ ἰδίου τρόπου καθ' ὃν ρυθμίζονται ἐν αὐταῖς αἱ χρηματικαὶ σχέσεις ἢ ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμφωνίας ἢ ὡρισμένης χρονικῆς διαρκείας αὐτῆς ἢ ἐξ ἄλλων λόγων ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ τέλους ἐξ αὐτῆς τῆς συναπτομένης συμφωνίας καθίσταται ἀμφίβολος, ἀνέφικτος (π. χ. ἀνταλλαγή, συμβιβασμός, δάνειον, μίσθωσις, ἰσόβιος ἢ ἄλλου εἴδους παροχὴ ἢ ἄφεσις, ἐπικαρπία, ψιλὴ κυριότης, σύστασις ἑταιρειῶν, παροχὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὕδατος, φωταερίου καὶ ἄλλαι συμφωνίαι) ὡς καὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐν σχέσει πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ τέλους ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰς δημοσίας ἢ ἄλλας ἀρχάς.

2. Ὁ τρόπος καθ' ὃν καταβάλλεται τὸ τέλος ἐπὶ τῶν πράξεων, συμβάσεων ἢ ἄλλων ἐγγράφων, ὁ τρόπος καθ' ὃν δέον νὰ χρησιμοποιῆται ὁ σφραγιστὸς χάρτης ἢ τὸ κινητὸν ἐπίσημα. προκειμένου δὲ περὶ τοῦ τελευταίου τούτου καὶ τὸ σημεῖον ἢ τὸ μέρος τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως ἔνθα τοῦτο δέον νὰ ἐπικολλᾶται, ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπιθέσεως τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ ἑτέρου ἐγγράφου στοιχείου,σχετικοῦ πρὸς τὸ εἰς τέλος χαρτοσήμου ὑποβαλλόμενον ἔγγραφον ἢ πρᾶξιν γενομένης πάντως μνείας ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ, ὡς καὶ αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὑποχρεώσεις εἰς τοὺς ἰδιώτας καὶ τὰς δημοσίας ἢ ἄλλας ἀρχάς, ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς χαρτοσημάνσεως τῶν συμβάσεων τῶν συναπτομένων δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.

3. Ὁ τρόπος καθ' ὃν δύναται νὰ γίνῃ ἡ σήμανσις ἐγγράφου ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως ἐν τῷ ταμείῳ χαρτοσήμου, βεβαιουμένης κατὰ τὰ ἐν τῷ Διατάγματι καθοριστέα, ὡς καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν δύναται νὰ γίνῃ ἡ σήμανσις ἐγγράφου συνταχθέντος ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ χαρτοσήμου κατωτέρας τιμῆς τῆς νομίμου, ἐν τόπῳ ἢ χρόνῳ ἐν ᾧ ἦτο ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἀδύνατος ἡ προμήθεια τοῦ ἀναλόγου χαρτοσήμου.

4. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐκκαθαρίζονται, βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται τὰ τέλη τῆς ποινικῆς διαδικασίας, τὰ τέλη τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων καὶ τὰ μὴ προκαταβαλλόμενα τέλη τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων.

5. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν πέραν τῶν δραχμῶν 1000 ὑπερβαλλόντων τελῶν χαρτοσήμου, ὁ τύπος τῶν διὰ τὴν εἴσπραξιν τούτων ἐκδιδομένων γραμματίων, ὁ χρόνος τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἔγγραφον ὅπερ ἀφορῶσι καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν βεβαίωσιν, εἴσπραξιν τῶν τελῶν τούτων καὶ τὰς συναφεῖς πρὸς ταύτας ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιωτῶν καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 39.

1. Πᾶς εἴτε ἰδιώτης εἴτε δημόσιος ἢ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ἢ ἐκκλησιαστικὸς λειτουργὸς εἰς ὃν ἔχει ἐπιτραπῇ ἡ ἐπίθεσις κινητοῦ ἐπισήματος ὀφείλει ἅμα τῇ ἐπιθέσει νὰ διαγράφῃ αὐτό.

2. Ὁ τρόπος τῆς τε ἐπιθέσεως καὶ τῆς διαγραφῆς ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Παραβάσεις καὶ ποιναί.

Ἄρθρον 40.

1. Ἡ ὑπὸ ἰδιώτου, ἑταιρείας, σωματείου, ἱδρύματος καὶ παντὸς εἴδους ἰδιωτικοῦ νομικοῦ προσώπου μὴ ἐξ ἀρχῆς γραφὴ ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου τῶν ἐγγράφων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἢ ἡ μὴ ἐπικόλλησις ἅμα τῇ συντάξει ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν συντασσομένων ἐγγράφων τοῦ ἀναλόγου κινητοῦ ἐπισήματος, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίθεσις τοιούτου, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ κυκλοφορία, ἡ ἀποδοχὴ καὶ ἡ χρῆσις παρὰ τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἐγγράφων μὴ γεγραμμένων ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ ἐφ' οὗ δὲν ἔχει ἐπικολληθῇ, ἅμα τῇ συντάξει του, τὸ ἀνάλογον κινητὸν ἐπίσημα, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίθεσις τοιούτου, τιμωρεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ ἔγγραφα αἱ ἐπὶ τῶν ὁποίων παραβάσεις ἀνακαλύπτονται καὶ ἐξακριβοῦνται χωρὶς ταῦτα νὰ προσάγωνται οἰκοθεν ὑπὸ τῶν παραβατῶν πρὸς τὸν Οἰκον. Ἔφορον διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους καὶ προστίμου, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν ἐκτὸς τοῦ μὴ ἐξ ἀρχῆς καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου καὶ προστίμου οὐχὶ ὀλιγωτέρου τοῦ διπλασίου τέλους καὶ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ δεκαπλασίου τοῦ μὴ καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου. Ἡ ὑποχρέωσις τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν ἐκδότην τοῦ ἐγγράφου, ἀναλόγως δὲ τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως καὶ εἰς τὸν κυκλοφοροῦντα, ἀποδεχόμενον ἢ χρησιμοποιοῦντα τὸ ἔγγραφον τὸ μὴ ὑποβεβλημένον εἰς τὸ ἀνάλογον τέλος χαρτοσήμου καὶ διὰ μὲν τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου εὐθύνονται ἀλληλεγγύως ὅ,τε ἐκδότης τοῦ ἐγγράφου καὶ ὁ κυκλοφορῶν ἢ ἀποδεχόμενος, ἢ χρησιμοποιήσας τὸ μὴ ἐξ ἀρχῆς σημανθὲν ἔγγραφον, ἡ ὑποχρέωσις ὅμως τῆς πληρωμῆς τοῦ προστίμου εἶναι αὐτοτελὴς δι' ἕνα ἕκαστον τῶν παραβατῶν.

2. Ὁ προσάγων ὅμως οἰκοθεν τὸ ἔγγραφον ἐνώπιον οἱουδήποτε Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ Κράτους πρὸς σήμανσιν ὑποβάλλεται πάντως εἰς πληρωμὴν τοῦ ἀναλογοῦντος ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τέλους χαρτοσήμου κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσαγωγῆς, προσθέτως δὲ εἰς πληρωμὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ τέλους ἐφ' ὅσον προσάγει τοῦτο ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἢ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ τέλους ἐφ' ὅσον προσάγει τοῦτο ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Ἐφ' ὅσον προσάγει τὸ ἔγγραφον πρὸς σήμανσιν μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν ἐκτὸς τοῦ τέλους καὶ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ τέλους. Ἐφ' ὅσον ὁ οἰκοθεν προσάγων τὸ ἔγγραφον πρὸς σήμανσιν δὲν εἶναι ὁ ἐκδότης αὐτοῦ, ἅπαξ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ ἀναλόγου τέλους χαρτοσήμου καὶ τοῦ ἀνήκοντος προστίμου δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἀναλόγου κινητοῦ ἐπισήματος ἀποκλείεται πᾶσα δίωξις τοῦ ἐκδότου ἢ ἄλλου προσώπου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου. Ἐφ' ὅσον ἀντιθέτως ὁ οἰκοθεν προσάγων τὸ ἔγγραφον πρὸς σήμανσιν εἶναι ὁ ἐκδότης αὐτοῦ ἀποκλείεται ἡ δίωξις παντὸς ἄλλου προσώπου διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου, ἅπαξ ἐπικολληθέντος ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ τοῦ προσαχθέντος ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἐγγράφου διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον.

3. α') Παρελθούσης τῆς ἐν τῷ ἐδαφ. α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 προθεσμίας πρὸς χαρτοσήμανσιν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ ἀναφερομένων ἐγγράφων ταῦτα ὑποβάλλονται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν προστίμου συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 2.

β') Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀνωτέρω παραγρ. 2 προκειμένου περὶ τῶν ἐγγράφων τούτων ἄρχονται μετὰ τὴν πάροδον τῆς διὰ τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 ὁριζομένης τριετοῦς προθεσμίας.

4. α') Ἐπὶ ἐπιστολῶν ἐκδοθεισῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἴτε ἐμπορικῶν εἴτε μή, ὑπικειμένων δὲ εἰς ἀναλογικὸν τέλος, ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργῆται ἡ ἐπίθεσις κινητοῦ ἐπισήματος ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ ἁπλοῦν τέλος ὑπὸ τοῦ ἐκδότου αὐτῆς ἢ τοῦ λήπτου ἢ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου πρωσώπου ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ ὑποβάλλονται ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν προστίμου συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων του παρόντος ἄρθρου. Τὸ κινητὸν ἐπίσημα προκειμένου μὲν περὶ τοῦ ἐκδότου τῆς ἐπιστολῆς διαγράφεται παρ' αὐτοῦ προκειμένου δὲ περὶ τοῦ λήπτου ἢ ἄλλων ἐνδιαφερομένων διαγράφεται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ὅστις καὶ ἐπιθέτει τοῦτο συντάσσων τὴν οἰκείαν πρᾶξιν.

β') Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προκειμένου περὶ τῶν τοιούτων ἐπιστολῶν, ἄρχονται μετὰ τὴν πάροδον τῆς προθεσμίας τῶν ἓξ μηνῶν τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παρούσης παραγράφου.

5. α') Ἐξαιρετικῶς αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ γραμμάτια εἰς διαταγήν, εἴτε ἐμπορικὰ εἴτε μή, καὶ αὐτὰ τὰ ἄτακτα ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, γεγραμμένα ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου ἐλάσσονος τῆς νομίμου ἀξίας ἢ μὴ φέροντα τὸ ἀνάλογον κινητὸν ἐπίσημα κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον καὶ τρόπον διαγραφέν ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίθεσις ἐπ' αὐτῶν κινητοῦ ἐπισήματος ἢ μὴ ἔχοντα τὰς δύο σφραγῖδας τοῦ σφραγι-

στοῦ χάρτου, ἀριστερὰ ἢ δεξιὰ τοῦ σώματος αὐτῶν, κατὰ τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος τῶν γεγραμμένων στίχων, ἢ ἐφ' ὅσον δὲν συνετάχθησαν ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐντύπου καθ' ἣν περίπτωσιν διὰ τὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἔχει καθορισθῇ ἴδιος τύπος τοιούτου εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐντύπου, θεωροῦνται ὡς κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένα καὶ ἐκτὸς τῶν συνεπειῶν τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι 1 καὶ 2, στερούνται τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἄρθρων 729 καὶ 732 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, εἶναι ἀνεπίδεκτα διαμαρτυρήσεως, δὲν παρέχουσι τῷ κομιστῇ ἀγωγὴν κατὰ τῶν ὑπισθογράφων, ἐπὶ δὲ ἀποδεδειγμένης συναλλαγματικῆς οὐδὲ κατὰ τοῦ ἐκδότου, ἀκύρου οὔσης πάσης ἐναντίας πρὸς τὰς ἐκπτώσεις ταύτας ῥήτρας.

β') Τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ἀλληλεγγύως τῷ ἐκδότῃ, τοῖς ὑπισθογράφοις, τῷ τριτεγγυητῇ, τῷ ἀποδέκτῃ καὶ τῷ κομιστῇ. Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδιδομένων τοιούτων ἐγγράφων, τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ἀλληλεγγύως μόνον τῷ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπισθογράφῳ, ἀποδέκτῃ, τριτεγγυητῇ καὶ κομιστῇ.

γ') Ἐπὶ τῇ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιθέσει κινητοῦ ἐπισήματος ἀξίας ἴσης πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τέλος καὶ τὸ πρόστιμον τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἀνακτῶσι τὰ τῶν ἄρθρων 729 καὶ 732 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πλεονεκτήματα, αἴρονται δὲ συγχρόνως ἅπασαι αἱ ἐν τῇ παραγράφῳ α' τοῦ παρόντος ἄρθρου στερήσεις καὶ ἐκπτώσεις.

6. Ἐπὶ τῶν ἐπιταγῶν (chèques) τῶν μὴ φερουσῶν τὸ ἀνάλογον κινητὸν ἐπίσημα, ὑπόκεινται ἀλληλεγγύως εἰς πρόστιμον δραχμῶν ἑκατὸν δι' ἑκάστην ἐπιταγὴν ὁ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος, ὁ κομιστὴς τῆς ἐπιταγῆς πρὸς ἐξόφλησιν ἢ πρὸς διαμαρτύρησιν καὶ ὁ πληρωτὴς αὐτῆς.

7. Ὁ παρὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 12 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 18 ἐκδοὺς λογαριασμὸν ἢ ἀπόδειξιν ἄνευ τοῦ νομίμου χαρτοσήμου ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους καὶ προστίμου δραχμῶν 25 δι' ἕκαστον λογαριασμόν.

Ἄρθρον 41.

1. Ἡ μὴ χρησιμοποίησις τῶν εἰδικῶν ἐνσήμων ἐντύπων τῶν κεκανονισμένων δι' ὡρισμένας κατηγορίας ἐγγράφων ἔχει ὡς συνέπειαν ὅτι τὸ ἔγγραφον θεωρεῖται ὡς γραφὲν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἐφαρμόζονται δ' ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 40. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων ἐφαρμόζονται αἱ εἰδικαὶ παράγραφοι τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 40.

Ἄρθρον 42.

1. Ἡ γραφὴ στίχων πλειόνων τῶν τριάκοντα κατὰ σελίδα τοῦ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἔξω περιθωρίου τοῦ φύλλου γραφὴ ὡς καὶ ἡ κάλυψις τῶν σφραγίδων ὡς καὶ ἡ παραμόρφωσις αὐτῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνηται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς ἢ καὶ ἄνευ τῆς συνεπείας ταύτης τιμωρεῖται δι' ὑποβολῆς τῶν ἐγγράφων εἰς πρόστιμον ἰσότιμον τοῦ τέλους τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ἐγράφησαν· πρὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα εἶνε ἀπαράδεκτα ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἀρχῆς, εἰδικῶς δὲ τὸ ἔγγραφον τὸ φέρον σφραγῖδα ἢ τὸ ἐπίσημα παραμεμορφωμένον ὥστε δὲν διακρίνεται ἡ τιμὴ αὐτοῦ, ἐκλαμβάνεται γεγραμμένον ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς, ὑποβάλλεται δὲ εἰς πρόστιμον διπλάσιον τοῦ τέλους καὶ οὐχὶ κατώτερον τῶν δραχμῶν 50.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ μὴ ἔκδοσις εἰσιτηρίων καὶ ἡ μὴ σήμανσις αὐτῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους δι' ἑκάστην λοῦσιν ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευομένων μὴ δημοσίας ἰαματικὰς πηγὰς ὑπάκειται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐκτὸς τοῦ τέλους καὶ προστίμου μέχρι δραχμῶν 25 δι' ἑκάστην παράβασιν.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ μὴ λῆψις καὶ μὴ χαρτοσήμαντις ἀδείας κατασκευῆς πωλήσεως καὶ εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πυρίτιδος, ἐκρηκτικῶν ὑλῶν, φυσιγγίων, καψιλίων, ὅπλων, μαχαιρῶν καὶ ἐν γένει εἰδῶν ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς παραγράφους 20, 21, 22 καὶ 23 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 21 ὑπόκειται εἰς πλημμὴν ἐκτὸς τοῦ τέλους καὶ προστίμου δραχμῶν 100 ἕως 1000 δι' ἑκάστην παράβασιν.

Ἄρθρον 45.

1. Ἡ μὴ ὑπὸ τῶν ὑποχρέων τήρησις τοῦ ἡμερολογίου, καὶ τοῦ βιβλίου τῶν ἀπογραφῶν καὶ ἡ μὴ πρὸ πάσης χρήσεως σήμανσις αὐτῶν ὡς καὶ τῶν λοιπῶν βιβλίων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῇ παραγράφῳ 18 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 18 ὑποβάλλεται εἰς πλημμὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ προστίμου μέχρι δραχμῶν 10.000.

2. Μὴ ὑποβληθέντων εἰς τέλη χαρτοσήμου τῶν ἀνωτέρω βιβλίων αἱ ἐν αὐτοῖς ἐγγραφαὶ οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀποδεικτικὴν δύναμιν πλὴν μόνον ὅτε καὶ ἐφ' ὅσον χρησιμεύουσιν εἰς ἀπόκρουσιν ἢ ὑποστήριξιν τῆς ποινικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 46.

1. Τὰ προικοσύμφωνα, αἱ συμβάσεις αἱ ἔχουσαι ἀντικείμενον σύστασιν, μετάθεσιν, ἀλλοίωσιν πραγματικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ ἀκινήτων κτημάτων ἢ μεταβολὴν τῆς νομῆς αὐτῶν καὶ πᾶσαι αἱ συμβάσεις αἱ εἰς ὑποθήκας ἀφορῶσαι ὡς καὶ τὰ προσύμφωνα περὶ οἱασδήποτε τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων γίνονται πάντοτε ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

Ἄρθρον 47.

1. Διὰ τὴν πρὸ τῆς καταβολῆς τοῦ ἀναλόγου χαρτοσήμου μεταβίβασιν, ἐνεχυρίασιν, ἔκθεσιν ἐν Χρηματιστηρίῳ ἢ ἄλλῳ τόπῳ πρὸς πώλησιν ἢ ἄλλην κυκλοφορίαν ξένων χρεωγράφων ἢ ἑτέρων ἀξιῶν ξένων ἢ τίτλων ἀλλοδαπῶν ἑταιρειῶν, ὁ κύριος τοῦ τίτλου καὶ ὁ συμπράξας χρηματιστὴς ἢ μεσίτης ἢ οἱοσδήποτε ἰδιώτης ἢ δημόσιος λειτουργὸς ὑπόκειται ἕκαστος εἰς πρόστιμον ἴσον τῷ δεκάτῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν τίτλων, ὁ δὲ κύριος αὐτῶν καὶ εἰς πλημμὴν τοῦ μὴ καταβληθέντος τέλους.

Ἄρθρον 48.

1. Ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι, μὴ προσάγουσαι τοὺς μετοχικοὺς τίτλους πρὸς ἐπίθεσιν κινητοῦ ἐπισήματος πρὸ πάσης χρήσεως αὐτῶν πάντως ὅμως ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν καὶ προκειμένου περὶ αὐξήσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως, ὑπόκεινται εἰδικῶς διὰ τὴν παράβασιν ταύτην εἰς πλημμὴν ἐκτὸς τοῦ τέλους καὶ προστίμου μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ καθυστερουμένου τέλους.

2. Αἱ ὑπὸ ἀνωνύμου ἑταιρείας παραβάσεις ἐν γένει τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων, δύνανται νὰ ἐπαγάγωσι καὶ τὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.

Ἄρθρον 49.

1. Ἡ ἄρνησις ὑποβολῆς εἰς ἔλεγχον πρὸς ἐξακρίβωσιν παραβάσεων τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἡ ἄρνησις τῆς ἀνακοινώσεως τῶν εἰς τοῦτον ὑποκειμένων βιβλίων καὶ ἐγγράφων, ὡς καὶ ἡ ψευδὴς δήλωσις περὶ τοῦ ὅτι δὲν ὑφίστανται τὰ πρὸς ἔλεγχον ζητούμενα ἔγγραφα, τιμωρεῖται ἐπιβαλλομένου κατὰ τοῦ παραβάτου προστίμου δραχμῶν 100 μέχρι δραχ 10.000.

Ἄρθρον 50.

1. Ἐν περιπτώσει μὴ νομίμου διαγραφῆς ἢ μὴ νομίμου ἀκυρώσεως ἅμα τῇ ἐπικολλήσει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος καὶ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου δι' οὗ εἰσπράττονται φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, ἡ διὰ τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος σήμανσις θεωρεῖται μὴ γενομένη, τοῦ ἐγγράφου θεωρουμένου ὡς γεγραμμένου ἐξ ἀρχῆς ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Πλὴν τούτου ἡ μὴ νόμιμος διαγραφὴ ἢ μὴ νόμιμος ἀκύρωσις ἅμα τῇ ἐπικολλήσει ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου δι' οὗ εἰσπράττονται φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δραχμῶν 1000. Ἐὰν ὁ παραβάτης εἶναι λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 52 τὸ πρόστιμον τριπλασιάζεται.

Ἄρθρον 51.

1. Πᾶσα παράβασις διατάξεως τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδομένων διαταγμάτων τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 100 μέχρι δραχμῶν 5.000.

Ἄρθρον 52.

1. Ἡ ὑπὸ δημοσίων, ἐκκλησιαστικῶν, δημοτικῶν, κοινοτικῶν λειτουργῶν ἢ ὑπὸ προϊσταμένων ἢ ἄλλων ὑπαλλήλων λιμενικῶν ἐπιτροπῶν, εἰδικῶν ταμείων, νομικῶν προσώπων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου, ἢ ὑπὸ δικηγόρων μὴ ἐξ ὑπαρχῆς γραφὴ ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου τῶν ἐγγράφων τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἢ ἐνώπιον αὐτῶν συνταχθησομένων ἢ ἡ μὴ ἐπικόλλησις, ἅμα τῇ συντάξει, τῶν παρ' αὐτῶν συνταχθησομένων ἐγγράφων τοῦ ἀναλόγου κινητοῦ ἐπισήματος εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται τοῦτο, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀποδοχὴ πρὸς ὑπηρεσιακὴν χρῆσιν, ἡ τοιαύτη χρῆσις ἐγγράφων μὴ γεγραμμένων ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ ἐφ' ὧν δὲν ἔχει ἐπιτεθῇ, ἅμα τῇ συντάξει του, τὸ ἀνάλογον κινητὸν ἐπίσημα, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίθεσις τοιούτου, τιμωρεῖται ὑποβαλλομένων τῶν παραβαθέντων εἰς τὴν πλημμὴν τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ προστίμου οὐχὶ ὀλιγωτέρου τοῦ ἁπλοῦ τέλους καὶ οὐχὶ ἀνωτέρου τοῦ δεκαπλασίου τοῦ μὴ καταβληθέντος τέλους χαρτοσήμου, ἄνευ ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ ἰδιώτου, ὅστις καὶ αὐτὸς ὑπόκειται εἰς τὴν πλημμὴν τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 49 τέλους καὶ προστίμου.

2. Πᾶς λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων εὐθὺς ὡς περιέλθῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἔγγραφον ὑποκείμενον εἰς τέλος χαρτοσήμου καὶ μὴ συνταταγμένον νομίμως ἐπὶ τοῦ ἀναλόγου χαρτοσήμου, ὑποχρεοῦται, ὅπως ἄνευ ἀναβολῆς συντάσσῃ σύντομον ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐξακριβωθείσης παραβάσεως καὶ διαβιβάζῃ ταύτην πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον τῆς περιφερείας του μετὰ τοῦ μὴ νομίμως σεσημασμένου ἐγγράφου διὰ τὴν ἐπιβολὴν κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ποινῶν εἰδοποιῶν ἀπαραιτήτως περὶ τούτου τὸν ἐνδιαφερόμενον. Μόνον μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου τοῦ διὰ τῆς ἀπαφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου κατ' ἀλογισθέντος δι' ἐπιθέσεως ὑπ' αὐτοῦ κινητοῦ ἐπισήματος διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τοῦ ἐγγράφου τούτου ὑπὸ τῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων τούτων.

3. Ἐπὶ πράξεων τῶν προέδρων, γραμματέων, συμβολαιογράφων, δικηγόρων, τῶν φυλάκων ὑποθηκῶν τε καὶ μεταγραφῶν καὶ τῶν κλητήρων παρὰ τοῖς δικαστηρίοις ἅπασιν ἡ παράβασις τῶν περὶ τέλους χαρτοσήμου διατάξεων τοῦ νόμου ἐπάγεται καὶ πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ δικαστικῷ ὀργανισμῷ ὡρισμένα. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ ἐν περιπτώσει παραβιάσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας νόμους.

4. Ἕνεκα παραβάσεως τῶν διατάξεων περὶ τέλους ἐγγραφῆς ἐν τοῖς δικαστικοῖς πινακίοις, εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πλημμὴν τοῦ ὑπὸ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένου προστίμου ὅτε πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου καὶ ὁ γραμματεύς.

Ἄρθρον 53.

1. Ἡ μὴ τήρησις τῶν διατάξεων ἐν γένει περὶ ὑπερβάλλοντος τέλους χαρτοσήμου καὶ εἰδικῶς ἡ χρῆσις φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἀντὶ τοῦ γραμματίου ὑπερβάλλοντος τέλους, ἡ μὴ ἐν δέοντι χρόνῳ ἔκδοσις καὶ προσάρτησις εἰς τὸ οἰκεῖον ἔγγραφον τοῦ γραμματίου καὶ ἡ μὴ βεβαίωσις ἐν τῷ ἐγγράφῳ περὶ τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπερβάλλοντος τέλους τιμωρεῖται ἐπιβαλλομένου κατὰ τοῦ παραβάτου ἐκτὸς τοῦ τέλους χαρτοσήμου καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 40 προστίμου.

Ἄρθρον 54.

1. Ὁ δημόσιος ἢ ὁ δικαστικὸς λειτουργὸς ὁ παραλείψας τὴν ἐκκαθάρισιν ἢ βεβαίωσιν τῶν τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ πειθαρχικῶν ἢ ποινικῶν ὑποθέσεων ἢ ἐπὶ ὑποθέσεων ἥττης τοῦ ἀντιδίκου τοῦ Δημοσίου εἰς δίκας πολιτικὰς, τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ μὴ ἐκκαθαρισθέντος ἢ μὴ βεβαιωθέντος ποσοῦ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 55.

1. Ἡ μὴ εἰσπραξις τοῦτέλους τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τῆς παραγράφου 20 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 15 ἐπὶ ἑκάστης ἀποδείξεως ἐκδιδομένης παρὰ τῶν δημοσίων, δημοτικῶν ἢ τῶν κοινοτικῶν ἢ τῶν εἰδικῶν ταμείων τιμωρεῖται ἐπιβαλλομένου κατὰ τοῦ παραβάτου ἐκτὸς τοῦ μὴ εἰσπραχθέντος τέλους καὶ προστίμου μέχρι δραχμῶν 1000.

Ἄρθρον 56.

1. Ἡ ἐν γνώσει περὶ τοῦ ἀνακριβοῦς τῆς δηλουμένης ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς πράξεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τελῶν χαρτοσήμου, κατάρτισις αὐτῆς ὑπὸ συμβολαιογράφου τιμωρεῖται ἐπιβαλλομένου κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου καὶ ἰδιωτῶν προστίμου 1000 μέχρι 10.000 δραχμῶν.

2. Ἐν περιπτώσει ἐκτελέσεως τῶν διὰ προσυμφώνου συμφωνηθέντων ἄνευ καταρτίσεως ἐγγράφου ὁριστικοῦ συμβολαίου, τὸ ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου μὴ καταβληθὲν ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου καταλογίζεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου.

Ἄρθρον 57.

1. Ἡ ὑπὸ δημοσίου ταμίου ἢ οἱουδήποτε ταμιακοῦ ὑπαλλήλου ἀνταλλαγὴ ἢ ἐξαργύρωσις ἅπαξ πωληθέντων ἐκ τοῦ ταμείου φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητῶν ἐπισημάτων ἢ ἐνσήμων οἱουδήποτε εἴδους ἢ ἡ ἀποδοχὴ πρὸς πώλησιν καὶ πώλησις χαρτοσήμων καὶ ἐνσήμων μὴ προμηθευθέντων παρ' αὐτοῦ νομίμως ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Δημοσίου τιμωρεῖται, ἐπιβαλλομένου κατὰ τοῦ παραβάτου προστίμου μέχρι τοῦ εἰκοσαπλασίου τοῦ ἀνταλλαγέντος, ἐξαργυρωθέντος ἢ πωληθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 58.

1. Ἡ ἀποκόλλησις κινητοῦ ἐπισήματος ἢ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου χρησιμοποιηθέντος δι' ἐπικολλήσεως ἐπὶ ἐγγράφου καὶ ἡ ἐκ νέου χρησιμοποίησις (νέα χρῆσις) ἢ ἡ πώλησις τοῦ ἀποκολληθέντος κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἐνσήμου ἢ ἡ ἁπλῆ κατοχὴ αὐτοῦ ὡς καὶ ἡ ἐκ νέου χρῆσις φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου πρὸς ἄλλον σκοπὸν ἢ πρὸς ἄλλην χρῆσιν, τιμωρεῖται ἐπιβαλλομένου κατὰ τοῦ παραβάτου προστίμου μέχρι δρ. 10.000, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ φυλακίσεως δέκα ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν. Ἐὰν ὁ παραβάτης εἶναι λειτουργὸς ἢ ὑπάλληλος ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀνώτερω ἄρθρον 52 ἢ ὑπάλληλος ἀνωνύμου ἑταιρείας ἢ συμβολαιογραφείου ἢ γραφείου δικηγόρου ἢ φύλακος ὑποθηκῶν ἢ μεταγραφῶν ἢ δικαστικοῦ κλητῆρος, αἱ ἀνωτέρω ποιναὶ διπλασιάζονται, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἡ εἰς φυλάκισιν καταδίκη τῶν μὴ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ἀνωτέρω, συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν ἔκπτωσιν ἀπὸ τῆς θέσεώς των ἐπὶ ἓξ μῆνας.

Ἄρθρον 59.

1. Ἡ πώλησις φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητῶν ἐπισημάτων ἢ ἄλλων ἐνσήμων ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας ἐκδιδομένης παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἐκ τοῦ νόμου ἀρχῆς ὡς καὶ ἡ πώλησις κλάσεων φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητῶν ἐπισημάτων ἢ ἄλλων ἐνσήμων δι' ἃς δὲν ἐδόθη ἡ ἄδεια λιανικῆς ἐπὶ προμηθείᾳ πωλήσεως ἢ ὧν ἀποκλειστικῶς ἡ πώλησις κατὰ νόμον ἐνεργεῖται μόνον ἐν τοῖς δημοσίοις ταμείοις ὡς καὶ ἡ παρὰ τῶν κεκτημένων νομίμως ἄδειαν λιανικῆς ἐπὶ προμηθείᾳ πωλήσεως φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου πώλησις αὐτοῦ εἰς τιμὴν ἀνωτέραν τῆς νομίμου ὡς καὶ ἡ παρὰ τῶν κεκτημένων νομίμως ἄδειαν λιανικῆς ἐπὶ προμηθείᾳ πωλήσεως φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλου ἐνσήμου μὴ τήρησις τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν ἐκ τοῦ νόμου, τῶν διαταγμάτων ἢ τῶν κανονισμῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τιμωρεῖται διὰ προστίμου δραχμῶν 200 μέχρι δραχ. 5000, στερουμένου τοῦ παραβάτου αὐτοδικαίως τῆς ἀδείας καὶ μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐκδόσεως ἐκ νέου τοιαύτης ἀδείας ἐπ' ὀνόματί του. Τὸ πωλούμενον χαρτόσημον ἢ κινητὸν ἐπίσημα ἢ ἄλλο ἔνσημον κατάσχεται καὶ πωλεῖται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρον 60.

1. Ἡ παραποίησις καὶ ἐν γένει ἡ ἀλλοίωσις ἢ παραχάραξις φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου ἢ γραμματίου ὑπερβάλλοντος τέλους χαρτοσήμου καὶ ἡ χρησιμοποίησις, ἡ κυκλοφορία, ἡ πώλησις καὶ ἡ ἁπλῆ κατοχὴ τούτων, τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 235 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐφαρμόζονται δὲ ἀναλόγως καὶ τὰ ἄρθρα 238—246 τοῦ αὐτοῦ νόμου εἰς τοὺς κατασκευάζοντας ἢ κατέχοντας σφραγιστῆρας ἢ ἄλλα ὄργανα καὶ μηχανήματα κατάλληλα διὰ τὴν παραποίησιν καὶ εἰς τοὺς συμπράττοντας εἰς τὴν παραποίησιν ἢ τὴν διάδυσιν τοῦ πλαστοῦ χαρτοσήμου ἢ παντὸς ἄλλου ἐνσήμου.

Ἄρθρον 61.

1. Ἡ ἄνευ ἀδείας κατασκευή, εἰσαγωγὴ καὶ ἁπλῶς κατοχὴ χάρτου ἐμπεριέχοντος τὰ ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῶν διαταγμάτων καθοριζόμενα διακριτικὰ σημεῖα τοῦ χάρτου τοῦ προωρισμένου ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κατασκευὴν φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου, κινητῶν ἐπισημάτων καὶ ἄλλων ἐνσήμων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ὁ δὲ χάρτης κατάσχεται.

Ἄρθρον 62.

1. Ἡ κλοπὴ ἢ ὑπεξαίρεσις χαρτοσήμου καὶ ἐν γένει ἐνσήμων ἢ γραμματίων ἢ πάσης ἄλλης ἐντύπου ἀξίας τοῦ Κράτους κατασκευαζομένων κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ ἢ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἴτε διαρκούσης τῆς κατασκευῆς των εἴτε μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἢ κατὰ τὴν μεταφορὰν καὶ πρὸ τῆς παραδόσεώς των εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἢ μετὰ τὴν παράδοσίν των ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἐτέθησαν εἰς κυκλοφορίαν ἢ καὶ ἂν ταῦτα ἔχωσιν ἀποσυρθῆ τῆς κυκλοφορίας ὡς καὶ ἡ κυκλοφορία, ἡ πώλησις, ἡ χρησιμοποίησις καὶ αὐτὴ ἡ κατοχὴ κλοπιμαίων φύλλων σφραγιστοῦ χάρτου, κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἄλλων ἐνσήμων τιμωρεῖται διὰ τῆς ποινῆς τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 235 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 63.

1. Ἂν μὴ ἐπιτεθῇ προσθέτως τὸ νόμιμον ἐπίσημα διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου ὑποκειμένου εἰς τέλος καὶ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μὴ νομίμως ἐξ ὑπαρχῆς σημανθέντος, τὰ δικαστήρια καὶ αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δεχθῶσιν α) οὐδὲν οὐδενὸς εἴδους ἔγγραφον ἰδιωτικὸν ἐκ τῶν ὑποβεβλημένων ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τέλος χαρτο-

σήμου μὴ γραφὲν ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ χάρτου σεσημασμένου ἢ γραφὲν μὲν ἀλλ' ἐπὶ χάρτου κατωτέρας τιμῆς, β) οὐδὲν ἔγγραφον ἔχον τὰς σφραγῖδας κεκαλυμμένας ὑπὸ γραφῆς ἢ ἄλλως παραμεμορφωμένας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ διακρίνεται τὸ ποσὸν τῆς τιμῆς. Τῶν σφραγίδων καλυφθεισῶν μέν, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τρόπον κωλύοντα τὴν διάγνωσιν τῆς τιμῆς τὸ ἔγγραφον λαμβάνεται ὑπ' ὄψει μόνον μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 προστίμου.

Ἄρθρον 64.

1. Ἐπιτεθέντος κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος, τὰ δικαστήρια καὶ αἱ δημόσιαι ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ δεχθῶσι τὸ ἔγγραφον, τῆς πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἀποτελούσης δεδικασμένον ὡς πρός τε τὸ νόμιμον καὶ τὸ ἐμπρόθεσμον τῆς χαρτοσημάνσεως.

Ἄρθρον 65.

1. Ἐπὶ προσαγωγῆς ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ἐν ἀντιγράφῳ, ἀπαιτεῖται πρὸς παραδοχὴν αὐτῶν ἐπίσημος βεβαίωσις ὅτι τὸ πρωτότυπον εἶναι γεγραμμένον ἐπὶ τοῦ νομίμου χάρτου ἢ ὑπερβλήθη εἰς τὸ πρόστιμον. Ἐν ἐλλείψει τῆς βεβαιώσεως ταύτης, τὸ προσαγόμενον ἀντίγραφον ὑποβάλλεται εἴς τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ὡς πρωτότυπον.

Ἄρθρον 66.

1. Ἐπὶ τῶν εἰς τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου ἀναγομένων παραβάσεων, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς καταλογίζεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ φυλάκισις ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ποινικοῦ δικαστηρίου, ἀποφαίνεται πάντοτε ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος καταλογίζων διὰ πράξεώς του εἰς βάρος τοῦ παραβάτου τὸ νόμιμον τέλος καὶ τὸ πρόστιμον.

2. Ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος εἶναι ἐκεῖνος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐξακριβοῦται ἡ παράβασις, καθ' ἃς δὲ περιπτώσεις εἰκοθεν προσάγεται τὸ μὴ νομίμως χαρτοσημανθὲν ἔγγραφον διὰ τὴν ἐπίθεσιν κινητοῦ χαρτοσήμου διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ἁρμόδιος καθίσταται ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος εἰς ὃν προσάγεται τὸ ἔγγραφον πρὸς σήμανσιν.

3. Εἰς τὰς πράξεις ταύτας ἀπαραιτήτως ἀναγράφονται τὰ περιστατικὰ τῆς ἐξακριβώσεως τῆς παραβάσεως, ἡ διάταξις ἡ ἐπιβάλλουσα τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον σημειοῦται δὲ χωριστὰ τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον.

4. Κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπίθεσιν ἐπὶ ἐγγράφου μὴ νομίμως σεσημασμένου τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον σημειοῦται ἐπ' αὐτοῦ παρὰ τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπίσημα τὸ ποσὸν τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον ὡς καὶ ἡ διάταξις ἡ ἐπιβάλλουσα αὐτό, ἡ πρᾶξις δ' αὕτη τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου χρονολογουμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπ' αὐτοῦ θεωρεῖται ὡς πρᾶξις ἐκδιδομένη συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθ' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὴν κατωτέρω παράγραφον προσφυγή.

5. Πᾶς ὅστις κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους ἢ τοῦ προστίμου νομίζει ἑαυτὸν ἠδικημένον, ἔχει ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς αὐτὸν τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου δικαίωμα προσφυγῆς πρὸς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν φορολογικῶν παραβάσεων ὅπερ ἀποφασίζει συμφώνως πρὸς τὰς περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ ἐν γένει τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ ἡ δίωξις τῶν παραβάσεων ἀνατίθεται εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τοῦ Κράτους. Εἰς πόλεις ἔνθα ὑφίστανται πλείονες Οἶκον. Ἔφοροι δύνατα νὰ καθίσταται εἷς τούτων ἁρμόδιος εἰδικῶς διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν καταλογιστικῶν πράξεων καὶ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Οἱ Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' εἰδικῶς ἐντεταλμένων παρ' αὐτῶν ὑπαλλήλων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνεργῶσιν ἔλεγχον εἰς τὰ ἐν τῇ κατωτέρω παραγράφῳ 3 γραφεῖα καὶ καταστήματα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

3. Ὡσαύτως εἰς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς ἢ ἄλλους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους δύναται νὰ ἀνατίθηται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁ ἔλεγχος τῶν γραφείων καὶ καταστημάτων τῶν ἐμπόρων, βιομηχάνων, ἐπιτηδευματιῶν ἐν γένει, τραπεζῶν, ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν καὶ λοιπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν συμβολαιογραφείων, γραφείων φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικῶν κλητήρων, δήμων, κοινοτήτων, λιμενικῶν ἐπιτροπῶν καὶ εἰδικῶν ταμείων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου ὡς καὶ τῶν γραφείων τῶν γραμματέων τῶν δικαστηρίων διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

4. Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφοις ὁριζομένους ὑπαλλήλους, πλὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, παρέχονται δι' ἔξοδα κινήσεως μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα ἡμερησίως.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 68.

1. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν διαταγμάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένων τελῶν, ὁ τρόπος τοῦ ὑπολογισμοῦ, ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ βεβαιώσεως τῶν τελῶν τούτων, ὁ τρόπος τῆς χρήσεως τοῦ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου καὶ τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος, τῆς διαγραφῆς καὶ ἀκυρώσεως αὐτοῦ, ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν τελῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως τοῦ χαρτοσήμου ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διατάξεις.

2. Ἔγγραφα, συνταχθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ὑποκείμενα εἰς τέλος χαρτοσήμου ἀναλογικὸν καὶ μὴ ὑποβληθέντα εἰς τέλος χαρτοσήμου ἢ ὑποβληθέντα εἰς τέλος κατώτερον τοῦ νομίμου ἢ καταστάντα ἄκυρα, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 19 Μαΐου 1919 περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, λόγῳ μὴ προσαγωγῆς αὐτῶν πρὸς σήμανσιν ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως αὐτῶν, δύνανται νὰ προσαχθῶσιν εἰς οἱονδήποτε Οἰκον. Ἔφορον τοῦ Κράτους καὶ νὰ ὑποβληθῶσι παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἁπλοῦν τέλος χαρτοσήμου ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἄνευ προστίμου ἐφ' ὅσον προσάγονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Ἐφ' ὅσον τοιαῦτα ἔγγραφα προσάγονται μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου καὶ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ τέλους καὶ ἐφ' ὅσον προσάγονται μετὰ τὴν πάροδον τοῦ ἔτους καὶ ἐντὸς πενταετίας ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ πενταπλάσιον τοῦ τέλους. Παρελθούσης καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ εἰκοσαπλάσιον τοῦ τέλους. Τὰ ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων ἄκυρα μετὰ τὴν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον χαρτοσήμανσιν καθίστανται ἔγκυρα καὶ ἐπανακτῶσι τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 412 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἀποδεικτικὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγρ. 2 τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ διὰ διατάγματος.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ προβλεπομένων καθηκόντων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ἐν Ἀθήναις ἀνατίθεται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην Σφραγιστοῦ Χάρτου. Δι' εἰδικοῦ Διατάγματος ὁρίζεται ὁ χρόνος μέχρις οὗ ἰσχύει ἡ παροῦσα παράγραφος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 69.

1. Καταργοῦνται οἱ νόμοι :

ΑΧΚΕ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1887, ΑΨΛΒ' τῆς 29 Δεκεμβρίου 1889, ΒΡΙΒ' τῆς 21 Δεκεμβρίου 1892, ΒΧΚΓ' τῆς 8 Ἰουλίου 1899, ΓΛ' τῆς 19 Ἰουλίου 1905, ΓΡΑΖ' τῆς 27 Ἰουνίου 1906, ΓΤΗ' τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1909, ΓΧΒ' τῆς 6 Μαρτίου 1910, ΓΧΚΓ' τοῦ 1910 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, 1372 τῆς 4 Ἀπριλίου 1918, τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1680 τοῦ 1919, αἱ περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1922 νομοθ. διατάγματος «περὶ προσαυξήσεως τελῶν χαρτοσήμου κλπ.», τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοθετ. διατάγματος τῆς 23 Ἰουλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», τὸ νομοθ. διάταγμα τῆς 11 Σεπτεμβρίου 1923 περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν ἐν περιπτώσει μὴ νομίμου διαγραφῆς κλπ. τὸ νομοθ. διάταγμα τῆς 24 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ ὁρισμοῦ ἐνιαίου ἐνσήμου διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν τελῶν χαρτοσήμου κλπ.», τὸ νομοθ. διάταγμα τῆς 22 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ ἐνιαίου ἐνσήμου», τὸ νομοθ. διάταγμα τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ αὐξήσεως καὶ καταλογισμοῦ τῶν τελῶν τῆς ποινικῆς διαδικασίας», ὁ νόμος 4438 τῆς 6 Αὐγούστου 1929 ἐκτὸς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 αὐτοῦ αἵτινες διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως εἰδικοῦ νόμου τὰ νόμιμα δικαιώματα τῶν συμβολαιογράφων, φυλάκων ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν καὶ δικαστικῶν κλητήρων ρυθμίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑφισταμένων διατάξεων.

3. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως εἰδικοῦ νόμου περὶ τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ κομίστρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων διὰ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου ξηρᾶς καὶ θαλάσσης διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ κομίστρων ἐμπορευμάτων μεταφερομένων δι' ἀτμοπλοίων, σιδηροδρόμων καὶ τροχιοδρόμων διατάξεις τοῦ νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887, ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπεκτεινόμεναι καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν τῶν μεταφερομένων δι' ἀεροπλάνων δι' ἃ τὸ τέλος ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ τῶν ἀτμοπλοίων.

Τὰ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι λειτουργουσῶν ἀεροπορικῶν ἑταιρειῶν καταβληθέντα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τέλη ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν συμφώνως πρὸς τὸ καθωρισμένον ποσοστὸν τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἀτμοπλοίων θεωροῦνται νομίμως καταβεβλημένα.

Κυροῦνται αἱ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 καὶ ἐντεῦθεν δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπελθοῦσαι μεταβολαὶ τῶν διαιρετῶν τῶν καθοριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Β. Διατάγματος «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» τῆς 31 Μαΐου 1919 διὰ τὴν εὕρεσιν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων ἀτμοπλοίων, τροχιοδρόμων καὶ σιδηροδρόμων.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος προβλεπόμενοι διαιρέται καθορίζονται διὰ Διαταγμάτων.

4. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐν τῇ προξενικῇ νομοθεσίᾳ διατάξεις περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 70.

Ὁ παρὼν νόμος τίθεται ἐν ἰσχύϊ διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1930 «περὶ συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον

Κυροῦται τὸ Ν.Δ. τῆς 9 Ἰανουαρίου 1930 «περὶ συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας τῶν ὀφειλετῶν τοῦ Δημοσίου» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 9 τῆς 10 Ἰανουαρίου φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τροποποιουμένων τῶν ἄρθρων 6 καὶ 11

αὐτοῦ καὶ προστιθεμένων τριῶν ἄρθρων τῶν ὑπ' ἀριθ. 13, 14 καὶ 15, τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. Δ. λαμβάνοντος ἀριθ. 16, καὶ ἔχον μετὰ τὰς μεταβολὰς ταύτας οὕτως.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 1.

Ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβαλόντες τὰ χρέη αὐτῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἔλαβε χώραν ἡ βεβαίωσις τῶν χρεῶν των ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως τόκους ὑπερημερίας ἓξ λεπτῶν πεντήκοντα ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ καὶ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μέχρι λήξεως τῆς ὁμωνύμου χρήσεως μῆνα καθυστερήσεως, δραχμὴς δὲ μιᾶς δι' ἕκαστον μῆνα περαιτέρω καθυστερήσεως, τῶν μηνῶν ὑπολογιζομένων ἀδιαιρέτως.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ συμβατικῶν ὑποχρεώσεων οἱ τόκοι ὑπερημερίας ὁρίζονται εἰς δραχμὴν 1 ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογιζόμενοι ἀφ' ἧς καθίστανται κατὰ τὴν σύμβασιν ἀπαιτητὸν τὸ κεφάλαιον, εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει.

Ἄρθρον 3.

Προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐκ φόρου παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων παρ' αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ὁ τόκος ὑπερημερίας, ὁριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεως αὐτῶν πρὸς καταβολὴν τῶν φόρων τούτων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τῶν οἰκείων νόμων.

Ἄρθρον 4.

Ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ καταλογισμοῦ ὀφειλὰς τῶν δημοσίων ὑπολόγων, ἐὰν τὸ χρέος αὐτῶν προέρχεται ἐκ τῆς χρηματικῆς ληψιδοσίας, ὁ τόκος, ὁριζόμενος κατὰ τὸ ἄρθρον 2, ὑπολογίζεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξακριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα καὶ τῆς τοιαύτης ἐξακριβώσεως οὔσης ἀδυνάτου ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀνεκαλύφθη τὸ ἔλλειμμα.

Ἐὰν τὸ χρέος προέρχεται ἐκ λογιστικῶν προσκομμάτων οὐδὲν καταβάλλεται ἀτόκως.

Ἄρθρον 5.

Ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω τόκων ὑπερημερίας οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου μὴ καταβάλλοντες τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη των ἐντὸς τῆς χρήσεως καθ' ἣν ἐβεβαιώθη τὸ ἔσοδον ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ ἴσα πρὸς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου χρέους.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τόκους ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς δὲν ὑπόκεινται ὁ φόρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑδρεύσεως, αἱ χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα τὰ ὑπὸ τῶν ποινικῶν ἢ διοικητικῶν δικαστηρίων ἐπιβαλλόμενα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰσπραττόμενα ἔσοδα ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, εἰδικῶν ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων, εἴτε ταῦτα συνεισπράττονται μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων, εἴτε ταῦτα βεβαιούμενα αὐτοτελῶς εἰσπράττονται ἀπ' εὐθείας ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξαρουμένων τῶν ἐκ συμβάσεως ὀφειλῶν, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 3565 προβλεπομένων ἐσόδων ἐπὶ τῇ καθυστερήσει τῆς εἰσπράξεως τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 7.

Ὀφειλέται ἐξ ἀμέσων φόρων χρήσεων 1927—28 καὶ 1928—29 καταβάλλοντες τούτους μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1930 ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἀπὸ 1ης Φεβρουαρίου 1930 οἱ καθυστεροῦντες τὴν πληρωμὴν τῶν φόρων τούτων ἐπιβαρύνονται μὲ τόκον ὑπερημερίας ἐκ δραχμῆς μιᾶς κατὰ ἑκατοντάδα ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως

καὶ μὲ πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ ἴσα πρὸς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ὀφείλεται ἐξ ἐνοικιάσεως ἀμέσων ἢ ἐμμέσων φόρων ὡς καὶ δημοσίων προστίμων καὶ δικαιωμάτων χρήσεων 1927—1928 καὶ 1928—29 ὡς καὶ ὀφείλεται ἐκ φόρων τῶν αὐτῶν χρήσεων παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων παρ' αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἀπαλλάσσονται τῶν προσθέτων τελῶν καταβάλλοντες ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον παρ' αὐτῶν ποσὸν μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1930.

Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης οἱ ὀφείλεται οὗτοι ὑπόκεινται εἰς πρόσθετα τέλη 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ.

Τὰ πρόσθετα ταῦτα τέλη διπλασιάζονται ἐν καθυστερήσει τῆς πληρωμῆς πέραν τῆς 31 Μαρτίου 1930.

Ὁ τόκος ὑπερημερίας τῶν χρεῶν τούτων ὑπολογίζεται ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὸ ἄρθρον 2 μὲν τοῦ παρόντος προκειμένου περὶ ὀφειλετῶν ἐνοικιαστῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον δὲ 3 προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἐξ ἀμέσων φόρων παρελθουσῶν χρήσεων χρεῶν» τεταγμένη προθεσμία πρὸς καταβολὴν τοῦ ὅλου ποσοῦ ὡς καὶ τῆς α' καὶ β' δόσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων φόρων, παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1930 μετὰ τῶν παρεπομένων τῇ ἐμπροθέσμῳ καταβολῇ εὐεργετημάτων.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς τῶν δόσεων ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὡς καὶ ἑπομένης τινὸς δόσεως ἐντὸς τῶν διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος ὁριζομένων προθεσμιῶν, οἱ ὀφειλέται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τόκου ἐκ δραχμῆς μιᾶς κατὰ ἑκατονταέτιαν ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ καὶ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα περαιτέρω καθυστερήσεως ὡς καὶ προσθέτων τελῶν 10 ο/ο ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τοῦ καθυστερουμένου ποσοῦ ἑκάστης δόσεως.

Ἄρθρον 10.

Ὁμοίως παρατείνεται μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1930 ἡ προθεσμία καταβολῆς τῆς πρώτης ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 9 Ἰουλίου 1920 «περὶ τρόπου πληρωμῆς καθυστερουμένων φόρων χρήσεως 1926—27» ὁριζομένων δόσεων τῶν ἐκπροθέσμως καταβαλλόντων οἱανδήποτε τῶν δόσεων τούτων, ὑποκειμένων μόνον εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ὁριζομένας συνεπείας.

Ἄρθρον 11.

Οἱ ὀφειλέται τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἀπολαμβάνουσι τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 23 Μαρτίου 1929 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Ἀπριλίου 1926 καὶ 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ φόρου ἐπιτηδεύματος» εὐεργετήματος τῆς ἐκπώσεως τῶν 20 ἑκατοστῶν τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος 1929—30, καταβάλλοντες μέχρι τέλους Μαΐου 1930 τὸν φόρον τῶν χρήσεων 1927—1928 καὶ 1928—1929.

Ἄρθρον 12.

Ὁ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1929 ὁριστικῶς βεβαιωμένος καὶ ὀφειλόμενος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει φόρος αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἢ φόρος κεφαλαίου ἀπαλλάσσεται τῶν ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν, καὶ τόκων ὑπερημερίας καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον μὲν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δραχμὰς εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις ἐξ' ὧν ἡ πρώτη εἶναι καταβλητέα μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1930, ἡ δευτέρα μέχρι τέλους Ἰουνίου 1930 καὶ ἡ τρίτη μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930, ἐφ' ὅσον δὲ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δραχμὰς εἰς ἓξ ἴσας δόσεις ἐξ ὧν αἱ τρεῖς πρῶται εἶναι καταβλητέαι ἐντὸς τῶν ὡς ἄνω προθεσμιῶν, ἡ τετάρτη μέχρι τέλους Ἰουνίου 1931, ἡ πέμπτη μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 καὶ ἡ ἕκτη μέχρι τέλους Ἰουνίου 1932.

Οἱ αὐτοὶ φόροι βεβαιούμενοι ὁριστικῶς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἐφεξῆς καταβάλλονται κατὰ τὰς ἄνω διακρίσεις εἰς τρεῖς ἢ ἓξ ἴσας δόσεις ἐξ ὧν ἡ πρώτη εἶναι καταβλητέα ἐντὸς τοῦ ἑπομένου τῆς εἰς τὸ ταμεῖον βεβαιώσεως μηνὸς αἱ δὲ λοιπαὶ καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ ταύτης διαστήματα.

Οἱ ἐκπροθέσμως καταβάλλοντες οἱανδήποτε δόσιν τῶν φόρων τούτων ὑπόκεινται εἰς τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 παραγρ. 2 τοῦ παρόντος ὁριζομένας συνεπείας τῆς ὑπερημερίας.

Ἡ παράγραφος 10 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας» καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

Ἄρθρον 13.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν συνεπείᾳ καθυστερήσεως ἤθελε λάβει χώραν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους ἀθρόα βεβαίωσις ὁμοειδῶν φόρων πλειοτέρων τῆς μιᾶς παρελθουσῶν χρήσεων, ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορισθῇ ἡ καταβολὴ τῶν φόρων τούτων, μετὰ ἢ καὶ ἄνευ συνεπειῶν ὑπερημερίας, εἰς ἐξαμήνους δόσεις ὁριζομένας ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως μὴ δυναμένας δὲ νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἕξ.

Ἄρθρον 14.

Τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενα ὑπόλοιπα ἐνοικίου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ὡς καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς ρητίνης χρήσεων 1928—29 καὶ 1927—28 ὡς καὶ ρητίνης χρήσεως 1929—1930 δύνανται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ καταβληθῶσιν εἰς δόσεις ὁριζομένας ὑπ' αὐτῆς τὸ πολὺ μέχρι τέλους τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31, ἄνευ προσθέτων τελῶν.

1. Θεωροῦνται ἐμπρόθεσμοι αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 3408 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» ἐπιβοθείσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἰτήσεις ἐνοικιαστῶν φόρου ἐγγείου παραγωγῆς τοῦ ἔτους 1926—27 περὶ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἀναλόγου πρὸς τὴν θετικὴν των ζημίαν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως, αἱ δὲ τυχὸν ἀπορριφθεῖσαι ὡς ἐκπρόθεσμοι ἢ τύποις εἰσάγονται ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας.

2. Τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενα ὑπόλοιπα ἐκ φόρου ἐγγείου παραγωγῆς (δεκάτης) τοῦ ἔτους 1926—27 καὶ προηγουμένων ἀπαλλάσσονται προσθέτου τέλους ὡς καὶ τόκων ὑπερημερίας καὶ καταβάλλονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1930 Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν δεκάτης ὡς καὶ ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων Κορινθίας ὀφειλομένων ὑπολοίπων ἐνοικίων» τῆς πρώτης τῶν κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὁριζομένων δόσεων καταβλητέας μέχρι τέλους Μαρτίου 1930.

3. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς δόσεώς τινος οἱ ὀφειλέται ὑπόκεινται εἰς τόκον ὑπερημερίας ἐκ δραχμῆς μιᾶς κατὰ ἑκατονταέτιαν ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς καὶ πρόσθετα τέλη ἐφ' ἅπαξ ἴσα πρὸς 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστης καθυστερουμένης δόσεως, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὡς ἄνω μνημονευομένου Διατάγματος τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 1929.

Ἄρθρον 16.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1755 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4ης Ἀπριλίου 1923, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις εἰδικοῦ νόμου, δι' ὧν ρυθμίζονται ἄλλως ἢ διὰ τοῦ παρόντος αἱ συνέπειαι τῆς ὑπερημερίας ἐπὶ μὴ πληρωμῇ τῶν ἐκ πάσης αἰτίας χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον, Δήμους κλπ. καταργοῦνται.

Περὶ Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 1.

Πρὸς καθορισμὸν ἐνιαίας κατευθύνσεως εἰς τὴν ὅλην ἐκπαίδευσιν τῆς χώρας, μελέτην τῶν ἐκπαιδευτικῶν ταύτης ἀναγκῶν καὶ συντονισμὸν τῶν ἐπὶ μέρους προσπαθειῶν πρὸς βελτίωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως συνιστᾶται Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἑδρεῦον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κάτωθι μελῶν.

1) Ἐκ τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

2) Ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, ἑνὸς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἑνὸς τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, ὑπὸ τῶν οἰκείων Συγκλήτων ἢ Σχολῶν ὑποδεικνυομένων.

3) Ἐκ τῶν τακτικῶν καθηγητῶν τῆς Παιδαγωγικῆς τῶν Πανεπιστημίων Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

4) Ἐκ τῶν 5 μελῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

5) Ἐκ τῶν Προέδρων τῶν δύο τμημάτων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

6) Ἐκ τῶν δύο αἱρετῶν μελῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐκπροσώπων τῶν κλάδων τῆς Μ. καὶ Δ. Ἐκπαιδεύσεως.

7) Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ Τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

8) Ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῶν διευθύνσεων Παιδείας, Ἐπιστημῶν καὶ Καλῶν Τεχνῶν καὶ Θρησκευμάτων καὶ τῶν Διευθυντῶν τῶν τμημάτων τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς, τῆς Γυμναστικῆς, τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

9) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σιβιτανιδείου Σχολῆς.

10) Ἐκ τριῶν ὑπαλλήλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ὑποδεικνυομένων.

11) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας καὶ δύο ὑπαλλήλων τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ὑποδεικνυομένων.

12) Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στατιστικῆς Ὑπ. Ἐθν. Οἰκονομίας.

13) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστου τῶν ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν Γεωργικοῦ, Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ, Τεχνικοῦ καὶ Ἐπαγγελματικοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὑποδεικνυομένου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Γεν. Ἐργατικῆς Συνομοσπονδίας.

14) Μέχρι 5 μελῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν διοριζομένων.

Ἄρθρον 2.

Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, πρῶτος δὲ ἀντιπρόεδρος ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ δεύτερος ἀντιπρόεδρος ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, Γενικὸς δὲ Γραμματεὺς αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδείας.

Ἔργα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἔργα τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου εἶναι τὰ ἑξῆς:

α') Διαγραφὴ τῶν γενικῶν γραμμῶν κατευθύνσεως, ἃς δέον νὰ ἀκολουθῇ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς χώρας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῆς συνθήκας καὶ τὰς προόδους τῆς Ἐπιστήμης.

β') Καθορισμὸς τοῦ εἴδους καὶ τῶν τύπων τῶν σχολείων τῶν προσαρμοζομένων πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς συνθήκας τῆς χώρας.

γ') Καθορισμὸς ἀριθμητικοῦ πλαισίου τῶν ἀναγκαιούντων ἐξ ἑκάστου εἴδους σχολείων, τῆς ὀργανώσεως αὐτῶν ἀφιεμένης εἰς τὰ ἐπὶ μέρους Ὑπουργεῖα.

δ') Καθορισμὸς ἐνιαίας κατευθύνσεως εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. (Παιδαγωγικὴ μόρφωσις τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ, ἀπαραίτητον ποσὸν γενικῆς μορφώσεως τῶν εἰδικῶν καθηγητῶν, διακανονισμὸς ἐνιαίας διαβαθμίσεως καὶ ἐνιαίου τρόπου προαγωγῆς ἀναλόγως τῶν αὐτῶν προσόντων κλπ.)

ε') Καθορισμὸς κοινῶν γενικῶν ἀρχῶν συντάξεως ἀναλυτικῶν προγραμμάτων (π.χ. καθορισμὸς ἀνωτάτου ὁρίου ἑβδομαδιαίων ὡρῶν διδασκαλίας, στοιχεῖα γενικῆς μορφώσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολείων, ὥραι ἐργασίας καὶ διδασκαλίας τῶν νυκτερινῶν σχολῶν, συντονισμὸς τῶν προγραμμάτων συμφώνως πρὸς τὰς ἐκπαιδευτικὰς κατευθύνσεις τοῦ Κράτους κλπ.).

στ') Μελέτη πρὸς ἐξεύρεσιν καὶ χρησιμοποίησιν οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν ἀνύψωσιν καὶ βελτίωσιν τῆς Παιδείας.

ζ') Μελέτη τῶν μέτρων τῆς Διοικήσεως τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

η') Ἀπόφασις περὶ καταργήσεως σχολείων.

2. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ἔργα δύνανται νὰ προστεθῶσι καὶ ἄλλα διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἴτε αὐτεπαγγέλτως εἴτε προτάσει τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν τοῦ Συμβουλίου, ἀποτελοῦντα γνωμοδοτήσεις, ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἐπαφίεται εἰς τὰ οἰκεῖα Ὑπουργεῖα, ἐκδίδονται μετὰ τῶν σχετικῶν εἰσηγήσεων εἰς τεῦχος ἐπιμελείᾳ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας.

2. Πρὸς ἔκδοσιν τοῦ τεύχους ἀναγράφεται ἀνάλογος πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Κράτους.

3. Αἱ ἀποφάσεις περὶ καταργήσεως σχολείων εἶναι ὑποχρεωτικαί.

Συνεδρίαι τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ Α. Ε. Σ. συνέρχεται ἀνὰ διετίαν εἰς συνεδρίας, τὴν 20 Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 1ην Ἀπριλίου. Καὶ τὸν μὲν μῆνα Ὀκτώβριον συνεδριάζει μόνον πρὸς καθορισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν μελέτης, τῶν εἰσηγητῶν καὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου τοῦ Ἀπριλίου, κατὰ δὲ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον μέχρι 15 ἡμερῶν.

2. Αἱ συνεδρίαι τοῦ Α. Ε. Σ. εἶναι εἰδικαὶ καὶ γενικαί· καὶ τῶν μὲν εἰδικῶν μετέχουσι τὰ ὑπ' ἀριθ. 3, 4, 6, 8, 9 10 καὶ 11 μέλη, τῶν δὲ γενικῶν ἅπαντα. Π. Δ. ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενον θέλει καταγείμει τὰ ἔργα τοῦ Α. Ε. Σ. μεταξὺ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν συνεδρίων.

3. Ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἀμείβεται διὰ δραχμῶν διακοσίων κατὰ συνεδρίαν, λαμβανομένων ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων συνταχθησομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας.

4. Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Α. Ε. Συμβουλίου ἀποσπῶνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου εἷς γραμματεὺς καὶ μία δακτυλογράφος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Α. Ε. Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐν τοῖς πρακτικοῖς καταχωρίζεται καὶ ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας.

6. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α. Ε. Συμβουλίου καθορισθήσονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας μετὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ἐκπαιδευτικὸν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 6.

Πρὸς μελέτην τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὴν λειτουργίαν τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὑπαγομένων σχολείων τῆς Μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, συνιστᾶται Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἑδρεῦον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ ἀποτελούμενον ἐκ πέντε μελῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἓν λαμβάνεται ἐκ γυναικῶν πτυχιούχων Διδασκαλείου ἢ Πανεπιστημίου, αἵτινες ἔχουν τύχει εὐρυτέρων παιδαγωγικῶν σπουδῶν ταυλάχιστον ἐπὶ διετίαν ἐν Εὐρώπῃ ἢ Ἀμερικῇ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἄρρενα μέλη τοῦ Ε.Γ. Συμβουλίου διορίζονται πτυχιοῦχοι τῆς φιλολογικῆς, θεολογικῆς, τῆς τῶν φυσικῶν καὶ τῶν μαθηματικῶν σχολῆς τῶν ἡμετέρων ἢ ξένων ὁμοταγῶν Πανεπιστημίων ἢ καὶ διδάκτορες τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῶν Παιδαγωγικῶν ξένων Πανεπιστημίων ἔχοντες πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις καὶ διετεῖς τοὐλάχιστον ἀποδείξεις παιδαγωγικῶν ἢ φιλοσοφικῶν σπουδῶν ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Εὐρώπης ἢ Ἀμερικῆς.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν γίνεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ πρότασιν τοῦ Ε. Γ. Συμβουλίου. Ἡ πρότασις γίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως. Ἐπὶ προτάσεως ἀπορριφθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν ἐπανέρχεται τὸ Γ. Συμβούλιον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπορρίψεώς της.

3. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπόφασις τοῦ Ε. Γ. Συμβουλίου λαμβάνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἢ προεδρεύοντος. Ἐν ἀπαρτίᾳ λογίζεται ἡ συνεδρία παρόντων 3 ἐκ τῶν 5 μελῶν.

4. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου οἱ διορισμοὶ τῶν πρώτων συμβούλων θὰ γίνωσι διὰ Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προκαλουμένου τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἔργα τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἔργα τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου εἶναι τὰ ἑξῆς:

α'.) Γνωματεύει περὶ παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὴν ἐκπαίδευσιν εἴτε προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἴτε αὐτεπαγγέλτως.

β'.) Γνωματεύει περὶ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν προτάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

γ'.) Παρασκευάζει σχέδια νόμων, Διαταγμάτων, ἐγκυκλίων καὶ ὁδηγιῶν.

δ'.) Συντάσσει ἐν σχεδίῳ τὸ ὡρολόγιον καὶ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων Μέσης καὶ στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

ε'.) Συντάσσει ἐν σχεδίῳ τὰς προκηρύξεις καὶ ὁδηγίας περὶ ποσότητος καὶ οἰκονομίας τῆς ὕλης τῶν διδακτικῶν βιβλίων.

ς'.) Συντάσσει τὰς ὁδηγίας διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν διδασκαλικῶν ὁδηγῶν καὶ ἐγκρίνει ἢ ἀπορρίπτει τὰ ὑποβαλλόμενα δοκίμια τούτων.

ζ'.) Ὁρίζει τὰ χάριν τῶν διδασκάλων μεταφραστέα βιβλία καὶ κρίνει τὰς ὑποβαλλομένας μεταφράσεις συμφώνως τῷ νόμῳ.

η'.) Ἀποφαίνεται περὶ τῆς χρησιμότητος ἐκδιδομένων βιβλίων εἴτε χάριν τῶν μαθητῶν εἴτε χάριν τῶν διδασκάλων.

θ'.) Προΐσταται τῶν συνεδρίων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, τῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν δημοτ. σχολείων, τῶν διευθυντῶν τῶν Διδασκαλείων διὰ μελῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένων.

ι'.) Ἐνεργεῖ διὰ μελῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένων ἐπιθεωρήσεις τῶν Διδασκαλείων, τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν τῶν δημ. σχολείων πρὸς παρακολούθησιν τοῦ ἔργου αὐτῶν καὶ καθοδήγησιν, διαβιβάζον σχετικὰς ἐκθέσεις εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου.

2. Πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ε. Γνωμοδ. Συμβουλίου εἶναι γνωμοδοτήσεις.

3. Τὸ Ε. Γ. Συμβούλιον πρὸς εὐχερεστέραν διεξαγωγὴν τῶν ἔργων του δύναται νὰ καταρτίζῃ καὶ ὁλιγομελεῖς ἐπιτροπὰς ἐκ λειτουργῶν τῆς Μ. καὶ Δ. Ἐκπαιδεύσεως ἢ καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων πρὸς μελέτην εἰδικῶν θεμάτων .

4. Τοὺς δύο ἐκπαιδευτικοὺς συμβούλους, μέλη τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 3438 συνιστωμένων ἐπιτροπῶν πρὸς κρίσιν τῶν διδακτικῶν βιβλίων, ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τε Διοικητικοῦ καὶ Γνωμοδοτικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τὴν κρίσιν τῶν βιβλίων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως δύνανται νὰ συσταθῶσι καὶ πλείονες τῆς μιᾶς ἐπιτροπεῖαι.

Ἄρθρον 9.

1. Τῶν συνεδριῶν τοῦ Ε. Γ. Συμβουλίου πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἔργων αὐτοῦ μετέχει μετὰ δικαιώματος ψήφου ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδείας. Ὁμοίως μετέχουσι μετὰ δικαιώματος ψήφου οἱ διευθυνταὶ τῶν Θρησκευμάτων, τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς Σωματικῆς ἀγωγῆς, ὁσάκις συζητοῦνται θέματα τῆς ἁρμοδιότητός των. Οἱ οὕτω μετέχοντες τῶν συνεδριῶν τοῦ Ε. Γ. Σ. λαμβάνουσι δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἑκάστην συνεδρίαν, τοῦ ὅλου ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 δραχ. κατὰ μῆνα.

2. Τὸ Συμβούλιον διὰ πράξεως αὐτοῦ καθορίζει τὰς τακτικὰς αὐτοῦ συνεδρίας. Τὸ Γ. Συμβούλιον συνεδριάζει καὶ ἐκτάκτως τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἢ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Ἡ συνεδρία λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν συνυπολογιζομένων καὶ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου. Ἡ λῆψις ἀποφάσεως λαμβάνεται κατὰ πλειψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἢ προεδρεύοντος.

3. Τὸ Συμβούλιον κατὰ τὸ δεύτερον 150ήμερον τοῦ Ἰανουαρίου ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν .ου, μετεχόντων καὶ τῶν ἄνω τεσσάρων τοῦ Ὑπουργείου Διευ.υντῶν, διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Ἐπιτυχὼν θεωρεῖται ὁ λαβὼν τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν συμβούλων.

4. Ἡ διάρκεια τῆς Προεδρίας εἶναι τριετής. Τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται νὰ ἐπανεκλεγῇ πρόεδρος καὶ διὰ πλείονας τῆς μιᾶς περιόδους.

Κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου ὁ Πρόεδρος ἐκλέγεται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως αὐτοῦ, ἡ δὲ θητεία αὐτοῦ διαρκεῖ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

5. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ τὸ ἀρχαιότερον ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ τακτικὸν μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 10.

1. Τὰ μέλη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ κατέχωσιν ἰδωτικὴν θέσιν οὐδὲ νὰ ἀσκῶσιν ἄλλο ἔργον, καθὼς οὐδὲ νὰ ὑποβάλωσιν εἰς ἔγκρισιν διδακτικὰ βιβλία, ἔστω καὶ ἂν ἐξεχώρησαν τὰ δικαιώματά των εἰς ἕτερον πρόσωπον.

2. Τὰ μέλη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ οἱ διευθυνταὶ καὶ τμηματάρχαι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς ἐκτέλεσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας.

3. Ὅριον ἡλικίας καθ' ὃ ὑποχρεωτικῶς ἀποχωροῦν τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται τὸ 65 ἔτος.

Ἄρθρον 11.

Τὰ μέλη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ὑπόκεινται διὰ ἐγκαταλείψιν θέσεως ἢ διὰ παράβασιν ἢ παραμέλησιν τῶν καθηκόντων των καὶ δι' ἀπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον διαγωγὴν α') εἰς ἐπίπληξιν β') εἰς πρόστιμον μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν μηνιαῖον μισθόν, γ') εἰς ἀπόλυσιν ἐκ τῆς θέσεως τοῦ συμβούλου προσωρινὴν ἢ ὁριστικήν.

Αἱ ποιναὶ πᾶσαι ἐπιβάλλυνται μετ' ἀπολογίαν ἔγγραφον ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας, καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐπιβάλλει ἀπ' εὐθείας ὁ Ὑπουργός, τὴν δὲ δευτέραν καὶ τρίτην μετ' ἀπόφασιν εἰδικοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου συγκροτουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἐκπαιδευτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 12.

Τὴν ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τῆς στοιχειώδους καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως ἔχει ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργός, διενεργῶν αὐτὴν διὰ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων Μ. καὶ Δ. Ἐκπαιδεύσεως, τῶν ἐπιθεωρητῶν, τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν συλλόγων καθηγητῶν καὶ διδασκάλων.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ Ε.Δ.Σ. ἑδρεῦον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ἀποτελεῖται ἐκ δέκα μελῶν, ὧν ὀκτὼ τακτικὰ καὶ δύο αἱρετά, διαιρεῖται δὲ εἰς δύο τμήματα, (Ἐκπαιδευτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ Ε.Δ.Σ. τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως) ἑκάτερον τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ἐκ 5 μελῶν, τεσσάρων τακτικῶν καὶ ἑνὸς αἱρετοῦ.

2. Τὸ αἱρετὸν μέλος τοῦ τμήματος τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως προέρχεται ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καὶ ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὸ δὲ αἱρετὸν μέλος τοῦ τμήματος τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως προέρχεται ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκλέγεται ὑπὸ τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, ἀμφότερα δὲ διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Τῶν αἱρετῶν μελῶν οἱ λειτουργοὶ τῆς στοιχειώδους καὶ Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἐκλέγουν συγχρόνως ἀνὰ ἓν ἀναπληρωματικὸν μέλος.

4. Τὸ αἱρετὸν μέλος τοῦ τμήματος τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐκλέγεται ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντα τοῦ τακτικοῦ μέλους τοῦ Ε.Δ.Σ. τὸ δὲ τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐκ πτυχιούχων Διδασκαλείου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, μετεκπαιδευθέντων ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ ἐχόντων δεκαετῆ ὑπηρεσίαν δημοδιδασκάλου καὶ φερόντων τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν τοῦ γραμματέως α' τάξεως.

5. Ἡ ἐκλογὴ τῶν αἱρετῶν μελῶν διενεργεῖται καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον ὁρίζεται διὰ τοῦ ἀπὸ 10)13 Ἰανουαρίου 1928 Π.Δ., ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν τροποποιεῖται διὰ μεταγενεστέρου.

6. Ἡ χρονικὴ περίοδος τῆς ὑπηρεσίας τῶν αἱρετῶν μελῶν ὁρίζεται διετής. Ἡ ἐπανεκλογὴ τοῦ αὐτοῦ μέλους ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ πάροδον τετραετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης διετοῦς περιόδου.

7. Αἱρετὸν μέλος παραιτούμενον ἢ ὁπωσδήποτε ἀπομακρυνόμενον τῆς ὑπηρεσίας ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ μέλους ὅπερ διορίζεται καθ' ὃν καὶ τὰ αἱρετὰ μέλη τρόπον.

8. Τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη δὲν στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν ὡς αἱρετῶν κατὰ τὴν ἐπομένην περίοδον, ἐφ' ὅσον δὲν ἐκλήθησαν ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς ἀναπλήρωσιν αἱρετῶν.

9. Τὰ αἱρετὰ μέλη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας των (ὡς τοιοῦτων) μισθοδοτοῦνται μὲ τὸ διπλάσιον τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῆς θέσεώς των, ὅπερ ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν βασικὸν μισθὸν τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

10. Αἱ ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει θέσεις τῶν αἱρετῶν μελῶν πληροῦνται διὰ διορισμοῦ προσωρινῶν ἀναπληρωτῶν ἐχόντων τὰ διὰ τὴν θέσιν ταύτην προσόντα. Τὰ αἱρετὰ μέλη μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῷ Συμβουλίῳ θητείας των ἐπανέρχονται εἰς τὰς ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει θέσεις των, οἱ δὲ προσωρινῶς ταύτας καταλαβόντες τοποθετοῦνται εἰς ἄλλας ὁμοιοβάθμους, μὴ ὑπαρχουσῶν δὲ τοιούτων ἀπολύονται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ.

11. Τὰ αἱρετὰ μέλη ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα μὲ τὰ τακτικά, ὑπαγόμενα εἰς τὴν αὐτὴν δωσιδικίαν.

12. Τὰ αἱρετὰ μέλη δὲν δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν εἰς ἔγκρισιν διδακτικὰ βιβλία, ἂν δὲ ὑπέβαλον πρὸ τῆς ἐκλογῆς των καὶ ταῦτα ἐνεκρίθησαν, δὲν διορίζονται, ἔστω καὶ ἂν ἐνεχωρήσωσι τὰ δικαιώματά των εἰς ἕτερον πρόσωπον.

Ἄρθρον 14.

Τακτικὰ μέλη τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου διορίζονται :

1) Πτυχιοῦχοι Φιλοσοφικῆς ἢ Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τῶν ἡμετέρων ἢ ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων :

α') Προϋπηρετήσαντες ὡς ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι ἢ ἀνώτεροι Ἐπόπται τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

β') Προϋπηρετήσαντες ἐπὶ διετίαν ὡς διευθυνταὶ ἢ ὑποδιευθυνταὶ Διδασκαλείου Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ ὡς γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ ἢ διευθυνταὶ γυμνασίων ἢ πρακτικῶν λυκείων.

γ') Ἔχοντες δεκαετῆ ὑπηρεσίαν πρωτοεθαμίου καθηγητοῦ ἐν δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις σχολείοις Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

δ') Ἔχοντες πενταετῆ ὑπηρεσίαν ἐν σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποδείξεις διετῶν φιλοσοφικῶν ἢ παιδαγωγικῶν σπουδῶν ἐν Πανεπιστημίοις τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς. καὶ

ε') Ὑπηρετήσαντες ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτ. σχολείων ἢ ἐπὶ πενταετίαν ἂν ἔχωσιν ἀποδείξεις φιλοσοφικῶν ἢ παιδαγωγικῶν σπουδῶν ἐν Πανεπιστημίοις τῆς Εὐρώπης ἢ τῆς Ἀμερικῆς τοὐλάχιστον ἐπὶ διετίαν.

2. Οἱ ὑπηρετήσαντες ἐπὶ τετραετίαν ὡς τμηματάρχαι Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ ἐπὶ διετίαν ὡς διευθυνταὶ τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 15.

1. Ἓν ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Ε.Δ.Σ. τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι πτυχιοῦχος τῆς Σχολῆς τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἓν τῆς Σχολῆς τῶν Μαθηματικῶν.

2. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Ε.Δ.Σ. διορίζονται μετὰ πρότασιν τοῦ ἰδίου λαμβανομένην ἐν κοινῇ τῶν δύο τμημάτων συνεδρίᾳ διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ πρότασις τοῦ Ε.Δ.Σ. γίνεται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς ἡ θέσις ἤθελε κενωθῇ. Ἐπὶ προτάσεως ἀπορριφθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Διοικ. Συμβούλιον ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς ἤθελε τῷ κοινοποιηθῇ ἡ ἀπόρριψις.

Ἄρθρον 16.

1. Ἑκάτερον τῶν δύο τμημάτων τοῦ Ε.Δ.Σ. ἐκλέγει ἴδιον Πρόεδρον ἐκ τῶν τακτικῶν αὐτοῦ μελῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ δεύτερον 150ήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους. Ἡ διάρκεια τῆς προεδρίας εἶναι μονοετής. Τὸ αὐτὸ μέλος δύναται νὰ ἐπανεκλέγηται ὡς Πρόεδρος.

Κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τοῦ Ε.Δ.Σ. οἱ Πρόεδροι τῶν δύο τμημάτων ἐκλέγονται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου, ἡ δὲ θητεία των διαρκεῖ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ ἐλλείποντα ἀναπληροῖ τὸ ἀρχαιότερον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν καὶ ἐπὶ ἰσοχρόνων τὸ ἀρχαιότερον ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ.

2. Ἑκάτερον τῶν τμημάτων συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν παρίστανται τρία ἐκ τῶν μελῶν, ἡ δὲ ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἢ Προεδρεύοντος.

Ἀμφότερα τὰ τμήματα συνέρχονται εἰς κοινὰς συνεδρίας, ὁσάκις προκύπτει νὰ ἐκλέξωσιν ἀντικαταστάτην ἐκλιπόντος μέλους τοῦ Ε.Δ.Συμβουλίου ἢ νὰ ἀποφασίσωσι ἐπὶ ἐνστάσεων ἐπιβληθεισῶν πειθαρχικῶν ποινῶν κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Αἱ κοιναὶ συνεδρίαι λογίζονται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν, προεδρεύει δὲ τούτων ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν δύο Προέδρων, καὶ ἐπὶ ἰσοχρόνων ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ. Ἐλλείποντος τοῦ ἑνὸς Προέδρου προεδρεύει ὁ ἕτερος.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ πράξεις τοῦ Ε.Δ.Σ. ὡς καὶ τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων περιλαβάνουσι προτάσεις καὶ ἀποφάσεις, καὶ τὰς μὲν προτάσεις δικαιοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐγκρίνῃ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ, τὰς δὲ ἀποφάσεις ὡς καὶ τὰς περὶ προαγωγῆς προτάσεις, ἐφ' ὅσον ἀπορρέουσιν ἐξ ἀποτελέσματος ἐξετάσεων ἢ διαγωνισμῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων, ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως.

2. Ἐπὶ προτάσεως ἀπορριφθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ τὸ Συμβούλιον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ αὐτοῦ σχολικοῦ ἔτους.

3. Τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον ὑποβάλλει μετὰ πᾶσαν συνεδρίαν καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριῶν.

Ἄρθρον 18.

Διὰ τὰ μέλη τοῦ Ε.Δ.Σ. ἰσχύουσι τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος περὶ τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου διαλαμβανόμενα. Τὰ μέλη τοῦ Ε.Γ.Συμβουλίου καὶ τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθὸν Νομικοῦ Συμβούλου Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 19.

Ὅπου ἐν τῇ μέχρι τοῦδε κειμένῃ καὶ ἰσχυούσῃ νομοθεσίᾳ ἀναγράφεται ἡ φράσις «Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον» νοεῖται τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς στοιχειώδους ἢ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἢ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ τοῦ παρόντος διαγραφόμενα ἔργα καὶ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκάστου Συμβουλίου.

Ὅπου δὲ γεννᾶται ἀμφιβολία περὶ τῆς ἁρμοδιότητος ἀποφαίνεται τελεσιδίκως διὰ πράξεως αὐτοῦ ὁ Ὑπουργός.

Ἄρθρον 20.

Α'. Ἔργα τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

1. Τὰ ἔργα τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως εἶναι τὰ ἑξῆς:

α') Ἀσκεῖ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν σχολείων αὐτῆς καὶ ἐνεργεῖ ἐπιτοπίους ἐπιθεωρήσεις καὶ ἀνακρίσεις αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ.

β') Προτείνει τὸν διορισμόν, τὴν προαγωγὴν ἢ τὴν μετάθεσιν τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς τιμωρίας ἢ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν.

γ') Ἀποφασίζει περὶ τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας ἢ ἀπολύσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν μελῶν τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

δ') Τηρεῖ μητρῷον καὶ βιβλίον ποιότητος τῶν ἐπιθεωρητῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

ε') Ὁρίζει τὰ μέλη τῶν πρὸς ἐξέτασιν τῶν διαγωνιζομένων διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν δημοδιδασκάλων καὶ γνωμοδοτεῖ περὶ παροχῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἢ διδασκάλους τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

στ') Κανονίζει τὰ ὅρια τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ προτείνει τὴν χορήγησιν ἢ ἄρσιν ἀδείας πρὸς ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰς περὶ τούτων κειμένας διατάξεις.

ζ') Προτείνει τὴν μετάθεσιν τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ μιᾶς περιφερείας εἰς ἑτέραν τῇ αἰτήσει των. Ὁμοίως ἀποφασίζει περὶ μεταθέσεως εἰς ἑτέραν περιφέρειαν τῶν λόγῳ ποινῆς ἢ ὑπεραριθμίας ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου περιφερείας τινὸς τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ε. Δ. Σ. καὶ συντάσσει τὸν πίνακα τῶν εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην μεταθετέων ὡς καὶ τὸν πίνακα τῶν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ εἰσηγητοῦ προακτέων δημοδιδασκάλων.

η') Κρίνει τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἀποφάσεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ταύτης, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μετατιθεμένου ἔνστασις, καὶ ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ ταύτας. Ὡσαύτως κρίνει καὶ τὰς περὶ ἐπιβολῆς προστίμου μείζονος τοῦ ἡμίσεος τοῦ μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ, ὡς καὶ τὰς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεις τῶν αὐτῶν Συμβουλίων καὶ ἐπικυροῖ, ἀκυροῖ ἢ καὶ τροποποιεῖ ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον ἢ αὐστηρότερον ταύτας, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπίσης ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ἔνστασις. Ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἱδρυτῶν, διευθυντῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως.

2. Ἡ ἔνστασις ὑποβάλλεται διὰ τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, δι' ἐγγράφου ἐπὶ ἀποδείξει, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ Ε. Δ. Σ. ὑποβολῆς συμπληρωματικοῦ ὑπομνήματος ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου.

Ὁ τιμωρηθεὶς ἢ ἀπολυθεὶς διδάσκαλος δικαιοῦται νὰ παραστῇ κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως εἴτε αὐτοπροσώπως, λαμβάνων ὑποχρεωτικῶς τῇ αἰτήσει του παρὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀνάλογον ἄδειαν ἀπομακρύνσεως, εἴτε διὰ πληρεξουσίου δικηγόρου ἐνώπιον τοῦ τμήματος τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως. Τὰ καθέκαστα τοῦ ἐδαφίου τούτου καθορίζονται διὰ τοῦ ἀπὸ 17-2-1928 Π. Διατάγματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἤθελε τροποποιηθῇ διὰ μεταγενεστέρου.

Β'. Ἔργα τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 21.

Ἔργα τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως εἶναι τὰ ἑξῆς:

α') Ἀσκεῖ τὴν δέουσαν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν περιφερειακῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων καὶ ἐνεργεῖ ἐπιτοπίους ἀνακρίσεις καὶ ἐπιθεωρήσεις αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ. Ὑπὸ τὸν ὅρον «σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως» ἐν τῷ παρόντι νόμῳ νοοῦνται καὶ τὰ παντὸς εἴδους Διδασκαλεῖα καὶ αἱ ἱερατικαὶ Σχολαί, ὑπὸ δὲ τὸν ὅρον «λειτουργοὶ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως» τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ὡς ἄνω σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

β') Προτείνει τὴν ἵδρυσιν καὶ κατάργησιν ἢ μετατροπὴν τῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ τὴν ἀλλαγὴν τῆς ἕδρας αὐτῶν. Ὁμοίως τὴν χορήγησιν ἢ ἄρσιν ἀδείας πρὸς ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων Μ. Ἐκπαιδεύσεως, συμφώνως ταῖς περὶ τούτων κειμέναις διατάξεσιν.

γ') Προτείνει τὸν διορισμὸν ἢ τὴν μετάθεσιν τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν Διδασκαλείων καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς τιμωρίας ἢ ἀπολύσεως αὐτῶν.

δ') Τηρεῖ μητρῷον καὶ βιβλίον ποιότητος τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων.

ε') Προτείνει τὸν διορισμὸν ὡς καὶ τὴν μετάθεσιν ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως τῇ αἰτήσει των καὶ ἀποφασίζει περὶ μεταθέσεως εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῶν λόγῳ ποινῆς ἢ ὑπεραριθμίας τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως περιφερείας τινός.

ϛ') Προτείνει τὴν μετάθεσιν καὶ προαγωγὴν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν κατωτέρων ἐπαγγελματικῶν σχολείων, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν διατάξεων ἐξαιρουμένων.

ζ') Τηρεῖ μητρῷον καὶ βιβλίον ποιότητος τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν κατωτέρων ἐπαγγελματικῶν σχολείων καὶ προτείνει τὴν προαγωγὴν τούτων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Τῶν συνεδριῶν τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου μετέχουν μετὰ δικαιώματος ψήφου, ὁσάκις μὲν πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ τοῦτο περὶ μεταβολῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἱερατικῶν Σχολῶν, ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, περὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ προσωπικοῦ ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς Ὑγιεινῆς, περὶ τοῦ γυμναστικοῦ προσωπικοῦ ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος τῆς Γυμναστικῆς.

η') Γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς παροχῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Διδασκαλείων καὶ τῶν σχολείων τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

θ') Κανονίζει τὰ ὅρια τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀποφασίζει περὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἢ ἀπολύσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

ι') Κρίνει τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἀποφάσεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μετατιθεμένου ἔνστασις, καὶ ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ ταύτας. Ὡσαύτως κρίνει καὶ τὰς περὶ ἐπιβολῆς προστίμου μείζονος τοῦ ἡμίσεος τοῦ μηνιαίου βασικοῦ μισθοῦ, ὡς καὶ τὰς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεις τῶν αὐτῶν Συμβουλίων καὶ ἐπικυροῖ ἢ ἀκυροῖ ταύτας ἢ τροποποιεῖ ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον ἢ καὶ αὐστηρότερον, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπίσης ὑποβληθῇ κατ' αὐτῶν ἔνστασις. Τὰ περὶ ὑποβολῆς τῶν ἐνστάσεων καὶ ἐκδικάσεως αὐτῶν ἰσχύοντα καὶ διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς τῆς Μέσης.

ια') Ἀσκεῖ πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἱδρυτῶν, διευθυντῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἐποπτικῶν Συμβουλίων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 22.

1. Τὰ σχολεῖα τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως κατανέμονται εἰς 120 κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας, ἑκάστης τῶν ὁποίων προΐσταται εἷς ἐπιθεωρητής. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκπαιδ. περιφερειῶν ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ Π. Διατάγματος ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργῶν, προκαλουμένου μετὰ πρότασιν τοῦ Ε. Δ. Σ. τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. Ἡ δὲ ἕδρα ἑκάστης περιφερείας καὶ ἡ ἔκτασις αὐτῆς καθορίζεται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ ἐπίσης μετὰ πρότασιν τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν πράξεων ὁ ἀριθμός, αἱ ἕδραι καὶ ἡ ἔκτασις τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν παραμένουσιν ὡς ἔχουσι σήμερον.

Ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐκπ. περιφερειῶν τῆς στοιχ. ἐκπαιδεύσεως λειτουργεῖ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς ἐπιθεωρήσεως διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου ὡς Προέδρου, ἑνὸς πρωτοδίκου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ὁριζομένου, καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτ. σχολείων. Ἐν οἷς τόποις δὲν λειτουργεῖ Διδασκαλεῖον ἢ Πρωτοδικεῖον, τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου λαμβάνει ὁ διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου, τοῦ δὲ πρωτοδίκου ὁ εἰρηνοδίκης.

2. Ἐν αἷς ἕδραις ἐπιθεωρητῶν δημοτικῶν σχολείων λειτουργοῦσι πλείονα Διδασκαλεῖα ἢ Γυμνάσια καὶ Πρακτικὰ Λύκεια, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζει τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

3. Ἐν αἷς ἕδραις ἐπιθεωρητῶν δὲν λειτουργεῖ οὔτε Διδασκαλεῖον, οὔτε Γυμνάσιον, οὔτε Πρακτικὸν Λύκειον, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μετέχει ὁ διευθυντὴς τοῦ ἡμιγυμνασίου, καὶ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἐκ τῶν διευθυντῶν τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ δημοτικῶν σχολείων, μεταξὺ δὲ ἰσοβάθμων ὁ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότερος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προεδρεύει τοῦ Συμβουλίου τὸ δικαστικὸν μέλος. Ὁσάκις δὲ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον πρόκειται νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου, ὅστις εἶναι ἅμα καὶ μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὁ διευθυντὴς ἀντικαθίσταται ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἑτέρου τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ σχολείων καί, τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς.

4. Τὸν διευθυντὴν τοῦ Διδασκαλείου, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ ἐλλείποντα, ἀναπληροῖ ὁ ὑποδιευθυντὴς ἢ ὁ ἐκτελῶν χρέη ὑποδιευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, τὸν δὲ διευθυντὴν τοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ὁ ὑποδιευθυντὴς καί, τούτου μὴ ὑπάρχοντος, ὁ ἐκ τῶν παρόντων καθηγητῶν ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐπὶ τῶν ἰσοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῇ καθόλου ὑπηρεσίᾳ. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ πρωτοδίκης, ἂν λειτουργῇ ἐν τῷ τόπῳ Πρωτοδικεῖον.

5. Τὸν εἰρηνοδίκην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, τὸν δὲ ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἐλλείποντα ἢ ἐπ' ἀδείᾳ διατελοῦντα, ἀναπληροῖ εἰς πάντα αὐτοῦ τὰ ἔργα, πλὴν τοῦ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῶν σχολείων, ὅπου μὲν λειτουργεῖ Γυμνάσιον ἢ Διδασκαλεῖον ἢ ἄλλο σχολεῖον Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὁ ἐκ τῶν παρόντων πρωτοβαθμίων καθηγητῶν νεώτερος, καὶ τούτου ἐλλείποντος ὁ ἐκ τῶν δευτεροβαθμίων ἀρχαιότερος. Μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ σχολείου Μ. Ἐκπαιδεύσεως, πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀποσπᾶται ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων πρωτοβάθμιος καθηγητὴς ἐκ τῶν νεωτέρων τῆς περιφερείας του.

6. Ἐλλειπόντων ἢ κωλυομένων πάντων τῶν δικαστικῶν μελῶν, μετέχει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου εἷς τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ Ὑποδιοικητοῦ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὁριζόμενος.

7. Ἡ διάρκεια τῆς θητείας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μέλους τοῦ Συμβουλίου (γυμνασιάρχου, διευθυντοῦ Διδασκαλείου κ.λπ.) ὁρίζεται διετής. Ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας του μέλος τι μετατεθῇ, ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου ἀναπληρωτοῦ, μέχρις οὗ διορισθῇ νέον ὁριστικὸν μέλος, οὗ ἡ διετὴς θητεία ἄρχεται ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ του. Τὰ νῦν διωρισμένα μέλη τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου παραμένουσιν εἰς τὰς θέσεις των νομίμως ἐνεργοῦντα μέχρι τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν τακτοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

8. Τὸ αὐτὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόσωπον δὲν δύναται νὰ εἶναι μέλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ἅμα τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

9. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον συνεδριάζει ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός, πλὴν τοῦ Αὐγούστου, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ.

10. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον συσκέπτεται καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν θεμάτων ἡμερησίας διατάξεως καταρτιζομένης ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ καὶ κοινοποιουμένης εἰς πάντα τὰ μέλη

τοῦ Συμβουλίου τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδρίας. Πάντα τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν ἀναγραφὴν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θέματος πρὸς συζήτησιν.

11. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν ὑποθέσεως πειθαρχικῆς φύσεως δικαιοῦται ὁ καθ' οὗ ἡ πειθαρχικὴ δίωξις νὰ ἀναπτύξῃ καὶ προφορικῶς κατὰ τὴν συνεδρίαν τὴν ἀπολογίαν του, καλούμενος πρὸς τοῦτο κατόπιν αἰτήσεώς του ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

Ἄρθρον 23.

Ἔργα τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως εἶναι τὰ ἑξῆς:

α') Προτείνει τὴν σύστασιν, προαγωγήν, συγχώνευσιν, διαίρεσιν καὶ κατάργησιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, νηπιαγωγείων καὶ νυκτερινῶν σχολῶν.

β') Γνωμοδοτεῖ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν μαθημάτων, ἐν οἷς σχολείοις ἕνεκεν ἰδίων τοπικῶν λόγων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμόζωνται τὰ γενικῶς ἰσχύοντα, ὡς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου σχολικοῦ ζητήματος, εἴτε προκαλούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, εἴτε αὐτεπαγγέλτως.

γ') Προτείνει τὸν διορισμὸν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ νηπιαγωγῶν.

δ') Τηρεῖ διὰ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ μητρῷον καὶ βιβλίον ποιότητος τῶν λειτουργῶν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου ποιότητος παντὸς μετατιθεμένου εἰς ἄλλην περιφέρειαν ἀποστέλλει ὁ ἐπιθεωρητὴς εἰς τὸν ἁρμόδιον ἐπιθεωρητὴν τῆς νέας περιφερείας, εἰς ἣν ὁ λειτουργὸς μετετέθη.

ε') Προτείνει τὴν προαγωγὴν τῶν δημοδιδασκάλων καὶ νηπιαγωγῶν κατὰ τὰ περὶ τούτων ἰσχύοντα καὶ ὑποδεικνύει τοὺς εἰς τὰ Γεωργικὰ Φροντιστήρια πρὸς μετεκπαίδευσιν ἱκανούς.

ς') Ἀποφασίζει περὶ μεταθέσεως καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἢ ἀπολύσεως τῶν διδασκάλων καὶ νηπιαγωγῶν τῆς περιφερείας.

ζ') Θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου πρὸς μετάθεσιν εἰς ἄλλην περιφέρειαν διδασκάλους ἢ νηπιαγωγούς, εἴτε λόγῳ ὑπεραριθμίας, εἴτε λόγῳ ποινῆς.

η') Ἀποφασίζει περὶ χορηγήσεως κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα.

θ') Ἀποσπᾷ δημοδιδασκάλους εἰς ἀργοῦντα ἢ κλειστὰ σχολεῖα ἐξ ἄλλων ὁλιγωτέρας ἀνάγκας ἐχόντων διὰ διάστημα πλέον τοῦ μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 24.

1. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν παρίστανται καὶ τὰ τρία μέλη αὐτοῦ ἢ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὑπάγεται καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν προτύπων τῶν Διδασκαλείων. Ὁσάκις πρόκειται νὰ συζητηθῇ ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὸ προσωπικὸν τούτων, τῆς συνεδρίας τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου ὡς εἰσηγητής, ἐὰν δὲν εἶναι μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Τῆς δικαιοδοσίας τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐξαιρεῖται τὸ προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων.

2. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριῶν συντάσσονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τηροῦνται δὲ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἐν τοις πρακτικοῖς ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείᾳ αἱ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ γενόμεναι ἀνακοινώσεις καὶ προτάσεις καὶ αἱ ἐφ' ἑκάστης αὐτῶν ἀποφάσεις, προτάσεις ἢ γνωμοδοτήσεις.

3. Τὰ μέλη τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, πλὴν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὑπόκεινται δι' ἀμέλειαν ἢ παράβασιν τῶν καθηκόντων α') εἰς ἐπίπληξιν καὶ β') εἰς πρόστιμον μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν μηνιαῖον μισθὸν αὐτῶν. Τὰς ποινὰς ἐπιβάλλει εἰς μὲν τὸ ἐκπαιδευτικὸν μέλος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ε.Δ.Σ., εἰς δὲ τὸ δικαστικὸν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ.

4. Ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, πλὴν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἀμείβεται διὰ δραχμῶν ἑκατὸν κατὰ συνεδρίαν, τοῦ ὅλου ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραχ. κατὰ μῆνα.

Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 25.

1. Τὰ σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως κατανέμονται εἰς 16 κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας, ἑκάστης τῶν ὁποίων προΐσταται εἷς Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων.

Ὁ ἀριθμὸς τούτων ὁρίζεται διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἡ δὲ ἕδρα καὶ ἡ ἔκτασις διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ, ἀμφοτέρων κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Μέχρι τοῦ νέου καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑδρῶν καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως αὗται παραμένουσιν ὡς ἔχουσι σήμερον.

2. Ἐν ἑκάστῃ ἐκπαιδευτικῇ περιφερείᾳ ἱδρύεται Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων τῆς περιφερείας, ἑνὸς ἐφέτου τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐφετείου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἐφετῶν ὁριζομένου, καὶ ἑνὸς Διευθυντοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Ἐπιθεωρήσεως ὑπηρετούντων ὑπὸ τοῦ Ε.Δ.Σ. τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως ὁριζομένου.

3. Τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Ε. προεδρεύει ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητής, τὸ δὲ Συμβούλιον συνεδριάζει παρόντων καὶ τῶν τριῶν μελῶν.

4. Τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, τὸν Ἐφέτην, ἐν αἷς πόλεσι δὲν λειτουργεῖ Ἐφετεῖον, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής, καὶ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου, ὁ ἀρχαιότερος τῶν λοιπῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ὑπηρετούντων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀναπληρῶν τὸν Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Διευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου εἶναι καὶ μέλος τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὡς δεύτερον ἐκπαιδευτικὸν μέλος λαμβάνει μέρος εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ ἀρχαιότερος τῶν Διευθυντῶν τῶν Γυμνασίων ἢ Πρακτικῶν Λυκείων τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου.

5. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως τῆς περιφερείας του, πλὴν τῶν Διευθυντῶν τῶν Διδασκαλείων, τὴν αὐτὴν δικαιοδοσίαν ἣν καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν λειτουργῶν τῆς περιφερείας του, συνέρχεται δὲ εἰς συνεδρίας καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

6. Πᾶσα κατ' ἔνστασιν ἐκδίκασις πειθαρχικῶν ἢ διοικητικῶν πράξεων τούτου ἀναλόγων πρὸς τὰς τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως γίνεται καθ' ὅμοιον πρὸς τὰς τοῦ δευτέρου τρόπον ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως.

7. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων εἰς ὃν οὗτοι ὑπάγονται.

8. Εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου βοηθεῖ ὁ βοηθὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

9. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 22 ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἔργα τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 26.

α') Γνωματεύει περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας του.

β') Προτείνει τὴν διαίρεσιν τῶν τάξεων τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

γ') Ἀποφασίζει περὶ μεταθέσεως καὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἢ ἀπολύσεως τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἔνστασις ἐνώπιον τοῦ Ε.Δ. Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰ περὶ ὁμοίων ἐνστάσεων τῶν μετατιθεμένων ἢ τιμωρουμένων λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως διατεταγμένα.

δ') Τηρεῖ διὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ μητρῷον καὶ βιβλίον ποιότητος τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου ποιότητος παντὸς μετατιθεμένου εἰς ἄλλην περιφέρειαν λειουργοῦ ἀποστέλλει ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς περιφερείας εἰς ἣν ἐτοποθετήθη ὁ μετατιθέμενος.

ε') Ἀποφασίζει περὶ χορηγήσεως κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως συμφώνως πρὸς τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

στ') Θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ε.Δ. Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως πρὸς μετάθεσιν εἰς ἄλλην περιφέρειαν λειτουργούς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἴτε λόγῳ ὑπεραριθμίας εἴτε λόγῳ ποινῆς.

Ἄρθρον 27.

1. Ὁσάκις πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐν τῷ Συμβουλίῳ ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Συμβουλίου ὑπαγομένων Διδασκαλείων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦ Συμβουλίου μετέχει μετὰ δικαιώματος ψήφου καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Διδασκαλείου, ἐὰν τὸ Διδασκαλεῖον εὑρίσκεται ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς γενικῆς ἐπιθεωρήσεως. Ἐὰν τὸ Διδασκαλεῖον εὑρίσκεται μακρὰν τῆς ἕδρας, τὸ Συμβούλιον ἀποφασίζει ἔχον ὑπ' ὄψει του γραπτὴν ἔκθεσιν τοῦ ἁρμοδίου διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἀποφασίζεται ἡ μετάθεσις εἰς τὸ Διδασκαλεῖον ἢ ἡ ἀπομάκρυνσις ἐκ τοῦ Διδασκαλείου τοῦ διδακτικοῦ τούτου προσωπικοῦ.

Τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Μέσης ἐξαιρεῖται τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Διδασκαλείου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν προτύπων αὐτοῦ, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Διδασκαλείων Οἰκοκυρικῆς καὶ Γυμναστικῆς, ὑπαγομένων εἰς τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Πειραματικῶν σχολείων τῶν Πανεπιστημίων, περὶ οὗ ἰσχύουσιν εἰδικαὶ διατάξεις, ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν ἰδιωτ. ἐκπαιδευτηρίων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

2. Τὸ ἑδάφιον 11 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ παρόντος ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Δευτεροβάθμιοι ἀποφάσεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 28.

1. Πᾶσα ποινὴ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν ταύτης καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἰδιωτικῶν Ἐκπαιδευτηρίων τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἢ τοῦ Ε. Δ. Σ. τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν Διδασκαλείων τῆς Δημοτικῆς, ὡς καὶ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 27 ὑπαγομένων σχολείων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνώτερα τῆς ἐπιβολῆς προστίμου μείζονος τοῦ ἡμίσεος τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ὑπόκειται εἰς ἔνστασιν ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῶν δύο τμημάτων τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου. Ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἀποφασίζει τὸ Ε.Δ.Σ. ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ, ἧς μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Ἡ κοινὴ συνεδρία λογίζεται ἐν ἀπαρτίᾳ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 διαλαμβανόμενα.

2. Ἡ κοινοποίησις τῶν προσκλήσεων εἰς ἀπολογίαν ἢ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν πρὸς τοὺς ἐπιθεωρητὰς ἢ διευθυντὰς Διδασκαλείων γίνεται ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς ἰδίους ὑπὸ τῆς ἀσκούσης τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ἀρχῆς εἴτε καὶ διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἐν ᾧ οὗτοι ὑπηρετοῦσι. Διὰ τοὺς ἀγνώστου διαμονῆς ἔγκυρος θεωρεῖται ἡ κοινοποίησις ἂν γίνῃ διὰ τῆς ἄνω ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ὑποχρεουμένης νὰ ὑποβάλῃ σχετικὸν ἐπιδοτήριον.

3. Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων ἐμπροθέσμως καὶ τὴν ἐκδίκασιν αὐτῶν ἰσχύουσι τὰ διὰ τοὺς λοιποὺς λειτουργοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως ὁριζόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Κοινοποίησις ἀποφάσεων τῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 29.

1. Πᾶσα διοικητικὴ ἢ πειθαρχικὴ ἀπόφασις τῶν Ἐποπτικῶν ἢ Διοικητικῶν Συμβουλίων ὑποκειμένη εἰς ἔνστασιν κοινοποιεῖται ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Προέδρων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς δι' ἐγγράφου ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν οἰκείαν διεύθυνσιν τοῦ σχολείου εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἐφ' οὗ ἡ ἀπόφασις, ἥτις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίδοσιν καὶ ὑποβολὴν ἐπιδοτηρίου.

Τὸ ἐκτελοῦν τὰς ἀποφάσεις τῶν Συμβουλίων ὕργανον δύναται νὰ κοινοποιήσῃ καὶ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τῆς ἕδρας τοῦ σχολείου τὴν ἀπόφασιν, ὁσάκις νομίζει ὅτι δι' αὐτῆς ἀποτελεστέρα θὰ εἶναι ἡ ἐπίδοσις. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται ἐπίσης εἰς τὴν ἄμεσον ἐπίδοσιν καὶ ὑποβολὴν ἐπιδοτηρίου.

2. Οἱ ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσιάζοντες λειτουργοὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὑποχρεοῦνται νὰ γνωρίζωσιν ἐγγράφως εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου των καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν ἐπακριβῶς τὴν ἑκάστοτε διαμονήν των. Τὰ πρὸς τούτους ἔγγραφα κοινοποιοῦνται αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου ἢ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ διά τινος τῶν διευθυντῶν τῶν σχολείων τῆς διαμονῆς των ἢ διὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἐπ' ἀδείᾳ διαμένουσιν, ὑποχρεουμένων εἰς τὴν ὑποβολὴν σχετικοῦ ἐπιδοτηρίου.

3. Εἰς τοὺς ἐγκαταλείποντας τὴν θέσιν των λειτουργοὺς χωρὶς νὰ καταστήσωσι γνωστὴν τὴν ἕδραν τῆς διαμονῆς των ἔγκυρος θεωρεῖται ἡ κοινοποίησις, ἂν γίνῃ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ πρὸς ὃν ἡ κοινοποίησις.

4. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κοινοποιοῦνται καὶ αἱ προσκλήσεις εἰς ἀπολογίαν τῶν λειτουργῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ τῆς ἀσκούσης τὴν πειθαρχικὴν δίωξιν ἀρχῆς.

5. Ἡ τε ἔνστασις καὶ ἡ ἀπολογία δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη σημάνσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Αἱ μεταθέσεις καὶ διορισμοὶ τῶν λειτουργῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 30.

1. Αἱ περὶ μεταθέσεως τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως προτάσεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν γίνονται μόνον τῇ

αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων κατὰ μῆνα Ἰούλιον ἑκάστου ἔτους, δημοσιεύονται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου μέχρι τῆς 20 Αὐγούστου. Ἐντὸς τῶν αὐτῶν ἐπίσης προθεσμιῶν γίνονται οἱ διορισμοὶ καὶ αἱ προαγωγαὶ τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς καὶ αἱ μεταθέσεις τούτων ἐξ Ἀθηνῶν κλπ. δυνάμει τοῦ νόμου 4013 καὶ ἡ εἰς Ἀθήνας κλπ. μετάθεσις ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου πίνακος μεταθετέων.

2. Κατὰ μῆνα Αὔγουστον οὐδεμία συνεδρία γίνεται οὔτε τῶν Ἐκπαιδευτικῶν Διοικητικῶν οὔτε τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων.

3. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ μεταθέσεις ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν γίνονται :

α') Τῶν ὑπὸ τῶν περιφερειακῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Διοικητικῶν λόγῳ ποινῆς ἢ ὑπεραριθμίας τιθεμένων λειτουργῶν.

β') Εἰς τὰς ἀπομενούσας ἢ δημιουργουμένας κενὰς θέσεις τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως τῶν πόλεων Πειραιῶς, Ἀθηνῶν καὶ τῶν προαστείων αὐτῶν (Παλαιοῦ Φαλήρου, Καλλιθέας, Ἀμαρουσίου).

γ') Εἰς τὰς κενὰς θέσεις τῶν δημοτικῶν σχολείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὧν αἱ θέσεις καταλαμβάνονται διὰ μεταθέσεως ἐκ τοῦ πίνακος τῶν μεταθετέων, τοῦ συντασσομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4153. Τὸ ἄρθρον τοῦτο τροποποιεῖται ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τῶν προαστείων τῶν πόλεων Θεσσαλονίκης, Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν καταργουμένης ὅπου ἀπαντᾷ τῆς φράσεως «καὶ τῶν προαστείων αὐτῶν» καὶ περιοριζομένης τῆς ἀπαγορεύσεως εἰς μόνας τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, εἰς ἃς συμπεριλαμβάνονται μόνον οἱ παρ' ἑκάστη πόλει συνοικισμοί, οἱ μὴ ἀποτελοῦντες ἰδίαν κοινότητα. Ἀμοιβαῖαι μεταθέσεις μεταξὺ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν πόλεων ἐν αἷς ἡ ἕδρα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, καὶ τῶν πόλεων αἵτινες ἔχουσι ἄνω τῶν 5 χιλιάδων κατοίκων ἀπαγορεύονται. Ἐπιτρέπεται ἀμοιβαία μετάθεσις μεταξὺ δύο περιφερειῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ὡς ἐν Ἀθήναις.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν περιφερειακῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῆς Ἐκπαιδεύσεως περὶ μεταθέσεων ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας εἴτε κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων εἴτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδεύσεως εἴτε ἀμοιβαίως λαμβάνονται κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον, ἐκτελοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιθεωρητῶν κατὰ μῆνα Ἰούλιον. Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων περαιοῦται ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μέχρι τέλους Ἰουνίου. Ἀκυρουμένης μεταθέσεώς τινος συνακυροῦνται καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι τυχὸν μετ' αὐτῆς συνδεδεμέναι.

5. Κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου χρονικὸν διάστημα μεταθέσεις ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας ἐπιτρέπονται : α') εἰς κενὰς ἢ κενουμένας θέσεις, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ καταληφθῶσι διὰ διορισμοῦ. Ἡ ὕπαρξις ἢ δημιουργία τῶν τοιούτων θέσεων κοινοποιεῖται ἐγκαίρως δι' ἐγκυκλίου τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ πρὸς πάντας τοὺς λειτουργοὺς τῆς περιφερείας του, ἵνα λάβωσι γνῶσιν καὶ ὑποβάλωσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τούτων αἴτησιν καὶ β') λόγῳ ὑπεραριθμίας.

6. Ἡ μετάθεσις λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐξ ἄλλων σχολείων εἰς τὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν προαστείων αὐτῶν (Π. Φαλήρου, Καλλιθέας καὶ Ἀμαρουσίου) γίνεται κατόπιν προτάσεως τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκ πίνακος μεταθετέων συντασσομένου κατὰ κλάδους καὶ βαθμοὺς ὑπ' αὐτοῦ κατὰ μῆνα Μάϊον ἑκάστου ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει αἰτήσεων τῶν λειτουργῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἐκθέσεις τῶν ἁρμοδίων γενικῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ τὰς κειμένας περὶ τούτου διατάξεις. Ὁ πίναξ οὗτος ὑποβάλλεται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν τὴν 1ην Ἰουνίου, κυροῦται δ' ὑπ' αὐτοῦ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς του. Ὁ Ὑπουργὸς δικαιοῦται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν πίνακα πρὸς διόρθωσιν εἰς τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον, διαγράφων τινὰς ἐκ τοῦ πίνακος, κακῶς, κατὰ τὴν κρίσιν του, προτεινομένους ἢ προτείνων, ὅπως καὶ ἄλλοι τινὲς ἐν τούτῳ συμπεριληφθῶσι, δικαιούμενοι πρὸς τοῦτο. Τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον ἐπὶ μὲν τῶν διαγραφέντων δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ, τοὺς δὲ προτεινομένους ὅπως περιληφθῶσι δικαιοῦται νὰ μὴ δεχθῇ. Οὕτω τροποποιούμενος ὁ πίναξ ὑπὸ τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου ἐντὸς τοῦ δευτέρου 15ημέρου τοῦ μηνὸς Ἰουνίου καθίσταται ὁριστικός, μὴ ὑποβαλλόμενος εἰς νέαν ἔγκρισιν, καὶ ἰσχύει ἐπὶ ἕν ἔτος. Ὁμοίως ὁριστικὸς θεωρεῖται ὁ πίναξ ἐὰν δὲν ἐπιστραφῇ εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐντὸς τοῦ ἄνω πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰουνίου.

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸς πλήρωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ προτείνῃ πρὸς μετάθεσιν τοὺς λειτουργοὺς κατὰ μῆνα Ἰούλιον καὶ καθ' ἣν σειρὰν οὗτοι φέρονται ἐν τῷ πίνακι ἀναγεγραμμένοι, χωρὶς ἡ πρότασίς του νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν. Δέον ὅμως τὸ Ε.Δ. Συμβούλιον κατὰ τὰς πρὸς μετάθεσιν προτάσεις του νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψει του τὴν δυνατότητα τῆς πληρώσεως τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τῶν ἐπαρχιῶν δημιουργουμένων κενῶν καὶ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Οἱ ἅπαξ ἀποποιούμενοι τὴν μετάθεσιν λειτουργοὶ διαγράφονται τοῦ πίνακος.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ μετάθεσις εἰς τὰ πειραματικὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης καὶ λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐκτὸς τῆς σχετικῆς περιφερείας ὑπηρετούντων, γινομένη ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδ. Διοικητ. Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς ἢ Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, καὶ ἀσχέτως πρὸς τοὺς πίνακας τῶν μεταθετέων.

8. Ἡ διὰ μεταθέσεως πλήρωσις κενῆς θέσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου μέχρι τέλους Μαρτίου χρονικὸν διάστημα γίνεται διὰ μιᾶς μόνον μεταθέσεως, ἀπαγορευομένων τῶν ἀλλεπαλλήλων μεταθέσεων.

9. Αἱ μεταθέσεις ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν τῶν μὲν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐκτελοῦνται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, τῶν δὲ λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

10. Αἱ μεταθέσεις ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας τῶν λειτουργῶν τῆς τε Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐκτελοῦνται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ κοινοποιουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Πρὸς τοῦτο τὰ Ἐκπαιδευτικὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κοινοποιοῦσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων ἀποσπάσματα τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδρίας των εἰς τοὺς ἁρμοδίους ἐπιθεωρητὰς πρὸς ἐκτέλεσιν.

11. Ἡ μετάθεσις καθηγητοῦ τινος, ὀνομασθέντος ὑποδιευντοῦ ἔν τινι γυμνασίῳ ἢ πρακτικῷ λυκείῳ εἰς ἄλλο σχολεῖον ὡς ἁπλοῦ καθηγητοῦ δὲν ἀποτελεῖ ὑποβιβασμόν.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ μεταθέσεις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4397 «περὶ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως» τῶν λειτουργῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως θὰ γίνωνται βαθμιαίως εἰς τὰ ἐκάστοτε κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δημιουργούμενα κενά. Οἱ ἐν τοῖς σχολείοις πόλεώς τινος ὑπεράριθμοι εἴτε ἄρρενες εἴτε θήλεις παραμένουσιν εἰς τὰς θέσεις των μέχρι τῆς δι' ἄλλην νόμιμον αἰτίαν καὶ οὐχὶ τὴν τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαταστάσεώς των.

2. Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἄνω νόμου 4397 καθοριζόμενος ἀριθμὸς ἀρρένων καὶ θηλέων τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ πάντα μέλλοντα διορισμὸν καὶ μετάθεσιν εἴτε ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφερείας, εἴτε ἀπὸ μιᾶς εἰς ἑτέραν περιφέρειαν.

3. Διὰ τὴν ὑπεραριθμίαν τῶν διδασκάλων ἢ διδασκαλισσῶν δὲν θὰ ὑπολογίζωνται οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες διδάσκαλοι ἢ διδασκάλισσαι ἐν ἑκάστῃ σχολείῳ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀλλὰ οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν συνόλῳ ἐξ ἑκατέρου τῶν φύλων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, μέχρις οὗ τὸ προσωπικὸν ἑκάστου σχολείου ρυθμισθῇ συμφώνως πρὸς τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 9 καθοριζόμενον ἀριθμὸν διδασκάλων καὶ διδασκαλισσῶν. Πρὸς τοῦτο μετὰ τὴν δημιουργίαν κενῆς θέσεως ἔν τινι σχολείῳ θὰ ἐπακολουθῇ διδασκάλου ἢ διδασκαλίσσης μετάθεσις ἐφ' ὅσον παρίστανται ἀνάγκη ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ ἐντὸς τῆς πόλεως σχολεῖα, ἀναλόγως τῆς ὑφισταμένης ὑπεραριθμίας διδασκάλων ἢ διδασκαλισσῶν.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ διορισμοὶ τῶν λειτουργῶν τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως γίνονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ε. Δ. Σ. τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

2. Οὐδεὶς διορίζεται τὸ πρῶτον λειτουργὸς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ σχολεῖα τῶν πόλεων Θεσσαλονίκης, Πατρῶν, Πειραιῶς, Ἀθηνῶν καὶ τῶν προαστείων αὐτῶν (Π. Φαλήρου Καλλιθέας καὶ Ἀμαρουσίου) οὐδὲ μετατίθεται εἰς αὐτὰ ἂν μὴ ὑπηρετήσῃ προηγουμένως ἐπὶ διετίαν ἐν τοῖς ἐκτὸς τῶν πόλεων τούτων σχολείοις δημοσίοις ἢ ἀνεγνωρισμένοις.

Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαιροῦνται πτυχιοῦχοι τῶν ἡμετέρων Πανεπιστημίων καὶ τοῦ Πολυτεχνείου ἔχοντες διετεῖς ἀποδείξεις εὐρυτέρων σπουδῶν ἐν ἀνωτάτοις σχολαῖς τῆς Εὐρώπης ἢ Ἀμερικῆς ὡς καὶ οἱ διδάκτορες ξένων Πανεπιστημίων ἢ ἀνωτάτων τεχνικῶν σχολῶν, προτιμώμενοι εἰς τὴν τοποθέτησιν ἐν Ἀθήναις ἢ Θεσσαλονίκῃ.

3. Οἱ διορισμοὶ τῶν μονίμων δημοδιδασκάλων καὶ νηπιαγωγῶν εἰς πάσας τὰς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὑπαγομένας κρατικὰς θέσεις τῶν σχολείων στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἐκτὸς τῶν θέσεων, αἵτινες δι' εἰδικῶν διατάξεων πληροῦνται διὰ μεταθέσεως, γίνονται μόνον κατὰ πρώτασιν τῶν οἰκείων ἐποπτικῶν συμβουλίων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ ἐκτελοῦνται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ κοινοποιουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Καθ' ὅμοιον τρόπον γίνονται οἱ διορισμοὶ ἰδίων διδασκάλων τῶν θρησκευτικῶν ὁμοδόξων πρὸς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 4397 νόμου.

5. Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἐδ. 4, τοῦ αὐτοῦ ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου 4397 γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 1242 β «περὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως».

6. Οἱ διορισμοὶ τῶν προσωρινῶν ἀναπληρωτῶν τῶν λειτουργῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως γίνονται προτάσει τῶν οἰκείων περιφερειακῶν συμβουλίων συμφώνως πρὸς τὰς περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως κειμένας διατάξεις, ἐκτελοῦνται δὲ διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ, κοινοποιουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ προσωρινοὶ ἀναπληρωταὶ ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας ἅμα τῇ ἐπανόδῳ εἰς τὰς θέσεις τῶν μονίμων κατόχων ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, δι' ἁπλῆς διαταγῆς τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ.

7. Οἱ προσωρινοὶ ἀναπληρωταὶ δὲν δύνανται νὰ μετατεθῶσιν οὔτε εἰς θέσιν μονίμου οὔτε εἰς θέσιν ἀναπληρωτοῦ, τυγχάνουσι δὲ ἀδείας κατ' ἔτος κανονικῆς μὲν μέχρι 15 ἡμερῶν, ἀναρρωτικῆς δὲ μέχρις ἑνὸς μηνὸς παρεχομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ. Ἀπουσιάζοντες πέραν τῆς χορηγηθείσης ἀδείας ἐκ τῆς θέσεώς των ἀπολύονται διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ. Καθ' ὁμοίαν τρόπον ἀπολύονται καὶ ὃν ἀπουσιάσωσι πέραν τῶν 10 ἡμερῶν ἀδικαιολογήτως ἐκ τῆς θέσεώς των.

8. Εἰς τὸν διορισμὸν προσωρινῶν ἀναπληρωτῶν οὐδεὶς περιορισμὸς ἰσχύει οὔτε θέσεως οὔτε φύλου.

9. Πρὸς ἐκτέλεσιν παντὸς διορισμοῦ εἴτε μονίμου εἴτε προσωρινοῦ ἀναπληρωτοῦ ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου μνημονευομένη ἐν τῷ ἐγγράφῳ κοινοποιήσεως.

10. Εἰς τὰς συνεδρίας τῶν ἐποπτικῶν συμβουλίων Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰσάγονται ὑποχρεωτικῶς πρὸς συζήτησιν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπιθεωρητῶν πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς συνεδρίας ὑποβεβλημέναι εἰς αὐτοὺς αἰτήσεις διορισμῶν ἢ μεταθέσεων καὶ ἐπὶ πασῶν ταύτα ἀποφαίνονται.

11. Προτάσεις διορισμῶν λειτουργῶν Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν γίνονται ὑπὸ τῶν οἰκείων Συμβουλίων κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου μέχρι τέλους Ἰουνίου χρονικὸν διάστημα, τῶν δὲ διοριζομένων ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου ἡ ἀνάληψις τῶν καθηκόντων καὶ ἡ ἔναρξις τῆς μισθοδοσίας γίνεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Ἄδειαι κανονικαὶ καὶ ἀναρρωτικαί.

Ἄρθρον 33.

1. Εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις κανονικῶν ἀδειῶν Ἐν περιπτώσει ἐξαιρετικῆς ἀνάγκης λειτουργοῦ τινος ἐπιτρέπεται εἰς τὸν οἰκεῖον ἐπιθεωρητὴν νὰ χορηγῇ ἄδειαν κανονικὴν μέχρι 10 ἡμερῶν.

2. Αἱ εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους χορηγούμεναι ἀναρρωτικαὶ ἄδειαι χορηγοῦνται τῇ αἰτήσει των εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως μέχρι μὲν ἑνὸς μηνὸς μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ τῇ βάσει ὑπευθύνου πιστοποιήσεως σχολιάτρου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου δύο ἰδιωτῶν ἰατρῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ ὁριζομένων καὶ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἄδειαν λαμβανομένων, πέραν δὲ τοῦ μηνὸς καὶ μέχρις 6 μηνῶν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιήσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου σχολιάτρου καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου ἑνὸς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὁριζομένων καὶ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἄδειαν ἀμειβομένων.

3. Ἡ ἑξάμηνος ἀναρρωτικὴ ἄδεια μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν εἴτε κατὰ διακοπὰς εἴτε ἐν συνεχείᾳ ὑπολογίζεται κατ' ἔτος ἡμερολογιακόν.

4. Ἐντὸς τοῦ τελευταίου μηνὸς τῆς ὡς ἄνω χορηγηθείσης ἑξαμήνου ἀναρρωτικῆς ἀδείας μετ' ἀποδοχῶν τὸ οἰκεῖον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς εἰς συνεδρίαν, εἰς ἣν παρίσταται μετὰ δικαιώματος ψήφου καὶ ὁ ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητὴς ἢ σχολίατρος τῆς περιφερείας, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτων καὶ ἄλλος κρατικὸς ἰατρός, καὶ ἀποφαίνεται εἴτε περὶ τῆς ἀνάγκης περαιτέρω νοσηλείας τοῦ πάσχοντος, ὁπότε δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτὸν παράτασιν τῆς ἀδείας μέχρις ἓξ ἀκόμη μηνῶν, εἴτε περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ὅπως ἀναλάβῃ καθήκοντα.

5. Τὸ αὐτὸ Συμβούλιον καὶ καθ' ὅμοιον τρόπον συνέρχεται ὑποχρεωτικῶς τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς πέραν τῶν ἓξ μηνῶν χορηγηθείσης ἀδείας καὶ ἀποφαίνεται περὶ χορηγήσεως περαιτέρω ἀδείας, ἂν δὲν ἐξηντλήθη τὸ ὅριον τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου, ἂν δὲ τοῦτο ἐξηντλήθη περὶ θέσεως αὐτοῦ εἰς διαθεσιμότητα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως.

6. Ἐὰν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δὲν ὑπηρετῇ οὔτε ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητής, οὔτε σχολίατρος οὔτε ἄλλος τις κρατικὸς ἰατρός, καλεῖται τοιοῦτος ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐγγράφως ἐκ τῆς πλησιεστέρας ἕδρας. Ὁ ἰατρὸς οὗτος λαμβάνει ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰ κεκανονισμένα δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἐκτὸς τῆς ἕδρας. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἐὰν πρὸς μόρφωσιν γνώμης περὶ τῆς νόσου τοῦ πάσχοντος κρίνῃ ἀνεπαρκῆ τὰ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συνεδρίας πιστοποιητικὰ τῶν ἰατρῶν, δυνάμει τῶν ὁποίων εἶχε χορηγηθῇ ἡ προηγουμένη ἄδεια, δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὸν

μετέχοντα τοῦ Συμβουλίου ἰατρόν, ὅπως μεταβῇ οὗτος καὶ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὸν πάσχοντα, ἐὰν ὁ πάσχων ἀδυνατῇ ἢ ἀρνῆται νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν ἕδραν τῆς ἐπιθεωρήσεως πρὸς ἐξέτασιν. Καὶ διὰ τὴν τοιαύτην μετάβασιν ἀμείβεται ὁ ἰατρὸς διὰ τῶν κεκανονισμένων ὁδοιπορικῶν καὶ τῆς κεκανονισμένης ἀποζημιώσεως.

7. Αἱ ἀπουσίαι τῶν ἐν κανονικῇ ἢ ἀναρρωτικῇ ἀδείᾳ διατελούντων λειτουργῶν τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ὁρίζονται κατὰ τὰς κειμένας ἑκάστοτε περὶ τῶν λοιπῶν ἐν ὁμοίαις ἀδείαις διατελούντων δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις.

8. Τὰ ἰσχύοντα περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν εἰς τὰς ἐγκύους διδασκαλίσσας τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς νηπιαγωγοὺς καὶ διὰ τὰς καθηγητρίας τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ αὗται τίθενται εἰς κανονικὴν ἄδειαν διὰ τὴν ἄνω αἰτίαν, καθορίζεται οὐχὶ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ὑπολογίζεται οὔτε εἰς τὰς κανονικὰς οὔτε εἰς τὰς ἀναρρωτικὰς ἀδείας τὰς κατὰ τὸν νόμον χορηγουμένας.

Αἱ ἐν τῇ ἄνω ἀδείᾳ διατελοῦσαι ἀναπληροῦνται ἐν τῇ θέσει των διὰ προσωρινῶν ἀναπληρωτῶν.

9. Οἱ ἐκ τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκτελέσωσι τὰ καθήκοντά των εἴτε λόγῳ νόσου εἴτε λόγῳ σωματικοῦ ἢ ψυχικοῦ ἐλαττώματος ἐκδηλωθέντος κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὑπηρεσίας των καὶ ἀρνούμενοι νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν πρὸς χορήγησιν ἀναρρωτικῆς ἀδείας παραπέμπονται εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας εἴτε ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐνώπιον τῶν οἰκείων Ἐποπτικῶν Συμβουλίων αὐτεπαγγέλτως πρὸς ἐξέτασιν.

Τὸ οἰκεῖον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, συγκροτούμενον ὡς καὶ ἐν ταῖς μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χορηγηθείσης ἑξαμήνου ἀδείας ὑποχρεωτικαῖς συνεδρίαις, ἀποφαίνεται περὶ τῆς χορηγήσεως ἀναρρωτικῆς ἀδείας, ἢ τῆς ἱκανότητος πρὸς ἀνάληψιν ὑπηρεσίας.

10. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῶν οὕτως αὐτεπαγγέλτως πρὸς ἐξέτασιν παραπεμπομένων δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῶν δύο Ὑγειονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν περιφερειῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἥτις ἀποφαίνεται τελειωτικῶς. Ἡ ἐπιτροπή, ἐν ἀδυναμίᾳ ἐξετάσεως τοῦ παραπεμπομένου, παραγγέλλει εἰς τὸν πλησιέστερον σχολίατρον ἢ κρατικὸν ἰατρὸν νὰ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν περὶ τοῦ πάσχοντος καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἀποφαίνεται. Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων καθ' ὧν δὲν ἠσκήθη ἔνστασις ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των ἐκτελοῦνται ὑποχρεωτικῶς ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

11. Λειτουργὸς τῆς Μέσης ἢ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἀπολυθεὶς δι' ἀνικανότητα λόγῳ νόσου δύναται νὰ ἀναδιορισθῇ μετὰ πάροδον ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 12 τοῦ παρόντος ἄρθρου τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ὅτι θεραπευθεὶς δύναται νὰ ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν.

12. Ἀνάκλησις τῆς ἀδείας πρὸ τῆς λήξεώς της ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ λαβόντος τὴν ἄδειαν ὑπαλλήλου, προκαλουμένης ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελε βεβαιωθῇ ἡ ἀνάκτησις τῆς ὑγείας τούτου. Ἡ ἐπανεξέτασις αὕτη ἐνεργεῖται τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς προϊσταμένης τοῦ λειτουργοῦ ἀρχῆς ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Παιδείας, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολικῆς Ὑγιεινῆς καὶ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἀνωτέρου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένου, προκειμένου περὶ ὑπαλλήλου διαμένοντος ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ ἢ ὑπὸ τῆς ἐγγυτέρας τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλαγῶν καὶ ἐπὶ ἀ βάσει ἐκθέσεως ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς ποσταμένης ἀρχῆς καὶ κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν αὐτῆς. Ὁ θεράπων ἰατρὸς ἢ ὁ γνωματεύσας περὶ χορηγήσεως τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας δὲν ὁρίζεται ἐλεγκτὴς ἰατρός.

Ἡ ἀνάκλησις τῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας καταχωρίζεται εἰς τὸ φύλλον ποιότητος τοῦ ὑπαλλήλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Γραφεῖα τῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 34.

1. Ἕκαστον τῶν Συμβουλίων (Ε. Γ. Συμβούλιον, Ε. Δ. Συμβούλιον τῆς Μέσης καὶ Ε. Δ. Σ. τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως) ἔχει ἴδιον γραφεῖον καὶ ἀρχεῖον, κοινὸν δὲ πάντων πρωτόκολλον.

2. Τὸ προσωπικὸν τῶν γραφείων ἑκατέρου τμήματος τοῦ Ε. Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀποτελεῖται ἐξ 1, γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ, 3 γραφέων, μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος. Τὸ δὲ τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἐκ δύο γραφέων, μιᾶς δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος, ἁπάντων ἀνηκόντων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἧς ἡ ὀργανικὴ δύναμις τροποποιεῖται ἀναλόγως, καταργουμένου τοῦ ἐδ. 4 ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24)29 Ἀπριλίου 1926 «περὶ μετονομασίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.».

3. Ὁ Πρόεδρος ἑκάστου Συμβουλίου ἀσκεῖ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἰδίου Γραφείου πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτὸ διὰ παράβασιν ἢ παραμέλησιν τῶν καθηκόντων,

α') ἐπίπληξιν καὶ β') πρόστιμον μέχρι ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου. Τῆς δευτέρας ποινῆς, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὰς 500 δραχμάς, δύνανται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ τιμωρουμένου ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

4. Τὴν διεύθυνσιν τῶν γραφείων τῶν Συμβουλίων καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἔχει ὁ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 3436 διευθυντὴς τῶν γραφείων Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ὅστις ἀποτελεῖ μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ἣν καὶ ἀνήκει.

5. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Συμβουλίου ἐπιμελεῖται ἐν συνεννοήσει μεθ' ἑκάστου τῶν Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τὴν σύνταξιν καὶ κοινοποίησιν τῶν πρακτικῶν, βοηθεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν ἐτησίας ἐκθέσεως τῶν ὑφ' ἑκάστου Συμβουλίου πεπραγμένων καὶ ὑπογράφει ἐντολῇ ἑκάστου Προέδρου τὰ μετὰ πρότασιν τούτου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενα ἔγγραφα.

6. Τὸν Διευθυντήν, ἀπόντα, ἐλλείποντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ εἷς τῶν τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος.

7. Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, μετὰ γνώμην τῶν Συμβουλίων, θέλει ὁρισθῇ ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τῶν Συμβουλίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Γραφεῖα περιφερειακῶν Συμβουλίων.

Ἄρθρον 35.

1. Πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Γραφείου ἑκάστου τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως προσλαμβάνεται εἷς γραφεὺς β' τάξεως διὰ διαγωνισμοῦ διεξαγομένου ἐνώπιον τῶν μελῶν ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μεταξὺ τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ πτυχίον Διδασκαλείου καὶ κατὰ τὰ περὶ προσλήψεως μονίμων γραφέων τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διατεταγμένα.

2. Οἱ γραφεῖς οὗτοι εἶναι τακτικοὶ δημόσιοι ὑπάλληλοι προαγόμενοι ἀνὰ τριετίαν μετὰ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ γραμματέως α' τάξεως.

3. Ὁμοίως προσλαμβάνεται εἰς τὸ Γραφεῖον ἑκάστου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων εἷς γραφεὺς β' καὶ μία δακτυλογράφος διὰ διαγωνισμοῦ διεξαγομένου κατὰ τὰ περὶ προσλήψεως γραφέων καὶ δακτυλογράφων εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας διατεταγμένα ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ ὡς Προέδρου καὶ δύο Διευθυντῶν τῶν Γυμνασίων ἢ Λυκείων ἐκ τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὁριζομένων ὡς μελῶν.

4. Καθήκοντα Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν γραφέων καὶ δακτυλογράφων ἀσκεῖ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον τῆς ἕδρας τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν σχολείων, μετέχοντος ὡς μέλους καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁσάκις πρόκειται περὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἰδίου γραφείου συμφώνως πρὸς τὰ ἰσχύοντα περὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας.

5. Ὅπου ὑπάρχει ἓν μόνον Γυμνάσιον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τὸ τρίτον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελεῖ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ Γυμνασίου καὶ ἐν ἐλλείψει ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν.

7. Ἡ δακτυλογράφος προάγεται προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καθ' ὃν καὶ αἱ δακτυλογράφοι τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τρόπον.

8. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκεῖ δευτεροβάθμιον κρίσιν ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ προτείνει τὴν μετάθεσιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς ἕτερον γραφεῖον κατὰ τὰ διὰ Π. Δ. ὁριστησόμενα.

Ἄρθρον 36.

1. Δι' ἐνοίκιον γραφείου τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ὁσάκις δὲν εἶναι ταῦτα ἐγκατεστημένα εἰς δημόσια κτίρια χορηγοῦνται εἰς ἐκείνους μὲν τῶν ἐπιθεωρητῶν, ὧν ἡ ἕδρα εὑρίσκεται ἐν πόλει ἐχούσῃ ὑπὲρ τὰς 40 χιλιάδας κατοίκων δραχμαὶ 2000 μηνιαίως, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς δραχ. 1500 κατὰ μῆνα.

2. Διὰ τὴν θέρμανσιν καὶ τὸν φωτισμὸν τῶν γραφείων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων χορηγοῦνται ἐφ' ἅπαξ δραχμαὶ τρεῖς χιλιάδες ἐτησίως, διὰ δὲ τὰ γραφικὰ ἔξοδα δραχμαὶ πεντακόσιαι μηνιαίως.

3. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων προσλαμβάνεται καὶ εἷς κλητὴρ ἐπὶ τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ μισθῷ τῶν κλητήρων τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν σχολείων, διοριζόμενος καθ' ὃ καὶ ἐκεῖνοι τρόπον.

4. Ὁμοίως χορηγοῦνται εἰς τοὺς Ὑγειονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῶν Σχολείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν δι' ἐνοίκιον, θέρμανσιν, φωτισμὸν καὶ γραφικὰ ἔξοδα τῶν γραφείων αὐτῶν 2.500 δραχμαὶ μηνιαίως, καταργουμένης πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως.

Ἄρθρον 37.

Ἐπιθεώρησις τῶν Γραφείων τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

1. Οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων ἐπιθεωροῦνται ἐτησίως ὑπὸ τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Μέσης, κατανεμόμενοι εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ σχολικοῦ ἔτους διὰ πράξεως τοῦ Συμβουλίου.

2. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἐπιθεωροῦνται ὑπὸ τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, κατανεμόμενοι ἀνὰ 6 εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν δι' ὁμοίας πράξεως οὕτως ὥστε ἐντὸς τριετίας νὰ ἴσχωσι πάντες ἐπιθεωρηθῇ.

3. Τὴν ἐπὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐποπτείαν ἀσκοῦσιν οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων αὐτεπαγγέλτως ἢ παραγγελλόμενοι ὑπὸ τοῦ Ε. Δ. Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως ἢ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, δικαιούμενοι νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰ Γραφεῖα αὐτῶν ἀναφέροντες πᾶσαν παράβασιν ἢ παραμέλησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον.

Μεταβατικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 38.

1. Καταργεῖται ὁ νόμος 3436 «περὶ ἀνασυνθέσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων», καθὼς καὶ τὰ ἄρθρα 1—15 τοῦ νόμου 4178 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου π. ἔ. Ν. Διατάγματος περὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν βοηθῶν αὐτῶν». Ὁμοίως καταργεῖται πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὰς τοῦ παρόντος νόμου.

2. Καταργοῦνται ἐπίσης αἱ περὶ συγκροτήσεως Ἀνωτέρων Ἐποπτικῶν Συμβουλίων ἐν ταῖς ἕδραις τῶν Γενικῶν Διευκήσεων διατάξεις.

3. Καταργοῦνται αἱ προγενέστεραι διατάξεις, καθ' ἃς εἰς Ἐκπαιδευτικοὺς Συμβούλους ἀποχωροῦντας τῆς θέσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου καὶ ἀναλαμβάνοντος ἄλλην ὑπηρεσίαν παρέχεται ὁ μισθὸς τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου.

4. Ἐκ τῶν νῦν ὑπηρετούντων Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων οἱ μὲν τακτικοὶ Σύμβουλοι τοποθετοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ Π. Δ. εἰς τὸ συνιστώμενον Διοικητικὸν καὶ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον, οἱ αἱρετοὶ Ἐκπαιδευτικοὶ Σύμβουλοι παραμένουσιν ὁ μὲν τῆς Δημοτικῆς εἰς τὸ Ε. Δ. Συμβούλιον τῆς Δημοτικῆς, ὁ δὲ τῆς Μέσης εἰς τὸ Ε. Δ. Σ. τῆς Μέσης μέχρι τῆς λήξεως τῆς θητείας των, τὰ δὲ ἔκτακτα μέλη τοῦ Ε. Συμβουλίου ἀπολύονται διὰ καταργησιν θέσεως.

5. Αἱ περὶ συγκροτήσεως τῶν Ἐποπτικῶν Συμβουλίων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν διατάξεις θέλουσιν ἰσχύσει ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου, μέχρι τῆς ὁποίας θὰ ἐνεργηθῶσιν οἱ διορισμοί, μεταθέσεις καὶ προαγωγαὶ κλπ. τῶν λειτουργῶν τῆς Μ. καὶ Δ. Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 «περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Ὁσάκις ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων ἔν τινι περιφερείᾳ περιορίζεται κάτω τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ καθωρισμένου κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ, διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ συμβολαιογράφων ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ μέσος ὅρος τῶν προσόδων πάντων τῶν συμβολαιογράφων αὐτῆς κατὰ τὰ τρία ἀμέσως προηγούμενα ἡμερολογιακὰ ἔτη, καὶ ἐν μὲν ταῖς περιφερείαις τῶν Εἰρηνοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δι' ἕκαστον συμβολαιογράφον δέον νὰ ἀναλογῇ ποσὸν προσόδων ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸν μισθὸν Προέδρου Πρωτοδικῶν, εἰς δὲ τὰς ἕδρας τῶν λοιπῶν Πρωτοδικείων ποσὸν ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν τοῦ πρωτοδίκου. Προσθήκη νέας θέσεως ἐπιτρέπεται ὁσάκις τὸ ἐκ τοῦ ἐπιμερισμοῦ τῶν προσόδων κλάσμα ὑπερβαίνει τὸ ἥμισυ τοῦ ὡς ἄνω δικαστικοῦ μισθοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀνωτέρω βάσει κατὰ Δεκέμβριον μῆνα ἀνὰ διετίαν διὰ Π. Διατάγματος καθορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων περιφερειῶν, ὅστις ἰσχύει δι' ὁλόκληρον τὴν ἀπὸ 1 Ἰανουα-

ρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους ἀρχομένην διετίαν ἀσχέτως τῶν ἐν τῷ μεταξὺ μεταβολῶν εἰς τὰς προσόδους τῶν συμβολαιογράφων. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος τούτου ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν πρὸ τοῦ νόμου 3890 καθωρισμένων θέσεων.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν ἐδρευόντων συμβολαιογράφων, ὧν αἱ θέσεις κενούμεναι ἀναπληροῦνται καὶ ἄνευ συνδρομῆς τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις διατάξεσιν ὅρων.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συμβολαιογράφων ἐν ταῖς λοιπαῖς εἰρηνοδικειακαῖς περιφερείαις τοῦ Κράτους ἰσχύει· ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890, τοῦ ἐν αὐτῷ πρὸς σύστασιν νέου συμβολαιογραφείου ἀπαιτουμένου πλεονάσματος ἀριθμοῦ συμβολαίων ὑποβιβαζομένου ἀπὸ 1000 εἰς 500, ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει διὰ προσθήκης νέου συμβολαιογράφου ἀπὸ τῆς Δικτατορίας καὶ ἐντεῦθεν περιωρίσθη ὁ μέσος ὅρος τῶν συμβολαίων, κάτω τῶν 500, ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κατάργησις τοῦ τελευταίου τούτου συμβολαιογραφείου.

Ἐξαιρετικῶς ὅμως ἐν εἰρηνοδικειακῇ περιφερείᾳ, ἐνῷ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890 περιωρίσθη ὁ καθωρισμένος ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων εἰς ἕνα καὶ μόνον συμβολαιογράφον, δὲν ὑπάρχει δὲ εἰδικὸν Ὑποθηκοφυλακεῖον, δύναται νὰ συστηθῇ καὶ δεύτερον συμβολαιογραφεῖον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀναλογιῶν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 3890.

Περὶ συνεγγυήσεως τοῦ Κράτους ὑπὲρ βιομηχανικῶν δανείων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως ἀλληλεγγύως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ μετὰ ταύτης καὶ ἄλλων Τραπεζῶν ὁμοῦ παρέχῃ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους διά τε τὸ κεφάλαιον καὶ τοὺς τόκους δανείων ὁμολογιακῶν, ἐκδοθησομένων ὑπὸ ἐγχωρίων Ἀνωνύμων Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν, ἐφ' ὅσον ὑπὲρ τῆς παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως ταύτης γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν αὐτῆς Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπον τῶν ἐν τῇ Βουλῇ κομμάτων. Διὰ τῆς αὐτῆς γνωμοδοτήσεως δύναται: νὰ ὁρισθῶσι καὶ οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ τῆς ἐγγυήσεως.

2. Ἐφ' ὅσον αἱ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, περὶ ὧν προβλέπεται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγύησις τοῦ Κράτους, ἤθελον μεταβιβάσει ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ τοῦ ἐνεργητικοῦ των στοιχεῖα, εἴτε διὰ συγχωνεύσεως αὐτῶν πρὸς ἄλλας ἑταιρείας, εἴτε διὰ διαιρέσεως αὐτῶν εἰς πλείονας εἴτε δι' ἱδρύσεως αὐτοτελοῦς ἑταιρείας, ἅπασαι αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς τοῦτο κατὰ νόμον συμβάσεις καὶ πράξεις παντὸς εἴδους δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ἐν συνόλῳ εἰς φόρους, τέλη καὶ δικαιώματα ὑπερβαίνοντα τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων κατ' ἀνώτατον ὅρον. Εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνονται τὰ τέλη συντάξεως συμβολαίων, ὁ φόρος διὰ τὴν μεταβίβασιν ἀκινήτων κατὰ τὸν νόμον 4225 καὶ τὰ τέλη κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1929 Π. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910 «περὶ μεταλλείων καὶ τῶν συμπληρούντων καὶ τροποποιούντων αὐτὸν νόμων», ὡς καὶ οἱ ἐπ' αὐτῶν πρόσθετοι φόροι ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων κλπ.

3. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως ἡ ἐγγύησις, περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος, παρέχηται καὶ διὰ συναλλαγματικὰς ἢ γραμμάτια εἰς διαταγὴν τῶν Ἀνωνύμων Βιομηχανικῶν Ἑταιρειῶν προθεσμίας τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους ἐφ' ὅσον δὲν κρίνεται εὐχερὴς ἡ ἄμεσος ἔκδοσις ὁμολογιακῶν δανείων. Αἱ συναλλαγματικαὶ ἢ τὰ γραμμάτια ταῦτα θὰ ἐξοφληθῶσι πάντως διὰ τοῦ προϊόντος τοῦ συνομολογηθησομένου ὁμολογιακοῦ δανείου. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγγύησις ἐκτελεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξουσιοδοτουμένου πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

4. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος.

5. Ὁ παρὼν νόμος θέλει ἰσχύσει ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4104 καὶ 4434 κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 1 § 4 ἐδ. α' τοῦ νόμου 4434 λέξεις «παρακρατούμενον ἐκ τῆς καθωρισμένης ἀμοιβῆς τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος ἐφημεριδοπώλου» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «παρακρατουμένου ἐκ τῆς καθωρισμένης ἀμοιβῆς παντὸς πωλοῦντος ἐφημερίδας».

2. Μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῶν καταστατικῶν τῶν ταμείων περὶ ὧν ὁ νόμος 4434, ὅχι ὅμως καὶ πέραν τοῦ Ὀκτωβρίου 1930, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ ἀναλαμβάνῃ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 § α' τοῦ νόμου 4104 λογαριασμῶν τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀνέργων μυλεργατῶν καὶ ἐργατῶν ἐφοδιασμένων μὲ τὰ κατὰ νόμον ἐπαγγελματικὰ βιβλιάρια ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπαλλήλων καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν καὶ τῶν ἐργατῶν. Ἐγκρίνεται δὲ καὶ πᾶσα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενομένη ἀνάληψις ἐκ τῶν ἀνωτέρω λογαριασμῶν ἐπὶ τῷ εἰρημένῳ τέλει. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ καθορίζονται τὰ ἔξοδα λειτουργίας τῆς περὶ ὧν ἡ παράγραφος αὕτη Ἐπιτροπῆς.

3. Μεταξὺ τῶν δικαιουμένων βοηθήματος κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 6 τοῦ νόμου 4434 περιλαμβάνονται καὶ οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἀπομακρινθέντες ἐκ τῆς ἐργασίας μυλοχαράκται ἔχοντες ὑπηρεσίαν 25 ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4434 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα, ὡς ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος αὐτοῦ :

«5. Τὴν κατὰ τὴν παράγραφον τετάρτην τοῦ ἄρθρου 4α τοῦ νόμου 2868 «περὶ ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων» ὑποχρέωσιν τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου ὑπέχουσι καὶ οἱ λοιποὶ Αὐτόνομοι Ὀργανισμοὶ Δημοσίου Δικαίου, οἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ συστήσωσι κοινὰ ἢ καὶ ἴδια Ταμεῖα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, τὰ δὲ ἄχρι τοῦδε συσταθέντα λογίζονται νομίμως ἱδρυμένα καὶ λειτουργοῦντα.»

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ σύνολον τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3416 «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων κλπ.» ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3416 «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων κλπ.».

Ἄρθρον 1.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ὅπως εἰς τὰς διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων ὁριζομένας ἑκάστοτε περιφερείας τοῦ Κράτους ἐφαρμοσθῶσιν οἱ ἑπόμενοι περιορισμοὶ καὶ διατυπώσεις διὰ τοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς α' κατηγορίας τοὺς ἐργαζομένους δι' ἁπλῶν ἀμβύκων χωρητικότητος εἰς ὕδωρ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 130 χιλιογράμμων καὶ παράγοντας στεμφυλόπνευμα (σούμαν) ἢ καὶ ἐκ τούτου ἀπ' εὐθείας οὖζον.

1. Ἡ φορολογικὴ περίοδος τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων ἄρχεται τὴν 1ην Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Ἰουλίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

2. Ἕκαστος οἰνοπνευματοποιὸς ἐπιτρέπεται νὰ ἐργασθῇ δι' ἑνὸς μόνον ἄμβυκος, δι' ὃν δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται καὶ λάβῃ τὴν σχετικὴν ἄδειαν πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του εἰς

οἱανδήποτε ἐποχὴν τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης φορολογικῆς περιόδου, ἀρκεῖ τὸ ἐντὸς τῆς περιόδου ταύτης σύνολον τῶν τριημέρων διαστημάτων καθ' ἃ θὰ ἐργασθῇ διὰ τοῦ χρησιμοποιηθησομένου ἄμβυκος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα τριήμερα ἐργασίας.

3. Ἕκαστος ἄμβυξ χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἀπόσταξιν, εἴτε παρὰ τοῦ κατόχου αὐτοῦ εἴτε καὶ παρ' ἄλλου, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἐντὸς τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου ἐπὶ χρόνον ἀνώτερον τῶν ἓξ τριημέρων.

4. Αἱ πρῶται ὕλαι τὰς ὁποίας οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ οὗτοι δικαιοῦνται νὰ κατεργάζωνται πρὸς ἀπόσταξιν εἶνε στέμφυλα, σταφίς, οἶνοι, μῶρα, κόμαρα, σῦκα, δαμάσκηνα, κεράσια, κορόμηλα, κράνα, ζίζυφα καὶ ὑπολείμματα μέλιτος. Ἡ κατεργασία καὶ ἡ ἀπόσταξις τῶν ἀνωτέρω πρώτων ὑλῶν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς τούτους, ἐφ' ὅσον αὗται παράγονται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἐν ᾗ θέλουσιν ἀποστάξει ταύτας, ἢ παράγονται εἰς Κοινότητα ἄλλης Οἰκονομικῆς περιφερείας, συνορεύουσαν πρὸς τὴν Κοινότητα ἔνθα θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπόσταξις τῶν μεταφερθησομένων πρώτων τούτων ὑλῶν.

5. Ἕκαστος οἰνοπνευματοποιὸς δικαιοῦται ἑκάστοτε νὰ δηλώσῃ καὶ λάβῃ ἄδειαν ἀποστάξεως εἴτε δι' ἓν μόνον τριήμερον ἐργασίας εἴτε καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς συνεχῆ τριήμερα, ἀλλ' οὐχὶ καὶ πλείονα τῶν ἀνωτέρω ἐν ἐδαφίῳ 3 ὁριζομένων τριημέρων, καταβάλλων τὸν κατωτέρω ὁριζόμενον φόρον καταναλώσεως τὸν ἀναλογοῦντα εἰς τὸν παρ' αὐτοῦ δηλούμενον ἄμβυκα πρὸς ἐργασίαν καὶ εἰς τὰ δηλούμενα τριήμερα ἐργασίας. Ὁ ἐντὸς φορολογικῆς τινος περιόδου ἐργασθεὶς ἐπὶ ὀλιγώτερα τῶν νομίμων τριημέρων δικαιοῦται βραδύτερον, ἐντὸς τῆς αὐτῆς φορολογικῆς περιόδου, νὰ δηλώσῃ καὶ λάβῃ ἄδειαν ἐργασίας διὰ τὰ ὑπολειπόμενα μέχρι τῶν ἐπιτρεπομένων τριημέρων. Αἱ ἀρχαὶ αἱ ἐντεταλμέναι τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων ὑποχρεοῦνται ἀπροφασίστως νὰ χορηγῶσιν ἄδειαν ἀποστάξεως διὰ τὰ συμφώνως πρὸς τὴν δήλωσιν τοῦ οἰνοπνευματοποιοῦ ὁριζόμενα τριήμερα, ἀρκεῖ τὸ ποσὸν τούτων νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ σύνολον τῶν τριημέρων καθ' ἃ ἕκαστος τούτων δικαιοῦται νὰ ἐργασθῇ καθ' ἑκάστην φορολογικὴν περίοδον.

6. Διὰ τοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς τούτους δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατυπώσεις καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 971, αἵτινες ἀφορῶσι τοὺς λοιποὺς οἰνοπνευματοποιοὺς α' κατηγορίας. Ὑποχρεοῦνται ὅμως οὗτοι ἅμα τῷ πέρατι τῆς ἐργασίας των νὰ δηλώσωσι εἰς τὴν ἀρχήν, ἥτις θὰ ἐνεργήσῃ τὴν σφράγισιν τοῦ ἄμβυκός των, τὸ ἀκριβὲς ποσὸν εἰς χιλιόγραμμα τοῦ παραχθέντος στεμφυλοπνεύματος ἢ οὔζου, καθ' ἃς ἡμέρας εἰργάσθησαν, τὸ δὲ ποσὸν τοῦτο ἀναγράφεται καὶ ἐν τῷ συνταχθησομένῳ πρωτοκόλλῳ τῆς σφραγίσεως τοῦ ἄμβυκος.

7. Τὸ παρὰ τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων παραγόμενον στεμφυλόπνευμα καὶ οὔζον διατίθεται ἐλευθέρως ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τοῦ Κράτους ἐν αἷς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, ἐπιτρεπομένης ἅμα τῆς καταναλώσεως του ὑπὸ τῶν ποτοποιῶν τῶν αὐτῶν περιφερειῶν.

Ἄδεια μεταφορᾶς διὰ τὸ στεμφυλόπνευμα καὶ οὔζον τοῦτο ἀπαιτεῖται μόνον ὅταν ταῦτα πρόκειται νὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ὁσάκις τὸ στεμφυλόπνευμα τοῦτο πρόκειται νὰ μεταφερθῇ πρὸς παράδοσιν εἰς οἰνοπνευματοποιοὺς Β' κατηγορίας πρὸς ἀνακαθαρισμόν. Ἡ ἄδεια μεταφορᾶς αὕτη ἐκδίδεται παρὰ τῆς ἀσκούσης τὴν ἐποπτείαν τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων τοπικῆς ἀρχῆς καὶ δέον νὰ συνοδεύῃ τὸ μεταφερόμενον εἶδος. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 971 ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τὸ στεμφυλόπνευμα ἢ οὔζον τοῦτο, τὸ δυνάμει ἀδειῶν μεταφερόμενον.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ μεταφορὰ τοῦ στεμφυλοπνεύματος καὶ οὔζου τοῦ παραγομένου ἐν αἷς περιφερείαις ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας τοῦ Κράτους ἢ ἡ διέλευσις διὰ τούτων, ἔστω καὶ ἂν τὰ εἴδη ταῦτα πρόκειται νὰ μεταφερθῶσιν εἰς περιφέρειαν ἐν ᾗ ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως ἡ κατανάλωσίς των, ἢ, συνοδευόμενα ὑπὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 7 ἀδείας μεταφορᾶς, προορίζονται νὰ ἐξαχθῶσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ νὰ παραδοθῶσιν εἰς οἰνοπνευματοποιὸν Β' κατηγορίας πρὸς ἀνακαθαρισμόν.

9. Οἱ οἰνοπνευματοποιοὶ Α' κατηγορίας οἱ ἐργαζόμενοι δι' ἀμβύκων χωρητικότητος μέχρις 130 χιλιογράμμων ὑποβάλλονται εἰς φόρον καταναλώσεως καταβαλλόμενον εἰς μίαν δόσιν κατὰ τὴν ἑκάστοτε ὑποβολὴν τῆς δηλώσεως περὶ ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος, ἀναλογον δὲ πρὸς τὴν χωρητικότητα τοῦ χρησιμοποιουμένου ἄμβυκος καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν τριημέρων καθ' ἃ πρόκειται νὰ ἐργασθῶσιν. Ὁ φόρος οὗτος διὰ τὸν αὐτὸν χρησιμοποιούμενον ἄμβυκα εἶναι διάφορος δι' ἕκαστον τῶν τριῶν πρώτων τριημέρων λειτουργίας αὐτοῦ καὶ διάφορος δι' ἕκαστον τῶν ὑπολοίπων τριῶν τριημέρων, ὁρίζεται δὲ ὡς ἕπεται :

Διὰ χωρητικότητα χρησιμοποιουμένου ἄμβυκος εἰς χιλιόγραμμα	Καταβαλλόμενος φόρος	
	Δι' ἕκαστον τῶν τριῶν πρώτων τριημέρων	Δι' ἕκαστον τῶν ὑπολοίπων τριῶν τριημέρων
Μέχρις 20 χιλιογράμμων	225	360
ἄνω τῶν 20 » 40 »	400	630
» 40 » 60 »	900	1350
» 60 » 80 »	1350	2025
» 80 » 100 »	1800	2700
» 100 » 115 »	2160	3150
» 115 » 130 »	2430	3600

Ὁ φόρος οὗτος ἀπαλλάσσεται τῶν ἐπιβαλλομένων λόγῳ ἀναγκαστικῶν δανείων προσθέτων ποσοστῶν.

10. Διὰ τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων θὰ καθορίζεται προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦνται οἱ κάτοχοι ἀμβύκων ὅπως αἰτήσωνται τὴν σφράγισιν τούτων παρὰ τῆς ἁρμοδίας Ἀρχῆς, ὡς καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ ἄρχηται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν λοιπῶν διατάξεων τῶν Διαταγμάτων τούτων, ὥστε δὲν δύναται νὰ εἶναι βραχύτερος τῆς τασσομένης προθεσμίας διὰ τὴν σφράγισιν τῶν ἀμβύκων.

11. Διὰ Διατάγματος θέλουσιν ὁρισθῇ αἱ κατὰ περιφερείας ἢ κοινότητας Ἀρχαὶ ἢ δημόσιοι ὑπάλληλοι, οἵων οἱ δημοδιδάσκαλοι ἢ οἱ τηλεγραφικοὶ καὶ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι ἢ οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες καὶ λοιποί, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ Ταμίου, εἰς οὓς θέλει ἀνατεθῇ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ Ταμίου ὁ ἔλεγχος τῶν οἰνοπνευματοποιῶν τούτων ἢ εἰσπραξις τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου φόρου καταναλώσεως, ἡ ἔκδοσις τῶν κατὰ νόμον χορηγουμένων εἰς τούτους ἀδειῶν ἐξασκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ ἀδειῶν μεταφορᾶς τῶν μηχανημάτων καὶ τοῦ στεμφυλοπνεύματος ἢ οὔζου, αἱ σφραγίσεις τῶν ἀποστακτικῶν μηχανημάτων, ἐνεργούμεναι δι' ἐπιτοπίου πρὸς τοῦτο μεταβάσεως τῶν ὑπαλλήλων τούτων, τὰ εἰς αὐτοὺς χορηγούμενα ποσοστὰ διὰ τὴν ἐποπτείαν ταύτην καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου τούτου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τοὺς αὐτοὺς οἰνοπνευματοποιοὺς καὶ τὰς λοιπὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὡς καὶ τοῦ νόμου 3416 παραγωγὴ στεμφυλοπνεύματος ἢ οὔζου δι' ἁπλῶν ἀμ-

βύκων χωρητικότητος εἰς ὕδωρ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 130 χιλιογράμμων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς ἀμπελοκτήμονας καὶ συνοπαραγωγούς, ἑκάστου τούτων δικαιουμένου νὰ ἐργάζηται δι' ἑνὸς μόνου ἀμβυκος.

2. Καταργεῖται ἡ διάταξις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ὑπεδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3416, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀποστάξεως τῶν οἴνων, ἀδιαφόρως τῆς ποιότητος αὐτῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ αἴρωνται αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβληθεῖσαι κατασχέσεις ἀποστακτικῶν μηχανημάτων καὶ ὑλικῶν δι' ἀπόσταξιν οἴνων ἐνεργηθεῖσαι κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3416.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἐν τῷ ὑπεδαφίῳ 8 τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3416 περίοδος «χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀμοιβὴ δραχμῶν εἴκοσι (20) κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος κλπ.» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀμοιβὴ δραχμῶν δέκα πέντε (15) κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος κλπ.».

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουνίου 1930.

2. Αὐξάνεται εἰς δραχμὰς δέκα κατὰ χιλιόγραμμον ἀνύδρου οἰνοπνεύματος ἡ ἀμοιβὴ ἡ χορηγουμένη κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε ἰσχυούσας διατάξεις εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 971 ἐπὶ δίμηνον ἢ ὁλόκληρον ἔτος ἐργαζομένους οἰνοπνευματοποιοὺς Α' κατηγορίας, διὰ τὸ παρ' αὐτῶν παραγόμενον στεμφυλόπνευμα τὸ παραδιδόμενον εἰς τοὺς κατὰ τὰς § 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου οἰνοπνευματοποιοὺς Β' κατηγορίας ἢ ἐξαγόμενον εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν αὐτόσιον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ νόμου 971 τοῦ 1917 «περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος» Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, προκειμένου περὶ ἐκδικάσεως παραβάσεων τῶν νόμων περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, περὶ φορολογίας τοῦ ζύθου καὶ περὶ ἐμπορίου τοῦ οἴνου καὶ προστασίας τῆς οἰνοπαραγωγῆς, ἀπαρτίζεται:

α') Ἐκ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου ὡς Προέδρου.

β') Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, ἀναπληρουμένου ἐν κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ ὑπὸ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ.

γ') Ἐξ ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου ὁριζομένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 971 προστίθεται ἐδάφιον ιβ', ἔχον οὕτω:

«ιβ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2, 4 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 1 ὡς καὶ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου τούτου».

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 971 περὶ φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος εἶνε ὅτι τὰ κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου ιγ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἰδίου ἄρθρου καὶ νόμου κατασχόμενα στεμφυλόπνευμα ἢ οὖζον ἐκ στεμφυλοπνεύματος καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν κατάσχεσιν ὑπαλλήλου ἅμα τῇ κατασχέσει καὶ ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἠμφισβητήθη ὑπὸ τοῦ καθ' οὗ ἡ κατάσχεσις ὅτι τὸ κατασχεθὲν εἶναι ὄντως στεμφυλόπνευμα ἢ οὖζον ἐκ στεμφυλοπνεύματος, ἡ τοιαύτη δὲ τοῦ ὑπαλλήλου ἐνέργεια εἰς οὐδεμίαν ὑπόκειται ποινικὴν εὐθύνην ἐπὶ φθορᾷ ξένης ἰδιοκτησίας ἢ ἑτέρας παραβάσεως ἀναλόγου.

3. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τῇ αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ παραβόλου δραχ. 100 καὶ ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Δικαστήριον τῶν παραβάσεων τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ μείωσιν τῶν ἐπιβληθέντων προστίμων, τὰς ἀποφάσεις τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου τὰς ἐκδοθείσας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διὰ παραβάσεις τοῦ νόμου 3416 «περὶ φορολογίας τῶν ἀμβύκων κλπ.».

4. Καταργεῖται πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Διακόπτεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ἐπὶ 10 λεπτά.

Μετὰ τὴν Διακοπήν.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ἄρχεται ἡ β' κατ' ἄρθρον συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως».

Ὁ κ. ***Ε. Πριμίδης*** (εἰσηγητὴς) τονίζων τὴν σοβαρότητα καὶ σκοπιμότητα τοῦ ὑπὸ ψήφισιν Νομοσχεδίου ἐξαίρει τὰς ἀξίας λόγου διατάξεις του. Ἀξία λόγου διάταξις λ. χ. εἶναι λέγει, ἡ ἀνακηρύττουσα, ὡς δικαίωμα τοῦ ὑπαλλήλου ὅπως μετὰ διετῆ ὑπηρεσίαν τυγχάνει μηνιαίας κατ' ἔτος ἀδείας μεθ' ὁλοκλήρων τῶν ἀποδοχῶν του.

Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου καθορίζονται ἐπίσης τὰ τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν. Ἄξιαι μνήμης εἶναι ὡσαύτως αἱ διατάξεις αἱ εἰσάγουσαι τὰς περιπτώσεις τῆς ἀργίας εἰς ἣν τίθενται οἱ ὑπάλληλοι, ἐφόσον στεροῦνται τῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἐλευθερίας, εἴτε διὰ βουλεύματος, εἴτε διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐπίσης ἄξιαι προσοχῆς εἶναι αἱ τὸ πρῶτον εἰσαγόμεναι διατάξεις περὶ διαθεσιμότητος, ὡς καὶ αἱ διατάξεις περὶ ἱδρύσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως, ὡς καὶ ἡ διάταξις ἡ καθορίζουσα τὸ ἀσυμβίβαστον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου πρὸς ἄλλα ἰδιωτικὰ ἔργα. Ἐπίσης ἀξία μνήμης εἶναι ἡ διάταξις ἡ καθιεροῦσα τὴν ἀστικὴν εὐθύνην τοῦ ὑπαλλήλου διὰ πᾶν πταῖσμα ἔναντι τοῦ Κράτους καὶ διὰ δόλον ἢ ἀμέλειαν ἔναντι τῶν τρίτων. Δι' ἕκαστον ὑπάλληλον θὰ σχηματίζεται εἰδικὸς φάκελλος, τοῦ ὁποίου οὗτος θὰ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν, καὶ νὰ ζητῇ τὴν ἐπανόρθωσιν οἱουδήποτε ἀδικήματος. Ἀξία ἐξάρσεως εἶναι ἐπίσης ἡ διάταξις περὶ δημοσιότητος τῶν Συνεδριάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων, ὡς καὶ ἡ ἀπαγορεύουσα εἰς τὰς ὀργανώσεις τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων νὰ συνεργάζωνται μὲ ἄλλας ὀργανώσεις, ἐχούσας σκοπὸν ξένον πρὸς τὸν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἡ Ἐπιτροπή, λέγει, εὑρεθεῖσα πρὸ ἑνὸς νόμου ὁ ὁποῖος εἶναι προϊὸν μακρᾶς μελέτης ἠρκέσθη εἰς τὸ ν' ἀποδεχθῇ αὐτὸν ὑποδείξασα μόνον ἐλαχίστας τροπολογίας. Ἰδιαιτέρως ἀπησχόλησε τὴν Ἐπιτροπὴν ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως τοῦ δικαιώματος τῆς αἰτήσεως ἐξαιρέσεως ἑνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ δικαζομένου ὑπαλλήλου. Ἡ ἀρχὴ αὕτη καθιερουμένη εἰς ἁπάσας τὰς δικονομίας θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ καὶ ἐνταῦθα ὑπ' ὄψιν, ἐφόσον ὁ ὑπάλληλος θὰ δικάζεται ὑπὸ Διακαστηρίου ἀποτελουμένου κατὰ τὰ 3/5 ὑπὸ συναδέλφων του παρὰ τῶν ὁποίων εἶναι ἀπολύτως δύσκολον νὰ ἀπαιτήσῃ κανεὶς ἔλλειψιν προκαταλήψεως. Ἐξαίρει τὴν ἐπιμονὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις ἀπέκρουσε τὰς αἰτήσεις τῶν ὀργανώσεων τῶν ὑπαλλήλων, ὅπως στερήσουν τὸν Ὑπουργὸν καὶ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ ὅπως μετάσχουν τῶν Συμβουλίων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ μετετόπιζε τὴν διοίκησιν ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀναφέρει εἶτα τὰ τῆς πειθαρχικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῶν βαθμῶν αὐτῆς καὶ τονίζει ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὅτι καλῶς ἔχει τὸ ζήτημα τῶν Συμβουλίων, ὡς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ περιλαμβάνεται, καὶ ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου διασφαλίζεται καὶ ὁ ὑπάλληλος καὶ ἡ πειθαρχία. Τοιοῦτον ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ Νομοσχέδιον τοῦ ὁποίου ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ συνιστᾷ τὴν ἐπιψήφισιν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ρυθμιζομένων τῶν σχέσεων Κράτους καὶ ὑπαλλήλων θὰ παύσῃ τὸ αὐτόχρημα ὀδυνηρὸν φαινόμενον, τὸ ὁποῖον παρουσιάζουσιν ἐσχάτως αἱ ὀργανώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** λέγει ὅτι δὲν φρονεῖ ὅτι τὸ Νο-

μοσχέδιον δύναται νὰ συζητηθῇ μὲ τοιαύτην κατάστασιν Βουλῆς. Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἀφορᾷ καὶ τὰ θεμέλια, καὶ τοὺς τοίχους, καὶ τὰ διαμερίσματα, καὶ τὴν στέγην καὶ τὴν ἐπίπλωσιν, καὶ τὴν διακόσμησιν τοῦ ὅλου κρατικοῦ οἰκοδομήματος. Εἶναι, διὰ τοῦτο, σοβαρώτατον καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναβληθῇ ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις. Προσεκομίσθη ἐνταῦθα μὲ μίαν τυπικωτάτην αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν, εἰς δὲ τὴν Ἐπιτροπὴν ἐτάχθη συντομωτάτη προθεσμία. Τοιοῦτον νομοσχέδιον δὲν δύναται νὰ συζητηθῇ πρεπόντως καὶ καθ' ἃς ὥρας ἡ Βουλὴ εἶναι κουρασμένη. Ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀγωνιζόμενος νὰ ἀποκτήσῃ καλλιτέραν τύχην ζητεῖ νὰ ἀμυνθῇ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι διαστρεβλοῦσι τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς διαθέσεις αὐτοῦ Ἡ Ἑλληνικὴ κοινωνία ἀναμένει ἐπίσης ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιον νὰ στερεώσῃ τὸ Κράτος, νομοθετοῦν περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὅταν τοιαῦτα θέματα ἔχωμεν πρὸ ἡμῶν εἶναι δυνατὸν τὸ νομοσχέδιον νὰ ψηφισθῇ ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν; Ἡ συζήτησις θὰ εἶναι ἀτελὴς ἀναμφιβόλως καὶ τὸ δίδαγμα, τὸ ὁποῖον θὰ δοθῇ διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Κοινοβουλίου, θὰ εἶναι δίδαγμα κακόν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου τίποτε τὸ ὀρθὸν δὲν θὰ συντελεσθῇ. Ἀπ' ἐναντίας, ἐὰν τὸ νομοσχέδιον ἀναβληθῇ, ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ ὅλον τὸν καιρόν, ἵνα τὸ μελετήσῃ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν, ὥστε νὰ ὑποβάλλῃ μίαν εὐρεῖαν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου τούτου θέματος, διὰ νὰ δυνηθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ δόσωμεν εἰς τὸν λαὸν ἓν νομοθέτημα ἄρτιον.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** συμφωνῶν μὲ τὴν πρότασιν τοῦ ἐξ Οἰτύλου Βουλευτοῦ, λέγει, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ὑπεβλήθη πολὺ βραδέως, δὲν εἶνε δυνατὸν δὲ νὰ συζητηθῇ μὲ τοιαύτην κούρασιν τῆς Βουλῆς. Συνιστᾷ διὰ τοῦτο, ὅπως ἀναβληθῇ διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπ. Ἐσ.) λέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν στέργει εἰς τὴν περὶ ἀναβολῆς αἴτησιν, φρονοῦσα, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶνε ἄωρον. Ἐπὶ 13 ὁλόκληρα ἔτη τὸ ζήτημα τοῦτο μελετᾶται. Πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ στιγμὴ νὰ συζητηθῇ. Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ ζητήματα αὐτά, ἀπὸ τόσων ἤδη ἐτῶν, εἶνε ἤδη εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρουν τὴν γνώμην των. Ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως εἶνε νὰ τερματισθῇ ἡ συζήτησις καὶ τὸ Νομοσχέδιον νὰ καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους ἐντὸς τῆς Συνόδου ταύτης. Παρακαλῶ, ὅθεν, ὅπως ἡ συζήτησις συνεχισθῇ.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης,*** λέγει, ὅτι μετὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δὲν ἔχει τίποτε νὰ εἴπῃ. Τὸ νομοσχέδιον, διὰ τὸ ὁποῖον ἐχρειάσθη τοσοῦτος χρόνος νὰ καταρτισθῇ, χρειάζεται ἀνάλογον χρόνον καὶ νὰ συζητηθῇ. Ἐφ' ὅσον ὅμως βλέπω, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ κατὰ τοιοῦτον τρόπον νὰ συζητήσῃ τοσοῦτον σοβαρὸν νομοσχέδιον, δηλῶ, ὅτι δὲν θὰ συμμετάσχω τῆς γενικῆς συζητήσεως, ἐπιφυλασσόμενος μόνον, ὅπως ἐπιφέρω παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν ἄρθρων.

Ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** ποιεῖται ὡσαύτως τὴν αὐτὴν δήλωσιν.

Ἀρχομένης εἶτα τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεως, ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης,*** λέγει, ὅτι ἐπειδὴ πιστεύει, ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη ὑπάτη νὰ κυβερνᾷ τὴν Χώραν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, καὶ ὅτι ἡ δύναμις τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων εἶνε τοσοῦτον ἐμφανής, ὅσον εἶνε ἐμφανὴς καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ κυβερνᾷ ὁ Βενιζέλος, δὲν φοβεῖται τὴν παρεξήγησιν καὶ λαμβάνει τὸν λόγον, ἵνα διατυπώσῃ τὰς σκέψεις του ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου, χωρὶς νὰ φοβηθῇ, ὅτι κινδυνεύει νὰ παρεξηγηθῇ, ὡς ἔχων τὴν πρόθεσιν νὰ βλάψῃ τὸ κόμμα. Ὡς ἔλεγον καὶ προηγουμένως, λέγει, τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἀνοίγει μίαν εὐρυτάτην συζήτησιν, διότι ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ συζητήσωμεν περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ εἰσέρχωνται οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας των, τῆς τιμωρίας των, τῆς παραιτήσεώς των, βέβαια ἀνοίγεται πρὸ ἡμῶν ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Κράτους. Δὲν φρονεῖ, ὅτι ὑπῆρχε κἂν ἀνάγκη ὑποβολῆς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ὡς δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη καὶ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἰδιωνύμου ἀδικήματος, διότι ὑπάρχουσιν αἱ διατάξεις, αἱ ἀσφαλίζουσαι τὸ Κράτος ἐναντίον τῶν παρεκτροπῶν καὶ τῶν ὑπερβολῶν τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν ἀνάγκην τῆς ὑποβολῆς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ὑπηγόρευσεν ἡ κίνησις καὶ αἱ παρεκτροπαὶ μιᾶς ὀλιγαριθμωτάτης ὁμάδος τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. Εἶμαι περὶ τούτου τελείως πεπεισμένος, διότι ὁσάκις ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ Τύπου κατέκρινα καὶ ἐκαυτηρίασα τὰς κινήσεις αὐτὰς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, Δημόσιοι ὑπάλληλοι σοβαροὶ μὲ συνεχάρησαν καὶ μὲ παρεκάλεσαν νὰ ἐξακολουθήσω τὸν ἀγῶνα τοῦτον. Ἀλλὰ ἡ ὀλιγάριθμος ἐκείνη ὁμὰς τῶν ὑπαλλήλων ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκμεταλλεύεται ὡρισμένας παραλείψεις τοῦ Κράτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰργάσθη, ἵνα θέσῃ ὡρισμένα δεδομένα. Ἐξεμεταλλεύθη τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀπανθρώπως γλίσχρος, ἐξεμεταλλεύθη τὴν πολιτικὴν ἀνωμαλίαν ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑπέστησαν διωγμούς, ἐξεμεταλλεύθη τὴν κρατοῦσαν γενικὴν κρίσιν, καὶ κατέπνιξεν ἐν μεγάλῳ μέτρῳ τὸ ὑψηλὸν φρόνημα τοῦ Δημοσίου λειτουργοῦ. Εἰς αὐτὸ τὸ τελευταῖως ἐκδυθὲν ὑπόμνημα τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων τίθεται ἡ βάσις, ὅτι, ὅπου Ὑπουργός, ὅπου Βουλευτής, ὅπου πολιτευόμενος, ἐκεῖ ἡ ἀχρειότης, ἡ κακουργία καὶ ὅλα τὰ ἐγκλήματα. Ὅπου δὲν ὑπάρχει βουλευτὴς, ἢ Ὑπουργός, ἢ πολιτευόμενος, ἐκεῖ ἡ ἀρετή, ἡ μεγαλοφυΐα, ἡ φιλοπατρία καὶ ὅλαι αἱ ἀρεταί. Διαμαρτύρομαι μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου κατὰ τῆς βάσεως ταύτης. Παρακολουθῶν τὸν Δημόσιον βίον ἀπὸ 40 ἐτῶν, καὶ γνωρίζων πρόσωπα καὶ πράγματα, διαμαρτύρομαι διὰ τὴν ὅλην, τὴν ὁποίαν θέτουν οἱ προπαγανδισταί.

Μόνον οἱ πολιτευόμενοι παρέμειναν πάμπτωχοι. Ἡ συκοφαντία δύναται νὰ λέγῃ ὅ,τι θέλει. Δὲν γνωρίζω πόσαι ἀγωγαὶ ἐξώσεων ἐγένοντο κατὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀλλ' εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι κατὰ πολιτευομένων ἐγένοντο. Προκειμένου δὲ καὶ περὶ τῶν διορισμῶν ἀπεδείχθη ὅτι οἱ πολιτευόμενοι ἔχουν περισσοτέραν δύναμιν διὰ ν' ἀντιστοῦν ἀπὸ τοὺς Τραπεζίτας. Ὅταν ὁ Χαρίλαος Τρικούπης εἶπεν ὅτι θὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Βουλευτῶν εἰς 150 ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν. Ὅταν ὁ Θεόδωρος Δεληγιάννης εἶπεν· ὅτι θὰ περιορίσῃ τοὺς πολιτευομένους διὰ Συμβουλίων, ἡ Βουλὴ ἐψήφισεν. Δὲν εἶναι λοιπὸν ὀρθὴ ἡ βάσις ὅτι ὅπου οἱ πολιτεύμενοι ἐκεῖ ἡ φαυλότης, θὰ ἔλθωσι δὲ αὐτοὶ διὰ νὰ ἠθικοποιήσουν τὸ Κράτος.

Πρέπει ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ σκεφθῶμεν προτοῦ παραδώσωμεν τὸ Ἔθνος ὑπὸ τὸν συνδικαλισμὸν τῶν διαφόρων τάξεων. Ἐφ' ὅσον παραμένομεν βιοῦντες ὑπὸ τὴν νόθον κατάστασιν πάσης ἀκαταστασίας παραπλανώμενοι ὅτι ἔχομεν Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα, φθείρονται αἱ δυνάμεις τῆς χώρας, καὶ ὅταν θὰ ἐπιβληθῇ μία πολιτικὴ μεταβολὴ φοβοῦμαι ὅτι δὲν θὰ ὑπάρχουν δυνάμεις εἰς τὸ Ἔθνος διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἱστορικὸν βίον ὑπὸ ἐν ἄλλο Πολίτευμα. Καὶ ἐρωτᾶται, ὑπάρχει Συνταγματικὸν καὶ Κοινοβουλευτικὸν Πολίτευμα εἰς τὴν θέσιν του, εἰς τὴν δύναμίν του, διὰ νὰ ἀναλάβῃ ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία διὰ τῆς ἐντολοδόχου της Κυβερνήσεως τὴν ἐξουσίαν ἣν παρέχει τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Πιστεύω ἀδιστάκτως ὄχι. Πρῶτον ἐψθάρη τὸ Πολίτευμα, διότι ὡς εἶπον πρὸ ὀλίγου θὰ προπαγανδισθῇ ἡ ἰδέα ἐναντίον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, καὶ συνεκροτήθησαν συμβούλια εἰς τὰ Ὑπουργεῖα καὶ ἔξω αὐτῶν, παντοειδῆ, πολυπληθῆ, ἰσχυρὰ καὶ παντοδύναμα τὰ ὁποῖα ἀνέλαβον τεραστίας ἐκτάσεως ἐξουσίας καὶ ἀρχάς. Εἶναι ἄραγε ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς ὅτι οἱ ὑπάλληλοι εἴτε κατ' ὁμάδας εἴτε μεμονωμένοι δέχονται τὴν πελατείαν των; Ἐπροχώρησαν ἀκόμη εἰς τοιοῦτον σημεῖον ὥστε ἔκλεισαν τὰ Ὑπουργεῖα, τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, τὸ Γραφεῖον Νομοτεχνικοῦ καὶ ὅλα τὰ γραφεῖα ἱκανοποιήσεως τῶν λαϊκῶν ἀναγκῶν καὶ δέχονται ἐκεῖ τὸν λαὸν καθ' ὡρισμένας

ρτιγμὰς καὶ κατὰ πλήθη ὥστε νὰ ἐμφανίζεται τὸ θέαμα ἀληθοῦς λαϊκῆς ἀγορᾶς. (Χειροκροτήματα).

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὸ Κοινόν.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ἀναγνωρίζω, τονίζει, οὔτε εἰς Ὑπουργοὺς νὰ διακόπτουν τὸν ἀγορεύοντα. Ὁ ἐπὶ τοῦ βήματος εἶναι ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία ὁμιλοῦσα καὶ πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ τὴν ἀκροᾶται. Δὲν ἐπιτρέπεται αἱ συζητήσεις τοῦ Κοινοβουλίου νὰ μεταβάλωνται εἰς κουβεντολόγιον (χειροκροτήματα). Θέλω, συνεχίζει, νὰ ἐξετάσω ἐὰν ἔχωμεν Κράτος δρῶν καὶ λειτουργοῦν ἰσχυρῶς ὥστε νὰ παράσχωμεν τόσας ἐξουσίας ὅσας δίδει τὸ νομοσχέδιον. Ἐγὼ, συνεχίζει, ἀμφισβητῶ ἂν ὑπάρχῃ Κράτος ἔχον τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν τοῦ δίδει τὸ Πολίτευμα διὰ τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀφοῦ δὲν λαμβάνῃ γνῶσιν ὁ λαὸς τῶν συζητήσεών μας. Παρακολουθῶν ἀπὸ 40ετίας τὸ Κοινοβούλιον ἔχω νὰ βεβαιώσω ὅτι ἄλλοτε τὸ Κοινοβούλιον εἶχεν ἀερολογικὰς συζητήσεις, σήμερον αἱ διεξαγόμεναι συζητήσεις εἶναι πολιτικαὶ καὶ οὐσιαστικαί, ἀλλὰ τὰς ἀγνοεῖ ἡ Κοινωνία καὶ τὸ Κοινοβούλιον διασύρεται. Διατί; Διότι ἂν συγκρουσθῇ τὸ Κοινοβούλιον μὲ μίαν ἐφημερίδα θὰ νικήσῃ ἡ ἐφημερίς, μηδ' αὐτῆς τῆς «Βροντῆς» τοῦ συμπολίτου μου κ. Χαμόδρακα ἐξαιρουμένης. Ποῦ τὸ ἔχετε λοιπὸν τὸ Κοινοβούλιον; Εἰς τὰς ἀγορεύσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ τῶν περιλήψεων τῶν ἀγορεύσεων τῶν ἄλλων ἀρχηγῶν; Ὅλοι οἱ ἄλλοι δὲν προσφέρουν τίποτε. Τὸ ἐπληροφορήθη ποτὲ ὁ ἑλληνικὸς λαός; Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς λέγει μόνον ὅτι ὅταν γίνουν ἐκλογαὶ τότε ὅποιον μοῦ προτείνῃ θὰ ψηφίσω. Αὐτὸ, τονίζει, εἶναι τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα;

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν δύναμις εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα. Καὶ διὰ τοῦτο λέγουν, κάτω τὸ Κράτος τῶν πολιτευομένων καὶ ζήτω ἡ ὑπαλληλοκρατία, οἱ ἐργολάβοι τῶν ὑποθέσεων, οἱ μεσῖται καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ γυναῖκες τῶν ἐλευθερίων ἠθῶν (χειροκροτήματα).

Ὅταν, συνεπῶς, λέγω, ὅτι δὲν ὑπάρχει κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα πῶς θὰ παραδόσωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς ἐξουσίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν; Δὲν δυσκολεύομαι, συνεχίζει, ἐν ὀνόματι ἑνὸς πολιτεύματος ἐναρέτου καὶ ἠθικοῦ καὶ δημιουργικοῦ καὶ προοδευτικοῦ νὰ ἀναφωνήσω «ζήτω ἡ βουλευτοκρατία». Καὶ λέγων ταῦτα δὲν ἐννοῶ τὰ δασκαλάκια τὰ ὁποῖα ἀσχολοῦνται μόνον μὲ τοὺς ἄμβυκας καὶ τὴν φορολογίαν τῶν ἐλαιωδῶν. Ἐννοῶ ὡς ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν τὴν συνέχουσαν καὶ ἐλέγχουσαν καὶ κατευθύνουσαν καὶ ἐποπτεύουσαν τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἀλλ' ἐβασίσθησαν αἱ κραυγαὶ «κάτω ἡ βουλευτοκρατία» εἰς μίαν τρομακτικὴν παρεξήγησιν. Εἰς τὸ ὅτι δηλαδὴ ὑπῆρχον κόμματα προσωπικὰ καὶ ἔπρεπε νὰ καταρτισθοῦν κόμματα ἀρχῶν. Ἑορτάζοντες τὴν Ἐθνικήν μας ἑκατονταετηρίδα καὶ ὅταν συζητοῦμεν τοιαῦτα θέματα πρέπει νὰ ὁδηγηθῶμεν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν διὰ νὰ διαγνώσωμεν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τοῦ παρόντος. Ὁ μακαρίτης Οὐΐλσων ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο μόνον ἔξοχος πολιτικὸς ἀνὴρ ἀλλὰ καὶ βαθὺς κοινωνιολόγος ἔλεγε ὅτι θὰ ἦτο ἀνάξιος ἂν δὲν ἐπίστευε ὅτι τὸ ἔργον τῆς σήμερον εἶναι προϊὸν τοῦ ἔργου τῆς χθές. Διὰ τοῦτο γενικῶς πιστεύεται πανταχοῦ ὅτι ἡ ἀριστερὰ χρεωκοπεῖ καὶ ἐμφανίζει μόνον τοὺς τελευταίους σφαδασμούς της, διότι δὲν πιστεύει εἰς τὴν παράδοσιν καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα ὅτι πρέπει νὰ μελετᾷ κανεὶς τὸ παρελθὸν διὰ νὰ βαδίζῃ ὀρθῶς εἰς τὸ μέλλον. Συνεχίζων, λέγει ὅτι ὅλος ὁ ἱστορικὸς βίος ἀποδεικνύει ὅτι πάντοτε ἐπάλαιον αἱ ἀριστοκρατικαὶ τάξεις πρὸς τὰς λαϊκὰς μάζας. Κατὰ τὸ 1821 ἠγήθησαν τοῦ ἀγῶνος ὡρισμέναι οἰκογένειαι παρασχοῦσαι μεγάλας ὑπηρεσίας, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν θὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι, καὶ δεδομένου ὅτι ὁ λαὸς εἶχε ψυχικὴν ἔκπτωσιν δὲν θὰ ἐτερματίζετο τελεσφόρως ὁ ἀγὼν ἄνευ τῆς ἡγεσίας τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀφοῦ ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821 ἦτο σκόπιμον καὶ μοιραῖον νὰ ὑπάρξῃ προτοῦ προϋπάρξουν πεπαιδευμέναι τάξεις, ὠφέλιμον ὑπῆρξε ὅτι ἀνεδείχθησαν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ αἱ ἡγηθεῖσαι τοῦ ἀγῶνος οἰκογένειαι. Αἱ δὲ οἰκογένειαι αὗται βαθμηδὸν ἐξηλείφθησαν ἀποδόσασαι ὅ,τι ἠδύναντο νὰ ἀποδόσωσιν. Εἰς τὰ 1843 καὶ εἰς τὰ 1864 ἐξηγέρθησαν αἱ τάξεις αὗται κατὰ τῆς μοναρχίας καὶ κατὰ τῆς βασιλείας ὡς μὴ συμμορφουμένων τούτων πρὸς τοὺς φιλελευθέρους θεσμούς, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο αὗται ἐπαναστάσεις δὲν εἶχον ἀπήχησιν εἰς τὴν λαϊκὴν ψυχήν. Ἐπανάστασις λαϊκὴ ἐξ ὁλοκλήρου ἦτο ἡ τοῦ 1909, ἥτις εἶχεν ὡς σύνθημα «κάτω οἱ παλαιοί». Οἱ κυβερνῶντες δυνάμει τοῦ γένους των, ἀνεξαρτήτως ἀξίας ἠμπόδιζον νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην καὶ τέκνα τοῦ λαοῦ διακρινόμενα διὰ τὴν ἀξίαν των. Δὲν ἐκήρυξεν ἡ ἐπανάστασις πολιτικὸν θάνατον κατὰ τῶν ἄλλων ἀλλ' ἐζήτησεν ἕνα συγκερασμόν, δυστυχῶς δὲ οὗτος δὲν ὑπῆρξεν οὔτε ὁμαλὸς οὔτε τόσος ὅσον τὸν ἐπιθυμεῖ ἡ ἐπανάστασις, διότι οἱ παλαιοὶ ὑπῆρξαν ἀδυσώπητοι. Καὶ εἶναι πλάνη καὶ πλάνη καταπληκτικὴ καὶ δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ λεχθὲν παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ αἴτιος τοῦ διχασμοῦ μετέπειτα. Ἀπὸ τὸ 1909 ἤρχισεν ὁ διχασμὸς, ὅταν οἱ παλαιοὶ ἀπέμειναν ἀδυσώπητοι ἀπέναντι τῆς ἐπαναστάσεως. Ἔκτοτε ἐκηρύχθη ἀποχὴ πρὸς τοὺς νέους, ἡ τότε Κυβέρνησις ὡρρώδησε νὰ κάμῃ ἐκλογὰς καὶ ὀρροδήσασα δὲν ἔκαμε τὴν 28 Ὀκτωβρίου 1910 τούς ἀπαιτουμένους συνδυασμοὺς καὶ ὁ συγκερασμὸς τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου δὲν ἦτο ὅσος ἐπεθύμει ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1909 καὶ ἐπηκολούθησαν τραγικαὶ σελίδες διὰ τὴν ἱστορίαν μας, διότι ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1909 δὲν ἔδοσε τὴν πρέπουσαν λύσιν. Ἐκ τούτου ἐπῆλθεν ἡ πλάνη ὅτι πρὸ τοῦ 1909 ὑπῆρχον κόμματα προσωπικὰ καὶ πᾶς πολιευόμενος ἦτο φαῦλος, ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου πᾶς ὑπάλληλος, πᾶς ἐργάτης, πᾶς γεωργός, πᾶς πρόεδρος σωματείου εἶναι ὁ ἐνάρετος, εἶναι τὰ ἄχραντα μυστήρια. Πρὸ τοῦ 1909 δὲν ὑπῆρχον προσωπικὰ κόμματα. Ὑπῆρχον ἐπιρροαὶ οἰκογενειακαὶ, μὲ τὴν λύσαν τὴν ὀλιγαρχικὴν νὰ κρατοῦν τὴν ἐξουσίαν. Οἱ καταγόμενοι ἀπὸ τὰς οἰκογενείας αὐτὰς ἦσαν περισσότερον φιλοπάτριδες ἀπὸ ἡμᾶς. Ἀλλὰ ὡς πότε; Ἐφόσον κατεῖχον τὰς ἐξουσίας. Μόλις ὅμως ἔχαναν αὐτὰς καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀπὸ τοῦ ὁποίου διηυθύνοντο αἱ νίκαι τοῦ Κιλκὶς καὶ τῆς Κρέσνας ἐθεωρεῖτο ἔδαφος ἐχθρικόν. Εἶναι λοιπὸν παιδαριώδεις καὶ σαθραὶ ὅλαι αἱ κραυγαὶ περὶ κομμάτων ἀρχῶν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι κόμμα χωρὶς ἀρχὰς οὔτε καὶ ἄνθρωπος ἀκόμη, τὸ προέχον ὅμως ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ πολιτεύματι εἶναι ὄχι ἡ ἰδέα, ὄχι τὸ πρόγραμμα, ἀλλὰ ἡ ποιοτικὴ συγκράτησις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ὑπάρχει καὶ ἐκ τοῦ τρόπου καθ' ὃν λειτουργεῖ τὸ κοινοβούλιον. Τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα εἶναι ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχουν ἔγκυροι προσωπικότητες καὶ ἀντιπροσωπεύουν τὸν λαὸν ἐν τῷ συνόλῳ του καὶ δὲν περιορίζονται εἰς τοὺς ἀμβυκας καὶ τὰ ἐλαιώδη, ἀλλὰ ἔχοντες καὶ δωρεὰν εἰσιτήριον ἀπὸ τὸ Κράτος περιέρχονται τὴν Ἑλλάδα μελετοῦν τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἐνστερνίζονται τὰ φρονήματα αὐτοῦ, ἐπιβλέπουν τὴν ὑπαλληλίαν, παρεμβαίνουν, ἐπεμβαίνουν, ἐπιβάλλουν καὶ ἀποτελοῦν βουλευτοκρατίαν. Ὅταν θὰ φθάσῃ εἰς αὐτὴν τὴν συγκρότησιν τὸ κοινοβουλευτικὸν κράτος, ὅταν θὰ ἔχῃ τοιοῦτου εἴδους ἀντιλήψεις, ὅταν θὰ λειτουργήσῃ οὕτως ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, τότε βεβαίως οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι πρέπει νὰ εἶναι ὑποτεταγμένοι ὑπὸ τὰς καλῶς ἐχούσας κατὰ τὸ πλεῖστον διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Διότι τινὲς τῶν διατάξεων αὐτοῦ γεννηθεῖσαι ἐν ἁμαρτίαις εἶναι παιδαριώδεις καὶ ἀσυνάρτητοι.

Ἄγουν εἰς νοθείαν καὶ διαστροφὴν τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ συστήματος καὶ ἔχω σφοδροτάτας κατ' αὐτῶν διαμαρτυρίας. Διὰ νὰ ψηφίσωμεν, συνεχίζει, τὸ παρὸν νομοσχέδιον πρέπει πρῶτον νὰ καταρτίσωμεν ἐκλογικὸν σύστημα κατὰ τὸ ὁποῖον ἕκαστος βουλευτὴς θὰ ἔρχεται ἐδῶ ἐν γνώσει τοῦ λαοῦ ὅτι ἀνήκει εἰς ἓν κόμμα καὶ δυνάμενος νὰ λέγῃ ὅτι ὀφείλει τὴν ἐκλογήν του εἰς τὴν προσωπικότητά του, διότι τίποτε δὲν εἶναι ἀναγκαιότερον εἰς τὸ Κράτος ἀπὸ πολιτικὰ κόμματα καὶ κόμματα πειθαρχοῦντα. Ἀλλ' ὅπως εἶπε καὶ ἀποθανὼν πολιτικὸς ἀνὴρ διακριθεὶς διὰ τὴν ἀρετήν του, τὰ πολιτικὰ κόμματα εἶναι μία ἀνάγκη, ἀλλ' ἀλλοίμονον ἂν θεσπισθῶσι διὰ τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς νομοθεσίας καὶ διὰ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ὅταν ἔρχεται ὁ βουλευτὴς καὶ ἀντιτάσσεται εἰς τὰς γνώμας τοῦ ἀρχηγοῦ του, ἢ ὅταν ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις καὶ ὑποβάλῃ νομοσχέδια πρὶν διαγνώσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας; Πῶς θὰ ὑπάρχουν ἔγκυροι προσωπικότητες εἰς τὴν χώραν, ὅταν ἐδρύεται πολιτικὸν γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ μὲ τὸ ὁποῖον ἀλληλογραφῇ ὅλος ὁ λαὸς καὶ οἱ πολιτευόμενοι παραμερίζονται πρὸς βλάβην τῆς ἐγκυρότητός των;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τί τὸ σόλοικον βλέπετε ἂν ἕνας πολίτης ἔχων ἐν παράπονον ἀποταθῇ εἰς ἓν Κυβερνητικὸν γραφεῖον ἀπαλλάσσων οὕτω καὶ τὸν βουλευτὴν ἀπὸ ἐνοχλήσεις;

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγὼ θέλω ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων, ὅταν θὰ ἔχω Κοινοβούλιον εἰς τὴν περιωπήν του.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὰ ποὺ λέγετε περὶ βουλευτοκρατίας εἶναι πρόγραμμα πολιτικόν, διατυπώσατέ το καὶ ζητήσατε καὶ τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ. Δὲν πιστεύω νὰ φρονῆτε ὅτι θὰ ἀλλάξωμεν γνώμας μὲ αὐτὰ ποὺ λέγετε.

Ε. Κουλουμβάκης. Δὲν ἠκούσατε κ. Πρόεδρε, ὅταν ἐγὼ ἀνέπτυσσον ὅτι πιστεύω, ὅτι δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ συγκρότησις διὰ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ μέγα καὶ ἔνδοξον κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τώρα προέχει ἡ συζήτησις καὶ ἡ ψήφισις τοῦ Νομοσχεδίου.

Ε. Κουλουμβάκης. Εἶπα ὅτι πιστεύω ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πιστεύει καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν διευθύνῃ ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Καὶ ὅταν ἐγὼ ἔχω τοιαύτας γνώμας, ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ φρονῶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ὁμιλήσετε, ὅτι πρέπει νὰ καταρτίσω πολιτικὸν πρόγραμμα. Τὸ πρόγραμμα τὸ ἔχει καταρτίσει ὁ Ἀρχηγός μου εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐπιείκειαν πιστεύω.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ἔννοιά μου ἦτο νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, διότι αἱ θεωρίαι περὶ βουλευτοκρατίας εἶναι κατ' ἐμὲ αἵρεσις. Δὲν εἶχα κανένα σκοπὸν νὰ σᾶς θίξω.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχω ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς προσοχῆς σας. Αἱ συζητήσεις δὲν γίνονται διὰ νὰ σᾶς πείσω. Γίνονται διὰ νὰ ἀναπτύξω τάσεις καὶ νὰ γίνουν ὧριμοι ἄλλαι ἰδέαι. Πῶς, τονίζει, θὰ ἀναπτυχθοῦν ρεύματα πολιτικὰ ὅταν περιορισθῶμεν νὰ λέγωμεν ἐδῶ μόνον τὰ ἀρεστὰ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ, ἢ τὰ ἁρμόζοντα εἰς τὴν ἐσχάτην ἡμῶν ἐπιείκειαν. Πρέπει ὅπως ἔχετε μεγάλην διάνοιαν νὰ ἔχετε καὶ μεγάλην ὑπομονήν. (Χειροκροτήματα). Συνεχίζων, λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν κατάστασιν ἥτις ἦτο τὸ 1928, ὅταν ἐλέγομεν ὅτι εἴμεθα εἰς ὁμαλὸν πολιτικὸν βίον μὲ τὸ θεσπέσιον σύστημα τῆς ἀναλογικῆς. Ὅταν ἔπεσεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συνασπισμοῦ ὅλοι ἀνεμέναμεν ἀνατροπὴν καὶ μὲ σπαραγμὸν ἱκετεύσαμεν τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, παρὰ τὰς δηλώσεις του, νὰ λησμονήσῃ τὰ πάντα καὶ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ νὰ σώσῃ τὴν Πατρίδα καὶ μεταξὺ τῶν συντελεσάντων εἰς τὴν ἐπάνοδον ἤμην καὶ ἐγώ. Ὅταν ἡ αὐτὴ κατάστασις ἦτο εἰς τὸ 1929, ὅταν σήμερον ἡ κατάστασις τῆς ὁμαλότητος ἐξασφαλίζεται μὲ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον μόνον, ἀλλὰ δὲν στερεώνεται ὁ προοδευτικὸς δρόμος μὲ ἄλλην κατάστασιν, δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ψηφίζοντες τοιοῦτον νομοσχέδιον δὲν πράττομεν πρωθύστερα; Καὶ λέγω τοῦτο διότι εἰς τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον ὑπάρχει διάταξις ἥτις ἀντὶ νὰ μᾶς ἀσφαλίζῃ μᾶς θέτει ἐνώπιον τοῦ ἐσχάτου κινδύνου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 89 τοῦ νομοσχεδίου (ἀναγινώσκει), ὑπάρχει ὁ τρομερὸς κίνδυνος διὰ τὸ Κράτος ἀφ' ἑνὸς καὶ μία φενάκη ἐξ ἄλλου. Διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἀναγνωρίζεται ῥητῶς ὅτι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔχουν δικαίωμα νὰ κάμνουν ὀργανώσεις καὶ ὀργανώσεις ὀργανώσεων καὶ Γενικὰς Συνομοσπονδίας καὶ πιστεύομεν ὅτι προφυλασσόμεθα, διότι δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ συνεργασία μὲ ἄλλας τάξεις. Ἀλλ' ὅταν ὑπάρχῃ ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία ἀνεγνωρισμένη, ὅταν ὑπάρχῃ Κράτος ἐν Κράτει καὶ καταστῇ ὑποχειρία εἰς τὴν σήμερον ὀργιάζουσαν ὁμάδα, φρονεῖτε ὅτι σᾶς προστατεύει ἡ ἀπαγόρευσις περὶ συνεργασίας; Ὅταν θελήσῃ τὴν συνεργασίαν θὰ συνεργασθῇ, χωρὶς νὰ πάρῃ εἴδησιν τὸ Κράτος, καὶ θὰ μεταβάλῃ τὴν χώραν εἰς ἐρείπια.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Ἡ διάταξις αὕτη ἐτέθη κατ' αἴτησίν μου ἔχι διὰ ν' ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα τῆς συγκροτήσεως Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς δηλώσωμεν ρητῶς καὶ σαφῶς, ὅτι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συνεργάζωνται μὲ ἄλλας ὀργανώσεις μὴ καθαρῶς ὑπαλληλικάς. Αὐτὴ ἦτον ἡ ἔννοια. Τώρα ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἰσχυρίζεται ὁ ῥήτωρ ὅτι ἐμμέσως ἀναγνωρίζομεν τὰς ὀργανώσεις αὐτὰς ἡ Κυβέρνησις εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον εἶναι πρόθυμος νὰ ἀκούσῃ κάθε γνώμην καὶ θὰ τὴν ἐξετάσῃ ἀπροκαταλήπτως. Δηλ. τὸ δικαίωμα τῶν ὑπαλλήλων νὰ συνεταιρίζωνται καὶ αὐτοὶ δὲν ἠμποροῦμε νὰ τὸ συζητήσωμεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Συντάγματος.

Ε. Κουλουμβάκης. Διὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἀρνεῖσθε τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι. Τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι τηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Κράτους. Ὅταν οἱαδήποτε ὀργάνωσις δὲν τοὺς τηρῇ διαλύεται διὰ τῶν Δικαστηρίων. Διὰ νὰ διαλυθῇ ὅμως πρέπει κάποιος νὰ διαγνώσῃ τὴν μὴ τήρησιν τῶν νόμων καὶ κάποιος νὰ εἰσαγγελθῇ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.). Ἡ Κυβέρνησις.

Ε. Κουλουμβάκης. Μετὰ ἔρευναν ὅμως καὶ ἐξέτασιν παρ' ἁρμοδίων ὀργάνων, καὶ ἀλλοίμονον ὅταν ὅλοι καὶ Ἀστυνόμοι καὶ Εἰσαγγελεῖς καὶ Δικασταὶ καὶ Ἐπιθεωρηταὶ εἶναι συνδικαλιστικῶς ὠργανωμένοι. Ἐὰν συνεταιρισθοῦν οἱ Δημόσιοι ὑπάλληλοι θὰ ἔχωμεν κρίνοντας καὶ κρινομένους. Ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος εἶναι ἐξεταστέα καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως. Δηλαδὴ οἱ Ἕλληνες δύνανται νὰ ἀπαρτίζουν δυνάμεις καὶ κατὰ τοῦ Κράτους.

Χ. Λαδᾶς. Ἀναμφιβόλως εἰς τὴν λέξιν Ἕλληνες ὑπάγονται καὶ οἱ ἀξιωματικοί.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Βεβαίως. Ἀλλὰ ὑπάρχει νόμος περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν καὶ οὕτω ἐμπίπτουσιν εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς τηρήσεως τῶν νόμων.

Ε. Κουλουμβάκης. Τὴν ἔννοιαν τὴν δίδει διὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἡ Κυβέρνησις καὶ οἱ ὑπάλληλοι διὰ τοῦ ὑπομνήματός των.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Κανὲν Κράτος δὲν ἔδωκεν αὐτὴν τὴν ἔννοιαν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὑπάρχουν Κράτη εἰς ἃ μεταπολεμικῶς ὑφίστανται ὀργανώσεις καὶ μάλιστα ὀργανώσεις ὀργανώσεων. Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει διότι μεταπολεμικῶς οἱ λαοὶ παρουσιάσθησαν ἐξηντλημένοι καὶ οἱ ἀριστεροὶ ἐπωφελῃθέντες μιᾶς ὀργῆς κατὰ τῶν μέχρι τοῦ πολέμου κρατούντων ἐπέβαλον μίαν κατάστασιν ντεφάκτο. Ὅπως ἐμφανίζονται σήμερον παρ' ἡμῖν αἱ ἀξιώσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐνεφανίσθησαν καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐκεῖ ἔφθασαν καὶ εἰς ἀπειλάς. Ἀλλ' ἐκεῖ ἔχουν μεγαλειτέραν εὐχέρειαν πατάξεως τοῦ κακοῦ διότι δὲν ἔχει ἐμπόδια τὸ Κοινοβούλιον ἀπὸ τὸ Σύνταγμα νὰ νομοθετήσῃ κατὰ τῶν ἀναρχικῶν τάσεων.

Ἀναφερόμενος μετὰ ταῦτα εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ κρατοῦντα, ἀναγινώσκει ἀπόσπασμα ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ συγγραφέως Ντουγγί, διακρινομένου διὰ τὰς συνδικαλιστικὰς ἰδέας αὐτοῦ, ὅστις ὑποστηρίζει ἐν αὐτῷ ὅτι τὸ δικαίωμα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅπως συνεταιρίζωνται δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῇ νομοθετικῶς, διότι εὐρύτερος συνδικαλισμὸς σημαίνει ἐγκαθίδρυσιν ὑπαλληλικῆς Κυβερνήσεως, δημιουργίαν Κράτους ἐν Κράτει. Καὶ ἐνῷ ταῦτα ὑποστηρίζονται διὰ χώραν ἀπείρως περισσότερον ἡμῶν προηγμένην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἀντιλαμβάνεται τις πόσον στενὴ ἑρμηνεία πρέπει νὰ δοθῇ παρ' ἡμῖν εἰς τὴν συνταγματικὴν περὶ τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι διάταξιν, ἑρμηνεία ἐμποδίζουσα πᾶσαν τάσιν πρὸς

ἀνάπτυξιν τοῦ τοιούτου συνδικαλισμοῦ. Μόνον ἐντευκτήρια τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπιτρέπεται νὰ ἱδρυθῶσι, ἐντευκτήρια καὶ χάριν ἐπιστημονικῶν διαλέξεων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἰσχύῃ αὐστηρῶς ἡ ἱεραρχία, ἵνα μὴ παριστάμεθα πρὸ τοῦ θεάματος νὰ προεδρεύουν συνελεύσεων ὑπαλληλάριά τινα, δίδοντα καὶ ἀφαιροῦντα κατ' ἀρέσκειαν τὸν λόγον ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ προϊσταμένους των.

Ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ διακόπτεται ἡ Συνεδρίασις διὰ τὴν 10.45 μ.μ.

Μετὰ τὴν διακοπήν.

Ὥρα 11 μ.μ. ἐπαναλαμβανομένης τῆς Συνεδριάσεως ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** συνεχίζων τὴν ἀγόρευσίν του ἐπικαλεῖται τὴν μαρτυρίαν τῆς Βουλῆς ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὁμιλίας του δὲν κατεφέρθη κατὰ τοῦ πλείστου μέρους τῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ ὑπηρετεῖ εὐσυνειδήτως τὸ Κράτος ἀλλὰ κατηγόρησε τὴν μικρὰν μερίδα αὐτῶν, οἵτινες, παραμελοῦντες τὰ καθήκοντά των, ἐπιδιώκουν τὴν δηλητηρίασιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, τὴν καταρράκωσιν τῶν θρησκευτικῶν ἀντιλήψεων, τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων, τὴν διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων, τὴν ἀνατροπὴν τῶν πάντων.

Κ. Βουδούρης. Ποῖοι εἶναι αὐτοί, παρακαλῶ;

Ε. Κουλουμβάκης. Εἶναι οἱ ὑποστάντες πρό τινος μίαν ἐπιτίμησιν ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος ἢ μᾶλλον οἱ ἀκούσαντες παρ' αὐτοῦ μίαν συμβουλὴν καὶ τὴν ἐπομένην καθυβρίσαντες δι' ὅλων τῶν ἐφημερίδων καὶ εἰς ἀπολογίαν σχεδὸν καλέσαντες τὸν Κυβερνήτην τῆς χώρας.

Κ. Βουδούρης. Ἐπειδὴ ὑπηνίχθητε καὶ τὸν κ. Τριανταφυλλόπουλον πρὸ ὀλίγου ὀφείλω νὰ σᾶς ὑπομνήσω ὅτι ὁ κ. Τριανταφυλλόπουλος εἶναι μεταξὺ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔταξαν τὰ στήθη των πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Πατρίδος καὶ προσῆλθον ἐθελονταὶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καθ' ἣν στιγμὴν ἄλλοι ἠσχολοῦντο δι' ἄλλων μέσων ὀλιγώτερον ὀδυνηρῶν εἰς τὸ νὰ διακηρύσσουν τὰς ἰδέας των.

Ὁ κ. ***Ε. Κουλουμβάκης*** ἀπαντῶν λέγει ὅτι οἱ ἄλλοι αὐτοὶ κατὰ τὸν ἀτυχῆ πόλεμον τοῦ 1897 ὅτε ἐστρατεύθησαν ὑπηρέτησαν κατὰ τρόπον ἐμπνεύσαντα τὴν εὐλάβειαν πρὸς τοὺς στρατιώτας των.

Συνεχίζων ἀναφέρεται εἰς διάφορα περιστατικὰ ἐκδηλωτικὰ τῆς κρατούσης συγχύσεως περὶ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου. Ἐνδεικτικῶς ἀναγινώσκει περικοπὴν ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἐριὼ «Δημιουργεῖν» ἐν ᾗ ὑποστηρίζεται ὅτι μόνον τὰ ταπεινά, τὰ μικρὰ καὶ τὰ φθονερὰ πνεύματα ποθοῦν τὴν καθολικὴν ἰσότητα, τὴν ἰσοπέδωσιν τῶν πάντων, ἐνῷ ἡ δημοκρατία ἔχει ἀνάγκην ἱεραρχίας. Χαρακτηρίζει ὡς ἀσυνάρτητον τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Συνομοσπονδίας διότι ἐνῷ ἐν αὐτῷ κατακρίνεται τὸ κομματικὸν πνεῦμα ὁ θεσμὸς δηλαδὴ τῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἀσκούντων ἐξουσίαν, προβάλλεται οὐχ' ἧττον ἡ ἀξίωσις περὶ αἱρετῶν συμβουλίων. Ὁ σημερινὸς αἱρετὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ εἶναι ὑπεύθυνος ἀπέναντι αὐτοῦ. Ποίας εὐθύνας ὅμως θὰ δόσῃ ὁ μόνιμος ὑπάλληλος; Ἰδοὺ διατὶ ὑποστηρίζω ὅτι ἐπικρατεῖ σύγχυσις ἀφάνταστος περὶ τὰς διαφόρους ἐννοίας μεταξὺ τῆς ὀλιγαρίθμου εὐτυχῶς μερίδος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς συγχύσεως αὐτῆς; Ἀποτελέσματα ὀλέθρια, τραγικά, ἀποτελοῦν αἱ ἰδέαι τὰς ὁποίας ἐνεκολπώθη ἡ μερὶς αὕτη, ἰδέαι τὰς ὁποίας χλευάζει σήμερον ἡ ἐπιστήμη. Παρακαλῶ λοιπὸν τὴν Βουλὴν ὅπως στέρξῃ εἰς ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου ἵνα τοῦτο μελετηθῇ βραδύτερον, καταρτισθῇ ἀρτιώτερον, συναρμολογηθῇ πρὸς ἄλλους θεσμοὺς καὶ ἀποτελέσῃ ἓν ἐκ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων θὰ κατοχυρώσωμεν τὸ κράτος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, τὴν κιβωτὸν αὐτὴν τῶν ὡραιοτέρων καὶ εὐγενεστέρων ἀνθρωπιστικῶν ἰδεῶν. Δὲν θὰ εἶναι ἀρκετὸν τὸ ἔργον μας ἐὰν διαγράψωμεν τὸ ἄρθρον 89 ἐφόσον δὲν θὰ τονώσωμεν τὸ νομοσχέδιον. Ἀλλοίμονον εἰς τὴν πατρίδα μας, ἡ ὁποία παρὰ τὰς ἀφαντάστους συμφορὰς ποὺ ὑπέστη, παρὰ τὰς δοκιμασίας τὰς ὁποίας ἐδοκίμασε, κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ ὅσα ἐπετέλεσε, νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἀλλοίμονον, λέγω, ἂν ἀποδυσπετήσωμεν εἰς μίαν νομοθετικὴν πρᾶξιν καὶ δὲν φροντίσωμεν νὰ προστατεύσωμεν αὐτὴν ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς εὐαρίθμων ἀνατρεπτικῶν στοιχείων.

Συνιστῶ μετὰ ταῦτα ὅπως καταρτισθοῦν ἐπιτροπαὶ νομοθετικῆς ἐργασίας αἱ ὁποῖαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους νὰ καταρτίσουν σύστημα ἐκλογικόν, νὰ σκεφθοῦν περὶ τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τῷ τέλει ἵνα λαμβάνωσιν αὗται ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέραν δημοσιότητα, νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν σωματειακὴν νομοθεσίαν, νὰ προβοῦν ἐν μιᾷ λέξει εἰς πλήρη ἀναθεώρησιν τῆς κρατούσης σήμερον νομοθετικῆς καταστάσεως καὶ τότε νὰ γίνῃ λόγος περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἄλλως τε, προσθέτει, δὲν γίνεται μνεία ἐν τῷ νομοσχεδίῳ περὶ ὑπαλληλικῶν μισθῶν, καὶ ὑπάρχει φόβος δημοκοπίας ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως ταύτης, οὔτε λαμβάνεται μέτρον πρὸς ἀποτροπὴν τῶν δυσαρέστων συνεπειῶν τῆς ἀπὸ κοινοῦ ἐργασίας ἐν τοῖς Ὑπουργείοις ἀρρένων καὶ θηλέων δημοσίων ὑπαλλήλων. Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι δέον, ἐφόσον βεβαίως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπολυθοῦν αἱ θήλειες ὑπάλληλοι, νὰ ἀπαγορευθῇ νομοθετικῶς ἡ πρόσληψις τοῦ λοιποῦ νέων ὑπαλλήλων γυναικῶν.

Συνιστᾶ ἀκολούθως τὴν καθιέρωσιν περιορισμῶν εἰς τὴν πολυτελῆ διὰ λόγους ἀνταγωνισμοῦ ἐμφάνισιν τῶν ἐφημερίδων, τὴν ἐπιβολὴν τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως δημοσιεύωσιν αὗται αὐτούσια τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ἵνα ὁ λαὸς παρακολουθῇ τὰ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς λεγόμενα καὶ ἵνα ἐν μιᾷ λέξει ἀνυψωθοῦν αἱ δύο αὗται ἐξουσίαι ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Τύπος, ἀποκτήσουν δὲ πράγματι τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ὁποία ἐμπρέπει εἰς αὐτάς. Οὕτω μόνον θὰ δυνηθῇ τις νὰ λέγῃ ὅτι εἴμεθα Κράτος πολιτισμένον ἄξιον τοῦ ὀνόματός του, διότι ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι ἔργον τῶν μαζῶν ἀλλὰ καθῆκον καὶ κατόρθωμα τῶν ἐπιλέκτων τῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι ἔργον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἂς μὴ ἐπιχειροῦν λοιπὸν ὀλίγοι τινὲς ὑπάλληλοι νὰ ἐγκαθιδρύσουν ὑπαλληλοκρατίαν, διότι ὁ λαὸς ὅλας τὰς ..... κρατίας δύναται νὰ ἀνεχθῇ οὐδέποτε ὅμως καὶ τὴν ὑπαλληλοκρατίαν. Κρατήσατε δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑψηλὰ τὸ καθηκόν σας. Σεβασθῆτε ὑμᾶς αὐτοὺς διὰ νὰ σᾶς σέβωνται καὶ οἱ ἄλλοι. Ζητήσατε ἀξιοπρεπῶς καὶ μὲ σεμνότητα τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως ὑμῶν. Ἀλλὰ σταθῆτε ἕως ἐκεῖ! Μὴ ζητήσετε νὰ προχωρήσετε περαιτέρω, μὴ ἐπιχειρῆτε νὰ ἐπιβάλλετε ἀξιώσεις εἰς τὸ Κράτος. Τοῦτο ζητοῦν δυστυχῶς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι. Ἐκεῖ τείνουν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀμυνθῶμεν, ἀλλὰ δὲν ἀμυνόμεθα καλῶς ψηφίζοντες τὸ ἰδιώνυμον εἰς ἀντικατάστασιν ἄρθρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπαρκεστάτων, ψηφίζοντες τὸ παρὸν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεπαρκές, ἐνῷ ὑπάρχουν ἤδη διατάξεις περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν τῶν ὑπαλλήλων. Εἶμαι βέβαιος, λέγει, καταλήγων ὅτι ἐπείσθητε ὅτι πρέπει νὰ ἀναβληθῇ τὸ νομοσχέδιον ἵνα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν αἱ Κοινοβουλευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ἐργασθῶσι καὶ συμπληρώσωσι τὰ κενὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου. Δὲν εἰσῆλθον εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ νομοσχεδίου, πιστεύω ὅμως ὅτι συνετέλεσα εἰς κάτι καλὸν διὰ τὴν πατρίδα μου.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει ὅτι ἀτυχῶς συμφωνεῖ μὲ τὸν προλαλήσαντα περὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου διὰ λόγους ὅμως ξένους πρὸς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ὑπεστήριξεν οὗτος. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ νομοσχεδίου παρέχει τὴν βάσιμον ἐλπίδα, ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς τὴν λύσιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ ζητήματος, ἡ ὕπαρξις τοῦ ὁποίου ἐγκυμονεῖ σοβαροὺς κινδύνους διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς χώρας. Ὁ Καταστατικὸς Χάρτης προέχει παντὸς ἄλλου εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα. Παρ' ὅλην ὅμως τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἀποδίδω εἰς τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον, ὑποστηρίζω ὅτι κατ' οὐδὲν προάγει

τὸ ζήτημα ἡ ψήφισις αὐτοῦ ἐφόσον δὲν λύονται σοβαρώτατα ζητήματα, ὅπως εἶναι ἡ διαβάθμισις τῶν ὑπαλλήλων, ἡ ἐνιαία ῥύθμισις τῶν ὑπαλληλικῶν ἀποδοχῶν, ἡ σύνταξις αὐτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σημερινῶν ἀναγκῶν. Ὁ τρόπος καθ' ὃν ἀντιμετώπισαν τὴν λύσιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ ζητήματος αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις εἶναι πρωτότυπος καὶ τὸ πρωτοτυπώτερον σημεῖον εὑρίσκεται εἰς τὸ ὅτι ἐνῷ ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις διατυμπανίζουν ὅτι ὑπάρχει κακοδιοίκησις, καμμία δὲν ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὰ μέτρα ἐκεῖνα διὰ τῶν ὁποίων θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν κακοδιοίκησιν καὶ τὴν κακοδαιμονίαν. Εἰς ὅλα τὰ πολιτικὰ προγράμματα τῶν κομμάτων ἐπιδεικτικῶς τονίζεται ὁ πληθωρισμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἀδήριτος ἀνάγκη αἱματηρῶν οἰκονομιῶν. Ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται, ἐκθέσεις ὑποβάλλονται ἀλλὰ τὸ κακὸν ὄχι μόνον δὲν ἐλαττοῦται, ἀλλὰ καὶ αὐξάνει. Παραπονοῦνται οἱ ὑπάλληλοι διὰ τὸ γλίσχρον τῶν ἀποδοχῶν των καὶ ἀναγνωρίζει ἡ Κυβέρνησις τὴν δικαίαν ταύτην ἀξίωσιν αὐτῶν, ἀλλὰ προβάλλει τὴν ἰσοσκέλισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ λέγει ὅτι οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ὑπεράριθμοι. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς διεσαλπίσθη ὁ πληθωρισμὸς τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλοι τῶν ῥητόρων ἀνεβίβασαν τοὺς ὑπεραρίθμους ὑπαλλήλους εἰς 15,000, ἄλλοι εἰς 10,000, ὁ δὲ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως περιώρισε τούτους εἰς 5,000. Τὸ ζήτημα ὅμως τοῦτο ἐξητάσθη μόνον ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἰσοσκελίσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐλησμονήθη ὁ σπουδαιότερος παράγων, ὁ λαός, διότι κανεὶς δὲν ἐζήτησε νὰ ἔχωμεν ὑπαλλήλους ἐξυπηρετοῦντας τὸν λαόν. Ἐξετάζων εἶτα τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων λέγει ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τοὺς ὑποστηρίζοντας, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἦσαν 14,000. Πάντως εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι οἵτινες εἶναι 8.000. Ἡ Ἑλλὰς ἐμεγάλωσε καὶ συνεπῶς οἱ ὑπάλληλοι ἔπρεπε νὰ γίνουν περισσότεροι. Ἔχομεν τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1920 ὁπότε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων ἔφθανε τὰς 28,000. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1923 εἶχαν ἀνέλθει εἰς 35,000, ἐνῷ τὸ 1923 ἡ Ἑλλὰς εἶχε κολοβωθῇ. Ἐλέχθη ὅμως ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ Κράτος ἀνέλαβεν ἄλλας κοινωνικὰς ἀνάγκας καὶ ὑπηρεσίας. Ἀλλὰ ἐνῷ θὰ ἦτο δυνατὸν αἱ ἀνάγκαι αὗται νὰ ἐξυπηρετηθῶσι μὲ τοὺς πλεονάζοντας ὑπαλλήλους, ἀντιθέτως ηὐξήθησαν οὗτοι καὶ σήμερον εἶναι 45,000. Κατὰ τὸ 1924 συνεστήθη ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Οἰκονομιῶν, ἀλλὰ ὅλαι αἱ μετέπειτα Κυβερνήσεις ὄχι μόνον δὲν ἠκολούθησαν τὰ μέτρα τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ηὔξησαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων. Κατὰ τὸ 1927 ἔγινεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν ἐμπειργνωμόνων, ἀλλὰ καὶ τότε τίποτε δὲν ἔγινε καὶ ηὔξησαν ἀπὸ τότε οἱ ὑπάλληλοι κατὰ 3,000. Δὲν εἶναι δὲ μόνον ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' εἶναι καὶ ἡ αὔξησις τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν. Συνεχίζων, ἀναγινώσκει σχετικὸν κατάλογον συγκρίσεως βαθμῶν τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸ 1927 ἕως 1929. Ἐάν, λέγει, ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἰσχύσῃ αὐτὴ ἡ τακτική, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἔχῃ ὑπαλλήλους κάτω τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νομίζετε ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶνΦιλελευθέρων ηὔξησε τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπαλλήλων καὶ πόσον;

Κ. Βουδούρης. Εἰς 527.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὴ ἡ αὔξησις ὀφείλεται εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ ἀνάγκη τῆς αὐξήσεως τῶν ὁποίων ἦτο ἀναμφισβήτητος ἀλλὰ συγχρόνως ἔλαβε καὶ τὸ μέτρον τῆς μὴ πληρώσεως πολλῶν κενῶν θέσεων.

Κ. Βουδούρης. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ πληθώρα τῶν ὑπαλλήλων δὲν εἶναι μόναν ζήτημα προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' εἶναι ζήτημα ἔχον ἐπίδρασιν εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ λαοῦ, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκούῃ οὗτος ὅτι ὑπάρχει πληθώρα ὑπαλλήλων ὑπεραρίθμων τοὺς ὁποίους πληρώνει αὐτός, ἐνῷ συγχρόνως πηγαίνει ὁ χωροφύλαξ εἰς τὸ σπίτι του νὰ τοῦ κατάσχῃ τὰ μαγειρικὰ σκεύη διότι δὲν πληρώνει τὸν φόρον. Φρονῶ ὅτι οἱ σημερινοὶ ὑπάλληλοι δύνανται ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας νὰ μειωθοῦν κατὰ 10.000 ἄνευ βιαίων μέτρων καὶ ἄνευ βλάβης τῆς κρατικῆς μηχανῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἔδωσεν ὑποσχέσεις μεταρρυθμίσεως πολλῶν κλάδων, ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μεταρρυθμίσῃ τὴν παιδείαν ἀλλὰ οὐδὲν ἐγένετο, διότι ἂν ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἤρώτα τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες ἐξήτασαν ἐκείνους οἵτινες θὰ εἰσήρχοντο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, θὰ ἐπληροφορεῖτο ὅτι τὰ 9)10 αὐτῶν ἦσαν ἀνίκανοι νὰ ἐκφράσουν καὶ τὸ ἁπλούστερον διανόημά των. Ἐγένετο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν διαγωνισμὸς τελωνοφυλάκων καὶ προσῆλθον χιλιάδες νέων τελειοφοίτων τοῦ Γυμνασίου διὰ νὰ γίνωσι τελωνοφύλακες. Τὸ αὐτὸ παρετηρήθη καὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν φυλάκων Φυλακῶν. Καὶ δὲν νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ ἔπρεπε τὸ θέαμα τοῦτο νὰ προκαλέσῃ τὴν σοβαρωτέραν της προσοχήν; Δὲν ἀνησυχεῖ διὰ τὴν δημιουργίαν ἑνὸς προλεταρίου ὄχθεν διανοουμένων οἵτινες αὔριον θὰ μεταβληθοῦν εἰς τοὺς μεγαλειτέρους ὑποστηρικτὰς τῆς ἀναρχίας καὶ οἱ ὁποῖοι ἐξαντλοῦν τελείως τὰς οἰκογενείας των διὰ νὰ γίνωσι ὄχθεν ἐπιστήμονες; Ἄλλος συνάδελφος, ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς, ἔλεγεν ὅτι ὑπάρχουσι πολλοὶ ἔκτακτοι, ἀλλ' ἡ ἀχίλλειος πτέρνα δὲν εἶναι οἱ ἔκτακτοι ἀλλὰ οἱ τακτικοὶ ὑπάλληλοι αὐτῆς οἵτινες ἔχουν μεγάλους βαθμούς. Εἶχε λεχθῇ ὅτι αἱ θέσεις τῆς Γερουσίας θὰ συνεπληροῦντο ἀπὸ ὑπαλλήλους τῆς Βουλῆς καὶ συνεστήθη πρὸς τοῦτο μία Ἐπιτροπή, ἀλλ' ὅταν ἐπρόκειτο νὰ συνεδριάσῃ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐπληροφορεῖτο ὅτι αἱ θέσεις τῆς Γερουσίας εἶχον πληρωθῇ ὅλαι. Καὶ δὲν φρονεῖτε ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Γερουσίας διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν θέσεων αὐτῶν, μετὰ τὰς κατηγορηματικὰς μάλιστα δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως; Ἀλλὰ μήπως ἔχει γίνῃ καλὴ καὶ ἡ κατανομὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Εἰς τὴν Νομαρχίαν Ἀρκαδίας ὑπηρετοῦν 4 εἰσηγηταί, ἐνῷ εἰς τὴν Νομαρχίαν Καλαμῶν ἤτις ἔχει διπλάσιον ἀριθμὸν κατοίκων ὑπηρετοῦν 3 ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο κωφοί. Ὡς πρὸς τὴν ποιοτικὴν ἄποψιν τῶν ὑπαλλήλων, λέγει, ὅτι ἀσφαλῶς δὲν ἔχομεν ὑπαλλήλους εὑρισκομένους εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των. Εἰς τοῦτο συντέλεσαν καὶ αἱ ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλίαι ἀπὸ τοῦ 1915 καὶ ἐντεῦθεν, ἀλλὰ πταίουν πρὸ παντὸς αἱ ἀδικίαι καὶ ἀνισότητες τοῦ Κράτους. Ἐκ τῶν ὑπαλλήλων 1 ο)ο εἶναι πραγματικοὶ ἥρωες, ἀλλὰ ἡ τάξις αὕτη τῶν ἡρώων ὑπαλλήλων μειοῦται ὁσημέραι. Ὑπάρχει ἕνας ἄλλος ἀριθμὸς ὑπαλλήλων ἀνεκτῶν, ἡ μεγαλειτέρα ὅμως μᾶζα εἶναι ἄνθρωποι, οἵτινες φέρουν τὸ ὄνομα τοῦ ὑπαλλήλου, οἱ ὁποῖοι μίαν πρωΐαν εἶδον τὸ ὄνομα αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ὑπάλληλοι παραπονοῦνται διὰ τὸ γλίσχρον τοῦ μισθοῦ των. Ἀλλὰ κατὰ μέσον ὅρον δὲν ἐργάζονται οὗτοι περισσότερον τῆς μιᾶς ὥρας ἡμερησίως. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐπισκέπται τῶν γραφείων των. Ἐξέλιπε τὸ πνεῦμα τῆς πειθαρχίας καὶ ὑπάρχει τώρα τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀλληλεγγύης, καὶ θὰ μὲ ἐρωτήσετε, διατί γίνονται ὅλα αὐτά; Διότι δὲν ὑπάρχει ἐργοδότης, οὐδεὶς ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν, οὐδεὶς ἠλέγχθη διότι δὲν ἀπέδοσε ἐργασίαν ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ του. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ τραπεζιτικὸν σύστημα, δηλαδὴ τῆς ὁμαδικῆς ἐργασίας καὶ θὰ ἐξασφαλισθῇ τότε ὄχι τὸ 8ωρον οὔτε τὸ 7ωρον ἀλλὰ μόνον τὸ 6ωρον. Ἠκούσθησαν, λέγει συνεχίζων, κατάραι κατὰ τοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος καὶ ἐψάλησαν ὕμνοι ὑπὲρ τοῦ ἀποκεντρωτικοῦ, ἀλλὰ τὸ συγκεντρωτικὸν σύστημα ἀπέτυχε ὡς σύστημα ἢ ἀπέτυχε διότι δὲν εἶχεν ἐργάτας νὰ κάμουν τὸ καθῆκον των ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος; Συνεχίζων ἀναφέρει τὴν στάσιν τῶν διαφόρων ἀρχῶν εἰς τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα ἀπέστειλεν ὁ ἴδιος ὡς πρόεδρος τοῦ Ταμείου Περιθάλψεως Θυμάτων Πολέμου, εἰς τὰ ὁποῖα ἢ ἐκώφευσαν αὗται ἢ ἔστειλαν ῥάκη ἀπαντήσεων καὶ κατόπιν τῆς ὁποίας στάσεως ἠναγκάσθη νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν του. Ἡ σοβαρότερα αἰτία τοῦ κακοῦ εἶναι ὅτι ἔχομεν Ὑπουργοὺς οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν

φιλοδοξίαν μεταρρυθμιστοῦ καὶ ὄχι τὴν φιλοδοξίαν διοικητοῦ, διότι φαίνεται ὅτι ἡ φιλοδοξία αὕτη δὲν τοὺς ἱκανοποιεῖ. Οἱ περισσότεροι Ὑπουργοὶ εἴτε λόγῳ ἀνικανότητος, εἴτε λόγῳ νωθρότητος καθίστανται αἰχμάλωτοι τῶν προϋσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν, περιοριζόμενοι νὰ ὑπογράφουν μόνον ἔγγραφα. Ὅλοι ὅσοι διετελέσαμεν ὑπάλληλοι γνωρίζομεν τί σημασίαν ἔχει ὅταν ἕνας Ὑπουργὸς γνωρίζῃ νὰ κρατῇ καλὰ τὸ πηδάλιον τῆς διοικήσεως. Οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἀειμνήστου Δημητρακοπούλου, ἐποχὴν ἡ ὁποία ἐστερέωσε τὸ μέγα ἔργον τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ Δημητρακόπουλος δὲν ἔκαμε μόνον νομοθετικὴν ἐργασίαν ἀλλὰ διὰ τῆς διοικήσεώς του ἐδημιούργησε τὴν δικαιοσύνην ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Ὡς πρὸς τὸ μισθολόγιον λέγει ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εἶναι τρομερὸν καὶ θέλει προκαλέσει τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν εἶναι ἡ ἀνισότης. Ἔχει δημιουργηθῇ κατάστασις ἐντελῶς ἀχαρακτήριστος. Οἱ ὑπάλληλοι ἔχουν διαιρεθῇ εἰς προνομιούχους καὶ μή, εἰς εὐνοουμένους καὶ μή. Οἱ σεμνοὶ καὶ ἱκανοὶ ὑπάλληλοι παραμένουσιν εἰς τὰς κατωτέρας βαθμίδας, ἐνῷ οἱ ἐπιτήδειοι ἀνέρχονται εἰς τὰς ἀνωτέρας. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν εἶναι ἀνήκουστον. Αἱ μεμονωμέναι ἐνέργειαι προεκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ἔχομεν τὸ περίφημον ζήτημα τῶν 3)16, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ πραγματικὸν αἶσχος, ἐφόσον ἐντὸς ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ὑπάρχουν ὑπάλληλοι τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ ἀμοιβόμενοι διαφοροτρόπως. Τὸ κακὸν τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἠθέλησε νὰ θεραπεύσῃ, ἀλλ' ὑπέβαλε νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπεσύρθη. Ἐζητήσαμεν τὸν λόγον, ἀλλ' οὐδεὶς μᾶς ἀπήντησεν. Ὑπάρχουν γραφεῖς λαμβάνοντες μισθὸν γραμματέως, γραμματεῖς λαμβάνοντες μισθὸν τμηματάρχου, τμηματάρχαι λαμβάνοντες μισθὸν διευθυντοῦ. Οἱ μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ηὐξήθησαν κατὰ 50—80 ο/ο περισσότερον τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ηὐξήθησαν κατὰ 50 – 70 ο/ο. Εἰς τὸ αὐτὸ Ὑπουργεῖον ὑπάρχουσι κλητῆρες, οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν τριπλάσιον μισθὸν ἐκείνου, τὸν ὁποῖον λαμβάνουν ἄλλοι. Ὑπάρχουν Γυμνασιάρχαι μὲ βαθμὸν Ἀρεοπαγίτου. Οὐδεμία ὁμοιομορφία. Τὸ θέαμα εἶναι οἰκτρὸν καὶ ἀξιοθρήνητον καὶ πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ τεθῇ ἕνα τέρμα, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑφιστάμενον καθεστὼς τῶν συντάξεων ἀποτελεῖ αἶσχος πραγματικόν. Πλήρης ἀναρχία ἐπικρατεῖ. Κάθε ὑπάλληλος ἔχει τὸν ἴδιον νόμον. Κατηργήθη ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπηρεσίας τῶν 35 ἐτῶν καὶ τῆς ἡλικίας τῶν 60 ἐτῶν. Ἐθεσπίσθησαν διπλαῖ συντάξεις διὰ τοὺς ὑπηρετούντας εἰς τὰς Νέας Χώρας, ὄχι δὲ μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ὁ μετακληθεὶς ἐνταῦθα ἐκ τῶν Νέων χωρῶν κατὰ τὴν Δικτατορίαν Μακρῆς ἔκαμεν νόμον διὰ τοῦ ὁποίου καθώριζεν ὅτι ὁ χρόνος τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπηρεσίας του ὑπολογίζεται διπλοῦς διὰ τὴν σύνταξιν (ἀναγινώσκει τὸ σχετικὸν τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως). Ἂν δὲν ἀνέφερα τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως οὐδεὶς θὰ μὲ ἐπίστευε, διότι δὲν θὰ ἐφαντάζετο ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ λάβῃ χώραν τοιαύτη ἀσχημία. Σταματῶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διότι δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ προκαλέσουν πραγματικὴν ἀγανάκτησιν. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω ὅτι ὑπάρχουν κλητῆρες οἱ ὁποῖοι μετὰ 30ετῆ ὑπηρεσίαν ἔλαβον σύνταξιν ἀνωτέραν τῆς τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἀναγινώσκει δηλώσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν γενομένας ὅταν οὗτος ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον καὶ λέγει ὅτι οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἐγένετο, ὡς πρὸς τὸ Δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα. Ἀλλ' ἀνετέθη ὁ διακανονισμὸς τῶν ζητημάτων τούτων εἰς μίαν Ἐπιτροπὴν ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία ὅμως ἐπὶ μακρὸν ἐργασθεῖσα δὲν κατώρθωσε νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον της.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἡ ὑπαλληλικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὸ ἔργον της, τὸ ὁποῖον ὅμως εἶναι ἀνεφάρμοστον, διότι ἀπαιτεῖ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι εἰς θέσιν ὁ προϋπολογισμὸς νὰ βαστάσῃ.

Κ. Βουδούρης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν λέγει ὅτι δὲν ἀντεῖχεν ὁ προϋπολογισμός. Δύναται ὅμως ἡ Κυβέρνησις νὰ μειώσῃ τοὺς ἐν τῇ προτάσει τῆς ἐπιτροπῆς μισθούς ἀναλόγως. Ἀλλ' ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέτυχε καὶ εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν ἄλλων ὑπαλληλικῶν ζητημάτων καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀσυγχώρητος διότι μετὰ 2 ὁλόκληρα ἔτη παραμένουν ἀκόμη ἄλυτα τὰ δημοσιοϋπαλληλικὰ ζητήματα. Οὐδεὶς κίνδυνος ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἐκ τῶν ὑπαλληλικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι πράγματι παρεξετράπησαν ἀλλὰ τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ γίνωμεν τιμηταὶ διότι παρεξετράπησαν μὴ δυνάμεναι νὰ ἀνεχθοῦν τὴν ἀνισότητα, ἡ ὁποία ἔχει δημιουργηθῇ. Αἱ Κυβερνήσεις εἶναι πραγματικῶς ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἀκατανόμαστον αὐτὴν ἀδιαφορίαν ἡ ὁποία ἐπεδείχθη καὶ ἡ ὁποία ὠδήγησε τὸν ὑπαλληλικὸν κόσμον εἰς ἀπόγνωσιν. Ἀπατᾶται ὅστις νομίζει ὅτι διὰ τοῦ ὑπαλληλικοῦ χάρτου, ὁ ὁποῖος περιέχει νεκρὰς τυπικὰς διατάξεις, εἶναι δυνατὸν νὰ παγιωθῇ παγία κατάστασις ὅταν αὐτὴ δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος. Εἶπον ὅτι ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων ὑπονομεύεται ὁ κοινοβουλευτισμός. Ἀλλὰ τὸν κοινοβουλευτισμὸν ὑπονομεύει αὐτὸ τοῦτο τὸ κράτος τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ ἀλλὰ θὰ σωριασθῇ ὡς χάρτινος πύργος ἐφόσον στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ψεύδους. Ζήτω ἡ βουλευτοκρατία εἶπεν ὁ ἀξιότιμος ἐξ Οἰτύλου βουλευτής. Ζήτω ἡ βουλευτοκρατία λέγω καὶ ἐγὼ ἀλλὰ ποία βουλευτοκρατία ; Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκχωροῦμεν τὰ δικαιώματά μας ἐνταῦθα καὶ νὰ μεταβαλλώμεθα εἰς ἁπλοῦς διεκπεραιωτὰς καὶ νὰ τὰ ζητῶμεν ἔπειτα ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὰ διάφορα γραφεῖα. Οἱ βουλευταὶ δὲν ἔχουν θέσιν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἡ κρίσις, ἡ ὑπαλληλικὴ, δὲν εἶναι μόνον κρίσις ὑλικὴ, ἀλλ' εἶναι κρίσις ἠθική. Εἰς ὅλας τὰς χώρας ἡ τάξις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶναι τάξις προλεταρίων, καὶ οὐδαμοῦ ζῇ ἐν χλιδῇ. Ἔχομεν πᾶσαν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλωμεν ὅλα τὰ μέσα ὅπως ἐπιτύχωμεν τὴν ἐξύψωσιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἡ ὁποία δὲν δύναται βέβαια νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου. Τὸ νομοσχέδιον δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῇ διότι οὔτε τὸ ζήτημα προάγει οὔτε τοὺς ὑπαλλήλους ἐξυπηρετεῖ. Ἡ ἀσθένεια εἶναι σοβαρὰ καὶ τὰ φάρμακα πρέπει νὰ εἶναι ἡρωϊκά. Τελευτῶν, ποιεῖται ὑστάτην ἔκκλησιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον διὰ νὰ μελετήσῃ τὸ ὅλον ὑπαλληλικὸν πρόβλημα σοβαρώτερον, νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῶν διαβαθμίσεων, τοῦ μισθολογίου, τῶν συντάξεων καὶ νὰ φέρῃ ἐν πλήρες νομοσχέδιον μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ προσφέρῃ τὴν μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸ Κράτος. Μόνον οὕτω ἡ Ἑλλὰς θὰ καταστῇ ἀγνώριστος, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ καταστῇ ἀσφαλῶς ἀγνώριστος ἡ Ἑλλάς, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος δὲν θὰ εἶναι εὐάρεστος εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσουν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν, διότι δὲν θὰ ἔχουν τὰ μέσα νὰ ἀποδημήσουν.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** λέγει ὅτι δὲν ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην τοῦ νομοσχεδίου λόγῳ τοῦ φόρτου τῆς ἐργασίας τῆς Βουλῆς, ἂν καὶ τὸ ζήτημα περὶ οὗ τὸ νομοσχέδιον εἶναι τόσον γενικὸν ὥστε πάντες τὸ γνωρίζομεν. Τὸ ὑπαλληλικὸν ζήτημα εἶναι ἀπὸ τὰ 2-3 σπουδαῖα ζητήματα ἅτινα ἐνδιαφέρουν τὸ Κράτος. Ἄνευ καλῶν ὑπαλλήλων δὲν ὑπάρχει Κράτος. Ἀλλ' ἐρωτᾶται, πῶς θὰ ἀποκτήσωμεν τοιούτους ζηλωτὰς τοῦ καθήκοντος ; Πρέπει συνεπῶς νὰ κάμωμεν ἕνα νόμον περὶ καταστάσεως ὑπαλλήλων καὶ περὶ οὗ θὰ ἔπρεπε νὰ συζητήσωμεν.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Οὐδεὶς ὠμίλησε περὶ Καταστατικοῦ χάρτου τῶν ὑπαλλήλων τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Π. Καρασσεβδᾶς. Νόμος περὶ καταστάσεως ὑπαλλήλων ἔχει γίνει ἀπὸ τὸ 1909 καὶ τώρα τὸν συστηματοποιοῦμεν. Σκοπὸς ἦδη τοῦ νομοσχεδίου εἶναι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παρασκευὴν καὶ διατήρησιν ὑπαλλήλων ἀξίας καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τοῦ Πολιτεύματος. Θεμελιώδης βά-

σις τοῦ μέτρου εἶναι ὅτι τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς ἀλλὰ διέπεται ὑπὸ νόμων καὶ συμβουλίων, διότι ὅταν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ φαυλοκρατίαν ἔχομεν καὶ ἐκτροχιασμὸν ἀπὸ τοῦ Πολιτεύματος.

Ὁ κ. ***Ε. Καρυωτάκης*** συνιστᾷ νὰ μὴ καταγινώμεθα μὲ θεωρίας ἀλλὰ νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ***Π. Καρασεβδᾶς*** διαμαρτύρεται διὰ τὴν διακοπὴν ταύτην, καὶ δηλοῖ ὅτι ἀναγκάζεται νὰ μὴ ὁμιλήσῃ.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν θὰ ψηφισθῇ ἀπόψε καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Καρασεβδᾶν νὰ συνεχίσῃ τὸν λόγον του.

Π. Καρασεβδᾶς. Θὰ ὁμιλήσω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως.

Ὁ κ. ***Ι. Μπούτης*** ζητεῖ διασαφήσεις ἂν εἶναι ἀποκλειστικὴ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὄχι, καὶ θὰ κάμω δήλωσιν κατὰ τὴν ψήφισιν, ἐννοεῖ δὲ καὶ τοὺς ὑπάρχοντας ὑπαλλήλους ὅσον ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικήν των ὑποχρέωσιν.

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπίδου*** δηλοῖ ὅτι ἔχει τὴν πρόθεσιν νὰ ὁμιλήσῃ διὰ μακρῶν διότι εἶναι κάτοχος τοῦ ζητήματος ἀλλὰ λόγῳ τῆς προχεχωρημένης τῆς ὥρας δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ἀπόντων καὶ τόσων βουλευτῶν.

Ὁ κ. ***Γ. Σίδερης*** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) δηλοῖ ὅτι ἡ συζήτησις θὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ τὸ Σάββατον ὁπότε θὰ ἀκουσθοῦν αἱ ἀπόψεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων καὶ τυχὸν ἄλλων ἐγγεγραμμένων νὰ ὁμιλήσουν, θὰ ἐκφρασθοῦν δὲ καὶ αἱ γνῶμαι τῆς Κυβερνήσεως εἰς τρόπον ὥστε ἐν συνειδήσει ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Μεθ' ὃ διακόπτεται ἡ περαιτέρω συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου καὶ γίνονται δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι νομοσχεδίων.

1) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεως τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου».

2) «Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1929 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου Τ.Π.Δ. καὶ Ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων καὶ χορηγήσεως ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς σύναψιν ὁμοίας συμβάσεως μετὰ τοῦ αὐτονόμου σταφιδικοῦ ὀργανισμοῦ».

3) «Περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐλαίων καὶ ἐλαιῶν φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας ταῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων».

4) «Περὶ παραχωρήσεως μέρους τῶν ἐκ τοῦ ἰχθυοτροφείου Κλεισόβης ἐσόδων τοῦ Δημοσίου εἰς τὸν Δῆμον Μεσολογγίου»

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 «περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου» προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς:

«3. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ἡ ἐπὶ τοῦ οἴνου φορολογία νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις πληθυσμοῦ κατωτέρου τοῦ ὡς ἀνωτέρω καθοριζομένου ἀλλ' οὐχὶ κατωτέρου τῶν 3000 κατοίκων, εἰς ἃς ἐδρεύουσιν Οἰκονομ. Ἐφορίαι».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἡ ἀξία προσδιορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, λαμβανομένην τῇ συμμετοχῇ καὶ δύο ἀμπελοκτημόνων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀμπελοκτημόνων, ἐφ' ὅσον τοιοῦτος λειτουργεῖ.

Τὸ Συμβούλιον, ἀναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, δύναται νὰ ὁρίσῃ διάφορον ἀξίαν κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν ἢ σταθμικὸν λίτρον οἴνου, κατὰ κατηγορίας περιφερειῶν, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι τὰς τέσσαρας (4) καθ' ὅλον τὸ Κράτος.

Δύναται νὰ ὁρισθῇ ἰδιαιτέρα ἀξία διὰ τοὺς γλυκεῖς οἴνους καὶ ἰδιαιτέρα διὰ τὸν οἶνον τὸν παραγόμενον ἐκ χλωρᾶς σταφίδος προερχομένης ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Ὁ χρόνος καθ' ὃν γίνεται ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἀξίας καὶ ἡ ἀναθεώρησις τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1320 τοῦ 1918 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 § 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κλίμαξ τῆς ἀξίας τοῦ ἐν φιάλαις οἴνου ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζηται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος, ὡς βάσις δὲ πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ τιμὴ τῆς χονδρικῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ πωματίζοντος τὰς φιάλας, ἐξευρισκομένη μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ἀντιτίμου χονδρικῆς πωλήσεως τῆς φιάλης, τῆς ἀξίας τῆς ὑάλου, ἀποδεικνυομένης ἐκ τῶν τιμολογίων ἀγορᾶς τῶν κενῶν φιαλῶν, καὶ ἐκπιπτομένων ἐκ τοῦ ὑπολοίπου, τῶν ἐξόδων ἐμφιαλώσεως καὶ συσκευασίας, καθοριζομένων ἄχρι 12ο/ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τούτου τῆς ἀξίας».

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1320 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος.

«Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ καθορισθῇ διάφορος ἔκτασις τῆς φορολογικῆς ζώνης δι' ἑκάστην πόλιν, ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων καὶ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, ὡς καὶ διάφορος τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ ἀποταμιευομένου γλεύκους ἢ οἴνου εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀνωτέρου τῶν 100.000 κατοίκων».

Συνοικισμοὶ ἢ χωρία κείμενα ἐντὸς τῆς καθοριστείσης φορολογικῆς ζώνης πόλεώς τινος καὶ ἀποτελοῦντα ἰδίαν κοινότητα δύνανται διὰ Διατάγματος νὰ περιληφθῶσιν εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ οἴνου.»

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Ἐνοικιαστὴς φόρου καταναλώσεως οἴνου πιέζων ἢ ἐξαπατῶν τοὺς φορολογουμένους ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ οἴνου ἢ τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου, καὶ ἐν γένει ἐνεργῶν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῆς ἐνοικιάσεως βάσει ἐκθέσεως Οἰκον. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ ἄλλου Οἰκον. ὑπαλλήλου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δυναμένου νὰ προβῇ εἰς ἀναπλειστηριασμὸν τοῦ φόρου εἰς βάρος τοῦ ἐκπεσόντος ἐνοικιαστοῦ καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τῆς ἐγγυήσεώς του μέχρι ἱκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὑποχρεώσεών του ὁ ἐνοικιαστὴς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, κατ' ἔγκλησιν τοῦ διαπιστώσαντος αὐτὴν Οἰκον. ὑπαλλήλου, διὰ χρηματικῆς ποινῆς χιλίων ἄχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ δέκα χιλιάδων ἄχρι πεντήκοντα χιλιάδων».

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 1320 προστίθεται τὸ κατωτέρω ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον 5 ἔχον ὡς ἑξῆς:

«5. Κατὰ τὴν ἐκ περιφερείας τινὸς μεταφορὰν τοῦ οἴνου εἰς ἑτέραν περιφέρειαν δι' ἣν ὡρίσθη μείζων ἀξία κατὰ σταθμικὴν ὀκᾶν οἴνου, καταβάλλεται ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ τοῦ φόρου καταναλώσεως, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει ἡ ἐπὶ ἔλασσον διαφορὰ τοῦ φόρου δὲν ἐπιστρέφεται.»

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις «δὲν ὑποβάλλεται ἐκ νέου εἰς

αὐτὸν» προστίθεται ἡ φράσις «ἐπιφυλασσομένης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου τούτου».

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1320 αἱ λέξεις «μέχρι δραχμῶν τριῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «μέχρι δραχμῶν τριάκοντα».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου αἱ λέξεις «ὁρίζονται εἰς λεπτὰ τριάκοντα» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «ὁρίζονται μέχρι δραχμῶν τριῶν».

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 1320 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 10.

Πρωτόκολλα καταμετρήσεως.

1. Κατὰ τῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὡς πρὸς τὸ ποσὸν ἢ εἶδος τοῦ οἴνου καὶ τὴν κυριότητα αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται ἔνστασις ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἢ ἐγχειρίσεως τοῦ πρωτοκόλλου, κοινοποιουμένη εἰς τὸν Οἶκον. Ἔφορον, ἄλλως τὸ πρωτόκολλον καταμετρήσεως καθίσταται ὁριστικὸν καὶ ἀπρόσβλητον. Ἡ εἰκοσαήμερος προθεσμία δὲν παρατείνεται λόγῳ ἀποστάσεως.

2. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑπὸ Ἐπιτροπῆς τριμελοῦς ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστης Οἰκον. Ἐφορίας.

Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται

α') ἡ σύνθεσις καὶ ἁρμοδιότης τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

β') τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων,

γ') τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἑκάστην ἐκδικαζομένην ὑπόθεσιν. Ἡ ἀμοιβὴ αὕτη βαρύνει τὸν ἐν τῇ δίκῃ ἡττώμενον, συμβεβαιοῦται δὲ καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ φόρου ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἡττηθῇ ὁ φορολογούμενος, μετὰ τοῦ ἐνοικίου δὲ ἐὰν ἡττηθῇ ὁ ἐνοικιαστής, ὅπου ὑπάρχει τοιοῦτος, καὶ

δ') τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβαλλόμενα πρόσθετα τέλη ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῶν ἐνστάσεων.

3. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται εἰς μόνον τὸν φορολογούμενον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ δι' αὐτῶν ἐπιβληθὲν πρόσθετον τέλος διὰ τὸν μηδόλως ἢ ἐλλιπῶς δηλωθέντα οἶνον ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς, προσφυγὴ ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκτελεῖ ὁ τμηματάρχης τῶν Μονοπωλίων καὶ Φόρων καταναλώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.»

Ἄρθρον 8.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 1320 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁριστικῶν πρωτοκόλλων καταμετρήσεως, ἢ γενομένης ἐνστάσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γενομένης προσφυγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὁ Οἰκον. Ἔφορος συντάσσει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὸν ταμίαν τοὺς χρηματικοὺς καταλόγους τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τοῦ ἐπιβληθέντος προσθέτου τέλους, ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὁριστικότητος τοῦ πρωτοκόλλου ἢ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως».

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1320 ἀντικαθίστανται ὡς κατωτέρω.

«Ἄρθρον 26.

Τελικαὶ διατάξεις.

1. Πάντα τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἔγγραφα καὶ τὰ τῆς σχετικῆς διαδικασίας πρωτότυπα, ἀπόγραφα, ἀντίγραφα, δηλώσεις, ἄδειαι μεταφορᾶς, ἀποταμιεύσεως καὶ κατοχῆς οἴνου ἢ γλεύκους κλπ. γράφονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

2. Εἰς ἃς πόλεις ἐδρεύουσι πλείονες τῆς μιᾶς Οἰκον. Ἐφορίαι δύναται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ν' ἀνατίθηται ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου εἰς μίαν Οἰκον. Ἐφορίαν ἢ τινὰς ἐξ αὐτῶν.

3. Οἱ ἐργοστασιάρχαι οἰνοποιΐας ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι δωρεὰν δωμάτιον διὰ γραφεῖον τοῦ τεταγμένου διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοστασίου ὑπαλλήλου.

4. Εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιτεταραμμένους τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον δηλώσεων καὶ τὴν ἔκδοσιν, θεώρησιν ἢ ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν νόμον ἐκδιδομένων ἀδειῶν δημοσίας ἐκτὸς τῶν Οἰκονομικῶν, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχάς, δύναται νὰ χορηγῆται κατ' ἀπόφασιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκοντα.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσι πᾶσαι αἱ ἐν ἰσχύϊ διατάξεις περὶ φόρου καταναλώσεως τοῦ οἴνου, οὕτως ὥστε νὰ ἀποτελέσωσιν ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου, μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, παραγράφων ἢ ἐδαφίων καὶ προσαρμοζομένης τυπικῶς τῆς διατυπώσεως καὶ τῶν παραπομπῶν.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται ὡς καὶ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ὄρθρου μόνου τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τοῦ φόρου καταναλώσεως τοῦ ἀποταμιευομένου οἴνου ἢ γλεύκους», ἡ δὲ ἔναρξις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος

Προσωρινὴ διάταξις.

Ἄρθρον 12.

Ἐνοικιασταὶ φόρου ἐπὶ ἀποταμιευθέντος ἢ διὰ ξηρᾶς μεταφερομένου οἴνου τῶν ἐσοδειῶν 1921 - 22 καὶ 1926 - 27 ἀποδεδειγμένος ζημιωθέντες βάσει ὑφισταμένης ὁμολογίας τῶν ἁρμοδίων Οἰκ. Ἀρχῶν καὶ πιστοποιήσεως Οἰκ. Ἐπιθεωρητοῦ περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας εἴτε λόγῳ πολιτικῆς ἀνωμαλίας εἴτε ἐκ κακῆς ἑρμηνείας τοῦ σχετικοῦ νόμου καὶ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου ἐκ μέρους τῶν ἐνεργησασῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν ἐπιτρέπεται ν' ἀποζημιωθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς βεβαιωθείσης ζημίας, μὴ ὑπερβαινούσης πάντως τὸ συμφωνηθὲν ἐνοίκιον.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 10 Δεκεμβρίου 1929 δανειακῶν συμβάσεων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων καὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς σύναψιν ὁμοίας μετὰ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1929 συνομολογηθεῖσαι δύο συμβάσεις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, ἔχουσαι ὡς ἑξῆς :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ χορηγήσεως ἐκ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πρὸς τὸ Δημόσιον δανείου 75.000.000 δραχμῶν.

Μεταξὺ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ Γεωργίου Ἀνδρέου Σωφρονοπούλου, ἐξουσιοδοτηθέντος πρὸς τοῦτο διὰ τῆς ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1929 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, δι' ἧς ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις τοῦ παρόντος δανείου, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Μαρῆ, συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων χορηγεῖ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ αὐτοῦ κεφαλαίου πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον χρεωλυτικὸν δάνειον ἐκ δραχ. ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (ἀριθ. 75.000.000) ἐπὶ τόκῳ πρὸς ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (7 ο)ο) ἐτησίως καὶ ἀναλόγῳ χρεωλύτρῳ, ἐξοφλητέον ἐντὸς 10 ἐτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 διὰ καταβολῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὴν 31 Μαρτίου ἑκάστου ἑπομένου ἔτους τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ἐκ δραχμῶν δέκα ἑκατομμυρίων ἑξακοσίων ἑβδομήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων τριακοσίων δώδεκα καὶ 50)00 (ἀριθ. 10.678.312.50). Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τῇ 31 Μαρτίου 1932.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον διατεθήσεται πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Ὀδλεν καὶ Σία ἀναληφθέντων ἔργων ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀναληφθήσεται δὲ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κατὰ δόσεις, ὧν ἡ πρώτη θέλει πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1930, ἡ δὲ τελευταία τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1930.

Αἱ δόσεις καθ' ἃς θέλει ἀναληφθῇ τὸ προϊὸν τοῦ παρόντος δανείου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

1)	Κατὰ Φεβρουάριον	1930	δραχμαὶ	9.000.000
2)	» Μάρτιον	1930	»	9.000.000
3)	» Ἀπρίλιον	1930	»	9.000.000
4)	» Μάϊον	1930	»	9.000.000
5)	» Ἰούνιον	1930	»	9.000.000
6)	» Ἰούλιον	1930	»	7.500.000
7)	» Αὔγουστον	1930	»	7.500.000
8)	» Σεπτέμβριον	1930	»	7.500.000
9)	» Ὀκτώβριον	1930	»	7.500.000

Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων θέλει θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου τ' ἀνωτέρω ποσὰ ἐντὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω τεθέντων χρονικῶν ὁρίων, συμφώνως πρὸς τὰς διδομένας αὐτῷ ἑκάστοτε ὁδηγίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου θέλει καταβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὁ ἁπλοῦς ἐνδιάμεσος τόκος πρὸς ἑπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (7 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστης ἀναλαμβανομένης ἐκ τοῦ δανείου δόσεως ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς τοιαύτης ἀναλήψεως μέχρι τῆς 31 Μαρτίου τοῦ ἔτους 1931.

Οἱ ὡς ἄνω ἐνδιάμεσοι τόκοι θέλουσι καταβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τῇ 1 Ἀπριλίου 1931.

Ἄρθρον 4.

Δύναται τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως ἐκ τοῦ πρώτου ἐκδοθησομένου τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ δανείου (Λ. Στ. 22.000.000) ἢ καὶ ἐξ ἄλλων πόρων αὐτοῦ ἐξοφλήσῃ τὸ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπόλοιπον ἢ καὶ τὸ ὅλον τοῦ παρόντος δανείου, καταβάλλον καὶ τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους ἐπὶ τοῦ οὕτω ἐξοφλουμένου κεφαλαίου.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἰσχύει ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεώς της, ἀπαλλάσσεται δὲ καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ποαξεις καὶ ἀποδείξεις παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ καταβολὴ τοῦ προϊόντος τοῦ παρόντος δανείου καὶ κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένας δόσεις θέλει πραγματοποιηθῇ μόνον ἂν ἤθελεν ἐπανέλθῃ διὰ νόμου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἡ φύλαξις καὶ διαχείρισις πασῶν τῶν ἐγγυήσεων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἐδάφιον 27 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4448.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1929

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Γ. ΜΑΡΗΣ

Γ. ΣΩΦΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ χορηγήσεως ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δανείου ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Μεταξὺ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, ἐκπροσωπουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Στυλ. Γονατᾶ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Μαρῆ, συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια χορηγοῦσι πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον χρεωλυτικὸν δάνειον ἐκ δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἑκατομμυρίων (75.000.000) ἐπὶ τόκῳ πρὸς 8 ο)ο (ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἐτησίως καὶ ἀναλόγῳ χρεωλύτρῳ, ἐξοφλητέον ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 διὰ καταβολῆς εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια τὴν 31 Μαρτίου ἑκάστου ἑπομένου ἔτους τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ἐκ δραχμῶν ἑνδεκα ἑκατομμυρίων ἑκατὸν ἑβδομήκοντα ἑπτὰ χιλιάδων διακοσίων ἑνδεκα καὶ 75)00 (ἀριθ. 11.177.211.75).

Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται τῇ 31 Μαρτίου 1932.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον διατεθήσεται πρὸς συνέχισιν καὶ ἀποπεράτωσιν τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Ὀδλεν καὶ Σια ἀναληφθέντων ἔργων ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀναληφθήσεται δὲ παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου κατὰ δόσεις, ὧν ἡ πρώτη θέλει πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου 1930, ἡ δὲ τελευταία τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1930.

Αἱ δόσεις καθ' ἃς θέλει ἀναληφθῇ τὸ προϊὸν τοῦ παρόντος δανείου ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

1)	Κατὰ Φεβρουάριον	1930	δραχμαὶ	9.000.000
2)	» Μάρτιον	1930	»	9.000.000
3)	» Ἀπρίλιον	1930	»	9.000.000
4)	» Μάϊον	1930	»	9.000.000
5)	» Ἰούνιον	1930	»	9.000.000
6)	» Ἰούλιον	1930	»	7.500.000
7)	» Αὔγουστον	1930	»	7.500.000
8)	» Σεπτέμβριον	1930	»	7.500.000
9)	» Ὀκτώβριον	1930	»	7.500.000

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια θέλουσι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου τ' ἀνωτέρω ποσὰ ἐντὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω τεθέντων χρονικῶν ὁρίων συμφώνως πρὸς τὰς διδομένας αὐτοῖς ἑκάστοτε ὁδηγίας.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου Ἑλληνικοῦ Δημοσίου θέλει καταβληθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια ὁ ἁπλοῦς ἐνδιάμεσος τόκος πρὸς ὀκτὼ τοῖς ἑκατὸν (8 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἑκάστης ἀναλαμβανομένης ἐκ τοῦ δανείου δόσεως ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς τοιαύτης ἀναλήψεως μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1931.

Οἱ ὡς ἄνω ἐνδιάμεσοι τόκοι θέλουσι καταβληθῇ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια τῇ 1 Ἀπριλίου 1931.

Ἄρθρον 4.

Ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον συμβαλλόμενος Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐγγράφῃ ἐτησίως, ἐπιμελείᾳ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ εἰδικὸν ἄρθρον τὸ ποσὸν ἑκάστης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως μέχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως τοῦ παρόντος δανείου.

Ἄρθρον 5.

Δύναται τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως ἐκ τοῦ πρώτου ἐκδοθησομένου τμήματος τοῦ παραγωγικοῦ δανείου (Λ. Α. 22.000.000) ἢ καὶ ἐξ ἄλλων πόρων αὐτοῦ ἐξοφλήσῃ τὸ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπόλοιπον ἢ καὶ τὸ ὅλον τοῦ παρόντος δανείου, καταβάλλον καὶ τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους ἐπὶ τοῦ οὕτω ἐξοφλουμένου κεφαλαίου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις γενομένη εἰς διπλοῦν ἰσχύει ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεώς της, ἀπαλλάσσεται δέ, καθὼς καὶ πᾶσαι αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς πράξεις καὶ ἀποδείξεις παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Δεκεμβρίου 1929.

Οἱ Συμβαλλόμενοι:

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργὸς
Γ. ΜΑΡΗΣ

Διὰ τὰ Ταχ)κὰ Ταμιευτήρια
Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Ὑπουργὸς
Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπως διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου προβῇ εἰς τὴν συνομολόγησιν καὶ ὑπογραφὴν συμβάσεως μετὰ Τραπέζης ἢ ἄλλου Νομ. προσώπου πρὸς τὸν σκοπὸν χορηγήσεως εἰς τὸ Δημόσιον δανείου μέχρι δρχ. 42.000.000 καὶ ὑπὸ ὅρους ἀναλόγους πρὸς τοὺς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων συμβάσεων.

Ἡ σχετικὴ σύμβασις δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 3.

Τὸ προϊὸν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων δανείων χρησιμοποιηθήσεται διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἔργων ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κλπ. κατὰ τοὺς ὅρους τῆς μετὰ τῆς Ἑταιρείας Ούλεν καὶ Σια σχετικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ μειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν κλπ. φόρου καὶ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατάξεων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ὑφιστάμενος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου ὁρίζεται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930—1931, διὰ μὲν τὰς περιφερείας εἰς ἃς ὁ φόρος οὗτος διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως εἰς πέντε καὶ εἴκοσι πέντε (5.25 ο/ο) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐκθλιβομένου ἐλαίου, διὰ δὲ τὰς περιφερείας, εἰς ἃς ὁ φόρος τῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων εἰσπράττεται ἐν τοῖς τελωνείοις ἀπὸ τῆς 11 Μαρτίου 1930, ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ μὲν ἐλαίου ἐννέα (9 ο)ο), τοῦ μουργελαίου εἰς ὀκτὼ καὶ εἴκοσι πέντε (8.25 ο)ο) τοῖς ἑκατὸν καὶ τοῦ ἐλαιοσάπωνος κατ' ὀκᾶν εἰς τρία καὶ ἑβδομήκοντα πέντε (3.75 ο)ο) τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ ἐλαίου, τῶν δὲ ἐλαιῶν ἐν γένει εἰς ἓν καὶ ἥμισυ (1 ½ ο)ο) τοῖς ἑκατόν, ἐπὶ τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ὁ φόρος τοῦ ἐλαίου τῶν περιφερειῶν Λέσβου καὶ Κερκύρας μειωθῇ μέχρις ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν, τοῦ δὲ μουργελαίου μέχρις ἑπτὰ τοῖς ἑκατόν.

3. Τὰ φορολογικὰ ποσοστὰ τῶν προσθέτων φόρων τῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου, οἵτινες ἔχουσιν ἐκχωρηθῇ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἢ ἄλλο πιστωτικὸν ἵδρυμα πρὸς ἀσφάλειαν ἢ ἐξυπηρέτησιν συνομολογηθέντων δανείων, θέλουσιν ἐξακολουθήσει ὑπολογίζεσθαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τοῦ ἰσχύοντος πρὸ τῆς διὰ τοῦ παρόντος μειώσεως.

4 Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἀποφάσεώς του ἐφ' ὅσον κρίνῃ σκόπιμον νὰ αὐξάνῃ καθ' ἕκαστον μῆνα τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ποσοστὸν τοῦ ἐν τοῖς τελωνείοις εἰσπραττομένου κυρίου δημοσίου φόρου τῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους μετσφερομένων ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν μέχρι 50 τοῖς ἑκατόν, μειώνων διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του ἀναλόγως καὶ μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς αὐξήσεως ταύτης τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ὁμοίων προϊόντων.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αὐξομείωσις τοῦ ποσοστοῦ τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου οὐδεμίαν αὐξομείωσιν συνεπάγεται τῶν συμπαραμαρτούντων προσθέτων φόρων, οἵτινες θὰ εἰσπράττωνται ὡς καὶ πρὸ τῆς τοιαύτης αὐξομειώσεως.

6. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν κλπ. καθορισμὸς τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τῶν ἐλαιωδῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἐφεξῆς κατὰ μῆνα, τῆς διατιμήσεως τοῦ ἑπομένου μηνὸς συντασσομένης καὶ δημοσιευμένης κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ προηγουμένου τῆς φορολογίας μηνός.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ κατὰ τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος εἰσπραττόμενος εἰς χρῆμα ἐπὶ τοῦ ἐκθλιβομένου ἐλαίου φόρος πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως αὐτοῦ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς εἶδος κατ' ἀπόλυτον ἐπιλογὴν τοῦ φορολογουμένου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς ποιναῖς τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος νὰ δέχηται καὶ ἀποταμιεύῃ ἐν ἰδίοις δοχείοις χωρητικότητος 500 ὀκάδων τοὐλάχιστον τὸν ὑπὸ τῶν προσωρινῶν ἐπιστατῶν εἰσπραττόμενον εἰς εἶδος φόρον καὶ παραδίδῃ τοῦτον εἰς τὸν ἀναδειχθησόμενον ἐνοικιαστὴν ἢ τὸ Δημόσιον, βάσει τῆς πρὸς αὐτὸν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἐν ἐλλείψει προσωρινοῦ ἐπιστάτου ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς τοῦ ἐλαιοτριβείου ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατήσῃ τὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα φόρον καὶ ν' ἀποδώσῃ τοῦτον εἰς τὸ Δημόσιον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα. Περὶ τούτου ὀφείλει συνάμα νὰ τηρῇ βιβλίον ἐν ᾧ νὰ ἀναγράφῃ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἐκθλίβοντος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐκθλιβέντος ἐλαίου καὶ τὸν εἰσπραχθέντα φόρον.

Ὁ παραβαίνων τὰς ὑποχρεώσεις ταύτας ἰδιοκτήτης ἢ ἐνοικιαστὴς ἐλαιοτριβείου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ διαφυγόντος φόρου.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀναδείξεως ἐνοικιαστοῦ ὁ εἰς εἶδος εἰσπραχθεὶς φόρος ἐκποιεῖται διὰ δημοπρασίας ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Αἱ παράγροφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὁριζομένων, ἐλαῖαι μετσφερόμεναι ὑπὸ παραγωγῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλογῆς τῶν ἐλαιῶν ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς εἰς ἕτερον γειτνιάζοντα δῆμον ἢ περιφέρειαν, ἀλλ' εἰς λίαν ἐγγὺς κείμενον ἐλαιοτριβεῖον πρὸς ἐκθλιψιν ὑπέκειντο εἰς τὸν εἰς εἶδος φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐξ αὐτῶν ἐλαίου, τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς δικαιουμένου νὰ παρακολουθήσῃ τὴν μεταφορὰν καὶ νὰ εἰσπράξῃ τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ παραχθησομένου ἐλαίου.

3. Ἐλαῖαι μεταφερόμεναι ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς προηγουμένης παραγράφου, δέον ἀπαραιτήτως νὰ συνοδεύωνται δι' ἀδείας μεταφορᾶς ἐλαιῶν κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενον τύπον ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς χρῆμα φόρου. Τὴν ἄδειαν μεταφορᾶς ὑποχρεοῦται ὁ μεταφέρων τὰς ἐλαίας νὰ προσαγάγῃ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ τόπου τοῦ προορισμοῦ τῶν ἐλαιῶν πρὸς θεώρησιν, βάσει τῆς ἀδείας ταύτης δεόντως τεθεωρημένης δικαιοῦται νὰ ἐπανεξαγάγῃ ταύτας ἄνευ τῆς ἐκ νέου καταβολῆς φόρου.

4. Ὁ ἄνευ τοιαύτης ἀδείας μεταφέρων ἐλαίας ἐκτὸς τοῦ δήμου ἢ τῆς ἐνοικιαζομένης περιφερείας παραγωγῆς ὑπόκειται εἰς τριπλάσιον φόρον ἐὰν συνταχθῇ κατ' αὐτοῦ πρωτόκολλον λαθραίας μεταφορᾶς ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς παραγωγῆς τῶν ἐλαιῶν ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο ἐπιδίδεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς μεταφορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ τόσον τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου, ὅσον καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ κώδικος».

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγροφος 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀνακοπαὶ ἐκδικάζονται ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν νομοθεσίαν περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἁρμοδίας Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἕδρας τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας ἐν ᾗ ἐξεδόθη τὸ διπλότυπον, ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ἀμοιβαῖς καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν, μετέχοντος ὡς τρίτου μέλους ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Οἰκον. Ἐφορίας ἐλαιοπαραγωγικῶν συνεταιρισμῶν ἢ ὀργανώσεων ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τούτων ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἑνὸς τῶν μᾶλλον φορολογουμένων ἐλαιοπαραγωγῶν, ἐκλεγομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀνακοπῶν τούτων ἀσκεῖ τὰ ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου μέχρι τοῦδε ἀσκούμενα δικαιώματα, ἐφαρμόζουσα ὡς πρὸς τὰς ποινὰς καὶ τὰς συνεπείας τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Κώδικος.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουσιν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον γνωστοποιοῦντες τοῦτο ἐγγράφως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, ὑποχρεούμενον νὰ τηρῇ ἰδίου πρὸς τοῦτο βιβλίον, ἄλλως θεωρεῖται τοιοῦτος ὁ γραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας τῆς ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, πρὸς ὃν γίνονται αἱ κοινοποιήσεις. Ἡ διαδικασία γίνεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου».

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 καὶ 30 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα δεναπλασιάζονται ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1930-1931.

2. Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων ἐν γένει τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν καὶ τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀθετήσεως αὐτῶν. Ὡσαύτως θέλουσι κανονισθῇ αἱ συνέπειαι τῆς παραλείψεως ἢ παραβάσεως τῶν ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐνοικιαστῶν ὁρισθησομένων διὰ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων ἰδιαιτέρων ὑποχρεώσεων καὶ καθηκόντων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν ἐν γένει βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου προσώπων ἢ Ἀρχῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προηγουμένων ἄρθρων».

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 33 καὶ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ Κώδικος βεβαιούμενος καὶ εἰσπραττόμενος ἐν τοῖς τελωνείοις φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ἐπεκτείνεται ἀπὸ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου 1929—1930 ἐπὶ τῶν αὐτῶν προϊόντων, ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων διὰ θαλάσσης ἢ διὰ ξηρᾶς, τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου καὶ τοῦ χωρίου Καστάνια τοῦ δήμου Μελιτίνης τῆς Λακεδαίμονος εἰς ἀντικατάστασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 3421 τῆς 5ης Δεκεμβρίου 1927 ἐπιβληθείσης φορολογίας ἥτις καταργεῖται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929.

2. Ἔλαιον, ἐλαῖαι καὶ ἐλαιώδη ἐν γένει προϊόντα παραγωγῆς 1929—1930 ἐξαχθέντα ἢ μεταφερθέντα ἐκτὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929 καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον βάσει τῆς διὰ τὰ προϊόντα ταῦτα ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθείσης φορολογικῆς διατιμήσεως.

3. Τῶν κατεχομένων ἀποθεμάτων ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς ἐσοδείας τοῦ προηγουμένου ἔτους ὡς καὶ τῶν παραχθέντων ἐξ αὐτῶν πυρηνελαίων καὶ σαπώνων ἐνεργεῖται ἐν ἀρχῇ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου κατ' ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπαλήθευσις ὑπὸ δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰς χεῖρας τῶν διαφόρων κατόχων ὑπάρχοντος ποσοῦ τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 τοῦ νόμου 3421 καὶ 1 τοῦ νόμου 3886 φόρον εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

4. Μετὰ τὸ πέρας τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐξακριβώσεως καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, παρέχεται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τοὺς κατόχους φορολογηθέντων τοιούτων προϊόντων ἐγγραφος ἄδεια κατοχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας, παραδιδομένης εἰς τὴν ἁρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχήν, ἀπαλλάσσονται τὰ προϊόντα ταῦτα τῆς ἐκ νέου κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογίας.

5. Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσεται ὁ τρόπος τοῦ ἐλέγχου πρὸς διάκρισιν τῶν κατὰ τὴν 1 παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογουμένων προϊόντων, ἀπὸ τῶν προϊόντων τῶν ἐμόρων ἐπαρχιῶν, κατὰ τὴν διὰ τῆς Λακωνικῆς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν αὐτῶν.

6. Ἐξουσιοδοτεῖται τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει αὐτοῦ, ρυθμίσῃ ἐν γένει τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ὀφειλομένου εἰσέτι ἐνοικίου τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1929 — 30 ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν, διὰ τὰς πραγματικὰς ζημίας, ἃς τυχὸν ὑπέστησαν οὗτοι, εἴτε ἐκ θεομηνίας, εἴτε ἐξ ἀδυναμίας ἐνασκήσεως τῶν δικαιωμάτων των, εἴτε καὶ ἐκ τῆς μεγάλης ὑπετιμήσεως τοῦ ἐλαίου.

Ἡ τοιαύτη ὅμως μείωσις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν ἕκτον (1/6) τοῦ ὅλου ἐνοικίου.

7. Ὡσαύτως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ ἔκπτωτος ἐνοικιαστὴς φόρου ἐλαίου τῆς φορολογικῆς περιόδου 1927—28 τῆς εἰς βάρος του καταλογισθείσης διαφορᾶς ἐνοικίου, ἐὰν ἔχει ἐξακριβωθῇ πρὸ τῆς καταθέσεως τοῦ παρόντος δι' ἐκθέσεως Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὅτι κακῶς ἐγένετο ὁ καταλογισμός του, διότι οὗτος εἶχε πλειοδοτήσει οὐχὶ κεχωρισμένως κατὰ δήμον ἀλλ' ἑνωτικῶς.

Ἄρθρον 7.

1. Καταργεῖται ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ παρόντος ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 τῆς 11 Μαρτίου 1927 «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Αὐγούστου 1925 (Κώδικος ἄρθρον 33 παρ. 4)», ἐπιτρεπομένου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ὅσου ἤθελε κρίνει δίκαιον, ἵνα δι' ἀποφάσεώς του ἐπιστρέψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν τυχὸν εἰσπραχθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς καταργουμένης διατάξεως ἔγγειον δημόσιον φόρον καὶ παρομαρτούντας προσθέτους ἐπὶ μεταφερθέντος ἢ ἐξαχθέντος πυρηνελαίου, παραχθέντος δὲ ἐξ ἐλαιοπυρήνων εἰσαχθέντων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ὡσαύτως καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ κατὰ τοὺς νόμους ΥΞΒ' τῆς 28 Αὐγούστου 1873 καὶ ΧΝΣΤ' τῆς 8 Ἰουλίου 1877, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μετα-

γενεστέρων νόμων καὶ Ν. Διαταγμάτων, ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐλαιοπυρήνων ἐξαγωγικὸν τέλος εἰς μεταλλικόν.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιβάλλεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔγγειος δημόσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐλαιοπυρήνων τῶν μεταφερομένων ἢ ἐξαγομένων ἐκ τῶν φορολογικῶν διαμερισμάτων τοῦ Κράτους, ἐν οἷς τὰ ἐλαιώδη προϊόντα φορολογοῦνται ἐν τοῖς τελωνείοις, διὰ δὲ τὸ φορολογικὸν διαμέρισμα τῶν 12 τέως δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου καὶ ἐπὶ τῶν διὰ ξηρᾶς μεταφερομένων ἐκτὸς τοῦ διαμερίσματος τούτου.

2. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα περὶ φορολογίας τοῦ πυρηνελαίου τῶν αὐτῶν διαμερισμάτων.

3. Ὁ φόρος οὗτος ὁρίζεται κατ' ὀκᾶν εἰς τρία τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς τοῦ πυρηνελαίου.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἀπαγορεύηται δι' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον ἢ καὶ ἀπεριορίστως ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ ἐλαιοπυρήνων εἴς τινας ἢ καὶ ἁπάσας τὰς περιφερείας τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 2116 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ὁ ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῶν 12 τέως δήμων τῆς ἐπαρχίας Βόλου ἐξάγων ἢ μεταφέρων διὰ ξηρᾶς ἔλαιον, ἐλαίας καὶ ἐλαιώδη ἐν γένει προϊόντα ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔγγειον δημόσιον φόρον ἄνευ πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου τιμωρεῖται ἐπὶ τῇ μηνύσει τῶν ἐντεταλμένων ὀργάνων τοῦ Δημοσίου ἢ οἱουδήποτε ἄλλου ὑπὸ τοῦ Πταισματοδικείου τῆς περιφερείας ὅπόθεν μετεφέρθησαν μὲ πρόστιμον ἴσον πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ φόρου, καταβαλλομένου καὶ τούτου».

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 3365 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ ἐν τοῖς τελωνείοις καταβαλλομένου ἐγγείου δημοσίου φόρου καὶ παντὸς ἄλλου εἰδικοῦ ἢ τοπικοῦ φόρου ἢ τέλους κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν των, ὡς καὶ κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μεταφοράν των, τὰ ἐλαιώδη προϊόντα, ἤτοι ἔλαιον, πυρηνέλαιον καὶ σάπων ἐξ ἐλαίου ἢ πυρηνελαίου, τὰ παραγόμενα ἐξ ἐλαισκάρπου, ἐλαίου ἐλαιῶν, πυρηνελαίου καὶ ἐλαιοπυρήνων μεταφερομένων ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ἡμεδαπῆς, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ ὧν παρήχθησαν εἴδη ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ἰσχύουσαν ἐν τῷ τόπῳ τῆς παραγωγῆς των φορολογίαν, εἴτε ἐν τοῖς τελωνείοις εἴτε ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ἐμμέσως διὰ τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου.

«Διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθήσονται τὸ εἶδος καὶ ἡ ἀναλογοῦσα ποσότης τῶν παραχθησομένων προϊόντων ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταφερομένων ἐγχωρίων εἰδῶν, ὅροι, διατυπώσεις, ὑποχρεώσεις καὶ πᾶσα λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου».

2. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 17 παράγρ. 1 ἐδ. β' καὶ παράγρ. 2 τοῦ νόμου 1238, 10 τοῦ νόμου 2116 καὶ 4 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἐλαιωδῶν καὶ τῆς σταφίδος διατάξεων».

3. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων διαταγμάτων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀντικαθιστωμένης διατάξεως καὶ τῶν καταργουμένων τοιούτων ἐκδεδομένα ἐκτελεστικὰ Διατάγματα, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν Νῆσον Εὔβοιαν ἢ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν Νομὸν Εὐβοίας τὸ σύστημα τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων τὸ ἰσχύον ἐν ταῖς περιφερείαις τοῦ Κράτους, ἐν αἷς ὁ φόρος αὐτῶν εἰσπράττεται ἐν τοῖς Τελωνείοις, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις ὑφισταμένης φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῆς φορολογίας τῶν ἐλαιῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Κώδικος φορολογίας ἐλαίου κλπ. ἡμερησία ἀποζημίωσις τῶν ἐπιστατῶν ὁρίζεται μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα, ἡ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς 2 § τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἡμερησία ἀποζημίωσις τοῦ εἰδικοῦ ἐπόπτου μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Νοεμβρίου 1929 «περὶ κώδικος φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων» μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς σειρᾶς καὶ ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ τῶν λέξεων ἄνευ ἅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ κανονίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ παραχωρήσεως μέρους τῶν ἐξ ἰχθυοτροφείων καὶ κέντρων πολυτελείας ἐσόδων τοῦ Δημοσίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν δ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸν Δῆμον Μεσολογγίου εἰς τὸ διηνεκὲς τριακόσιαι χιλιάδες (300.000) δραχμῶν ἐτησίως ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐθνικοῦ ἰχθυοτροφείου Κλεισόβης τῆς λιμνοθαλάσσης Μεσολογγίου.

2. Ἐπίσης παραχωροῦνται εἰς τὸν δῆμον Πρεβέζης 200.000 δραχμῶν ἐτησίως ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ ἐθνικοῦ ἰχθυοτροφείου Λογαροῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Πρεβέζης.

3. Ἐπίσης παραχωρεῖται κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὰς παραλιμνίους κοινότητας τῆς λίμνης Ἀγουλινίτσης-Καϊάφα τὸ 1)10 τῶν ἐσόδων ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἰχθυοτροφείου Ἀγουλινίτσης-Καϊάφα, πρὸς ἐπιτέλεσιν κοινοτικῶν καὶ ἰδίᾳ ἐξυγιαντικῶν σκοπῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐφ' ὅσον εἰς τὸ μέλλον τὰ ἐνοίκια τῶν ἰχθυοτροφείων τούτων ἤθελον τυχὸν ἐκπέσει κάτω τῶν ἀνωτέρω ποσῶν εἰς τοὺς ἀνωτέρω Δήμους θὰ ἀποδίδεται μόνον τὸ ποσὸν τοῦ πραγματοποιουμένου ἐνοικίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παραχώρησις ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930, ὁ δὲ τρόπος ἀποδόσεως τοῦ ἐσόδου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια κανονισθήσεται διὰ Π. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ἀποδίδηται ἐτησίως εἰς τὴν κοινότητα Κηφισιᾶς μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς πραγματοποιουμένου ἐσόδου ἐκ τῆς φορολογίας κέντρων πολυτελείας.

Μεθ' ὃ ὥραν 3ην πρωϊνὴν λύεται ἡ Συνεδρίασις συναινέσει τῆς Βουλῆς διὰ σήμερον καὶ ὥραν 4.30' μ.μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Δ. Μέλφος

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ΄

Παρασκευῆς 11 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30' μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος***, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ ἰατρικὸς σύλλογος Ἀργοστολίου-Κερκύρας ὑιοθετεῖ τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Ἰατρῶν» νομοσχέδιον Βλάχου περὶ ταμείου ὑγειονομικῶν.

Ἡ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου ὁλικῆς ἀνικανότητο εὐχαριστεῖ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας ὑποβολῆς αἰτήσεων συντάξεων.

Οἱ τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι Πατρῶν παρακαλοῦν ὅπως συμπεριληφθῇ διάταξις εἰς τὸν Καταστατικὸν χάρτην τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καθορίζουσα παροχὴν μισθοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ μετὰ παρέλευσιν τριετοῦς ὑπηρεσίας.

Οἱ παθόντες ἐν πολέμῳ ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ ὑποβάλλουσι δι' ὑπομνήματός των διαφόρους τροπολογίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταστάσεως τῶν παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν.

Οἱ ἐφεδροι τραυματίαι Ἡρακλείου ζητοῦν τὴν συμπλήρωσιν τῆς θέσεως δακτυλογράφου τῆς διοικήσεως Χωροφυλακῆς ὑπὸ ἐφέδρου.

Ἡ κοινότης Ζωγράφου διαμαρτύρεται διὰ τὴν μὴ ἀναγνώρισιν ὑπὸ τῆς διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ λειβαδίου «Ἀγριοτοπιά».

Ὁ δικηγορικὸς σύλλογος Καλαμῶν ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4448 περὶ ταμείου συντάξεων νομικῶν καὶ ὑποβάλλει σχετικὴν τροπολογίαν.

Ἡ ἕνωσις καρροποιῶν, πεταλωτῶν, καὶ σαγματοποιῶν Ἀθηνῶν-Πειραιῶς ζητεῖ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεώς των.

Οἱ ἀμπελουργοὶ Βελβενδοῦ παρακαλοῦν ὅπως ἀφεθῇ ἐλεύθερον τὸ στεμφυλόπνευμα.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε' Καπνοπαραγωγικοῦ Συνεδρίου ζητεῖ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς προστασίαν τῆς καπνοπαραγωγῆς καὶ τὴν υἱοθέτησιν διαφόρων αἰτημάτων της.

Ὁ βουλευτὴς Δράμας κ. ***Γ. Ζερβὸς*** παρακαλεῖ ὅπως μὴ μείνῃ ἐν ἀτιμώσει ὁ διοργανωτὴς τοῦ στρατοῦ τοῦ Ἕβρου τέως δικτάτωρ Πάγκαλος κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἑκατονταετηρίδος.

Ὁ σύνδεσμος χαρτεμπόρων, χαρτοβιομηχάνων, καὶ χαρτοπωλῶν τῆς Ἑλλάδος ζητεῖ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4204.

Ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποφαινομένης ὑπὲρ τῆς χορηγήσεως ἀδείας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἀντωνοπούλου κατηγορουμένου ἐπὶ πλαστογραφίᾳ καὶ παραβάσει τοῦ νόμου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, καθόσον ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συναίτιοι, καὶ δηλοῖ ὅτι ἡ ἀπαιτουμένη ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης θὰ γίνῃ αὔριον.

Ἡ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

α') «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4193 περὶ προσθήκης ἑτέρων τινων διατάξεων περὶ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς».

β') «Περὶ συγχωνεύσεως τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 27)29 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 7)4)25 ψηφίσματος κλπ. λειτουργουσῶν τεσσάρων κληρονομικῶν Ἐπιτροπῶν μετὰ τῶν δευτεροβαθμίων Ἐπιτροπῶν τοῦ νόμου 3381 κλπ.» καὶ

γ') «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3381 περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν καὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐκδικάσεως μεταλλείων καὶ λατομείων».

Ὁ κ. κ. ***Θ. Σοφούλης*** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ παροχῆς συντάξεως εἰς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ἐξ ὑπλαρχηγῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 3319 τῆς 27)4)25».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Κοθρῆς, Α. Γαλανάκης,*** καὶ ***Κ. Παπαδάκης*** ὑποβάλλουν πρότασιν νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3348 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐκπαιδευτικῶν τινων νόμων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Α. Πρέκας, Μ. Αἰλιανός, Π. Πετρίδης, Θ. Κολιαλέξης, Α. Παπαοικονόμου*** κλπ. ὑποβάλλουν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσωπικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν».

Οἱ κ. κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ διατηρήσεως τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Προστασίας Θυμάτων Πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων μέχρι 31 Μαρτίου 1931».

Μεθ' ὃ ὁ κ. ***Πρόεδρος*** ἀνακοινοῖ ὅτι ἐκ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως τῶν Ἐπερωτήσεων θὰ συζητηθοῦν σήμερον αἱ ἐπερωτήσεις ὑπ' ἀριθ. 10, 22, 39 καὶ 40, κατόπιν συμφωνίας τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν κ. ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων.

Πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἐπερωτήσεων ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** ἐριστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ ἐκκρεμοῦς ζητήματος τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων καὶ ὑποχρεώσεων. Ἡ ρύθμισις, τονίζει, τοῦ ζητήματος ἐπιβάλλεται διότι, ὡς γνωστόν, ὑπάρχουν καὶ ὀργανισμοί, ὡς οἱ σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι, ἐνῶ εἰσπράττουν εἰς χρυσόν, πληρώνουν τὰς ὑποχρεώσεις των εἰς χαρτί.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ ζήτημα, τοῦ κανονισμοῦ τῶν εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεων καὶ καταθέσεων παρουσιάζει πολλὰς ἀπόψεις. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦδε δύναμαι νὰ βεβαιώσω εἶναι ὅτι ὁ χρυσὸς ὁ προελθὼν ἀπὸ τὰς λοιπὰς Τραπέζας πλὴν τῆς Ἐθνικῆς δυνάμει τοῦ γνωστοῦ διατάγματος τοῦ κ. Κοφινᾶ καὶ εὑρισκόμενος σήμερον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἀνερχόμενος δὲ εἰς ποσὸν ὀλιγώτερον τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων δραχμῶν, θὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὰς ἐξ ὧν προῆλθε Τραπέζας διὰ νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν καταθετῶν. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεις πρέπει νὰ παρατηρήσω ὅτι ζητοῦν νὰ πληρωθοῦν εἰς χρυσὸν οἱ δανεισταὶ οἱ ἐνυπόθηκοι ἐπὶ κτημάτων ἀνταλλαξίμων μουσουλμάνων ἢ καὶ μουσουλμάνων Τούρκων ὑπηκόων, ἡ τοιαύτη δὲ ἐξόφλησις θὰ συνεπήγετο

μεγάλας ζημίας διὰ τὸ δημόσιον διότι ἡ ἀνταλλάξιμες περιουσία εἶναι κάλυμμα τοῦ προσφυγικοῦ δανείου. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν ἑταιρεῖαι αἵτινες, ἐνῷ ἐδανείσθησαν χρυσὸν καὶ τὸν χρυσὸν τοῦτο μετέβαλον εἰς ἐγκαταστάσεις, ἐξέφλουν ὁμολογιακὰ των δάνεια διὰ χαρτίνης δραχμῆς. Συναφὲς δὲ ἐξ ἄλλου ζήτημα προκύπτει διά τινας ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας αἵτινες εἰσπράττουν τὰ ἀσφάλιστρα εἰς χρυσὸν καὶ ἐπλήρωσαν ἀσφαλείας εἰς δραχμάς. Περὶ τῶν ζητημάτων τούτων δὲν ἔλαβεν ἀκόμη ἀπόφασιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ πρέπει νὰ εἴπωμεν ὅτι δύσκολον εἶναι νὰ λάβῃ ἀπόφασιν ἀναμφισβητήτως δικαίαν. Πρέπει ἀκόμη νὰ προσθέσω ὅτι ὑπέβαλον πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅλα τὰ σχετικὰ καὶ τὰς μελέτας τῶν ἐπιτροπῶν, τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ἐξ ἐμοῦ καὶ τῶν συναδέλφων μου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη νὰ ἐπέλθῃ συμφωνία, διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην τὸ ζήτημα θὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Μεθ' ὃ εἰσέρχεται ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς,*** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του διὰ τὰ αἰτήματα τῶν ἐφέδρων ὑπαξιωματικῶν παλαιῶν πολεμιστῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ γενικῶς τοῦ ἐφεδρικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, λέγει ὅτι οὔτε ἐζήτησαν δι' Ἐπιτροπῆς ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ τύχουν τοιαύτης. Συνεχίζων τονίζει ὅτι οὐδὲν τῶν αἰτημάτων τοῦ ἐφεδρικοῦ κόσμου καθὼς καὶ οὐδεμία πρὸς αὐτὸν ὑπόσχεσις ἐξεπληρώθη. Οὕτως οἱ διορισθέντες εἰς Ἑταιρείας δυνάμει τοῦ σχετικοῦ νόμου δὲν ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπ' αὐτῶν καὶ διὰ τὴν λαϊκὴν κατοικίαν τῶν ἐφέδρων οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη, καὶ ὅταν μάλιστα κατερρώσουν καὶ ἀγοράσουν τεμάχιον γῆς πρὸς στέγασιν ἐπεμβαίνει τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας καὶ τὸ ἀπαλλοτριώνει ὑπὲρ τῶν προσφύγων καὶ περὶ τούτου ὑπάρχει καὶ παράδειγμα εἰς τὴν περιφέρειαν Κοπανᾶ Ἀθηνῶν.

Ὁ κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) λέγει ὅτι ἡ ἀγορὰ τοῦ γηπέδου παρὰ τῶν ἐφέδρων ἔγινε μετὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον ἀναγνωρίζει τὰς ἀνάγκας τῶν ἐφέδρων, ἀλλὰ πρωτιμῶνται αἱ κατὰ νόμον τοιαῦται.

Μ. Μαντᾶς. Ἡ ἔκτασις δὲν ἦτο μεταξὺ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων τμημάτων ἀλλὰ τὴν ὑπήγαγον διὰ μεταθέσεως τῶν ὁρίων.

Ὁ κ. ***Ε. Ἐμμανουηλίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) λέγει ὅτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις δὲν δύναται νὰ πέσῃ δι' ἀγορῶν μεσολαβησασῶν ὑπὲρ ἄλλων. Ἐπέκτασις ὁρίων δὲν δύναται νὰ γίνῃ, διότι οἱ καθ' ὧν ἡ ἐπέκτασις προστατεύονται καὶ δικαστικῶς.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** λέγει ὅτι δὲν ἔχουν οἱ ἰδιοκτῆται δικαίωμα προσωρινῶν μέτρων καὶ δύνανται νὰ ὑφίστανται καταπιέσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει, τὸ Κράτος πρέπει νὰ κρατήσῃ τὰς ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων ὑποσχέσεις του, οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς τῶν πολεμικῶν ὑπηρεσιῶν των εἶναι οἱ μόνοι ποὺ ἀντιτάσσονται ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Διὰ τοὺς ἐφέδρους, τονίζει, ἐνῷ ἔγιναν τόσα ταμεῖα δὲν ἔγινε ταμεῖον προνοίας, οὔτε μέτρα διὰ τὴν λαϊκὴν κατοικίαν ἐλήφθησαν, οὔτε μὲ τὸν ἀγροτικὸν νόμον προστατεύονται οὔτε διὰ τοὺς φυματικοὺς ἐξ αὐτῶν ἐλάβομεν πρόνοιαν νοσηλείας. Ὅλα, λέγει, αὐτὰ τὰ μέτρα προνοίας ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς κόσμος συμφωνεῖ νὰ ληφθοῦν ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων, πρωτίστως δὲ νὰ ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος περὶ προσλήψεως ἐφέδρων εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ὀφείλω νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν πρὸς τιμὴν τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἀλλοδαπῶν ὅτι πᾶσαι σχεδὸν ἐδέχθησαν τοὺς τοποθετηθέντας ἐφέδρους. Μόνον ὀργανισμοί τινες δημοσίου δικαίου ἐδυστρόπησαν καὶ προσέφυγον εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Διὰ τοῦ εἰδικοῦ ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων νόμου ἐτοποθετήσαμεν 225 ἐξ αὐτῶν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ 100 εἰς τοὺς δήμους. Ὡς γνωστόν, οἱ ἀρνούμενοι νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὴν ἐπιταγὴν τοῦ νόμου ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθοῦ ἐπὶ μίαν διετίαν.

Μ. Μαντᾶς. Πάντως πρέπει νὰ ὁλοκληρωθῇ κάθε μέριμνα ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων διὰ νὰ δίδωμεν παράδειγμα εἰς τὸν λαὸν ὅτι ὅσοι ἐξετέλεσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθῆκον δὲν θὰ παραμερίζωνται. Εἶπον, ὅτι ἦλθεν ἐδῶ ἐπιτροπὴ ἐκ Μακεδονίας καὶ δὲν κατώρθωσε νὰ ἴδῃ τὸν κ. Πρωθυπουργόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶμαι εἰς ἀπόλυτον ἀδυναμίαν ἐλλείψει χρόνου νὰ δέχωμαι τὰς διαφόρους ἐπιτροπάς. Καὶ ἂν δὲν τὰς δέχωμαι δὲν τὸ κάμνω ἀπὸ δυστροπίαν ἢ ἀπὸ ἔλλειψιν σεβασμοῦ. Ὅσους δὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ ἐγὼ τοὺς δέχεται ὁ διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς καὶ ὅτι ἠμποροῦμεν κάμνομεν διὰ νὰ ἀνακουφίσωμεν τοὺς προστρέχοντας ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δικαίων αἰτημάτων.

Π. Τσαλδάρης. Καλύτερον, κ. Πρόεδρε, θὰ ἦτο νὰ τοῖς ἐδίδετο μία ἀπάντησις οὐσιαστική.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κάμνομεν ὅ,τι ἠμποροῦμεν, ἀλλὰ εἶναι γνωστὸν ὅτι προέχει ἡ προσφυγικὴ ἀποκατάστασις καὶ δὲν ὑπάρχουν διαθέσιμα γήπεδα καὶ ἐκτάσεις διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν αἱ ἀνάγκαι ὅλων τῶν τάξεων. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διορισμούς, σᾶς εἶπεν ὁ συνάδελφός μου ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ὅτι ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Ἀλλὰ δυστυχῶς αἱ ἀξιώσεις εἶναι τόσαι ὥστε δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅλοι.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα σκέπτεσαι νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4288 διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἐπαρκῶς καὶ οἱ συμμαχοπολεῖται λέγει ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶχε δοθῇ ὑπόσχεσις παρὰ τῶν συμμάχων Δυνάμεων ὅτι θὰ ἱκανοποιηθοῦν εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου. Τότε ἐψηφίσθη νόμος 2109 καὶ ἐξεδόθησαν καὶ ἀποφάσεις. Ὅταν δὲ ἐγένετο ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν μὲ τοὺς συμμάχους ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησε 50 ἑκατομ. φρ. χρυσᾶ, ἐξ ὧν ἀνεγνωρίσθησαν μόνον 180 ἑκατομ. δραχ. χαρτίνων, προωρισμένων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις, καὶ ἔπρεπε τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ διανεμηθῇ εἰς τοὺς συμμαχοπολεῖτας. Ὕστερον ἐπηκολούθησεν ὁ νόμος 4278 ψηφισθεὶς καθ' ἣν ἐποχὴν ἀπεῖχε τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ ὅστις κατήργησε τὰς ἄλλας περιπτώσεις τῆς ἀποζημιώσεως καὶ περιώρισε ταύτας μόνον εἰς τὰς ζημίας ἐκ προσωπικῆς ἐλευθερίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τώρα τὰ λέγετε αὐτὰ· διατὶ δὲν τὰ ἐλέγατε ὅταν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον; Ἐν πάσῃ περιπτώσει φέρετε μίαν πρότασιν νόμου νὰ τὴν συζητήσωμεν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν ἤμεθα παρόντες κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου 4278 θὰ ἀνεπτύσσαμεν τὰς ἀντιλήψεις μας διὰ τοὺς συμμαχοπολεῖτας διὰ τοὺς ὁποίους ἐνῷ εἶχε ληφθῇ πρόνοια ἀποζημιώσεως καὶ εἶχον ἐκδοθῇ καὶ ἀποφάσεις ἦλθεν ὁ νέος νόμος καὶ τὰς περιώρισε μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ζημίας. Οὕτω ἡ κατηγορία αὕτη θεωρεῖ ὅτι ἀδικεῖται καὶ ἔχομεν καθημερινῶς παράπονα, τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν ἀπετάθησαν καὶ εἰς τὰ δικαστήρια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει, ἡ γενομένη διάκρισις δὲν ἦτο δικαία καὶ προκαλεῖ παράπονα.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπ.) Δέχομαι, νὰ διατυπωθῇ πρότασις νόμου τροποποιητικὴ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ ἀφοῦ τὴν μελετήσωμεν καὶ ἴδωμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις νὰ ζητήσωμεν ἐξαιρετικῶς ἐξουσιοδότησιν. Πρέπει ὅμως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κατάστασις ἀπὸ τὸ 20 μετεβλήθη διότι δὲν μᾶς ἀνεγνωρίσθησαν ὅλαι αἱ ζημίαι. Πάντως ὅ,τι ἐπήραμε τὸ ἐδόσαμεν καὶ τώρα προβάλλεται ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι κακῶς τὸ ἐμοιράσαμεν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει κάμετε μίαν πρότασιν νόμου νὰ τὴν συζητήσωμεν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπ. Οἰκ.). Ἔπρεπε νὰ γίνῃ σύστασις διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ὄχι ἐπερώτησις.

Π. Τσαλδάρης Ἡ ὁμιλία μας ἀποτελεῖ σύστασιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ἀναπτύσσων σύστασίν του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν διατί παραμένει ἀκόμη ἐν ἰσχύϊ τὸ Ν. Δ. τῆς 5 Νοεμβρίου 1922 καίτοι ἡ Κυβέρνησις παρεδέχθη τὴν ἀντισυνταγματικότητά του. Παρῆλθε τονίζει, τοσοῦτος χρόνος ἀφ' ὅτου ἔλαβε γνῶσιν τοῦ διατάγματος ἐκείνου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ἐξηγέρθη, ἀλλ' ἐν τούτοις δὲν ἔγινε τίποτε ἀκόμη καὶ μένει σωρεὶς ἀνθρώπων ἐν δυστυχίᾳ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διορθώσωμεν ὅλας τὰς ἀδικίας. Κάθε ἡμέραν ἔρχονται οἱ στρατιωτικοὶ οἱ ἀδικηθέντες ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ μοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς βάλω εἰς τὸν πίνακα Β' ἀλλὰ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διορθώσωμεν ὅλας τὰς γενομένας ἀδικίας.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** λέγει ὅτι τὸ διάταγμα τοὺς ἐστέρησε τοῦ δικαιώματος παντὸς ἐπαναδιορισμοῦ, ἔχασαν δηλαδὴ τὰ πολιτικά των δικαιώματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) Μοῦ διέφυγεν αὐτὴ ἡ περίπτωσις· φέρετε πρότασιν νόμου νὰ τὸ διορθώσωμεν.

Ὁ κ. ***Α. Καλαντζάκος*** ἀναπτύσσων σύστασίν του περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς θεραπείαν τῆς ἐπελθούσης εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ἀναστατώσεως λόγῳ τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως, λέγει ὅτι, ὅταν συνεζητοῦντο τὰ ἐκπαιδευτικὰ νομοσχέδια τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ἀπέχον ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτῶν. Τὴν ἀναβολὴν εἶχε ζητήσει καὶ ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ διότι νομοθετήματα τοιαύτης σπουδαιότητος ἔπρεπε νὰ συζητηθοῦν ἐν εὐρύτητι καὶ νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης καὶ ἡ γνώμη κάθε ειδικοῦ. Δυστυχῶς ἡ Κυβέρνησις ἐπειγομένη ἐψήφισε τὰ νομοσχέδια. Δυστυχῶς οἱ ἐπιδιωχθέντες διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως σκοποί, δηλαδὴ ἡ ἐλάττωσις τοῦ κλασικισμοῦ διὰ πρακτικωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ ἡ αὐτοτελὴς δημοτικὴ ἐκπαίδευσις δὲν ἐξεπληρώθησαν. Τώρα διὰ τῆς μεταστροπῆς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων τὰ γυμνάσια παραμένουν τὰ ἴδια καὶ κατ' οὐσίαν ἔχουν αὐξηθῇ κατὰ 52 ἀκόμη. Τὰ γυμνάσια κατεληξαν νὰ ἔχουν 800—1300 μαθητὰς καὶ οὕτω ἐδημιουργήθησαν ὑπερτροφικὰ καὶ ἡ θὰ διαλυθοῦν καὶ τὰ παλαιὰ ἢ θὰ γίνουν νέα γυμνάσια. Τόσος εἶναι ὁ συνωστισμὸς ὥστε οἱ γυμνασιάρχαι καὶ οἱ καθηγηταὶ μετεβλήθησαν εἰς γραφεῖς.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Φροντίζομεν, διὰ τὰ κτίρια καὶ ἐκαλέσαμεν καὶ τοὺς γυμνασιάρχας εἰς σύσκεψιν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τὰ πρῶτα βήματα τῆς μεταρρυθμίσεως ἐδημιούργησαν δυσχερείας διοικήσεως καὶ στέγης.

Α. Καλαντζάκος. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἐπῆλθε πλήρης χαλάρωσις καὶ συνεπῶς οἱ σκοποὶ τοῦ νόμου περὶ πρακτικωτέρας ἐκπαιδεύσεως δὲν ἐπετεύχθησαν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἠθέλατε θαυματοποιεῖαν; Πρέπει νὰ ἀναμείνητε τοὐλάχιστον τὴν πάροδον ἑνὸς σχολικοῦ ἔτους διὰ νὰ κρίνητε. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἀσφαλῶς θὰ ἔχωμεν βελτίωσιν.

Α. Καλαντζάκος. Τὸ εὐχόμεθα καὶ ἡμεῖς καὶ αὐτὸ ἠθέλαμεν. Καὶ ἐλυπήθημεν διότι κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων δὲν ἔλαβε μέρος τὸ Λαϊκὸν Κόμμα διὰ νὰ συμβάλῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπ. Παιδείας). Εἶπα καὶ ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἐντὸς τοῦ θέρους θὰ καταργηθοῦν ἡμιγυμνάσια καὶ θὰ ἱδρυθοῦν γεωργικαὶ σχολαὶ καὶ ἐφ' ὅσον ἔχομεν προσωπικὸν θὰ προχωροῦμεν εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Α. Καλαντζάκος. Τὰ φυτωζωοῦντα γυμνάσια ἢ θὰ διαλυθοῦν ἢ θὰ λάβουν τὸν ἐπαγγελματικὸν προορισμόν. Ἐὰν ζητηθῇ μία στατιστικὴ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως θὰ ἴδητε ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ηὐξήθη ἀντὶ νὰ περιορισθῇ. Ἀλλὰ μὲ τὸ νέον πρόγραμμα οὔτε ἡ λαϊκὴ ἐκπαίδευσις προήχθη, διότι οὔτε αὐτοτελὴς ἔγεινε, οὔτε κτίρια ἐπαρκῆ καὶ κατάλληλα ὑπάρχουν οὔτε τὸ ἀναγκαῖον προσωπικόν. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκ τῶν διδασκόντων εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα 5.000 τοὐλάχιστον δὲν ἔχουν καὶ ἐν πτυχίον. Δι' ὅλα αὐτά, κ. Ὑπουργὲ δὲν εὐθύνεσθε σεῖς, ἀλλὰ πρέπει νὰ λάβητε ἐπειγόντως τὰ ἀνάλογα μέτρα ἵνα πραγματοποιηθῇ ἡ βελτίωσις τῆς ἐκπαιδεύσεως τὴν ὁποίαν ἐσκόπει ἡ μεταρρύθμισις.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἐπερωτήσεώς του σχετικῶς πρὸς τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοτικῶν σχολείων Λαρίσης Ι. Ἀναστασοπούλου τὸν ὁποῖον ἐβάρυναν ὡρισμέναι κατηγορίαι καθιστῶσαι προβληματικὴν τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ παραμονήν του, λέγει ὅτι ἐὰν ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτος ὑπηρέτει ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ συνεπείᾳ τούτου εἶχεν ἐπέλθει φθορά τις τοῦτο θὰ ἦτο φυσικὸν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἐκρίνετο μετ' ἐπιεικείας. Ἀλλὰ αἱ πράξεις τοῦ ἐπιθεωρητοῦ αὐτοῦ ὑπῆρξαν τοιαῦται καὶ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθη ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε προεκλήθη ὁ ἐξευτελισμὸς τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους. Τὸ ἔργον τοῦ κατηγόρου εἶναι ἀχάριστον πρὸ πάντων δὲ ὅταν πρόκειται νὰ κατηγορήσῃ κανεὶς δημοσίους ὑπαλλήλους. Ἀλλ' ὅταν αἱ πράξεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διασαλεύουν τὰ θεμέλια τῆς Πολιτείας, αἱ πράξεις αὗται πρέπει νὰ καταγγέλλωνται διὰ νὰ ἐπέρχηται ἡ ἐπιβολὴ τῶν νόμων. Μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἀδικήσω ἀτυχήσαντα ἴσως ὑπάλληλον ἀλλὰ καὶ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἀδιαφορήσω πρὸ τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ μεγέθους τῶν κατηγοριῶν ἐξήτασα ὁ ἴδιος καὶ μόνον ὅταν ἐπείσθην περὶ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς σοβαρότητος τὰς ἔθεσα ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων. Τοιουτοτρόπως δι' ἐρωτήσεώς μου ἀπὸ 20 Μαΐου κατήγγειλα ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς οὗτος μετεῖχε ὡς συνεταῖρος μετ' ἄλλων διδασκάλων ἐπιχειρήσεων, 2) ὅτι εἰς τὰς καταστάσεις περιελάμβανε διδασκάλους μὴ ὑπηρετοῦντας, 3) ὅτι ὑπῆρξεν ἥρως βιαιοπραγιῶν κατὰ διδασκαλίσσης, 4) ὅτι ἐπέτρεπεν εἰς τοὺς ὑφισταμένους του νὰ ἐκβιάζουν τοὺς συναδέλφους των, 5) διὰ τὴν γεωργικὴν ἐκπαίδευσιν ἐπροτίμησε τοὺς ἀρχαιοτέρους ἀντὶ τῶν νεωτέρων, καὶ 6) ὅτι ἐπὶ ὡρισμένων καταγγελιῶν ἐνήργησε μεροληπτικῶς.

Ἀναπτύσσει ἀκολούθως διὰ μακρῶν τὰ τῶν διεξαχθεισῶν ἀνακρίσεων καὶ ἀναγινώσκει τὰς γενομένας καταθέσεις ἐξ ὧν συμπεραίνει τὴν ἀλήθειαν τῶν καταγγελλομένων. Ἐκθέτει ὡρισμένας παραλείψεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων ἐκ μέρους τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τονίζει ὅτι ἡ ἐκ μέρους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, ἐπηρεασθέντος εἰς τὰς ἐνεργείας του, δοθεῖσα λύσις δὲν ἱκανοποιεῖ τὴν κοινὴν γνώμην. Καὶ ἐρωτᾷ κατόπιν τούτου ἐὰν ὁ Θεσμὸς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου εἶναι ὥριμος διὰ τὸν τόπον μας ἐφ' ὅσον οὔτε ἀνεξαρτησίαν ἔχει οὔτε ἱκανότητα νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τοὺς σκοποὺς δι' οὓς σύνέστη. Ἡ πολιτεία ἔταξε τὸν Θεσμὸν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου φρουρὸν τῶν νόμων καὶ τῆς ἠθικῆς τάξεως, ὄχι ὄργανον ξένων σκοπῶν πρὸς τὸν προορισμόν καὶ τὴν ἀποστολήν του. Καὶ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔπραξεν ὅ,τι ἐπεβάλλετο νὰ πράξῃ εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ἀλλὰ διὰ τῆς στάσεώς του ἐπηρέασε τὸ Συμβούλιον εἰς ἔκδοσιν 6 ἀλλεπαλλήλων καὶ ἀλληλοσυγκρουομένων ἀποφάσεών του.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαδάκης*** λέγει ὅτι ὅταν ἀνέγνωσε τὴν ἐπερώτησιν τοῦ κ. συναδέλφου ἐζήτησε ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἐμελέτησε τὸν σχετικὸν φάκελλον, ἐφ' ὅσον ὁ καταγγελλόμενος ἐπιθεωρητὴς μετετίθετο εἰς Βέρροιαν. Ἡ ἐντύπωσις ὅμως ἣν ἐμόρφωσεν ἐξ αὐτοῦ καθὼς καὶ αἱ πληροφορίαι τὰς

ὑποίας συνεκέντρωσε τῷ ἐμπνέουν τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ τέως ἐπιθεωρητὴς Λαρίσης ἀδίκως καταγγέλλεται καὶ ὅτι ἄλλοι εἶναι ἴσως οἱ λόγοι οἱ ὁποῖοι ὦθησαν τὸν κ. συνάδελφον νὰ ὑποβάλῃ τὴν καταγγελίαν.

Δ. Ἡρακλείδης. Ἐδιαβάσατε τὸν φάκελλον;

Ι. Παπαδάκης. Ὁ κ. συνάδελφος εἶπεν ὅτι τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον ἐπιέσθη διὰ νὰ λάβῃ ἀποφάσεις ἀλληλοσυγκρουομένας ὅσον ἀφορᾷ ἰδίως τὴν μετάθεσιν αὐτοῦ. Ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις αὗται δὲν εἶχον ἀφορμὴν τὸν Ἐπιθεωρητὴν Ἀναστασόπουλον, ἀλλὰ τὸν Ἐπιθεωρητὴν Πατίσταν, ὅστις ἦτο γέρων καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Κρήτην, ὅπου ἀρχικῶς μετατίθετο, καὶ ἐξ αὐτοῦ προῆλθεν ἡ καθυστέρησις τῆς μεταθέσεως καὶ τοῦ Ἀναστασοπούλου. Πάντως δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ διασύρωνται ὑπολήψεις ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς ἐκπαιδεύσεως αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν σέβασμα τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. **Ι. Κουτσίας** λέγει ὅτι ὡς βουλευτὴς Λαρίσης ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ὅτι τόσον ἡ προσωπική του ἀντίληψις ὅσον καὶ ἡ ἀντίληψις τῆς κοινωνίας Λαρίσης εἶναι ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς Ἀναστασόπουλος ἐξετέλεσε λαμπρῶς τὸ καθῆκόν του, ἡ δὲ κοινωνική του δρᾶσις δὲν ἦτο ψεκτή. Ἐκπλήττομαι δὲ πῶς ἕνας τοιοῦτος ὑπάλληλος, ἐφόσον διέπραξε τόσα πράγματα, κατώρθωσε ὥστε νὰ μὴ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς γνῶσιν. Φρονῶ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς πρὸ πάσης ἐνεργείας ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα.

Δ. Ἡρακλείδης. Καταγγέλθη ἐπὶ βιαιοπραγίᾳ. Ἠσχολήθη τὸ Συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν διὰ πρᾶξιν ἀνήθικον.

Ι. Κουτσίνας. Ἠθωώθη. Πότε ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός;

Δ. Ἡρακλείδης. Τὸ 1926.

Ι. Κουτσίνας. Δὲν ἤμην τότε κἂν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχω ἰδίαν γνῶσιν τοῦ ζητήματος. Ὅ,τι λέγω τὸ λέγω ἐκ πληροφοριῶν.

Ὁ κ. **Σ. Ἀναστασιάδης** λέγει ὅτι δὲν θὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητοῦ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως διότι περὶ αὐτοῦ ἤκουσε λίθη ὁ κ. Ἡρακλείδης καὶ ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη, ἐκδοῦσα μάλιστα καὶ καταδικαστικὴν ἀπόφασιν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλει νὰ φέρῃ εἰς γνῶσιν τῆς Βουλῆς εἶναι, ὡς λέγει, τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητοῦ ἀνηγέρθησαν σχολικὰ κτίρια κατὰ τοιοῦτον ἄθλιον τρόπον ὥστε εἶναι ἤδη ἑτοιμόρροπα. Συνιστᾷ δὲ ὡς ἐκ τούτου ὅπως σταληῇ ἐπὶ τόπου εἰδικὸς ὑπάλληλος πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ἀπαντᾷ, ὡς πρὸς τὴν τελευταίαν καταγγελίαν ὅτι ἀκούει αὐτὴν διὰ πρώτην φορὰν καὶ ὑπόσχεται νὰ διατάξῃ τεχνικὴν ἐξέτασιν καὶ ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητοῦ. Προσθέτει ὅμως ὅτι μέχρι τώρα ἔχει ἐκθέσεις περὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητοῦ διὰ τῶν ὁποίων ἐξαίρεται ἡ δραστηριότης αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν διδακτηρίων τῆς περιφερείας.

Ὡς πρὸς τὰς ἑτέρας καταγγελίας τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητοῦ, λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ κατηγγέλθησαν πρὸ καιροῦ τὰ ἐν λόγῳ γεγονότα, διέταξε ἀνακρίσεις, τὸ πόρισμα τῶν ὁποίων ἦχθη ἐνώπιον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου. Ὁ ἐνεργήσας τὰς ἀνακρίσεις γεν. ἐπιθεωρητὴς εἶναι ἀνώτερος πάσης ὑποψίας. Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον ὅπερ ἔκρινε καὶ ἐδίκασε εἶναι ἀναμφισβητήτου ἠθικῆς ἀνεξαρτησίας.

Α. Παπανασταίσιον. Δὲν συμβιβάζεται ὅμως ἡ κρίσις αὐτοῦ πρὸς τὰ γεγονότα τῆς ἀνακρίσεως.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν νὰ θέλωμεν νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ ὡρισμένων καταγγελιῶν ἐφόσον ἡ ἐνεργηθεῖσα ἀνάκρισις ἀπέδειξε ταύτας ἀστηρίκτους. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξήτασεν ὁ γεν. ἐπιθεωρητὴς καὶ ὑπέβαλε πόρισμα. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πορίσματος αὐτοῦ ἐπέβαλε τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς μεταθέσεως. Ἦν καὶ ἐξετέλεσεν ὁ Ὑπουργός. Ἡ ὑπηρεσία προβάσα εἰς ἀνάκρισιν ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον της. Τὸ συμβούλιον δικάσαν ἐξεπλήρωσε τὸ ἰδικόν του, καὶ λυποῦμαι διότι ὁ κ. βουλευτὴς ἐξακολουθεῖ κατόπιν τούτων διατυπώνων παράπονα καὶ γενικεύων τὰς ἐπικρίσεις του καθ' ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη.

Πρὶν ἡ Βουλὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν

ὁ κ. **Ι. Ράλλης** λαμβάνων τὸν λόγον ὑπομιμνήσκει εἰς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ὅτι, ὅταν πρὸ καιροῦ τῷ κατήγγειλε ὅτι εἷς τῶν γερουσιαστῶν Λακωνίας μετέχει τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑταιρείας, ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ διαταχθῇ ἐξέτασις τοῦ ζητήματος καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἡ καταγγελία ἀκριβὴς θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ περὶ ἐκπτώσεως διάταξις τοῦ Συντάγματος. Ὁ ἐν λόγῳ γερουσιαστής, ἀπαντῶν σχετικῶς ἐν τῇ Γερουσίᾳ, παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἔσπευσεν ἐντὸς τῆς συνταγματικῆς προθεσμίας νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ συμβούλου παραίτησιν αὐτοῦ ἐπικαλεσθεὶς εἰς ἀπόδειξιν ἐπιδοτήριον σχετικῆς δηλώσεως. Ἐξ ἐγγράφων ὅμως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔχουν οὕτω καὶ ὅτι ἂν ὑπάρχῃ ἐπιδοτήριον τοῦτο εἶναι πλαστόν, διότι ἐκ τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων ἀποδεικνύεται ὅτι τὴν 31 Δεκεμβρίου ὁ ἐν λόγῳ γερουσιαστὴς ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ συμβούλου ὑπέγραψεν ἀπόφασιν περὶ ἀπολύσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ παρὰ τῇ ἐν λόγῳ Ἑταιρείᾳ. Πάντα ταῦτα, ἐπιλέγει ἀποτελοῦν λόγους σοβαροὺς πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς περὶ ἐκπτώσεως διατάξεως τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντῶν λέγει ὅτι πράγματι ὁ ἐν λόγῳ γερουσιαστὴς προσεκόμισεν ἐπιδοτήριον συντεταγμένον καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους. Πρὸ ἡμερῶν ὅμως ὁ προλαλήσας βουλευτὴς τῷ ἐπέδειξεν ἀντίγραφα ἐγγράφων περὶ ὧν ἐγένετο λόγος. Καὶ γεννᾶται τὸ ζήτημα ἢ τὰ ἀντίγραφα ταῦτα εἶναι πλαστὰ ἢ τὸ ἐπιδοτήριον, ὁπότε ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται ἁπλῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις τοῦ Συντάγματος ἀλλὰ νὰ χωρήσῃ ἡ ὑπόθεσις καὶ περαιτέρω. Πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας ἀπηυθύνθησαν σχετικὰ ἔγγραφα πρὸς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς ἀπαντήσεως θὰ ληφθοῦν τὰ δέοντα μέτρα. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν γενομένην ἐν τῇ Γερουσίᾳ σχετικὴν ὁμιλίαν ἀπουσίαζε, παρεκάλεσε τὸν προλαλήσανταὅπως συνεννοηθῇ μεθ' ἑνὸς τῶν φίλων του γερουσιαστῶν νὰ προκληθῇ σχετικὴ συζήτησις ἵνα τῷ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἁρμοδίας νὰ ἐπιληφθῇ αὐτοῦ.

Ὁ κ. **Ι. Ράλλης** παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὄχι μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἔχει νὰ φέρῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Γερουσίαν, βάσει τῶν ἐν λόγῳ ἐγγράφων, καὶ οὕτω νὰ δοθῇ ἀφορμὴ νὰ ἀκουσθοῦν αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ περὶ οὗ πρόκειται γερουσιαστοῦ.

Μ. Αἰλιανός. Ἠμπορεῖ νὰ παραιτήθῃ τυπικῶς μόνον καὶ ὄχι καὶ ἐμπράκτως.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Πιθανὸν καὶ αὐτό.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος. Κατὰ μείζονα μάλιστα λόγον διότι ἐκυρόϊδεψε τὸν Ὑπουργόν.

Ι. Ράλλης. Ἐὰν πεισθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς ὅτι τὰ ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων εἶναι γνήσια, τὸ καθῆκον του εἶναι προδιαγεγραμμένον.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἡ παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκόν του.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι ἐφόσον τὸ ζήτημα εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ καιροῦ ἔπρεπεν ἡ σχετικὴ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως νὰ εἶχεν ἐκδηλωθῇ

ἀρχήτερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός, κατόπιν τῶν καὶ σήμερον λεχθέντων, θὰ πράξῃ ὅ,τι ἐπιβάλλεται. Τὸ κύριον ὅμως ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸν λόγον εἶναι, ὡς λέγει, ἡ διαμαρτυρία τῶν κατοίκων Ζευγολατίου κατὰ τῶν ἐκεῖ ἀστυνομικῶν ὀργάνων τὰ ὁποῖα χθὲς τὴν νύκτα πυροβολήσαντα ἐν συγχρούσει μετὰ χωρικῶν ἐφόνευσαν δύο ἐξ αὐτῶν καὶ ἐτραυμάτισαν ἕτερους δύο. Ἐπειδὴ στερεῖται λεπτομερειῶν, πλὴν τῶν εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ἀναγραφομένων, παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως παράσχῃ σχετικὰς ἐξηγήσεις, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον πρὸ ἡμερῶν τῷ ἐπεστήθη ἡ προσοχὴ ἐπὶ τῆς ἐπαπειλουμένης συρράξεως. Καὶ ἄλλοτε, λέγει, ἐδόθη ἀφορμὴ παραπόνων κατὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Συνέστησεν ὅμως εἰς τοὺς φίλους του ὅπως ἀποφεύγουν τὴν δημιουργίαν προστριβῶν. Δύναται ὅμως νὰ αἰτιαθῇ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διότι δὲν ἐπέδειξε τὴν προσήκουσαν προσοχὴν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἐκεῖ ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Πρὸ ἡμερῶν, προσθέτει, ἐστάλη τηλεγράφημα τοῦ ἀντεισαγγελέως πλημμελειοδικῶν Κορίνθου ὑποδεικνύοντος τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἀστυνόμου Λουτρακίου χάριν τῆς τάξεως καὶ τοῦ γοήτρου τοῦ Σώματος, ἐπαπειλουμένων ἐκ τῆς συμπεριφορᾶς τοῦ ἐν λόγῳ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου, τὸ τηλεγράφημα ὅμως τοῦτο ἔμεινεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας καὶ ὁ ἀστυνόμος Λουτρακίου παραμένει εἰς τὴν θέσιν του. Ζητήματα τοιαύτης φύσεως πρέπει, ἐπιλέγει, νὰ ἐφελκύσουν τὴν προσοχὴν ὄχι μόνον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον ἡ δύναμις ἡ ὁποία παρέχεται εἰς τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα πρὸς προστασίαν τῶν πολιτῶν νὰ στρέφεται κατὰ τῶν ἰδίων πολιτῶν.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** λέγει ὅτι προσωπικῶς δὲν ἔχει οὐδεμίαν εἴδησιν τοῦ γεγονότος πλὴν τῶν πληροφοριῶν τῶν ἀπογευματινῶν ἐφημερίδων. Γνωρίζει ὅμως ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως ἡ ὁποία ἐκινδύνευε συνεπείᾳ διαφορᾶς περὶ τὴν διανομὴν τοῦ ὕδατος μεταξὺ διαφόρων κοινοτήτων. Ἐξωδίκως ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ συμπλοκὴ ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα συρράξεως δύο χωρίων, διὰ λόγους ἀρδευσέως, διεκδικούντων τὴν χρῆσιν προτεραιότητος τοῦ ὕδατος. Πάντως παρακαλεῖ τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ὅπως διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν αὐστηρῶν ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν εὐθυνῶν καὶ τιμωρίαν τῶν ὑπαιτίων, ἐκφράζει δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐφόσον ἤθελεν ἀποδειχθῇ ἡ ὑπαιτιότης τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ἡ τιμωρία αὐτῶν θὰ εἶναι αὐστηρά. Πάντως συνιστᾷ νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν γεγονότων.

Παρατηρεῖ ὅμως ὅτι οὐδεὶς λόγος ὑπῆρχε νὰ συνδέσῃ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τὸ δυσάρεστον αὐτὸ γεγονὸς μὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἀστυνόμου Λουτρακίου. Δύναμαι λέγει, νὰ παράσχω τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἀστυνομικὸς εἶναι ἐκ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ δὲ γενομένη καταγγελία ἐξηλέγχθη ἀνακριβής, διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ τελευταῖος, τοποθετηθεὶς ἐκεῖ ἀστυνόμος διεξήγαγε δύο ἐκλογὰς ἀμερολήπτως καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ τὸ παραμικρὸν παράπονον ἢ νὰ σημειωθῇ καὶ τὸ ἐλάχιστον ἔκτροπον, προέκυψε δὲ ἡ ἐπιτυχία τοῦ φίλου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Εἶναι ἑπομένως ἄδικοι αἱ κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ ἀστυνομικοῦ ἐπικρίσεις καὶ δὲν ἔπρεπεν ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, παρασυρόμενος ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις φίλων του, νὰ εἴπῃ ὅσα εἶπεν χωρὶς νὰ ἔχῃ ἰδίαν ἀντίληψιν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν εἶπον τίποτε διότι ἁπλούστατα οὔτε κἂν γνωρίζω τὸ πρόσωπον. Εἶπον μόνον ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς Κορίνθου ἐζήτησε τὴν ἄμεσον ἐκεῖθεν ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ, ἤτις ὅμως δὲν διετάχθη.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης.** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀπαντῶν ἀναγινώσκει δύο τηλεγραφήματα, ἓν τοῦ διοικητοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ ἕτερον τοῦ Εἰσαγγελέως Κορίνθου, ἀναφερόντων τὸ συμβὰν καὶ ὅτι ἀνεχώρησαν διὰ τὸν τόπον τῆς συμπλοκῆς πρὸς ἐνέργειαν ἀνακρίσεων. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρει τὰ τῆς διεξαχθείσης σήμερον τὴν πρωΐαν τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας του μετὰ τοῦ εἰσαγγελέως Κορίνθου ἐκ τῆς ὁποίας ἐξάγεται ὅτι ἀφορμὴ τῆς ἔριδος ὑπῆρξεν ἡ ἐφαρμογὴ τελευταίου διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας περὶ ὑδροληψίας καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συμπλοκὴν μεταξὺ τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς ταῦτα ὑποστάντα ἐπίθεσιν τῶν πρώτων ἠναγκάσθησαν νὰ πυροβολήσουν πρὸς ἐκφοβισμόν. Ἐὰν ἐκ τῶν πυροβολισμῶν ἐφονεύθησαν δύο χωρικοὶ καὶ ἐτραυματισθησαν ἕτεροι δύο, θὰ ἐξακριβωθῇ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκ τῆς ἰατροδικαστικῆς ἐξετάσεως. Ἀναφέρει μετὰ ταῦτα σειρὰν ληφθέντων μέτρων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐκεῖ δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς, τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν πραγματικῶν ὑπευθύνων καὶ τὸν καταλογισμὸν τῶν εὐθυνῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀστυνόμον Λουτρακίου ἐξηγεῖ ὅτι δὲν εἶχε πρό τινος γνῶσιν τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ εἰσαγγελέως διότι τοῦτο εἶχε διαβιβασθῇ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς. Ἤδη ὅμως λέγει, διέταξε τὴν ἐνέργειαν ἀνακρίσεων καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀστυνόμος Λουτρακίου δὲν εὑρίσκεται ἐν τάξει, ὄχι μόνον θὰ μετατεθῇ ἐκεῖθεν ἀλλὰ καὶ θὰ τιμωρηθῇ.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** παρατηρεῖ ὅτι ἔδει τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἀναφερθῇ σχετικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ καθ' ἑαυτό. Γενικώτερον παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶναι ἐστερημένον σημασίας τὸ γεγονὸς τῶν συχνῶν συγκρούσεων τῆς ἐνόπλου δυνάμεως πρὸς τοὺς ἀόπλους πολίτας καὶ δέον νὰ ἐπισύρῃ τοῦτο ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἤτις νὰ λάβῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέτρα ὥστε νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν, καθ' ὃ οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ προερχόμενοι στρατιωτικοί, παρασυρόμενοι ἀπὸ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἣ ὁποία τοῖς παρέχεται χρησιμοποιοῦν αὐτὴν κατὰ τοῦ ἀόπλου λαοῦ.

Π. Ἀραβαντινός Ἀδυνατῶ νὰ παρακολουθήσω τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην μου καὶ Ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὸν συνδυασμὸν τὸν ὁποῖον κάμνει μετοξὺ ἑνὸς τραγικοῦ γεγονότος, ὅπως ὁ φόνος δύο πολιτῶν δι' ὑδατικὰς διαφοράς, καὶ τοῦ ἀστυνόμου Λουτρακίου. Μὲ συγκινεῖ βαθύτατα ὁ φόνος τῶν συμπολιτῶν μου καὶ παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ διατάξουν τὴν ταχυτέραν διεξαγωγὴν ἀνακρίσεων πρὸς καταλογισμὸν τῶν εὐθυνῶν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον προέχει διὰ τὴν μὴ ἐπανάληψιν τοιούτων θλιβερῶν ἐπεισοδίων εἶναι τὸ νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἐπιτόπιος μετάβασις τῶν ἀνωτάτων ὑδραυλικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, οἵτινες νὰ ὑποδείξουν εἰς τοὺς κτηματίας τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων τὴν μεταξὺ των φιλικὴν συνεννόησιν πρὸς προσωρινὴν τακτοποίησιν τῆς σειρᾶς ἀρδεύσεως καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ πρακτικὰ μέτρα τῆς ἐπιτυχήσεως τῶν ὑδάτων τῆς αὔλακος Βόχας, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ πλήρης ἐπάρκεια πρὸς ἄρδευσιν ὁλοκλήρου τῆς διψώσης περιφερείας.

Μεθ' ὃ ἡ συζήτησις κηρύσσεται περατωμένη καὶ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ ἐκποιήσεως τῆς ἑταιρείας σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου καὶ διακανονισμοῦ αὐτῆς ἐκ τοῦ δ νείου 30 ο/ο τοῦ 1893 τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου».

2) «Περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ χορογηθέντος διὰ τοῦ νόμου

4286 ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν».

3) «Περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν» μετὰ συμπλήρωσιν τυπογραφικῆς παραλείψεως ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδαφ. ε', προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. **Β. Δεληγιάννη** (Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν).

4) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10—13 τοῦ νόμου περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου τῆς 23 Νοεμβρίου 1887».

5) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεών τινων τῶν νόμων 3717 καὶ 4432 «περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κορινθίας» καὶ

5) «Περὶ καταστάσεως πολιτῶν ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν.».

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου καὶ διακανονισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δανείου 3 ο/ο 1893 τῆς Ἑταιρείας ταύτης ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προβῇ διὰ λογαριασμῶν τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ὑπογραφὴν συμβάσεων μετὰ ἀντιπροσώπων ὁμολογιούχων τοῦ δανείου 3ο/ο 1893 τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου, ὡς καὶ μετὰ διαφόρων Τραπεζῶν, διὰ τὸν συμβιβαστικὸν διακανονισμὸν καὶ ρύθμισιν ἐν γένει τῶν ἐκ τοῦ δανείου τούτου τῆς Ἑταιρείας ὑποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου, ὡς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν συμβιβαστικὴν λύσιν ἢ κατάργησιν ἐκκρεμουσῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δικῶν. Διὰ τῶν συμβάσεων τούτων καθορισθήσονται ὡσαύτως τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ περὶ οὗ πρόκειται δανείου, ὡς καὶ τὰ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἔξοδα, προμήθειαι Τραπεζῶν καὶ λοιπαὶ δαπάναι διακανονισμοῦ τοῦ ἐν γένει ζητήματος τῶν ὁμολογιούχων.

Ἄρθρον 2.

Ἐγκρίνεται ἡ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὡς ἐκκαθαριστῶν τῆς Ἑταιρείας Σιδηροδρόμου Θεσσαλονίκης-Μοναστηρίου, εἰς τὸ Δημόσιον ἐκχώρησις ἀπαιτήσεων τῆς ὡς ἄνω Ἑταιρείας 1ον) κατὰ τῆς DEUTSCHE BANKἐκ φράγκων 583.595 καὶ 2ον) κατὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ἐκ φράγκων 85.094.42, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβολὴ δραχ. πεντακοσίων χιλιάδων ἔναντι τῆς τοιαύτης ἐκχωρήσεως.

Ἡ περὶ τῆς ὡς ἄνω ἐκχωρήσεως σχετικὴ πρᾶξις συνταχθησομένη ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου θέλει ὑπογραφῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

Πᾶσα δαπάνη σχετικὴ μὲ τὴν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν ἐξαγορὰν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τοῦ Σιδ)μου Θεσσ)νίκης–Μοναστηρίου κλπ.», ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην ἐκκαθάρισιν τῆς Ἑταιρείας καὶ διαρρύθμισιν ἐν γένει τοῦ δανείου 3ο/ο 1893 τῆς Ἑταιρείας ταύτης, καταλογίζεται εἰς βάρος τῶν ἀναγραφεισῶν καὶ ἀναγραφησομένων πιστώσεων τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπὸ τὸ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τῆς «Συνδρομῆς τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς Σιδηροδρόμους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

Περὶ διπλασιασμοῦ τοῦ χορηγηθέντος διὰ τοῦ νόμου 4286 προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ διὰ τοῦ νόμου 4286 τῆς 1 Αὐγούστου 1929 «περὶ παροχῆς προσωρινοῦ ἐπιδόματος εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς συνταξιούχους καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν» χορηγηθὲν προσωρινὸν ἐπίδομα διπλασιάζεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ νόμου τούτου.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ὑπολογισμὸς τοῦ ἐπιδόματος τούτου ὡς καὶ τῶν χορηγηθέντων τοιούτων προηγουμένως εἰς τοὺς συνταξιούχους ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς χορηγουμένης συντάξεως εἰς ἅπαντα τὰ συνταξιοῦχα μέλη ἑκάστης οἰκογενείας, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοστοῦ συντάξεως εἰς ἕκαστον μέλος αὐτῆς.

Τὸ ὡς ἄνω ἐπίδομα χορηγηθήσεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐν ἀποστρατείᾳ συνταξιούχους ὁπλίτας ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ὁσονδήποτε χρόνον καὶ ἂν ὑπηρέτησαν ἐν αὐτῇ μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ λάβωσι δύο συντάξεις διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, στρατιωτικὴν δηλονότι καὶ πολιτικήν.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὰς ἐπιζώσας ἐγγόνας τῶν δημογερόντων Ὕδρας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως χορηγεῖται ἰσοβία σύνταξις ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων μηνιαίως, ἐφ' ὅσον οἱ δημογέροντες πάπποι των ἐχορήγησαν πρὸς συντήρησιν τοῦ Στόλου τῆς Ἐπαναστάσεως ἄνω τῶν 300 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐξαιροῦνται ὅσαι λαμβάνουσι προσωπικὰς συντάξεις δυνάμει προηγουμένων νόμων.

Ἡ διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένη σύνταξις δὲν δύναται νὰ καταργήσῃ ἄλλην σύνταξιν χορηγουμένην δυνάμει γενικῶν συνταξιοδοτικῶν νόμων.

Περὶ καταργήσεως δασμολογικῶν ἀπαλλαγῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται γενικῶς καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ Δημόσιον πᾶσα διάταξις θεσπίζουσα ἀπαλλαγὴν ἐξ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ λοιπῶν παρομαρτούντων φόρων καὶ δικαιωμάτων:

α') Εἰδῶν παραγομένων ἢ κατασκευαζομένων ἐν τῇ χώρᾳ.

Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζει καθορίσει τὰ εἴδη ταῦτα.

β') Οἰκοδομικῶν ἐν γένει εἰδῶν καὶ ὑλικῶν.

γ') Τροφίμων, εἰδῶν ἐπενδύσεως, ὑποδήσεως, γραφικῆς ὕλης καὶ φαρμακευτικῶν εἰδῶν, ἐξαιρουμένων τῶν παρασιτοκτόνων διὰ τὴν γεωργίαν.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι ἀπαλλαγαὶ ἐπὶ πάντων ἢ τινῶν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἐφ' ὅσον αὗται ἀφορῶσι:

α') Τὰς νομίμως ἰσχυούσας μετὰ τοῦ Κράτους συμβάσεις.

β') Τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ νόμου 4055 τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ τροποποιήσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 86 τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν».

γ') Τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν σεισμοπαθῶν Κορινθίας.

δ') Τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου Ἀθηνῶν.

ε') Τὰς ὑπὸ ἀνοικοδόμησιν ἢ οἰκοδομηθησομένας ξένας ἀρχαιολογικὰς σχολάς, τὸ Ἑλληνοαμερικανικὸν κολλέγιον Ψυχικοῦ καὶ τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικὴν γεωργικὴν σχολὴν καὶ τὴν Χ. Α. Ν. Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν νέων μεγάρων της.

στ') Τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν Ἀγροτικῆς Πίστεως Κερκύρας.

ζ') Τὸ λιμενικὸν Ταμεῖον Ἡρακλείου διὰ τὰ ὑπὸ κατασκευὴν ἔργα αὐτοῦ.

Συμβάσεις, συναφθείσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μεταξὺ τῶν ἀπολαυόντων μέχρι τοῦδε ἀτελειῶν προσώπων καὶ τρίτων, ἀναγόμεναι εἰς τὴν προμήθειαν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἢ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων ἢ βιομηχανικῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ εἰσαχθησόμενα πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς Νέας Σμύρνης, τῶν οἰκιῶν τῶν συνεταιρισμῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, συμφώνως τῷ νόμῳ 4202 «περὶ διευκολύνσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἀπόκτησιν κατοικίας κλπ.», τῶν πυρικαύστων ζωνῶν Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων 4377 «περὶ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ» καὶ 2992 «περὶ παραχωρήσεως δημοσίων ἰαματικῶν πηγῶν εἰς εὐρεῖαν ἐκμετάλλευσιν κλπ.», οἰκοδομικὰ εἴδη καὶ ὑλικά, περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν ὁποίων προβλέπουσιν εἰδικαὶ διατάξει»η θὰ ὑποβάλλωνται, εἰρ τὰ κατὰ νόμον εἰσαγωγικὰ τέλη (εἰσαγ. δασμὸν καὶ παρομαρταῦντας φόρους καὶ δικαιώματα), ἅτινα ὅμως εἶτα θὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τοὺς καταβαλόντας ταῦτα.

2. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων, θὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐπιστροφῆς τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσαγωγικῶν τελῶν, τὰ ὑποβληθησόμενα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δικαιολογητικὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τούτων καὶ πᾶσα ἄλλη ἀπαιτουμένη λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας, ἢ Προνοίας ἢ Ὑγιεινῆς ἀναλόγως τῆς ἁρμοδιότητος ἑκάστου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς δημοσίου ἐνδιαφέροντος ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα καὶ ἐκπαιδευτικὰς Σχολὰς, Νοσοκομεῖα, Ἐθνικὰ Οἰκοτροφεῖα, Ὀρφανοτροφεῖα, Παιδικοὺς Σταθμούς, Ἄσυλα καὶ ἀνεγνωρισμένας φιλανθρωπικὰς ὀργανώσεις, ἡμεδαπὰς καὶ ἀλλοδαπὰς, νὰ εἰσάγωσιν ἀτελῶς, καὶ μόνον ἐφ' ὅσον δὲν κατασκευάζονται ἐν τῇ χώρᾳ, σκεύη, εἴδη, μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα ἀποκλειστικῶς χρήσιμα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τῶν ἱδρυμάτων τούτων.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ τινῶν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ παραγομένων ἢ κατασκευαζομένων εἰδῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἤθελε διαπιστωθῇ, ὅτι τὰ βαρύνοντα τὰ εἴδη ταῦτα εἰσαγωγικὰ τέλη ἀποκερδαίνονται ἀδικαιολογήτως ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς, εἰς βάρος τῶν μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1930 δικαιουμένων ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων, δύνανται νὰ καθορίζωνται ἠτιολογημένως εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν ἡ ἀνάγκη, ὁ τρόπος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως καθιδρυμάτων ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν, ἐπιτελούντων δημοσίους καὶ κοινωφελεῖς σκοπούς, ἐν ἀποδεδειγμένῃ μόνον ἀνεπαρκείᾳ αὐτῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς τυχὸν δημιουργουμένης δι' αὐτὰ δαπάνης, ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἐπερχομένης καταργήσεως τοῦ δικαιώματος ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς εἰδῶν, δικαιώματος θεσπισθέντος δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα ὑφισταμένη διάταξις θεσπίζουσα ἀπαλλαγὴν ἐξ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ, παρομαρτούντων φόρων καὶ δικαιωμάτων ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα, ἐφ' ὅσον δὲν καταργεῖται ἢ δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 13, 14 καὶ 16 τοῦ νόμου 2948 «περὶ προστασίας τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας ὡς ἐτροποποιήθησαν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 10 — 13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως καὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 10—13 τοῦ νόμου «περὶ ἐξυβρίσεως ἐν γένει καὶ περὶ τύπου» τῆς 23 Νοεμβρίου 1837 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 10.— Μὲ κράτησιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ μὲ πρόστιμον δραχμῶν 5.000—50.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφότερα τιμωρεῖται ὅστις ὑβρίζει, χλευάζει ἢ δυσφημεῖ δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, δι' ἐγγράφου ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς ἀρχηγοὺς ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 11.— Κράτησις μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ πρόστιμον δραχμῶν 2.500—25.000 ἢ καὶ ἀμφότερα καταγινώσκονται εἰς τὸν ὑβρίζοντα, χλευάζοντα ἢ δυσφημοῦντα, δι' ἔργου ἢ διὰ λόγου, ἐγγράφως ἢ διὰ συμβολικῆς τινος παραστάσεως τοὺς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διαπεπιστευμένους Πρέσβεις ἢ ἄλλους, διπλωματικὸν χαρακτῆρα ἔχοντας, πληρεξουσίους ἢ ἀπεσταλμένους ἐν γένει ξένων κρατῶν.

Ἄρθρον 12.— Μὲ κράτησιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ πρόστιμον δραχμῶν 2.000—40.000 ἢ καὶ μὲ ἀμφότερα τιμωρεῖται ὅστις εἰς δημοσίας ὁμιλίας, εἰς κοινῶς διαδεδομένα περιοδικὰ συγγράμματα ἢ εἰς συμβολικὰς παραστάσεις προσβάλλει Κυβερνήσεις ἢ ἀρχὰς ξένων Κρατῶν διὰ περιφρονητικοῦ χλευασμοῦ ἢ βλασφημίας ἢ προκαλεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἐπανάστασιν τοὺς κατοίκους ξένων ἐπικρατειῶν.

Ἄρθρον 13.— Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἡ δίωξις γίνεται κατ' ἔγκλησιν τοῦ ὑβρισθέντος ἢ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰσαγγελέως, ἐπὶ αἰτήσει τοῦ Ἕλληνος Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ὡς ἄνω ἀπαγγελλομένων ποινῶν ἐλαττοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἕκαστον ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ συγγράμματος, συνιστῶντος μίαν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις παραβάσεων, δίδουσι λόγον ὅ τε ὑπεύθυνος συντάκτης αὐτοῦ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ ἄρθρου καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ τυπογραφείου, ἐνθα τοῦτο ἐξετυπώθη, εὐθυνόμενοι πάντες καὶ ἀλληλεγγύως διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν εἰς ἕκαστον ἐπιβληθέντων προστίμων.

2. Ἡ ἀπόδειξις ὅτι τὸ ἀξιοκατάκριτον ἄρθρον κατεχωρίσθη ἄνευ εἰδήσεώς τινος τῶν ἀνωτέρω, συγγραφέως τοῦ ἄρθρου, ὑπευθύνου συντάκτου καὶ ἰδιοκτήτου τοῦ τυπογραφείου, δὲν ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς ποινικῆς εὐθύνης.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ μένουσιν ἐν ἐφαρμογῇ, ὅπου ὑπάρχει περίπτωσις, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 349 (42), 351 (44) καὶ 352 (45) τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς διπλασιάζονται τὰ ἀνώτατα καὶ κατώτατα ὅρια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ποινῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑποβολῆς ἐγκλήσεως ἢ αἰτήσεως, συντεμνομένων κατὰ τὸ

ήμισυ των εις το άρθρον 145 Ποινικής Δικονομίας προθεσμιών. Η απόφασις είς ούδεν υπόκειται τακτικόν ένδικον μέσον.

2. Επί των ανωτέρω παραβάσεων η απόδειξις της αληθείας είναι απαράδεκτος.

3. Οι νόμοι ΓΩΙΗ' του 1911 «περί αναστολής εκτελέσεως της ποινής», 311 του 1917 «περί προσωρινής απολύσεως» και 3782 του 1929 «περί μετατροπής της ποινής εις χρηματικήν» δεν εφαρμόζονται, ούδε οι δια του τελευταίου καταργηθέντες νόμοι «περί μετατροπής ποινών».

Περί συμπληρώσεως και αυθεντικής ερμηνείας διατάξεών τινων των 3717 και 4432 νόμων

(Ως ετροποποιήθη κατά την β' κατ' άρθρον συζήτησιν)

Άρθρον 1.

Η αναγκαστική εκτέλεσις των πολιτικών αποφάσεων και οιωνδήποτε άλλων εκτελεστών τίτλων, εφ' όσον αφορώσιν απαιτήσεις ησφαλισμένας δι' υποθηκών επί σεισμοπλήκτων ακινήτων της κατά το άρθρον 1 παράγρ. 2 του 3717 νόμου περιφερείας, αναστέλλεται μέχρι της ανοικοδομήσεως και παραδόσεως τούτων εις τον ιδιοκτήτην προς χρήσιν και εκμετάλλευσιν, προκειμένου δε περί ανεγερθεισών ή επισκευασθεισών οικοδομών υπό των ιδιοκτητών, μέχρι λήψεως υπ' αυτών δανείου παρά του Α.Ο.Σ.Κ.

Άρθρον 2.

Εις το άρθρον 15 του νόμου 3717 προστίθεται ως πρώτη παράγραφος ή εξής.

Αί προς ασφάλειαν των προς επισκευήν ή ανοικοδόμησιν χορηγηθησομένων υπό του ΑΟΣΚ. δανείων, εγγραφησόμεναι υποθήκαι βαρύνουσι το επισκευασθησόμενον ή ανοικοδομησθησόμενον ακίνητον, ανεξαρτήτως του προσώπου του συνομολογήσαντος το δάνειον και όντος την υποθήκην, ισχύουσαι και κατά παντός εις ον ήθελε περιέλθει το ακίνητον. Εν περιπτώσει δε εκνικήσεως αυτού, ο εις ον ήθελε περιέλθει δικαστικώς το ακίνητον υποκαθίσταται αυτοδικαίως εις τας έναντι του Α.Ο.Σ.Κ. υποχρεώσεις του συνομολογήσαντος το δάνειον.

Άρθρον 3.

Αί αρχιτεκτονικαί και στατικαί μελέται των ανοικοδομηθησομένων σεισμοπλήκτων ακινήτων, αί υποβαλλόμεναι εις τα Γραφεία του κρατικού νομαρχιακού προς έγκρισιν, ως και η έκδοσις οικοδομικής αδείας απαλλάσσονται παντός τέλους ή ειδικού φόρου.

Άρθρον 4.

1. Η αληθής έννοια του άρθρου 8 του 4432 νόμου είναι, ότι ως άπ' ευθείας παρά του Α.Ο.Σ.Κ. εκτέλεσις έργων θεωρείται και ή δι' εργολάβων, εις ούς ο Α.Ο.Σ.Κ. ήθελεν αναθέσει την εκτέλεσιν των έργων, του γεγονότος τούτου βεβαιουμένου δι' επισήμου του Α.Ο.Σ.Κ. πιστοποιήσεως.

2. Εις το τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του 4432 νόμου προστίθεται εν συνεχεία: «Αί διαδικαστικαί πράξεις, αί αφορώσαι πάσαν μεταβολήν της κυριότητος σεισμοπλήκτων ακινήτων ως και αί περί ων προβλέπει το άρθρον 121 του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού του Κράτους, εν σχέσει προς τους μεσαιτείχους, έτι δε και ή μεταγραφή αυτών, συντάσσονται ατελώς».

Άρθρον 5.

Εις το άρθρον 2 § 1 στοιχείων γ' του νόμου 3717 προστίθενται εν συνεχεία τα ακόλουθα: «Πάντως ως προς έγκρισιν των μελετών των άνω έργων, σχεδίων πόλεων, κωμών κλπ. εφαρμόζονται αί ισχύουσαι γενικαί διατάξεις.»

Άρθρον 6.

Εις το άρθρον 2 παράγρ. 1 στοιχείων γ' του νόμου 3717 προστίθεται εν συνεχεία τα ακόλουθα: «Πάντως ως προς την έγκρισιν των μελετών των άνω έργων, σχεδίων πόλεων, κωμών κλπ εφαρμόζονται αί ισχύουσαι γενικαί διατάξεις».

Περί καταστάσεως παθόντων εν πολέμω αξιωματικών και υπαξιωματικών του Π. Ναυτικού.

(Ως ετροποποιήθη κατά την μόνην συζήτησιν.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Άρθρον 1.

Αί καταστάσεις παθόντων αξιωματικών και υπαξιωματικών του Π. Ναυτικού εν πολέμω είναι αί εξής:

Α') Πολεμική διαθεσιμότης λόγω τραυμάτων.

Β') Πολεμική αποστρατεία λόγω κακουχιών πολέμου.

Η μετάταξις αξιωματικού και υπαξιωματικού εις τινα των ανωτέρω καταστάσεων ενεργείται δια Προεδρικού Διατάγματος προκαλουμένου υπό του Υπουργού των Ναυτικών βάσει γνωματεύσεως της Ανωτάτης του Ναυτικού Υγειονομικής Επιτροπής.

Πολεμική διαθεσιμότης λόγω τραυμάτων.

Άρθρον 2.

Η κατάστασις της πολεμικής διαθεσιμότητος λόγω τραυμάτων πολέμου είναι ειδική κατάστασις αξιωματικού ή υπαξιωματικού αναμφισβητήτως ανικάνου δια την ενεργόν ναυτικήν υπηρεσίαν συνεπεία τραυμάτων πολέμου ληφθέντων ότε έφερε τον βαθμόν αξιωματικού ή υπαξιωματικού.

Τραύματα πολέμου δικαιολογούντα την τοιαύτην κατάστασιν του αξιωματικού ή του υπαξιωματικού είσι τα αποδεδειγμένως καθιστώντα τον τραυματίαν αναντιρρήτως ανίκανον δια την ναυτικήν υπηρεσίαν και περιλαμβανόμενα εις τους πίνακας Α' και Β' του παρόντος νόμου.

Τραύματα πολέμου δια την εφαρμογήν του παρόντος νόμου νοούνται τα ληφθέντα εν τη ζώνη των πρόσω και εν πολεμικοίς πλοίοις κατά την διάρκειαν των πολεμικών επιχειρήσεων και πάσης στρατιωτικής περιοχής εις ην ήθελεν εκδηλωθή πολεμική δράσις, προκληθέντα δε υπό όπλων ή οργάνων ή πολεμικών μέσων του εχθρού και εν γένει πολεμικών περιστατικών, ως και αί παθήσεις εκ των αεροπορικών τοιούτων.

Ως ζώνη των πρόσω δια την εφαρμογήν του παρόντος νόμου θεωρείται ή εκάστοτε οριζομένη υπό του Υπουργού των Στρατιωτικών δια τον στρατόν της ξηράς.

Άρθρον 3.

Οι εις πολεμικήν διαθεσιμότητα λόγω τραυμάτων μετατασσόμενοι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί δεν καταλαμβάνουν οργανικάς θέσεις, προάγονται όμως εφ' όσον δεν καταλαμβάνονται υπό του ορίου ηλικίας, ακολουθούντες την σειράν της κανονικής σειράς προαγομένου αμέσως αρχαιοτέρου των εν τω κλάδω, σώματι ή ειδικότητι εις ην ανήκουσι, μέχρι προσκτήσεως δύο βαθμών από του βαθμού, όν έφερον κατά τον τραυματισμόν των, πλην του σημαιοφόρου και υπαξιωματικού, προαγομένων τρίς, και του πλοιάρχου άπαξ, εφ' όσον δια τους ανωτέρω προβλέπονται οργανικώς οι σχετικοί βαθμοί εν τω κλάδω, σώματι ή ειδικότητι, εις ην ανήκουσιν. Οι εις την κατάστασιν ταύτην τιθέμενοι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί λαμβάνουσιν οί μεν υπαγόμενοι εις τον πίνακα Α' (Α' κατηγορίαν) ως μισθόν ισοβίως τας εκάστοτε αποδοχάς ενεργού υπηρεσίας του βαθμού όν φέρουσιν, οί δε του πίνακος Β' (Β' κατηγορίαν) τα 80 ο)ο των ανωτέρω αποδοχών.

Όσων εκ των τελευταίων τούτων η κατάστασις ήθελεν επιδεινωθή δύνανται τη αιτήσει των και κατόπιν γνωματεύσεως της Α.Ν.Υ.Ε. να μετατάσσωνται εις την κατάστασιν του πίνακος Α' (Α' κατηγορίαν), εφ' όσον η πάθησίς των περιλαμβάνεται εις τα τραύματα του πίνακος Α'.

Εις τους εν τοίς προηγουμένοις εδαφίοις του παρόντος άρθρου αναφερομένους και υποστάντας ακρωτηριασμόν οιονδήποτε ή παντελή αχρηστίαν του ενός ή και αμφοτέρων των άκρων προερχομένην ή οφειλομένην εις τραύματά των και χρησιμοποιούντας ένεκα τούτου τεχνητά μέλη και ορθοπεδικά μηχανήματα, παρέχεται μηνιαίως χρηματικόν επίδομα από 10—20ο)ο των αποδοχών, άς λαμβάνουσι εκ του Δημοσίου Ταμείου, δι' έξοδα κατασκευής ή επισκευής των τεχνητών μελών και ορθοπεδικών μηχανημάτων καταργουμένης της διατάξεως του νόμου 1486 του 1918, δυνάμει της οποίας το Δημόσιον υπεχρεούτο να παρέχη εις τούτους τεχνητά μέλη και ορθοπεδικά μηχανήματα και επισκευάζη ταύτα.

Ωσαύτως χορηγείται μηνιαίως χρηματικόν επίδομα 30—10 ο)ο των αποδοχών, άς λαμβάνουσιν εκ του Δημοσίου Ταμείου εις τους παθόντας απώλειαν αμφοτέρων των οφθαλμών λόγω τραύματος και χρησιμοποιούντας οδηγόν, ως και εις τους εντελώς παραλύτους συνεπεία τραύματος πολέμου.

Ο καθορισμός των δικαιουμένων εις την απόληψιν των ανωτέρω δικαιωμάτων ενεργείται κατόπιν γνωματεύσεως της Α. Ν. Υ. Ε.

Οι προσβαλλόμενοι εκ φυματιώσεως συνεπεία πολεμικού τραύματος διαμπερούς του θώρακος αξιωματικοί και αρχικελευσταί και οί τούτοις εξομοιούμενοι, διατελούντες εις την κατάστασιν της πολεμικής διαθεσιμότητος Α' και Β' κατηγορίας, δικαιούνται του ημερησίου επιδόματος εκ δραχμών 120 κατόπιν γνωματεύσεως της Α.Ν.Υ.Ε.,υπό τους όρους και περιορισμούς του 5 άρθρου του παρόντος. Εν τη περιπτώσει ταύτη οί της Β' κατηγορίας μετατάσσονται εις την Α' τοιαύτην κατόπιν γνωματεύσεως της αυτής επιτροπής.

Ωσαύτως του αυτού ημερησίου επιδόματος εκ δραχμών 120 υπό τους όρους και περιορισμούς του 5 άρθρου δικαιούνται και οί εν πολεμική διαθεσιμότητι (Α' και Β' κατηγορίας) διατελούντες αξιωματικοί και αρχικελευσταί και οί τούτοις εξομοιούμενοι, εφ' όσον προσβάλλονται εκ φυματιώσεως κατά τας περιπτώσεις των εδαφίων α', β', γ' και δ' του άρθρου 4.

Οί διατελούντες εν πολεμική διαθεσιμότητι λόγω τραυμάτων ουδεμίαν υπηρεσίαν εκτελούσιν, υπόκεινται δε εις τας διατάξεις των νόμων «περί καταστάσεως αξιωματικών Π. Ν. και περί καταστάσεως των υπαξιωματικών Π. Ν.», δυνάμενοι να φέρωσι την ναυτικήν αυτών στολήν.

Πολεμική αποστρατεία λόγω κακουχιών πολέμου.

Άρθρον 4.

Εις την κατάστασιν ταύτην μετατάσσονται αξιωματικοί και υπαξιωματικοί υπό τας ακολούθους περιπτώσεις:

α') Οι παθόντες εν τη ζώνη των πρόσω ή εν πολεμικοίς πλοίοις, μετά εξάμηνον εν αυτοίς συνεχή υπηρεσίαν, φυματίωσιν πνευμόνων ή ύποπτον βρογχικών καπάρρουν εξελιχθέντα εις φυματίωσιν εντός τριετίας από της απομακρύνσεώς των εκ της ζώνης των πρόσω ή της αποβάσεως των εκ πολεμικών πλοίων.

β') Οι παθόντες αποδεδειγμένως εν τη ζώνη των πρόσω ή εν πολεμικοίς πλοίοις πλευρίτιδα ή αιμόπτυσιν, ασχέτως χρόνου υπηρεσίας εν αυτή, και παρουσιάζοντες φυματίωσιν πνευμόνων εντός τριετίας από της επιστροφής των εκ ταύτης ή της αποβάσεως εκ των πολ. πλοίων.

γ') Οι παθόντες φυματίωσιν εντός έτους από της εκ της ζώνης των πρόσω απομακρύνσεώς των ή της αποβάσεώς των εκ πολεμικών πλοίων μετά προηγουμένην εν αυτή υπηρεσίαν εξάμηνον συνεχή ή τοιαύτην διακεκομμένην, εντός έτους χωρίς να έχωσι πάθη πλευρίτιδα, αιμόπτυσιν ή ύποπτον βρογχικόν καπάρρουν.

δ') Οι παθόντες φυματίωσιν συνεπεία πολεμικού τραύματος διαμπερούς του θώρακος, ανεξαρτήτως χρόνου της εν τη ζώνη των πρόσω ή επί πολεμικών πλοίων υπηρεσίας αυτών, ή φυματίωσιν των πνευμόνων κατόπιν οστείτιδος και αδενίτιδος φυματιώδους, εμφανισθείσης και εγχειρισθείσης εις υπηρεσίαν της ζώνης των πρόσω ή επί πολεμικών πλοίων εν συνεχεία υπηρεσίας μετώπου, ή φυματίωσιν των οφθαλμών κατόπιν πλευρίτιδος, ην έπαθον εν τω μετώπω.

Άπαντες οί ως ανωτέρω εν τοίς εδαφίοις α, β, γ και δ του παρόντος άρθρου αναφερόμενοι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί

δέον να έφερον τον βαθμόν του αξιωματικού ή υπαξιωματικού κατά την εν τη ζώνη των πρόσω υπηρεσίαν αυτών.

Οί μετατασσόμενοι κατά τας διατάξεις του παρόντος εις πολεμικήν αποστρατείαν λόγω κακουχιών πολέμου, οί μέχρι του βαθμού του πλοιάρχου συμπεριλαμβανομένου, προάγονται συγχρόνως εις τον ανώτερον βαθμόν, εφ' όσον προβλέπεται οργανικώς τοιούτος βαθμός εν τω κλάδω, σώματι ή ειδικότητι εις ην ανήκουσιν, άλλως λαμβάνουσι μόνον τας αποδοχάς του ανωτέρου βαθμού, δυνάμενοι να φέρωσι την ναυτικήν αυτών στολήν.

Άρθρον 5.

Οί μετατασσόμενοι εις πολεμικήν αποστρατείαν λόγω κακουχιών πολέμου λαμβάνουσιν ισοβίως τα 100 ο)ο των εκάστοτε αποδοχών ενεργού υπηρεσίας του βαθμού ον φέρουσιν.

Εκ τούτων οί παθόντες φυματίωσιν συνεπεία τραύματος του θώρακος μετατάσσονται τη αιτήσει των και κατόπιν γνωματεύσεως της Α.Ν.Υ.Ε. εις την Α' κατηγορίαν της πολεμικής διαθεσιμότητος.

Οί εκ των της καταστάσεως ταύτης υποστάντες ακρωτηριασμόν οιονδήποτε ή παντελή αχρηστίαν του ενός ή αμφοτέρων των άκρων, προερχομένην από τραύματα ή παθήσεις των δι' άς ετέθησαν εις την κατάστασιν ταύτην και χρησιμοποιούντες ένεκα τούτου τεχνητά μέλη και ορθοπεδικά μηχανήματα, απολαύουσι του καθοριζομένου εν τη 3η παραγράφω του 3ου άρθρου επιδόματος 10—20 ο)ο των αποδοχών των, υφ' ούς όρους εν τω άρθρω τούτω καθορίζεται.

Εις τους εν πολεμική αποστρατεία λόγω κακουχιών πολέμου τελούντας, εν περιπτώσει καθ' ην επιδεινουμένης της καταστάσεώς των ήθελον ούτοι παρουσιάση εικόνα φυματιώσεως εν εξελίξει, δι' ην να έχωσιν ανάγκην ειδικής νοσηλείας βεβαιουμένης υπό της Α.Ν.Υ.Ε., παρέχεται τη αιτήσει των ενδιαφερομένων ημερήσιον επίδομα εκ δραχμών 120 διά τους αξιωματικούς και αρχικελευστάς, και εκ δραχμών 80 διά τους υπαξιωματικούς.

Εν τη περί τούτου εκθέσει της ή Α.Ν.Υ.Ε. καθορίζει την χρονικήν διάρκειαν παροχής τούτου ήτις δεν δύναται να είναι μείζων των έξ μηνών. Διά τους μεταβαίνοντας προς θεραπείαν εις το Εξωτερικόν το χρονικόν τούτο όριον διπλασιάζεται.

Παρεχομένης της κατά τα άνω προθεσμίας δύναται να χορηγηθή κατά τον αυτόν τρόπον και εντός του αυτού χρονικού διαστήματος νέον τοιούτον επίδομα εάν συντρέχωσι και πάλιν αί υπό του ανωτέρω εδαφίου προβλεπόμεναι προϋποθέσεις.

Τό επίδομα τούτο καταβάλλεται μηνιαίως παρά του Ναυτικού Ταμείου, παρ' ού και μισθοδοτούνται, κατόπιν ειδικής διαταγής του Υπουργού των Ναυτικών.

Άρθρον 6.

Εις την κατάστασιν της πολεμικής αποστρατείας λόγω κακουχιών πολέμου υπάγονται και αξιωματικοί και υπαξιωματικοί α') παθόντες ληθαργικήν εγκεφαλίτιδα εκ τραυμάτων ή κακουχιών πολέμου, απολήξασαν εις νόσον Πάρκινσον· β') παθόντες φρενοβλάβειαν εκ τραυμάτων ή αφορμήν έχουσαν τας κακουχίας του πολέμου και της αιχμαλωσίας, εφ' όσον αύτη επήλθεν υπό τους όρους και περιορισμούς προς τα χρονικά όρια των εδαφίων α, β, γ και δ του 4ου άρθρου του παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικαί διατάξεις.

Άρθρον 7.

Όπου εν τω παρόντι νόμω αναφέρονται αξιωματικοί και υπαξιωματικοί νοούνται και έφεδροι, επίκουροι και έφεδροι επίκουροι τοιούτοι, ως και οί κατά την διάρκειαν του πολέμου βαθμολογηθέντες όπωσδήποτε κατά τας κειμένας διατάξεις αξιωματικοί και υπαξιωματικοί.

Οἱ τῆς καταστάσεως πολεμικῆς διαθεσιμότητος λόγῳ τραυμάτων καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας λόγῳ κακουχιῶν πολέμου ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ταξιδεύοντες ἀπολαμβάνουσι τῶν κεκανονισμένων διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὺς ἐκπτώσεων.

Οἱ τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται νὰ νοσηλεύωνται ἐν τοῖς Ναυτικοῖς ἢ Στρατιωτικοῖς Νοσοκομείοις ἀπολαμβάνοντες τῶν κεκανονισμένων ἐκπτώσεων.

Οἱ τῶν καταστάσεων τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Π. Ν., οἱ ἐκ τῶν μονίμων μόνον προερχόμενοι ὑπόκεινται, ὡς μέτοχοι τοῦ Μ.Τ.Π.Ν., εἰς ἀπάσας τὰς ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των κρατήσεις ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν., ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφοί των.

Οἱ τελούμενοι γάμοι τούτων, ἐφ' ὅσον τελοῦνται πρὸ τῆς καταλήψεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ βαθμοῦ των, ἀναγνωρίζονται, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ Μετ. Ταμείου Π. Ν., ὡς ἐφαρμόζονται αὗται καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφους των.

Ἄρθρον 8.

Ἡ Α.Ν.Υ.Ε. ἐπιλαμβάνεται τῆς ἐξετάσεως παντὸς ἀξιωματικοῦ καὶ ὑπαξιωματικοῦ καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων, οὗτινος τὰ δικαιολογητικὰ ἤθελον διαβιβασθῇ αὐτῇ δυνάμει διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνονται καθ' ὁμόφωνον γνώμην τῶν μελῶν των, οὖσαι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν καὶ ἀνέκκλητοι.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας παραπέμπεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς Ἀνωτάτην Ἀναθεωρητικὴν Ναυτικὴν Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν ἀξιωματικὸς ἢ ὑπαξιωματικός.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Α.Α.Ν.Υ.Ε. εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀνέκκλητος διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ἔστω καὶ κατὰ πλειοψηφίαν.

Ἄρθρον 9.

Οἱ εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταστάσεις μετατασσόμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ λαμβάνουσιν ἐπὶ τρίμηνον τὰς ἀποδοχὰς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ βαθμοῦ των, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἄρχεται ἡ καταβολὴ αὐτοῖς τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου καθοριζομένων ἀπολαυῶν.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν διατελοῦν ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ πολεμικῇ ἀποστρατείᾳ λογίζεται διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Αἱ ἀποδοχαὶ πάσης φύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς οὐδεμίαν κατάσχεσιν ὑπόκεινται πλὴν διατροφῆς τέκνων, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐκκρεμοῦσαι σχετικαὶ ὑποθέσεις κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Οἱ διατελοῦντες ἤδη εἰς τὰς καταστάσεις τῆς τιμητικῆς διαθεσιμότητος καὶ τιμητικῆς ἀποστρατείας λόγῳ τραυμάτων ἢ ἄλλων παθήσεων, ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μετατάσσονται οἱ μὲν πρῶτοι εἰς τὴν Α' κατηγορίαν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος, οἱ δὲ δεύτεροι εἰς τὴν Β' κατηγορίαν αὐτῆς, ὑπαγόμενοι τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐκ τῶν οἱ τῆς Β' κατηγορίας φέροντες τραύματα περιλαμβανόμενα εἰς τὸν πίνακα Α' τοῦ παρόντος μετατάσσονται τῇ αἰτήσει των κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α.Ν.Υ.Ε. εἰς τὴν Α' κατηγορίαν.

Οἱ ἤδη διατελοῦντες εἰς τιμητικὴν διαθεσιμότητα ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου, πλὴν τῶν τεθέντων εἰς τὰς καταστάσεις «παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ» ἢ τιμητικῆς διαθεσιμότητος μὲ τὸν βαθμὸν σημαιοφόρου ἢ ὑπαξιωματικοῦ, οἵτινες ἀκολουθοῦσι τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, δικαιοῦνται προαγωγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νόμων, δι' ὧν ἐτέθησαν εἰς τὰς καταστάσεις παθόντος ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ τιμητικῆς διαθεσιμότητος.

Ἄρθρον 12.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἤδη εἰς τὰς Α' Β' καὶ Γ' κατηγορίας τῆς εἰδικῆς ἀποστρατείας ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι μετατάσσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς ἀποστρατείας, ἀπολαύοντες τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5ου τοῦ παρόντος καθοριζομένας ἀπολαυάς.

Ἐκ τούτων δικαιοῦνται συγχρόνου προαγωγῆς εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν συμφώνως τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 4 ὅσοι οὐδένα βαθμὸν ἔλαβον ἐν ταῖς προηγουμέναις καταστάσεσι τιμητικῆς ἀποστρατείας καὶ εἰδικῆς ἀποστρατείας.

Ἄρθρον 13.

Οἱ διὰ τῶν ἄνω ἄρθρων 11 καὶ 12 μετατασσόμενοι εἰς τὰς καταστάσεις πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ ὑπάγονται ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ Μετοχ. Ταμείου τοῦ Π. Ν. καὶ τὰς πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεις, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος.

Οἱ διὰ τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 11 καὶ 12 μεταταστόμενοι εἰς τὰς καταστάσεις τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Π. Ν. δικαιοῦνται μερίσματος ἐκ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ τούτου ἑκάστοτε διατάξεις ἐφ' ὅσον συμπληροῦσιν εἰκοσιπενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν διανυθεῖσαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Π. Ν. καὶ ἀφ' οὗ ἐκπληρώσουν τὰς διὰ συμπλήρωσιν τῆς συνεισφορᾶς μετοχῆς κλπ. σχετικὰς ὑποχρεώσεις των. Οὗτοι ἐξακολουθοῦσι νὰ καταβάλλωσιν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν των τὰς κεκανονισμένας ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Ν. κρατήσεις ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφοί των, μέχρις ὅτου καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Ἄρθρον 14.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀρχικελευσταὶ καὶ οἱ τούτοις ἐξομοιούμενοι, δικαιούμενοι νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμα μετατάξεώς των κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰς διὰ τούτου δημιουργουμένας καταστάσεις τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος λόγῳ τραυμάτων πολέμου καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας λόγῳ κακουχιῶν πολέμου, δύνανται νὰ ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμά των τοῦτο μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1931. Τὸ δικαίωμα τοῦτο δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ εἰς κελευστὰς καὶ ὑποκελευστὰς κατόπιν διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ὡσαύτως δύνανται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ ὁρίου νὰ ζητήσωσιν ἐφ' ἅπαξ τὴν ἐπανεξέτασίν των οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Α.Ν.Υ.Ε. καὶ κριθέντες ὡς μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3450 ἢ δύνανται νὰ προσκομίσωσι στοιχεῖα μὴ τεθέντα ὑπ' ὄψει τῆς Α.Ν.Υ.Ε., πλὴν τῶν ἐξελθόντων τοῦ στρατεύματος διὰ τοῦ νόμου 4444 «περὶ ἐκουσίας ἀποστρατείας ἀξιωματικῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ κλπ.».

Ἄρθρον 15.

Ἡ καταβολὴ εἰς τοὺς δικαιούχους τῶν καθοριζομένων ἀποδοχῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἑπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος τῆς μεταθέσεώς των εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένας καταστάσεις.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν διεπέλεσαν εἰς τὰς καταστάσεις τῆς τιμητικῆς διαθεσιμότητος, τιμητικῆς καὶ εἰδικῆς ἀποστρατείας λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' ἅπασας τὰς περιπτώσεις, οἱ δὲ τελεσθέντες γάμοι αὐτῶν ἀναγνωρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 16.

Ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἐπισυνάπτονται Α' καὶ Β' Πίνακες.

Ἄρθρον 17.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κανονισθήσονται λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 18.

Οἱ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1928 3450 νόμου διατελοῦντες ἤδη ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοί, ἐξακολουθοῦσι παραμένοντες ἐν αὐταῖς μέχρι τῆς μετατάξεώς των εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος δημιουργουμένας καταστάσεις.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργεῖται πᾶσα οἱαδήποτε γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις νόμου ἢ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

ΠΙΝΑΞ Α'.

ἐμφαίνων τὰς βλάβας ἐκ τραυμάτων πολέμου αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος λόγῳ βαρέων τραυμάτων πολεμικῶν προκληθέντων ὑπὸ ὅπλων, ὀργάνων ἢ πολεμικῶν μέσων τοῦ ἐχθροῦ καὶ πολεμικῶν περιστατικῶν ὡς καὶ ἀεροπορικῶν τοιούτων.

1. Χειρουργικά.

1) Ταὐτόχρονος ἀπώλεια τῶν ἀντιχείρων καὶ ὅλων τῶν δακτύλων ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ τῶν ἀντιχείρων καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων δακτύλων.

2) Ἀπώλεια ὁλικὴ τῶν δύο χειρῶν ἢ καὶ μιᾶς ἢ πλήρης ἀχρήστευσις ταύτης.

3) Ἀκρωτηριασμὸς τῶν δύο ἄκρων ποδῶν (μεσοταρσικὸς) ἐκ τραυμάτων ἢ κρυοπαγημάτων.

4) Ἀκρωτηριασμὸς μηροῦ ὑποτροχαντήριος.

5) Ἀγκύλωσις τῶν δύο ἰσχίων.

6) Ἀπεξάρθρωσις τοῦ ἰσχίου.

6α) Ἀχρήστευσις τοῦ σκέλους.

7) Βράχυνσις τοῦ σκέλους ἄνω τῶν 8 ἑκατοστομ.

8) Ἀκρωτηριασμὸς τῶν ἄκρων συνεπείᾳ βαρείας λοιμώξεως ἢ διαχύτου τῆς χώρας τῆς ἐκ πολεμικοῦ τραύματος οὐλῆς τῆς περὶ αὐτὴν τοιαύτης, ἐφόσον καὶ μόνον αὕτη ὑπέκειτο εἰς χρονίας ἢ περιοδικὰς διαταραχάς, (ἐξοίδησις, φλεγμονή, ἐξωτερικὸς ἐρεθισμὸς) ἀποτόκους τοῦ πολεμικοῦ τραύματος ἡ δὲ μειονεκτικὴ ὡς ἐκ τούτου κατάστασις τῶν μαλακῶν μορίων αὐτῆς ἐπέδρασεν ἴσως καὶ εἰς τὴν βαρυτέραν τροπὴν τῆς λοιμώξεως μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ἀκρωτηριασμὸν τοῦ μέλους.

9) Τελεία ἀγκύλωσις κροταφογναθικῆς ἀρθρώσεως ἢ ἀχρήστευσις αὐτῆς.

10) Ὑπολείμματα τραυματικοῦ ἐμπυήματος ἢ αἱμοθώρακος μετὰ συμπαρομαρτουσῶν παραμορφώσεων ἢ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

11) Οὐλὴ τραύματος παρὰ τὴν μεσότητα τῆς δεξιᾶς λαγονίου ἀκρωλογίας μὲ παραμονὴν τοῦ βλήματος ἐντὸς καὶ εἰδικώτερον μὲ παραμονὴν αὐτοῦ ἔμπροσθεν τῆς σπονδυλικῆς στήλης μεταξὺ τοῦ ὀσφυϊκοῦ καὶ ἱεροῦ ὀστοῦ μετ' ἀτρησίας τοῦ σκέλους καὶ τῆς κνήμης καὶ δυσκαμψίας τῶν κινήσεων τῆς ἀρθρώσεως ἰσχίου καὶ γόνατος.

12) Ἀπώλεια πλειόνων πλευρῶν μετὰ συμφυτικῆς πλευρίτιδος καὶ ἐν γένει λειτουργικῶν διαταραχῶν.

13) Ξένα σώματα, (σφαῖραι, θραῦσμα ὀβίδος κλπ.) ἐντὸς τοῦ πνευμονικοῦ παρεγχύματος ἢ ἐμπεπαρμένα εἰς τὸ διάφραγμα καὶ προκαλοῦντα βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.

14) Βαρεῖαι καρδιακαὶ διαταραχαὶ ὀφειλόμεναι εἰς τὴν παραμονὴν ἐλήματος εἰς τὰ τοιχώματα τῆς καρδίας ἢ τὸ περικάρδιον.

15) Ἐκτεταμένη ἀπώλεια τοῦ προκαρδιακοῦ σκελετοῦ, οὕτως ὥστε νὰ μὴ προασπίζηται ἐπαρκῶς ἡ καρδία.

16) Ἐπίσημα ἀνευρίσματα τῶν μεγάλων ἀγγείων μετὰ βαρειῶν λειτουργικῶν διαταραχῶν.

17) Εὐρέα κοπρανώδη συρίγγια ὡς καὶ μεταταυματικὴ παρὰ φύσιν ἕδρα, βίδουσα βίδουσι σχεδὸν εἰς τὸ σύνολον του ἐντερικοῦ περιεχομένου οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ στενὰ ἁπλᾶ κοπρανώδη συρίγγια.

18) Στένωμα μεταταυματικὸν τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας μετὰ καταστροφῆς τοῦ σφιγκτῆρος τοῦ δακτυλίου καὶ ἀκρατείας τῶν κοπράνων.

19) Καθολικὸς εὐνουχισμός, δηλαδὴ ἐξάλειψις τῆς προσθίας οὐρήθρας, τοῦ ὀσχέου καὶ τῶν ὄρχεων, τῆς οὐρήσεως γινομένης διὰ περιναϊκοῦ ἢ ὑπογαστρικοῦ συριγγίου.

20) Βαρέα τραύματα καύσεως μετὰ ἐπιπλοκῆς νεφρικῆς καὶ καυστικῆς λοιμώξεως χρονίας, μὴ ὑποχωρούσης εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν.

21) Βαρέα τραύματα κύστεως, ἐπενεγκόντα ἀκράτειαν ὑόνων τῶν οὔρων.

II. Ὀφθαλμολογικά.

22) Ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μεταταυματική.

23) Λαγόφθαλμος τῶν δύο ὀφθαλμῶν συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως τοῦ σιστοίχου προσωπικοῦ ὅταν κατὰ τὴν σύγκλησιν τῶν βλεφάρων ὁ κερατοειδὴς μένῃ ἀκάλυπτος, ἢ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως μεταταυματικήν.

24) Μεταταυματικὴ ἀτροφία λόγῳ τραύματος τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

25) Πτῶσις ὁλοκληρωτικὴ τοῦ ἄνω βλεφάρου συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως τοῦ ἀνελκυστῆρος τοῦ βλεφάρου κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, καλύπτουσα κατὰ τὴν εὐθεῖαν ὅρασιν τὴν κόρην τελείως, ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς φέρῃ ἀπώλειαν μεταταυματικὴν τῆς ὁράσεως.

26) Θύλωσις διάχυτος τοῦ κερατοειδοῦς λίαν ἐκσεσημασμένη καὶ πυκνὴ ἢ καὶ κεντρικὴ τοιαύτη, καλύπτουσα πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς κόρης, ἐπελθοῦσα κατόπιν μεταταυματικῆς κερατίτιδος ἢ τοιαύτης ἐξ ἀσηψιγόνων αἰρίων ἢ ἔστω καὶ προϋπαρχουσα κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν μεταταυματικὴν τῆς ὁράσεως.

27) Ὑπόχυμα λόγῳ τοῦ τραύματος τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου τέλειον ἢ καταλαμβάνον τὸ κέντρον τούτων καθ' ἅπαν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τοιοῦτον τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, ἐὰν ὁ ἕτερος φέρῃ μεταταυματικὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως.

28) Ἀποκολλήσεις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς μεταταυματικαί, ἑλικαὶ ἢ ἐνδιαφέρουσαι τὴν ὠχρὰν κηλίδα ἢ ῥήξεις τραυματικαὶ χοροειδοῦς, ἀφορῶσαι ἐπίσης τὴν ὠχρὰν κηλίδα, ὅταν αὗται ἀπαντῶσι κατ' ἄμφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ κατὰ τὸν ἕνα μόνον ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ μεταταυματικὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως.

29) Γλαύκωμα ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν συνεπείᾳ παρουσίας ξένου σώματος λόγῳ τοῦ τραύματος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἢ ἐξαρθρήματος τοῦ φακοῦ μεταταυματικοῦ ἢ τοιούτου τοῦ

ένὸς μόνον ὀφθαλμοῦ, ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν μεταπαυματικὴν ἢ μὴ τῆς ὁράσεως.

30) Παραμόρφωσις καὶ ἐκτοπισμὸς τῆς κόρης τοιοῦτος ὥστε νὰ ἐμποδίζηται ἡ εἴσοδος τῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων ἐντὸς του ὀφθαλμοῦ λόγῳ προσθίων ἢ ὀπισθίων συνεχειῶν τῆς ἴριδος ὅταν αὕτη ὑπάρχῃ κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν μεταπαυματικὴν τῆς ὁράσεως.

31) Αἰμορραγίαι τοῦ ὑελώδους σώματος οὐχὶ τελείως ἀπορροφηθεῖσαι καὶ καθιστῶσαι προβληματικὴν τὴν ὅρασιν, ὅταν αὗται ὑπάρχωσι κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ παρέμειναν τοιαῦται μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίμονον θεραπείαν τοὐλάχιστον τοῦ ὑελώδους μετὰ θολερότητος τούτου, ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς φέρῃ μεταπαυματικὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως.

32) Οὐλαὶ μεταπαυματικαὶ τῶν βλεφάρων καὶ ἐπιπεφυκότος (συμβλέφαρον, ἀγγυροβλέφαρον) κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, κωλύουσαι μηχανικῶς τὴν ὅρασιν ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς φέρῃ ἀπώλειαν μεταπαυματικὴν τῆς ὁράσεως.

33) Αἱ ἀνωτέρω ὀφθαλμικαὶ παθήσεις προσερχόμεναι ἐκ πολεμικῶν ἀερίων

34) Ἀπώλεια ἑνὸς ὀφθαλμοῦ καὶ μονόπλευρος βαρυκοΐα μετὰ μονίμου ἰλίγγου.

III. Νευρολογικά.

35) Αἱ χρόνιαι ἀποδεδειγμένως μεταπαυματικαὶ ψυχώσεις αἱ καθιστῶσαι ἀναγκαίαν τὴν μόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐπίβλεψιν.

Ἡ ἔναρξις τῶν τοιούτων ψυχώσεων δέον νὰ ἔλαβε χώραν ἀμέσως μετὰ τὸν τραυματισμόν, νὰ ἀποκλείηται δὲ κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ συφιλιδικῆς μολύνσεως τοῦ ἀτόμου.

36) Ἡ ἄνοια ἡ ἀναπτυχθεῖσα ὡς συνέπεια τῆς μεταπαυματικῆς ἐπιληψίας.

37) Ἡ μεταπαυματικὴ πλήρης ἡμιπληγία, εἴτε λόγῳ ἐγκεφαλικῆς βλάβης, εἴτε τοῦ νοτιαίου μυελοῦ (συνδρομὴ Brovvn Sequard).

38) Αἱ παραλύσεις καὶ τῶν τεσσάρων ἄκρων λόγῳ τραύματος τῆς αὐχενικῆς μοίρας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

39) Αἱ ὁλικαὶ παραλύσεις τοῦ δεξιοῦ βραχιονίου πλέγματος.

40) Αἱ παραπληγίαι ἐγκεφαλικῆς ἢ μυελικῆς προελεύσεως μετὰ ἢ ἄνευ διαταραχῶν ἀπὸ τῶν σφιγκτήρων ὁσάκις ἡ βάδισις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἄνευ τῆς βοηθείας βακτηριῶν.

41) Αἱ μεταπαυματικαὶ συνδρομαί. (Parkinson).

42) Ἡ μονοπληγία ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως, ἡ συνεπαγομένη ἀχρηστίαν τοῦ μέλους.

43) Αἱ συνδεδυασμέναι παραλύσεις τῶν τεσσάρων τελευταίων κρανιακῶν νεύρων (γλωσσοφαρυγγικοῦ, πνευμογαστρικοῦ, παλινδρόμου καὶ ὑπογλωσσίου).

44) Αἱ συνδεδυασμέναι παραλύσεις τῶν νεύρων ἀμφοτέρων τῶν ἄνω ἄκρων.

45) Βαρεῖς τραυματισμοὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος κατ' ἀπήχησιν (air Explosif) συνεπείᾳ ἐκρήξεως ὀβίδος, καταλιπόντες τὰς εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 καὶ 43 παραλύσεις.

IV. Ὠτορινολαρυγγολογικά.

46) Τελεία κώφωσις ἀμφίπλευρος μετὰ μονίμου ἰλίγγου.

47) Μεταπαυματικαὶ στενώσεις τοῦ λάρυγγος ἢ παραλύσεις ἀμφοτέρων τῶν παλινδρόμων νεύρων ἢ ἀγγυλώσεως τῶν χόνδρων τούτου, ἀπαιτοῦσαι τὴν μόνιμον χρῆσιν σωλῆνος τραχειοτομίας.

V. Κρανίον.

48) Ἀπώλεια σημαντικὴ ὀστεώδους οὐσίας τοῦ κρανίου καθ' ὅλον τὸ πάχος τοῦ ὀστοῦ καὶ μετὰ προωθήσεως κατὰ τὸν βῆχα τῆς σκληρᾶς μήνιγγος.

49) Οἱ τραυματίαι τοῦ κρανίου, ὑποστάντες ἢ μὴ ἀνάτρησιν, ἐὰν πρὸς τοῖς ὑποκειμενικοῖς ἐμφανίζουσι καὶ ἀντικειμενικὰ συμπτώματα. ἀποκλειομένων μόνον κατόπιν ὑποβολῆς εἰς ὡρισμένας ἐξετάσεις (διαταραχαὶ τῆς ἰσορροπίας, ἀλλοιώσεις τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ, ἀλλοιώσεις τῆς ἐνδοφθαλμικῆς πιέσεως κλπ.).

ΠΙΝΑΞ Β'.

ἐμφαίνων τὰς βλάβας ἐκ τραυμάτων πολέμου, αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀποστρατείας λόγῳ τραυμάτων πολεμικῶν προκληθέντων ὑπὸ ὅπλων, ὀργάνων ἢ πολεμικῶν μέσων τοῦ ἐχθροῦ καὶ πολεμικῶν περιστατικῶν, ὡς καὶ ἀεροπορικῶν τοιούτων.

Ἄκρα χείρ.

Αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸ δεξιὸν ἄνω ἄκρον ἐπὶ τῶν ἀποδεδειγμένων ἀριστεροχείρων ἰσχύουσι διὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον.

1) Σημαντικὴ δυσχέρεια τῆς χρήσεως τῆς χειρὸς ἕνεκα α') κάμψεως μονίμου ἢ ἐκτάσεως μονίμου ὅλων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς συμπεριλαμβανομένου ἢ μὴ τοῦ ἀντίχειρος ὡς καὶ ἡ ἰσχαιμικὴ σύσπασις τοῦ wolkmann, β') ἕνεκα κάμψεως ἢ ἐκτάσεως μονίμου τριῶν δακτύλων μιᾶς χειρὸς μετὰ δυσκαμψίας τῶν λοιπῶν. ἀτροφίας τῆς χειρὸς μετὰ δυσκαμψίας τῶν λοιπῶν, ἀτροφία τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ἀντιβραχίου καὶ δυσκαμψίας τοῦ καρποῦ.

2) Ἐξάρθρημα μὴ ἀναπτυχθὲν καὶ μὴ ἀναπτυχθησόμενον τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος ἐν περιπτώσει οὐλῶν αὐτῶν προσπαγυνσῶν τῇ παλάμῃ καὶ δυσκαμψίας τῶν λοιπῶν δακτύλων.

3) Ἀπώλεια ὁλικὴ τοῦ ἀντίχειρος, τοῦ δείκτου μιᾶς χειρός.

4) Ἀπώλεια ὁλικὴ δύο ἐκ τῶν ἄλλων δακτύλων μιᾶς χειρὸς ἄνευ τῶν ἀντιστοίχων μεταπαρπίων ἐν περιπτώσει δυσκαμψίας ἐκσεσημασμένης μονίμου τοῦ ἀντίχειρος ἢ τῶν λοιπῶν δακτύλων.

5) Ἀπώλεια ἀντίχειρος, δείκτου καὶ μέσου ἢ παραμέσου ἢ μικροῦ δακτύλου μιᾶς χειρός.

6) Ἀπώλεια ὁλικὴ δείκτου καὶ δύο ἑτέρων δακτύλων μιᾶς χειρός.

7) Ἀπώλεια ὁλικὴ μέσου, παραμέσου καὶ μικροῦ δακτύλου δεξιᾶς χειρός.

8) Ἀπώλεια ὁλικὴ μέσου, παραμέσου καὶ μικροῦ δακτύλου ἀριστερᾶς χειρὸς ἐφόσον ἔχουσιν ἀφαιρεθῇ καὶ τὰ μεταπάρπια ἢ ἐφόσον συνυπάρχει δυσκαμψία ἕκδηλος τοῦ ἀντίχειρος ἢ τοῦ δείκτου.

9) Ταυτόχρονος ἀπώλεια τῶν δύο ἀντιχείρων μόνον.

10) Τέλειον ἐξάρθρημα μεταπαυματικὸν ὅλων τῶν μεταπαρπίων τῆς χειρὸς μετὰ δυσχερείας τῆς χρήσεως τῆς χειρός.

Καρπός.

Σημείωσις α') Αἱ φυσιολογικαὶ κινήσεις τῆς κάμψεως καὶ ἐκτάσεως ποικίλλουσι μεταξὺ 95ο καὶ 130ο. β') Αἱ κινήσεις τοῦ πρηνισμοῦ καὶ ὑπτιασμοῦ καλύπτουσιν ὁλικὴν γωνίαν 180ο.

11) Ἀγκύλωσις τελεία καρποῦ ἐν κάμψει τελείᾳ καὶ πρηνισμῷ.

12) Ψευδάρθρωσις καρποῦ (καρπὸς αἰωρούμενος) ἐπακόλουθος εὐρειῶν διεκπρίσεων ἢ μεγάλων τραυματικῶν ἀπωλειῶν οὐσίας τοῦ καρποῦ μετὰ καταφανοῦς δυσχερείας τῆς χρήσεως τῆς χειρός.

13) Παρέκκλισις τοῦ δεξιοῦ καρποῦ πρὸς τὴν κερκίδα

καὶ τὴν ὠλένην (ραιβὴ χείρ) ἐπακόλουθος ἐκπεταμένης ἀπωλείας ἑνὸς τῶν ὀστῶν τοῦ ἀντιβραχίου μετὰ σημαντικῆς ἐκτοπίσεως τῆς χειρὸς καὶ ἐκ σεσημασμένης δυσχερείας εἰς τὴν κινητότητα τῶν δακτύλων.

Ἀντιβράχιον.

14) Χαλαρὰ ψευδάρθρωσις καὶ τῶν δύο ὀστῶν τοῦ ἀντιβραχίου (ἀντιβράχιον αἰωρούμενον).

Ἀγκών.

15) Ἀγκύλωσις τελεία τοῦ ἀγκῶνος τοῦ δεξιοῦ.

Σημείωσις Ὁ ὅρος οὗτος ἀφορᾷ τὴν τελείαν ἀπώλειαν τῆς κινήσεως, τῆς κάμψεως, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ πρηνισμοῦ καὶ ὑπτιασμοῦ.

16) Ψευδόρθρωσις χαλαρὰ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος ἀπότοκος εὐρείας ἀπωλείας ὀστικῆς οὐσίας ἢ ἐκτεταμένης διεκπρίσεως.

17) Ψευδάρθρωσις μόνιμος τοῦ βραχιονίου ὀστοῦ μὴ αἰρομένη διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

18) Αἰωρούμενος βραχίων.

19) Ἀγκύλωσις τελεία ὤμου.

20) Περιαρθρῖτις μεταπαυματικὴ χρονία ἐπώδυνος τοῦ ὤμου μετ' ἐκδήλου ἀτροφίας καὶ περιορισμοῦ τῶν κινήσεων.

21) Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη ὤμου.

Κλείς.

22) Ὑπολείμματα κατάγματος κακῶς πορωθέντος καὶ ἐφόσον συνυπάρχει πόρος ὑπερτροφικὸς προέχων λίαν καὶ δυσκαμψία λίαν ἐκδηλος τοῦ ὤμου μόνιμος μετὰ περιαρθρίτιδος.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁ ἁπλοῦς ὑπερτροφικὸς πόρος ἔστω καὶ ἂν συνυπάρχῃ ἐλαφρὰ δυσκαμψία τοῦ ὤμου.

23. Ὑπολείμματα καταγμάτων ἀμφοτέρων τῶν κλειδῶν καὶ ἐφ' ὅσον συνυπάρχει δυσκαμψία μόνιμος ἀμφοτέρων τῶν ἀρθρώσεων τοῦ ὤμου ἢ σημαντικὴ τοιαύτη τοῦ δεξιοῦ ἢ περιαρθρῖτις ἕκδηλος.

24. Ὑπολείμματα κατάγματος τῆς κλειδὸς ἐφ' ὅσον ἕνεκα τοῦ ὑπερτροφικοῦ πόρου προκαλοῦνται ἔκδηλα καὶ ἀναμφισβήτητα φαινόμενα πιέσεως τῶν ὑποκειμένων νεύρων, ἤτοι νευρίτιδος ἢ παρέσεως ἐντετοπισμένης ἐπωδύνου.

Μῦες ἄνω ἄκρων.

25. Ἐκπεταμένη ἀπώλεια μυϊκῆς οὐσίας ἀφορῶσα ἕνα ἢ πλείονας μῦς μετ' ἐκπεταμένων συμφύσεων τοῦ δέρματος ἢ τῶν κατὰ βάθος στρωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον συνυπάρχουσι δυσκαμψίαι ἀρθριτικαὶ ἢ οὐσιώδεις λειτουργικαὶ διαταραχαί.

26. Ἐπίσημος μεταπαυματικὴ ἀτροφία ὁλικὴ τοῦ ἄνω ἄκρου μετὰ ἐντόνων λειτουργικῶν διαταραχῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ἁπλῆ ἀτροφία ἄνευ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

Κάτω ἄκρα (δάκτυλοι-ταρσός).

27. Ὑπολείμματα κατάγματος ἢ ἐξαρθρήματα τῶν μεταταρσίων ἢ τῶν ὀστῶν τοῦ ταρσοῦ ἐπιφέροντα ἔκδηλον πτῶσιν ἐπώδυνον τοῦ πέλματος τοῦ ποδὸς ἢ παρέκκλισιν σημαντικὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔξω ἢ ἔσω (στρεβλὸς ποῦς) μετὰ λειτουργικῶν δυσχερειῶν ἐκδήλων τοιούτων, ὥστε ἡ βάδισις νὰ παρακωλύηται ἐπισήμως.

28. Ἀπεξάρθρωσις μεσοταρσικὴ (choport) ὑποστραγαλική, ἀκρωτηριασμὸς ἄτυπος, ἐνδοταρσικὸς (pichard) ἢ ὑποστραγαλικὸς (progatt).

Ἄκρος ποῦς.

Σημείωσις. Αἱ κινήσεις κάμψεως καὶ ἐκτάσεως τῆς κνημοταρσικῆς ἀρθρώσεως παρουσιάζουσιν ἑκατέρα πλάτος 400 περίπου ἑκατέρωθεν τῆς θέσεως τῆς ἡρεμίας (ὀρθῆς γωνίας).

29. Λίαν ἔκδηλος ἀρθριτικὴ δυσκαμψία μόνιμος τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως μετὰ πλημμελοῦς γωνίας κινήσεως (πτερνοβάμων ἱππόπους).

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν συμπεριλαμβάνονται αἱ ἐλαφραὶ δυσκαμψίαι μετὰ γωνίας κινήσεως εὐσταθοῦς, τοῦ ποδὸς διατηροῦντος τὰς κινήσεις αὐτοῦ, αἵτινες ποικίλλουσιν ἀπὸ 0,15 ἑκατέρωθεν τῆς ὀρθῆς γωνίας.

30. Τελεία ἀγκύλωσις τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως.

31. Αἱ ἀνωτέρω παθήσεις ἐκ κρυοπαγημάτων.

Κνήμη.

32. Μεταπαυματικὴ ἐκτόπισις ἐπίσημος τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔσω ἢ ἔξω τοῦ πέλματος τείνοντος νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὸν ὑγιᾶ πόδα ἢ πρὸς τὰ ἔξω, τῆς βαδίσεως καὶ τῆς ὀρθίας στάσεως συντελουμένης ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄκρου ποδὸς ἢ τοῦ ἔσω χείλους αὐτοῦ.

33. Πόρος τῆς κνήμης πλημμελὴς ἢ λίαν ὑπερτροφικὸς μετὰ βραχύνσεως ὑπερβαινούσης τὰ 3—4 ἑκ. (μὴ βελτιουμένης δι' ὑψηλοτέρου κατύματος) ἀτροφίας ἐκδήλου τῆς κνήμης ἢ μετὰ γωνιώδους παρεκκλίσεως τῆς κνήμης ἢ τοῦ ἄκρου ποδὸς πρὸς τὰ ἔξω ἢ ἔσω μετὰ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ πορώσεις ἐν καλῇ θέσει μετὰ ἀσημάντου ἀτροφίας ἢ τῆς ἄνω βραχύνσεως καὶ ἐν γένει ἄνευ λειτουργικῶν ἐπισήμων διαταραχῶν.

34. Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη τῶν δύο ὀστῶν τῆς κνήμης ἢ τοιαύτη μόνον τῆς κνήμης.

Γόνυ.

35. Κάταγμα ἐπιγονατίδος μετὰ πλημμελοῦς συνενώσεως ἰνώδους μικροῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐνεργητικὴ ἔκτασις οὐδόλως σχεδὸν εἶναι δυνατή, ἡ κάμψις εἶναι προωρισμένη καὶ συνυπάρχει ἀτροφία ἀξιοσημείωτος τοῦ μηροῦ.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται οἱ ὀστεώδεις ἢ βραχεῖς ἰνώδεις πόροι ἢ ἡ συνεσφιγμένη ψευδάρθρωσις ἐφ' ὅσον αἱ κινήσεις ἐκτάσεως εἶναι δυναταί, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ κάμψις εἶναι ὀλίγον περιωρισμένη.

36. Ἡ δυσκαμψία τοῦ γόνατος ἐφ' ὅσον α') ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 160ο (τῆς βαδίσεως γινομένης ἐπὶ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός), ἡ κάμψις αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 100ο.

Ἡ εὐρύτης εἰς βαθμοὺς τῶν κινήσεων τῆς ἐκτάσεως τοῦ γόνατος θεωρεῖται α') διὰ τὴν κάμψιν ἀπὸ 180ο τελεία ἔκτασις (μέχρι 3ο), β') διὰ τὴν ἔκτασιν ἀπὸ 30ο περίπου τελεία κάμψις μέχρις 180ο.

37. Τελεία ἀγκύλωσις τοῦ γόνατος εἰς οἱανδήποτε θέσιν.

38. Ὑπάρθρος χρόνιος μεταπαυματισμὸς μὴ ὑποχωρῶν τῇ οἰκείᾳ θεραπείᾳ μετὰ ἐκδήλου μικτῆς ἀτροφίας καὶ ἐπισήμου περιορισμοῦ τῶν κινήσεων τοῦ ἄρθρου.

39. Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη τοῦ γόνατος ἀπότοκος τυπικῆς ἢ ἀτύπου διεκπρίσεως.

Μηρός.

40. Βράχυνσις μεταπαυματικὴ μὴ ἐπανορθουμένη δι' ὑψηλοτέρου κατύματος μεγαλειτέρου τῶν 4 ἑκ. τοὐλάχιστον, μετὰ μυϊκῆς ἀτροφίας σημαντικῆς καὶ ἀρθριτικῶν ἢ ἄλλων λειτουργικῶν διαταραχῶν ἐπισήμων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ βραχύνσεις τοῦ μηροῦ, αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐλαχίστης ἀτροφίας μυϊκῆς ἐφ' ὅσον αἱ κινήσεις τοῦ ἄκρου εἶναι κατὰ φύσιν.

41. Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη μηροῦ.

Ἰσχίον.

42. Ἀγκύλωσις ἑνὸς ἰσχίου ἐν καλῇ θέσει.

43. Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη τοῦ ἰσχίου ἀπότοκος διεκπρίσεως τυπικῆς ἢ ἀτύπου.

Μῦες κάτω ἄκρων.

44. Ἐκπεταμένη ἀπώλεια ἑνὸς ἢ πλειοτέρων μυῶν μετ' ἐκπεταμένων συμφύσεων πρὸς τὸ δέρμα ἢ τὰ ἐν τῇ βάσει στρώματα ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι καὶ ἀρθρικαὶ δυσκαμψίαι καὶ ἄλλαι ἐπίσημοι λειτουργικαὶ διαταραχαί.

45. Ὁλικὴ ἀτροφία τοῦ κάτω ἄκρου λίαν ἔκδηλος ἐπιφέρων ἀρθρικῶν ἢ ἄλλων ὡς ἡ ἐπίσημος ἀτροφία τῆς κνήμης ἐφ' ὅσον συνυπάρχουσι καὶ ἀρθρικαὶ ἐπίσημοι δυσκαμψίαι ἢ νευρικαὶ διαταραχαὶ ἔκδηλοι.

46. Ὁλικὴ ἀτροφία τοῦ κάτω ἄκρου λίαν ἔκδηλος ἐπιφέρουσα ἔκδηλον δυσχέρειαν τῆς χρήσεως τοῦ ἄκρου.

Ἀγγεῖα.

47. Διάχυτα ἢ ἀρτηριοφλεβώδη ἀνευρύσματα περιωρισμένα.

48. Φλεβῖτις μετατραυματική, μετ' οἰδήματος χρονίου ἐνσεσημασμένου λίαν καὶ τροφονευρωτικῶν διαταραχῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ καθιστῶσι τὴν ὀρθίαν στάσιν ὀχληράν.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται τὰ παροδικὰ οἰδήματα τὰ προκαλούμενα κατόπιν κοπώσεως ἢ τὰ ἐλαφρὰ μόνιμα τοιαῦτα.

49. Ἀποφράξεις ἀγγειακαὶ μετατραυματικαὶ προκαλοῦσαι ἀτροφικὰς διαταραχὰς ἐκσεσημασμένας (ἕλκη ἐκτεταμένα, οἰδήματα, κιρσώδεις διευρύνσεις φλεβῶν κλπ.).

Πρόσωπον.—Στόμα.

50. Αἰωρουμένη εἰς μέγα βαθμὸν ψευδάρθρωσις ἄνω γνάθου, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν μάσησιν, οὐχὶ ὅμως καὶ αἱ συνεσφιγμέναι ψευδαρθρώσεις αἱ περιορίζουσαι ὀλίγον τὴν μάσησιν.

51. Ἡ ἀπώλεια μεγάλης ἐκτάσεως τῆς ὀστεΐνης ὑπερώας ἐπιφέρουσα εὐρεῖαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων καὶ δυσκόλως θεραπευομένη διὰ προθέσεως.

52. Χαλαρὰ ψευδάρθρωσις τῆς κάτω γνάθου μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν μάσησιν ἢ καθιστῶσα ταύτην δυσχερῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ αἱ λίαν συνεσφιγμέναι ψευδαρθρώσεις τοῦ κλάδου τῆς γνάθου αἱ ἐπιτρέπουσαι εἰς τὴν γναθοκροταφικὴν ἄρθρωσιν τὴν εὐρύτητα τῶν κινήσεών της.

53. Πλημμελεῖς πορώσεις τῆς ἄνω γνάθου μὴ ἐπιτρέπουσαι τὴν προσαρμογὴν μετὰ τῶν ὀδόντων τῆς ἑτέρας γνάθου, ὥστε ἡ μάσησις νὰ καθίσταται εἰς ἄκρον περιωρισμένη.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται βεβαίως οἱ κοινοὶ πλημμελεῖς πόροι μετ' ἐλαφροῦ περιορισμοῦ τῆς μασσήσεως.

54. Ἐπίσημον μόνιμον σιελογόνον συρίγγιον μὴ ἰατόν.

55. Συσπάσεις τῶν γνάθων ἢ οὐλώδεις συμφύσεις μὴ ἐπιτρέπουσαι τὸ ἄνοιγμα τοῦ στόματος πλέον τῶν 15ο καὶ παρακωλύουσαι τὴν μάσησιν καὶ τὴν προφοράν.

56. Ἀκρωτηριασμὸς μᾶλλον ἐκτεταμένος τῆς γλώσσης ἐκ συμφύσεως αὐτῆς παρακωλύων ἐπισήμως τὸν λόγον καὶ τὴν κατάποσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ ἐπιφέρων ἐλαφρὸν βαταρισμόν.

Σπονδυλικὴ στήλη.

57. Αἱ συνεπείᾳ μετατραυματικοῦ κατάγματος ἢ ἐξαρθρήματος ἐκτεταμέναι καὶ μόνιμοι δυσκαμψίαι τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἐν εὐθειάσει, ἢ ἔκδηλοι λίαν παραμορφώσεις (κύφωσις, σκολίωσις κλπ.) παρακωλύουσαι λίαν τὰς κινήσεις τοῦ κορμοῦ.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ ἐλαφραὶ περιπτώσεις μετ' ἐλαχίστου περιορισμοῦ τῆς κινητικότητος τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

58. Ὑπολείμματα κατάγματος ἐφ' ὅσον ἐπιφέρουσι δυσχέρειαν λίαν ἔκδηλον τῆς βαδίσεως ἢ παρέκκλισιν τοῦ κάτω ἄκρου ἢ βράχυνσιν σημαντικήν.

Θώραξ.

59. Κάταγμα μετατραυματικὸν ἐκτεταμένον τοῦ στέρνου μετ' ἐμπιέσεως ἢ ἀπωλείας ὀστοῦ ἐφ' ὅσον συνυπάρχουσι λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῶν ἐν τῷ βάθει ὀργάνων (καρδίας ἢ τῶν ἀγγείων ἢ τῶν πνευμόνων κλπ.).

60. Κάταγμα μετατραυματικὸν πλευρῶν μετὰ περιορισμοῦ ἐκδήλου τῶν ἀναπνευστικῶν κινήσεων ἕνεκα πλημμελοῦς πορώσεως ἢ μεγάλης θωρακικῆς παραμορφώσεως.

61. Μετατραυματικὴ κήλη τοῦ πνεύμονος.

Κοιλία.

62. Τὰ ἐν τῷ κοίτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα σφαῖραι, θραύσματα ὀβίδος κλπ. καὶ ἐπὶ τῶν σπλάγχνων ἑδράζοντα, καὶ ἐφ' ὅσον προκαλοῦσι λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐκδήλους καὶ σοβαράς.

63. Μετατραυματικὰ οὐλώδη ὑπολείμματα ἐπιφέροντα ἔμμονα ἄλγη ἢ πλημμελεῖς στάσεις τοῦ κορμοῦ ἢ καταβολὴν τῆς θρέψεως ἕνεκα τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας τοῦ ἐνδιαφερομένου σπλάγχνου (στένωσις πυλωροῦ ἢ παχέος ἐντέρου κ.λ.π.).

64. Μετατραυματικὰ συρίγγια μικρὰ (στενὰ) ἐντέρων (κοπρανώδη) ἢ τῆς χοληδόχου ἢ νεφροῦ ἐπιτρέποντα τὴν δίοδον μικρᾶς σχετικῶς ποσότητος ὑγρῶν, μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

65. Μετατραυματικὴ κοιλιοκήλη ἢ ὀσχεοκήλη μὴ ἰατὴ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ ἐκτεταμένη τοιαύτη μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐπεμβάσεως.

Νεφροί.

66. Μετατραυματικὴ νεφρῖτις ἰατρικῶς βεβαιωθεῖσα μετὰ νεφρίτιδος ἢ αἱματουρίας ἢ λειτουργικῶν διαταραχῶν ἐφ' ὅσον παραμένουν ταῦτα καὶ μετὰ μακρὰν θεραπείαν 8 μηνῶν.

67. Μετατραυματικὴ ἀφαίρεσις νεφροῦ.

Κύστις καὶ οὐρήθρα.

68. Συμφύσεις μετατραυματικαὶ τοῦ τοιχώματος τῆς κύστεως, ὡς πρὸς κατεαγεῖσαν ἡβικὴν σύμφυσιν μετ' ἐσωτερικοῦ συριγγίου ὀστεογενοῦς (ὁρατοῦ διὰ τῆς κυστοσκοπήσεως) μὴ ἰαταὶ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

69. Συρίγγια οὐροφόρα μετατραυματικὰ μικρὰ (ἐπιτρέποντα τὴν δίοδον εἰς μικρὸν σχετικῶς ποσὸν ὑγροῦ ὁπουδήποτε ἑδράζοντα) καὶ μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

70. Συρίγγια ὀρθοκυστικὰ ἢ ἐντεροκυστικὰ μετατραυματικὰ μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

71. Μετατραυματικὰ λίαν δυσδιάβατα στενώματα τῆς οὐρήθρας μετὰ ἢ ἄνευ καταστροφῆς μέρους τῆς οὐρήθρας καὶ μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Γεννητικὸν σύστημα.

72. Καταστροφὴ ἐκτεταμένη τοῦ πέους μετὰ στενώσεως τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

73. Μετατραυματικὴ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων μετὰ ἀδενικῆς δυστροφίας.

Οὐλαί.

74. Οὐλαὶ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος περιορίζουσαι τὴν ἔκτασιν αὐτοῦ εἰς 90ο καὶ μὴ ἰαταὶ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

75. Οὐλαὶ τῆς ἰγνύος περιορίζουσαι τὴν ἔκτασιν εἰς 160ο καὶ μὴ ἰαταὶ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

76. Οὐλαὶ τοῦ πέλματος τοῦ ποδὸς κυρτοῦσαι τὸ ἄκρον τοῦ ποδὸς ἢ τὰ χείλη αὐτοῦ καὶ ὅταν ἐπισήμως παρακωλύουσι τὴν βάδισιν.

77. Ἐν γένει οὐλαὶ ἐκτεταμέναι καὶ ἐπώδυνοι προσπεφυκυῖαι πρὸς τὰ ἐν τῷ βάθει ὄργανα καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐκτεταμένων μυϊκῶν κηλῶν καὶ ἐφ' ὅσον προκαλοῦσι σημαντικὴν λειτουργικὴν διαταραχήν, εἰς οἱανδήποτε χώραν καὶ ἂν ἑδράζουσι.

Γενικά.

78. Συρίγγιον ἐπίμονον ἁπλοῦν ἢ πολλαπλοῦν ἕνεκα τραυματικῆς ὀστεομυελίτιδος ἀνίατον, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπεμβάσεις (μετὰ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ) μετ' ὀστοῦ ὀγκώδους καὶ ἀκανονίστου.

Ὀφθαλμολογικά.

79. Ἀπώλεια λόγῳ τραύματος τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

80. Πτῶσις λόγῳ τραύματος τοῦ ἄνω βλεφάρου τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν καλύπτουσα κατὰ τὴν εὐθεῖαν ὅρασιν τελείως τὴν κόρην.

81. Λαγόφθαλμος τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως τοῦ ἀντιστοίχου προσωπικοῦ, ὅταν κατὰ τὴν σύγκλησιν ὁ κερατοειδὴς μένῃ ἀκάλυπτος.

82. Οὐλαὶ μετατραυματικαὶ τῶν βλεφάρων καὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος (συμβλέφαρον, ἀγκυλοβλέφαρον, ἐντρόπιον, ἐκτρόπιον ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν).

83. Θολώσεις τοῦ κερατοειδοῦς ἐκσεσημασμέναι πυκναὶ καὶ μόνιμοι, τραυματικῆς ἀφορμῆς ἢ ἐξ ἀσηψιογόνων ἀερίων, τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν αὗται καταλαμβάνωσι τὸ πλεῖστον τῆς κόρης.

84. Ἡ ὁλικὴ ἢ σχεδὸν ὁλικὴ τραυματικὴ ἰριδοδιάλυσις ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν ἡ ὅρασις σπουδαίως παρακωλύεται κατὰ τὸν ἕνα τοὐλάχιστον ὀφθαλμόν.

85. Τὸ ἐξάρθρημα ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν φακῶν λόγῳ τραύματος.

86. Ὑπόχυμα λόγῳ τραύματος τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, ὅταν τοῦτο εἶναι τέλειον ἢ καταλαμβάνῃ τὸ κέντρον τούτου.

87. Ἀποκολλήσεις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς τραυματικαὶ ἢ ρήξεις τραυματικαὶ τοῦ χοροειδοῦς κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ὅταν αὗται ὦσιν ὁλικαὶ ἢ ἐνδιαφέρουσι τὴν ὠχρὰν κηλίδα.

88. Γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ συνεπείᾳ παρουσίας ξένου σώματος λόγῳ τοῦ τραύματος ἐν τούτῳ.

89. Ἡ τραυματικῆς φύσεως ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

90. Αἱ μόνιμοι διπλωπίαι συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως ἑνὸς ἐκ τῶν νευρούντων τοὺς μῦς τῶν βολβῶν νεύρων, ὅταν παραμένωσι τοιαῦται ἓν ἔτος μετὰ τὸν τραυματισμόν.

91. Αἱμορραγίαι τοῦ ὑελώδους σώματος οὐχὶ τελείως ἀπορροφηθεῖσαι καὶ ἐμποδίζουσαι σημαντικῶς τὴν ὅρασιν, παραμείνασαι δὲ μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίμονον θεραπείαν καταλιποῦσαι μεγάλα ἱπτάμενα σώματα τοῦ ὑελώδους μετὰ ὀλεθρότητος τοιούτου ὅταν αὗται ὑπάρχωσι κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατ' ἄμφω τοὺς ὀφθαλμούς.

92) Παραμόρφωσις καὶ ἐκτοπισμὸς τῆς κόρης τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται ἡ εἴσοδος τῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν λόγῳ προσθίων ἢ ὀπισθίων συνεχειῶν ἕνεκα τοῦ τραύματος ὅταν αὕτη ὑπάρχει κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἢ κατ' ἄμφω τούτους.

93) Καταστροφὴ μετατραυματικὴ ἐκτεταμένη τῆς κόγχης καὶ τῶν περὶ ταύτην κόλπων τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, προκαλοῦσα δὲ δυσοσμίαν λίαν ἐμφανῆ ἢ ἐπίσης συρίγγια μετατραυματικὰ ταύτης συνεπείᾳ ὀστεΐτιδος κατόπιν τοῦ τραύματος.

Νευρολογικά.

94) Αἱ χρονίσασαι μετατραυματικαὶ νευρώσεις (ὑστερ. παραλύσεις, συσπάσεις τίκ, τρόμοι, νευρασθενικαὶ ψυχικαὶ ἐκδηλώσεις) ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τούτων προκαλουμένη λειτουργικὴ δυσχέρεια λίαν ἐπίσημος οὖσα, ἀντέστη εἰς πᾶσαν θεραπευτικὴν ἀπόπειραν καὶ ἐφ' ὅσον προκειμένου περὶ παραλύσεων ἢ συσπάσεων, συνυπάρχουσι μετ' αὐτῶν δευτεροπαθεῖς διαταραχαί, ἀρθρικαί, τροφικαί, ἀγγειοκινητικαί.

95) Ἡ προϊοῦσα καθολικὴ παράλυσις ἐὰν ἡ ἀρχικὴ αὐτῆς ἐκδήλωσις ἢ ταχυτέρα ἐξέλιξις συνδέωνται ἀρρήκτως πρὸς τραυματισμὸν τοῦ κρανίου, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως συφιλίδος ἐν τῷ ἀναμνηστικῷ τοῦ ἀρρώστου. Ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ἡ νόσος διετέλει ἐν περιόδῳ ἀκμῆς πρὸ τοῦ τραυματισμοῦ.

96) Αἱ ἀποδραμοῦσαι ὀξεῖαι μετατραυματικαὶ ψυχώσεις ὁμοίως αὗται ἀνεπτύχθησαν ἀμέσως μετὰ τὸν τραυματισμὸν καὶ ὑπεδύθησαν ἀρχικῶς τὴν μορφὴν τῆς διανοητικῆς συγχύσεως. Ἀποκλείονται αἱ περιπτώσεις: 1) τοῦ μετατραυματικοῦ τρομώδους παραληρήματος, 2) τῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες παροδικῶς συνοδεύουσι μετατραυματικὴν κατάστασιν καὶ 3) αἱ παραληρηματικαὶ ἐξάψεις τῶν ἐκφύλων, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι εἶχον ἐκδηλωθῇ καὶ προηγουμένως ἐξ ἄλλων ἀφορμῶν (μὴ τραυματικῶν) ἢ καὶ ἄνευ προφανοῦς λόγου. Ἐν περιπτώσει συνυπάρξεως ὀργανικῶν ἐκδηλώσεων τὸ ἄτομον θὰ κριθῇ ἀναλόγως τῆς μείζονος ἀναπηρίας.

97) Αἱ χρονίσασαι μετατραυματικαὶ ψυχώσεις ὅσαι καὶ ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν δὲν καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς, οὐδὲ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐπίβλεψιν. Ὡς τοιαῦται δέον νὰ θεωρῶνται μόνον αἱ ἀρχικῶς ἐκδηλωθεῖσαι ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς προηγουμένης διατάξεως.

98) Ἡ μετατραυματικὴ ἐπιληψία προσηκόντως βεβαιωθεῖσα ὁσάκις ἐξεδηλώθη 36 τὸ πολὺ μῆνας μετὰ τὸν τραυματισμόν.

Ὁ Σαξώνειος τύπος τῆς τοιαύτης μετατραυματικῆς ἐπιληψίας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, ἐνῷ τοὐναντίον ὑπάγονται εἰς τὴν μετατραυματικὴν ἐπιληψίαν ἅπασαι αἱ μορφαὶ ὑφ' ἃς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἐπιληψία (αἰσθηματικαί, αἰσθητηριακαί, ψυχικαὶ κλπ.).

99) Τὰ νάμματα μετατραυματικὰ ὑπολείμματα περιωρισμένων ἐγκεφαλικῶν βλαβῶν, τὰ μὴ ἐκδηλούμενα διὰ παραλυτικῶν φαινομένων ἀπὸ τῶν ἄκρων (ἡμιανοψία, ἀφασία, δυσαρθρίαι).

100) Αἱ ἐλαφραὶ μονοπληγίαι ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως μεμονωμέναι οὖσαι ὀργανικῆς φύσεως.

101) Τὰ μόνιμα ἐλαφρὰ ὑπολείμματα μετατραυματικῶν μυελίτιδων εἴτε ὑπὸ μορφὴν παραπληγίας, εἴτε ὑπὸ μορφὴν ἡμιπληγίας (συνδρομὴ Brown Seqard).

102) Αἱ μετατραυματικαὶ συριγγομυελίαι (εἴτε λόγῳ αἱματομυελίας εἴτε λόγῳ ἀνιούσης νευρίτιδος).

103) Αἱ μονομερεῖς βλάβαι τῶν κρανιακῶν νεύρων (πλὴν τοῦ ὀσφρητικοῦ, τῶν τοῦ ὀφθαλμικοῦ καὶ τοῦ ἀκουστικοῦ) ἐφ' ὅσον ἡ προκύπτουσα λειτουργικὴ δυσχέρεια παρακωλύει κατὰ τρόπον καταφανῆ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τῶν τρωθέντων νεύρων ἐξαρτωμένων λειτουργιῶν.

104) Αἱ μονομερεῖς μετατραυματικαὶ παραλύσεις ὁλοκλήρων τῶν περιφερειακῶν νεύρων ὅταν ἡ βλάβη ἐνδιαφέρει ὁλόκληρον τὸ στέλεχος τοῦ νεύρου ὁσάκις ἀντέστησαν εἰς μακρὰν θεραπείαν (διαρκείας τοὐλάχιστον ὀκτὼ μηνῶν) μετὰ ἢ ἄνευ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ὁσάκις ἐμφανίζουσι τὴν συνδρομὴν τῆς πλήρους διατομῆς τοῦ νεύρου.

105) Αἱ μεμονωμέναι παραλύσεις τῶν σφιγκτήρων κύστεως καὶ ὀρθοῦ κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς προελεύσεως.

Ὦτα.

106) Μετατραυματικὴ ἀπώλεια τοῦ πτερυγίου τοῦ ὠτὸς ἀμφίπλευρος.

107) Μετατραυματικὴ τελεία μονόπλευρος κώφωσις μετὰ ἐλαττώσεως τῆς ἀκουστικῆς ὀξύτητος τοῦ ἑτέρου ὠτός, καὶ προϋπαρχούσης, ὅταν ὁ ψίθυρος δὲν ἀκούηται πέραν τῶν 0,12 τοῦ μέτρου, ἡ δὲ φωνὴ ἀπαγγελίας πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ 0,50.

108) Μετατραυματικὴ ἀμφίπλευρος κώφωσις ἄνευ ἰλίγγου.

109) Ἡ ἀτελὴς κώφωσις ἀμφίπλευρος ὅταν ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀκουστικῆς ὀξύτητος ἔχῃ ὡς ἑξῆς: α') ψίθυρος μὴ ἀκουστὸς πέραν τῶν 0,12 τοῦ μέτρου καὶ β') φωνὴ ἀπαγγελίας μὴ ἀκουστὴ πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ 0,50.

110) Μετατραυματικὸς μόνιμος λαβυρινθικὸς ἴλιγγος καταλλήλως βεβαιούμενος καὶ παραμένων μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ.

111) Μετατραυματικὴ χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις μετὰ νεκρώσεως τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ, μὴ ὑπείκουσα εἰς τὴν οἰκείαν εἰδικὴν θεραπείαν.

Φάρυγξ.

112) Μετατραυματικαὶ στενώσεις τοῦ ρινοφάρυγγος συνεπείᾳ συμφύσεως τῆς σαρκώδους ὑπερώας πρὸς τὸ ὀπίσθιον τοίχωμα τούτου δυσχεραίνουσα εὐσιωδῶς τὴν λαλιὰν καὶ τὴν ρινικὴν ἀναπνοήν.

113) Μετατραυματικαὶ παραλύσεις τῆς σαρκώδους ὑπερώας δυσχεραίνουσαι σημαντικῶς τὴν λαλιὰν καὶ κατάποσιν.

114) Στενώσεις τοῦ φάρυγγος ἢ τοῦ οἰσοφάγου δυσχεραίνουσαι σημαντικῶς τὴν κατάποσιν.

Λάρυγξ.

115) Μετατραυματικαὶ στενώσεις τοῦ λάρυγγος ἐπιφέρουσαι ἐπίσημον δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς φωνῆς.

116) Παράλυσις τοῦ ἑνὸς παλινδρόμου νεύρου ἢ τελεία μονόπλευρος ἀγκύλωσις τῶν κρικαρυταινοειδῶν χόνδρων.

Ρίς.

117) Μετατραυματικὴ ἀπώλεια ρινός.

118) Ρινικὸν κολόβωμα μετατραυματικὸν προκαλοῦν καταφανῆ δυσμορφίαν καὶ ἀναπνευστικὴν δυσχέρειαν.

119) Μετατραυματικαὶ στενώσεις ἀμφοτέρων τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων ἐπιφέρουσαι σημαντικὴν δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς.

120) Μετατραυματικὰ χρόνια ἐμπυήματα τοῦ μετωπιαίου κόλπου.

'Αναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ προσθήκης διατάξεων τινῶν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων».

2) «Περὶ κυρώσεως, καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22 καὶ 55 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3424 κυρωθέντος καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος».

ἔχοντα οὕτω:

Περὶ προσθήκης διατάξεών τινων εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

('Ως ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

"Αρθρον 1.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ χορηγῇ ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καὶ μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ αὐτῶν δάνεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας κατὰ τοὺς ὅρους τῶν κειμένων νόμων.

"Αρθρον 2.

1. Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει ἐκ τῆς τυχὸν ἐπελθούσης παραγραφῆς τῶν δικαιωμάτων ἐν γένει, ἅτινα παριστῶσιν οἱ τίτλοι οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἀντικείμενον τῶν παρ' αὐτῷ παρακαταθηκῶν.

2. Ἐὰν ὅμως ὁ καταθέτης, ἢ ὁ δικαιοῦχος ἢ καὶ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον ἤθελον δι' ἀναφορᾶς των, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πρὸ ἑνὸς τοὐλάχιστον μηνὸς πρὸ τῆς λήξεως τῆς παραγραφῆς, ζητήσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν ληξιπροθέσμων τίτλων ἀτομικῶς προσδιορισθέντων δι' ἑτέρων τοιούτων ἰσαξίων, κατὰ τὴν πραγματικὴν των ἀξίαν, πρὸς τοὺς ἀνταλλασσομένους ἢ τὴν ἐκποίησιν καὶ εἰσπραξιν τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν, κατατιθεμένου ἐπὶ παρακαταθήκῃ, τὸ Ταμεῖον εὐθύνεται ἂν ἐξ ὑπαιτιότητός του δὲν ἐνηργήθη πρὸ τῆς λήξεως τῆς παραγραφῆς ἡ ἀνταλλαγὴ ἢ ἡ ἐκποίησις.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων προβαίνει εἰς τὰς ἀνταλλαγὰς καὶ ἐκποιήσεις ἄνευ συναινέσεως ἢ ἐγκρίσεως τῆς Δικαστικῆς, Διοικητικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, παρ'ἧς ὡς ἁρμοδίας θέλει ἐν καιρῷ διαταχθῇ ἡ ἀπόδοσις τῆς παρακαταθήκης, μόναν δὲ ἂν πρόκειται περὶ πειστηρίων ἀπαιτεῖται συγκατάθεσις τῆς ἁρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς.

"Αρθρον 3.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου—13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ 'Ανωνύμων Ἑταιρειῶν» ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς τὰς ἐξοφλήσεις τῶν παρ' αὐτοῦ ἐκδιδομένων γραμματίων παρακαταθηκῶν ἢ ἀποδείξεων καταθέσεως χρημάτων, τίτλων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐπιδεκτικῶν παρακαταθέσεως.

"Αρθρον 4.

Τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ὁριζομένην διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τῆς ἐν μέρει καταργήσεως τῆς ἐρημοδικίας κλπ.» προκαταβολὴν τῶν διὰ τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως ἐπιδικασθέντων ἐξόδων, ἀλλὰ πληρώνει ταῦτα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς διὰ τακτικοῦ ἐντάλματος.

"Αρθρον 5.

Καταργοῦνται δύο θέσεις ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἀντ' αὐτῶν δὲ ἱδρύονται δύο θέσεις νυκτοφυλάκων διὰ τὴν φρούρησιν τοῦ καταστήματος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δραχμῶν 1.500.

Οἱ νυκτοφύλακες διορίζονται ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μόνιμοι ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου. Τὰ προσόντα αὐτῶν ὁρίζονται παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου.

Οἱ νυκτοφύλακες ὑπόκεινται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν.

"Αρθρον 6.

Διὰ τὴν κατάληψιν τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἴτε διὰ διορισμοῦ εἴτε διὰ προαγωγῆς ἀπαιτεῖται ὡς ἀπαραίτητον προσὸν, πλὴν τῶν δι' εἰδικῶν διατάξεων ἀπαιτουμένων τοιούτων, καὶ πτυχίον Νομικῆς ἢ 'Ανωτάτης Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

"Αρθρον 7.

Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου εἴκοσιν ἑπτὰ τοῦ ἄρθρου δέκα τρία τοῦ νόμου 4448 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν» καταργεῖται, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ἀντικείμενον ταύτης διατάξεων τοῦ νόμου 3646 τῆς 26)7 Αὐγούστου 1928 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων», πᾶσαι δὲ αἱ δυνάμει τῆς καταργουμένης ταύτης διατάξεως κατατεθεῖσαι παρακαταθῆκαι μεταφέρονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ δὲν δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους, εἰμὴ ἐπιμελείᾳ καὶ διὰ μέσου τοῦ Ταμείου τούτου.

"Αρθρον 8.

Αἱ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐνεργούμεναι ἐκούσιαι καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων αὐτῶν, διέπονται ὑπὸ τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου καὶ λοιπῶν φορολογικῶν διατάξεων τῶν ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως καταθέσεων παρ' Ανωνύμοις Τραπεζιτικαῖς Ἑταιρείαις.

Περὶ κυρώσεως τροποποιήσεως διατάξεων τῶν ἄρθρων 22 καὶ 55 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3424 κυρωθέντος Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

"Αρθρον 1.

Κυροῦνται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀποφασισθεῖσαι ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μετόχων της τῆς 19 Μαρτίου 1930.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 μετὰ τὸν ἀριθμὸν 4 προστίθεται νέον ἐδάφιον αὐτοτελές, ἔχον οὕτω:

«Ὁ Διοικητὴς καὶ Ὑποδιοικητὴς δύνανται νὰ μετέχωσι τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν».

2) Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 14 τοῦ ἄρθρου 55 προστίθενται αἱ λέξεις:

«Ἐπίσης ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὅπως

ἐγγραφῇ καὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ διατηρήσῃ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της μετοχὰς τῆς Τραπέζης ταύτης».

"Αρθρον 2

Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4502 προβλεπομένην κωδικοποίησιν δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεων τῶν διατάξεων «περὶ φορολογίας τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου». Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** προτείνει τὴν μείωσιν τοῦ φόρου τῆς ἐγγείου παραγωγῆς 1929—1930 ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐξακριβωθῇ ὅτι ἡ βεβαίωσις ἐγένετο ὑπερβολική.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** ἐπιφέρει παρατηρήσεις, ἀντιτιθέμενος κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν καθιέρωσιν τοῦ τεκμηρίου τοῦ μισθώματος ὡς ἀμαχήτου, λέγων ὅτι ἡ τοιαύτη καθιέρωσις ἀποτελεῖ μέτρον ἄδικον, ἀντιεπιστημονικόν, καὶ ἀντιφάσκον πρὸς τὰς λοιπὰς διατάξεις περὶ φορολογίας καθαρᾶς προσόδου.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι ἡ λῆψις τοῦ μέτρου τούτου εἶναι ἀναγκαία, διότι δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐξακριβώσεως τοῦ εἰσοδήματος καὶ διὰ νὰ ἀποφευχθῇ μία ἀτελεύτητος διαδικασία ἡ ὁποία ἄλλως θὰ ἐδημιουργεῖτο. Τονίζει ἐπὶ τούτοις ὅτι ὁ συντελεστὴς εἶναι ὁ δυνατὸς ἐλάχιστος.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ κ. **Ν. Μπακοπούλου** περὶ τῆς ἐνδεχομένης ἐκ τῆς ἄσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου αὐξήσεως τῶν μισθωμάτων, ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) δηλοῖ ὅτι θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ σημερινὸν μίσθωμα.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** συνιστᾷ νὰ διασαφηνισθῇ ἡ ὀφρῶσα τὴν περίπτωσιν τῆς διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι διάταξις.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) προβαίνει εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ μίσθωμα τῆς κυρίας κατοικίας τοῦ φορολογουμένου.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** ἀναφερόμενος εἰς τὸ τεκμήριον τοῦ αὐτοκινήτου, λέγει ὅτι εἶναι ἄδικον νὰ καθορισθῇ ὁ συντελεστὴς εἰς τὸ maximum, διότι τὸ αὐτοκίνητον εἶναι ἕνα πρᾶγμα πρώτης ἀνάγκης καὶ πρέπει νὰ γίνῃ κάποια συγκατάβασις.

Σ. Συμεώνογλου προτείνῃ ὅπως, ὅταν δὲν ἔχῃ σωφέρ, πληρώνῃ 50.000 καὶ ὅταν ἔχῃ, πληρώνῃ 100.000.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνονται τὰ κατ' ἰδίαν εἰσοδήματα, ἐφόσον δὲν εἶναι κατώτερα τοῦ ἐνοικίου, ὥστε τὸ τεκμήριον εἶναι ἀμάχητον· ἀλλ' ἡ βάσις αὐτὴ εἶναι ἀντιοικονομικὴ καὶ ἐπιβαρυντικὴ καὶ δὲν εἶναι συνεπῶς τὸ νομοσχέδιον μειωτικὸν φόρου, ὡς ὑποσχέθη ἡ Κυβέρνησις. Ἐφ' ὅσον εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι διερχόμεθα κρίσιν τῆς στέγης, τὰ ἐνοίκια τὰ καταβαλλόμενα δὲν εἶναι ἀνάλογα μὲ τὰ συμπεράσματα τοῦ Ὑπουργοῦ. Ὑποβάλλω συνεπῶς τὴν εὐχὴν νὰ ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ κ. Ὑπουργὸς τὸ ἀποσύρει εὐχαρίστως· ἐγὼ ὅμως ὄχι.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐφ' ὅσον τὰ ἐνοίκια εἶναι μεγάλα βεβαίως δὲν ἀντικρούεται ὁ κανονισμὸς τοῦ φόρου πρὸς τὰς ἐπιγγελίας τῆς Κυβερνήσεως. Τὰ ἀμάχητον τεκμήριον θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἂν ἐπρόκειτο περὶ μικρᾶς ἢ συμπληρωματικῆς φορολογίας. Ἀλλ' ἐδῶ πρόκειται περὶ φορολογίας βαρυτάτης. Ὁ Ἀγγλικὸς φόρος τοῦ εἰσοδήματος εἶναι κατώτερος ἀσυγκρίτως τοῦ παρόντος καὶ φθάνει εἰς τὸ 17 ο]ο, ἐφόσον ὑπερβαίνει τὰς 8.000 λιρᾶς, καὶ ἀφοῦ ἀφαιρεθοῦν 2.000 λίραι. Ὁ ἰδικός μας λαμβάνει 100.000 δραχμὰς ἀφορολογήτους καὶ φθάνει εἰς τὸ 240]ο, ἐπιβαλλόμενος κατὰ κλιμακα 25.000 δραχ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). 4 σελλίνια τῆς λίρας μένουν ἀφορολόγητα στὴν Ἀγγλίαν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὁ Ἀγγλικὸς φόρος φθάνει μέχρι τοῦ 30 ο)ο.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Φθάνει μέχρι τοῦ 50 ο)ο. Ἐπίσης τὸ ὑπερταξ μὲ τὸ σούπερταξ ἀνέρχεται μὲ ἄλλους φόρους εἰς 75 ο)ο.

Π. Τσαλδάρης. Λησμονεῖται ὅτι ἐδῶ ἔχομεν βαρυτάτους ἐμμέσους φόρους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τί σχέσιν ἔχουν μὲ τὸν φορολογούμενον πλούσιον; Ἀνεπαίσθητον. Τὸν συνθετικὸν φόρον τὸν πληρώνει ὁ πλούσιος.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Τὸ σούπερταξ εἶναι στὴν Ἀγγλίαν φόρος συμπληρωματικός.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὁ Ἄγγλος ἔχει καὶ ὅλας τὰς ἀναλυτικὰς φορολογίας, ἐνῷ ἐδῶ κρύβουν αὐτὰς καὶ θέλουν νὰ τοὺς χαρίσωμεν καὶ τὸν συνθετικόν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ὁ φόρος ὁ συνθετικὸς δὲν ὑπάρχει εἰς κανὲν Κράτος· ἔχει δύο κλίμακας αὐξανούσης προοδευτικῆς, διότι μὲ τὸ ἐνοίκιον τὴν κλίμακα τοῦ ἄρθρου 3. Οὕτω γίνεται βαρύτατος ὁ φόρος καὶ εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν σημερινόν, ὅστις ἐδίωξε τὰ κεφάλαια.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Οἱ ἴδιοι οἱ φορολογούμενοι ἐζήτησαν αὐτό. Μὲ τὰς δύο κλίμακας κατεβαίνει· δὲν αὐξάνει.

Χ. Λαδᾶς. Ὅλα θὰ γίνουν ἀνταλλάξιμα καὶ κανένας δὲν θὰ πληρώσῃ φόρον.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Αὐτὴ ἡ φορολογία θὰ καταφέρῃ καὶ εἰς τὸ τελευταῖον πλῆγμα τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας, ἥτις βαρύνεται μὲ ἐνοικιοστάσιον, μὲ Οὖλεν καὶ τώρα καὶ μὲ τὸν συνθετικόν. Συνέπεια αὐτοῦ θὰ εἶναι ὅτι τὰ μεγάλα σπίτια θὰ εἶναι ἀζήτητα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὴν παθαίνει τὸ σπίτι σήμερον μὲ τὴν ἀναλυτικὴν φορολογίαν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐκτὸς τῶν ὅσα εἶπα, θὰ ἔχωμεν κοίσιν ἐνυποθήκων κτημάτων καὶ ὕψωσιν τῶν ἐνοικίων τῶν μικρῶν κτιρίων. Θὰ στραφῇ ἐξ ἄλλου ὁ κόσμος εἰς ἀγορὰν χρεογράφων τοῦ Κράτους λόγῳ τοῦ ἀφορολογήτου αὐτῶν. Θὰ εἰσέρχηται δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὰ ἄδυτα τῶν ἰδιωτικῶν οἰκονομικῶν. Σήμερον κατὰ τὸ πλεῖστον ἔγινεν ἡ ἐξακρίβωσις τῶν φορολογουμένων ἀλλὰ τώρα ποὺ τίθενται νέα τεκμήρια καὶ θὰ ἔχωμεν νέα παράπονα καὶ νέαν παράτασιν νόμου χρεοκοπήσαντος καὶ ἐκδιώξαντος τὰ κεφάλαια. Συνεπῶς ἢ πρέπει νὰ καθιερώσωμεν τὸν φόρον ἐπὶ τῶν κατ' ἰδίαν εἰσοδημάτων ἢ....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἐνοίκιον θὰ ἐκτιμηθῇ ὡς ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Μὰ τίθεται πάλιν ὡς τεκμήριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ Ἔφορος δὲν ἔχει λόγον νὰ ἀλλάξῃ τὰ πράγματα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπάρχει διάταξις εἰς τὸ νομοσχέδιον.

Μ. Αἰλιανός. Ἡ ἔρευνα θὰ γίνῃ, διότι ἀπὸ τοῦ 1926 ἔπεσαν τὰ ἐνοίκια κατὰ 50 ο)ο.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Διὰ νὰ ματαιωθοῦν αἱ προστριβαὶ ἢ θὰ σταθοῦμεν εἰς τὸ ἓν σύστημα ἢ θὰ σταθοῦμεν εἰς τὸ ἄλλο. Ἢ θὰ φορολογήσωμεν τὸ σύνολον τῶν κατ' ἰδίαν εἰσοδημάτων ἢ θὰ θέσωμεν τὸ τεκμήριον τοῦ ἐνοικίου μαχητόν, διότι τὸ ἀμάχητον θὰ εἶναι ἄδικον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὄχι μόνον δὲν θὰ μειωθῇ ὁ φόρος μὲ τὸν νέον νόμον, ἀλλὰ καὶ θὰ αὐξηθῇ καὶ θὰ ἔχωμεν ἐπίτασιν τῆς δυσφορίας τῶν φορολογουμένων καὶ νέας προστριβὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Κράτους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, εἶναι παράδοξον ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐλαφρύνει τὸν συνθετικὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος οὐσιωδέστατα, χαρακτηρίζεται ὡς ἐχορακτηρίσθη. Καὶ ὅμως, κ.

βουλευταί, ἐνῶ τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν ψῆφόν σας νομοσχέδιον περιέχει οὐσιωδεστάτην ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας, εἶναι ἀληθὲς ἐκεῖνο ποὺ φοβεῖται ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως. Εἶναι ἀληθὲς δηλαδὴ ὅτι κατὰ τὴν πεποίθησίν μου τὸ δημόσιον εἶναι δυνατὸν νὰ εἰσπράξῃ περισσότερα παρ' ὅσα εἰσπράττει σήμερον. Τώρα θὰ μοῦ εἰπῆτε: Πῶς ἐξηγεῖται αὐτὴ ἡ ἀντινομία; Νὰ σᾶς εἰπῶ: Τὸν συνθετικὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος δὲν τὸν πληρώνουν σήμερον παρὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ὑπεκφύγουν ἢ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸ αἴσθημα τοῦ φορολογικοῦ καθήκοντος ἀνεπτυγμένον καὶ θεωροῦν ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ τὸν πληρώσουν. Ἀλλὰ τοιοῦτοι εἶναι παραπολὺ ὀλίγοι, πρὸ παντὸς εἰς τὸν κόσμον τὸν ἰδικόν μας. Ὡς παρηγοριὰ μόνον μπορεῖ νὰ μᾶς ἔλθῃ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ εἰς τὰ Κράτη ὅπου ἡ δήλωσις τοῦ εἰσοδήματος ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ πρώτιστον καθῆκον τοῦ πολίτου, εἰς τρόπον ὥστε εἰς τὸν προϋπολογισμὸν νὰ ὑπάρχῃ ἕνα σοβαρὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον προέρχεται ἀπὸ εἰσοδήματα εὐσυνειδησίας, διότι οἱ φορολογούμενοι δηλώσαντες τὸ εἰσόδημά των, ἅμα ἴδουν βραδύτερον ὅτι ἐδήλωσαν ὀλίγα στέλλουσιν ἕνα τσέκ καὶ λέγουν παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε καὶ 1000 λίρες ἀπόμη, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ σωστὸν ποὺ πρέπει νὰ πληρώσω, καὶ εἰς τὰ Κράτη αὐτά, ἐπαναλαμβάνω, ὅπου ἐγίνετο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἤρχισαν νὰ παραπονοῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κράτους, ὅτι αὐτὴ ἡ εὐσυνειδησία ἤρχισε νὰ κάμπτεται. Καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι φυσικόν, διότι εἶναι τόσον βαρεῖα ἡ φορολογία, ἀνερχομένη διὰ τὰ μεγάλα εἰσοδήματα εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰς 50 ο)ο καὶ εἰς 75 συνολικῶς, ὥστε ὅλα αὐτὰ εἶναι ἀναγκαῖον κακόν. Κυττάξατε τώρα, Κύριοι, διὰ νὰ ἴδετε ποία εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς κλίμακος τῆς ἰσχυούσης μέχρι σήμερον ἀπὸ ἐκείνην τὴν ὁποίαν εἰσάγομεν σήμερον. Ἐπὶ προσόδου 112.000 δραχμῶν πληρώνεται φόρος 450 δραχ., ἀπαλλάσσονται δὲ παντὸς φόρου μόνον 90.000 δραχμάς, τώρα ἀπαλλάσσεται ἐντελῶς ἀπὸ τὸν πρόσθετον φόρον ἀπὸ τὸν συνθετικὸν κάθε εἰσόδημα ἕως 100.000 δραχμάς. Ἐπὶ 125.000 δραχμῶν πληρώνεται φόρος 250 δραχμ. ἐνῶ μὲ τὴν ἰσχύουσαν κλίμακα ἐπὶ εἰσοδήματος.....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν εἶναι ἄγαμος· διότι ἐὰν εἶναι ἔγγαμος ἐκπίπτονται ἀκόμη ἀνὰ 3.600 διὰ τὴν σύζυγον καὶ ἕκαστον τέκνον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ. Αὐτοὶ ἐκπίπτονται καὶ εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ εἰς τὸν ἰσχύοντα νόμον, ὁ ὁποῖος λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὴν ἐλάττωσιν λόγῳ τοῦ πολυπληθοῦς τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐγγάμου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τῆς αὐτῆς κοινωνικῆς καταστάσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι ὑποθέτω ὅτι καὶ εἰς τὸ νέον νομοσχέδιον γίνεται ἀνάλογος ἔκπτωσις. Πέρνω λοιπὸν τὸν ἀνύπανδρον ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν ἰσχύοντά νόμον ἄν εἶχε 121.000 πληρώνει 140 δραχμὰς καὶ τώρα ἂν ἔχει 150.000 δραχμὰς πληρώνει 250. Πρώτη ἐπιβάρυνσις!!! Ἔπειτα πηγαίνω εἰς τὸ εἰσόδημα τῶν 175.000 δραχμῶν τοῦ ἰσχύοντος νόμου. Πληρώνει 2160 δραχ. τὸ εἰσόδημα τῶν 150.000 δραχμ. ἂν βάλω 7.000 ὀλιγώτερον, αὐτὸ τὸ 1260 γίνεται 750 δραχ. Δευτέρα ἐπιβάρυνσις.

Κ. Ζαβιτζιάνος Δὲν θὰ σᾶς κάμω ἄλλην διακοπήν. Ἀσφαλῶς δὲν συνεζήτησα τὴν κλίμακα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τὴν ἀναφέρατε.

Κ. Ζαβιτζιάνος Ἐκεῖνο ποὺ θέλω νὰ εἴπω εἶναι τοῦτο: ὅτι ἐγὼ ποὺ ἔχω 112.000 δραχ. πληρώνω 500 δραχμάς. τώρα θὰ πληρώνω 12.000 διότι θὰ μοῦ εἴπουν ὅτι ἔχω ἕν ἑκατομμύριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ ἔλθω καὶ εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον . Ἐπιτρέψατέ μοι μόνον νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην ποία εἶναι ἡ ἐλάττωσις ἡ ὁποία γίνεται εἰς τὴν φορολογικὴν κλίμακα καὶ ἔπειτα θὰ ἔλθω εἰς τὴν περίπτωσιν τὴν ἰδικήν σας. Λοιπὸν ἀπὸ 2160 θὰ πληρώνῃ σήμερον 750. Πᾶμε εἰ τὴν κλίμακα τῶν 180.000, τὴν σημερινήν. Πληρώνει 3.240 δραχμὰς τὸ εἰσόδημα τῶν 175.000 τῆς νέας κλίμακος. Βλέπετε πάντοτε ὑπάρχει μία μικρὰ διαφορὰ εἰς τὸ εἰσόδημα 5—6 χιλιάδες, ἡ ὁποία δὲν παίζει ρόλον. Τῶν 175.000 θὰ δίδῃ 1500 δραχμὰς φόρον ἀντὶ τῶν 3.250 τὰς ὁποίας πληρώνει σήμερον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κάτω καὶ τοῦ ἡμίσεος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κάτω καὶ τοῦ ἡμίσεος.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐταὶ δὲ εἶναι ἀπηλλαγμέναι ἀπὸ παντὸς προσθέτου φόρου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ τὰ εἰπῆτε ὕστερα διότι ἐγὼ δὲν ἠξεύρω καλὰ τὰς λεπτομερείας. Τώρα ὁ ἔχων εἰσόδημα 225.000 δραχμὰς σήμερον πληρώνει κατὰ τὴν ἰσχύουσαν φορολογίαν 5.940 δραχ. 6.000. Μὲ τὴν νέαν φορολογίαν ἐὰν ἔχῃ 220.000 δραχ., κάτι παραπάνω δηλαδή, θὰ πληρώνῃ 4.000 δραχμάς, τὰ 2)3. Δηλαδὴ ὅσον ὑψωνόμεθα βεβαίως ἡ ἐλάττωσις εἶναι μικροτέρα. Πέρνω τὴν κλίμακα τῶν 315.000 δραχ. εἶναι 13.140 σημερινὸς φόρος, ἄνω τῶν 320.000 δραχμῶν μὲ τὸ νέον νομοσχέδιον εἶναι 10.300 μόνον. Πάλιν δηλαδὴ ἡ ἐλάττωσις. Καὶ μόνον ὅσον ἀνεβαίνομεν εἰς τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ὑποθέτω νὰ εἶναι ἐκεῖνα. τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνδιαφέρουν περισσότερον, ἡ κλίμαξ πλησιάζει περισσότερον, ἀλλὰ πάντοτε εὑρισκόμεθα εἰς ἀπόστασιν. Δηλαδὴ 1.975.000 εἰσόδημα σήμερον πληρώνει 110.000 δραχμὰς φόρον.

Εἷς βουλευτής. Μόνον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μόνον 10.000.000 μὲ τὴν νέαν κλίμακα πληρώνει 108.800. Ὅσον πᾶμε εἰς τὰ μεγάλα εἰσοδήματα ἐθεωρήσαμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ φανῶμεν περισσότερον ἐπιεικεῖς. Μακάρι μάλιστα νὰ ἔχῃ κανεὶς τὸ ἑκατομμύριον. (Ἱλαρότης). Κατὰ τὴν ἰσχύουσαν σήμερον κλίμακα ὁ ἔχων εἰσόδημα 2.250.000 δραχ. 6.000 λίρες Ἀγγλικὲς πληρώνει 374.000 δραχ. ἐνῶ κατὰ τὴν νέαν κλίμακα ὁ ἔχων εἰσόδημα 2.550.000 πληρώνει 443 χιλιάδες. Ὁ ἔχων 2.600.000 δραχ. πληρώνει 526.300 δραχμάς. Δηλαδὴ ὅσον πᾶμε εἰς τὰ μεγαλύτερα εἰσοδήματα ἡ κλίμαξ πλέον μένει ἡ ἰδία. Εἰς τὰ μικρὰ ὅμως εἰσοδήματα καὶ εἰς τὰ μέτρια εἰσοδήματα ἡ διαφορὰ εἶναι κολοσσιαία. Τώρα ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως παρεπονέθη διότι κάμνομεν καὶ προοδευτικὴν τὴν φορολογίαν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ὄχι διότι ἔχετε μίαν φορολογικὴν κλίμακα αὐξάνουσαν, ἀλλὰ διότι διὰ τοῦ νομοσχεδίου τίθενται ὑποθετικῶς δύο κλίμακες αὐξάνουσαι μία τοῦ ἐνοικίου ἀναλόγως 3,5,6,7 καὶ δευτέρα ἡ ἄλλη.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀκοῦτε ἐδῶ. Νὰ ἰδοῦμε ἂν εἶναι δικαιολογημένοι αὐταὶ αἱ αὐξήσεις. Περὶ μὲν τοῦ εἰσοδήματος δὲν εἶπα τίποτε. Πᾶμε τώρα λοιπὸν εἰς τὸ ἐνοίκιον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς προοδευτικῆς ἑνώσεως, πιστεύει ὅτι ἡμεῖς κάμνομεν ἐπίσης προοδευτικὴν φορολογίαν, ἀλλὰ προοδευτικὴν ἀνάποδα, ἀντιστρόφως.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Βεβαίως ἡ κλίμαξ εἶναι ἔστι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀκοῦτε ἐδῶ. Κανεὶς δὲν ἰσχυρίσθη ποτὲ ὅτι ὁ πολίτης κατὰ μέσον ὅρον καταβάλλει διὰ τὸ ἐνοίκιόν του τὸ 1)5 τοῦ εἰσοδήματος. Ὅλοι αἱ στατιστικαὶ ἀποδεικνύουν ὅτι κατὰ μέσον ὅρον..

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ 1)3 εἶναι ἡ βάσις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶμαι σύμφωνος μαζύ σας τότε ἀλλὰ ἂς μὴ φέρωμεν σύγχυσιν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Λοιπὸν ἐπὶ τῶν διατελούντων ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον εἰσοδημάτων κατοικῶν θεωρεῖται ὅτι ὁ πολίτης ἔχει τριπλάσιον ἁπλῶς εἰσόδημα ἀπὸ τὸ ἐνοίκιόν του. Εἰπέτε μου, κύριε Ὑπουργέ, ἠκούσθη ποτὲ ὅτι ὁ ἄνθρωπος δαπανᾷ διὰ τὸ ἐνοίκιον του τὸ 1)3 τοῦ εἰσοδήματός του, δαπανᾷ συνήθως

μεταξὺ τοῦ 1)6 καὶ τοῦ 1)7 τοῦ εἰσοδήματός του καὶ ἡμεῖς ἐρχόμεθα καὶ βάζομεν τὸ 1)2.

Χ. Λαδᾶς. Ἐδῶ ὄχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πληρώνει κανεὶς τὸ 1)2 τοῦ εἰσοδήματός του, εἰς ἐνοίκιον; Κανείς. Ἀκοῦτε ἐδῶ λοιπόν, ἡ διάταξις ποῦ ἀναφέρει τὸ ἑπταπλάσιον ἐτέθη κατ' αἴτησίν μου, διότι δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, καὶ εἶπα εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν «μοῦ κάμει ἐντύπωσιν αὐτὸ γιὰ τὰ μεγάλα εἰσοδήματα, ἔκαμα ἕνα λογαριασμὸν τί θὰ πληρώσῃ ἕνα μεγάλο εἰσόδημα καὶ εὑρῆκα ὅτι πληρώνει ὀλίγα» καὶ εἶπα ὅτι διὰ τὰ μεγάλα εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα πληρώνουν τὰς 24 χιλιάδας δραχμὰς κατὰ μῆνα ἐνοίκιον, δηλαδὴ δι' ὅποιον εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώνῃ 300 χιλιάδες ἐνοίκιον τὸν χρόνον δι' αὐτὸν θὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ εἰσόδημά του εἶναι 2.100.000 δραχμὰς καὶ ἑπομένως θὰ τοῦ βάλωμεν νὰ πληρώνῃ, ἀφοῦ εἶναι εἰς θέσιν νὰ πληρώνῃ 300 χιλ. δραχ. ἐνοίκιον, νὰ πληρώνῃ καὶ 374 δραχμὰς φόρον.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δυστυχῶς τὸ ἐνοίκιον τῶν 25 χιλ. δραχ. εἰς τὰς Ἀθήνας εἶναι ἐνοίκιον συνηθέστατον καὶ τὸ εἰσόδημα τῶν 2 ἑκατομμυρίων εἶναι ἀνύπαρκτον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν πραγματικῶς καὶ ἄλλοι ὑπάρχουν ὑποστηρίζοντες αὐτό, ὅτι τὸ ἐνοίκιον τῶν 25 χιλιάδων δραχμῶν εἶναι σύνηθες δέχομαι αἱ 300 χιλ. νὰ γίνῃ 400 χιλιάδες, ἀντὶ τῶν 25 χιλιάδων νὰ πάῃ εἰς τὰς 30 χιλ., 35, ἀλλὰ νὰ μὴ τὸ ἐπικαλῆσθε διὰ νὰ μοῦ εἴπητε ὅτι κάμνομεν πάλιν μίαν διπλῆν προοδευτικὴν φορολογίαν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἰς τὴν σύγκρισιν ποὺ κάνετε νομίζω ὅτι τὴν κάμνετε μὲ τὸν ἰσχύοντα φόρον ὄχι μὲ τὸν μειωμένον καὶ εἶναι τεραστία ἡ διαφορά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ διαφορά, κύριοι, εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα. Σᾶς λέγω ὅμως τοῦτο, ἕνας ἄνθρωπος ποῦ πληρώνει 100 χιλιάδας δραχμὰς ἐνοίκιον τὸν χρόνον, 8 χιλιάδες δραχμὰς τὸν μῆνα, δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μοῦ εἴπητε ὅτι δὲν εἶναι ἕνας ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἕνα καλὸ εἰσόδημα μὲ τὸ νέον νομοσχέδιον ποὺ κάμνομεν; Τοῦ ζητοῦμεν νὰ πληρώνῃ αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ δίδει 100 χιλιάδας δραχ. διὰ τὸ ἐνοίκιον εἰς τὸ ὁποῖον τὴν πρόσοδον ὑπολογίζομεν εἰς 300 χιλ. δ,. τοῦ ζητοῦμεν νὰ πληρώνῃ 8 χιλ. δραχ. τὸν χρόνον ὡς φόρον εἰσοδήματος. Ἰσχυρίσθητε, κύριε ἀρχηγὲ τῆς Πολιτικῆς Ἑνώσεως, ὅτι εἶναι πολὺ αὐτό;

Κ. Ζαβιτζιάνος. Ἰσχυρίζομαι τοῦτο, ὅτι αὐτὸς ποὺ ἔχει τὰς 7 χιλ. δραχ. ἐνοίκιον τὸν μῆνα δὲν ἔχει ἀσφαλῶς τὸ εἰσόδημα, τὸ ὁποῖον τεκμαίρεται ὁ νόμος καὶ τὸ ὁποῖον φορολογεῖται. Αὐτὸ ἰσχυρίζομαι καὶ ἑπομένως ἡ βάσις εἶναι χρεωκοπημένη.

Κύριοι βουλευταί, ἡ Βουλὴ θὰ κρίνῃ ἀλλὰ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἔξω τῆς Βουλῆς, ἐὰν ἔχῃ δίκαιον ὁ ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἰσχυριζόμενος ὅτι ὁ πληρώνων 100.000 ἐνοίκιον τὸν χρόνον δὲν ἔχει εἰσόδημα 3.000.000 δρ. τοὐλάχιστον.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Δὲν τὸ ἔχει ἀσφαλῶς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ Βουλὴ καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θὰ κρίνῃ ποῖος ἔχει δίκαιον . Ὁ κ. Ζαβιτζιᾶνος δὲν ἔχει εἰσόδημα 300.000 δραχ. καὶ δὲν πρέπει νὰ πληρώσῃ ἑπομένως φόρον τοῦ εἰσοδήματος, ἢ ἐγὼ ὁ ὁποῖος ὑποστηρίζω ὅτι ὁ πληρώνων 100.000 δραχ. ἐνοίκιον ἔχει πολὺ περισσότερον εἰσόδημα ἀπὸ 300.000 δραχ. καὶ δὲν εἶναι πολὺ νὰ δίδῃ εἰς τὸ Κράτος 8.000 δραχμάς.

Κύριοι, ἔκαμα ἀπὸ πέρυσι ἕως ἐφέτος ὅλην τὴν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ ἐπιτύχω τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀμέσων φόρων. Ἔκαμα ὅ,τι ἦτο δυνατόν, ἀλλὰ δὲν θὰ παρεισυρθῇ ἡ Κυβέρνησίς μου εἰς τὸ σημεῖον νὰ καταργήσῃ πραγματικῶς τοὺς ἀμέσους φόρους καὶ πρὸ παντὸς τὸν φόρον τοῦ εἰσοδήματος. Τὰς ἐλαττώσεις τὰς ὁποίας ἐκάμαμε τὰς ἐκάμαμε εἴτε εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν διὰ νὰ ὑποστηρίξωμεν αὐτήν, εἴτε εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη τῶν ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῶν τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν, τὰς ἐκάμαμε μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ προσελκύσωμεν ὄχι τὸ ξένον ἀλλὰ τὸ Ἑλληνικὸν κεφάλαιον ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπήν. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα ἐπέμεινα νὰ γίνῃ νόμος, ὁ ὁποῖος ἀπαγορεύει εἰς τὸν ἔφορον νὰ πάῃ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ τοῦ δείξῃ τὰ χαρτιά της. διὰ νὰ ξεκαθαρίσῃ τί ἔχει ὁ ἕνας καὶ τί ἔχει ὁ ἄλλος. Μὲ αὐτὸ τὸ πνεῦμα νὰ κατορθώσωμεν νὰ κάμωμεν τὸ Ἑλληνικὸν κεφάλαιον, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς χρυσῆ βροχή. Ἀλλὰ ἂν ἐδέχθην καὶ ἂν ἐπέμεινα νὰ κάμωμεν αὐτὰς τὰς Θυσίας—διότι εἶχον τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρόθυμον διὰ τὰς ἐλαττώσεις αὐτὰς—ἂν λέγω τὸ ἔκαμα αὐτό, δὲν θὰ παρασυρθῶ ὅμως ποτὲ εἰς τὸ νὰ βοηθήσω διὰ τῆς νομοθεσίας μίαν τάξιν, ἡ ὁποία ἔχει περισσότερον εἰσόδημα, νὰ ἐμπαίζῃ τὴν μὴ ἔχουσαν καὶ νὰ τὴν ἀφίνει νὰ εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἐμμέσων φόρων, τοὺς ὁποίους πληρώνουν ἐξ ἴσου πλούσιοι καὶ πτωχοί, οἱ δὲ καλύτεροι ἐφωδιασμένοι εἴτε ἀπὸ τὴν τύχην εἴτε ἀπὸ τὴν ἱκανότητα, νὰ μὴ πληρώνουν τίποτε σχεδόν. (Χειροκροτήματα).

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως εἶπε «μὲ τὸ σύστημά σας, κύριοι, θὰ κάμετε τὸ κεφάλαιον νὰ στραφῇ πρὸς τὰ δημόσια χρεώγραφα καὶ θὰ καταστήσετε τὴν θέσιν τῶν ἐπιχειρήσεων στενοχωροτέραν». Ἀλλὰ ἂν ὑπάρχῃ ἀκριβῶς μία ἀρετή, ὄχι τοῦ νομοσχεδίου τοῦ σημερινοῦ, τοῦ ἐλαττώνοντος τὸν φόρον ἀλλὰ καὶ τοῦ παλαιοῦ νόμου τοῦ ἰσχύοντος, ἂν ὑπάρχῃ κάποια ἀρετὴ εἶναι ὅτι κατορθώνει, ὅπου μπορέσῃ τοὐλάχιστον, νὰ πλήξῃ ἐκεῖνα τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα εἴτε δὲν εἶναι φανερὰ εἴτε εἶναι τοποθετημένα εἰς χρεώγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν πληρώνουν κανένα φόρον. Τὸ εὑρίσκετε δίκαιον αὐτὸ νὰ ἔχῃ ἕνας εἰσόδημα 2.000.000 κατ' ἔτος ἀπὸ Ἑλληνικὰ χρεώγραφα καὶ νὰ μὴ πληρώνῃ κανένα φόρον; Διότι δὲν πληρώνει κανένα φόρον σήμερον.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ἐγὼ δὲν τὸ εὑρίσκω δίκαιον Εἶναι οἱ νόμοι ποὺ ἐκάματε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ δὲν τοὺς ἔκαμα ἐγώ.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ποὺ ἐκάματε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τοὺς ἔκαμα ἐγώ. Ἐγὼ εὑρίσκω αὐτὸ τὸ καθεστὼς καὶ λέγω ὅτι τὴν στιγμὴν ποὺ ἐκάμαμε αὐτό, ὄχι βέβαια ἀπὸ καλὴν διάθεσιν διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς δανειστὰς μας ἀλλὰ διότι ἐνομίζομεν ὅτι ἀπαλλάσσοντες τὰ χρεώγραφα τῆς φορολογίας θὰ ἐπετυγχάνομεν καλυτέρους ὅρους δανεισμοῦ τὴν στιγμήν, ποὺ αἱ περιστάσεις μᾶς ἔφεραν νὰ ἔχωμεν μίαν τοιαύτην φορολογικὴν νομοθεσίαν, πρέπει νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι ὑπάρχει νόμος, τὸν ὁποῖον ἀκολουθοῦμεν κατὰ τοῦτο, ἐπιτρέπει τοὐλάχιστον αὐτό, ὅπως αὐτοὶ τοὐλάχιστον οἱ ὁποῖοι ἔχουν μεγάλα εἰσοδήματα ἀπὸ χρεώγραφα Ἑλληνικὰ ἢ ἀνταλλάξιμα ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλα, νὰ πληρώνουν κάποιον φόρον. Θὰ μοῦ εἰπῆτε ὅτι ὁ ἔχων χρεώγραφα 2 ἑκατομμυρίων δὲν πληρώνει ὡς οἱ μεσαίας καταστάσεως ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ὡς ἀπορώτεροι ἠμποροῦν νὰ ἀγοράζουν Ἑλληνικὰ χρεώγραφα καὶ νὰ μὴ πληρώνουν φόρους. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἀπορώτεροι εἶναι ἀκόμη οἱ τῆς μέσης τάξεως πτωχοὶ καὶ δυσκόλως πληρώνουν καὶ δὲν τοὺς περισσεύουν χρήματα διὰ νὰ ἀγοράσουν χρεώγραφα νὰ μὴ πληρώνουν φορολογίαν . Ὁ κ. Ζαβιτζιάνος μᾶς εἶπεν ὅτι δίδομεν ἕνα νέον πλῆγμα κατὰ τῆς ἀστικῆς ἰδιοκτησίας. Δὲν τὸ βλέπω, κύριοι τοῦτο, τὸ πλῆγμα. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πληρωμὴ ἐνοικίου 100 χιλ. δραχ. τὸν χρόνον δὲν φθάνει παρὰ τὴν πληρωμὴν 8 χιλ. δραχμῶν. Δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ μοῦ εἴπῃ ὅτι τὰ σπίτια τοῦ ἐνοικίου τῶν 100 χιλ. δραχμῶν θὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὰ κατέχουν. Ἐὰν δὲ συμβῇ ὥστε τὰ σπίτια τὰ ὁποῖα θὰ ἔδιδον ἐνοίκιον 300,400 καὶ 500 δραχμῶν νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἀπὸ μερικούς, διὰ νὰ πάρουν εὐθηνώτερα, νὰ πληρώνουν ὀλιγώτερον φόρον τί θέλετε νὰ κάμω; Δὲν κάμνομεν τοῦτο διὰ νὰ ζημιώσωμεν

κανένα, ἀλλὰ τὸ κάμνομεν μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ μὴ καταντήσωμεν διὰ τῆς διηνεκοῦς κραυγῆς, ἡ ὁποία γίνεται ὅτι οἱ ἐμμέσοι φόροι εἶναι βαρύτατοι, νὰ μὴ καταντήσωμεν νὰ καταργήσωμεν ἐντελῶς τοὺς ἐμμέσους φόρους καὶ νὰ ἀπαλλάξωμεν τοὺς ἔχοντας αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσφέρουν εἰς τὰ δημόσια βάρη. Διότι, ἀγαπητὲ φίλε ἐκ Κερκύρας, ὁ ἀγών σας κατὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἔρχεται νὰ εἰσαγάγῃ νέαν φορολογίαν, τὸ ὁποῖον ἔρχεται μόνον νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἔντασιν τῆς ὑπαρχούσης φορολογίας, ὁ ἀγών σας εἰς αὐτὸ στρέφεται, θέλετε νὰ καταργήσωμεν ἐντελῶς τὴν φορολογίαν.

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Ὄχι, διαμαρτύρομαι· οὐδέποτε τὸ εἶπον, οὔτε τὸ λέγω.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καλά, ἡ οὐσία εἶναι στὸν σκοπόν σας ἀλλ' ὡς ἀποτέλεσμα τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζετε, διότι τότε ἐὰν θέλετε νὰ φύγωμεν καὶ ἀπὸ τὸ τεκμήριον τοῦ εἰσοδήματος τῆς οἰκίας τοῦ ἐνοικίου θέλετε νὰ μείνωμεν ἀποσκλειστικῶς διὰ τὴν ἐπιβολὴν καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ συνθετικοῦ φόρου εἰς μόνην τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ φορολογουμένου, ἀλλ' αὐτὴ δυστυχῶς εἶναι πολὺ χαλαρὰ καὶ ἀλλοῦ καὶ εἰς ἡμᾶς προπάντων, ὅπου βεβαίως ἡ φορολογία εἶναι βαρεῖα.

Ἀλλὰ ἐὰν πρόκειται νὰ κάμωμεν καμμίαν διάκρισιν ὅσον ἀφορᾷ τὴν φορολογικὴν συνείδησιν τῶν πολιτῶν, ἰσχυρίζομαι, χωρὶς νὰ λυπῶ κανένα, ὅτι ἡ φορολογικὴ συνείδησις εἶναι πολὺ ἀσθενεστέρα εἰς τοὺς πλουσίους (χειροκροτήματα). Ἐὰν λοιπὸν μὲ παραπέμπετε νὰ ἀνακαλύψω τὰ εἰσοδήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει ὁ καθένας, εἶναι σᾶν νὰ καταστήσωμεν τὸν νόμον αὐτὸν περὶ συνθετικοῦ φόρου κενὸν περιεχομένου. Διότι εἶναι τόσον εὔκολον διὰ τοὺς ἔχοντας νὰ τοποθετήσουν τὰ χρήματά των εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οὕτως ὥστε κανεὶς νὰ μὴ μπορῇ νὰ τὰ εὕρῃ, εἶναι τόσον εὔκολον νὰ τοποθετήσουν εἰς δημόσια χρεόγραφα ἑλληνικὰ καὶ νὰ τὰ παρουσιάσουν καὶ ἐλευθέρως εἰς τὴν φορολογίαν, διὰ νὰ ἔχουν εἰσοδήματα ὅσα θέλουν καὶ ἑνὸς καὶ δύο καὶ τριῶν ἑκατομμυρίων δραχ. καὶ ὑπάρχουν καὶ ἐν Ἑλλάδι οἱ ἔχοντες τὰ εἰσοδήματα αὐτὰ καὶ πολὺ μεγαλύτερα ἀπ' αὐτά—δὲν λέγω ὅτι εἶναι πάρα πολλά—ἀλλ' ὑπάρχουν ἔχοντες αὐτὰ τὰ εἰσοδήματα, ὥστε θὰ καταντήσετε λοιπόν, τοὺς ἔχοντας τὰ εἰσοδήματα αὐτὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξητε ἀπὸ κάθε φόρον, ἀφοῦ μάλιστα ἔχουν τὴν εὐχέρειαν καὶ νὰ μὴ πληρώνουν, τοποθετοῦντες τὰ χρήματά των εἰς ἑλληνικὰ χρεώγραφα. Οὔτε κἂν ἠμπορεῖτε νὰ τὸ ὑποστηρίξετε ὅτι πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἀγυρὰν τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων. Τὴν ἐπιθυμῶ καὶ τὴν εὔχομαι ἀλλ' ὄχι ἐπὶ θυσίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ ὑποστηρίξετε ὅτι πρέπει νὰ τὰ ὑποστηρίξωμεν, διότι δὲν ἔχουν καλὰς τιμὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἔχουν πολὺ καλὰς τιμὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ κάμωμεν καὶ τοὺς ἄλλους νὰ τὰ ἀγοράσουν, ἐπὶ θυσίᾳ τοῦ φόρου τοῦ εἰσοδήματος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπέδωκε μέχρι σήμερον ἄξια λόγου ποσά, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐγκαταλείψωμεν καὶ δὲν ἠμποροῦμεν νὰ πεισθῶμεν νὰ προσπαθήσωμεν νὰ κάμωμεν νὰ δώσῃ περισσότερα χωρὶς νὰ ἐξεγείρωμεν τὴν συνείδησιν τοῦ κόσμου ὅτι δὲν ἐπικρατεῖ φορολογικὴ δικαιοσύνη. Ὁ ἀξιότιμος πολιτευτὴς ἐκ Κερκύρας μᾶς εἶπεν ὅτι ἀνοίγομεν πάλιν τὴν ἐπιδρομὴν τῆς φοροτεχνικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰ ἄδυτα τῆς κατοικίας. Καὶ πότε τὸ λέγει αὐτό; Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὑπάρχων νόμος ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἔφορον νὰ ἐξετάσῃ καὶ πόσους ὑπηρέτας ἔχει καὶ πόσα τέτα δίδει καὶ πῶς ζῇ ὁ φορολογούμενος!! Ὁ δὲ νόμος τὸν ὁποῖον εἰσηγούμεθα σήμερον καταργεῖ ὅλας τὰς αὐτὰς ἐνοχλήσεις τοῦ πολίτου. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ πάρωμεν ἀπὸ τοὺς καταλόγους τοῦ φόρου τοῦ ἐνοικίου, τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, νὰ πάρωμεν νὰ ἐξακριβώσωμεν τί ἐνοίκιον πληρώνει ὁ φορολογούμενος διὰ νὰ τὸν χρεώσωμεν μὲ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ πληρώσῃ.

Ἐγὼ βέβαια νομίζω ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει μίαν διάταξιν, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἰδιαιτέρα φορολογία διὰ τὰ αὐτοκίνητα, ἐλπίζω ὅτι ἐπιβάλλεται ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς των.

Τινὲς βουλευταί. Ὄχι, ὄχι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι σωστό, πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώνῃ τὸ καλὸ καὶ τὸ κακὸ αὐτοκίνητο τὸ ἴδιο. Εἶναι ἄδικο αὐτό. Πρέπει νὰ πληρώνῃ ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς του, ἢ τῆς ἀξίας του. Καὶ εἶναι ἡ μόνη ἔρευνα, τὴν ὁποίαν κάμνει ὁ ἔφορος, μὴ εἰσδύων εἰς τὸ ἄδυτον τῆς κατοικίας διότι τὸ πολὺ πολὺ τοῦ ἀνοίγουν τὴν πόρτα τοῦ γκαράζ καὶ δὲν πιστεύω νὰ σᾶς ἐνοχλῇ τόσον πολύ, ὅταν θ' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα τοῦ γκαράζ νὰ ἰδῇ τί αὐτοκίνητον ἔχετε. Μία ἄλλη διάταξις τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν ὁποίαν θὰ συνίστων εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ τὴν ἀπαλείψῃ, ἐὰν δὲν θέλῃ ἡ Βουλὴ νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, εἶναι ἡ ἀφορῶσα τὰ γιώτ, διότι ἐὰν καλῶς ἐνθυμοῦμαι, εἰς τὸ νομοσχέδιον καταντᾷ νὰ εἶναι γιώτ καὶ μικραὶ ἀτμάκατοι καὶ βενζινάκατοι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὴν τροποποιῶ ἀναλόγως τῆς δυνάμεως τῶν ἵππων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχομεν κανένα λόγον νὰ ἐμποδίζωμεν τοὺς ἀνθρώπους νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Θάλασσαν. Ἐγὼ δὲν κατηγορῶ διότι εὑρίσκονται ἄνθρωποι πλούσιοι, οἱ ὁποῖοι ἐξοδεύουν ὅσα θέλουν χρήματα, διὰ νὰ διατηροῦν καὶ γιώτ, διότι καὶ αὐτὸ οὐδὲν εἶναι περιττὸν πρᾶγμα, μᾶς κάμνουν ν' ἀγαπήσωμεν τὴν Θάλασσαν περισσότερον, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἀφῆστε αὐτὰς τὰς μικρὰς βενζινάκατους, διὰ νὰ μπορῇ νὰ πηγαίνῃ κανένας νὰ κάμνῃ ἕνα περίπατο μέσα στὴ Θάλασσα πρὸς εὐχαρίστησίν του.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αἱ βενζινάκατοι ἄνω τῶν 20 ἵππων φορολογοῦνται.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀπὸ ὅσα εἶπεν ὁ ἀξιότιμος ἐκ Κερκύρας συνάδελφος, περισσότερον ἄξιον προσοχῆς ἦτο ἐκεῖνο ποὺ εἶπεν: Διατὶ δὲν βάζετε ὡς βάσιν τοῦ φόρου αὐτοῦ τὸ ἐνοίκιον; Κατ' ἀρχὴν δὲν ἔχω ἀντίθετον γνώμην, νὰ συζητήσωμεν αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ἀλλὰ σᾶς λέγω τοῦτο: Ὅτι δίκαιον εἶναι ἐφόσον ἡ κλίμαξ αὐτὴ εἶναι τόσον ἐλαφρὰ καὶ τόσον ἐπιεικής, νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς τὴν φοροτεχνικὴν ὑπηρεσίαν, ὅταν ἄλλως δὲν κατορθώνῃ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ εἰσοδήματα τοῦ φορολογουμένου, νὰ τοῦ πέρνῃ καὶ μερικὰ ὡς φόρο συνθετικόν, ὅταν αὐτὰ ἀνέρχωνται εἰς δραχμὰς 8.000 δι' ἐκεῖνον ποῦ κατοικεῖ εἰς σπῆτι 100.000. Αὐτὸς ὁ ὁποῖος πηγαίνει καὶ κάθεται εἰς σπῆτι 100.000, ἂς ὑποθέσῃ ὅτι πληρώνει 108.000, ἂς ὑποθέσῃ ὅτι πληρώνει 110.000, πρὸς χάριν μου, διὰ νὰ τοῦ δώσω καὶ ἓν δῶρον ἀπὸ 2.000 δραχμάς. Ἐζήτησα, κύριοι, νὰ λάβω τὸν λόγον, διότι ἤθελον νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ.

Ἐπροχωρήσαμεν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀμέσων φόρων, νομίζω μέχρι τοῦ μικροτάτου ὁρίου ποῦ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ πράξωμεν διὰ νὰ ἐνθαρρύνωμεν τόσον τὸ ξένον ὅσον καὶ τὸ ἑλληνικὸν κεφάλαιον. Ἀλλὰ θὰ ἤμεθα ἄξιοι μεγαλειτέρας κατακρίσεως καὶ θὰ ὑφιστάμεθα τὴν κατάκρισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἰσχυρὰν ἐὰν ἐρθένομεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τοῦ συνθετικοῦ φόρου οὐσιαστικῶς ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν ἄλλως παρὰ νὰ πληρώνουν, διότι ἔχουν ἀκίνητα κτήματα.

Δὲν εἶναι σωστὸ ἄλλως τε ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς ἑνώσεως, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται καὶ δικαίως τόσον πολὺ διὰ τὴν ἰδιοκτησίαν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀφίνῃ νὰ πληρώνουν τὸν φόρον αὐτόν, τὸν συνθετικόν, μόνον οἱ ἔχοντες ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν καὶ οἱ ἔχοντες πλοῦτον κινητὸν νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένοι τῆς φορολογίας, καθ' ἣν στιγμὴν γνωρίζετε ὅτι αἱ μεγάλαι περιουσίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι καὶ παρὰ πολὺ εἰς τὴν Ἑλλάδα, κυρίως εἶναι εἰς χρῆμα, εἰς μετρητὰ καὶ δὲν ἔχομεν ἄλλο μέσον παρὰ μόνον τὸ μέσον τοῦ τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος καὶ αὐτὸ τὸ ἐνοίκιον, διὰ νὰ κατορθώσωμεν νὰ τοὺς πάρωμεν καὶ αὐτοὺς κάτι τι διὰ νὰ ἠμπορέσουν νὰ εἰσφέρουν κάτι τι εἰς τὰ δημόσια βάρη (χειροκροτήματα).

Κ. Ζαβιτζιᾶνος. Τὸ εἰδικόν μας πρόγραμμα ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐμμέσων φόρων κυρίως.

Μεθ' ὃ διακοπτομένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὁ κ. Πρωθυπουργὸς παρεκαλεῖ νὰ εἰσέλθῃ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τῶν μὴ ἐχόντων ἀντίρρησιν νομοσχεδίων νὰ διακοπῇ δὲ ἡ συνεδρίασις, ἵνα ἐπαναρχίσῃ εἰς τὰς 10 1)2 ὅπως συνεχισθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, διαγραφομένης τῆς 5 § τοῦ ἄρθρου 4».

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. «περὶ χορηγήσεως προνομίου ἱδρύσεως Ἱπποδρομίου ἐν Θεσσαλονίκῃ».

Γίνονται δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθησαν ἀναβληθέντος τοῦ συνόλου. Τὰ νομοσχέδια:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4076 τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἀνηλίκων ἀνταλλαξίμων διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως».

2) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1929 Συμβάσεως «περὶ διακειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων,» ὡς ἔχτοτε ἐτροποποιήθη».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3471 καὶ 4354 περὶ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων».

Γίνονται δι' ἐναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Δημοτικῶν Νοσοκομείων καὶ τοιούτων Νομικῶν προσώπων Δημοσίου δικαίου ὡς καὶ περὶ αὐξήσεως παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρόν».

2) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4383 περὶ καθορισμοῦ Ἐπιτροπῆς ἐλέγχου καὶ ἐκδικάσεως τίτλων κυριότητος ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων».

3) «Περὶ ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ἐγγείων βελτιώσεων», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως Δημοτικῶν Νοσοκομείων καὶ τοιούτων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ περὶ αὐξήσεως παρεχομένης ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἀναγράφεται κατ' ἔτος καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον πίστωσις ἐκ δραχμῶν 3.500.000, (τριῶν ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων).

Ἐκ τῆς πιστώσεως ταύτης διατίθενται 1) ποσὸν ἴσον πρὸς 2.500.000 (δύο ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων) δραχ. πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν διαφόρων δημοτικῶν νοσοκομείων, ὡς καὶ Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, 2) ποσὸν ἴσον πρὸς 500.000 (πεντακοσίας χιλιάδας) δραχμῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 3711 παρεχομένης ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ 3) ποσὸν ἴσον πρὸς 500.000 (πεντακοσίας χιλιάδας) δραχμῶν διὰ τὴν αὔξησιν τῆς δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4061 παρεχομένης ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον προστασίας τῆς μητρότητος καὶ τῶν παιδικῶν ἡλικιῶν.

2. Ἐπίσης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31 ἐγγράφεται πίστωσις ἐκ δύο ἑκατομμυρίων (2.000.000) δραχμῶν διὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορήγησιν διαφόρων δήμων ἢ κοινοτήτων ἢ ἄλλων ἀνεγνωρισμένων σωματείων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐπεκτάσεως καὶ διαρρυθμίσεως ὑφισταμένων νοσοκομείων ἢ ἀνεγέρσεως νέων τοιούτων.

3. Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κανονισθήσεται ἡ ἐκ τῆς ἐν ἐδαφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου πιστώσεως καταβληθησομένη εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐτησία ἐπιχορήγησις ὡς καὶ ἡ εἰς ἕκαστον δῆμον, κοινότητα ἢ ἀνεγνωρισμένον σωματεῖον ἐπιδιώκοντα τὸν σκοπὸν ἱδρύσεως ὑγειονομικοῦ ἱδρύματος ἐφ' ἅπαξ τοιαύτη.

4. Ἡ διάθεσις τῶν ποσῶν τούτων ἐνεργεῖται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ὑγιεινῆς.

5. Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορηγήσεις δὲν δύνανται νὰ διατεθῶσιν ὑπὸ τῶν εἰς οὓς παρέχονται αὗται δι' ἄλλον σκοπόν. Μὴ ἐπιτευχθέντος τοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου ὁριζομένου σκοποῦ ἐντὸς ἐτῶν ἢ διαλυομένου τοῦ σωματείου πρὸ τῆς διαθέσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως, αὕτη ἐπιστρέφεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἐπιχορηγήσεις καταβάλλονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐπιχορηγήσεων τούτων ἐντάλματα ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς μετὰ προηγουμένην ὑποβολὴν εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῶν δικαιούχων τῶν κάτωθι στοιχείων.

1. Προϋπολογισμοῦ τοῦ ἱδρύματος διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος διὰ τὸ ὁποῖον θὰ χορηγηθῇ ἡ ἐπιχορήγησις, ἐγκεκριμένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἢ τῆς κατὰ τὸ καταστατικὸν τοῦ ἱδρύματος ἀρχῆς.

2) Ἀπολογισμοῦ τοῦ προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους ὁμοίως ἐγκεκριμένου.

3) Καταστάσεως κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας.

4) Ὀνομαστικοῦ πίνακος τοῦ ὑπηρετοῦντος προσωπικοῦ μετὰ τῆς καταβαλλομένης αὐτῷ ἀμοιβῆς καὶ

5) Καταστάσεως νοσηλευθέντων ἢ τῆς ἐν γένει κινήσεως.

6) Πίνακος ἐμφαίνοντος τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἀδελφάτου, ἑφορείας ἢ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ ἱδρύματος, ἐκτὸς ἂν ἄλλως καθορίζωνται δι' εἰδικοῦ νόμου τὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ.

Αἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἐφ' ἅπαξ ἐπιχορηγήσεις καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου δι' ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἐνδιδομένων βάσει καταστάσεως καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ὑγιεινῆς τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, ὑποβαλλομένης πρὸς τοῦτο πλήρους μελέτης ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἐκτελεσθέντος ἔργου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἀπολογισμὸς τῆς διὰ τοῦτο διατεθείσης δαπάνης τεθεωρημένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου νομομηχανικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὡς ἄνω ἐτησίων ἐπιχορηγήσεων θὰ γίνηται ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω ἱδρυμάτων, δήμων, κοινοτήτων ἢ σωματείων θὰ ἐξασφαλίζηται τοὐλάχιστον ἴση πίστωσις διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ των. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ δι' ἅπαντα τὰ διὰ προγενεστέρων νόμων ἐπιχορηγούμενα ὑγειονομικὰ ἱδρύματα ἢ σωματεῖα.

"Αρθρον 4.

Δι' αποφάσεως του Υπουργού της Υγιεινής δύνανται να τύχωσιν επιχορηγήσεως ετησίας ή εφ' άπαξ και έτερα υγειονομικά ιδρύματα δημοτικά, κοινοτικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφ' όσον ταύτα εξασφαλίζουσιν εκ των ιδίων αυτών πόρων ίσον ποσόν προς την υπό του Κράτους καταβαλλομένην επιχορήγησιν. Το σύνολον των επιχορηγήσεων τούτων δεν δύναται να υπερβαίνη ετησίως το ποσόν των 750.000 (επτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων) δραχμών, εγγραφομένης ίσης πιστώσεως εις τον προϋπολογισμόν του Υπουργείου Υγιεινής.

"Αρθρον 5.

"Απαντα τα διά του παρόντος ή άλλου ειδικού νόμου, εκ των εξόδων του προϋπολογισμού του Υπουργείου Υγιεινής επιχορηγούμενα υγειονομικά ιδρύματα ή σωματεία, υπάγονται υπό τον έλεγχον και την εποπτείαν του Υπουργείου της Υγιεινής.

"Αρθρον 6.

Το Εθνικόν Συμβούλιον προστασίας της μητρότητος και των παιδικών ηλικιών υποβάλλει εις το Ελεγκτικόν Συνέδριον εντός μηνός από της λήξεως της χρήσεως απολογισμόν της όλης διαχειρίσεώς του, ήτις κανονισθήσεται διά Προεδρικού Διατάγματος προκαλουμένου υπό του Υπουργού Υγιεινής.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρξεται διά Διατάγματος, εκδιδομένου προτάσει των Υπουργών των Οικονομικών και της Υγιεινής.

Περί συμπληρώσεως του νόμου 4383 «περί καθορισμού επιτροπής ελέγχου και εκδικάσεως τίτλων κυριότητος απαλλοτριωθέντων κτημάτων αλλοδαπών υπηκόων»

"Αρθρον 1.

Το άρθρον πρώτον του νόμου 4383 συμπληρούται ως εξής: «Αι υπό της Επιτροπής ελέγχου και εκδικάσεως τίτλων ταχθείσαι διά των εκδοθεισών αποφάσεών της προθεσμίαι προσαγωγής εγγράφων παρατείνονται επί τρίμηνον από της λήξεώς των, άν δε έληξαν ήδη επί τρίμηνον από της ισχύος του παρόντος, δικαιουμένης και της Επιτροπής εις νέαν παράτασιν αυτών.

"Αρθρον 2.

Προκειμένου περί ελέγχου τίτλων κυριότητος εξαγοραζομένων κτημάτων αλλοδαπών υπηκόων καταληφθέντων, επιταχθέντων ή απαλλοτριωθέντων και κατεχομένων ήδη υπό του Ελληνικού Κράτους ή της Ε. Α. Προσφύγων, οι εις αυτά αναφερόμενοι τουρκικοί τίτλοι, προσαγόμενοι και εν νομίμω μεταφράσει, λαμβάνονται υπ' όψει και εάν δεν φέρωσι την βεβαίωσιν ότι είναι κατά πάντα όμοιοι προς το πρωτότυπον, εφ' όσον πιστοποιείται αρμοδίως ή έλλειψις εν Ελλάδι των σχετικών τουρκικών αρχείων.

Η Επιτροπή σχηματίζει την γνώμην αυτής κατ' ελευθέραν εκτίμησιν, ως προς τε την γνησιότητα των τίτλων και το δικαίωμα της κυριότητος, ιδία εφ' όσον βεβαιούται εξ ετέρων στοιχείων ή και ένόρκων καταθέσεων μαρτύρων εξεταζομένων κατά την επ' αναφορά διαδικασίαν εν δημοσία συνεδριάσει του Πρωτοδικείου της διαμονής των ή υπερτριακοντατετής νομή του αξιούντος την κυριότητα και των δικαιοπαρόχων του ή κατά τον Οθωμ. Νόμον περί γαιών δεκαετής κατοχή και καλλιέργεια ή η καλή τη πίστει και νομίμω τίτλω επί δεκαετίαν νομή.

Οι Οθωμανικοί τίτλοι δύνανται να ληφθώσιν υπ' όψει και εν μόνω τω Τουρκικώ κειμένω, βεβαιουμένης της Επιτροπής περί του περιεχομένου του διά της περί τούτου κατατιθεμένης συνοπτικής εκθέσεως παρά του μέλους της Επιτροπής ειδικού νομικού συμβούλου επί των οθωμανικών κτημάτων, παραπρατουμένης κατά την καταβολήν του τιμήματος της σχετικής δαπάνης διά την μετάφρασιν εις την Ελληνικήν των αυτών τίτλων.

"Αρθρον 3.

Αι επί τοιούτων ακινήτων γενόμεναι άχρι του 1921 δι' επισήμων εγγράφων δικαιοπραξίαι μεταξύ αλλοδαπών ή και μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών συναφθείσαι όμως και προ της επιτάξεως ή απαλλοτριώσεως (εκτός ανταλλαξίμων ή Οθωμανών υπηκόων) μεταβιβάσεως κυριότητος ή συστάσεως εμπραγμάτου δικαιώματος διαρκούσης της απαγορεύσεως τοιούτων δικαιοπραξιών από του νόμου ΔΡΛΔ (άρθρον 14) και εφεξής και των επακολουθησάντων διά την αυτήν απαγόρευσιν νόμων και σχετικών Διαταγμάτων, εάν δεν ηκυρώθησαν κατά τα περί ανωμάλων δικαιοπραξιών ισχύσαντα και ισχύοντα, κυροϋνται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας μετά σύμφωνον γνώμην της αυτής Επιτροπής, της νομίμου αυτών ισχύος και του εγκύρου της μεταγραφής των ή της εν τοις βιβλίοις υποθηκών εγγραφής λογιζομένων διά τους συμβληθέντας και τους διαδόχους αυτών αφ' ής συνετελέσθησαν, μη θιγομένων όμως των εν τω μεταξύ παρά τρίτων κτηθέντων εμπραγμάτων δικαίων.

"Αρθρον 4.

Τα κεκτημένα δικαιώματα υποθήκης ή προνομίου δυνάμει της Οθωμανικής νομοθεσίας επί των εξαγοραζομένων κτημάτων των εξ αυτών κειμένων εν ταις Νέαις Χώραις ισχύουν έναντι του Δημοσίου, εάν δεν έχη εγγραφή εις τα αρμόδια βιβλία των υποθηκών κατά τας διατάξεις του άρθρου 9 του νόμου 147 ή άν δεν εγγραφή εντός διμήνου από της ισχύος του παρόντος, πλην άν παρεγράφη ή άν' έληξεν ή παρά του νόμου 147 ταχθείσα προθεσμία.

Προκειμένου περί κτήματος εκ των ώς άνω απαλλοτριωθέντος κατά τον αγροτικόν νόμον δεν κωλύεται η επί του ακινήτου εγγραφή κατά του οφειλέτου και πρώην ιδιοκτήτου. και εάν έτι εγένετο ή κατά το άρθρον 75 του αγροτικού Κώδικος μεταγραφή. Εκ της αυτής δ' εμπροθέσμου εγγραφής και από αυτής ύφίσταται δικαίωμα του πιστωτού μόνον επί της τω ιδιοκτήτη καταβλητέας αποζημιώσεως, ουδεμιάς ετέρας ύφισταμένης ευθύνης του Δημοσίου.

Παρελθούσης της ώς άνω διμήνου προθεσμίας απράκτου αι ειρημέναι υποθήκαι ή προνόμια αυτοδικαίως αποσβέννυνται εν σχέσει προς τα εν λόγω ακίνητα και έναντι του Δημοσίου, αποστελλούσι δε τίτλον προς έγγραφήν υποθήκης επί ετέρων κτημάτων του οφειλέτου. Διατηρούσιν όμως οι δικαιούχοι απέναντι αλλήλων και του οφειλέτου τα προϋφιστάμενα δίκαια αυτών ώς και την προσωπικήν αξίωσιν κατά του οφειλέτου.

"Αρθρον 5.

Πάσα κατά τας κειμένας διατάξεις προθεσμία προς συνομολόγησιν της μετά του Δημοσίου συμβάσεως και πληρωμήν των δικαιούχων πωλητών παρατείνεται και επί τον χρόνον τον προβλεπόμενον υπό του προηγουμένου άρθρου.

"Αρθρον 6.

Παρά τη Επιτροπή ελέγχου τίτλων αλλοδαπών υπηκόων καθήκοντα γραμματέως εκτελεί ο γραμματεύς του Νομ. Συμβούλου του Υπουργείου Γεωργίας, κανονιζομένης της αποζημιώσεώς του δι' αποφάσεως της Επιτροπής μέχρι δραχ. 2.000 εφ' άπαξ.

"Αρθρον 7.

Πάσα διάταξις αντιβαίνουσα εις τον παρόντα νόμον καταργείται.

Περί αναγκαστικών συνεταιρισμών εγγείων βελτιώσεων

Ως ετροποποιήθη υπό της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής επί της Γεωργίας).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαί Διατάξεις

"Αρθρον 1.

Διά την εκτέλεσιν έργων εγγείων βελτιώσεων, τοπικής μάλλον φύσεως, ιδρύονται συνεταιρισμοί εγγείων βελτιώσεων υπαγόμενοι εις τας διατάξεις του παρόντος.

Συνεταιρισμοί εγγείων βελτιώσεων δύνανται να ιδρυθώσιν :

α') Δι' αποξήρανσιν, αποστράγγισιν ή εξυγίανσιν ελών, υγρών εδαφών ή ελωδών εκτάσεων προς γεωργικήν εκμετάλλευσιν και επαύξησιν της παραγωγικότητος και της αξίας αυτών.

β') Διά διευθέτησιν, αναδάσωσιν των χειμάρρων, καθαρισμόν και εκχωμάτωσιν ρυάκων και διατήρησιν κοίτης και όχθών των ποταμών, προς προστασίαν συνοικισμών, καλλιεργειών ή συγκοινωνιών.

γ') Διά συλλογήν, μεταφοράν, διοχέτευσιν και εκμετάλλευσιν ρεόντων ή υπογείων υδάτων προς άρδευσιν ή υδρολίπανσιν εδαφών.

δ') Διά κατασκευήν και συντήρησιν αγροτικών οδών.

ε') Δι' εκτέλεσιν υδραυλικών έργων προς παραγωγήν ηλεκτρικής ενεργείας.

στ') Δι' εκτέλεσιν έργων προς προστασίαν συνοικισμών, καλλιεργειών ή συγκοινωνιών εκ θαλασσίων υδάτων.

ζ') Διά μηχανικήν κατεργασίαν του εδάφους.

η') Διά πάσαν άλλην εκτέλεσιν έργων, σκοπόν εχόντων κατά σταθερόν τρόπον την επαύξησιν της παραγωγικότητος των εδαφών.

"Αρθρον 2.

Προς σύστασιν αναγκαστικού συνεταιρισμού εγγείων βελτιώσεων απαιτείται όπως :

α') Τα έργα την εκτέλεσιν των οποίων σκοπεί ούτος ν' αναλάβη είναι κοινής ωφελείας ή ανάγκης.

β') Να εγκριθή το καταστατικόν αυτού παρά του Υπουργείου της Γεωργίας μετά προηγούμενον έλεγχον αυτού παρά του αρμοδίου Ειρηνοδίκου και έγκρισιν της Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. καταστατικού στηριζομένου εις απόφασιν και υπογραφήν του ήμισεος πλέον ενός τουλάχιστον των κυρίων κτημάτων ή εγκαταστάσεων, αίτινες αμέσως ή εμμέσως ήθελον ωφεληθή εκ της επιχειρήσεως του Συνεταιρισμού.

"Αρθρον 3.

Διά Διατάγματος εκδιδομένου προτάσει του Υπουργού της Γεωργίας, μετά σύμφωνον γνωμοδότησιν της ώς εν τω άρθρω 5 Εποπτικής αρχής, επιτρέπεται η σύστασις αναγκαστικών συνεταιρισμών διά της συγκαταθέσεως των δύο πέμπτων των ενδιαφερομένων ιδιοκτητών:

1) Προς συντήρησιν φυσικών ροών.

2) Προς άρσιν εμποδίων της έκροής της πλημμύρας, εάν η άρσις αύτη είναι αναγκαία προς πρόληψιν του κινδύνου της πλημμύρας.

3) Προς διατήρησιν της καθαριότητος του ύδατος, εάν σημαντική ζημία δεν δύναται άλλως να αποφευχθή.

4) Προς προάσπισιν συνοικισμών και καλλιεργειών, εκθήλως απειλουμένων εκ χειμάρρων ή ποταμών.

5) Προς αποκατάστασιν διακοπεισών και εξασφάλισιν απειλουμένων συγκοινωνιών.

6) Προς αποξήρανσιν ελών ή ελωδών εκτάσεων, επιβάλλομένην εκ λόγων δημοσίας υγείας.

7) Προς βελτίωσιν των αρδευτικών συνθηκών διά καταλλήλων τεχνικών έργων.

Εις τους συνεταιρισμούς των εν τοις ώς άνω εδαφίοις ενδεικνυομένων σκοπών προσλαμβάνονται οι ιδιοκτήται ακινήτων, μεταλλείων και βιομηχανικών εγκαταστάσεων, εφ' όσον η εκτέλεσις του έργου προστατεύει τούτους του κινδύνου της πλημμύρας, της εξαπλώσεως ασθενειών, ελονοσίας κλπ. ή της διακοπής συγκοινωνιών.

"Αρθρον 4.

Ο Συνεταιρισμός δύναται να απαρτισθή εξ 7 τουλάχιστον μελών. Ουδείς συνεταίρος δύναται να έχη πλέον των 2)5 του όλου των ψήφων.

"Αρθρον 5.

Οι αναγκαστικοί Συνεταιρισμοί απολαύουσιν από της εγκρίσεως των ίδια νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αι δε νομικαί σχέσεις αυτών και των μελών αυτών κανονίζονται διά του καταστατικού, εφ' όσον ο παρών νόμος δεν καθορίζει άλλως

"Αρθρον 6.

Το καταστατικόν δύναται να ορίση, ότι αι διενέξεις μεταξύ των συνεταίρων ή μεταξύ των συνεταίρων και του συνεταιρισμού λύονται διά διαιτητών και ότι αι αποφάσεις αυτών κηρύσσονται αμέσως εκτελεσταί, παρά την έφεσιν εκάστου ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων, ήτις είναι πάντοτε δεκτή.

"Αρθρον 7.

Δικαίωμα συμμετοχής εις τον συνεταιρισμόν έχουν οι εκάστοτε ιδιοκτήται των ενδιαφερομένων κτημάτων, μεταλλείων ή βιομηχανικών εγκαταστάσεων ή οι νόμιμοι αντιπρόσωποι

α') Οι επίτροποι και κηδεμόνες των υπό επιτροπείαν, κηδεμονίαν ή δικαστικήν απαγόρευσιν τελούντων προσώπων.

β') Οι νόμιμοι αντιπρόσωποι διά τους απόντας.

γ') Οι Νομάρχαι, οι Δήμαρχοι ή Πρόεδροι Κοινοτήτων διά τα νομαρχιακά ή κοινοτικά κτήματα.

δ') Οι οικονομικοί έφοροι διά τα Δημόσια κτήματα.

ε') Τα Ηγουμενοσυμβούλια των Μονών διά τα μοναστηριακά κτήματα.

στ') Οι νόμιμοι αντιπρόσωποι άλλων αναγκαστικών ή μη συνεταιρισμών.

ζ') Οι νόμιμοι αντιπρόσωποι άλλων νομικών προσώπων.

2. Διά την συμμετοχήν Σωματείων, ιδρυμάτων και άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου δεν απαιτείται ειδική κρατική άδεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Εποπτεία των Συνεταιρισμών.

"Αρθρον 8.

Οι αναγκαστικοί συνεταιρισμοί υπόκεινται εις την Εποπτείαν του Υπουργείου της Γεωργίας, ήτις είναι διττή, αφορώσα τόν τε τεχνικόν επί της μελέτης, εκτελέσεως και συντηρήσεως έλεγχον, ώς και την οικονομικήν και διοικητικήν εφαρμογήν του νόμου και του καταστατικού.

Η κατά τόπους εποπτεία ενεργείται παρά τοπικής εποπτικής επιτροπής, υπαγομένης και ταύτης εις την αρμοδιό-

τητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ κατασκευῶν ἑκάστης περιφερειακῆς ὑπηρεσίας, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἐπόπτου τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Νομοῦ ἢ τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ κεῖται ἡ μεγαλειτέρα ἔκτασις τῶν ἐνδιαφερομένων κτημάτων, καὶ τοῦ ἀρμοδίου Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἐνδιαφερόμεναι κοινότητες εἶνε πλέον τῆς μιᾶς, οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τούτων συνερχόμενοι ἐκλέγουσιν ἕνα καὶ ἐν τυχὸν ἰσοψηφίᾳ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Νομάρχης.

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἔλεγχος δύναται ν' ἀνατεθῇ παρὰ τῆς τοπικῆς Ἐποπτικῆς ἀρχῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον αὐτῆς μέλος, ἀναλόγως τῆς τεχνικῆς ἢ γεωργικῆς ἢ διοικητικῆς φύσεως τοῦ ζητήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διαδικασία τῆς συστάσεως.

Ἄρθρον 10.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συστήσωσιν ἀναγκαστικὸν συνεταιρισμὸν μετὰ τῆς πρὸς τὴν ἀρμοδίαν τοπικὴν Ἐποπτικὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου 8 ἐδαφ. δ' αἰτήσεώς των, ἐν ᾗ ἀναφέρουσι λεπτομερῶς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν καὶ τὴν περιφέρειαν, συνυποβάλλουσι :

1) Τυχὸν ὑπάρχουσαν μελέτην τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, ἐπεξηγηματικὴν ἔκθεσιν καὶ προϋπολογισμὸν τῆς ἐκτελέσεως.

2) Καταλόγους τῶν μετεχόντων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἀκινήτων, ἐγκαταστάσεων ἢ συνεταιρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου (ὑδατικοῦ) καὶ ἑνώσεών των ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων.

3) Πάντα τὰ στοιχεῖα, ἐξ ὧν δύναται νὰ κριθῇ ἡ ἔκτασις τῶν συμμετεχέντων κτημάτων, ἡ ἀξία αὐτῶν καὶ ἡ μέλλουσα νὰ προκύψῃ βελτίωσις.

Ἄρθρον 11.

Ἡ τοπικὴ Ἐποπτικὴ ἀρχὴ ὁρίζει ἀρμόδιον μέλος αὐτῆς διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας τῆς συστάσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐν ᾗ ὅμως περιπτώσει, εἰσηγήσει τοῦ ἀρμοδίου μέλους, ἡ ἐποπτικὴ ἀρχὴ κρίνει ὅτι τὸ ἔργον εἶναι προφανῶς ἄσκοπον ἢ μὴ πραγματοποιήσιμον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ προσφύγωσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ ὁποῖον μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. ἀποφαίζει ὁριστικῶς περὶ ἐνάρξεως ἢ μὴ τῆς διαδικασίας.

Πρὸ τοῦ ὡς ἄνω μέλους τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ἀναπτύσσουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὰς ἀπόψεις των. Κατόπιν δὲ ἀκροάσεως τούτων καὶ ἐξομαλύνσεως τῶν τυχὸν ἀναφυεισῶν δυσκολιῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν, τὸν σκοπὸν κλπ. τοῦ συνεταιρισμοῦ, προκαλεῖ οὗτος ἀπόφασιν τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ συστάσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 12.

Αἱ συζητήσεις γίνονται κατόπιν προσκλήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, κοινοποιουμένης μίαν ἑβδομάδα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου μέλους τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς. Εἰς τὴν πρόσκλησιν ἀναγράφονται τὰ θέματα τῆς συζητήσεως.

Εἰς τὴν πρόσκλησιν σημειοῦται, ὅτι οἱ μὴ ἐμφανιζόμενοι ἢ οἱ μὴ ψηφίζοντες θεωροῦνται ὡς συμφωνοῦντες πρὸς ὅ,τι μέλλει ν' ἀποφασίσῃ ἡ πλειοψηφία, ἐκτὸς τῆς προσκλήσεως μέθεμα τὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν σύστασιν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὁπότε σημειοῦται, ὅτι οἱ μὴ ἐμφανιζόμενοι ἢ οἱ μὴ ψηφίζοντες θεωροῦνται ὅτι ἀντιτίθενται πρὸς τὴν σύστασιν αὐτοῦ.

Αἱ προσκλήσεις γνωστοποιοῦνται διὰ τοιχοκολλήσεως ἔξω τοῦ γραφείου τῆς Κοινότητος, τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐνδιαφερομένων συνοικισμῶν ἢ καὶ διὰ δημοσιεύσεως ἐν μιᾷ τοὐλάχιστον ἐντοπίᾳ ἐφημερίδι.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἀρμόδιον μέλος τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς καταρτίζει τὸ καταστατικόν, ἐξευρίσκει τὰ ἐν ἄρθρῳ 10 ἀναφερόμενα στοιχεῖα, φροντίζει διὰ τὴν πλέον σύντομον κατάρτισιν αὐτῶν καὶ ἐξακριβώνει τὸ προσδοκώμενον δι' ἕκαστον τῶν ἐνδιαφερομένων ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ὄφελος.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς προβαίνει ἐπίσης εἰς τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐκτελεσθησομένων ἔργων προσδοκωμένης ὑπερτιμήσεως τῆς ἀξίας τῆς βελτιουμένης ἐκτάσεως, ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης γίνῃ καὶ ἔναρξις διαπραγματεύσεως πρὸς σύναψιν τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων βελτιώσεων.

Ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀνεπαρκείας τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς, τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν στοιχείων καὶ τοῦ ὀφέλους, ὡς καὶ τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως περὶ τῆς προσδοκωμένης ὑπερτιμήσεως, ἐνεργεῖ μηχανικὸς ἢ γεωπόνος διοριζόμενος ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑπάλληλος ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος ἢ καὶ ἰδιώτης ἐν ἐλλείψει.

Ἄρθρον 14.

Κατὰ τὰς συζητήσεις δύνανται οἱ ἐναντιούμενοι ν' ἀξιώσωσιν ὅπως οἱ συμφωνοῦντες καὶ οἱ ἐναντιούμενοι ἐκλέξωσι κεχωρισμένως ἀντιπροσώπους, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς νὰ ἀνταποκρίνεται κατὰ προσέγγισιν πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐκλεξάντων αὐτούς. Τὸ σύνολον τῶν ἀντιπροσώπων ἑκάστης τάξεως ὁρίζει ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐποπτικῆς ἀρχῆς.

Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων συζητοῦνται μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν πληρεξουσίων των, ἐν ἀνάγκῃ δὲ μετ' ἀκρόασιν ἢ πρόσληψιν εἰδημόνων.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν τοιούτων συνελεύσεων τῶν ἀντιπροσώπων λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἕκαστος δὲ τῶν ἀντιπροσώπων ἔχει μίαν ψῆφον.

Αἱ ἀποφάσεις αὗται δύνανται νὰ ληφθῶσιν εἰς μίαν ἢ πλείονας συνεδριάσεις.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τὰς συζητήσεις τηροῦνται πρακτικά. Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς, τοῦ προσληφθέντος τυχὸν γραμματέως καὶ τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τῶν τεχνικῶν θεμάτων, ἐφ' ὅσον ἔλαβον τοιοῦτοι μέρος εἰς τὴν συνέλευσιν.

Ἄρθρον 17.

Αἱ ἀνήκουσαι εἰς συγκυρίους ἀκινήτων ἢ ἐγκαταστάσεων ψῆφοι λογίζονται ὡς δοθεῖσαι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἐκείνην, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐψήφισεν ἡ πλειονοψηφία τῶν συγκυρίων ἐμφανισθέντων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας.

Ἄρθρον 18.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν συζητήσεων προκαλεῖ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ἀπόφασιν περὶ συστάσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ περὶ ψηφίσεως τοῦ καταστατικοῦ.

Ἡ συναίνεσις τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς σύστασιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑπὸ τοὺς ὅρους, οὓς ἀναγράφει ὁ νόμος καὶ τὸ καταστατικόν, βεβαιοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 19.

Τὸ Καταστατικὸν δέον νὰ περιέχῃ :

1) Τὴν ἐπωνυμίαν καὶ τὴν ἕδραν τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

2) Τὸν σκοπὸν τῶν ἐκτελεστέων ἔργων τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

3) Ἐνδεικτικὰ στοιχεῖα τυχὸν ὑπαρχούσης μελέτης ἢ σχεδίου ἔργων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων συγκροτεῖται ὁ Συνεταιρισμός, μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῶν.

4) Τοὺς παρὰ τῶν συνεταίρων παραδεχομένους περιορισμοὺς τῶν ἀκινήτων των καὶ ἄλλας τυχὸν ὑποχρεώσεις των.

5) Τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐκπροσωπήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως.

6) Τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ κεφαλαίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ καὶ τὴν εὐθύνην τῶν μελῶν αὐτοῦ.

7) Τὸν τρόπον τῆς συμμετοχῆς τῶν συνεταίρων εἰς τὰς ἐπιβαρύνσεις καὶ ὠφελείας, ὡς καὶ εἰς τὸ δικαίωμα ψήφου.

8) Τὴν σύνθεσιν, τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς, τῆς ἐντολῆς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου, τὸν τρόπον τῆς νομιμοποιήσεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων.

9) Τὰς περιπτώσεις καὶ τὸν τρόπον τῆς συγκλήσεως τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων αὐτῶν.

10) Τὸν τρόπον τῆς συντάξεως καὶ ἐξελέγξεως τοῦ ἰσολογισμοῦ.

11) Τὴν ἔναρξιν καὶ λῆξιν τοῦ λογιστικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 20.

Τὰ κεφάλαια τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ πᾶσα εἰσφορὰ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν καὶ ἄνω κατατίθενται εἰς τὸ πλησιέστερον Ὑποκατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἢ ἐν ἐλλείψει ταύτου εἰς τὸ τοιοῦτον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 21.

Ὁ τρόπος τῆς συντηρήσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῆς κατὰ τόπους Ἐποπτικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 22.

1. Πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ ἀναγκαστικοῦ συνεταιρισμοῦ πρέπει νὰ βεβαιωθῇ ὅτι οἱ ἱδρυταὶ αὐτοῦ εἶναι ἰδιοκτῆται κτημάτων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Ἡ βεβαίωσις αὕτη γίνεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Εἰρηνοδικείου συμπράξει καὶ τοῦ ἀρμοδίου μέλους τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ὡς ἑξῆς:

2. Τὸ καταστατικὸν τοῦ ὑπὸ ἵδρυσιν συνεταιρισμοῦ μετὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν ἱδρυτῶν, ὡς καὶ κατάλογος πάντων τῶν δικαιουμένων ἢ ὑποχρεουμένων εἰς ἐγγραφὴν ἐν τῷ συνεταιρισμῷ προσώπων, μετὰ τοῦ ποσοῦ τῶν κατεχομένων στρεμμάτων, τοῦ εἴδους τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, ἢ τοῦ εἴδους καὶ ἀξίας, κατατίθενται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου μέλους τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς τοῦ διεξαγαγόντος μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τὰς συζητήσεις εἰς τὸ ἀρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον, ἀντίγραφον δὲ αὐτῶν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος. Συγχρόνως τοιχοκολλᾶται ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἔξωθι τοῦ γραφείου τῆς Κοινότητος γνωστοποίησις τῆς καταθέσεως καὶ πρόσκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅπως ἐντὸς 15 ἡμερῶν ὑποβάλωσιν ἐγγράφως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος τὰς τυχὸν ἀντιρρήσεις των ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἰδιότητας τῶν ἐν τοῖς καταλόγοις ἀναφερομένων προσώπων, τὴν τυχὸν παράλειψιν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν δικαιουμένων ἢ ὑποχρεουμένων ὅλλων τυχὸν προσώπων, τὸ μέγεθος τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ἐνδιαφερομένης ἐκτάσεως καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ἀξίαν τῆς ἐγκαταστάσεως. Αἱ τοιχοκολλήσεις βεβαιοῦνται δι' ἀποδεικτικοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ ἀστυνομίας ἢ τοῦ διδασκάλου τοῦ χωρίου.

3. Ἐπὶ πλειόνων ἀρμοδίων Εἰρηνοδικείων ἡ βεβαίωσις γίνεται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδικείου εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πλείστον κατ' ἔκτασιν μέρος τῶν ἐνδιαφερομένων κτημάτων.

Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Εἰρηνοδικείου ἀποφασίζει ἡ ἐποπτικὴ ἀρχή.

Ἐπὶ κτημάτων ὑπαγομένων εἰς πλείονας τῆς μιᾶς κοινότητας ἡ τοιχοκόλλησις ἐπιμελείᾳ τοῦ Εἰρηνοδίκου γίνεται εἰς ἁπάσας τὰς ἐνδιαφερομένας κοινότητας.

4. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὑποχρεοῦται νὰ δίδῃ ἀπόδειξιν παραλαβῆς τῶν ἀντιρρήσεων, νὰ ὑποβάλλῃ δὲ πάσας εἰς τὸ οἰκεῖον Εἰρηνοδικεῖον ἅμα τῇ παρελεύσει τῆς ἄνω δεκαπενθημέρου προθεσμίας.

Συγχρόνως δὲ διὰ πράξεώς του τοιχοκολλωμένης ὡς ἀνωτέρω ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ἡμέραν τῆς ὑποβολῆς καὶ κατάλογον τῶν ὑποβαλόντων ἀντιρρήσεις, ὡς καὶ κατὰ τίνος στρέφονται αὗται.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐξακριβοῦται τὸ δικαίωμα ἢ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ ἐγγραφῶσι συνεταῖροι οἱ τὸ πρῶτον τυχὸν ἀποκτῶντες τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ καταστατικοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἀποδεικνύεται διὰ δημοσίου ἐγγράφου. Ἄλλως, τὴν ἐγγραφὴν ἐνεργεῖ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἐν ἀρνήσει τούτου ἡ ἐποπτικὴ ἀρχή.

6. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποχρεοῦται ἐπὶ ταῖς καθωρισμέναις ἐπὶ παραβάσει τῶν καθηκόντων του ποιναῖς νὰ αἰτήσηται παρὰ τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς τοῦ προτελευταίου μηνὸς ἑκάστης χρήσεως περὶ τῶν τυχὸν διαγραπτέων ὡς καὶ περὶ ἐπανεξετάσεως αἰτήσεως περὶ ἐγγραφῆς μὴ γενομένης δεκτῆς κατὰ τὸ παρελθόν.

Ἄρθρον 23.

Τὸ ὑπογραφὲν καταστατικὸν ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἐν πρωτοτύπῳ μετὰ τῶν σχετικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας πρὸς ἔγκρισιν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς του.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἔχει δικαίωμα νὰ τροποποιῇ τὸ καταστατικὸν εἴτε ὅπως καταστήσῃ τοῦτο σύμφωνον πρὸς τοὺς νόμους, εἴτε ὅπως ὁ συνεταιρισμὸς ἐκπληροῖ πληρέστερον τὸν σκοπὸν αὐτοῦ.

Ἡ Ὑπουργικὴ πρᾶξις τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ, περιλαμβάνουσα τὴν ἐπωνυμίαν, τὴν ἕδραν, τὸν σκοπὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἄρθρων αὐτοῦ, κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐποπτικὴν ἀρχήν, τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην καὶ τὸν συνεταιρισμόν.

Ἄρθρον 24.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἡ ἐποπτικὴ ἀρχὴ προκαλεῖ ἀμέσως ἀρχαιρεσίας, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὀργανισμὸς τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 25.

Ὁ συνεταιρισμὸς διευθύνεται καὶ ἐκπροσωπεῖται εἰς ὅλας αὐτοῦ τὰς λειτουργίας παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγομένου ἐν Γενικῇ Συνελεύσει τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἀποτελουμένου ἐκ τριῶν μὲν προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ μέλη εἶναι κάτω τῶν εἴκοσι, ἐκ πέντε δὲ ἐφ' ὅσον εἶναι πλέον τῶν εἴκοσι.

Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκλέγεται ὁ Πρόεδρος, ἢ καὶ Ἀντιπρόεδρος, ὁ γραμματεὺς καὶ ταμίας ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα δήλωσις ἢ πρᾶξις τῆς Διοικήσεως καὶ πᾶσα ὑπογραφὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τὴν ταὐτότητα τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δὲν ἀπαιτεῖται ἰδιαίτερον ἐξουσιοδοτικὸν ἔγγραφον.

"Αρθρον 27.

Ἡ διοίκησις ἐνεργεῖ ἐγκύρως πᾶσαν πρᾶξιν ἐντὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἡ διοίκησις εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν τήρησιν τῶν περιορισμῶν τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος αὐτῆς, τοὺς ὁποίους θέτει τὸ καταστατικὸν ἢ αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως.

Πᾶς περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος τῆς διοικήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ, μὴ ἀναγραφόμενος ἐν τῷ καταστατικῷ, δὲν ἰσχύει ἀπέναντι τῶν καλῆς πίστεως τρίτων, ἐφ' ὅσον αἱ πράξεις γίνονται ἐντὸς τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

"Αρθρον 28.

1. Πᾶσα μελέτη ἔργου ἐκπονεῖται ὑπὸ τῆς Δ.Τ.Ε.Υ.Γ., δύνανται ὅμως νὰ ἐγκριθῶσι καὶ αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι τοιαῦται εἴτε τμηματικῶς εἴτε ὁλικῶς, ἐφ' ὅσον δὲν παρίσταται ἀνάγκη ἀναθεωρήσεως αὐτῶν.

2. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀποφασίζει ἡ Δ.Τ.Ε.Υ.Γ. μετὰ προηγουμένην πάντοτε ἔγκρισιν τῶν ἑκάστοτε προϋπολογισμῶν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

3. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ὅπως προβαίνῃ μετὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἔγκρισιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων συνήθους συντηρήσεως ἢ ἔργων ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐγκρίσει τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως, καθορίζουσα ὅμως πάντως τὸ ἀνώτατον ποσὸν τῆς δαπάνης.

4. Οὐδενὸς ἔργου ἡ κατασκευὴ δύναται νὰ ἀρχίσῃ πρὶν ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς ἐξασφαλισθῇ ἐκ τῶν προτέρων.

5. Προκειμένου ἡ ἐκτέλεσις ἔργου ν' ἀνατεθῇ εἰς ἐργολάβον ἢ Ἑταιρείαν, ἡ σχετικὴ δημοπρασία ἐνεργεῖται ταὐτοχρόνως ἔν τε τῇ ἁρμοδίᾳ ἐποπτικῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

"Αρθρον 29.

1. Ἐν περιπτώσει παραλείψεως ἢ ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅπως ἐγγράψῃ δαπάνας εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἢ ἐγκρίνῃ καὶ καταβάλῃ τοιαύτας συμφώνως τῷ νόμῳ καὶ τῷ καταστατικῷ, δύναται ἡ ἐποπτικὴ ἀρχὴ νὰ ἐπιβάλῃ κατόπιν αἰτιολογημένης γνωμοδοτήσεως τῶν ἁρμοδίων τεχνικῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν τὴν ἀναγκαστικὴν ἐγγραφὴν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς δαπάνης ἢ τὴν καταβολὴν αὐτῆς ἢ τὴν αὔξησιν ἐγγραφείσης τοιαύτης καὶ τὴν καταβολὴν τῶν ἀναγκαίων εἰσφορῶν. Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ καταβάλῃ, ὁ Πρόεδρος τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ἐντέλλεται τὴν πληρωμήν.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δύναται ὁ συνεταιρισμὸς νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

2. Ὁ συνεταιρισμὸς δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς σύναψιν δανείου διὰ παρομοίας φύσεως ἔργα ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς.

Διὰ τοῦ καταστατικοῦ δύναται νὰ ὁρισθῇ παρομοία ἔγκρισις καὶ δι' ἄλλας περιπτώσεις.

"Αρθρον 30.

Ἡ διοίκησις τοῦ συνεταιρισμοῦ εὐθὺς ὡς καταρτισθῇ ὑποβάλλει εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς ἕδρας τοῦ συνεταιρισμοῦ, εἰς τὴν ἐποπτικὴν ἀρχὴν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δήλωσιν, περιέχουσαν τὰ ὀνόματα καὶ αὐτογράφους τὰς ὑπογραφὰς τῶν μελῶν αὐτῆς, γνωστοποιοῦσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον πᾶσαν ἐπερχομένην εἰς αὐτὴν μεταβολὴν ἢ τὴν λῆξιν τοῦ πρὸς ἐκπροσώπησιν δικαιώματος μέλους τινὸς τῆς διοικήσεως. Πρὸ τῆς τοιαύτης γνωστοποιήσεως αἱ ὡς ἄνω μεταβολαὶ δὲν δύνανται ν' ἀντιταχθῶσι κατὰ τῶν καλῆς πίστεως τρίτων.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως ἑκάστης χρήσεως γνωστοποιεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἰσολογισμόν.

"Αρθρον 31.

Ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ βιβλίον περιέχον ἐν ἀρχῇ τὸ καταστατικὸν καὶ κατὰ συνέχειαν α') τὴν περιγραφὴν τῶν συμμετεχόντων κτημάτων, ἤτοι ἔκτασιν, ἀξίαν καὶ εἰδικὴν ὀνομασίαν αὐτῶν, β') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν ἑκάστοτε ἰδιοκτητῶν συνεταίρων, γ') τὴν χρονολογίαν τῆς παροχῆς καὶ τῆς διαγραφῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμόν, δ') χρονολογίαν μεταγραφῆς καὶ ε') τὸν ἀριθμὸν τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως, δι' ἧς ἐγένετο αὕτη.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀριθμεῖται, μονογραφεῖται καὶ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀνεξόδως. Ἡ μονογραφὴ δύναται ν' ἀναπληρωθῇ διὰ τῆς σφραγῖδος τοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ συνεταιρισμὸς δέον ν' ἀποκτήσῃ κανονικὸν κτηματολόγιον ὅλων τῶν πρὸς βελτίωσιν γαιῶν, συμφώνως μὲ τοὺς τύπους τῆς τοπικῆς ἀρχῆς, τὸν ὁποῖον θὰ κρατῇ ἐν διαρκεῖ δημοσιότητι δι' ἀναγραφῆς ὅλων τῶν διαδεχικῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐξακριβουμένων μεταβολῶν. Μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ τοιούτου τηρεῖται κτηματολόγιον καταρτισθησόμενον ἐπὶ τῇ βάσει διαγραμμάτων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ μελέτη ἐκτελέσεως ἔργων, συμπληρουμένων ἐν ἀνάγκῃ ἢ καὶ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περιγραφῆς τῶν κτημάτων ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν καταρτισθῇ διαγράμματα.

Τὰ εἴδη τῶν λοιπῶν τηρητέων ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν βιβλίων καὶ τὸν τρόπον τῆς τηρήσεως αὐτῶν καθορίζει Διάταγμα. Τὰ νομίμως τηρούμενα βιβλία ἔχουσι τὴν ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἐμπορικῶν βιβλίων.

"Αρθρον 32.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πλὴν τοῦ γραμματέως δὲν δύνανται νὰ εἶναι συγχρόνως καὶ ἔμμισθοι ὑπάλληλοι τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ἔχουν ψῆφον ἐπὶ τῶν ἀφορώντων αὐτοὺς ζητημάτων.

"Αρθρον 33.

1. Ὁ ἰσολογισμὸς συντάσσεται κατ' ἔτος τοὐλάχιστον ὑπὸ τῆς Διοικήσεως καὶ κατατίθεται ἕνα μῆνα τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συγκλήσεως τῆς Συνελεύσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον. Ἕκαστος δὲ συνεταῖρος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν αὐτοῦ.

Ἡ συνέλευσις ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἰσολογισμόν.

2. Τῇ αἰτήσει τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς δέον νὰ ὑποβάλλωνται αὐτῇ τὰ ἀρχεῖα τοῦ συνεταιρισμοῦ, τὸ ἀντίγραφον τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ, ὡς καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς διοικήσεως καὶ τῶν γενικῶν συνελεύσεων πρὸς προσωρινὸν ἔλεγχον.

Ἡ ἐποπτικὴ ἀρχὴ δικαιοῦται εἰς ἔκτακτον ἔλεγχον τοῦ ταμείου τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τῆς διαχειρίσεως, ὡς καὶ εἰς τὴν συμμετοχὴν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀπεσταλμένου εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ συζητήσεις τῆς διοικήσεως καὶ εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις ἄνευ ψήφου.

"Αρθρον 34.

Ἡ συνέλευσις τῶν συνεταίρων συγκαλεῖται ὑπὸ τῆς διοικήσεως εἰς τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ τὸ καταστατικὸν περιπτώσεις, ἢ ὁσάκις τὸ ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐπίσης ἡ Ἐποπτικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ συγκαλῇ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἡ συνέλευσις συγκαλεῖται ἀμελητὶ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως, ἐὰν ζητηθῇ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ συνεταίρων ἀντιπροσωπευόντων τὸ 1)5 τῶν ψήφων.

Ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς συνεταίρων δύναται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Διοικήσεως τὴν ἀναγραφὴν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὡρισμένων θεμάτων πρὸς συζήτησιν ἢ ἀπόφασιν ἐν τῇ συνελεύσει. Τὸ καταστατικὸν ὁρίζει τὴν προθεσμίαν πρὸς ὑποβολὴν τῶν τοιούτων αἰτήσεων.

Ἐὰν ἡ Διοίκησις δὲν ἐκτελέσῃ τὴν αἴτησιν τῶν συνεταίρων περὶ συγκλήσεως ἢ ἀναγραφῆς ἢ ἀναγγελίας τῶν θεμάτων, ὑποχρεοῦται ἡ ἐποπτικὴ ἀρχή, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ αὐτοὺς νὰ συγκαλέσουν τὴν συνέλευσιν καὶ νὰ γνωστοποιήσουν τὰ θέματα.

"Αρθρον 35.

Ὁ συνεταῖρος εἰς ζητήματα ἀπαλλαγῆς ἀπὸ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ἢ συνάψεως συμβάσεως πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν στερεῖται ψήφου.

Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς γυναῖκας ἢ νομικὰ πρόσωπα συνεταίρους ν' ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ συνελεύσει δι' ἄλλων συνεταίρων νομιμοποιουμένων δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς, βεβαιουμένης δὲ τῆς ὑπογραφῆς παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ ἱερέως. Κατὰ παρόμοιον τρόπον βεβαιοῦται καὶ τὸ περιεχόμενον ἐπιστολῆς ἀγραμμάτου τυχὸν γυναικός. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη κατατίθεται εἰς τὴν Συνέλευσιν, ἀλλ' οὐδεὶς συνεταῖρος δύναται ν' ἀντιπροσωπεύῃ πλείονας τοῦ ἑνός.

"Αρθρον 36.

Ἡ συνέλευσις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς συνελεύσεως γνωστοποιοῦνται καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικὸν ἓξ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρότερον.

Ἐπὶ ἀντικειμένων μὴ νομίμως γνωστοποιηθέντων δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ἀπόφασις, πλὴν περὶ τῆς προεδρίας τῆς συνελεύσεως καὶ περὶ προτάσεως συγκλήσεως ἑτέρας συνελεύσεως.

"Αρθρον 37.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων.

Διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος ἡ συνέλευσις ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τοῦ ἡμίσεος τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν. Μὴ γενομένης ἀπαρτίας εἰς τὴν πρώτην συνέλευσιν, συνέρχεται νέα σύνελευσις ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, καθ' ἣν ἀρκεῖ τὸ ἓν τέταρτον τῶν μελῶν.

Μὴ ἐπιτευχθείσης καὶ τότε ἀπαρτίας ἡ συνέλευσις ἀποφασίζει μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας παρόντων ὁσωνδήποτε μελῶν.

Πᾶσα ψηφοφορία ἐν γενικῇ συνελεύσει ἀφορῶσα ἀρχαιρεσίας, ζητήματα ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ ἐποπτείαν, ἔγκρισιν προϋπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ, λογοδοσίας καὶ προσωπικὰ ἐν γένει ζητήματα εἶναι μυστική. Τὸ καταστατικὸν ὁρίζει τὸν τρόπον τῆς μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ τὰ μέτρα δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ μυστικότης τῆς διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας. Πᾶσα ἐπὶ ἄλλων θεμάτων ψηφοφορία γίνεται ὡς τὸ καταστατικὸν ὁρίζει, οὐδέποτε ὅμως διὰ βοῆς.

Ἡ ἀπαρτία βεβαιοῦται ἐν ἀρχῇ τῆς συνεδριάσεως δι' ἀναγνώσεως τοῦ καταλόγου. Μὴ ὑπαρχούσης ἀπαρτίας ἡ ἀνάγνωσις ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. Βεβαιωθείσης ἅπαξ τῆς ἀπαρτίας ἡ συνέλευσις θεωρεῖται εὑρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ μέχρι πέρατος τῆς συζητήσεως ὅλων τῶν ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει θεμάτων, τῶν ἀποχωρούντων θεωρουμένων ὅτι ἀρνοῦνται γνώμην ἢ ψῆφον, ἐκτὸς ἂν δι' ἀποφάσεως τῆς πλειονοψηφίας ἀναβληθῇ αὕτη. Ὡς ἀπόλυτος πλειονοψηφία θεωρεῖται τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως βεβαιωθεισῶν ψήφων.

"Αρθρον 38.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς συνελεύσεως καταχωρίζονται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐλευθέρως προσιτὸν διὰ τοὺς συνεταίρους, δύνανται δὲ νὰ προσβληθοῦν δι' ἀγωγῆς κατὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς ἕδρας τοῦ συνεταρισμοῦ, ἑνεκα παραβάσεως τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ. Ἐνάγοντες δύνανται νὰ εἶναι συνεταῖροι συγκεντροῦντες τοὐλάχιστον τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀριθμὸν ψήφων ὡς καὶ τὸ Διοικητικὸν ὡς καὶ πᾶν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπίσης καὶ οἱονδήποτε μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ προκειμένου περὶ εἰδικῶν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν τοῦτο εἰδικῶς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδίκου, δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων, ἐκδίδεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ εἶναι ἐκκλητὴ πάντοτε ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζοντος ἄνευ δικονομικῶν τύπων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπομένων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, πλὴν τῶν ἀποφάσεων αἵτινες ἀφοροῦν ἐκλογὴν μελῶν Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων, αἵτινες εἶναι ἀνέκκλητοι.

Ἐν περιπτώσει προσβολῆς ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀφορωσῶν ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ἀντιπροσώπων, μέχρις ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου διοικεῖ τὸ παλαιὸν Συμβούλιον. Ἡ ἀγωγὴ κανονοποιεῖται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως, ἡ συζήτησις δὲ τῆς ἀγωγῆς δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας ταύτης. Πλείονες τυχὸν ἀγωγαὶ συνεκδικάζονται. Προκειμένου περὶ διαγραφῆς ἢ ὡς ἄνω προθεσμία ἀρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ τελεσίδικος ἀκυρωτικὴ δικαστικὴ ἀπόφασις ἰσχύει καὶ κατὰ τῶν μὴ διαδίκων συνεταίρων.

"Αρθρον 39.

Διὰ πᾶσαν ζημίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ προκύψασαν ἐκ τῆς ἀβασίμου προσβολῆς τῆς ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως εὐθύνονται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀλληλεγγύως οἱ ἐκ κακοβουλίας ἐνάγοντες.

"Αρθρον 40.

Ἡ συνέλευσις δύναται ν' ἀνακαλῇ ὁποτεδήποτε τὰ μέλη τῆς Διοικήσεως μετὰ προηγουμένην ὅμως συναίνεσιν καὶ τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Ὑποχρεώσεις συνεταίρων.

"Αρθρον 41.

1. Διὰ τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις παρὰ τοῦ Συνεταιρισμοῦ εὐθύνεται τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ λοιπὴ ρευστὴ αὐτοῦ περιουσία. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπαρκείας πρὸς ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλῶν τὸ ἐπὶ πλέον ὀφειλόμενον ποσὸν καλύπτεται δι' εἰσφορῶν, ἃς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον κατανέμει μεταξὺ τῶν συνεταίρων, ἀναλόγως τῶν ὁρισθεισῶν μερίδων ἑνὸς ἑκάστου διὰ τοῦ καταστατικοῦ.

Οἱ ἐξερχόμενοι συνεταῖροι εὐθύνονται διὰ τὰς μέχρι τῆς ἐξόδου των κατανεμηθείσας εἰσφοράς.

Τὸ καταστατικὸν δύναται νὰ ὁρίσῃ τὴν πληρωμὴν δόσεων τῆς ἐτησίας εἰσφορᾶς, ἀναγράφον συγχρόνως τὸ ποσὸν καὶ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτῶν.

Διὰ τὴν περίπτωσιν συνάψεως δανείου παρὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ τὰ εἰς αὐτὸν μετέχοντα ἀκίνητα δύνανται νὰ δοθῶσιν εἰς ὑποθήκην πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ δανεισθησομένου ποσοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ καταστατικοῦ κανονισθησόμενα.

"Αρθρον 42.

Ὁ ἀγοράζων ἀκίνητον ἐκ τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν καθίσταται κατ' ἀνάγκην μέλος τοῦ τελευταίου τούτου καὶ συνεπῶς καταβάλλει ὡς τοιοῦτον τὰς εἰσφορὰς καὶ συμμετέχει τῶν εἰς αὐτὸν προκυπτουσῶν ὠφελειῶν.

Πᾶν ἔξοδον, τυχὸν ἐπιβληθησόμενον πρόστιμον, ἢ ἀπο-

ζημιώσεις ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ θεωροῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ συμμετοχὴ ἑκάστου συνεταίρου εἰς τὰ χρέη τοῦ συνεταιρισμοῦ κανονίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀναλόγως πρὸς τὴν διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου προκύπτουσαν τοῖς συνεταίροις ὠφέλειαν ἢ πρὸς τὸ ποσὸν τῆς παρ' ἑκάστου συνεταίρου κατεχομένης γεωργικῆς ἐκτάσεως ἢ πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτῆς.

2. Τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τῶν συνεταίρων ὁρίζεται διὰ τοῦ καταστατικοῦ ἀναλόγως πρὸς τὴν συμμετοχὴν ἑκάστου εἰς τὰ χρέη τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἕκαστος εἷς καταβολὴν εἰσφορῶν ὑποχρεούμενος συνεταῖρος ἔχει τοὐλάχιστον μίαν ψῆφον.

3. Κατὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐπιβαρύνσεως ἢ καταβολῆς τῶν συνεταιρικῶν χρεῶν δικαιοῦται ὁ ζητούμενος συνεταῖρος εἰς ἔνστασιν ἐνώπιον τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ἐντὸς δύο ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως, ἡ ὁποία ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 44.

Τὰ πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν χρέη δύνανται νὰ εἰσπράττωνται καὶ κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῆς περιφερείας ἐπὶ ἀμοιβῇ ἑνὸς τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ, προαφαιρουμένῃ ἐκ τῶν εἰσπράξεων καὶ διανεμουμένῃ μεταξὺ τοῦ Ταμίου καὶ τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων δημοσίων εἰσπρακτόρων, κατατίθενται δὲ εἰς τὸ πλησιέστερον τῇ ἕδρᾳ τοῦ Ταμείου Κατάστημα τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἢ ἐλλείψει ταυτότου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐντόκως ἢ ἀτόκως.

Ἐὰν ἡ περιοχὴ τῶν κτημάτων ὑπάγεται εἰς τὰς περιφερείας πλειόνων γειτονευόντων Δημοσίων Ταμείων ἁρμόδιον πρὸς εἰσπραξιν τῶν εἰσφορῶν Δημόσιον Ταμεῖον εἶναι ἐκεῖνο εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐνδιαφερομένων κτημάτων.

Ἄρθρον 45.

Ὁ συνεταιρισμὸς δικαιοῦται νὰ κατασκευάζῃ ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν συνεταίρων τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐγκαταστάσεις.

Ἐν περιπτώσει ἀντιρρήσεως, ἐὰν ἡ ἐγκατάστασις εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἀποφασίζει ὁριστικῶς ἡ ἐποπτικὴ ἀρχή.

Οἱ συνεταῖροι δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως διὰ τὰς εἰς τὰ ἀκίνητα ἢ ἐγκαταστάσεις των προκυπτούσας ζημίας μετ' ἀφαίρεσιν τῆς τυχὸν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐγκαταστάσεως προσγινομένης αὐτοῖς ὠφελείας. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας (5.000) δραχμῶν ἰσχύουν αἱ διατάξεις περὶ ἀποζημιώσεως δι' ἀπαλλοτριώσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 66. Οἱ μισθωταὶ ἢ καρπωταὶ δὲν ἔχουσι τοιαῦτα δικαιώματα ἀποζημιώσεως.

Πᾶς τρίτος ἔχων ἐμπράγματον δικαίωμα μειούμενον ἐκ τῆς ἄνω ἐργασίας, ἔχει τὰ ἴδια δικαιώματα ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως ἀποζημιώσεως ἢ τοῦ προϊόντος αὐτῆς καὶ ἐν περιπτώσει ἀπαλλοτριώσεως.

Ὁ συνεταῖρος ὑποχρεοῦται ὅπως ἐπιτρέπῃ τὴν διὰ τῶν κτημάτων του διέλευσιν προσωρινῶν ἢ μονίμων ἔργων, π. χ. ὁδῶν προσπελάσεως, ἀποστραγγιστικῶν ἢ ἀρδευτικῶν χανδάκων ἢ ὁμοίων ἐγκαταστάσεων, δυνάμενος μόνον ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν εἰς αὐτὸν προσγενομένην θετικὴν ζημίαν ἐκ τῶν προσωρινῶν ἢ μονίμων τούτων ἔργων.

Ἄρθρον 46.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν εἰς αὐτὸ ἀνηκόντων δικαιωμάτων νὰ ἐπιβάλλῃ ἀναγκαστικῶς μέτρα κατὰ τῶν συνεταίρων.

2. Τὰ πρόστιμα ὡς καὶ αἱ καθυστερούμεναι εἰσφοραὶ δύνανται νὰ εἰσπράττωνται διὰ τὸν συνεταιρισμὸν καὶ ὡς δημόσια ἔσοδα. Ὁ τρόπος οὗτος τῆς εἰσπράξεως δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ κατὰ τῶν μισθωτῶν καὶ ἄλλων καρπωτῶν τῶν κτημάτων, μεταλλείων καὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ συνεταίρων.

3. Τῆς ἐπιβολῆς ἐξαναγκαστικῶν μέτρων προηγεῖται ἔγγραφος εἰδοποίησις. Ἐν αὐτῇ ὁρίζεται προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας, προκειμένου περὶ ἐξαναγκασμοῦ εἰς πρᾶξιν, δέον νὰ ἐκτελεσθῇ αὕτη.

Ἄρθρον 47.

1. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τῆς ἀπειλῆς ἐξαναγκαστικῶν μέτρων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ πρὸς τὴν ἐποπτικὴν ἀρχήν.

Ἡ προσφυγὴ δύναται νὰ ἔχῃ τὰς ἑξῆς μόνον βάσεις :

α') Ὅτι ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις προσβάλλει δικαιώματα τοῦ ἐνισταμένου λόγῳ μὴ ἐφαρμογῆς ἢ κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

β) Ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν αἱ πραγματικαὶ προϋποθέσεις, αἵτινες θὰ ἐδικαιολόγουν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς ἔκδοσιν διαταγῆς ἐπιβαλλούσης ἀναγκαστικὰ μέτρα.

γ) Ὅτι κατὰ τὴν ἀπειλὴν ἢ ἐφαρμογὴν τῶν ἀναγκαστικῶν μέτρων παρετηρήθησαν διακρίσεις ἀναλόγως τῶν προσώπων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ διακρίσεις αὗται βεβαιωθοῦν παρὰ τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι ὑπόχρεον ἀλληλεγγύως εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐπιβληθέντων προστίμων.

2. Ἡ προθεσμία τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσφυγῆς εἶναι δύο ἑβδομάδες.

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι θελήσωσι νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν μελέτης τῆς ἐκτελέσεως ἔργου πρὸ τῆς συστάσεως συνεταιρισμοῦ, ὑποχρεοῦνται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς νὰ ἀνέχωνται οἱ ἰδιοκτῆται ἀκινήτων τὰς προκαταρκτικὰς διὰ τὴν σύστασιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐργασίας.

Ἡ ἐντεῦθεν προκύπτουσα ζημία ἀποκαθίσταται αὐτοῖς.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται ἡ ἐποπτικὴ ἀρχὴ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν αἰτούντων ἐγγυοδοσίαν καὶ νὰ καθορίσῃ τὸ ποσὸν αὐτῆς.

Πρὸ πάσης προκαταρκτικῆς ἐργασίας ὀφείλουν οἱ αἰτοῦντες νὰ εἰδοποιῶσι πρὸ 3 τοὐλάχιστον ἡμερῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος μετὰ δηλώσεως χρόνου καὶ τόπου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τοὺς ἐνδιαφερομένους ἰδιοκτήτας ἀκινήτων καὶ δικαιοῦται νὰ διορίσῃ παρὰ τοῖς αἰτοῦσιν ὡρισμένον πραγματογνώμονα πρὸς ἄμεσον βεβαίωσιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς ζημίας.

Ἡ ἐκτιμηθεῖσα ζημία καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τοὺς δικαιούχους παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ὅπως εἰσέλθουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς οἰκοδομὴν ἢ περιφραγμένους χώρους κτημάτων ἢ τόπους, ὀφείλουν ἐφ' ὅσον πρὸς τοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀκινήτου δὲν παρέχει ρητῶς τὴν συναίνεσίν του, νὰ ζητήσουν εἰδικὴν ἄδειαν δι' ἑκάστην περίπτωσιν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς. Αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιῇ τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἐλευθέραν εἴσοδον εἰς τοὺς ρηθέντας χώρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἐγγραφὴ καὶ διαγραφὴ συνεταίρων.

Ἄρθρον 49.

Διὰ τὴν πρόσληψιν ἢ ἀποχώρησιν συνεταίρων ἀπαιτεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔγκρισις τῆς ἁρμοδίας ἐποπτικῆς ἀρχῆς, πρὸς ἣν διαβιβάζεται αἴτησις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ ἡ ὁποία μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τυχὸν δανειστῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 50.

Ἡ πρόσληψις ἰδιοκτητῶν κτημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων ἢ ὑδατικῶν συνεταιρισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν συνεταιρισμὸν ἐπὶ τῇ αἰτήσει των ἐὰν ὁ ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς δύναται καὶ δι' αὐτοὺς νὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς συμμετοχῆς των εἰς τὰς συνεταιριστικὰς ἐγκαταστάσεις καὶ διὰ τῆς συγχρήσεως αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐγκαταστάσεις ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς κοινὰς ἀνάγκας, ἔστω καὶ κατόπιν ἀναλόγου ἐπεκτάσεώς των.

Ὁ εἰσερχόμενος συνεταῖρος ὑποχρεοῦται νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὰς ἐκπάπους δαπάνας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν συνεταιριστικῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν συμμετοχῆς καὶ συγχρήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 51.

Ἡ διαγραφὴ ἰδιοκτητῶν κτημάτων καὶ ἐγκαταστάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἐκ μέρους τοῦ συνεταιρισμοῦ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν ἐὰν ἐκ τῆς μὴ διαγραφῆς ἤθελε διακινδυνεύσει ἡ ἐπίτευξις τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Εἰς τὸν διαγραφόμενον καταβάλλεται ἀποζημίωσις. Ἡ αὐξησις ὅμως τῆς ἀξίας ἣν τυχὸν θὰ ἐπέφερεν εἰς τὸ κτῆμα ἢ ἐγκατάστασιν ἡ συνεταιρικὴ ἐπιχείρησις δὲν ὑπολογίζεται κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀποζημιώσεως.

Ἐνστάσεις ἐπὶ ἀποφάσεων διαγραφῆς ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Ἐποπτικὴν Ἀρχήν, ἡ ὁποία ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 52.

Ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται ἀκινήτων, μεταλλείων καὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων, καθὼς καὶ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου χωρὶς νὰ εἶναι συνεταῖροι ὠφελοῦνται ἐκ τῶν χάριν εἰς τὰς συνεταιρικὰς ἐγκαταστάσεις δημιουργηθεισῶν εὐνοϊκωτέρων συνθηκῶν διὰ τῆς προσαρμογῆς τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐγκαταστάσεων, πρὸς τὰς βελτιωθείσας ταύτας συνθήκας, ὁ συνεταιρισμὸς δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ αὐτοῖς τὴν διὰ τῆς συνεταιρικῆς ἐπιχειρήσεως παρεχομένην καλλιτέραν χρησιμοποίησιν.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν συνεταῖροι χρησιμοποιῶσι τὰς βελτιωθείσας ἰδιωτικὰς συνθήκας δι' ἀκίνητα καὶ ἐγκαταστάσεις μὴ προσχωρησάσας εἰς τὸν συνεταιρισμόν. Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς παραλείψῃ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματός του τούτου, δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὸ δικαίωμα τῶν ἄνω ἀπαγορεύσεων ἡ Ἐποπτικὴ Ἀρχή.

Ἄρθρον 53.

Ἐὰν ἰδιοκτῆται κτημάτων, μεταλλείων καὶ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου χωρὶς νὰ εἶναι συνεταῖροι ἢ ἐὰν συνεταῖροι ἰδιοκτῆται καὶ ἄλλων ἀκινήτων, μεταλλείων ἢ βιομηχανικῶν ἐγκαταστάσεων μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἔχωσιν ὠφέλειαν ἐκ τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐγκαταστάσεων δύνανται οὗτοι νὰ ὑποχρεωθῶσιν εἰς εἰσφορὰν παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν συμφώνως πρὸς τὰς διὰ τοὺς συνεταίρους ἰσχυούσας διατάξεις.

Αἱ εἰσφοραί, ἐφ' ὅσον εἰσπράττονται ἕνεκα τῶν εἰς τοὺς εἰς εἰσφορὰν ὑποχρεουμένους προκυπτουσῶν ὠφελειῶν ἐκ τῶν συνεταιρικῶν ἐγκαταστάσεων δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὴν ὠφέλειαν ταύτην.

Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ἀποφασίζει ἡ Ἐποπτικὴ Ἀρχή.

Ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται πάντως νὰ ἐγγράφῃ ὡς συνεταίρους τῇ αἰτήσει των τοὺς εἰς εἰσφορὰν ὑποχρεουμένους ἰδιοκτήτας ἢ νομικὰ πρόσωπα.

Ἄρθρον 54.

Ἐὰν τὸ ἐκτελεσθὲν ἔργον δὲν παρέχῃ ὄφελος εἰς ἀκίνητον, ἐγκατάστασιν ἢ ἄλλο νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, δύνανται ὁ ἐνδιαφερόμενος ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τῶν συνεταιριστικῶν εἰσφορῶν ἔναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἐὰν ἡ αἴτησις τοῦ συνεταίρου δὲν κρίνεται δικαία παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τότε δύναται ν' ἀσκήσῃ δικαίωμα ἐνστάσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατανομῆς τῶν συνεταιρικῶν βαρῶν πρὸς τὴν Ἐποπτικὴν Ἀρχήν, ἡ ὁποία ἀποφασίζει ὁριστικῶς.

Ἄρθρον 55.

Ἐὰν ἀκίνητον ἢ ἐγκατάστασις ἔχῃ διαρκῶς ζημίαν ἐκ τῆς περατωθείσης συνεταιριστικῆς ἐγκαταστάσεως, δὲν εἶναι δὲ ἀπαραίτητος ἡ συμμετοχή του διὰ τὴν δημιουργίαν ἢ συντήρησιν τῆς ροῆς ἢ τὴν διέλευσιν ἀποστραγγιστικῶν ἢ ἀρδευτικῶν χανδάκων, δύναται ὁ συνεταῖρος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ διαγραφήν του.

Ἐὰν ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοῦ ἀκινήτου τοῦ ἐξερχομένου συνεταίρου εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ συνεταιρικοῦ σκοποῦ, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς νὰ ζητηθῇ ὅπως τὸ ἀκίνητον τοῦτο κηρυχθῇ ἀπαλλοτριωτέον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 56.

1. Πρὸς τροποποίησιν τοῦ καταστατικοῦ ἢ μεταβολὴν τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ πλειοψηφία τῶν τριῶν τεταρτων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 37 συγκροτούντων τὴν ἀπαρτίαν ἐν τῇ συνελεύσει συνεταίρων, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζονται ἐν τῷ καταστατικῷ καὶ ἄλλοι ἀκόμη ὅροι.

2. Διὰ τροποποιήσεις ὅμως τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ τῶν ὁριζουσῶν τὴν ἀναλογίαν συμμετοχῆς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ τὴν ἀναλογίαν τῶν συνεταιρικῶν ψήφων πρὸς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰ χρέη, ἀπαιτεῖται πλειοψηφία τῶν 4)5 τῶν παρουσῶν ψήφων.

Αἱ τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ ἐγκρίνονται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Διάλυσις καὶ ἐκκαθάρισις τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 57.

1. Ὁ συνεταιρισμὸς διαλύεται :

α') Ὅταν ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν συνεταίρων ἀποφασίσῃ τοῦτο διὰ πλειοψηφίας τῶν 4)5 τῶν ψήφων τῶν συγκροτούντων τὴν ἀπαρτίαν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 357 συνεταίρων.

β') Κατ' αἴτησιν τῶν συνεταίρων, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν κατέλθῃ κάτω τῶν 7.

γ') Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν δύο ἐτῶν, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ, δὲν ἐγένετο ἔναρξις τῶν ἔργων δι' ἃ συνέστη ὁ συνεταιρισμός, ἢ ἀρξαμένη αὕτη διεκόπη ἐπὶ δύο ἔτη ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἢ ἐὰν οὐσιώδεις προϋποθέσεις τῆς συγκροτήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ μετεβλήθησαν.

δ') Ἐὰν ὁ συνεταιρισμὸς παραβαίνων τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ διατεταγμένα παραβλάπτῃ τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνέστη.

2. Ἡ διάλυσις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ πρότασιν τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς.

3. Διάλυσις τοῦ συνεταιρισμοῦ θεωρεῖται γενομένη ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ ἁρμόδιον Εἰρηνοδικεῖον, κοινοποιεῖται δὲ καὶ πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

"Αρθρον 58.

Μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐπακολουθεῖ ἡ ἐκκαθάρισις ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ παρ' ἐκκαθαριστῶν ὁριζομένων διὰ τοῦ καταστατικοῦ, ἢ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν συνεταίρων ἢ παρὰ τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς ἢ καὶ παρὰ τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν.

"Αρθρον 59.

Ἡ περὶ διορισμοῦ ἐκκαθαριστῶν πρᾶξις ὡς καὶ πᾶσα μεταβολὴ εἰς τὰ πρόσωπα αὐτῶν, γνωστοποιεῖται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, τὴν ἐποπτικὴν ἀρχὴν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ὀφείλουν διὰ τοῦ τύπου ἢ καὶ ἄλλου μέσου νὰ καταστήσωσι γνωστὴν τὴν διάλυσιν καὶ νὰ προσκαλέσουν τοὺς δανειστὰς ν' ἀναγγελθοῦν.

Τοὺς ἐκ τῶν ἑταιρικῶν βιβλίων γνωστοὺς δανειστὰς καλοῦσι καὶ δι' ἰδιαιτέρων γνωστοποιήσεων, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνα δυνατόν. ἄλλως ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

"Αρθρον 60.

Μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως ἰσχύουσιν ὡς πρὸς τὴν κρατικὴν ἐποπτείαν καὶ τὰς ἐκ νόμου σχέσεις τῶν τέως συνεταίρων πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τρίτους αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ καταστατικοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν προκύπτει ἄλλο τι ἐκ τῆς φύσεως τῆς ἐκκαθαρίσεως.

Οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἀποπερατώνουν τὰς ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, ἐκπληροῦσι τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ διαλυθέντος συνεταιρισμοῦ, εἰσπράττουν τὰς ἀπαιτήσεις καὶ μεταπρέπουν εἰς μετρητὰ τὴν περιουσίαν τοῦ συνεταιρισμοῦ, καταθέτοντες ταῦτα εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἢ τὸ πλησιέστερον ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκπροσωποῦσι δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως τὸν συνεταιρισμὸν καὶ ἔχουν πάντα τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα τῶν μελῶν τῆς διοικήσεως.

Πρὸς περάτωσιν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων δύνανται νὰ συνάπτωσι νέας δικαιοπραξίας.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ κατόπιν κατ' ἔτος συντάσσουν ἰσολογισμόν. Τὸν ἰσολογισμὸν γνωστοποιοῦν εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον, τὴν Ἐποπτικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως τὰ βιβλία καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ διαλυθέντος συνεταιρισμοῦ φυλάσσονται παρὰ τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς. Οἱ συνεταῖροι καὶ οἱ διάδοχοι αὐτῶν δικαιοῦνται νὰ λάβωσι γνῶσιν καὶ χρησιμοποιῆσι τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα ἐὰν παραστῇ τοιαύτη ἀνάγκη.

"Αρθρον 61.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκκαθαρίσεως προκύπτῃ καθαρὰ περιουσία τοῦ συνεταιρισμοῦ αὕτη ἀποδίδεται εἰς τοὺς συνεταίρους ἀναλόγως τῆς συνεταιρικῆς συμμετοχῆς τῆς ὁρισθείσης διὰ τοῦ Καταστατικοῦ.

"Αρθρον 62.

Ἐὰν δανεισταὶ γνωσταὶ εἰς τοὺς ἐκκαθαριστὰς δὲν προσαγάγουν τὰς ἀπαιτήσεις των πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς μέρος ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ κρατεῖται μόναν ἐπὶ τριετίαν, μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας παραγράφεται ἡ ἀξίωσίς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

"Αρθρον 63.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ οἱονδήποτε ἄλλο πιστωτικὸν ἵδρυμα, χορηγήσωσι πρὸς τοὺς κανονικῶς ἐγκριθέντας συνεταιρισμοὺς κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου δι' ἔργα δάνεια χρεωλυτικὰ ἐπὶ ἐκχωρήσει συνεταιριστικῶν εἰσφορῶν, εἰσπραττομένων ὡς δημοσίων ἐσόδων, αἱ εἰσφοραὶ αὗται δὲν δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσι μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, ἐξασφαλιζόμεναι καὶ διὰ τῆς ὑποθηκεύσεως τῶν ἐνδιαφερομένων κτημάτων τῶν συνεταίρων.

"Αρθρον 64.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῶν Ἐσωτερικῶν δύνανται ν' ἀπαλλάσσωνται οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος ἱδρυόμενοι συνεταιρισμοὶ παντὸς δημοσίου ἢ δημοτικοῦ φόρου, φόρου εἰσοδήματος, ἐπιτηδεύματος ἢ ἄλλου ἐπὶ τῶν ἑταιρειῶν φόρου οἰκοδομῶν, φορολογίας κληρονομιῶν. δωρεῶν ἢ κληροδοσιῶν ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλων δημοσίων, δημοτικῶν, ἢ κοινοτικῶν φόρων ἢ δασμῶν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ὑλῶν, τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων τῶν συνεταιρισμῶν τούτων.

Ἡ αὔξησις τοῦ εἰσοδήματος κτήματός τινος ἡ προκληθεῖσα ἐκ τῶν ἐλτιώσεων τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συνεταιρισμῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔγγειον ἢ ἄλλον φόρον ἐπὶ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου καὶ ἐφόσον πρὸς ἐκτέλεσιν σχετικῶν ἔργων δὲν ἐδάνεισε τὸ Κράτος.

"Αρθρον 65.

Οἱ μισθοί, αἱ δαπάναι, τῆς ἐπιτοπίου μεταβάσεως καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν τῶν διὰ τὴν δικαιοδοσίαν, ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τῶν συνεταιρισμῶν ὁρισθέντων δημοσίων ὀργάνων ἐπιβαρύνουν τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Πᾶσαι αἱ λοιπαὶ δαπάναι τῶν ἔργων τῶν ὀργάνων τούτων ἐπιβαρύνουσι τοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ εἰσπράττονται κατ' ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

"Αρθρον 66.

Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων εἰς ἃ ἀποβλέπει ὁ παρὼν νόμος ἀναγκαιουσῶν ἐκτάσεων ἢ οἱωνδήποτε ἑτέρων δικαιωμάτων, ἤτοι δουλειῶν, κυριοτήτων ὑδάτων κτλ. καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἔργα θεωροῦνται ὡς τοιαῦτα δημοσίας ὠφελείας.

Ἡ δημοσία ὠφέλεια τῶν ἔργων βεβαιοῦται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὴν ἰσχύουσαν διαδικασίαν.

Ἡ ἀπαλλοτρίωσις γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' τῆς 4 Δεκεμβρίου 1911 ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθη οὗτος διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1913 νόμου 103.

"Αρθρον 67.

Πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων τοῦ συνεταιρισμοῦ δύναται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτοῦ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν παροχὴν προσωπικῆς ἐργασίας εἰς πάντας τοὺς ἐν τῷ συνεταιρισμῷ ἐγγεγραμμένους ἄρρενας, τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ μέχρι δέκα ἡμερῶν κατ' ἔτος.

Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐποπτικῆς ἀρχῆς δυναμένης καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην.

"Αρθρον 68.

Ἐξαιροῦνται τῆς προσωπικῆς ἐργασίας 1) οἱ ξένοι ὑπήκοοι οἱ μὴ κεκτημένοι ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐν τῷ Συνεταιρισμῷ ἢ μὴ φορολογούμενοι. 2) οἱ συμπληρώσαντες τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἄποροι, 3) οἱ ἕνεκα παθήσεως ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν ἄποροι, 4) οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ Συνεταιρισμῷ δημόσιοι, δημοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἡ φρουρά.

"Αρθρον 69.

Δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται πρὸς ἐργασίαν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν συνεταίρων ἐν γένει καὶ ἐγκαταστάσεων κατεχόμενα κτήνη, φορτηγὰ ἢ ἑλάσεως καὶ ὀχήματα.

Δύναται ὅμως νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ὑπόχρεων τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας εἰς χρῆμα.

"Αρθρον 70.

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας κανονίζει τὸ Δ. Συμβούλιον, ὅπερ τηρεῖ κατάλογον τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν παρεχόντων κτήνη, ὀχήματα καὶ ἐργαλεῖα.

Οἱ μὴ προσερχόμενοι νὰ ἐργασθῶσι καὶ οἱ μὴ παρέχοντες πρὸς ἐργασίαν τὰ κτήνη καὶ ὀχήματα αὐτῶν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ τασσομένων προθεσμιῶν ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν κοινότητα τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας.

Ἐκ τῆς εἰς ἐργασίαν ἢ ἀντίτιμον τοιαύτης ὀφειλῆς ἐκείνων, ὧν ἐργαλεῖα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, δύνανται τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ἐκπέσῃ μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὀφειλῆς.

"Αρθρον 71.

Τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐργασίας προσδιορίζεται κατ' εἶδος καὶ ἡμέραν ἐργασίας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Διοικ. Συμβουλίου εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τοῦ ταμίου, ἐπὶ τῇ βάσει καταλόγου συνταχθησομένου ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.

Ὁ οὕτω συνταχθησόμενος κατάλογος ἀποστέλλεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, δημοσιεύεται δὲ καὶ εἰς τὴν ἐξώθυραν τοῦ ναοῦ τοῦ χωρίου ἐνθα ἑδρεύει ὁ Συνεταιρισμός, ἀναγιγνωσκόμενος καὶ ἐπ' ἐκκλησίας.

Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ καταλόγου ἐπιτρέπεται εἰς πάντα ἐγγραφόμενον ν' ἀποστείλῃ ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ἀντιρρήσεως εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ὅστις καὶ ἀποφαίνεται ἐντὸς 15 ἡμερῶν, μετὰ τῶν τυχὸν δὲ γενομένων τροποποιήσεων ἀποστέλλει ταῦτον εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου ὑποβάλλουσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀντιρρήσεις ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου ἀποφαινομένου ὁριστικῶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 72.

1. Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ὁριζομένης παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπῆς ἢ οἱ ἐκκαθαρισταὶ ἢ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ συνεταιρισμοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρεχώρησε τυχὸν διὰ πληρεξουσίου μέρος τῆς δικαιοδοσίας του, ἐὰν βλάπτουν τὰ συμφέροντα τοῦ συνεταιρισμοῦ, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχει ἄλλη βαρυτέρα κολάσιμος παράβασις.

2. Οἱ αὐτοὶ τιμωροῦνται μὲ τὴν αὐτὴν ποινήν, ἐὰν εἰς τὰς ἀνακοινώσεις καὶ γνωστοποιήσεις κάμουν ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις, ἢ εἰς τὰς ἐκθέσεις, τὰ βιβλία καὶ καταστάσεις περὶ τῆς περιουσίας τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν συνεταίρων ἢ κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως χρεωστὴν ἢ προφορικὴν ἔκθεσιν ἢ ἀνακοίνωσιν ἢ κατὰ τὴν σύνταξιν πρακτικῶν παριστῶσιν ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ. Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωροῦνται οἱ ἀνωτέρω καὶ οἱασδήποτε ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐὰν ἀρνηθοῦν νὰ παραδώσουν τὸ Ταμεῖον, τὰ βιβλία καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν συνεταιρισμὸν εἴδη εἰς τοὺς διαδόχους των.

3. Τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον μετὰ βεβαίωσιν τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδικείου ὅτι δὲν ὑπελήφθη ἔνστασις κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τῆς τεταγμένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας διατάσσει τὴν ἀφαίρεσιν διοικητικῶς τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἀπὸ τοὺς καταπατοῦντας καὶ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς δικαιούχους.

4. Οἱ αὐτοὶ τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἢ μὲ κράτησιν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας.

1) Ἐὰν παραβοῦν διάταξίν τινα τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ διενεργήσουν πρᾶξιν ἀντικειμένην πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ' ἔγκλησιν τῆς Ἐποπτικῆς Ἀρχῆς καὶ παντὸς ἔχοντος ἔννομον συμφέρον.

2) Ἐὰν δὲν ἐκτελοῦν συμφώνως πρὸς τὸν νόμον καὶ τὸ καταστατικὸν τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

3) Ἐὰν δὲν παρέχουν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὰς ἐντεταλμένας τὸν ἔλεγχον ἀρχὰς τὰς ἐπιβαλλομένας πληροφορίας.

4) Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τιμωροῦνται μὲ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινάς, ἐὰν ζητήσουν ἀπὸ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν ἔγκρισιν πράξεών τινων γενομένων κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἔγκρισιν πράξεων δι' ἃς ἀπῃτεῖτο ἐκ τῶν ὑστέρων ἔγκρισις.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 202 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν.

"Αρθρον 73.

Ὁ ἐκ προθέσεως βλάπτων ἢ καταστρέφων ὑδραυλικὰ ἔργα τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς, διὰ φυλακίσεως δὲ ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας.

Ἐπίσης ὁ προβάλλων ἀντίστασιν ἢ δυσχερείας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοιούτων ἔργων τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι 5 μηνῶν.

"Αρθρον 74.

Μὲ φυλάκισιν μέχρις 6 μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας τιμωροῦνται ἐργοδόται, ἔμποροι, βιομήχανοι, κεφαλαιοῦχοι ἢ ἄλλα πρόσωπα, ἐὰν ἐξ ἰδίου συμφέροντος ὁρμώμενοι μεσέρχονται ἀθέμιτα μέσα, δυνάμενα νὰ ἐπιφέρουν ἀνάκλησιν, διάστασιν ἢ ἄλλην τινὰ βλάβην εἰς συνεταιρισμόν.

Μὲ πρόστιμον ἢ μὲ κράτησιν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας τιμωροῦνται συνεταῖροι, οἵτινες ἀντὶ τῆς παρασχεθείσης ἢ τῆς ὑποσχεθείσης αὐτοῖς ἀμοιβῆς ἢ οἱουδήποτε ὀφέλους διαθέτουν τὴν ἐν τῇ συνελεύσει ψῆφόν των ἢ δεικνύουν συμπεριφορὰν ἐχθρικὴν πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Μὲ φυλάκισιν ἕνὸς μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινὰς ταύτας τιμωροῦνται μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐκκαθαρισταὶ ἢ ἄλλα πρόσωπα ἐντεταλμένα τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεώς των, ἐὰν ἀξιοῦν ἢ δέχωνται δῶρα ὑπὸ οἱασδήποτε μορφὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν ἢ παράλειψιν τῶν καθηκόντων των.

"Αρθρον 75.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπάλληλοι τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ ἐκκαθαρισταὶ ἢ αἱ ὁριζόμεναι παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως Ἐπιτροπαὶ εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι, πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν καὶ πρὸς τοὺς δανειστὰς διὰ πᾶσαν ζημίαν προκύπτουσαν ἐκ τῆς παραβάσεως τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἢ τοῦ καταστατικοῦ ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς συνελεύσεως καθηκόντων αὐτῶν.

Αἱ ἐντεῦθεν πηγάζουσαι ἀξιώσεις παραγράφονται μετὰ πενταετίαν.

"Αρθρον 76.

Δύνανται νὰ διορίζωνται ὑπὸ συνεταίρων διὰ συμβολαιογραφικοῦ πληρεξουσίου εἷς ἢ πλείονες συνεταῖροι, ὅπως ἐνεργήσωσιν αὐτοὶ ἰδίῳ ὀνόματι αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου διὰ λογαριασμὸν τῶν διορισάντων ὑπὲρ καὶ κατὰ τῶν ὁποίων ἰσχύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας.

Ὅλαι αἱ δίκαι τῶν συνεταιρισμῶν εἰσάγονται παρ' αὐτῶν ὡς κατεπείγουσαι.

Διὰ τοὺς ἀγραμμάτους ἑταίρους δύνανται νὰ ὑπογράψουν πᾶσαν δήλωσιν τῆς θελήσεως αὐτῶν πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν δύο ἐγγράμματοι ἑταῖροι, ὧν τὴν ὑπογραφὴν βεβαιοῖ ἐνώπιον τοῦ ἀγραμμάτου ἐν μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος.

"Αρθρον 77.

Δύο ἢ πλείονες συνεταιρισμοὶ δύνανται νὰ ἑνώνωνται εἰς ἕνωσιν ὑπὸ τύπον συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν ἐπιδίωξιν κοινῶν συμφερόντων ἐν συνεργασίᾳ καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς τῶν συνεταιρισμῶν ὠφελείας μὴ δυναμένης νὰ ἐπιτευχθῇ ἄνευ κοινῆς συνεργασίας. Αἱ ἑνώσεις αὗται ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Αί γενικαί συνελεύσεις τῶν Ἑνώσεων ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους ἢ τοὺς ἀναπληρωτὰς τούτων, τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἕνωσιν συνεταιρισμῶν οἱ ὁποῖοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν γενικῶν συνελεύσεων αὐτῶν ἐφ' ὡρισμένῃ θητείᾳ μεταξὺ τῶν μελῶν των.

Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ των ἀνακαλοῦνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν Ἑνώσεων ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἕνωσιν συνεταιρισμῶν.

Ἡ τυχὸν ἀνάκλησις τῶν ἀντιπροσώπων παρὰ τῶν διορισάντων αὐτοὺς δὲν συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τῆς ἰδιότητος τοῦ μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως, τοῦ ἀνακληθέντος ἐξακολουθοῦντος νὰ διατηρῇ τὴν ἰδιότητα ταύτην μέχρι λήξεως τῆς θητείας του ὡς διοικητικοῦ συμβούλου, μὴ ἀσκοῦντος ὅμως ἀπὸ τῆς ἀνακλήσεως τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐν ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ του ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Ἑνώσεως.

Ἄρθρον 78.

Οἱ ὑφιστάμενοι ἤδη ἐκούσιοι ἢ δι' εἰδικῶν νόμων συσταθέντες συνεταιρισμοὶ ἔχοντες ἕνα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος σκοπῶν δύνανται αἰτήσει τῆς πλειονότητος τῶν μελῶν αὐτῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος νόμου νὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀναγκαστικοὺς συνεταιρισμοὺς διεπομένους ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν των τροποποιηθέντα νομοσχέδια :

1) «Περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ἀρχιτέκτονος καὶ τοπογράφου».

2) «Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διαβαθμίσεων τοῦ νόμου 3122 εἰς ἀναπήρους ὁπλίτας καὶ οἰκογενείας αὐτῶν τῶν παθόντων ἢ φονευθέντων ἐν τῷ στρατῷ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ, ἀρχιτέκτονος καὶ τοπογράφου.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἐπιτρέπεται μόνον :

α') Εἰς τοὺς κεκτημένους δίπλωμα Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ε.Μ. Πολυτεχνείου ἢ ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

β') Εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκήσαντας νομίμως ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ καὶ κεκτημένους ἀποφοιτήριον Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Σχολῆς ὁμοταγοῦς πρὸς τὰς τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου ἢ δίπλωμα μὴ ὁμοταγοῦς μὲν Σχολῆς πρὸς τὴν ἄνω Σχολὴν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἀλλὰ παρέχον εἰς τοὺς κατόχους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ ἐν ᾗ χώρᾳ ὑρίσταται ἡ Σχολή.

γ') Εἰς τοὺς εὐδοκιμήσαντας ἐν τῇ ἐκτελέσει σοβαρῶν ἐργασιῶν Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἀποφοίτους τῆς Παλαιᾶς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Ἀρχιτέκτονος ἐπιτρέπεται μόνον :

α') Εἰς τοὺς κεκτημένους δίπλωμα ἀρχιτέκτονος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Ἀρχιτεκτόνων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἢ ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

β') Εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀσκήσαντας ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀρχιτέκτονος ὁμοθεγεῖς διπλωματούχους τῆς ἐν Κων)πόλει Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς ἢ ὁπωσδήποτε τοὺς πρὸ τοῦ 1922 ἀποφοιτήσαντας ταύτης.

γ') Εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκήσαντας ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Ἀρχιτέκτονος καὶ κεκτημένους δίπλωμα ἢ ἀπαδεικτὸν πλήρων ἐπιτυχῶν σπουδῶν μὴ ὁμοταγοῦς μὲν Σχολῆς πρὸς τὴν ὡς ἄνω Σχολὴν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἀλλὰ παρέχον εἰς τοὺς κατόχους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Ἀρχιτέκτονος ἐν ᾗ χώρᾳ ὑρίσταται ἡ Σχολή. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρχιτέκτονος εἰς διπλωματούχους ἀλλοδαπῶν σχολῶν εἰς οὓς δὲν ἀπηγορεύετο μέχρι σήμερον παρὰ τοῦ νόμου ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐφ' ὅσον μόνον κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποδεδειγμένως ἐφοίτων εἰς τὰς τελευταίας τάξεις τῶν σχολῶν τούτων.

δ') Εἰς τοὺς κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων κεκτημένους νῦν ἀδείας ἀσκήσεως ἐλευθέρως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρχιτέκτονος, καὶ

ε') Εἰς τοὺς εὐδοκιμήσαντας ἐν τῇ ἐκτελέσει σοβαρῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἔργων ἀποφοίτους τῆς Παλαιᾶς Σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημ. Ἔργων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Τοπογράφου ἐπιτρέπεται μόνον :

α') Εἰς τοὺς κεκτημένους δίπλωμα τοπογράφου τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς τῶν Τοπογράφων τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου ἢ ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

β') Εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀσκήσαντας ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Τοπογράφου καὶ κεκτημένους δίπλωμα μὴ ὁμοταγοῦς μὲν Σχολῆς πρὸς τὴν ὡς ἄνω Σχολὴν τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἀλλὰ παρέχον εἰς τοὺς κατόχους τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Τοπογράφου ἐν ᾗ Χώρᾳ ὑρίσταται ἡ Σχολή.

γ') Εἰς τοὺς πρώην ἀξιωματικοὺς ἀποφοίτους Στρατιωτικοῦ Σχολείου ὑπηρετήσαντας εὐδοκίμως ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον εἰς τὴν Χαρτογραφικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατοῦ ἢ τὰς Τοπογραφικὰς Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας, καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ τε ἐπιστημονικοῦ καὶ τοῦ τεχνικοῦ μονίμου προσωπικοῦ τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ, ἀλλὰ διὰ τοὺς τελευταίους τούτους κατόπιν ἐπαγγελματικῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης παρὰ τῆς Συγκλήτου.

δ') Εἰς τοὺς πρὸ τοῦ ἔτους 1920 (ὅτε τὸ πρῶτον ἀπέδωκε τοπογράφους μηχανικοὺς τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβιον Πολυτεχνεῖον) ἐξασκήσαντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοπογράφου εἰς Ἀνωνύμους Μεταλλευτικὰς Ἑταιρείας ἢ διατελέσαντας προϊσταμένους εἰς τὰς Τοπογραφικὰς Ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἔκτοτε ἀσχολουμένους εἰς τοπογραφικὰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Μόνον οἱ διπλωματοῦχοι τῶν Ἀνωτάτων Τεχνικῶν Σχολῶν τοῦ Ε. Μ. Π. ἢ ὁμοταγῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς δικαιοῦνται νὰ φέρωσι τὸν τίτλον τοῦ διπλωματούχου μηχανικοῦ. Ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ διπλωματούχου πολιτικοῦ μηχανικοῦ νοεῖται συνυπάρχουσα καὶ ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρχιτέκτονος καὶ τοπογράφου, τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀρχιτέκτονος περιοριζομένης εἰς καθαρῶς ἀρχιτεκτονικὰς καὶ οἰκοδομικὰς ἐργασίας, τοῦ δὲ τοπογράφου εἰς καθαρῶς τοπογραφικὰς ἐργασίας.

Οἱ διπλωματοῦχοι Γενικῶν Τεχνικῶν Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ὁμοταγῶν ταῖς Ἀνωτάταις τοῦ Ε. Μ. Π., κατατάσσονται εἰς εἰδικότητας, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Συγκλήτου.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐλευθέρα ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἢ Ἀρχιτέκτονος, κατόπιν ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, εἰς τοὺς μέχρι τοῦδε ἀποπερατώσαντας τὰς σπουδάς των ἐπιτυχῶς ἐν τῷ Στρατιωτικῷ Σχολείῳ τῶν Εὐελπίδων τῆς ἑπταετοῦς ἢ τῆς μέχρι τοῦ 1913 πενταετοῦς φοιτήσεως καὶ ὑπηρετήσαντας ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον εἰς τεχνικὰς ἐργασίας (Διεύθυνσιν Μηχανικοῦ, ὀχυρώσεως κλπ.) ἢ εὐδοκίμως ἐργασθέντας μέχρι σήμερον εἰς σοβαρὰς τεχνικὰς ἐργασίας πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπομάκρυνσίν των ἐπὶ τῷ αὐτῷ χρονικῷ διαστήματι.

Ἄρθρον 6.

Ἀπόφοιτοι τοῦ Στρατιωτικοῦ Σχολείου Εὐελπίδων κατατάσσονται ἄνευ ἐξετάσεων ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει οἱασδήποτε Ἀνωτάτης Σχολῆς τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου, ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐπιτυχῶς ἐξετασθῇ εἰς τὰ ἀνώτερα Μαθηματικά, ἄλλως καταταξσονται ἐν τῇ πρωτῃ τάξει οἱασδήποτε Ἀνωτάτης Σχολῆς. Ἐξαιρετικῶς δύνανται ἀπόφοιτοι τοῦ ἰδίου Σχολείου νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὴν τρίτην τάξιν οἱασδήποτε Ἀνωτάτης Σχολῆς τοῦ Ε.Μ.Π. μετὰ ἐπιτυχεῖς ἐξετάσεις εἰς τὰ μαθήματα τῶν προηγουμένων τάξεων διεξαγομένας εἰς τὸ Ε.Μ.Π. συμφώνως πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Συγκλήτου ὁριζομένας λεπτομερείας.

Ἄρθρον 7.

Προκειμένου περὶ ἁπλῶν ἀρχιτεκτονικῶν ἢ οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν καὶ μέχρι διωρόφων κτιρίων, ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος ἄνευ χρήσεως τίτλου ἀρχιτέκτονος ἢ μηχανικοῦ :

α') Εἰς τοὺς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοπογράφου.

β') Εἰς τοὺς πτυχιούχους μέσων ἢ κατωτέρων Τεχνικῶν Σχολῶν.

γ') Εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῶν Γραφείων σχεδίων Πόλεων ἀνεγνωρισμένους ἐμπειροτέχνας, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ εὐδοκιμήσωσιν ἢ εὐδοκίμησαν εἰς γενησομένας ἢ γενομένας ἁπλᾶς ἐξετάσεις τῶν πρακτικῶν των γνώσεων.

δ') Εἰς μὴ ἀνεγνωρισμένους σήμερον ἐμπειροτέχνας οἵτινες θὰ τύχωσιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, κατόπιν προτάσεως τῶν προϊσταμένων τῶν ἐχόντων τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων πόλεων νομομηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων ἢ μηχανικῶν, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐπαγγελματικῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τεσσάρων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Οἱ ἐμπειροτέχναι τῆς παραγράφου ταύτης δύνανται νὰ ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν μόνον εἰς κωμοπόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν 5000 κατοίκων.

Ἄρθρον 8.

Προκειμένου περὶ ἁπλῶν τοπογραφικῶν ἐργασιῶν ἐπιτρέπεται: ἡ ἄσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος ἄνευ χρήσεως τοῦ τίτλου τοῦ τοπογράφου.

α') Εἰς τοὺς τυχόντας βεβαιώσεως περὶ τῆς εὐδοκίμου παρὰ τῇ Γεωγραφικῇ Ὑπηρεσίᾳ Στρατοῦ ὑπηρεσίας των καὶ ἐργασθέντας εὐδοκίμως ἐπὶ τρεῖς θερινὰς περιόδους εἰς ἐργασίας πεδίου, κατόπιν ἐπιτυχῶν ἐπαγγελματικῶν ἐξετάσεων ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τεσσάρων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

β) Εἰς τοὺς ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀσκήσαντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τοπογράφου καὶ τυχόντας βεβαιώσεως εὐδοκίμου ὑπηρεσίας τῶν Τοπογραφικῶν Ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας ἢ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρόσφύγων ἢ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων.

Ἄρθρον 9.

Δι' ἅπαντας τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀσκοῦντας τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, Ἀρχιτέκτονος ἢ Τοπογράφου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν εἰς τοὺς ἰδιώτας Πολιτικοὺς Μηχανικούς, Ἀρχιτέκτονας, Μηχανολόγους, Ἠλεκτρολόγους καὶ Τοπογράφους χορηγουμένων ἀμοιβῶν». Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐνδίκασιν τῶν ἀμοιβῶν τούτων ἐφαρμόζονται αἱ ἑκάστοτε «περὶ ἐνδίκασεως τῶν ἐξ ἀμοιβῆς τῶν ἐργασιῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν, Ἀρχιτεκτόνων, κλπ. διαφορῶν μεταξὺ τούτων καὶ πελατῶν» διατάξεις.

Ἄρθρον 10.

Πάντες οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, Ἀρχιτέκτονος καὶ Τοπογράφου, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 7 καὶ 8 ἀναφερομένων, ἀποτελοῦσιν ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοδικαίως μέλη τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 11.

α) Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀσκῶν τὸ ἐπάγγελμα καὶ χρησιμοποιῶν τὸν τίτλον Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ἢ Ἀρχιτέκτονος ἢ Τοπογράφου τιμωρεῖται ἐπὶ ἐγκλήσει εἰς βαθμὸν πλημμελήματος διὰ φυλακίσεως ἀπὸ 1—6 μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000—15.000 δραχμῶν. Ἐν ὑποτροπῇ αἱ ῥηθεῖσαι ποιναὶ διπλασιάζονται.

β) Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ παρὰ τὰς κειμένας διατάξεις χρησιμοποιοῦντες τὸν τίτλον τοῦ Διπλωματούχου Μηχανικοῦ.

Ἄρθρον 12.

Πᾶσα τῷ παρόντι ἀντικειμένη διάταξις καταργεῖται.

Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 εἰς ἀναπήρους ὁπλίτας καὶ οἰκογενείας τῶν παθόντων ἢ φονευθέντων ἐν τῷ Στρατῷ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ἄρθρον μόνον

Ἀνάπηροι ὁπλῖται ἢ οἰκογένειαι ὁπλιτῶν φονευθέντων ἢ θανόντων κατὰ τὸν χρόνον τοῦ Κινήματος τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐφ' ὅσον ὑπηρέτουν ἐν τῷ Στρατῷ τοῦ Ἐθνικοῦ Κινήματος ἢ εὑρίσκοντο ἐν πλῷ πρὸς κατάταξίν εἰς τοῦτον, δικαιοῦνται πολεμικῆς συντάξεως βάσει τοῦ νόμου 3122 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ὁπλίτας παθόντας κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἑφεξῆς πολέμους κλπ.»

Ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δικαιοῦνται συντάξεως καὶ οἱ ἀνάπηροι ὁπλῖται ἢ οἰκογένειαι ὁπλιτῶν φονευθέντων ἢ θανόντων κατὰ τὰς συμπλοκὰς τὰς γενομένας ἐναντίον τῶν Γερμανοβουλγάρων ὑπὸ τμημάτων τοῦ Στρατοῦ ἀντιστάντων καὶ μὴ παραδοθέντων εἰς αὐτοὺς κατὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ὀχυροῦ Ροῦπελ καὶ τῆς Καβάλλας.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἤδη ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου περὶ ἀπονομῆς αὐτοῖς συντάξεως βάσει τοῦ νόμου 2769 ἀναθεωροῦνται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου συντάξεων τοῦ συσταθέντος δυνάμει τοῦ νόμου 3122.

Ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου ἐκδικάζονται αἱ μέχρι ἐκδικασθείσαι αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ὁπλίτας ἀναπήρους καὶ οἰκογενείας θυμάτων τῆς κατηγορίας ταύτης, ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθησαν ἐμπροθέσμως.

Ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων πρὸς παροχὴν συντάξεως ἐκ μέρους τῶν δικαιουμένων δυνάμει τοῦ νόμου 3122 συντάξεως παρατείνεται μέχρι τέλους τοῦ 1930.

Ἡ παράτασις τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δὲν ἰσχύει διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν ἐξαφανισθέντων ἐφ' ὅσον δὲν προσάγεται πιστοποιητικὸν στρατιωτικῆς ἀρχῆς περὶ τῆς ἐξαφανίσεώς των, ἢ τοὐλάχιστον περὶ τῆς κατατάξεώς των ἐν τῷ στρατῷ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπιστράτευσιν.

Ἐπίσης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 παρατείνεται καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως τῶν δικαιουμένων τοιαύτης συμφώνως τῷ νόμῳ 2769 καὶ τῷ ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1925 Νομοθετικῷ Διατάγματι «περὶ κωδικοποιήσεως», ὡς καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ἄσκησιν ἐνδίκων μέσων προσφυγῆς καὶ ἀναθεωρήσεως κατὰ τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ

παρόντος ἐκδοθεισῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀποσπωμένων ἀξιωματικῶν».

2) «Περὶ ἐπανεκδικάσεως τῶν ἀγροκτημάτων τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων, τῶν ὁποίων φάκελλοι ἀπετεφρώθησαν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς 6ης Νοεμβρίου 1928».

3) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1929 συμβάσεως περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 600 τόννων σίτου διαφόρων ποικιλιῶν διὰ σποράν».

4) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 19)3)27 Ν. Δ. «περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων».

5) «Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων νομῆς γαιῶν παραχωρηθεισῶν κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ε. Α. Π. καὶ ὁριστικῶς διανεμηθεισῶν» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἀποδοχῶν τῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀποσπωμένων ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον μόνον

Οἱ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀποσπώμενοι ἀξιωματικοὶ διὰ τοπογραφικὰς ἐργασίας δικαιοῦνται τῶν αὐτῶν ἀποζημιώσεων ἃς καὶ οἱ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ἀσχολούμενοι ὑπάλληλοι.

Ὡς ὀργανικὸς μισθὸς διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων τούτων (ὁδοιπορικά, ἡμερησία ἀποζημίωσις καὶ στρεμματικὴ τοιαύτη) λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν ἑκάστου βαθμοῦ, ὃν φέρουσιν, ὡς ἀξιωματικοί, ἀφαιρουμένων μόνον τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν.

Οἱ ἐπόπται τῶν συνεργείων λαμβάνουσι τὰ 25 ο)ο ἐπὶ τῆς θεμελιώδους ἀποζημιώσεως ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτοὺς συνεργείων, οἱ δὲ ἀπαρτίζοντες τὰ συνεργεῖα τὰ καθωρισμένα διὰ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Περὶ ἐπανεκδικάσεως τῶν ἀγροκτημάτων τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων τῶν ὁποίων οἱ φάκελλοι ἀπετεφρώθησαν κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τῆς 6 Νοεμβρίου 1929 τοῦ Διοικητηρίου Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ ἐπανεκδίκασις παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων Ἰωαννίνων ἀγροκτημάτων τῆς περιφερείας ταύτης, τῶν ὁποίων οἱ φάκελλοι εἶχον τεθῆ ὑπ' ὄψει τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Διοικητηρίου Ἰωαννίνων τῆς 6ης Νοεμβρίου 1929.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1929 συμβάσεως «περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μέχρις 600 τόννων σίτου διαφόρων ποικιλιῶν διὰ σποράν

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1929 σύμβασις «περὶ προμηθείας ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διὰ λογαριασμὸν καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, μέχρις 600 τόννων σίτου διαφόρων ποικιλιῶν διὰ σποράν» ἔχουσα ὡς κατωτέρω:

«Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Β. Δεληγιάννη καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κ. Κ. Σπυρίδη ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑποδιοικητοῦ κ. Ἀλεξ. Κορυζῆ ἀφ' ἑτέρου, συνεφωνήθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἡ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου προμήθεια τῶν κατωτέρω ποικιλιῶν σίτου πρὸς μεταπώλησιν διὰ σπορὰν κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἑπομένων ἄρθρων.

1) Μέχρι 400 τόννων Κυπριακῆς ποικιλίας, ἐκ Κύπρου.

2) Μέχρις 100 τόννων τῆς ποικιλίας Κολώνια καὶ 100 τόννων τῆς ποικιλίας Μεντόνα εἰς Μακεδονίαν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ διατυπώσεις ὑφ' οὓς γίνεται ἡ ἐξαγορὰ τοῦ σίτου Καμπέρα, δυνάμει τῆς ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1929 Συμβάσεως. Αἱ δαπάναι συγκεντρώσεως καὶ ἐξαγορᾶς καὶ αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς διαθέσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐδάφιον ποικιλιῶν σίτου θέλουσιν ἀποτελέσει κοινὸν λογαριασμὸν μετὰ τῶν δαπανῶν συγκεντρώσεως καὶ ἐξαγορᾶς τοῦ σίτου Καμπέρα ὑπὸ τὸν καθορισθέντα διὰ τῆς ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1929 ὡς ἄνω Συμβάσεως τίτλον «Ἐξαγορὰ σίτου Καμπέρα διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου—Σύμβασις 1929».

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου προμηθευθησομένη ποσότης τοῦ σίτου θὰ εἶναι καθαρὰ ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν (Κυπριακή) καὶ κατάλληλος διὰ σποράν, θὰ εὑρίσκηται δὲ ἐντὸς σάκκων ἐσφραγισμένων. Ἡ προμήθεια θὰ γίνῃ ἐκ Κύπρου δι' εἰδικῶν ἀπεσταλμένων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, οἵτινες θέλουσι προβῆ, εἴτε διὰ δημοπρασίας εἴτε δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας μετὰ τῶν πωλητῶν, συνολικῶς ἢ τμηματικῶς, εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ ἀποστολὴν ταύτης εἰς λιμένας Ἑλληνικούς, ὁρισθησομένους παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀναγκαιοῦσα πίστωσις διὰ τὴν προκειμένην προμήθειαν θέλει ἀνοιχθῆ ἐπ' ὀνόματι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπεσταλμένων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου τούτου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης ταύτης διὰ τὴν τυχὸν κακὴν χρησιμοποίησιν τῆς πιστώσεως.

Ἡ πίστωσις αὕτη θέλει χρησιμοποιηθῆ διὰ πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ σίτου καὶ δι' ὅλα τὰ ἔξοδα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν παραλαβήν, συσκευήν, μεταφοράν, ἀποθήκευσιν κλπ. μέχρι τῆς διαθέσεως τοῦ σίτου, ἀγομένων τῶν δαπανῶν τούτων εἰς χρέωσιν εἰδικοῦ ἀλληλοχρέου λογαριασμοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Προμήθεια σίτου διὰ σπορὰν ἐκ Κύπρου διὰ λογαριασμὸν Δημοσίου (Σύμβασις 1929)».

Ὁ λογαριασμὸς οὗτος θὰ πιστοῦται διὰ τῶν εἰσπράξεων, αἵτινες θὰ προκύπτωσιν ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ σίτου εἰς τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 ὁριζόμενα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα. Ὁ τόκος τοῦ ἀλληλοχρέου τούτου λογαριασμοῦ ὁρίζεται εἰς 10 ο)ο ἐτησίως. Ὁ προκείμενος λογαριασμός, διατελῶν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, θέλει κανονισθῆ ὑπὸ τούτου τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Μαρτίου 1930.

Συνομολογεῖται, ὅτι ἡ προμηθευθησομένη ὡς ἐν ἄρθρῳ 1 ποσότης τοῦ σίτου ἀποτελεῖ ἐνέχυρον ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς μείζονα ἀσφάλειαν τῶν ὑπὸ ταύτης καταβληθησομένων χρημάτων.

Συνομολογεῖται ἀκόμη ὅτι τὸ Ἑλλην. Δημόσιον ἔχει τὴν εὐχέρειαν νὰ καταθέτῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ μὲ τὸν συνήθη τόκον τῶν ἐν ὄψει καταθέσεων προκαταβολὴν εἰς μετρητὰ ἔναντι τῆς ἀξίας καὶ λοιπῶν δαπανῶν τοῦ ἀγορασθησομένου σίτου κατ' ἐλάχιστον ὅριον μέχρι δύο ἑκατομ. ἵνα εἰς βάρος τῆς προκαταβολῆς ταύτης ἐνεργῶνται αἱ σχετικαὶ πληρωμαί. Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς προκαταβολῆς ἐπὶ πάσης νέας πληρωμῆς θὰ τρέχῃ τόκος χρεωστικὸς 10 ο)ο.

Συμφωνεῖται ὅτι ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ καταβληθησομένου μέσῳ τῆς Τραπέζης ποσοῦ θὰ λογισθῇ προμήθεια 1 ο)ο.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάθεσις τοῦ ἐν προκειμένῳ σίτου θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατόπιν εἰδικῆς ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πρὸς ταύτην ἀπ' εὐθείας πρὸς γεωργοὺς καὶ γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς ἢ ὀργανισμοὺς συναφεῖς μὲ τὴν γεωργίαν τοῖς μετρητοῖς ἢ ἔναντι καλλιεργητικῶν δανείων καὶ εἰς τιμὴν ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 5.

Πᾶσα ζημία, ἥτις ἤθελε τυχὸν προκύψει ἐκ τῆς προμηθείας καὶ διαθέσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ποσοτήτων σίτου, ἤτοι συνεπείᾳ φθορᾶς ἢ κλοπῆς τοῦ σίτου, διαθέσεως αὐτοῦ εἰς κατωτέραν τοῦ κόστους τιμὴν ἢ καὶ ἐκ πάσης ἄλλης αἰτίας, βαρύνει τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ ἐργασία αὕτη. Συνομολογεῖται δὲ ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα οὐδεμίαν ἀναλαμβάνει εὐθύνην διὰ τὴν καλὴν ἢ μὴ ἐκτέλεσιν τῆς προμηθείας, τυχὸν βλάβην κλπ., πάσης οἱασδήποτε καὶ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προερχομένης ζημίας βαρυνούσης τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα σύμβασις τιθεμένη εἰς ἐκτέλεσιν καὶ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της, κυρωθήσεται ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον αὐτῆς. Ἀπαλλάσσεται δὲ αὕτη καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐκτελεστικὰ αὐτῆς ἔγγραφα παντὸς τέλους χαρτοσήμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Αὐγούστου 1929.

Διὰ τὸ Ἑλλην. Δημόσιον
Οἱ Ὑπουργοὶ
Οἰκονομικῶν — Γεωργίας
Β. Δεληγιάννης — Κ. Σπυρίδης

Διὰ τὴν Ἐθν. Τράπεζαν
Ὁ Ὑποδιοικητὴς
Α. Κορυζῆς

Ἄρθρον δεύτερον.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἡ πλήρης διάθεσις τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ποσοτήτων σίτου, ὡς καὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1929 τοιαύτης ἐξαγορασθεισῶν ποσοτήτων σίτου Καμπέρα, τὸ Δημόσιον θὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν ἀξίαν τῶν ἀδιαθέτων ὑπολοίπων μετὰ τοῦ τυχὸν πραγματικοῦ χρεωστικοῦ ὑπολοίπου τῶν οἰκείων λογαριασμῶν πρὸς ἐμπρόθεσμον ἐκκαθάρισιν αὐτῶν.

Αἱ ἐκ τῆς μεταγενεστέρας διαθέσεως τῶν ὑπολοίπων τούτων εἰσπράξεις θέλουσιν ἀποτελέσει δημόσιον ἔσοδον, θὰ κατατίθενται δὲ παρὰ τῆς ἀρχῆς, εἰς ἣν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἤθελεν ἀναθέσει τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ σίτου τούτου, εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 19)3)27 Ν. Δ. «περὶ ἐπαρχιακῶν συμβουλίων».

Τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου 1927 Ν. Δ. περὶ Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἔχον οὕτω:

Τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια γνωμοδοτοῦσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ χορηγοῦσι πρὸς τὰς δημοσίας ἀρχὰς ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πᾶσαν ζητουμένην πληροφορίαν περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τῶν δικαιούχων ἢ τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια γνωμοδοτοῦσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ χορηγοῦσι πρὸς τὰς δημοσίας ἀρχὰς ἢ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν πᾶσαν ζητουμένην πληροφορίαν καὶ πιστοποιοῦσιν ὑπευθύνως, ὡς δημόσιαι ὑπηρεσίαι, περὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως τῶν δικαιούχων, τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς των, τῆς ὑπηκοότητος τούτων, περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκ Τουρκίας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀναχωρήσεώς των καὶ περὶ τῆς ἐν γένει προσωπικῆς καταστάσεως τούτων».

Περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων νομῆς ἐπὶ γαιῶν παραχωρηθεισῶν κατὰ κυριότητα εἰς τὴν Ε.Α.Π. καὶ ὁριστικῶς διανεμηθεισῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ γαιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἐγκατέστησεν ἢ θέλει ἐγκαταστήσει ὁριστικῶς κληρούχους γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῶν ἐγκατασταθέντων ὑπ' αὐτῆς κληρούχων ἀνεπίληπτος νομή, ἀπαγορευομένης τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῶν περὶ νομῆς ἢ περὶ λήψεως προσωρινῶν μέτρων ἐγειρομένων παρ' οἱουδήποτε ἀξιοῦντος νομήν, ἐφ' ὅσον στρέφονται κατὰ τοῦ Δημοσίου, τῆς Ε. Α. Π. ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐγκατασταθέντων κληρούχων.

Αἱ παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην ἐκδοθεῖσαι ἢ ἐκδοθησόμεναι ἀποφάσεις αἱ δεχόμεναι τὰς ἀγωγὰς κηρύσσονται αὐτοδικαίως ἄνισχυροι.

2. Ἡ ὁριστικὴ ἐγκατάστασις κληρούχου ἀποδεικνύεται ἀμαχήτως διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου Γραφείου Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας βεβαιοῦντος, ὅτι ὁ κληροῦχος μετέσχε διανομῆς κτήματος ἢ κτηματικῆς περιοχῆς βάσει ὁριστικοῦ καὶ ἀμεταβλήτου διαγράμματος καταρτισθέντος ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε.Α.Π.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τόπους Διευθυντὰς ἐποικισμοῦ παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς διοικητικῆς ἀποβολῆς παντὸς καταλαβόντος τὴν νομὴν κληρούχου ὁριστικῶς ἐγκατασταθέντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἢ ὁπωσδήποτε διαταράσσοντος ταύτην.

2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελεστικῶν ἀποφάσεων περὶ προσωρινῶν μέτρων κλπ.» ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἀγωγῶν, περὶ προσωρινῶν μέτρων κλπ.» καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μήπω ὁριστικῶς ἐγκατεστημένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κληρούχους ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Διακόπτεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 9.30΄ μ. μ. διὰ τὴν 10.30΄ μ. μ.

Μετὰ τὴν Διακοπὴν

Ὥρα 11 μ. μ. καταλαμβάνει τὴν ἕδραν ὁ **Πρόεδρος** κ. **Ι. Τσιριμῶκος** καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα Συνεδρίασις.

Ὁ κ. **Μ. Ἀργυρόπουλος** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῶν Πρακτικῶν λέγει ὅτι παρελείφθη ἐκ τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικήσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως τροπολογία, τὴν ὁποίαν εἶχε δεχθῇ χθὲς ἡ Βουλὴ ἔχουσα οὕτω: «Τῆς ὑποχρεωτικῆς μεταθέσεως ἐξ Ἀθηνῶν ἐξαιροῦνται καὶ καθηγηταὶ τῆς Μουσικῆς ἔχοντες πτυχίον ἀνωτέρων θεωρητικῶν μαθημάτων (ἀντιστίξεως καὶ φυγῆς) καὶ τῶν ὁποίων μουσικαὶ συνθέσεις ἔχουν ἐκτελεσθῆ εἰς δημοσίας συναυλίας».

Πρόεδρος. Νὰ διορθωθῶσι τὰ Πρακτικά.

Μεθ' ὃ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ ὡς διωρθώθησαν.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου» ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** λέγει ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον μειοῖ σημαντικῶς τὸν φόρον καὶ βελτιοῖ τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ. Συνεχίζων ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) παρέχει σχετικὰς ἐπεξηγήσεις.

Ὁ κ. **Ν. Ξηρὸς** συνεχίζων λέγει ὅτι πρέπει νὰ διασαφηνισθῇ ἡ διάταξις περὶ θαλαμηγῶν καὶ νὰ καθορισθῇ ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ ἄνω τῶν 25 τόννων. Ὡς πρὸς τὸ ἀμάχητον τεκμήριον τοῦ ἐνοικίου λέγει ὅτι ἡ μεσαία τάξις τῶν

ἀστῶν, τῶν ἰατρῶν, δικηγόρων καὶ ἐπιστημόνων ἔχει ἀνάγκην ἀξιοπρεποῦς παραστάσεως· αὐτοὶ λοιπὸν θὰ ὑποστῶσι μίαν πίεσιν ἀπὸ ἀμάχητον τεκμήριον τοῦ ἐνοικίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι καμμία πίεσις ἀφοῦ θὰ ἔχουν καλὴν παράστασιν πρέπει νὰ πληρώνουν καὶ κάτι περισσότερον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐδέχθημεν ὡς συντελεστὴν τὸν μικρότερον ἀπὸ ὅλα τὰ Κράτη, διότι ἡμεῖς ἔχομεν 3 συντελεστὴν ἐνῷ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Ἰταλίαν ἔχουν 7.

Ὁ κ. **Α. Πρέκας**. λέγει ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον μειοῖ σημαντικώτατα τὴν ἐπιβεβλημένην φορολογίαν καὶ ἁπλοποιεῖ τὸ σύστημα τῆς βεβαιώσεως τοῦ φόρου. Εὐνοεῖ τοὺς μικροὺς εἰσοδηματίας, οἱ ὁποῖοι ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Θὰ θίξω ὅμως, λέγει, ἕνα σημεῖον τοῦ νομοσχεδίου, πρόκειται περὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 δι' ἧς φορολογοῦνται οἱ Ἕλληνες πολῖται οἱ διαβιοῦντες εἰς τὴν ἀλλοδαπήν. Σήμερον κατὰ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν ὁ Ἕλλην πολίτης ὁ ἐγκατεστημένος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐὰν ἤθελε ἀποφασίση νὰ ἀγοράση ἓν οἱονδήποτε ἀκίνητον ἐν Ἑλλάδι καὶ νὰ παραμείνη ἐνταῦθα πέραν τοῦ ἑξαμήνου, φορολογεῖται ὄχι μόνον διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι περιουσίαν του ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν περιουσίαν ὁπουδήποτε ὑφίσταται.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἐὰν ἔμεινε 6 μῆνες καὶ πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι πλέον κάτοικος. Διατὶ συνεπῶς νὰ μὴ πληρώνη; Πάντως δέχομαι νὰ ἀφαιρῆται ὁ φόρος, τὸν ὁποῖον πληρώνει διὰ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περιουσίαν του.

Α. Πρέκας. Ἔχω παράδειγμα συμπολίτην μου ὁ ὁποῖος ἔφυγε μικρὸς ἀπὸ ἐδῶ, ἐπῆγε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐπλούτισε καὶ ἐπειδὴ ἠσθένησε εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ ἦλθε ἐνταῦθα θὰ πληρώση τώρα φορολογίαν ἐφ' ὅλης τῆς ἐν Αἰγύπτῳ περιουσίας του.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ πληρώση ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τεκμηρίου τοῦ ἐνοικίου.

Α. Πρέκας Ὁ ἔφορος θὰ δικαιοῦται νὰ ἐξακριβώση τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ περιουσίαν του;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι

Ὁ κ. **Ρ. Λιβαθινόπουλος** λέγει ὅτι τὸν ἐξένισε ἡ διάταξις περὶ ἀτμακάτου διότι ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ποῦ περιτριγυρίζεται ἀπὸ θάλασσαν, πολὺ συχνὰ τὸ καλοκαῖρι πᾶμε σὲ μιὰ φελοῦκα εἰς τὴν ὁποίαν βάζομεν καὶ ἕνα μοτέρ, δὲν πιστεύω δὲ αὐτὸ νὰ θεωρῆται ἀτμάκατος καὶ νὰ φορολογῆται. Εὐτυχῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς διεσαφήνισε τὸ ζήτημα. Συνεχίζων ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν φορολογουμένων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον καὶ πρὸ παντὸς τῶν κατοίκων Ἀθηνῶν διότι συνήθως εἰς τὰς ἐπαρχίας ὁ ἔφορος γνωρίζει τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τῶν κατοίκων. Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ ἐφοριακὸς ὑπάλληλος ἠδύνατο νὰ ὑπολογίση ὅπως ἤθελε τὴν περιουσίαν τοῦ φορολογουμένου, ἀναφέρει δὲ διάφορα παραδείγματα καὶ καταλήγων λέγει ὅτι θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον νὰ λείψη ἀπὸ κάθε τι τὸ τεκμαρτόν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** λέγει ὅτι ὁ συνθετικὸς φόρος ἀπέτυχε ἴσως διότι δὲν εἶχε παγιωθῇ ἡ αναλογικὴ φορολογία ἴσως διότι προώρως εἰσήχθη, ἴσως ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἐφοριακῶν καὶ πρὸ παντὸς διότι εἶχε μεγαλείτερα ποσοστά. Ἀλλὰ ὁ σπουδαιότερος λόγος τῆς ἀποτυχίας του ἦτο διότι ἕνεκα τῆς μὴ παγιώσεως τῆς ἀναλογικῆς φορολογίας ἠναγκάσθη ὁ νομοθέτης νὰ καταφύγη εἰς τὰ τεκμήρια, ἡ δὲ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἀνεύρεσις αὐτοῦ κατέστησε τὸν φόρον ἀντιπαθητικὸν χωρὶς νὰ αὐξήση τὴν ἀπόδοσίν του. Μέχρι τοῦδε διέφυγον οἱ περισσότεροι φορολογούμενοι καὶ ἐπλήρωναν μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ ἀποκρύψουν τὴν περιουσίαν των. Ἡ κατάστασις αὕτη ἔπρεπε νὰ τερματισθῇ. Ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ πρόγραμμά της ἀπέβλεψεν εἰς τὴν μείωσιν τῆς φορολογίας καὶ ἐμείωσε ἤδη τὸν συνθετικὸν φόρον κατὰ 20 ο|ο μειοῖ δὲ σήμερον τοῦτον διὰ τοῦ νομοσχεδίου διττῶς, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τῆς μειώσεως τοῦ φορολογικοῦ ποσοστοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τῆς μειώσεως τοῦ τεκμαιρομένου εἰσοδήματος. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς τεκμήριον εἰσοδήματος λαμβάνεται τὸ ἐνοίκιον, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται τὸ 1|6 ἢ τὸ 1|7 τῆς περιουσίας. Ἡμεῖς ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἐν Ἀθήναις λόγῳ ἐλλείψεως στέγης καὶ λόγῳ τῆς στάσεως τοῦ Ἕλληνος πρὸς ἐπίδειξιν πληρώνονται τὰ μεγαλύτερα ἐνοίκια ἀλλ' ἐμειώσαμεν τὸ ποσοστὸν εἰς 3, εἰς τρόπον ὥστε εἷς, ὁ ὁποῖος πληρώνει ἐνοίκιον 50.000 περίπου δραχ. τὸ ἔτος, θὰ ὑπολογισθῇ ἔχων περιουσίαν 150.000 δραχ. διὰ τὴν ὁποίαν θὰ πληρώνη συνθετικὸν φόρον 750 δρχ.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ εἰσοδήματος 150.000 δραχμ. εὗρε συνθετικὸν φόρον 2.600 δραχ. τὸν ὁποῖον ἠλάττωσεν εἰς 755. Καὶ ἐπὶ 200.000 εὗρε φόρον 6.500 δραχ. καὶ τὸν ἐλαττώνει εἰς 2.500 καὶ ἡ τοιαύτη φορολογικὴ μείωσις ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον πολιτευτὴν Κερκύρας ὡς φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις. Εἶπε συγχρόνως ὁ κ. πολιτευτὴς Κερκύρας ὅτι εἶναι κτύπημα κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας ὅτι ἡ συνθετικὴ φορολογία ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνοικίου, ἐνῷ διὰ μὲν τοῦ νῦν ἰσχύοντος νόμου ἠδύνατο ὁ ἔφορος νὰ φθάση μέχρι τοῦ δεκαπλασίου τοῦ ἐνοικίου καὶ διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τριπλάσιον. Ἠκούσθη προσέτι ὅτι διὰ τοῦ νέου νόμου ἐπιβάλλεται μία πρόσθετος διαδικασία διότι πρέπει νὰ εὕρωμεν τὸ ἐνοίκιον, ἀλλὰ τὸ ἐνοίκιον τὸ εὑρίσκομεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν. Ἠκούσθη προσέτι ἡ φράσις ὅτι διὰ τοῦ νόμου εἰσερχόμεθα εἰς τὰ ἄδυτα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, ἀλλὰ θὰ ἐνόμιζέ τις ἀκούων αὐτὰ ὅτι ὑπὸ συζήτησιν εἶναι ὄχι τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἀλλὰ ὁ διὰ τούτου καταργούμενος νόμος. Σημειωτέον ὅτι ὁ συνθετικὸς φόρος, ὁ ὁποῖος θὰ πληρώνεται ἐνταῦθα εἶναι μικρότερος ἀπὸ τὸν πληρωνόμενον εἰς κάθε ἄλλο μέρος. Ἔχω τὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα ὅτι ὁ νόμος ὀρθῶς ἐφαρμοζόμενος χωρὶς νὰ ζημιώση καθόλου τὸ δημόσιον ταμεῖον θὰ ἐπιφέρη δικαίαν κατανομήν. Δὲν θὰ διαφύγουν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διέφυγον μέχρι σήμερον, εἰς τρόπον ὥστε θὰ συνεισφέρωσιν ἅπαντες.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός), παρέχων ἐπεξηγήσεις ἐπὶ τῆς προηγουμένης ἀγορεύσεώς του λέγει ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι μὲ τὸ σύστημα τοῦ νομοσχεδίου θὰ ἐπλήρωνοι καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες εἶχον Ἑλληνικὰ χρεώγραφα. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πληρώσουν οὗτοι.

Π. Τσαλδάρης. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ φόρος οὗτος ἀπέτυχεν, ἕνας δὲ σπουδαῖος λόγος εἶναι ὅτι δὲν εἴχομεν ἐπαρκῶς ἐξακριβώσει τοὺς κατ' ἰδίαν φόρους, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐὰν ἐγίνετο ὁ φόρος οὗτος, θὰ ἦτο ἁπλούστατος διότι δὲν εἶναι ἴδιος φόρος ἀλλὰ συμπληρωματικός. Φρονῶ ὅμως ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ δὲν θὰ ἐπιτύχη ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θέλομεν διότι δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πληρώνουν οἱ ἔχοντες χρεώγραφα. Αὐτὸ δὲ τὸ ὁποῖον γράφεται εἰς τὸν νόμον ὅτι πρέπει νὰ ἀποδείξη ὅτι εἶχε τὰ χρεώγραφα ἐπὶ 9 μῆνας δὲν θὰ τὸ δεχθῇ τὸ δικαστήριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μποροῦμεν νὰ γράψωμεν εἰς τὸν νόμον ὅτι ἀφαιρεῖται τὸ ποσοστὸν δι' ὅσον χρονικὸν διάστημα εἶχε τὰ χρεώγραφα.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν πάση περιπτώσει τὰ μεγάλα εἰσοδήματα τὰ ὁποῖα διέφευγον μέχρι σήμερον θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ διαφεύγουν καὶ μόνον τὰ μικρὰ εἰσοδήματα θὰ πληρώνουν. Εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ κανονισθῇ καλῶς αὐτὴ ἡ φορολογία ἂν δὲν ἐξακριβωθῇ ὁ ἀναλυτικὸς φόρος.

Ἐπίσης ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμονὴν διὰ τίνα λόγον θὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν φορολογίαν ἐὰν πληρώσουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅταν εἶναι ἐδῶ τοὐλάχιστον ἓξ μῆνες θὰ πληρώνουν. Εἶναι ὁ ὅρος αὐτὸς εἰς ὅλας τὰς νομοθεσίας.

Π. Τσαλδάρης Ἐν πάση περιπτώσει πάντοτε ἀπὸ

τοὺς μικροὺς θὰ εἰσπράξητε. Τὸ δὲ τεκμήριον τοῦ ἐνοικίου εἰσάγεται εἰς μίαν κατάλληλον ἐποχήν, καθ' ἣν τελειώνει τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐδήλωσα ὅτι πέρνω διὰ πενταπλάσιον τὸ ἐφετεινὸν ἐνοίκιον τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Π. Τσαλδάρης. Ὡς ἐνοίκιον πέρνετε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι εἰς τοὺς καταλόγους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πέρνει ὁ ἔφορος τὰς μισθώσεις καὶ κανονίζει τὸ ἐνοίκιον.

Π. Τσαλδάρης Τότε ἐνοικιαστὴς καὶ ἰδιοκτήτης θὰ ἔχουν ἕνα δεσμόν, ἵνα ἐξ ἀμοιβαίου συμφέροντος κανονίσουν ἓν ἐνοίκιον μικρότερον. Καλύτερον συνεπῶς θὰ ἦτο νὰ ἐξευρεθοῦν αἱ κατ' ἰδίαν πρόσοδοι, διότι μὲ τὸ εἰσηγούμενον σύστημα θὰ πληρώσουν ὅσοι ἀκριβῶς δὲν πρέπει νὰ πληρώσουν. Καὶ ἐὰν ὁ σημερινὸς συντελεστὴς εἶναι μικρὸς αὔριον θὰ αὐξηθῇ. Πάντως τὸ τεκμήριον εἶναι κακόν, διότι ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ νομίζετε ὅτι θὰ εἰσπράξητε, δὲν θὰ εἰσπράξητε, ἀλλὰ θὰ εἰσπράξητε ἀπὸ τοὺς ἄλλους τοὺς ὁποίους εἴχατε σκοπὸν νὰ εἰσπράξητε. Καταλήγων ζητεῖ διασάφησιν περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἔχουν ἐξοχικὴν κατοικίαν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπολογίζονται τὰ μισθώματα πλὴν ἐκείνων ποὺ ἔρχονται δι' ὀλίγον καιρὸν καὶ τῶν ἐχόντων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐξ ὧν κατάγονται κατοικίας.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένης εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθείσης προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4167 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου τοῦ 1929 Ν. Δ. τοῦ ἀφορῶντος τὰς ἐν τῷ Κράτει ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας» ὁ κ. **Γ. Ράλλης** φρονεῖ ὅτι ἡ πρότασις κακῶς ἀναγράφεται εἰς μόνην συζήτησιν.

Πρόεδρος Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλῆς προτείνει τὴν μόνην συζήτησιν.

Ι. Ράλλης. Ἀλλὰ τότε πρέπει νὰ εἰσαχθῇ ἐκείνη, ἥτις ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας καὶ ὄχι ἄλλη.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅπως εἰς τὴν Γερουσίαν ψηφίζονται ἅπαξ τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰς δύο ἀναγνώσεις ψηφισθέντα, οὕτω καὶ τὰ παρὰ τῆς Γερουσίας δὶς ψηφισθέντα, ψηφίζονται ἐδῶ ἅπαξ, ἀφοῦ μάλιστα ἐπροτάθη τοῦτο παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Π. Τσαλδάρης. Πρόκειται ὅμως περὶ νέας προτάσεως τώρα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν πρόκειται περὶ νέας, ἡ πρώτη εἶναι καὶ ἐτροπολογήθη. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον ζήτημα περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν συμφωνεῖ ἡ Βουλὴ μὲ τὴν Γερουσίαν δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ ζήτημα εἶναι ἂν εἰσάγεται ἡ ἰδία πρότασις ἡ ὁποία ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Γερουσίας.

Ν. Ἀβραὰμ (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὁ Ὑπουργὸς εἶχε δικαίωμα, προκειμένου νὰ ἀποφασίση ἡ Βουλή, νὰ τροποποιήση τὴν παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφισθεῖσαν πρότασιν.

Α. Παπαναστασίου Ἀφοῦ, λέγει, ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν μόνην συζήτησιν δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀνατρέχομεν εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος διὰ νὰ ζητῶμεν τακτικὴν διαδικασίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂς ἀφήσωμεν παρακαλῶ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Συντάγματος διὰ τὸν Ὀκτώβριον, τὸ δὲ νομοσχέδιον θὰ συμπεριλάβομεν εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Μεθὸ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 4229 «περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν» ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀναγινώσκει τὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τροπολογίας του.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι ἡ καταδίωξις τοῦ Διευθυντοῦ, ἐφόσον εἶναι γνωστὸς ὁ συντάκτης, εἶναι ἀδικαιολόγητος, δεδομένου μάλιστα ὅτι ὁ Διευθυντὴς δὲν λαμβάνει πάντοτε γνῶσιν ὅλων. Ὁ κείμενος νόμος λέγει, «ἐὰν διετέλουν ἐν γνώσει». Ὁ «Ριζοσπάστης» ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ἠμπορεῖ νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν εἶναι εἰς γνῶσιν;

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ ὑποστηρίζει αὐτό, ἄλλως τε ἡ διάταξις ὑπεδείχθη ἀπὸ τὰ Δικαστήρια.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπάρχει φόβος καταχρήσεως.

Α. Παπαναστασίου Ἐπίσης, λέγει, διατὶ νὰ καταργηθῇ ἡ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἀναίρεσις, ἐνῷ τὸ βούλευμα ἔχει ἐπιζημίους συνεπείας.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνακοπή.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15-22 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) ἀναγινώσκει τὰς γενομένας δεκτὰς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὰς νέας τοιαύτας περὶ ἐπαναδιορισμοῦ εἰσηγητοῦ, περὶ προσόντων τῶν ἀγρονόμων καὶ περὶ στρεμματικῆς φορολογίας τῆς Κωπαΐδος κλπ.

Οἱ κ. κ. **Λ. Κουτσοπέταλος, Θ. Χαβίνης,** καὶ **Θ. Φίλιος** ἐπιφέρουν παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ στρεμματικοῦ δικαιώματος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις» ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** συνιστᾷ ὅπως οἱ παθόντες ἐκ τορπιλλισμοῦ ἀποζημιωθοῦν εἰς τὸ ἀκέραιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμποροῦν.

Α. Παπαναστασίου Τότε πάρετε ἐξουσιοδότησιν.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ζημιωθέντας ἐξ ἐπιτάξεως νομίζω ὅτι πρέπει νὰ δώσωμεν τοὐλάχιστον διπλασίαν ἀποζημίωσιν ἐφόσον δὲν ἔλαβον καμμίαν τοιαύτην ἐξ ἀσφαλειῶν.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** παρατηρεῖ ὅτι μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκδίκασιν θὰ κανονισθῇ ἡ ὁριστικὴ διανομή. Δὲν πρέπει, λέγει, ἡ Κυβέρνησις νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὰς ὑποβαλλομένας γνώμας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀρνοῦμαι νὰ ὑποτάξω τὴν γνώμην μου εἰς τὴν ἰδικήν σας διότι ἐκτὸς τῆς ἰδίας ἀντιλήψεως τῶν πραγμάτων τὴν ὁποίαν ἔχω, ἔχω καὶ τὴν γνώμην τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὁποίαν τρέφω ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** συνεχίζων τονίζει ὅτι εἶναι πρωτοφανὲς ὅπως οἱ τόκοι καὶ τὸ διαφέρον ὑπερβοῦν τὸ κεφάλαιον. Ὅ,τι ἐδόθη, λέγει, ἀποτελεῖ πλέον κεκτημένον δικαίωμα διὰ τοὺς ὑποστάντας ζημίαν καὶ τὸ Κράτος ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ θεματοφύλαξ τῶν ἐπιδικασθέντων ποσῶν καὶ ἑπομένως οὔτε διὰ νόμου ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀφαιρέση ἀπὸ τοὺς δικαιούχους ὅ,τι ἀνήκει αὐτοῖς, ἔστω καὶ ἂν ἐπιχειρήσῃ τὴν ἀφαίρεσιν ταύτην διὰ νόμου. Παρατηρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἐνεφυλλοχώρησαν πλεῖσται ὅσαι ἀδικίαι

περὶ τὸν καταμερισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων καὶ ἐδημιουργήθησαν ἀνισότητες εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ὁποίων ἔχει, λέγει, τὸ Κράτος ὑποχρέωσιν νὰ προβῇ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ μεγέθους τῶν θυσιῶν καὶ τῶν ὑποχρεώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθησαν οἱ δικαιοῦχοι οὗτοι. Ἀναφέρων ὡρισμένας περιπτώσεις τοιούτων ἀδικιῶν καὶ παραδείγματα γενομένων ὑποχωρήσεων καταλήγει συνιστῶν ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἐν τῷ νόμῳ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο, λάβῃ πρόνοιαν ὅπως ἀρθοῦν αἱ γενόμεναι ἀδικίαι

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) ἀναφερόμενος εἰς τὴν συμφωνίαν τὴν ὁποίαν ἐμνημόνευσεν ὁ κ. Καρασεβδᾶς διευκρινίζει ὅτι δὲν καταλέγεται αὕτη μεταξὺ τῶν συμφωνιῶν τῆς Χάγης, ἀλλ' εἶναι προσχέδιον τῆς συμφωνίας τὸ γενόμενον δεκτὸν ὑπὸ τῆς ὑποεπιτροπῆς τῶν Παρισίων. Ἐξηγεῖ ὅτι δι' αὐτοῦ ἐχορηγήθη εἰς τὴν Ἑλλάδα αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ αὐτῆς καὶ τὰ μετρητὰ τῶν 19.000.000 μάρκων διὰ νὰ καλυφθῶσιν τὰ πολεμικὰ χρέη της καὶ ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἄρθρου 10 τῆς συμφωνίας τῶν Παρισίων τοῦ 1925, ἀπαίτησις, ἥτις ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δικαιούχων ὑπὲρ τῶν ὁποίων προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον. Ἡ αὔξησις αὕτη ἀνήρχετο, λέγει, εἰς 9.000.000 μάρκων ἐξ ὧν κατὰ τὴν συμφωνίαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Σερὸν τὸ 1.000.000 προωρίζετο διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἀκαλύπτου μέρους τοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν χρέους μας, τὰ 7.033.000 διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρέους καὶ αἱ 506.000 διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν ἡμετέρου πολεμικοῦ χρέους. Ἐκ τούτων καταφαίνεται ὅτι διὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἄρθρου 10 προωρίσθησαν τὰ 19.000.000 μάρκων χρυσῶν, ἅτινα καὶ διατίθενται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὡς πρὸς τὰς ζητηθείσας τροπολογίας τὰς καθιερούσας διακρίσεις μεταξὺ τῶν κατηγοριῶν τῶν δικαιούχων ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἐφόσον ὅλους τοὺς προτεινομένους λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ζητεῖται ἡ καθιέρωσις διακρίσεως εἶχεν ὑπ' ὄψει του τὸ Μικτὸν Ἑλληνογερμανικὸν Δικαστήριον καὶ ἐν τούτοις ἐδέχθη νὰ κάμῃ τὰς διακρίσεις ταύτας, τὸ ζήτημα παραμένει δυσχερές. Συνεπῶς δὲν δυνάμεθα, λέγει, νὰ θίξωμεν τίτλους διεθνεῖς, ἐκδοθέντας μετὰ ἐξέτασιν ἑκάστης εἰδικῆς περιπτώσεως. Παρατηρεῖ ἐν τούτοις, ὅτι ὑπὲρ τῶν οἰκογενειῶν τῶν τορπιλλισθέντων θὰ ἔδει νὰ ληφθῇ ἰδιαιτέρα πρόνοια καὶ ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει πρέπει λόγῳ τῶν παρουσιαζομένων δυσχερειῶν νὰ καθορισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο διὰ νόμου μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀποφάσεων.

Προτείνει περαιτέρω, ὅπως ἡ Βουλὴ δεχθῇ νὰ χορηγηθῇ ἀπὸ τοῦδε προσωρινὸν ποσοστὸν 25 ο]ο εἰς τοὺς μὴ λαβόντας τοιοῦτον καὶ νὰ ἀφεθῇ ἡ τελειωτικὴ ρύθμισις τοῦ ζητήματος διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς, ὑποβαλλομένου σχετικοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ ἐκείνους περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησε δὲν ἐπείσθη ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ὀφείλομεν νὰ προσαρμοσθῶμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ κάμωμεν κοινωνικὴν πολιτικὴν ὅταν πρόκειται νὰ ἐφαρμόσωμεν δικαστικὰς ἀποφάσεις. Τὸ Μικτὸν Δικαστήριον τῶν Παρισίων ἐξέδωκε τὰς ἀποφάσεις του ἐπὶ τῇ βάσει μόνον νομικῆς ἀντιλήψεως. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὑπάρχει καὶ ἡ κατηγορία τῶν οἰκογενειῶν τῶν τορπιλλισθέντων, αἵτινες δὲν ἐπρόφθασαν νὰ προσφύγουν εἰς τὸ Μικτὸν Δικαστήριον, πρέπει δὲ νὰ λάβωμεν πρόνοιαν καὶ περὶ αὐτῶν. Συγχρόνως νομίζει ὅτι πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ οἱ φυλακισθέντες.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Συμφωνῶ ὅτι εἶναι σωστότερον νὰ μὴ βάλωμεν τὰς διατάξεις διὰ τοὺς παθόντας κατὰ τὴν σωματικὴν ἀκεραιότητα καὶ νὰ λύσωμεν τὸ ζήτημα τὸν Ὀκτώβριον. Θὰ τοὺς δώσωμεν δὲ ἀπὸ τοὺς φόρους ποῦ θὰ λάβωμεν ἀπὸ ἐκείνους ποῦ θὰ πάρουν καὶ τοιουτοτρόπως θὰ σεβασθῶμεν πλήρως τὰς ἀποφάσεις τοῦ Μικτοῦ Δικαστηρίου.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** ἐπιφέρει παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 1.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι τοῦ ἐπροτάθη νὰ διαγραφῇ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 2 ἀλλ' ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ αὐτό, ἀλλὰ οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῇ τὴν τροποποίησιν διότι μία τοιαύτη πρότασις θὰ παρίστα ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ὑπέγραψε σοβαρῶς τὸν συνθήκης τῆς Χάγης, διότι εἶναι ρητὴ ἡ συμφωνία τῆς Χάγης ὅτι ἡ Γερμανία ἀπαλλάσσεται πάσης ἄλλης ὑποχρεώσεως ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Χάγης. Προκειμένου ὅμως νὰ τροποιηθῇ προτιμώτερον εἶναι νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις, θὰ ἤθελα δ' ἐπ' αὐτοῦ νὰ ἀκούσω καὶ τὴν γνώμην τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος.

Π. Τσαλδάρης. Ἂς ἀπαλειφθῇ καὶ μεθαύριον εἰς τὸν νόμον μπορεῖ νὰ καθορίσωμεν τὸ ζήτημα.

Μεθ' ὃ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως κυρώσῃ τὴ Σύμβασιν περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων» ὁ κ. **Κ. Κοντοδίνας** χαιρετίζει τὸν αὐτόνομον τοῦτον ὀργανισμὸν ὅστις συνεδέθη τόσον μὲ τὴν Ἑλλάδα. Συνεχίζων ἀναφέρει τὰ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε ἡ λαίλαψ, ἡ ὁποία ἐπεχύθη ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο ἡ βεβαία ἔξοδος τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας. Ἀναφέρει εἶτα τὰ τῆς προσφυγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. ἵνα ἔλθῃ αὕτη ἀρωγὸς εἰς τοὺς πρόσφυγας καὶ ἐκθέτει τὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης, ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου ἦτο ἡ σύστασις τῆς Ε. Α. Π. τῆς ὁποίας ἀναπτύσσει τὸ καταστατικόν.

Πάντως, συνεχίζει, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τοὐλάχιστον μετὰ μίαν δεκαετίαν θὰ ἀποκτήσῃ ὁ πρόσφυξ τὴν περιουσίαν του. Ἐπίσης ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰ προσφυγικὰ δάνεια βλέπομεν ὅτι ὤφειλεν ἡ Ε.Α.Π. ἐκ τῶν εἰσπράξεων νὰ καταβάλῃ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῶν 75 ο]ο ὡς ἔκτακτον χρεωλύσιον. Ἐπὶ πλέον αἱ ὁμολογίαι ἃς θὰ κατέβαλλον οἱ πρόσφυγες θὰ ὑπελογίζοντο εἰς τὴν τρέχουσαν ἀξίαν. Αὗται ἦσαν αἱ χονδρικώτεραι ὑποχρεώσεις εἰς τὴν σύμβασιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τὸ 1927 ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ σχεδίου Παπαναστασίου ἐρρύθμισε τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων καὶ ἐκανονίζοντο τὰ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ συμφωνία μας ἀνέτρεψε τὰ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐφαρμοζόμενα.

Κ. Κοντοδίνας Πάντως τὰ κτήματα θὰ ὑπήγοντο εἰς τὸν διεθνῆ ἔλεγχον. Ὕστερον ἐπὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως αἱ προσπάθειαι τῶν προσφύγων παρεπέμποντο εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ καὶ Βουλῇ προσφύγων ἀντιπροσώπων, οἵτινες καὶ συνῆλθον καὶ ἐξεκαθάρισαν τὰ ζητήματα καὶ συνησθάνθη ἡ Ε.Α.Π. ὅτι δὲν εἶχε πλέον λόγον ὑπάρξεως. Ὄντως αὕτη πρὸς τιμήν της ἀντελήφθη ἐγκαίρως ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος καὶ ὑπέβαλε μόνη της τὴν πρότασιν τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς Κ.Τ.Ε. τὴν διευθέτησιν καὶ τὸν κανονισμὸν τῆς ἐκκαθαρίσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργό, εἶπε, εἰσηγούμενος τὴν ρύθμισιν, διὰ τὴν εὔστοχον δρᾶσιν τοῦ κ. Παπαδάτου καὶ τοῦτο εἶναι ἀληθές, διότι ἡ ἐπιτυχία ὡρισμένων ὠφελημάτων εἰς τὴν Γενεύην ὀφείλεται εἰς τὸν κ. Παπαδᾶτον καὶ εἰς τὸ ὅτι εἰλικρινῶς διεχειρίσθη τὸ ζήτημα, καὶ ἄνευ ἑλιγμῶν, ἀλλ' εὐθέως ἐξέθεσε τοὺς ὅρους καὶ τὰς συνθήκας ὑφ' οὓς, ὑπεβλήθημεν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ 1924, καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἐπὶ μίαν 5ετίαν ὁ ἀπολογισμὸς τῆς δράσεώς μας ἐπιβάλλει πᾶσαν ἐπιείκειαν. Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐξετάζων τις τὴν νέαν σύμβασιν εὑρίσκει σοβαρὸν πλεονέκτημα διότι ἐνῶ ἔπρεπε μετὰ τὴν διάλυσιν νὰ περιέρχεται ἡ περιουσία τῆς Ε.Α.Π. εἰς τὸν ἔλεγχον σήμερον περιέρχεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, τιθεμένη μόνον, ἀλλ' ὄχι ὅλη, εἰς ὑποθήκευσιν ὑπὲρ τοῦ Δ.Ο.Ε. μὲ τὸ προνόμιον ὅτι πᾶς ἀστὸς καὶ ἀγρότης δύναται νὰ γίνῃ ἰδιοκτήτης καταβάλλων τὸ ἰδικόν του χρέος. Θὰ ἔδει μάλιστα νὰ ληφθῇ πρόνοια νὰ ἐξασφαλισθοῦν οἱ ἴδιοι πρόσφυγες καὶ μὴ γίνουν ἀντικείμενα ἐκμεταλλεύσεως παρὰ τρίτων καὶ περιέλθουν εἰς αὐτοὺς αἱ περιουσίαι καὶ κάποιο μέτρον ἐξασφαλιστικὸν θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῇ. Ἐπὶ πλέον ἐνῶ ἄλλοτε τὰ 75 ο)ο ἔπρεπε νὰ δίδωμεν εἰς τὸν Δ.Ο.Ε. ὡς ἔκτακτον χρεωλύσιον, δεδομένου ὅτι ἔχουν εἰσπραχθῇ 228 1)2 ἑκατομ., ἔπρεπε νὰ δοθοῦν 160 ἑκατομ. θὰ ἔχωμεν 900 χιλ. λίρες Ἀγγλίας ἐξ ὧν 600 χιλ. λίρες Ἀγγλίας θὰ καταβάλλοντο εἰς τὸν Δ.Ο.Ε.

Α. Παπαναστασίου Τὰ 75 ο)ο τοῦ χρεωλυσίου καὶ ὄχι τοῦ τοκοχρεωλυσίου καὶ τοιαύτη ἑρμηνεία ἐδόθη εἰς τὸ 1927. Διὰ τὰς 40 χιλ. λίρας αὗται θὰ ἠδύναντο νὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Α. Παπαδᾶτος Ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἀνάγκαι ἀποκαταστάσεως.

Κ. Κοντοδίνας Σήμερον καθωρίσθη εἰς 60,000 λίρας ἐτησίως τὸ ἔκτακτον χρεωλύσιον καὶ θὰ εἶνε αἱ εἰσπράξεις πολὺ μεγαλύτεραι καὶ θὰ δυνηθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ αὐξήσῃ τὰς δόσεις καὶ νὰ δαπανᾷ δι' ἄλλας προσφυγικὰς ἀνάγκας. Ἡ σύμβασις προβλέπει καὶ μεταβίβασιν διαφόρων ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι πολλαὶ θὰ συνεχισθοῦν διὰ τὴν παράτασιν τῶν ἐκκρεμῶν ἔργων, οἷα ἡ κτηματογράφησις, ὁ συμψηφισμὸς τῶν χρεῶν καὶ ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν. Ὡς πρὸς τὴν κτηματογράφησιν ἐδήλωσεν ἡ Ἐπιτροπὴ ὅτι θὰ ὑπάρχουν καὶ 100.000 λίραι καὶ θὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἄλλα ἀδιάθετα ὑπόλοιπα. Ἐκτὸς μεταβιβάσεως παραμένουσι καὶ ἄλλα στοιχεῖα, ἅτινα θὰ μεταβιβασθοῦν ἐλεύθερα διὰ νὰ παραχωρηθοῦν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους Δήμους καὶ κοινότητας.

Α. Παπαναστασίου. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ καταστατικοῦ ἀπέδειξεν τὸ ἀνεφάρμοστον αὐτοῦ καὶ ἡ ἀναγραφὴ εἰς τὰ βιβλία δὲν ὑποχρεώνει τὸ Κράτος.

Α. Παπαδᾶτος. Αὐταὶ αἱ ἀντιλήψεις δὲν ἦσαν εἰς τὸ 1927 καὶ καλλιτέραν ποῦ δὲν ἐθίγησαν τότε αὐτά.

Α. Παπαναστασίου. Τώρα οἱ δανεισταὶ διὰ τῆς ταχυτέρας καὶ ἡσυχωτέρας ἐξοφλήσεως ζημιοῦνται.

Α. Παπαδᾶτος. Εἰς τὸ καταστατικὸν ὡρίζετο συνεννόησις μὲ τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐντεῦθεν ἡ δυσκολία τοῦ Κράτους.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ γνωρίζω.

Κ. Κοντοδίνας. Εἴτε θέλουν εἴτε δὲν θέλουν ἡμεῖς ἔχομεν τὴν εὐχέρειαν μετὰ τὸ 1936 νὰ καλέσωμεν τοὺς ὁμολογιούχους εἰς ἐξόφλησιν, ὁπότε θὰ ἔχωμεν καὶ περισσότερα διαθέσιμα. Συνεπῶς δὲν ἐζημιώθημεν ἐκ τῆς τοιαύτης ρυθμίσεως. Ἕτερον πλεονέκτημα εἶναι ἡ ἄδεια δια τὸν κανονισμὸν τοῦ τόκου τῶν χρεῶν τῶν προσφύγων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔγιναν αἱ ὠφέλιμοι νέαι διατάξεις. Ἤδη ἡ Ε.Α.Π. τερματίζει τὸ ἔργον της καὶ θὰ μᾶς παραδόσῃ ἐλαχίστας ὑπηρεσίας ἐκκρεμεῖς. Ἡ ὑπηρεσία εἰσπράξεων χρεῶν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ μεταβιβασθῇ αὐτανδρος εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, διότι εἶνε οἱ ὑπάλληλοι ἐνημερωμένοι. Πρέπει ὅμως νὰ προστεθῇ ἡ λέξις «ὑφισταμένη» διὰ νὰ μὴ γίνουν καταχρήσεις. Ἐπίσης νομίζω ὅτι πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ ἡ ἐπικερδὴς τοῦ νόμου. Πρὶν τελειώσω, ἐπιλέγει, ὀφείλω νὰ στραφῶ πρὸς τοὺς συναδέλφους πρόσφυγας καὶ νὰ τοὺς εἰπῶ ὅτι πρέπει νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸ στάδιον τῶν ἀξιώσεων καὶ τῶν ἀπαιτήσεων. Δηλαδὴ θέλω νὰ εἰπῶ ὅτι ἡ πολλὴ μᾶζα τῶν προσφύγων πρέπει νὰ ἀφοσιωθῇ εἰς τὰ ἔργα της καὶ εἰς αὐτὰ νὰ στηρίξῃ τὴν εὐδαιμονίαν της καὶ ὄχι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις. (Χειροκροτήματα).

Ὁ κ. **Μ. Τσιγδέμογλου** λέγει ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ συζητῆται εἰς τοιαύτην ὥραν ἕνα τόσον ἐθνικὸν ζήτημα.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Εἶχεν ὁρισθῇ ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως.

Α. Παπαδᾶτος. Ἡ ἐξέλιξις τῆς συζητήσεως ἐπέφερε τὴν ἀργοπορίαν.

Α. Παπαναστασίου. Λυποῦμαι, λέγει, διότι δὲν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Τσιγδέμογλου, διότι ὑπῆρχε μία εὐκαιρία νὰ συζητηθῇ μία ἀξίωσις τῶν ἀστῶν προσφύγων ἐμφανισθεῖσα τὸ 1927. Τὴν μεγαλυτέραν εὐθύνην διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς τὴν φέρω ἐγὼ καὶ θὰ δώσω ἐξηγήσεις. Μετὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀστῶν ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν, ἀλλ' ὁμολογίαι δὲν ἐπετρέπετο νὰ ἐκδοθοῦν καὶ ἐσκέφθημεν νὰ εὑρεθῇ εἷς τρόπος ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τοῦ δημοσίου καὶ μὴ ζημιῶν τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας. Ἐσκέφθημεν ὅτι βάσις θὰ ἦτο τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Ε.Α.Π., τὸ προερχόμενον ἐκ διαφόρων λόγων καὶ δὴ διὰ παραχωρήσεων τοῦ Κράτους. Τὸ ἄρθρον 18 τοῦ δανείου ἔλεγεν ὅτι 75 ο)ο πρέπει νὰ διατίθεται εἰς τὴν ἐξόφλησιν αὐτοῦ. Τότε ἐπετύχομεν νὰ δέχεται ἡ Ε.Α.Π. ὁμολογίας καὶ ὅταν θὰ ἤρχετο ἡ στιγμὴ τῆς ἀναλήψεως ὑπὸ τοῦ Κράτους, θὰ ἔκαμνε τότε τοὺς λογαριασμούς της. Ἡ Ε.Α.Π. στηριζομένη εἰς τὸ ἄρθρον 18 ἀπέκρουσε τὴν πρότασίν μας περὶ διαθέσεων ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ της, διότι ἠρνεῖτο τοῦτο καὶ ἡ Κ.Τ.Ε. διὰ λόγους ἐμπιστοσύνης ἀξιουμένης παρὰ τῶν ὁμολογιούχων. Εἰς τὴν Γενεύην ὑπεστηρίξαμεν ὅτι ταχεῖα ἀπόσβεσις τοῦ δανείου δὲν ἦτο ὀρθὴ καὶ μάλιστα ὅταν θὰ ἐξωφλεῖτο εἰς ἑπτὰ ἔτη. Ἔγινε τότε μία προσωρινὴ συμφωνία, καθ' ἣν 60.000 λίρας θὰ ἐδίδομεν ὡς χρεωλύσιον καὶ αἱ γαῖαι θὰ μετεβιβάζοντο εἰς τὸ Δημόσιον. Οἱ Τραπεζῖται δὲν ἐδέχθησαν τοῦτο οὔτε τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1927 καὶ συνεχίσθησαν αἱ διαπραγματεύσεις ἐδῶ, οἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν Σύμβασιν τοῦ 1927. Προχωρῶν ἀναλύει τὴν συμφωνίαν ταύτην, καθ' ἣν ὑπελογίζετο τὸ χρέος τῶν προσφύγων εἰς 1 1)2 ἑκατομ. λιρῶν τότε.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργὸς) Τὸ πραγματικὸν ἦτο 300.000 λίρες. Δὲν μεμφομαι τὴν σύμβασιν σας. Εἴσθε μάλιστα πρόδρομος τῆς συμβάσεως.

Α. Παπαναστασίου. Ἐὰν ἦτο μικρότερον, θὰ ηὐξάνετο τὸ δάνειον καὶ διὰ τοῦτο σήμερον ὑπολογίζετε εἰς ὀλιγώτερον ποσὸν τὰς ἀποζημιώσεις.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Ἐγὼ ἐζήτησα τὴν ἄδειαν δι' 11 1)2 ἑκατομ. λίρας τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ ἐξάγονται τίνες προσπάθειαι κατεβλήθησαν.

Α. Παπαναστασίου. Τὸ γνωρίζω καὶ σᾶς συγχαίρω. Πρῶτον λοιπὸν ἐπετύχομεν τὴν διάθεσιν μέρους τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ δεύτερον νὰ καθορίσωμεν τὴν ἀξίαν τῶν γαιῶν, διότι εἶχον ὑποστῇ ὑποτίμησιν. Καὶ ἐδέχθημεν μίαν ἐκτίμησιν ὀλίγον ἀνωτέραν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου. Εἰς τοὺς ἀστοὺς εἴπομεν ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ διατιμήσωμεν ἄλλως ἀπὸ τὰς περιουσίας τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, δηλ. διατίμησιν ὁμοίαν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ὅστις ἐπεβλήθη ἐξ ἀνάγκης κοινωνικῆς. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπείσθη ὅτι ἐχρειάζετο ἠπία διατίμησις καὶ κατὰ μέσον ὅρον ἐδέχθη 126—200 δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Τὸ τρίτον ποὺ ἐπετύχομεν εἶναι ὅτι ἐδόθη ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου 18 τῆς Συμβάσεως, δηλ. ὅτι τὸ 75 ο)ο θὰ διατίθεται ἐπὶ τοῦ χρεωλυσίου καὶ ὄχι ἐπὶ τοῦ τοκοχρεωλυσίου καὶ τοῦτο διηυκόλυνε τὴν λύσιν τοῦ ὅλου ζητήματος. Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ συνεφώνησεν, ὅτι πρέπει νὰ περιέρχωνται αἱ γαῖαι εἰς τὸ Δημόσιον καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἔγινεν ἡ σύμβασις μὲ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ ἓν τῶν κεφαλαίων της θὰ ἦτο καὶ αὐτὴ ἡ πρόσοδος, πάντοτε δὲ ἐπεβλέψαμεν εἰς τὴν ταχεῖαν διάλυσιν τῆς Ε.Α.Π.

Τώρα ποῦ ἐξαντλεῖται καὶ τὸ δεύτερον προσφυγικὸν δάνειον εἶναι φυσικὸν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως

δὲν ἔχει κανένα προορισμόν. Αὐταὶ εἶναι αἱ συμφωνίαι τοῦ 1927. Τώρα κατὰ τί μεταβάλλονται αἱ συμφωνίαι αὐταί. Μία συμφωνία εἶναι ὅτι ὁλόκληρον τὸ ἐνεργητικὸν καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος ἀντὶ 60.000 λιρῶν. Αὐτὸ εἶναι μία πρόοδος, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου διὰ τὸ ὁποῖον οὗτος εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁποία κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν αὔξησιν τῆς πίστεως τοῦ Κράτους. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἀναγνωρίζει ὅτι γίνονται περιορισμοὶ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν προσφύγων ὄχι ὅμως εἰς τὸν ἀριθμὸν ποῦ ἀνέφερεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ τοκ χρεώλυσιον, τὸ ὁποῖον θὰ πληρώσουν κατὰ μέσον ὅρον, ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ὑπελόγισεν εἰς δραχμὰς 1900. Ἀλλ' ἄραγε θὰ εἶναι εἰς θέσιν οἱ πρόσφυγες νὰ πληρώσουν τὸ ποσὸν τοῦτο; Θὰ ἐπεθύμουν διὰ τοῦτο νὰ γίνῃ μία μεταβολὴ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῶν γαιῶν καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἀποσβέσεως. Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀκολουθηθεῖσα τακτικὴ συνετέλεσε κατὰ τὴν ἀντίληψίν μου εἰς τὴν συνεχῆ ὑπερτίμησιν τῶν γαιῶν καὶ τὴν παραβίασιν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου. Ἐδώσαμεν παραχωρήσεις χάριν τῶν ἰδιοκτητῶν, γνωρίζω ὅτι ἐκ παραλλήλου θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκυρωθοῦν καὶ αἱ ἀποφάσεις ἐκτιμήσεως αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 900 καὶ τῶν 1000 δραχ. κατὰ στρέμμα, διότι ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ τάσις αὐτὴ δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ γίνῃ ἀγροτικὴ ἀποκατάστασις. Ἐπίσης πρέπει νὰ ὁρισθῇ μακρότερος ὁ χρόνος τῆς ἀποσβέσεως, διότι δὲν εἶναι καλὴ πολιτικὴ τὸ νὰ λέγωμεν ὅτι ἂν δὲν ἔχουν δὲν θὰ πάρουν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄλλην σύμβασιν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς κλίμακος τῆς ἀστικῆς ἀποζημιώσεως δὲν συμβιβάζεται μὲ τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν διὰ τῆς ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως. Οἱ ἡμίσεις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς ὁποίους ἔχομεν λαμβάνουν ἀποζημίωσιν 44 λιρῶν καὶ οἱ ἄλλοι ἡμίσεις λαμβάνουν ἀποζημίωσιν κυμαινομένην ἀπὸ 44 μέχρι 800 λιρῶν· αὐτὸ εἶναι ἀκατάληπτον, διότι ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ εἶναι ἴση δι' ὅλους ἢ τοὐλάχιστον ἡ ἀπόστασις νὰ εἶναι ἐλαχίστη. Ἡμεῖς κάμνομεν τὰς ἀποζημιώσεις διὰ νὰ ῥιζοβολήσουν αἱ ἀγροτικαὶ ἐγκαταστάσεις, καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ προτείνω οὐσιαστικωτέρας μεταβολάς. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι ὥριμος θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ μίαν ἐξουσιοδότησιν ἵνα μελετήσῃ τὸ ζήτημα καλλίτερον. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα σημεῖα τῆς συμβάσεως δὲν ἔχω τίποτε νὰ παρατηρήσω, μίαν μόνην διάταξιν βρίσκω ταπεινωτικὴν διὰ τὸ Κράτος ὅτι ὁρίζεται ὅτι εἰς τοὺς προσληφθησομένους ὑπαλλήλους θὰ δοθοῦν οἱ αὐτοὶ μισθοὶ καὶ θὰ χρησιμοποιηθοῦν αἱ μέχρι τοῦδε χρησιμοποιηθεῖσαι μέθοδοι.

Ὁ κ. **Α. Παπαδᾶτος** λέγει ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ε.Α.Π. ἀμείβονται ὅπως καὶ οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι, εἶναι δὲ πάντες ἄριστοι ὑπάλληλοι ἔχομεν δὲ καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι δὲν ἀμφισβητεῖ ὅτι εἶναι καλοὶ ὑπάλληλοι. δὲν ὑπάρχει ὅμως λόγος οὐδεμιᾶς διακρίσεως ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον μάλιστα ὁ κ. Ὑφυπουργὸς δηλοῖ ὅτι οἱ μισθοὶ αὐτῶν εἶναι οἱ αὐτοί.

Ὁ κ. **Α. Ἰασονίδης** λέγει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ εἴπῃ ὀλίγας λέξεις ἐπειδὴ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀποκαταστάσεως διαλυομένη ἀπέρχεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἵνα τὰ ξένα μέλη αὐτῆς ἀπερχόμενα κομίσουν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἀναμιμνήσκεται κατόπιν τῶν διαφωνιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν κατὰ τὰ πρῶτα βήματα τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν παρεξηγήσεων αἱ ὁποῖαι εἶχον δημιουργηθῆ καὶ αἵτινες κατέπαυσαν ἀφ' ἧς ἐποχῆς μετέσχε τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κ. Λάμπρου, ὁ ὁποῖος κυριώτατα συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ ἐπέλθῃ πλήρης ψυχικὴ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν ξένων μελῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως διέπραξε βεβαίως πολλὰ λάθη ἀλλὰ τοιαῦτα συνέβησαν πανταχοῦ εἰς παρομοίας περιστάσεις. Ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν τὴν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἐπετέλεσαν τὰ ξένα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα ἐνεστερνίσθησαν τὴν δυστυχίαν καὶ τὸν πόνον τὸν ἑλληνικόν, καὶ ἀποβλέποντα ὄχι εἰς μισθοὺς ἀλλὰ εἰς τὴν ἀπόκτησιν δικαιώματος ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς εὐγνωμοσύνης. Ἀναμιμνήσκεται τοῦ πρώτου Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Μοργκεντάου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ξένων μελῶν καὶ προέδρων καὶ τοῦ τελευταίου τοιούτου κ. Σίμψον πρὸς τὸν ὁποῖον ἀπευθύνει ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὸν ἐγκάρδιον ἑλληνικὸν προσφυγικὸν χαιρετισμὸν καὶ τὸν παρακαλεῖ ὅπως, ὅταν αὔριον μεταβῇ εἰς τὴν Πατρίδα του μὲ τὴν δύναμιν ἡ ὁποία τὸν χαρακτηρίζει καὶ μὲ τὸν φιλελληνισμόν του, ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐκεῖ νὰ ἐργάζηται, διότι οἱ πρόσφυγες ἔχουσιν ἀνάγκην πάσης συμπαθείας διὰ νὰ συνεχισθῇ καὶ ἀποπερατωθῇ τὸ ἔργον τῆς ἀποκαταστάσεώς των. Ἐκφράζει ἐπίσης τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν προσφύγων πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸν κ. Παπαδᾶτον, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καλὸς ἀγωγὸς τοῦ μεγάλου κύρους τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀναγινώσκει δὲ τηλεγράφημα διαφόρων προσφυγικῶν συλλόγων εὐχαριστούντων τὴν Κυβέρνησιν «διὰ τὴν δοθεῖσαν ἀνακούφισιν ἀγροτῶν καὶ ἀναμενομένην ὁμοίαν ἀστῶν». Συνεχίζων λέγει ὅτι μετὰ 100 ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας ἔτη ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πολιτικὸν στῖβον ἀνήρ, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε νὰ διακηρύξῃ, ὅπως αἱ Ἐθνοσυνελεύσεις, ὅτι ἡ Κυβέρνησίς του εἶναι ἀγροτική. Ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ἰδιαιτέρως ἠλπίζομεν ἀνεμέναμεν τὴν χειρονομίαν αὐτὴν ἀπὸ τὸν Ἐλευθέριον Βενιζέλον ὡς ἀντάλλαγμα δὲ προσφέρομεν αὐτῷ χρυσοῦν στέφανον ὁ ὁποῖος τοῦ προσεφέρθη κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς νίκης. Δὲν προσφέρομεν εἰς αὐτὸν οὔτε ψήφους τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο μικρὸν καὶ ταπεινόν. Κτησάμενοι ὅσα ἐκτησάμεθα ὡς ἀρχαῖοι Ῥωμαῖοι, προσφέρομεν εἰς αὐτὸν στέφανον ἀπὸ στάχεις ἀληθινούς.

Σ. Χούρσογλου. Λέγει ὅτι ὁ κ. εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου εἰπὼν ὅτι ἡ σύσκεψις τῶν προσφύγων τῆς Θεσσαλονίκης προεκάλεσε τὴν ῥύθμισιν τοῦ ζητήματος ἀφῆκε κάποιο κενόν. Ἐνῷ ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία ἀνῆκεν εἰς τὴν προσφυγικὴν ὁλότητα καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Μικτῆς περιῆλθεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν Κράτος, οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐσκέφθησαν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις τῆς περιουσίας αὐτῆς, καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς γαίας ἐδέχθησαν τὴν τιμὴν τοῦ 1922—1923, ἧς δὲν ἐδικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν τὴν ὑπέρβασιν. Ὑπελείπετο ἐπίσης νὰ ζητήσωσιν ἀπόσβεσιν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν, ὅπερ ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν. Σήμερον οἱ ἀγρόται ἀποζημιούμενοι ὡς καὶ οἱ ἀστοὶ ἐνοποιοῦνται εἰς τὴν σειρὰν ὅλων τῶν ἀνταλλαξίμων. Τὸ Κράτος ἀναλαβὸν τὴν περιουσίαν τῶν ἀνταλλαξίμων ἀνέλαβε καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν προσφύγων καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπάρχῃ παρεξήγησις ἐδηλώσαμεν ὅτι οὐδεὶς πρόσφυξ ἀξιοῖ πέραν τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τοῦ Κράτους. Προχωρῶν ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς ὅλους τοὺς διαχειρισθέντας τὸ προσφυγικὸν ζήτημα καὶ τὴν Ε.Α.Π., ἥτις ἔλυσε μέγα ζήτημα ἀποκαταστήσασα εἰς τὰς Νέας Χώρας τόσους πρόσφυγας. Ἐπίσης, τονίζει, ἀγαλλόμεθα διότι εἰς τὴν ῥύθμισιν συνετέλεσεν καὶ ὁ κ. Ὑφυπουργὸς προερχόμενος ἐκ τῆς προσφυγιᾶς. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀγροτῶν δὲν συνετελέσθη, διότι ὁ κλῆρος εἶναι ἀνεπαρκὴς καὶ πιστεύω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ δώσῃ τέρμα εἰς τὴν προσφυγικὴν ὑπόθεσιν διὰ νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ ὀνομασία τοῦ πρόσφυγος. Εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ ἐνῷ εἶναι τὸ 8 ἔτος τῆς ἀποκαταστάσεως ἡ κατάστασις ἀποτελεῖ στίγμα καὶ πάντες ἐλπίζουν εἰς τὸν Ἐλευθ. Βενιζέλον. Ὁ μέσος ὅρος ὁ καταβληθεὶς εἰς ἑκάστην ἀστικὴν οἰκογένειαν προσφύγων εἶναι 18 χιλ. δραχ., καὶ περὶ τῆς ἐπαρκείας αὐτῶν ἐπαφίεμαι εἰς τὴν κρίσιν παντὸς ἀμεροληπτου ἀνθρώπου. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν προσφύγων

καὶ ἡ ἀποζημίωσις αὐτῶν θὰ εἶναι γενικὸν ὠφέλημα δι' ὅλον τὸ ἔθνος καὶ συνεπῶς κάμνω ἔκκλησιν πρὸς ὅλον τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ βεβαιῶ ὅτι ὁ προσφυγικὸς κόσμος δὲν εἶναι ἀγνώμων. Ἔγιναν καὶ δημεύσεις ἀκόμη χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης, ἃς ἠνέχθη ὁ λαὸς καὶ τὴν ἀλληλεγγύην αὐτὴν θὰ δείξῃ, ἐλπίζομεν, καὶ ἡ Κυβέρνησις (χειροκροτήματα).

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἡ συζήτησις, λέγει, θὰ ὤφειλε νὰ γίνῃ ἐνωρίτερα διὰ νὰ φωτισθῇ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ διὰ νὰ μὴ τραυματίζωμεν τὸν κοινὸν βουλευτισμόν. Ὡς πρὸς τὸ συζητούμενον μέτρον, ἐὰν ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἀγροτῶν ἀντιμετωπίζετο ἀπὸ τὸ 1926 ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀστούς, δὲν θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸ τριμερὲς δάνειον οὐδὲ εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, διότι ἀναμφιβόλως κατὰ τὸ 1926—27 εἶχον κληθῆ οἱ ἁρμόδιοι τῆς Ε.Α.Π. καὶ ἐδήλωσαν ὅτι χρειάζονται 6 ἑκατ. μ. λίρας διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως. Δυστυχῶς ἐπῆραν μόνον 3 ἑκατμ. λίρας καὶ οὕτω χρειάζονται ἄλλα 3 διὰ νὰ ἀποκατασταθοῦν οἱ μὴ ἀποκατασταθέντες ἀγρόται καὶ ἔσφαλεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐναποθέσας εἰς μόνον τὴν προσφυγικὸν κόσμον τὰς ἐλπίδας του πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως. Ἀλλὰ τότε χωρίζεται κάθε ἀλληλεγγύη καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ὁ προσφυγικὸς κόσμος νὰ πληρώνῃ μόνον τὰ μετὰ τὸ 1922 δάνεια. Οἱ πρόσφυγες δὲν δύνανται μόνοι των νὰ ἀναλάβουν τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀποκαταστάντων προσφύγων. Ἐὰν τοῦτο φρονῇ ἡ Κυβέρνησις ἡμεῖς διαμαρτυρόμεθα.

Γ. Σίδερης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑπολογίζει ὅτι αἱ εἰσπράξεις θὰ φθάσουν διὰ τὴν συμπλήρωσιν, ἀλλὰ δὲν εἶπεν ὅτι ἂν λείψῃ τι δὲν θὰ ἔλθῃ ἀρωγός. Οὔτε δήλωσις οὔτε πρόθεσις τοιαύτη ὑπάρχει εἰς τοὺς λόγους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Τὴν σκέψιν μου συνήγαγον ἀπὸ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ (ἀναγινώσκει). Μόνον δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας ἀλληλεγγύην ἐξαρτᾶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως. Ἐγὼ φρονῶ, ὅτι αὕτη εἶναι ὑπόθεσις ἐθνική, οὔτε ἄλλως τε συνειδητὴ εὐθύνη διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν προσφύγων ὑπάρχει εἰς βάρος αὐτῶν. Ἐὰν ἐνεμμένωμεν εἰς τὸν ἐθνισμόν μας, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει διὰ τοῦτο νὰ δικαιωθῶμεν νὰ πληρώσωμεν τὰ σπασμένα. Ἐρχόμενος εἶτα καὶ ἀναλύων τὴν σύμβασιν εὑρίσκει, ὅτι ὁ περιορισμὸς τοῦ χρεωλυσίου δὲν ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν, διότι τὸ συμφέρον τῶν δανειστῶν εἶναι νὰ ἐξοφληθῇ βραδύτερον τὸ δάνειον.

Α. Παπαδᾶτος. (Ὑφυπουργός). Ἀπεβλέψαμεν νὰ μένουν μεγαλύτερα ποσὰ εἰς τὸ Κράτος, διότι σήμερον δὲν ἠμπορούσαμεν νὰ κάμωμεν δάνειον, ἐνῷ λείπουν 16 χιλιάδες σπίτια διὰ τοὺς ἀγρότας καὶ ἄλλα τόσα διὰ τοὺς ἀστοὺς καὶ ἐχρειάζοντο χρήματα.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Πάντως οἱ κεφαλαιοῦχοι τὸ συμφέρον των ἐκύτταξαν.

Α. Παπαδᾶτος. (Ὑφυπουργός). Μετὰ τὸ 1936 ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαγοράσωμεν ὅλο τὸ δάνειον.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Συνεχίζων λέγει ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 3 δὲν καθορίζονται αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ε.Α.Π.

Α. Παπαδᾶτος. (Ὑφυπουργός). Μέχρι τέλους τοῦ 1930 δὲν ἠξεύρω. Οὔτε φόβος εἶναι νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἄλλους λογαριασμούς. Εἶναι ξεκαθαρισμένα πράγματα.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γαίας μένουν πολλὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, ὅπως ἡ καταμέτρησις καὶ ἡ διανομή, καὶ καλὸν θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐπιτρέπεται ἡ ἐμμάρτυρος ἀπόδειξις εἰς τὰς νέας χώρας καὶ διὰ τοῦτο τὴν κτηματογράφησιν ἔπρεπε νὰ κρατήσῃ ἡ ἐπιτροπή.

Α. Παπαδᾶτος. (Ὑφυπουργός). Διὰ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως θὰ κατοχυρωθῇ ἡ κυριότης.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ δὲν καθορίζει σαφῶς τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ παραδώσει ὅλα τὰ στοιχεῖα.

Α. Παπαδᾶτος. Μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου θὰ ἔχουν ὅλα συγκεντρωθῇ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ε.Α.Π. εἶναι ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος καὶ ἔπρεπε νὰ ἐφοδιάσῃ τὸ Κράτος μὲ ὅλα τὰ στοιχεῖα. Εἰς τὸ ἄρθρον 4, ὅσον ἀφορᾷ τὰ παραχωρούμενα, τὸ Κράτος τὰ ἐγκατέλειψε καὶ ἠναγκάσθη καὶ πάλιν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπέμβῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 6 τῆς συμβάσεως παρατηρῶ ὅτι ἔπρεπε νὰ καθορισθῇ ὅτι τὰ χρέη θὰ πηγαίνουν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἥτις νὰ κάμνῃ καὶ τὰς εἰσπράξεις. Διότι ἐὰν τὰ χρήματα ποῦ θὰ δώσουν οἱ ἀγρόται δὲν πηγαίνουν εἰς τὴν Τράπεζαν, θὰ ἀντιδράσω καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς κόμμα.

Α. Παπαδᾶτος. Ὅλα αὐτὰ τὰ χρήματα τῶν ἀγροτῶν θὰ πᾶνε στὴν Ἀγροτικὴ Τράπεζα. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἔννοια τῆς συμβάσεως.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Γίνονται ὅμως προστάθειαι νὰ πᾶνε καὶ στὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Ἀνελάβομεν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς Κ.Τ.Ε. ὅτι θὰ διατεθοῦν τὰ χρήματα αὐτὰ διὰ τοὺς πρόσφυγας.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Ἐπιβάλλεται συντομία. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἡ Ε.Α.Π. θὰ παραδώσῃ ὅσα ἔγγραφα θέλει, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ παραδώσῃ ὅλον τὸ ἀρχεῖον διὰ νὰ καθίσταται εὐχερὴς ὁ ἔλεγχος.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Δὲν πρόκειται οὔτε περὶ δικογραφιῶν, οὔτε περὶ λογ δοσιῶν. Πρόκειται περὶ ἀλληλογραφίας μόνον.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Νὰ ἀφήσουν τότε ἀντίγραφα διὰ νὰ ἐκκαθαρισθῇ κάθε ἐκκρεμότης. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 ἡ Ε.Α.Π. θὰ χρεώνῃ τοὺς ἀγροτάς. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι δίκαιον οὔτε ὀρθόν, διότι ἔχουν γίνῃ ὑπερβολικοὶ λογαριασμοὶ καὶ μετὰ τὸ 1925 ἐδέχετο τὸν ἔλεγχον.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Αἱ συμβάσεις μᾶς ἔχουν ἕνα σωρὸ δευσμεύσεις.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Ἡμεῖς διεμαρτυρήθημεν, τονίζει, δι' ὅλας τὰς προμηθείας καὶ διὰ τὴν ποιότητα αὐτῶν καὶ διὰ τὰς ἐξωγκωμένας τιμάς. Ἰδίως εἰς τὰ ζῷα αἱ ζημίαι ἦσαν πολὺ μεγάλαι καὶ ὅμως ἐχρεώνοντο δι' αὐτὰς οἱ ἀγρόται. Κακίστη ἐπίσης ἦτο καὶ ἡ ποιότης τοῦ χόρτου, ὅπερ ἐπιμόνως διαταγῇ τῆς Ε.Α.Π. παρελάμβανετο. Δὲν ἀναφέρω τὴν ὑπόθεσιν τῶν κάρρων οὔτε τῶν σπητιῶν τῆς Ντεγάτερε, διότι εἶναι τραγική. Καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπλήρωσαν οἱ πρόσφυγες γεωργοί. Τὸ 6 ο)ο ὅπερ δωρεῖται προστίθεται πάντοτε εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς Ε.Α.Π. Ἂν ἐλάμβανε γνῶσιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πῶς ἐχρέωνεν ἡ Ε.Α.Π. θὰ ἐξηγείρετο διότι πρόκειται περὶ λογαριασμῶν ἀπάτης.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Οἱ τόκοι χαρίζονται, καὶ τὰ γενικὰ ἔξοδα χαρίζονται, κλπ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Ἐγὼ κατηγορῶ τὰς ὑπηρεσίας, διότι δὲν ἐκράτησαν ἐνήμερον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰς χρεώσεις.

Α. Παπαδᾶτος (Ὑφυπουργός). Ἡ ὑπηρεσία μᾶς βεβαιοῖ ὅτι αὗται αἱ χρεώσεις ἐπροσποιήθησαν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Καὶ μεταφορικά, ὅταν ἐχρεώνοντο, ἐχρεώνοντο μὲ τὸ παραπάνω καὶ δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ χρεωθοῦν μὲ τοιαῦτα ἐξωγκωμένα ποσὰ οἱ πρόσφυγες καὶ ἂν τὸ ἐγνώριζεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἄλλα ἀποτελέσματα θὰ ἔβγαζε καὶ δὲν θὰ διετυμπάνιζε δωρεάς. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς ἡ ἀναθεώρησις τῶν χρεῶν, διότι τὰ ἐξ αὐτῶν ποσὰ οὐδέποτε τὰ ἔλαβεν ὁ ἀγρότης. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ κονδύλιον τῶν 300.000 λιρῶν πρέπει νὰ γίνῃ ἐξακρίβωσις πόσους πρόσφυγας ἀφορᾷ.

Α. Ἀνδρεάδης Νομίζω ὅτι ἀφορῶν τροφὰς καὶ ἐπιτάξεις Τούρκων.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Γνωρίζω ὅτι αὐτὰ ἀφη-

ρέθησαν ἀπὸ τοὺς κατόχους χωρὶς νὰ πληρωθοῦν. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 βλέπω ὅτι ἡ ἀξία τῶν γαιῶν κανονίζεται εἰς δραχμὰς 400 κατὰ μέσον ὅρον καὶ εἶναι καθορισμὸς ἀρκετὰ ἀσαφής. Ἔχομεν τιμὰς πωλήσεως ἐν Σέρραις πρὸς δραχμὰς 192 καὶ 150 κατὰ στρέμμα, εἰς ἄλλας Κοινότητας ἐτιμήθησαν πρὸς δραχμὰς 300 τὸ στρέμμα.

Ὁ κ. **Δ. Μαρσέλλος** παρατηρεῖ ὅτι αἱ τιμαὶ αὐταὶ δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀκριβεῖ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος Ἐγὼ ἔχω πίνακα. Ἡ ἀξία συνεχίζων, τῶν γαιῶν ἐκτιμᾶ διὰ τῆς ἐργασίας τῶν ἀγροτῶν. Οἱ ἀγρόται μετέβαλον τὴν γῆν τῆς Μακεδονίας εἰς γῆν γόνιμον καὶ ἀφοῦ ἐκτιμήσωμεν τὴν ἐργασίαν των, καὶ τὴν ζωὴν τῶν παιδιῶν των, τὰ ὁποῖα ἔχουν, τότε θὰ ἴδωμεν ποίαν ἀξίαν ἔχει ἡ γῆ ἐκείνη. Ἡ ἀξία της εἶναι μηδέν. Σχετικῶς μὲ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 9, λέγει καθορίζεται ἐν αὐτῇ ὅτι οἱ ἀγρόται θὰ χρεωθοῦν εἰς λίρας Ἀγγλίας, ἐνῶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι οὐδεμίαν λίραν ἔλαβον εἰς χεῖράς των.

Σ. Χούρσογλου Τὸ ζήτημα τῆς διαφορᾶς τῆς λίρας ἔχει ἐξαντληθῇ. Δὲν τὸ γνωρίζω ἐγώ, πρέπει νὰ δηλωθῇ. Ὑπάρχει μία διαφορὰ 6.000 λιρῶν μεταξὺ τῆς χρεώσεως τοῦ 1925—1926 πρὸς 360 δραχμὰς τὴν λίραν καὶ τῆς σημερινῆς.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.) Τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐκανονίσθη.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἀπὸ τὰ χαρτιὰ δὲν βγαίνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Ἐκτὸς δὲ τούτου σήμερα καὶ τὸ σπίτι τοῦ ἀγρότου καὶ τὰ προϊόντα του ἔχουν μικροτέραν ἀξίαν ἀπὸ τὸ 1927, εἶναι δὲ ἄδικον νὰ χρεωθοῦν μὲ τιμὴν λίρας 375, ἐφόσον ὁ ἀγρότης δὲν ἔκαμε χρηματιστικὸ παιγνίδι, ἀλλ' ἐπῆρεν εἴδη τῶν ὁποίων ἡ ἀξία σήμερον ἔχει πέσει.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀστούς, δὲν μποροῦν εἰς ὅλας τὰς περιφερείας οἱ ἀστοὶ νὰ χρεωθοῦν μὲ τὸ αὐτὸ ποσόν. Αὐτὰ ἔχω νὰπαρατηρήσω ἐπὶ τῆς συμβάσεως. Ἐπανερχόμενος ὅμως εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ παρατηρήσω ὅτι ὁ γενικὸς τόκος εἶναι 6 1)4, αὐτὸν δὲ τὸν τόκον δὲν ἠμποροῦμεν ἡμεῖς νὰ τὸν πληρώσωμεν.

Συνεχίζων, λέγει ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει λογαριασμῶν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διετέθησαν ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν 8.996.000 λίραι, τὸ αὐτὸ δὲ ποσὸν περίπου βγαίνει καὶ ἀπὸ τὰς τριμηνιαίας καταστάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Ἀλλὰ ἐὰν ἀπὸ τὸ 1926 ἀπεζημιοῦντο οἱ ἀγρόται δι' ὁμολογιῶν, δὲν θὰ ὑπῆρχε ζήτημα τόκου. Τί λοιπὸν χαρίζεται εἰς τοὺς ἀγρότας τὸ ὁποῖον δὲν ὀφείλουν; Μήπως ὁ ἀγρότης δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ πάρῃ τὴν ἀποζημίωσίν του μαζὶ μὲ τοὺς ἀστούς; Ἐξετάζων ἀκολούθως τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Ε.Α.Π. εὑρίσκει αὐτοὺς ὑπερβολικοὺς καὶ φρονεῖ ὅτι αὐτὴ ἔχει χρεώσει τοὺς ἀγρότας ἐπὶ πλέον κατὰ 2.000.000 λίρας. Κατὰ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀγρότης πρέπει νὰ πληρώσῃ ἐπὶ 15 ἔτη 1900 δραχμάς. Ὑπολογίζει εἶτα τὰ ἔσοδα τῶν χωρικῶν, τὰ ὁποῖα ἀναβιβάζει διὰ τὰς πλουσιωτέρας περιφερείας εἰς 6.216 δραχμάς. Εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ μὲ τὰ χρήματα αὐτά, καὶ νὰ πληρώσῃ καὶ τὰς 1900 δραχμάς; Δὲν εἶνε δυνατόν. Προσέξατε τὴν τύχην τῶν ἀγροτῶν. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀγροτῶν ὁμοιάζει ἀκόμα μὲ ἕνα μικρὸ παιδάκι. Ἔχει ἀνάγκην προστασίας. Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι λοιπὸν κρίνοντες νὰ σᾶς εἴπωμεν ὅτι ὁ τόκος τὸν ὁποῖον μᾶς χαρίζετε δὲν ὀφείλεται. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζε τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς τοιαύτης ἀγροτικῆς πολιτικῆς δὲν θὰ ἐσκέπτετο νὰ ζητήσῃ ἀπὸ αὐτοὺς τὴν πληρωμὴν τῶν ποσῶν αὐτῶν. Ἔπειτα ἡ ἀξία τῆς γῆς καθωρίσθη αὐθαιρέτως καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐλέγχου. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἀγρόται, τονίζει, δὲν ἠδικήθησαν μόνον μὲ αὐτὰ διότι εἰς τὰς ἐκδικάσεις τῶν ἀποζημιώσεων των τοὺς περιέκοψαν 20 0)0 περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους διότι τὰ συμβούλια ἦσαν ἀπὸ ἀστοὺς καὶ ἀπὸ τὸ κέντρον. Τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν χωρικῶν εἶναι συστηματικὰ καὶ σημαντικά, καὶ πρέπει νὰ ἐπανορθωθοῦν νὰ ἀναθεωρηθῇ δηλαδὴ καὶ ἐπιστραφῇ τὸ 20 0)0 καὶ νὰ ἐξελεγχθοῦν οἱ λογαριασμοὶ καὶ νὰ χρεωθοῦν οἱ ἀγρόται μὲ τὰ πραγματικῶς δαπανηθέντα, ἄλλως θὰ αἰσθάνωνται ἑαυτοὺς ἠδικημένους. Κανείς, ἐπιλέγει, δὲν προτίθεται νὰ δημαγωγήσῃ ἀλλ' ὅλοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι πραγματικῶς ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν ζητοῦμεν νὰ καταδικασθοῦν οἱ ἀγρόται νὰ πληρώσουν τὸ δίκαιον, καὶ τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ 1)4 ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν διὰ τῆς συμβάσεως.

Ὁ κ. **Δ. Παπαδᾶτος** (Ὑφυπουργός). Λέγει ὅτι ἀσχέτως πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ προλαλήσαντος ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ ἑαυτὴν εὐτυχῆ διότι πιστεύει ὅτι κάμνει μίαν εὐεργετικὴν χειρονομίαν ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν πρωσφύγων, καὶ εἶμαι τονίζει, ὑποχρεωμένος νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε., ἡ ὁποία τόσον συμπαθῶς καὶ εὐμενῶς ἐξήτασε τὰς ὑποστηριχθείσας ἀπόψεις καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς Ε..Α.Π. τὰ ὁποῖα ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς δοθείσης λύσεως. Ὡσαύτως, ἐπιλέγει, ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους οἵτινες ἐξετίμησαν ὑπὲρ τὸ δέον τὰς παρασχεθείσας πρὸς κατάρτισιν τῆς συζητουμένης συμβάσεως ὑπηρεσίας μου, θεωρῶν ὅσον ἀφορᾷ ἐμαυτὸν ἀρκετὴν ἱκανοποίησιν ὅτι μοῦ ἔπεσεν ὁ κλῆρος νὰ θέσω τὴν ὑπογραφὴν εἰς μίαν πρᾶξιν, ἣν νομίζω ἐξαιρετικῶς εὐεργετικὴν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐγὼ ἀνήκω. (Χειροκροτήματα).

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ρυθμίσεως τῶν ἐκ ταύτης ἀπορρεόντων ζητημάτων.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως, διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρώσῃ τὴν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καταρτισθεῖσαν ἐν Γενεύῃ τὴν 24)1)30 σύμβασιν, περὶ ἐκκαθαρίσεως τῆς ὡς εἴρηται Ἐπιτροπῆς, μετὰ τὴν ἔγκρισιν ταύτης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

2) Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ Κυβέρνησις, διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, ρυθμίσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς ἀνωτέρω Συμβάσεως προκύπτοντα ζητήματα ὡς: α') τὴν νόμιμον πρώτην ὑποθήκην ἐφ' ὅλων τῶν ἀκινήτων τῆς Ε.Α.Π. ὑπὲρ τοῦ Δ.Ο.Ε., τὴν ἀναφερομένην ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τῆς συμβάσεως, β') τὰς παρὰ τῶν ἄρθρων 6, 14 καὶ 15 προβλεπομένας συμβάσεις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων Τραπεζῶν καὶ τῆς Ε.Α.Π. διὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς ὑφισταμένης σήμερον Ὑπηρεσίας Εἰσπράξεως Χρεῶν, γ') τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 ἀναφερομένην ὑποχρέωσιν ἔναντι τοῦ Δ.Ο.Ε., δ') τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 21 προβλεπομένην ἐξασφάλισιν ἀπολύτου κυριότητος τῆς τε Ε.Α.Π. καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἐπὶ τῶν γαιῶν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων, ε') τὴν τυχὸν σύστασιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, συνέχισιν ἐκκρεμούντων ἔργων καὶ ἐκκαθάρισιν λογαριασμῶν καὶ στ') πάντα τὰ λοιπὰ ἐν γένει ζητήματα τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἀνωτέρω συμβάσεως καὶ χρήζοντα διακανονισμοῦ.

3) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

730 (1) Ἐν Γενεύῃ τῇ 23 Ἰανουαρίου 1930.

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἐκκαθάρισις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Ἑλλήνων Πρωσφύγων.

Σύμβασις

συναφθεῖσα ἐν Γενεύῃ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρωσφύγων τῇ 24 Ἰανουαρίου 1930.

1. Μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 καὶ συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ κάτωθι ἄρθρου 10, ἅπασα ἡ περιουσία, ἀκίνητός τε καὶ κινητή, ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Πρωσφύγων συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀκινήτων, τῶν κινητῶν, μετρητῶν, χρεωγράφων ὡς καὶ παντὸς δικαιώματος καὶ πάσης ἀπαιτήσεως παντὸς εἴδους, θὰ μεταβιβασθῇ, πλὴν τῶν περὶ τοῦ ἐναντίου εἰδικῶς προβλεπομένων ἐν τοῖς ἀκολούθοις ἄρθροις, εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ὅπερ οὕτω θὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὰ δικαιώματα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Πρωσφύγων. Ἡ μεταβίβασις αὕτη θέλει πραγματοποιηθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, τοὺς ἐν τοῖς κάτωθι ἄρθροις διαλαμβανομένους.

2. Οὐσιώδης ὅρος τῆς ἐν τῷ ἄνω ἄρθρῳ 1 προβλεπομένης μεταβιβάσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει περιλαμβανομένους ὅρους, εἶναι ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑπόσχεται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἐκπληρώσῃ, πᾶσαν ὑποχρέωσιν, παντὸς εἴδους, δεσμεύουσαν τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Πρωσφύγων.

3. Πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀναλαμβάνει νὰ καταρτίσῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, πρὸ τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 ὁριζομένης προθεσμίας, πίνακας ὅσον τὸ δυνατὸν πληρεστέρους, πασῶν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τρίτων—ἐκτὸς τῶν ἀγροτῶν ἢ ἀστῶν πρόσφυγες, τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀποκατεστημένων, δι' οὓς ὁρίζεται εἰδικὴ διαδικασία—ὡς καὶ πασῶν τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων, τῶν ὁποίων τὴν ἐκπλήρωσιν θέλει ἀναλάβει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 2. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως προβλέπει ὅτι, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 καθοριζομένην ἡμερομηνίαν, θὰ ὑπάρχωσιν ἐκκρεμεῖς διάφοροι δευτερεύουσαι ὑποχρεώσεις, σχετιζόμεναι πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ὑπαρχουσῶν συμβάσεων, τὰς ὁποίας, διὰ ποικίλους λόγους, θὰ ἦτο ἐνδεχομένως ἀδύνατον νὰ φέρῃ αὕτη εἰς πέρας, πρὸ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας. Ἐκτὸς τῶν προχουσῶν καὶ δευτερευουσῶν τούτων ὑποχρεώσεων, θὰ εἶνε κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκκρεμεῖς καὶ αἱ ἑξῆς κύριαι ὑποχρεώσεις:

LEAGUE OF NATIONS

CONVENTION

BETWEEN THE HELLENIC GOVERNMENT AND

THE REFUGEE SETTLEMENT COMMISSION

Signed at Geneva on January 24th, 1930.

Note.

The Secretary General has the honour to communicate herewith to the Members of the Council the text of a Convention signed at Geneva on January 24th, 1930, by representatives of the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission.

The Financial Committee examined this Convention during its thirty-seventh session, and in its report (document C. 105 M.29.1930.II) recommends that the Convention should be approved by the Council in sofar as the latter is concerned.

CONVENTION

Concluded at Geneva Between the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission on January 24th, 1930.

1. On or before December 31st, 1930, and subject to the provisions of Article 10 below, all property, real and personal, which the Refugee Settlement Commission then possesses—including real estate, movables, cash, securities, and sll rigths and claims of every kind will, except where the contrary is specifically provided for in the following articles, be transferred to the Hellenic Government, which will stand, in so far as al properties, rigths and claims of every kind so transferred are concerned, in the place of the Refugee Settlement Commission. This transfer will be made subject to the terms and conditions stated in the following articles.

2. As an essential condition of the transfer provided for in Article 1 above and subject to the conditions included in this Convention, the Hellenic Government agrees to assume, and undertakes to discharge, all obligations, of every kind whatsoever, binding the Commission.

3. To facilitate the operations of the Hellenic Government, the Refugee Settlement Commission undertakes to prepare, and to hand over to the Hellenic Government before the date specified in Article 1, lists as complete as possible, of all claims which the Commission has as against third parties—other than agricultural or urban refugees established by the Refugee Settlement Commission, for which a special procedure is provided—and to prepare, and make over to the Hellenic Government, lists, as complete as possible, of all obligations undertaken by the Refugee Settlement Commission, the discharge of which will be undertaken by the Hellenic Government under Article 2 above, as the Refugee Settlement Commission anticipates that, at the date specified in Article 1, various minor obligations will be outstanding, connected with the execution of current contracts which, for a variety of reasons, it may prove impossible to complete before such date. Apart from those current and minor obligations, the following major obligations will probably be outstanding: (i) the completion of the cadastral survey, (ii) the completion of the Drama-Ossenitza and Zirnovo-Borovo roads.

α') Ἡ ἀποπεράτωσις τῆς κτηματογραφήσεως.

β') Ἡ ἀποπεράτωσις τῶν δημοσίων ὁδῶν Δράμας-Ὀσενίτσης καὶ Ζυρνόβου-Μπορόβου.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὡς ἄνω ὑποχρέωσιν α', ἡ Ἐπιτροπὴ— καίτοι δι' εὐνοήτους λόγους ἀδυνατεῖ νὰ ἀναλάβῃ ὡρισμένην νομικὴν ὑποχρέωσιν— φρονεῖ ὅτι θέλει δυνηθῇ νὰ ἀφήσῃ, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1, χρήματα ἱκανὰ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κτηματογραφήσεως τῶν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ἀνηκουσῶν γαιῶν, κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 καθοριζομένην ἡμερομηνίαν, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ κτηματολόγιον βοηθητικῶν ἐργασιῶν. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ συμπληρώσῃ τὸ κτηματολόγιον τοῦτο, νὰ διατηρήσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον προσληφθὲν προσωπικόν, (ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ἱκανοποιητικῆς ὑπηρεσίας τούτου), νὰ ἀμείβῃ τὸ προσωπικὸν τοῦτο εἰς κλίμακα οὐχὶ κατωτέραν τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφαρμοσθείσης, νὰ συνεχίσῃ τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπονηθὲν πρὸς καταρτισμὸν τοῦ κτηματολογίου τούτου σύστημα καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς σχετικὰς βοηθητικὰς ἐργασίας, τὰς ἀναγκαίας ὅπως σθῇ, εἰς ἕκαστον ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ἐγκατεστημένον πρόσφυγα, προσωρινὸς τίτλος τῆς εἰς αὐτὸν παραχωρηθείσης ἐκτάσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τ' ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον β', ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀναλαμβάνει νὰ ἀφήσῃ ἱκανὰ χρήματα, ὅπως καλυφθῇ οἱονδήποτε, τυχόν, ἀπλήρωτον ὑπόλοιπον ὀφειλόμενον, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συμβάσεως, διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Δράμας—Ὀσενίτσης, καὶ ἐλπίζει (χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἀναλάβῃ ὡς πρὸς τοῦτο οἱανδήποτε *νομικὴν* ὑποχρέωσιν), ὅτι θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀφήσῃ ἱκανὸν ποσόν, ὅπως καλυφθῇ πᾶν τυχὸν ἀπλήρωτον ὑπόλοιπον ὀφειλόμενον συμφώνως πρὸς τὴν σχετικὴν σύμβασιν διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ζυρνόβου—Μπορόβου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προβλέπει, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκκρεμεῖς δευτερευούσαι ὑποχρεώσεις αὐτῆς θὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρέλαβεν ἤδη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων τὰς ἀγροτικάς, κτηνοτροφικὰς καὶ συναφεῖς Ὑπηρεσίας, περὶ τῶν ὁποίων λεπτομέρειαι περιείχοντο εἰς τὸ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου 1929 ἔγγραφον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Αἱ μεταβιβασθεῖσαι Ὑπηρεσίαι εἶναι αἱ κυρίως ἀγροτικαὶ Ὑπηρεσίαι καὶ ἅπαν τὸ προσωπικόν, τὸ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ἐργαζόμενον εἰς τοὺς σταθμοὺς παραγωγῆς ἐπιβητόρων, κτηνῶν, χοίρων καὶ ὀρνίθων, ὡς καὶ εἰς τὰ φυτώρια, πρότυπα ἀγροκτήματα καὶ εἰς τοὺς πειραματικοὺς ἢ ἀποδεικτικοὺς ἀγρούς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις *παρέλαβεν* ἐπίσης καὶ τὰ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ ἀνήκοντα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἰατρεῖα, ὡς καὶ τὰς δευτερευούσας ἰατρικὰς Ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἡ Ἐπιτροπὴ διετήρει ἐν Εὐβοίᾳ καὶ Ἀχαϊοήλιδι.

Πρὸς τούτοις, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δέχεται νὰ ἀναλάβῃ τὰς Ὑπηρεσίας καὶ τὸ ὑλικὸν τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ἐξυγίανσιν, τὴν ὕδρευσιν, τὴν ἐκκένωσιν βόθρων, τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν ὁδῶν καὶ γεφυρῶν, καί, γενικῶς, πᾶσαν ὑπηρεσίαν φύσεως δημοτικῆς, λειτουργοῦσαν ἐντὸς τῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ λάβῃ οἱαδήποτε ἤθελε θεωρήσει *ἀναγκαῖα μέτρα*, ὅπως ἐξασφαλίσῃ ὑπηρεσίας δημοτικῆς φύσεως ἐντὸς ἀστικῶν συνοικισμῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, εἴτε ἐπιβάλλουσα εἰς τὰς ὑπαρχούσας δημοτικὰς Ἀρχὰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δημιουργίας τοιούτων ὑπηρεσιῶν, εἴτε δημιουργοῦσα νέα δημοτικὰ ἱδρύματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ *ἀνατεθῶσιν* αἱ ὑπηρεσίαι αὐταί, ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον.

As regards (i) above, the Commission—while for obvious reasons unable to undertake a definite legal liability—considers that it will be able to leave, under Article 1 above, sufficient funds to meet the estimated expenditure necessary to complete the cadastre of the land in the possession of the Refugee Settlement Commission on the date specified in Article 1 and the subsidiary operations connected with that cadastre. The Hellenic Government, for its part undertakes to complete that cadastre, to retain the personnel which the Commission has engaged for that purpose (subject to satisfactory service), to pay that personnel on a scale not lower than that which the Commission has adopted, to continue the system which the Commission has elaborated for the preparation of that cadastre, and to carry out the subsidiary operations necessary to give so each refugee established by the Commission a provisional title to the land allotted to him.

As regards (ii) above, the Refugee Settlement Commission undertakes to leave sufficient funds to cover any unpaid balance due under the contract for the construction of the Drama—Ossenitza road, and it hopes—though without incurring any legal liability as regards this matter—to be in a position to leave sufficient funds to cover any unpaid balance due under the contract for the construction of the Zirnovo-Borovo road.

The Refugee Settlement Commission anticipates that all minor obligations will be covered by the funds which it will place at the disposal of the Hellenic Government.

4. The Hellenic Government has taken over from the Refugee Settlement Commission the agricultural veterinary and allied services of which details were given in a letter addressed by the Commission to the Hellenic Government and dated April 19th, 1929. The services transferred are the agricultural services proper and all personnel employed by the Commission for the stallion, cattle, pig and poultly breeding-stations, the nurseries, model farms, and experimental or demonstrations plots.

The Hellenic Government has also taken over the dispensaries which belonged to the Refugee Settlement Commission in Macedonia and Thrace, and such minor medical services as the Commission was maintaining in Euboea and Achaia-Elis.

The Hellenic Government agrees also to take over the services and the equipment required in connection with sanitation, water-sypply, the emptying of cesspools, the upkeep and repair of roads and bridges, and generally all services of a municipal character in the Commission's urban quarters.

It is understood that the Hellenic Government may make such arrangements as may seem to it desirable in order to provide for municipal services in the Refugee Settlement Commission's urban quarters, whether by imposing the duty of providing those services upon existing municipal authorities, or by creating new municipal bodies to which these services will be entrusted or otherwise.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων συναινεῖ νὰ παραχωρήσῃ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, δωρεὰν καὶ ἐλευθέρας πάσης ὑποθήκης ἢ βάρους ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 8 τῆς παρούσης Συμβάσεως, πάσας τὰς ἐν τοῖς ἀστικοῖς συνοικισμοῖς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως γαίας, τὰς χρησιμευούσας ὡς δημόσιαι ὁδοί, πάσας τὰς γεφύρας, τὰς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κατασκευασθείσας ἐντὸς τῶν ἀστικῶν αὐτῆς συνοικισμῶν, πάσας τὰς ὑπονόμους, ἀντλίας, σωλῆνας παροχετεύσεως ὕδατος, βόθρους, δημοσίας πλατείας, σταθμοὺς ὑδρεύσεως, δεξαμενάς, ὀχήματα πρὸς κένωσιν βόθρων, ἀποπερωτικοὺς κλιβάνους καὶ, ἐν γένει, ὁλόκληρον τὸ *χρησιμεῦον* πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς δημοσίας ὑγειεινῆς ἐν τοῖς συνοικισμοῖς ὑλικὸν καὶ ἐγκαταστάσεις. Ὡσαύτως, θέλει παραχωρηθῇ καὶ πᾶσα ἔκτασις γῆς, σχετιζομένη μὲ τοιαύτας ἐγκαταστάσεις, δωρεὰν καὶ ἐλευθέρα πάσης ὑποθήκης.

Χάρται *πασῶν τῶν ἀστικῶν* ἐκτάσεων ὑπάρχουν ἢ καταρτίζονται, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἀναλαμβάνει νὰ ἐφοδιάσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν δι' ἀντιτύπων τούτων εὐθὺς ὡς ἀποπερατωθῶσι.

Πάντα τὰ σχολικὰ καὶ νοσοκομιακὰ κτίρια καὶ τὰ τῶν Ἰατρείων, τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κατασκευασθέντα ἐντὸς τῶν ἀστικῶν συνοικισμῶν, τὰ εἰς ταῦτα ἀνήκοντα γήπεδα *μετὰ* τῆς ἐξαρτήσεως τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων. Αἱ παρακαταθῆκαι *φαρμάκων* καὶ ἰατρικῶν ἐργαλείων, αἱ ἀνήκουσαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως, θὰ παραδοθῶσιν ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἐλευθέραι παντὸς βάρους ἢ ὑποθήκης, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς τοιαῦτα κτίρια καὶ γαῖαι παρεχωρήθησαν ἤδη εἰς δήμους ἢ κοινότητας, ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ὀργάνωσιν ἢ ἀρχήν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεοῦται νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἀδαπάνως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ παραλάβῃ ἡ Κυβέρνησις τὰς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας, πάντας τοὺς ὑπαλλήλους γεωργικῶν, κτηνιατρικῶν, ἀρδευτικῶν καὶ λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν, τῶν ὁποίων τὰς ὑπηρεσίας δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως πρὸς συνέχισιν ἢ πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων, κατὰ τὸ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 διάστημα.

6. Διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, πᾶν ἄλλο ὑπηρετοῦν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ προσωπικόν, τοῦ ὁποίου τυχὸν δὲν θὰ εἶχε, ἀνάγκην ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτή, καὶ τὸ ὁποῖον δυνατὸν νὰ θέλῃ νὰ προσλάβῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, θὰ περιέλθῃ βαθμιαίως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930. Ἡ Ἐπιτροπὴ προβλέπει ὅτι τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930, αἱ μόναι ἀπομένουσαι Ὑπηρεσίαι θὰ εἶναι : Ἡ κτηματογραφικὴ Ὑπηρεσία (περὶ τῆς ὁποίας ὅρα ἀνωτέρω ἄρθρον 3), μία λογιστικὴ Ὑπηρεσία, ἥτις θὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν εἰρημένην ἡμερομηνίαν, μία Ὑπηρεσία πρὸς εἴσπραξιν χρεῶν, ἥτις θὰ μεταβιβασθῇ, εἴτε πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκείνης εἴτε κατ' αὐτήν,, εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἴσως μικρά τις τεχνικὴ Ὑπηρεσία, ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν κατασκευὴν ἔργων μὴ τελείως περατωθέντων, καὶ περιωρισμένη τις διοικητικὴ Ὑπηρεσία, ἑδρεύουσα εἰς τὰ Κεντρικὰ ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ Κομοτινῇ γραφεῖα τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναγνωρίζει ὅτι θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ διατηρήσῃ τὰς τυχὸν ὑπαρχούσας τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930 Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας, μέχρι ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦνται αἱ ὑπηρεσίαι των, καὶ νὰ διατηρήσῃ, ἐπὶ δύο τοὐλάχιστον μῆνας ἀπὸ τῆς ἄνω ἡμερο-

Maps of all urban areas either exist, or are under preparation; and the Refugee Settlement Commission undertakes to supply copies of such maps to the Hellenic Government as they are completed.

All schools, hospitals, and dispensary buildings in the urban quarters constructed by the Refugee Settlement Commission, the land appurtenant thereto, the equipment of such buildings, and the stocks of medicines and instruments belonging to the Refugee Settlement Commission will also be handed over to the Hellenic Government, free of charge, and free of all mortgage rigths except in cases where such buildings and lands have already been made over to the municipalities or the communes, or any, other organisation or authority.

5. The Hellenic Government undertakes to place a, the disposal of the Refugee Settlement Commissiont gratuitously, from the date on which the Hellenic Government takes over such services, all agricultural, veterinary, irrigation, and other officials, whose services may be required by the Commission for the continuation or completion of the work of establishing the refugees during the interval prior to December 31st, 1930.

6. By agreement between the Refugee Settlement Commission and the Hellenic Government, such other personnel as the Refugee Settlement Commission may have, and which they may no longer require, and which the Hellenic Government may desire to employ, shall from time to time be tranferred to the Hellenic Government prior to December 31st , 1930. The Commission anticipates that, on December 31st, 1930, the only services which will remain will be: the cadastral service (as to which see Article 3 above), an accounting service, which will be transferred to the Hellenic Government on the above date, a service for the collection of debts, which will be transferred either prior to or on the above date to the National Bank of Greece or the Bank of Greece and the Agricultural Bank, possibly a small technical service in charge of construction works not wholly completed, and a limited administrative service at the headquarters at Athens, Salonica and Comotini.

The HellenicGonvernment recognises thatit will be necessary to retaie any technical services which may exist on Decembr 31st, 1930, until such time as thec works for which their services are required are completed ; and to retain all other ersonnel (except the ca-

μηνίας, ὁλόκληρον τὸ ἕτερον προσωπικὸν (πλὴν τοῦ τῆς κτηματογραφικῆς Ὑπηρεσίας, διὰ τὸ ὁποῖον γίνεται εἰδικὴ πρόβλεψις ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 3). Εἰς πάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις, τὸ προσωπικὸν (ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἱκανοποιητικῆς ὑπηρεσίας) θὰ διατηρηθῇ μὲ τὰς αὐτὰς ἀποδοχὰς καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, οἵτινες ἴσχυον καθ' ὃν χρόνον ὑπηρέτει παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως, συμφώνως πάντοτε πρὸς τοὺς ὅρους τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως συμβάσεως τῆς 30 Ἰανουαρίου 1925, περὶ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, τῆς ἐπικυρωθείσης τὴν 5ην Μαΐου 1925 ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

7. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀναλαμβάνει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πάντα τὰ δημόσια φύσεως ἀρχεῖα αὐτῆς. Θέλει ὡσαύτως μεταβιβάσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅσα ἐμπιστευτικὰ ἀρχεῖα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἤθελον διευκολύνει τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀνατεθέντος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως ἔργου.

8. Ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν δέουσαν ἐκπλήρωσιν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τῶν ὑποχρεώσεών της, ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου τοῦ 1924, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει σχετικῶν ὑποχρεώσεων, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 4, ἡ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μεταβίβασις ἁπάσης τῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνηκούσης περιουσίας, συμφώνως πρὸς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 1, ρητῶς ὑπόκειται εἰς τὸν ὅρον τῆς ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ πάντων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀκινήτων, κατὰ τὴν ἐν τῷ ρηθέντι ἄρθρῳ ὁρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν. Ἡ ὑποθήκη αὕτη θέλει παραμείνει ἐν ἰσχύϊ, ὡς κυμαινόμενον βάρος, μέχρις οὗ ἀποπληρωθῇ πλήρως τὸ προσφυγικὸν δάνειον τοῦ 1924, τὸ συναφθὲν ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει τῶν ὡς ἄνω ἀκινήτων· ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως πάντοτε ὅτι, ἅμα ὡς πρόσφυξ τις ἀποτίσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ χρέος του, θὰ δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ καὶ θέλει λάβει τίτλον κυριότητος ἐπὶ τῆς οἰκίας καὶ τοῦ γηπέδου του, ἐν τῷ ὁποίῳ τίτλῳ θὰ ἀναγράφεται ρητῶς, ὅτι ἥτε οἰκία καὶ τὸ γήπεδον εἶναι ἐλεύθερα παντὸς ἐνυποθήκου βάρους ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ ἐκ μέρους τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ρητῶς δὲ θέλει δηλοῖ ὁ τίτλος οὗτος ὅτι τὸ χρέος αὐτοῦ ἐπληρώθη εἰς ἀκέραιον.

9. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας, τοὺς ἀνταλλαγέντας συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς περὶ ἀνταλλαγῆς πληθυσμῶν συμβάσεως Λωζάννης, τὸ ποσὸν τοῦ χρέους αὐτῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων θέλει διακανονισθῇ ὡς ἑξῆς:

(α) Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γενομένη ταξινόμησις θὰ εἶναι ὁριστικὴ ὡς πρὸς τὸ ἂν θὰ θεωρῆται ὡς «ἀστὸς» ἢ ὡς «ἀγρότης» ἕκαστος πρόσφυξ.

(β) Εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἑκάστου ἀγρότου πρόσφυγος θὰ ἀναγράφεται:

1) τὸ σύνολον ὅλων τῶν προκαταβολῶν, εἴτε εἰς μετρητὰ εἴτε εἰς εἶδος, τὰς ὁποίας ἔχει λάβει παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς καὶ τῶν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὀφειλομένων ὑπ' αὐτοῦ χρεῶν, ἅτινα ἔχουσι μεταβιβασθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης ἐκπτώσεως, ἣν ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἐγκρίνει διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς διαταγῆς, ἀλλὰ συμπεριλαμβανομένου παντὸς τυχὸν προσθέτου ἐξόδου διὰ γενικὴν διαχείρισιν, μεταφορὰν κλπ. ὅπερ ἡ Ἐπιτροπὴ τυχὸν ἔχει ὁρίσει.

dastral service, for which special arrangements are made under Article 3 above) for a period of at least two months from the above date. In all cases the personnel will be retained, subject to satisfactory service, on the salary, and on the conditions, which were in force while they were employed by the Refugee Settlement Commission, subject always to the conditions contained in the Agreement of January 30th, 1925, concluded between the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission on the subject of emoluments of the personnel of the Refugee Settlement Commission confirmed on May 5th, 1925, by the President of the Hellenic Republic.

7. The Refugee Settlement Commission undertakes to hand over to the Hellenic Goverment all records of a public character. They will also transfer to the Hellenic Government such confidential records as may in the opinion of the Commission facilitate the task of the Hellenic Governement in completing the work entrusted to the Commission.

8. As security for the due performance by the Hellenic Government of its obligations in regard to the service of the Refugee Loan of 1924, including, the obligations in regard thereto contained in the present Convention, and subject to the provisions of Article 4 above, the transfer to the Hellenic Government of all the properties belonging to the Commission in accordance with Article, 1, is expressly made subject to a first charge upon all immovable properties belonging to the Commission at the date specified in such article in favour of the International Financial Commission. This charge will remain in force as a floating charge, until the Refugee Loan of 1924 raised on the security of such properties has been repaid in full. Provided always, however, that, when a refugee has paid his debt in full, he will be entitled to receive, and shall be given a title deed to his land and house, which title deed shall recite that the land and house are free from any mortgage charge on the Refugee Settlement Commission or of the International Financial Commission, or of the Hellenic Government, and the title deed shall state his debt has been repaid in full.

9. As regards agricultural refugees exchanged in accordance with the terms of the Convention of Lausanne for the Exchange of Populations, the amount of their debt to the Refugee Settlement Commission shall be settled in the following manner:

(i) The classification adopted by the Hellenic Government shall be conclusive as to whether a refugee is an »urban» or an »agricultural» refugee.

(ii) On the debit side of each agricultural refugee's account will be entered:

(a) The amount or value of all advances, in cash or in kind, which he has received from the Refugee Settlement Commission, and of debts due to the Hellenic Government which have been transferred to the Refugee Settlement Commission, subject to such deductions as the Commission may have authorised by general or by special order, but including such additional charges, to cover the cost of general administration, transport and other expenses, as the Refugee Settlement Commission may have fixed;

2) ἡ ἀξία τοῦ ἀγροτικοῦ κλήρου, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ὁ πρόσφυξ. Ἡ ἀξία αὕτη θὰ καθορισθῇ συμφώνως πρὸς εἰδικὴν συμφωνίαν, ἥτις μέλλει νὰ συναφθῇ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Ἡ οὕτω καθοριζομένη ἀξία, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῆς γῆς, ὡς αὕτη θὰ καθορισθῇ διὰ ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τούτῳ, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, συγκροτηθησομένης, κατὰ τρόπον συμφωνηθησόμενον. Ἡ ἀξία, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θέλει εἶσθαι κατωτέρα τῆς καθωρισθείσης συμφώνως πρὸς τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, τὸν δημοσιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 247 καὶ ἡμερομηνίαν 3 Ὀκτωβρίου 1924 φύλλῳ Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

3) Ἡ ἀξία τῆς παραχωρηθείσης εἰς τὸν πρόσφυγα οἰκίας, καὶ τοῦ ἀνήκοντος εἰς ταύτην γηπέδου, ἡ ὁρισθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ἀξίαι αὗται δὲν ἐχρεώθησαν ἤδη, συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους.

4) Ποσὸν τι διὰ τόκον τοῦ ὀφειλομένου χρέους, συμφώνως πρὸς τὸ ἐπιτόκιον ἢ τὰ ἐπιτόκια ἅτινα ἤθελεν ὁρίσει ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, συμφώνως τῷ κατωτέρῳ ἄρθρῳ 13.

(γ) Θὰ καταχωρηθοῦν εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ ἀγρότου πρόσφυγος:

Πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων γενόμεναι πληρωμαί, ἔναντι τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους τοῦ πρόσφυγος, καθὼς καὶ πάντα τὰ ποσὰ τὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν οἱωνδήποτε ὁμολογιῶν, αἵτινες κατετέθησαν παρὰ τοῦ πρόσφυγος, ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του, καὶ αἵτινες θὰ μεταβιβασθῶσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, συνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου.

2) Τὸ τμῆμα τῆς ἀποζημιώσεως, τῆς, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιδικασθείσης εἰς τὸν πρόσφυγα καὶ εἰς τὰ μετ' αὐτοῦ συγκατοικοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας του, τὰ μὴ λαβόντα ἴδιον ἀγροτικὸν κλῆρον, δικαιούμενα δὲ νὰ τύχωσιν ἀποζημιώσεως, ὡς ἀγρόται πρόσφυγες, διὰ τὴν περιουσίαν, τὴν ὁποίαν οὗτος καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, ὡς καθορίζονται ἀνωτέρω, εἶχον ἄλλοτε ἐν Τουρκίᾳ.

(δ) Ἡ μεταξὺ τῆς χρεώσεως καὶ τῆς πιστώσεως τοῦ λογαριασμοῦ, διάφορά, ὅταν ἡ χρέωσις ὑπερβαίνῃ τὴν πίστωσιν, θὰ ἀποτελῇ τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ πρόσφυγος, πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, χρέος.

(ε) Ὅταν ὁ λογαριασμὸς ἐμφαίνῃ ὑπόλοιπον πιστωτικὸν ὀφειλόμενον εἰς τὸν πρόσφυγα, τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο θὰ πληρώνεται ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως ἀναλαμβάνει νὰ μεταβιβάσῃ ἀδιαπάνως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἁπάσας τὰς ὁμολογίας τῶν κάτωθι ἀναφερομένων κατηγοριῶν, τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῶν προσφύγων ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν χρεῶν των, καθ' ἡμερομηνίαν ὁρισθησομένην διὰ κοινῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Αἱ εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ὁμολογίαι εἶναι τῶν ἑξῆς κατηγοριῶν:

Ὁμολογίαι Ἀνταλλαξίμων Α' 8 ο/ο	1926—1928.
Ὁμολογίαι Ἀνταλλαξίμων Β' 6 ο/ο	1928.
Ὁμολογίαι Βουλγαρικῆς μεταναστεύσεως 6 ο/ο	1923.
Ὁμολογίαι Ἑλλήνων ὑπηκόων 8 ο/ο	1927.

Οὐδεμία καταβολὴ θὰ γίνῃ πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, λόγῳ ἐκτάκτου χρεωλυσίου, ἐπὶ τῶν οὕτω μεταβιβασθησομένων πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν ὁμολογιῶν.

(ς) Ἵνα ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων δυνηθῇ νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῆς, ἣν ἀναλαμβάνει, συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον (ε) τοῦ παρόντος ἄρ-

(b) The value of the agricultural lot which he has received. This value will be fixed, in accordance with a special agreement to be concluded between the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission. The value will in no case exceed the market value of the land, as determined by an ad hoc commission to be constituted if necessary - in a manner agreed upon; the value will in no case be less than the value as fixed in accordance with the Agrarian Law, published in the Official Journal No 247, dated October 3rd, 1924;

(c) The value of the house with which he has been supplied, and of the land appurtenant thereto, as fixed by the Refugee Settlement Commission, in cases in which these values have not already been debited in accordance with the clauses above;

(d) An amount for interest on the debt due at such rate or rates as the Refugee Settlement Commission may determine, subject to the conditions of Article 13 below.

(iii) On the credit side of the account of an agricultural refugee will be entered:

(a) All payments made to the Refugee Settlement Commission on account of his debt to them, and also all amounts equivalent to the nominal value of any bonds deposited by the refugee concerned as security for the payment of his debt and to be transferred to the Hellenic Government under this article;

(b) The portion of the indemnity adjudged by the Hellenic Government payable to him, and to members of his family living with him (possessing no separate agricultural lot, and entitled to compensation as agricultural refugees) in respect of the property which he and the members of his family, as defined above, formerly possessed in Turkey;

(iv) The difference between the debit and the credit sides of the account will, where the former is the greater, be the debt due by the refugee to the Refugee Settlement Commission.

(v) Where the account shows a credit balance due to the refugee, that balance will be liquidated by the Hellenic Government.

To assist the Hellenic Government in this matter, the Refugee Settlement Commission undertakes to transfer, free of charge, to the Hellenic Government all the bonds of the categories stated below in its possession, which it has received from refugees as security for repayment of their debts, on such date as may be fixed by agreement between the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission.

The bonds in the possession of the Refugee Settlement Commission are of the following categories:

Exchangeable bonds	8 o/o 1926-1928.
Exchangeable bonds	6 o/o 1928.
Bulgarian emigrant bonds	6 o/o 1923.
Bonds of Hellenic subjects	8 o/o 1927.

No payment to the International Financial Commission will be made, on account of extraordinary amortisation, in respect of the bonds so transferred to the Hellenic Government.

(vi) In order that the Refugee Settlement Commission may be in a position to carry out its undertaking in accordance with clause (v) of this article, the Hellenic

ὅρου, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συναινεῖ, ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, πάσας τὰς εἰς χεῖρας της εὑρισκομένας, λόγῳ ἐγγυήσεως, διὰ τὰ χρέη τῶν προσφύγων, ὁμολογίας, πιστώσῃ εἰς τὸν λογαριασμὸν ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων προσφύγων εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν τούτων, καὶ ἀναλαμβάνει νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ πᾶσαν τυχὸν ἀπαίτησιν, ζημίαν ἢ βλάβην, ἥτις ἠθελε προκύψει ἐκ τῆς πράξεως ταύτης.

(ζ) Ἅπασαι αἱ χρεώσεις καὶ πιστώσεις θὰ καταχωροῦνται εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τῶν προσφύγων εἰς λίρας στερλίνας.

10) Αἱ δ' κατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου (ἄρθρ. 9) ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἑξῆς γενικοὺς ὅρους:

Τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀφ' ἑτέρου, συμφωνοῦσιν ὅπως διατεθῇ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, διὰ τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 προβλεπομένης μεθόδου τῆς πιστώσεως τῶν λογαριασμῶν αὐτῶν, δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν στερλ. 11.500.000. Τὸ ποσὸν τοῦτο συμπεριλαμβάνει τὸ δυνάμενον νὰ εἰσπραχθῇ σύνολον τῶν ὀφειλῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. Αἱ ὀφειλαὶ αὗται θέλουσιν ἐκχωρηθῇ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἐκχώρησιν ταύτην. Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν τῶν 11.500.000 λιρῶν, περιλαμβάνει, ὡσαύτως, καὶ ποσὸν μὴ ὑπερβαῖνον τὰς λίρας 3,000.000), ὅπερ θὰ ληφθῇ ἐκ τῶν ὀφελῶν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων λόγῳ προκαταβολῶν εἰς μετρητὰ ἢ εἰς εἴδος γενομένων εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκ. Προσφύγων, συμπεριλαμβανομένου εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν λιρῶν 3.000.000. καὶ τοῦ συνόλου τῶν ὁμολογιῶν, εἰς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν αἵτινες μεταβιβασθήσονται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 9.

11. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας, τὸ ποσὸν τῆς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὀφειλῆς των θέλει διακανονισθῇ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον :

(α) Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως γενομένη ταξινόμησις, θέλει εἶσθαι ὁριστική, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα, ἂν ὁ πρόσφυξ θεωρεῖται ὡς «ἀστὸς» ἢ ὡς «ἀγρότης».

(β) Θὰ καταχωρεῖται εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἑκάστου ἀστοῦ πρόσφυγος:

1) Τὸ ποσὸν πάσης προκαταβολῆς, εἴτε εἰς χρῆμα, εἴτε εἰς εἴδος, τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, ὡς καὶ τῆς οἰκίας, ἐὰν ἔλαβε τοιαύτην παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πάσης τυχὸν ἐκπτώσεως, ἣν ἐχει ἐγκρίνει ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ γενικῆς ἢ εἰδικῆς διαταγῆς, ἀλλὰ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων καὶ προσθέτων βαρῶν, ἅτινα τυχὸν καθώρισεν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων γενικῆς διαχειρίσεως μεταφορῶν καὶ ἄλλων δαπανῶν.

2) Ἡ ἀξία τοῦ ὑπὸ τοῦ πρόσφυγος ληφθέντος κλήρου, ἥτις θέλει καθορισθῇ συμφώνως πρὸς τοὺς ἐπὶ τούτῳ καθωρισθέντας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κανόνας καὶ διαδικασίας.

3) Ποσόν τι διὰ τόκον ἐπὶ τοῦ χρέους, συμφώνως πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθησόμενον ποσοστόν, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ κατωτέρου ἄρθρου 13.

(γ) Εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ ἑκάστου πρόσφυγος θὰ καταχωρηθῶσιν ὅλα τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντα, ἔναντι τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως χρέους, αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶν ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν οἱωνδήποτε ὁμολογιῶν, ἃς ὁ πρόσφυξ κατέθεσεν, ὡς ἐγγύησιν, διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του, καὶ αἵτινες μεταβιβασθήσονται πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 9.

(δ) Πᾶσα χρέωσις ἢ πίστωσις τῶν λογαριασμῶν τῶν προσφύγων θὰ ἐνεργῆται εἰς λίρας στερλίνας.

Government agrees that the Refugee Settlement Commission shall credit all bonds in its possession as security for the payment of their debt by refugees, to the account of their individuals concerned, at the nominal value of the bonds, and it undertakes to indemnify the Commission against all claims, loss, or damage on account of this action.

(vii) All debit and credit entries in the refugees accounts will be made in sterling.

10. The provisions of the preceding article (Article 9) are subject to the following general conditions:

The amount which the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission agree shall be applied to the compensation of agriculture refugees by the method of crediting their accounts as provided in Arcle 9 shall not exceed a sum of £ 11,500,000. This sum includes the recoverable amount of the debts due by the agricultural refugees to the Hellenic Government. These debts will be formally ceded by the Hellenic Government to the Refugee Settlement Commission, and the Hellenic Government undertakes to effect this cession. It also includes a sum not exceeding £ 3,000,000 to be provided from the debts due by agricultural refugees on account of advances in cash or kind made to them by the Refugee Settlement Commission, including in such £ 3,000,000 the amount of the bonds, taken at their nominal value, transferred to the Hellenic Government in accordance with Article 9 above.

11. As regards urban refugees, the amount of their debt to the Refugee Settlement Commission shall be settled in the following manner:

(i) The classification adopted by the Hellenic Government shall be conclusive as to whether a particular refugee is an «urban» refugee or not.

(ii) On the debit side of each urban refugee's account will be entered:

(a) The amount or value of all advances, in cash or in kind, and of the house, if any, which he has received from the Refugee Settlement Commission, subject to such deductions as the Commission may have authorised by general or by special order, but including such additional charges, to cover the cost of general administration, transport and other expenses, as the Refugee Settlement Commission may have fixed;

(b) The value of the lot which he has received, to be determined according to the rules and procedure to hat effect fixed by the Refugee Settlement Commission.

(c) An amount for interest on the debt due, at such rate or rates as the Commission may determine, subject to the conditions of Article 13 below.

(iii) On the credit side of the account will be entered all payments made to the Refugee Settlement Commission on account of the debt, and also all amounts equivalent to the nominal value of any bonds deposited by the refugee concerned as security for the payment of his debt and to be transferred to the Hellenic Government under Article 9 above.

(iv) All debit and credit entries in the refugees accounts will be made in sterling.

12. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς πρόσφυγας, πρὸς τοὺς ὁποίους ἐδόθησαν «ἐπαγγελματικὰ δάνεια», καὶ εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων τῶν ἀνταλλαγέντων συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης περὶ Ἀνταλλαγῆς Πληθυσμοῦ. τὸ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων χρέος των θέλει καθορισθῇ κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 9 παραγράφῳ (3) καὶ ἐδαφίοις (1), (2), (3) καὶ (4) διαλαμβανόμενον τρόπον. Εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ θὰ καταχωροῦνται πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως γενόμεναι, ἔναντι τοῦ χρέους καταβολαὶ καὶ πᾶν ποσὸν, ἴσον πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν, ἃς τυχὸν ὁ πρόσφυξ κατέθεσεν ὡς ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του, καὶ αἵτινες μεταβιβασθήσονται πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 9.

13. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, κατόπιν συμφωνίας (συνεννοήσεως) μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, θὰ καθορίσῃ τὸ ἐπιτόκιον τοῦ τόκου, τὸν ὁποῖον θὰ πληρώσωσιν οἱ ἀγρόται καὶ οἱ ἀστοὶ πρόσφυγες πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως.

14. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ὀφειλόμενα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων χρέη, θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀπὸ ἡμερομηνίας συμφωνηθησομένης, δυνάμει συμβάσεως συναφθησομένης μεταξὺ τῆς εἰρημένης Τραπέζης, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Ἡ σύναψις τῆς συμβάσεως ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα νομοθετικὴ κύρωσις ἥτις ἠθελεν ἀπαιτηθῇ πρὸς τοῦτο, δέον νὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930.

15. Τὰ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὀφειλόμενα ὑπὸ τῶν ἀστῶν προσφύγων χρέη, θὰ εἰσπράττωνται ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας, ἥτις θέλει συμφωνηθῇ, δυνάμει συμβάσεως συναφθησομένης μεταξὺ τῆς εἰρημένης Τραπέζης, τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Ἡ σύναψις τῆς συμβάσεως ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα νομοθετικὴ κύρωσις ἥτις ἠθελεν ἀπαιτηθῇ πρὸς τοῦτο, δέον νὰ ἔχῃ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930.

16. Ἐκ τῶν, ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης εἰσπραττομένων ποσῶν, ἡ Τράπεζα θὰ καταβάλλῃ καθ' ἑξαμηνίαν, ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου 1931, πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, τὸ ποσὸν 26.000 λιρῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατίθεται, συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 20, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκτάκτου χρεωλυσίου τοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου τοῦ 1924.

17. Ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν γιγνομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ εἰσπράττουσα Τράπεζα θὰ καταβάλῃ καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς 20 Ἀπριλίου 1931, πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, τὸ ποσὸν λιρῶν 4000. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ διατίθεται, συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 20, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκτάκτου χρεωλυσίου τοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου τοῦ 1924.

18. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὅπως, ἐν ἡ περιπτώσει τὰ ἐν ἄρθροις 16 καὶ 17 ἀναφερόμενα ποσὰ δὲν ἠθελον πληρωθῇ ἢ δὲν ἠθελον πληρωθῇ ἀκέραια ἐντὸς τῶν ὡρισθεισῶν προθεσμιῶν, καταβάλῃ αὐτὰ, ἀμέσως, τὰ ποσὰ ταῦτα, ἢ τὸ τυχὸν ἀπλήρωτον μέρος αὐτῶν, εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἵνα διατεθῶσι, συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 20, διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκτάκτου χρεωλυσίου τοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου τοῦ 1924. Τὸ ὅλον ποσόν, τὸ καθ' ἑξαμηνίαν καταβλητέον, ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς ὑπὸ τῶν δύο ὡς ἄνω Τραπεζῶν, ἀνέρχεται εἰς λίρας

12. As regards refugees to whom professional loan have been granted, and agricultural refugees other thae agricultural refugees exchanged in accordance with thn the terms of the Convention of Lausanne for the Exchange of Populations, the debt due to the Refugees Settlement Commission shall be determined in the manner stated in Article 9, clause (ii), sub-clauses (a)' (b (c) and ,)(d). On the credit side of the account will be entered all payments made to the Refugee Settlement Commission on account of the debt, and also all amounts equivalent to the nominal value of any bonds deposited by the refugee concerned as security for the payment ofhis debt and to be transferred to the Helelnic Government under Article 9 above.

13. The Refugee Settlement Commission, after consultation with the Hellenic Government, will fix the rate of interest to be charged upon the debts from the urban and from the agricultural refugees to the Commission.

14 The debts due to the RefugeeSettlement Commission by the agricultural refugees will,from such date as may be agreed upon, be collected by the Agricultural Bank, in accordance with a Convention to be made between that Bank, the Hellenic Government, and he Refugee Settlement Commission. The conclusion of this Convention, including such Parliamentary authotsation thereto as may be necessary under the Hellenic rionstitution, shall be effected before Decembre C1st, 1930,

3 15. The debts due by the urban refugees to the Refugee-Settlement Commission will be collected by the National Bank of Greece or the Bank of Greece, from such date as may be agreed upon, in accordance with a Convention to be made between the Bank concerned, the Hellenic Government, and the Refugee Settlement Commission. The conclusion of this Convention, including such Parliamentary authorisation thereto as may be necessary under the Hellenic Constitution, shall be effected before December 31st 1930.

16. From the colllections made by the Agricultural Bank, the Bank shall pay, each six months,commencing on April 20th, 1931, to the International Financial Commission, the sum of £ 26,000. This sum will be applied, in accordansce with the provisions of Article 20 below, to the extraordinary amortisation of the Refugee Loan of 1924.

17. From the collections made by the National Bank of Greece or the Bank of Greece, the collecting Bank shall pay, each six months, commencing on April 20th, 1931, to the International Financial Commission, the sum of £ 4,000. This sum will be applied, in accordance with the provisions of Article 20 below, to the extraordinary amortisation of the Loan of 1924.

18. The Hellenic Government undertakes that, if the sums mentioned in Articles 16 and 17 above are not so paid, or to the extent that they are not so paid, on or prior to the due dates,it will pay these sums, or the portion of these sums remaining unpaid, immediately to the International Financial Commissiomn to be applied in accordance with the provisions of Article 20 below, to the extraordinary amortisation of the Refugee Loan of 1924. The total sum so payable, each six months, in default of any payment by the two banks, is £ 30,000 The Hellenic Government also undertakes, and wi

30.000. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὡσαύτως ὅπως, πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1930 διαβιβάσῃ ἀνέκκλητον ἐντολὴν αὐτῆς πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν ὅπως, ἐν ἢ περιπτώσει τὰ οὕτως καταβλητέα ποσὰ δὲν καταβληθῶσιν εἰς ἀκέραιον, ἐντὸς τῶν ὡρισθεισῶν προθεσμιῶν, ὑπό τῶν Τραπεζῶν ἢ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Διεθνὴς Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πᾶν τυχὸν ἔλλειμμα, ἐκ τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς ὑπεγγύων προσόδων, ὡς ἐκτίθεται ἐν λεπτομερείᾳ εἰς τὸν ὧδε ἐπισυνημμένον Πίνακα Α'. Τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐπὶ τῶν ὑπεγγύων προσόδων θέλει ἀκολουθεῖ, ἀμέσως μετὰ τάς, ἐπὶ τῶν προσόδων τούτων, ὑφισταμένας, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ὑπογραφῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑποχρεώσεις.

19. Ἡ ὑποχρέωσις τῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς καὶ ἡ πρὸς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν ἐντολή, αἱ ἀναφερόμεναι ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις 16, 17 καὶ 18, θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ἰσχύουν μέχρι τελείας ἀποσβέσεως τοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου τοῦ 1924, ἐπὶ τῇ προϋποθέσει πάντοτε ὅτι, ἐν ἢ περιπτώσει τὸ σύνολον τοῦ ὑπὸ τῶν προσφύγων καταβλητέου καὶ καταβληθέντος εἰς οἱανδήποτε τῶν δύο Τραπεζῶν ποσοῦ, καθ' οἱανδήποτε ἑξαμηνίαν, ἤθελεν ὑπολειφθῇ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 16 ἢ ἐν ἄρθρῳ 17 ἀναφερομένου ποσοῦ, τὸ ὑπόλοιπον θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ἐν ἀνάγκῃ θὰ ἐξευρεθῇ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκ τῶν ὑπεγγύων προσόδων, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 18. Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θέλει ἐπηρεάσει τὰ δικαιώματα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὰ καθοριζόμενα ἐν ἄρθρῳ XIX τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῆς Τραπέζης Χάμπρο καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 4 Δεκεμβρίου 1929 Συμφωνίας, καὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν κ. κ. Σπάϋερ καὶ Σια, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Δεκεμβρίου 1924, Συμφωνίας.

20. Τὸ καθ' ἑξαμηνίαν πληρωτέον ποσὸν τῶν λιρ. 30,000 δι' ἔκτακτον χρεωλύσιον, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 16, 17 καὶ 18, θέλει χρησιμοποιεῖσθαι πρὸς ἐξαγορὰν ὁμολογιῶν τοῦ Προσφυγικοῦ Δανείου τοῦ 1924 δι' ἐξαμήνων κληρώσεων εἰς τὸ ἄρτιον.

Ἡ οὕτω ἐνεργουμένη ἐξαγορὰ ὁμολογιῶν, δὲν θὰ ἐλαττώνῃ τὰ ποσὰ τῶν καθωρισμένων ἐξαμηνιαίων καταβολῶν τῶν ἐφεξῆς ὀφειλομένων διὰ τὴν τακτικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δανείου, ἀλλὰ θὰ συντελῇ ὥπως αὐξάνεται ἔτι μᾶλλον τὸ διαθέσιμον δι' ἐκτάκτους ἀποσβέσεις ποσόν, συμφώνως τῇ παρούσῃ Συμβάσει, τουτέστι, τὸ ποσὸν τὸ διατιθέμενον δι' ἕκαστον χρεωλύσιον τοῦ δευτέρου καὶ παντὸς ἀκολούθου ἑξαμήνου θὰ εἶναι τὸ προειρημένον ποσὸν τῶν λιρῶν 30.000, αὐξημένον διὰ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸν τόκον τὸν ὀφειλόμενον ἐπὶ τῶν ἐξαγορασθεισῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἑξάμηνα ὁμολογιῶν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

21. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὅπως, πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1930, λάβῃ τὴν ἀναγκαίαν νομοθετικὴν μέριμναν ὅπως ἐξασφαλίσῃ, ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, καὶ ἐνεχομένως ὑπὲρ τῶν προσφύγων, τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἀποκατεστημένων, σαφῆ καὶ ἀναμφισβήτητον τίτλον ἀπολύτου κυριότητος τῶν γαιῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀπεκατεστάθησαν καὶ τῶν γηπέδων, ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς ταῦτα ἐκτάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀνηγέρθησαν οἰκήματα διὰ τοὺς πρόσφυγας. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη δὲν ὑφίσταται διὰ τὰς μεμισθωμένας γαίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγκατεστάθησαν πρόσφυγες. Ἡ εἰδικὴ αὕτη περίπτωσις θέλει ἀποτελέσει ἀντικείμενον εἰδικῆς συμβάσεως, μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

prior to December 31st, 1930, communicate an irrevocable mandate to this effect to the International Financial Commission, that, if the sums so due are not paid in full on the due dates by the Banks, or by the Hellenic Government, then the International Financial Commission is authorised and required to pay any deficit from the proceeds of the pledged revenues as detailed in Schedule A appended hereto, then in possession. The right of priority of this charge upon the pledged revenues will rank immediately after the charge on these revenues existing at the date of signature of this Convention.

19. The liability of the Banks and of the Hellenic Government and the mandate to the International Financial Commission, referred to in Articles 16, 17 and 18 above, will continue in force until the Refugee Loan of 1924 has been completely repaid. Provided always that, if the total amount payable and paid by the refugees to either bank during a period of six months shall be less than the sum mentioned in Article 16 or Article 17, as the case may be, the balance shall nevertheless be paid by the Hellenic Government, or, if necessary, be procured by the International Financial Commission from the assigned revenues in accordance with Article 18.

Nothing in this Convention shall prejudice the rights of the Hellenic Government specified in Article XIX of the Agreement concluded between the Hellenic Government, Hambro's Bank and the National Bank of Greece, dated December 4th, 1924, and the Agreement concluded between the Hellenic Government and Messrs Speyer and Co., dated December 16th, 1924.

20. The amount of £30,000, payable each six month for extraordinary amortisation under the provisions of Articles 17, 17 and 18 above, shall be applied in redeeming bonds of the Refugee Loan of 1924 by half-yearly drawings at par. The resulting redemption of bonds shall not reduce the amount of the fixed half-yearly payments due thereafter for the ordinary service of the loan, but shall operate cumulatively to increase the amount available for extraordinary amortisation under the present Convention, that is to say, that the amount applied to extraordinary amortisation in respect of the second and each succeeding half-year shall be the aforementioned sum of £30,000 increased by an amount equal to the interest due on the bonds which have been redeemed in the previous half-years in execution of the present Convention.

21. The Hellenic Government undertakes, prior to December 31st, 1930, to enact such legislation as may be necessary in order to secure for the Refugee Settlement Commission, and eventually for the refugees established by the Refugee Settlement Commission, a clear and indisputable title as full owner to the lands on which they have been established, and to the sites, and the lands appertaining to these sites, on which houses have been built for refugees. This obligation does not apply to leased lands on which refugees have been established. That particular case will form the subject of a special arrangement to be concluded between the Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission.

22. Διὰ νόμου θέλει θεωρηθῇ ὡς ὁριστικὸν τὸ ἤδη καταρτιζόμενον Κτηματολόγιον, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐν αὐτῷ ἐμφαινομένας γαίας τὰς παραχωρηθείσας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων. Αἱ διὰ τοῦ Κτηματολογίου γενόμεναι διανομαὶ πρὸς ἰδιώτας πρόσφυγας θὰ θεωρηθῶσιν ἔγκυροι καὶ δεσμευτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένη ἐνέργεια δέον νὰ πραγματοποιηθῇ πρὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1930.

23. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει ὅπως ἡ παροῦσα σύμβασις τύχῃ τῆς, κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἀναγκαίας κυρώσεως παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, ἵνα καταστῇ ἔγκυρος καὶ δεσμευτικὴ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

24. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἡ γνωμάτευσις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ γίνεται ἀποδεκτή.

25. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων θὰ δικαιοῦνται νὰ ἐκτελέσωσι τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως, εὐθὺς ὡς αὕτη καταστῇ ὁριστική, πᾶν ὅμως μέτρον ληφθησόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως θὰ εἶναι προσωρινόν, μέχρι τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐτέλεσε ἐν Γενεύῃ τῇ εἰκοστῇ τετάρτῃ Ἰανουαρίου 1930 εἰς ἀπλοῦν, ὅπερ κατατεθήσεται παρὰ τῇ Γραμματείᾳ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Διὰ τὴν Ε. Α. Π.

(Υπ.) ΚΑΡΟΛΟΣ ΕΝΤΥ

Διὰ τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν

(Υπ.) Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ

22. The cadastre now in course of preparation will by legislative enactment, be declared definitive as regards the possession by the Refugee Settlement Commission of its lands, shown on the cadastre. The allotments made by the cadastre to individual refugees will be declared valid, and binding on the Hellenic Government.

The enactment required by this article will be made prior to December 31st, 1930.

23. The Hellenic Government undertakes that this Convention shall receive such ratification by the Hellenic Parliament as may be necessary under the Constitution in order to render it authoritative, and binding upon the Hellenic Government.

24. In the event of any difference as to the interpretation of this Convention, the opinion of the Council of the League of Nations will be accepted.

25. The Hellenic Government and the Refugee Settlement Commission shall be entitled to carry out the provisions of the present Convention so soon as it shall have been finally concluded, but any measures taken in execution of the Convention shall be provisional, until the Convention shall have been approved by the Council of the League of Nations.

Done at Geneva, on the twenty-fourth day of January, one thousand nine hundred and thirty, in a single copy, which shall be deposited with the Secretariat of the League of Nations.

For and on behalf of the Hellenic Government :

(Signed) A. PAPADATOS

For and on behalf of the Refugee Settlement Commission :

(Sigd.) CHARLES B. EDDY
Chairman

Πίναξ

1) Τὰ Μονοπώλια τῶν Νέων Χωρῶν τ. ἔ. τὸ ἅλας, τὰ σπίρτα, τὰ παιγνίόχαρτα καὶ τὸ σιγαρόχαρτον.
2) Αἱ Τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων Χανίων, Ἡρακλείου, Σάμου, Χίου, Μυτιλήνης, Σύρου.
3) Ὁ ἐπὶ τῶν καπνῶν φόρος τῶν Νέων Χωρῶν.
4) Ὁ φόρος τοῦ χαρτοσήμου τῶν Νέων Χωρῶν.
5) Ὁ ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος φόρος ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.
6) Πᾶν περίσσευμα ἐκ τῶν ὑπεγγύων, εἰς τὴν Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπήν, προσόδων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν, ἐπὶ τῶν περισευμάτων τούτων, ὑφισταμένων ἤδη βαρῶν.

Ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον,

Ἐν Γενεύῃ, τῇ 25ῃ Ἰανουαρίου 1930.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ κ. α.

Α. ΜΠΟΥΕΡΟ

Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Γραμματείας.

SCHEDULE A.

(1) The monopolies of New Greece, i. e., salt, matches, playing-cards and cigarette paper;
(2) The Customs receipts received at the Customs of Canea, Candia, Samos, Chios, Mitylene, Syra;
(3) The tobacco duty in New Greece;
(4) The stamp duty in New Greece;
(5) The duty on alcohol in the whole of Greece;

(6) Any surplus of the revenues already assigned to the International Financial Commission, subject always to existing charges on such surplus.

Certified true copy.

Geneva, January 25, 1930.

For the Secretary-General :

A. BUERO

Legal Adviser of the Secretariat.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ ὀφειλῆς ἀποζημιώσεως κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὲρ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου» καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις»

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ ὀφειλῆς ἀποζημιώσεως κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὲρ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4163 εἶναι ὅτ

Τὸ Δημόσιον βαρύνεται μόνον μὲ τὸ ποσὸν ὅπερ θὰ κατέβαλλεν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 74 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1926 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων, ἐὰν τὰ κτήματα ἐξετιμῶντο κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον, τοῦ ὑπολοίπου βαρύνοντος τοὺς ἀποκατασταθέντας.

Πᾶσα ἐκδοθεῖσα δικαστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω θέματος ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμου 4399 «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

Ἄρθρον 1.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 3, ἔχουσα οὕτω, καταργεῖται

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 5 ἔχον οὕτω, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Τὸ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος προβλεπόμενον τίμημα, περιεργόμενον εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον προσφυγικὴν περιουσίαν θὰ εἶναι ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν παρακειμένων ἢ εἰς τὴν αὐτὴν περιφέρειαν κειμένων καὶ παραχωρηθέντων εἰς πρόσφυγας κτημάτων, ὡς αὕτη καθορισθήσεται δι εἰδικῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ε.Α.Π.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 6, ἔχον οὕτω, τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως :

α') Ἀγοραπωλησία ἢ σύστασις οἱουδήποτε ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀκινήτων μὴ ἀνταλλαξίμων κειμένων ἐν τῇ Δυτ. Θράκῃ, συναφθεῖσα μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926 δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἢ δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἀγοραπωλησίας ἢ διὰ προσυμφώνου συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένου ἢ καὶ διὰ σειρᾶς ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων καλυπτουσῶν ἀγοραπωλησίαν (μισθωτηρίου, δανειστηρίου καὶ πληρεξουσίου ἢ πληρεξουσίου καὶ δανειστηρίου ἢ μισθωτηρίου καὶ δανειστηρίου) δύναται νὰ ἐπικυρωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ τροποποιουμένου προβλεπομένης τοπικῆς ἐπιτροπῆς, ἄνευ συμμετοχῆς τῶν ἐξ ἰδιωτῶν μελῶν αὐτῆς, καὶ μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Ὑπουργείου Γεωργίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ μὲν τῶν ἀγροτικῶν μέχρις ἐκτάσεως ἑνὸς τοπικοῦ γεωργικοῦ κλήρου, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ καὶ εἰς ὃν συνυπολογίζεται καὶ ἡ λοιπὴ ἰδιόκτητος ἀγροτικὴ περιουσία τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐπὶ δὲ ἀστικῶν ἀπεριορίστως.

β') Αἱ εἰς τὰς περιφερείας ταύτας δικαιοπραξίαι ἐπὶ ἀνταλλαξίμων ἀκινήτων κυροῦνται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ τροποποιουμένου νόμου

Ἄρθρον 5.

Παρὰ ταῖς ἁρμοδίαις διὰ τὴν περιφέρειαν Δυτικῆς Θράκης ὡς καὶ διὰ τὰς περιφερείας Φιλιατῶν, Παραμυθίας, Μαργαριτίου καὶ Ἠγουμενίτσης τοπικαῖς ἐπιτροπαῖς ἡ μὴ ἀνταλλαξιμότης τῶν πωλητῶν δέον νὰ πιστοποιῆται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 3250 προβλεπομένης βεβαιώσεως τῆς Διευθύντεως Ἀνταλλαγῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὰ λοιπὰ ἄρθρα ἐπικύρωσις δικαιοπραξίας δὲν δύναται νὰ θίξῃ νομίμως κεκτημένα ἤδη δικαιώματα τρίτων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ δ' παράγραφος τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 7, ἔχουσα οὕτω, συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως :

«Διὰ τὰς εἰς τὰς κατηγορίας β' καὶ γ' ὑπαγομένας δικαιοπραξίας ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἐδαφ. 6 τοῦ ἄρθρου 7, ἔχον οὕτω, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Αἱ ἀντιπράτειες τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καταρτίθενται παρά τινι συμβολαιογράφῳ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, συντασσομένης πράξεως καταθέτεως, ἐν ᾗ ἀναγράφεται ὁλόκληρος ἡ ἀπόφασις τῆς κυρώσεως. Ἡ πρᾶξις αὕτη συντασσομένη ἐπὶ παγίου χαρτοσήμου ἀπαλλάσσεται τέλων κυριότητος καὶ μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν».

Ἄρθρον 9.

Ἅπασαι αἱ προθεσμίαι, αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ τροποποιουμένου νόμου, παρατείνονται ἐπὶ τετράμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Πρὸτάσει τοῦ κ. ***Π. Λεβαντῆ*** ἡ Βουλὴ δέχεται ὅπως δημοσιευθῇ ὁ λόγος τοῦ κ. Λ. Ἰασονίδη.

Μετὰ ὃ ὥραν 7.40' πρωϊνήν, λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 4.30' ἀπογευματινήν.

Οἱ Γραμματεῖς

Ι. Κουτσίνας

Σ. Νικολαΐδης

Ὁ Πρόεδρος

Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'

Σαββάτου 12 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 4.30' μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Ι. Τσιριμῶκος***, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας, κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ἡ ἕνωσις πολεμιστῶν Γκαϊρλιτς ζητεῖ τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας ἀποζημιώσεων τοῦ νόμου 4278.

Ἡ ἕνωσις τῶν προσφύγων Λέσβου παρακαλεῖ ὅπως μὴ ματαιωθῇ ἡ ἀνέγερσις τοῦ συνοικισμοῦ «Χρυσομαλλούσης».

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Μεγάρου ἐπαρχίας Γρεβενῶν ζητοῦν τὴν τροποποίησιν τοῦ βασικοῦ νόμου.

Τὸ κέντρον δημοσίων ὑπαλλήλων Πατρῶν ζητεῖ τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ καταστατικοῦ χάρτου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὸ σωματεῖον στιβαδορων καπνοῦ Ξάνθης «ἡ Συμφιλίωσις» ζητεῖ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ ὀκταώρου, τὴν τακτοποίησιν τῶν ἀέργων στιβαδόρων καὶ τὴν τοποθέτησιν ὁριστικοῦ ἐπόπτου ἐργασίας.

Οἱ μικροϊδιοκτῆται ζητοῦν τὴν προσθήκην διατάξεως ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τοῦ ἐνοικιοστασίου περὶ ἰδιοκτησίας.

Οἱ κάτοικοι Βραχατίου διαμαρτύρονται κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ τῶν κατοίκων Ζευγολατίου ἡ συνεργασία τῶν ὁποίων ἐστοίχισε τὴν ζωὴν δύο καὶ τὸν τραυματισμὸν τριῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** καταθέτει αἴτησιν τῶν γεωργῶν τῆς περιφερείας Κατερίνης ζητούντων τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ξένων ἀλεύρων εἰς τὴν πόλιν των μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας.

Ὁ σύνδεσμος ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων ταξὶ Ἀθηνῶν διεκτραγῳδῶν τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν περιῆλθε λόγῳ τῆς ἀθρόας χορηγήσεως ἀδειῶν κυκλοφορίας ταξὶ ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὡς κατηρτίσθη.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἰσοπολιτεία (Σύνδεσμος Πατρῶν) διαμαρτύρεται κατὰ τῶν λεχθέντων ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ κ. ***Γ. Γερομιάννη.***

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροσὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ κ. Β. Ἀντωνοπούλου ποινικῆς δικογραφίας, ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς διώξεως αὐτοῦ, καθόσον ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι συναίτιοι.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῆς ἑταιρείας κατεργασίας μολύβδου Ν, Χριστοπούλου, Γ. Βλαβιανοῦ καὶ Γ. Γκιωνάκη διὰ τὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστη ἐξ ἐνεργηθείσης προμηθείας ἐκλογικῶν σφαιριδίων κατὰ τὸ ἔτος 1922».

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

3) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως προνομίου, ἱδρύσεως ἱπποδρομιῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ», τοῦ κ. ***Κ. Σπυρίδη*** (Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας) δηλοῦντος ὅτι ἡ ἰσχύουσα ἐπὶ τοῦ ἱπποδρόμιου Φαλήρου φορολογία 3 α)ο ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ θεάτρου ἰσχύει καὶ διὰ τὸν ἱππόδρομον Θεσσαλονίκης καὶ παρακαλοῦντος ὅπως ἐπέλθῃ ἡ δέουσα διόρθωσις, τῆς Βουλῆς ἀποδεχομένης δι' ἀναστάσεως τὴν διόρθωσιν ταύτην τῆς τυπογραφικῆς ἀβλεψίας.

4) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων».

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 3' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἐν Κεφαλ. Θ' συνισταμένης καὶ ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε κατὰ κρίσιν καθ' ἅπαν τὸ ἀμέσως προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος καθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ὑπὸ πάντος ἐν Ἑλλάδι κατοικοῦντος ἢ ἐπ' ἐξαρχαν ταχθέντος ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἔτους διαμένοντος φυσικοῦ προσώπου».

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθενται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 ὡς ἀκολούθως :

«3. Αἱ πάσης φύσεως ἐξ ἀλλοδαπῆς πρόσοδοι πραγματοποιούμεναι παρ' ἀλλοδαποῖς ἐν Ἑλλάδι δύνανται νὰ ἀπαλλαγῶσι, ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ἀμοιβαιότητος, τόσον τοῦ ἀκαθαρίστου ὅσον καὶ τοῦ συνθετικοῦ φόρου.

4. Δὲν ὑπέχει τὰς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 ὑποχρεώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι κατοικούντων ὁ ἔχων μὲν τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι, διαμείνας ὅμως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ταὐλάχιστον ἐπὶ συνεχῆ διετίαν ἀμέσως πρὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

5. Διὰ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον τῆς συζύγου δέον ὅπως αἱ προϋποθέσεις τῆς κατοικίας πληροῦνται αὐτοτελῶς δι' αὐτὴν μὴ ἀκολουθοῦσαν ἀναγκαίως τὴν κατοικίαν τοῦ συζύγου».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1919—20, ὁ καταβληθεὶς ὅμως φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Κώδικος περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου φυσικοῦ προσώπου ἢ τῆς ἐκκειμένης κληρονομίας ἐκπίπτεται, μέχρι ἀφορολογήτου, ποσὸν δραχ. 3.600 δι' ἕκαστον τῶν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου συνοικούντων προσώπων.

2. Θεωροῦνται ἐκ τῶν συνοικούντων βαρύνοντα τὸν φορολογούμενον πρόσωπα. Ἡ σύζυγος ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐκ δὲ τῶν

λοιπῶν ἡ ψήτηρ, ὁ πατήρ, αἱ ἄγαμοι θυγατέρες καὶ ἀδελφαί, τ'ἀνήλικα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασίαν τέκνα καὶ οἱ ἀνήλικοι ἀδελφοὶ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, πάντες οὗτοι ἐκτὸς τῆς συζύγου, μόνον ἐφ' ὅσον οὐδεμίαν ἔχουσιν ἰδίαν πρόσοδον.

3. Ὁ ἐπὶ τῆς ὑπολοίπου δὲ φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου συνθετικὸς συμπληρωματικὸς φόρος καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀκολούθου φορολογικῆς κλίμακος

Αὐξων ἀριθμός	Κλιμάκιον προσόδου	Φορολογικὴς συντελεστὴς κλιμακίου %	Φόρος κλιμακίου	Αὐξων ἀριθμός	Σύνολον προσόδου	Σύνολον φόρου	Αὐξων ἀριθμός
1	100.000	0	0	1	100.000	0	1
2	25.000	1	250	2	125.000	250	2
3	25.000	2	500	3	150.000	750	3
4	25.000	3	750	4	175.000	1.500	4
5	25.000	4	1.000	5	200.000	2.500	5
6	30.000	5	1.500	6	230.000	4.000	6
7	30.000	6	1.800	7	260.000	5.800	7
8	30.000	7	2.100	8	290.000	7.900	8
9	30.000	8	2.400	9	320.000	10.300	9
10	40.000	9	3.600	10	360.000	13.900	10
11	40.000	10	4.000	11	400.000	17.900	11
12	40.000	11	4.400	12	440.000	22.800	12
13	40.000	12	4.800	13	480.000	27.100	13
14	60.000	13	7.800	14	540.000	34.900	14
15	60.000	14	8.400	15	600.000	43.300	15
16	100.000	15	15.000	16	700.000	58.300	16
17	100.000	16	16.000	17	800.000	74.300	17
18	200.000	17	34.000	18	1.000.000	108.300	18
19	200.000	18	36.000	19	1.200.000	144.300	19
20	400.000	19	76.000	20	1.600.000	220.300	20
21	400.000	20	80.000	21	2.000.000	300.300	21
22	600.000	21	126.000	22	2.600.000	426.300	22
23	600.000	22	132.000	23	3.200.000	558.300	23
24	800.000	23	184.000	24	4.000.000	742.300	24
25	1.000.000	24	240.000	25	5.000.000	982.300	25
	ἂν τοῦτον	25					

4. Ἐπὶ διπλωματικῶν καὶ προξενικῶν ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων πραγματικῶς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ φορολογητέα συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος ἄρχεται ἀπὸ 200.000 δραχμῶν καὶ ἄνω.

5. Εἰς τὰ ἀνωτέρω ποσὰ φόρου συμπεριλαμβάνεται τὸ ἀναγκαστικὸν δάνειον, καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ὑπάρχον ποσοστόν.

Αἱ παράγραφοι 2,3 καὶ 4 λαμβάνουσι τοὺς ἀριθμοὺς 1,5 καὶ 6».

Ἄρθρον 4.

Αἱ παράγραφοι 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς τῆς παραγράφου 7 λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 18.

«4. Ἡ ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν ἢ τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος ἢ ἐξ ἄλλων φορολογικῶν στοιχείων προκύπτουσα φορολογητέα καθαρὰ ἢ τεκμαρτὴ πρόσοδος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ κατωτέρα τῶν κάτωθι ὁριζομένων τεκμηρίων κατοικίας καὶ χρήσεως αὐτοκινήτου, μηχανοκινήτου ἀκάτου ἢ θαλαμηγοῦ.

5. Ὡς τεκμαιρομένη δ' ἐτησία καθαρὰ φορολογητέα πρόσοδος λαμβάνεται τὸ τριπλάσιον μὲν τοῦ παρὰ τοῦ φορολογουμένου καταβαλλομένου ἐνοικίου, ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ εἰς οἰκίαν ἢ διαμέρισμα εὑρισκόμενον ὑπὸ ἐλευθέραν μίσθωσιν, τὸ πενταπλάσιον δὲ τοῦ ἐνοικίου ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος κατοικεῖ εἰς οἰκίαν ἢ διαμέρισμα εὑρισκόμενον ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον.

6. Τὸ ἐνοίκιον ἐπαύλεων ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραρτημάτων (γκαράζ, σταύλων κλπ.) προστίθεται εἰς τὸ ἐνοίκιον τῆς κατοικίας πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τεκμαιρομένης προσόδου.

7. Ὡς ἐνοίκιον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ ἀναγραφόμενον παρὲν ἐν τοῖς οἰκείοις φορολογικοῖς καταλόγοις τῶν οἰκοδομῶν κατὰ τὸ ἔτος δι' ὃ ἡ φορολογία προκειμένου περὶ ἐλευθέρων οἰκοδομῶν, προκειμένου ὅμως περὶ οἰκοδομῶν τελουσῶν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1930 αὐξήσεις ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου.

8. Ἐπὶ ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων ἐπαύλεων ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραρτημάτων πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τεκμαιρομένης ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ τριπλάσιον τῆς ἐν τοῖς φορολογικοῖς καταλόγοις τῶν οἰκοδομῶν ἀναγραφομένης ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ ἔτους δι' ὃ ἡ φορολογία.

9. Ἐξαιρετικῶς, ὁσάκις τὸ παρὰ τοῦ φορολογουμένου καταβαλλόμενον ἐτήσιον ἐνοίκιον τῆς κατοικίας του ἢ ἐπαύλεων ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραπηγμάτων κυμαίνεται μεταξὺ τῶν ποσῶν 120.001 μέχρις 150.000 δραχμῶν ὡς τεκμαιρομένη καθαρὰ φορολογητέα πρόσοδος λαμβάνεται τὸ τετραπλάσιον τοῦ ὡς ἄνω ἐνοικίου ἢ ἀθροίσματος ἐνοικίων, τὸ πενταπλάσιον ὁσάκις κυμαίνεται μεταξὺ 150.001 μέχρις 180.000 δραχμῶν, τὸ ἑξαπλάσιον ὁσάκις κυμαίνεται ἀπὸ 180.001 μέχρι 250.000, τὸ ἑπταπλάσιον δὲ ὁσάκις πρόκειται περὶ ἐνοικίων ὄνω τῶν 250.000 δραχμῶν ἐτησίως.

10. Αἱ διατάξεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἰδιοκατοικουμένων οἰκοδομῶν ἢ ἄλλων διαμερισμάτων ἢ παραρτημάτων, ὁσάκις ἡ ἐκ τούτων ὑπολογιζομένη ἀκαθάριστος πρόσοδος ἀνέρχεται εἰς τὰ ἀνωτέρω καθοριζόμενα ἐτήσια ποσά.

11. Ἐπὶ διαμονῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ διάστημα ἔλασσον ἐτησίας περιόδου πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ἐτησίας τεκμαιρομένης καθαρᾶς προσόδου τοῦ φορολογουμένου ἐνεργεῖται ἀναγωγὴ εἰς ἓν ὁλόκληρον ἔτος.

12. Ἐπὶ τῶν εἰς ξενοδοχεῖα μετὰ φαγητοῦ ἢ οἰκοτροφεῖα διαμενόντων τὸ τυχὸν μετὰ τροφῆς συμφωνηθὲν ἐνοίκιον περιορίζεται πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ τεκμαρτοῦ εἰσοδήματος εἰς τὸ ἥμισυ ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου παρὰ τοῦ φορολογουμένου ποσοῦ, τριπλασιαζόμενον εἶτα πρὸς προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας ἐτησίας τεκμαρτῆς καθαρᾶς προσόδου.

13. Ἐπίσης ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἐξευρισκομένη τεκμαρτὴ πρόσοδος περιορίζεται κατὰ 20ο/ο ὁσάκις ὁ φορολογούμενος, ὑποκείμενος εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κατηγοριῶν Δ ἢ Ζ ἢ εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐπιτηδεύματος, χρησιμοποιεῖ τὴν κατοικίαν του ταύτην πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ δὲν διατηρεῖ ἕτερον γραφεῖον ἢ διαμέρισμα ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του.

14. Διὰ τοὺς διατηροῦντας πρὸς ἰδίαν χρῆσιν αὐτοκίνητον προστίθεται ὡς τεκμαιρομένη ἐπὶ πλέον καθαρὰ ἐτησία πρόσοδος δι' ἕκαστον τούτων ἀπὸ τριάκοντα μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμ. ἐὰν τὸ αὐτοκίνητον διευθύνηται παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, καὶ ἀπὸ 70.000 μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων ἐὰν δι' ἰδιαιτέρου σωφέρ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα.

15. Ἐπίσης προστίθεται δι' ἑκάστην μὲν διατηρουμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου μηχανοκίνητον ἄκατον δυνάμεως τοὐλάχιστον εἴκοσι πραγματικῶν ἵππων 50.000, δι' ἑκάστην δὲ θαλαμηγὸν (γιὼτ) δραχμαὶ ἑκατὸν χιλιάδες.

16. Τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω τεκμηρίων προκύπτον φορολογητέον εἰσόδημα δύναται νὰ περιορισθῇ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ φορολογούμενος πραγματάγῃ βεβαίαν καὶ ἀσφαλῆ ἀπόδειξιν, ὅτι συνεχῶς ἐπὶ ἐννέα τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας ἐκέκτητο τίτλους ἐθνικῶν δανείων ἢ ἑτέρων δανείων τοῦ Κράτους, ὧν τυχὸν ἡ πρόσοδος, κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, εἶναι ἐξῃρημένη φορολογίας, καὶ ἐξ ὧν καὶ μόνον ἀπήλαυσε τὸ ὡς ἄνω ἐκπιπτόμενον εἰσόδημα.

17. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐξευρισκομένη πρὸς φορολογίαν τεκμαρτὴ συνολικὴ καθαρὰ πρόσοδος ἀποστρογγυλοῦται κατὰ χιλιάδα δραχμῶν. Πρὸς τοῦτο ἐκπίπτονται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τὰ ἀπὸ δραχμῶν 500 καὶ κάτω τμήματα, τὰ δὲ ἄνω τοῦ ποσοῦ τούτου λογίζονται ὡς ἀκεραία χιλιάς.

Ἐπίσης ἀμελοῦνται ὑπὲρ τοῦ φορολογουμένου τὰ προκύπτοντα κλάσματα δραχμῆς. ὡς ποσὰ φόρου.

Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 9 § 3 τοῦ νόμου 3338 ὅσον ἀφορᾷ τὸν συνθετικὸν φόρον .

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῇ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930.

Περὶ τροποποιήσεων τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων», ἡ φράσις «παρόντων πέντε τοὐλάχιστον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως "παρόντων ἐννέα τοὐλάχιστον" καταργουμένης τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰουνίου 1923 ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ γενομένης προσθήκης.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 14, ὡς ἀντικατεστάθη αὕτη διὰ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4139, ἡ ἐν αὐτῇ φράσις "καὶ μέχρι πέντε συνεδριάσεων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «καὶ μέχρις ὀκτὼ συνεδριάσεων».

3. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 14 προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα ὡς ἑξῆς : «Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου διοικεῖ, διαχειρίζεται καὶ διαθέτει τὴν περιουσίαν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις Νόμων καὶ Διαταγμάτων περὶ τοῦ Ταμείου τούτου καὶ ἰδίᾳ τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουνίου 1927 Διατάγματος "περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰουλίου 1924 Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸν Διευθυντὴν ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ὁριζόμενος καὶ τούτου κωλυομένου ἢ ἀπόντος ἕτερος».

2. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1636, ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἐτροποποιήθη δι' ἄλλων τινων μεταγενεστέρων διατάξεων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Τὸ προσωπικὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου ἀποτελοῦσι :

α') Εἷς Διευθυντὴς β' ἢ α' τάξεως.

β') Τρεῖς Τμηματάρχαι καὶ εἷς ἀρχιλογιστὴς β' ἢ α' τάξεως.

γ') Εἷς Ταμίας ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως ἢ τμηματάρχου β' καὶ α' τάξεως

δ') Εἷκοσι Λογισταὶ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' καὶ α' τάξεως ἢ Εἰσηγητοῦ.

Εἷς ἀρχειοφύλαξ ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' καὶ α' τάξεως ἢ εἰσηγητοῦ.

στ') Τριάκοντα Ὑπολογισταὶ ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' καὶ α' τάξεως ἢ ἀκολούθου.

ζ') Εἷς εἰσπράκτωρ ἐπὶ βαθμῷ δημοσίου εἰσπράκτορος γ', β' καὶ α' τάξεως.

η') Δύο Ταξινόμοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' καὶ α' τάξεως ἀκολούθου.

θ') Τρεῖς δακτυλογράφοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' καὶ α τάξεως.

ι') Πέντε κλητῆρες ἐπὶ βαθμῷ κλητῆρος β καὶ α' τάξεως.

3) Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 1636 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Αἱ δαπάναι τοῦ προσωπικοῦ τούτου, διὰ μὲν τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου 1636 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων προϋπολεπομένας θέσεις βαρύνουσι τὸ Δημόσιον, διὰ δὲ τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προστιθεμένας τοιαύτας βαρύνουσι τὸ Μ. Ταμεῖον. Αἱ ἀναγραφόμεναι πιστώσεις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἤδη εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τούτων θέσεων παραμένουσι καὶ ἐξακολουθοῦσιν ἀναγραφόμεναι ἐν αὐτῷ. Αἱ λοιπαὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου δαπάναι θὰ ἐξακολουθήσωσι βαρύνουσαι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων.

4. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1636 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν» προστίθενται κατὰ παράθεσιν «ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζουσιν αἱ περὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μ. Ταμείου εἰδικαὶ διατάξεις». Ἐν τέλει δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθενται τὰ ἑξῆς : «Εἷς τὸ Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, προκειμένου τοῦτο νὰ ἐπιληρωθῇ ὑποθέσεως ἀφορώσης τὸ προσωπικὸν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων, συμμετέχει καὶ ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ ἢ ταύτου ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου ὁ κατὰ νόμον ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ».

5. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1636, ἀντὶ τῆς μὴ ἰσχυούσης παραγράφου 7, προστίθεται ὡς τοιαύτη ἡ ἑξῆς : «Ὁ ἤδη ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου ὑπηρετῶν γραμματεὺς τοῦ Ταμείου μετονομάζεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τμηματάρχην ἐφ' ᾧ κέκτηται βαθμῷ, οἱ δὲ γραφεῖς εἰς ὑπολογιστάς, ἐπίσης ἐφ' ᾧ κέκτηνται βαθμῷ. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν Ὑπολογιστῶν πληροῦνται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου, εἴτε ἐκ τῶν παρὰ τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ὑπηρετούντων, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4139, δοκίμων ὑπαλλήλων, εἴτε ἐκ τῶν ἐπιτυγχανόντων ἐν διαγωνισμῷ ἐνεργουμένῳ ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ καὶ ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων λεπτομερέστερον ἑκάστοτε καθοριζόμενα. Ἡ διάταξις αὕτη τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4139 περὶ διορισμοῦ δοκίμων ὑπαλλήλων καταργεῖται, οἱ ἤδη ὅμως ὑπηρετοῦντες ὡς δόκιμοι ὑπάλληλοι διατηροῦνται ἐν ὑπηρεσίᾳ ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἰσάριθμοι κεναὶ θέσεις τακτικῶν ὑπαλλήλων λογιστῶν ἢ ὑπολογιστῶν. Ὁ πρὸς μνημοπίρσιν τῶν δοκίμων ὑπαλλήλων ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ὁρίζεται εἰς ἓν ἔτος. Ἀκόλουθος διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα τῆς Νομικῆς ἢ τῆς ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ ἢ προάγεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὁ ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως ὑπηρετῶν ἐν τῷ Μ. Ταμείῳ τακτικὸς ἢ δόκιμος ὑπάλληλος καὶ ἢ κεκτημένος δίπλωμα Νομικῆς ἢ τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς ἢ ἐνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Μ. Ταμείῳ καὶ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχίον Δημοσίας Ἐμπορικῆς Σχολῆς, ἐφ' ὅσον ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἐξεπλήρωσαν καὶ τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν ἢ νομίμως ἀπηλλάγησαν ταύτης.

Εἰς τὰς θέσεις Ταξινόμων, τοῦ εἰσπράκτορος καὶ κλητήρων δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὁριστικῶς οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ἅπερ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του θέλει ὁρίσει καὶ τὸν βαθμὸν αὐτῶν». Οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ γραφέως α' τάξεως προάγονται πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων εἰς τὸν βαθμὸν

τοῦ λογιστοῦ β' τάξεως συμφώνως τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4139».

6. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 4 προστίθεται ὡς 8 παράγραφος ἡ ἑξῆς: «Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ἐν τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν τούτων θέσεων δι' ὑπαλλήλων τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ.

7. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 12 Ἰουλίου 1919 προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς: «Εἰς τὸν Εἰσπράκτορα ὑποχρεούμενον εἰς ἐγγύησιν τῶν ὁμοιοβάθμων του δημοσίων Εἰσπρακτόρων ἐπιτρέπεται νὰ παρέχηται ἀποφάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου δι' ἔξοδα κινήσεως καὶ πρὸς κάλυψιν τῶν τυχὸν εἰς βάρος του λαθῶν τῆς διαχειρίσεώς του ἀποζημίωσις μέχρι τοῦ τετάρτου τοῦ βασικοῦ αὐτοῦ μισθοῦ».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἡ διάθεσις τὸ πολὺ μέχρι ἑνὸς ἕκτου τοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνόλου τῆς περιουσίας αὐτοῦ πρὸς παροχὴν δανείων. α') Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ μετόχους αὐτοῦ τοὺς ἔχοντας ἀποκτήσει τὸ πρὸς ἀπονομὴν μερίσματος δικαίωμα, β') Εἰς τοὺς συνταξιούχους μετόχους τοὺς λαμβάνοντας μέρισμα ἐκ τοῦ Μ. Ταμείου καὶ γ') Εἰς τὰς ὀρφανὰς οἰκογενείας τῶν μετόχων τὰς λαμβανούσας μέρισμα ἐκ τοῦ Μ. Ταμείου. Ἡ χορήγησις τῶν δανείων τούτων ἐνεργεῖται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Μ. Ταμείου.

2. Τὰ δάνεια συνομολογοῦνται ἁπλᾶ ἢ τοκοχρεωλυτικά, ὁ δὲ τόκος αὐτῶν ὁρίζεται εἰς 9 ο/ο πλέον 3 ο/ο ἐτησίως λόγῳ ἀσφαλίστρων. Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς τούτων ἢ δόσεως τινὸς τοκοχρεωλυτικῆς συνεπάγεται τὴν πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας πρὸς 12 ο/ο. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀπομαρύνσεως καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὀφειλέτου, ὡς καὶ ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς πληρωμῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, καθίσταται τὸ δάνειον ἀπαιτητὸν δικαιουμένου τοῦ Μ. Ταμείου νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου καταβολὴν ὅλων τῶν ὑπολειπομένων δόσεων, ἄνευ τινὸς ὀχλήσεως.

3. Πρὸς ἀσφάλειαν τῶν δανείων ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις μέχρι τοῦ 1)4 τῶν παγίων ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπὸ τοῦ Μ. Ταμείου καταβαλλομένου μερίσματος τῶν κατὰ τὰ ἄνω ὀφειλετῶν ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης τυχὸν ἐπιτρεπομένης κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις κατασχέσεως. Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ὀφειλῶν ἐκ τῶν δανείων τούτων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων ἄνευ χρησιμοποιήσεως τῆς διὰ ταῦτα ἀπαιτουμένης γενικῆς προσκλήσεως.

4. Ἐκ τῶν ἐνεργουμένων εἰσπράξεων τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παρεχομένων δανείων παρέχονται ποσοστὰ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Δημοσίων Ταμείων πρὸς πεντήκοντα λεπτὰ τοῖς ἑκατὸν (0,50 ο/ο). Δημόσιοι Ταμίαι ἀμελοῦντες ἢ ἀναβάλλοντες τὴν εἴσπραξιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δανείων ἢ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὡς θέλουσι καθορισθῇ διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου κανονισμοῦ, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν αἰτήσει τοῦ Μ. Ταμείου, ἐπὶ ἀμελείᾳ ἢ παραβάσει καθήκοντος.

5. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς παροχῆς τῶν δανείων τούτων, ὁ τρόπος, ἡ ἔκτασις καὶ τὸ ποσὸν αὐτῶν, ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν δόσεων ἢ τῆς ἐξοφλήσεως, αἱ συνέπειαι τῆς καθυστερήσεως, τὰ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν δανείων τούτων προσωπικοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια ὁρίζονται διὰ τοῦ πρὸς τοῦτο συνταχθησομένου Κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Μ. Ταμείου κυρουμένου διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

6. Πάντα τὰ διὰ τὴν παροχὴν καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων τούτων ἀπαιτούμενα ἔγγραφα (ἤτοι αἰτήσεις, συμφωνητικά, ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως δανείου καὶ τόκων, ὡς καὶ ἐπιστροφῆς τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ποσοῦ) συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 τοῦ 1929, εἶναι ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται διὰ τοὺς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4139 ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας μετόχους τὸ μέρισμα κανονίζεται συμφώνως μὲ τὰς μέχρι τότε ἰσχυούσας διατάξεις τριπλασιαζομένου τοῦ βασικοῦ μερίσματος. Ἐπίσης τοῦ β' ἐδαφίου τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 εἶναι ὅτι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μερίσματος τοῦ Μ. Ταμείου ὡς συντάξιμος μισθὸς νοεῖται διὰ μὲν τοὺς ἰσοβίους καὶ μονίμους δικαστικοὺς καὶ τοὺς ἐξομοιουμένους πρὸς τούτους ὁ τοῦ νόμου 2751 τοῦ 1922 σὺν ταῖς διὰ τούτους νομίμοις προσαυξήσεσι, δι' ἅπαντας δὲ ἀνεξαιρέτως τοὺς λοιποὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐν γένει ὁ τοῦ νόμου 2494 τοῦ 1920 σὺν ταῖς προσαυξήσεσι λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας διὰ δὲ τοὺς ὑπαλλήλους τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ὁ διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῶν ὁριζόμενος τοῦ οὕτω κανονιζομένου αὐτοῖς μερίσματος μὴ δυναμένου πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸ μέρισμα ὅπερ λαμβάνουσιν οἱ ἀντίστοιχοι αὐτῶν ὁμοιόβαθμοι ὑπάλληλοι τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀναλόγως τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ μέρισμα τῶν συνταξιούχων μετόχων σὺν τῷ ἐπιμερίσματι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατ' ἀνώτατον ὅρον τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 2.000 μηνιαίως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ ἑξάμηνον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ οὕτως αὐξανόμενον μέρισμα τῶν μετόχων τούτων, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἐδαφίοις τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀναφερομένων δικαιούχων ἄρχεται μετὰ τὴν πάροδον τῆς καθοριζομένης διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἑξαμήνου προθεσμίας. Ἐφεξῆς ὅπου τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαντῶνται αἱ λέξεις «περιθαλψιοῦχοι μέτοχοι» ἢ «συνταξιοῦχοι μέτοχοι» νοοῦνται ὡς τοιοῦτοι οἱ λαμβάνοντες μέρισμα ἐκ τοῦ Μ. Ταμείου ἢ δικαιούμενοι τοιούτου.

3. Εἰς τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4139 τοῦ 1929 ἡ ἐν αὐτῷ φράσις «δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. τῆς 28 Ἀπριλίου 1923 περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὡς καταστάντες διανοητικῶς ἢ σωματικῶς ἀνίκανοι προδήλως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας». Ἐπίσης εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ ἐν αὐτῇ φράσις «συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ὡς παθόντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ». Αἱ τροποποιήσεις αὗται νοοῦνται ὡς ἰσχύουσαι ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4139.

4. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 Ν. Δ. ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων» φράσις «Ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως ὑπὸ ἰδιωτῶν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ προμηθευομένων ἢ χορηγουμένων εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας εἰδῶν ἢ προσφερομένων ἐργασιῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καθὼς καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκτελουμένων δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως πως ὑπὸ ἰδιωτῶν δημοσίων ἔργων, τῶν βαρυνόντων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως· «Ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως πως, ὁπωσδήποτε, παρ' οἱουδήποτε καὶ ὑφ' οἱονδήποτε τύπον, α') προμηθευομένων ἢ χορηγουμένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ εἰδῶν, β') τῶν ἐκτελουμένων ἔργων καὶ γ') τῶν προσφερομένων ἐργασιῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον ἡ δι' ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις δαπάνη βαρύνει».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4139 εἶναι ὅτι εἰς τὸν δι' αὐτῆς ὁριζόμενον ὡς νόμιμον τόκον δὲν συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ συμβατικὸς τόκος τῶν ὑπὸ τοῦ Μ. Ταμείου χορηγουμένων ἐπὶ ὑποθήκῃ ἢ ἐνεχύρῳ δανείων, ὅστις ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν σύναψιν τῆς σχετικῆς περὶ ἑκάστης τούτων συμβάσεως.

2. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12 Φεβρουαρίου 1923 πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Μετόχου προθεσμία ἐπεκτείνεται ἀντικαθισταμένης τῆς ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ φράσεως «ἐντὸς πέντε ἐτῶν» διὰ τῆς φράσεως «ἐντὸς δέκα ἐτῶν».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 12 Ἰουλίου 1919 προστίθενται ἐν τέλει τὰ ἑξῆς· «Ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ κατάσχεσις τοῦ 1)4 τοῦ τριμηνιαίου μερίσματος ἢ τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος λόγῳ διατροφῆς συζύγου ἢ τέκνου».

4. Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων κυροῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου προτεινόμεναι ἑκάστοτε τροποποιήσεις τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσιν εἰς τὰ δικαιώματα τὸν τρόπον καὶ τὸ ποσὸν τῶν ἀπονεμητέων μερισμάτων καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν μετόχων καὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν ἢ τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

5. Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4139 προβλεπομένην κωδικοποίησιν θέλουσι περιληφθῇ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κωδικοποιήσεως γενησόμεναι τροποποιήσεις. Ἡ κωδικοποίησις αὕτη θὰ φέρῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὸν τίτλον «Ὀργανισμὸς τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

6. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 39 καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων τῆς 12 Ἰουλίου 1919. Ἐπίσης τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 17 Αὐγούστου 1925 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διατάξεων» ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

7. Ἡ δικαιοδοσία καὶ ἡ ἁρμοδιότης, τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς θητείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὰ καθήκοντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον πρότασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου. Διὰ Διαταγμάτων ἐπίσης κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκδιδομένων κανονίζονται ἑκάστοτε αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1930 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων», ὡς ἔκτοτε ἐτροποποιήθη.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1930 σύμβασις μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων, ὡς ἔκτοτε ἐτροποποιήθη», ἔχουσα οὕτω :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Γεωργίου Μαρῆ καὶ τῆς Γεωργίας κ. Κωνστ. Σπυρίδη ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ ταύτης κ. Ἰωάννου Δροσοπούλου συνωμολογήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4121 «περὶ ἐπιπτώσεις ἀποκαταστάσεως παραμεθορίων πληθυσμῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης», καθ' ὃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει διαθέσει 120.000.000 δραχμῶν εἰς ὁμολογίας ἐκ τῶν ἐκδοθεισῶν δυνάμει τῆς ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν παραμεθορίων συνοικισμῶν, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Γενικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης κατόπιν ἐντολῆς τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἐν συνόλῳ 120.000.000 δραχμὰς εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου τῶν 1650 ἑκατομμυρίων 6 ο/ο 1928, ἐκδοθησομένων συμφώνως τῇ ἀπὸ 14)21 Ἀπριλίου 1928 συμβάσει μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4119.

Ἡ τοιαύτη κατάθεσις τοῦ ὀρθέντος ποσοῦ ὁμολογιῶν θεωρεῖται γενομένη, ὡς εἰς δικαιούχους τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρώου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 8.400.000, ἀντίτιμον λιξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν ὡς ἄνω ὁμολογιῶν, ἤτοι τὸ τῶν μηνῶν Μαΐου καὶ Ἰουνίου 1928 τὸ τῆς λήξεως 1 Ἰανουαρίου 1929 καὶ τὸ τῆς λήξεως 1 Ἰουλίου 1929, ὅπερ ἡ Ε.Τ.Ε. κατέβαλεν εἰς τὸ Κράτος, θεωρεῖται, ὡς καλῶς καταβληθέν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς παρούσης συμβάσεως ἀρξεται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς ταύτης, κυρωθήσεται δὲ διὰ νόμου καὶ περιληφθήσεται ἐν τῇ κωδικοποιήσει.

Ἡ παροῦσα ἐγένετο εἰς τριπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1930.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γ. ΜΑΡΗΣ — Ἐπὶ τῆς Γεωργίας Κ. ΣΠΥΡΙΔΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς

Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Διὰ μίαν πενταετίαν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τὰ ὑπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης ἐκποιούμενα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀνταλλάξιμα οἰκήματα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἱδρύσεως ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ Νομῷ Θεσσαλονίκης».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1927 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἱδρύσεως ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ Νομῷ Θεσσαλονίκης» ἔχον ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομι-

κῶν, Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Νικολάου Ψιλοπούλου, Εὐγνώμονος Διαλετῆ καὶ Χρήστου Σταΐκου συνομολογηθεῖσα σύμβασις «περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ Νομῷ Θεσσαλονίκης» συγκειμένη ἐξ 21 ἄρθρων καὶ ἔχουσα ὡς ἀκολούθως :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ παραχωρήσεως προνομίου ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας Ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ νομῷ Θεσσαλονίκης.

Μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν Νικολάου Ψιλοπούλου, Εὐγνώμονος Διαλετῆ καὶ Χρήστου Σταΐκου συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 1.

Παρέχεται ἐπὶ μίαν τριακονταετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς νομίμου κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, τὸ προνόμιον τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας ἱπποδρομιῶν ἐν τῷ Νομῷ Θεσσαλονίκης εἰς ὅμιλον ἐκ τῶν Ν. Ψιλοπούλου, Εὐγ. Διαλετῆ καὶ Χρήστου Σταΐκου.

Ἄρθρον 2.

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ὑποχρεοῦται ὁ ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἀποτελούμενος ὅμιλος ὅπως συστήσῃ ἀνώνυμον ἑταιρείαν ἐδρεύουσαν ἐν Ἑλλάδι, σκοπὸς τῆς ὁποίας ἔσεται ἡ δι' ἱπποδρομιῶν συμβολὴ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ἑλληνικῆς ἱππικῆς γενεᾶς. Εἰς τὴν ἀνώνυμον ταύτην ἑταιρείαν μεταβιβάζονται πάντα τὰ ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις. Ἡ ἑταιρεία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ διαθέσῃ κεφάλαια ἄνω τῶν δύο ἑκατομμυρίων δι' ἐγκαταστάσεις, εἰς ἃς δὲν περιλαμβάνονται ἡ ἀξία τοῦ ἐξευρεθησομένου δαπάνης τῆς ἑταιρείας γηπέδου καὶ τῶν ἵππων.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀνωτέρω ὅμιλος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς νομοθετικῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν (100) χιλιάδων διὰ τὴν ἐντὸς ἓξ μηνῶν σύστασιν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας. Ἡ ἀσφάλεια αὕτη, μὴ συσταθείσης τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας, καταπίπτει ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰδικῶς πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως ἐν Μακεδονίᾳ, ὁ δὲ ὅμιλος ἀπόλλυσι πᾶν ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως δικαίωμα. Ἡ ἐγγύησις αὕτη ἀναλαμβάνεται μετὰ τὴν νόμιμον σύστασιν τῆς ἀνωνύμου ἑταιρείας. Ἡ συσταθησομένη ἐμπροθέσμως ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐγγύησιν ἐκ δραχμῶν τριακοσίων (300) χιλιάδων ὡς ἀσφάλειαν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῆς νὰ ἀνεγείρῃ τὰ κατὰ τὰ κατωτέρω ἄρθρα ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις. Ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω καταθέσεων δύναται νὰ παρασχεθῇ καὶ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀναγνωρισμένης Τραπέζης δι' ἰσόποσα χρηματικὰ ποσά. Ἡ ἀνωτέρω ἐγγύησις ἀναλαμβάνεται ἅμα τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐν τοῖς ὅρθροις 4, 5 καὶ 6 διαλαμβανομένων διὰ τῆς συντελέσεως τῶν ἔργων καὶ τῆς ἐνάρξεως καὶ λειτουργίας τῶν ἱπποδρομιῶν, καταπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως τῶν ὅρων τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ δὲ ἑταιρεία ἀπόλλυσι πᾶν ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως δικαίωμα.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργήσῃ ὅλας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὰς ἱπποδρομίας ἐγκαταστάσεις διαθέτουσα τὸ ἀναγκαῖον καὶ κατάλληλον γήπεδον.

Ἅπαντα τὰ σχέδια τῶν ἐγκαταστάσεων θὰ ὑποβληθῶσι πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν ζωοτεχνικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἑταιρεία ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἱδρύσῃ σχολεῖον ἱππευτικῆς.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν, περὶ ὧν πραγματεύονται τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5, γενήσεται ἐντὸς 8 μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως, ἡ δὲ ἀποπεράτωσις αὐτῶν συντελεσθήσεται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰδικὸν στῖβον πρὸς ἐγκύμνασιν εἰς πάντα ξένον ἵππον, προοριζόμενον νὰ μετάσχῃ τῶν ἱπποδρομιῶν.

Ἄρθρον 8.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῶν ἱπποδρομιῶν ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τοὺς σταύλους αὐτῆς τοὐλάχιστον εἴκοσι πέντε ἵππους γενεᾶς τῆς ἐγκρίσεως τῆς ζωοτεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἐξ ὧν ὀκτὼ φορβάδας καὶ δέκα ἑπτὰ ἐπιβήτορας, ὑποχρεουμένη νὰ μειώνῃ τὸν ἀνωτέρω ἀριθμὸν μέχρις ἑνὸς πλέον παύσῃ νὰ παρουσιάζῃ ἰδίους ἵππους εἰς τὰς ἱπποδρομίας, ἐφόσον οἱ παρουσιάζομενοι ἰδιωτικοὶ ἵπποι εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ἐνέργειαν κανονικῶν ἱπποδρομιῶν.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διατηρήσεως ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἐπιβητόρων αὕτη δύναται νὰ χρησιμοποιῇ πρὸς ἐπίβασιν ἰδιωτικῶν φορβάδων, καταλλήλων δι' ἀναπαραγωγήν, ἐπιβήτορας παρουσιάζοντας καὶ προσόντα προσαρμοζόμενα πρὸς τὰ τῶν πρὸς ἐπίβασιν φορβάδων.

Ἄρθρον 10.

Ἡ μεταφορὰ ἵππων πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἱπποδρομίας ἐγχωρίου γενεᾶς ἢ προϊόντων διασταυρώσεως αὐτῆς γενήσεται δι' ἐξόδων τῆς ἑταιρείας διὰ δέκα ἵππους τοὐλάχιστον κατ' ἔτος. Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς τῶν ἵππων τούτων θὰ καταβάλληται ὑπὸ τῆς ἑταιρείας. Οἱ οὕτω μεταφερόμενοι ἵπποι θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ νομοκτηνιάτρου, νομογεωπόνου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ τὸ Πάσχα καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου θὰ ἐκτελῶνται δύο μεγάλαι ἱπποδρομίαι διαρκείας ἡμερῶν τινῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοίξεως (Μάρτιος, Ἀπρίλιος, Μάϊος, Ἰούνιος) καὶ τοῦ φθινοπώρου (Σεπτέμβριος, Ὀκτώβριος, Νοέμβριος), καιροῦ ἐπιτρέποντος, θὰ λαμβάνωσι χώραν ἱπποδρομίαι.

Ἄρθρον 12.

Αἱ ἱπποδρομίαι θὰ ὦσι ταχύτητος εἰς καλπασμόν, τροχασμὸν καὶ πλαγιοδιποδισμόν, μετ' ἐμποδίων ἢ ἄνευ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ χρηματικὰ καὶ τιμητικὰ ἔπαθλα ἀναλόγως τῆς γενεᾶς καὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν διαγωνιζομένων ἵππων μέχρι διακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (250.000) δραχμῶν ἐτησίως, τοῦ ποσοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως ἀναλόγως τῶν πόρων τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ διοργανώνῃ εἰδικὰς ἱπποδρομίας ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ὡς καὶ τοιαύτας ἐρασιτεχνῶν, ἱππέων καὶ ἀμαζόνων.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ διοργανώνῃ ἁρματοδρομίας τεθρίππων καὶ συναρίδων.

Ἄρθρων 16.

Πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ παρότρυνσιν τῶν ἰδιωτῶν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν ἵππων τῆς ἐγχωρίου γενεᾶς ἢ ἵππων ξένης γενεᾶς ἐκτρεφομένων ἐν Ἑλλάδι ἡ ἑταιρεία ὑποχρεοῦται

νὰ διοργανώσῃ δύο ἢ πλείονας ἱππικὰς καὶ ζωοτεχνικὰς ἐκθέσεις διαρκείας ἡμερῶν τινων, εἰς ἐποχὰς καὶ μέρη καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς ζωοτεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Οἱ παρουσιάζοντες κατὰ τὰς ἐκθέσεις ταύτας ἵππους καὶ ὅλλα ζῶα ἐπαισθητῶς βελτιωμένα θὰ τυγχάνωσι χρηματικῶν βραβείων, ἀναλόγως τῆς παρουσιαζομένης βελτιώσεως, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς εἰς ἣν τὸ Κράτος θὰ ἀντιπροσωπεύηται κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 17.

Εἰς τὴν ἱδρυθησομένην ἑταιρείαν παραχωρεῖται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ὀργανώσεως ἀμοιβαίων στοιχημάτων ἐντὸς τοῦ χώρου τῶν ἱπποδρομιῶν ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ ἀπὸ 4 Μαρτίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Φιλίππου Ὀργανώσεως ἐν Ἑλλάδι».

Ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου προϊόντος τῶν ἀμοιβαίων στοιχημάτων μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων εἰσπράξεως αὐτῶν ποσοστὸν 7 ο)ο θὰ περιέρχηται εἰς τὴν ἑταιρείαν καὶ ποσοστὸν 5 ο)ο διατίθεται δι' ἔπαθλα ἱπποδρομιῶν Θεσσαλονίκης, ἀποδιδόμενα εἰς τὴν Φίλιππον Ἕνωσιν.

Ἄρθρον 18.

Ποσοστὸν ἐπίσης 15 ο)ο ἐκ τοῦ παρὰ τῆς ἑταιρείας ἱπποδρομιῶν Θεσσαλονίκης εἰσπραττομένου ἀντιτίμου εἰσιτηρίου διατίθεται 10 ο)ο μὲν διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως ἔπαθλα ἱπποδρομιῶν Θεσσαλονίκης, 5 ο)ο δὲ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἄρθρον 19.

Ἡ ἐκ μέσους τῆς ἑταιρείας ἀθέτησις ὅρου τινὸς τῆς παρούσης συμβάσεως συνεπάγεται τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐπιβολὴν χρηματικοῦ προστίμου μέχρι 10 χιλιάδων δι' ἑκάστην παράβασιν ὑπὲρ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως οὗτινος ἡ μὴ καταβολὴ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἔκπτωσιν τῆς ἑταιρείας.

Ἄρθρον 20.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἱπποδρομιῶν θέλει ἐγκρίνεσθαι ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ 3 μελῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως καὶ δύο ὑπὸ τῆς ἑταιρείας ἱπποδρομιῶν Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 21.

Τὰ τῆς λειτουργίας τῶν ἱπποδρομιῶν θέλουσι διέπεσθαι συμφώνως τῷ ἑκάστοτε ἰσχύοντι κώδικι ἱπποδρομιῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ἄρθρον 18ον τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ποσοστὸν ἐπίσης 15 ο)ο ἐκ τοῦ παρὰ τῆς Ἑταιρείας Ἱπποδρομιῶν Θεσσαλονίκης εἰσπραττομένου ἀντιτίμου εἰσιτηρίων διατίθεται 4 ο)ο μὲν διὰ τὰ ὑπὸ τῆς Φιλίππου Ἑνώσεως ἔπαθλα ἱπποδρομιῶν Θεσσαλονίκης, 4ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου ὀρφανῶν θηλέων Θεσσαλονίκης, 3 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου καὶ 4 ο)ο ὑπὲρ τοῦ λειτουργοῦντος ἐν Θεσσαλονίκῃ προσφυγικοῦ συσσιτίου «Φοῖνιξ».

Ἀναγινώσκεται εἶτα καὶ γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον «περὶ ὀργανώσεως λιμένος Πειραιῶς (Ο. Α. Π.)» ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τῆς Γερουσίας, ἔχον οὕτω :

Περὶ ὀργανώσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς (Ο. Α. Π.).

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας.)

Ἄρθρον 1.

1. Συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἑδρεῦον ἐν Πειραιεῖ, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ὀργανισμὸς τοῦ λιμένος Πειραιῶς», ἐκφερόμενον συντετμημένως διὰ τῶν γραμμάτων Ο. Α. Π., εἰς ὃ ἀνατίθεται ἡ διοίκησις τοῦ λιμένος Πειραιῶς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν κατὰ λόγον τῶν λειτουργιῶν αὐτοῦ.

2. Ὁ Ο. Α. Π. ἔχει τὰς προνομίας τοῦ Κράτους, ὡς πρὸς τὰς πάσης φύσεως ἀτελείας, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τῶν πόρων καὶ τὴν διαχείρισιν ἐν γένει τῆς περιουσίας του.

3. Ὁ Ο. Α. Π. ὑποκαθίσταται εἰς τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Πειραιῶς ὡς πρὸς πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, πλὴν ἐφ' ὅσον ἄλλως ὁρίζει ὁ παρὼν νόμος.

4. Ἡ χρῆσις πάσης περιουσίας ἀκινήτου κειμένης ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος ἀνηκούσης εἰς τὸ δημόσιον, τὸν δῆμον ἢ πᾶν ἄλλο πρόσωπον δημοσίου δικαίου, περιέρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου εἰς τὸν Ο.Α.Π. ὑπεισερχόμενον αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ καὶ δικαιούμενον νὰ διαλύσῃ ἢ μεταβάλῃ τὰς μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μισθώσεις ἢ πάσης φύσεως παραχωρήσεις πρὸς ἰδιώτας ἐπὶ παροχῇ εὐλόγου ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις.

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ λιμὴν Πειραιῶς ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος νόμου ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ λιμενίσκου Κουμουνδούρου μέχρι τοῦ Περάματος συμπεριλαμβανομένων, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τὴν θαλασσίαν καὶ τὴν χερσαίαν ζώνην.

2. Ἡ θαλασσία ζώνη περιλαμβάνει τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ του λεκάνας λιμένων καὶ προφυλαγμένων ὅρμων καὶ ἔκτασιν ἀνοικτῆς θαλάσσης εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τοῦ στομίου αὐτῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν ἐν γένει τῆς περιφερείας του.

3. Ἡ χερσαία ζώνη καθορίζεται διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐσωτερικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν, περιλαμβάνει δὲ τὴν παραλίαν, ἀποτελουμένην ἀπὸ τὴν ἀκτὴν καὶ τὸν αἰγιαλόν. Καὶ ἀκτὴ μὲν εἶναι τὸ ἐρχόμενον ὑπὸ τῆς θαλάσσης κατὰ τὰς μεγίστας συνήθεις ἀναβάσεις αὐτῆς μέρος ξηρᾶς καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ λιμένος, αἰγιαλὸς δὲ τὸ ἐρχόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων τρικυμιώδους θαλάσσης ἐνδοτέρω τῆς ἀκτῆς. Ὅπου τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὑπάρχει σχέδιον πόλεως, ἡ χερσαία ζώνη ἐκτείνεται ἀπὸ τῆς ἀκτῆς μέχρι τῆς ἐγγυτέρας οἰκοδομικῆς γραμμῆς, περιλαμβάνουσα τὰς ἐν τῷ μεταξὺ ὁδούς, πλατείας καὶ κοινοχρήστους ἐν γένει χώρους.

4. Ἡ θαλασσία καὶ χερσαία ζώνη τοῦ λιμένος Πειραιῶς διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις ἀφορώσας τὰ διὰ τοῦ λιμένος ὑπηρετούμενα ἀμέσως οἰκονομικὰ καὶ κοινωνικὰ συμφέροντα.

5. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ περιφέρεια τοῦ λιμένος Πειραιῶς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ λιμενίσκου Κουμουνδούρου, πρὸς δυσμὰς μέχρι καὶ τοῦ κόλπου Ἐλευσῖνος συμπεριλαμβανομένου, ἔτι δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς παραλίας τῆς Σαλαμῖνος μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ λιμένων καὶ ὅρμων.

Ἄρθρον 3

1. Εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς διοικήσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς περιλαμβάνεται πᾶσα ὑπόθεσις καὶ ἐνέργεια ἀφορῶσα τὰ ἔργα, τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν αὐτοῦ. Οὕτω ὁ Ο.Α.Π.

α') Ἐπιμελεῖται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων, κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν τῶν μηχανημάτων καὶ παντὸς ἐν γένει μέσου ξηρᾶς ἢ πλωτοῦ χρησίμου εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ λιμένος.

β') Κανονίζει τὰ τῆς προσορμίσεως τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων.

γ') Κανονίζει τὰ τιμολόγια καὶ τοὺς ὅρους ἐν γένει διεξαγωγῆς πάσης ἐργασίας μεταφορᾶς, καθὼς καὶ τὸν τρόπον τῶν πληρωμῶν διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἐργασίαν. Κανονίζει τὰ τιμολόγια τῶν ἀποθηκῶν δικαιωμάτων καὶ τὰ μισθώματα τῶν

χορηγουμένων πρὸς ἰδιωτικὴν ἀποταμίευσιν ἀποθηκῶν.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ἰσχὺς τῶν τιμολογίων τούτων καὶ λοιπῶν ὅρων ἐργασίας δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τοιούτων ἐργασιῶν ὁμοειδῶν ἐπιχειρήσεων, ἐκτελουμένων ἐν Πειραιεῖ ἔξω τῆς περιφερείας τοῦ λιμένος.

β') Ἀναλαμβάνει τὴν ἀπ' εὐθείας ἐκτέλεσιν πάσης ἐργασίας μεταφορᾶς.

ε') Παραλαμβάνει καὶ διαφυλάττει ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν ἢ ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ τὰ ἐμπορεύματα, συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπὸ ἀποταμίευσιν.

ς') Παραχωρεῖ εἰς τρίτους διὰ χρόνον ὄχι μακρότερον τῶν δέκα ἐτῶν τὴν χρῆσιν ὡρισμένων χώρων τῆς χερσαίας ἢ θαλασσίας ζώνης τοῦ λιμένος δι' ἔργα καὶ ἐγκαταστάσεις, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 2 καὶ 4.

ζ') Ἐπιβάλλει τέλη ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ τῶν ναυπηγημάτων ἐπὶ τῇ προσορμίσει των εἰς τὰς προκυμαίας, προβλήτας καὶ ἀποβάθρας καὶ ἐν γένει εἰς τὴν θαλασσίαν ζώνην τοῦ λιμένος.

η') Ἐπιβάλλει τέλη ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῇ διόδῳ αὐτῶν διὰ τῶν προκυμαιῶν, προβλήτων, ἀποβαθρῶν καὶ ἐν γένει διὰ τῆς παραλίας τοῦ λιμένος, καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ ἐντὸς τῆς θαλασσίας ζώνης μεταφορᾷ ἐμπορευμάτων ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον.

2. Πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ἐν ἐδαφίῳ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου διατάξεως ὁ Ο. Λ. Π. δύναται νὰ προσδιορίζῃ καὶ τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν τῶν χρησιμοποιουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ λιμένος χερσαίων ἢ πλωτῶν μέσων μεταφορᾶς κατ' εἶδος, καθὼς καὶ τοὺς ὅρους ἀσφαλοῦς αὐτῶν λειτουργίας, τοὺς ὁποίους δέον νὰ πληρῶσι ταῦτα.

3. Ὁ Ο. Λ. Π. κανονίζει ἐπίσης τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χειριζομένους τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ μέσα, τοὺς ὑπαλλήλους παραλαβῆς καὶ παραδόσεως ἐμπορευμάτων,, τοὺς φύλακας, τοὺς ἑρμηνεῖς ξενοδοχείων, τοὺς μικροπωλητάς, τοὺς τεχνίτας καὶ ἐν γένει τοὺς ἐν τῇ Ζώνῃ λιμένας ἐργαζομένους ἐργάτας τοὺς μὴ περιλαμβανομένους εἰς τὴν διάταξιν τῆς 1ης παραγράφου τοῦ 21ου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἀσκῶσι τὸ ἔργον αὐτῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ λιμένος, ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ προσόντων τῶν χειριστῶν τῶν ναυπηγημάτων λιμένος ναυτικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸν Ο. Λ. Π. ἀνατίθεται ἡ διοίκησις τῆς ἐλευθέρας ζώνης τοῦ Πειραιῶς, τῆς ὁποίας ἡ σύστασις, ὁ χαρακτὴρ, ἡ θέσις, ἡ ἔκτασις τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ διατυπώσεων καὶ ἡ λειτουργία ἐν γένει ὁρίζεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ τέλη τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ ἑξῆς ὅρια :

α') Τὰ 10 ο)ο τοῦ δημοσίου δασμοῦ, συμπεριλαμβανομένου τοῦ δημοτικοῦ φόρου, ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τελωνιζομένων ἐν τοῖς τελωνείοις τοῦ λιμένος.

β') Τὰ 100 ο)ο τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ μὴ ὑποκειμένων εἰς δημόσιον τοιοῦτον.

γ') Τὰ 100 ο)ο τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ μεταφερομένων εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

δ') Τὰ 50 ο)ο τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

ε') Τὸ τρίτον τοῦ δημοτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῆς προελεύσεως ἐμπορευμάτων, τὰ ὁποῖα μεταφορτώνονται ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἢ ἀποτίθενται εἰς τὴν ξηράν, ἀλλὰ προορίζονται πρὸς διαμετακόμισιν, μεταφόρτωσιν ἢ μεταφορὰν ἀλλαχοῦ.

ς') Τὰς 5 δραχμὰς κατὰ τόννον ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἐμπορευμάτων ἐσωτερικῆς προελεύσεως.

2. Ἡ εἴσπραξις τῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐπιβαλλομένων τελῶν δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐπὶ ἀποζημιώσει ἢ ποσοστῷ καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ο. Λ. Π. Δύνανται ὡσαύτως νὰ ἐκμισθώνωνται τὰ τέλη ταῦτα διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας.

3. Ἀπαλλάσσονται τῶν τελῶν τὰ εἰς τὸ Δημόσιον ἀποκλειστικῶς ἀνήκοντα ἀντικείμενα, τὰ δὲ ὑπὸ προμηθευτῶν ἢ ἐργολάβων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου κομιζόμενα, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη ἀπαλλαγὴ συνεφωνήθη ρητῶς.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν τακτικῶν προσόδων τοῦ Ο. Λ. Π. πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν αὐτοῦ, δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια ἐπὶ ἐγγυήσει αὐτῶν καὶ τῆς περιουσίας του ἐν γένει.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναδέχεται τὸ Κράτος τὴν ἐγγύησιν τῶν συναπτομένων ὑπὸ τοῦ Ο. Λ. Π. δανείων.

Ἄρθρον 7.

1. Καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος συντάσσεται, καθ' ἃ θὰ κανονίσῃ Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Ο. Λ. Π., δημοσιευόμενος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ἐλέγχου τοῦ ἀπολογισμοῦ ἀνατιθεμένου εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κανονίζονται τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ο. Λ. Π.

3. Ἡ ἐτησία διαχείρισις τοῦ Ο. Λ. Π. ἐλέγχεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς καταρτιζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῆς ἐκθέσεως ταύτης δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ἡ συγκέντρωσις τῶν εἰσπράξεων καὶ ἡ διενέργεια τῶν πληρωμῶν τοῦ Ο. Λ. Π. γίνεται διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8.

1. Τὰ ἀνώτερα ὄργανα διοικήσεως τοῦ Ο. Λ. Π. εἶναι:

α') Τὸ Συμβούλιον.

β') Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπή.

γ') Ὁ Γενικὸς Διευθυντής.

2. Ἡ δικαιοδοσία ἑκάστου τῶν ὀργάνων τούτων κανονίζεται διὰ τῶν ἑπομένων διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ ὀργανισμὸς λιμένος Πειραιῶς διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου, συνισταμένου διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀποτελουμένου δέ:

α) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Δήμου Πειραιῶς.

β) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

γ) ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς, ἐξ ὧν ὁ εἷς Βιομήχανος Ναυτικῆς Μηχανουργίας.

δ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

ε) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς.

ς') ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

ζ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν, ἐξ ἑνὸς τῆς Ἀκτοπλοϊκῆς Ἑνώσεως καὶ ἐξ ἑνὸς τῆς Διεθνοῦς Ναυτικῆς Ἑνώσεως.

η) ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν φορτοεκφορτωτῶν Δι-
μένος καὶ Προλιμένος Πειραιῶς , ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἐργατικοῦ προσωπικοῦ τελωνείων Πειραιῶς λαμβανομένων ἐκ τῶν κυριωτέρων ὀργανώσεων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ

Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς «Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος».

θ) ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκ δύο ἀνωτέρων πολιτικῶν μηχανικῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν, ἑνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

ι) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν τελωνείων Πειραιῶς.

ια) ἐκ τοῦ ἐπιλιμενάρχου Πειραιῶς.

ιβ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Δ)σεως Σιδηροδρόμων Ἑλληνικοῦ Κράτους,

ιγ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἀπὸ κοινοῦ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν Δ)σεων τῶν Σιδηροδρόμων Πειραιῶς—Ἀθηνῶν—Πελοποννήσου καὶ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς.

ιδ) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Τουρισμοῦ, καὶ

ιε) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου ἰδιοκτητῶν φορτηγίδων λιμένος Πειραιῶς.

2. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Δήμων ὁρίζονται ὑπὸ τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων, οἱ δὲ λοιποὶ ἀντιπρόσωποι Σωματείων, ὀργανώσεων κτλ. ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

3. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου δέον νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες καὶ νὰ ἀπολαύουν τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν δικαιωμάτων. Μέλη δὲν δύνανται νὰ εἶναι οἱ ἀσκοῦντες ἐπιχειρήσεις λιμενικῶν ἔργων καὶ οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, πλὴν τῶν ρητῶς μνημονευομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, οἱ δημοτικοὶ καὶ οἱ τοῦ Ο. Λ. Π.

4. Τὸ ἀξίωμα τοῦ συμβούλου εἶναι ἄμισθον.

5. Ἡ κενουμένη θέσις τινὸς διαρκούσης τῆς περιόδου τοῦ Συμβουλίου, συμπληροῦται ἐντὸς μηνὸς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, προκαλουμένης ὑπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας ἀποδείξεως τοῦ διοριστέου μέλους. Σύμβουλος ἀπέχων τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας θεωρεῖται παραιτηθείς.

6. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν καὶ ὀργανώσεων τὰ πρὸς σύστασιν ἢ συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου μέλη, ὁρίζονται ταῦτα διὰ τοῦ περὶ συστάσεως ἢ συμπληρώσεως τοῦ Συμβουλίου Διατάγματος ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

7. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ διαλυθῇ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας αὐτοῦ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ παράβασιν νόμου ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ Διοίκησις τοῦ Ο. Λ. Π. ἀνατίθεται εἰς τριμελῆ ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῶν Τελωνείων, τοῦ ἐπιλιμενάρχου καὶ ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, καταρτιζομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὁρίζοντος καὶ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἥτις, ἀποφασίζουσα κατὰ πλειοψηφίαν, περιορίζεται εἰς τὴν συντήρησιν τῶν πραγμάτων, μέχρι συστάσεως τοῦ Συμβουλίου, μὴ δυναμένης νὰ ἐπιβραδυνθῇ πέραν τῶν δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τοῦ προηγουμένου. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ ἀσκεῖ πλήρη τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον ἀποφασίζει παμψηφεί.

Ἄρθρον 10.

1. Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ πρώτου κατὰ τὸν παρόντα νόμοι συμβουλίου τοῦ Ο.Λ.Π., ἀνασυνιστᾶται τοῦτο ἐφεξῆς τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου τετάρτου ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἔτους, ἐξαιρουμένων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων οἵτινες ὁρίζονται κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἑκάστου δευτέρου ἀπὸ τῆς συστάσεώς του ἔτους.

2. Τὸ συνιστώμενον συμβούλιον συγκαλεῖται εἰς πρώτην συνεδρίασιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως ὑπὸ τὴν προσωρινὴν προεδρίαν τοῦ ὁριζομένου ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν αὐτοῦ καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου. Πρόεδρος δὲν δύναται νὰ ἐκλεγῇ δημόσιος ὑπάλληλος. Τὸν πρόεδρον ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος καὶ τοῦτον ὁ ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ὑποδεικνυόμενος.

3. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος δύνανται ν' ἀντικατασταθῶσι διαρκούσης τῆς περιόδου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου λαμβανομένης διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ προτάσει τοῦ τρίτου αὐτῶν. Πρότασις ἀντικαταστάσεως τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀντιπροέδρου δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἐκ νέου πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν μηνῶν.

4) Τὰ ἔξοδα παραστάσεως τῶν Προέδρων καθὼς καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς παραστάσεις αὐτῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο Λ. Π.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ὅταν οἱ παρόντες εἶναι περισσότεροι τῶν ἀπόντων. Ἐὰν ἡ συνεδρίασις ματαιωθῇ κατὰ τὴν πρώτην πρόσκλησιν ἐλλείψει ἀπαρτίας ἀρκεῖ κατὰ τὴν δευτέραν διὰ τὴν ἀπαρτίαν ἡ παρουσία τοῦ τρίτου τῶν μελῶν.

2. Ἐξαιρέσει τῶν ρητῶς ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιπτώσεων, αἱ ἀποφάσεις τοῦ συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ προέδρου. Εἶναι δὲ πάντοτε ἠτιολογημέναι.

3. Δι' ἑκάστην συνεδρίασιν συντάσσεται πρακτικὸν εἰς ὃ καταχωρίζονται αἱ λαμβανόμεναι ἀπόφασεις, τῇ αἰτήσει δὲ τῶν διαφωνούντων καὶ αἱ γνῶμαι αὐτῶν, κυροῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ συντάκτου.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ πρόεδρος τοῦ συμβουλίου, α') συγκαλεῖ τοῦτο εἰς συνεδρίασιν τακτικῶς ἅπαξ κατὰ μῆνα καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις κρίνει ἀναγκαῖον ἢ ζητήσωσι τοῦτο ἑπτὰ ἐκ τῶν μελῶν, β') διευθύνει τὰς συνεδριάσεις καὶ εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις, γ') παρακολουθεῖ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὀργάνων τοῦ Ο.Λ.Π. καὶ ἐποπτεύει πάσας τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

2. Ἡ πρόσκλησις τοῦ συμβουλίου περιλαμβάνει καὶ τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως, κοινοποιεῖται δὲ τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρότερον, πλὴν ἐν ἐπειγούσῃ περιστάσει, τὸ συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιλαμβάνηται, ἐφ' ὅσον ἀποφασίσῃ, καὶ θεμάτων μὴ ἀναγραφομένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

3. Καθ' ἃς συνεδρίασεις τοῦ συμβουλίου κωλύονται νὰ παρίστανται ὁ διευθυντὴς τῶν Τελωνείων καὶ ὁ ἐπιλιμενάρχης, κατ' εἰδικὴν ἐντολὴν αὐτῶν παρίστανται οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ των. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν ὁριζομένων δι' ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 13.

Τὸ συμβούλιον ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον ὄργανον διοικήσεως τοῦ Ο.Λ.Π., ἀποφασίζει ἐπὶ πασῶν τῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐκτείνεται ἡ δικαιοδοσία τῶν λοιπῶν ὀργάνων τοῦ Ο. Λ. Π., προσκαλεῖ ταῦτα ὅπως ἐπιλαμβάνωνται ἢ ἐπανεξετάζωσι τὰς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των ὑπαγομένας ὑποθέσεις, ἐκδικάζει τὰς τυχὸν ἐνστάσεις κατὰ τῆς κατακυρώσεως δημοπρασιῶν ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, διορίζει, προάγει, τιμωρεῖ καὶ ἀπολύει τοὺς ὑπαλλήλους, ἐγγράφει, τιμωρεῖ καὶ διαγράφει ἐκ τοῦ οἰκείου μητρώου τοὺς μονίμους ἐργάτας τοῦ λιμένος.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ μελῶν ἐξ ὧν τὰ 3 ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν μὴ δημοσίων λειτουργῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὧν εἷς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου δὲν δύ-

ναται νὰ ἐκλεγῇ μέλος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Δι' ἕνα ἕκαστον τούτων ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἐκλέγεται ἀνὰ ἓν ἀναπληρωματικὸν μέλος.

Τὰ ἕτερα τέσσαρα τακτικὰ μέλη εἰσὶν ὁ Διευθυντὴς τῶν τελωνείων Πειραιῶς, ὁ ἐπιλιμενάρχης Πειραιῶς ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, εἷς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὃντινα ἤθελεν ὁρίσῃ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς καὶ εἷς τεχνικὸς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Τούτους ἀπόντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦσιν ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον αὐτῆς μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ἐκλέγεται ὁ Πρόεδρος διὰ κλήρου. Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἓν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπ' αὐτῆς ὑποδεικνυόμενον. Ἐν ἰσοψηφίᾳ ὁ ἀναπληρωτὴς ὁρίζεται διὰ κλήρου.

2. Ὁ Πρόεδρος συγκαλεῖ τὴν ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς συνεδρίασιν τακτικῶς ἅπαξ καθ' ἑβδομάδα, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κρίνει ἀναγκαῖον ἢ ζητήσωσι τοῦτο τρία ἐκ τῶν μελῶν ἢ ὁ γενικὸς διευθυντής, διευθύνει τὰς συνεδριάσεις καὶ εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις. Δι' ἑκάστην συνεδρίασιν συντάσσεται πρακτικὸν κυρούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου καὶ προσυπογραφόμενον ὑπὸ τοῦ συντάκτου αὐτοῦ, εἰς ὃ καταχωρίζονται αἱ λαμβανόμεναι ἀποφάσεις ἢτ ολογημένως καὶ αἱ γνῶμαι τῶν διαφωνούντων αἰτήσει αὐτῶν.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ διὰ τῆς παρουσίας πέντε μελῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπαραιτήτως ὁ διευθυντὴς τῶν Τελωνείων ἢ ὁ ἐπιλιμενάρχης, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ προέδρου. Ἐὰν ἡ συνεδρίασις ματαιωθῇ ἐλλείψει ἀπαρτίας ἀρκεῖ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς προσκλήσεως ἡ παρουσία καὶ τριῶν μελῶν, ἐφ' ὅσον παρίστανται ὁ διευθυντὴς τῶν Τελωνείων καὶ ὁ ἐπιλιμενάρχης ἀλλὰ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται παμψηφεί.

Ἄρθρον 15.

1) Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει τὴν ἑξῆς δικαιοδοσίαν:

α') Διορίζει καὶ προάγει ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοὺς ἔχοντας τὰ κεκανονισμένα προσόντα κατωτέρους ὑπαλλήλους, ἤτοι τοὺς φέροντας βαθμὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς κατώτερον τοῦ τμηματάρχου Ὑπουργείου, πλὴν ἐὰν αἱ κατὰ μῆνα ἀποδοχαί των ὑπερβαίνουν τὰς τέσσαρας χιλιάδας δραχ.

β') Προσλαμβάνει ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοὺς μονίμους ἐργάτας.

γ') Προσλαμβάνει ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ ἐν ἐπειγούσῃ ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ τοὺς ἀπαιτουμένους προσωρινοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας διὰ χρόνον ὄχι μακρότερον τῶν τριῶν μηνῶν καὶ ἀπολύει αὐτούς.

δ') Ἀσκεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ἐπιβάλλουσα πάσας τὰς πειθαρχικὰς ποινὰς πλὴν τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως.

ε') Ἐξετάζει τὰ ὑποβαλλόμενα κατὰ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ παράπονα καὶ ὑποβάλλει τὸ πόρισμα τῆς ἐξετάσεως εἰς τὸ Συμβούλιον.

στ') Ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ προμηθειῶν καὶ ἀναλαμβάνει ἐν γένει ὑποχρεώσεις μέχρις ἀξίας 100.000 δραχμῶν.

ζ') Διεξάγει τὰς δημοπρασίας ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν κατακυρώνει ταύτας.

η') Ἀποφασίζει τὴν ἀπαλλοτρίωσιν κινητῶν μέχρις 20.000 δραχμῶν.

θ') Προβαίνει εἰς συμβιβασμοὺς μέχρι 10.000 δραχμῶν.

ι') Ἐπιλαμβάνεται κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ Συμβουλίου πάσης ἄλλης ὑποθέσεως, τῆς σχετικῆς ἀποφάσεώς του λαμβανομένης διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ψήφων.

2. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τακτικῶς μὲν κατὰ ἑξαμηνίαν, ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις καλεῖται, εἰς τὸ Συμβούλιον ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ γενικὸς διευθυντής, ἀντιστοιχῶν κατὰ βαθμὸν πρὸς Νομάρχην, ἐκπροσωπεῖ τὸν Ο.Α.Π. ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν, διορίζει τοὺς πληρεξουσίους δικηγόρους, διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν, εἶναι ὁ γενικὸς προϊστάμενος τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ο.Α.Π., ἐπιμελεῖται τὴν ἐκτέλεσιν συντήρησιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἔργων, κτιρίων, ἐγκαταστάσεων, μηχανημάτων καὶ παντοίων μέσων τοῦ Ο.Α.Π., διευθύνει τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ λιμένος, ρυθμίζει κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν τελωνείων καὶ τοῦ ἐπιλιμενάρχου τὴν ἐν γένει λειτουργίαν αὐτοῦ, ἐκδίδει τὰς ἀναγκαίας ἀστυνομικὰς διαταγὰς διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐντὸς τῶν περιπεφραγμένων τμημάτων τῆς χερσαίας ζώνης τοῦ λιμένος, τῶν ἐπὶ τούτῳ τετυγμένων φυλάκων τοῦ Ο.Α.Π. ἐξομοιουμένων πρὸς ἀστυνομικὰ ὄργανα διὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ παραβάσεων. Προκαλεῖ ἐπὶ πλέον τὴν ἐκδοσιν ἀστυνομικῶν διαταγῶν ἐν μέρους τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν διὰ τοὺς ἀνοικτοὺς χώρους τοὺς ἀποτελοῦντας μέρη τῆς ζώνης λιμένος.

2. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς εἰδικώτερον:

α') Προσλαμβάνει ἐν ἐπειγούσῃ ἐκτάκτῳ ἀνάγκῃ προσωρινοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐργάτας διὰ χρόνον ὄχι μακρότερον τοῦ μηνὸς καὶ ἀπολύει αὐτούς.

β') Ἀσκεῖ ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, ἐπιβάλλων εἰς αὐτοὺς ποινὴν προστίμου μέχρι χιλίων δραχμῶν καὶ χορηγεῖ τὰς πρὸς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐργάτας ἀδείας.

γ') Ἐνοικιάζει τὰς ἀποθήκας καὶ τὰ διαμερίσματα ἀποταμιεύσεως, ἐγκρίσει τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς.

δ') Ὁρίζει μετὰ συνεννόησιν τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς καὶ συναίσει τῆς τελωνειακῆς τὰς καταλλήλους θέσεις διὰ τὴν παραβολὴν τῶν πλοίων καὶ τὴν ἐκφόρτωσιν καὶ ἀπόθεσιν τῶν ἐμπορευμάτων.

ε') Κατανέμει τοὺς ἐργάτας ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐποπτεύει τὴν κανονικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας αὐτῶν.

στ') Ἐκτελεῖ ἔργα καὶ προμηθείας μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν.

3. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς παρίσταται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰσηγεῖται τῇ ἀδείᾳ τοῦ προέδρου τὰς ὑποθέσεις καὶ ἐκφέρει ἄνευ ψήφου τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ πασῶν τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων, ἥτις καὶ καταχωρίζεται εἰς τὰ πρακτικά.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς διορίζεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ο.Α.Π. ἐπὶ θητείᾳ πέντε ἐτῶν καὶ ἐπὶ μισθῷ καθοριζομένῳ κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

2. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς ἀπολύεται καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας του διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ο.Α.Π., λαμβανομένην διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ δι' ἀνεπάρκειαν ἢ βαρεῖαν ἀμέλειαν.

3. Διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Α.Π.

Ἄρθρον 18.

1. Ἁρμόδιοι Ὑπουργοὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄσκησιν τῆς ἐποπτείας καὶ τοῦ ἐλέγχου τοῦ Ο.Α.Π. εἶναι:

α') Τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὰ δημόσια κτήματα, τὰ τιμολόγια τῶν ἀποθηκῶν δικαιωμάτων, τὰς

ἐνοικιάσεις τῶν λιμενικῶν ἀποθηκῶν καὶ τῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως, τὴν ἐγκατάστασιν τῶν τελωνειακῶν γραφείων καὶ τὴν διενέργειαν ἐν γένει τῶν τελωνισμῶν, τὴν εἴσπραξιν ἢ ἐκμίσθωσιν τῶν τελῶν, τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς ἐλευθέρας ζώνης.

β') Τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει τοὺς κανονισμοὺς τῶν ἐργασίμων ὡρῶν τῶν ἐργατῶν, τῶν ἡμερομισθίων, τῶν τιμολογίων τῶν φορτοεκφορτώσεων, καὶ τῶν πρακτορειακῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν σχετικῶν ζητημάτων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἰσχυούσης ἐργατικῆς νομοθεσίας.

γ') Τῶν Ναυτικῶν (Διεύθυνσις Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ) δι' ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς προσορμίσεως τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων, εἰς τὰ πληρώματα καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ λιμένος.

δ') Τῆς Συγκοινωνίας, δι' ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων καὶ μηχανημάτων φορτώσεως καὶ ἐκφορτώσεως, τὰ τιμολόγια τῆς χρήσεως τούτων, καὶ τὴν ἐν γένει διοίκησιν τοῦ λιμένος, πλὴν καθ' ὅσον ὑπόκειται εἰς ἕτερον Ὑπουργόν.

2. Τῆς κοινῆς δὲ ἁρμοδιότητος εἶναι: α') τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας ἡ κατάρτισις τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ καὶ ἡ σύναψις δανείων. β' τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν ἡ ἐπιβολὴ τελῶν ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ ναυπηγημάτων, γ') τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ἐπιβολὴ τελῶν ἐπὶ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ ἡ παραχώρησις τῆς χρήσεως τῆς δημοσίας κτήσεως δι' ἐγκαταστάσεις βιομηχανικὰς ἢ ἐμπορικάς.

Ἄρθρον 19.

1. Πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τοῦ Ο.Α.Π. ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς καταρτίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ, τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν ἢ τῆς ἐκμισθώσεως αὐτῶν, τῆς συνάψεως δανείων, τῆς ἀγοραπωλησίας ἀκινήτων, τῆς παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δημοσίων κτημάτων ὑπὲρ τὰ πέντε ἔτη, τῆς ἐπιβολῆς τελῶν ἐπὶ τῶν πλοίων, ναυπηγημάτων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

2. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων, προμηθειῶν καὶ δημοπρασιῶν ἰσχύουν ἀναλόγως αἱ περὶ λιμένων ἐν γένει καὶ περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, πλὴν καθ' ὅσον τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀντικειμένων ὑπερβαίνει τὰς 250.000 δραχμῶν ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐὰν δὲ δὲν τὰς ὑπερβαίνῃ, αἱ ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων τοῦ Ο.Α.Π. εἶναι ἐκτελεσταί. Ἀλλ' ἐὰν ἡ σχετικὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἄνω τῶν 250.000 δραχμῶν ὑποθέσεων δὲν ἀνακοινωθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ οἰκείου πρακτικοῦ τοῦ Ο.Α.Π. τεκμαίρεται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ.

4. Προκειμένου περὶ ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ συνολικὴ δαπάνη ὑπολογίζεται ἀνωτέρα τῶν δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀπαιτεῖται πρὸς ἔγκρισιν αὐτοῦ ἡ ἔκδοσις Διατάγματος, ἐὰν δὲ ἡ δαπάνη εἶναι ἀνωτέρα τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων, ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος συνοδευόμενος ὑπὸ λεπτομεροῦς προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης καὶ ὑπὸ τῆς σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων. Ἐν τῇ περιπτώσει αὐτῇ πρὸς τῆς ἐγκρίσεως ἔργου διὰ Διατάγματος συνδημοσιεύεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς δαπάνης καὶ ἡ σχετικὴ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

5. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ο.Α.Π. δύναται νὰ ζητῇ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναθεώρησιν πάσης ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας ἀπερρίφθη ἢ ἀνεστάλη ἰδία αὐτοῦ ἀπόφασις.

6. Τὸ Συμβούλιον καὶ ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλουν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων ἐντὸς τῆς ἑπομένης τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρον 20.

1. Πάντες οἱ ἐργάται λιμένος, κομισταὶ τελωνείου καὶ ἐργάται Αἰθούσης ἀποσκευῶν ὑπάγονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν τῇ ζώνῃ λιμένος ἐργασίας καὶ ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς.

2. Πᾶσαι αἱ φορτοεκφορτωτικαὶ ἐργασίαι διενεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ο. Α. Π. ὅστις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καθοριζομένων τιμολογίων εἰσπράττει τὰ ἐργατικὰ καὶ κομιστικὰ ἐν γένει δικαιώματα, ἐξ ὧν ἀμείβει τοὺς ἐργάτας ἐπὶ τῇ βάσει ἡμερομισθίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Α. Π.

Ὁ Ὀργανισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἐξασφαλίζῃ εἰς πάντας τοὺς ἐργάτας τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ 1 παραγράφῳ τοῦ 21 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου, ἀκέραιον τὸ ἡμερομίσθιον καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἐφ' ὅσον ἐργάζονται εἰς τὴν ἐλευθέραν ζώνην εἴτε καὶ ἐκτὸς αὐτῆς ἐφ' ὅσον οὗτος ἐκτελεῖ ἀπ' εὐθείας τὰς φορτοεκφορτωτικὰς ἐργασίας. Τὰ ἡμερομίσθια καταβάλλονται καθ' ἑβδομάδα.

Διὰ τοῦ Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ περιπτώσεις χορηγήσεως κανονικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν ἐργατῶν καὶ ὁρισθήσεται ἀνάλογος ἀποζημίωσις διαρκουσῶν τούτων.

3. Προκειμένου περὶ φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν γινομένων ἐντὸς τοῦ κυρίου λιμένος καὶ προλιμένος Πειραιῶς, ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἐλευθέρας ζώνης, ἤτοι περὶ μεταφορῶν κλπ. ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ τελων. ἔδαφος, δύναται ὁ Ο.Α.Π. νὰ ἀναθέτῃ ταύτας εἰς ἀνεγνωρισμένας ἐργατικὰς ὀργανώσεις ἀμειβομένους οὐχὶ δι' ἡμερομισθίου ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τιμολογίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Π. ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κομιστῶν τελωνείων τὰ εἰσπρατόμενα ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ κόμιστρα κατανέμονται ἐξ ἴσου μεταξὺ πάντων τῶν εἰς τὸ τελωνειακὸν ἔδαφος ἐργαζομένων ἑταιρειῶν.

4. Προκειμένου περὶ τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν ἐντὸς τοῦ κυρίου λιμένος Πειραιῶς ἐνεργουμένων, ἤτοι πέραν καὶ ἔξω τῶν Μηχανουργείων Βασιλειάδου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Περιπτέρου ἐξ ἄλλου δύνανται νὰ γίνωνται αὐταὶ ἀποφάσει τοῦ «Ο. Α. Π.» εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ἐργοδοτρίας ἐπιχειρήσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη κέκτηται τὰ τεχνικὰ καὶ ἐπαγγελματικὰ μέσα διενεργείας τῶν φορτοεκφορτώσεων αὐτῆς, εἴτε ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων ἐργατικῶν ὀργανώσεων ἀμειβομένων οὐχὶ δι' ἡμερομισθίου ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τιμολογίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ο. Α. Π.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων 3 καὶ 4 ἡ ἀνάθεσις τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν καὶ ἡ καταβολὴ τῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἐργάτας γίνεται πάντοτε τῇ μεσολαβήσει καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ο.Α.Π. Ἐπὶ ἐγκριθέντων ἀφισθητήσεων τῶν τιμολογίων ἀποφαίνεται ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ ὁποίου ἡ ἀπόφασις εἶνε προσωρινῶς ἐκτελεστὴ χωρούσης κατ' αὐτῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἥτις ἀποφαίνεται τελεσιδίκως.

Ἄρθρον 21.

1. Οἱ κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1930 ἐφωδιασμένοι διὰ βιβλιαρίου ἐπαγγελματικῆς ταυτότητος περὶ ὧν ὁ νόμος 3459 ἐργάται λιμένος καὶ προλιμένος Πειραιῶς ἤτοι οἱ φορτοεκφορτωταὶ λιμένος καὶ προλιμένος Πειραιῶς καὶ οἱ ἐργάται Τελωνείου οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἕνωσιν ἐργατικοῦ προσωπικοῦ Τελωνείων Πειραιῶς καὶ τὸν «Σύνδεσμον ἐργατῶν Αἰθούσης Ἀποσκευῶν Τελωνείων Πειραιῶς» ἢ ταυτότης τῶν ὁποίων πιστοποιηθήσεται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τελωνῶν διορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς μόνιμοι ἐργάται καὶ καταγράφονται εἰς τὸ μητρῶον ἐργατῶν τοῦ Ο.Α.Π. ἐφοδιαζόμενοι παρ' αὐτοῦ διὰ βιβλιαρίου ταυτότητος ἄνευ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἐργάτης ἢ κομιστὴς δύναται νὰ ἐργασθῇ ἐν τῷ λιμένι.

2. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ο.Α.Π., προτάσει τοῦ Γενικοῦ Δι-

ευθυντοῦ ἀπολύει τοὺς ἀνικάνους λόγῳ γήρατος ἢ νοσήματος ἀνιάτου ἐργάτας ἢ κωφαλάλους ἢ τυφλωθέντας ἢ προλιμένος Πειραιῶς τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ 1 παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου. Καὶ εἰς μὲν τοὺς λόγῳ γήρατος ἀπολυομένους παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαῖον ἐπίδομα κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος «περὶ Ταμείου Προνοίας ἐργατῶν τοῦ Ο.Α.Π.» καθοριστησόμενα. Διὰ τὰ φορητὰ ἐργαλεῖα τῶν ἀπολυομένων ἐργατῶν ἢ διὰ τὰ ἄχρηστευόμενα τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοιούτων λόγῳ τῆς μεταβολῆς τοῦ συστήματος φορτοεκφορτώσεων χορηγεῖται ἀνάλογος ἀποζημίωσις ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθοριστησόμενα.

3. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἀπολύει τοὺς πλεονάζοντας ἐργάτας τοῦ κυρίου λιμένος ἢ προλιμένος Πειραιῶς τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ 1 παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἢ ὅσους θὰ πλεονάσωσιν ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν μηχανημάτων φορτοεκφορτώσεως εἰς τοὺς ὁποίους χορηγεῖται ἀνάλογον ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαῖον ἐπίδομα κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος «περὶ Ταμείου Προνοίας ἐργατῶν τοῦ Ο. Α. Π.» καθοριστησόμενα.

4. Οἱ λόγῳ βαρέων παραπτωμάτων ἀπολυόμενοι, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐργάται δικαιοῦνται πλήρων ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνὸς καὶ τοῦ ἀναλόγως τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν μηνιαίου ἐπιδόματος κατὰ τὰ καθοριστησόμενα ἐν τῷ Διατάγματι «περὶ Ταμείου Προνοίας ἐργατῶν τοῦ Ο.Α.Π.

5. Ἡ πρόσληψις καὶ ὁ διορισμὸς νέων ἐργατῶν πρὸς πλήρωσιν κενῶν, διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰσηγήσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, εἰς ἣν δέον νὰ ἐπισυνάπτηται:

α) Πιστοποιητικὸν τῆς οἰκείας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνηται ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι ἐγεγγραμμένος εἰς τὸ Μητρῶον τῶν ἀρρένων τοῦ Δήμου Πειραιως καὶ ἔχει συμπληρώσει, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς αἰτήσεως τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ὁρίσῃ καὶ ἄλλους γειτονικοὺς Δήμους ἢ Κοινότητας, ἀπολαύοντας τοῦ ἰδίου δικαιώματος.

β) Πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς ἐμφαῖνον ὅτι ὁ αἰτῶν δὲν κατεδικάσθη ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 22 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐπὶ ἁπάτῃ ὑπεξαιρέσει, κλοπῇ κλπ. καὶ λαθρεμπορίᾳ καὶ

γ) Ἔγγραφον βεβαίωσιν Κρατικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι ὁ αἰτῶν εἶναι ἀρτιμελὴς καὶ ὑγιὴς ὅπως ἀσκῇ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργάτου λιμένος καὶ ὅτι δὲν παρουσιάζει διανοητικήν τινα ἀνωμαλίαν.

6. Ἔκτακτοι ἐργάται προσλαμβάνονται προσωρινῶς ἐὰν παρατῇ ἄμεσος ἀνάγκη ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Κατὰ τὴν πρόσληψιν ἐκτάκτων ἐργατῶν προτιμῶνται οἱ ὡς πλεονάζοντες ἀπολυθέντες ἐφ' ὅσον κρίνονται κατάλληλοι καὶ ἐφ' ὅσον λαμβάνουσι μηνιαῖον ἐπίδομα, οὗ ἡ καταβολὴ ἀναστέλλεται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας

Οἱ ἔκτακτοι ἐργάται ἀμείβονται δι' ἡμερομισθίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου οὐδὲν ἀποκτῶντες δικαίωμα πρὸς μονιμοποίησιν ἢ συμμετοχὴν εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας. Μόνον δ' ἐν περιπτώσει προσλήψεως νέων μονίμων ἐργατῶν προτιμῶνται ἐφ' ὅσον ἔχουσι τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα τὰ ἀναγραφόμενα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ καὶ ἔχουσιν ἐπιδείξῃ ὡς ἔκτακτοι ἐργάται, ἐργατικότητα καὶ καλὴν διαγωγήν.

Ἄρθρον 22.

1. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κανονίζονται :

α') Ἡ σύνθεσις, ἡ διαίρεσις καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ο.Α.Π. καὶ ἡ ἁρμοδιότης ἑκάστης.

β') Τὰ τῆς κατατάξεως τῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Λιμενικῷ Ταμείῳ τακτικῶν ὑπαλλήλων εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ο. Α. Π. κατὰ λόγον τῆς ἱκανότητός των, ἐλεγχομένης ὡς θὰ κανονίσῃ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου

γ') Τὰ προσόντα διορισμοῦ καὶ προαγωγῆς, τὰ τῶν ἀδειῶν, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί, οἱ λόγοι τῆς ἀπολύσεως καὶ τὰ τῆς μονιμότητος αὐτῶν.

δ') Αἱ περιπτώσεις προσλήψεως προσωρινῶν ὑπαλλήλων.

2. Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετήσαντες εὐδοκίμως ὑπάλληλοι παρὰ τῷ λιμενικῷ Ταμείῳ Πειραιῶς ὑπὲρ τὴν διετίαν διορίζονται εἰς κενὰς θέσεις κατὰ προτίμησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου καὶ ἐφ' ὅσον συγκεντρώνουν τὰ εἰδικῶς καθοριστησόμενα διὰ τοῦ διατάγματος περὶ οὗ ἡ προηγουμένη παράγραφος προσόντα ἐπὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ τῶν λοιπῶν ὁμοταγῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ο.Α.Π.

3. Ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ τὸ περὶ οὗ ὁ νόμος 3459 Γραφεῖον ἐργασίας λιμένος Πειραιῶς καταργεῖται, τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ ἅμα τῇ λειτουργίᾳ τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ο. Α. Π. ἀπολύεται διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἀπολυόμενον ἀπὸ τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας προσλαμβάνεται μὲ τὸν αὐτὸν μισθὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ο.Α.Π., κατατασσόμενον εἰς ἀναλόγους θέσεις κατὰ τὴν διάταξιν τῆς § 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφόσον ἕκαστος τῶν ἀπολυθέντων ἤθελεν ὑποβάλῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ αἴτησιν διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀπολυομένου ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας προσωπικοῦ διαφυλάττονται τὰ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἀναγνωριζόμενα δικαιώματα.

4. Ἐπιτρέπεται κατ' αἴτησιν τοῦ συμβουλίου τοῦ Ο. Α. Π. ν' ἀποσπῶνται παρ' αὐτῷ δημόσιοι ὑπάλληλοι μισθοδοτούμενοι παρὰ τοῦΟ.Α.Π.εἰς θέσεις προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ διατάγματος καὶ ἐπὶ τῷ μισθῷ τούτων ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνώτερος τοῦ εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνήκοντος ἢ ἐπὶ ἐπιδόμασι εἰδικῷ, διατρουμένων εἰς ἀκέραιον τῶν ἐκ τῆς ἰδιότητός των ὡς δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουν σώματος ἀπορρεόντων δικαιωμάτων αὐτῶν.

5. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας δύναται νὰ συστηθῇ Ταμεῖον Προνοίας τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ο.Α.Π., σκοπὸν ἔχον τὴν παροχὴν ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαίου βοηθήματος εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ο.Α.Π.

6. Πᾶσα τροποποίησις τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 διατάγματος γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ Ο.Α.Π.

Ἄρθρον 23

Ἐκτὸς τῶν ὑποχρέων κατὰ τὸν παρόντα νόμον νὰ ἐφοδιάζωνται ὑπὸ τοῦ Ο. Α. Π. δι' ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἐν λιμένι, πᾶς ἀσχολούμενος εἰς οἱανδήποτε ἐν τῷ λιμένι ἐργασίαν, οἷον οἱ πλοίαρχοι καὶ τὰ πληρώματα πλοίων καὶ ναυπηγημάτων, ἔμποροι, πράκτορες, μεσῖται, ἐπιχειρηματίαι ἐν γένει μεταφορῶν, θαλασσίων ἔργων καὶ βιομηχανιῶν καὶ οἱ ἐντεταλμένοι αὐτῶν ὀφείλουν πρὸς τὰ ὄργανα τοῦ Ο.Α.Π. οἵαν καὶ πρὸς τὰ ὄργανα πάσης ἀρχῆς τοῦ Κράτους ὑπακοήν.

Ἄρθρον 24.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν παραπεμπόμενος ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ὁ ἀσκῶν ἐν τῷ λιμένι ἐπάγγελμα, διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἄδεια τοῦ Ο. Α. Π.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ χρησιμοποιῶν δι' ἐργασίαν ἐν τῷ λιμένι πρόσωπα στερούμενα τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτουμένης ἀδείας τοῦ Ο. Α. Π.

3. Ἀνεξαρτήτως τῆς συντρεχούσης τυχὸν ποινικῆς διώξεως τιμωρεῖται διὰ προστίμου μέχρι δισχιλίων δραχμῶν πᾶσα παράβασις τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τούτου ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ο. Α. Π. κανονισμῶν περὶ τῆς διεθαγωγῆς τῆς ἐν τῷ λιμένι ἐργασίας καὶ ἀστυνομικῶν διατάξεων. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ἀνεκκλήτως μέχρι διακοσίων δραχμῶν ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ, μέχρι χιλίων ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ μέχρι χιλίων πεντακοσίων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

4. Ἐὰν ὁ παραβάτης τῶν κανονισμῶν ἢ τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος, εἶναι ἐργάτης, ἐκτὸς τοῦ προστίμου δύναται ν' ἀπαγγελθῇ κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου κατὰ πρότασιν τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ προσωρινὴ ἢ ὁριστικὴ ἀπαγόρευσις ἀσκήσεως παντὸς ἐπαγγέλματος ἐν τῷ λιμένι, ἐν τῇ τελευταίᾳ δὲ περιπτώσει ἂν εἶνε μόνιμος διαγράφεται καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου μητρώου τοῦ Ο. Α. Π.

5. Ἡ αὐτὴ ἀπαγόρευσις δύναται νὰ ἀπαγγελθῇ ἐκτὸς τοῦ προστίμου καὶ κατὰ παντὸς αὐτοπροσώπως εἴτε ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἐργαλάδου ἐργαζομένου εἰς οἱανδήποτε ἐν τῷ λιμένι ἐργασίαν ἐκ τῶν ὑποχρέων νὰ εἶνε ἐφωδιασμένοι δι' ἀδείας τοῦ Ο. Α. Π. πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος των ἐν τῷ λιμένι, ἀκυρουμένης τῆς ἀδείας ἐν ᾗ περιπτώσει ἀπηγορεύθη ὁριστικῶς ἡ ἄσκησις ἐπαγγέλματος ἐν τῷ λιμένι.

6. Ἐὰν εἰς τὰς πειθαρχικῶς κολαζομένας παραβάσεις, περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι, ὑποπίπτουν δημόσιοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ο. Α. Π. ἡ ἄσκησις τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τούτων.

7. Τὰ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον πρόστιμα εἰσπράττονται κατὰ τὰς περὶ εἰσπάξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις καὶ περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Ἐργατῶν τοῦ Ο.Α.Π. Ἐὰν δὲ ὁ καθ' οὗ ἐπεβλήθη τὸ πρόστιμον εἶνε ἐργάτης παρακρατεῖται τὸ πρόστιμον ἐκ τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἐν τῷ λιμένι ἐργασίαν του.

8. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους παραπεμπόμενος ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως πᾶς ὅστις δι' ἔργων ἢ λόγων προπαγανδίζει κατὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐν τῷ λιμένι ἐργασίας σύμφωνα μὲ τὸν παρόντα νόμον, καθὼς καὶ ὅστις ἐμποδίζει πάντα ἐξουσιοδοτημένον ὑπὸ τοῦ Ο.Α.Π. ὅπως ἀναλάβῃ οἱανδήποτε ἐν λιμένι ἐργασίαν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται πᾶς ἐργάτης ἢ ἐργοδότης ὅστις παραβιάζει τὰ τιμολόγια τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως δι' ἐσκεμμένης καθυστερήσεως τῆς ἐργασίας εἴτε κατ' ἄλλον οἱονδήποτε τρόπον.

Ἄρθρον 25.

1. Συνιστᾶται Ταμεῖον Προνοίας τῶν ἐργατῶν λιμένος Πειραιῶς, σκοπὸν ἔχον τὴν παροχὴν ἐφ' ἅπαξ ἢ μηνιαίου βοηθήματος εἰς τοὺς διαγραφομένους ἐκ τοῦ οἰκείου μητρώου τοῦ Ο. Α. Π. μονίμους ἐργάτας.

2. Δι' εἰδικοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καταρτιζομένου καὶ κυρουμένου διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλουν καθορισθῇ: α') αἱ περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ διαγραφόμενος ἐκ τοῦ ἀνωτέρω μητρώου ἐργάτης εἴτε ἡ οἰκογένειά του δικαιοῦνται εἰς ἐπίδομα, β') τὸ κατὰ λόγον τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς οἰκογενειακῆς καταστάσεως τοῦ ἐργάτου χορηγητέον ποσὸν ἐπιδόματος, γ') ἡ διαδικασία πρὸς ἀπονομὴν τοῦ ἐπιδόματος, δ') τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ ταμείου, ε') οἱ πόροι τοῦ ταμείου ἐν λεπτομερείᾳ.

3. Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι ἡ εἰσφορὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀνάλογοι κρατήσεις ἐκ τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν καὶ εἰδικὸν ποσοστὸν 5 ο/ο ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων ἐξ ἀποθηκικῶν δικαιωμάτων καὶ μισθωμάτων ἀποθηκῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας τὸ ἥμισυ τῶν εἰσπράξεων ἐξ ἀποθηκικῶν δικαιωμάτων καὶ μισθωμάτων ἀποθηκῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος καταρτισθῇ εἰδικὸν ἔνοπλον «Σῶμα φυλακῆς Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς», οὗ ὁ σκοπὸς ἔσται ἡ φύλαξις τῶν ἀποθηκῶν, κτιρίων, μηχανημάτων, ἐργαλείων, ἐμπορευμάτων καὶ ἐν γένει τῶν περιπεφραγμένων χώρων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς καὶ ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐν αὐτοῖς

Ἄρθρον 27.

1. Διὰ διατάγματος κανονίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου. Διὰ διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὡσαύτως ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἥτις δύναται νὰ εἶνε κατὰ χρόνον διάφορος ὡς πρὸς τὰς διαφόρους διατάξεις αὐτοῦ.

2. Ἐφ' ὅσον τίθενται εἰς ἰσχὺν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται αἱ ἀντικείμεναι εἰς αὐτὰς διατάξεις περὶ λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς, περὶ λιμενικῆς ἐπιτροπείας αὐτοῦ, περὶ λιμένων ἐν γένει καὶ λιμενικῶν ταμείων.

3. Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930–1931 αἱ διατάξεις περὶ εἰσφορᾶς τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Πειραιῶς πρὸς ἐξυγίανσιν τοῦ Νέου Φαλήρου, καὶ αἱ πρὸς τὸ εἰδικὸν ταμεῖον μηχανημάτων λιμενικῶν ἔργων.

4. Οἱ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 2105 πόροι προκειμένου περὶ τῶν τελωνείων Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν ἐνισχύονται δι' ἀναγραφῆς ἀναλόγων πιστώσεων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θέλουσι καθορισθῇ τίνες διατάξεις τῶν περὶ λιμένων ἐν γένει καὶ λιμενικῶν ταμείων ἐκ τῶν μὴ ἀντικειμένων εἰς ῥητὰς τοιαύτας τοῦ παρόντος νόμου ἐπεκτείνονται καὶ ἐπὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς.

6. Καταργοῦνται ἀφ' ἧς θέλει ὁρίσει Διάταγμα, ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ τέλη ὑπερημερίας τοῦ Δημοσίου διὰ τ' ἀποτιθέμενα εἰς κεκαλυμμένους ἢ ἀκάλυπτους χώρους τοῦ λιμένος ἐμπορεύματα, πλὴν τῶν ἀποτιθεμένων εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν ἀζητήτων

Συζητουμένου εἴτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ μεταρρυθμίσεως εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. Ἐσωτ.) δηλοῖ ὅτι ἡ συζήτησις θὰ διεξαχθῇ ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῆς Κοινοβ. Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέφερε τροποποιήσεις τινὰς ἃς καὶ ἀναγινώσκει.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου, δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν τροποποίησιν ταύτην.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 1-16, ὡς ἐτροποποιήθησαν.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 17 ὁ κ. **Κ. Στίμος** λαμβάνων τὸν λόγον συνιστᾷ τὴν διαγραφὴν τόσον αὐτοῦ ὅσον καὶ τῶν ἑπομένων ἄρθρων 18-20 ὡς ἀντισυνταγματικῶν. Ἐπὶ τούτοις παρατηρεῖ ὅτι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων αὐτῶν θὰ ἐπιφαρυνθῇ ἡ τιμὴ τῶν μικρῶν ἰχθύων, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν τροφὴν τοῦ πτωχοῦ λαοῦ, ἐνῷ θὰ ἔδει ἡ ἐπιφάρυνσις νὰ γίνῃ ἐπὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων, τοὺς ὁποίους καταναλίσκουν οἱ εὐπορώτεροι.

Ὁ κ. **Σ. Χούρσογλου** ἐκφράζει τὴν γνώμην ὅτι εἶναι ἀντισυνταγματικὴ ἡ διάταξις περὶ τριπλασιασμοῦ τῆς φορολογίας δι' ἁπλοῦ διατάγματος καὶ προσθέτει ὅτι τὸ λαμβανόμενον μέτρον εἶναι ἐπιζήμιον καὶ ἄστοργον.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** ὑπεραμυνόμενος τῆς διατάξεως λέγει ὅτι ἐξασφαλίζεται δι' αὐτῆς εὐθήνεια εἰς τὰς λαϊκὰς τάξεις, συγχρόνως δὲ καὶ ὁ δῆμος Θεσσαλονίκης ἱκανοποιεῖται, καὶ τὸ σύστημα καθίσταται ἀνθρωπινότερον, καὶ ἡ παρατηρουμένη σήμερον ἐκμετάλλευσις 3.000 ἀνθρώπων ὑπὸ 2-3 ἐπιτηδείων καταπαύει.

Ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** ἐριστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς καταθλιπτικότητος τοῦ φόρου τούτου εἰς βάρος μιᾶς τῶν πτωχοτέρων τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τῆς τῶν ἁλιέων ἀνοικτῆς θαλάσσης, καὶ ὑπομιμνήσκει ὑπόσχεσιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τούτου, συνιστῶν τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑποσχέσεως ταύτης, ἀναπληρουμένων τῶν ἐκ τῆς φορολογίας ταύτης ἐσόδων τῶν

δήμων ἄλλοθεν. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ κατάργησις, συνιστᾷ τὴν διαρρύθμισιν τῆς φορολογίας ἥτις πιέζει τοὺς πτωχοὺς ἁλιεῖς.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** ἐρωτᾷ ἐὰν πρόκειται τὸ μέτρον νὰ γενικευθῇ.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. Ἐσωτ.) ἀπαντῶν ἀναφέρει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου ἐπὶ τουρκοκρατίας, τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ, κατὰ τὴν χονδρικὴν πώλησιν, τὰς διαμαρτυρίας τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἡ ἰσχὺς τοῦ φόρου τούτου καὶ ἐξηγεῖ ὅτι οὐδεμία σχέσις ὑφίσταται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δημοσίου φόρου, καὶ ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς τυχὸν συνεισπράξεως αὐτῶν εἶναι συμπτωματικόν. Παρατηρεῖ ἐν συνεχείᾳ ὅτι οὐδεμία ἀντισυνταγματικότης ὑπάρχει εἰς τὸν διὰ διατάγματος τριπλασιασμὸν τοῦ φόρου, ὡς δὲν ὑφίσταται λόγος ἀντιρρήσεων ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐκθέσεως τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ φόρου δημοτικοῦ.

Ὁ κ. **Π. Καρασεβδᾶς** συνιστᾷ τὴν δι' εἰδικοῦ νόμου λῆψιν μέτρου ἐπιτρέποντος εἰς τὰ κοινοτικὰ συμβούλια νὰ καθορίζουν τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως, τιθεμένου ἐν τῷ νόμῳ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου.

Ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. Ἐσωτ.) δηλοῖ ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μέτρου δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀντίρρησιν, ἐφ' ὅσον ἤθελε τοῦτο ζητηθῇ.

Κατὰ πρότασιν τοῦ κ. **Ε. Βενιζέλου** (Πρωθ.) ἀποφασίζεται ὅπως ἡ Βουλὴ ἀποφανθῇ πρότερον ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρων καὶ ἀκολούθως ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ ἄρθρα 17-19.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 20 ὁ κ. **Γ. Σίδερης** (Ὑπ. Ἐσωτ.) δηλοῖ ὅτι οὐδεμίαν ἐμμονὴν ἔχει ἐπὶ τῆς διατάξεως αὐτῆς, τῆς Βουλῆς οὔσης ἐλευθέρας νὰ ἀποφανθῇ.

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη ὑπὸ τοῦ κ. **Προέδρου**, δέχεται δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον 20 ὡς ἔχει.

Ἀναγινώσκονται εἶτα καὶ γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ ὡς ἔχουν τὰ ἄρθρα 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 καὶ 30.

Ὁ κ. **Γ. Βασιλειάδης** προτείνει τὴν προσθήκην ἄρθρου ὁρίζοντος ὅτι ἐπὶ ὁμαδικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ὁ φόρος καταβάλλεται εἰς τὰς κοινότητας ἐκ τῶν ὁποίων κατάγονται οἱ καλλιεργηταί.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) παρατηρεῖ ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς σκοπιμότητος τῆς διατάξεως ταύτης, τὸ δι' αὐτῆς θιγόμενον ζήτημα εἶναι σοβαρὸν καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ληφθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις σήμερον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Προκειμένου ν' ἀρχίσῃ ἡ β' κατ' ἄρθρον συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως», ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.), λέγει ὅτι ἐπροτάθη ἀπὸ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων ἡ ἀναβολὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ ὅτι μὲ τὴν σπουδὴν αὐτὴν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας δὲν εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ τὸ συζητήσωμεν. Δύο ὁδοὶ ἀνοίγονται: ἢ νὰ τὸ ἀφίσωμεν διὰ τὸν Ὀκτώβριον ἢ νὰ πάρωμεν δι' αὐτὸ ἐξαιρετικὴν ἐξουσιοδότησιν διότι μὲ τὴν τελευταίαν καταπόνησιν τῆς Βουλῆς πιστεύω νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ ζητήσωμεν καμμίαν ἐξουσιοδότησιν. Δέχομαι συνεπῶς νὰ τὸ παραπέμψωμεν εἰς μίαν ἐπιτροπὴν εἰς ἣν νὰ μετέχουν καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ ἡ ὁποία νὰ ἀποφασίσῃ τὰ τοῦ νομοσχεδίου μὲ ἡσυχίαν. Ἐὰν ἡ πρότασις αὕτη δὲν γίνῃ δεκτὴ τότε νὰ τὸ ἀφίσωμεν διὰ τὸν Ὀκτώβριον.

Α. Παπανάστασίου. Ἐφόσον, λέγει, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ λάβῃ ἐξουσιοδότησιν δὲν ὑπάρχει λόγος καὶ δι' αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον νὰ γίνῃ ἐξαιρετικὴ ἐξουσιοδότησις, δεδομένου ὅτι ὑπάρχει πιθανότης νὰ συνεδριάσῃ ἡ Βουλὴ κατὰ τὸν Μάϊον δι' ὀλίγας ἡμέρας ὁπότε τὸ συζητοῦμεν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.). Δέχομαι, λέγει, νὰ ἀναβληθῇ ἐφόσον πιθανὸν νὰ ἔλθῃ ἡ Βουλὴ τὰ τέλη Μαΐου διὰ 5—6 ἡμέρας νὰ ψηφίσωμεν ἐπείγοντά τινα νομοσχέδια. Τώρα, ἂς συζητήσωμεν τὴν λοιπὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ ἂν ὑπάρχῃ καιρὸς νὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ὅσοι θέλουν διὰ νὰ ἀκουσθοῦν αἱ γνῶμαι των.

Ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης** φρονεῖ ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἐφόσον πρόκειται νὰ ἐπανέλθωμεν τὸν Μάϊον καὶ ὅτι εἰς ἐξουσιοδότησιν στέλλονται νόμοι προσωρινῆς φύσεως, τὸ δὲ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα ὀφείλει νὰ μελετηθῇ ἐν τῷ συνόλῳ του.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) προτείνει νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ἂν μείνῃ καιρὸς νὰ συζητήσωμεν τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἡ συζήτησις εἶναι περιττὴ ἐφόσον δὲν πρόκειται νὰ ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ μείνῃ νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) προτείνει καὶ ἡ Βουλὴ δέχεται ὅπως σχηματισθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ εἰς ἣν θὰ συμμετάσχουν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων καὶ ἥτις νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα εὐρέως.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** λέγει ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος ἐκ μέρους εἰδικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία πρέπει νὰ μελετήσῃ ὅλας τὰς πλευρὰς τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος καὶ δὴ τὴν διαβάθμισιν καὶ τὸ ἐνιαῖον μισθολόγιον.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) δηλοῖ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ εὐρυτάτην δικαιοδοσίαν.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** (Ὑπ. Συγκ.) παρατηρεῖ ὅτι παρελείφθη κατὰ λάθος ἐκ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἡ ἀναγραφὴ εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας».

Ἡ Βουλή, ἐρωτωμένη παρὰ τοῦ κ. Προέδρου, δέχεται τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Ν. Μπακόπουλος** προτείνει ὅπως ἡ διαιτησία ἀνατεθῇ εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου πρωτοδικῶν, τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ ἀνὰ ἑνὸς ἠλεκτρολόγου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Ἐπίσης ὑποστηρίζει τροπολογίαν, καθ' ἣν ἡ τιμὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ ποτὲ ἀνωτέρα τῆς τιμῆς τῶν κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη συναφθεισῶν συμβάσεων.

Β. Καραπαναγιώτης (Ὑπ. Συγκ.). δηλοῖ ὅτι δὲν δέχεται τὰς τροπολογίας αὐτάς.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** ἐρωτᾷ ἐὰν αἱ συμβάσεις θὰ εἶναι νέαι ἢ θὰ μείνουν αἱ παλαιαί.

Ὁ κ. **Β. Καραπαναγιώτης** ἀπαντᾷ ὅτι δὲν μεταβάλλεται τίποτε ἐκ τῆς ὑφισταμένης νομοθεσίας καὶ ὅτι μεταβάλλονται μόνον τὰ ὅρια τῶν προθεσμιῶν τῶν διαιτητῶν.

Ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης** διαμαρτύρεται διότι καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ καθ' ἣν συζητοῦνται νομοσχέδια χωρὶς νὰ εἶνε ἀναγεγραμμένα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐάν, τονίζει, τὸ περὶ οὗ πρόκειται νομοσχέδιον εἶναι ἐπείγον, δύναται δι' αὐτὸ νὰ γίνῃ εἰδικὴ συνεδρίασις.

Πρόεδρος. Ὑπαρχούσης ἀντιρρήσεως τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3552 περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» ὁ κ. **Γ. Βασιλειάδης** ἀναπτύσσει τροπολογίαν του τροπολογοῦσαν τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀφορῶσαν τοὺς ἀποταχθέντας ἐφόσον ἀπετάχθησαν διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα εἰς τὴν στρατιωτικὴν τιμήν.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν τώρα τρίτην φορὰν νὰ ἀκυρώσωμεν ἀποφάσεις.

Γ. Βασιλειάδης λέγει ὅτι δὲν ὑποστηρίζει αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ἀλλὰ ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτέθη εἰς ἀπόταξιν ὁ ἀξιωματικὸς χωρὶς νὰ κληθῇ εἰς ἀπολογίαν.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) λέγει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ γίνουν τώρα αὐτὰ τὰ πράγματα, χρειάζεται ἐξέτασις.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** ζητεῖ ἑρμηνείαν τοῦ νόμου διότι ἀδικαιολογήτως χάνουν οἱ ἀξιωματικοὶ 40 9)ο τοῦ μισθοῦ των, καὶ τονίζει ὅτι περὶ τούτου ἔχει ὑποβάλει τροπολογίαν.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνουν τώρα μεταρρυθμίσεις. Οὔτε αὐτὸ εἶναι σχετικὸν μὲ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Γ. Καφαντάρης** ζητεῖ ἐξηγήσεις περὶ τοῦ ἄρθρου 12 περὶ τῶν ἐν τιμητικῇ διαθεσιμότητι διατελούντων ἀξιωματικῶν οἵτινες ἐξασκοῦν ἄλλα ἐπαγγέλματα καὶ ἐρωτᾷ ἂν ὑπάγωνται εἰς στρατιωτικὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπ. Στρ.), ἀπαντᾷ ὅτι ὑπάγονται καὶ ὅτι τοῦτο εἶνε πρὸς προστασίαν των.

Ὁ κ. **Ι. Ἀποστόλου** ἀναπτύσσει τροπολογίαν του ἀφορῶσαν 4 ἀξιωματικούς, ἐξ ὧν οἱ δύο καθηρέθησαν ὡς δικασθέντες εἰς εἰρκτὴν καὶ οἵτινες ἐπανῆλθον, ἐνῷ οἱ ἄλλοι δύο οἱ δικασθέντες εἰς φυλάκισιν καὶ μὴ καθαιρεθέντες δὲν ἐπανῆλθον καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ ἐφεσιβάλλουν τὴν ἀπόφασιν εἰς τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον καὶ ὅτι τὴν πρότασιν ταύτην ἀπεδέχθη καὶ ἡ Ἐπιτροπή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθ.) λέγει ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ συζητηθῇ τώρα αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς δ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3552 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Εἰς διαθεσιμότητα τίθενται :

α') Οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ καὶ συνταγματάρχαι εἶνε αὐτεπαγγέλτως ἕνεκεν ἐλλείψεως θέσεως, εἴτε τῇ αἰτήσει των, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέπουν καὶ οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως κριθῶσι βάσιμοι. Ἐξαιρετικῶς δύνανται καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

β') Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

γ') Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ καθ' ὧν ὑπάρχει γνωμοδότησις Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένη ὑπὲρ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεώς των, ὁριστικὴ καταστᾶσα συμφώνως τοῖς ἄρθροις 47 καὶ 51 τοῦ παρόντος καὶ ἥτις προσεβλήθη ἐπὶ ἀκυρότητι ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Ἡ διαθεσιμότης τούτων διαρκεῖ μέχρι τῆς χρονολογίας κοινοποιήσεως εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 9 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Πᾶς Ἀξιωματικός, ὅστις, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος ἐπιδεκτικοῦ θεραπείας ἐκωλύθη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας, εἴτε κατὰ συνέχειαν εἴτε κατ' ἐπανειλημμένα ἐντὸς διετίας μικρότερα χρονικὰ διαστήματα, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης ἀδείας ἀπουσίας χορηγηθείσης τῷ πάσχοντι χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύηται, τίθεται εἰς διαθεσιμότητα συμφώνως τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

«Προκειμένου ὅμως περὶ ἀξιωματικοῦ πάσχοντος ἐκ τραύματος κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἢ ἐκ νοσήματος προελεπομένου ὑπὸ τῆς 3ης παραγράφου τοῦ 10 ἄρθρου (προσθήκη Νόμου 3552), ἢ ἑτέρου χαρακτηριζομένου, κατὰ τὴν πρώτην διάγνωσίν του, ὡς ἀνιάτου ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου τῆς Μεραρχίας διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς Μεραρχιακὰς Μονάδας καὶ ὑπηρεσίας καὶ μὴ τοιαύτας τῆς περιφερείας τῆς Μεραρχίας, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιάτρου τοῦ Σώματος Στρατοῦ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτου ἢ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου διὰ τοὺς νοσηλευομένους ἀξιωματικοὺς καὶ Ἀρχιάτρους τῆς περιφερείας τῶν Νοσοκομείων ἐπὶ τῇ ἐνδείξει τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς νὰ ἐκωλύθη ἐξάμηνον, ἀλλ' ἡ παραπομπὴ τούτου ἐνώπιον τῆς Α.Σ.Υ.Ε. γίνεται ἅμα ὡς διαγνωσθῇ τοῦτῳ τὸ ὡς ἄνω νόσημα».

Ἄρθρον 3.

Ἡ 2α παράγραφος τοῦ ἄρθρου 19 καταργεῖται.

Ἄρθρον 4.

Τὸ β' ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 21 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

β') Συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ Νόμου «περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» καὶ τοῦ «περὶ προβιβασμῶν» τοιούτου».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 33 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2) Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται πάντα ἐκ τῶν ἐ, ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ τῆς ἕδρας, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶνε μάχιμος, ὁπότε ἐν ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος εἰς ὃ οὗτος ἀνήκει. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι μάχιμος, τὸ ἐν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἰδίου μὲ αὐτὸν ὅπλου.»

Ὡς γραμματεὺς τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου καὶ Δευτεροβαθμίου) διορίζεται διὰ τῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ εἷς γραμματεύς, ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς τῆς Στρ. Δικαιοσύνης ἄνευ ψήφου καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει Στρατοδικεῖον εἰς ὃ μέρος συγκροτεῖται τὸ Συμβούλιον, ἄλλως εἷς κατώτερος ἀξιωματικὸς ἄνευ ψήφου.

Ἄρθρον 6.

Ἡ 2α παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 37 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2) Ὁ Πρόεδρος, λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἵνα ἀπολογηθῇ.

«Καλεῖ δὲ ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου, δύναται δ' ἐπίσης νὰ καλέσῃ καὶ μάρτυρας ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας, οὐχὶ ὅμως πλείονας τῶν πέντε. Ἐὰν οἱ προταθέντες οὗτοι ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου μάρτυρες διαμένωσι μακρὰν τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐγκαλουμένου κρίνει ὅτι οὗτοι θέλουσι καταθέσει περὶ γεγονότων ἐχόντων ἐπίδρασιν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, καθίσταται δ' ἀδύνατος ὁ ἐξ ἄλλων στοιχείων σχηματισμὸς τῆς κρίσεως τούτου, ἐφαρμόζει τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 παράγραφος 2 ὁριζόμενα, αἰτούμενος τὴν ἔνορκον ἐξέτασιν τῶν προσώπων τούτων παρὰ τῶν Στρατιωτικῶν ἢ Πολιτικῶν ἀρχῶν τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των.

«Ὁ ἐγκαλούμενος ὅμως δικαιοῦται ἵνα ἰδίαις αὐτοῦ δαπάναις ἐμφανίσῃ μάρτυρας κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου διαδικασίαν πρὸς ὑπεράσπισίν του.

Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως διὰ τὴν πρόσκλησιν μαρτύρων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, ἂν πρόκειται περὶ στρατιωτικοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτόν, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.»

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 49 τροποποιεῖται συμπληρούμενον ὡς ἑξῆς :

«Τὰ ἄρθρα 35—41 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς:

α') Ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 παράγραφος 2 ἄρθρων ἀνα-

γνώσκει ὁ εἰσηγητὴς τὸ ἄρθρον 48 καὶ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου τούτου.

β') Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο θεωροῦνται αὐτοδικαίως τεθειμένα τὰ αὐτὰ ἐρωτήματα, ἅτινα εἶχον τεθῆ εἰς τὸ Πρωτοβάθμιον Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ ἂν εἰς ἐκεῖνο εἶχε τεθῆ μόνον ἐρώτημα ἀποτάξεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου θέτει, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως εἰς αὐτὸ ἐρώτημα ἀργίας δι' ἀπολύσεως.

«Εἰς ἃς περιπτώσεις τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐπιβάλλουσι τὴν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον ἀξιωματικὸν κοινοποίησιν κλήσεως ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐὰν οὗτος διατελῇ εἰς παράνομον ἀπουσίαν, ἢ λιποταξίαν, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ Διευθυντὴν τοῦ Σώματος ἢ Ὑπηρεσίας ἐν ᾗ τελευταίως ὑπηρέτει.

Ἐὰν δὲ διατελῇ ἐν καταστάσει διαθεσιμότητος ἢ ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ἡ κοινοποίησις γίνεται εἰς τοὺς συνοικοῦντας συγγενεῖς ἢ συνοίκους τῆς τελευταίας γνωστῆς κατοικίας τούτου.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 50 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον τῶν ὑποθέσεων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμοδιότητος αὐτοῦ εἴτε εἰς πρῶτον, εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν, ὡς καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασία καὶ ἡ γνωμοδότησις αὐτοῦ, γίνονται κατὰ τὸν συνήθη χρόνον, τρόπον καὶ τρόπον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.. Εἰς οὐδεμίαν δικονομικὴν διατυπώσεως τὴν τήρησιν ὑποχρεοῦται τοῦτο οὔτε ἰσχύουσι δι' αὐτὸ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 31 καὶ 38, οὔτε ἐγκαλούμενος οὔτε μάρτυρες καλοῦνται εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ.

«Ἡ γνωμοδότησις δέον νὰ ᾖ ἠτιολογημένη».

Ἄρθρον 9.

Ἡ 3η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 51 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3) Τὴν ἀκυρότητα προσβάλλει ὁ ἐγκαλούμενος μὲν ἀξιωματικὸς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 47, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις ἦτο ὑπὲρ ἐπιβολῆς ποινῆς οἱασδήποτε εἰς αὐτὸν ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀφ' ἧς κατέστη ὁριστικὴ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου.»

Ἄρθρον 10.

Ἡ 1η παράγραφος τοῦ ἄρθρου 52 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1) Καταστάσης ἀμετακλήτου τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου (Πρωτοβαθμίου ἢ Δευτεροβαθμίου) περὶ θέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόταξιν, ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, ὁ Ὑπουργὸς προκαλεῖ ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν τὸ Διάταγμα μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει.»

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 57 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διαχείρισιν δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ χρόνον οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς κοινοποίησιν τοῦ Διατάγματος περὶ μεταθέσεώς των εἴς τινα τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 προβλεπομένων καταστάσεων ἢ ἀπομακρύνσεώς των δι' οἱονδήποτε λόγον (παραίτησις, ἀπόταξις κλπ.), ἐκ τοῦ στρατεύματος, οἱ δὲ διοικηταὶ λόχων, ἴλῶν, πυροβολαρχιῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 55 παράγραφος 1 ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην».

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ νόμου 3552 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἱουδήποτε Δικαστηρίου καταγινωσκομένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς χρόνος στρ. ὑπηρεσίας, ἂν ὑπερβαίνῃ τοὺς 3 μῆνας. Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3552.

Ἄρθρον 12.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ νόμου 3552 προστίθεται τὸ ἑξῆς ἄρθρον.

Δ'. Εἰδικαὶ διατάξεις διὰ τοὺς ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι ἀξιωματικούς.

Οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι λόγῳ τραυμάτων ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὰς Βουλευτικὰς καὶ Γερουσιαστικὰς καὶ Δημοτικὰς ἐκλογάς, χωρὶς τὸ τοιοῦτον νὰ συνεπάγηται μεταβολὴν τῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελοῦσιν ἢ νὰ μειώνῃ τὰ ἐκ τοῦ νόμου «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν παθόντων ἐν πολέμῳ» δικαιώματα αὐτῶν.

Ἐπίσης δύνανται νὰ ἐξασκῶσιν ἐλεύθερον ἐπάγγελμα ἢ νὰ προσλαμβάνωνται εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, δικαιουμένου ν' ἀρνηθῇ ἢ ἀνακαλέσῃ ταύτην ἐφ' ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἀνωτέρω ἀξιωματικοὶ ὁσάκις συνεπείᾳ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν μετατίθενται εἰς καταστάσεις δι' ἃς ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἠλαττωμέναι ἀποδοχαί, ἡ ἐλάττωσις αὕτη δι' αὐτοὺς ὁρίζεται εἰς τὸ ἥμισυ ἐκείνης ἣν ὑφίστανται ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμοί των, μετατιθέμενοι δ' εἰς ἀπόταξιν λαμβάνουν ὡς ἐλάχιστον ὅριον συντάξεως τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των, ἐφ' ὅσον λόγῳ ὑπηρεσίας συνταξίμου δὲν θὰ ἐδικαιοῦντο συμφώνως τῷ νόμῳ μεγαλυτέρου ποσοῦ συντάξεως.

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 66 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Καταργεῖται ὁ νόμος ΡΟΗ' τῆς 7 Μαρτίου 1891 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀνάγομένη εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος .

Τὰ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος κανονισθήσονται ὑπὸ τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν.

Διὰ τοὺς ἀνθυπασπιστὰς τ' Ἀνακριτικὰ Συμβούλια ἔσονται βάθμῶν καὶ κατὰ τῶν γνωμοδοτήσεων αὐτῶν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ καὶ αἴτησις ἀκυρώσεως ὑφ' οὓς ὅρους ὁρίζεται τοῦτο ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διὰ τ' Ἀνακριτικὰ Συμβούλια τῶν ἀξιωματικῶν.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 6 παράγραφος 1 ἐδάφιον γ' 9, 11, 22, 24, 29 καὶ 69 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Ἀνθυπασπιστῶν.

Ἄρθρον 14.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἵνα διὰ Π. Διατάγματος κωδικοποιήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τὰς τοῦ νόμου 3552 εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' ἀριθ. 3552.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ μὲν 2 ἄρθρου τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν ἡ 3 παράγραφος τοῦ 10 ἄρθρου καὶ αἱ 2 καὶ 3 τοῦ 24 τοιούτου, τῶν δὲ λοιπῶν ἄρθρων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχωρήσεων καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 καὶ τοῦ διατάγματος τῆς 25 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων πολεμικῶν ἀποζημιώσεων», γίνεται δεκτὸν τὸ ἄρθρον 1 καὶ 2.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3ο ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) λέγει ὅτι ὅπως εἶναι τὸ ἄρθρον 3 ὡς συνετάχθη ἀπὸ τὴν Γερουσίαν σκοπὸν ἔχει νὰ περιορίσῃ τὰ δικαιώματα τῶν δικηγόρων, διότι ὁ κῶδηξ ἄφηνε ἀπεριορίστους τὰς ἁμοιβάς. Ἔγιναν ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς κλίμακος τῶν ἀμοιβῶν. Καὶ αἱ τροπολογίαι τῶν κ. κ. Λεβαντῆ καὶ Ἀποσκίτη κλπ. δύο τροπολογίαι ζητοῦν τὴν μείωσιν τῶν ἀμοιβῶν. Νομίζω ὅμως ὅτι καὶ αἱ δύο προτάσεις ἀφίστανται τοῦ ὀρθοῦ μέτρου, διότι πλεῖσται ἀποφάσεις δικάζουν ἀποζημιώσεις 2.000 δραχ. Καὶ ἡ ἀμοιβὴ 5 %ο εἶναι τελείως ἀσήμαντος. Ἤδη προτείνω νὰ μεταβληθῇ ἡ κλίμαξ εἰς 8,6 καὶ 4 %ο καὶ παρακαλῶ τοὺς κ. βουλευτὰς νὰ μὴ ἐπιμείνουν εἰς τὴν τροπολογίαν των.

Ὁ κ. **Π. Λεβαντῆς** προτείνει ὅπως ἡ κλίμαξ ὁρισθῇ εἰς 7, 5, 1 %ο, αὐξηθῇ δὲ διὰ τὰς ἄνω τῶν 30.000 δραχμῶν ἀποζ ιώσεις. Συνεχίζων ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ 22.000 ὑποθέσεων τὰς ,000 ἔχουν συγκεντρώσει ὡρισμένα δικηγορικὰ γραφεῖα.

Ὁ κ. **Χ. Λαδᾶς** λέγει νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ὁ κανονισμὸς τῶν ἀμοιβῶν.

Ὁ κ. **Π. Λεβαντῆς** λέγει ὅτι οὔτε τοῦτο εἶναι ἐνδεδειγμένον, ἄλλως τε δὲν πρόκειται περὶ σοφαρῶν δικηγόρων.

Ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) λέγει ὅτι μέχρι 10.000 δραχ. ἐπρότεινε 8 %ο ἐνῷ ὁ ὁμιλῶν ἐπρότεινε 7 %ο, δὲν ἀξίζει, τονίζει, τὸν κόπον ἡ διαφορά.

Ὁ κ. **Π. Λεβαντῆς** συνεχίζων λέγει ὅτι ἔχομεν ἀντιρρήσεις καὶ κατὰ τῆς διατάξεως, ἥτις μεταβάλλει τὸ Κράτος εἰς εἰσπράκτορα ἐργολάβων.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός). λέγει ὅτι ἀφοῦ ρυθμίζομεν τὴν ἀμοιβήν, διατί νὰ μὴ γίνῃ ἡ ἐκτέλεσις :

Ὁ κ. **Π. Λεβαντῆς** συνιστᾷ νὰ ἐξαιρεθοῦν αἱ ἄλλαι ἀποζημιώσεις τῶν δικηγόρων ὡς καὶ τὰ συμβολαιογραφικά.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν). Ἐκτὸς ἐὰν τὰ κατέβαλεν ὁ δικηγόρος.

Ὁ κ. **Ν. Τζερμιᾶς** προτείνει νὰ διαγραφῇ ἡ λέξις «ὑποβαλόντες».

Ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ἀναγινώσκει τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν του.

Ν. Τζερμιᾶς. Σύμφωνοι.

Ὁ κ. **Α. Θεολογίτης** λέγει ὅτι ἔχουν ὑποβληθῇ καὶ ἀπ' εὐθείας ἀναφοραὶ καὶ κατόπιν διὰ πληρεξουσίου, καὶ ἐπιφέρει καὶ ἄλλας τινὰς παρατηρήσεις.

Ὁ κ. **Α. Μιχαλακόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι ἡ διάταξις ἀπαιτεῖ συμβολαιογραφικὴν ἐντολήν.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροπολογήθη καὶ γίνεται δεκτόν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προσωπικοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν» ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** λέγει ὅτι οἱ καθηγηταὶ πρέπει νὰ ὑπάγωνται εἰς τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Ὑπάγονται.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** προτείνει ἐπίσης ὅταν πρόκειται περὶ καθηγητῶν διδασκόντων ἔλαττον τῶν 5 σχολικῶν ἐτῶν νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀπολύωνται διὰ διατάγματος, διότι τοιουτοτρόπως θὰ ἀπελύοντο τὸν Μάϊον καὶ θὰ προσελαμβάνοντο τὸν Ὀκτώβριον.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν). Θὰ πρόκειται περὶ τῆς περιπτώσεως καταργήσεως μαθήματος.

Οἱ κ. κ. **Μ. Αἰλιανὸς** καὶ **Γ. Καφαντάρης** ἐρωτοῦν ἂν εἶναι μόνιμοι ὑπάλληλοι ἢ ὄχι.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι εἶναι μόνιμοι καὶ ὅτι ἀπολύονται μόνον ἐν περιπτώσει καταργήσεως θέσεως καὶ ὅτι δέχεται τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου 6.

Ὁ κ. **Μ. Αἰλιανὸς** συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 19 κανονίζει τὰς ἀμοιβὰς μὲ δύο μέτρα καὶ μὲ δύο σταθμά.

Ὁ κ. **Θ. Σοφούλης** (Ὑπ. τῶν Στρατ). λέγει ὅτι δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. βουλευτοῦ καὶ τροπολογεῖ τὸ ἄρθρον.

Μεθ' ὃ ἀναγινώσκεται τὸ νομοσχέδιον κατ' ἄρθρον ὡς ἐτροπολογήθη καὶ γίνεται δεκτόν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 περὶ «ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων στρατοδικείων», ὁ κ. **Δ. Μυλωνογιάννης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του υἱοθετηθεῖσαν καὶ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ὅ' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς ὅ' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων ὁ κ. **Ι. Κουτσίνας** λέγει ὅτι πολλάκις ἐτόνισεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς ὅτι εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς χώρας ἐλήφθη κάθε μέτρον προστασίας τῶν πολυτέκνων ἔπρεπε καὶ παρ' ἡμῖν τὸ Κράτος νὰ ρίψῃ ὁλέμμα συμπαθείας καὶ νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν τάξιν αὐτὴν τὴν συγκρατοῦσαν τὸν κλονιζόμενον θεσμὸν τῆς οἰκογενείας κατὰ τὴν περίοδον αὐτὴν τοῦ ὑλισμοῦ, τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἐξαχρειώσεως τῶν πάντων, εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐξακολουθοῦντας ἀκόμη νὰ δημιουργοῦν οἰκογένειαν καὶ νὰ ἐκπληροῦν τὸ βαρὺ ἔργον τῆς ἀνατροφῆς καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν τέκνων των. Σήμερον, τονίζει, θεωρῶ ἐμαυτὸν εὐτυχῆ καλούμενον νὰ ψηφίσῃ νομοσχέδιον ἀφορῶν τὴν προστασίαν τῶν πολυτέκνων, ἀλλὰ δὲν ἱκανοποιεῖται μὲ τὰ λαμβανόμενα ὑπὲρ αὐτῶν μέτρα διότι ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν σπουδαίαν τινὰ παραχώρησιν πρὸς αὐτούς. Φρονεῖ ὅτι τόσον ἡ ἠθικὴ ὅσον καὶ ἡ ὑλικὴ αὐτῶν ἐνίσχυσις ἔπρεπε νὰ εἶναι γενναιοτέρα διότι αἱ οἰκογένειαι τῶν πολυτέκνων εἶναι τὰ ὑγιέστερα κύτταρα τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας τὰ διαφυλάσσοντα τὴν συνέχειαν τῶν ἐθνικῶν, θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν παραδόσεων καὶ διότι σήμερον ὁ ἀγὼν τῆς ζωῆς εἶναι τόσον σκληρός. Ὅσοι δὲν εἶναι πατέρες, ἐκεῖνοι δὲν δύνανται νὰ αἰσθανθοῦν τὸν πόνον τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν τύχην τῶν παιδιῶν των. Ἐκφράζει ἐν τούτοις τὴν χαρὰν του διότι τέλος νομοθετεῖται εἰδικὴ προστασία τῶν πολυτέκνων, τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ ἐνισχύῃ εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Εἶναι, προσθέτει, μικρὰ τὰ παραχωρούμενα πλεονεκτήματα, ἀλλὰ εἶναι παρήγορα διότι ἀποδεικνύουν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Κράτους νὰ βοηθήσῃ τοὺς πολυτέκνους πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερῶν περιστάσεων, τὰς ὁποίας ὅλαι αἱ λαϊκαὶ τάξεις δοκιμάζουν ἀλλὰ περισσότερον οἱ ἔχοντες τὸ βάρος τῆς συντηρήσεως πολυμελοῦς οἰκογενείας. Τελευτῶν ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ σταματήσῃ ἐδῶ ἡ ἐκδηλωθεῖσα Κρατικὴ μέριμνα.

Ὁ κ. **Α. Χρηστομᾶνος** ἐπιφέρων παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου λέγει ὅτι ἔχει ἐλλείψεις τινὰς ὡς εἶναι τὸ ὅτι δὲν περιλαμβάνονται εἰς τοὺς πολυτέκνους ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προστατεύουσι τὰ τέκνα τῶν ὁποίων ἀπέθανον οἱ γονεῖς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τοῦτο εἶναι ἄσχετον ζήτημα.

Α. Χρηστομᾶνος. Πάντως αὐτοὶ ἀντιμετωπίζουν τὸ βάρος τῶν τέκνων αὐτῶν. Συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ προστασία αὕτη ὡς διατυποῦται διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι κληρονομική, διότι δὲν εἶναι σωστὸν νὰ ἔχουν τὰς εὐκολίας εἰς τὸ νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς οἱ μαθηταὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τέσσαρας ἀδελφοὺς καὶ ὄχι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι 2 ἢ 3 ἀδελφούς, διότι ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι νὰ προστατεύσῃ τοὺς γονεῖς δηλαδὴ νὰ ἀνακουφίζῃ αὐτούς. Φρονεῖ ἐπίσης ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ χορηγοῦνται εὐκολίαι εἰς τὰ τέκνα τὰ ἀγόντα τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των ὅταν καλοῦνται εἰς τὸν στρατὸν διότι τότε δὲν ἐξαρτῶνται πλέον ἐκ τοῦ πατρός.

Θ. Σοφούλης (Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν). Αὐτὸ δὲν τὸ εἶδα.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει πολλὴν θεωρίαν ἀλλὰ καμμίαν πρᾶξιν διότι λαμβάνεται πρόνοια διὰ τοὺς μαθητάς, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολὰς ἀλλὰ δὲν ἐξετάζει τὸ νομοσχέδιον πῶς θὰ κατορθωθῇ νὰ φθάσουν τὰ παιδιὰ εἰς αὐτὴν τὴν ἡλικίαν. Θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τοὺς γονεῖς ὑλικὴ συνδρομὴ ὥστε νὰ δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ διάφορα πράγματα ποὺ ἀναγκαιοῦσιν εἰς τὰ τέκνα των. Ὡς πρὸς τὴν διάταξιν ὅτι

οἱ μαθηταὶ πρέπει νὰ ἀριστεύωσι διὰ νὰ δύνανται νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰς διαφόρους σχολάς, λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχωσι τὰ ἴδια δικαιώματα καὶ ἐφ' ὅσον πέρνωσι καὶ λίαν καλῶς. Καταλήγων φέρει τροποποιήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 σχετικῶς μὲ τὰς κατοικίας.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργὸς) λέγει ὅτι θὰ διαγραφῇ τὸ ἄρθρον αὐτὸ διότι εἶναι ἄσχετον πρὸς τὸν νόμον. Εἶναι διάταξις ἔχουσα θέσιν εἰς τὸ ἐνοικιοστάσιον.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** προτείνει ὅπως διὰ τὰ θήλεα καθορισθῇ ἡ ἡλικία τῶν 20 ἐτῶν καὶ ὅπως τεθῇ διάταξις διὰ τῆς ὁποίας νὰ παρέχωνται εἰς τὰ τέκνα τῶν πολυτέκνων τὰ βιβλία τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως δωρεάν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Παιδείας). Ὁ νόμος παρέχει τὴν εὐχέρειαν ταύτην εἰς τὰς σχολικὰς ἐπιτροπάς, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ τὸ κάμωμεν ὑποχρεωτικὸν διότι δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἔχωσιν ἐπαρκεῖς πόρους αἱ ἐπιτροπαί.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** συνεχίζων λέγει ὅτι οἱ πολύτεκνοι ἐὰν ἔχωσι μίαν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἰδιοκατοικῶσι νὰ ἀπαλλάσσωνται τοῦ φόρου οἰκοδομῶν.

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου σχετικὰς μὲ τὴν διάταξιν περὶ στρατεύσεως, τοῦ πρώτου τέκνου τῶν πολυτέκνων.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του τροποποιθέντος σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων κλπ.», ὁ κ **Ν. Ξηρὸς** λέγει ὅτι ἡ τροποποίησις τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ἡ Γερουσία εἶναι ἀτελής, διότι δὲν ὁρίζει προθεσμίαν διὰ τὴν προσφυγήν, δεύτερον δὲν ὁρίζει ποῖον εἶναι ἁρμόδιον Δικαστήριον διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ τρίτον δὲν εἶναι διασαφηνιστικὴ σχετικῶς μὲ τὰ κτήματα τὰ ὁποῖα ἠγοράσθησαν κατόπιν προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ κ. **Γ. Παπανδρέου** (Ὑπουργὸς Ἐκκλησ.) λέγει ὅτι, ἐφόσον διὰ τὴν παλαιὰν διάταξιν ἐρρίφθη ἡ ὑπόνοια ὅτι καλύπτει σκάνδαλα, ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ δεχθῶ τὴν τροπολογίαν, ἡ ὁποία θεασαφηνίζει τὰ πράγματα καὶ εἶπον ὅτι τὴν δέχομαι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι αἱ ἀπαλλοτριώσεις αἱ ὁποῖαι ἔγιναν εἰς τοὺς μικροὺς κτηνοτρόφους κυροῦνται.

Ὁ κ. **Δ. Κουτσοπέταλος** λέγει ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὴν τροπολογίαν τῆς Γερουσίας, ἡ ὁποία ὅμως πρέπει νὰ τροποποιηθῇ διὰ νὰ χορηγηθοῦν δικαιώματα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠδικήθησαν διὰ παρανόμων πράξεων εἰς τὰς ὁποίας συνετέλεσε καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Γνωρίζω, λέγει, ἓν παράδειγμα εἰς τὸ χωρίον Σκριπού τῆς Λεβαδείας, ὅπου ἠγοράσθη ἓν κτῆμα ἀπὸ μεγαλοεπιχειρηματίαν. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ κάτωθι προσθήκη εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Γερουσίας γενομένην τροποποίησιν:

«Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ παρόντος ἄρθρου» προστίθεται «ἐφόσον μόνον οἱ ἀγορασταὶ εἶναι μικροὶ κτηνοτρόφοι ἢ ἀκτήμονες καλλιεργηταί». Ἡ περὶ τούτου κρίσις ἀνήκει εἰς τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον, ἐφόσον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προσφύγει τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἢ ὁ δικαιοδόχος ὀργανισμὸς ἢ συνεταιρισμὸς ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων κατοικούντων ἢ διαμενόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος ἐντὸς τῆς ὁποίας ἦτο τὸ κτῆμα». Ἁρμόδιον Δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν εἶναι ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν καὶ κατ' ἔφεσιν ἀσκουμένην ἐντὸς μηνὸς ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν».

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς Ἐκκλησιαστικῶν). Θὰ συστήσω νὰ γίνῃ προσφυγή.

Δ. Κουτσοπέταλος. Αὐτὸ μὰς ἐξασφαλίζει, ἀλλ' ὄχι πλήρως, διότι τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ δικαστικοὺς ἀγῶνας διὰ μυριάδας ὑποθέσεων. Πρέπει δὲ νὰ δώσωμεν τὸ δικαίωμα αὐτὸ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἀκτημόνων, οἵτινες ἐρεύνουν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν κοινοτήτων ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα. Δι' αὐτὸ παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν τροπολογίαν αὐτήν.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν). Δέχομαι τὴν τροπολογίαν αὐτήν, ἥτις θὰ τάξῃ ἕνα χρονικὸν ὅριον ἑνὸς ἔτους διὰ τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς αὐτούς.

Ὁ κ. **Ν. Σπηλιώτης** λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπεν ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ ριζικωτέραν χειρονομίαν ἀποκαθιστῶσαν τὰ πράγματα, διότι κατὰ τὸ 1924 ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν κτημάτων ἔσπευσαν ν' ἀπαλλοτριώσουν τὰ κτήματα, ἡ δὲ τιμὴ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἦτο ἐξευτελιστική, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἓν κτῆμα εἰς τὴν περιφέρειαν Θηβῶν τιμώμενον 6,000,000 ἐπωλήθη κατὰ τὸ 1925 ἀντὶ 600.000 δραχμῶν ὁ δὲ ἀγοραστὴς εἰσέπραξεν ἀμύθητα κέρδη. Ἓν ἄλλο τεράστιον ἀγρόκτημα εἰς τὴν Λειβαδιὰν ἐπωλήθη εἰς μεγαλοκτηματίαν, τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἐκεῖ ἀκτημόνων, ὥστε ἐγιναν καὶ χειροδικίαι. Θὰ ἔπρεπε συνεπῶς νὰ ἀκυρωθοῦν ὅλαι αἱ ἄνευ δημοπρασίας γενόμεναι ἀπαλλοτριώσεις.

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν). Ὅπου ἔγιναν ἐκούσιαι ἐκποιήσεις ὑπὲρ μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ ἀκτημόνων θὰ ἐπικυρωθοῦν.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ νομοσχέδιον «περὶ εὐθύνης τῶν Ταμειακῶν ὑπολόγων στρατοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς ὀργάνων εἰς ἃ ἀνατίθεται διαχειριστικὴ ὑπηρεσία» ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνονται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ νομοσχέδια :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2110 νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος ἕνεκα τῆς στατιστικῆς καὶ περὶ τέλους στατιστικῆς».

2) «Περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιοκτησιῶν καὶ ἀνακλήσεως γεωμένων παραχωρήσεων γηπέδων»

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2110 νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος ἕνεκα τῆς στατιστικῆς καὶ περὶ τέλους στατιστικῆς»

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 2110 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1165 περὶ τελωνειακοῦ κώδικος ἕνεκα τῆς στατιστικῆς καὶ περὶ τέλους στατιστικῆς» τροποποιεῖται ὡς ἕπεται : Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 70 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» προστίθενται τὰ ἑξῆς :

Ἀντὶ τοῦ τόπου προελεύσεως ἀναγράφεται ἐν τῇ διασαφήσει ἐξαγωγῆς ἡ χώρα τοῦ προορισμοῦ, θεωρουμένης ὡς τοιαύτης τῆς χώρας ἐν ἡ τὸ ἐμπόρευμα μέλλει νὰ καταναλωθῇ Ἐὰν ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἄγνωστος, ἀναγράφεται ἡ γνωστὴ ὡς τελευταία χώρα προορισμοῦ.

Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἐξαγομένου ἐμπορεύματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀρχικὴ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος ἐπηυξημένη κατὰ τὰ ἔξοδα τῆς μεταφορᾶς αὐτοῦ μέχρι τῆς τελωνειακῆς γραμμῆς. Ἐπὶ πλέον ἡ ἀξία αὕτη θὰ περιλημβάνῃ τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη, τοὺς ἐσωτερικοὺς φόρους καὶ λοιπὰ τέλη, ἐφ' ὅσον οἱ φόροι οὗτοι εἰσεπράχθησαν πραγματικῶς ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου ἐμπορεύματος.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἐν τῷ Κράτει Ἐλεύθεραι Ζῶναι ὡς καὶ οἱ Ἐλεύθεροι Λιμένες ἀπὸ στατιστικῆς ἀπόψεως θεωροῦνται ὡς τελωνειακὸν ἔδαφος τῆς χώρας, ἡ δὲ κίνησις αὐτῶν θὰ περιλαμβάνεται ἐφεξῆς εἰς τοὺς πίνακας τῆς στατιστικῆς τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Περὶ ἀποζημιώσεως ἰδιοκτησιῶν καὶ ἀνακλήσεως γενομένων παραχωρήσεων γηπέδων

Ἄρθρον 1.

Ἐὰν ἡ ἔκτασις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔγιναν οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας εἴτε ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως εἴτε ὑπὸ τῶν εἰς οὓς νομίμως παρεχωρήθη προσφύγων ἀποδειχθῇ ὅτι, καίτοι συμπεριλῃφθεῖσα εἰς ἀπαλλοτριώσιν γενομένην κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, ἀποτελεῖ ἰδιοκτησίαν ἧς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον ἀπαλλοτρίωσις, διακόπτεται πᾶσα περαιτέρω πρᾶξις οἰκοδομῆς.

Τῆς ἰδιοκτησίας ὅμως δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀπαλλοτρίωσις λόγῳ δημοσίας ὠφελείας δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Προνοίας, καταβαλλομένης τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ὁριζομένης πλήρους ἀποζημιώσεως.

Τὸ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενον ποσὸν καταβάλλεται ἐκ τῆς διὰ τὴν κατασκευὴν ἔργων στεγάσεως σχετικῆς πιστώσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπαλλοτριώσεως, ἐφ' ὅσον συγκατατίθενται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν γηπέδων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας διὰ πράξεως αὐτοῦ νὰ παραχωρῇ εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἰδιοκτήτας ἴσης ἀξίας οἰκόπεδα ἐκ τῆς λοιπῆς ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ ἀπαλλοτριωθείσῃ ζώνῃ ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἐὰν τμῆμα ἢ ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἰδιοκτησιῶν καταλαμβάνεται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς γενομένης ἤδη ρυμοτομήσεως τοῦ ἀνεγειρομένου συνοικισμοῦ, ἀναστέλλεται πάντα πᾶσα πρᾶξις ρυμοτομήσεως ἐπὶ τῶν εἰρημένων γηπέδων, μέχρι τῆς καταβολῆς εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἀποζημιώσεως, πλὴν ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι συγκατατίθενται εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραχώρησιν αὐτοῖς ἴσης ἐκτάσεως ἐκ τῆς λοιπῆς ἐν τῇ αὐτῇ ἀπαλλοτριωθείσῃ ἐκτάσει ζώνης.

Ἄρθρον 4.

Γήπεδα παραχωρηθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας εἰς οἱανδήποτε πρὸς στέγασιν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν, ἐφ' ὅσον παραμένουσιν ἀκάλυπτα, δύνανται ν' ἀνακληθοῦν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργείου, ἀκουομένης τῆς παραχωρήσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀκυρούσης τὴν παραχώρησιν ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ πρὸ τῆς μεταγραφῆς αὐτῆς ἐπιστρέφεται τῷ δικαιοῦχῳ ἢ παρακατατίθεται τὸ καταβληθὲν χρηματικὸν ποσὸν ἔναντι τῆς ἀξίας τοῦ γηπέδου.

Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται ἀναδρομικῶς καὶ διὰ τὸν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ χρόνον.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐνδιδιμένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου «περὶ καταρτίσεως ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένους ὁμογενεῖς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους» ὁ κ. **Η. Παπαδόπουλος** λέγει ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοσχέδιον ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα καὶ ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην στοργὴν τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν προσφύγων. Ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 4 σχετικῶς μὲ τὰς παραχωρήσεις τὰς γενομένας εἰς τοὺς ἀστοὺς πρόσφυγας αἱ ὁποῖαι ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τοὺς ἀγρότας καὶ προτείνει ὅπως μὴ ἐφαρμόσῃ τὸ Κράτος εἰς τοὺς τελευταίους τούτους παρακράτησιν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 400 λιρῶν καὶ εἰς ἀντίρρυσμα τούτου προτείνει ὅπως μὴ πληρωθῇ εἰς τοὺς ἀγρότας πρόσφυγας ποσὸν ἄνω τῶν χιλίων λιρῶν. Συνεχίζων λέγει ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ ἄρθρον 9 ἐπιβάλλεται συμψηφισμὸς εἰς τὰ μέλη μιᾶς οἰκογενείας ἕστω καὶ ἂν δὲν εἶναι συγγενεῖς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ. Καταλήγων ἐπαναλαμβάνει καὶ πάλιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἄξια συγχαρητηρίων διὰ τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ὑπέβαλεν.

Ὁ κ. **Μ. Τσιγδέμογλου** λέγει ὅτι κατὰ τὸ 1924 ἐπρόκειτο νὰ καθορισθῇ ἡ τιμὴ τῶν κτημάτων αὐτῶν καὶ ἐπειδὴ καθορίσθη εἰς 200 δραχμὰς ἐπροκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου καὶ ἡ συμφωνία αὕτη ἡ ὁποία εἶχε γίνει μετὰ τῆς Ε. Α. Π. δὲν ἐφηρμόσθη. Σήμερον καθορίζεται ἡ τιμὴ εἰς 400 δραχμὰς καὶ ἔχομεν τὰ ἴδια παράπονα ἐκ μέρους τῶν προσφύγων οἵτινες νομίζουσιν ὅτι θὰ γίνουν. Ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς τῶν 400 δραχμῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ μὲ τὰς ὁρισθεισὰς συνθήκας. Ἐκ τῆς ἐρεύνης ἡ ὁποία γίνεται ἐξηκριβώθη ὅτι αἱ σημεριναὶ τιμαὶ ἀπαλλοτριώσεως εἶναι πολὺ μεγαλύτεραι τῶν 500 δραχμῶν, κτήματα δὲ εἰς τὴν Λαμίαν ἐξετιμήθησαν 780 δραχμάς. Ἀλλ' ἔχομεν καὶ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ βασίσωμεν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων. Εἰς τὴν 14ην τριμηνιαίαν ἔκθεσιν τῆς Ε. Α. Π. καθορίζεται ἡ ἀξία τῶν 5,000,000στρεμμάτων γῆς εἰς 2000 δρ. κατὰ στρέμμα κατὰ μέσον ὅρον. Κατόπιν αὐτοῦ φρονῶ ὅτι ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς εἰς 400 δραχ. δὲν στηρίζεται πουθενά. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν τῶν ἀγροτικῶν οἰκιῶν αὐτὴ ἐξετιμήθη συνολικῶς εἰς 2,000,000 λίρας ἤτοι μέση τιμὴ δι' ἑκάστην οἰκίαν 11,500 δραχμαί ἀλλ' εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ κάμῃ τις ἕνα σπίτι μὲ 11,500 δρ.; Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν 65 χιλιάδων αὐτῶν οἰκιῶν, ἔκαμε καὶ ἡ Ε.Α.Π. ἄλλας 27 χιλιάδας τῶν ὁποίων ἡ ἀξία δὲν δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῶν 40.000 λιρῶν. Συνεχίζων λέγει ὅτι μεταξὺ τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν καθώρισεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς τιμῆς ἡ ὁποία καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. ὑπάρχει μία διαφορὰ περίπου 30.000.000 λιρῶν στερλινῶν τὴν ὁποίαν θὰ πληρώσῃ ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Συνεχίζων μνημονεύει διάφορα ποσὰ δι' ἃ κακῶς ἐχρεώθησαν οἱ ἀγρόται πρόσφυγες καὶ ἤδη μὲ τὴν διδομένην διευθέτησιν γίνεται ἐπανόρθωσις. Ὡς πρὸς τὰς στεγάσεις ὁ κ. Πρωθυπουργὸς βεβαιοῖ ὅτι θὰ εἰσπράττονται ἐπίσης 400 χιλ. λίρ. μὲ τὰς ὁποίας θὰ συμπληρωθοῦν αἱ στέγασις. Ἀλλὰ ὑπάρχουν ἄλλοι λόγοι οἵτινες θὰ ἀνατρέψουν τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτούς, διότι οἱ ἀγρόται πιστεύουν ὅτι εἶναι πιστωταὶ τοῦ Κράτους καὶ ὅτι κακῶς τοὺς ζητοῦν χρέη. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας ὑπάρχουν πιστώσεις 50 ἑκατομ. διὰ στεγάσεις, ἀλλὰ τὰ ποσὰ ταῦτα εἶναι ἐλάχιστα ἐν σχέσει μὲ τὰ ἄλλοτε διατεθέντα. Ἓκ παραλλήλου πέραν τῆς ζημίας ἣν πιστεύουν οἱ ἀστοὶ πρόσφυγες ὅτι προσεγένετο διὰ τοῦ κανονισμοῦ τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν, βλέπουν καθ' ἡμέραν ὅτι ἡ περιουσία ἡ ἀνταλλάξιμος μειώνεται. Τελευταίως μάλιστα διὰ μέτρου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἀπαλλοτριοῦται ἔκτασις ἀξίας 200 ἑκατομ. δραχμῶν. Ἐπίσης μὲ τὰς παραχωρήσεις τῶν ἐλαιώνων τῆς Μυτιλήνης μειώνεται σημαντικῶς ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία.

Ὁ κ. **Σ. Στίμος** λέγει ὅτι ἀγοράζονται οἱ ἐλαιῶνες εἰς ὑψηλὰς τιμάς.

Μ. Τσιγδέμογλου. Πάντως μετὰ 1 ἢ 2 ἔτη ἡ διάρρευσις

αὐτῆς τῆς περιουσίας θὰ ἔχῃ ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλη διάρρευσις ἀπειλεῖται μὲ τὰς ἀποδόσεις βακουφικῶν κτημάτων τῆς Νίου καὶ ἀλλαχοῦ. Τελευταίως ἐδημιουργήθη καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 35 ἀπόφασις τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς, δυνάμει τῆς ὁποίας θὰ διαρεύσῃ καὶ ἄλλη περιουσία. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, αἱ περιουσίαι των ἐξετιμήθησαν πρὸς 8—10 λίρας τὸ στρέμμα καὶ τὰ ἄλλα εἰς τὴν πραγματικήν των ἀξίαν. Καὶ ἕνας ἀγρότης ἔρχεται ἐδῶ καὶ πέρνει γῆν καὶ σπίτι, ἐφόδια, ἤτοι πέρνει τριπλάσια τῶν ὅσα εἶχε καὶ μένει καὶ πιστωτὴς τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν συμβιβάζονται μὲ τὰς ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ συνόλου τῶν ἀξιώσεων τῶν πρόσφύγων. Διὰ τὸν συνολικὸν κανονισμὸν ἀπαιτεῖται πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν συνθηκῶν μὲ βάσιν τὴν πραγματικὴν παρὰ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτίμησιν τῶν περιουσιῶν. Ἐριστῶ, ἐπιλέγει, τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς καὶ ὅλων διὰ τοὺς κινδύνους οὓς θὰ δημιουργήσῃ ὁ χωριστὸς κανονισμὸς τῶν ἀποζημιώσεων τῶν προσφύγων.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν ἔχον οὕτω :

Περὶ καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένους ὁμογενεῖς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος τῆς 7)15)4)25, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 11)16)7)26 ὁμοίου τοιούτου, προβλεπομένη ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἐκ Τουρκίας καταφυγόντας ὁμογενεῖς δικαιούχους ἀνταλλαξίμους χορηγεῖται καὶ εἰς τοὺς ἀνταλλαξίμους δικαιούχους ἀγρότας τοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ε. Α.Π. ἐγκατασταθέντας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου δικαιούμενοι ἀποζημιώσεως ἀγρόται δικαιοῦχοι ἀνταλλάξιμοι εἶναι :

α') Οἱ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ε.Α.Π. ἀγροτικῶς ἐγκατασταθέντες,

β') Οἱ ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τῆς ΕΑΠ. τυχόντες ἐπαρκοῦς ἐπαγγελματικῆς ἐγκαταστάσεως.

γ') Οἱ κατόπιν ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Ἐποικιστικῆς ἀρχῆς παραιτηθέντες τῆς ἀγροτικῆς των ἐγκαταστάσεως.

δ') Οἱ αὐθαιρέτως ἐγκαταλείψαντες τὴν ἀγροτικήν των ἐγκατάστασιν.

Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἀγρόται πρόσφυγες, δικαιοῦνται τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποζημιώσεως, ἐὰν δὲν ἔλαβον ἢ ἐὰν δὲν θέλουσι λάβει ἀστικὴν ἀποζημίωσιν καταχωριζόμενοι εἰς τὰ μητρῶα ἀγροτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος καταβληθησομένη εἰς τοὺς ἀνωτέρω δικαιούχους ἀποζημίωσις καθορισθήσεται βάσει τῶν, παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 7)15)4)25 ψηφίσματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 11)16)7)26 τοιούτου, ἤδη γενομένων προσωρινῶν ἐκτιμήσεων τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθεισῶν περιουσιῶν των.

Ἄρθρον 4.

Τὸ καταβλητέον ποσοστὸν ὡς καὶ ἡ τιμὴ λίρας Τουρκίας, βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐνεργηθῇ ἡ τροπὴ εἰς δραχμάς, ὁρίζονται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διὰ τοὺς ἀστοὺς διατάξεις. Ἐπ' ἴσης ἐφαρμόζονται αἱ διὰ τοὺς ἀστοὺς ἐπιβεβληθεῖσαι παρακρατήσεις καὶ περικοπαὶ πάσης φύσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω καταβολὴ τῆς εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως θέλει γίνει διὰ συμψηφισμοῦ ἐνεργηθησομένου μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ἧς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου δικαιοῦται ἕκαστος τούτων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν πρὸς τὴν Ε. Α. Π. ἢ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον χρεῶν αὐτῶν, κατὰ τὰ κάτωθι ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

Ὁ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον προβλεπόμενος συμψηφισμὸς θέλει γίνει ὡς ἑξῆς:

Ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς θέλει ἀποστέλλει εἰς τὴν Ε.Α.Π. ὀνομαστικὰ μητρῶα περιλαμβάνοντα πάντας τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀποζημιωτέους δικαιούχους πρόσφυγας καὶ τὸ εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καταβλητέον ποσοστόν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω μητρώων, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τῆς Ε.Α.Π. θὰ ἐνεργήσῃ συμψηφισμὸν ἴσου ποσοῦ εἰς λίρας Τουρκίας εἰς τὸν παρ' αὐτῇ τηρούμενον ἀτομικὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐνδιαφερομένου πρόσφυγος.

Προκειμένου περὶ μελῶν τῆς αὐτῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας δικαιουμένων ἀποζημιώσεως, ἅτινα δὲν ἔλαβον ἴδιον κλῆρον, ὁ συμψηφισμὸς τοῦ εἰς αὐτὰ ἀναλογοῦντος ποσοστοῦ, θέλει ἐνεργηθῇ ἀφ' ἅπαξ καταχωρίσεως αὐτῶν εἰς τὴν πιστωτικὴν μερίδα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 7.

1. Τὰ ποσὰ τῆς χρεώσεως ἑκάστου πρόσφυγος ἅτινα θὰ θεωρηθῶσι κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενα ὡς συμψηφιστέα εἶναι τὰ ἑξῆς :

α') Ἡ ἀξία τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, ὡς αὕτη θὰ καθορισθῇ δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ε.Α.Π.

β') Ἡ ἀξία τῆς παραχωρηθείσης εἰς τὸν πρόσφυγα οἰκίας μετὰ τοῦ ἀνήκοντος εἰς ταύτην γηπέδου, ἐφόσον αὕτη δὲν ἦθελε χρεωθῇ συμφώνως πρὸς τὴν κατωτέρω γ' περίπτωσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

γ') Τὸ σύνολον τῶν προκαταβολῶν, εἴτε εἰς μετρητὰ εἴτε εἰς εἶδος, τὰς ὁποίας ἔλαβε παρὰ τῆς Ε.Α.Π. ἢ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Η. Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου, συμψηφισθησόμεναι προκαταβολαὶ αἱ χορηγηθεῖσαι παρὰ τῆς Ε.Α.Π. δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι δι' ἅπαντας ἐν γένει τοὺς δικαιούχους τὸ ποσὸν τῶν 3.000.000 Α. Τ. συμπεριλαμβανομένου εἰς αὐτὸ καὶ τοῦ συνόλου τῶν εἰς χεῖρας τῆς Ε.Α.Π. ὁμολογιῶν εἰς τὴν ὀνομαστικήν των ἀξίαν, αἵτινες θὰ μεταβιβασθῶσι παρ' αὐτῆς εἰς τὸ Κράτος.

Ὡσαύτως ὡς συμψηφισθέσαι προκαταβολαὶ χορηγηθεῖσαι παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, νοοῦνται ἐκεῖναι αἵτινες θὰ ἀνεγγελθῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν Ε.Α.Π. αἱ ἀφορῶσαι ἀγροτικὴν ἐγκατάστασιν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ποσὰ τῆς πιστώσεως ἑκάστου πρόσφυγος, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς συμψηφισμὸν ἕναντι τῶν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀπορρεουσῶν ὑποχρεώσεών του, εἶναι τὰ ἑξῆς :

α') Πᾶσαι αἱ πρὸς τὴν Ε.Α.Π. γενόμεναι πληρωμαὶ τοῖς μετρητοῖς ἕναντι τοῦ πρὸς αὐτὴν χρέους τοῦ πρόσφυγος, καθὼς καὶ πάντα τὰ ποσὰ τὰ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ὀνομαστικὴν ἀξίαν οἱωνδήποτε ὁμολογιῶν, καταθεισῶν παρὰ τοῦ πρόσφυγος ὡς ἐγγυήσεως διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ χρέους του.

β') Τὸ τμῆμα τῆς καταβλητέας, βάσει τοῦ παρόντος νόμου, ἀποζημιώσεως εἰς τὸν δικαιοῦχον πρόσφυγα καὶ εἰς τὰ μετ' αὐτοῦ συγκατοικοῦντα μέλη τῆς οἰκογενείας του, τὰ μὴ λαβόντα ἴδιον κλῆρον, δικαιούμενα δὲ νὰ τύχωσιν ἀποζημιώσεως ὡς ἀγρόται.

Ἡ σειρὰ καθ' ἣν θὰ συμψηφισθῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἀποζημιώσεις εἶναι ἡ ἑξῆς:

α') Τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας.

β') Τῶν συνοικούντων ἐξ ἀδιαιρέτου κληρονόμων, καὶ

γ') Τῶν λοιπῶν δικαιούχων μελῶν.

Ἄρθρον 9.

Τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω συμψηφίζοντα τὰς ἀποζημιώσεις τῶν πρὸς τὸ χρέος τοῦ ἀρχηγοῦ μέλη τῆς αὐτῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας, μὴ ὄντα ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι αὐτοῦ, καθ-

σταναι δι' ὅσον χρόνον παραμένουν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενείᾳ συγκύριοι ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν οἰκογένειαν παραχωρηθέντος γεωργικοῦ κλήρου καὶ λοιπῶν ἀκινήτων, ἐξερχομένα δὲ ταύτης δι' οἱανδήποτε λέγων θεωροῦνται δανεισταὶ τοῦ ἀρχηγοῦ ὡς πρὸς τὸ συμψηφισθὲν ποσόν, δικαιοῦνται ν' ἀξιώσωσι τὴν ἐξόφλησιν τούτου ἐντὸς πενταετίας εἰς ἴσας ἐνιαυσίας δόσεις ἀτόκως, ἔχοντες μέχρι τῆς ἐξοφλήσεως δικαίωμα ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ κλήρου καὶ τῶν λοιπῶν ἀκινήτων τῶν παραμενόντων εἰς τὴν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας.

Ἄρθρον 10.

Μετὰ τὸν ἀνωτέρω συμψηφισμὸν ἡ διαφορὰ ἡ προκύπτουσα μεταξὺ τῆς χρεώσεως καὶ πιστώσεως τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ πρόσφυγος, ὅταν μὲν ἡ χρέωσις ὑπερβαίνῃ τὴν πίστωσιν, ὁ ἀποτελῶν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ πρόσφυγος πρὸς τὴν Ε.Α.Π., ἐξοφλητέον ἐντὸς 15 ἐτῶν ἐπὶ ἐπιτοκίῳ καθοριστησομένῳ διὰ συμφωνίας μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

Ὅταν δὲ ἡ διαφορὰ ἐμφανίζῃ πιστωτικὸν ὑπόλοιπον, τοῦτο θὰ πληρώνεται ὑπὸ τοῦ Κράτους δι' ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν εἰδικοῦ τύπου, ὡς θέλει ὁρίσει σχετικὸν Διάταγμα ἐκδοθησόμενον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἀπομὴ τῶν ὁμολογιῶν τούτων, εἰς τοὺς ἔχοντας πιστωτικὸν ὑπόλοιπον πρόσφυγας θέλει γίνει δι' ἐνταλμῶν, καὶ τὰ διὰ Διατάγματος καθοριστησόμενα, τῆς ἐνεργούσης τὴν συμψήφισιν Ὑπηρεσίας Εἰσπράξεως Χρεῶν τῆς Ε.Α.Π. διαλυομένης δὲ ταύτης, παρὰ τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας ἅπου αὕτη μεταβιβάζεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 τῆς συμβάσεως τῆς 24)1)30 μεταξὺ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ Ε.Α.Π.

Ἄρθρον 11.

Ὡς πρὸς τὰ ζητήματα κληρονομικῶν διανομῶν, ἐνστάσεων τρίτων καὶ προσφυγῶν ἰσχύουσι τὰ παρὰ τῆς κειμένης νομοθεσίας Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς προβλεπόμενα.

Ἄρθρον 12.

Πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου προκύπτοντα ζητήματα θὰ παραπέμπωνται πρὸς ἐπίλυσιν εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας λειτουργοῦσαν Γνωμοδοτικὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνταλλαγῆς, ἀναπτυσσομένην διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 13.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων ἀπαιτουμένων δαπανῶν ἐπιβάλλεται κράτησις 1 1)2 ο)ο ἐπὶ τοῦ καταβλητέου εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον ποσοστοῦ, καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει σχετικὸν Διάταγμα.

Ἄρθρον 14.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Γίνονται ὡσαύτως δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ παρατάσεως προθεσμίας λειτουργίας τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4086 πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν τοῦ νόμου 4086».

2) «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3381», περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν καὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς ἐκδικάσεως μεταλλείων καὶ λατομείων».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4193 περὶ προσθήκης ἑτέρων τινῶν διατάξεων "περὶ Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς" καὶ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμων : 1) «Περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεων» καὶ 2) «Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας λειτουργίας τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4086 πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4086 προθεσμία λειτουργίας τῶν δυνάμει τοῦ νόμου τούτου ἐπανασταθεισῶν δέκα πέντε πρωτοβαθμίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ὡς καὶ τῆς ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς Κων)πόλεως δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μέχρι τὸ πολὺ πέντε μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Αἱ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 4086 ταχθείσης προθεσμίας ἐκδοθεῖσαι παρὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου προβλεπομένων ἐπιτροπῶν πράξεις θεωροῦνται νομίμως ἐκδοθεῖσαι.

Ἄρθρον 2.

Αἱ τυχὸν μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος νόμου ταχθείσης προθεσμίας παραμένουσαι ἀνεκδίκαστοι ἐμπρόθεσμοι δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως παραπέμπονται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς δευτεροβάθμιον ἐπιτροπὴν τοῦ νόμου 3381 ἐνδιαφέρουσαν κατὰ πρῶτον βαθμόν, ἐναντίον δὲ τῶν πράξεων αὐτῆς δύνανται νὰ ἀσκηθῇ προσφυγὴ ἐνώπιον ἑτέρας δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς. Αἱ ἁρμοδιότητες τῶν ἐπιτροπῶν τούτων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Οἱ δικαιοῦχοι ἐμπροθέσμων ἀνεκδικάστων δηλώσεων ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταθέσωσι τὰ εἰς χεῖράς των ἀρχικὰ ἀντίγραφα τῶν δηλώσεών των εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, οὐδεμιᾶς δηλώσεως γνωμένης δεκτῆς μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς ἀνατρεπτικῆς ταύτης προθεσμίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προθεσμία προσφυγῆς κατὰ τῶν πράξεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐπιτροπῶν, ὡς ἐπίσης τῶν διὰ τῶν νόμων 3392, 3472 καὶ 4086 λειτουργησασῶν ἐπιτροπῶν, εἶναι τετράμηνος ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ ἔργου τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν. Αἱ ἐν τῷ μεταξὺ ἀσκηθεῖσαι προσφυγαὶ θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4086 ἔχον οὕτω : «Ἑκάστη τῶν ἐπιτροπῶν ὑποχρεοῦται, ὅπως κατὰ συνεδρίασιν ἀποφαίνηται ἐπὶ τεσσάρων τοὐλάχιστον περιουσιακῶν δηλώσεων καταρτείται ἀναδρομικῶς. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν ἐπιτροπῶν κατ' ἀπόφασιν ὡς ἑξῆς :

Διὰ τὸν πρόεδρον μέχρι δραχμῶν 30, διὰ τὰ μέλη μέχρι δραχμῶν 20 καὶ διὰ τὸν γραμματέα μέχρι δραχμῶν 15 δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3381 περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν καὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς ἐκδικάσεως μεταλλείων καὶ λατομείων.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ δυνάμει τοῦ νόμου 3381 λειτουργοῦσαι εἴκοσι δ')μιοι ἐπιτροπαὶ δύνανται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, νὰ αὐξηθῶν μέχρι τριάκοντα. Ἡ ἁρμοδιότης αὐτῶν κανονισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3381 «περὶ προσφυγῆς κατὰ τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἐπιτροπῶν» προστίθενται τὰ ἑξῆς: «καὶ νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς διανομῆς τῶν κληρονομικῶν περιουσιῶν».

3. Αἱ δευτεροβάθμιοι ἐπιτροπαὶ εἶναι τριμελεῖς. Πρόεδρος

διορίζεται δικαστικὸς ὑπάλληλος ἀπὸ Πρωτοδίκου καὶ ἄνω, ἢ ἀπὸ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω. Ἐκ τῶν ἑτέρων δύο μελῶν, τὸ μὲν ἓν δέον νὰ εἶναι πρόσφυξ νομομαθής, τὸ δὲ ἕτερον εἴτε ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος, εἴτε νομομαθής.

4. Γραμματεὺς διορίζεται ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιώτης ἐκ τῶν ἐχόντων ἐκπληρώσει τὴν στρατιωτικὴν αὐτῶν ὑποχρέωσιν καὶ κεκτημένων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοβάθμου Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

5. Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐκ τῶν ἑτέρων μελῶν δημόσιος ὑπάλληλος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτος, διὰ τὴν συγκρότησιν δὲ τῆς ἐπιτροπῆς καλεῖται τὸ ἀναπληρωματικὸν μέλος. Μὴ ὑπάρχοντος μεταξὺ τῶν μελῶν διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, διορίζεται ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εἷς ἐκ τῶν Προέδρων τῶν λοιπῶν δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύνανται νὰ κανονισθῇ ἄλλως ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν, ὁριζομένη κατ' ἀπόφασιν μέχρι δραχμῶν 30 διὰ τὸν Πρόεδρον, δραχμῶν 20 διὰ τὰ μέλη καὶ 15 διὰ τὸν γραμματέα. Δικαιολογητικὸν πληρωμῆς εἶναι ἀπαραιτήτως σχετικὴ κατάστασις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ μῆνα.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν συγκροτούντων τὴν Ἀναθεωρητικὴν Ἐπιτροπὴν καθορίζεται κατ' ἀπόφασιν ὡς ἑξῆς: Διὰ τὸν Πρόεδρον μέχρι δραχμῶν 50, διὰ τὰ μέλη μέχρι δραχμῶν 20 καὶ διὰ τὸν γραμματέα μέχρι δραχμῶν 20.

Ἄρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γνωμ. Συμβουλίου Ἀνταλλαγῆς δύνανται νὰ συστηθῶσι μία ἢ δύο τριμελεῖς ἐπιτροπαὶ ἐξ ἑνὸς Προέδρου δικαστικοῦ, ἑνὸς πρόσφυγος νομομαθοῦς εἰδικοῦ περὶ τὰ μεταλλεῖα καὶ ἑνὸς εἰδικοῦ μεταλλειολόγου, προτεινομένου ὑπὸ τῆς Δ)ιεύθυνσεως Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀφορωσῶν μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα ἀνακλιθέντων ἐμπροθέσμων δηλώσεων, ὡς καὶ ἀναψηλάφησιν τῶν ἤδη ἐκδοθεισῶν διὰ μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα πρωτοβαθμίων καὶ δευτεροβαθμίων ἐκδικαστικῶν ἀποφάσεων.

2. Ἡ ἀρμοδιότης, ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας ὁ διορισμὸς γραμματέως, ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν κλπ. θέλουν καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4193 καὶ προσθήκης ἑτέρων τινῶν διατάξεων περὶ τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς».

Ἄρθρον 1.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων γραμματέων τοῦ Γενικοῦ Μητρώου Ἀνταλλαξίμων διατηρεῖται εἰς διακοσίους καὶ πέραν τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929, περιορίζεται δὲ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1930 εἰς ἑκατὸν εἴκοσι (120).

Εἰς τοὺς λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἀπολυομένους γραμματεῖς τοῦ Γενικοῦ Μητρώου Ἀνταλλαξίμων, παρέχεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὰς ἀποδοχὰς αὐτῶν δύο μηνῶν μὲν ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπηρεσίαν πέραν τοῦ ἔτους, τριῶν δὲ μηνῶν ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ὑπερδιετῆ ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1930 ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 5 τοῦ νόμου 4193 ἐπιθεωρητῶν περιορίζεται ἀπὸ 9 εἰς 7.

Ἄρθρον 3.

Ἡ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀνάθεσις τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς εἰς οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1929 μέχρι 3 Φεβρουαρίου 1930, θεωρεῖται νομίμως γενομένη, αἱ δὲ παρ' αὐτοῦ ἐνεργηθεῖσαι πράξεις τυγχάνουσιν ἔγκυροι.

Εἰς τὸν οὕτω ἀποσπασθέντα οἰκονομικὸν ὑπάλληλον παρέχεται ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ τρίτον τῶν τακτικῶν αὐτοῦ ἀποδοχῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωσις οἰκήματος ἄνευ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ διὰ συμπληρωματικὴν ἐγκατάστασιν γραφείων τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 3391 καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 28/8 Νοεμβρίου 1927, μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν γραμματέων τῶν Μικτῶν Συμβουλίων, περιορίζεται εἰς δραχμὰς χιλίας ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1929, παύει δὲ ὁλοσχερῶς ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1930.

Ἄρθρον 6.

Ἡ πρόσθετος μηνιαία ἀποζημίωσις ἡ χορηγουμένη εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς προϊσταμένους τῶν συνεργείων τοῦ Γενικοῦ Μητρώου, ἐνάρξει τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 19/1)27 «περὶ συστάσεως γραφείου πληροφοριῶν κλπ.» ὁρίζεται εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας.

Ἄρθρον 7.

Πρὸ' ἑκάστῳ τῶν συνεργείων καὶ γραφείων τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς, τοποθετεῖται ἀνὰ εἷς ἕκαστος γραμματεὺς α' τάξεως, διοριζόμενος ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἤδη ἡμερομισθίων γραμματέων ὑποπροϊσταμένου τοῦ Γενικοῦ Μητρώου, ἐφ' ὅσον κένηται τὰ ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 2)3 Μαΐου 1924 «περὶ συστάσεως Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς», ὁριζόμενα προσόντα, καταργουμένων ἰσαρίθμων θέσεων ἡμερομισθίων γραμματέων τοῦ Γενικοῦ Μητρώου.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ ανατάσεως βιβλίων διεκδικήσεων.

Ἄρθρον 1.

Παρ' ἑκάστῳ γραφείῳ Ὑποθηκῶν τηρεῖται ἓνα βιβλίον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Βιβλίον διεκδικήσεων».

Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ καταχωρίζεται, κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειράν, περίληψις τῶν πραγματικῶν καὶ μικτῶν ἀγωγῶν καθ' οἱωνδήποτε καὶ ἂν ἀπευθύνωνται αὐταί, ὡς καὶ τῶν περὶ νομῆς τοιούτων, οὐχὶ ἧττον καὶ τῶν προσωρινῶν μέτρων περὶ νομῆς, τῶν ἐχουσῶν ἀντικείμενον τὴν ὁπωσδήποτε διεκδίκησιν ἢ τὴν νομὴν ἀκινήτων, κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ γραφείου Ὑποθηκῶν. ὡς καὶ πάσης κυρίας ἢ προσθέτου παρεμβάσεως ἐν τοιαύτῃ δίκῃ περὶ διεκδικήσεως ἢ περὶ νομῆς, ἐπίσης δὲ καὶ πάσης διεκδικητικῆς ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καταχώρισις ἐνεργεῖται ἐντὸς τριάντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου καταθέσεως τῆς ἀγωγῆς ἢ τοῦ διαγράφου ἐν γένει, δι' οὗ ἀσκεῖται ἡ διεκδίκησις ἢ ἡ ἀξίωσις περὶ νομῆς.

Ἐν αἷς περιπτώσεσι δὲν ἀπαιτεῖται κατάθεσις, ἡ προθεσμία αὕτη ἄρχεται ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῇ καταχωριζομένῃ περιλήψει δέον νὰ ἀναφέρεται καὶ ὁ αὔξων ἀριθμός, ὡς καὶ ἡ χρονολογία τῆς κατθέσεως, ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ χρονολογία τοῦ ἐπιδοτηρίου, ὡς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιδόντος δικαστικοῦ κλητῆρος.

Ἄρθρον 4.

Καταχώρισις, ἐν ᾗ ἐλλείπει οἱονδήποτε τῶν ἄνω στοιχείων, εἶναι ἄκυρος καὶ θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη.

Περὶ τῆς ἀκυρότητος ταύτης ἀποφαίνεται ὁ οἰκεῖος

Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἄνευ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου φύλακος τῶν Ὑποθηκῶν, ἐξασφαλίσεως τὴν καταχώρισιν, οὐδεμία ἀγωγὴ καὶ οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις δικογράφων ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετασθῇ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. Τὸ ἐκ τούτου ἀπαράδεκτον λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἔχει δὲ ὡς συνέπειαν τὴν ὁριστικὴν ἀπόρριψιν τῆς ἀγωγῆς, μεθ' ἣν μόνον νέα ἀγωγή, πληροῦσα τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ ἐξετασθῇ.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τῆς δεχομένης ἢ ἀπορριπτούσης τὴν ἀγωγὴν ἢ τὰ ἄλλα δικόγραφα καταχωρίζεται, τῇ ἐπιμελείᾳ παντὸς ἐνδιαφερομένου, σημείωσις περὶ τούτου ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς οἰκείας σελίδος.

Ἄρθρον 7.

Ὁμοία περίληψις μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου πάσης ἐκκρεμοῦς ἀγωγῆς ἢ ἀναιρέσεως ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς δικογράφου, καταχωρίζεται ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐὰν ἐπὶ τούτων ἔχουσιν ἐκδοθῇ ἀποφάσεις, σημειοῦται ἐν τῇ περιλήψει ἡ τελευταία.

Αἱ ἀκυρότητες καὶ τὸ ἀπαράδεκτον τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 8.

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ἑκάστοτε προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, θέλουσι καθορισθῇ τὰ τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων διεκδικήσεως καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταχώρισις καὶ σημείωσις ἐν τῷ βιβλίῳ διεκδικήσεων ὑπάγεται εἰς τέλος πάγιον δραχμῶν εἴκοσι πέντε, τὰ δὲ διὰ ταύτην δικαιώματα τοῦ ὑποθηκοφύλακος ὁρίζονται εἰς δραχμὰς 12.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3471 καὶ 4354.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὰ κατὰ τὴν σύμβασιν περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν ἀνταλλάξιμα νομικὰ πρόσωπα θεωροῦνται διαλυθέντα ἀφ' ἧς ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης εἴτε τυγχάνουσιν ἐνεγγεγραμμένα εἴτε οὐ ἐν Τουρκίᾳ. Σωματεῖα συσταθέντα ἐν Ἑλλάδι φερώνυμα ἢ μὲ τὸν αὐτὸν σκοπὸν συστάσεως ἐκείνων ἅτινα ἐλειτούργουν ἐν Τουρκίᾳ ἀποτελοῦσι νομικὰ πρόσωπα ἄσχετα τῶν ἐν Τουρκίᾳ λειτουργησάντων.

Ἡ ἐν γένει κινητὴ περιουσία τῶν αὐτῶν διαλυθέντων νομικῶν προσώπων λογίζεται περιελθοῦσα εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων Κ.Κ.Π. ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3471.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ταμείου περιῆλθον ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας καὶ ἀνήκουσι πᾶσαι αἱ διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ταχθεῖσαι ἢ αἰτίᾳ θανάτου καταλειφθεῖσαι περιουσίαι Χριστιανῶν ὑπὲρ εὐσεβῶν αἰτιῶν ἢ ἐν γένει κοινωφελοῦς σκοποῦ, ὧν ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἦρξατο ἡ ἐν Τουρκίᾳ λειτουργία οὐδὲ εἶχε καταστραφῇ τὸ ἐκ τοῦ σκοποῦ τῆς αὐτῆς περιουσίας συνιστώμενον ἵδρυμα.

Αἱ παρὰ Χριστιανῶν διὰ δωρεῶν ἀριθεῖσαι περιουσίαι ἢ διὰ διαθηκῶν καταλειφθεῖσαι πρὸς ἐπιτέλεσιν κοινωφελῶν σκοπῶν ἐν Τουρκίᾳ διατίθενται παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ νόμου 4354.

Αἱ δωρεαὶ καὶ διαθέσεις ὑπὲρ κοινωφελῶν σκοπῶν τῶν ὁποίων ἡ θέλησις τοῦ διαθέτου ἤδη καθίσταται ἀπραγματοποίητος, διατίθενται, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ Συντάγματος, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παρεμφερῶν σκοπῶν, ὡς θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, καθορίζον δὲ ἑκάστην εἰδικὴν περίπτωσιν καὶ τὸν εἰδικὸν παρεμφερῆ σκοπόν, δι' ὃν διατεθήσονται αἱ δωρηθεῖσαι ἢ καταλειφθεῖσαι περιουσίαι.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάθεσις ἐκ τῶν κεφαλαίων ἢ τῶν προσόδων τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου, ἐνεργεῖται βάσει τοῦ ἐτησίως καταρτιζομένου προϋπολογισμοῦ ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ὅστις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας πρὸς ἔγκρισιν.

Ἄρθρον 4.

Ἅπαντα τὰ παρὰ φυσικοῖς ἢ νομικοῖς προσώποις εὑρισκόμενα περιουσιακὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν περιελθόντων εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ταμείου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 παραγρ. 2 τοῦ νόμου 3471, ἅτινα μέχρι τοῦδε δὲν παρεδόθησαν εἰς τὸ Ταμεῖον, δέον νὰ καταστῶσιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν καὶ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου μετὰ σημειώσεως ἐμφανούσης τὴν προέλευσιν τῶν περιουσιακῶν τούτων στοιχείων, τοῦ λοιποῦ περιερχομένης τῆς ταμειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ ὁποίᾳ κατατίθενται πάντα τὰ χρηματικὰ ποσὰ ὡς καὶ αἱ παντὸς εἴδους χρηματικοὶ τίτλοι καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὰ παντὸς εἴδους ψιάλερῃ καὶ κειμήλια.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ διαχειρίζηται κατὰ τὰς ἐντολὰς τοῦ Ταμείου πάντα τὰ ὡς ἄνω χρηματικὰ ποσὰ ὡς καὶ τοὺς παντὸς εἴδους χρηματικοὺς τίτλους.

Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα εὑρισκόμενα παρὰ φυσικοῖς ἢ νομικοῖς προσώποις περὶ ὧν προβλέπει ὁ παρὼν νόμος.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται νὰ μεταφέρῃ κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον πᾶσαν παρ' αὐτῇ τοιαύτην κατάθεσιν μήπω ἄχρι τοῦδε μεταφερθεῖσαν εἰς πίστωσιν καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου εἰς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πᾶν περιουσιακὸν στοιχεῖον.

Ὁ κάτοχος, τά τε φυσικὰ πρόσωπα καὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰ νομικὰ πρόσωπα, ἀπράκτου παρερχομένης τῆς προθεσμίας τῆς καταθέσεως ἢ μεταφορᾶς, καθίστανται ὑπαίτιοι ὡς δημόσιοι ὑπόλογοι τοῦ ἀδικήματος τῆς ἰδιοποιήσεως καὶ ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἐφετείων, κατὰ τὸ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1924 ψήφισμα τῆς Δ. Συντακτικῆς Συνελεύσεως, ὡς συνεπληρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Πᾶσαι αἱ τοιαῦται καταθέσεις αἱ γενόμεναι ἐπ' ἀορίστων χρόνων ἢ διατελοῦσαι ὑπὸ προθεσμίαν μήπω ἐτῶν λήξασαν ὡς καὶ αἱ συνομολογηθεῖσαι ὡς ἀναπαλλοτρίωτοι, εἰσὶν αὐτοδικαίως ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαλλαγμέναι τοῦ ὅρου τοῦ ἀναπαλλοτριωτου, ὡς καὶ παντὸς οἱουδήποτε ὅρου τοῦ Ν.Δ. τῆς 11 Νοεμβρίου 1927 περὶ συστάσεως Ταμείου Ἀνταλλαξίμων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ περιουσία τοῦ Ταμείου, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ πᾶσα ἡ ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισίν του τιθεμένη, εἴτε εἰς τὸ Ταμεῖόν του, εἴτε παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, εἴτε παρ' ἄλλαις Τραπέζαις, οἰκονομικοῖς ὀργανισμοῖς ἢ φυσικοῖς προσώποις, εἶναι ἀπαράσχετος δι' οἱανδήποτε ἀξίωσιν ἢ ἀπαίτησιν κατ' αὐτοῦ ἢ τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισίν του περιουσιῶν. Πᾶσα κατάσχεσις ἐπιβληθεῖσα ἐπὶ τοῦ Ταμείου εἴτε εἰς χεῖρας τρίτων ἐγείζεται ὡς οὐδέποτε γενομένη. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ πᾶσαν κατάσχεσιν ἐπιβληθεῖσαν ἐπὶ περιουσιῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος καὶ τὸ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3471.

Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ νομικῶν προσώπων ἀνταλλαξίμων περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος καὶ ὁ 3171 νομίμως βεβαιουμένη ἐξοφλεῖται διὰ ποσοστοῦ ἀναλόγου πρὸς τὴν ὑπολειφθεῖσαν ἀξίαν τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ προσώπου. Πᾶσα ἀ-

παίτησις μὴ ἐπιθωχθεῖσα νομίμως ἐντὸς ἑξαμήνου παραγράφεται.

Νομίμως βεβαιουμένη εἶναι ἡ ἀπαίτησις ἡ προκύπτουσα ἐκ γνησίου ἐγγράφου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ, χρονολογημένου καὶ ὑπογεγραμμένου.

Τὸ Ταμεῖον δικαιοῦται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν γνησιότητα τοῦ ἐγγράφου, ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰς βάρος του συνεπείας.

Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς γνησιότητος ἀποφασίζει τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἀξιοῦντος ἑαυτὸν δικαιοῦχον, καλουμένου δὲ καὶ τοῦ Ταμείου τοὐλάχιστον 10 ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου.

Ἡ 1 παράγρ. ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 4353 καταργεῖται.

Πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Ταμείου Α.Κ.Κ.Π., εἴτε λόγῳ τόκων εἴτε κεφαλαίων εἴτε οἱωνδήποτε προσόδων, βεβαιοῦνται διὰ πράξεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, θεωρουμένης ὑπὸ τοῦ παρ' αὐτῷ Κυβερν. Ἐπιτρόπου, καὶ εἰσπράττονται παρὰ τῶν ταμιῶν τοῦ Κράτους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμων.

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, οὐδόλως θίγονται συνέπειαι ἐὰν ἐπελθούσης ἤδη ὑπερημερίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 3471.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ταμείου περιέρχονται καὶ ἀνήκουσι καὶ πᾶσαι αἱ διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ὁρισθεῖσαι περιουσίαι, πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐν γένει κοινωφελῶν σκοπῶν ἐν περιοχαῖς, ὧν οἱ πλυθυσμοὶ, Μουσουλμάνοι ἢ Χριστιανοί, ὑπεβλήθησαν εἰς ἀνταλλαγὴν ἢ ἐν Κῳ)πόλει, ἐφόσον δὲν προκύπτει περὶ ἑωρεῶν ἢ κληροδοσιῶν, ἐξ ὧν λειτουργοῦσιν ἤδη τὰ ἱδρύματα τὰ καταστηθέντα ἐκ τῆς διὰ τὸν σκοπὸν των ταχθείσης περιουσίας.

Εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ αὐτοῦ Ταμείου περιέρχονται καὶ ἀνήκουσι καὶ πᾶσαι αἱ περιουσίαι, ὧν τὰ ἀνταλλάξιμα νομικὰ πρόσωπα ἔχουσι μόνον τὴν φιλὴν κυριότητα ἢ καὶ οἱαδήποτε νομικῷ τύπῳ ἢ λόγῳ εἶναι οἱ νόμιμοι δικαιοῦχοι τῆς περιουσίας κατὰ τὰ διαταχθέντα ἐν τῇ πράξει ἑωρεᾶς ἢ τῇ διαθήκῃ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἑωρεά, ἡ κληρονομία ἢ ἡ κληροδοσία.

Εἰς τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ταμείου περιέρχονται καὶ ἀνήκουσι πᾶσαι αἱ περιουσίαι αἱ ἔρημοι κληρονόμων, ἐφ' ὅσον ἀνῆκον εἰς πρόσωπα ἀποθανόντα πρὸ τῆς ἀνταλλαγῆς εἰς ἣν θὰ ὑπήγοντο ἐὰν ἔζων. Αἱ κείμεναι περὶ ἀφανείας διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ Ταμεῖον Ἀνταλλαξίμων Κ.Κ.Π., κατὰ τὴν ἐξόρλησιν καταθέσεων ἢ ἄλλων περιουσιακῶν στοιχείων γενομένων παρὰ ταῖς Τραπέζαις ὑπὸ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων περὶ ὧν ὁ παρὼν καὶ οἱ νόμοι 3471 καὶ 4354, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ τοὺς ἐκδοθέντας παρὰ τῶν Τραπεζῶν τίτλους, τὰ βιβλιάρια ἢ τὰς ἀποδείξεις, ἐφ' ὅσον δὲν εὑρίσκονται εἰς χεῖράς του. Ὑποχρεοῦται νὰ προσαγάγῃ ἐξορλιστικὴν ἀπόδειξιν δι' ἧς ἐξορλοῦμενοι θεωροῦνται ἄκυροι καὶ οἱ ἀρχικῶς ἐκδοθέντες τίτλοι, βιβλιάρια καὶ ἀποδείξεις Τραπέζης, ἥτις ἀπαλλάσσεται πάσης εὐθύνης ἔναντι παρουσιασθησομένων τυχὸν τρίτων κομιστῶν τῶν τίτλων τούτων.

Διὰ τὴν ἐξεύρεσιν καὶ βεβαίωσιν τῶν περιουσιῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος καὶ τῶν νόμων 3471 καὶ 4354 δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἔρευνα καὶ εἰς τὰ βιβλία τῶν Τραπεζῶν παρ' ἑνὸς Πρωτοδίκου καὶ ἑνὸς Παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, διοριζομένων τῇ αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Τὸ Ταμεῖον εἰς οὐδὲν ὑποβάλλεται δικαστικὸν τέλος καὶ ἔνσημον ὡς καὶ διὰ τὰ ἐπ' ὀνόματί του ἐκδιδόμενα δικόγραφα καὶ τὰς ἐπιδόσεις αὐτῶν. Τὰ ἐπιδικαζόμενα ὑπὲρ αὐτοῦ τέλη καθόλου εἰσάγονται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Ταμεῖον δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐγκρινομένης παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δύναται νὰ ἐπενδύσῃ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ὡς πᾶσαν ὑπὸ τὴν διοικητὴν του τοιαύτην εἰς χρεόγραφα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Οἱ ἀνακοινοῦντες καὶ καταδεικνύοντες εἰς τὸ Ταμεῖον πραγματικὰ στοιχεῖα ἀνήκοντα μὲν αὐτῷ, κατεχόμενα δὲ παρὰ τρίτων, δικαιοῦνται εἰς ποσοστὸν 2 ο)ο ἐὰν ἡ παρὰ τοῦ Ταμείου ἀπόληψίς των ἐγένετο συνεπείᾳ τῆς καταδείξεως ἢ ἀνακοινώσεως. Οὐχὶ ὅμως καὶ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων εἰδικῶς μὲ τὸ θέμα τοῦτο ἀσχολουμένων. Τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν λογίζεται ἐπὶ τοῦ εἰσπραχθέντος ποσοῦ ἢ τῆς ἀξίας τοῦ πράγματος, ἥτις κανονίζεται παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου, κατόπιν ἐγκρίσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 9.

Πᾶσα μίσθωσις ἀκινήτου, πώλησις κινητῶν ἢ ἀκινήτων ἢ καὶ ἀγορὰ τοιούτων ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, ἧς τὰ πρακτικὰ κυροῦνται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἐκποίησις κινητοῦ ἢ ἀκινήτου μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁμοίως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνεγερθέντων ἢ ἀνεγερθησομένων ναῶν εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς διάθεσις ἐκκλησ. κεφηλίων στερουμένων ἰδιαιτέρας σημασίας ἀπὸ ἀπόψεως τέχνης.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὰ ἤδη ὑπηρετοῦν προσωπικὸν τοῦ Ταμείου δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ προστεθῇ εἰς ἀποθηκάριος καὶ εἰς γραμματεύς.

Τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιοι ἀποζημιώσεις τῶν ἐξερχομένων τῆς ἕδρας των ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, δι' ὑπηρεσίαν, κανονίζονται ὡς καὶ τὰ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τῶν δὲ συμβούλων τοῦ Ταμείου, Προέδρου καὶ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰ τοῦ Διευθυντοῦ α' τάξεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ταμείου δύναται νὰ παρέχηται αὔξησις ἴση πρὸς 15 ο)ο ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, τῆς τριετίας λογιζομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ. Εἰς τοὺς οὕτω ἀποσπωμένους ὑπαλλήλους ὡς καὶ εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον παρέχεται ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ 1/3 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των ἐκ τοῦ Ταμείου Α.Κ.Κ.Π. Αἱ ἀποδοχαὶ καὶ ἀποζημιώσεις τῶν ἀποσπωμένων ὑπαλλήλων καταβάλλονται ἐκ τοῦ Ταμείου Α. Κ. Κ. Π.

Τὸ αὐτὸ δὲν ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἤδη ἀπεσπασμένους ὑπαλλήλους καὶ ὧν ἡ ἀπόσπασις δύναται νὰ συνεχισθῇ ἐφόσον ἤθελεν ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 11.

Πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ Προέδρου, ἀπόντος ἢ κωλυομένου, ἐκλέγεται παρὰ τοῦ Δ. Συμβουλίου εἷς ἀντιπρόεδρος ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν συμβούλων, ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 200 δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ μέχρις ἀριθμοῦ 8 συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Εἰς τὸ Δ. Συμβούλιον συμμετέχει ἐπίσης ὡς μέλος αὐτοῦ καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προτεινόμενος παρὰ τῆς Τραπέζης καὶ διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κωδικοποιηθῶσιν αἱ περὶ Ταμείου Ἀνταλλαξίμων κείμεναι διατάξεις εἰς ἓν ἐναίσιον κείμενον μεταβαλλομένων τῶν παραγράφων, στίξεων κλπ. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς εὐρυθμοτέρας ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τούτων.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Προκειμένου εἴτε νὰ συζητηθῇ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν μισθώσεων ἀστικῶν κτημάτων», ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθ.) παρακαλεῖ ὅπως δεχθῇ ἡ Βουλὴ ἵνα τὸ νομοσχέδιον τοῦτο παραπεμφθῇ εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις θὰ καταρτισθῇ, ὅπως καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Δημοσιοϋπαλληλικοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτωμένη δέχεται τὴν πρότασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν νομοσχεδίων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3471 καὶ 4354 «περὶ ταμείων ἀνταλλαξίμων» ὡς διορθώθη λεκτικῶς εἰς τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12, καὶ

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4148 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν», ὡς διορθώθη λεκτικῶς, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως δικονομικῶν τινων διατάξεων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθρ. 1 καὶ 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 9)16 Νοεμβρίου 1925 περὶ ἐκδικάσεως μικροδιαφορῶν κτλ., κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4204 τοῦ 1929, ποσότης τῶν δρχ. 600 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 2.000.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν ἄρθρ. 300, 301, 303 Πολιτικῆς Δικονομίας ποσότης τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ποσοῦ τῶν δρχ. δύο χιλιάδων.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἐδάφ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 490 Πολιτικῆς Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Σεπτεμβρίου—3 Ὀκτωβρίου 1925, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4300 τοῦ 1929 ἀντικαθίστανται οὕτω: «Οἱ Εἰρηνοδίκαι δέλουσι δικάζει ἐπὶ ἀμφισβητουμένων ὑποθέσεων περὶ ὅλων τῶν προσωπικῶν καὶ τῶν εἰς κινητὰ κτήματα ἢ τὴν ἐμπορίαν ἀφορώντων ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων τοῦ Εἰρηνοδίκου συγχωρεῖται πάντοτε ἔφεσις, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον, ἐφ' οὗ ἐξεδόθη ἀπόφασις, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 2.000, ἐξαιρέσει μόνων τῶν περιπτώσεων κα)' ἃς δι' εἰδικῶν ἢ ἐξαιρετικῶν νόμων ὁ Εἰρηνοδίκης δικάζει ἀνεκκλήτως».

2. Τὸ ἄρθρον 530 Πολ. Δικονομίας, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν ἀπαραίτητα τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν 1) περὶ προσωπικῶν καὶ εἰς κινητὰ πράγματα ἀναγομένων ἀγωγῶν, ὧν τὸ ἀντικείμενον, μηδὲ τῶν ἐμπορικῶν ἐξαιρουμένων, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμῶν. Ὡς πρὸς τὴν ποσότητα ταύτην λαμβάνεται μὲν ὑπ' ὄψιν ὅλον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ μόνον ἡ πρώτη αἴτησις, ἄνευ τῶν ἐπιγενομένων τόκων, ἐξόδων καὶ ἄλλων παρεπομένων ἀποδόσεων, 2) περὶ πραγματικῶν ἀγωγῶν ἐπὶ ἀκινήτων, τῶν ὁποίων τὸ ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος αἰτούμενον ἐτήσιον εἰσόδημα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας, ἢ ἐπὶ ἐλάσσονος εἰσοδήματος ἢ ἀλλιῶς τοιούτων ἢ ἀποδιδομένη εἰς τὸ κτῆμα ἀξία δὲν ὑπερβαίνε τὰς δεκαπέντε χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Διατάγματος τῆς 1)13 Δεκεμβρίου 1836 «περὶ ἐνεχύρων ἡ ποσότης τῶν δραχμῶν πεντήκοντα ἀντικαθίσταται διὰ τῶν δύο χιλιάδων (2.000).

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. Ἐκκρεμὴς θεωρεῖται ἡ δίκη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτῆς δικογράφου. Ἀλλὰ τὸ παρᾶδεκτὸν τῆς ἐφέσεως κρίνεται κατὰ τὸν νόμον τὸν ἰσχύοντα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται μετὰ τριακοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4148 «περὶ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1ον

Τὸ ἐδάφιον ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4148 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1636 «περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς διατάξεως εἰς τὸ εἰρημένον Ταμεῖον ἀνηκόντων πόρων, ἐφ' ὅσον ἐφορῶσι ποινικὰς ῥήτρας, χρηματικὰ πρόστιμα καὶ χρηματικὰς ποινὰς ἢ ἐγγυοδοσίας ἐπιβαλλομένας διὰ συμβολαίων ἢ συμφώνων εἰς ἐργολάβους, χορηγητὰς, ἢ προμηθευτὰς παντὸς εἴδους ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ, τῶν πολιτικῶν φυλακῶν ἢ δικαστηρίων ἢ παντὸς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ὑπαγομένου γραφείου καὶ καταπιπτούσας εἰς ὄφος αὐτῶν».

Ἄρθρον 2ον

1. Τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 3 παράγρ. 1 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς: «γ') ἐκ τῆς κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τῶν προβλεπομένων μετόχων ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς οὓς περιλαμβάνονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τοῦ παρόντος καὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τῶμα τῆς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς δικαιοσύνης καὶ οἱ ληξίαρχοι, ὡς καὶ τῶν ἐμμίσθων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τοῦ προβιβασμοῦ των καὶ ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) παρὰ τοῦ προαγομένου παρ' Ὑφέταις δικαγόρου καὶ ἐκ δραχμῶν χιλίων (1000) παρὰ τοῦ προαγομένου παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικαγόρου, πληρωνομένων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ταμεῖον ταῖς μετρητοῖς ἐπὶ ἐκθέσει ὑπ' αὐτοῦ γραμματίου πληρωμῆς, ἐπισυναπτομένου εἰς τὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 33 τοῦ κώδικος δικαγόρων αἴτησιν πρὸς τὸ Πρόεδρον τοῦ δικείου δικαγορικοῦ συλλόγου περὶ τοιούτης προαγωγῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς. Ὁ προαγόμενος ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ὡς καὶ ὁ διοριζόμενος ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ τῷ Ὑφετείῳ ἄνευ προαγομένης προαγωγῆς του εἰς τὸ Ἐφετεῖον ἢ εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον ὀφείλει νὰ πληρώσῃ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον δι' ἑκάστην τοιαύτην παραλειφθεῖσαν προαγωγήν του τὴν ἀντιστοιχοῦσαν προσημειωθεῖσαν χρηματικὴν ποσότητα. δ') Ἐκ τῆς κρατήσεως τῆς διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μετόχου ἐμμίσθου δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ ἐμμίσθου ὑπαλλήλου τοῦ Ταμείου τούτου τοῦ πρώτου μηνὸς τῆς ὁποσδήποτε γενομένης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν του».

2. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου θ' τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθεται ἡ ἑξῆς διάταξις: «Ἐπὶ ἀτελῶν συμβολαίων, ὁσάκις τὰ εἰς ἓν πέμπτον συνιστάμενα δυνάμει τοῦ ἐδαφίου 11 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3890 δικαιώματα τοῦ συμβολαιογράφου ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 450, τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπερβάλλοντος τούτας ποσοῦ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο».

3. Τὸ ἐδάφιον ια' τῆς αὐτῆς παραγράφου ἀντικαθίσταται

αὐτῶν: «Ἐκ δραχμῶν δύο (2) δι' ἑκάστην ἐπίδοσιν ἀμειβομένην διὰ δραχμῶν τοιάκοντα ἑνδεκα, ἐκ δραχμῆς δὲ μιᾶς διὰ τὰς ἐλάττων ἀμειβομένας, ἐκ δραχμῶν δὲ πέντε δι' ἑκάστην ἑκθεσιν, πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἢ ἐπαναληπτικὸν τοιοῦτον, ἐγκατάστασιν, ἀπελεύθερίαν, ἔξωσιν, πρεσωπακράτησιν, κήρυξιν καὶ διαμαρτυρικὸν οἱουδήποτε, πληρωνομένων εἰς ἀπασας τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς πράξεις ταύτας δικαστικοῦ κλητῆρος».

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται ἐδάφιον ια' ἔχον οὕτω: «Ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἐδαφίου ι' καταβάλλεται καὶ ὑπὸ παντὸς ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἢ καταχώρισιν ὑπ' αὐτῶν γενομένην, αἱ εἰσφοραὶ τῶν ἐδαφίων ιε', ιγ', ιθ', ιε', καὶ ις' καταβάλλονται καὶ ὑπὸ παντὸς μετόχου δικολάβου διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἐδαφίοις τούτοις καὶ ἐνεργουμένων ὑπ' αὐτοῦ πρᾶξιν ἢ ἐνέργειαν, ἡ δὲ εἰσφορὰ τοῦ ἐδαφίου ιθ' καταβάλλεται καὶ διὰ πᾶν ἔνδικον μέσον πρὸς οἱονδήποτε πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον ὡς καὶ διὰ πᾶσαν αἴτησιν πρὸς ὑποθηκοφύλακα, καὶ τέλος ἡ εἰσφορὰ τοῦ ἐδαφίου ιε' καταβάλλεται καὶ διὰ πᾶσαν παράστασιν ἐνώπιον οἱουδήποτε εἰδικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου».

5. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου 3 εἰσφορὰ τῶν ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων μετόχων καὶ ἡ εἴσπραξις παρ' αὐτῶν ἑκάστης μηνιαίας δόσεως τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 5 τοῦ νόμου 4448, ὡς ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ὡς καὶ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β', γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ὁριζομένων κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν ἐνεργεῖται δι' ἐκπτώσεως ἀναγραφομένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ συντασσομέναις μισθοδοτικαῖς καταστάσεσιν, ἡ δὲ εἴσπραξις τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις ε', στ', ζ' καὶ η' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου 3 ἀναφερομένων κρατήσεων ἐνεργεῖται δι' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν σχετικῶν καταστάσεων πληρωμῆς ἢ τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος, εἰς ἁπάσας δὲ τὰς προμνησθείσας περιπτώσεις ἀποβίδονται τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ δικαιοῦχον Ταμεῖον, ὡς καθορίζεται διὰ τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1927 Π.Δ. περὶ καθορισμοῦ νέου τρόπου ἀποδόσεως τῶν κρατήσεων εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων». Τέλος, ἡ εἴσπραξις τῆς εἰσφορᾶς τῶν μὴ ἐμμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων μετόχων τῆς παρ' αὐτῶν ἑκάστης μηνιαίας δόσεως τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 5 τοῦ παρόντος ὡς καὶ τῶν λοιπῶν χρηματικῶν ὑποχρεώσεων ἁπάντων τῶν μετόχων ἐνεργεῖται, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ μὲν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ μόνον τοῖς μερπτοῖς, ὑπὸ δὲ τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις μόνον διὰ τῶν Γραμματέων τῶν Πρωτοδικείων ἢ προκειμένου διὰ τοὺς μὴ κατοικοῦντας ἐν τῇ ἕδρᾳ Πρωτοδικείου διὰ τῶν Εἰρηνοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται ἡ κατοικία των, οἵτινες ἀποστέλλουσι ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον δι' ἐπταγῶν ταχυδρομικῶν ἢ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μὴ ὑποκειμένων εἰς τέλος χαρτοσήμου ἢ γραμματοσήμου ἢ εἰς οἱονδήποτε τέλος ἔνσημον ἢ οἱονδήποτε χρηματικὸν δικαίωμα τοῦ Δημοσίου, καὶ τέλος, καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, ὃν ἤθελε κανονίσει τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ταμείου.

6. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ἐκδίδῃ δικαστικὴν ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸν (Δελτίον) κατὰ τὰς διὰ Διατάγματος ὁριζομένας λεπτομερείας ἐκδόσεως, λειτουργίας, κυκλοφορίας καὶ παντὸς εἴδους ἑτέρου σχετικοῦ, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της δὲ καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελεν ἐκδίδεσθαι ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὁρίζεται τὸ μοναδικὸν δημόσιον φύλλον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 667 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, εἰς ὃ δέον νὰ ἐνεργῶνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πᾶσαι αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας δημοσιεύσεις εἰς τὸ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διωρισμένον δημόσιον φύλλον, καθὼς καὶ τὴν ἐφημερίδα περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 528 § 140 ἐδ. β' τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου εἰς ἣν θέλουν γίνεσθαι αἱ κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις καὶ δημοσιεύσεις, ἐφ' ὅσον ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐφημερὶς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένη, καὶ ἐπὶ πλέον αὐτὴ ὁρίζεται ἡ μία τῶν ἐφημερίδων πρὸς δημοσίευσιν τῶν περιλήψεων τῶν κατὰ προσώπων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκδιδομένων ἐρήμην ἀποφάσεων ἁπάντων τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 145 ἐδ. 7 καὶ 596 ἐδ. 3 καὶ 4 τῆς Πολ. Δικονομίας, πρὸς τούτοις δὲ αὐτὴ ὁρίζεται ἀποκλειστικὸν φύλλον διὰ τὰς Ἀθήνας πρὸς δημοσίευσιν ἐν αὐτῇ τῶν προβλεπομένων περιλήψεων τῶν συμβολαιογράφων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 891,968 καὶ 969 τῆς Πολ. Δικονομίας καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 12 παράγρ. 2 καὶ 59 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 17ης Ἰουλίου (13 Αὐγούστου 1925 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» προβλεπομένων προγραμμάτων πλειστηριασμοῦ καὶ εἰδοποιήσεων. Ἐπίσης πρὸς δημοσίευσιν τῶν κατασχετηρίων, ἐναλμάτων συλλήψεως, βουλευμάτων κατ' ἀγνώστου διαμονῆς κατηγορουμένου, ἐφ' ὅσον τὸ ἁρμόδιον δικαστικὸν συμβούλιον διατάξῃ τὴν διὰ φύλλου τῆς πρωτευούσης δημοσίευσιν, καὶ ἀνεξαιρέτως πάσης ἄλλης ἐν γένει διαδικαστικῆς πράξεως ποινικῆς ἢ πολιτικῆς φύσεως χρηζούσης δημοσιεύσεως ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς πρωτευούσης, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ Κώδικος τῶν διαιτητῶν μὴ ἰσχυούσης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει. Τὰ δικαιώματα ἑκάστης τοιαύτης δημοσιεύσεως ὁρίζονται κατὰ στίχον ὑπὸ ἐκπελεστικοῦ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου».

7. Αἱ κατὰ τὴν ἀντικαθισταμένην παράγραφον 12 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 ἄχρι τοῦδε δημοσιευτέαι πράξεις κλπ. θεωροῦνται ἔγκυροι καὶ ἂν δὲν ἐγένετο ἡ διὰ τοιαύτης προβλεπομένη δημοσίευσις διὰ τοῦ Δελτίου.

8. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ καθορίσῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἄνω πόρων δι' ἐντύπου, οὗτινος ὁ τύπος, ὁ τρόπος τῆς προμηθείας εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ θέλουσιν ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος, ἡ δὲ μὴ χρησιμοποιήσις τούτου ὑπὸ μετόχου κατὰ τοὺς ὁρισθησομένους ἐν τῷ ἐκτελεστικῷ Διατάγματι τύπους ἐπιφέρει τὰς συνεπείας τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζομένας».

Ἄρθρον 3ον

1. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 4 διακοπὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς. «Κατ' ἀκολουθίαν τούτων μειοῦνται ἀναλόγως αἱ ἑκάστοτε ἀπονεμόμεναι συντάξεις καὶ προικίσεις, ἐφ' ὅσον οἱ διανεμηθέντες ἑτήσιοι πόροι τοῦ Ταμείου δὲν ἀρκοῦσι πρὸς πληρωμὴν τῶν ἀνωτάτων ὁρίων αὐτῶν. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1934 αἱ ἀπονεμόμεναι συντάξεις καὶ προικίσεις δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ 60 ο)ο τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων ἀνωτάτων ὁρίων αὐτῶν».

Ἄρθρον 4ον

1. Τὸ ἐδάφιον στ' VIII τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 ἀπαλείφεται, τὰ δ' ἑπόμενα ἐδάφια ἀριθμοῦνται ἀναλόγως.

2. Τὸ ἐδάφιον ις' περίπτωσις XIV τοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς. «Τὸ ἄρθρον 5 τῆς ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1896 συμβάσεως κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου ΒΥΞΑ' τῆς 8ης Ἰανουαρίου 1897, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τῶν κεφαλαίων Β' «περὶ καταθέσεων χρημάτων καὶ χρεωγράφων», Γ' «περὶ καταθέσεως ἀναπαλλοτριώτου» καὶ ἐφ' ὅσον προέρχονται ἀπὸ μετόχους τοῦ Ταμείου τούτου ἢ ἀφορῶσι τοιαύτους, Δ' «περὶ μεταβιβάσεως ὀνομαστικῶν μετοχῶν κλπ.» Ϛ' «περὶ ἐνεχύρου» Ζ' «περὶ ὑποθήκης, Η' «Τμήματος δευτέρου», καὶ Θ' «Δικονομικαὶ διατάξεις» τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 17 Ἰουλίου, 13 Αὐγούστου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν» ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ Ταμείου τούτου αὐτοδικαίως χωρὶς νὰ ἀπαιτῆται πρὸς τοῦτο παροχὴ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 αὐτοῦ ὁριζομένης ἀδείας, ἅπασαι δὲ αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος».

3. Τὸ ἐδάφιον ιη' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Εἰς λειτουργίαν Πρατηρίου οἱουδήποτε εἴδους ἐμπορίου, ὡς καὶ Φαρμακείου λειτουργοῦντος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀδειούχου φαρμακοποιοῦ, ἀμφοτέρων δὲ λειτουργούντων χάριν τῶν μετόχων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ ἐκποιούντων τὰ εἴδη αὐτῶν μόνον πρὸς αὐτοὺς καὶ καθ' οὓς ὅρους θέλει ὁρίζει ἑκάστοτε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 5ον

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 7 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης μετέχει ὑποχρεωτικῶς τοῦ Ταμείου πᾶς διοριζόμενος δικολάβος, ἐφ' ὅσον κέκτηται δίπλωμα Νομικῆς, ὡς καὶ οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες παρὰ τῇ Στατιστικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Δικαιοσύνης».

2. Ἡ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τρίμηνος προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προθεσμίας ταύτης δύνανται νὰ ἀνακληθῇ ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συμφώνως τῇ εἰρημένῃ παραγράφῳ γενομένη δήλωσις ἐξαιρέσεως, θεωρουμένη οὕτω ὡς μηδέποτε γενομένη.

3. Ἡ παράγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἡ τοῦ μέχρι 30 Ἰουνίου 1930 καθισταμένου μετόχου προγουμένη τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσία ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ ὑφ' οἱανδήποτε ἰδιότητα ἐκ τῶν ἀναφερομένων τοιούτων ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς καὶ πενταετὴς κατ' ἀνώτατον ὅρον προγενεστέρα τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρεσία δημοσία Ὑπουργοῦ, πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἢ βουλευτοῦ διωρισμένου δικαιγόρου ἢ στρατιωτ. πραγματικὴ τοιαύτη κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν χρονικὴν περίοδον τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως τῆς χώρας, ἢ ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ τῆς χωροφυλακῆς ἢ τῆς ἀστυνομίας πόλεων, ἐφ' ὅσον οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐκέκτηντο δίπλωμα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ βούλησιν τοῦ μετόχου, οὐχὶ ὅμως καὶ μεγαλυτέρα τῶν εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν ἐν συνόλῳ, ἀναγνωρισθῇ συντάξιμος ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, ἀπαιτεῖται: α') Νὰ δηλώσῃ προθεσμίᾳ ληγούσῃ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930. β') Νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας του, ἐκδεδομένα ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀρχῶν, θεωρουμένου ὡς τοιούτου καὶ τοῦ σχετικοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως· μὴ σωζομένου τοῦ ἀρχείου δικαστηρίου τινός, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπὶ τουρκικῆς διοικήσεως προϋπηρεσίαν, ἡ ἄσκησις τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος ἀποδεικνύεται πρὸς τῇ προσαγωγῇ ἀντιγράφου τοῦ διπλώματος δι' ἐνόρκου καταθέσεως μαρτύρων καὶ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Δικηγορικοῦ Συλλόγου. γ') Νὰ καταβάλῃ ὁ μὲν τῆς πρώτης κατηγορίας τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου ταύτου μέτοχος (ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς πεντάβραχυμον μηνιαίαν εἰσφοράν) δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε (75) δι' ἕκαστον μῆνα τοιαύτης ὑπηρεσίας ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἐτῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929, πᾶς δ' ἄλλος μέτοχος (ὑποβαλλόμενος εἰς δεκάβραχμον μηνιαίαν εἰσφοράν) δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δι' ἕκαστον μῆνα τοιαύτης ὑπηρεσίας ἐντὸς προθεσμίας ὀκτὼ ἐτῶν ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929, διὰ μηνιαίων ἀναλόγων δόσεων ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει, ἀτόκως, ἐν περιπτώσει δὲ καθυστερήσεως ἀγνιαίας τινὸς δόσεως ἐκ τούτων ἐντόκως, ἄνευ ὀχλήσεως ἀγνιαίας τινὸς δόσεως ἐκ τούτων ἐντόκως, ἄνευ ὀχλήσεως, πρὸς δώδεκα τοῖς ἑκατὸν (12 ο)ο) ἐτησίως ἄχρις ἐντελοῦς ἐξοφλήσεως. Ἡ καθυστέρησις ἐκ τόκων καὶ δόσεων ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι τέσσαρας μηνιαίας δόσεις ἢ ἀνωτέρου, ἐπάγεται τὸν περιορισμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ἀναγνωρισθείσης προϋπηρεσίας εἰς ὅσα ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς γενομένας καταβολάς, γινομένου νέου ἀναλογισμοῦ τοῦ τόκου τῶν καθυστερήσεων.

Δικηγόροι ἢ δικολάβοι νομίμως διωρισμένοι, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4448, ἀποκλειόμενον ὅμως τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 παραγρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ 56 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων, ἐπαναδιοριζόμενοι βραδύτερον δικαιοῦνται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ των ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 4448 συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δυναμένην ν' ἀναγνωρισθῇ προϋπηρεσίαν αὐτῶν. Δικηγόροι γινόμενοι αὐτοδικαίως μέτοχοι τοῦ Ταμείου, ἀλλὰ πρὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 ἀποκλειόμενοι τοῦ δικηγορικοῦ λειτουργήματος δυνάμει τῶν ἄρθρων 55 παρ. 1 ἐδαφ. α' καὶ 56 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀσυμβιβάστου ἔχουν συμπεπληρωμένην τριακονταετῆ ἐν συνέλῳ ὑπηρεσίαν, διατηροῦσι τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα καὶ δικαιοῦνται ν' ἀναγνωρίσωσι τὴν πρὸ τοῦ νόμου 4448 προϋπηρεσίαν των κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου, ὑποκείμενοι εἰς τε τὰς ἑνεκα ταύτης καταβολὰς ὡς καὶ τὰς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1932 τακτικὰς εἰσφορὰς μετόχου.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δικηγορικῆς προϋπηρεσίας τῶν διατελεσάντων Ὑπουργῶν λαμβάνεται αὕτη συνεχὴς ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ διορισμοῦ ἀσχέτως τοῦ χρόνου τῶν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπαναδιορισμῶν.

4. Ἡ παραγρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. 7 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Δὲν ἀπονέμεται σύνταξις εἰς οὐδένα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβλητέων δι' ἀναγνώρισιν προϋπηρεσίας. Ὁ δικαιωθησόμενος συντάξεως μέτοχος καὶ ἐν ἀπορίᾳ ὢν αὐτοῦ ἡ δικαιωθησομένη συντάξεως οἰκογένεια αὐτοῦ ἢ γονεὺς ἢ ἡ ἄγαμος ἀδελφὴ ἢ ὁ ἀνήλικος ἀδελφὸς αὐτοῦ μετὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγρ. 5η ἀναφερομένην δήλωσιν καὶ ὑποβολὴν τῶν ἀποδεικτικῶν καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς τῶν ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ καθοριζομένων χρηματικῶν ποσοτήτων δ ἀ τὸν συνυπολογισμὸν τῆς προγενεστέρας ὑπηρεσίας του ὡς συνταξίμου καταβάλλει πρὸς τὸ Ταμεῖον τὸ ἐντεῦθεν ὀφειλόμενον ποσὸν μετὰ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τόκου διὰ συνολικῆς κρατήσεως τῆς συντάξεώς του, συμψηφιζομένης ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐντεῦθεν ὀφειλήν, δυναμένου τοῦ δικαιούχου νὰ πληρώσῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῖς μετρητοῖς.

5. Ἡ παραγρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Ἡ χήρα, ἄγαμος θυγάτηρ, τὸ ἄρρεν ἀνήλικον τέκνον, ὑπὸ δὲ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδ. ιε' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρ. 9 οἱ γονεῖς ἢ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἀποβιώσαντος δικαιγόρου ἢ συμβολαιογράφου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1919 καὶ ἐντεῦθεν μετὰ 18ετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν μέχρι τοῦ θανάτου του ὑπὸ τὴν ἑτέραν τῶν ἰδιοτήτων τούτων ἢ καὶ ὑφ' ἁπάσας ἢ καὶ ὡς δικολάβοι ἐν Κρήτῃ ἐφόσον οὗτος διωρίσθη κατόπιν δικηγόρος 5 ἔτη τοὐλάχιστον πρὸ τοῦ θανάτου του ἢ ἀποβιώσαντος ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 καὶ ἐντεῦθεν δικαστοῦ, εἰσαγγελέως, ἀντεισαγγελέως, εἰρηνοδίκου, πταισματοδίκου, γραμματέως εἰρηνοδικείου ἢ πταισματοδικείου, δικαγγόρου, συμβολαιογράφου, ἀμίσθου ὑποθηκοφύλακος ἢ ἀμίσθου δικαστ. κλητῆρος μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν ὑπὸ μίαν τῶν ἰδιοτήτων τούτων, δύνανται νὰ καταστῶσι μέτοχοι τοῦ Ταμείου τούτου καὶ νὰ τύχωσι συντάξεως ἐξ αὐτοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ παρόντος ἀναφερομένας διατάξεις, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κριθῶσιν ἄποροι καὶ ἐστερημένοι εὐπόρου προστάτου ὑποχρέου κατὰ νόμον εἰς διατροφὴν αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον οὗτοι συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς πρὸς τὴν ἀναγνώρισιν ὡς συνταξίμου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου, πατρὸς ἢ υἱοῦ αὐτῶν μέχρις 27 ἐτῶν τὸ πολύ, τῆς ὀφειλομένης δυνάμει ταύτης χρηματικῆς ποσότητος μετὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929 τόκου πρὸς 12 ο)ο ἐτησίως ἄνευ ὀχλήσεως εἰσπραττομένης διὰ συνολικῆς κρατήσεως τῆς ἀπονεμηθησομένης συντάξεως, συμψηφιζομένης ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐντεῦθεν ὀφειλήν, δυναμένου τοῦ δικαιούχου νὰ πληρώσῃ ταύτην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῖς μετρητοῖς».

6. Ἡ παράγραφος 1 ἐδαφ. ια' τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Εἰς τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 7 γενομένους μετόχους καὶ δικαιουμένους συντάξεως χήραν, ἄγαμον θυγατέρα, ἄρρεν ἀνήλικον τέκνον καὶ γονεῖς ἢ ἀδελφὰς τῶν ἐν τῇ παραγρ. ταύτῃ ἀναφερομένων προσώπων, ἐφ' ὅσον ὁ ἀπεβίωσας εἶχε τελέσει τὸν γάμον του ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου του καὶ ὑπὸ τὰς λοιπὰς προϋποθέσεις καὶ ὅρους τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον ὄγδοον

1. Τὸ ἐδάφιον ε' τῆς παραγ. 1 τοῦ ἄρθρ. 10 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«ε') Εἰς τὴν τὸ πρῶτον νυμφευομένην μέτοχον μετὰ δωδεκετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν της καὶ μὴ προβᾶσαν ἐμπροθέσμως εἰς τὴν προσηκόντως εἰσαχθεῖσαν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ἐδαφίου η' τῆς παραγράφου 15 τοῦ ἡγουμένου ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος».

2. Ἐπίσης τὸ ἐδάφιον στ' τῆς παραγράφου 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 10 ἀντικαθίσταται οὕτω : «στ') Ἡ θυγάτηρ τῆς μὴ προβάσης μετόχου ἐμπροθέσμως εἰς τὴν ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ἐδαφίου η' τῆς παραγράφου 15 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου ».

Ἄρθρον 7ον

1. Ἡ παράγραφος 14 τοῦ ἄρθρου 13 ἀπαλείφεται.

2. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Ἀπαγορεύεται ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ ὡς καὶ ἡ κατάσχεσις καὶ ἡ ἐκχώρησις α') τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων, προικίσεων, ἀντιμισθίων εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ, ὡς καὶ τῆς συντάξεως τοῦ μηνὸς καθ' ὃν ἀπεβίωσεν ὁ δικαιοῦχος καὶ β') ἀντιμισθίων τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἐδαφ. ιστ' Ι τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὁριζομένων ὑπαλλήλων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐφ' ὅσον προεξωφλήθησαν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου καὶ γ') τῶν κατατιθεμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐγγυήσεων τῶν συμβολαιογράφων. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῶν ἐν ἐδαφίοις α' καὶ β' τοῦ παρόντος λόγῳ διατροφῆς συζύγου ἢ τέκνων».

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἰσχύουσιν ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4448, καταργουμένης ἐκτοτε τῆς ἀντικαθιστωμένης παραγράφου.

3. Ἡ παράγρ. 16 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις ἡ δωρεὰ ἐν ζωῇ γινομένη παρὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, καὶ τὸ Ταμεῖον, ὡς καὶ οἱοσδήποτε ἕτερος τρίτος ἀποβάλλει τὰ κατεσχημένα ἀνευθύνως.

4. Ἡ παράγραφος 24 τοῦ ἄρθρου 13 διαγράφεται.

5. Ἡ παράγραφος 25 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς : «Αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις ἢ ἀναφοραὶ πρὸς τὸ Ταμεῖον καὶ αἱ πληρωνόμεναι ὑπ' αὐτοῦ συντάξεις καὶ προικίσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου. Οὐδεμία δὲ ἀπολύτως χορηγεῖται ἀμοιβὴ ἢ ποσοστὸν ἢ ἀποζημίωσις καὶ ἐν γένει ὑφ' οἱονδήποτε τύπον χρηματικὸν ποσὸν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ταμίας τὴν κράτησιν ἢ εἰσπραξιν παντὸς οἱουδήποτε πόρου τοῦ Ταμείου ἢ τὴν ἀπόδοσιν τοιούτου εἰς αὐτό.

6. Ἡ παράγραφος 27 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 διαγράφεται.

7. Ἡ καταργησις τῆς παραγράφου 27 τοῦ ἄρθρου 13 θεωρεῖται ἰσχύσασα ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4448, ἐπανερχομένων ἐκτοτε ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3646 τῆς 26)7 Αὐγούστου 1928 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων», πᾶσαι δὲ αἱ δυνάμει τῆς τροποποιουμένης διατάξεως τοῦ νόμου 4448 γενόμεναι τυχὸν παρακαταθῆκαι παρὰ τῷ Ταμείῳ συντάξεως Νομικῶν μεταφέρονται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ δὲν δύνανται ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς δικαιούχους εἰμὴ διὰ μέσου τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἄρθρον 8ον

Τὸ ἄρθρον 14 ἀντικαθίσταται οὕτω:

Τὸ ἓν τέταρτον (1/4) ὅλων τῶν μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1929 εἰσπραχθέντων χρηματικῶν ποσῶν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων συμβολαιογράφων ὑπὸ συμβολαιογράφου ἢ ὑπὸ ἐκπληρώσαντος τὰ τοῦ συμβολαιογράφου ἔργα ἢ ἀναπληρώσαντος συμβολαιογράφον, δυνάμει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 4 § 2 ἐδ. 3, 5 καὶ 10 τοῦ ἀπὸ 4)9 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ προσθέτων συμβολαιογραφικῶν δικαιωμάτων», ὡς ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 3890 τῆς 11)15 Φεβρ)ρίου 1929, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας κατατεθέντα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, τῶν ἑτέρων τριῶν τεταρτων (3/4) τοῦ ποσοῦ τούτου περιερχομένων, δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τοὺς εἰσπράξαντας τοῦτο συμβολαιογράφους ἢ ἀναπληρωτὰς των, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ προσημειωθέντος νόμου, καθ' ἣν ὁλόκληρον τὸ ἐντεῦθεν εἰσπραχθὲν ποσὸν ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων ἔδει νὰ κατατεθῇ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ, διατηρουμένων δὲ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὰ λοιπὰ ἁπασῶν τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 4 ὡς πρὸς τὴν εἰσπραξιν τοῦ ἐν λόγῳ ποσοστοῦ ἑνὸς τετάρτου (1/4). Ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ εἰσπράξαντες νὰ καταθέσωσιν ἅπαν τὸ τοιοῦτον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ δώδεκα μηνιαίων δόσεων, τῆς εἰσπράξεως ἐξαναγκαζομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ εἰρημένου νόμου 3890, ὡς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παρ. 17 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4448 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Τὰ τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας καὶ ἀπολύσεως τοῦ προσληφθέντος καὶ προσληφθησομένου προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου, καθ)σταμένου μονίμου μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεώς του, κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

2. Ἐκ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 διαγράφονται αἱ ἐν ἀρχῇ λέξεις «Προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

3. Ἐκ τῆς παραγράφου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «μόνον ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 10.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1, τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 2, τοῦ ἄρθρου 3, τοῦ ἄρθρου 4, τῶν παραγράφων 1, 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 5, τοῦ ἄρθρου 6 καὶ τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ἰσχύουσιν ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὁ νόμος 4448, αἱ δὲ λοιπαὶ διατάξεις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει κωδικοποιηθῇ διὰ Διατάγματος εἰς ἐνιαῖον κείμενον μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων διατάξεων τοῦ νόμου 4448.

Ὁ κ. **Ε. Βενιζέλος** (Πρωθυπουργός) λέγει μετὰ τοῦτο ὅτι εἶναι ὑποχρεωμένος ν' ἀποχωρήσῃ καὶ παρακαλεῖ ὅπως συζητηθῇ νῦν τὸ «περὶ Γεωργικοῦ Θεσσαλικοῦ Ταμείου» νομοσχέδιον, γίνῃ δὲ εἰς τὰς 12 καὶ 15' μεταμεσονύκτιος συνεδρίασις ἵνα ψηφισθῶσι τὰ σύνολα τῶν νομοσχεδίων, ἅτινα ὑπέστησαν τροποποιήσεις συζητηθῇ δὲ καὶ ψηφισθῇ τὸ περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων «περὶ παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας» νομοσχέδιον. Συζητουμένου εἶτα εἰς β' ἀνάγνωσιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον ὁ κ. **Σ. Ἀναστασιάδης** ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὰ τῆς γενομένης εἰς τὸ νομοσχέδιον τροποποιήσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ λειβαδίου Γόργιανη ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀρχικῶς γενομένης παραχωρήσεως καὶ καταλήγει τονίζων, ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιον, οὔτε συνταγματικόν, οὔτε νομικὸν ὑπάρχει ὅπως ψηφίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν παρεμβληθεῖσαν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς διάταξιν, ἧς μάλιστα καὶ πλεῖστοι λόγοι σκοπιμότητος ἐπιβάλλουν τὴν θέσπισιν. Μεθ' ὃ ἀναγινώσκονται καὶ κυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Νομοσχεδίου ἐκθέτει πῶς παρενεβλήθη εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἡ διάταξις «περὶ ἀφαιρέσεως 7.000 στρεμμάτων λειβαδίου» ἀπὸ τὴν Κοι-

νότητα Γόργιανη. Διὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην, λέγει, οὐδεμία δικαιολογία προβάλλεται.

Σ. Ἀναστασιάδης. Ἡ δικαιολογία εἶναι ὅτι τὸ ἓν χωρίον ἔχει κλῆρον 700 στρέμματα καὶ τὸ ἄλλο ἔχει 11.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνακριβές.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασσίου** λέγει ὅτι ἡ τροπολογία, περὶ ἧς ἡ συζήτησις, ὀφείλει νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδίου νόμου, διότι ἔρχεται νὰ ἀφαιρέσῃ μετὰ μίαν εἰκοσαετίαν περιουσίαν παραχωρηθεῖσαν καὶ πληρωθεῖσαν.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** συνεχίζων ἀναπτύσσει τὰ τῆς γενομένης παραχωρήσεως τῶν λειβαδίων Γόργιαννης Γωστηλίου καὶ Ηαγίτσης, καὶ ὅτι αἱ γαῖαι παρεχωρήθησαν ἐκδοθέντος παραχωρητηρίου ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοινότητος.

Οἱ κ. κ. **Σ. Ἀναστασιάδης** καὶ **Θ. Φίλιος** διαμαρτύρονται λέγοντες ὅτι ὁ νόμος λέγει ἐγχωρίους κατοίκους.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** ἀντιπαρατηρεῖ ὅτι καὶ κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς νόμους τὰ λειβάδια εἶναι Κοινοτικά, τὸ ὅτι δὲ τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ἐξάγεται ἐκ τῶν βεβαιώσεων τῆς ὑπηρεσίας.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τὸ παραχωρητήριον εἶναι εἰς τοὺς κληρούχους.

Ε. Ζούκας. Ἡ ὑπηρεσία σας, λέγει τὰ ἀντίθετα, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, εἴχατε. κύριε Ὑπουργέ, ὑπογρέωσιν νὰ ἐξετάσητε τίνος εἶναι τὸ παραχωρητήριον.

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἔχω ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον.

Ε. Ζούκας. Ἐφόσον τὰ Κοινοτικὰ λειβάδια δὲν ἀπαλλοτριοῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, ἔπρεπε νὰ ἐξακριβωθῇ ἐὰν τὸ λειβάδιον εἶναι Κοινοτικόν.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) λέγει ὅτι παραχωρητήριον ἐδόθη προσωρινῶς, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ὁριστικῆς παραχωρήσεως καὶ ὅτι συνεπῶς εἰμεθα ἐν τάξει ἂν θέλωμεν νὰ κάμωμεν ἀλλοίαν μεταρρύθμισιν. Δοθέντος, συνεχίζει, ὅτι ἔχει γίνει μία ἀδικία, ὅτι ἐκλάπησαν δύο ἑκθέσεις ὑπηρεσιακαί, δὲν βλέπω τι ἁμάρτημα κάμνομεν, ἐὰν θεσπίσωμεν μίαν δυνητικὴν διάταξιν μετὰ σύμφωνον γνώμην μιᾶς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς παρεχούσης ἐγγυήσεις.

Α. Παπαναστασίου. Νὰ βάλετε τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐποικισμοῦ

Κ. Σπυρίδης (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Καθορίσατε σεῖς ὁ ἴδιος καὶ νὰ εἶναι βέβαιος ὁ κ. Ζούκας, ὅτι ἂν τὰ πράγματα εἶναι ὅπως τὰ ἐξέθεσε δὲν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ διάταξις.

Ὁ κ. **Α. Παπαναστασίου** λέγει ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ μέχρις 7.000 στρεμμάτων καὶ νὰ ληφθῇ πρόνοια περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δόσεων εἰς ὃ νόμισμα κατεβλήθησαν.

Ὁ κ. **Κ. Σπυρίδης** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) ἀναγινώσκει τὴν τροπολογουμένην διάταξιν.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας.** Ἐγὼ λέγει, ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποκρούω τὴν τροπολογίαν καὶ δηλῶ ὅτι δὲν ἀποδέχομαι αὐτήν, ὡς ἀντισυνταγματικὴν καὶ ἔκνομον, δὲν ἀποδέχομαι δὲ καὶ οἱανδήποτε προσθήκην ἐν αὐτῇ, διότι οἱαδήποτε τοιαύτη δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ τὴν τροπολογίαν νόμιμον καὶ συνταγματικήν. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἶναι ἄδικον καὶ ἀντιγεωργικόν, διότι ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαιολογίας ἀφαιρεῖται περιουσία ἀπὸ τὸ χωρίον Γόργιανη, τὴν ὁποίαν κέκτηται δυνάμει νόμου ἀπὸ 20 ἐτῶν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀπεζημίωσε σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν τὸ Δημόσιον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροπολογήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου

Ὁ κ. **Πρόεδρος** ἀνακοινοῖ ὅτι ὑπερεκατὸν Βουλευταὶ συνιστῶσιν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ὅπως χορηγήσῃ ἐπίδομα εἰς τὸ καθ' ὑπερωρίαν ἐργασθὲν προσωπικὸν τῆς Βουλῆς.

Ἐρωτωμένη εἶτα ἡ Βουλὴ ἀποφαίνεται ὅπως διατεθῇ ποσὸν ἐκ τῶν ἀδιαθέτων ὑπολοίπων τῆς παρελθούσης χρήσεως καὶ ἐκ τῆς πιστώσεως τοῦ Κεφ. 2 ἄρθρον 1, μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα προσωπικοῦ Βουλῆς κλπ. δι'ἐπὶ πλέον καθ' ὑπερωρίαν ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ Κανονισμοῦ καὶ κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Προέδρου ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν καὶ τοὺς καθ' ὑπερωρίαν ἐργασθέντας.

Ὥρα 9.30 μ.μ. λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 12.15 π.μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. Δ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ι. Κουτσίνας
Σ. Νικολαΐδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'

Κυριακῆς 13 Ἀπριλίου 1930.

Ὥρᾳ 12.30' π. μ. ὁ Ἀντιπρόεδρος κ. **Μ. Ἀργυρόπουλος** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει νὰ ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διαταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15)22 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας».

2) «Περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Λάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις».

3) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4076 τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἀνηλίκων ἀνταλλαξίμων διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως».

4) «Περὶ μεταρρυθμίσεως εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων».

5) «Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν στρατιωτικῶν σχολῶν».

6) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 «περὶ ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων στρατοδικείων».

7) «Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχωρήσεων καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 καὶ τοῦ διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων ἀποζημιώσεων», τὸ πρῶτον ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντος.

8) «Περὶ προστασίας τῶν πολυτέκνων».

9) «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἀεροπορικῆς ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων κλπ.» ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντος μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του.

10) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον».

11) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4220 περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος κλπ».

Ὡς καὶ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου προνοίας παρὰ τῷ δικηγορικῷ συλλόγῳ Θεσσαλονίκης» ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4491 «περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ὁ νόμος 4491 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 15)22 Ὀκτωβρίου 1929 Ν. Δ. περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσιῶν ἀγροτικῆς ἀσφαλείας», τροποποιεῖται ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν ἄρθρῳ πρώτῳ τοῦ νόμου 4491 προστίθενται παράγραφοι 6 καὶ 7, ὡς ἑξῆς:

6. Ὅπου τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως ἢ τὴν ἐνέργειαν πράξεώς τινος ἡ προηγουμένη ἁπλῆ γνωμοδότησις Συμβουλίου ἢ Ἀρχῆς τινος, ἡ ἀπόφασις ἢ ἐνέργεια τῆς προκαλεσάσης τὴν γνωμοδότησιν Ἀρχῆς χωρεῖ καὶ ἄνευ ταύτης ἐὰν παρέλθῃ ἡ πρὸς γνωμοδότησιν ταχθεῖσα εὔλογος προθεσμία.

7. Ὅπου τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται γνώμη ἢ ἀπόφασις τοῦ Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου ἢ διαζευκτικῶς τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου Ἀγροφυλακῆς ἐπικρατεστέρα εἶναι ἡ ἀπόφασις τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου, καλουμένου καὶ ἀποφαινομένου ἐπὶ τούτῳ ὡς ὁρίζουσιν εἰδικώτερον ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἐν ἄρθρῳ 4 παράγρ. 2 καὶ μετὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ ἐδαφ. α' αὐτῆς προστίθεται περίοδος ὡς ἑξῆς :

«Ἀγροτικαὶ περιοχαὶ ὑπαγόμεναι εἰς Νομὸν ἢ Ἐπαρχίαν ἢ Πρωτοδικεῖον ἄλλο ἢ εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ ἕδρα τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδικείου, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν Ἐποπτικὴν περιφέρειαν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἡ ἕδρα τοῦ Εἰρηνοδικείου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας».

3. Τοῦ ἄρθρου 4 τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγρ. 3 ἔχον οὕτω:

α') Ἑκάστη Πρωτοδικειακὴ περιφέρεια ἀποτελεῖ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἰδίαν περιφέρειαν ἔχουσαν ἕδραν τὴν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομα «Ἐποπτικὴ Περιφέρεια Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.... τάδε» ἐν ᾗ δύναται νὰ συνιστᾶται μία Ἕνωσις Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α') Ἑκάστη Πρωτοδικειακὴ περιφέρεια, εἰς ἀγροτικὰ διαμερίσματα τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται αἱ περὶ Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἀποτελεῖ ἰδίαν περιφέρειαν ἔχουσαν ἕδραν καὶ ἐπωνυμίαν τὴν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομα «Ἐποπτικὴ Περιφέρεια Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας..... τάδε».

β') Ἐν ἑκάστῃ Ἐποπτικῇ περιφερείᾳ δύναται νὰ συνιστᾶται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 μία Ἕνωσις Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς, πρὸς διοίκησιν δὲ τῆς Ἑνώσεως Ἐποπτικῶν Συμβούλιων καὶ περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς.

4. Τοῦ ἄρθρου 6 ἡ παράγρ. 3, ἔχουσα οὕτω : «Καθ' ἑκάστην Ἐποπτικὴν περιφέρειαν Ἀγροφυλακῆς «Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» (Ε.Σ.Α.); ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Ἕνωσιν Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς καὶ φέρει τὴν ἐπωνυμίαν τῆς οἰκείας Ἐποπτικῆς περιφερείας (ἄρθ. 23—25).

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Καθ' ἑκάστην Ἐποπτικὴν περιφέρειαν ἐν ᾗ λειτουργεῖ Ἕνωσις συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς «Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας» (Ε.Σ.Α.) ὅπερ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ Ἕνωσιν Συνδέσμων Ἀγροφυλακῆς καὶ φέρει τὴν ἐπωνυμίαν τῆς οἰκείας Ἐποπτικῆς περιφερείας (ἄρθρα 23—25).

5. Ἐν ἄρθρῳ 7 παράγρ. 4 ἡ φράσις «Ὁ Σύνδεσμος Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς «Ὁ Σύνδεσμος Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 13 ἔχουσα οὕτω : «Ἐὰν πρόκειται περὶ διορισμοῦ ἢ προαγωγῆς ἢ περὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ὀργάνων Ἀγροφυλακῆς δὲν μετέχουσι τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, μέλη τοῦ Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου ἀνιόντες ἢ κατιόντες τοῦ ὑπὸ κρίσιν προσώπου ἢ συγγενεῖς ἐκ πλαγίου μέχρι δευτέρου βαθμοῦ, ἀντὶ δὲ τῶν κωλυομένων μετέχουσιν ἀναπληρωματικὰ μέλη, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των.

Οἱ μετασχόντες τῆς συνεδριάσεως παρὰ τὸ ἄνω κώλυμα τιμωροῦνται κατὰ τὰ ἄρθρα 49 καὶ 102».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

4. α) «Δὲν δύναται νὰ μετάσχῃ συνεδριάσεως Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου μέλος αὐτοῦ ἐὰν πρόκειται περὶ ζητήματος δι' ὅπερ ἔχει χρηματικὸν συμφέρον ἢ αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλος ἢ ἀνιὸν ἢ κατιὸν ἢ ἐκ πλαγίου συγγενὴς αὐτοῦ μέχρι δευτέρου βαθμοῦ ἢ πρόκειται περὶ διορισμοῦ, ἢ πειθαρχικῆς τιμωρίας ὀργάνων Ἀγροφυλακῆς συγγενῶν κατὰ τοὺς ἄνω βαθμοὺς πρὸς τὸ μέλος τοῦ Συμβουλίου, ἀντὶ δὲ τῶν κωλυομένων μετέχουσιν ἀναπληρωματικὰ μέλη.

β) Ἡ κατὰ παράβασιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ληφθεῖσα ἀπόφασις δύναται ν' ἀκυρωθῇ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἔτι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου, ὁπότε οἱ παρὰ τὸ κώλυμα μετασχόντες τῆς σχετικῆς ψηφοφορίας δύνανται νὰ τιμωρηθῶσι κατὰ τ' ἄρθρα 49 καὶ 102».

2. Ἐν ἄρθρῳ 16 παράγρ. 2 τὸ ἐδάφιον πέμπτον ἔχον οὕτω :

«Ἡ γενομένη ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως, πλὴν ἂν αὕτη ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστὴ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ ἐμπροθέσμως γενομένη ἔφεσις καὶ ἡ πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς προθεσμία ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθ' ἧς αὕτη ἀποφάσεως, πλὴν ἂν ἐκηρύχθη προσωρινῶς ἐκτελεστὴ κατὰ τὴν παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 15».

3. Τοῦ ἄρθρου 17 ἡ παράγραφος 3 ἀπαλείφεται.

3. Ἐν ἄρθρῳ 22 παράγρ. 1 καὶ μετὰ τὸ στοιχ. α' προστίθεται στοιχεῖον β' ὡς ἑξῆς :

β') «Δύναται νὰ ὁρίζῃ διὰ πάσας ἢ τινὰς ἀγροτικὰς περιοχὰς τοῦ Διαμερίσματος αἰτήσει τῶν Ἀγροτικῶν Συμβουλίων ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως χρηματικὴν ἐγγύησιν, ἣν ὀφείλουσιν νὰ καταβάλλωσι κάτοχοι ποιμνίου ἢ ἀγέλης μὴ διαιτωμένων μονίμως ἐν τῷ Ἀγροτικῷ Διαμερίσματι. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἐγγυήσεως ὁρίζεται διὰ διατάγματος. Παρελθούσης τῆς πρὸς κατάθεσιν τῆς ἐγγυήσεως ταχθείσης προθεσμίας τὰ ζῶα δύνανται ν' ἀπελαύνωνται τῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς ἢ Διαμερίσματος (ἢ Ἐποπτικῆς περιφερείας) καὶ διοικητικῶς ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς (ἄρθρον 20 παράγρ. 3)».

5. α') Ἐν ἄρθρῳ 23 παράγρ. 4 τὸ στοιχ. Γ' ἔχον οὕτω:

«Τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀπυρομικῆς ὑπηρεσίας τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίου Ἀσφαλείας τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἐφ' ὅσον ἔχει βαθμὸν τοὐλάχιστον ἀνθυπασπιστοῦ».

β') Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. Δ—Ζ τῆς αὐτῆς παραγράφου 4 προστίθεται περίοδος ὡς ἑξῆς :

«Ὅπου ὅμως ἡ Ἐποπτικὴ περιφέρεια ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς μόνου Ἀγρονομικοῦ Διαμερίσματος, δὲν συνιστᾶται ἴδιον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ πάσας τὰς ἁρμοδιότητας αὐτοῦ ἀσκεῖ τὸ οἰκεῖον Ἀγρονομικὸν Συμβούλιον, μετέχοντος ὡς μέλους αὐτοῦ καὶ τοῦ κατὰ τὸ στοιχεῖον Γ' προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίου Ἀσφαλείας».

6' Τοῦ ἄρθρου 24 ἡ παράγρ. 1 ἔχουσα οὕτω : «Τὸ Ε.Σ.Α. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει δὲ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφισάντων, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Τὸ Ε.Σ.Α. θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ ὑπερβαίνῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του, ἀποφασίζει δέ, ἐφ' ὅσον δι' εἰδικήν τινα περίπτωσιν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ διὰ Διατάγματος, δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων καὶ ψηφισάντων, ὑπερισχυούσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου».

7. Ἐν ἄρθρῳ 25 παράγρ. 2 μετὰ τὸ στοιχ. Α' προστίθεται στοιχεῖον Β' ὡς ἑξῆς :

«Δύναται νὰ ὁρίζῃ δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐποπτικὴν Περιφέρειαν ἢ μέρη αὐτῆς ἐγγυοδοσίαν διὰ νομαδικὰ ποίμνια ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ στοιχείου β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 22.

Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ Ἐποπτικοῦ εἶναι ἐπικρατεστέρα τῶν τυχὸν ὁμοίων τῶν Ἀγρονομικῶν Συμβουλίων, ἃς δύναται καὶ νὰ τροποποιῇ ἢ αἴρῃ».

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν ἄρθρῳ 30 παράγρ. 6 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται διάταξις ὡς ἑξῆς: «Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 20 Μαΐου 1926 διοριζόμενα ἐν ταῖς ἄνω περιφερείαις ὄργανα ἀγροφυλακῆς».

2. Ἐν ἄρθρῳ 37 παρ. 3 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται ἐδάφιον τρίτον ὡς ἑξῆς:

«Ἡ περὶ ἀπολύσεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀπολυθέντα ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, θεωρεῖται δ' οὗτος αὐτοδικαίως πεπαυμένος μετὰ τὴν 15ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ ἂν ἔτι δὲν τῷ ἐκοινοποιήθη αὕτη ἐν τῷ μεταξύ».

3. Ἐν ἄρθρῳ 37 παρ. 5 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται στοιχ. ζ' ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν λόγῳ ἀσθενείας ἀπέσχεν ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας πλέον τῶν 3 μηνῶν».

5. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 39 ἔχουσα οὕτω: «Οἱ διατηροῦντες ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον χρηματικῶν ὑποχρεώσεων καὶ εἰσφορῶν ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν ἀγροφυλάκων».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«15. Διὰ τοὺς διατηροῦντας ἰδιωτικὸν ἀγροφύλακα τὸ ποσοστὸν τῶν ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ Λ)σμοῦ Ἀγροφυλακῆς ἢ τοῦ Π. Τ.Α. εἰσφορῶν τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 54 ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου καὶ κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις οὐχὶ ἀνώτερον τοῦ ἑνὸς τρίτου τῶν διὰ τοὺς λοιποὺς κτηματίας τῆς αὐτῆς ἀγροτικῆς περιοχῆς ὁρισθέντων.

Κατ' ἀποφάσεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου, ἐὰν μὲν αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τὸ ἄρθρον 16, ἐὰν δ' ὑπὸ Ἐποπτικοῦ προσφυγὴ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ, ἀποφαίζοντος ὁριστικῶς μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α.».

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 39 προστίθεται παράγραφος 16 ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἰδιωτικῶν ἀγροφυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ ἀγροκτήματος τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας, τῆς Λίμνης Κωπαΐδος ὁρίζει, μετὰ πρότασιν τῆς Ἑταιρείας, τὸ οἰκεῖον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροφυλακῆς, ἀνάλογον τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν τοῦ ἀγροκτήματος.

Τοὺς διοριστέους προτείνει ἡ Ἑταιρεία Κωπαΐδος ἥτις καὶ καταβάλλει αὐτοῖς ἀπ' εὐθείας τὴν συμπεφωνημένην ἀμοιβήν, ἡ ὁποία ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διὰ ταύτην ἀνάλογον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν εἰσφορὰν τυχὸν τῶν καλλιεργητῶν ἢ μισθωτῶν τοῦ ἀγροκτήματος μείζων τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 52 ὁρίων.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγροκτήματος τούτου, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 14 δυναμένης ν' ἀναστέλληται ὡς πρὸς αὐτὸ δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου Ἀγροφυλακῆς, ἀνακαλουμένων κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἡ Ἑταιρεία Λίμνης Κωπαΐδος ὑποχρεοῦται νὰ εἰσφέρῃ ἐτησίως ὑπὲρ τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς ποσὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς ὁρ. 3 κατὰ στρέμμα καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν γαιῶν τοῦ ἀγροκτήματος, ἀδιακρίτως κατηγορίας τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Ταμείου. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 15.

6. Ἐν ἄρθρῳ 42 παρ. 1 αἱ ἑξῆς περίοδοι: «Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. δύνανται νὰ ὁρίζωνται πλείονα ὅμορα ἢ ἐκ νήσων ἀποτελούμενα ἀγροτικὰ διαμερίσματα εἰς ἃ τοποθετεῖται εἷς κοινὸς διὰ πάντα ἀγρονόμος, οὗ ἡ ἕδρα ὁρίζεται διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος.

Τὰ ἄνω Διατάγματα δύνανται νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκδιδομένων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. δύνανται νὰ ὁρίζωνται πλείονα ὅμορα ἢ ἐκ νήσων ἀποτελούμενα ἀγροτικὰ διαμερίσματα, εἰς ἃ τοποθετεῖται εἷς κοινὸς διὰ πάντα ἀγρονόμος, οὗ ἡ ἕδρα ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Αἱ ἄνω ἀποφάσεις δύνανται νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον».

7. Ἐν ἄρθρῳ 44 παρ. 4 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ἐλλείψει ἀγρονόμου πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐπόπτου, δύναται ν' ἀναπληροῖ τοῦτον προσωρινῶς εἰς μὲν τὰ κατὰ τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔργα του ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενος, εἰς δὲ τὰ κατὰ τὴν παρ. 2 τοιαῦτα καὶ τὰ ἀφορῶντα τὴν λειτουργίαν τοῦ Π. Τ. Α. μόνιμος δημόσιος ὑπάλληλος τῆς ἕδρας τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου, εἰς ὃν ὑπάλληλον χορηγεῖται ἐκ τοῦ Γ. Τ. Α. μηνιαία ἀποζημίωσις μέχρι δραχ. 900, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ. Τ. Α.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἐδάφιον δεύτερον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 53, ἔχον οὕτω : «Διὰ Διαταγμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν εἰδικῶν λογαριασμῶν ἢ περιφερειακῶν Ταμείων Ἀγροφυλακῆς

διάθεσις ώρισμένου ποσοστοῦ διὰ τοπικὰς γεωργικὰς ἢ ἀγροτικὰς ἀνάγκας» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ οἰκείου Ἀγροτικοῦ ἢ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ. Τ. Α., δύνανται νὰ διατίθενται ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν εἰδικῶν λ)σμῶν ἢ Π. Τ. Α. διὰ τοπικὰς γεωργικὰς ἢ ἀγροτικὰς ἀνάγκας τῶν περιφερειῶν των ποσοστὸν οὐχὶ μεῖζον τοῦ 1)3 τῶν περισσευμάτων καὶ ἁπαξ μόνον ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους».

2. Ἐν ἄρθρῳ 56 παρ. 3 ἡ φράσις «Ἕκαστον περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς:

«Ἕκαστον Περιφερειακὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον».

3. Ἐν ἄρθρῳ 59 παρ. 1 ἡ φράσις «Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον».

4. Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 59 τὸ ἐδάφιον πρῶτον τῆς παραγρ. 2 ἔχον οὕτω :

«2. Τὸ Γ Τ. Α. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὡς Πρόεδρον, ἀπὸ τὸν ἐκ τῶν μελῶν του Διευθυντὴν Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας καὶ ὡς νόμιμον ἀναπληρωτὴν τοῦ Προέδρου καὶ ἑνὸς ἑτέρου μέλους τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὡς τακτικοῦ καὶ ἑνὸς ὡς ἀναπληρωματικοῦ, ὁριζομένων δι' ἐν ἑκάστοτε ἔτος καὶ ἐκ περιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ», ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Τὸ Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, διοικεῖται δ' ὑπὸ Συμβουλίου ἀποτελουμένου :

α') Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δ. Σ. Α. ὡς Πρόεδρον αὐτοῦ.

β') Ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τῆς Διευθύνσεως Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ὅστις καὶ ἀναπληροῖ τὸν Πρόεδρον.

γ') Ἀπὸ ἕνα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ.Α. ἐκ τῶν Διευθυντῶν τοῦ Ὑπουργείου ὅπερ, ὡς καὶ τὸν ἀναπληρωτήν του, ὁρίζει δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος ὁ Ὑπουργός.

δ') Ἀπὸ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἐπὶ βαθμῷ τουλάχιστον τμηματάρχου ὅν, ὡς καὶ τὸν ἀναπληρωτήν του, ὁρίζει δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

ε') Ἀπὸ ἕνα ἀνώτερον ὑπάλληλον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁριζόμενον ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀποσπᾶται παρὰ τῷ Γ. Τ. Α. διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ταμειακὸς ὑπάλληλος ἔχων βαθμὸν τουλάχιστον εἰσηγητοῦ, εἰς ὃν παρέχεται ἐκ τοῦ Ταμείου τούτου μηνιαῖον ἐπίδομα μέχρι τοῦ 1)5 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Τ.Α., ὁρίζουσαν καὶ τὰς καθ' ἕκαστον ἀρμοδιότητας καὶ ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

Παρὰ τῷ Γενικῷ Ταμείῳ Ἀγροφυλακῆς διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ διοικοῦντος αὐτὸ Συμβουλίου μία δακτυλογράφος ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραφέως α' ἢ ἀκολούθου καὶ εἷς κλητὴρ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ κλητῆρος ἢ ἀρχικλητῆρος τοῦ Ὑπουργείου πληρωνόμενοι ἐκ τοῦ Γ. Τ. Α.

5. Τοῦ ἄρθρου 59 ἡ παράγρ. 5 ἔχουσα οὕτω :

«Ἡ διαχείρισις τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς ἐκτελεῖται ὡς ὁρίσει ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν παρά τινι τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων Ταμείων ἢ παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«5. Ἡ διαχείρισις τοῦ Γ. Τ. Α. ἐκτελεῖται παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, παρ' ἧ συγκεντροῦνται καὶ τὰ κεφάλαια τοῦ Ταμείου τούτου.

Τὰς λεπτομερείας καθορίζουσιν ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 62 προστίθεται παράγρ. 6 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«6. Τὰ περισσεύματα τῶν εἰδικῶν λογαριασμῶν καὶ Ταμείων ἐν γένει Ἀγροφυλακῆς κατατίθενται παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος».

7) Τοῦ ἄρθρου 62 ἡ παράγρ. 1 ἔχουσα οὕτως:

«Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων ἐν γένει Ἀγροφυλακῆς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν ἢ τῶν δημοτικῶν τοιούτων, εἰς οὓς διαβιβάζονται οἱ σχετικοὶ χρηματικοὶ κατάλογοι, κατὰ τὰς περὶ ταμειακῆς ὑπηρεσίας τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων διατάξεις καὶ ἐπὶ τοῖς ποσοστοῖς τοῖς ὁριζομένοις ἐν παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ παρόντος νόμου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων Π.Τ.Α. ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπαρχιακῶν ταμιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ διοικήσεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Κράτους».

8. Τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 62 τὰ ἐδάφια α', β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 3 ἔχοντα οὕτως :

«Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων ἐν γένει Ἀγροφυλακῆς δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐλλείψει δὲ τοιούτου τοῦ Νομάρχου, νὰ ἀνατίθηται καὶ εἰς περιφερειακὰ Συμβούλια τοῦ παρόντος νόμου ἢ εἰς ἄλλους Ὀργανισμοὺς ἢ εἰς εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα καὶ ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρι 5 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων.

β') Δι' ἑμαίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ δι' ἐνοικιάσεως εἴσπραξις, ἥτις ἐνεργεῖται καθ' οὓς ὅρους ὁρίζει ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

γ') Ἐπὶ ἀγροτικῶν περιοχῶν μετεχουσῶν Ἑνώσεως ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια α' καὶ β' ἀπαιτουμένη ἀπόφασις δύναται νὰ ἐκδίδηται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ε.Σ.Α. ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπει ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. — α') Ἡ εἴσπραξις ἐσόδων Ἀγροφυλακῆς περιοχῶν μὴ μετεχουσῶν Ἑνώσεως δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ἀγροτικοῦ Συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ἀγρονομικοῦ Συμβουλίου, τῶν δὲ μετεχουσῶν Ἑνώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου νὰ ἀνατίθεται καὶ εἰς περιφερειακὰ Συμβούλια τοῦ παρόντος νόμου ἢ εἰς ἄλλους Ὀργανισμοὺς ἢ εἰς εἰδικὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα καὶ ἐπὶ ποσοστοῖς μέχρις 7 ο)ο ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων.

Προκειμένου περὶ ἐσόδων ἐκ μεταφερομένων ἐκτὸς τοῦ Διαμερίσματος ἡ Ἐποπτικῆς περιφερείας προϊόντων ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ.

β') Δι' ἀποφάσεων ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ, ἡ εἴσπραξις δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ διὰ μισθώσεως. Οἱ γενικοὶ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ἐνεργοῦνται αἱ μισθώσεις καθορίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 399 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθώματος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθώσεων ἐσόδων Ἀγροφυλακῆς.

γ') Αἱ περὶ τελωνειακῶν παραβάσεων, λαθρεμπορίας κλπ. διατάξεις τοῦ ἄρθρου 397 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐσόδων Ἀγροφυλακῆς, τὰς δὲ ἐν ἐδαφίῳ δευτέρῳ τοῦ ἄνω ἄρθρου 397 ἀριθμοδιότητας ἀσκοῦσι διὰ τὰ ἔσοδα Ἀγροφυλακῆς οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα Ἀγροφυλακῆς».

9. Ἐν ἄρθρῳ 64 παράγρ. 1 καὶ ἐν τέλει αὐτῆς προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων πληρωμῶν εἰς βάρος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἀσκεῖται προληπτικὸς ἔλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου οἷος καὶ ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν ἄρθρῳ 100 καὶ ἐν τέλει τῆς παραγρ. 1 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Τὸ ἐξ ἀγροτικοῦ ἀδικήματος ἐπιβληθὲν πρόστιμον καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πρόστιμα καὶ ποινικὰ ἀπολήψιμα.»

2. Ἐν ἄρθρῳ 101 καὶ ἐν τέλει τῆς παραγρ. 1 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς:

«Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς ἐπιδικασθείσης ἀποζημιώσεως δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς, εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ πρόστιμον καὶ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ μὲν καταδίκης κατ' ἀντιμωλίαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου, ἐπὶ δὲ ἐρημοδικίας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως, τοῦ δικαιούχου δικαιουμένου νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἴσπραξιν καὶ κατὰ τὴν παράγραφον 1».

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ ἄρθρον 105 ἔχον οὕτω:

«Ἐπιθεωρητὴς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

1. Ἐπιθεωρητὴς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου β' τάξεως δύναται νὰ διορισθῇ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

α') Ὁ ἔχων πενταετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ Δικαστηρίῳ, διαπιστουμένην διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου Δικαστικοῦ Συμβουλίου.

β') Ὁ ἔχων δίπλωμα Νομικῆς καὶ διατελῶν ἐν μονίμῳ διοικητικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ βαθμῷ τουλάχιστον Εἰσηγητοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

2. Εἰς Ἐπιθεωρητὴν δύναται νὰ προάγηται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δ.Σ.Α. Ἐπόπτης Ἀγροφυλακῆς μετὰ εὐδόκιμον τριετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ.

3. Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ Ἐπιθεωρητὴς ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 30ὸν οὐδ' ὑπερβὰς τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του, νὰ προαχθῇ δὲ εἰς τοιοῦτον ὁ ὑπερβὰς τὸ 45ον».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπιθεωρηταὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

1. Αἱ θέσεις Ἐπιθεωρητῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας πληροῦνται μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. εἴτε δι' ὀνομασίας εἰς Ἐπιθεωρητὴν ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ εἰς περιφερειακὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ εἴτε διὰ προαγωγῆς ὑπηρετούντων Εἰσηγητῶν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ ὑπηρετούντων Ἐποπτῶν Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐχόντων τριετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν πραγματικὴν ἐν τῷ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Ἐπόπτου.

Διὰ τὴν τοποθέτησιν εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ Ἀγροφυλακῆς Τμηματάρχου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συγκατάθεσις αὐτοῦ.

2. Δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἢ προαχθῇ εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 30ὸν οὐδ' ὁ ὑπερβὰς τὸ 45 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

3. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας οἱ μὴ προερχόμενοι ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἐποπτῶν διατηροῦσι πλήρη τὰ δικαιώματα μεταθέσεώς των εἰς ἄλλας θέσεις τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου ἢ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει ἢ Νομαρχίᾳ ὡς καὶ τῆς προαγωγῆς των εἰς ἀνωτέρους βαθμοὺς κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἰσχυούσας σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν».

Ἄρθρον 7.

«1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4491 καταργεῖται.

2. Τὸ ἄρθρον 106 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον108 περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ὑπάγονται εἰς τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Συμβούλιον Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ μέλος, προκειμένου περὶ περιφερειακῶν καὶ κεντρικῶν ὑπαλλήλων ἀγροτικῆς ἀσφαλείας, καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀσκεῖ καὶ πάσας τὰς λοιπὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ τὰ ἐκτελεστικὰ αὐτοῦ Διατάγματα ἁρμοδιότητος τοῦ τέως Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας.

Ὅπου τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων μνημονεύεται τὸ τέως Διοικητικὸν Συμβούλιον Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας νοεῖται ἐφεξῆς τὸ κατὰ τὸ ἄνω ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου Συμβούλιον».

3. Ἐν ἄρθρῳ 107 παράγραφος 1 στοιχεῖον α' ἔχον οὕτω :

«α') Ἐπὶ διορισμοῦ, πρώτης τοποθετήσεως, μεταθέσεων καὶ προαγωγῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 108 παράγραφος 1 περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, πλὴν τῶν Λογιστῶν καὶ Γραφέων Ἀγροφυλακῆς, ἀπαιτουμένης συμφώνου γνώμης αὐτοῦ, καταρτιζομένης καὶ διὰ τῆς ψήφου ἑνὸς τοὐλάχιστον τῶν δικαστικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ διορισμοῦ, τοποθετήσεως, μεταθέσεων καὶ προαγωγῶν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 108 παράγραφος 1 περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας, ὡς καὶ περὶ διαλύσεως Ἀγροτικῶν Συμβουλίων, ἀπαιτουμένης συμφώνου γνώμης αὐτοῦ».

4. Τὸ στοιχεῖον δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἔχον οὕτω:

«δ') Ἐπὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἰδιωτῶν μελῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον περιφερειακῶν Συμβουλίων Ἀγροφυλακῆς ἢ διαλύσεως Ἀγροτικῶν Συμβουλίων».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«δ') Ἐπὶ πειθαρχικῆς τιμωρίας ἰδιωτῶν μελῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον περιφερειακῶν Συμβουλίων Ἀγροφυλακῆς».

5. Ἀπαλείφεται ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 107 ἔχουσα οὕτως :

«2. Ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.Α. ἐπὶ θεμάτων τῶν ἐδαφίων δ', ε' καὶ στ' τῆς προηγουμένης παραγράφου δέον νὰ καταρτίζωνται καὶ διὰ τῆς ψήφου ἑνὸς τοὐλάχιστον ἐκ τῶν δικαστικῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐν ἄρθρῳ 108, ἡ παράγραφος 3, ἔχουσα οὕτως :

«Οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἶναι μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐξομοιούμενοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἰσοβάθμους αὐτοῖς ὑπαλλήλους ἐφ' ὅσον δι' ὡρισμένην περίπτωσιν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ νόμου τούτου».

Ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ περιφερειακοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας εἶναι μόνιμοι δημόσιοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι, ἐξομοιούμενοι καθ' ὅλα πρὸς τοὺς ἰσοβάθμους αὐτοῖς ὑπαλλήλους τῶν λοιπῶν περιφερειακῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπαγόμενοι εἰς πάντας τὰς περὶ ἐκείνων διατάξεις, ἐφ' ὅσον δι' ὡρισμένην περίπτωσιν δὲν ὁρίζεται ἄλλως διὰ τοῦ νόμου τούτου.»

2. Τῆς παραγράφου 4 τὸ στοιχεῖον γ' ἔχον οὕτως :

«Ὁ πάσχων ἐκ νοσήματος ἀνιάτου ἢ δυσχεραίνοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μεταδοτικοῦ, τῆς καλῆς του σωματικῆς καὶ ὑγιεινῆς καταστάσεως βεβαιουμένης παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένου δὲ περὶ Λογιστῶν καὶ Γραφέων ἐνόρκως ὑπὸ δύο ἰατρῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ στρατιωτικῶν δι' ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος ἐκθέσεως ρητῶς βεβαιούσης τὴν ἔλλειψιν παντὸς τοιούτου κωλύματος.

Τοὺς ἰατροὺς ὁρίζει διὰ πράξεώς του ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὁ αὐτὸς Εἰρηνοδίκης».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ὁ πάσχων ἐκ νοσήματος ἀνιάτου ἢ δυσχεραίνοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας του ἢ μεταδοτικοῦ.

Ἡ καλὴ σωματικὴ καὶ ὑγιεινὴ ἐν γένει κατάστασις τῶν ὑποψηφίων βεβαιοῦται κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα δι' οὗ δύναται νὰ καθορίζηται καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἰατρῶν μέχρι δραχμῶν διακοσίων κατ' ἐξεταζόμενον.»

Ἐν τέλει τῆς § 17 τοῦ ἄρθρου 108 προστίθεται ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Ἐπὶ διαγωνισμῶν πρὸς κατάληψιν θέσεων γραφέων ἢ λογιστῶν ἐνεργουμένων ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἁρμοδιότης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ ν' ἀνατίθεται εἰς τὸ οἰκεῖον Ἐποπτικὸν Συμβούλιον Ἀγροφυλακῆς ἢ τὴν ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπήν».

3. Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 108 προστίθεται παράγραφος 18 ὡς ἑξῆς :

«18. Τὰ περὶ διαγωνισμῶν (ὅπου ὁρίζονται τοιοῦτοι διὰ τοῦ παρόντος) πρὸς πλήρωσιν θέσεων περιφερειακῶν ὑπαλλήλων Ἀγροφυλακῆς καὶ τοῦ Γ.Τ.Α. ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων δι' ὧν κανονίζονται καὶ τὰ καταβλητέα ἐξέταστρα μέχρι δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον διαγωνιζόμενον καὶ ἡ διανομὴ αὐτῶν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Γραμματέως της».

Τὸ ἐδάφιον β' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 110 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Ἡ ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ προϋπηρετήσας εὐδοκίμως· ἢ ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. α' τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 109, ἢ ὡς μόνιμος ἢ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς εἰς μάχιμον Σῶμα ἢ τὴν Χωροφυλακὴν ἢ ὡς δικαστικὸς γραμματεὺς ὑπὲρ τὴν διετίαν.

4. Ἐν ἄρθρῳ 109 α') Τὸ στοιχεῖον α' τῆς παραγράφου 1 ἔχον οὕτως :

«Διετῆ τοὐλάχιστον δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ πολυμελεῖ Δικαστηρίῳ».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α') Ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν».

β') Τὸ στοιχεῖον β' τῆς αὐτῆς παραγρ. 1 ἔχον οὕτως:

«Ἡ δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν τινὰ ἐκ τῶν ἑπομένων».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Ἡ δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς ἢ Δασονομικῆς Σχολῆς καὶ εὐδόκιμον προϋπηρεσίαν τινὰ ἐκ τῶν ἑπομένων».

γ') Τὸ στοιχεῖον γ' τῆς αὐτῆς παραγράφου 1 ἔχον οὕτως:

«Δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὴν διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Πταισματοδίκου».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«γ') Δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὸ ἔτος ἐπὶ βαθμῷ τοὐλάχιστον δικαστικοῦ γραμματέως».

5. Ἐν ἄρθρῳ 110 ἡ παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως:

«Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου δύναται νὰ διορισθῇ ἀγρονόμος ἄνευ διαγωνισμοῦ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. ὁ εὐδοκίμως προϋπηρετήσας ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 109 ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ διατελέσας α') Ἡ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ἔχων ὑπερδιετῆ ὑπηρεσίαν μετώπου, β') Ἡ ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ διορισθῇ ἀγρονόμος ἄνευ διαγωνισμοῦ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Σ.Α. ὁ εὐδοκίμως προϋπηρετήσας ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 109 καὶ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ προϋπηρετήσας ὑπὲρ τὴν διετίαν ὡς ἀγρονόμος κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν καὶ διατελέσας μόνιμος ἢ ἔφεδρος ἀξιωματικὸς ἢ ἀνθυπασπιστὴς εἰς μάχιμον Σῶμα ἢ τὴν Χωροφυλακὴν μὲ ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίαν στρατιωτικὴν ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη.

6. Ἡ § 3 τοῦ ἄρθρου 110 καταργεῖται.

7. Ἐν ἄρθρῳ 114.

α') Ἡ παράγραφος 1 ἔχουσα οὕτως :

«1. Εἰς γραφέα Ἀγροφυλακῆς α' τάξεως δύναται νὰ προάγηται ὁ γραφεὺς β' τάξεως μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν»

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Εἰς γραφέα Ἀγροφυλακῆς α' τάξεως δύναται νὰ προάγηται ὁ γραφεὺς β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

β') Ἡ παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως :

«Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀκολούθου δύναται νὰ προάγηται ὁ λογιστὴς Ἀγροφυλακῆς μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀκολούθου δύναται νὰ προάγηται ὁ λογιστὴς Ἀγροφυλακῆς μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

γ') Τῆς παραγράφου 3 τὸ ἐδάφιον α' ἔχον οὕτως :

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α') Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως α' τάξεως δύναται νὰ προάγηται ὁ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως β' τάξεως ἀγρονόμος ὁ μὲν ἔχων δίπλωμα Νομικῆς ἢ Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς ἢ Δασολογικῆς Σχολῆς μετὰ ἐνιαύσιον οἱ δὲ λοιποὶ μετὰ διετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

β') Τῆς παραγράφου 3 τὸ ἐδάφιον β' ἔχον οὕτως :

«Εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ δύναται νὰ προάγηται ὁ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως α' τάξεως ἀγρονόμος μετὰ τετραετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«β') Εἰς τὸν βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ δύναται νὰ προάγηται ὁ ἐπὶ βαθμῷ Γραμματέως α' τάξεως Ἀγρονόμος μετὰ διετῆ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν».

8. Ἐν ἄρθρῳ 115 ἡ παράγραφος 2 ἔχουσα οὕτως:

«Εἰς ἀγρονόμους διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Διαμερίσματός των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετακινήσεις των χορηγοῦνται παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δραχμαὶ μέχρι χιλίων μηνιαίως, εἰς δὲ τοὺς παρ' αὐτοῖς γραφεῖς μέχρις 600, ὁριζόμεναι δι' ἕκαστον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ε.Σ.Α. καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Γ.Τ.Α.»

Ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Εἰς τοὺς ἀγρονόμους διὰ τὰς ἐντὸς τοῦ Διαμερίσματός των πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας μετακινήσεις των χορηγοῦνται παγίως καὶ ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δραχμαὶ μέχρι 1500 μηνιαίως, εἰς δὲ τοὺς παρ' αὐτοῖς γραφεῖς μέχρις 900 ὁριζόμεναι δι' ἕκαστον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου Ε.Σ.Α. καὶ σύμφωνον τοιαύτην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Γ.Τ.Α.».

9. Ἐν ἄρθρῳ 121 παράγρ. 3 ἐδάφ. γ' καὶ ἐν τέλει αὐτοῦ προστίθεται ἡ φράσις «καὶ ἐν Κρήτῃ».

10. Ἐν ἄρθρῳ 122 προστίθενται παράγρ. 4, 5 καὶ 6 ὡς ἑξῆς :

«4. Ἡ ἰσχὺς Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων δι' ὧν ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, μόνον διὰ νόμου δύναται νὰ παύσῃ».

5. Ἐὰν ἔν τινι περιφερείᾳ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν τινὲς μόνον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ὁρίζεται διὰ τοῦ Διατάγματος ἢ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τίνες ἐκ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας νόμων παύουν ἰσχύουσαι.

6 Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων τῇ προτάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν κωδικοποιῶνται αἱ διατάξεις τοῦ παντὸς καὶ τῶν συμπληρούντων αὐτὸν νόμων συμπεριλαμβανόμεναι εἰς τὸ κείμενον τοῦ τελευταίου ἐκ τῶν κωδικοποιουμένων νόμων οὗ καὶ λαμβάνει τὸν ἀριθμὸν ἡ κωδικοποίησις.

Ἐπίσης ἐπιτρέπεται καὶ ἡ κωδικοποίησις τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων περὶ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων».

Ἄρθρον 9.

Παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας συνιστῶνται, πληρούμεναι κατὰ τὰς κειμένας ὀργανικὰς διατάξεις, αἱ ἑξῆς θέσεις: Μία θέσις τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, μία θέσις ἐπιθεωρητοῦ Ἀγροτικῆς Ἀσφαλείας ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, μία θέσις γραμματέως ἢ εἰσηγητοῦ καὶ μία θέσις γραφέως β' ἢ α' τάξεως.

Αἱ δαπάναι διὰ τὰς θέσεις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὑπαλλήλων βαρύνουσι τὸ Γενικὸν Ταμεῖον Ἀγροφυλακῆς, ἐξ οὗ ἀποδίδονται εἰς τὸ καταβάλλον ταύτας Δημόσιον Ταμεῖον.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὁ νόμος 3394 «περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 3622.

Οἱ περιφερειακοὶ ὅμως ὑπάλληλοι ἀγροφυλακῆς Κρήτης θὰ ἐξακολουθῶσιν ὑπαγόμενοι ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, τὸν τρόπον εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν μονιμότητα, διαθάμισιν, μισθοδοσίαν καὶ ἀποδοχὰς ἐν γένει, προαγωγάς, μεταθέσεις, πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν καὶ ποινάς, εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4491 ὡς ἰσχύει ἑκάστοτε, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ θιχθῶσι διὰ τοῦ ἄνω Διατάγματος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ προϋπηρετήσας ὑπὲρ τὴν διετίαν παρὰ τῇ κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀποχωρήσας αὐτῆς ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' τάξεως δύναται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ν' ἀναδιορισθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μὲ τὸν ὑφ' ὃν ἀπεχώρησε βαθμόν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου διοικητικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 122 παρ. 2 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 4491 κυρωθέντος Ν. Δ. προστίθεται μετὰ τὴν λέξιν «Ἰωαννίνων» ἡ φράσις «καὶ τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Φλωρίνης».

Περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἐν Χάγῃ ὑπογραφεισῶν συμφωνιῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανορθώσεις.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου IV τῆς ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1930 Συμφωνίας μεταξὺ τῶν πιστωτριῶν Δυνάμεων ὡς πρὸς τὰ ζητήματα μετὰ τῆς Αὐστρίας, Οὐγγαρίας καὶ Βουλγαρίας καὶ τὸ Χρέος ἀπελευθερώσεως εἰσπραχθησόμενα παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ποσὰ διατίθενται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος πρὸς πληρωμήν.

α') τῶν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδοθεισῶν ἢ ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων ὑπὲρ Ἑλλήνων δικαιούχων κατὰ τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Δικαστηρίου ἐπικυρωθέντες ἢ ἐπικυρωθησόμενοι ἐξώδικοι συμβιβασμοί.

β') τῶν ἀπαιτήσεων Ἑλλήνων ὑπηκόων κατὰ Γερμανῶν τοιούτων τῶν ἀναγνωρισθεισῶν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἢ Συμμαχικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου, ἐφ' ὅσον καὶ μέχρις οὗ ποσοῦ αἱ τελευταῖαι αὗται ἀνεκοινώθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1929.

2. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς διατάξεως τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4278 προσφυγόντες ἢ δικαιούμενοι νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου λογίζονται μόνον οἱ ὑποβαλόντες πράγματι εἰς αὐτὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4278 σχετικὰς αἰτήσεις, αἵτινες δὲν ἀπερρίφθησαν ἢ δὲν θέλουσιν ἀπορριφθῇ λόγῳ ἀναρμοδιότητος ἢ λόγῳ ἐκπροθέσμου. Συνεπῶς οἱ ὑποβαλόντες ἐμπροθέσμως αὐξήσεις εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ δικαιοῦνται μόνον τῆς ὑπὸ τοῦ ἄνω νόμου 4278 χορηγουμένης ἀποζημιώσεως, οὐχὶ δὲ τῆς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαιούχους καταβάλλεται ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 25 ο/ο τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ἀπαιτήσεως ἢ, προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθεισῶν διὰ Συμμαχικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου, τὸ αὐτὸ ποσοστὸν μόνον ἐπὶ τοῦ ἀναγγελθέντος μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1929 ὡς ὀφειλομένου ποσοῦ. Οἱ τόκοι τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ὑπολογίζονται μόνον μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Τῆς ἀνωτέρω καταβολῆς ἐξαιροῦνται οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον λαβόντες ἔναντι τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαιτήσεων αὐτῶν ποσοστὸν ἴσον ἢ ἀνώτερον τοῦ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν καθορισθησομένου.

3. Οἱ μέχρι σήμερον καθ' οἱονδήποτε τρόπον λαβόντες ἔναντι τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν ἀριθμὸν 1 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαιτήσεων αὐτῶν ποσοστὸν μικρότερον τοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 καθορισθησομένου δικαιοῦνται συμπληρώσεως αὐτοῦ μέχρι τοῦ αὐτοῦ ἐν συνόλῳ ποσοστοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποσοστοῦ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀπαίτησις, μετατρεπόμενον εἰς δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν ἔναντι τῆς δραχμῆς ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν προτεραίαν τῆς πληρωμῆς, ἐκτὸς ἐὰν εἰς τὸ ἀναγνωρίζον τὴν ἀπαίτησιν ἔγγραφον καθορίζωνται εἰδικοὶ ὅροι μετατροπῆς, ὅτε ἰσχύουσιν οὗτοι.

2. Τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ἐξαιροῦνται αἱ διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἐκδοθείσης ἐπὶ ὑποθέσεως ὑπαγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γραφείου τούτου, ἀναγνωρισθεῖσαι ἀπαιτήσεις, ὧν τὸ νόμισμα μετατρέπεται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 296 τῆς Συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν προπολεμικῆς τιμῆς τοῦ ξένου νομίσματος (χρυσοῦ ἢ συναλλάγματος).

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων πληρωτέου ποσοῦ ἐκπίπτεται:

α') Πᾶν ποσὸν ὅπερ ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὅπερ ἀποδοθήσεται αὐτῷ.

β') Ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 4 ο/ο τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ, παρακρατουμένου ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἔναντι τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθέντων ἐξόδων συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Μ. Ἑλ-

λογγερμανικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

2. Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνεγνωρισμένων ἀπαιτήσεων τοῦ ἄρθρου 1, ἐνεργεῖται ἡ ὡς ἄνω ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κράτησις 4ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἐναπομένοντος ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ προβλεπομένου εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 1. Τὸ ἐν μέλλοντι καταβληθησόμενον εἰς τοὺς δικαιούχους ποσοστὸν καταβάλλεται ἄνευ τῆς κρατήσεως ταύτης. Ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τούτου γίνεται, περιπτώσεως τυχούσης, μόνον ἡ ἐν τῷ στοιχείῳ α' τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ κράτησις.

3. Προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 1 ὑπὲρ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν συνεπείᾳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος ἢ περὶ ἀπαιτήσεων, εἰς ἃς τὸ πληρωτέον κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν, ἡ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 10.000 δραχμῶν δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπαρχουσῶν σχετικῶν μεταξὺ πελάτου καὶ θιασώτου συμφωνιῶν. Αἱ αὐταὶ ὑποθέσεις εἶναι ἀκατάσχετοι καὶ ἀνεκχώρητοι.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται προκειμένου περὶ συμφωνιῶν μεταξὺ δικαιούχου καὶ ξένης ὑπηκοότητος δικηγόρου.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ εἰς τοὺς δικαιούχους πληρωτέον κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ποσὸν καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ, τοῦ κατὰ βαθμὸν ἀνωτέρου εἰδικοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐφαρμογῆς τῶν Συνθηκῶν καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἑνὸς Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθ. Δημοσ. Λογιστικοῦ ὡς προέδρου. Γραμματεὺς αὐτῆς εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Γραφείου Συμψηφισμοῦ. Εἰσηγητὴς αὐτῆς εἶναι εἷς τῶν παρὰ τῇ Ἀνωτάτῃ Ἐπιτροπῇ Ἐφαρμογῆς Συνθηκῶν ὑπηρετούντων Γραμματέων α' τάξεως, εἷς ὁμοιόβαθμος τοὐλάχιστον αὐτοῦ τῆς Γενικῆς Διευθ. Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ εἷς ἀνώτερος τῆς Ὑπηρεσίας Ἀποζημιώσεων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκτελεῖ τὸ ἔργον της συμφώνως πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῆς καθοριστθησομένην διαδικασίαν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῷ Γραφείῳ Συμψηφισμοῦ ὑπαρχόντων ἢ τῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένων στοιχείων.

3. Ἐκ τῶν παρακρατουμένων ποσῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 β' καὶ τοῦ ἀριθμοῦ 2 ἐδαφ. α' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν ὀργάνων αὐτῆς καὶ διὰ λοιπὰς δαπάνας, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 6.

1. Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 προβλεπόμενα ποσὰ θὰ κατατεθῶσι παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἴδιον λογαριασμὸν καὶ θὰ διατίθενται κατὰ τὰς ἀποφάσεις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης Ἐπιτροπῆς.

2. Ἅμα τῇ περατώσει τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου θὰ καθορισθῇ διὰ νόμου τὸ μέτρον, καθ' ὃ θέλουσι τελειωτικῶς ἐξοφληθῇ αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερόμεναι ἀπαιτήσεις καὶ ἐνδεχομένως αἱ κατηγορίαι αἱ ἀποκλεισθησόμεναι τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης κατὰ τὸν τελειωτικὸν διακανονισμόν.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπικυρωθῇ Σύμβασις περὶ ἐπισπεύσεως τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Παρισίοις Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Δικαστηρίου ἢ συμπληρωθῇ ἡ ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένη Ἐπιτροπὴ καὶ καθορισθῶσι τὰ τοῦ ἔργου της πρὸς τὸν σκοπὸν προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἐκδικάσεως τῶν ἔτι ἐκκρεμουσῶν ἐνώπιον τοῦ ἄνω Δικαστηρίου ἀπαιτήσεων, τηρουμένης πάντως τῆς νομολογίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅπως, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν προβαίνῃ εἰς ἐκχώρησιν εἰς ἰδιώτας τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ληφθησομένων κατὰ τὴν περίοδον δεκαετίας εἰς εἶδος ἐπανορθώσεων ἐναντι ἀμέσου εἰσπράξεως παρ' αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς αὐτὰς χρονολογίας, τῇ ἐγγυήσει ἀνεγνωρισμένης πίστεως Τραπέζης, μετρητῶν ἀξίας ἴσης πρὸς τὰ 80ο)ο τοὐλάχιστον τοῦ ἐκχωρουμένου εἰς αὐτοὺς ὀνομαστικοῦ ποσοῦ δι' εἴδη.

2. Προκειμένου περὶ προμηθείας παρὰ Δημοσίας Ὑπηρεσίας εἰδῶν ἐκ τῶν Ἐπανορθώσεων τηροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ διαθέσεως τοῦ καθαροῦ προϊόντος τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι Γερμανικῶν περιουσιῶν κλπ.». Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν θεωρεῖται ὡς πίστωσις ἐπιτρέπουσα εἰς Ὑπηρεσίαν τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἔναντι Ἐπανορθώσεων δαπάνη ἀναγραφεῖσα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν Ὑπουργείου τινὸς ὡς πληρωτέα μόνον ἐκ τῶν Ἐπανορθώσεων.

Ἄρθρον 8.

1. Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Γραφεῖον Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Τράπεζαν τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν καὶ διὰ τὰς εἰς εἶδος παροχάς, ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Ὁ Ἐπίτροπος οὗτος, ὅσον ἀφορᾷ τὰς εἰς εἶδος παροχάς, προβαίνει εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας διὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν συμβολαίων παροχῶν καὶ ἐν γένει ἔχει τὰ καθήκοντα τὰ καθοριζόμενα δι' αὐτὸν εἰς τὸν Τίτλον IV καὶ τοὺς λοιποὺς τοῦ IX Παραρτήματος τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίας τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930, ἀντιπροσωπεύει δὲ τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν, παρ' ᾗ εἶναι ὁ ἐντολοδόχος αὐτῆς, παρακολουθεῖ τὸ ἔργον τῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰσπράξεως τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῶν ἐπανορθώσεων ποσῶν, τῆς μεταφορᾶς αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τῆς διαθέσεως αὐτῶν κατὰ τὰς ἑκάστοτε ὑποδείξεις τῆς Κυβερνήσεως, παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τοὺς σχετικοὺς λογαριασμοὺς καὶ ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα τ' ἀναφέρονται ἰδίᾳ ἐκ τῶν διατάξεων IV στ, VII, VIII, XI δ, XVII κλπ. τοῦ «Συμβολαίου Ἐντολῆς» τοῦ προβλεπομένου ἐν τῇ αὐτῇ μετὰ τῆς Γερμανίας Συμφωνίᾳ τῆς Χάγης τῆς 20 Ἰανουαρίου 1930, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ καθήκοντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ «Νέου Σχεδίου» ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῇ αὐτῇ Συμφωνίᾳ.

2. Ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δι' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐξοκολουθήσεως τῶν εἰς εἶδος παροχῶν καὶ τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν εἷς ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν κατεχόντων τὰ ζητήματα τῶν Ἐπανορθώσεων, βοηθούμενος εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ὑπὸ τῶν παρὰ τοῖς Πρεσβείαις Παρισίων καὶ Βερολίνου ἀρχειοφυλάκων.

Εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Κυβερνήσεως παρέχεται πλὴν τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν τῆς θέσεως αὐτοῦ καὶ μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰς ἀποδοχὰς ταύτας, διὰ δὲ τὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπηρεσίαν αὐτοῦ παρέχεται ἐπιπροσθέτως ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν του ἐξόδων καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας

τεσσάρων. Εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ Ἐπιτρόπου παρέχεται μηνιαῖον ἐπίδομα ἐξ εἴκοσι λιρῶν Ἀγγλίας.

3. Παρὰ τῷ Γραφείῳ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἑνὸς ἐκτάκτου ὑπαλλήλου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων καὶ μιᾶς δακτυλογράφου ἐκτάκτου ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων. Τὰ καθήκοντα τούτων δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι καὶ τακτικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ ἀποζημιώσει διὰ τὴν πρόσθετον ταύτην ὑπηρεσίαν μέχρι δραχμῶν ἑβδομήκοντα πέντε ἡμερησίως.

Αἱ ἀπαιτούμεναι πιστώσεις διὰ τὰς δαπάνας τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ δι' ἔξοδα λειτουργίας καὶ συντηρήσεως τῶν Γραφείων τοῦ Ἐπιτρόπου ἐγγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν. Διὰ Διατάγματος δὲ ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν κανονισθήσεται πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4076 ἀφορῶντος τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἀγγλίκων ἀνταλλαξίμων διὰ τὴν εἰς αὐτοὺς πληρωμὴν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τῶν δοτῶν ἐπιτρόπων δικαιούμενον νὰ εἰσπράξωσι ποσὸν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τῆς ἐφ' ἅπαξ καταβλητέας εἰς τοὺς ἀνηλίκους ἀποζημιώσεως περιορίζεται μέχρι τῶν δέκα χιλιάδων δραχμῶν εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας, ἐφ' ὅσον τὰ μετρητὰ δὲν ἐπαρκοῦσιν, εἴτε εἶναι εἷς, εἴτε εἶναι πολλοὶ ἀνήλικοι συγκληρονόμοι. Τὰ λήγοντα τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο τῶν 10.000 δραχμῶν, ἀλλ' εἰσπράττονται ἐπὶ τῇ λήξει των ὑπὸ τῶν δοτῶν ἐπιτρόπων. Διὰ τὴν ἀνάληψιν καὶ διάθεσιν πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπαιτεῖται σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, τῆς σχετικῆς διαδικασίας ἐξαγομένης ἀτελῶς.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσπραξις τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἀνηλίκους ἀνταλλαξίμους ἀποζημιώσεως παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ μέρους τῶν θεσπων γονέων αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι συνδέονται διὰ συγγενείας μὲ τοὺς ἀνηλίκους μέχρι βαθμοῦ πέμπτου, ὁπότε ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν πέραν τοῦ βαθμοῦ τούτου τῆς συγγενείας ὡς καὶ τῶν παντελῶς ξένων πρὸς τοὺς θετοὺς αὐτῶν γονεῖς ἀνηλίκων κατατίθεται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐπ' ὀνόματι τῶν τελευταίων μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς των.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4189 τοῦ 1929 «περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

«Τὰ ἐδάφια 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίστανται ὡς ἑπεται:

«Τὸν δήμαρχον ἀπόντα, κωλυόμενον, θανόντα, ἀπολυθέντα, ἐκπεσόντα τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἐν γένει περίπτωσιν, καθ' ἣν εἶναι κενὴ ἡ θέσις αὐτοῦ, ἀντικαθιστᾷ μέχρις ἐπανόδου, ἄρσεως τοῦ κωλύματος ἢ πληρώσεως τῆς θέσεως του ὁ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἑκάστοτε ἐκλεγόμενος σύμβουλος, μέχρι δὲ τῆς ἐκλογῆς τοιούτου ὁ διὰ τῶν περισσοτέρων ψήφων ἐκλεγεὶς δημοτικὸς σύμβουλος καὶ μεταξὺ ἰσοψηφησάντων ὁ πρεσβύτερος. Λαμβάνει δὲ οὗτος δι' ἔξοδα παραστάσεως ἀνάλογον ποσὸν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὁριζόμενον.

Ἐὰν ὁ πλειοψηφήσας δημοτικὸς σύμβουλος ἔχει ἐκλεγῇ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναπλήρωσιν καλεῖται ὁ κατὰ σειρὰν ἑπόμενος.

Δύναται ἐν τοσούτῳ ὁ δήμαρχος νὰ ὁρίσῃ αὐτὸς τὸν ἀναπληρωτήν του ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ᾗ περιπτώσει πρόκειται ν' ἀπουσιάσῃ, λόγῳ ὑπηρεσίας ἢ ἀδείας, ἐπὶ διάστημα ἔλασσον τῶν 30 ἡμερῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

«Ἐκλέγει τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τῶν ἀγαθοεργῶν καταστημάτων καὶ κανονίζει τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ διαταγμάτων εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα, ὑφ' ὧν ρυθμίζονται καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῶν ὡς ἄνω καταστημάτων».

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 90 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται τὸ ἑπόμενον ὡς 90 δίς·

«Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται εἰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνόδους».

Καὶ εἰς τακτικὰς μὲν συνόδους συνέρχονται τὴν 1ην Φεβρουαρίου καὶ τὴν 1ην Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους. Εἰς ἐκτάκτους δὲ ὁσάκις παρίσταται ἀνάγκη.

Τὰ δημοτικὰ συμβούλια συνέρχονται ἐπίσης εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένας εἰδικὰς περιπτώσεις.

Ἡ διάρκεια τῶν τακτικῶν συνόδων εἶναι τὸ πολὺ μηνιαία.

Ἐὰν ὅμως ἐντὸς αὐτῆς δὲν ἐξαντληθῶσι τὰ θέματα, ἐξακολουθοῦσιν αἱ συνεδριάσεις μέχρις ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

Εἰς τὰς τακτικὰς συνόδους ἀποφασίζουσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια κυρίως ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, κατὰ τὴν πρώτην, καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ, κατὰ τὴν δευτέραν. Ἐπιλαμβάνονται ἐπίσης καὶ παντὸς ἄλλου θέματος, ὅπερ ἤθελεν εἰσαχθῇ αὐτοῖς.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἐδάφιον 1 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

«Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου εἰσάγεται εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου μετὰ αἰτιολογίας ἑνὸς ἑκάστου κονδυλίου».

Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 237 τοῦ Κώδικος προστίθεται τὸ ἑξῆς ὡς 237 δίς·

«Τὸ κατὰ τὰ ἄρθρα 228 καὶ 230 τέλος δύναται ἀποφάσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ ἑλασσαπλασίου εἴτε γενικῶς, εἴτε εἰδικῶς δι' ὡρισμένας κατ' εἶδος ἢ τόπον ἐκτελέσεως διαφημίσεις».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑπεται:

«Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τὰς ὑπαιτίους καὶ δυναμένας νὰ καταλογισθῶσι παραβάσεις τῶν ὑπαλληλικῶν αὐτῶν καθηκόντων ὑπόκεινται εἰς τὰς κάτωθι ποινάς:

α') ἐπιπλήξεως καὶ

β') προστίμου μέχρι μηνὸς μισθοῦ.

Τὴν ἐπίπληξιν καὶ τὸ πρόστιμον μέχρις 1)10 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ δύναται νὰ ἐπιβάλῃ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος, οἱανδήποτε δὲ τῶν ποθαρχικῶν ποινῶν τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον.

Τὸ σύνολον τῶν παρὰ τοῦ προέδρου εἰς τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον

καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους ἐπιβαλλομένων προστίμων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 1)4 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, τῶν δὲ παρὰ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐπιβαλλομένων τὸν μηνιαῖον μισθόν.

Ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως, μετὰ πρόσκλησιν τοῦ ὑπαλλήλου εἰς ἀπολογίαν, ἐν ᾗ καθορίζεται λεπτομερῶς τὸ ἀποδιδόμενον πειθαρχικὸν ἀδίκημα καὶ τάσσεται εὔλογος προθεσμία πρὸς ἀπολογίαν, ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως ἀρχομένη, πάντως δ' οὐχὶ βραχυτέρα τῶν δύο ἡμερῶν.

Ἐὰν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας δὲν ἀπολογηθῇ ὁ ὑπάλληλος εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ ἄνευ ἀπολογίας.

Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 42 § 2 τοῦ Κώδικος».

Ἄρθρον 7.

Τὰ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 1 Νοεμβρίου 1923 «περὶ συστάσεως εἰδικῶν ταμείων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων» συνιστώμενα τοιαῦτα ταμεῖα δύνανται νὰ καταργῶνται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Ἐκλειπόντων τῶν ὡς ἄνω ταμείων ἡ περιουσία των περιέρχεται εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμον ἢ κοινότητα.

Ἄρθρον 8.

1. Μετὰ σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 Ἐπιτροπῆς, λαμβανομένην κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένην διαδικασίαν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐφ' ἅπαξ καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1930 νὰ διατάξῃ τὴν ἀναθεώρησιν ὁριστικῶν ἐκθέσεων καὶ ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων ἢ δευτεροβαθμίων ἐπιτροπῶν καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων περὶ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς διοικητικῆς περιφερείας δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 4108 Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται κατόπιν αἰτήσεως τῆς διοικήσεως ἢ τῆς ἐνδιαφερομένης κοινότητος ἢ δήμου.

Ἡ ἀναθεώρησις γίνεται παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν δημοσίων ἔργων τῆς οἰκείας περιφερείας, ὡς προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας καὶ ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὑρηται ἀμφότεραι ἢ ἡ ἑτέρα τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων ἢ δήμων.

Ἔργα γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἷς δημόσιος μηχανικὸς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσ. Ἔργων.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἅμα τῇ λήψει τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρίζει τὴν δικάσιμον καὶ καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους κοινότητας, ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν ἐπιτόπιον ἔρευναν καὶ ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ κλῆσις ἐπιδίδεται εἰς τοὺς Προέδρους τῶν ὡς ἄνω κοινοτήτων διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τριάκοντα τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου καὶ τοιχοκολλᾶται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος εἰς τὰ κοινοτικὰ καταστήματα αὐτῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ἐπὶ τόπου, καθορίζουσα ὁριστικῶς τὰ ὅρια, τοῦ γραμματέως μηχανικοῦ συντάσσοντος καὶ πρόχειρον διάγραμμα ἐπὶ τόπου.

Ἀντίγραφα τῶν ἀποράσεων, κεκυρωμένα παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς, κοινοποιοῦνται μερίμνῃ αὐτοῦ, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, εἰς τὰς κοινότητας ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δικασίμου καὶ ὅμοια ἀποστέλλονται εἰς τὰς Νομαρχίας.

Τὸ πρωτότυπον τῆς ἀποφάσεως μετ' ἀντιγράφου καθαροῦ, κεκυρωμένου ὡς ἄνω, τοῦ συνταχθέντος διαγράμματος καὶ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ὑποβάλλεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Τὰ μέλη τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτῆς λαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα αὐτῶν καὶ ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας ἴσην πρὸς τὸ διπλάσιον τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν των.

Ἅπαντα ταῦτα προκαταβάλλονται εἰς τοὺς δικαιούχους παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, βαρύνουσι δὲ τὰς ἐνδιαφερομένας κοινότητας ἢ τὴν αἰτησαμένην τὴν ἀναθεώρησιν.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἐν τῷ συνόλῳ ὡς καὶ τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστην κοινότητα ποσὸν αὐτῶν καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας, κοινοποιουμένης μερίμνῃ τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δικασίμου, ἀναγράφεται ὑπὸ ταύτης εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὑποχρέων κοινοτήτων διὰ τῆς ἀρχικῆς ἢ ἀναθεωρητικῆς ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ ἑκάστην κοινότητα βαρῦνον ὡς ἄνω ποσόν, ὅπερ καὶ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ταμίου.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν καὶ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῆς ὑποχρέου κοινότητος ἢ δήμου.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων ἀντικαθίστανται ὡς ἕπεται :

«Πᾶς μόνιμος συνοικισμὸς ἔχων σχολεῖον στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἰδίαν κοινότητα, ἐὰν ζητήσῃ τοῦτο τὸ ἥμισυ τῶν ἐκλογέων κατοίκων αὐτοῦ».

Ἄρθρον 10.

Καταργοῦνται τὰ ἐδάφια 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται:

«Πρὸς ἀναγνώρισιν συνοικισμῶν εἰς ἰδίας κοινότητας ἀπαιτεῖται σύμφωνος ἀπόφασις ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, ὡς προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, τοῦ Προέδρου τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Νομοῦ Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας.»

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται § 3 ἔχουσα οὕτως:

«Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένων δὲ τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους, καθ' ὃ θέλουσιν ἰσχύσει ταῦτα, δύνανται νὰ ἀναστέλλωνται, καταργῶνται ἢ μειῶνται διὰ τὸ ἔτος τοῦτο αἱ κατ' εἰδικοὺς νόμους εἰσφοραὶ καὶ ἄλλαι ὑποχρεώσεις τῶν κοινοτήτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπὶ ὡρισμένων ἐσόδων των ἐπιβεβλημένων, ὡς καὶ αἱ συνιστάμεναι εἰς τὴν ἐπιβολὴν φόρων ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτῶν προβλεπομένων.»

Ἄρθρον 13.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 ἐδ. 11 β' τοῦ Κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐγχωρίων προϊόντων δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Διατάγματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καὶ εἰς κοινότητας πρωτευούσας ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὴν νῆσον Σπετσῶν.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 4189 τοῦ 1929 καταργεῖται.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ καταργηθῇ ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιβαλλόμενος φόρος εἰς ἃς Κοινότητας, συνάμει εἰδικῶν νόμων, εἰσπράττεται εἰσαγωγικὸς ἐπὶ ἐγχωρίων προϊόντων ἢ ἐξαγωγικὸς ἐπὶ τοιούτων κοινοτικὸς φόρος.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 280 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων προστίθεται § 2 ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπιτρέπεται, ἵνα δι' ἀστυνομικὰς διατάξεις, εἰς συμφώνους ἀποφάσεις τῶν οἰκείων δημοτικῶν συμβουλίων στηριζομένων, καθορίζωνται θέσεις σταθμεύσεως τῶν τροχηλάτων καὶ ὑποζυγίων πρὸς ἔλεγχον, βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ ὡς ἄνω φόρου ἐπὶ τῶν δι' αὐτῶν εἰσαγομιζομένων εἰς τὸν δῆμον προϊόντων.

Ἐὰν ὁ εἰσαγωγεὺς δὲν συνοδεύῃ τὰ προϊόντα του δίδει εἰς τὸν ὁδηγὸν πρὸς παράδοσιν εἰς τὸν ἐπιτεταγμένον τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ φόρου ὑπάλληλον, ἐνοικιαστὴν ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ σημείωμα ὑπογεγραμμένον παρ' αὐτοῦ καὶ ἐμφαῖνον.

1) τὸ ὀνοματεπώνυμον, ἰδιότητα καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ,

2) τὸν ἀριθμὸν τῶν δεμάτων, δοχείων ἢ κιβωτίων καὶ τὸ εἶδος, τὴν ποιότητα καὶ τὸ ποσὸν τῶν μεταφερομένων προϊόντων ἢ ζώων καὶ

3) πᾶσαν σχετικὴν παρατήρησιν.

Ἐὰν ὁ εἰσπράκτωρ ἢ ἐνοικιαστὴς δὲν θεωρήσῃ ἐπαρκὲς τὸ σημείωμα, δὲν εἶναι δὲ δυνατὸς ὁ ἔλεγχος, λόγῳ τῆς ἀπουσίας τοῦ εἰσαγωγέως, δικαιοῦται, ὅπως παρακρατήσῃ τὰ προϊόντα μέχρι διενεργείας τοῦ ἐλέγχου, εὐθυνόμενος διὰ δόλον καὶ βαρεῖαν ἀμέλειαν. Πρὸς ἐνέργειαν ὅπως παρακρατήσεως ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ καταλλήλων μέρος πρὸς τοποθέτησιν τῶν προϊόντων.

Πᾶς παραβάτης τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ἐκδιδομένων διατάξεων ὁδηγὸς τροχηλάτων ἐν γένει ἢ ὑποζυγίων τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἀπὸ τριῶν μέχρι δέκα ἡμερῶν, ὁ δὲ εἰσαγωγεὺς τῶν προϊόντων, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ ὁπωσδήποτε συνυπεύθυνος ἢ ὑπεύθυνος διὰ τὴν παράβασιν ἢ ἤθελε παραβῇ τὰς διὰ τοῦ ἐδαφίου 2 ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις, τιμωρεῖται διὰ προστίμου τοὐλάχιστον δραχμῶν πεντήκοντα μέχρι χιλίων ὡς καὶ εἰς καταβολὴν τοῦ διπλασίου τοῦ φόρου, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρ. 1—8 τοῦ νόμου 237 τοῦ 1914, «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων καὶ τῶν δι' ἐκθέσεως δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων». Ἐν ὑποτροπῇ ὁ ὁδηγὸς τιμωρεῖται καὶ διὰ στερήσεως τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του διὰ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα ὡς καὶ τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ φόρου εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δήμου ὑπὸ τοῦ διεξάγοντος τὴν ταμειακὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν καὶ κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοτικῶν ἐσόδων διατάξεις.

Ἐὰν καὶ δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ ἄμεσος προσαγωγὴ τοῦ παραβάτου ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου, ἡ παράβασις βεβαιοῦται δι' ἐκθέσεως τοῦ ἁρμοδίου ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, διώκεται δὲ καὶ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 237 παραγρ. 9 τοῦ 1914, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1582 τοῦ 1918 «περὶ συμπληρώσεως καὶ μεταρρυθμίσεως τῶν ἄρθρων 173 καὶ 223 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας καὶ τοῦ νόμου 237 «περὶ ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ πταισμάτων καὶ τῶν δι' ἐκθέσεως τῆς δημοσίας ἀρχῆς βεβαιουμένων», ἐπιβαλλομένων τῶν τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ παρόντος ποινῶν, τῆς κατὰ τῆς τοιαύτης πταισματικῆς ἀποφάσεως ἐφέσεως μὴ ἀναστελλούσης τὴν παραχρῆμα ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραβάσεως μηνύεται αὕτη ὑπὸ τοῦ ἐπιτετραμμένου τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἐν ἐδαφ. 3 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων ποινῶν.

Ἄρθρον 16.

Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 318 τοῦ κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ νόμου 4108, εἰσπραττόμενος ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων φόρος ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ θαλάσσῃ τῆς ἰχθυοτροφικῆς περιφερείας τῶν κόλπων Θεσσαλονίκης-Κασσάνδρας ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων ὑπολογίζεται κατὰ κατηγορίας τῶν προϊόντων τούτων καὶ εἰς ποσοστὸν δρχ. 1 κατ' ὀκᾶν διὰ τοὺς ἰχθῦς α' κατηγορίας, λεπτῶν 50 κατ' ὀκᾶν διὰ τοὺς ἰχθῦς β' κατηγορίας καὶ λεπτῶν 30 κατ' ὀκᾶν διὰ τοὺς ἰχθῦς γ' κατηγορίας

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένης, μετὰ προηγουμένην σχετικὴν γνωμάτευσιν τῆς Δ)σεως Ἁλυκῶν καὶ Ἁλιείας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Δ)σεως Ἀγορανομίας τοῦ Ὑπουργείου ιῶν Ἐσωτερικῶν, καταταχθήσονται τὰ διάφορα εἴδη ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων εἰς ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω τριῶν κατηγοριῶν.

Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 φόρου ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1926 διατάγματος «περὶ τῆς ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Ν. Χωρῶν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων ἐπὶ τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων».

Τὸ ποσοστὸν τοῦ φόρου δι' ἑκάστην κατηγορίαν ἰχθύων δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρι τοῦ τριπλασίου δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος οἰκον. ἔτους ἤθελε προκύψει μείωσις τῶν ἀποδόσεων τοῦ φόρου ἐν σχέσει πρὸς τὸ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐνοικίασιν ἐπιτευχθὲν ἐτήσιον μίσθωμα τοῦ φόρου 20 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων.

Ἐὰν μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ αἱ ἀποδόσεις τοῦ φόρου ὑπερβαίνωσι τὸν μέσον ὅρον τῶν ἐτησίων ἐνοικίων τῶν ἐπιτευχθέντων κατὰ τὰς ἑκάστοτε τρεῖς τελευταίας μισθωτικὰς περιόδους, τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ μέσου τούτου ὅρου ποσὸν ἀποδίδεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Μακεδονίας κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ φόρου δήμους ἢ κοινότητας κατὰ τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ εἰς τὸ δυνάμει τοῦ ἑπομένου ἄρθρου τοῦ παρόντος συνιστάμενον Ταμεῖον Προστασίας τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἁλιέων.

Ἄρθρον 17.

Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος νόμου πανὶσως ἐπιβαλλομένου κατὰ κατηγορίας τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων φόρου συνεισπράττεται ποσοστὸν ὁριζόμενον δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρις 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τοῦ φόρου ὑπὲρ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος συνισταμένου ἐν τῇ ἁλιευτικῇ περιφερείᾳ Θεσσαλονίκης-Κασσάνδρας «ταμείου προστασίας τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἁλιέων», οὗτινος ὑποχρεωτικῶς μετέχουσι πάντες οἱ ἁλιεῖς οἱ καταβάλλοντες τὸν ὡς ἀνωτέρω ὁριζόμενον πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου φόρον.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τῶν εἰσπράξεων τοῦ προσθέτου φόρου εἰς τὸ Ταμεῖον προστασίας τῶν κατ' ἐπάγγελμα ἁλιέων.

Τὰ τῆς διοικήσεως, λειτουργίας, διαχειρίσεως καὶ ἐν γένει ἐκπληρώσεως τοῦ προορισμοῦ τοῦ ὡς ἄνω συνισταμένου Ταμείου καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 18.

Αἱ προϋπάρχουσαι τυχὸν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συμβάσεις μισθώσεων τοῦ φόρου ἁλιείας τῆς ἰχθυοτροφικῆς περιφερείας κόλπων Θεσσαλονίκης—Κασσάνδρας διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, οἱ δὲ ὑπάρχοντες μισθωταὶ βεβαιοῦσι καὶ εἰσπράττουσι τὸν φόρον κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίοις 1-3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα διὰ τὸ ἐφεξῆς μέχρι λήξεως τῆς συμβάσεως χρονικὸν διάστημα.

Τὸ ποσὸν τῆς τυχὸν ζημίας τῶν ἐνοικιαστῶν ἐκ τῆς μεταβάσεως τοῦ συστήματος τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐκπεσθῇ ἐκ τοῦ ἐτησίου μισθώματος εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μισθωτικοῦ ἔτους δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικ. Διοικητοῦ Μακεδονίας, μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν ἐπιτροπῆς συσταθησομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Γεν. Διοικητοῦ

"Αρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 18-20 τοῦ παρόντος νόμου καὶ εἰς ἄλλας ἰχθυοτροφικὰς περιφερείας, ἐξαιρέσει ἐκείνων ἐν αἷς οἱ δικαιοῦχοι τοῦ φόρου Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἔχουσι τὸν φόρον ὑπέγγυον εἰς νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα πρὸς ἀσφάλειαν τῶν μετ' αὐτῶν συναμολογηθέντων δανείων ἢ ἄλλων ἀνταλλακτικῶν συμβάσεων.

"Αρθρον 20.

Θεωροῦνται νόμιμοι αἱ ὑπὲρ τοῦ Δήμου Κοζάνης γενόμεναι εἰσπράξεις κατὰ τὸ ἀπὸ 22 Σεπτεμβρίου 1926 μέχρι 31 Μαρτίου 1929 χρονικὸν διάστημα ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Μαΐου 1926 Ν. Διατάγματος δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτοῦ πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν ἐμπορευμάτων ἢ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερομένων ἀλλοδαπῶν ἐμπορευμάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων.

"Αρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3593 τοῦ 1928 κυρωθέντος Ν. Διατάγματος τῆς 6)9)1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐπὶ τῶν μεταφερομένων ἐγχωρίων προϊόντων δημοτικοῦ φόρου», ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται.

«Ὁ ἐν τῷ ἰσχύοντι δημοτικῷ δασμολογίῳ ὁριζόμενος δημοτικὸς φόρος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων ἐν γένει προϊόντων τῶν μεταφερομένων πρὸς κατανάλωσιν εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὑφισταμένων δήμων ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τοῦ τριπλασίου εἰς ἕκαστον δῆμον δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην».

"Αρθρον 22.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νόμου 4108 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» προστίθεται § 2 ἔχουσα οὕτω:

«§ 2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ὁρισθῇ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν καὶ Γραμματέων τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ δημοτικοῦ δασμολογίου.

Ἡ δαπάνη αὕτη, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν τῷ συνόλῳ τὰς 200 000 δραχ., βαρύνει τοὺς δήμους τοῦ Κράτους καὶ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων, καθισταμένη ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτοὺς ἅμα τῇ κοινοποιήσει τῆς ἀποφάσεως ταύτης, ἐξυπηρετεῖται δὲ κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἑκάστοτε ἐν ἐνεργείᾳ δημοτ. προϋπολογισμοῦ καὶ ἂν ἔτι οὗτος κατέστη ὁριστικός, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων. Διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ἀποφάσεως καθορισθήσεται καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης παραγράφου».

"Αρθρον 23.

Διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος παρεχομένης δύναται νὰ καθορίζηται ὁ μισθὸς τῶν δημοτικῶν στρατολόγων εἰς ποσὸν ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένου, ὅπερ ἐφεξῆς θὰ ἔχῃ τὸν χαρακτῆρα ἐλαχίστου ὁρίου.

Κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς οἰκείας Νομαρχίας καὶ Στρατολογικῆς Διευθύνσεως δύνανται οἱ παρὰ τοῖς Δήμοις τοῖς ἔχουσι πληθυσμὸν ἐλάσσονα τῶν εἴκοσι χιλιάδων κατοίκων δημοτικοὶ στρατολόγοι νὰ διορίζωνται καὶ ληξίαρχοι, ὡς καὶ ν' ἀνατίθενται αὐτοῖς καὶ ἄλλα εἰδικῶς καθοριζόμενα δημοτικὰ καθήκοντα, συναφῆ δὲ πρὸς τὰ κύρια αὐτῶν, ἄνευ προσθέτου ἀμοιβῆς.

"Αρθρον 24.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους δραχμῶν δύο δι' ἕκαστον ἐνδιδόμενον ἐν τῷ λιμένι πόλεως Τήνου ἐπιβατικὸν εἰσιτήριον Α' καὶ Β' θέσεως, μιᾶς δὲ δραχμῆς δι' ἕκαστον εἰσιτήριον Γ' θέσεως.

Τὸ ὑπερβάλλον τίμημα τοῦτο διατεθήσεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ δήμου Τήνου.

Διὰ Δ)τος κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως ὡς καὶ τὰ πρὸς τοῦτο χρησιμοποιηθησόμενα ὄργανα πλὴν τῶν οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 25.

Οἱ ἀπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης δυνάμει τοῦ Δ. τῆς 18 Ἰουνίου 1926 ἀποσπασθέντες συνοικισμοὶ Σταθμὸς (Χαρμάνκιοϊ), Εὐκαρπία, Πολίχνη (Καραΐσλη), Ν. Κουκλουτζᾶ, Ἀμπελόκηποι, Ν. Μαινεμένη καὶ Ν. Κορδελιὸ καὶ ἀποτελέσαντες τὴν Κοινότητα Σταθμοῦ (Χαρμάνκιοϊ) ἐπανέρχονται ἐφεξῆς εἰς τὸν αὐτὸν δῆμον Θεσσαλονίκης, οὗτινος καὶ ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον μέρος.

"Αρθρον 26.

Ἐπιτρέπεται ὅπως ἐκμισθωθῶσιν ὑπὸ τοῦ Δήμου Καβάλλας εἰς τὰ μέλη τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ Ἐπαγγελματιῶν Καβάλλας ἰσάριθμα καταστήματα ἐν τῇ ἀνεγειρομένῃ δημοτικῇ ἀγορᾷ ἄνευ δημοπρασίας καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα πέντε ἐτῶν.

Οἱ ὅροι τῆς μισθώσεως κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Δημ. Συμβουλίου, δυναμένου ν' ἀναθέσῃ τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος εἰς Ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐκ δύο δημοτικῶν συμβούλων καὶ δύο μελῶν τοῦ ἀνωτέρω Συνεταιρισμοῦ, ὁριζομένων τῶν μὲν πρώτων ὑπ' αὐτοῦ, τῶν δὲ τελευταίων ὑπὸ τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

"Αρθρον 27.

Εἰς τὸ τέλος τῆς 1ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 197 τοῦ Κώδικος τῆς Δημοτικῆς καὶ Κοινοτικῆς νομοθεσίας, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4108, προστίθεται ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«Προκειμένου περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πηγαίων, φρεατίων, ἢ ρεόντων καθ' ὅλου ὑδάτων, μετὰ τῆς ἀναγκαιούσης περιοχῆς ἰδιωτικῶν κτημάτων, ὡς καὶ τῆς μεταβολῆς τῆς ὑφισταμένης πραγματικῆς καταστάσεως ἐν τῇ χρήσει τῶν ὑδάτων τούτων, τῆς ἐπιτροπῆς μετέχει καὶ ὁ οἰκεῖος προϊστάμενος γεωργικῆς ὑπηρεσίας».

"Αρθρον 28.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας προστίθεται 4 παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Αἱ μέχρι τοῦδε κεχωρισμέναι κοινότητες Θηβῶν Πυρὶ καὶ Ἅγιοι Θεόδωροι, ἀποτελοῦσαι μετὰ τοῦ αὐτόθι προσφυγικοῦ Συνοικισμοῦ ἑνιαῖον Συνοικισμόν, ἀπαρτίζουσιν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τρεχούσης περιόδου Δήμιον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Δῆμος Θηβαίων» μὲ ἕδραν τὰς Θήβας».

"Αρθρον 29.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κοινότητα Νιγρίτης νὰ πωλήσῃ ἄνευ δημοπρασίας τὰ ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου κωμοπόλεως Νιγρίτης περιλαμβανόμενα αὐτῆς οἰκόπεδα καὶ εὑρισκόμενα ἐν ταῖς τοποθεσίαις «Κῆπος Ἁγίου Γεωργίου», «Κῆπος Ἁγ. Ἀθανασίου», «Μαγαζάδες» καὶ «Μπαζάρ».

α) εἰς τοὺς δημιουργουμένους ἀκτήμονας κατοίκους Νιγρίτης, ὧν τὸ οἰκόπεδον μετατρεπόμενον εἰς κοινόχρηστον χῶρον (πλατεῖαν ἢ ὁδὸν) ρυμοτομεῖται ὁλοκληρωτικῶς.

β) Εἰς τοὺς δημιουργουμένους ἀκτήμονας κατοίκους Νιγρίτης, ὧν τὸ οἰκόπεδον ρυμοτομούμενον καθίσταται, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1928 Διατάγματος «περὶ κατωτάτων ὁρίων καὶ διαστάσεων οἰκοπέδων Νιγρίτης», ὄχι ἄρτιον πρὸς οἰκοδομήν.

"Αρθρον 30.

Τὰ διὰ τῆς ρυμοτομίας ἀποβάντα ὄχι ἄρτια οἰκόπεδα τῶν διαφόρων ἰδιοκτητῶν προσκυροῦνται τοῖς κοινοτικοῖς οἰκοπέδοις, ἐφ' ὅσον τὰ ὡς ἄνω καταστάντα ὄχι ἄρτια οἰκόπεδα συνορεύουσι πρὸς κοινοτικὰ τοιαῦτα, ἄλλως θέλουσι προσκυρωθῆ ταῖς ὁμόροις αὐτοῖς ἀρτίοις οἰκοπέδοις ἐπὶ καταβολῇ τοῦ κανονισθησομένου τιμήματος συμφώνως ταῖς διατάξεσιν τοῦ ἀπὸ 12 Μαΐου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τῶν γενικῶν περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διατάξεων νόμων».

"Αρθρον 31.

Τὴν τιμὴν πωλήσεως κατὰ τετραγ. μέτρον ἐπιφανείας τῶν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιηθησομένων κοινοτικῶν οἰκοπέδων, τὸν τρόπον πωλήσεως καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν λεπτομέρειαν θέλει κανονίσει τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νιγρίτης συμφώνως εἰδικῷ κανονισμῷ καταρτισθησομένῳ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης παρὰ τοῦ Νομάρχου Σερρῶν, ὡς Προέδρου, τοῦ Νομομηχανικοῦ Σερρῶν, τοῦ Προέδρου Κοινότητος Νιγρίτης καὶ δύο ἀντιπροσώπων ἐκ τῆς δημιουργηθησομένης λόγῳ ρυμοτομίας τάξεως τῶν ἀκτημόνων, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Νιγρίτης.

"Αρθρον 32.

Ἐπιβάλλεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου κοινοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς περιφερείας Ζαχάρως καὶ τοῦ συνοικισμοῦ ταύτης Κάτω Ξηροχώριον παραγομένης σταφίδης εἰδικὸς φόρος μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, τοῦ φόρου τούτου εἰσπραττομένου κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 350 καὶ 351 τοῦ κώδικος καὶ προοριζομένου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ κατασκευὴν ἁμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ζαχάρως εἰς Λουτρὰ Καΐφα καὶ ἄλλων ἐπειγουσῶν τῆς κοινότητος ἀναγκῶν.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν.
(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Γενικά.

"Αρθρον 1.

1. Τὸ προσωπικὸν τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἐκ τοῦ διδακτικοῦ τοιούτου.

2. Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται ἐξ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ, τὸ δὲ διδακτικὸν προσωπικὸν ἐξ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ, πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ ἀποστρατείᾳ οἱουδήποτε βαθμοῦ καὶ ὅπλου ἢ Σώματος καὶ ἐξ ἰδιωτῶν πτυχιούχων τῶν Σχολῶν τοῦ Κράτους ἢ ἰσοτίμων Σχολῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Τὸ ἐκ στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν Σχολῶν δύναται νὰ εἶναι εἴτε μόνιμον, ἐφ' ὅσον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Σχολάς, εἴτε ἔκτακτον, ἐφ' ὅσον ἀνήκει εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας ἀλλὰ ἐκτελεῖ ἐνταυτῷ καὶ διδασκαλίας εἰς τὰς Σχολάς.

Τοποθετήσεις καὶ ἀποσπάσεις ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς τὰς Σχολάς.

"Αρθρον 2.

1. Τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ἑκάστης Σχολῆς ὁρίζεται διὰ τῶν πινάκων τῆς ἐν εἰρήνῃ συνθέσεως τῶν μονάδων καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ Στρατοῦ.

2. Αἱ τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἐνεργοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων συνταξομένων ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου συμφώνως τῷ νόμῳ «περὶ συνθέσεως καὶ ἀρμοδιότητος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» εἴτε κατὰ τὰς τακτικὰς εἴτε κατὰ τὰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις αὐτοῦ, προκαλουμένων τῶν σχετικῶν διαταγμάτων.

3. Πρὸς τοῦτο ἑκάστη Σχολὴ προτείνει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικῶν Ἐπιτελείων) τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες κατὰ τὴν γνώμην της δέον ν' ἀποτελέσωσι τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ τὸ μόνιμον διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς. Αἱ Σχολαὶ Ἐφαρμογῆς τὰς προτάσεις ταύτας ὑποβάλλουσι μέσῳ τῶν οἰκείων Ἐπιθεωρήσεων, αἵτινες γνωματεύουσι σχετικῶς.

4. Αἱ προτάσεις αὗται τῶν Διοικητῶν τῶν Σχολῶν ἢ Ἐπιθεωρήσεων ἔχουσι συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα.

5. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὰς ἀνάγκας τῶν Σχολῶν καταρτίζει πίνακας τῶν τοποθετηθησομένων ἢ ἀποσπασθησομένων εἰς τὰς Σχολὰς ἀξιωματικῶν, οἵτινες ὑποβάλλονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, ἀντίγραφα δὲ τῶν ἄνω πινάκων κοινοποιοῦνται καὶ εἰς τὰς οἰκείας Διευθύνσεις ἵνα οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς αὐτοὺς μὴ διατεθῶσιν εἰς ἄλλας μονάδας ἢ ὑπηρεσίας.

6. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου κοινοποιεῖ ὡσαύτως εἰς τὰς οἰκείας Διευθύνσεις πίνακα τῶν ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολάς, οἵτινες δέον νὰ διατεθῶσιν εἰς ἑτέρας ἐκτὸς τῶν Σχολῶν μονάδας ἢ ὑπηρεσίας.

7. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον, εἰσηγουμένου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν τοποθετηθησομένων καὶ ἀποσπασθησομένων εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολάς, τὸ δὲ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ προκαλεῖ τὰ σχετικὰ διατάγματα καὶ διαταγὰς διὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

8. Δι' ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσας ἀνάγκας δύναται τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον) ν' ἀποσπάσῃ προσωρινῶς διὰ διαταγῆς ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστὰς ἐκ τῶν διαφόρων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς Σχολὰς καὶ ταναπαλιν κατόπιν ἐγγράφου ἀναφορᾶς τῶν Σχολῶν ἀποχρώντως δικαιολογούσης τὴν ἀπόσπασιν ἢ κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

Αἱ προσωριναὶ αὗται ἀποσπάσεις γίνονται ὁριστικαὶ ἢ αἴρονται τῇ ἀποφάσει τοῦ πρώτου μετὰ τὴν ἀπόσπασιν συνερχομένου τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσηγεῖται σχετικῶς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ.

9. Ἀξιωματικοὶ τοῦ διοικητικοῦ προσωπικοῦ Σχολῆς δύνανται ν' ἀνήκωσιν ἅμα καὶ εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς.

10. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἐπιτηρηταὶ τῶν Σχολῶν Εὐελπίδων, Ὑπαξιωματικῶν, Ἰατρικῆς, Ὑποψηφίων Ἐφέδρων, Προπαρασκευαστικῆς Ὑπαξιωματικῶν, Τεχνιτῶν λαμβανόμενοι μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πέντε ὅπλων καὶ, κατὰ προτίμησιν, ἐκ τῶν προερχομένων ἐκ Στρατιωτικῶν Σχολῶν, χρησιμεύουσι καὶ ὡς προγυμνασταὶ ἢ ἐκπαιδευταὶ τῶν μαθητῶν εἰς τὰς διαφόρους ἐφαρμογάς, σωματικὰς ἢ στρατιωτικὰς ἀσκήσεις καὶ κανονισμοὺς ἀσκήσεων ἢ ὑπηρεσίας, ὡς καὶ δι' ἐκτέλεσιν διδασκαλιῶν συμφώνως πρὸς τὰς διαταγὰς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς.

Διδακτικὸν προσωπικόν.—Ἕδραι μαθημάτων.

"Αρθρον 3.

1. Διὰ τοῦ νόμου ἑκάστης Σχολῆς ἢ διὰ τῶν προεδρικῶν Διαταγμάτων τῶν καθοριζόντων τὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Σχολῶν, ὅπου εἰδικοὶ νόμοι δὲν προβλέπουν τὰς ἕδρας τῶν μαθημάτων, ὁρίζονται ὡς ἕδραι τῶν μαθημάτων αἵτινες δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ἰδιώτας, πρὸς ποίας αὗται ἕδρας δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων ἀντιστοιχοῦσι, καὶ διὰ ποίας προβλέπονται καθηγηταί, ὑφηγηταί, ἐπιμεληταί, διδάσκαλοι ἢ παρασκευασταί.

2. Ἐκτάκτως δύναται νὰ ἀνατεθῇ κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου (Γενικῶν Ἐπιτελείων) ἡ διδασκαλία μαθήματος ἢ ἡ ἐκτέλεσις διαλέξεως εἰς ἰδιώτην ἔχοντα σχετικὴν εἰδικότητα.

3. Ἕδρας μαθημάτων προβλεπομένων δι' ἰδιώτας καθηγητὰς δύνανται νὰ καταλάβωσι κατὰ προτίμησιν καὶ στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ ἀποστρατείᾳ.

Διορισμὸς καὶ ἀπόλυσις καθηγητῶν.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ, πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ διορισθῶσιν ὡς καθηγηταί, ὑφηγηταί, ἐπιμεληταί, ἐκπαιδευταὶ ἢ παρασκευασταὶ εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολάς

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καθηγηταί, ὑφηγηταί, ἐπιμεληταί, ἢ ἐκπαιδευταὶ διορίζονται ἢ παύονται διὰ διατάξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προκαλουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Στρατοῦ, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης Σχολῆς. Προκειμένου περὶ τῶν Σχολῶν ἐφαρμογῆς αἱ προτάσεις τῶν Σχολῶν τούτων ὑποβάλλονται διὰ τῶν οἰκείων ἐπιθεωρήσεων, αἵτινες γνωματεύουσι σχετικῶς.

2. Οἱ ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι καὶ ἀποστρατείᾳ στρατιωτικοὶ καθηγηταὶ διορίζονται ἢ παύονται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον) ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ ἑκάστης Σχολῆς. Διὰ τὰς Σχολὰς Ἐφαρμογῆς αἱ προτάσεις τῶν Σχολῶν ὑποβάλλονται μέσῳ τῶν οἰκείων ἐπιθεωρήσεων, αἵτινες γνωματεύουσι σχετικῶς.

3. Αἱ προτάσεις αὗται τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς ὡς καὶ αἱ γνωματεύσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν παῦσιν στρατιωτικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατείᾳ ὡς καθηγητῶν, ὑφηγητῶν, ἐπιμελητῶν, ἐκπαιδευτῶν ἢ παρασκευαστῶν ἔχουσι συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα διὰ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ὅστις γνωμοδοτεῖ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν περὶ τῶν ἀνωτέρω διορισμῶν ἢ παύσεων.

4. Ἰδιῶται διορίζονται ἐν ταῖς Στρατιωτικαῖς Σχολαῖς ὡς καθηγηταί, ὑφηγηταί, ἐπιμεληταί, διδάσκαλοι ἢ παρασκευασταί, ἔχοντες τὴν ἰδιότητα δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν ὑπαλλήλων.

α') Ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ.

β') Ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι.

γ') Ἐπὶ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας.

5. Καὶ ἐπὶ μὲν μηνιαίῳ μισθῷ διορίζονται οἱ μὴ ἐκτελοῦντες ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι οἱ ἐκτελοῦντες καὶ ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἐπὶ δὲ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας οἱ ἐκτελοῦντες ἢ μὴ καὶ ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν κατάληψιν ἕδρας τινὸς ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ παρ' ἰδιώτου ἡ Σχολὴ προσκαλεῖ διὰ τοῦ τύπου τοὺς βουλομένους νὰ ὑποβάλωσιν αὐτῇ τὰς αἰτήσεις των συνοδευομένας ὑπό :

α') Πιστοποιητικοῦ ἐμφαίνοντος τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν ὑποχρεώσεων.

β') Τῶν τίτλων τῶν πτυχίων των.

γ') Τῶν τυχὸν δοκιμίων ἢ πραγματειῶν δημοσιευθεισῶν ἢ ἑτοίμων πρὸς δημοσίευσιν ἀναφερομένων εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κύκλον τὸν σχετικὸν πρὸς τὴν ἕδραν μαθήματος, ὅπερ πρόκειται νὰ διδάξῃ.

δ') Ἐφόσον ἐδίδαξεν εἰς δημόσιον ἢ ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα πιστοποιητικοῦ ἐμφαίνοντος τὸν χρόνον, τὸν βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας του ὑφ' ὃν ἐξετέλεσε ταύτην, ἐὰν δὲ ἔχῃ ἀπολυθῇ τὸ αἰτιολογικὸν ἔγγραφον τῆς ἀπολύσεώς του.

2. Πάντα τ' ἀνωτέρω τίθενται ὑπ' ὄψει τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, ὅπερ ἀποφαίνεται διὰ πρακτικοῦ περὶ τοῦ διορισθησομένου κατὰ πλειονοψηφίαν.

3. Ἐν περιπτώσει ὁμοφωνίας πρὸς τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, τὸ πρακτικὸν τοῦτο ὑποβάλλεται τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον).

4. Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ὁμοφωνίας προσκαλεῖται αὖθις τὸ Σπουδαστικὸν Συμβούλιον νὰ κρίνῃ, ἐὰν δὲ καὶ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην φορὰν διαφωνήσῃ ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, τὰ δύο πρακτικὰ ὑποβάλλονται τῷ Ἀρχηγῷ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἁρμοδίου τελικῶς νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ διορισθησομένου.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν κατάληψιν ἕδρας τινὸς παρ' ἰδιώτου ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι ἢ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας δὲν ἀπαιτοῦνται τ' ἀνωτέρω ἐν ἄρθρῳ 6 καθοριζόμενα. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου, ἀποφασίζει περὶ τοῦ διορισμοῦ του.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ διορισμὸς ἢ ἀπόλυσις ἰδιώτου καθηγητοῦ, ἐπιμελητοῦ, ὑφηγητοῦ, διδασκάλου καὶ παρασκευαστοῦ ἐκτελεῖται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος. Διὰ τοῦ αὐτοῦ προεδρικοῦ Διατάγματος ὁρίζεται καὶ ἡ πρὸς κατάληψιν ἕδρα καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν διοριζομένων.

2. Τὸ διδακτικὸν ἐξ ἰδιωτῶν προσωπικὸν ἀπολύεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος νόμου.

Ὑποχρεώσεις καθηγητῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἕκαστος τῶν εἰς Στρατιωτικὴν Σχολὴν διοριζομένων ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἰδιωτῶν καθηγητῶν, ὑφηγητῶν, ἐπιμελητῶν, διδασκάλων ἢ παρασκευαστῶν δέον νὰ συμπληρώσῃ δέκα ὀκτὼ (18) ὥρῶν πραγματικὴν διδασκαλίαν καθ' ἑβδομάδα ἀσχέτως τῶν κατ' οἶκον ὡρῶν ἐργασίας, διορθώσεις γραπτῶν κλπ. εἴτε ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ εἰς μίαν ἢ πλείονας ἕδρας τῆς ἰδικότητός του, εἴτε εἰς ἑτέρας Σχολάς, χωρὶς νὰ ἔχῃ συνέπειάν τινα ἡ μὴ συμπλήρωσις τούτων ἐφόσον δὲν τῷ ἀνατίθενται ἁρμοδίως τοιαῦται.

2. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου ἀριθμοῦ τῶν 18 ὡρῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται ν' ἀναθέσῃ διὰ διατάξεώς του εἰς τοὺς διαφόρους ἰδιώτας καθηγητὰς τὴν διδασκαλίαν μαθημάτων τῆς ἀρμοδιότητός των εἰς ἑτέρας Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἢ τὴν διδασκαλίαν συναφοῦς μαθήματος εἰς τὴν αὐτὴν ἢ ἑτέραν Στρατιωτικὴν Σχολήν.

3. Ἰδιώτης καθηγητὴς διορισμένος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ μὴ ἀποδεχόμενος τὴν ἀνατιθεμένην αὐτῷ ἁρμοδίως διδασκαλίαν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω ὁριζομένων διὰ τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου 18 ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα ἀπολύεται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος ἄνευ οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ καθηγηταὶ τῶν διαφόρων Σχολῶν οἱ καταλαμβάνοντες ἕδρας ἰσοδυναμούσας πρὸς ἕδραν καθηγητοῦ Ἀνωτέρων Σχολῶν τοῦ Κράτους (Πανεπιστημίου ἢ Πολυτεχνείου) ἢ Μέσης ἐκπαιδεύσεως, στρατιωτικοὶ ἢ ἰδιῶται, ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσωσι καὶ παραδίδωσιν εἰς τὴν Σχολὴν ἐντὸς τοῦ πρώτου σχολικοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των τὴν διδακτέαν ὕλην τοῦ μαθήματος, ὅπερ διδάσκουσιν, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἀκολουθοῦσιν οὗτοι τὸ τυχὸν ὑπάρχον ἐν τῇ Σχολῇ κείμενον τοῦ μαθήματος τούτου.

2. Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν παραδώσωσιν οὗτοι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ δευτέρου σχολικοῦ ἔτους τὴν διδαχθεῖσαν ὕλην τοῦ 1 ἔτους ἀπολύονται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ στηριζομένης ἐπὶ ἐνθέσεως τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς ἄνευ οἱασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐὰν ἰδιώτης καθηγητὴς, ἐπιμελητὴς, ὑφηγητὴς, διδάσκαλος ἢ παρασκευαστὴς παραβαίνῃ τὰ καθήκοντά του, ἢ διαπράττῃ ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἢ ἐπιδεικνύῃ ραθυμίαν, ἢ κουφότητα περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἐὰν

ἐπιδεικνύῃ διαγωγὴν ἀπάδουσαν εἰς τὴν ἀξιοπρέπειάν του, ἐὰν αὐτοβούλως ἐγκαταλείπῃ τὴν θέσιν του τιμωρεῖται πειθαρχικῶς δι' ἐγγράφου ἐπιπλήξεως ἢ διὰ προστίμου οὐχὶ κατωτέρου τοῦ δεκάτου οὐδὲ ἀνωτέρου τῶν 7)10 τοῦ μηνιαίου μισθοῦ του.

2. Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν τοῦ τιμωρουμένου ὑπὸ μὲν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς, ἐχέντος δικαιοδοσίαν ἐπιβολῆς τοιούτου, μέχρι τῶν 2)10 τῶν ἀποδοχῶν, ὑπὸ δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) μέχρις 7)10 τῶν ἐν συνόλῳ λαμβανομένων ἀποδοχῶν.

Ἡ ἐπίπληξις δύναται νὰ ἐπιβληθῇ μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν τοῦ τιμωρουμένου εἴτε ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς εἴτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

3. Ἐὰν ἰδιώτης καθηγητὴς, ἐπιμελητὴς, ὑφηγητὴς, διδάσκαλος ἢ παρασκευαστὴς ὑπέπεσεν ἐπανειλημμένως εἷς τι τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου παραπτωμάτων ἢ ἐὰν ἐπεδείξατο ἐπίμεμπτον διαγωγὴν ἢ ἐὰν ἀπέσχε τῶν καθηκόντων του πέραν τῶν 15 ἡμερῶν ἀδικαιολογήτως ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

4. Ἡ ἀπόλυσις καθηγητοῦ διορισμένου ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ γίνεται διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν τοῦ ἀπολυομένου καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ἀνωτέρου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τῶν Σχολῶν, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται τοῦτο, ἥτις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν, τοῦ δὲ διωρισμένου ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι ἢ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ) τῇ προτάσει τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ γνωματεύσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου.

5. Πᾶς ἰδιώτης καθηγητὴς, ὑφηγητὴς, ἐπιμελητὴς, διδάσκαλος ἢ παρασκευαστὴς διωρισμένος εἰς Στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δύναται ν' ἀπολυθῇ διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν προτάσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Ἀποδοχαὶ καθηγητῶν.

Ἄρθρον 12.

1. Στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ ἐκτελοῦντες τὴν κυρίαν αὐτῶν ὑπηρεσίαν εἰς Σώματα, Στρατιωτικὰ Καταστήματα ἢ ὑπηρεσίας, ἐπιπροσθέτως δὲ διδάσκοντες ὡς καθηγηταί, διοριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν (Γ. Ε. Σ.) εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς τὰς προβλεπομένας διὰ νόμου ἢ τὰ κέντρα ἐκπαιδεύσεως τὰ προβλεπόμενα διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος λαμβάνουσι χρηματικὴν ἀποζημίωσιν δραχμῶν 75 καθ' ὥραν διδασκαλίας θεωρητικῆς ἢ πρακτικῆς.

Τὸ οὕτω λαμβανόμενον ποσὸν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 1000 δραχμῶν μηνιαίως δι' ἕκαστον καθηγητήν.

2. Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὺς τοὺς διωρισμένους ὡς ὑφηγητὰς οὐδεμία χρηματικὴ ἀποζημίωσις χορηγεῖται, ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς ἀντικαταστάσεως ἐν τῇ ἕδρᾳ ἢ ἐφαρμογαῖς τοῦ καθηγητοῦ ὑπὸ τοῦ ὑφηγητοῦ, ὁπότε ὁ ὑφηγητὴς λαμβάνει τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ καθηγητοῦ ἀξιωματικοῦ ὡς ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος.

3. Εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὺς τοὺς διωρισμένους ὡς ἐκπαιδευτὰς ἢ πρεγυμνασιὰς οὐδεμία χρηματικὴ ἀποζημίωσις χορηγεῖται.

4. Ἐξαιρετικῶς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν πτήσεων καὶ τοὺς ὁδηγοὺς ἐκπαιδευτὰς εἰς τὰς πτήσεις τῶν μαθητῶν ὁδηγῶν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ἀεροπορίας χορηγεῖται ἐπὶ πλέον τῶν λοιπῶν ἀπολαυῶν καὶ ἡμερήσιον ἐπίδομα ἓξ δραχμῶν 50 (πεντήκοντα) δι' ἃς ἡμέρας ἐνεργοῦνται πτήσεις, τοῦ ποσοῦ τούτου μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 800 δραχμῶν μηνιαίως.

5. Ἐπίσης εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὺς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῆς Σχολῆς Πολέμου (καθηγηταὶ καὶ ὑφηγηταί) χορηγεῖται χρηματικὴ ἀποζημίωσις 500 δραχμῶν μηνιαίως ἀσχέτως ἂν οὗτοι ἐκτελοῦσιν ἢ οὐ καὶ ἑτέραν ὑπηρεσίαν ἢ διδασκαλίαν ἐκτὸς τῆς Σχολῆς.

6. Οἱ ἐν ἀποστρατείᾳ στρατιωτικοὶ διοριζόμενοι ὡς καθηγηταὶ λαμβάνουσιν ἀποζημίωσιν καθ' ὥραν διδασκαλίας ὡς ὁρίζεται αὕτη ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος ἢ λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς ἑβδομῆ δημοσίας θέσεως ὡς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 13 ἐφ' ὅσον κέκτηνται εἰδικὰ πτυχία ἢ προσόντα διὰ τὴν ἕδραν ἣν πρόκειται νὰ καταλάβωσιν, ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 ὡς καὶ οἱ λοιποί, ἰδιῶται καθηγηταί. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει διὰ τούτους ἰσχύουσιν ἐπίσης αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 14 τοῦ παρόντος νόμου μὴ λαμβάνοντες τὴν ἀπονεμηθεῖσαν αὐτοῖς σύνταξιν.

7. Εἰς τοὺς προσλαμβανομένους ἐκτάκτους διὰ ἐξετάσεις καὶ διορθώσεις γραπτῶν ἰδιώτας χορηγεῖται ἀποζημίωσις ὡς ἑξῆς :

Εἰς τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τοὺς πρὸς τούτοις ἐξομοιουμένους μέχρι 50 δραχμῶν κατὰ διορθούμενον γραπτὸν μέχρι τῶν 50 γραπτῶν, δι' ἕκαστον δὲ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα γραπτὸν δραχμαὶ 10.

8. Εἰς τοὺς γυμναστάρχας καὶ καθηγητὰς Γυμνασίου ἢ τοὺς πρὸς τούτους ἐξομοιουμένους ἢ λοιποὺς ἰδιώτας μέχρις 25 δραχμῶν κατὰ διορθούμενον γραπτὸν μέχρι τῶν 50 γραπτῶν, δι' ἕκαστον δὲ ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα γραπτὸν δραχμαὶ 5.

9. Ἡ ἀποζημίωσις ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 18 τοῦ νόμου 4014 τροποποιεῖται ὡς ἀνωτέρω ὁρίζεται διὰ τῶν ἐδαφίων 7, 8.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ διοριζόμενοι ἰδιῶται ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ὡς καθηγηταὶ δι' ὡρισμένην ἕδραν λαμβάνουσι μόνον τὸν ὀργανικὸν μισθὸν καὶ τὰ ἐπιδόματα πολυετοῦς ὑπηρεσίας τοῦ ἀντιστοίχου βαθμοῦ τῆς δημοσίας θέσεως ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίας θέσεως, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἐπίδομα ἢ ἀποζημίωσιν τυχὸν προβλεπομένην ὑπὸ ἑτέρου νόμου διὰ τοὺς ἀντιστοίχους βαθμοὺς τῆς δημοσίας θέσεως, ὁ δὲ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των ὡς καθηγητῶν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ λογίζεται ὡς χρόνος δημοσίας ὑπηρεσίας.

2. Ἐπίσης οἱ διοριζόμενοι ὡς ἐπιμεληταί, διδάσκαλοι ἢ παρασκευασταὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ λαμβάνουσι μόνον τὸν ὀργανικὸν μισθὸν καὶ τὰ ἐπιδόματα πολυετοῦς ὑπηρεσίας τῆς ἀντιστοίχου δημοσίας θέσεως, οὐδὲν δὲ ἕτερον ἐπίδομα ἢ ἀποζημίωσιν τυχὸν προβλεπομένην ὑπὸ ἑτέρου νόμου διὰ τοὺς ἀντιστοίχους βαθμοὺς τῆς δημοσίας θέσεως, ὁ δὲ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας των ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ λογίζεται ὡς χρόνος δημοσίας ὑπηρεσίας.

3. Τὸ σύνολον τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ἰδιωτῶν καθηγητῶν τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν δὲν δύνανται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν ἀποδοχῶν συνταγματάρχου ἐν ἐνεργείᾳ (μισθοῦ ἐπιδόματος Νομοθ. Διάταγμα 7)7)26), ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 14 ἐδάφ. 1 καὶ 2.

4. Οἱ κατέχοντες καὶ ἑτέραν δημοσίαν θέσιν ἰδιῶται καὶ διοριζόμενοι εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολὰς ὡς καθηγηταί, ὑφηγηταί, ἐπιμεληταί, διδάσκαλοι ἢ παρασκευασταὶ ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι λαμβάνουσιν ὡς ἐπίδομα μέχρις 25 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν των, ἃς λαμβάνουσιν ἐν τῇ δημοσίᾳ θέσει, ἀναλόγως τῶν ὡρῶν διδασκαλίας.

5. Οἱ καθ' ὥραν προσλαμβανόμενοι ἐκτάκτως διὰ τὴν διδασκαλίαν μαθήματος ἢ ἐκτέλεσιν διαλέξεως ἐπὶ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας λαμβάνουσι δι' ἑκάστην ὥραν διδασκαλίας ἀπὸ 40—200 δραχμὰς ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τοῦ μαθήματος ἢ τῆς διαλέξεως.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ διδάσκοντες ἢ ἐκτελοῦντες ὑπηρεσίαν εἰς περισσο-

τέρας τῆς μιᾶς Στρατιωτικὰς Σχολὰς ἢ περισσοτέρας ἕδρας ἐν τῇ αὐτῇ Σχολῇ ἰδιῶται καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι, ἢ παρασκευασταί, ὑφηγηταὶ ἢ ἐπιμεληταὶ διωρισμένοι ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ λαμβάνουσιν ἐπὶ πλέον ἐπίδομα μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῆς δημοσίας θέσεώς των δι' ἕκαστον τρίωρον διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα καὶ ἐφόσον τοῦτο εἶναι ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν τῶν δέκα ὀκτὼ (18) ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ ἐδαφίῳ 26 τοῦ παρόντος νόμου.

2. Τὸ σύνολον τῶν οὕτω ὑπὲρ τὰς ἀποδοχὰς λαμβανομένων ἐπιδομάτων δὲν δύναται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν νὰ ὑπερβῇ τὰ 20 ο)ο.

3. Οὐδεὶς καθηγητής, ὑφηγητής, ἐπιμελητής, ἢ διδάσκαλος διωρισμένος ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ δικαιοῦται ἐπιδόματός τινος ἰδιαιτέρου διὰ τὰς ἐπὶ πλέον τῶν 18 ὡρῶν διδασκαλίας ἢ ὑπηρεσίας ἃς τυχὸν ἐξετέλεσεν ἐν ταῖς Σχολαῖς εἰς ἃς εἶναι διωρισμένοι πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 15.

Οἱ ἰδιῶται καθηγηταί, ὑφηγηταί, ἐπιμεληταὶ καὶ διδάσκαλοι παρασκευασταὶ οἱ διωρισμένοι ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι λαμβάνουσι τὸ ἐπίδομα τὸ ὁριζόμενον διὰ τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 13 μόνον κατὰ τοὺς μῆνας καθ' οὓς διδάσκουσιν εἰς τὴν Σχολήν, οἱ δὲ διωρισμένοι ἐπὶ ἀποζημιώσει καθ' ὥραν διδασκαλίας μόνον διὰ τὰς ὥρας δι' ἃς πραγματικῶς ἐδίδαξαν εἰς τὴν Σχολήν.

Ἄρθρον 16.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν διοριζομένων ἀποστράτων στρατιωτικῶν καὶ ἰδιωτῶν ὡς καθηγητῶν, ἐπιμελητῶν, διδασκάλων ἢ παρασκευαστῶν ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς ἤρχισαν διδάσκοντες ἐν ταῖς Σχολαῖς καὶ ἤτις δὲν δύναται νὰ εἶναι προγενεστέρα τῆς ἡμερομηνίας τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἣν ἐδημοσιεύθη τὸ Π. Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ των. Παύουσι δὲ ἐν περιπτώσει οἰκειοθελοῦς παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔπαυσαν διδάσκοντες.

Σπουδαστικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ Σπουδαστικὸν Συμβούλιον ἐν ἑκάστῃ Σχολῇ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν ὡς Προέδρου καὶ ἐκ τεσσάρων καθηγητῶν ὡς μελῶν.

2. Ἐκ τῶν 4 καθηγητῶν οἱ δύο τοὐλάχιστον δέον νὰ ὦσι στρατιωτικοὶ καθηγηταί. Οἱ ἰδιῶται εἶναι κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν διωρισμένων ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ.

3. Ὡς ἰδιῶται καθηγηταὶ ἐν τῷ Σπουδαστικῷ Συμβουλίῳ λαμβάνονται οἱ κατέχοντες τὰς ἀνωτέρας ἕδρας.

4. Ἐξαιρετικῶς δύναται ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ Σπουδαστικοῦ Συμβουλίου ν' αὐξηθῇ κατὰ 2 καθηγητὰς ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς προκειμένης κρίσεως ἐπιστημονικῶν ἔργων ἢ ἐκλογῆς ἰδιώτου διὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ πρὸς πλήρωσιν ἕδρας μαθήματός τινος.

5. Διὰ τὴν Σχολὴν τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως λειτουργοῦσιν ἴδια Σπουδαστικὰ Συμβούλια δι' ἕκαστον τῶν τμημάτων πυροβολικοῦ καὶ μηχανικοῦ ὧν ἡ σύνθεσις εἶναι ὁμοία πρὸς τὴν καθοριζομένην διὰ τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Ἡ ἐν τοῖς ἄνω ἐδαφίοις ἀναφαρομένη σύνθεσις τῶν Σπουδαστικῶν Συμβουλίων δύναται νὰ τροποποιηθῇ διὰ προεδρικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν στηριζομένη ἐπὶ γνωματεύσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 18.

Οἱ ἰδιῶται καθηγηταὶ οἱ κατέχοντες κατὰ τὴν ψήφισιν τοῦ παρόντος νόμου ἕδρας μαθημάτων μὲ ἀποδοχὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ σχετικοῦ νόμου δι' ἑκάστην Σχολήν, ἐξακολουθοῦσι νὰ κατέχωσι τὰς ἕδρας ταύτας χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένοι ἰδιῶται καθηγηταὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 2—9—25 Ν. Δ)τος περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων λαμβάνουσιν ὡς ἀποδοχὰς ἁπάσας τὰς ἑκάστοτε τοιαύτας τῆς ἀντιστοίχου θέσεως εἰς ἣν εἶναι διωρισμένοι, μὴ ἰσχυόντων διὰ τούτους τῶν περιορισμῶν τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου καὶ οἱουδήποτε ἑτέρου περιορισμοῦ, θεσπισθέντος τυχὸν δι' ἄλλου προγενεστέρου νόμου.

2. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διωρισμένων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ὡς καθηγητῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 2-9-25 Ν. Διατάγματος περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφάπαξ ἐκδοθησομένου συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου.

Ἄρθρον 20.

Κυροῦνται οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 12—9—25 Νομοθετικοῦ Διατάγματος γενόμενοι διορισμοὶ καθηγητῶν, ἐπιμελητῶν, διδασκάλων καὶ παρασκευαστῶν εἰς τὰς Στρατιωτικὰς Σχολάς.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσα ἄλλη διάταξις προγενεστέρου νόμου ἢ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παράντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 7 τοῦ νόμου 3607 τοῦ 1928 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων κα' Ναυτοδικείου ἐπιτρέπεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν κατεγνώσθη οἱαδήποτε ποινή, ἀπὸ φυλακίσεως τριῶν μηνῶν καὶ ἄνω, ἢ ποινὴ οἱαδήποτε συνεπαγομένη ἔκπτωσιν, ἢ στέρησιν βαθμοῦ, ἢ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ συνεπάγεται τὴν ἔκτισιν ἑτέρας ἀναστελείσης ποινῆς ὑπερβαινούσης τοὺς τρεῖς μῆνας, ἢ ἀπερρίφθη ἡ ἀνακοπὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπαγγελλούσης τὰς αὐτὰς ποινάς, ἀσκουμένης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπαγγελίας τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὸν καταδικασθέντα, παρὰ τούτου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, ἢ τοῦ διευθυντοῦ ἢ ἐπιστάτου τῶν φυλακῶν, ἐν αἷς κρατεῖται ὁ ἐκκλῶν, συνταχθησομένης ἐκθέσεως, ὑποκειμένης εἰς ὃ καὶ ἡ ἀναθεώρησις τέλος.

Ἐὰν ταυτοχρόνως ἀσκῆται ἔφεσις καὶ αἴτησις ἀναθεωρήσεως, συντάσσονται χωρισταὶ ἐκθέσεις. Ἐν ταῖς ἐκθέσεσιν ἐφέσεως, ἀναθεωρήσεως καὶ ἀναιρέσεως ὁ ἀσκῶν τὸ ἔνδικον μέσον ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἀντίκλητον ἐν Ἀθήναις πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4. Ὁ μὴ διορισμὸς ἀντικλήτου δὲν καθιστᾷ ἀπαράδεκτον τὸ ἀσκηθὲν ἔνδικον μέσον, ἀποτελεῖ ὅμως πειθαρχικὸν παράπτωμα τοῦ συντάξαντος τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν Γραμματέως.

Ἐπὶ ἐρήμην ἀποφάσεως, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἀνακοπήν, ἀσκηθείσης δὲ ἐμπροθέσμου ἀνακοπῆς, ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπ' αὐτῆς κατ' οὐσίαν ἀποφάσεως. Ἡ πρὸς αἴτησιν ἀναθεωρήσεως προθεσμία ἄρχεται μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἔφεσιν τοιαύτης, εἴτε ἠσκήθη εἴτε μὴ τὸ ἔνδικον τοῦτο μέσον, μὴ ἀναστελλομένη ἐν περιπτώσει ἀσκήσεως ἐφέσεως κατ' ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου.

Ἡ ἀσκηθεῖσα ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως ὑποκειμένης εἰς ἀνακοπήν, ἢ προσεληθείσης δι' αὐτῆς, τεκμηριοῖ τὴν παραίτησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἀνακοπῆς, ἢ τῆς ἀσκηθείσης τοιαύτης.

Ἀσκηθείσης ἀναθεωρήσεως ἢ ἐφέσεως ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἐκδόντος τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίου ὑποχρεοῦται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Ἐπίτροπον τὴν σχετικὴν δικογραφίαν μετ' ἀντιγράφων πρακτικῶν καὶ ἀποφάσεως, ὑπογρεούμενον νὰ ὑποβάλῃ ταύτην αὐθημερὸν εἰς τὸν Ἐπίτροπον τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης ὁ Γραμματεὺς τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς προστίμου δραχμῶν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων, δι' ἑκάστην παράβασιν.

Ἡ ἄσκησις τῆς ἐφέσεως, ἢ ἀναθεωρήσεως, ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἐὰν δι' αὐτῆς ἐπεβλήθη ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου, ἢ καθαίρεσις, ἔκπτωσις, ἢ στέρησις βαθμοῦ, ὡς πρὸς μόνας ταύτας. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν προκειμένου περὶ ἀποφάσεως ἐπιβαλλούσης ποινὴν φυλακίσεως μὴ ὑπερβαίνουσαν τὸ ἔτος, δύναται αἰτήσει τοῦ καταδικασθέντος, ὑποβαλλομένῃ αὐτοτελῶς, ἢ καὶ δι' αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως ἐφέσεως ἢ ἀναθεωρήσεως, καὶ μετὰ πρότασιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ Ἐπιτρόπου, ὀφείλοντος ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ προκαλέσῃ τὸ σχετικὸν βούλευμα, νὰ διαταχθῇ ἡ διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς προσωρινῶς μέχρις ὁριστικῆς ἐκδικάσεως, διὰ βουλεύματος Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, καὶ δύο μελῶν αὐτοῦ, ὁριζομένων παρὰ τοῦ Προέδρου, καὶ ὑποκειμένου εἰς οἷον ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ τέλος. Ἡ διακοπὴ τῆς ἐκτελέσεως δύναται ν' ἀνακληθῇ ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 134, 151 καὶ 152 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἐφέσεως.

Ἄρθρον 4.

Ἐὰν κατὰ τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως ἠσκήθη καὶ τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναθεωρήσεως, τὸ Ἀναθεωρητικὸν ἀποφαίνεται πρῶτον περὶ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ γενομένης δεκτῆς ἡ ἔφεσις ἀπονεῖ. Ἀπορριπτομένης τῆς ἀναθεωρήσεως ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐφέσεως.

Ὁ Ἐπίτροπος τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, προκειμένης ἐφέσεως, εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐπεδικάσθη χρηματικὴ ἱκανοποίησις, τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἂν οὗτοι κατοικῶσιν, ἢ ὁ ἐκκλῶν κρατῆται ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίπτωσιν δεκαπέντε ἡμέρας πρὸ ταύτης, ἄνευ ἄλλης ἐπεκτάσεως, καὶ καλεῖ κατὰ τὰς ἀνωτέρω προθεσμίας ὅσους ἐκ τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων κρίνει οὐσιώδεις.

Διὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 104 καὶ ἑπόμενα τῆς Στρατ. Ποινικῆς Νομοθεσίας, μὲ τὴν τροποποίησιν ὅτι ὁ ἐκκλῶν δύναται νὰ παραστῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, ἄλλως ὁ Πρόεδρος διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος συνήγορον. Ἐὰν ὁ ἐκκλῶν δὲν κρατῆται ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ, δύναται τῇ αἰτήσει του καὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ νὰ διαταχθῇ ἡ μεταγωγή του διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ἀρχομένης τῆς διαδικασίας, ὁ Γραμματεύς, κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου, ἀναγινώσκει τὴν διαταγὴν τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς τοῦ κατηγορουμένου, τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἀνάκρισιν εἰσηγητοῦ ἢ, ἐν περιπτώσει εἰσαγωγῆς μετὰ προανάκρισιν, τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην, τὰ πρακτικὰ τῆς πρωτοβαθμου δίκης, τὰ περιέχοντα τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, τὰς ἐγκύρως συνταχθείσας ἐκθέσεις τῶν ἐμπειροτεχνῶν αὐτοψίας, τὰς ἐκθέσεις τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ ἐν γένει πᾶν ἔγγραφον τοῦ ὁποίου πρέπει ἀναγκαίως νὰ λάβῃ γνῶσιν τὸ Ἀναθεωρητικόν. Νέοι μάρτυρες πλὴν τῶν ἐξετασθέντων παρὰ τῷ Πρωτοβαθμίῳ Δικαστηρίῳ ἢ τῇ ἀνακρίσει ἢ προανακρίσει εἶνε πάντοτε παραδεκτοί, δυναμένου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ νὰ διατάξῃ, τὴν κλήτευσιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν ἤθελε κρίνει ταύτην ἀναγκαίαν.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 88 τῆς Στρατ. Π. Νομοθεσίας ἰσχύει καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

Κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν τὸ Ἀναθεωρητικὸν δύναται νὰ καταστήσῃ χείρονα τὴν θέσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένης ἀποφάσεως οὐδὲν ἔνδικον μέσον χωρεῖ, ἐκτὸς τοῦ τῆς ἀναιρέσεως διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 64 τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας ἀναγραφομένους λόγους.

Πιστοποιηθέντος ἁρμοδίως ὅτι ὁ ἐκκλῶν, ἢ ὁ ἀσκήσας ἀναθεώρησιν, ἢ ἀναίρεσιν, εἶναι ἀγνώστου διαμονῆς, ἡ διαδικασία προχωρεῖ μετὰ πρόσκλησιν τοῦ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου διορισθέντος ἀντικλήτου.

Ἄρθρον 5.

Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν παρὰ τῷ Ἀναθεωρητικῷ δικαστῶν, τὰ μέλη Στρατ. Δικαστικὸς Σύμβουλος α' ἢ β' τάξεως ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων, ἢ ὁμοιόβαθμος Σύμβουλος τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης, τὸν Ἐπίτροπον ὁ νεώτερος, δυναμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ διαταγῆς του νὰ ὁρίσῃ ἕτερον πρὸς τοῦτο.

Δι' ἐγγράφου τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, δύνανται ν' ἀνατεθῶσι καθήκοντα Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ ἐπ' ἀκροατηρίου, διὰ μίαν ἢ καὶ πλείονας συνεδριάσεις, εἰς ἀνώτερον Στρατ. Δικ. Σύμβουλον ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων.

Κενουμένης θέσεως μέλους τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, πληροῦται αὕτη διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ προαγωγὴν ἐκ Στρατ. Δικαστικῶν Συμβούλων καὶ ἑνὸς ὑποχρεωτικῶς τῆς ναυτικῆς δικαιοσύνης τοιούτου α' τάξεως ἐκ τῶν ἐχόντων τετραετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργόν, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν μελῶν τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου.

Τὸ κωλυόμενον μέλος, ἀναπληροῦται διὰ τοῦ ἀμέσως ἑπομένου καὶ ἐλλείψει τοιούτων διὰ Συμβούλου α' τάξεως τῆς Ναυτικῆς Δικαιοσύνης. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν τοποθετήσεων τῶν Στρατιωτικῶν Δικαστικῶν Συμβούλων α' τάξεως.

Κενουμένης θέσεως Συμβούλου δ' τάξεως (λοχαγοῦ) πληροῦται αὕτη κατὰ προτίμησιν διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ σῶμα τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης ὑπολοχαγῶν τῶν ἐχόντων διετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἢ, ἐλλείψει τῶν προηγουμένων, διὰ διορισμοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ νόμου 2940 διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργόν, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης.

Οἱ Στρ)κοὶ καὶ Ναυτικοὶ Δικαστικοὶ Σύμβουλοι ἐν εἰρήνῃ ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν καὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ)τοῦ ἢ Διευθυντοῦ τοῦ Σώματος ἢ Καταστήματος εἰς ὃ ὑπηρετοῦσιν.

Περὶ ἀπαγορεύσεως ἐκχωρήσεων καὶ κατασχέσεων ἐπὶ τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4278 καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Αὐγούστου 1929 καταβαλλομένων πολεμικῶν ἀποζημιώσεων.

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΒ' τῆς 4 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

1. Ἐκχώρησις ἢ κατάσχεσις ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀποζημιώσεων προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου 4278 δὲν ἐπιτρέπεται.

2. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ ὀφειλῶν τῶν δικαιούχων πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν δημόσιον ἢ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χορηγήσασαν εἰς αὐτοὺς τυχὸν δάνεια ἐγγυήσει τοῦ Κράτους.

3. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ κατασχέσεως πρὸς ἀσφάλειαν ἀπαιτήσεως ἐκ διατροφῆς τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶν ποσὸν προερχόμενον ἐξ ἀποφάσεων τῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 29)8)29 ἐκτελεστικοῦ τοῦ Νόμου 4278 Διατάγματος συσταθεισῶν ἐπιτροπῶν καταβάλλεται διὰ ταμιακοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς, ἐκδιδομένου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις δικαιούχου καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιεστέρου ταμείου τῆς κατοικίας του, τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ αἰτήσει τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 ἐδαφίου 1 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, καὶ ἐξοφλεῖται προκειμένου μόνον περὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμενόντων δικαιούχων παρ' αὐτῶν τούτων αὐτοπροσώπως.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐντάλματα ἐκδιδόμενα ὑπὲρ τῶν κληρονόμων τοῦ ζημιωθέντος δύνανται νὰ ἐξοφλῶνται καὶ διὰ πληρεξουσίου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐκ τοῦ ἐπιδικασθέντος ποσοῦ, δυνάμει ἀποφάσεων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων ἐπιτροπῶν, προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμενόντων δικαιούχων, ἀφαιρεῖται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ὑπὲρ τοῦ δικηγόρου, ἢ προσώπου ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 79 παρ. 1 τοῦ κώδικος περὶ δικηγόρων ἀναφερομένων, τοῦ ἐνεργήσαντος δυνάμει συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, ποσοστὸν κατὰ τὴν κάτωθι κλίμακα:

Διὰ ποσὰ μέχρι 10.000	8 ο)ο
Ἀπὸ 10.000 ἕως 20.000	6 ο)ο
Ἀπὸ 20.000 ἕως 30.000	4 ο)ο
Ἀπὸ 30.000 ἕως 50.000	1 ο)ο

Ἀπὸ 50.000 ἕως 500.000 διὰ ποσὰ ἐπιδικασθέντα ὑπὲρ τῶν παρὰ συμμάχων ζημιωθέντων τὸ αὐτὸ ποσοστὸν 1 ο)ο.

2. Αἱ συναφθεῖσαι ἢ συναφθησόμεναι συμφωνίαι περὶ ἀμοιβῆς μικροτέρας τῆς ἀναλογούσης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα, παραμένουσιν ἰσχυραὶ καὶ ἀφαιροῦνται, κατὰ τὸ αὐτὸ ἐδ. 1 μόνον τὸ ποσὸν τῆς συμφωνίας.

3. Ἐὰν τὸ πληρωτέον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δρχ. 4.000 προστίθενται εἰς τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀφαιρούμενα ποσὰ διὰ τυχὸν γενόμενα παρὰ τοῦ δικηγόρου ἔξοδα συντάξεως πληρεξουσίου δραχμαὶ 150, εἰς ὀνομαστικὴν ἀξίαν ὁμολογιῶν καὶ αὐτὰι. Τὸ γεγονὸς τῆς παρὰ τοῦ δικηγόρου καταβολῆς τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων βεβαιοῦται δι' ὑπευθύνου δηλώσεώς του.

4. Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων ὁ δικαιοῦχος πολεμικῆς ἀποζημιώσεως δὲν ὑποχρεοῦται εἰς οὐδεμίαν ἄλλην πληρωμὴν διὰ δικηγορικὴν ἀμοιβήν, ἔξοδα συντάξεως πληρεξουσίου καὶ οἱαδήποτε ἄλλα ἔξοδα ἀπέναντι οἱουδήποτε προσώπου οὔτε διὰ δικηγορικὰς ὑπηρεσίας οὔτε δι' ἔξοδα σχετικὰ πρὸς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ὑποθέσεως πολεμικῆς του ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Σὺν τῇ ἐκδόσει τοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς τοῦ δικαιούχου ἐκδίδεται παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ταμιακὸν χρηματικὸν ἔνταλμα κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ διακρίσεις ἐπ' ὀνόματι τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου καὶ εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ δι' αἰτήσεώς του ὁριζόμενον ταμεῖον.

Τὰ ποσὰ τῶν ἐνταλμάτων τούτων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 ἐδαφ. 1 τοῦ ἀπὸ 29-8-29 ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου 4278 Διατάγματος καταβολὴν ἐξ 1 1)2 ο)ο ἐφαρμόζεται δὲ καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 ἐδαφ. 3 τοῦ νόμου 4278.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἑνὸς ἐντάλματος πληρωμῆς ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ δικαιούχου δικηγόρου διὰ περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἀπαιτήσεις του.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4278 εἶναι ὅτι, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρ' αὐτοῦ προβλεπομένου διατάγματος δι' οὗ παρέχεται συντελεστὴς μεγαλείτερος τοῦ 1 διὰ τὰς κάτω τῶν 15.000 δραχ. ἀπαιτήσεις, δὲν καταβάλλεται ποσὸν ἀνώτερον ἐν συνόλῳ τῶν 50 χιλ. δραχμῶν δι' ἀπαιτήσεις τῶν παρ' ἐχθρῶν ζημιωθέντων ὑπερβαινούσας τὸ ποσὸν τοῦτο.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Προεδρικῶν Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ὑπαχθοῦν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν πολεμικῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Οἱ ὅροι τῆς περαιτέρω λειτουργίας αὐτῆς καὶ τῆς θέσεως τῶν παρ' αὐτῇ ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθησομένων τῇ προτάσει τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν ἄνευ ἐπιβολῆς βάρους τινὸς εἰς τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν.

Περὶ προστασίας πολυτέκνων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Πολύτεκνοι δικαιούμενοι νὰ τύχωσι τῆς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου προβλεπομένης προστασίας ὁρίζονται οἱ ἔχοντες πέντε τοὐλάχιστον τέκνα ἐκ νομίμου γάμου ἢ νομιμοποιηθέντα ἢ νομίμως ἀναγνωρισθέντα καὶ ἡλικίας οὐχὶ ἄνω τῶν 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς μητρὸς, πολύτεκνος ὁρίζεται ὁ ἔχων τέσσαρα τοὐλάχιστον τέκνα ἐκ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἡλικίας οὐχὶ ἄνω τῶν 16 ἐτῶν.

3. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ πατρὸς, πολύτεκνος ὁρίζεται ἡ χήρα ἡ ἔχουσα τρία τέκνα ἡλικίας οὐχὶ ἄνω τῶν 16 ἐτῶν.

4. Τὰ ἀνάπηρα τέκνα συνυπολογίζονται καὶ ἂν ὦσιν ἄνω τῶν 16 ἐτῶν, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα, τὰ δὲ σπουδάζοντα μέχρι περαιτέρω μικροτέρων ἀρρένων καὶ τῶν ἐν γένει θηλέων τέκνων ὁμοίως εἶναι ἀνώτερος τῶν τεσσάρων μὲν ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1, τῶν τριῶν ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ τῶν δύο ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παρ. 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἄρθρον 7.

Ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται παραχώρησις λαϊκῆς κατοικίας ἢ παροχὴ ἐπιχορηγήσεων, εὐκολιῶν ἢ πλεονεκτημάτων πρὸς ἀπόκτησιν τοιαύτης, ἐπὶ ἴσοις ὅροις προτιμῶνται πολύτεκνοι κρινόμενοι ἄποροι κατὰ τὰ διὰ Π. Δ. ὁρισθησόμενα καὶ μεταξὺ πλειόνων τοιούτων οἱ ἔχοντες πλείονα τέκνα καὶ ἀπορώτεροι.

Ἄρθρον 8.

Πολύτεκνοι, μόνοι ἢ μετὰ τῶν τέκνων καὶ συζύγων αὐτῶν, ταξειδεύοντες ἐντὸς τοῦ Κράτους διὰ τῶν Κρατικῶν μεταφορικῶν μέσων πρὸς εὕρεσιν ἐργασίας ἢ πρὸς μετάβασιν εἰς θερινὴν ἐξοχὴν δικαιοῦνται εἰς ἔκπτωσιν ναύλων, ἧς τὸ ποσὸν κανονίζεται ὑπὸ τῶν Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν ἑκάστης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ἔξοδα καὶ τέλη πάσης διαδικασίας ἐνώπιον οἱουδήποτε Δικαστηρίου συνεπείᾳ προσωπικῆς κατὰ πολυτέκνου ἀγωγῆς ἐφ' ὅσον ἡ διωκομένη ἀρχικὴ ἀπαίτησις δὲν ὑπερβαίνει τὰς 25.000 δραχμὰς ὡς καὶ τὰ τέλη ἐκτελέσεως, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ κατὰ τὸν Κώδικα περὶ Δικηγόρων καταβλητέαι ἢ κατεψηφισμέναι ἀμοιβαί, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως συμβολαιογράφου, ὡς καὶ τὰ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τέλη καὶ δικαιώματα διὰ πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὰς δίκας ταύτας ἢ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνέργειαν τούτου, μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καθωρισμένου ποσοῦ.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 18)26 Σεπτεμβρίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων» καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΔ' τῆς 7 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν τελικὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν.)

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ προσηρτημένον εἰς τὸν παρόντα νόμον Νομοθ Διάταγμα τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Νομ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου», ἐκδοθὲν μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν ὑπ' ἀριθ. 2154 ε. ἔ. τῆς δυνάμει τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς καταρτισθείσης Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 357 (Τεῦχος Α') τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἔχον οὕτω:

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περιελθόντων αὐτῇ κτημάτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1929 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ν. Διαταγμάτων κατὰ τὰς διακοπὰς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς», κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2154 ε. ἔ. σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν καταρτισθείσης Εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀκυροῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως συμβάσεως Μοναστηριακῶν κλπ. κτημάτων» καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου «περὶ ἀκυρώσεως διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν. Δ. καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ.», ὡς πρὸς τὰ μισθωθέντα κτήματα τῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἡ δὲ κυριότης, ἡ νομὴ καὶ ἡ κατοχὴ τῶν κτημάτων τούτων λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀφαιρεθεῖσα ἀπὸ τοὺς δικαιούχους Μονὰς καὶ Ναούς.

Ἄρθρον 2.

Μισθώσεις τῶν κτημάτων τούτων γενόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ' καὶ μὴ λήξασαι εἰσέτι διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἀκυρουμένων τῶν ἄνευ τῶν νομίμων διατυπώσεων συ-

νομολογηθεισῶν μισθώσεων ἄνευ δικαιώματός τινος ἀποζημιώσεως τῶν μισθωτῶν.

Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κυρουμένου Νομ. Διατάγματος ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦνται, θεωρούμενα ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντα.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος καὶ 7 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 ὁμοίου, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, τροποποιοῦνται προκειμένου περὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐκποιηθέντων ἀκύρως, ὡς ἑξῆς:

1. Θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι αἱ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1922 μέχρι 4 Νοεμβρίου 1926 συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν καὶ Ναῶν συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν ὅσαι ἐγένοντο παρὰ τὰς διατάξεις τῶν Νόμων ἢ ἄνευ δημοπρασίας, τὰ δὲ κτήματα, περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις, ἐπανέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τοὺς πρώην κυρίους, οἱονεὶ νομεῖς αὐτῶν μονὰς καὶ ναούς, θεωρουμένους ὡς μηδέποτε ἀποβαλόντας τὴν κατοχὴν τῶν κτημάτων τούτων.

2. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως οἱουδήποτε κατόχου, ὅπως ἀποδώσῃ τὴν κατοχὴν κτήματος, ἐπανερχομένου αὐτοδικαίως δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος εἰς Μονὴν ἢ Ναόν, ἀποφασίζει ἐπὶ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου εὐαγοῦς οἴκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπομένων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Κατὰ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς, παρατεινομένων λόγῳ ἀποστάσεως.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 4.

Αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι συμβάσεις λογίζονται ἔγκυροι, ἐφ' ὅσον ἐγένοντο κατόπιν δημοπρασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΥΙΔ'. Ἐὰν ὅμως ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησις ἐγένετο μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1924 καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τίμημα ἢ ἀνταλλάγμα εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δικαίου τοιούτου, οἱ ἐκποιήσαντες Μονὴ ἢ Ναὸς δύνανται νὰ ζητήσωσι δι' ἀγωγῆς ἀπὸ τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως δίκαιον τίμημα ἢ ἀνταλλάγμα. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ ἓν ἔτος, ἀρχομένης τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου τοῦ κυροῦντος καὶ τροποποιοῦντος τὸ ἄνω Ν. Διάταγμα.

Λογίζονται ἐπίσης ἔγκυροι συμβάσεις ἐκποιήσεως συναφθεῖσαι παρὰ Μονῶν ἢ Ναῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ κατὰ τὰς κειμένας ἑκάστοτε διατάξεις, μὴ ἐφαρμοζομένων δι' αὐτὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 ἀποφάσεις τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 ἀριθμὸς 2 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4 Νοεμβρίου 1926 περὶ εἰσπράξεως τῆς διαφορᾶς τοῦ τιμήματος κτήματος Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀπὸ τὸ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκποιήσεως δίκαιον τίμημα αὐτοῦ, διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ ἐφόσον ἐξετελέσθησαν καὶ καθ' ὅ μέρος ἐξετελέσθησαν, πᾶν δὲ ὅ,τι εἰσεπράχθη δυνάμει τοιούτων ἀποφάσεων μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1927 παραμένει ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, τὸ δὲ εἰσπραχθὲν μετὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐπιστρέφεται εἰς τὰς δικαιούχους Μονὰς ἢ Ναούς.

Διὰ τὰ λοιπὰ καὶ διὰ τὰ μὴ εἰσπραχθέντα εἰσέτι ποσὰ αἱ ἀποφάσεις αὗται φέρονται κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς ἢ τοῦ ἑτέρου συμβληθέντος τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ὅστις κατόπιν ἐρεύνης καὶ βεβαιώσεως τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει πραγματικῶν περιστατικῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας κηρύσσει ἐκτελεστὰς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ τελείως ἀπορρίπτει.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου προσωρινὴν ἔχει ἰσχύν, μὴ ἀσκουδσα ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην περὶ τῆς τοιαύτης διαφορᾶς τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 6.

Ἅπασαι αἱ ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενόμεναι μεταγραφαὶ κτημάτων Μονῶν καὶ Ναῶν περιελθόντων αὐτῇ δυνάμει τῶν καταργουμένων ὡς ἄνω διατάξεων ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς δυνάμει τοῦ παρόντος διαγραφομένης τῆς σχετικῆς πράξεως αἰτήσει τῶν ἐχόντων ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν κτῆμα Μονῆς ἢ Ναοῦ ἐκ τῶν ἀποδιδομένων αὐτοῖς δυνάμει τῶν ἄλλων διατάξεων τοῦ παρόντος ἐπωλήθη παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927, ὁ πρώην κύριος αὐτοῦ Ναὸς ἢ Μονὴ λαμβάνει παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ κτήματος εἰσπραχθὲν τίμημα, ὁ δὲ ἀγοραστὴς διατηρεῖ πάντα τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κτηθέντα δικαιώματα, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ὑπὲρ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης καὶ αὐτοῦ μεταγραφῶν τοῦ κτήματος.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης περὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων αἱ ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας αἱ κυρωποιηθεῖσαι καὶ γενόμεναι ἀποδεκταὶ παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἐφ' ὅσον κατεβλήθη τὸ 1)4 τοὐλάχιστον τοῦ τιμήματος, δὲν ἐτελειώθησαν ὅμως διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἀγοραπωλησίας, τίθενται ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀποφαινομένου ὑπὲρ τῆς ὑπογραφῆς ἢ μὴ τῆς συμβάσεως.

Ἐὰν τοιοῦτον κτῆμα ἐξεμισθώθη παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927, ἡ τοιαύτη μίσθωσις ἐὰν ἐτηρήθησαν αἱ νόμιμοι περὶ δημοπρασιῶν διατυπώσεις διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ, θεωρουμένης ὡς ληξάσης τῆς προηγουμένης ὑπὸ τῆς Μονῆς ἢ Ναοῦ συνομολογηθείσης μισθώσεως ἄνευ δικαιώματός τινος ἀποζημιώσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποκαθίσταται δὲ αὐτοδικαίως εἰς πάντα τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμισθωτρίας Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὁ ἀνακτῶν τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονή, εἰς τὸν ὁποῖον δίδονται πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν ἐγγυήσεις. Τὰ παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης εἰσπραχθέντα μέχρι τῆς 15ης Ἰουνίου 1927 μισθώματα παραμένουσιν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ ἀποκτήσας τὴν κυριότητα ἢ ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ δυνάμει συμβάσεως θεωρουμένης ἀκύρου κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος, ὁ καθολικὸς ἢ εἰδικὸς αὐτοῦ διάδοχος ἔχει ἀξίωσιν διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν δικαιοπαρόχων τῶν δικαιωμάτων του καταβληθείσας ἀναγκαίας ἢ ἐπωφελεῖς δαπάνας, ἔχων δικαίωμα κατασχέσεως τοῦ κτήματος μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῶν. Τὴν κατάσχεσιν βεβαιουμένων τοιούτων δαπανῶν ὀφείλει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν νὰ ἀναγνωρίσῃ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, δικάζων ἐπὶ ἀποδόσεως κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2. Διὰ τὰς πολυτελεῖς δαπάνας οὐδεμίαν ἀξίωσιν ἔχει ὁ καταβαλὼν τοιαύτας, ἔχων μόνον δικαίωμα ἀφαιρέσεως ἐφ' ὅσον δὲν βλάπτεται τὸ πρᾶγμα.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπιστρεφομένου κτήματος εἰς Μονὴν ἢ Ναὸν ἀντιτάσσεται κατ' αὐτῶν τὸ δικαίωμα παρακατασχέσεως αὐτοῦ παρὰ τοῦ δικαιούχου ἕνεκεν ἀναγκαίων ἢ ἐπωφελῶν δαπανῶν δύναται ὁ κύριος τοῦ κτήματος Ναὸς ἢ Μονὴ δι' αἰτήσεως αὐτοτελοῦς πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἢ καὶ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 νὰ ζητήσῃ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ὁ πρόεδρος δικάζει κατὰ τὰ ἄρθρα 634 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολ. Δικονομίας, δύναται δὲ νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, διορίζων ἕνα ἢ τρεῖς πραγματογνώμονας. Ὁ κύριος τοῦ κτήματος Μονὴ ἢ Ναὸς καταθέτων τὸ διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ὁρισθησόμενον ποσὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ λάβῃ ἀμέσως τὴν κατοχὴν τοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κτήματος κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2, ἀτονουμένου τοῦ δικαιώματος περὶ κατασχέσεως τοῦ διακατόχου μετὰ τὴν ὡς ἄνω κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ τῶν δαπανῶν. Ἡ ἀπόφασις τοῦ προέδρου ἔχει προσωρινὴν ἰσχὺν μὴ ἀσκοῦσα ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυρίαν δίκην διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν δαπανῶν τούτων. Ἀμφότεροι οἱ διάδικοι δύνανται δι' ἀγωγῆς νὰ ζητήσωσιν ὁ μὲν Ναὸς ἢ Μονὴ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντος ποσοῦ δαπανῶν, ὁ δὲ διακαίοχος τῷ πράγματι τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν ποσόν.

Ἄρθρον 9.

1. Αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται κτῆμα κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν Ἀεροπορικὴν Ἄμυναν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 ἐπιστραφὲν παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης τίμημα εἰς τοὺς ὑπὲρ ὧν αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι ἐκποιήσεις.

2. Μὴ ἐπιστραφέντος τοῦ ἄνω τιμήματος παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης αἱ Μοναὶ ἢ οἱ Ναοὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως κτῆμα κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ παρ' αὐτῶν εἰσπραχθὲν ποσὸν δυνάμει τῆς ἀκυρουμένης συμβάσεως εἰς τὸν μετ' αὐτῶν συμβληθέντα, τοὺς καθολικοὺς ἢ εἰδικοὺς αὐτοῦ διαδόχους. Ἡ ἐξίωσις αὐτῶν περὶ ἐπιστροφῆς τοῦ τιμήματος δίδει εἰς αὐτοὺς δικαίωμα παρακατασχέσεως τοῦ πράγματος μέχρι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμήματος παρὰ τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Τὴν παρακατάσχεσιν ταύτην, μὴ κατατεθέντος τοῦ τιμήματος, ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίσῃ ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐπὶ τοῦ οὕτως ἐπιστρεφομένου κτήματος ὑπάρχουσαι ἐγγεγραμμέναι ὑπὲρ τρίτων ὑποθῆκαι ἢ προσημειώσεις κατὰ τοῦ ἀγοράσαντος τὸ κτῆμα ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος ἐμπράγματον δικαίωμα παρὰ Μονῆς ἢ Ναοῦ ἢ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν αὐτοῦ διαδόχων ἐξαλείφονται ἅμα ἡ Μονὴ ἢ ὁ Ναὸς καταθέσῃ ὑπὲρ τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος καὶ τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν του τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τίμημα ὡς καὶ τὸ καθορισθὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ προέδρου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος ποσὸν δαπανῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Οἱ ἐνυπόθηκοι δανεισταὶ κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῶν ποσῶν τούτων, τὴν δὲ διανομὴν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως διατάσσει ὁ πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου διὰ πράξεώς του, διατάσσων ἐπίσης τὴν ἐξάλειψιν τῶν ὑποθηκῶν τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου Ναοῦ ἢ Μονῆς.

Ἄρθρον 11.

Κτήματα Μονῶν ἢ Ναῶν ἀπαλλοτριωθέντα ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ οἰκοδομικῶν συνεταιρισμῶν ἐπαναφέρονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρώην κύριον Ναὸν ἢ Μονήν, διαγραφομένων αὐτοδικαίως ἢ αἰτήσει τῆς Μονῆς ἢ τοῦ Ναοῦ τῶν ὑπὲρ τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ τρίτων ἢ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένων μεταγραφῶν. Ἐπὶ τῶν οὕτως ἀποδιδομένων ταῖς Μοναῖς ἢ Ναοῖς κτημάτων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως, τὰς παρὰ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης γενομένας πωλήσεις τοιούτων κτημάτων, τὰς τυχὸν γενομένας ἐπ' αὐτῶν ἀναγκαίας καὶ ἐπωφελεῖς δαπάνας καὶ τὰς ἐπὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποθήκας. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεώς τινος ὅπως ἀποδώσῃ τὴν κατοχὴν κτήματος ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων, ὡς καὶ ὑπὲρ Συνεταιρισμῶν ἀναπήρων πολέμου, μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν πράγματι ἀναπήρων μελῶν αὐτῶν καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ταῦτα κεῖνται ἐκτὸς τοῦ περιβόλου Μονῶν ἢ Ναῶν.

Ἄρθρον 12.

Ἐὰν διακάτοχος κτήματος ἐκ τῶν ἐπιστρεφομένων εἰς Μονὰς ἢ Ναοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 11 μετέβαλε δαπάναις αὐτοῦ ἢ τῶν δικαιοπαρόχων τῶν δικαιωμάτων του τὸ ἀκίνητον ἀπὸ οἰκοπέδου εἰς οἰκοδομὴν περαιωθεῖσαν ἢ ἡμιτελῆ μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1927 καὶ ἀπὸ ἀγροῦ εἰς μόνιμον φυτείαν, οὗτος δύναται νὰ παραμείνῃ κύριος τοῦ κτήματος, ἐκτὸς ἐὰν κεῖται ἐντὸς περιβόλου Μονῆς ἢ Ναοῦ ἀντιτάσσων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 τὴν παρ' αὐτοῦ γενομένην μεταβολὴν τοῦ κτήματος καὶ ἐπὶ καταβολῇ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν δικαιοῦχον Μονὴν ἢ Ναὸν τοῦ δικαίου τιμήματος τοῦ κτήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 πωλήσεως αὐτοῦ ἢ τῆς δικαίας ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 11.

Περὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, τάσσων ἐν τῇ ἀποφάσει του προθεσμίαν οὐχὶ μείζονα τοῦ ἑνὸς ἔτους διὰ τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ ποσοῦ τῆς πραγματικῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμοῦντος νὰ μὴ ἀφαιρεθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ κυριότης τοῦ κτήματος.

Ὁ καταβαλὼν τὴν διαφορὰν ταύτην λογίζεται ὡς οὐδέποτε ἀποβαλὼν τὴν κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ κτήματος.

Ἡ μὴ καταβολὴ τῆς ἄνω διαφορᾶς ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ταχθείσης προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τοῦ διακατόχου ὅπως διατηρήσῃ τὸ κτῆμα, ἐφαρμόζονται δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καταβληθείσας ἀναγκαίας καὶ ἐπωφελεῖς δαπάνας καὶ τοῦ ἄρθρου 9 διὰ τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν τίμημα ἢ ποσὸν ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, προσωρινὴν ἔχουσα ἰσχύν, δὲν ἐμποδίζει τοὺς διαδίκους νὰ ζητήσωσι διὰ τακτικῆς ἀγωγῆς τὸν ὁριστικὸν καθορισμὸν τοῦ δικαίου τιμήματος ἢ τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως καὶ συνεπῶς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἢ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐπὶ πλέον καταβληθέντων.

Ἄρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀκυρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1923 Ν.Δ. καὶ περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 12 Σ)βρίου 1925 Ν. Διατάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 5 Μαΐου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῶν καταπατουμένων κτημάτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν» ὡς ἐτροποποιήθησαν ἢ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων.

Ἄρθρον 14.

Τὰ κτήματα τῶν Μονῶν ἢ Ναῶν δύνανται νὰ διατεθῶσι πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, προσφύγων, μικρῶν κτηνοτρόφων καὶ ὑπὲρ Κοινοτήτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν των κατὰ τὰς περὶ ἑκουσίας ἐκποιήσεως διατάξεις τοῦ ἀγροτ. νόμου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ὁρίζει καὶ τὸ τίμημα. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἐπίσης πρὸς ἵδρυσιν Γεωργικῶν Σχολῶν ἢ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν. Δι' εἰδικοῦ νόμου κανονισθήσονται τὰ περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ μέλλον τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπίσης προσφύγων, ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ μικρῶν κτηνοτρόφων. Αἱ μέχρις ὅμως τῆς 10ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. γενόμεναι τοιαῦται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων παραμένουσιν ἰσχυραί.

2. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις μοναστηριακῶν γηπέδων ἐπὶ σκοπῷ ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων μὴ ἀνεγερθέντων μέχρι σήμερον ἀκυροῦνται, ἐπανερχομένων αὐτοδικαίως τῶν ἀκινήτων τούτων εἰς τὴν κυριότητα τῶν τέως κυρίων αὐτῶν Μονῶν καὶ Ναῶν.

3. Κτήματα Ναῶν ἢ Μονῶν χρησιμοποιούμενα ὡς γυμναστήρια δημόσια ἢ ἀνεγνωρισμένων γυμναστικῶν συλλόγων πα-

φαμένουσιν εἰς τὴν χρῆσιν τούτων ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς τοιαῦτα, τῆς ἰδιοκτησίας Μονῆς ἢ Ναοῦ διατηρούντων τὴν ψιλὴν μόνον κυριότητα ἐπ' αὐτῶν. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ διατεθῶσι τοιαῦτα κτήματα εἰς γυμναστικοὺς συλλόγους ἢ δημοσίας ὑπηρεσίας ὅπως χρησιμεύσωσιν ὡς γυμναστήρια ἢ πρὸς ἐπέκτασιν τοιούτων ὑφισταμένων. Ἐφ' ὅσον χρησιμοποιοῦνται ὡς γυμναστήρια δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν δι' ἄλλους σκοπούς, ἀκυρουμένης πάσης τοιαύτης τυχὸν γενομένης.

Ἄρθρον 15.

Αἱ ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐπὶ μισθώσεων πέραν τῆς πεντατείας καὶ ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἀξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν κοινοποιοῦνται μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων. Ἐπίσης προκειμένου περὶ συμβιβασμοῦ ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 16.

1. Ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 μέχρι τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 συναφθείσας παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δήμων συμβάσεις ἐκποιήσεως ἀκινήτων ἢ συστάσεως ἐμπραγμάτων δικαίων ἐπ' αὐτῶν, τὰς μὴ γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 ἀκυροῦται, θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα.

2. Κυροῦται ὡς πρὸς τὰς συμβάσεις ταύτας τὰς γενομένας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 ἀριθμὸς 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926.

3. Ὡς πρὸς τὰ κτήματα τῶν Κοινοτήτων τὰ μισθωθέντα ἢ τὰ ἀκύρως ἐκποιηθέντα ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 μέχρι 13, συμπεριλαμβανομένου, τοῦ παρόντος, τῆς κυριότητος, νομῆς καὶ κατοχῆς τῶν κτημάτων τούτων λογιζομένης ὡς οὐδέποτε ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τὴν δικαιοῦχον Κοινότητα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καταργοῦνται. Ποσὰ ἅτινα εἰσέπραξεν ἡ Ἀεροπορικὴ Ἄμυνα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Διατάγματος, παραμένουσιν εἰς ὄφελος αὐτῆς.

Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐνεργηθεῖσαι πράξεις βάσει τῶν ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 καὶ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διαταγμάτων «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κλπ.» εἶσὶν ἔγκυροι.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 4ης Νοεμβρίου 1926 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3533 «περὶ τοῦ ἐπιδόματος τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καθίσταται ἑξαμελὲς ἀποτελούμενον α') ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, ὡς Προέδρου, καὶ δύο Συνοδικῶν Ἀρχιερέων, ἐκλεγομένων ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, β') τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, γ') τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ δ') τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Διὰ τὴν ἀπαρτίαν καὶ πρὸς λῆψιν ἐν γένει ἐγκύρου ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία τεσσάρων μελῶν, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως τὰ δύο ἐκ Μητροπολιτῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ δὲ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου.

Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν αὐτῷ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης Ἀρχιερεὺς καὶ ὑπογράφει ἀντ' αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀποφάσεις.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου μετέχει τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς εἰσηγητὴς ἐπὶ ἁπασῶν τῶν συζητουμένων ὑποθέσεων, διατυπουμένης τῆς γνώμης του εἰς τὰ πρακτικά.

Τοῦτον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐν τῶν λαϊκῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσιν ἑκατὸν δραχμὰς κατὰ συνεδρίασιν.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, πλὴν τοῦ Διευθυντοῦ, διορίζεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διορίζονται καὶ προάγονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὡς πειθαρχικὸν συμβούλιον ἀσκεῖ καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πειθαρχικοῦ τοιούτου, προκειμένου περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἐκτελοῦνται μετὰ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 19.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου δύνανται νὰ ἀνατεθῶσι τινὰ ἐκ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἰς τὰ οἰκεῖα Μητροπολιτικὰ Συμβούλια, ἢ καὶ τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διατάγματος καταργεῖται, ἐπανερχομένων ἐν ἰσχύϊ τῶν προγενεστέρων διατάξεων μετὰ τῆς προσθήκης «οἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταργουμένου ἐδαφίου διορισμοὶ καὶ πραγωγαὶ παραμένουσιν ἔγκυροι». Αἱ δὲ θέσεις τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἐξισοῦνται κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ.

Ἄρθρον 21.

Ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑπόχρεον νὰ λαμβάνῃ ἀπόφασιν ἐντὸς μηνὸς κοινοποιεῖ ταύτην εἰς τὸ ἐνδιαφερόμενον Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 22.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος, ὅπερ θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν ἅμα συνερχομένην, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ μέλη

Δ. Δίγκας, Π. Ἀργυρόπουλος, Κ. Γκόντικας, Γ. Μαρῆς, Π. Βουρλούμης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης.

Ἄρθρον δεύτερον.

Τὸ ὡς ἄνω κυρούμενον Ν. Δ. τῆς 18)26 Σεπτεμβρίου 1926 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται:

«Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πράξεις μεταγράφονται ἐπιμελείᾳ τῶν μονῶν καὶ ναῶν εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν».

2. Ἐν ἐδαφίῳ 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 3 μετὰ τὴν λέξιν «Προέδρου» προστίθεται:

«ἐχούσης προσωρινὴν ἰσχύν, μὴ ἀσκοῦσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τὴν κυρίαν δίκην».

3. Ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 5 ἡ λέξις «Ἰουνίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Νεμβρίου».

4. Ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 7 μετὰ τὰς λέξεις «εἰσπραχθὲν τίμημα» προστίθενται αἱ λέξεις «μετὰ τὴν 13ην Νοεμβρίου 1927».

5. Ἐν ἐδαφίῳ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ἡ λέξις «Ἰουνίου» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς λέξεως «Νοεμβρίου».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 11 προστίθενται:

«Ἐν διαφωνίᾳ ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος».

7. Ἐν ἄρθρῳ 15 μετὰ τὴν λέξιν «πενταετίας» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ μὲ μίσθωμα ἐτήσιον 5.000 δραχμῶν ὡς»

8. Ἡ ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 διάταξις «θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα» διαγράφεται, ἀντικαθισταμένη διὰ τῆς ἑξῆς:

«αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν ὅμως αὐτῆς τελεσθεῖσαι πράξεις παραμένουν ἰσχυραί».

9. Ἐν ἐδαφίῳ 7 τοῦ ἄρθρου 18 αἱ λέξεις «ἑκατὸν δραχμὰς κατὰ συνεδρίασιν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

«ἑκατὸν πεντήκοντα δραχμὰς κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένου τοῦ συνόλου τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν νὰ ὑπερβῇ τὰς δύο χιλιάδας δραχμῶν».

10. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 4 μετὰ τὴν φράσιν «τοῦ παρόντος ἄρθρου» προστίθεται: ἡ φράσις «ἐφ' ὅσον μόνον οἱ ἀγορασταὶ εἶναι μικροὶ κτηνοτρόφοι ἢ ἀκτήμονες αὐτοκαλλιεργηταί. Ἡ περὶ τούτου κρίσις ἀνήκει εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἐφ' ὅσον ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προσφύγῃ τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἢ ὁ δικαιοδόχος αὐτοῦ ὀργανισμὸς ἢ συνεταιρισμὸς ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἀκτημόνων μικρῶν κτηνοτρόφων, κατοικούντων ἢ διαμενόντων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κοινότητος, ἐντὸς τῆς ὁποίας κεῖται τὸ κτῆμα.

Ἁρμόδιον δικαστήριον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν προσφυγῶν εἶναι ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, καὶ κατ' ἔφεσιν, ἀσκουμένην ἐντὸς μηνός, ὁ ἁρμόδιος Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν.

11. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 14 προστίθεται ἡ φράσις «κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 4».

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὸ Θ.Ι.Τ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 4414 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3540 περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 7. Αἱ μέχρι τέλους Ἰουνίου 1929 γενόμεναι ἀπαλλοτριώσεις ἢ προσύμφωνα ἀπαλλοτριώσεων κλήρων παρὰ τὰς ἀπαγορεύσεις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ νόμου ΓΣΒ' (ὑπ' ἀρι0. 3202), τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου (ὑπ' ἀρι0. 3883) τοῦ ἔτους 1911 καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου ΔΙΘ' (4019) τοῦ ἔτους 1912 δύνανται νὰ κυρωθῶσιν αἰτήσει τῶν κατόχων τῶν κλήρων ὑποβαλλομένης μέχρις 30ῆς Σεπτεμβρίου 1930 διὰ πράξεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐκδοθησομένων τὸ βραδύτερον μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1930, ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν εἶναι ἀκτήμονες γεωργοὶ ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι.

2) Δικαιοπραξίαι τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου συναφθεῖσαι μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1927 δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων δύνανται νὰ ἐπικυρωθοῦν δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἐκδιδομένων ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς καὶ ἐν προηγ. ἐδαφίῳ προθεσμίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν κατόχων, ὑποβαλλομένῃ ἐπίσης μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1930, καὶ ἐφ' ὅσον οἱ αἰτοῦντες εἶναι κάτοχοι αὐτῶν, ἀκτήμονες γεωργοὶ ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι καὶ καλλιεργοῦσι τούτους αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τουλάχιστον ἐπὶ τριετίαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3) Πᾶσαι αἱ λοιπαί, αἱ παρὰ τὰς ἀνωτέρω ἀπαγορευτικὰς διατάξεις συναφθεῖσαι ἢ καὶ συναφθησόμεναι πράξεις ἀπαλλοτριώσεως, κηρύσσονται ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι καὶ οὐδὲν παράγουν ἔννομον ἀποτέλεσμα ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ αἰτοῦντες δυνάμει τοῦ νόμου 4414 καὶ τοῦ παρόντος δὲν ἦσαν ἢ δὲν εἶναι κατὰ τὸν χρόνον τῆς αἰτήσεως καὶ κάτοχοι τῶν κλήρων, ὅτε καὶ αἱ τυχὸν κυρωθεῖσαι ἀκυροῦνται.

4) Ὁμοίως ἄκυρα εἶνε καὶ τὰ προσύμφωνα τοιούτων ἀπαλλοτριώσεων, ἔστω καὶ ἂν ἐν αὐτοῖς ὁρίζεται ὅτι ὁ κληροῦχος ὀφείλει νὰ προέλθῃ εἰς τὴν σύναψιν ὁριστικῆς συμβάσεως εἰς χρόνον καθ' ὃν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, ἐπιτρέπονται αἱ τοιούτου εἴδους πράξεις ἀπαλλοτριώσεως. Οἱ τυχὸν καταβαλόντες εἰς τοὺς ἀπαλλοτριώσαντας κληρούχους χρηματικὰ ποσὰ δυνάμει τῶν ἀκύρων τούτων δικαιοπραξιῶν ἔχουσι μόνον δικαίωμα ἀγωγῆς κατ' αὐτῶν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθέντων μετὰ τοῦ νομίμου τόκου των ἀπὸ τῆς καταβολῆς ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν ἐγένετο χρῆσις τῶν οὕτως ἀκύρως πωληθέντων.

5) Προκειμένου περὶ μεταβιβάσεως οὐχὶ ὁλοκλήρων κλήρων, ἀλλὰ τιμημάτων αὐτῶν κατωτέρων τοῦ τετάρτου αὐτῶν, ἢ μόνον οἰκιῶν, οἰκοπέδων, λαχανοκήπων συμπεριλαμβανομένων ἀρχικῶς εἰς ὁλόκληρον κλῆρον, δικαιοπραξίαι συναφθεῖσαι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγουμένων ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ ἐπικυρωθοῦν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν εἰρημένων ἐδαφίων, ἔστω καὶ ἐπ' ὀνόματι μὴ ἐξ ἐπαγγέλματος γεωργῶν, ἀλλ' ἐπαγγελματιῶν διαμενόντων ἐντὸς τῶν χωρίων ἢ συνοικισμῶν εἰς ἃ ἀνήκουν καὶ οἱ κλῆροι, ἀσχολουμένων δὲ ἐπιπροσθέτως καὶ εἰς τὴν γεωργίαν .

6) Πρὸς τὰς κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον ἀπαλλοτριώσεις ἐξομοιοῦνται καὶ αἱ μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις κλήρων αἱ διὰ μίαν τουλάχιστον δεκαετίαν συνομολογηθεῖσαι.. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς δεκαετίας ὑπολογίζεται ὄχι μόνον ὁ χρόνος τοῦ μισθωτηρίου ἐγγράφου, ἀλλὰ καὶ τὸ πρὸ ἢ μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ χρονικὸν διάστημα, ἀποδεικνυομένης τῆς παρὰ τοῦ αἰτοῦντος κατοχῆς τοῦ κλήρου καὶ καλλιεργείας αὐτοῦ .

7) Αἱ κατὰ τὸ πρῶτον ἐπίσης ἐδάφιον ἄκυροι ἀπαλλοτριώσεις δύνανται νὰ κυρωθῶσιν ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν, ἐφ' ὅσον τὰ μὲν ἄρρενα ἔχουσι συμπληρώσει τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ εἶναι ἀκτήμονες γεωργοὶ ἢ γεωργοκτηνοτρόφοι, τὰ δὲ θήλεα ἔχουσι συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δὲν ἔχουσιν ἰδίαν περιουσίαν καὶ εἶναι μέλη γεωργικῆς ἢ γεωργοκτηνοτροφικῆς οἰκογενείας.

Ἐπίσης δύνανται νὰ γίνῃ κύρωσις ὑπὲρ τῶν τέκνων τοῦ ἀποβιώσαντος ἀγοραστοῦ τοιούτων κλήρων ἐφ' ὅσον ὁ ἀποβιώσας πατήρ των ἦτο γεωργοκτηνοτρόφος καὶ δὲν ἀφῆκεν ἐπαρκῆ βιώσιμον κλῆρον γεωργικὸν εἰς τὰ ἄρρενα καὶ θήλεα τέκνα του.

8) Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κληροῦχοι τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου δύνανται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ μεταβιβάσωσι διὰ πράξεων ἐν τῇ ζωῇ τοὺς κλήρους των εἰς ἀκτήμονας ἢ ἔχοντας ἀνεπαρκῆ ἀγροτικὴν ἢ γεωργοκτηνοτροφικὴν ἰδιοκτησίαν γεωργοὺς ἢ γεωργοκτηνοτρόφους μετὰ παρέλευσιν δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεώς των καὶ ἀφοῦ ἐξοφλήσωσι πάντα τὰ ὀφειλόμενα πρὸς τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον, προεξοφλήσωσι δὲ καὶ τὸ ὑπόλοι-

πον χρέος τοῦ κλήρου των, λαμβάνοντες ὁριστικὸν παραχωρητήριον.

9) Εἰς ὅσα κτήματα, λόγῳ συστάσεως τοῦ ἐδάφους ἢ τῶν τοπικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται νὰ καλλιεργηθῇ ὁλόκληρος ἡ ἔκτασις τοῦ κλήρου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κτῆσις ἢ ἡ κύρωσις γενομένων ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τ' ἀνωτέρω μέχρι δύο κλήρων.

10) Αἱ κατὰ τὰς διαπάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου κυρούμεναι πωλήσεις καὶ προσύμφωνα πωλήσεων, ὡς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4414 καὶ 3549 κυρωθεῖσαι μεταβιβάσεις καὶ προσύμφωνα μεταβιβάσεων δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀπαλλοτριωσάντων λόγῳ ὑπερόγκου βλάβης καὶ κοτελοῦν εἰς τὸ ἐφεξῆς τὸν τίτλον κυριότητος τῶν ὑπὲρ ὧν ἐκυρώθησαν. Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων καὶ τῆς ἐπικυρωτικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐκδίδεται παραχωρητήριον.

11) Ἐὰν ἀγοραστὴς κλήρου ὑποβάλῃ αἴτησιν περὶ κυρώσεως τῆς παρ' αὐτοῦ γενομένης ἀγοραπωλησίας ὑπὲρ τέκνων του, ἀποβιώσῃ δὲ πρὸ τῆς συντάξεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου τῆς σχετικῆς πράξεως μεταβιβάσεως, δύναται νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἀγοραπωλησία ὑπὲρ τῶν περὶ ὧν ἡ αἴτησις τέκνων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 18 Ἰουνίου 1923 Ν. Διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ παραχωρήσῃ ἐπὶ ἐκτιμήσει, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 352 τοῦ ἔτους 1914, τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Πυργετοῦ ἐλαιῶνα εἰς τὴν Κοινότητα τοῦ ὁμωνύμου χωρίου.

Εἰς περίπτωσιν παραχωρήσεως τοῦ ἐλαιῶνος εἰς τὴν Κοινότητα, αὕτη δέον, ὅπως παραχωρήσῃ εἰς τὸ Δημόσιον (Θ. Γ. Τ.) ἔκτασιν γαιῶν ἐκ στρεμμάτων διακοσίων δέκα ἀπὸ καὶ τετρακοσίων δέκα τετραγων. μέτρων συμψηφισθησομένων εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ παραχωρουμένου ἐλαιῶνος ἐν ἀναλογίᾳ τριῶν στρεμμάτων τῆς ἐκτάσεως ταύτης πρὸς ἓν στρέμμα τοῦ ἐλαιῶνος.

Ἄρθρον 3

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 3540 ὁλοκληρωτικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων καταβαλλομένη τοῖς μετρητοῖς ἀνέρχεται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ ὁρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

Ἡ παροῦσα διάταξις ἀφορᾷ καὶ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα δυνάμει τῆς εἰρημένης διατάξεως.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάταξις τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3540, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, ἰσχύει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3540.

Ἄρθρον 5.

Ἐκ τοῦ, διὰ τοῦ νόμου ΓΩΠΓ' (3883) ἄρθρου 20 λειβαδίου τοῦ Ἐθν. χωρίου Βόργιανης, τοῦ παραχωρηθέντος εἰς τοὺς κληρούχους τοῦ χωρίου τούτου, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐποικισμοῦ τὸ ὁποῖον κανονίζει καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπιστραφησομένου ποσοῦ διὰ τὰς τυχὸν παραχωρηθησομένας ἐκτάσεις νὰ παραχωρήσῃ ἔκπαυσιν μέχρις ἑπτὰ χιλιάδων στρεμμάτων εἰς τὴν κοινότητα τοῦ ἐπίσης Ἐθνικοῦ χωρίου Βωστιδίου, συμφώνως τοῖς ὅροις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ μὲ τὴν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1911 Βασιλ. Διάταγμα Ἐπιτροπῆς ὁρισθεῖσαν τιμήν, ηὐξημένην μὲ τὸ ἀνάλογον κεφάλαιον, τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῶν κληρούχων Βόργιανης διὰ χρεωλυτικὰς δόσεις μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καταβληθέν, ὅπερ ἐπιστραφήσεται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς καταβαλόντας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3540, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4414 ἐδαφ. 4 ἄρθρου μόνου καὶ τοῦ ἐδαφ. 7 ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, εἶναι ὅτι αἱ ἄκυροι μισθώσεις δύνανται νὰ κυρωθοῦν ὑπὲρ τῶν τέκνων τῶν μισθωτῶν ὑπὸ τὰς ἐν ἐδαφ. 7 τοῦ παρόντος προϋποθέσεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 «περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν.)

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2, ἐδάφιον 1, τοῦ νόμου 4229 τῆς 24 Ἰουλίου 1929 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐὰν τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀδίκημα τελεσθῇ διὰ τοῦ τύπου, ὑπέχουσιν εὐθύνην ὅ τε συγγραφεὺς ἢ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος, ὁ διευθυντὴς ἢ ἐκδότης τοῦ ἐντύπου καὶ ὁ ἐν γνώσει ἀναλαβὼν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ τοιούτου ἐντύπου, ἐν ἀγνοίᾳ δὲ ἐκδότου ὁ τυπογράφος.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7, ἐδάφιον 1, προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων παραπεμπτικῶν βουλευμάτων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀπαγορεύεται ἀναίρεσις, ἡ δὲ ἄσκησις ἀνακοπῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον».

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Περὶ ἱδρύσεως Ταμείου Προνοίας παρὰ τῷ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον μόνον.

1) Διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιτρέπεται νὰ κυρωθῇ Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Προνοίας δικηγόρων Θεσσαλονίκης, ἱδρυομένου παρὰ τῷ ἐκεῖ Δικηγορικῷ Συλλόγῳ καὶ σκοποῦντος τὴν παροχὴν βοηθημάτων ἢ περιθάλψεως εἰς τὰ μέλη τοῦ εἰρημένου Συλλόγου καὶ τὰς οἰκογενείας ἢ συγγενεῖς αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ καθορισθησόμενα.

2) Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ τούτου ἐπιτρέπεται α') νὰ ὁρισθῶσιν εἰσφοραὶ τῶν μελῶν ὑποχρεωτικαί, τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι, καθοριζομένων τῶν ὅρων καὶ προϋποθέσεων καταβολῆς ἑκάστης.

β' Νὰ ἐπιβληθῶσι τέλη καταβλητέα ὑπὸ ἑκάστου δικηγόρου κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν ὑπ' αὐτῶν ἑκάστης ἐπὶ μέρους δικαστικῆς πράξεως ἢ ὡρισμένων ἐνεργειῶν ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν καὶ Ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ κατὰ τὴν σύστασιν ἐγγράφων γνωμοδοτήσεων ἢ ἐξωδίκων κοινοποιήσεων.

γ') Νὰ καθορισθῶσι καταβλητέα τῷ Ταμείῳ Προνοίας ὑπὸ ἑκάστου δικηγόρου ποσοστὰ τῆς κατὰ τὸν Κώδικα περὶ Δικηγόρων εἰσπραττομένης παρὰ τοῦ δικηγόρου ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἢ Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν παράστασιν καὶ συζήτησιν ὡς καὶ διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ εἰρημένου Κώδικος σύνταξιν σχεδίων συμβολαίων ἢ βεβαιώσεως περὶ ἐξελέγξεως τίτλων.

3) Διὰ τοῦ αὐτοῦ Καταστατικοῦ θέλουσι καθορισθῇ αἱ ποινοθρχικαί ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα αἱ ἐπιβαλλόμεναι κατὰ τῶν ἀρνουμένων νὰ καταβάλωσι τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον εἰσφορὰς δικηγόρων, ἀνεξαρτήτως τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος προβλεπομένων ποινῶν, ἐν ὑποστροφῇ τοῦ παραβάτου καθισταμένου ἐκπτώτου ἀπὸ τοῦ δικαιώματος συμμετοχῆς εἰς τὰ ἐκ τοῦ Ταμείου ὠφελήματα.

4) Τὰ κατὰ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τέλη προκαταβάλλονται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς παραστάσεως τοῦ διαγγόρου, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρύνωνται διὰ τοιούτων οἱ διάδικοι ἰδιῶται.

Συζητουμένης εἶτα εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθείσης προτάσεως νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4167 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. περὶ τῶν ἐν Κράτει ἐπιχειρήσεων παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας» ὁ κ. **Σ. Κωστόπουλος** ἐπιφέρει παρατηρήσεις τινὰς ἐπ' αὐτοῦ..

Ὁ κ. **Π. Ράλλης** λέγει ὅτι διὰ διαφόρων διαταγμάτων αὐξάνεται ἑκάστοτε ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ παράδοξον φαινόμενον νὰ πληρώνωμεν μέγιστα ποσὰ χωρὶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα τί πρέπει νὰ πληρώνωμεν. Πρέπει, λέγει, νὰ καθορισθῇ τὸ ὅριον τοῦ νόμου 4322 καὶ νὰ καθορισθῇ συγχρόνως ὅτι ἀπὸ 1 Ἀπριλίου ἡ τιμὴ του ρεύματος θὰ εἶναι 9 δραχ. διότι αἱ 11 εἶναι ὑπερβολικαί. Μέχρι τοῦδε πέντε νόμοι ἔχουν ἐκδοθῇ σχετικῶς μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα χωρὶς νὰ καθορισθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος. Ἐπὶ παραδείγματι διὰ τὴν Σύρον δι' ἐπανειλημμένων διαταγμάτων ηὐξήθη ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος εἰς 14 δρ. κατὰ κιλοβάτ καὶ ὁ καναναλωτὴς ἐπεβαρύνθη καὶ πληρώνει ὑπερμέτρως. Κατόπιν, ὅτε οἱ γαιάνθρακες κλπ. ἔξοδα ἐμειώθησαν, τὸ Ὑπουργεῖον ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς ἔκπτωσιν, δικαιολογούμενον ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος ἐνῷ διὰ τὰς αὐξήσεις ὑπῆρχε Ὁ λαὸς ἐβαρύνθη νὰ πληρώνῃ. Προτείνει συνεπῶς ὅπως ἀπὸ 1 Ἀπριλίου καθορισθῇ διὰ τοῦ νόμου ποσὸν 9 δραχ. ἀντὶ τῶν 14 κατὰ κιλοβάτ.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας** λέγει ὅτι σήμερον μετεβλήθησαν αἱ συνθῆκαι τῆς ἠλεκτροπαραγωγῆς καὶ ἔχομεν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν συμβάσεις τοῦ ἠλεκτροτρωτισμοῦ διαφόρων πόλεων μὲ διαφόρους τιμάς. Ἐνῷ διὰ τοῦ νομοσχεδίου ἐπανερχόμεθα πάλιν εἰς τὰς παλαιὰς τιμὰς ἐπὶ ζημίᾳ καὶ τῶν δήμων καὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Ν. Ἀβραὰμ (Ὑφ. Συγκ.) Εἶναι προσωρινὰ αἱ τιμαὶ αὐταί.

Ε. Ζούκας. Καὶ ἡ προσωρινότης καταντᾷ μονιμότης. Νὰ πληρώνωμεν 11 δρ. κατὰ ὡριαῖον κιλοβάτ εἶναι ὑπερβολικόν. Δὲν εἶναι δὲ ὀρθὸν ἐφ' ὅσον ἔχομεν τελευταίας συμβάσεις νὰ ἐπανερχώμεθα εἰς τὴν τιμὴν τῶν συμβάσεων αἵτινες ἔγιναν πρὸ 20ετίας εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν καὶ πρὸς πλουτισμὸν διαφόρων ἐργολάβων.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει ὅτι πᾶσα ἑταιρεία ἡ ὁποία κάμνει διάφορα ἔργα εἴτε ἠλεκτρικὰ εἴτε ὑδραυλικὰ μεταβάλλεται εἰς ἁρπακτικὴν ἑταιρείαν καὶ εἰς τοῦτο πταίουν καὶ αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι αἵτινες δέχονται ἑκάστοτε αὐξήσεις τιμῶν, κολάζουσαι τὸ πρᾶγμα δηθεν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διαρκοῦντος τοῦ πολέμου αἱ ἑταιρεῖαι δὲν ἐκέρδισαν ὅσα ἤθελον νὰ κερδίσουν. Κατὰ τὸ 1926 ἐγένετο νόμος χορηγῶν τὸ δικαίωμα τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος καὶ ἀμέσως ηὐξήθη αὕτη καὶ ἔφθασε εἰς τὰς Καλάμας ἡ τιμὴ τοῦ ρεύματος εἰς τὸ ποσὸν τῶν 14.50 κατὰ κιλοβάτ. Κατόπιν κατηγγήθη τὸ ἀμαρτωλὸν αὐτὸ διάταγμα καὶ ὡρίσθη τιμὴ διὰ νέου διατάγματος εἰς τὰς Καλάμας 13.50 ἐνῷ τὸ αὐτὸ διάταγμα ὁρίζει τιμὴν διὰ τὴν Τρίπολιν 11 δραχ., διὰ τὴν Κόρινθον 10 καὶ οὕτω καθεξῆς. Καὶ τὸ περίεργον εἶναι ὅτι αἱ παραλιακαὶ πόλεις πληρώνουσιν ἀκριβώτερον τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα παρὰ αἱ μεσογειακαί, ἐνῷ εἶναι παραδεδεγμένον ὅτι διὰ τὰς μεσογειακὰς πόλεις αἱ ἐπιχειρήσεις ἐπιβαρύνονται διὰ μεγάλων δαπανῶν μεταφορᾶς. Ὁ δῆμος Καλαμῶν εἶχε τὸ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς διαιτησίαν, ἀλλὰ μὴ ἔχων πεποίθησιν εἰς τοὺς διαιτητὰς δὲν προσέτρεχεν εἰς αὐτό. Κατόπιν ὅμως πολλῶν ἀπειλῶν τοῦ δήμου προέτεινεν ἡ ἑταιρεία τιμὴν κατὰ κιλοβάτ 10.50, ἀλλὰ καὶ τὴν τιμὴν δὲν τὴν ἐδέχθη ὁ δῆμος, διότι τὴν θεωρεῖ ὑπερβολικήν. Ἠλεκτρολόγος μηχανικός, κληθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου, ἀπεφάνθη ὅτιν ἐὰν ἡ ἑταιρεία πληρωθῇ 6.70 τὸ κιλοβὰτ ἔχει βιομηχανικὸν κέρδος 15 ο/ο. Ἡ Ἑταιρεία αὕτη ἐκέρδισε συνεπῶς, παρὰ τὸν νόμον ὁλόκληρα ἑκατομμύρια εἰς βάρος τῶν καταναλωτῶν. Καὶ οἱ διάφοροι διευθύνοντες αὐτὴν κτίζουσι μέγαρα εἰς τὰς Ἀθήνας Ἐὰν συνεπῶς ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν ἐπλήρωνε κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν ἐπρότεινεν ἡ ἑταιρεία, ὁ δῆμος θὰ εἶχεν οἰκονομίαν 1.800.000. Ἐὰν δὲ ἐπλήρωνε σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην τοῦ μηχανικοῦ, θὰ ἔπρεπεν ἡ ἑταιρεία νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν δῆμον 3.800.000. Θὰ παρακαλέσω, λέγει συνεχίζων, τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας, καθῆκον δὲ τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ ἐλαττώσῃ τὰς 10 δραχμὰς εἰς 8, ὁπότε καὶ ἡ ἑταιρεία, ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς θὰ εἶναι εὐχαριστημένος. Ἡ ἑταιρεία τῶν Καλαμῶν εἶναι κακόπιστος, διότι ἐσυνήθιζε νὰ κερδίζῃ 55 καὶ πλέον ο/ο, διὰ νὰ ἀποδείξῃ δὲ τὴν κακοπιστίαν ἀναγινώσκει ἀπόσπασμα ἐφημερίδος τῶν Καλαμῶν εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἑταιρεία λέγει ὅτι διὰ πᾶσαν περίπτωσιν διακοπῆς ρεύματος πρέπει ὁ καταναλωτὴς νὰ καταβάλλῃ τὰ ἔξοδα τῆς διορθώσεως τῆς βλάβης, ἔστω καὶ ἂν ἡ βλάβη αὕτη ἐγένετο ἐκτὸς τοῦ καταστήματος ἢ τῆς οἰκίας, δηλαδὴ εἰς τὸν δρόμον.

Ὁ κ. **Ν. Ἀβραὰμ** (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι ἀνεξαρτήτως τῆς οὐσίας διὰ λόγους καθαρῶς τεχνικοὺς δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθῇ καμμίαν τροπολογίαν, διότι ἂν ἐτροποποιεῖτο τὸ νομοσχέδιον θὰ ἔπρεπε ν' ἀναδληθῇ ἡ ἐπιψήφισις τοῦ συνόλου καὶ ἐπειδὴ ἀπόψε εἶναι ἡ τελευταία συνεδρίασις δὲν θὰ ἐπρόφθανε νὰ ψηφισθῇ. Φρονῶ ὅμως, λέγει, ὅτι διὰ τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 παρέχεται ἐγγύησις, διότι δύνανται νὰ τροποποιηθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν. Ἡ τιμὴ ἡ καθοριζομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 πρόκειται νὰ ἰσχύσῃ προσωρινῶς, μέχρι τοῦ Αὐγούστου ἢ Σεπτεμβρίου, ὁπότε τὰ ζητήματα τὰ ἐκκρεμῆ μεταξὺ ἑταιρειῶν καὶ δήμων θὰ λυθοῦν διὰ τῆς διαιτησίας ἡ ὁποία δύναται νὰ τροποποιηθῇ. Δὲν εἶναι δὲ βάσιμον νὰ καθορισθῇ ὡς ἀνωτέρα τιμὴ ἡ μέση τιμὴ τῶν συμβάσεων τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, διότι αἱ ἑταιρεῖαι προσέφερον τὰς τιμὰς αὐτὰς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ δύνανται νὰ ζητήσουν ἀναθεώρησιν τιμῆς αὐτῆς, ὡς ἔγινεν ἐν Ξυλοκάστρῳ. Διὰ τοῦ τελευταίου ὅμως νόμου παρέχεται εἰς τὸν διαιτητὴν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπολογίζῃ εἰς βάρος τῆς ἑταιρείας τὸ περιπλέον τὸ ὁποῖον εἰσέπραξε Παρακαλῶ συνεπῶς ὅπως ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. **Ι. Παπαφλέσσας** λέγει ὅτι ἡ ἑταιρεία παρεδέχθη τὴν τιμὴν τῶν 10.50, ἐνῷ διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐξάνει ταύτην.

Ν. Ἀβραάμ. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἡ τιμὴ ἡ καθοριζομένη ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἀνωτάτη. Ἄλλως τε διὰ τοῦ νόμου τούτου ρυθμίζεται σειρὰ τοιούτων ὑποθέσεων. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ὄχι μόνον δὲν εἶναι εὐνοϊκὴ πρὸς τὰς ἑταιρείας, ἀλλὰ τοὐναντίον τὰς πιέζει.

Ι. Παπαφλέσας. Δὲν ἔχουν οἱ δῆμοι καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς διαιτητάς, διότι εἶναι ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἔχουσιν ἄμεσον σχέσιν μετὰ τῆς ἑταιρείας.

Ν. Ἀβραάμ. (Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) Μὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου δύνανται αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν νὰ τροποποιηθοῦν.

Μεθ' ὃ περατωθείσης τῆς συζητήσεως γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον, εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4167 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου τοῦ 1929 Ν. Δ. τὸ ἀφορῶν τὰς ἐν τῷ Κράτει ἐπιχειρήσεις παραγωγῆς καὶ διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ πρὸ τῆς μόνης συζητήσεως ἐν τῇ Βουλῇ).

Ἄρθρον 1.

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4122 ἐπὶ τρίμηνον παρατα

θεῖσαι προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4167 διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν παλαιῶν συμβάσεων ἠλεκτροφωτισμοῦ παρατείνονται μέχρι τέλους Ἰουνίου διὰ τὰς ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ ἀναδόχων, μέχρι τέλους Αὐγούστου ἐ. ἔ. διὰ τοὺς διαιτητὰς καὶ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου διὰ τὸν ἐπιδιαιτητήν.

"Αρθρον 2.

"Οσαι διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συμβάσεων ἔληξαν εἴτε ἀπ' εὐθείας διὰ νομίμως ληφθείσης ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ Συμβουλίου εἴτε μέσῳ τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἔστω καὶ ἐκπροθέσμως, δὲν θέλουσιν ἐπαναληφθῆ, θεωρούμεναι λήξασαι.

"Αρθρον 3.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν διαιτητῶν ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ, ἔστω καὶ ἐκδοθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, κυροῦνται ἀπ' εὐθείας, μὴ ἀπαιτουμένης συγκαταθέσεως τῶν συμβαλλομένων, διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, ὅστις δικαιοῦται κατὰ τὴν κρίσιν του νὰ προποιήσῃ ταύτας.

"Αρθρον 4.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἐ. ἔ. αὐδεμία τιμὴ ρεύματος παρεχομένου ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων, δι' ἃς ἰσχύει ὁ παρὼν νόμος, θέλει ὑπερβαίνει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 4422 καθοριζόμενα ὅρια, μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ των κατὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 5.

"Οσαι συμβάσεις δι' οἱονδήποτε τυχὸν λόγον δὲν ἀναθεωρηθῶσιν ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος θέλουσιν ἀναθεωρηθῆ διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ Συμβουλίου τῶν Σιδηροδρόμων, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς συγκαταθέσεως τῶν συμβαλλομένων. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην θέλει ἰσχύσει τὸ ὅριον τῆς τιμῆς ρεύματος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4422.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψῆφιν αὐτῶν :

1) «Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν» καὶ

2) «Περὶ συστάσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ Ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος»

ἔχοντα οὕτω :

Περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΣΤ' τῆς 3 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

"Αρθρον 1.

Ἱδρύεται ἐν Ἀθήναις «Ὀργανισμὸς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας (ἐπονομαζόμενος Ο. Δ. Ε. Π.)», ἀποτελῶν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

"Αρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. εἶναι κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

α΄) Ἡ ρευστοποίησις τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

β΄) Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, πλὴν τῆς περιουσίας τῶν ναῶν, καὶ

γ΄) Ἡ διάθεσις τοῦ προϊόντος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 3.

Ὁ Ο. Δ. Ε. Μ. Π. διοικεῖται ὑπὸ ἑπταμελοῦς Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν

1) Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ὡς Προέδρου.

2) Δύο ἀρχιερατικῶν μελῶν, ἑνὸς ἐκ τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τῆς Δ. Ἱερᾶς Συνόδου διὰ χρόνον ὑπ' αὐτῆς καθοριζόμενον.

3) Ἑνὸς συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας.

4) Ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου.

5) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ

6) Ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐν τῶν Διευθυντῶν αὐτῆς.

Ἡ θητεία τῶν λαϊκῶν αἱρετῶν μελῶν εἶναι τετραετής.

Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος ὁρίζονται διὰ μίαν τετραετίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Μετὰ τῶν τακτικῶν μελῶν, τῶν τε κληρικῶν καὶ τῶν λαϊκῶν, συνεκλέγονται καὶ ὁρίζονται καὶ ὁμοιόβαθμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστηρίου ὁρίζεται εἷς τῶν Διευθυντῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τὸ Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον ἰσχύει ἡ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμβασις, μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐκ τῶν Διοικητῶν ἢ Διευθυντῶν της.

Τὸ Συμβούλιον ἐκλέγει κατ' ἔτος ἐκ τῶν μελῶν του πρῶτον καὶ δεύτερον ἀντιπρόεδρον.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων πέντε ἐκ τῶν μελῶν του, αἱ δ' ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ συμφώνου ψήφου τεσσάρων τοὐλάχιστον μελῶν. Εἰς τὰ λαϊκὰ μέλη τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ τὸν Ἐπίτροπον παρέχεται ἀποζημίωσις διακοσίων δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 1,000 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Εἰς τὰ τυχὸν μὴ συνοδικὰ μέλη παρέχεται τὸ συνοδικὸν ἐπίδομα.

"Αρθρον 4.

Ὁ Ο. Δ. Ε. Π. τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων. Ὁ Ὑπουργὸς ἐκπροσωπεῖται παρ' αὐτῷ δι' Ἐπιτρόπου.

Ὁ Ἐπίτροπος μετέχει εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου, ποιεῖται προτάσεις καὶ ἐκφέρει γνώμην, ἄνευ ὅμως δικαιώματος ψήφου.

Ὁ Ἐπίτροπος δικαιοῦται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου, ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον, νὰ ζητῇ πληροφορίας καὶ ἐν γένει νὰ παρακολουθῇ τὸ ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ.

"Αρθρον 5.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον καθιστᾷ ἐκ τῶν μελῶν του τριμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν, ἧς ἓν ταὐλάχιστον μέλος θὰ εἶναι κληρικόν, εἰς ἣν μεταβιβάζει μέρος τῆς δικαιοδοσίας του ἐφ' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα.

Ἓν τῶν λαϊκῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ὡς ἐντεταλμένος σύμβουλος τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἕτερον μέλος αὐτοῦ ὡς ἀναπληρωτής του.

Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἐκπροσωπεῖ τὸν ὀργανισμὸν δικαστικῶς καὶ ἐξωδίκως εἰς πάσας τὰς σχέσεις αὐτοῦ καὶ δίδει τοὺς ἐπιβαλλομένους εἰς αὐτὸν ὅρκους.

Ὁ ἐντεταλμένος σύμβουλος ἀσκεῖ χρέη εἰσηγητοῦ εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον καὶ τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν.

Ἡ κατὰ συνεδρίαν ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις τῶν μελῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἰσχύει καὶ διὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν ἐντεταλμένον σύμβουλον χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἰδιαιτέρα ἀποζημίωσις.

"Αρθρον 6.

Καθιστᾶται ὡσαύτως παρ' ἑκάστῃ Μητροπόλει ἐχούσῃ μίαν ἢ πλείονας μονὰς Τοπικὸν Συμβούλιον Ο. Δ. Ε. Π. μὴ ἀποτελοῦν χωριστὸν νομικὸν πρόσωπον καὶ συγκείμενον:

1) Ἐκ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, ὡς Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, 2) τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἢ ἐν ἐλλείψει Πρωτοδικείου τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τῆς Μητροπόλεως, 3) τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Μητροπόλεως ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ 4) τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἕδρας τῆς Μητροπόλεως. Εἰς ὅσας Μητροπόλεις δὲν ὑπάρχει ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὁρίζεται ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτῆς ἐν τῷ Τοπικῷ Συμβουλίῳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ πλησιεστέρου ὑποκαταστήματος.

Ἐν τοῖς Τοπικοῖς Συμβουλίοις κωλυομένου τοῦ Προέδρου προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ἀπαρτία δὲ ἀποτελεῖται παρόντων τριῶν μελῶν.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ συμφώνου ψήφου τριῶν μελῶν. Τὰ Συμβούλια καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, εἰς δὲ τὰ μέλη αὐτῶν πλὴν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 100 κατὰ συνεδρίασιν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 400 δραχμὰς κατὰ μῆνα.

Παρὰ τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Ἀθηνῶν δὲν ὑφίσταται Τοπικὸν Συμβούλιον, τὴν δὲ ἁρμοδιότητα αὐτοῦ ἀσκεῖ τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

"Αρθρον 7.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ο. Δ. Ε. Π. ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις.

α΄) Ἁπάσης τῆς νῦν ὑφισταμένης κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν Μονῶν ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ παρόντος ἀφιερωμένης εἰς αὐτὰς περιουσίας.

β΄) Τοῦ ἀντιτίμου τῶν μέχρι τοῦδε ἐκποιηθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων μοναστηριακῶν κτημάτων, ὅπερ δὲν κατεβλήθη εἰς τὰς δικαιούχους Μονάς.

γ΄) Τοῦ ἡμίσεος τῶν προσόδων τῶν ἐξωκκλησίων καὶ παρεκκλησίων τῶν ἐχόντων εἰσόδημα ἐτήσιον ἄνω τῶν 25.000 δραχμῶν, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1929.

2. Πάντες οἱ ἐν τῷ νόμῳ ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιατικοῦ Ταμείου καὶ Διοικήσεως Μοναστηρίων πόροι, πλὴν τῶν ἐδαφίων γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 4 καταργουμένων. ὡς καὶ οἱ ὑπὸ παντὸς ἄλλου νόμου ὑπὲρ αὐτοῦ ὁριζόμενοι καθίστανται τοιοῦτοι τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταργήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

3. Τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καταργεῖται καὶ πᾶσα περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν ὀργανισμὸν Ο. Δ. Ε. Μ. Π.

Προεδρικὸν Διάταγμα ἐκδιδόμενον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θέλει ὁρίσει τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θέλει ἐπέλθῃ ἡ κατάργησις αὕτη καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τὸν Ο. Δ. Ε. Π.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν περιλαμβάνονται αἱ περιουσίαι τῶν τέως ὀρθοδόξων χριστιανικῶν κοινοτήτων, αἱ ἐξακριβωθεῖσαι καὶ ἐκκαθαρισθεῖσαι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2508 τοῦ 1920 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926, αἵτινες διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν νόμων τούτων.

"Αρθρον 8.

Ἡ περιουσία τῶν μονῶν διαιρεῖται εἰς δύο κατηγορίας.

α΄) εἰς διατηρουμένην καὶ β΄) εἰς ἐκποιητέαν.

Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐφάπαξ ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κλπ. μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, στηριζομένην ἐπὶ ἠτιολογημένης ὑποδείξεως τῆς οἰκείας Μονῆς καὶ τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου, ὁρίζεται ὡς περιουσία παραμένουσα εἰς τὴν διαχείρισιν ἑκάστης Μονῆς ὅση θεωρηθῇ ὡς ἀπαραίτητος πρὸς χρῆσιν αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν καὶ τῆς Ἱστορικῆς καὶ Προσκυνηματικῆς σημασίας τῶν Μονῶν. Πᾶσα ἡ λοιπὴ περιουσία ἐκποιεῖται πρὸς μείζον ὄφελος κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁριζόμενα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν γνώμης τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς οἰκείας Μονῆς, δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐφ' ὡρισμένον χρόνον τῆς ἐκποιήσεως ἀσπικὰ κτήματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἤθελον ἀποδίδει καθαρὰν πρόσοδον ἀνωτέραν τοῦ ἀνωτάτου τόκου τῶν ἐθνικῶν χρεωγράφων.

Τὰ εἰς ἑκάστην μονὴν διατηρούμενα ἀκίνητα ἀγροτικὰ κτήματα καλλιεργοῦνται ἢ ἐκμισθοῦνται ὑπ' αὐτῆς αἱ δὲ ἐκ τῶν κτημάτων τούτων πρόσοδοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν μονήν.

Ὁ τρόπος τῆς διαχειρίσεως τῆς διατηρουμένης περιουσίας τῶν μονῶν, ὁ ἔλεγχος αὐτῆς καὶ ἡ διάθεσις τῶν τυχὸν περισσευόντων ἐσόδων τῆς ἐτησίας διαχειρίσεώς των θέλει κανονισθῇ διὰ Π. Δ. δυναμένου νὰ τροποποιήσῃ τὰ ἄρθρα 32, 33 καὶ 36 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου κλπ. ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ὑφισταμένην σχετικὴν διάταξιν μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 9.

Πάντα τὰ λοιπὰ μοναστηριακὰ κτήματα ἐκποιοῦνται ἐπ' ἀνταλλάγματι. Ἡ ἐκποίησις αὐτῶν γίνεται, κατόπιν προηγουμένης ἀπογραφῆς καὶ ἀποτιμήσεως ἑκάστου, διὰ δημοπρασίας ἐνεργουμένης ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γενομένης ἀποτιμήσεως.

Ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας θέλει κανονισθῇ διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων μετὰ γνώμην τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. τὸ δὲ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως κατατίθεται ἐπ' ὀνόματι ἑκάστης μονῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὁριζόμενα.

Ἐκ τοῦ τιμήματος τὸ 20 ο/ο τοὐλάχιστον καταβάλλεται ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας, τὸ δὲ ὑπόλοιπον δύναται νὰ καταβληθῇ ἐντὸς δέκα ἐτῶν τὸ πολὺ εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο.

Πρὸς ἀσφάλειαν ἐγγράφεται ὑποθήκη ἐπὶ τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος.

"Αρθρον 10.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐνεργεῖται ἐκποίησις ἀκινήτου μοναστηριακῆς περιουσίας ἄνευ δημοπρασίας εἰς συνεταιρισμοὺς ἀκτημόνων αὐτοκαλλιεργητῶν ἢ μικρῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀπόκτησιν ἢ συμπλήρωσιν γεωργικοῦ ἢ κτηνοτροφικοῦ κλήρου.

Διὰ τὴν ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησιν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποφαίνεται ὁριστικῶς μετὰ πρότασιν τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ὑποβιβάσῃ χάριν αὐτῶν τὸ τίμημα μέχρις 25 ο/ο κάτω τῆς ἀποτιμήσεως καὶ τὸ ἐπιτόκιον μέχρις 6 ο/ο.

"Αρθρον 11.

Δύναται ἐπίσης νὰ γίνῃ ἐκποίησις ἄνευ δημοπρασίας καὶ πρὸς ἵδρυσιν Νοσοκομείων, Γεωργικῶν Σχολῶν ἢ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν ὡς καὶ σχολικῶν κτιρίων καὶ γυμναστηρίων καὶ πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπέκτασιν προσφυγικῶν συνοικισμῶν. Περὶ τῆς τοιαύτης ἐκποιήσεως καὶ περὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν ἢ καὶ περὶ τῆς διαθέσεως μόνον τῆς χρήσεως αὐτῶν, ἀποφαίνεται τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Τοπικοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 12.

Ἐπίσης δύναται νὰ γίνῃ ἐκποίησις ἄνευ δημοπρασίας καὶ

ἐπὶ τῇ βάσει ἀποτιμήσεως ὑπὲρ καλλιεργητῶν ἐχόντων δικαιώματα ἐμφυτεύσεως, ἐμβατικίων καὶ ἐδαφονομίων ὡς καὶ δασῶν καὶ βοσκῶν ὑπὲρ κοινοτήτων ἀπαραιτήτων διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν μελῶν αὐτῶν.

Ἐφ' ὅσον συνεταιρισμοὶ ἀκτημόνων αὐτοκαλλιεργητῶν ἢ μικρῶν κτηνοτρόφων εἶναι πολυετεῖς μισθωταί, διὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται χρόνος πλέον τῆς ὀκταετίας, διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ὑπὸ μίσθωσιν κτημάτων ὑπ' αὐτῶν ἰσχύουν αὐτοδικαίως πλήρεις αἱ μειώσεις, αἱ ἀναγραφόμεναι ἐν ἄρθρῳ 10, ἐφ' ὅσον μόνον πρόκειται διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἢ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ γεωργικοῦ ἢ τοῦ κτηνοτροφικοῦ κλήρου αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἄρθρον 13.

Τὸ προϊὸν τῆς ἐκποιήσεως καὶ τῶν μισθώσεων τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας, ὡς καὶ τὸ ὑπάρχον χρῆμα τῶν Μονῶν ἐπενδύονται, κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, εἰς ἐθνικὰ χρεώγραφα ἢ χρηματόγραφα ἐπ' ὀνόματι ἑκάστης δικαιούχου Μονῆς.

Κατὰ δὲ τὸ μέχρι τῆς ἐπενδύσεώς των χρονικὸν διάστημα κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἐντόκως, κατὰ τὰ ἐν τῇ συμβάσει μετ' αὐτῆς ὁριζόμενα.

Ἐπίσης κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ τὸ ἐκ τοκομεριδίων τῶν χρεωγράφων ἢ χρηματογράφων τῶν μονῶν προϊόν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως μοναστηριακῶν κτημάτων κεφάλαια παραμένουσιν ἄθικτα ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων Μονῶν, χρησιμοποιοῦνται δὲ μόνον οἱ τόκοι καὶ αἱ πρόσοδοι ἐν γένει αὐτῶν ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

Δύναται ὅμως τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ μετατρέψῃ μέρος τῶν κεφαλαίων του εἰς προσοδοφόρα ἀστικὰ κτήματα καὶ ἰδίως δημόσια κτίρια.

Ἄρθρον 14.

Ἂν αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς διατηρουμένης περιουσίας ἑκάστης Μονῆς καὶ ἐν γένει οἱ πόροι αὐτῆς δὲν ἐπαρκῶσι πρὸς συντήρησιν τῆς Μονῆς καὶ τῶν μοναχῶν αὐτῆς, τὸ ὑπόλοιπον συμπληροῖ καὶ διαθέτει ὁ Ο. Δ. Ε. Π. κατὰ τὰ διὰ Π. Διατάγματος ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 15.

Αἱ πρόσοδοι τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας, αἱ περισσεύουσαι μετὰ τὰς δαπάνας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 ὡς καὶ τὰς δαπάνας διαχειρίσεως διατίθενται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ:

1) Πρὸς μισθοδοσίαν τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, ὡς καὶ τῶν νομίμως ἀποχωρούντων, καταβολὴν τῶν συνοδικῶν ἐπιδομάτων. τῶν δαπανῶν τοῦ συνοδικοῦ γραφείου ὡς καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Πρὸς μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων.

Διάταγμα, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενον, θέλει ὁρίσει τὸ προσωπικὸν αὐτῶν ὡς καὶ τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν αὐτῶν.

3. Πρὸς μισθοδοσίαν τῶν Ἱεροκηρύκων καὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀλμωπίας (Καρατζόβης) κατὰ τὸν νόμον 3771.

4. Πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως ἀνορμιακοῦ κλήρου ὁριζομένην εἰς 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας.

5. Πρὸς μισθοδοτικὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἀπόρου ἐνοριακοῦ κλήρου.

Διάταγμα ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων θέλει ὁρίσει τὸ ποσὸν καὶ τὸν τρόπον παροχῆς τῆς ἐπικουρίας ταύτης.

6. Πρὸς θεραπείαν Ἐκκλ. Ἐκπαιδευτικῶν σκοπῶν, φιλανθρωπικῶν καὶ κοινωφελῶν τοιούτων, κατανεμομένων κατὰ ἐπαρχίας ἀναλόγως τῶν προσόδων τῶν μονῶν ἑκάστου αὐτῶν προτιμωμένων τῶν κοινοτήτων ὑπὲρ ὧν ἔκπαλαι ἐδίδοντο χορηγίαι τῶν μονῶν χάριν κοινωφελῶν σκοπῶν.

Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι καταβάλλονται κατὰ τὴν ἀναγραφεῖσαν σειρὰν προτεραιότητος καὶ ἐφ' ὅσον ἐπαρκοῦσιν οἱ πόροι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου περὶ παντὸς θέματος ἀναγομένου εἰς τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ρευστοποίησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ δή:

Περὶ ἐκποιήσεων καὶ ἐκμισθώσεων μοναστηριακῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.

Περὶ τῆς διὰ δικαστικῆς ὁδοῦ καταλήψεως κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὰς ἱερὰς μονὰς ἢ διεκδικουμένων ὑπ αὐτῶν καὶ δι' ἀποβολῆς τῶν κατεχόντων ταῦτα, καθ' ὃν τρόπον δικαιοῦται καὶ τὸ Δημόσιον κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, ὑποχρεουμένων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσει τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

Περὶ ἐγέρσεως ἀγωγῶν ἀποδοχῆς συμβιβασμῶν, εἰσπράξεων εἰσοδημάτων, μισθωμάτων, ἀποζημιώσεων καὶ ἐν γένει πλήρους διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας μετὰ παντὸς συναφοῦς δικαιώματος.

Εἰδικώτερον τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει:

1) Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐκποιήσεως παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν ἱερῶν μονῶν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ὑπερβαινούσης τὰς δρ. 100.000.

2. Περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν πλειοδοτικῆς δημοπρασίας μισθώσεως ὁσάκις τὸ ἐτήσιον μίσθωμα ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 30.000.

3. Περὶ τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χρόνου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμήματος τῶν ἐκποιουμένων περιουσιακῶν στοιχείων ἢ τῶν μισθωμάτων ἐκμισθουμένων ἀκινήτων ἢ δικαιωμάτων τῶν μονῶν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου.

4. Περὶ συντάξεως συνυποσχετικοῦ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς λύσεως διαφορῶν διὰ διαιτησίας.

5. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἐπισκευαὶ πρὸς συντήρησιν τῶν μοναστηρίων καὶ τῶν ἀκινήτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας.

6. Περὶ αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένης ἀξίας κτημάτων ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε ἠτιολογημένης ἐκθέσεως τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον ἐπίσης 1) συντάσσει κανονισμὸν τῶν ἐργασιῶν του, τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων του καὶ τῆς δικαιοδοσίας καὶ εὐθύνης ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων του. 2) καθορίζει τὰς ἐνεργείας τῶν τοπικῶν συμβουλίων καὶ συνάπτει κανονισμοὺς τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, 3) συντάσσει καὶ ἐγκρίνει τὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ, 4) διορίζει δικηγόρους διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ὑπεράσπισιν τῶν ὑποθέσεών του. 5) καθορίζει τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸν ὀργανισμὸν δαπάνας, 6) προσλαμβάνει καὶ ἀπολύει τὸ κατὰ τὸν νόμον καὶ τὴν σύμβασιν προσωπικὸν αὐτοῦ καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, 7) ὁρίζει ἀμοιβὰς διὰ τοὺς ὑποδεικνύοντας ἀγνοούμενα μοναστηριακὰ κτήματα.

Τῶν συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται λεπτομερῆ πρακτικά. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Π.

Ἄρθρον 17.

Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον ἐνεργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου, προκηρύσσει καὶ ἐνεργεῖ τὰς πλειοδοτικὰς δημοπρασίας ἐκποιήσεως περιουσιακῶν στοιχείων τῶν Μονῶν, ἐκμισθώσεων τοιούτων, ὡς καὶ τὰς μειοδοτικὰς τοιούτας διὰ τὴν ἐπισκευὴν κτημάτων.

Γνωμοδοτεῖ πρὸς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἔγκρισιν ἢ ἀκύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῶν ἀνωτέρω δημοπρασιῶν, διὰ

τὴν πιστοποίησιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐπαύξησιν ἢ μείωσιν τῆς ἐν τῷ κτηματολογίῳ ἀναγραφομένης ἀξίας κτημάτων ὡς καὶ περὶ ἀναγκαίων ἐπισκευῶν.

Ἀποφασίζει 1) περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν τῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως παντὸς περιουσιακοῦ στοιχείου τῶν μονῶν μὴ ὑπερβαινουσῶν τὰς δραχμὰς 100,000· 2) περὶ ἐγκρίσεως ἢ ἀκυρώσεως πρακτικῶν τῶν πλειοδοτικῶν δημοπρασιῶν μισθώσεων ὁσάκις τὸ μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 30.000, 3) περὶ ἐνιαυσίας μισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του δὲν ἐπετεύχθη εἰς δύο δημοπρασίας ἱκανοποιητικὸν μίσθωμα.

Τῶν συνεδριῶν τοῦ τοπικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται λεπτομερῆ πρακτικά. Χρέη γραμματέως αὐτοῦ ἐκτελεῖ εἷς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Μητροπολιτικοῦ γραφείου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου ὁριζόμενος, ἄνευ ἄλλης ἀμοιβῆς.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐπὶ πρωτοκόλλῳ. τὸ ἀρχεῖον αὐτοῦ, τοὺς φακέλλους τῶν διαφόρων ὑποθέσεων, ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ τὰς συναφεῖς δικογραφίας διαχειρίσεως τούτων, τὰ βιβλία καὶ πᾶν ἔντυπον ἢ στοιχεῖον εὑρισκόμενον παρ' αὐτῷ ὡς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως.

Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον θέλει παραδώσει εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. πᾶσαν τὴν εἰς αὐτὸν μεταβιβαζομένην περιουσίαν εἰς μετρητά, χρεώγραφα ἢ καταθέσεις συμφώνως πρὸς τὴν κατάστασιν τοῦ λογιστικοῦ του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως.

2. Τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκπληρώσωσι πάσας τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου καὶ νὰ παραδώσωσι πρὸς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν ἀνήκουσαν εἰς τὴν μονὴν αὐτῶν περιουσίαν.

3. Πᾶς ἀρνούμενος νὰ παραδώσῃ τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα ὡς καὶ πᾶς διαχειριστὴς ἢ ἐπιμελητὴς ἢ ἄλλος ἐντολοδόχος μοναστηριακῆς περιουσίας, ὅστις ἀποκρύπτει, ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, παρέχει ἐν γνώσει ἀνακριβεῖς πληροφορίας ὡς πρὸς τὰ ὅρια καὶ τοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας ἢ ἐμφανίζει ψευδῆ ἀποδεικτικὰ τιμωρεῖται αὐτεπαγγέλτως διὰ φυλακίσεως, ἐπιφυλαττομένης τῆς τυχὸν βαρυτέρας ποινῆς κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 101 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ τοιαύτη περὶ ἐπισχέσεως ἐγγράφων ἢ χρημάτων δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῶν μονῶν καὶ τοῦ καταργουμένου Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

4. Κατὰ τὸ ὡς ἄνω τρίμηνον χρονικὸν διάστημα πᾶσαι αἱ δικαστικαὶ προθεσμίαι αἱ τρέχουσαι κατὰ τῶν μονῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀναστέλλονται, συνεχιζόμεναι αὐτοδικαίως μετὰ τὴν πάροδον αὐτοῦ.

5. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐφάπαξ θέλουσι κανονισθῇ καὶ εἰδικώτερον τὰ τῆς μεταβιβάσεως ταύτης καὶ τῆς καταργήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, ὡς καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς μέχρι σήμερον διαχειρίσεώς του, ὡς καὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν Ἡγουμενοσυμβουλίων τῶν ἱερῶν Μονῶν.

6. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου ἀπολύονται. Εἰς ὅσους ἐκ τούτων δὲν προσληφθοῦν οὔτε εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. οὔτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, παρέχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου ἀποζημίωσις ὁριζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2112 «περὶ καταγγελίας συμβάσεως ἐργασίας» καὶ εἰς τὸ διπλάσιον τῶν ἐν αὐτῷ ὁριζομένων ὁρίων, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ χρόνου τῆς δημοσίας προϋπηρεσίας αὐτῶν, ὡς καὶ πάσης συνταξίμου τοιαύτης, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ δι' ἕκαστον τὸ ποσὸν τῶν 100.000 δραχμῶν. Αἱ κρατήσεις αὐτῶν λόγῳ συντάξεως ἐπιστρέφονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ἄρθρον 19.

Ἱδρύεται παρὰ τῷ Ο. Δ. Ε. Π. Λογιστήριον πρὸς παρακολούθησιν τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων τῆς περιουσίας τῶν μονῶν πρὸς ἔκδοσιν ἐντολῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν νομίμων δαπανῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Λογιστηρίου ἀποτελεῖται : 1) ἐξ ἑνὸς προϊσταμένου μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν τμηματάρχου, 2) ἑνὸς λογιστοῦ, μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν εἰσηγητοῦ, 3) δύο γραμματέων καὶ 4) δύο γραφέων καὶ ἑνὸς κλητῆρος, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Λογιστηρίου δέον νὰ ἔχῃ δεκαετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν λογιστικὴν ἐν ἀνεγνωρισμένῃ Τραπέζῃ, ἢ ταμειακὴν τοιαύτην, οἱ δὲ λοιποὶ τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας προβλεπόμενα προσόντα.

Ἡ ὀργάνωσις τοῦ Λογιστηρίου, ὡς καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἁρμοδιότητος αὐτοῦ κανονισθήσονται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος μετὰ γνώμην τοῦ Κ. Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π.

Ἄρθρον 20.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἀπολαύει ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ἀτελείας.

Εἰς τὰς δικαστικὰς πράξεις καὶ ἐνεργείας κατὰ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ὡς καὶ πάσας τὰς κλητεύσεις αὐτοῦ ἐνώπιον Δικαστηρίων ἢ εἰσηγητῶν πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων καὶ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἀρχῆς τηρεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μηνιαία προθεσμία ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι τῆς συζητήσεως ἢ τοῦ ὁρισμοῦ πρὸς ἐμφάνισιν ὡς καὶ εἰς τὰς δίκας τοῦ Δημοσίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ δικαστικῶν προθεσμιῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου».

Ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ἀπαλλάσσεται διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκποιούμενα ἀκίνητα τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις βαρύνοντος τὸν πωλητὴν ἡμίσεος τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων. Τέλη χαρτοσήμου, τέλη μεταγραφῆς καὶ συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα διὰ τὰ συντασσόμενα πωλητήρια, μισθωτήρια ἢ πάσης ἄλλης φύσεως συμβόλαια καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου παρὰ τῶν ἀγοραστῶν, μισθωτῶν καὶ ἄλλων συμβαλλομένων.

Ἡ εἰσπραξις τῶν ὀφειλομένων ἐν γένει εἰς τὸν Ὀργανισμόν, καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκπέλεσις κατὰ παντὸς ὀφειλέτου αὐτοῦ γίνεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΑΣΤ «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ ἰσχύει σήμερον, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἄρθρον 21.

Ἅπασαι αἱ μοναὶ αἱ ἔχουσαι ὀλιγωτέρους τῶν τριῶν μοναχῶν συγχωνεύονται πρὸς ἄλλας μονὰς τῆς ἰδίας Μητροπόλεως ἐχούσας μεγαλύτερον ἀριθμὸν μοναχῶν, ὁριζομένας δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου. Δύναται ὅμως οὗτος, ἐπιβαλλομένης τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συγχωνεύσεως μονῶν, νὰ ὁρίσῃ ὡς κυρίαν μονὴν τὴν τοὺς ὀλιγωτέρους μοναχοὺς ἔχουσαν ἐφ' ὅσον αὕτη ἔχει ἱστορικὴν ἢ προσκυνηματικὴν σημασίαν.

Μητρόπολις ἔχουσα μίαν μόνην μονὴν διατηρεῖ αὐτὴν ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν, συμπληροῦσα αὐτὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω. Ἡ συγχωνευομένη μονὴ ἀποβάλλει τὴν νομικὴν αὐτῆς προσωπικότητα καὶ καθίσταται μετόχιον τῆς μονῆς μεθ' ἧς συνεχωνεύθη, εἰς ἣν περιέρχεται αὐτοδικαίως ἡ περιουσία αὐτῆς καὶ ἧς καθίστανται μέλη αὐτοδικαίως οἱ κανονικοὶ μοναχοὶ καὶ οἱ ὀφείλοντες τῆς συγχωνευομένης μονῆς.

Τὰ δὲ κατὰ τὴν διοίκησιν τοῦ μετοχίου καὶ λειτουργίαν τοῦ ναοῦ αὐτοῦ καθορίζει ἑκάστοτε ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης.

Ἄρθρον 22.

Ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἕκαστος Μητροπολίτης ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ εἰς τὴν Δ.

Ἱεράν Σύνοδον τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐπενεκτέας μεταβολάς, ὁρίζων ἀκριβῶς τὰς διατηρητέας καὶ συγχωνευτέας μονὰς εἰ' ἐκθέσεως ἠτιολογημένης.

Ἡ δὲ Δ. Ἱ. Σύνοδος ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐκθέσεως νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων τὴν ἔκδοσιν σχετικοῦ Π. Διατάγματος περὶ τῆς ἐπερχομένης συγχωνεύσεως.

Ἐὰν Μητροπολίτης τις δὲν συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἀνωτέρω, ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος προβαίνει αὐτεπαγγέλτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς τριμήνου προθεσμίας εἰς τὸν ἐπιβαλλόμενον κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον καθορισμὸν τῶν συγχωνευτέων καὶ διατηρητέων μονῶν.

Ἐξαιροῦνται τῆς ἀνωτέρω διατάξεως περὶ συγχωνεύσεως αἱ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱ. Συνόδου Ἱστορικαὶ Μοναί.

Αἱ τὴν συγχωνευομένην μονὴν ἀφορῶσαι δικαστικαὶ ὑποθέσεις συνεχίζονται παρὰ τῆς μονῆς εἰς ἣν αὕτη συνεχωνεύθη ἰδίῳ αὐτῆς ὀνόματι.

Ἄρθρον 23.

Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῶν Μονῶν θέλει εἰδικώτερον ὁρίσει κανονισμὸς καταρτιζόμενος ὑπὸ τῆς Δ. Ἱ. Συνόδου.

Ἄρθρα ἀκροτελεύτια.

Ἄρθρον 24.

Τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἐξαιροῦνται αἱ μοναὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

Διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων, μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης, θέλουσι κανονισθῇ τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ ρευστοποιήσεως τῆς ἐν Κρήτῃ μοναστηριακῆς περιουσίας.

Ἄρθρον 25.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Τὰ ἄρθρα 15, 16, 17, 18, 19, 27, 29, 31, 32, 33 καὶ 38 τοῦ νόμου ΓΥΙΔ' «περὶ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ Διοικήσεως Μοναστηρίων» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Ν. Δ. περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κτλ.».

Πᾶσα δικαιοδοσία τοῦ καταργουμένου Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΥΙΔ', τῶν διατηρουμένων ὡς ἄνω ἄρθρων αὐτοῦ ὡς καὶ παντὸς ἄλλου νόμου ἀνήκει αὐτοδικαίως τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τὰ Τοπικὰ αὐτοῦ Συμβούλια.

Περὶ συστάσεως Ταμείου ἀσφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΞΕ' τῆς 2 Ἀπριλίου 1930 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Σύστασις, ἕδρα, ἐπωνυμία, ἠσφαλισμένοι, ἔλεγχος.

Συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν "Ταμεῖον ἀσφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημεριακοῦ κλήρου τῆς Ἑλλάδος», ἀποκαλούμενον ἐν τοῖς ἑπομένοις χάριν συντομίας Τ. Α. Κ. Ε.

Εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς πάντες οἱ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑπηρετοῦντες ἐφημέριοι καὶ ἱεροδιάκονοι. Ἀσφαλίζονται ὡσαύτως καὶ οἱ ἔμμισθοι ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου χειροθετημένοι ἱεροψάλται καὶ ὑπηρετοῦντες εἰς πρωτευούσας νομῶν ἢ πόλεις ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων.

Τὸ Τ. Α. Κ. Ε. ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς πολιτείας, ἀσκούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων (Διεύθυνσις Θρησκευμάτων).

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς. ἀσφαλιζόμενοι κίνδυνοι.

Σκοπὸς τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. εἶνε ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα ὀργάνωσις ἀσφαλίσεως κατὰ τῶν κάτωθι κινδύνων.

1) Ἀναπηρίας, λόγῳ νόσου σωματικῆς ἢ διανοητικῆς.
2) Γήρατος καὶ πολυετοῦς ὑπηρεσίας καὶ γήρατος.
3) Θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ
4) Ἀσθενείας ὑπὲρ τὸ τρίμηνον.

Ἡ ὀργάνωσις τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας ἄρχεται ἀφ' ἧς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. παρουσιάσῃ σταθερὸν περίσσευμα ἐπιτρέπον τὴν ἀντιμετώπισιν καὶ τοῦ κινδύνου τούτου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Καταστατικῷ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 3.

Π ό ρ ο ι

Οἱ πόροι τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. ἀπαρτίζονται :

1. Ἐκ κρατήσεως 5 ο)ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν ἐφημερίων, ἱεροδιακόνων καὶ ἱεροψαλτῶν· τὸ ποσὸν τῆς κρατήσεως ταύτης βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται παρὰ τῆς οἰκείας ἐνοριακῆς ἐπιτροπείας δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως πληρωμῆς τῆς μισθοδοσίας. Τὰ ἐν λόγῳ ἔνσημα ἐκτυποῦνται ὑπὸ τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. καὶ πωλοῦνται παρ' αὐτοῦ εἰς τὰς ἐνοριακὰς ἐπιτροπὰς εἰς τὴν ἀξίαν των.

Διὰ τοὺς εἰς εἶδος μισθοδοτουμένους λογίζεται ὡς μηνιαῖος μισθὸς τούτων δραχ. 500.

2. Ἐκ κρατήσεως ἑνὸς μισθοῦ τῶν ἤδη ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελούντων ἐφημερίων, ἱεροδιακόνων, ἱεροψαλτῶν καὶ νεοκόρων ὡς καὶ παντὸς ἐν τῷ μέλλοντι ἀποκτῶντος τὴν ἰδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐπιμεριζομένης εἰς 12 ἴσας δόσεις.

3. Ἐκ κρατήσεως ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν.

Διὰ τοὺς ὑπὸ εἰδικῶν νόμων διεπομένους ναοὺς ἡ εἰσφορὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον κανονισθήσεται διὰ Π.Δ. ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

1) Εἰς 2 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ἔσοδα μέχρι 50.000 δραχ. ἐτησίως.
2) Εἰς 3 ο)ο μέχρι 100.000 δραχμῶν.
3) Εἰς 4 ο)ο μέχρι 200.000 καὶ
4) Εἰς 6 ο)ο διὰ τοὺς ἔχοντας ἐτήσιον προ)σμὸν ἄνω τῶν 200.000 δραχμῶν.

4. Ἐκ κρατήσεως 10 ο)ο ἐκ τοῦ συνόλου τῶν προσόδων τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸν νόμον προτασσομένων ὑποχρεώσεων αὐτῆς.

5) Ἐκ τοῦ ἡμίσεος τῶν καθαρῶν ἐσόδων τῶν ἐξωκλησίων καὶ παρεκκλησίων τῶν ἐχόντων ἐτήσιον ἔσοδον πλέον τῶν 25.000 δραχ.

6. Ἐκ δραχ. 5 ἐπὶ ἑκάστης πράξεως βαπτίσεως, ὡς καὶ δρχ. 25 ἐπὶ ἑκάστης πράξεως γάμου, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ συμπράττοντος κατὰ ταύτην ἱερέως καὶ εἰσπραττομένων δι' εἰδικοῦ ἐνσήμου ὅπερ δέον νὰ ἐπικολλᾶται παρ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς πράξεως ταύτης κατὰ τὴν προσαγωγήν της εἰς τὸν ληξίαρχον.

Τὰ ἐν λόγῳ ἔνσημα ἐκτυπώνονται παρὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ πωλοῦνται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον εἰς τὴν ἀξίαν των.

7. Τὰ ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων προερχόμενα.

8. Τὸ ὑπὸ τοῦ 85 ἄρθρου τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Δ. «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν κλπ.» ὁριζόμενον πρόσθετον ποσοστόν.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως ἢ μὴ ἐγκαίρου ἀποδόσεως εἰς τὸ Τ. Α. Κ. Ε. τινὸς τῶν ὡς ἄνω πόρων παρὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῶν τασσομένων προθεσμιῶν, θεωροῦνται ὡς δημόσια ἔσοδα καὶ εἰσπράττονται ἐπιμελείᾳ τοῦ

ταμείου συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, ἀποδιδόμενα εἰς τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Τ. Α. Κ. Ε. ὁρίζεται ἐγνεαμελὲς ἀποτελούμενον:

1. Ἐξ ἑνὸς Ἀρχιερέως Συνοδικοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ διοριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

2. Ἐκ δύο τακτικῶν ἐφημερίων, ἐκλεγομένων μεταξὺ πάντων τῶν τακτικῶν ἐφημερίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, καὶ διοριζομένων διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

3. Ἐξ ἑνὸς ἱερέως ἐκλεγομένου διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Συνδέσμου Ἀθηνῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ διοριζομένου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

4. Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

5. Ἐξ ἑνὸς τμηματάρχου τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐξ ἑνὸς ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

7. Ἐκ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

8. Ἐξ ἑνὸς ἱεροψάλτου ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεῖ ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας. Τὴν ἐκλογὴν ἐφορεύει ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τοῦτο.

Ἡ θητεία τῶν αἱρετῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται τριετής. Ἐπίτιμος δὲ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου εἶναι ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

9. Ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν σπουδῶν διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

10. Ἐξ ἑνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ θέματα τῶν ἀσφαλίσεων, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 5.

Καταστατικόν.

1. Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. διέπεται ὑπὸ Καταστατικοῦ καταρτιζομένου καὶ ἐγκρινομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων διὰ πράξεως αὐτοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πᾶσα ἐφεξῆς τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἐγκρίνεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

2. Διὰ τοῦ Καταστατικοῦ καθορίζονται τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου καὶ ὁ τρόπος τοῦ διορισμοῦ του, ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Ταμείου, ἡ ἐκπροσώπησις αὐτοῦ, ὁ τρόπος εἰσπράξεως τῶν εἰσφορῶν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐν γένει πόρων τοῦ Ταμείου, ὁ τρόπος διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου, τὰ πρόσωπα τὰ ἔχοντα ἀσφαλιστικὴν ἱκανότητα, ἤτοι τὰ προσόντα ἡλικίας καὶ ἐργασίας τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ὁ τρόπος ἐξαιρέσεως αὐτῶν (ἀταμιακὰ βιβλιάρια κλπ.). Τὰ δικαιώματα τούτων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἐλκόντων δικαιώματα ὡς καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν προσώπων τούτων, ὁ τρόπος ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ Ταμείου.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἀπολαύει μονιμότητος, ἀσφαλίζεται δὲ ἐπίσης ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. ὑποκείμενον εἰς κράτησιν 7 ο)ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας του, τοῦ τρόπου τῆς ἀσφαλίσεως τούτου ὁρισθησομένου εἰδικώτερον ἐν τῷ Καταστατικῷ.

Ἄρθρον 6.

Ἐτήσιος διαχειριστικὸς ἔλεγχος.

Κατ' ἔτος καὶ ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ λογιστικοῦ ἔτους ἐνεργεῖται ἔλεγχος τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ταμείου παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ δύο ἠσφαλισμένων μελῶν τοῦ κλήρου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, διοριζομένων ἁπάντων ἑκάστοτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Τὰ ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων ὡς ἄνω δύο μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὑπηρετούντων τακτικῶν ἐφημερίων καὶ μεταξὺ αὐτῶν.

Ἡ ἐκλογὴ ἐφορεύεται παρ' ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὁριζομένου πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ τὴν σχετικὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Ἄρθρον 7.

Ἀπώλεια δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

Οἱ ὁπωσδήποτε στερηθέντες ἢ διακόψαντες τὰς ἐκ τῆς ἰδιότητός των σχέσεις μετὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας στεροῦνται παντὸς δικαιώματος αὐτῶν, ἔστω καὶ ἤδη κτηθέντος, ἐπὶ τοῦ Ταμείου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καταλογίζονται καὶ αἱ εἰσφοραὶ τούτων.

Ἄρθρον 8.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀναστέλλεται πᾶσα παροχὴ κανονικῆς συντάξεως εἰς τοὺς δικαιουμένους ἐκ τῶν ἠσφαλισμένων τοιαύτης βάσει τοῦ παρόντος νόμου καὶ τοῦ δημοσιευθησομένου Καταστατικοῦ.

Οἱ ἐντὸς τῆς ἄνω τριετίας ἀπομακρυνόμενοι διὰ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 101 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» διαλαμβανομένους λόγους ἐφημέριοι, ὡς καὶ οἱ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἀπομακρυνθέντες τοιοῦτοι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, δικαιοῦνται νὰ λαμβάνωσι μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς τριετίας ταύτης παρὰ τῶν ἐν οἷς ὑπηρέτουν ναῶν τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ΓΦΣΤ' νόμου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὁριζομένην περίθαλψιν, παρακρατουμένης ἐκ ταύτης τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος προβλεπομένης κρατήσεως ἐκ 5 ο)ο.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο διαφυλάσσεται καὶ μεταβιβάζεται καὶ εἰς τὰ δικαιούμενα κανονικῆς συντάξεως μέλη τῆς οἰκογενείας τῶν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου θανόντων ἐφημερίων.

Μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1923 Νομο0. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων».

Ἄρθρον 9.

Ἔκτακτος συμμετοχὴ εἰς τὸ Τ.Α.Κ.Ε.

1. Οἱ ἐφημέριοι, οἱ ἱεροδιάκονοι οἵτινες μισθοδοτοῦνται καὶ συνταξιοδοτοῦνται παρὰ τοῦ Δημοσίου δύνανται νὰ μετάσχωσι προαιρετικῶς τοῦ Ταμείου, καθοριζομένου ἐν τῷ Κα-